ESKİ YUNANCA-TÜRKÇE SÖZLÜK

GÜLER ÇELGİN

Hint-Avrupa dil ailesinin üyesi olan Eski Yunanca, çeşitli lehçelere ayrılan çok zengin bir antik dildir. Eski Yunan - Latin dilleri ve edebiyatları öğrencileri ve araştırmacılarının yanı sıra Eskiçağ Tarihi, Klasik Arkeoloji, Yunan - Latin Epigrafyası, Antik Felsefe, Çağdaş Yunanca bilim dallarında öğrenim görenler ve araştırma yapanlar için, ayrıca Hukuk, Tıp, Eczacılık, Biyoloji gibi bilim dallarının terminolojisi açısından büyük önem taşıyan Eski Yunanca'nın öğrenilmesi ve kullanılmasında sözlüklerin özel bir yeri vardır. Osmanlı Dönemi'nde Darülfünun'un eğitim programlarında yer almayan, ilk kez Cumhuriyet Dönemi'nde Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün öngörü, arzu ve girişimleriyle Ankara Üni-versitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde, ardından İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde öğretilmeye başlayan Eski Yunanca bugün başta Ankara, İstanbul, Ege ve Akdeniz üniversitelerimizin Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri bölümleri olmak üzere çeşitli üniversitelerimizde zorunlu ya da seçmeli ders olarak öğretilmektedir. Eski Yunanca'nın ülkemizde yaklaşık 70 yıllık bir geçmişinin olmasına karşılık, şimdiye değin, Prof. Dr. Suat Sinanoğlu'nun 1953 yılında basılan, *Kelimelerin Etymonu Esas Tutularak Tertiplenen Yunanca-Türkçe Sözlük* adlı, bugün tükenmiş durumdaki etimolojik sözlüğü dışında Eski Yunanca'dan Türkçe'ye bir sözlük yayımlanmamıştır. Yaklaşık 20.000 maddeden oluşan, elinizdeki *Eski Yunanca-Türkçe Sözlük*, yazarın İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde uzun yıllardan beri vermekte olduğu Eski Yunanca derslerinin kendisine kazandırdığı deneyimle, öncelikle öğrencilerin gereksinimleri göz önünde tutularak hazırlanmıştır. Uzun soluklu bir çalışmanın ürünü ve gerek amacı gerek kapsamıyla ülkemizde bir ilk olan *Eski Yunanca-Türkçe Sözlük*'ün, alanındaki büyük boşluğun doldurulmasına katkı sağlaması hedeflenmektedir.

www.kabalci.com.tr
ISBN 978 - 975-997-177-9

50 TL

www.kabalciyayinevi.com

ESKİ YUNANCA-TÜRKÇE SÖZLÜK

ESKİ YUNANCA-TÜRKÇE SÖZLÜK

GÜLER ÇELGİN

KABALCI

Kapak Resmi: Eski Yunan alfabesiyle süslü bir *kyliks*'in alt kısmı (M.Ö. 5. yüzyıl, Ulusal Arkeoloji Müzesi, Atina)

GÜLER ÇELGİN

ESKİ YUNANCA-TÜRKÇE SÖZLÜK

KABALCI YAYINEVİ: 354
Sözlük Dizisi: 9

1976 yılında İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Klâsik Diller ve Edebiyatları Kürsüsü'nden mezun oldu. Aynı yıl, mezun olduğu birime "asistan" olarak atandıktan sonra 1977 yılında doktora öğrenimine başladı. 1982 yılında Edebiyat Fakültesi'ndeki lisansüstü eğitimini tamamlayarak "Antıkçağ'da Tanrıça Artemis ve Kültleri" başlıklı teziyle Yunan Dili ve Edebiyatı alanında "doktor" unvanını kazandı. 1991 yılında Yunan Dili ve Edebiyatı Bilim Dalı'nda "Doçent" unvan ve yetkisini kazandı. 1997 yılında Yunan Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı'nda "profesörlük"e yükseltildi. 1999 yılından bu yana Eski Yunan Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı başkanlığı, 2010 yılından itibaren de Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri Bölümü başkanlığı görevini yürütmektedir.

1989-1999 yılları arasında Bülent İplikçioğlu (Marmara Üniversitesi) ve A. Vedat Çelgin (İstanbul Üniversitesi) ile birlikte, Termessos (Güllük Dağı) antik kenti ve Lykia bölgesinde, Avusturya Bilimler Akademisi Küçükasya Komisyonu adına epigrafya ve tarihi coğrafya yüzey araştırmaları yapmıştır. Bu çalışmalarla ilgili ve ortak yayın olmak üzere, yurtdışında yayımlanmış beş kitabı vardır. Ayrıca, asıl uzmanlık dalı olan Eski Yunan Edebiyatı alanında *Eski Yunan Edebiyatı* ve *Örneklerle Hellenistik Çağ Şiiri* adlı iki elkitabı yayımlanmıştır.

Güler Çelgin
Eski Yunanca-Türkçe Sözlük

Birinci Basım: Nisan 2011

Kapak Düzeni: Gökçen Yanlı
Teknik Hazırlık: Zeliha Güler
Yayıma Hazırlayanlar: A. Vedat Çelgin - Oğuz Yarlıgaş

KABALCI YAYINEVİ
Ankara Cad. No: 19 Cağaloğlu 34112 İSTANBUL
Tel: (0212) 522 63 05 Faks: (0212) 526 84 95
yayinevi@kabalci.com.tr www.kabalciyayinevi.com
internetten satış: www.kabalci.com.tr

KÜTÜPHANE BİLGİ KARTI
Cataloging-in-Publication Data (CIP)
Çelgin, Güler
Eski Yunanca - Türkçe Sözlük

ISBN 978-975-997-177-9

Baskı: Fabrika Basım (0212 2943800)
Cendere Caddesi No: 11 Kağıthane-İstanbul

ESKİ YUNANCA-TÜRKÇE SÖZLÜK

Güler Çelgin

KABALCI YAYINEVİ

Bana Eski Yunancayı büyük bir şevkle, severek öğreten ve bugünlere gelmemde çok önemli bir rol oynayan, daima minnetle anacağım Saygıdeğer Hocam Prof. Dr. Zafer Taşlıklıoğlu'nun anısına, sevgi ve özlemle ...

ÖNSÖZ

Eski Yunanca, dünyanın en büyük dil ailesi olan Hint-Avrupa dil ailesinin bir üyesidir. Kökleri adı geçen dil ailesinin birinci ortak aşamasına, diğer bir ifadeyle "Birinci Hint–Avrupa Nesli"ne dayanan Eski Yunanca; İtalyan, Kelt, German, Hitit, Tohar, ayrıca Eski Makedon, Venet dilleri gibi, daha az tanınan bazı ölü dillerle birlikte "Centum" grubu içinde yer almaktadır. Oldukça uzun bir gelişme süreci geçirdiği gözlemlenen Eski Yunanca çeşitli lehçelere ayrılan çok zengin bir dildir. Söz konusu dilin en eski lehçesi Linear-B (Çizgi Yazısı B) olarak adlandırılan hece yazısıyla yazılmış, MÖ XV. yüzyıla ilişkin Akha (Myken) tabletleriyle belgelenen Akha lehçesi olup Eski Yunancanın arkaik bir formudur. Akha (Myken) uygarlığının MÖ 1150'lerde meydana geldiği kabul edilen Dor Göçleri sonucunda yıkılmasından sonra diğer lehçeler ortaya çıkmıştır. MÖ VIII. yüzyılda Fenikelilerin etkisiyle Eski Yunan alfabe ve yazısının oluşması Eski Yunancanın bu lehçelerinin belgelenmesini sağlamıştır.

Yunan dilinin tarihine genel olarak bakılacak olursa, MÖ 800-330 yılları arasını kapsayan süreç "Antik Yunanca" veya "Klasik Yunanca" olarak adlandırılan gelişme ve olgunlaşma dönemidir. Anılan süreçte Aiol, Ion ve Dor *phyle*'lerine (boylarına) ait olmak üzere üç ana lehçe grubu ayrılmakta olup bunlar alt gruplarla birlikte geleneksel olarak şu şekilde sınıflandırılmaktadır: Arkadia-Kıbrıs lehçesi: Arkadia lehçesi, Kıbrıs lehçesi; Attika-Ion lehçesi: Attika lehçesi, Ion lehçesi (Euboia lehçesi, Merkezi Ion lehçesi, Doğu Ion lehçesi); Aiol lehçesi: Lesbos lehçesi, Thessalia lehçesi, Boiotia lehçesi; Batı Yunan lehçesi: Dor lehçesi (Saron lehçesi, Argolis lehçesi, Lakonia/Messenia lehçesi, Adalar lehçesi, Girit lehçesi); Kuzey-batı Yunan lehçesi (Phokis lehçesi, Lokris lehçesi, Akhaia lehçesi, Elis lehçesi). Bunlara, Homeros Yunancası ve sınıflandırılamayan Pamphylia lehçesi eklenebilir. Yunan dilinin gelişme dönemini, MÖ yak. 330-MS 330 yılları arasını kapsayan, "Koine" ya da "Hellenistik Ortak Yunanca" olarak nitelendirilebilecek yayılma dönemi izlemektedir. MS 330-1453 yılları arasını kapsayan "Ortaçağ Yunancası" ya da "Bizans Yunancası" ile 1453'ten bugüne kadar olan ve "Modern Yunanca" yahut "Çağdaş Yunanca" olarak adlandırabileceğimiz dönemler ise Yunan dilinin geç evreleridir. Üniversitelerimizde lisans ve lisansüstü programları çerçevesinde verilen Eski Yunanca eğitimi "Attika lehçesi"ni (MÖ V-IV. yüzyıllar) temel almaktadır.

Dillerle uğraşanların bildikleri gibi, yaşayan veya ölü dil durumundaki her dilin öğrenilmesinde sözlükler çok önemli bir yer tutar. Gelişim evrelerini ve belli başlı lehçelerini yukarıda özetlemeye çalıştığım, Eski Yunan - Latin dilleri ve edebiyatları öğrencileri ile araştırmacılarının yanı sıra epigrafya, arkeoloji, Eskiçağ tarihi, antik felsefe gibi alanlarda eğitim gören öğrenciler ve araştırmalar yapan bilim insanları için büyük önem taşıyan Eski Yunancanın öğrenilmesinde de önem açısından ilk sırayı sözlükler almaktadır. Batı dillerinde Eski Yunanca için A. Bailly, H. G. Liddell - R. Scott, F. Passow gibi yazarların son derece geniş kapsamlı, anıtsal sözlüklerinin bulunmasına karşılık, Türkçede bugüne kadar yalnızca Prof. Dr. Suat Sinanoğlu'nun 1953 yılında yayımlanan ve *Kelimelerin Etymonu Esas Tutularak Tertiplenen Yunanca - Türkçe Sözlük* adını taşıyan sözlüğü mevcuttu. Sinanoğlu'nun, sözcüklerin etimolojisini açıklamak ve aynı kökten türeyen diğer sözcükleri göstermek amacıyla hazırladığı, alanında ilk olma özelliğini taşıyan bu sözlük o zamanlar büyük bir boşluğu doldurmuştu. Ancak, kapsamı fazla geniş olmayan söz konusu etimolojik sözlük metin derslerinin gereksinimini tam anlamıyla karşılayamıyor, üstelik yayımlanmasının üzerinden oldukça uzun bir zaman geçmesi ve yeni baskılarının da yapılmamasından dolayı temininde güçlük çekiliyordu. Diğer

taraftan, yabancı dillerde yayımlanmış Yunanca sözlükler kimi zaman yabancı dilden Türkçe-ye ikinci bir sözlüğün kullanımını gerekli kılıyordu. Bütün bunlar uzun zamandan beri yeni bir sözlüğün hazırlanmasını zorunlu hale getirmişti. Rahmetli hocam Prof. Dr. Zafer Taşlıklıoğlu bu önemli eksikliğin bilinciyle, daha emekli olmadan önce Eski Yunanca - Türkçe bir sözlük hazırlamaya girişmişti. Kendisi emekli olduktan sonra ömrünün geri kalan kısmını ve zamanının tümünü batı dillerindeki örnekler gibi son derece kapsamlı bu büyük ansiklopedik sözlüğü oluşturmaya adadı, gözü gördüğü ve eli kalem tuttuğu sürece de hiç ara vermeden çalıştı. Ancak giriştiği işin büyüklüğü, metnin elle yazılmış olması ve diğer birtakım zorluklar nedeniyle –bazı girişimlere karşın– yaklaşık iki bin sayfalık bu çalışmanın basımı bir türlü gerçekleşemedi.

İşte bu koşullarda öğrencilerin sürekli artan taleplerine karşılık vermek için bir süre önce küçük boyutlarda bir sözlük hazırlamaya giriştim. Ancak böylesine zengin bir dili küçük bir sözlüğün boyutları içine sıkıştırmak hiç de kolay değildi, bu yüzden kelime seçiminde ve sınır koymakta epeyce zorlandım. Özellikle öğrencilerin ihtiyacını, derslerde kullandığımız metinleri göz önüne almaya çalıştım, ama kimi zaman kendi koyduğum bu sınırı aştığım da oldu. Çalışma ilerledikçe, Eski Yunancada fiil çekimlerinin güçlüğünü dikkate alarak kullanıcılara yol göstermek amacıyla fiillerin yanına bazı çekimli formlarını koymanın yarar sağlayacağını, ayrıca çekim sırasında gövdesi değişen ya da ilk bakışta tanıması zor olan bazı fiillerin kolayca tanınması için göndermeler yapmanın da isabetli olacağını düşündüm. Böylece başlangıçta küçük bir cep sözlüğü olarak tasarladığım çalışma giderek gelişti ve mevcut hacmine ulaştı. Türünün büyük örnekleriyle kıyaslanırsa hiç kuşkusuz bu sözlüğün de boyutları oldukça mütevazıdır.

Birkaç yıl önce başlattığı "Humanitas" dizisiyle, Türkiye'de 1940-1966 arasını kapsayan döneme damgasını vuran "Hümanizm" ruhunun yeniden canlanmasına ve "Klasik Kültür"ün yerleşmesine önemli katkılar sağlayan Kabalcı Yayınevi sözlüğün basımını üstlendi. Çalışmalarıma gösterdikleri ilgi ve özellikle sözlüğün baskıya hazırlık aşamasındaki anlayışları için, Genel Yayın Yönetmeni Sayın Mustafa Küpüşoğlu'nun şahsında yayınevine teşekkürü bir borç bilirim. Sözlüğün yayına hazırlanmasında eşim ve meslektaşım Prof. Dr. A. Vedat Çelgin değerli önerileriyle yol gösterdi ve büyük katkı sağladı. Bu sözlüğün olabildiğince az hatayla çıkması onun sayesinde oldu, kendisine şükran borçluyum. Ayrıca eserin baskıya hazırlanma aşamasında iki kişinin daha emekleri geçti; sözlüğü yayına hazırlayan ve işi kendi işi gibi benimseyen değerli öğrencim ve meslektaşım Sayın Oğuz Yarlıgaş ile hiç Yunanca bilmediği halde karmaşık durumdaki düzeltmeleri bile inanılmaz bir dikkat, titizlik ve sabırla gerçekleştiren Sayın Zeliha Güler. Onların varlığı da benim için bir şanstı, kendilerine de çok teşekkür ederim.

Eski Yunanca harflerin pek çok değişik şekillerinin olması dolayısıyla, gerek sözlüğün kaleme alınması, gerek yayına hazırlık ve düzeltmeler aşamasında azami dikkat gösterilmiştir. Fakat içeriği ve hacmi itibarıyla türünün dilimizdeki ilk örneğini oluşturan böyle bir sözlükte bazı yanlışlıkların ve eksikliklerin olması kaçınılmazdır. Zamanla sözlüğün kapsamını genişletebileceğim umudunu taşıdığımdan, kullanılması sırasında rastlanabilecek yanlışlık, eksiklik ve önerilerin bildirilmesi tarafımdan memnunlukla karşılanacak ve bundan sonraki baskılar için yol gösterici olacaktır. Başta öğrencilerimiz olmak üzere kullanıcılara yararlı olması dileğiyle ...

İstanbul, 2010 Güler Çelgin

ESKİ YUNANCA HARFLER

Büyük Harf	Küçük Harf	Harf Adı	Latin Harflerine Çevrimi	Telaffuz
Α	α	Alfa	a	a
Β	β	Beta	b	b
Γ	γ	Gamma	g	g
Δ	δ	Delta	d	d
Ε	ε	Epsilon	e	e
Ζ	ζ	Zeta	z	z/ds/dz
Η	η	Eta	e	e
Θ	θ	Theta	th	(peltek) t
Ι	ι	Iota	i	i
Κ	κ	Kappa	k	k
Λ	λ	Lambda	l	l
Μ	μ	Mü	m	m
Ν	ν	Nü	n	n
Ξ	ξ	Ksi	ks	ks
Ο	ο	Omikron	o	o
Π	π	Pi	p	p
Ρ	ρ	Rho	rh	r
Σ	σ, ς	Sigma	s	s
Τ	τ	Tau	t	t
Υ	υ	Üpsilon	u/y	ü
Φ	φ	Phi	ph	f
Χ	χ	Khi	kh	(genizden) h
Ψ	ψ	Psi	ps	ps
Ω	ω	Omega	o	o

KISALTMALAR

acc.	accusativus	-i hali
act.	(vox) activa	etken çatı
adj.	adiectivus/adjectivus	sıfat
adv.	adverbium	zarf/belirteç
aor.	aoristum	di'li geçmiş zaman
Att.	Attika lehçesinde	
comp.	comparativus (gradus)	üstünlük derecesi
conj.	coniunctio	bağlaç
dat.	dativus	-e hali
decl.	declinabilis, e	çekimli
Dor.	Dor lehçesinde	
enclit.	encliticus	ton bakımından kendinden önce gelen kelimeye bağlı sözcük
ep.	epik	destan dilinde
f.	femininum	dişil
fut.	futurum	gelecek zaman
gen.	genetivus/genitivus	-in hali
imp.	imperfectum	şimdiki hikâye zamanı
imperat.	imperativus	emir kipi
impers.	impersonale (verbum)	şahıssız (fiil)
indecl.	indeclinabilis, e	çekimsiz
inf.	infinitivus	mastar
intrans.	intransitivum	geçişsiz
Ion.	Ion lehçesinde	
kayn.	kaynaşık, kaynaşmış	
Lat.	Latince	
m.	masculinum	eril

mec.	mecaz	
med.	(vox) media	orta çatı
n.	neutrum	cinssiz
nom.	nominativus	özne hali, yalın hal
opt.	optativus	dilek, istek kipi
part.	participium	ortaç, sıfat-fiil
pass.	(vox) passiva	etken çatı
pers. plur.	persona pluralis	çoğul kişi, çoğul şahıs
pers. sing.	persona singularis	tekil kişi, tekil şahıs
pf.	perfectum	geçmiş zaman
pl.pf.	plusquamperfectum	geçmiş hikâye zamanı
plur.	pluralis	çoğul
poet.	poetik	şiir dilinde
praep.	praepositio	edat / ilgeç
praes.	praesens	şimdiki zaman
proc.	procliticus	tonsuz ya da ton bakımından ardından gelen *encliticus* kelimeye bağlı sözcük
pron.	pronomen	zamir, adıl
scil.	scilicet	ad vermek gerekirse; üstü kapalı olarak (zımnî) söylenen şey, üstü kapalı söz
sing.	singularis	tekil
sub.	subiunctivus (coniunctivus)	dilek, istek, teşvik gösterir, bazen olumsuz emir bildirmek için de kullanılır.
subst.	substantivum	
sup.	superlativus (gradus)	en üstünlük derecesi
trans.	transitivum	geçişli

SÖZLÜĞÜN KULLANILIŞINA İLİŞKİN BİRKAÇ NOT

Bu sözlük özellikle öğrencilerin ihtiyacını karşılamaya yönelik olduğu için kullanılışının mümkün olduğu kadar kolay olmasına dikkat edilmiş, ancak yine de aşağıdaki birkaç hususun açıklanmasında yarar görülmüştür:

- Sözcüklerin anlamları ve karşılıkları verilirken, küçük anlam farklılıkları (nüanslar) birbirinden noktalı virgülle ayrılmıştır.
- Fiillerin kuralsız formlarında veya komplike zamanlarında kullanıcılara yol göstermesi açısından çekimleri yanlarında verilmiştir. Bileşik fiillerde, söz konusu zamanlar verilmemişse fiilin basit şekline bakılması önerilir. Örneğin, καταγράφω'nun çekimi için γράφω'ya bakılabilir.
- Çekim sırasında gövdesinde değişiklik olan veya ilk bakışta tanıması zor bazı fiillerin kolay bulunabilmesi için göndermeler yapılmıştır; örneğin, ἔφυγον: φεύγω *II. aor.*; ἐφρύχθην: φρύγω *pass. aor.* vb.
- Madde içinde açıklanmayan bazı sözcüklerde kaynak maddeye gönderme yapılmıştır; örneğin, πολεμαρχία, ας, ἡ (*f.*), *polemarkhos*'luk (→ πολέμαρχος).
- Bir ismin sonuna eklenmiş olan + işareti, o ismin Eski Yunancasının sıfat olarak kullanıldığını, Türkçe karşılığının ise arkasından gelen ismin tamlayanı olduğunu gösterir; örneğin, Hellen+ (Hellen ordusu, Hellen dili vb); kara+ (kara ordusu, kara kuvvetleri), yas+ (yas şarkısı), barbar+ (barbar gelenekleri), komedya+ (komedya eseri, komedya ozanı vb).

Α, α

Α, α (ἄλφα) *alpha*, Eski Yunan alfabesinin ilk harfi; α' = 1; ,α = 1.000.

ἀ- (*önek*), başına eklendiği sözcüğe olumsuzluk, eksiklik, yoksunluk, -den muaf olma anlamı katar.

ἀάατος, ος, ον (*adj.*), dokunulmaz, bozulmaz; çok zor, güç, müşkül.

ἀαγής, ής, ές (*adj.*), kırılmaz, sağlam, dayanıklı.

ἀάζω (yalnızca *praes.*), çıkarmak, yaymak; solumak, nefes almak.

ἀασμός, οῦ, ὁ (*m.*), soluma, nefes alma.

(1) ἄατος, ος, ον (*adj.*), doymaz, gözü doymaz, doymak bilmez, açgözlü, haris, tamahkâr.

(2) ἄατος, ος, ον (*adj.*), çılgın, aklını yitirmiş, deli, kaçık.

ἀάω, aklını karıştırmak; deliliğe uğratmak, çıldırtmak; bir salgın göndermek, bir felakete neden olmak, kör etmek || *med.* ἀάομαι (yalnızca *praes.* ve *aor.*), aklını karıştırmak, yanlış yola saptırmak; aldatmak, kandırmak.

ἀβακέω-ῶ, bilmediği için hiçbir şey söylememek; cahil olmak, bilgisiz olmak.

ἀβακής, ής, ές (*adj.*), dilsiz; henüz konuşmayan; basit, yalın, sade.

ἄβαξ, ακος, ὁ (*m.*), levha, tablet.

ἀβαρής, ής, ές (*adj.*), ağır olmayan, hafif.

ἀβασάνιστος, ος, ον (*adj.*), işkenceyle sorguya çekilmemiş; acısız, sıkıntısız; incelenmemiş, araştırılmamış.

ἀβασίλευτος, ος, ον (*adj.*), kralsız; bağımsız, özgür, hür.

ἀβάστακτος, ος, ον (*adj.*), dayanılmaz, çekilmez, katlanılmaz, tahammül edilmez.

ἄβατος, ος, ον (*adj.*), uygulanamaz, gerçekleştirilemez; (yol için) geçilmez, aşılmaz.

Ἄβδηρα, ων, τά (*n. plur.*), Abdera, bir Thrak kenti.

Ἀβδηρίτης, ου, ὁ (*m.*), Abderalı.

ἀβέβαιος, ος, ον (*adj.*), belirsiz, müphem; kalıcı, sürekli olmayan; dayanıksız, sağlam olmayan.

ἀβελτερία, ας, ἡ (*f.*), aptallık, saflık, bönlük, budalalık, ahmaklık.

ἀβέλτερος, α, ον (*adj.*), aptal, saf, budala, bön, ahmak.

ἄβιος, ος, ον (*adj.*), dayanılmaz, katlanılmaz, tahammül edilmez; (yaşam için) yoksul, fakir.

ἀβιώτος, ος, ον (*adj.*), yaşanmaz, yaşanılmaz; βίος ἀβ. dayanılmaz, katlanılmaz bir yaşam.

ἀβλάβεια, ας, ἡ (*f.*), suçsuzluk, günahsızlık, masumluk, masumiyet.

ἀβλαβής, ής, ές (*adj.*), zarar görmemiş, zarara uğramamış; sağ salim, esen; sakin || *comp.* ἀβλαβέστερος, *sup.* ἀβλαβέστατος.

ἀβλαβῶς (*adv.*), zarara neden olmaksızın, zarar vermeden, zararsız.

ἀβληχρός, ά, όν (*adj.*), zayıf, güçsüz; korumasız; ἀ. θάνατος, tatlı ölüm.

ἀβολέω-ῶ, (*dat.* ile) biriyle buluşmak, bir araya gelmek; karşılaşmak.

ἀβότανος, ος, ον (*adj.*), bitkisiz, otsuz, ot bitmeyen.

ἀβουλέω-ῶ, istememek, beğenmemek; uygun bulmamak, doğru bulmamak, tasvip etmemek; eleştirmek, tenkit etmek; kınamak, ayıplamak.

ἀβουλία, ας, ἡ (*f.*), düşüncesizlik; dikkatsizlik, tedbirsizlik, ihtiyatsızlık.

ἄβουλος, ος, ον (*adj.*), kararsız, karar vermekte güçlük çeken, mütereddit; düşüncesiz, düşünmeden davranan.

ἀβούλως (*adv.*), düşüncesizce, düşünmeden; hazırlıksız bir biçimde, önlem almadan, tedbirsizce || *sup.* -ότατα.

ἄβρεκτος, ος, ον (*adj.*), ıslanmamış, ıslak olmayan, kuru.

ἀβρίξ (*adv.*), uyumaksızın, uyumadan.

ἁβροκόμης, ου, ὁ (*adj.*), gür saçlı; saçları kadın gibi.

ἁβρός, ά, όν (*adj.*), yumuşak; nazik, kibar, ince; zarif, güzel; kadınsı || *comp.* -ότερος.

ἁβρότης, ητος, ἡ (*f.*), gençlik çağı; bolluk, gönenç, refah.

ἀβρότιμος, ος, ον (*adj.*), görkemli, ihtişamlı, haşmetli, muhteşem; çok gösterişli, şatafatlı.

ἄβροτος, ος veya η, ον (*adj.*), ölümsüz, fâni; tanrısal, kutsal, ilahi; ıssız, insan bulunmayan, boş.

ἄβροχος, ος, ον (*adj.*), ıslanmamış, yaş olmayan, kuru; (ırmak, nehir için) susuz, kurumuş, kupkuru.

ἁβρύνω (*aor.* ἥβρυνα), güzel kılmak, güzelleştirmek, süslemek; yumuşatmak || *med.* (*aor.* ἡβρυνόμην) süslenmek; kasılmak, kibirlenmek, büyüklük taslamak, kendini büyük görmek, büyüklenmek.

ἄβυσσος, ος, ον (*adj.*), dipsiz, sonsuz, çok derin || (*subst.*) ἡ ἄβυσσος, uçurum; derin deniz (okyanus) çukuru.

ἀγάζω, abartmak, olduğundan büyük göstermek, mübalağa etmek || *med.* ἀγάζομαι, onurlandırmak, saygı göstermek, saymak, itibar etmek, hürmet etmek.

ἀγαθοεργία, ας, ἡ (*f.*), iyilik etmek, iyilikte bulunmak; iyilikseverlik, hayırseverlik.

ἀγαθοεργός, ός, όν (*adj.*), iyilik yapan, iyiliksever, yardımsever, hayırsever.

ἀγαθοποιέω-ῶ, iyilik etmek, iyilikte bulunmak; iyi davranmak.

ἀγαθοποιός, ός, όν (*adj.*), iyilik yapan, iyiliksever, hayırsever.

ἀγαθός, ή, όν (*adj.*), iyi, soylu; cesur, yiğit; onurlu, şerefli; uygun, münasip; elverişli, yararlı; uğurlu, hayırlı; mükemmel, olağanüstü, fevkalade || (*subst.*) τὸ ἀγαθόν, iyilik, yardım, lütuf, ihsan || *comp.* ἀμείνων, *sup.* - || *comp.* ἀρείων, *sup.* ἄριστος || *comp.* βελτίων, *poet.* βέλτερος; *sup.* βέλτιστος || *comp.* κρείσσων, *sup.* κράτιστος, *poet.* κράτιστος || *comp.* λωίων, *Att.* λῴων, *poet.* λωΐτερος; *sup.* λώϊστος veya λῷστος || *poet. comp.* φέρτερος, *poet. sup.* φέρτατος ve φέριστος.

ἀγαθουργία, ας, ἡ (*f.*) → ἀγαθοεργία.

ἀγαθουργός, ός, όν (*adj.*) → ἀγαθοεργός.

ἀγαθῶς (*adv.*), iyi, iyi bir şekilde.

ἀγαίομαι (yalnızca *praes.*), birine kızmak, öfkelenmek, sinirlenmek; kıskançlıkla bakmak, haset etmek.

ἀγακλεής, ής, ές (*adj.*), çok ünlü, tanınmış, meşhur, herkesçe bilinen.

ἀγάλλω (*fut.* ἀγαλῶ, *aor.* ἤγηλα; *pass. aor.* ἠγάλθην), süslemek; sunularla saygı göstermek || *med.* gururlanmak, gurur duymak, övünmek.

ἄγαλμα, ατος, τό (*n.*), süs, süsleme; heykel; tanrılara yapılan sunu; tanrı heykeli.

ἀγαλμάτιον, ου, τό (*n.*), küçük heykel, heykelcik.

ἀγαλματοποιός, οῦ, ὁ (*m.*), heykeltraş, yontucu.

ἄγαμαι (*imp.* ἠγάμην, *fut.* ἀγάσομαι, *aor.* ἠγάσθην ve ἠγασάμην), (*acc.* veya *gen.* ile) birine veya -e hayran olmak, hayranlık duymak; (*dat.* ile) birinden etkilenmek; -e sevinmek veya -den hoşnut olmak; (*dat.* ile) kıskandırmak, kıskançlığını uyandırmak; (*acc.* ile) kızmak, öfkelenmek, öfkeye kapılmak, sinirlenmek.

Ἀγαμέμνων, ονος, ὁ (*m.*), Agamemnon, Mykenai kralı.

ἀγαμένως (*adv.*), sevinçle, sevinçli bir biçimde; hayranlıkla, hayranlık içinde, hayran kalarak.

ἄγαμος, ος, ον (*adj.*), evlenmemiş, bekâr.

ἄγαν (*adv.*), çok, fazla, aşırı, oldukça, epey, epeyce.

ἀγανακτέω-ῶ (*imp.* ἠγανάκτουν, *fut.* ἀγανάκτησω, *aor.* ἠγανάκτησα), kızmak, öfkelenmek, öfkeye kapılmak, sinirlenmek, hiddetlenmek, hiddete kapılmak.

ἀγανάκτησις, εως (*adj.*), öfke nedeni, kızgınlık nedeni.

ἀγάννιφος, ος, ον (*adj.*), karlarla örtülü, karlarla kaplanmış.

ἀγανόρειος, α, ον (*adj.*), yürekli, korkusuz, yiğit, kahraman; gururlu, mağrur.

ἀγανός, ή, όν (*adj.*), sevimli, hoş, hoşa giden; uysal, yumuşak başlı; yumuşak; tatlı.

ἀγανῶς (*adv.*), kibarca, nezaketle, nazik bir biçimde; sevimli bir şekilde; tatlılıkla, tatlı bir biçimde.

ἀγαπάζω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor. inf.*), sevgiyle, şefkatle karşılamak; dostça davranmak, dostça karşılamak.

ἀγαπάω-ῶ (*fut.* ἀγαπήσω, *aor.* ἠγάπησα, *pf.* ἠγάπηκα; *pass. pf.* ἠγάπημαι), sevmek; sevgiyle karşı-

lamak; iyi davranmak; tercih etmek, yeğlemek, yeğ tutmak; memnun olmak, hoşnut olmak.

ἀγάπη, ης, ἡ (*f.*), aşk, sevgi; üstün tutma, yeğleme, tercih.

ἀγαπητός, ή, όν (*adj.*), sevilen, sevgili, aziz.

ἀγαστός, ή, όν (*adj.*), hayranlık uyandıran, hayran olunacak; incelemeye değer.

ἀγάστωρ, ορος, ὁ (*adj.*), aynı rahimden doğan, kardeş.

ἀγαστῶς (*adv.*), hayran olunacak derecede; son derece, pek çok, çok fazla.

ἀγαυός, ή, όν (*adj.*), olağanüstü, fevkalade; görkemli, muhteşem, haşmetli; parlak || *sup.* -ότατος.

ἀγαυρός, ή, όν (*adj.*), gururlu, mağrur, kibirli, kendini beğenmiş.

ἀγγεῖον, ου, τό (*n.*), tas, kap; kupa; mezar (lahit).

ἀγγελία, ας, ἡ (*f.*), haber, mesaj; bildirme, duyurma, ilan etme; komut, buyruk; elçi gönderme.

ἀγγελιαφόρος, ου, ὁ (*m.*), haber taşıyan, haberci, ulak.

ἀγγέλλω (*imp.* ἤγγελλον, *fut.* ἀγγελῶ, *aor.* ἤγγειλα, *pf.* ἤγγελκα), bildirmek, haber vermek, aktarmak, iletmek || *med.* (yalnızca *praes.*), görünmek, olarak görünmek, ortaya çıkmak, belirmek.

ἄγγελμα, ατος, τό (*n.*), haber, mesaj.

ἄγγελος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), haberci, ulak; mesaj, haber; (şiirde) elçi; (geç dönemde) tanrının habercisi, melek.

ἀγγελῶ: ἀγγέλλω *fut.*

ἄγγος, ους, τό (*n.*), (şarap, süt veya meyve koymak için) kap, tas; vazo; kutu, çekmece, sandık.

ἀγείρω (*fut.* ἀγερῶ, *aor.* ἤγειρα; *pass. aor.* ἠγέρθην, *pf.* ἀγήγερμαι), toplamak, birleştirmek, bir araya getirmek; (yardım için) para toplamak; dilenmek.

ἀγελάζομαι, sürü halinde yaşamak; sürü halinde gitmek.

ἀγελαῖος, α, ον (*adj.*), sürüye ait olan, sürü halinde yaşayan; ortak; basit, bayağı || (*subst.*) τὰ ἀγελαῖα, sürü halinde yaşayan hayvanlar, sürü hayvanları.

ἀγελαιοτροφία, ας, ἡ (*f.*), sürü besleme.

ἀγελαρχέω-ῶ, bir sürüyü idare etmek, bir sürünün başında olmak.

ἀγέλαστος, ος, ον (*adj.*), gülmeyen, yüzü gülmez; neşesiz, mutsuz, üzgün; hazin, üzücü, acıklı, elim; uğursuz, meşum.

ἀγέλη, ης, ἡ (*f.*), kalabalık; sürü, yığın; (spor için) takım.

ἀγεληδόν (*adv.*), sürü halinde, sürüyle, toplu olarak; yığın halinde.

ἀγελοίως (*adv.*), gülmeksizin, gülmeden.

ἀγένητος, ος, ον (*adj.*), başlangıçsız, ilkesiz, prensipsiz; nedensiz, sebepsiz; gerçekleşmemiş; mevcut olmayan, bulunmayan.

ἀγεννής, ής, ές (*adj.*), aşağı soydan gelme, düşük, basit; çocuksuz, çocuğu olmayan.

ἀγέννητος, ος, ον (*adj.*), doğmamış;

soylu olmayan, asil olmayan; kısır, verimsiz.

ἀγεννῶς (*adv.*), soylu olmayan bir şekilde; bayağı bir şekilde; aşağılık bir şekilde; alçakça; korkakça, korkak bir biçimde.

ἀγέραστος, ος, ον (*adj.*), ödül almamış, ödüllendirilmemiş, mükâfatlandırılmamış; onurlandırılmamış, şereflendirilmemiş.

ἄγερσις εως, ἡ (*f.*), bir araya getirme, toplama; toplantı.

ἀγερῶ: ἀγείρω *fut.*

ἀγερωχία, ας, ἡ (*f.*), atılganlık, ataklık; yüreklilik, yiğitlik, cesaret; gurur, kibir, büyüklenme; küçümseme.

ἀγέρωχος, ος, ον (*adj.*), gururlu, mağrur; kibirli, kendini beğenmiş, kendini başkalarından üstün gören.

ἀγερώχως (*adv.*), gururla, mağrur bir şekilde, kendini beğenmiş bir şekilde; korkmadan, korkusuzca; adamakıllı, epeyce.

ἄγευστος, ος, ον (*adj.*), tadına bakılmamış, tadılmamış; (*gen.* ile) -in tadına bakmamış; hiçbir şey yememiş, karnı aç, aç.

ἄγη, ης, ἡ (*f.*), hayranlık; hayret, şaşkınlık, şaşırma; korku; kıskançlık.

ἀγή, ῆς, ἡ (*f.*), kırıntı, döküntü; kalıntı, parça.

ἀγήγερμαι: ἀγείρω *pass. pf.*

ἀγηνορία, ας, ἡ (*f.*), yiğitlik, yüreklilik, cesaret; gurur, kibir, kurum, çalım.

ἀγήνωρ, ορος, ὁ (*adj.*), cesur, yiğit, kahraman; gururlu, mağrur; kibirli, kendini beğenmiş, kendini başkalarından üstün gören, büyüklenen.

ἀγήραος, ος, ον (*adj.*), yaşlanmayan, her zaman genç; ölümsüz, yok olmaz.

Ἀγησίλαος, ου, ὁ (*m.*), Agesilaos, Sparta kralı.

ἅγιος, α, ον (*adj.*), kutsal, aziz, ulu, yüce; (kötü anlamda) yasak, yasaklanmış; lanetli, melun; iğrenç, tiksindirici.

ἁγιότης, ητος, ἡ (*f.*), kutsallık, kutsiyet.

ἁγιστεία, ας, ἡ (*f.*), dinsel tören, ayin.

ἁγιστεύω, dinsel görevlerini yerine getirmek; arındırmak, temizlemek.

ἁγίως (*adv.*), azizler gibi, azizlere benzer şekilde.

ἁγιωσύνη, ης, ἡ (*f.*), ermişlik, azizlik; kutsallık, kutsiyet.

ἀγκάζομαι, kucaklamak, sarılmak.

ἀγκάλη, ης, ἡ (*f.*), kıvrık nesne; kol; kucaklama, sarma.

ἀγκαλίζομαι (yalnızca *praes.*, *aor.* ἠγκαλισάμην, *pf.* ἠγκάλισμαι), kucaklamak, sarılmak, kollarına almak, kollarında tutmak.

ἀγκάλισμα, ατος, τό (*n.*), kucaklama, kucaklaşma; öpme.

ἄγκιστρον, ου, τό (*n.*), kanca, çengel; olta iğnesi.

ἀγκοῖνα, *Ion.* ἀγκοίνη, ης, ἡ (*f.*), (*plur.*), saran, kucaklayan kollar; kıvrılmış olan, sarıp sarmalayan şey.

ἄγκος, ους, τό (*n.*), küçük vadi, küçük koyak.

ἀγκύλος, η, ον (*adj.*), eğri, çarpık; kurnaz, düzenci; karışık.

ἄγκυρα, ας, ἡ (*f.*), (gemi) demir, çıpa; Ἄγκυρα, Ankyra, Galatia bölgesinde bir antik kent, bugünkü Ankara.

ἀγκών, ῶνος, ὁ (*m.*), dirsek; eklem, oynak; eğrilik, büküklük; çok uzak bölge.

ἀγλαΐα, ας, ἡ (*f.*), parlaklık, güzellik; gurur, kibir, kendini beğenme, böbürlenme; zafer, utku, galibiyet; zevk; sevinç, neşe.

ἀγλαός, ή, όν (*adj.*), parlak, parlayan, ışıldayan, ışıklı, ışıl ışıl; çok güzel, göz kamaştırıcı, olağanüstü, hayran olunacak, görkemli, gösterişli, muhteşem, ihtişamlı.

ἁγνεία, ας, ἡ (*f.*), saflık, masumiyet, temizlik; doğruluk, dürüstlük, namus, iffet; arınma, temizlenme.

ἁγνεύω, saf olmak, masum olmak, saflığını korumak; dinsel bir görev olarak bakmak; arındırmak, temizlemek.

ἀγνοέω-οῶ (*imp.* ἠγνόουν, *fut.* ἀγνοήσω, *aor.* ἠγνοήσα; *pass. aor.* ἠγνοήθην, *pf.* ἠγνόημαι), (*acc.* ile) -i tanımamak, bilmemek, -den haberi olmamak, -de cahil olmak; anlamamak, farkına varmamak; οὐκ ἀγνοῶ, bilmiyor değilim, iyi biliyorum; yanılmak, yanılgıya düşmek, aldanmak.

ἀγνοία veya ἄγνοια, ας, ἡ (*f.*), bilgisizlik, cahillik, cehalet; dikkatsizlik, dalgınlık; yanılma, yanılgı; hata.

ἁγνός, ή, όν (*adj.*), saf, masum; temiz, katıksız, arı; aziz; tanrıya adanmış, tanrısal, kutsal, kutsanmış, mukaddes; (*gen.* ile) -den uzak; -den muaf.

ἄγνυμι (*fut.* ἄξω, *aor.* ἔαξα), kırmak, koparmak, parçalamak.

ἀγνωμονέω-ῶ (*aor.* ἠγνωμόνησα; *pass.* ἀγνωμονοῦμαι, *aor.* ἠγνωμονήθην), iyi kararlar almamak, düşüncesizce davranmak; birine kötü davranmak.

ἀγνωμόνως (*adv.*), düşünmeksizin, düşüncesizce; önlem almadan, tedbirsizce, ihtiyatsızca; hazırlıksız biçimde, hazırlanmadan.

ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ (*f.*), aptallık, budalalık, bönlük; akılsızlık.

ἀγνώμων (*adv.*), düşüncesizce, yersiz; nedensiz, sebepsiz; akılsızca, aptalca; akla uygun olmayan, saçma; haksız; zalim, acımasız, gaddar, insafsız.

ἄγονος, ος, ον (*adj.*), verimsiz, bereketsiz; kısır, döl vermeyen, doğurmamış; (bitki için) ürün vermeyen, verimsiz.

ἀγορά, ᾶς, ἡ (*f.*), çarşı, pazar; *agora*, kent meydanı.

ἀγοράζω, satın almak, alışveriş yapmak; sık sık *agora*'ya gitmek.

ἀγορανόμος, ου, ὁ (*m.*), *agoranomos*, pazar yerini denetleyen memur.

ἀγόρασις, εως, ἡ (*f.*), satın alma.

ἀγοραστής, οῦ, ὁ (*m.*), alıcı, müşteri.

ἀγορεύω (*imp.* ἠγόρευον, *fut.* ἀγορεύσω, *aor.* ἠγόρευσα, *pf.* ἠγόρευκα), konuşmak, söylemek, bildirmek, beyan etmek; nutuk atmak, söylev vermek; toplantıda konuşmak.

ἀγορητής, οῦ, ὁ (*m.*), hatip, söylevci, konuşmacı.

ἀγορητύς, ύος, ἡ (*f.*), halk önünde iyi konuşma yeteneği, etkili söz söyleme sanatı, hitabet, belâgat.

ἄγος veya ἅγος, εος-ους, τό (*n.*), tanrılara karşı saygısızlık, tanrılara karşı işlenen suç; kutsal şeylere saldıran, dinsiz; dine aykırı; günah ödeme, kefaret.

ἀγός, οῦ, ὁ (*m.*), kılavuz, rehber; komutan, kumandan.

ἄγρα, *Ion.* ἄγρη, ας, ἡ (*f.*), av; av hayvanı; balık avı.

ἀγράμματος, ος, ον (*adj.*), okuma yazma bilmeyen, cahil; yazılı olmayan, yazılmamış.

ἄγραπτος, ος, ον (*adj.*), yazılı olmayan, yazılmamış.

ἀγραυλέω-ῶ, geceyi kırda geçirmek; kırda oturmak, kırda kalmak.

ἀγραυλία, ας, ἡ (*f.*), kırda geçirilen yaşam, kırda geçirilen gece.

ἄγραυλος, ος, ον (*adj.*), geceyi dışarıda, kırda geçiren.

ἄγραφος, ος, ον (*adj.*), yazılı olmayan, yazılmamış, yazıya dökülmemiş.

ἄγρευμα, ατος, τό (*n.*), tuzak, kapan; av hayvanı; ganimet.

ἀγρεύς, έως, ὁ (*m.*), avcı; balıkçı; Apollon, Dionysos, Poseidon gibi bazı tanrıların epiteti.

ἀγρευτήρ, ῆρος, ὁ ve ἀγρευτής, οῦ, ὁ (*m.*), avcı; balıkçı.

ἀγρεύω (*fut.* ἀγρεύσω, *aor.* ἤγρευσα, *pf.* ἤγρευκα; *pass. aor.* ἠγρεύθην), avlamak, avda yakalamak; yakalamak, ele geçirmek; peşine düşmek, ardından koşmak, izlemek, izinden gitmek, takip etmek.

ἀγρέω-ῶ (yalnızca *praes.*), yakalamak, ele geçirmek; avlamak.

ἄγρηθεν (*adv.*), avdan dönerken.

ἄγριος, α, ον (*adj.*), evcil olmayan, vahşi, yabanıl.

ἀγρίως (*adv.*), vahşi bir tarzda, vahşice, vahşiyane.

ἀγροῖκος veya ἄγροικος, ος, ον (*adj.*), kır+, kırsal, kırla ilgili, kıra ait; kırda yaşayan; ekilmemiş, işlenmemiş.

ἀγρόνομος, ος, ον (*adj.*), kır+, kırsal, kırla ilgili; vahşi, yabanıl, yabani.

ἀγρός, οῦ, ὁ (*m.*), tarla; kır.

ἀγροτέρα, ας, ἡ (*adj.*), avcı; Tanrıça Artemis'in epitetlerinden biri.

ἀγρότερος, α, ον (*adj.*), kır+, kırla ilgili, kıra ait, kırsal; vahşi, yabanıl, yabani.

ἀγρότης, ου, ὁ (*m.*), köyde yaşayan, köyde oturan, köylü.

ἀγρυπνέω-ῶ (*fut.* ήσω, *aor.* ἠγρύπνησα, *pf.* ἠγρύπνηκα), uyanık olmak, uyanık kalmak, uyumamak; gece nöbetçisi olarak kalmak.

ἀγρυπνία, *Ion.* ἀγρυπνίη, ας, ἡ (*f.*), uykusuzluk, uyanıklık; gece nöbeti.

ἄγρυπνος, ος, ον (*adj.*), uyumayan, uyku tutmayan, uyumamış, uykusuz, uyanık.

ἀγυιά, ᾶς, ἡ (*f.*), sokak; yol; mahalle.

ἀγύμναστος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* ile) -de deneyimsiz, tecrübesiz; alıştırma, egzersiz yapmamış; yorulmamış.

ἀγυμνάστως (*adv.*), alıştırmasız, alıştırma yapmadan, egzersiz yapmadan.

ἄγυρις, εως, ἡ (*f.*), kalabalık, yığın.

ἀγυρμός, οῦ, ὁ (*m.*), toplantı; meclis.

ἀγυρτάζω, toplamak; para için yar-

dım toplamak; dilenmek.

ἀγύρτης, ου, ὁ (*m.*), dilenci; şarlatan.

ἀγχέμαχος, ος, ον (*adj.*), yakından savaşan; cesur, yiğit, korkusuz; yakından savaşmaya yarayan.

ἄγχι veya ἀγχοῦ (*adv.*), yakın, yakında, yakınında, yanında; (zaman için) yakında; daha sonra || *comp.* ἆσσον, *sup.* ἄγχιστα veya ἄγχιστον.

ἀγχίαλος, ος, ον (*adj.*), denize komşu, denizin yakınında.

ἀγχιβαθής, ής, ές (*adj.*), derin, sığ olmayan; dik, sarp, yalçın.

ἀγχίθεος, ος, ον (*adj.*), tanrılara benzer; yarıtanrı.

ἀγχίμολος, ος, ον (*adj.*), komşu, yakın || (*adv.*) yakında; hemen.

ἀγχίνοια, ας, ἡ (*f.*), zekâ, akıl; anlayış; akıllılık.

ἀγχίνως (*adv.*), akıllıca, zekice.

ἀγχιστεύω (*pass. aor.* ἠγχιστεύθην), (*dat.* veya *gen.* ile) -in çok yakınında olmak, -e çok yakın olmak, komşu olmak; (*dat.* ile) birine yakın akraba olmak.

ἄγχιστος, η, ον (*adj.*), çok yakın, en yakın (ἄγχι *sup.*).

ἀγχόθι (*adv.*), yakın, yakında.

ἄγχω, sıkmak, sıkıştırmak; boğazını sıkmak, boğmak.

ἄγω (*fut.* ἄξω, *II. aor.* ἤγαγον, ender olarak *I. aor.* ἦξα, *pf.* ἦχα; *pass. fut.* ἀχθήσομαι veya ἄξομαι, *aor.* ἤχθην *pf.* ἦγμαι), götürmek, sevketmek; gitmek, yürümek, ilerlemek || *med.* kendisiyle götürmek, elde etmek, ele geçirmek, kazanmak; (γυναῖκα ile veya tek başına) evlenmek.

ἀγωγή, ῆς, ἡ (*f.*), götürme, getirme, taşıma, nakil; yol gösterme, kılavuzluk etme; yönetme; (hayvan için) gütmek; kamu işlerinin yönetimi, idaresi; eğitim; bir bitkiyi yetiştirme; yöntem, metot.

ἀγωγός, ός, όν (*adj.*), götüren, sevkeden, yol gösteren, kılavuzluk eden; yöneten; (*gen.* ile) birini kendine çeken, cezbeden.

ἀγών, ῶνος, ὁ (*m.*), toplantı; yarışma, müsabaka; çatışma; (*mec.*) engellerle savaşma; büyük çaba, gayret; korku, endişe, kaygı.

ἀγωνία, ας, ἡ (*f.*), çatışma, yarışma, müsabaka; beden egzersizi; kaygı, tasa, endişe, sıkıntı, iç sıkıntısı.

ἀγωνιάω-ῶ (*fut.* άσω, *aor.* ἠγωνίασα), yarışmak, rekabet etmek; kaygı duymak, kaygılanmak, tasalanmak, endişelenmek, endişeli olmak.

ἀγωνίζομαι (*fut.* ἀγωνιοῦμαι daha sonra ἀγωνίσομαι, *aor.* ἠγωνισάμην, *pf.* ἠγώνισμαι), yarışmak, rekabet etmek; (*mec.*) savaşmak, mücadele etmek; tartışmak.

ἀγώνιος, ος, ον (*adj.*), oyun+, oyunlarla ilgili, oyunları ilgilendiren.

ἀγώνισις, εως, ἡ (*f.*), yarışma, müsabaka; mücadele; çatışma, kavga.

ἀγώνισμα, ατος, τό (*n.*), yarışma, mücadele; ödül, mükâfat.

ἀγωνισμός, οῦ, ὁ (*m.*), yarışma, müsabaka; mücadele; çatışma, kavga.

ἀγωνιστής, οῦ, ὁ (*m.*), yarışçı, atlet; hatip; usta; (tiyatroda) oyuncu, aktör.

ἀγωνιστικός, ή, όν (*adj.*), oyun+,

oyunlarla ilgili, oyunlara ait; tartışmaya özgü, tartışmayla ilgili; yarışmayı seven, tartışmayı seven.

ἀγωνοθετέω-ῶ, *agonothet* olmak (→ ἀγωνοθέτης).

ἀγωνοθέτης, ου, ὁ (*m.*), *agonothet/agonothetes*, oyunları düzenleyen ve yöneten kişi, (yarışmalarda) hakem.

ἀδαημονίη, ης, ἡ (*f.*), cehalet, cahillik, bilgisizlik.

ἀδαήμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), (*gen.* ile) -de cahil, -i bilmeyen, -de bilgisiz, -den habersiz, -den haberi olmayan.

ἀδαής, ής, ές (*adj.*) → ἀδαήμων.

ἄδακρυς, υς, υ, *gen.* υος (*adj.*), ağlamayan, gözyaşı dökmemiş.

ἀδάκρυτος, ος, ον (*adj.*), ağlamayan, gözyaşlarıyla ıslanmamış; gözyaşına mal olmayan.

ἀδάμας, αντος, ὁ (*m.*), demir; çelik || (*adj.*) sert, eğilmez, bükülmez.

ἀδάμαστος, ος, ον (*adj.*), başa çıkılmaz, zaptedilmez; eğilmez, bükülmez.

ἀδάματος, ος, ον (*adj.*), uysallaşmamış, alışmamış; bakire.

ἄδασμος, ος, ον (*adj.*), vergi ödemeyen, vergiden muaf.

ἀδεής, ής, ές (*adj.*), korkusuz; endişesiz, kaygısız; tedbirsiz, ihtiyatsız.

ἄδεια, ας, ἡ (*f.*), korkusuzluk; güvenlik, emniyet; cezasız kalma, cezalandırılmama; *adeia*, bir şey yapma veya söyleme özgürlüğü.

ἀδείμαντος, ος, ον (*adj.*), korkusuz, gözü pek, cesur, yiğit.

ἄδειπνος, ος, ον (*adj.*), yemeksiz; yemek yememiş, karnı aç, aç.

ἄδεκτος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* ile), -de yeteneksiz, kabiliyetsiz; güçsüz.

ἀδελφή, ῆς, ἡ (*f.*), kız kardeş.

ἀδελφιδεός-οῦς, εοῦ-οῦ, ὁ (*m.*), (erkek) yeğen.

ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ (*f.*), (kız) yeğen.

ἀδελφίζω, dostça davranmak; kardeş gibi davranmak, kardeş kabul etmek, kardeş saymak.

ἀδελφικός, ή, όν (*adj.*), kardeş+, kardeşle ilgili.

ἀδελφοκτόνος, ος, ον (*adj.*), kardeş katili, kardeşini öldüren.

ἀδελφός, οῦ, ὁ (*m.*), erkek kardeş.

ἀδελφός, ή, όν (*adj.*), kardeş+, kardeşe ait, kardeşle ilgili; ikiz (kardeş); çift organlar (göz, el, ayak); (*gen.* veya *dat.* ile) birine veya bir şeye benzeyen.

ἀδέμνιος, ος, ον (*adj.*), evlenmemiş, bekâr.

ἄδενδρεος, ος, ον ve ἄδενδρος, ος, ον (*adj.*), ağaçsız, ağaç yetişmeyen.

ἀδέξιος, ος, ον (*adj.*), usta olmayan, beceriksiz, acemi; sakar.

ἀδερκής, ής, ές (*adj.*), görünmeyen, görünmez.

ἄδερκτος, ος, ον (*adj.*), görme özürlü, kör, âmâ.

ἀδερκτῶς (*adv.*), görmeksizin, görmeden.

ἀδέσμιος, ος, ον ve ἄδεσμος, ος, ον (*adj.*), bağlı olmayan, bağlanmamış.

ἀδέσποτος, ος, ον (*adj.*), efendisi olmayan, bağımsız, özgür, hür; (eser için) yazarı olmayan, anonim.

ἄδετος, ος, ον (*adj.*), bağlı olmayan,

bağlanmamış; serbest, ayrı.

ἀδευκής, ής, ές (*adj.*), tatlı olmayan, acı; üzüntülü, üzücü, hazin; acımasız, zalim, gaddar, insafsız.

ἀδέω (*dat.* ile) -den bıkmak, usanmak, gına gelmek, bezmek.

ἀδεῶς (*adv.*), korkusuzca, korkusuz bir biçimde; güvenle, güvenli bir biçimde, emniyet içinde; serbestçe, özgürce; kolayca, rahatça.

ἀδηλέω-ῶ, belirsiz olmak, şüpheli olmak; karanlık olmak; kesin olmamak.

ἀδήλητος, ος, ον (*adj.*), yaralanmamış; zarar görmemiş, zarara uğramamış; hiçbir kötülüğe neden olmayan.

ἄδηλος, ος, ον (*adj.*), belirsiz, bilinmeyen, şüpheli.

ἀδηλότης, ητος, ἡ (*f.*), karanlık; belirsizlik, şüphelilik, bilinmezlik.

ἀδηλόω-ῶ, görünmez hale getirmek, görünmez kılmak.

ἀδήλως (*adv.*), gizlice, gizli gizli, gizleyerek, kimseye göstermeden, kimseye belli etmeden.

ἀδημονέω-ῶ, sıkılmak, üzülmek, endişe duymak; endişe, sıkıntı içinde olmak.

ἀδημονία, ας, ἡ (*f.*), endişe, kaygı, tasa; keder, üzüntü.

ἄδην (*adv.*), bol bol; yeteri kadar, oldukça, epeyce; büsbütün, tamamen, tamamıyla.

ἀδήριτος, ος, ον (*adj.*), savaşsız, savaşmadan; yenilmez, zorla ele geçirilemez, alınamaz.

ἀδήσω: ἀνδάνω *fut.*

ἀδῄωτος, ος, ον (*adj.*), yıkılmamış, harap edilmemiş; zarara uğramamış, zarar görmemiş.

ἀδιάβατος, ος, ον (*adj.*), aşılmaz; içine girilmez, içinden geçilmez.

ἀδιάθετος, ος, ον (*adj.*), vasiyetle düzenlenmemiş, vasiyet düzenlemeden, vasiyetsiz olarak.

ἀδιαίρετος, ος, ον (*adj.*), ayrılmaz, bölünmez, parçalanmaz.

ἀδιακόσμητος, ος, ον (*adj.*), düzenlenmemiş, düzensiz.

ἀδιάκριτος, ος, ον (*adj.*), ayrılmamış; kararlaştırılmamış; karışık; şüpheli, kuşkulu; gözü pek, korkusuz; atak, cüretkâr.

ἀδιάλλακτος, ος, ον (*adj.*), uzlaşmaz, uzlaşmayan, barışmaz.

ἀδιανόητος, ος, ον (*adj.*), anlaşılmaz, anlaşılması güç, kavranılmaz, akıl almaz; saçma, akıl dışı, akla uygun olmayan, mantıksız.

ἀδιάπαυστος, ος, ον (*adj.*), durmayan, dinmeyen, dinmek bilmeyen, kesilmeyen.

ἀδιάπαυστως (*adv.*), durmaksızın, durmadan, ara vermeden, sürekli, her zaman, daima, hep.

ἀδιάτακτος, ος, ον (*adj.*), düzensiz, düzenlenmemiş, karışık.

ἀδιάφθαρτος, ος, ον (*adj.*), bozulmamış; sağlam, dayanıklı.

ἀδιαφορέω-ῶ, -e karşı (πρός ve *acc.*, κατά ve *acc.*) ilgisiz, kayıtsız olmak; (*gen.* ile) -den farklı olmamak, ayrı olmamak.

ἀδιαφόρητος, ος, ον (*adj.*), kayıtsız, ilgisiz, umursamaz, aldırmayan.

ἀδιαφορία, ας, ἡ (*f.*), kayıtsızlık, aldırmazlık, ilgisizlik, duyarsızlık.

ἀδίδακτος, ος, ον (*adj.*), cahil, bilgisiz; (*gen.* ile) -de bilgisiz, bilgisi olmayan.

ἀδίκαστος, ος, ον (*adj.*), kötü yargılanmış; kötü değerlendirilmiş.

ἀδίκαστως (*adv.*), yargılamadan, yargısız; düşüncesizce, düşüncesiz bir biçimde.

ἀδικέω-ῶ (*imp.* ἠδίκουν, *fut.* ἀδικήσω, *aor.* ἠδίκησαν, *pf.* ἠδίκηκα), birine haksızlık etmek, birini haksızlığa uğratmak; birine zarar vermek.

ἀδίκημα, ατος, τό (*n.*), haksızlık; zarar, ziyan; hata, yanlışlık, yanılgı, kusur, kabahat.

ἀδικία, ας, ἡ (*f.*), haksızlık, adaletsizlik.

ἄδικος, ος, ον (*adj.*), haksız, adaletsiz, adil olmayan; (at için) dik kafalı, inatçı; (hayvan için) huysuz, söz dinlemeyen.

ἀδίκως (*adv.*), haksızca, haksız yere; nedensiz, sebepsiz olarak.

ἀδινός veya ἀδινός, ή, όν (*adj.*), bol, gür, sık; güçlü, kuvvetli.

ἀδιόριστος, ος, ον (*adj.*), sonsuz, sınırsız, uçsuz bucaksız.

ἀδιορίστως (*adv.*), belirsiz bir biçimde.

ἀδιστάκτως (*adv.*), hiç şüphesiz, hiç kuşku yok ki, kuşkusuz; kesinlikle, kesin olarak.

ἄδιψος, ος, ον (*adj.*), susamamış; susatmayan.

ἀδίψως (*adv.*), susamaksızın, susamadan.

ἀδμής, ῆτος, ὁ, ἡ (*adj.*), evcilleşmemiş, uysallaşmamış, boyunduruğa koşulmamış; (*gen.* ile) -e bağlı olmayan, tabi olmayan.

ἄδμητος, η, ον (*adj.*), evcilleşmemiş, uysallaşmamış, vahşi; bakire.

ἀδμολίη, ης, ἡ (*f.*), cahillik, cehalet, bilgisizlik.

ἀδοιάστως (*adv.*), hiç şüphesiz, kuşkusuz.

ἀδόκητος, ος, ον (*adj.*), beklenmeyen, beklenmedik, umulmadık, hesapta olmayan; hazırlıksız, önceden hazırlanmamış; ani.

ἀδοκήτως (*adv.*), aniden, apansız, birdenbire, beklenmedik bir biçimde; hazırlıksız, hazırlık yapmadan, doğaçlama.

ἀδολεσχέω-ῶ, gevezelik etmek, çene çalmak, boşboğazlık etmek.

ἀδολέσχης, ου, ὁ (*m.*), çok konuşan, geveze, boşboğaz.

ἀδολεσχία, ας, ἡ (*f.*), gevezelik, çene çalma; konuşma, görüşme.

ἀδόλεσχος, ος, ον (*adj.*), saçma, mantıksız; geveze, çok konuşan, boşboğaz.

ἄδολος, ος, ον (*adj.*), hilesiz, hilesi olmayan, hile karışmamış; hile yapmayan, düzen bilmeyen; dürüst, namuslu.

ἀδόλως (*adv.*), hilesiz, düzen kurmadan; dürüstçe, namuslu bir biçimde.

ἀδόξαστος, ος, ον (*adj.*), beklenmedik, beklenmeyen, umulmadık.

ἀδοξάστως (*adv.*), beklenmedik bir

biçimde; önceden tasarlamaksızın; düzensiz olarak, sistemsiz biçimde.

ἀδοξέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἠδόξησα), ünsüz olmak, ünü az olmak; değeri az olmak; küçümsemek, hor görmek; (*inf.* ile) -meyi gereksiz görmek, -meye tenezzül etmemek; kızmak, öfkelenmek, sinirlenmek.

ἀδοξία, ας, ἡ (*f.*), ünsüz, silik bir yaşam.

ἄδοξος, ος, ον (*adj.*), ünsüz, tanınmamış, iyi bir ünü olmayan, silik; hor görülen, küçümsenen; beklenmedik, beklenmeyen || *comp.* -ότερος *sup.* -ότατος.

ἀδόξως (*adv.*), ünsüz, onursuz, şerefsiz.

ἄδος veya ἄδος, εος-ους, τό (*n.*), bıkkınlık; iğrenme, tiksinme.

ἀδουλία, ας, ἡ (*f.*), köle yokluğu, kölesizlik.

ἄδουλος, ος, ον (*adj.*), kölesiz, kölesi olmayan; köleliğe dayanamayan.

ἀδούλωτος, ος, ον (*adj.*), köleleştirilmemiş, boyunduruk altına girmemiş; özgür, hür, bağımsız.

ἀδούπητος, ος, ον (*adj.*), gürültüsüz.

ἁδρος, ά, όν (*adj.*), bol, gür, sık.

ἁδρότης, ητος, ἡ (*f.*), bolluk, bereket.

ἁδρόω-ῶ, büyütmek; artırmak, çoğaltmak.

ἁδρύνω büyütmek; kabalaştırmak, irileştirmek || *pass.* (*aor.* ἡδρύνθην), büyütmek, olgunlaştırmak.

ἀδυναμέω-ῶ, güçsüz olmak, zayıf olmak, kuvvetsiz olmak.

ἀδυναμία, ας, ἡ (*f.*), güçsüzlük, kuvvetsizlik, zayıflık, cılızlık; yetersizlik, eksiklik; yoksulluk, fakirlik.

ἀδύναμος, ος, ον (*adj.*), güçsüz, kuvvetsiz, zayıf, cılız.

ἀδυναστία, ας, ἡ (*f.*), (üslup için) güçsüzlük, zayıflık.

ἀδυνατέω-ῶ, güçsüz olmak, zayıf olmak; (*inf.* ile) -i yapamamak, -e gücü yetmemek, -e muktedir olamamak; (*impers.*) ἀδυνατεῖ, olanaksızdır, imkânsızdır, mümkün değildir.

ἀδύνατος, ος, ον (*adj.*), olanaksız, imkânsız, mümkün olmayan; -i yapmaya gücü yetmeyen, -i yapamayan; ἀδύνατόν ἐστι, ἀδύνατά ἐστι, (*inf.* ile) -mek olanaksızdır, mümkün değildir, imkânsızdır.

ἄδυτος, ος, ον (*adj.*), girilmez, geçilmez; içe dönük; anlaşılmaz, anlaşılması güç olan, akıl almaz || (*subst.*) τό ἄδυτον, τὰ ἄδυτα, girilmesi yasak olan yer (tapınak, kutsal koru vs), bazı Hellen tapınaklarının içindeki en kutsal (özel) mekân.

ᾄδω, *Att.* ἀείδω (*imp.* ᾖδον, *fut.* ᾄσομαι ender olarak ᾄσω, *aor.* ᾖσα; *pass. aor.* ᾔσθην, *pf.* ᾖσμαι), şarkı söylemek, terennüm etmek.

ἀδωνίαζω, Adonis Şenlikleri'ni kutlamak.

ἀεί (*adv.*), daima, hep, her zaman; her defasında; εἰς ἀεί, daima, her zaman; ὁ ἀεὶ χρόνος, sonsuzluk, ebediyet; οἱ ἀεὶ ὄντες, ölümsüzler.

ἀείφυλλος, ος, ον (*adj.*), her zaman çiçekli, daima çiçekli; her zaman, her dem yeşil.

ἀέκητι (*adv.*), buna karşın, buna rağmen.

ἄελλα, ης, ἡ (*f.*), fırtına, kasırga.

ἀελλαῖος, α, ον (*adj.*), fırtınalı; fırtına gibi coşkun; şiddetli, azgın.

ἀελπτέω-ῶ, ümidi olmamak, ümitsiz olmak, ümidini yitirmek.

ἀελπτία, ας, ἡ (*f.*), beklenmeyen olay, beklenmedik durum, sürpriz.

ἄελπτος, ος, ον (*adj.*), beklenmeyen, beklenmedik; ümitsiz, ümidi kalmamış.

ἀέξω (*fut.* ἀεξήσω, *aor.* ηέξησα), geliştirmek, büyütmek; çoğaltmak, artırmak; genişletmek; abartmak; (*intrans.*) gelişmek, büyümek.

ἄεπτος, ος, ον (*adj.*), izlenemeyen, takip edilemeyen.

ἀεργία, ας, ἡ (*f.*), hareketsizlik; tembellik, uyuşukluk, atalet; nadasta olan bir tarlanın verimsizliği.

ἀεργός, ός, όν (*adj.*), çalışmayan, tembel, üşengeç.

ἀέριος, *ep.* ve *Ion.* ἠέριος, ος, α, ον (*adj.*), sabah sisleriyle örtülmüş.

ἀεροβατέω-ῶ, havada yürümek.

ἀεροδρομέω-ῶ, havada koşmak.

ἀεροειδής, ής, ές (*adj.*), havaya benzer; bulutlu; karanlık, ışıksız.

ἀερόεις, εσσα, εν (*adj.*), karanlık, puslu, kapalı, ışıksız.

ἀετιδεύς, έως, ὁ (*m.*), kartal yavrusu.

ἀετός, οῦ, ὁ (*m.*), kartal; (tapınak için) alınlık.

ἄζα, ης, ἡ (*f.*), (güneş için) sıcaklık, hararet; (deri için) kuruluk; tatmin edilmemiş arzular.

ἀζαλέος, α, ον (*adj.*), kurumuş, kuru; acımasız, merhametsiz, zalim, gaddar.

ἄζηλος, ος, ον (*adj.*), kıskanmayan, kıskanç olmayan, haset olmayan.

ἀζήμιος, ος, ον (*adj.*), zarara uğramamış, zarar görmemiş; cezalandırılmamış, cezaya çarptırılmamış; vergi veya cezadan muaf; (*gen.* ile) -i hak etmeyen, -e lâyık olmayan, -e müstahak olmayan; zarar vermeyen.

ἄζυμος, ος, ον (*adj.*), (ekmek için) mayasız; sıkı, yoğun, özlü.

(1) ἄζω (yalnızca *praes.*), yakmak, kavurmak; kurutmak; zayıflatmak.

(2) ἄζω (yalnızca *praes.*), inlemek, inildemek.

ἅζω, saygıyla karışık bir korku duymak; korkmak, çekinmek.

ἀηδής, ής, ές (*adj.*), hoş olmayan, nahoş; kaba; tatsız.

ἀηδία, ας, ἡ (*f.*), dayanılmaz, çekilmez, katlanılmaz karakter; antipati, iticilik, hoşlanmama, sevmeme; iğrenme, tiksinme, tiksinti; soğukluk.

ἀηδών, όνος, ἡ (*f.*), bülbül.

ἀηδῶς (*adv.*), hoşa gitmeyecek biçimde, tatsız bir şekilde; kabaca, kaba bir şekilde; istemeyerek, istemeden.

ἀηθέω-ῶ, (*gen.* ile) -e alışık olmamak, alışkın olmamak, alışmamak.

ἀήθης, ης, ες (*adj.*), -mek alışkanlığında olmayan; alışılmamış, garip, tuhaf, acayip; yeni.

ἀήρ, ἀέρος, ὁ (*m.*), hava; buhar.

ἀήσσητος, *Att.* ἀήττητος, ος, ον (*adj.*), yenilmemiş, yenilemeyen, yenilmez, alt edilmez.

ἀήσυλος, ος, ον (*adj.*), suç işleyen, suçlu; cani.

ἀήσυρος, ος, ον (*adj.*), rüzgâr gibi ha-

fif; hızlı, çevik.
ἀήτη, ης, ἡ (*f.*) ve ἀήτης, ου, ὁ (*m.*), esinti, rüzgâr.
ἀήτος, ος, ον (*adj.*), sert, şiddetli, korkunç.
ἀήτως (*adv.*), beklenmedik bir biçimde, aniden, ansızın, apansız, birdenbire.
ἀθάλασσος, *Att.* ἀθάλαττος, ος, ον (*adj.*), denize yabancı.
ἀθαλλής, ής, ές (*adj.*), yapraksız, yaprağı olmayan.
ἀθανασία, ας, ἡ (*f.*), ölümsüzlük, ölmezlik, ebedilik.
ἀθανατίζω (yalnızca *praes.*), ölümsüzleştirmek, ölümsüz kılmak, ölümsüz hale getirmek.
ἀθάνατος, ος, ον (*adj.*), ölümsüz, ölmez; sonsuz, ebedi, yok olmaz; kalıcı, daimi, sürekli.
ἀθαπτός, ος, ον (*adj.*), mezarsız, mezarı olmayan.
ἀθαρσής, ής, ές (*adj.*), cesaretsiz, korkak, ödlek.
ἀθαρσῶς (*adv.*), cesaretsizce, korkakça.
ἀθαύμαστος, ος, ον (*adj.*), şaşırmayan, hayret etmeyen.
ἀθέατος, ος, ον (*adj.*), görünmez, görülemeyen.
ἀθεεί (*adv.*), tanrıların yardımı olmaksızın.
ἀθεΐα, ας, ἡ (*f.*), tanrıtanımazlık, tanrısızlık, ateistlik.
ἄθελκτος, ος, ον (*adj.*), eğilmez, bükülmez.
ἄθεμις, ις, ι, *gen.* ῖτος, (*adj.*), haksız, adaletsiz, adil olmayan.
ἀθεμιστία, ας, ἡ (*f.*), haksızlık, adaletsizlik.
ἀθέμιστος, ος, ον (*adj.*), (insan için) kural, yasa tanımayan; ağır suç işleyen, cani; (nesne için) yasak olan; yasal olmayan, meşru olmayan || *comp.* -ότερος.
ἄθεος, ος, ον (*adj.*), tanrısız, tanrıtanımaz, ateist, dinsiz.
ἀθεραπευσία, ας, ἡ (*f.*), özenden yoksun, özensiz, itinasız; dikkatsiz.
ἀθεράπευτος, ος, ον (*adj.*), özen gösterilmemiş, bakılmamış; çaresiz, onulmaz; tedavi edilmemiş, hasta.
ἀθερίζω, (*gen.* veya *dat.* ile) -i ihmal etmek, savsaklamak; önem vermemek.
ἀθεσία, ας, ἡ (*f.*), iyi niyet eksikliği, iyiniyetsizlik.
ἄθεσμος, ος, ον (*adj.*), haksız, adaletsiz; yasaklanmış, yasak, men edilmiş.
ἀθετέω-ῶ, itmek; bozmak; yürürlükten kaldırmak; kabul etmemek.
ἄθετος, ος, ον (*adj.*), uygun olmayan, elverişsiz.
ἀθεώρητος, ος, ον (*adj.*), düşüncesiz, yersiz.
ἀθεωρήτως (*adv.*), deneyimsiz, tecrübesiz, tecrübesi olmayan.
ἀθέως (*adv.*), dine aykırı bir biçimde; tanrıların yardımı, koruması olmadan; tanrılardan uzak.
Ἀθηνᾶ, ᾶς, ἡ (*f.*), Tanrıça Athena, Zeus'un kızı, akıl ve bilgeliğin tanrıçası.
Ἀθήναζε (*adv.*), Atina'ya doğru, Atina'ya.

Ἀθῆναι, ῶν, αἱ (*f. plur.*), Atina kenti.
Ἀθηναῖος, α, ον (*adj.*), Atinalı.
ἄθικτος, ο, ον (*adj.*), dokunulmamış, ellenmemiş; ulaşılmamış; kutsal, mukaddes, aziz; (*gen.* ile) -e dokunmayan, -e el sürmeyen.
ἀθλητής, οῦ, ὁ (*m.*), atlet, yarışçı.
ἀθλητικός, ή, όν (*adj.*), atletlerle ilgili, atletlere ait.
ἀθλητικῶς (*adv.*), atletler gibi.
ἄθλιος, α, ον (*adj.*), ödül+, ödülle ilgili, ödüle ait; ödül kazanan; acı çeken, mutsuz, sefil, zavallı, yoksul; acı veren, acıya neden olan, üzücü.
ἆθλον, ου, τό (*n.*), bir yarışmanın ödülü, ödül, mükâfât.
ἆθλος, ου, ὁ (*m.*), yarışma, müsabaka; dövüş, mücadele; acı.
ἀθλοφόρος, ος, ον (*adj.*), yarışmada galip gelen, ödül kazanan, muzaffer.
ἄθραυστος, ος, ον (*adj.*), kırılmamış; zarar görmemiş, zarara uğramamış; eksiksiz, tam.
ἀθρέω-ῶ, dikkatle bakmak, gözlerini dikmek, incelemek; fark etmek, farkına varmak, görmek.
ἀθροίζω (*fut.* οίσω, *aor.* ἤθροισα, *pf.* ἤθροικα; *pass. aor.* ἠθροίσθην, *pf.* ἤθροισμαι), toplamak, birleştirmek, bir araya getirmek, yığmak || *med.* toplanmak, yığılmak.
ἄθροισις, *Att.* ἄθροισις, εως, ἡ (*f.*), toplama, bir araya getirme, yığma.
ἀθρόος, *Att.* ἀθρόος, όα, όον, daha sonra kayn. şekli ἄθρους, ἄθρους, όα, ουν (*adj.*), bir bütün oluşturan, birleştirilmiş; sıkışık, yoğun; çok sayıda.
ἀθρόως (*adv.*), birlikte, hep birden; bütün olarak, bütünüyle, tam olarak.
ἀθυμέω-ῶ, cesaretsizliğe kapılmak, ümitsizliğe düşmek; endişeli, kaygılı olmak; isteksiz olmak, gönülsüz olmak.
ἀθυμία, ας, ἡ (*f.*), cesaretsizlik, korkaklık; endişe, kaygı; isteksizlik; umutsuzluk, ümitsizlik.
ἄθυμος, ος, ον (*adj.*), cesaretsiz, korkak; endişeli, kaygılı; isteksiz, gönülsüz; umutsuz, ümitsiz.
ἀθύμως (*adv.*), cesaretsizlikle, cesaretsiz bir biçimde; umutsuzca, ümitsiz bir biçimde, yılgınlıkla || *comp.* -ότερον.
ἄθυρμα, ατος, τό (*n.*), oyun, eğlence.
ἀθύρω (yalnızca *praes. imp.*), oynamak, eğlenmek.
αἰάζω, sızlanmak, yakınmak, şikâyet etmek, şikâyetçi olmak.
αἰγανέη, ης, ἡ (*f.*), mızrak.
αἴγειρος, ου, ἡ (*f.*), kara kavak.
αἴγεος, α, ον (*adj.*), keçi+, keçi ile ilgili, keçiye ait.
αἰγιαλός, οῦ, ὁ (*m.*), deniz kıyısı, kumsal.
αἰγίλωψ, ωπος, ἡ (*f.*), bir cins meşe ağacı.
Αἴγινα, ης, ἡ (*f.*), Aigina Adası.
Αιγιναῖος, α, ον (*adj.*), Aigina+, Aigina ile ilgili; Aiginalı.
Αἰγινήτης, ου, ὁ (*m.*), Aiginalı.
αἰγίπους, ους, ουν, *gen.* -ποδος, keçi ayaklı.
αἰγίς, ίδος, ἡ (*f.*), fırtına, kasırga; keçi derisi; keçi derisinden yapılma kal-

kan; deri zırh; Tanrıça Athena'nın kendine özgü göğüslüğü.

αἴγλη, ης, ἡ (*f.*), (güneş veya ışık için) parlaklık.

αἰγυπιός, οῦ, ὁ (*m.*), akbaba.

αἰγυπτιάζω, Mısır dilinde konuşmak.

Αἰγύπτιος, α, ον (*adj.*), Mısır+, Mısırla ilgili || (*subst.*) ὁ Αἰγύπτιος, Mısırlı.

Αἰγυπτιστί (*adv.*), Mısır dilinde.

Αἴγυπτος, ου, ἡ (*f.*), Mısır (ülkesi).

Αἴγυπτος, ου, ὁ (*m.*), Nil'in eski ismi; ἡ Αἴγυπτος, Mısır (ülkesi).

αἰδέομαι-οῦμαι (*fut.* -έσομαι, *aor.* ᾐδεσάμην; *pass. aor.* ᾐδέσθην, *pf.* ᾔδεσμαι), utanmak, utanç duymak; çekinmek; saygı duymak, saygı göstermek; affetmek, bağışlamak.

αἰδέσιμος, ος, ον (*adj.*), saygıdeğer, saygın, saygı gören, hatırı sayılan, muhterem.

αἰδεσίμως (*adv.*), saygı ile, saygı göstererek, hürmet ederek.

῞Αιδης veya Ἀΐδης, ου, ὁ (*m.*), Hades, Yeraltı Tanrısı.

ἀΐδιος, ος, ον (*adj.*), sonsuz, ebedi; devamlı, daimi, sürüp giden, kalıcı.

αἰδοῖος, ος, ον (*adj.*), saygın, saygı uyandıran, saygıdeğer, saygıya lâyık, muhterem; yüce, ulu; saygılı, hürmetkâr || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος, -έστατος.

αἰδώς, οῦς, ἡ (*f.*), utanma, sıkılma duygusu, utangaçlık; edep, ar; saygı.

ἀΐζηλος, ος, ον (*adj.*), görünmez.

αἰζηός, οῦ (*adj.*), güçlü, kuvvetli || (*subst.*) güçlü erkek; erkek.

αἰθαλόεις-οῦς, όεσσα-οῦσσα, ᾶεν-οῦν (*adj.*), ateşte kararmış, islenmiş; ateşten kararmış gibi, siyahlaşmış.

αἰθαλόω-ῶ, dumandan kararmak; dumanla karartmak.

αἰθήρ, έρος, ὁ (*m.*), hava.

Αἰθιόπιος, α, ον (*adj.*), Aitiophia+, Aitiophia ile ilgili; Aithiopia'lı || (*subst.*) ἡ Αἰθιοπική χώρη veya ἡ Αἰθιοπική ya da ἡ Αἰθιοπία, Aitiophia ülkesi, Aitiophia; bugünkü Habeşistan.

αἰθός, ή, όν (*adj.*), alev rengi; koyu kırmızı.

αἶθοψ, οπος, ὁ, ἡ (*adj.*), alev rengi; parlak, ışıltılı; coşkun, şiddetli.

αἴθρα, ας, ἡ (*f.*), açık, berrak, parlak gökyüzü.

αἰθρία, ας, ἡ (*f.*), parlak, açık gökyüzü.

αἴθριος, ος, ον (*adj.*), saf, temiz; açık havada bulunan.

αἴθω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), yakmak, ateşe vermek, tutuşturmak, alevlendirmek.

αἴθων, ωνος, ονος, ὁ, ἡ (*adj.*), ateş gibi parlayan, parıldayan, ışıltılı, parlak; ateş rengi; şiddetli, coşkun.

αἰκία, ας, ἡ (*f.*), haksız davranış; kötü davranış.

αἰκίζω (*aor.* ᾔκισα; *pass. aor.* ᾐκίσθην, *pf.* ᾔκισμαι), kötü davranmak, hakaret etmek, hırpalamak; bozmak, berbat etmek.

αἴλουρος, ου, ὁ, ἡ (*m.*. ve *f.*), kedi.

αἷμα, ατος, τό (*n.*), kan; kanbağı, akrabalık; soy.

αἱμασία, ᾶς, ἡ (*f.*), çit; duvar.

αἱμάσσω, *Att.* άττω, kan fışkırtmak; yaralamak; kan dökmek, katletmek, öldürmek, canına kıymak.

αἱματόεις, όεσσα, όεν (*adj.*), kanlı, kanla örtülü, kanla kaplı, kan gibi kırmızı.

αἱματόω-ῶ, kana bulamak, kanla yıkamak.

αἱματώδης, ης, ες (*adj.*), kan kırmızısı; kanlı.

αἱμορροΐς, ΐδος, ἡ (*f.*), kan akışı, kanama.

αἱμύλιος, ος, ον ve αἱμύλος, η, ον (*adj.*), baştan çıkarıcı, kandırıcı, ayartıcı; kurnaz, açıkgöz.

αἵμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, -e tutkun, -i çok isteyen, -de gözü olan, -e susamış; tutkulu, hırslı; (*gen.* ile) -de usta, hünerli, marifetli; yetenekli, kabiliyetli.

αἵμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, kanlı, kanlar içinde; çok kan dökülen.

αἰνετός, ή, όν (*adj.*), övülen, övülmeye değer; saygıdeğer, saygın.

αἰνέω-ῶ (*imp.* ᾔνουν, *fut.* αἰνέσω, *aor.* ᾔνεσα; *pass. aor.* ᾐνέθην), -den söz etmek; övmek, methetmek; onaylamak, tasdik etmek, tasdiklemek; razı olmak, kabul etmek, boyun eğmek; teşekkür etmek, şükretmek; yapmasını istemek, tembihlemek, tembih etmek; nasihat etmek, öğütlemek, tavsiye etmek; söz vermek, vaat etmek, vaatte bulunmak.

αἴνη, ης, ἡ (*f.*), övgü, övme, methiye; ün, nam, şan, şöhret.

αἴνησις, εως, ἡ (*f.*), övgü, övme, methiye; övülme, methedilme.

αἴνιγμα, ατος, τό (*n.*), bilmece, muamma; esrar, sır, giz; kehanet.

αἰνιγματώδης, ης, ες (*adj.*), karanlık, bulmaca gibi, anlaşılması güç; gizemli, giz dolu, esrarlı, esrarengiz.

αἰνιγμός, οῦ, ὁ (*m.*), bilmece, bulmaca; anlaşılması güç şey, giz, gizem, esrar, sır.

αἰνίζομαι, övmek, methetmek.

αἰνικτός, ή, όν (*adj.*), üstü kapalı sözlerle söylenen, anlaşılması güç, bulmaca gibi.

αἰνίσσομαι, *Att.* -ττομαι (*fut.* αἰνίξομαι, *aor.* ᾐνιξάμην; *pass. aor.* ᾐνίχθην, *pf.* ᾔνιγμαι), üstü kapalı sözlerle söylemek, ima etmek, imalı konuşmak.

αἰνός, ή, όν (*adj.*), korkunç, korkutucu, ürkütücü, müthiş.

αἶνος, ου, ὁ (*m.*), öykü, hikâye; özdeyiş, atasözü; övgü, övme, methetme, methiye.

αἴνυμαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), almak, ele geçirmek, elde etmek, kendine mal etmek; kazanmak.

αἰνῶς (*adv.*), korkunç bir şekilde, tehlikeli bir şekilde; korkunç, müthiş; son derece, pek çok, çok fazla.

αἴξ, αἰγός, ἡ (*f.*), keçi, teke; bir çeşit su kuşu; (*plur.*) αἱ αἶγες, çok büyük dalgalar.

Αἰολεῖς, έων, οἱ (*m. plur.*), Aioller, dört Hellen boyundan biri.

αἰολέω-ῶ, renklendirmek; alacalı yapmak.

αἰολίζω, Aiol lehçesiyle konuşmak; Aiolisliler gibi konuşmak.

Αἰολικός, ή, όν (*adj.*), Aiol+, Aiolis ile ilgili; Aiolisli.

Αἰόλιος, α, ον (*adj.*), Aiol+, Aiol ile ilgili; Aiolisli || (*subst.*) Αἰολίη νῆσος, Aiolia Adası.

Αἰολίς, ίδος, ἡ (*adj.*), Aiolis'le ilgili, Aiolis'e ait || (*subst.*) ἡ Αἰ., Aiolis; Aiollerin Batı Anadolu kıyılarında yerleştikleri bölge.

αἰολιστί (*adv.*), Aiol lehçesinde.

αἰολιχός, ά, όν (*adj.*), değişik renkli, çok renkli, alacalı.

αἰόλος, α veya ος, ον (*adj.*), hareketli, çabuk, hızlı; değişken, her an değişen; kararsız; kurnaz, açıkgöz.

αἰπολέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.* ᾐπόλουν), keçileri otlatmak.

αἰπόλιον, ου, τό (*n.*), keçi sürüsü.

αἰπόλος, ου, ὁ (*m.*), keçi çobanı.

αἰπός, ή, όν (*adj.*), dik, sarp, yalçın, yüksek bir yerde bulunan; aşılması zor.

αἵρεσις, εως, ἡ (*f.*), alma; seçim, seçme; eğilim, meyil; amaç, niyet, maksat; inceleme; ekol.

αἱρετέος, α, ον (*adj.*), alınması gereken; alınabilir; anlaşılır, anlaşılabilir, algılanabilir, kavranabilir.

αἱρετίζω, tercih etmek, yeğlemek, yeğ tutmak; seçmek, seçim yapmak, ayırmak; bağlanmak, kendini vermek.

αἱρετός, ή, όν (*adj.*), alınabilir; anlaşılabilir, kavranabilir; seçilmiş, tercih edilmiş; arzu edilir.

αἱρέω-ῶ (*imp.* ᾕρουν, *fut.* αἱρήσω, *II. aor.* εἷλον, *pf.* ᾕρηκα; *pass. fut.* αἱρεθήσομαι, *aor.* ᾑρέθην, *pf.* ᾕρημαι), almak, yakalamak, ele geçirmek, elde etmek, el koymak; ikna etmek, inandırmak; ispatlamak, göstermek; anlamak, fark etmek, farkına varmak || *med.* αἱροῦμαι (*fut.* αἱρεθήσομαι, *II. aor.* εἱλόμην, *pf.* ᾕρημαι), kendisi için almak; seçmek, tercih etmek, yeğlemek, yeğ tutmak.

αἴρω (*imp.* ᾖρον, *fut.* ἀρῶ, *aor.* ἦρα, *pf.* ἦρκα; *pass. fut.* ἀρθήσομαι, *aor.* ἤρθην, *pf.* ἦρμαι), yukarı kaldırmak, dikmek, yükseltmek; almak; taşımak, getirmek; yüceltmek, göklere çıkarmak, övmek, methetmek || *med.* αἴρομαι, *fut.* ἀροῦμαι, *aor.* ἠράμην, *pf.* ἤρμαι), yukarı kaldırmak, dikmek; almak, elde etmek, kazanmak; kışkırtmak, harekete geçirmek.

αἶσα, ης, ἡ (*f.*), parça, bölüm, kısım, pay; bir tanrının isteği veya iradesi, kararı; yasa; kader, kısmet.

αἰσθάνομαι (*imp.* ᾐσθανόμην, *fut.* αἰσθήσομαι, *aor.* ᾐσθόμην, *pf.* ᾔσθημαι), hissetmek, duymak, farkına varmak, fark etmek, anlamak, sezmek, algılamak.

αἴσθημα, ατος, τό (*n.*), duygu, duygulanma; izlenim, etki, intiba; heyecan.

αἴσθησις, εως, ἡ (*f.*), duyma, duygu, hissetme; izlenim, intiba; heyecan.

αἰσθητικός, ή, όν (*adj.*), duyarlı, hassas; algılanabilir, ayırdedilebilir, fark edilebilir.

αἰσθητός, ή veya ός, όν (*adj.*), duyularla algılanabilir, algılanabilir; duyarlı, duygulu, hassas.

αἰσθητῶς (*adv.*), duyarlı bir şekilde, hassasiyetle.

ἀΐσθω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), üflemek; yaymak.

αἰσιμία, ας, ἡ (*f.*), elverişlilik, kolaylık; üstünlük, iktidar; yararlanma, kullanma; zevk, beğeni.

αἴσιμος, ος veya η, ον (*adj.*), kader+, kaderde olan, kader tarafından belirlenmiş, yazgısal; kaçınılmaz, zorunlu, mecburi, zaruri; αἴσιμον ἦμαρ, kader günü, ölüm günü; tedbirli, ihtiyatlı, ölçülü.

αἴσιος, ος veya α, ον (*adj.*), kaderin isteğine uygun; uygun, vakitli, elverişli, münasip.

ἀΐσσω, *Att.* ᾄσσω ve ᾄττω (*imp.* ἤϊσσον, ᾖσσον, *fut.* ᾄξω, *aor.* ἤϊξα, ᾖξα, *pf.* -), atılmak, kendini atmak.

ἄϊστος veya αἶστος, ος, ον (*adj.*), görünmez olan, kaybolan, yok olan.

αἴσυλος, ος, ον (*adj.*), dinsiz, tanrısız; suçlu; ağır suç işleyen, cani; onur kırıcı, aşağılayıcı, küçültücü.

αἰσυμνάω-ῶ, idare etmek, yönetmek; komuta etmek, kumanda etmek.

αἰσχίων, ων, αἴσχιστος (*adj.*), αἰσχρός, *comp.* ve *sup.*

αἶσχος, ους, τό (*n.*), ayıp, kusur; çirkinlik, rezillik.

αἰσχροκέρδεια, ας, ἡ (*f.*), açgözlülük, doymakbilmezlik, tamahkârlık.

αἰσχροκερδής, ής, ές (*adj.*), açgözlü, doymak bilmez, tamahkâr.

αἰσχρολογέω-ῶ, ayıp, yüz kızartıcı sözler söylemek, utanç verici sözler söylemek.

αἰσχρολογία, ας, ἡ (*f.*), ayıp söz, yüz kızartıcı söz, utanç verici söz.

αἰσχρός, ά, όν (*adj.*), çirkin, ayıp, yüz kızartıcı, utanç verici; alçakça, alçak || *comp.* αἰσχίων, *sup.* αἴσχιστος.

αἰσχρῶς (*adv.*), utanarak, utançla; utanılacak şekilde.

αἰσχύνη, ης, ἡ (*f.*), utanç, utanma duygusu, arlanma, edep.

αἰσχύνω (*imp.* ᾔσχυνον, *fut.* αἰσχυνῶ, *aor.* ᾔσχυνα, *pf.* ᾔσχυγκα), rezil etmek, saygısızlık etmek || *med.* ve *pass.* αἰσχύνομαι (*fut.* αἰσχυνοῦμαι, ender olarak αἰσχυνθήσομαι, *aor.* ᾐσχύνθην, ender olarak *pf.* ᾔσχυμμαι) utanmak, sıkılmak, mahcup olmak.

αἰτέω-ῶ (*imp.* ᾔτουν, *fut.* αἰτήσω, *aor.* ᾔτησα, *pf.* ᾔτηκα; *pass. fut.* αἰτηθήσομαι, *aor.* ᾐτήθην, *pf.* ᾔτημαι), birinden (*acc.*) bir şey (*acc.*) istemek, rica etmek, dilemek; (*inf.* ile) -mesini istemek, -mesi için yalvarmak || *med.* kendisi için istemek.

αἴτημα, ατος, τό (*n.*), istek, dilek, rica, temenni.

αἴτησις, εως, ἡ (*f.*), istek, dilek, rica, temenni; yalvarma, dua, yakarış, niyaz.

αἰτία, ας, ἡ (*f.*), neden, sebep, gerekçe; suçlama.

αἰτιάζομαι (*imp.* ᾐτιαζόμην), (*acc.* veya *gen.* ile) birini bir şeyle suçlamak.

αἰτίαμα, ατος, τό (*n.*), suçlama konusu; şikâyet.

αἰτιάομαι-ῶμαι (*fut.* άσομαι, *aor.* ᾐτιασάμην, *pf.* ᾐτίαμαι), (*gen.* ile), bir şeyle suçlamak, itham etmek, -den sorumlu görmek, sorumlu tutmak, -in nedeni olarak görmek.

αἰτίασις, εως, ἡ (*f.*), suçlama, itham.

αἰτίζω (yalnızca *praes.*), ısrarla istemek; dilenmek.

αἰτιολογέω-ῶ, neden aramak veya nedenini açıklamak.

αἴτιος, α, ον (*gen.* ile) -den suçlu, sorumlu olan; -e neden olan, -in nedeni olan.

Αἴτνη, ης, ἡ (*f.*), Aitne, Sicilya'daki Etna Dağı.

αἰφνίδιος, ος, ον (*adj.*), ani, ansızın, birdenbire olan; ansızın, birdenbire gelen.

αἰφνιδίως (*adv.*), aniden, birdenbire, hazırlıksız.

αἰχμάζω (*fut.* αἰχμάσω, *aor.* ᾔχμασα), mızrak atmak, mızrak fırlatmak.

αἰχμαλωσία, ας, ἡ (*f.*), savaş tutsaklığı; esaret.

αἰχμάλωτος, ος, ον (*adj.*), savaşta ele geçirilen; mızrak gücüyle alınan; ὁ αἰχμάλωτος, savaş tutsağı; τά αἰχμ., savaş ganimetleri.

αἰχμή, ῆς, ἡ (*f.*), mızrak ucu; mızrak, kargı; Tanrı Poseidon'un üç dişli asası.

αἰχμοφόρος, ου, ὁ (*m.*), mızrak taşıyan.

(1) ἀΐω (yalnızca *praes.* ve *impf.* ἄϊον), duymak, dinlemek, kulak vermek; itaat etmek, uymak.

(2) ἀΐω (yalnızca *impf.* ἄϊον), (koku, gaz) çıkarmak, yaymak; üflemek.

αἰών, ῶνος, ὁ, *poet.* ἡ (*m./f.*), yaşam süresi, yaşam, hayat, ömür; zaman; yazgı, kader; sonsuzluk, ebediyet, ezel; ἀπ' αἰῶνος, ezelden beri, eskiden beri, başlangıçtan beri; εἰς τοὺς αἰῶνας, sonsuza dek, ebediyen; yaş; kuşak, nesil.

αἰώνιος, ος, ον (*adj.*), sürekli, devamlı, daimi; sonsuz, ebedi; bitip tükenmez, bitmek bilmez.

αἰωρέω-ῶ, yukarı kaldırmak, kaldırmak; havada dengelemek.

Ἀκαδημαϊκός, ή, όν (*adj.*), Akademeia+, Akademeia ile ilgili; Platoncu.

Ἀκαδήμεια veya Ἀκαδημία, ας, ἡ (*f.*), Akademos'un Bahçesi ve Platon'un ders verdiği yer; Platon'un Akademeia'sı.

ἀκάθαρτος, ος, ον (*adj.*), arınmamış, pis, kirli; erdemsiz, faziletsiz; uygunsuz, yakışıksız, yakışık almayan.

ἀκαιρία, ας, ἡ (*f.*), beceriksizlik; sakınca, zarar; zamansızlık.

ἄκαιρος, ος, ον (*adj.*), zamansız, vakitsiz; yersiz, uygunsuz, yakışıksız; mevsimsiz.

ἀκαίρως (*adv.*), zamansız, vakitsiz; elverişsiz, yersiz; -de beceriksiz.

ἀκακία, ας, ἡ (*f.*), suçsuzluk, günahsızlık, masumluk, masumiyet.

ἀκάλυπτος, ος, ον (*adj.*), örtülmemiş, örtülü olmayan; gizli olmayan, saklı olmayan,

ἀκάματος, ος, ον (*adj.*), yorulmaz, yorulmamış; yormayan.

ἀκαμαψία, ας, ἡ (*f.*), eğilmezlik, bükülmezlik, sertlik, katılık.

ἄκαμπτος, ος, ον (*adj.*), bükülmez, bükülmeyen, eğilmez, esnek olmayan, sert || *comp.* -ότερος.

ἄκανθα, ης, ἡ (*f.*), diken.

ἀκάνθινος, η, ον (*adj.*), dikenli.

ἄκανθος, ου, ὁ (*m.*), *akanthos*, bir bitki adı, kenger.

ἀκανθώδης, ης, ες (*adj.*), dikenli.

ἄκαπνος, ος, ον (*adj.*), dumansız, duman olmayan.

ἀκάρδιος, ος, ον (*adj.*), kalpsiz, kalbi olmayan; (*mec.*) yüreksiz, cesaretsiz, korkak.

ἀκαρεί (*adv.*), bir anda.

ἀκαρής, ής, ές (*adj.*), kısa; küçük; ince; (zaman için) kısa, az; ἐν ἀκαρεῖ, bir anda.

ἀκαριαῖος, ος, ον (*adj.*), son derece küçük, çok küçük.

ἄκαρπος, ος, ον (*adj.*), meyvesiz, ürünsüz; verimsiz, bereketsiz; sonuçsuz, neticesiz.

ἀκάρπως (*adv.*), meyvesiz, ürünsüz; verimsiz, bereketsiz.

ἀκάρπωτος, ος, ον (*adj.*), meyve, ürün vermeyen; kısır, verimsiz, bereketsiz.

ἀκατάβλητος, ος, ον (*adj.*), yenilemeyen, yenilmesi olanaksız olan.

ἀκατάληκτος, ος, ον (*adj.*), bitmeyen, bitmemiş, tamamlanmamış.

ἀκατάληπτος, ος, ον (*adj.*), yakalanamayan, ele geçirilemeyen; kavranılamayan, anlaşılamayan.

ἀκαταμάχητος, ος, ον (*adj.*), yenilmez, alt edilmez.

ἀκατανόητος, ος, ον (*adj.*), anlaşılmaz, anlaşılamayan, kavranması güç, kavranılamayan.

ἀκαταπαύστος, ος, ον (*adj.*), durmayan, durdurulamayan; sonu gelmez, bitip tükenmez; dayanılmaz, katlanılmaz, tahammül edilmez, karşı konulmaz.

ἀκατασκεύαστος, ος, ον (*adj.*), gerektiği gibi hazırlanmamış, hazır olmayan; cilalanmamış; sanatsız, kaba.

ἀκαταστασία, ας, ἡ (*f.*), değişmezlik, kararlılık, dengelilik, istikrar.

ἀκαταστατέω-ῶ, ateşli olmak, coşkun olmak.

ἀκατάστατος, ος, ον (*adj.*), hareketli; bulanık, karışık.

ἀκαταστάτως (*adv.*), karışıklık içinde.

ἀκάτιον, ου, τό (*n.*), küçük gemi.

ἄκατος, ου, ἡ (*f.*), küçük gemi.

ἄκαυστος, ος, ον (*adj.*), yanmamış, yakılmamış; yanmaz, yanmaya elverişsiz.

ἀκαχίζω (yalnızca *praes.*), üzmek, üzüntü vermek, kederlendirmek.

ἀκέλευστος, ος, ον (*adj.*), emir olmadan, emir almadan hareket eden.

ἀκέραιος, ος, ον (*adj.*), karışmamış; dokunulmamış, zarar verilmemiş; tam, eksiksiz.

ἀκέρατος, ος, ον (*adj.*), boynuzsuz, boynuzu olmayan.

ἀκερδής, ής, ές (*adj.*), yararsız, faydasız; elverişsiz; uğursuz; ilgisiz, kayıtsız.

ἀκερδῶς (*adv.*), yararsız, faydasız; çıkarsız, bir çıkarı olmadan, menfaati olmaksızın.

ἀκέσιμος, ος, ον (*adj.*), iyileştirmeye, tedavi etmeye yarayan; iyileştirici.

ἄκεσις, εως, ἡ (*f.*), tedavi, bakım; iyileştirme, sağaltma.

ἄκεσμα, ατος, τό (*n.*), çare, ilaç, deva, umar.

ἀκεστήρ, ῆρος, ὁ (*adj.*), iyileştiren; yatıştıran, yatıştırıcı, sakinleştiren, teskin eden.

ἀκέφαλος, ος, ον (*adj.*), başsız, başı olmayan; (öyküden söz ederken) başlangıçsız, başı olmayan.

(1) ἀκέω-ῶ, genellikle *med.* kullanılır: ἀκέομαι-οῦμαι (*fut.* ἀκέσομαι, *Att.* ἀκοῦμαι, *aor.* ἠκεσάμην, *pf.* ἤκεσμαι veya ἀκήκεσμαι), iyileştirmek, tedavi etmek, bakmak; (*gen.* ile) -e çare bulmak; (bir hatayı, haksızlığı) onarmak, düzeltmek.

(2) ἀκέω-ῶ, sessiz olmak, suskun olmak; *part.* şekli ἀκέων *adv.* olarak kullanılır: sessizce, sakin bir şekilde.

ἀκή, ῆς, ἡ (*f.*), yardım etme; çare, derman bulma.

ἀκήδεια, ας, ἡ (*f.*), önem vermeme, önemsememe, ihmal, aldırmazlık, kayıtsızlık, ilgisizlik; duyarsız olma, duyarsızlık.

ἀκήδεστος, ος, ον (*adj.*), bakılmamış, ihmal edilmiş; gömülmeden, defnedilmeden bırakılmış; duyarsız, kayıtsız, ilgisiz.

ἀκηδέστως, kayıtsız bir şekilde, kayıtsızca; acımasızca, insafsızca.

ἀκήδευτος, ος, ον (*adj.*), gömülmeden bırakılmış, gömülmemiş, defnedilmemiş.

ἀκηδέω-ῶ (*gen.* ile) ihmal etmek, savsaklamak, önem vermemek, önemsememek; özen göstermemek; dikkat etmemek; boş vermek.

ἀκηδης, ής, ές (*adj.*), ihmalkâr, savsaklayan; tasasız, kaygısız; ihmal edilmiş, savsaklanmış; terk edilmiş; gömülmeden bırakılmış, gömülmemiş, defnedilmemiş.

ἀκηδία, ας, ἡ (*f.*), ihmal, savsaklama, önem vermeme, önemsememe; kayıtsızlık, ilgisizlik, duyarsızlık; üzüntü, acı.

ἀκηδιάω-ω, cesaretsiz olmak, korkak olmak; hareketsiz olmak; tepkisiz olmak.

ἀκήκοα: ἀκούω *pf.*

ἄκην (*adv.*), sessizce, sakin bir şekilde.

ἀκηράσιος, ος, ον (*adj.*), karışmamış, katışıksız, katkısız, saf, arı; zarar görmemiş, zarara uğramamış; tam, eksiksiz.

ἀκήρατος, ος, ον (*adj.*) → ἀκηράσιος.

(1) ἀκήριος, ος, ον (*adj.*), sağ kalan; zarara uğramamış olan, zarar görmemiş olan; tam, eksiksiz; yaralanmaz.

(2) ἀκήριος, ος, ον (*adj.*), cesaretsiz, korkak, ödlek.

ἀκήρυκτος, ος, ον (*adj.*), haberciyle bildirilmemiş; ἀ. πόλεμος, aniden çıkan savaş; (oyunlarda zafer kazanan için) bir ulakla duyurulmamış, yani ünsüz.

ἀκηρύκτως (*adv.*), ulakla bildirmeden; ilan edilmeden.

ἀκίδνος, ἡ, όν (*adj.*), zayıf, cılız || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

ἀκινάκης, ου, ὁ (*m.*), (Perslerde) iki tarafı keskin pala.

ἀκίνδυνος, ος, ον (*adj.*), tehlikesiz, tehlikeden uzak.

ἀκινδυνῶς (*adv.*), tehlikesizce, tehlikesiz bir biçimde.

ἀκινησία, ας, ἡ (*f.*), hareketsizlik; durma, duraklama.

ἀκίνητος, ος, ον (*adj.*), hareketsiz, kımıldamayan, aktif olmayan, pasif, edilgen; tembel, üşengeç, uyuşuk; yerinden kımıldatılamayan, sarsılmaz; bozulmaz, dokunulmaz.

ἀκινήτως (*adv.*), sürekli olarak, aralıksız, devamlı, hep, mütemadiyen.

ἀκλεής, ής, ές (*adj.*), onurlandırılmamış, şereflendirilmemiş; ünsüz, tanınmamış || *comp.* -εέστατος.

ἄκλειτος, ος, ον (*adj.*), kapanmamış, kapalı olmayan.

ἀκληρέω-ῶ, mirastan pay almamak; mal varlığı olmamak.

ἄκληρος, ος, ον (*adj.*), mirasta payı olmayan, mirastan pay almayan; yoksul, fakir.

ἄκλητος, ος, ον (*adj.*), çağrılmamış, davet edilmemiş, davetsiz, kendiliğinden gelen.

ἀκλινής, ής, ές (*adj.*), eğilmez, bükülmez; sert, katı; düz, doğru.

ἄκλυτος, ος, ον (*adj.*), işitilmeyen, duyulmayan; hiçbir gürültü, ses işitilmeyen (yer); sakin, sessiz.

ἀκμάζω, olgunluk çağında olmak, gücünün zirvesinde olmak, tam formunda olmak.

ἄκμαιος, α, ον (*adj.*), gücünün zirvesinde olan; olgun; uygun, münasip, elverişli.

ἀκμή, ῆς, ἡ (*f.*), uç; (alet için) keskin taraf; (kişi için) olgunluk çağı, yani en parlak, en verimli çağ; (güç, iktidar için) en yüksek, en parlak zaman; uygun zaman, en iyi zaman || (*adv.*) ἀκμήν, aynı anda, tam o anda.

ἀκμηνός, ή, όν (*adj.*), aç karnına, aç açına.

ἀκμής, ῆτος, ὁ, ἡ, τό (*adj.*), yorulmamış, zinde; taze.

ἄκμητος, ος, ον (*adj.*), yorulmaz, yorulmak bilmez.

ἀκοή, ῆς, ἡ (*f.*), işitme, dinleme; işitme organı, kulak; gürültü; öykü; haber; gelenek, anane.

ἀκοίμητος, ος, ον (*adj.*), uyumamış; dinlenmemiş.

ἀκοινώνητος, ος, ον (*adj.*), paylaşılmayan, paylaşılamayan; katılmayan, bir şeyde payı olmayan; geçimsiz.

ἀκοίτης, ου, ὁ (*m.*), eş (koca).

ἄκοιτις, ιος, ἡ (*f.*), eş (karı).

ἀκολασία, ας, ἡ (*f.*), kuraldışı olma, kuralsızlık, düzensizlik; ölçüsüzlük, aşırılık.

ἀκολασταίνω (yalnızca *imp.* ἠκολάσταινον, *fut.* ἀκολασταναῶ), ahlaksız olmak; kendini sefahate kaptırmak.

ἀκόλαστος, ος, ον (*adj.*), cezalandırılmamış; ölçüsüz, aşırı; düzensiz; disiplinsiz.

ἀκολάστως (*adv.*), azla yetinmeden, azla yetinmeyerek.

ἄκολος, ος, ὁ (*m.*), ekmek parçası, lokma.

ἀκολουθέω-ῶ (yalnızca *fut.* ήσω, *aor.* ἠκολούθησα), izlemek, izinden gitmek, peşinden gitmek; birlikte gitmek, eşlik etmek, refakat etmek.

ἀκολουθία, ας, ἡ (*f.*), birinin çevresindekiler, maiyet.

ἀκόλυθος, ος, ον (*adj.*), izleyen, peşinden giden, takip eden; eşlik eden, refakat eden || (*subst.*) ὁ ἀκόλυθος, hizmetkâr, hizmetçi; (*dat.* ile) -ile uyuşan, uyumlu; -e uyan.

ἀκολούθως (*adv.*), sürekli olarak, peşini bırakmadan.

ἀκομιστία, ας, ἡ (*f.*), ihmal, savsaklama, önem vermeme, önemsememe; dikkatsizlik.

ἄκομος, ος, ον (*adj.*), saçsız, saçı olmayan, kel.

ἄκομψος, ος, ον (*adj.*), süssüz, kaba; yeteneksiz, beceriksiz; acemi.

ἀκονάω-ῶ, (*fut.* ήσω, *aor.* ἠκόνησα), bilemek, keskinleştirmek; şiddetlendirmek.

ἀκοντίζω, (*imp.* ἠκόντιζον, *aor.* ἠκόντισα), mızrak atmak, mızrakla vurmak.

ἀκόντιον, ου, τό (*n.*), mızrak, kargı.

ἀκόντισις, εως, ἡ (*f.*), mızrak atma.

ἀκόντισμα, ατος, τό (*n.*), mızrak, kargı.

ἀκοντιστής, εως, ὁ (*m.*), mızrak atan.

ἄκοπος, ος, ον (*adj.*), yorulmayan, yorulmamış.

ἀκορής, ής, ές (*adj.*), ölçüyü aşan, ölçüsüz, aşırı, çok fazla, epeyce.

ἀκόρεστος, ος, ον doymaz, gözü doymaz, açgözlü; bitmez, tükenmez, bitip tükenmek bilmeyen; sürekli, ardı arkası kesilmeyen.

ἀκορής, ής, ές (*adj.*), doymaz, gözü doymaz, açgözlü, haris, tamahkâr; ölçüyü aşan; yüzsüz; saygısız.

(1) ἀκόρητος, ος, ον (*adj.*), süpürülmemiş, temizlenmemiş.

(2) ἀκόρητος, ος, ον (*gen.* ile) -e doymayan, doymaz.

ἀκορία, ας, ἡ (*f.*), açgözlülük, doymazlık, tamahkârlık.

ἄκος, εος-ους, τό (*n.*), çare, derman, çözüm; ἄκος οὐδέν (*inf.* ile) -mek bir şeye yaramaz.

ἀκοσμέω-ῶ, düzeni bozacak şekilde davranmak; kötü davranmak; görevini yapmamak; düzensizlik içinde yaşamak.

ἀκόσμητος, ος, ον (*adj.*), düzenlenmemiş, düzensiz; süslenmemiş, süssüz.

ἀκοσμία, ας, ἡ (*f.*), düzensizlik, karışıklık; kuralsızlık.

ἀκόσμως (*adv.*), uygunsuz bir şekilde, yakışıksız bir biçimde, densizce.

ἀκοστή, ῆς, ἡ (*f.*), arpa.

ἀκουάζω, *med.* ἀκουάζομαι (yalnızca *praes.*), (*gen.* ile) birini işitmek, dinlemek, kulak vermek.

ἀκουή, ῆς, ἡ (*f.*), ses, gürültü; haber.

ἄκουλος, ου, ὁ (*m.*), meşe palamudu.

ἄκουρος, ος, ον (*adj.*), oğulsuz, oğlu olmayan.

ἀκούσιος, ος, ον (*adj.*), istemeyerek, istemeden, kendi isteği dışında olan.

ἀκουσίως (*adv.*), istemeden, istemeyerek; kendi arzusu, isteği dışında.

ἄκουσμα, ατος, τό (*n.*), işitilen şey (müzik, söz vs); öykü, haber; öğretim.

ἀκουσός, ή, όν (*adj.*), dinlenebilen, dinlenebilir; dinlenmesi gereken.

ἀκουστικός, ή, όν (*adj.*), işitmeyle duymayla ilgili; akustik; isteyerek dinleyen; söz dinleyen, itaatkâr, uysal.

ἀκούω, *fut.* ἀκούσομαι, *aor.* ἤκουσα, *pf.* ἀκήκοα, *pl. pf.* ἠκηκόειν, *Att.* ἠκηκόη; *pass. fut.* ἀκουσθήσομαι, *aor.* ἠκούσθην, *pf.* ἤκουσμαι, *pl. pf.* ἠκούσμην), duymak, işitmek, kulak vermek; anlamak, sezmek; (*gen.* ile) birinin derslerini dinlemek; (*gen.* ile) birine itaat etmek, boyun eğmek.

ἄκρα, ας, ἡ (*f.*), en yüksek kısım, tepe, zirve; kale, hisar; (*coğ.*) burun.

ἀκράαντος, ος, ον (*adj.*), bitmemiş, tamamlanmamış; sonuçsuz, sonuç vermeyen, neticesiz; boş.

ἀκραῖος, α, ον (*adj.*), yükseklerі denetleyen, yükseklerin koruyucusu.

ἀκραιφνής, ής, ές (*adj.*), karışmamış, katışıksız, saf.

ἄκραντος, ος, ον (*adj.*), gerçekleşmeyen, gerçekleşmemiş; bitmeyen, bitmemiş, natamam.

ἀκράτεια, ας, ἡ (*f.*), kendine egemen olmakta zayıflık; güçsüzlük, zayıflık; ölçüsüzlük.

ἀκρατής, ής, ές (*adj.*), güçsüz; (*gen.* ile) -e egemen olmayan, -de özgür olmayan; ölçüyü kaçıran, ölçüsüz.

ἀκράτισμα, ατος, τό (*n.*), sabah kahvaltısı.

ἄκρατος, ος, ον (*adj.*), karışmamış, katışıksız, saf, arı; aşırı; şiddetli.

ἀκράτως (*adv.*), karışmaksızın, karışmadan; tamamen, bütünüyle; kesin olarak.

ἀκρήβης, ου, ὁ (*m.*), ilk gençlik çağı.

ἄκρηβος, ος, ον (*adj.*), ilk gençlik çağında olan.

ἀκριβάζω, dikkatli bir şekilde incelemek, tetkik etmek; göstermek.

ἀκρίβεια, ας, ἡ (*f.*), kesinlik, doğruluk; dakiklik, titizlik; müşkülpesentlik.

ἀκριβής, ής, ές (*adj.*), doğru, dürüst; güvenilir; emin, güvenli; titiz, müşkülpesent; (delil, muhakeme için) kesin, tam || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

ἀκριβολογέομαι-οῦμαι (*fut.* ήσομαι), kesin olmak, doğru olmak; dikkatle incelemek, tetkik etmek.

ἀκριβολογία, ας, ἡ (*f.*), kesinlik, doğruluk; ekonomi, tutum; aşırı tutumluluk, cimrilik, pintilik.

ἀκριβόω-ῶ (*fut.* ώσω, *aor.* ἠκρίβωσα), tam olarak yapmak, doğru yapmak; özenle, dikkatle yapmak; titizlikle araştırmak, iyi anlamak; mükemmel olmak.

ἀκριβῶς (*adv.*), doğru, tam, tam olarak, tamamen.

ἄκρις, ιος, ἡ (*f.*), bir dağın zirvesi, tepesi; dağlık bölge.

ἀκρισία, ας, ἡ (*f.*), düzen eksikliği, düzensizlik, karışıklık.

ἄκριτος, ος, ον (*adj.*), karışık, düzensiz; sürekli, devamlı, bitmeyen, daimi; sayısız; geçici, değişken.

ἀκρίτως (*adv.*), kararsız bir şekilde; karışık bir şekilde, karmakarışık.

ἀκρόαμα, ατος, τό (*n.*), dikkatle dinlenen şey (şarkı, şiir, konuşma).

ἀκροαματικός, ή, όν (*adj.*), dinlemey-

le ilgili, dinlemeye ait.

ἀκροάομαι, -ῶμαι (*fut.* -άσομαι, *aor.* ἠκροασάμην, *pf.* ἠκρόαμαι), dinlemek, dikkatle dinlemek; birinin dinleyicisi olmak, öğrencisi olmak.

ἀκρόασις, εως, ἡ (*f.*), dinleme, duyma, işitme; dinleme salonu; itaat, söz dinleme.

ἀκροατήριον, οῦ, ὁ (*m.*), *akroaterion*, dinleme salonu, oditoryum.

ἀκροατής, οῦ, ὁ (*m.*), dinleyici; öğrenci, talebe.

ἀκροβατέω-ῶ (yalnızca *praes.*), ayaklarının ucunda yürümek, ayaklarının ucuna basarak yürümek.

ἀκροβολίζω, genellikle *med.* kullanılır: ἀκροβολίζομαι (*aor.* ἠκροβολισάμην), uzaktan (ok, vs) fırlatmak.

ἀκροβόλισις, εως, ἡ (*f.*), çarpışma, müsademe.

ἀκροβόλισμα, ατος, τό (*n.*), → ἀκροβόλισις.

ἀκροβολισμός, ου, ὁ (*m.*), → ἀκροβόλισις.

ἀκρόβολος, ος, ον (*adj.*), uzaktan çarpan, uzaktan vuran.

ἀκρόδρυα, ων, τά (*n. plur.*), ağaç meyvesi (özellikle kabuklu meyveler); meyve ağacı.

ἀκροθίνια, ων, τά (*n. plur.*), toprağın tanrılara sunulan ilk ürünleri.

ἀκροθινιάζομαι, toprağın ilk ürünlerini tanrılara sunmak.

ἀκρολοφία, ας, ἡ (*f.*), bir dağın tepesi, zirve.

ἀκρόλοφος, ος, ον (*adj.*), yüksek, yüksekte bulunan || (*subst.*) ὁ ἀκρόλοφος, bir dağın tepesi, zirve.

ἄκρον, ου, τό (*n.*) → ἄκρος.

ἀκρόπολις, εως, ἡ (*f.*), *akropolis*.

ἀκροπόλος, ος, ον (*adj.*), yüksek, yüce, sarp, yalçın.

ἄκρος, α, ον (*adj.*), uçta olan, en yüksekte bulunan; en derin; en üstün || (*subst.*) τό ἄκρον, zirve.

ἀκρώρεια, ας, ἡ (*f.*), dağın zirvesi, tepesi.

ἄκρως (*adv.*), en ucunda, en yüksek noktasında || *sup.* -οτάτως.

ἀκρωτήριον, ου, τό (*n.*), uç, (*coğ.*) burun; (*mim.*) alınlık köşelerindeki çıkıntılı süs öğesi.

ἀκταία, ας, ἡ (*f.*), hafif Pers giysisi.

ἀκταίνω (yalnızca *praes.*), kımıldatmak, hareket ettirmek; yerinden kaldırmak.

ἀκταῖος, α, ον (*adj.*), kıyıda bulunan, kıyıdaki; kıyıda yaşayan.

(1) ἀκτή, ῆς, ἡ (*f.*), buğday unu; un; sivri mızrak.

(2) ἀκτή, ῆς, ἡ (*f.*), deniz kıyısı, sahil; ırmak kıyısı.

ἀκτήμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, zenginlik kaynağı olmayan; altını olmayan, altını bulunmayan.

ἄκτιον, ου, τό (*n.*), kıyı, deniz kıyısı, sahil.

ἀκτίς, ῖνος, ἡ (*f.*), şua, ışın, huzme, ışık, özellikle güneş ışığı.

ἀκύμαντος, ος, ον (*adj.*), dalgasız, dalgalarla dövülmemiş; sakin, durgun, dingin.

ἀκύμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, dalgasız; sakin, durgun, dingin.

ἄκυρος, ος, ον (*adj.*), yetkisi olmayan,

yetkisiz; değersiz, kıymetsiz; önemsiz, ehemmiyetsiz.

ἀκυρόω-ῶ, bozmak, geçersiz hale getirmek, iptal etmek, yürürlükten kaldırmak.

ἀκωκή, ῆς, ἡ (*f.*), uç, sivri uç.

ἄκωλος, ος, ον (*adj.*), yararsız, faydasız.

ἀκώλυτος, ος, ον (*adj.*), engellenmemiş; serbest.

(1) ἄκων, οντος, ὁ (*m.*), mızrak.

(2) ἄκων, ουσα, ον (*adj.*), *gen.* οντος, ούσης, οντος reddeden, kabul etmeyen, razı olmayan; -i isteksiz, istemeyerek, istemeden yapan; -i arzu etmeden, gönülsüz yapan; istemsiz, irade dışı.

ἀλαζονεία, ας, ἡ (*f.*), övünme, övüngenlik, böbürlenme, üstünlük taslama; palavracılık.

ἀλαζονικος, ή, όν (*adj.*), çok övünen, övüngen; palavracı || *comp.* -ώτερος.

ἀλαζών, όνος, ὁ, ἡ (*m./f.*), serseri; şarlatan; övüngen; palavracı, || *sup.* -ονέστατος.

ἀλαλάζω (*imp.* ἠλλάζον, *fut.* ἀλαλάξομαι, *aor.* ἠλάλαξα), düşmana karşı yürürken savaş çığlığı atmak, nara atmak; sevinç çığlıklarıyla bildirmek.

ἀλαλή, ῆς, ἡ (*f.*), nara, savaş çığlığı.

ἄλαλος, ος, ον (*adj.*), konuşmayan, dilsiz; ahraz.

ἀλάμπετος, ος, ον (*adj.*), ışıksız, karanlık.

ἀλαμπής, ής, ές (*adj.*), parlamayan, parlak olmayan, mat; karanlık, ışıksız.

ἀλάομαι-ῶμαι (*imp.* ἠλώμην, *aor.* ἠλήθην, *praes.* anlamında *pf.* ἀλάλημαι), orda burda başıboş dolaşmak; (*gen.*) -den uzak olmak.

ἀλαός, ός, όν (*adj.*), görmeyen, kör, âmâ || (*subst.*) οἱ ἀλ., ölüler.

ἀλαόω-ῶ (yalnızca *aor.*), kör etmek, gözünü çıkarmak.

ἀλαπάζω, yok etmek, yıkıntı haline getirmek, yıkmak, harap etmek, mahvetmek, imha etmek.

ἀλάστορος, ο, ον (*adj.*), intikamcı bir tanrı tarafından gönderilen.

ἄλαστος, ος, ον (*adj.*), unutulamayan; dayanılmaz, katlanılmaz, tahammül edilmez; acımasız, zalim; durmak bilmeyen, dinmek bilmeyen; lanetli, lanetlenmiş, melun.

ἀλάστωρ, ορος, ὁ (*adj.*), (tanrı için) cezalandırıcı, intikam alan, öç alan; tanrılar tarafından gönderilen afet; lanetli, lanetlenmiş, melun.

ἀλγεινός, ή, όν (*adj.*), acı veren, acı verici, acılı; ağrı veren, ağrılı; zor, güç, müşkül; can sıkıcı, üzüntü veren, üzücü || *comp.* ἀλγίων → ἀλγίων, *sup.* ἄλγιστος → ἄλγιστος.

ἀλγεινῶς (*adv.*), acıyla; acı acı; zorlukla, güçlükle, sıkıntıyla, zahmetle.

ἀλγέω-ῶ (*fut.* ήσω, *aor.* ἤλγησα), acı duymak, acı çekmek; sıkıntı çekmek; üzülmek; acı vermek, üzmek.

ἀλγηδών, όνος, ἡ (*f.*), (fiziksel ve manevi) acı, ıstırap; sıkıntı, üzüntü, keder.

ἄλγημα, ατος, τό ve ἄλγησις, εως, ἡ (*f.*), acı, ıstırap; elem, üzüntü, keder.

ἄλγιστος, η, ον (ἀλγεινός *sup.*), çok acı, ağrı veren.

ἀλγίων, ων, ον, *gen.* ονος, (ἀλγεινός *comp.*), daha çok acı, ağrı veren.

ἄλγος, εος-ους, τό (*n.*), (fiziksel) acı; (manevi) acı, üzüntü, ıstırap, keder.

ἀλγύνω (*imp.* ἤλγυνον, *fut.* ἀλγυνῶ, *aor.* ἤλγυνα; *pass. aor.* ἠλγύνθην), ıstırap vermek, acı çektirmek, üzmek; (mec.) yaralamak.

ἀλδαίνω (*II. aor.* ἤλδανον), beslemek; güçlendirmek, kuvvetlendirmek; artırmak, çoğaltmak.

ἀλέα, ας, ἡ (*f.*), aşırı sıcaklık, aşırı ısı; güneşin sıcaklığı.

ἀλεαίνω (*aor.* ἠλέανα), ısıtmak; ısınmak.

ἀλεαντικός, ή, όν (*adj.*), ısıtıcı, ısıtan.

ἀλεγίζω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), genellikle olumsuz kullanılır: οὐκ ἀ., (*gen.* ile) -i merak etmemek; bir şey için kaygı duymamak, endişelenmemek.

ἀλεγύνω, merak etmek, kaygı duymak, kaygılanmak, endişelenmek; ilgilenmek, meşgul olmak.

ἀλέγω (yalnızca *praes.*), endişelenmek, kaygılanmak, tasalanmak; ilgilenmek, özen göstermek, dikkat etmek; hazırlamak.

ἀλεεινός, ος, ον (*adj.*), sıcak, ısıtan, ısı yayan.

ἀλεείνω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor. inf.*), sakınmak, kaçınmak; kaçıp kurtulmak, kaçmak, firar etmek; geri çekmek; gerilemek.

ἀλείτης, ου, ὁ (*m.*), suçlu, kabahatli, sorumlu.

ἀλείφω (*fut.* ἀλείψω, *aor.* ἤλειψα, *pf.* ἀλήλιφα; *pass. aor.* ἠλείφθην, *pf.* ἀλήλιμμαι), yağlamak, yağla ovmak; savaşa hazırlamak, (*gen.* ile) -i hazırlamak; sıvamak, bulamak.

ἄλειψις, εως, ἡ (*f.*), yağla ovma, yağ sürme.

ἄλεκτρος, ος, ον (*adj.*), evlenmemiş, ἄλεκτρα (*adv.*), yasal olarak evlenmeksizin.

ἀλεκτρυών, όνος, ὁ (*m.*), horoz.

ἄλεξις, εως, ἡ (*f.*), yardım; koruma, himaye.

Ἀλέξανδρος, ου, ὁ (*m.*), Aleksandros, Troia Kralı Priamos'un oğlu (Paris); çeşitli Makedonia krallarının adı, fakat özellikle II. Philippos'un oğlu Büyük Iskender.

ἀλέξημα, ατος, τό (*n.*), savunma, koruma; yardım.

ἀλεξίκακος, ος, ον (*adj.*), kötülükleri uzaklaştıran, kötülükleri bertaraf eden.

ἀλεξίμβροτος, ος, ον (*adj.*), ölümlüleri koruyan, gözeten.

ἀλεξίμορος, ος, ον (*adj.*), (tanrılar için) ölümü uzaklaştıran.

Ἄλεξις, ιδος, ὁ (*m.*), Aleksis, bir komedya ozanı.

ἀλέξω (*fut.* ἀλεξήσω, *aor.* ἠλέξησα), uzaklaştırmak, püskürtmek, savuşturmak, geri çevirmek; korumak.

ἀλέομαι (yalnızca *praes. imp.* ve *aor.* ἠλεάμην), kaçınmak, sakınmak; çekinmek; başından atmak, savuşturmak; kaçmak.

ἀλετός, οῦ, ὁ (*m.*), öğütme, ezme.

ἀλετρεύω, öğütmek; ezmek.

ἀλετρίς, ίδος, ἡ (*f.*), öğütücü köle kadın; Atina'da kutsal çörekler için un hazırlayan kadın.

ἄλευρον, ου, τό (*n.*), un.

ἀλεύω (*fut.* ἀλεύσω, *aor.* ἤλευσα), itmek, püskürtmek, uzaklaştırmak, uzakta tutmak; kaçınmak.

ἀλέω-ῶ (*imp.* ἤλουν, *fut.* ἀλέσω, *Att.* ἀλῶ, *aor.* ἤλεσα, *pf.* ἀλήλεκα; *pass. aor.* ἠλέσθην, *pf.* ἀλήλεσμαι veya ἀλήλεμαι), (buğday) öğütmek.

ἄλη, ης, ἡ (*f.*), sürekli koşu; gezici birlik; oyala(n)ma; zihni başka tarafa çekme, dalgınlık, sayıklama; çılgınlık.

ἀλήθεια, ας, ἡ (*f.*), gerçek, hakikat; samimiyet, içtenlik; doğruluk; τῇ ἀληθείᾳ, κατ'ἀλήθειαν, gerçekte, aslında.

ἀληθεύω (*fut.* εύσω, *aor.* ἠλήθευσα, *pf.* ἠλήθευκα) || *med.*, ἀληθεύομαι, gerçeği söylemek, doğruyu söylemek; içtenlikle, samimi olarak söylemek; açıklamak; gerçekleştirmek; sözünü tutmak, vaadini yerine getirmek; gerçeğe varmak, ulaşmak.

ἀληθής, ής, ές (*adj.*), doğru, gerçek; içten, samimi.

ἀληθινός, ή, όν (*adj.*), doğru, gerçek; içten, candan, samimi.

ἄληκτος, ος, ον (*adj.*), sürekli, ardı arkası kesilmeyen; sonsuz, ebedi.

ἀλήκτως (*adv.*), durmaksızın, durmadan, durmamacasına.

ἀλήλιμμαι: ἀλείφω *pass. pf.*

ἀλήλιφα: ἀλείφω *pf.*

ἀλήμων, ων, ον (*adj.*), başıboş dolaşan, serseri.

ἄληπτος, ος, ον (*adj.*), alınamaz, ele geçirilemez; anlaşılamaz, kavranamaz, akıl ermez, akıl almaz || *comp.* -ότερος.

ἄληστος, ος, ον (*adj.*), unutulmayan, unutulmamış.

ἀλητεία, ας, ἡ (*f.*), serseri, göçebe bir yaşam.

ἀλητεύω (yalnızca *praes.* ve *fut.* -εύσω), (dilenciler, serseriler veya avcılar için) başıboş gezmek, aylak dolaşmak, işsiz gezmek.

ἀλήτης, ου, ὁ (*adj./m.*), serseri; gezici, göçebe; serseri.

ἀλητόν, οῦ, τό (*n.*), un.

ἀλθαίνω (*fut.* ἀλθανῶ veya ἀλθήσω, *aor.* ἤλθησα) || *med.* (yalnızca *aor.* ἠλθησάμην), iyileştirmek, tedavi etmek, bakmak.

ἀλίβας, αντος, ὁ (*adj.*), kurumuş; cansız, ölü, ölmüş; ἀ. οἶνος, sirke || (*subst.*) Ölüler Nehri, yani Styks Nehri.

ἀλίγκιος, α, ον (*adj.*), (*dat.* ile) -e benzeyen, benzer.

ἁλιεύς, έως, ὁ (*m.*), balıkçı.

ἁλιευτικός, ή, όν (*adj.*), balık avı+, balık avıyla ilgili, balıkçılıkla ilgili.

ἁλιεύω, balık avlamak, balıkçılık yapmak.

(1) ἁλίζω (*pass. fut.* ἁλισθήσομαι, *pf.* ἥλισμαι), tuzlamak, tuza basmak, tuza yatırmak.

(2) ἁλίζω (*aor.* ἥλισα; *pass. fut.* ἁλισθήσομαι, *aor.* ἡλίσθην, *pf.* ἥλισμαι), toplamak, yığmak, bir araya getirmek.

ἄλιθος, ος, ον (*adj.*), taşsız.

ἀλιμένος, ος, ον (*adj.*), limansız, sığınaksız; yabancı barındırmaz, barınılmaz.

(1) ἅλιμος, ος, ον (*adj.*), deniz+, denizle ilgili, denize ait.

(2) ἄλιμος, ος, ον (*adj.*), açlığı yatıştıran, açlığı bastıran.

ἀλίνδέομαι-οῦμαι, bir at gibi tozun içinde yuvarlanmak; gidip gelmek.

ἅλινος, η, ον (*adj.*), tuzlu.

(1) ἅλιος, α, ον (*adj.*), deniz+, denize ait, denizle ilgili, denizsel; denizciliğe ait.

(2) ἅλιος, α, ον (*adj.*), boş, yararsız, faydasız, abes; ἅλιον (*adv.*) boşuna, boş yere.

ἁλιοτρεφής, ής, ές (*adj.*), denizde beslenen.

ἁλιόω-ῶ (*fut.* ώσω, *aor.* ἠλίωσα), verimsiz hale getirmek; yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek, harap etmek, yıkmak.

(1) ἀλιπής, ής, ές (*adj.*), yağlı olmayan, cılız, zayıf || *comp.* -έστερος.

(2) ἀλιπής, ής, ές (*adj.*), durmayan, dinmeyen, kesilmeyen.

ἁλίπλαγκτος, ος, ον (*adj.*), deniz üzerinde veya denizin dibinde başıboş dolaşan, plankton.

ἁλίπληκτος, ος, ον (*adj.*), dalgalar tarafından dövülen.

ἁλίπλοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), denizde yolculuk yapan, denizde giden.

ἁλιπόρφυρος, ος, ον (*adj.*), deniz erguvanıyla boyanmış.

ἁλίρρουτος, ος, ον (*adj.*), deniz tarafından yıkanan, denizle yıkanan.

ἁλίσκομαι (*fut.* ἁλώσομαι, *II. aor.* ἑάλων, *pf.* ἑάλωκα), birinin eline düşmek, yakalanmak, ele geçmek; suç üstü yakalanmak; ἁλ. θανάτου, ölüme mahkûm olmak.

ἁλιστός, ή, όν (*adj.*), tuzlu.

ἀλιταίνω (*II. aor.* ἤλιτον, *I. aor.* ἠλίτησα, *med. II. aor.* ἀλιτόμην), bir hata yapmak, hata işlemek, yanılmak.

ἀλιτενής, ής, ές (*adj.*), çok derin olmayan, sığ.

ἀλίτημα, ατος, τό (*n.*), hata, yanılgı; suç, günah; günahkârlık.

ἀλιτήμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος (*gen.* ile) suçlu, kabahatli, sorumlu.

ἀλιτήριος, ος, ον (*adj.*), suçla ilgili, suça ait.

ἀλιτηριώδης, ης, ες (*adj.*), zararlı; uğursuz; kötü.

ἀλιτρός, ή, όν (*adj.*), suçlu; haksız, adaletsiz; acımasız, zalim, gaddar; katı, sert.

ἁλίτυπος, ος, ον (*adj.*), deniz tarafından dövülen.

ἁλιφθορία, ας, ἡ (*f.*), deniz kazası, geminin batması.

ἁλίως (*adv.*), boşuna, boşu boşuna, boş yere.

ἀλκαῖος, α, ον (*adj.*), güçlü, kuvvetli.

ἄλκαρ, τό (*m.*) (yalnızca *nom.* ve *acc.*), yardım, destek.

(1) ἀλκή, ῆς, ἡ (*f.*), şiddet, güç; iktidar; yiğitlik; yardım.

(2) ἀλκή, ῆς, ἡ (*f.*) (hayvan için), sıçrama, hamle.

Ἀλκιβιάδης, ου, ὁ (*m.*), Alkibiades, Atinalı ünlü devlet adamı.

ἄλκιμος, ος, ον (*adj.*), güçlü, yiğit, cesur || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

Ἀλκίνοος-ους, όου-ου, ὁ (*m.*), Alkinoos, Homeros'ta söz edilen Phaiaklar Kralı.

ἀλκίφρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, cesur, yiğit, yürekli, korkusuz; savaşçı.

ἀλκτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), (*gen.* ile) -den koruyan, -e karşı koruyan.

ἀλκυών, όνος, ἡ (*f.*), *halkyon* (Lat. *Alcedo hispida, Alcedo smyrnensis*, İzmir yalıçapkını) efsanevi bir deniz kuşu.

ἀλλά (*adv.*), fakat, ise.

ἀλλαγή, ῆς, ἡ (*f.*), değiş tokuş, takas, değişim, mübadele.

ἀλλαγήσομαι: ἀλλάσσω *pass. II. fut.*

ἄλλαγμα, ατος, τό (*n.*), değiştirilen şey.

ἀλλακότως (*adv.*), garip bir biçimde, alışılmamış bir biçimde, alışılmadık şekilde.

ἀλλάξ (*adv.*) sırayla, dönüşümlü olarak.

ἀλλάσσω, Αττ. ἀλλάττω (*fut.* -άξω, *aor.* ἤλλαξα; *pass. II. fut.* ἀλλαγήσομαι, *aor.* ἠλλάγην veya ἠλλάχθην, *pf.* ἤλλαγμαι), değiştirmek, takas etmek, karşılık olarak vermek; terk etmek || *med.*, ἀλλάσσομαι veya ἀλλάττομαι (*acc.* ve *gen.* ile), değiş tokuş yapmak, takas etmek; satın almak.

ἀλλαχῇ (*adv.*), başka yerde; bazen orda bazen burda.

ἀλλαχόθεν (*adv.*), başka yerden.

ἀλλαχόσε (*adv.*), başka yerde.

ἀλλαχοῦ (*adv.*), başka yerde.

ἄλλῃ (*adv.*), başka yerde; (scil. ὁδῷ) başka bir yolla, başka bir biçimde, başka şekilde, başka türlü.

ἀλληγορέω-ῶ, simgelerle, temsili olarak anlatmak; simgelerle konuşmak.

ἀλληγορία, ας, ἡ (*f.*), alegori; simgelerle, temsili olarak anlatma.

ἀλλήλοις, αις, οις (*pron.*) → ἀλλήλων.

ἀλληλοκτονέω-ῶ, birbirini öldürmek.

ἀλληλοκτονία, ας, ἡ (*f.*), birbirini öldürme.

ἀλληλομάχος, ος, ον (*adj.*), birbiriyle savaşan.

ἀλλήλους, ας, α (*pron.*) → ἀλλήλων.

ἀλληλοφθονία, ας, ἡ (*f.*), karşılıklı kıskançlık, birbirini kıskanma.

ἀλλήλων (*pron.*), (*plur. gen.*, *nom.*, *acc.* ἀλλήλους, ας, α; *dat.* ἀλλήλοις, αις, οις) iki kişiden söz ederken kullanılır: birbirlerinin; σὺν ἀλλήλοις, μετ'ἀλλήλων, birbirleriyle.

ἄλλην (*adv.*), başka bir yerden, başka bir taraftan.

ἀλλίως (*adv.*), başka şekilde, başka türlü.

ἀλλογενής, ής, ές (*adj.*), başka bir ülkede doğmuş olan.

ἀλλόγλωσσος, ος, ον (*adj.*), başka bir dili konuşan.

ἀλλογνοέω-ῶ, bir konuda yanılmak, yanılgıya düşmek.

ἀλλόγνωτος, ος, ον (*adj.*), yabancı; bilinmeyen, tanınmamış, duyulmamış, duyulmadık.

ἀλλοδαπός, ή, όν (*adj.*), başka bir ül-

keden olan, yabancı.

ἀλλοδημία, ας, ἡ (*f.*), (başka bir ülkeye) yolculuk, seyahat.

ἀλλοδοξέω-ῶ, başka türlü düşünmek, farklı düşünmek.

ἀλλοδοξία, ας, ἡ (*f.*), hatalı, yanlış düşünce.

ἀλλοειδής, ής, ές (*adj.*), başka bir şekilde olan.

ἄλλοθε ve ἄλλοθεν (*adv.*), başka bir yerde, başka bir yerden.

ἄλλοθι (*adv.*), başka yere, başka yerde, dışarıda; başka bir tarzda; başka nedenlerle.

ἀλλόθροος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), başka dilde konuşan; yabancı.

ἀλλοίος, α, ον (*adj.*), farklı, değişik, farklı nitelikte; kötü, fena || *comp.* -ότερος.

ἀλλοιότης, ητος, ἡ (*f.*), farklılık, farklı olma.

ἀλλοιόω-ῶ (*pass. pf.* ἠλλοίωμαι), değiştirmek, farklı kılmak, farklı hale getirmek, farklılaştırmak; bozulmak, değişmek.

ἀλλοίως (*adv.*), başka şekilde, farklı bir şekilde || *comp.* -οιότερον.

ἀλλοίωσις, εως, ἡ (*f.*), değişiklik, değişim; bozulma.

ἄλλομαι (*imp.* ἠλλόμην, *fut.* ἀλοῦμαι, *aor.* ἡλάμην), atlamak, sıçramak, hamle yapmak.

ἀλλοπρόσαλλος, ος, ον (*adj.*), kararsız, karar vermekte güçlük çeken.

ἄλλος, η, ο (*adj.*), başka, diğer, öteki, farklı; yabancı; gerçek olmayan, sahte.

ἄλλοσε (*adv.*), başka yere, başka yerde.

ἄλλοτε (*adv.*), başka bir kez; ἄλλοτε ἄλλος, bazen biri, bazen diğeri.

ἀλλοτριάζω, düşman olmak, hasım olmak.

ἀλλότριος, α, ον (*adj.*), yabancı; başkasıyla ilgili, başkasına ait; (*gen.* veya *dat.* ile) düşmanca.

ἀλλοτριόω-ῶ (*fut.* ώσω, *aor.* ἠλλοτρίωσα, *pf.* ἠλλοτρίωκα; *pass. aor.* ἠλλοτριώθην, *pf.* ἠλλοτρίωμαι), yabancılaştırmak; ayırmak; düşman hale getirmek || *pass.* düşman olmak.

ἀλλοτρίως (*adv.*), düşmanca düşüncelerle; elverişsiz, uygun olmayan bir biçimde.

ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ (*f.*), düşmanlık, antipati; ayrılık, uzaklaşma.

ἀλλοφρονέω-ῶ, başka bir şey düşünmek, başka görüşü olmak; farklı duyguları olmak, farklı duygular taşımak.

ἀλλόφρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, başka türlü düşünen, farklı düşünen.

ἀλλοφυής, ής, ές (*adj.*), başka nitelikte olan; başka biçimde.

ἀλλόφυλος, ος, ον (*adj.*), başka bir ırktan, yabancı.

ἀλλόφωνος, ος, ον (*adj.*), başka bir dil konuşan, yabancı.

ἀλλόχροος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), başka renkte, farklı renkte.

ἀλλόχρως, ως, ων (*adj.*), *gen.* ωτος, başka renkte.

ἄλλυδις (*adv.*), başka yere, başka yerde.

ἄλλως (*adv.*), başka bir şekilde; aksi takdirde, yoksa.

ἀλμεύω, tuzlamak, tuza bastırmak.

ἄλμη, ης, ἡ (*f.*), tuzlu su, deniz suyu.

ἀλμυρίζω, tuzlu olmak.

ἀλμυρίς, ίδος, ἡ (*f.*), tuzlanmış şey; salamura.

ἀλμυρός, ά, όν (*adj.*), tuzlu; acı.

ἀλογέω-ῶ (*fut.* ήσω, *aor.* ἠλόγησα, *pf.* ἠλόγηκα), küçümsemek, hor görmek; aldırmamak, aldırış etmemek, önemsememek, boş vermek.

ἀλογία, ας, ἡ (*f.*), sessizlik; mantık eksikliği, mantıksızlık; hor görme, küçümseme; önemsememe, boş verme, aldırmazlık.

ἀλογιστέω-ῶ, düşüncesizce davranmak, düşüncesizce hareket etmek.

ἀλογιστία, ας, ἡ (*f.*), düşüncesizlik.

ἀλόγιστος, ος, ον (*adj.*), düşünülmeyen, öngörülmeyen, hesaplanamayan; mantıksız, mantık dışı, akıl almaz.

ἀλογίστως (*adv.*), düşüncesizce, düşünmeden; akılsızca.

ἄλογος, ος, ον (*adj.*), sözsüz; düşüncesiz, mantıksız, akıl dışı, makûl olmayan; gerçeğe benzemeyen || *comp.* -ώτερος.

ἀλόγως (*adv.*), sözsüz, konuşmadan; mantıksız, us dışı, akıl dışı.

ἁλόθεν (*adv.*), denizden.

ἀλοιδόρητος, ος, ον (*adj.*), küfürlü olmayan; küfürsüz.

ἄλοξ, οκος, ἡ (*f.*), saban izi.

ἀλοῦμαι: ἄλλομαι *fut.*

ἀλουτέω-ῶ, yıkanmamak, yıkanmadan durmak.

ἄλουτος, ος, ον (*adj.*), yıkanmamış, banyo yapmamış.

ἄλοχος, ος, ον (*adj.*), bâkire, evlenmemiş, çocuk doğurmamış.

ἄλοχος, ου, ἡ (*f.*), eş (karı).

(1) ἅλς, ἁλός, ὁ (*m.*), deniz.

(2) ἅλς, ἁλός, ὁ (*m.*), kaya tuzu, tuz; salamura.

ἄλσος, ους, τό (*n.*), koru, kutsal koru; kutsal arazi.

ἀλσώδης, ης, ες (*adj.*), ağaçlık, koruluk.

ἄλυξις, εως, ἡ (*f.*), kaçıp kurtulma.

ἀλύπητος, ος, ον (*adj.*), üzüntüsüz, acısız, üzüntüye neden olmayan.

ἀλυπήτως (*adv.*), üzüntüsüzce, üzülmeden.

ἄλυπος, ος, ον (*adj.*), üzüntüsüz, üzüntüye neden olmayan || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

ἀλύπως (*adv.*), üzüntüsüzce, üzülmeksizin, üzülmeden.

ἄλυρος, ος, ον (*adj.*), *lyra* eşlik etmeksizin, *lyra* olmadan.

ἄλυς, υος, ὁ (*m.*), göçebe ve boş bir yaşam.

῞Αλυς υος, ὁ (*m.*), Halys, bir nehir adı, bugünkü Kızılırmak.

ἀλυσιτέλεια, ας, ἡ (*f.*), elverişsizlik; kötü yan.

ἀλυσιτελής, ής, ές (*adj.*), elverişsiz, uygun olmayan; aleyhte.

ἀλύσκω (*fut.* ὕξω ve ύξομαι, *aor.* ἤλυξα), kaçınmak, sakınmak; başıboş dolaşmak, orda burda dolaşmak.

ἄλυτος, ος, ον (*adj.*), çözülemeyen, çözülmemiş; kesintisiz, ara verme-

den; (kanıt, sav için) çürütülemeyen.

ἀλύτως (*adv.*), bozulmadan; kopmadan.

ἀλφάνω (*II. aor.* ἦλφον), elde etmek; sağlamak, temin etmek, tedarik etmek.

ἄλφιτον, ου, τό (*n.*), un; (*plur.*) besin, yiyecek.

ἀλωπεκίζω, tilki gibi kurnaz olmak; kurnazlık yapmak.

ἀλωπηκή, ῆς, ἡ (*f.*), tilki derisi.

ἀλώπηξ, εκος, ἡ (*f.*), tilki.

ἁλώσιμος, ος, ον (*adj.*), alması kolay, kolayca alınabilir, kolayca ele geçirilebilir.

ἅλωσις, εως, ἡ (*f.*), bir kenti ele geçirme, alma, zapt etme.

ἁλώσομαι: ἁλίσκομαι *fut.*

ἁλωτός, ή, όν (*adj.*), alınabilir, ele geçirilebilir, zapt edilebilir.

ἀλώφητος, ος, ον (*adj.*), sürekli, devamlı, daimi.

῞αμα (*adv./praep.*), birlikte, beraber; aynı zamanda; (*dat.* ile) -ile aynı zamanda, -ile birlikte.

῞αμα μέν ... ῞αμα δέ, kısmen ... kısmen.

'Αμαδρυάδης, ων, αἱ (*f. plur.*), Hamadryades, ağaç *nymphe*'leri.

'Αμαζόνες, ων, αἱ (*f. plur.*), Amazonlar, tek göğüslü savaşçı kadınlar kavmi.

'Αμαζονίδες, ων, αἱ (*f. plur.*) → 'Αμαζόνες.

'Αμαζών, όνος, ἡ (*f.*) → 'Αμαζόνες.

ἀμαθαίνω, cehalet içinde olmak, cahil olmak, bilgisiz olmak.

ἀμαθής, ής, ές (*adj.*), cahil, bilgisiz.

ἀμαθία, ας, ἡ (*f.*), cahillik, cehalet, bilgisizlik.

ἀμαθῶς (*adv.*), bilgisizce; beceriksizce, beceriksiz bir şekilde; beklenmedik bir biçimde, aniden, ani olarak.

ἀμαιμάκετος, η, ον (*adj.*), yenilmez, karşı konulmaz; korkunç.

ἀμαλδύνω (*fut.* υνῶ, *aor.* ἠμάλδυνα; *pass. fut.* -υνθήσομαι, *aor.* ἠμαλδύνθην), zayıflatmak, zayıf düşürmek, güçsüzleştirmek; bozmak, yıkmak, yok etmek, imha etmek, ortadan kaldırmak.

ἀμαλός, *Att.* ἁμαλός. ή, όν (*adj.*), yumuşak; narin; zayıf, cılız.

ἅμαξα, ης, ἡ (*f.*), araba.

ἁμαξεύς, εως, ὁ (*m.*), arabacı.

ἁμαξεύω (*aor.* ἡμάξευσα), arabayla taşımak.

ἁμαξιαῖος, α, ον (*adj.*), çok büyük, kocaman; bir arabayı dolduracak kadar büyük, geniş.

ἁμάξιον, ου, τό (*n.*), küçük araba.

ἀμάραντος, ος, ον (*adj.*), solmayan.

ἁμαρτάνω (*fut.* ἁμαρτήσομαι, *II. aor.* ἥμαρτον, *pf.* ἡμάρτηκα; *pass. aor.* ἡμαρτήθην, *pf.* ἡμάρτημαι), yanılmak, aldanmak, hata işlemek; -i kaybetmek; -den yoksun olmak, mahrum olmak.

ἁμαρτάς, άδος, τό (*n.*), hata, yanılgı; kusur, kabahat; suç, günah.

ἁμαρτῆ veya ἁμαρτῇ (*adv.*), aynı zamanda, birlikte.

ἁμάρτημα, ατος, τό (*n.*), hata, yanılgı; kusur, kabahat, suç.

ἁμαρτία, ας, ἡ (*f.*), hata, yanlışlık; kusur, kabahat; suç.

ἁμαρτόλογος, ος, ον (*adj.*), yanlış konuşan, hatalı konuşan.

ἀμάρτυρος, ος, ον (*adj.*), tanığı olmayan, tanıksız, şahitsiz.

ἀμαρτύρως (*adv.*), tanık olmadan, tanıksız, şahitsiz.

ἁμαρτωλία, ας, ἡ (*f.*), hata, yanılgı.

ἁμαρτωλός, ός, όν (*adj.*), yanılan, aldanan; yanlış yola sapan; günahkâr, suçlu.

ἀμαρύσσω, parlamak; parlatmak.

ἁματροχαώ-ῶ, aynı zamanda koşmak, birlikte koşmak.

ἀμαυρόβιος, ος, ον (*adj.*), karanlıkta yaşayan.

ἀμαυρός, ά, όν (*adj.*), karanlık; kör; zayıf, cılız.

ἀμαυρόω-ῶ (*fut.* ώσω, *aor.* ἠμαύρωσα, *pf.* ἠμαύρωκα; *pass. aor.* ἠμαυρώθην, *pf.* ἠμαύρωμαι), karartmak, karanlık hale getirmek, gölgelemek; zayıflatmak, güçsüzleştirmek; unutturmak; yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek.

ἀμαύρωμα, ατος, τό (*n.*), kararma; bulanıklaştırma; anlaşılmaz hale getirme, anlaşılmaz kılma.

ἀμαυρῶς (*adv.*), karanlık bir şekilde; belli belirsiz bir şekilde.

ἀμαύρωσις, εως, ἡ (*f.*), kararma, görüşün zayıflaması; karartmak; bulanıklaştırmak, bulandırmak; anlaşılmaz hale getirme.

ἀμαχεῖ, ἀμαχητί (*adv.*), savaşsız, savaşmadan.

ἀμάχετος, ος, ον (*adj.*), yenilmez; savaşmayan.

ἄμαχος, ος, ον (*adj.*), yenilmez; savaşmayan, barışçı.

ἀμαχῶς (*adv.*), tartışmadan, tartışmaksızın, tartışmasız.

ἀμάω-ῶ (*imp.* ἤμων, *fut.* ἀμήσω, *aor.* ἤμησα; *pass. aor.* ἠμήθην), biçmek, tırpanlamak, hasat yapmak; ortadan kaldırmak.

ἀμβροσία, ας, ἡ (*f.*), *ambrosia*, tanrıların gıdası.

ἀμβρόσιος, α, ον (*adj.*), ölümsüz, fâni; tanrısal, ilahi.

ἄμβροτος, ος, ον (*adj.*), ölümsüz; ölümsüzlerle ilgili; tanrı+, tanrılarla ilgili; tanrısal, ilahi.

ἄμβων, ωνος, ὁ (*m.*), yuvarlak; tümsek, tepe.

ἀμέθυστος, ος, ον (*adj.*), içki içilmeyen || (*subst.*) ἡ ἀ., sarhoşluğa karşı kullanılan bir bitki; değerli bir taş, ametist.

ἀμείβω (*fut.* είψω, *aor.* ἤμειψα; *pass. fut.* ἀμειφθήσομαι, *aor.* ἠμείφθην), değiştirmek, takas etmek, mübadele etmek; karşılık olarak vermek, bedel ödemek; görüşmek, fikir alışverişi yapmak; bir şeyin yerini almak, -den sonra gelmek, -i izlemek.

ἀμείλικτος, ος, ον (*adj.*), acı; sert.

ἀμείλιχος, ος, ον (*adj.*), yumuşak olmayan, sert; acı.

ἀμείνων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*) (ἀγαθός'un *comp.*'u olarak kullanılır), daha iyi; daha güçlü; daha cesur; daha değerli, daha kıymetli.

ἄμειψις, εως, ἡ (*f.*), değiş tokuş, takas, değişim; yanıt, karşılık.

ἀμέλγω (*imp.* ἤμελγον, *fut.* ἀμέλξω, *aor.* ἤμελξα, *pf.* ἤμελγμαι), (inek, koyun) sağmak; emmek; içmek.

ἀμέλει (*adv.*), şüphesiz, hiç şüphe yok ki, kuşkusuz.

ἀμέλεια, ας, ἡ (*f.*), ihmal, savsaklama, önemsememe, aldırmazlık.

ἀμελετησία, ας, ἡ (*f.*), egzersiz eksikliği, idmansızlık.

ἀμελέτητος, ος, ον (*adj.*), hazırlanmamış; -e yatkın olmayan; -de beceriksiz, usta olmayan.

ἀμελετήτως (*adv.*), hazırlıksız, hazırlanmadan.

ἀμελέω-ῶ (*fut.* ήσω, *aor.* ἠμέλησα, *pf.* ἠμέληκα), ihmal etmek, savsaklamak, önem vermemek, aldırmamak.

ἀμελής, ής, ές (*adj.*), savsaklayan, ihmal eden, önem vermeyen; tasasız, kaygısız; ihmal edilmiş, savsaklanmış, önem verilmemiş.

ἀμελησία, ας, ἡ (*f.*), ihmalkârlık, savsaklama, önemsememe, önem vermeme, dikkatsizlik, özensizlik, özen göstermeme.

ἀμελητί (*adv.*), özensiz, dikkat etmeksizin, itina etmeden.

ἀμέλητος, ος, ον (*adj.*), bakılmamış, özen gösterilmemiş, ihmal edilmiş.

ἀμελλητί (*adv.*), gecikmeksizin, gecikmeden, geç kalmadan.

ἀμελῶς (*adv.*), özensiz, dikkatsiz, itina etmeden || *comp.* ἀμελέστερον, *sup.* ἀμελεστέρως.

ἄμεμπτος, ος, ον ve ἀμεμφής, ής, ές (*adj.*), eksiksiz, kusursuz, yetkin, mükemmel.

ἀμενηνός, ος, ον ve ἀμενός, ός, όν (*adj.*), güçsüz, zayıf, cılız.

ἀμενηνόω-ῶ, zayıflatmak, güçsüzleştirmek.

ἀμέρδω (*fut.* -έρσω, *aor.* ἤμερσα, *pass. aor.* ἠμέρθην), -den yoksun, mahrum bırakmak, mahrum etmek; elinden almak.

ἀμέρδω (*ep. imp.* ἄμερδον), karartmak, gölge düşürmek; kör etmek.

ἀμερής, ής, ές (*adj.*), bölünemeyen, parçalanamayan, bölünmemiş.

ἀμεριμνέω-ῶ, kaygılı olmamak, endişe duymamak.

ἀμεριμνία, ας, ἡ (*f.*), tasasızlık, endişesizlik, kaygısızlık.

ἀμέριμνος, ος, ον (*adj.*), tasalanmayan, kaygı duymayan, kaygısız, endişesiz; savsaklanmış, ihmal edilmiş, önemsenmemiş || *comp.* -ότερος.

ἀμερίμνως (*adv.*), tasasız, kaygısız, endişesiz.

ἀμέριστος, ος, ον (*adj.*), bölünmemiş, paylaşılmamış, bölünmez.

ἄμεσος, ος, ον (*adj.*), apansız, ani, birdenbire; hazırlıksız; doğrudan.

ἀμέσως (*adv.*), aniden, hemen, derhal.

ἀμετάγνωστος, ος, ον (*adj.*), düşüncesinde ısrar eden, düşüncesini değiştirmeyen, inatçı.

ἀμετάδοτος, ος, ον (*adj.*), hiçbir şeyi paylaşmayan.

ἀμετάθετος, ος, ον (*adj.*), değişmez, değişmeyen, değiştirilemez; aynı kalan, sabit.

ἀμετακίνητος, ος, ον (*adj.*), hareketsiz, hareket etmeyen, sabit.

ἀμετανόητος, ος, ον (*adj.*), pişmanlığa neden olmayan, pişmanlık vesilesi olmayan; pişman olmayan, pişmanlık duymayan.

ἀμετάπειστος, ος, ον (*adj.*), caydırılamayan; eğilmez, bükülmez, sert.

ἀμετάπτωτος, ος, ον (*adj.*), değişmez, sabit; katı, sert; sebat eden, sebatkâr, azimli.

ἀμεταπτώτως (*adv.*), ısrarla, sürekli bir şekilde.

ἀμετάστατος, ος, ον (*adj.*), sürekli, değişmeyen, sabit, dengeli, istikrarlı.

ἀμετάστρεπτος, ος, ον (*adj.*), değişmez, değişmeyen, sabit; sürekli.

ἀμετάστροφος, ος, ον (*adj.*), hareketsiz; eğilmez, bükülmez, sert; bozulmaz, değişmez.

ἀμέτοχος, ος, ον (*gen.* ile) -de payı olmayan, -e katılmayan.

ἀμετρία, ας, ἡ (*f.*), ölçüsüzlük, aşırılık.

ἄμετρος, ος, ον (*adj.*), ölçüsüz, aşırı, fazla; sonsuz.

ἀμέτρω (*adv.*), ölçüsüz, aşırı; sonsuz.

ἀμηγέπου (*adv.*), herhangi bir yerde.

ἀμήνιτος, ος, ον (*adj.*), kızmayan, öfkelenmeyen, kızgın olmayan; hınca neden olmayan.

ἄμητος, ου, ὁ (*m.*), hasat; hasat zamanı.

ἀμηχανέω-ῶ, (*imp.* ἠμηχάνουν, *fut.* ἀμηχανήσω, *aor.* ἠμηχάνησα), (*gen.* ile) -den yoksun olmak, mahrum olmak; -i bilmemek.

ἀμηχανία, ας, ἡ (*f.*), çaresizlik; engel, sıkıntı, zorluk, güçlük.

ἀμήχανος, ος, ον (*adj.*), rahatsız; kararsız, tereddüt eden; yeteneksiz, beceriksiz; çaresiz; olağanüstü, fevkalade, eşsiz.

ἀμηχάνως (*adv.*), çaresiz; sıkıntı, üzüntü içinde; inanılmaz bir şekilde.

ἀμίαντος, ος, ον (*adj.*), kirlenmemiş, saf; bozulmamış.

ἀμιγής, ής, ές (*adj.*), katışıksız, saf; eksiksiz, tam.

ἄμικτος, ος, ον (*adj.*), karışmamış, katışıksız, saf, arı; (insan, ülke için) vahşi, konuksevmez.

ἀμίκτως (*adv.*), katkısız, tam, kusursuz || *sup.* -ότατα.

ἅμιλλα, ης, ἡ (*f.*), yarışma, yarış, rekabet.

ἁμιλλάομαι-ῶμαι (*fut.* ήσομαι, *aor.* ἡμιλλήθην, *pf.* ἡμίλλημαι), yarışmak, rekabet etmek, çekişmek; (*mec.*) savaşmak, mücadele etmek; çaba göstermek, çabalamak, gayret etmek; (*inf.* ile) -mek için çabalamak, -meye çalışmak.

ἁμιλλητήρ, ῆρος, ὁ (*adj.*), hızlı koşan, çevik; yarışan, çekişen.

ἀμίμητος, ος, ον (*adj.*), taklit edilemeyen.

ἀμιμήτως (*adv.*), taklit edilemez şekilde.

ἀμιξία, ας, ἡ (*f.*), saflık, katışıksız olma; vahşilik, yabanilik; geçimsizlik.

ἀμισθί (*adv.*), karşılıksız; bedava, ücretsiz.

ἀμισθία, ας, ἡ (*f.*), karşılıksız olma, bedava olma; ücretsiz olma.

ἄμισθος, ος, ον (*adj.*), ücret almayan

veya vermeyen; bedava, ücretsiz.

ἅμμα, ατος, τό (*n.*), düğüm; kuşak, kemer.

ἄμμιγα (*adv.*), karmakarışık, darmadağın.

ἀμμορία, ας, ἡ (*f.*), mutsuzluk, talihsizlik, şanssızlık, bahtsızlık.

ἄμμορος, ος, ον (*adj.*), -e katılmayan; mutsuz, bahtsız, bedbaht, şanssız, talihsiz.

ἄμμος, ου, ἡ (*f.*), kum.

ἀμμώδης, ης, ες (*adj.*), kumlu, kumluk.

ἀμνημόνευτος, ος, ον (*adj.*), unutulmuş, unutulan, hatırlanmayan.

ἀμνημονέω-ῶ (*fut.* ήσω, *aor.* ἠμνημόνησα), (*gen.* veya *acc.* ile) -i hatırlamamak, unutmak.

ἀμνημοσύνη, ης, ἡ (*f.*), unutma, hatırlamama.

ἀμνήμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, unutkan; nankör, iyilik bilmez; unutulan.

ἀμνησία, ας, ἡ (*f.*), unutma, hatırlamama, anımsamama.

ἀμνησικακέω-ῶ, hıncı olmamak, kini olmamak, kin duymamak; kötülüğü unutmak, kötülüğü bağışlamak.

ἀμνησικάκητος, ος, ον (*adj.*), affedilmiş, affedilen.

ἀμνησικακία, ας, ἡ (*f.*), kötülüğü unutma, bağışlama, affetme, af.

ἀμνηστέω-ῶ (yalnızca *praes.*), unutmak, hatırlamamak.

ἀμνηστία, ας, ἡ (*f.*), unutma; bağışlama; (hukukta) af.

ἀμνός, οῦ, ὁ (*m.*), kuzu.

ἀμογητί (*adv.*), yorulmaksızın, sıkıntısız, sıkıntı çekmeden, çabasız, zahmetsiz.

ἀμοθεί (*adv.*), tartışmasız, tartışmadan.

ἀμόθεν, *Att.* ἁμόθεν (*adv.*), herhangi bir yerden.

ἀμοιβαῖος, ος, ον (*adj.*), karşılıklı, sırayla olan; art arda gelen.

ἀμοιβή, ῆς, ἡ (*f.*), karşılık, bedel; (kötü anlamda) ceza.

ἀμοιβηδίς (*adv.*), sırayla; karşılıklı olarak.

ἀμοιβός, ος, ον (*adj.*), (*gen.* ile) -e karşılık olarak yapılan; karşılıklı; alternatif.

ἀμοιρέω-ῶ (*fut.* ἠμοίρησα), (*gen.* ile) -de payı olmamak; -den yoksun, mahrum olmak.

ἄμοιρος, ος, ον (*gen.* ile) -e katılmayan; -hariç, -in dışında.

ἄμομφος, ος, ον (*adj.*), yergisiz; yermeyen, eleştirmeyen.

ἄμορος, ος, ον (*gen.* ile) -den yoksun, mahrum; mutsuz, bedbaht; talihsiz, bahtsız.

ἀμορφία, ας, ἡ (*f.*), biçimsizlik, şekilsizlik, çirkinlik.

ἄμορφος, ος, ον (*adj.*), biçimsiz, şekilsiz, çirkin || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος, kuralsız *sup.* -έστατος.

ἀμός, ος, ον (*adj.*), benimki, bizimki.

ἀμοῦ veya ἁμοῦ (*adv.*), herhangi bir şekilde.

ἀμουσία, ας, ἡ (*f.*), cahillik, eğitimsizlik; kabalık.

ἄμουσος, ος, ον (*adj.*), Musa'lara yabancı; kültürsüz, kaba, zevksiz; sanatsız.

ἀμούσως (*adv.*), zevksiz.

ἀμοχθεί (*adv.*), sıkıntısız, zahmetsiz, güçlük çekmeden, yorulmadan.

ἀμοχθήτως (*adv.*), yorulmadan, yorulmaksızın.

ἀμπελόεις, όεσσα, όεν (*adj.*), asmalarla, bağlarla kaplı.

ἄμπελος, ου, ἡ (*f.*), asma; üzüm bağı.

ἀμπελουργέω-ῶ (yalnızca *praes.*), bağcılık yapmak.

ἀμπελουργός, οῦ, ὁ, ἡ (*m./f.*), bağcı.

ἀμπέχω (*fut.* ἀμφέξω), örtmek, kaplamak || *med.* ἀμπέχομαι (*imp.* ἠμπειχόμην, *fut.* ἀμφέξομαι, *II. aor.* ἠμπεσχόμην), giymek, giyinmiş olmak.

ἀμπλακία, ας, ἡ (*f.*), yanılma, yanılgı, hata.

ἀμπλακίσκω (*II. aor.* ἤμπλακον; *pass. pf. 3. pers. sing.*) ἠμπλάκηται), yanılmak, aldanmak; -i elde edememek, amacına ulaşamamak; (*gen.* ile) -i kaybetmek.

ἀμυγδάλη, ης, ἡ (*f.*), bademağacı, badem.

ἀμύγδαλον, ου, τό (*n.*), badem.

ἀμύγδαλος, ου, ὁ (*m.*), badem ağacı.

ἄμυδις (*adv.*), aynı yerde; aynı zamanda.

ἀμυδρός, ά, όν (*adj.*), karanlık; tanınması zor, seçilemeyen; belirsiz.

ἀμύλιον, ου, τό (*n.*), küçük çörek.

ἀμύμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, eksiksiz, kusursuz, mükemmel.

ἄμυνα, ης, ἡ (*f.*), koruma, savunma, müdafaa.

ἀμύντωρ, ορος, ὁ (*m./adj.*), koruyucu, savunucu, müdafi.

ἀμύνω (*fut.* ἀμυνῶ, *aor.* ἤμυνα), kovmak; (*gen.* ya da *dat.* ile) korumak, savunmak || *med.* kendinden uzaklaştırmak, uzağa itmek, itmek, püskürtmek; kendini korumak; intikam almak, öç almak.

ἀμύσσω, *Att.* ἀμύττω (*fut.* ύξω, *aor.* ἤμυξα; *pass. fut.* ἀμυχθήσομαι), yırtmak; zedelemek, incitmek.

ἀμυχή, ῆς, ἡ (*f.*), yırtma; yırtık.

ἀμφί (*adv.*), çevresinde, etrafında || (*praep.*), (*gen.* ile) -in çevresinde, etrafında; ortasında, arasında; (*dat.* ile) -in çevresinde, -in sonucunda, -yüzünden, -in içinden, arasından, (zaman için) -sırasında, esnasında, -e doğru; (bileşik sözcüklerde) iki yandan, çift olarak, çepeçevre.

ἀμφιάζω (*fut.* άσω, *aor.* ἠμφίασα, *pf.* ἠμφίακα), giydirmek; -ile sarmak, kaplamak, örtmek || *med.* gizlenmek, -ile kendini saklamak, örtmek.

ἀμφίαλος, ος, ον (*adj.*), deniz sularıyla çevrili.

ἀμφίασμα, ατος, τό (*n.*), giysi, elbise.

ἀμφιβαίνω (*fut.* -βήσομαι, *II. aor.* ἀμφέβην, *pf.* ἀμφιβέβηκα), çevresinde yürümek, çevresini dolaşmak; korumak; kuşatmak, çevresini sarmak; istila etmek, ele geçirmek, zapt etmek.

ἀμφιβάλλω (*imp.* ἀμφέβαλλον, *fut.* ἀμφιβαλῶ, *II. aor.* ἀμφέβαλον, *pf.* ἀμφιβέβληκα), örtmek, sarmak, kaplamak; dengelemek || *med.* ἀμφιβάλλομαι (*fut.* -βαλοῦμαι), -ile kendini gizlemek, saklamak; giymek, giyinmiş olmak.

ἀμφίβιος, ος, ον (*adj.*), hem karada hem suda yaşayan.

ἀμφιβολία, ας, ἡ (*f.*), iki taraftan saldırma; çift anlam; belirsizlik.

ἀμφίβολος, ος, ον (*adj.*), her yandan sarılmış; çift anlamlı.

ἀμφιβόλως (*adv.*), anlaşılmaz bir tarzda, belirsiz; iki anlama gelecek şekilde.

ἀμφίβουλος, ος, ον (*adj.*), iki düşünce arasında gidip gelen, kararsız, tereddütlü; belirsiz.

ἀμφίβροτος, ος, ον (*adj.*), insanın her yanını kapatan (kalkan).

ἀμφιγνοέω-ῶ (*imp.* ἠμφεγνόουν, *fut.* ἀμφιγνοήσω, *aor.* ἠμφεγνόησα), belirsiz olmak; kararsız olmak, tereddüt etmek; kesin olarak bilmemek; tanımamak.

ἀμφιδέα, ας, ἡ (*f.*), özellikle *plur.* ἀμφιδέαι, bilezik; yüzük.

ἀμφιδέξιος, ος, ον (*adj.*), çift; çift anlamlı, iki anlamı olan.

ἀμφιδήριτος, ος, ον (*adj.*), tartışılan; şüpheli, belirsiz.

ἀμφιδοξέω-ῶ, şüphe içinde olmak, şüphelenmek, kuşku duymak.

ἀμφίδοξος, ος, ον (*adj.*), tartışılır; şüpheli, kuşkulu; belirsiz.

ἀμφίδρομος, ος, ον (*adj.*), çevresinde koşan, çepeçevre koşan.

ἀμφίδυμος, ος, ον (*adj.*), çift.

ἀμφιδύομαι (*fut.* -δύσομαι), giyinmek.

ἀμφιέζω (yalnızca *praes.*), giymek; -ile örtmek, kaplamak.

ἀμφιέννυμι (*imp.* ἠμφιέννυν, *fut.* ἀμφιέσω, *Att. fut.* ἀμφιῶ, *aor.* ἠμφίεσα; *pass. pf.* ἠμφίεσμαι), giydirmek; giyinmek.

ἀμφιέπω (*imp.* ἀμφίεπον), izlemek, peşinden gitmek, takip etmek; sarmak, örtmek, kuşatmak, kaplamak.

ἀμφίεσμα, ατος, τό (*n.*), giysi, elbise.

ἀμφιζάνω, (*dat.* ile) -e bağlanmak; kendini -e vermek, -e adamak.

ἀμφίζευκτος, ος, ον (*adj.*), iki yandan bağlanmış.

ἀμφιθαλής, ής, ές (*adj.*), babası ve annesi tarafından çok ilgi gösterilen (çocuk); bol, eksiksiz; zengin.

ἀμφιθάλπω (yalnızca *praes.*), güneşte kurutmak; ısıtmak; okşamak.

ἀμφιθέω-ῶ (*acc.* ile) -in çevresinde koşmak; bir yerde hareket etmek, kıpırdayıp durmak.

ἀμφίθυρος, ος, ον (*adj.*), çift kapılı, iki kapılı.

ἀμφικαλύπτω (*fut.* ύψω, *aor.* ἀμφεκάλυψα; *pass. aor.* ἀμφεκαλύφθην), her yandan örtmek, kaplamak.

ἀμφικαρής, ής, ές (*adj.*), iki başlı.

ἀμφίκειμαι (yalnızca *praes.*), çevresinde uzanmak, yatmak.

ἀμφικέφαλος, ος, ον (*adj.*), iki başlı.

ἀμφικίων, ων, ον (*adj.*), ονος, her yanı sütunlarla çevrili, sütunlarla desteklenen.

ἀμφικτίονες, ων, οἱ (*adj.*), çevrede veya yakında oturanlar, komşular.

Ἀμφικτίονες, daha sonra Ἀμφικτύονες, ων, οἱ (*m. plur.*), Amphiktiones veya Amphyktiones, Hellen *polis*'lerinden toplanan elçi heyeti. Toplantılar ilkbaharda Delphoi'da, sonbaharda ise Thermopylai yakınındaki Anthele'de yapılırdı. Görevleri Hellenlerin ortak çıkarlarını gözetmekti.

Ἀμφικτιονία, daha sonra Ἀμφικτυονία, ας, ἡ (*f.*), Amphiktionia veya Amphyktionia, birlik, konfederasyon; birlik konseyi.

ἀμφιλαφής, ής, ές (*adj.*), büyük; geniş; güçlü.

ἀμφιλαφῶς (*adv.*), geniş bir şekilde, genişçe; rahatça, rahat bir şekilde.

ἀμφιλέγω, bir konu üzerinde tartışmak, -i tartışmak, müzakere etmek.

ἀμφίλεκτος, ος, ον (*adj.*), tartışan; tartışılan, şüpheli, kuşkulu.

ἀμφιλέκτως (*adv.*), şüpheli bir tarzda, şüpheli bir şekilde.

ἀμφιλογέω-ῶ, genellikle *med.* kullanılır: ἀμφιλογέομαι-οῦμαι, tartışmak, müzakere etmek; şüphe etmek, kuşkulanmak, kuşku duymak.

ἀμφιλογία, ας, ἡ (*f.*), tartışma, anlaşmazlık; itiraz, karşı çıkma, karşı koyma.

ἀμφίλογος, ος, ον (*adj.*), tartışılan, itiraz edilen, kabul edilmeyen; şüpheli, kuşkulu.

ἀμφίλοξος, ος, ον (*adj.*), çift anlamlı, çift anlam taşıyan.

ἀμφιμάχομαι *med.* çevresinde savaşmak; (*gen.* ile) -için, -uğruna savaşmak.

ἀμφιμέλας, αινα, αν (*adj.*), kapkara, simsiyah; (öfkeden veya üzüntüden) gözü bir şey görmeyen, gözü dönmüş, gözü kararmış.

ἀμφινεικής, ής, ές (*adj.*), tartışılan; tartışılmaya değer.

ἀμφινέμομαι (*imp.* ἀμφενεμόμην), çevresinde oturmak, ikamet etmek.

ἀμφιπολεύω (yalnızca *praes.* ve *aor.* ἀμφεπόλευσα), özen göstermek, dikkat etmek, itina etmek; hizmet etmek, çalışmak; rahiplik veya rahibeliğini yapmak.

ἀμφιπολέω-ῶ (*imp.* ἀμφεπόλουν, *aor.* ἀμφεπόληισα), çevresinde dolaşmak; çevresine göz kulak olmak, etrafını gözetim altında tutmak, kollamak; eşlik etmek, izlemek, takip etmek, peşinden gitmek; başıboş dolaşmak, gezinmek.

ἀμφίπολις, *poet.* ἀμφίπτολις (*adj.*) *acc.* ιν, kentin dışında, çevresinde olan.

ἀμφίπολος, ος, ον (*adj.*), hizmetkâr, hizmetçi; bir tanrının rahip veya rahibesi.

ἀμφιπονέομαι-οῦμαι (*med.*), (*fut.* ήσομαι, *aor.* ἀμφεπονήθην), bakmak, özen göstermek; -in çevresine yayılmak; -ile çevirmek, kuşatmak, sarmak.

ἀμφίπυρος, ος, ον (*adj.*), her yanı ateş içinde, ateşle çevrili olan; her elinde bir meşale taşıyan.

ἀμφίς (*adv.*), iki taraftan, iki uçtan; (*gen.* ile) -in çevresinde.

ἀμφισβασίη, ης, ἡ (*f.*) → ἀμφισβήτησις.

ἀμφισβητέω-ῶ (*fut.* ήσω), şüphelenmek, kuşkulanmak; uyuşamamak, anlaşmazlık halinde olmak.

ἀμφισβήτημα, ατος, τό (*n.*), anlaşmazlık; karşı koyma, kabul etmeme, itiraz.

ἀμφισβήτησις, εως, ἡ (*f.*), itiraz, kabul etmeme, karşı koyma; tartışma; tartışma konusu.

ἀμφισβήτητος, ος, ον (*adj.*), tartışılan, itiraz edilen, karşı çıkılan.

ἀμφίστημι, çevresine yerleştirmek.

ἀμφίστομος, ος, ον (*adj.*), iki ağızlı.

ἀμφιστρατάομαι (yalnızca *ep. imp. 3. pers. plur.* ἀμφεστρατόωντο), birliklerle kuşatmak, etrafını çevirmek.

ἀμφιστρόγγυλος, ος, ον (*adj.*), tam yuvarlak, daire biçiminde.

ἀμφιτειχής, ής, ές (*adj.*), surlarla çevrili, surlarla kuşatılmış.

ἀμφιτίθημι (*fut.* ἀμφιθήσω), çevresine yerleştirmek.

ἀμφίτομος, ος, ον (*adj.*), iki ağızlı; iki taraflı.

ἀμφιτρέχω (*fut.* δραμοῦμαι, *II. aor.* ἀμφέδραμον), çevresinde, etrafında koşmak.

ἀμφιτρομέω-ῶ, (*gen.* ile) kaygı duymak, endişe etmek; ödü patlamak, korkudan titremek.

ἀμφιφοβέομαι-οῦμαι (*fut.* ήσομαι), korkuya kapılmak, korku duymak, korkmak.

ἀμφιχέω-ῶ, çevresine yaymak, || *med.* ἀμφιχέομαι (*aor.* ἀμφεχύθην, *II. aor. 3. pers. sing.* ἀμφεχύτο), örtmek, kaplamak.

ἀμφίχρυσος, ος, ον (*adj.*), çevresi yaldızlı.

ἀμφορεαφορέω-ῶ, *amphora* taşımak.

ἀμφορεύς, έως, ὁ (*m.*), *amphora*, iki kulplu bir kap türü (amfora); mezar *urna*'sı; *amphoreus*, bir sıvı ölçüsü (yaklaşık 20 litre).

ἀμφοτεράκις (*adv.*), iki kez, iki kere.

ἀμφότεροι, αι, α (*adj.*), ikisi, her ikisi; ikisi birlikte.

ἀμφότερος, ος, ον (*adj.*), biri, diğeri; (*plur.*) her ikisi.

ἀμφοτέρωθεν (*adv.*), iki taraftan, iki yandan.

ἀμφοτέρωθι (*adv.*), iki tarafta, iki yanda.

ἀμφοτέρως (*adv.*), iki biçimde, iki şekilde, iki çeşit, iki tarzda.

ἀμφοτέρωσε (*adv.*), bir yerden diğerine doğru.

ἄμφω, *gen.* ve *dat.* ἀμφοῖν, οἱ, αἱ, τά, (*adj.*), her ikisi, ikisi de, ikisi birlikte.

ἄμφωτος, ος, ον (*adj.*), iki kulaklı, iki kulplu.

ἀμῶς, *Att.* ἁμῶς (*adv.*), herhangi bir tarzda, herhangi bir şekilde.

ἄν, *imperat.* hariç bütün kiplere eklenebilir; koşul veya şüphe, kuşku ifade eder; tekrarlanan bir durumu anlatır; *opt.* ile olasılık gösterir; ilgi zamiriyle genel bir anlam ifade eder; gerçekleşebilir, gerçekleştirilebilir bir isteği anlatır; geçmişte olabilecek bir durumu gösterir. Kaynaşmış şekilleri: εἰ = ἐάν, ἐπεί = ἐπάν, ἐπειδή = ἐπειδάν, ὅτε = ὅταν.

ἀνά (*adv.*), yukarıya, yukarısına; yukarıda || (*praep.*), (*gen.* ile) -e, -in üzerine; (*dat.* ile) -in üstünde, tepesinde, -in üstüne, tepesine; (*acc.* ile) boyunca, aşağıdan yukarıya -in üstüne; (zaman için) ἀνὰ νύκτα, gece esnasında, geceleyin; ἀνὰ τὸν πόλεμον, savaş sırasında; ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, her gün; ἀνὰ πᾶν ἔτος, her yıl, her sene.

ἀναβάδην (*adv.*), yukarıya.

ἀναβαίνω (*fut.* ἀναβήσομαι, *II. aor.* ἀνέβην, *pf.* ἀναβέβηκα), aşağıdan yukarı doğru ilerlemek; varmak, ulaşmak.

ἀναβάλλω (*fut.* -βαλῶ, *II. aor.* ἀνέβαλον, *pf.* ἀναβέβληκα; *pass. aor.* ἀνεβλήθην, *pf.* ἀναβέβλημαι), atmak, fırlatmak; uzatmak || *med.* üstüne geçirmek, omzuna atmak, giymek; birine emanet etmek.

ἀνάβασις, εως, ἡ (*f.*), sefer, yürüyüş; ilerleme, aşama.

ἀναβιβάζω (*Att. fut.* -βιβῶ, *aor.* ἀνεβίβασα), üstüne çıkarmak; bindirmek || *med.* (*aor.* ἀνεβιβασάμην), çıkarmak, bindirmek.

ἀναβιόω-ῶ (*imp.* ἀνεβίουν, *fut.* ώσω, *II. aor.* ἀνεβίων, *pf.* ἀναβεβίωκα), canlandırmak, canlanmak, yaşama dönmek, yaşamaya devam etmek.

ἀναβίωσις, εως, ἡ (*f.*), dirilme, canlanma.

ἀναβιώσκομαι (*aor.* ἀνεβιωσάμην), canlandırmak, yaşama döndürmek.

ἀναβλέπω (*fut.* -βλέψομαι, *aor.* ἀνέβλεψα), gözlerini yukarı kaldırmak, gözlerini yeniden açmak.

ἀναβοάω-ῶ (*fut.* -βοήσομαι, *aor.* ἀνεβόησα), çığlık atmak, yüksek sesle bağırmak; haykırmak.

ἀναβολή, ῆς, ἡ (*f.*), yükseklik; yokuş arazi; toprak yığını, tümsek; birikme; manto; yükselme, yukarı çıkma; süre, zaman, müddet.

ἀναγγέλλω (*fut.* -αγγελῶ, *aor.* ἤγγειλα), bildirmek, aktarmak, nakletmek.

ἀναγέγραμμαι: ἀναγράφω *pf.*

ἀναγελάω-ῶ (*aor.* ἀνεγέλασα), kahkahalarla gülmek, katılırcasına gülmek, katıla katıla gülmek.

ἀναγιγνώσκω (*fut.* ἀναγνώσομαι, *II. aor.* ἀνέγνων, *pf.* ἀνέγνωκα; *pass. fut.* ἀναγνωσθήσομαι, *aor.* ἀναγνώσθην), tanımak, keşfetmek; okumak; öğüt vermek, tavsiye etmek, salık vermek; ikna etmek.

ἀναγκάζω (*fut.* άσω, *aor.* ἠνάγκασα, *pf.* ἠνάγκακα, *pl. pf.* ἠναγκάκειν; *pass. fut.* ἀναγκασθήσομαι, *aor.* ἠναγκάσθην, *pf.* ἠνάγκασμαι), zorlamak, zor kullanmak, mecbur etmek.

ἀναγκαίη, ῆς, ἡ (*f.*), zorunluluk, mecburiyet, zaruret, gereklilik, lüzum.

ἀναγκαῖος, α veya ος, ον (*adj.*), zorunlu, gerekli, vazgeçilmez, elzem, zaruri; kaçınılmaz, karşı konulmaz; τὰ ἀναγκαῖα ve τὰ ἀναγκαῖα τοῦ βίου, yaşam için gerekli şeyler (besin, uyku vs) || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

ἀναγκαίως (*adv.*), zorunlulukla, zoraki olarak; ἀ. ἔχει, bu zorunludur, mecburidir; (*inf.* ile) -mek zorunludur, mecburidir; yetmeyecek kadar || *sup.* -ότατα.

ἀνάγκη, ῆς, ἡ (*f.*), zorunluluk, mecburiyet, gereklilik, lüzum, zaruret.

ἀνάγνωσις, εως, ἡ (*f.*), tanıma; okuma.

ἀνάγνωσμα, ατος, τό (*n.*), okuma ko-

nusu; okuma.

ἀναγνώστης, ου, ὁ (*m.*), okuyucu.

ἀναγνωστικός, ή, όν (*adj.*), okumayı bilen; okumayı seven.

ἀναγορεύω (*imp.* ἀνηγόρευον, *fut.* ἀναγορεύσω, *aor.* ἀνηγόρευσα; *pass. fut.* ἀνηγορευθήσομαι, *aor.* ἀνηγορεύθην, *pf.* ἀνηγόρευμαι), resmi olarak bildirmek, ilan etmek, duyurmak.

ἀνάγραπτος, ος, ον (*adj.*), yazılı olarak belirtilmiş, yazılı.

ἀναγραφή, ῆς, ἡ (*f.*), yazıt; kayıt.

ἀναγράφω (*fut.* άσω, *aor.* ἀνέγραψα; *pass. II. fut.* ἀναγραφήσομαι, *II. aor.* ἀνεγράφην, *pf.* ἀναγέγραμμαι), not etmek, yazmak, yazıya dökmek, kaydetmek; anlatmak, betimlemek; çizmek.

ἀναγρία, ας, ἡ (*f.*), av hayvanı yokluğu; avlanılmayan zaman.

ἀνάγω (*imp.* ἀνῆγον, *fut.* ἀνήγαγον; *pass.* ἀνάγομαι, *fut.* -αχθήσομαι, *aor.* ἀνήχθην, *pf.* ἀνῆγμαι), yukarı götürmek, hareket edilen noktaya geri götürmek; (bina) inşa etmek; gerilemek, geri çekilmek; açık denize götürmek || *med.* ἀνάγομαι, denize doğru gitmek; -e hazırlanmak.

ἀναγωγία, ας, ἡ (*f.*), eğitim eksikliği, eğitimsizlik; kabalık, nezaketsizlik.

ἀνάγωγος, ος, ον (*adj.*), eğitimsiz, cahil; bozuk, bozulmuş; dağınık.

ἀναδαίω (bir toprağı) paylaştırmak || *med.* ἀναδαίομαι, toprağı yeniden paylaştırmak.

ἀναδαίω *poet.* ἀνδαίω, yakmak, tutuşturmak.

ἀνάδακνω, ısırmak; uyarmak, tahrik etmek; öfkelendirmek, kızdırmak.

ἀνάδαστος, ος, ον (*adj.*), yeniden paylaşılan, yeniden paylaşılmış.

ἀναδείκνυμι daha sonra -δεικνύ (*fut.* -δείξω, *aor.* ἀνέδειξα, *pf.* ἀναδέδειχα), yukarı kaldırarak göstermek; bir kalkanı yukarı kaldırarak işaret vermek; ilan etmek, duyurmak; adamak, ithaf etmek; bir tapınağın veya tiyatronun açılışını yapmak.

ἀναδεικνύω → ἀναδείκνυμι.

ἀνάδειξις, εως, ἡ (*f.*), birini (yüksek rütbeli memur) ilan etme; ithaf; kendini gösterme veya tanıtma, görünme; işaret.

ἀνάδελφος, ος, ον (*adj.*), kardeşi olmayan.

ἀναδενδράς, άδος, ἡ (*f.*), asma.

ἀνάδερκομαι (*II. aor. 3. pers. sing.*) ἀνέδρακεν), yukarı bakmak, gözlerini yukarı kaldırmak; gözlerini yeniden açmak.

ἀναδέρω (*aor.* ἀνέδειρα), soymak, derisini çıkarmak; keşfetmek.

ἀναδεύω (*aor.* ἀνέδευσα), ıslatmak, sulamak.

ἀναδέχομαι (*fut.* -δέξομαι, *aor.* ἀνεδεξάμην, *pf.* ἀναδέδεγμαι), üzerine almak, üstlenmek; maruz kalmak; katlanmak, dayanmak.

ἀναδέω (*fut.* -δήσω, *aor.* ἀνέδησα; *pass. aor.* ἀναδέθην, *pf.* ἀναδέδεμαι), yukarı bağlamak; çelenk veya taç giydirmek.

ἀναδιδάσκω (*fut.* -διδάξω, *aor.* ἀνεδίδαξα), yeniden öğretmek, daha

iyi öğretmek; birbiri ardına açıklamak.

ἀναδίδωμι (*imp.* ἀνεδίδουν, *fut.* ἀναδώσω, *I. aor.* ἀνέδωκα, *II. aor.* ἀνέδων, *pf.* ἀναδέδωκα; *pass. fut.* ἀναδοθήσομαι, *aor.* ἀνεδόθην, *pf.* ἀναδέδομαι), kollarını uzatmak, fırlatmak; bir haber yaymak || *med.* satmak.

ἀναδοχή, ῆς, ἡ (*f.*), art arda geliş, birbirini izleme; dizi, seri; kendi üzerine alma, üstlenme; güvence, teminat.

ἀναδύομαι (*fut.* -δύσομαι, *II. aor.* ἀνέδυν, *pf.* ἀναδέδυκα), çıkmak, yükselmek, ortaya çıkmak; geri çekilmek; (*inf.* ile) tereddüt etmek, kararsız kalmak, duraksamak.

ἀναζεύγνυμι (*imp.* ἀνεζεύγνυν, *aor.* ἀνέζευξα), dönüş için arabaya hayvan koşmak; (orduyu, donanmayı) geri getirmek.

ἀνάζευξις, εως, ἡ (*f.*), kampın toplanması; bir ordunun dönüşü.

ἀναζητέω-ῶ, araştırmak, araştırma yapmak.

ἀναζήτησις, εως, ἡ (*f.*), araştırma.

ἀναζυγή, ῆς, ἡ (*f.*), (ordu veya donanma için) geri çekilme; dönüş.

ἀναθάλλω (*aor.* ἀνέθηλα, *II. aor.* ἀνέθαλον), çiçeklenmek, çiçek açmak.

ἀναθαρρύνω, cesaretlendirmek, cesaret vermek, yüreklendirmek, teşvik etmek.

ἀναθεάομαι-ῶμαι, yeniden bakmak, seyretmek, izlemek.

ἀνάθεμα, ατος, τό (*n.*), adak; birinin anısına yapılan şey; anma yazısı.

ἀναθερμαίνω, ısıtmak, yeniden ısıtmak, canlandırmak.

ἀνάθεσις, εως, ἡ (*f.*), bağış, yardım, hibe; sunu, adama; süre, mühlet; erteleme.

ἀνάθημα, ατος, τό (*n.*), sunu, adak (heykel, vs).

ἀναθορυβέω-ῶ, gürültülü bir şekilde alkışlamak, el çırpmak.

ἀναθρέω, dikkatle incelemek, tetkik etmek.

ἀναίδεια veya ἀναιδεία, ας, ἡ (*f.*), yüzsüzlük, saygısızlık, utanmazlık.

ἀναιδής, ής, ές (*adj.*), yüzsüz, saygısız; utanmaz.

ἀναιδῶς (*adv.*), utanmadan, utanmaksızın.

ἀναίθω, yakmak, tutuşturmak, alevlendirmek.

ἀναιμία, ας, ἡ (*f.*), anemi, kansızlık.

ἄναιμος, ος, ον (*adj.*), kansız.

ἀναίνομαι (yalnızca *praes.*, *imp.* ἠναινόμην, *I. aor.* ἠνηνάμην), reddetmek, hor görerek reddetmek; inkâr etmek, kabul etmemek.

ἀναίρεσις, εως, ἡ (*f.*), kaldırma, yükseltme; (bir kenti) yıkma, yıkıntı haline getirme, harap etme; (bir kanunu) yürürlükten kaldırma; (bir kanıtı) çürütme.

ἀναιρετικός, ή, ον (*adj.*), yıkıcı, yıkıma yol açan, tahrip eden, tahripkâr.

ἀναιρετικῶς (*adv.*), olumsuz olarak, olumsuz bir şekilde.

ἀναιρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *II. aor.* ἀνεῖλον, *pf.* ἀνῄρηκα), yukarı kaldırmak; bir kehanet bildirmek, kehanetle em-

retmek; emretmek; alıp götürmek; mahvetmek, ortadan kaldırmak, öldürmek; (bir kanıtı) çürütmek; üzerine almak, üstlenmek.

ἀναισθησία, ας, ἡ (*f.*), hissizlik, duyarsızlık; bilinçsizlik; aldırmazlık.

ἀναισθητέω-ῶ, duyarsız olmak; bilinçsiz olmak.

ἀναίσθητος, ος, ον (*adj.*), duygusuz, duyarsız; aptal.

ἀναισθήτως (*adv.*), duyarsız bir şekilde.

ἀναισιμόω-ῶ, harcamak, sarf etmek, kullanmak.

ἀναισχυντέω-ῶ, utanmamak, utanmaz olmak, yüzsüz olmak; duyarsız olmak.

ἀναισχυντία, ας, ἡ (*f.*), yüzsüzlük, utanmazlık, saygısızlık, küstahlık.

ἀναίτιος, ος veya α, ον (*adj.*), suçlu olmayan, masum, günahsız.

ἀναιτίως (*adv.*), nedensiz, sebepsiz.

ἀνακαθαίρω (*aor.* ἀνακαθῆρα; *pass. aor.* ἀνακαθήρθην), arındırmak, temizlemek.

ἀνακαινίζω, yeniden canlandırmak; süresini uzatmak.

ἀνακαίω (*aor.* ἀνέκαυσα), yakmak, tutuşturmak, ateşe vermek.

ἀνακαλέω-ῶ (*fut.* -καλέσω), yüksek sesle çağırmak; (tanrıları, ataları) yardıma çağırmak, yakarmak; ilan etmek, duyurmak; cesaretlendirmek, yüreklendirmek; ismiyle çağırmak, isimlendirmek, -ismini vermek; hatırlatmak, akla getirmek || *med.* çağırmak, yüksek sesle çağırmak, seslenmek; kendisi için yardıma çağırmak; yüreklendirmek, teşvik etmek.

ἀνακαλύπτω, keşfetmek, ortaya çıkarmak; göstermek.

ἀνάκειμαι (*pass.* anlamda), sunulmuş olmak, adanmış olmak; (heykel) dikilmiş olmak.

ἀνακηρύσσω *Att.* ἀνακηρύττω, tellal ile duyurmak, ilan etmek, bildirmek.

ἀνακλάζω, çığlık atmak.

ἀνακλαίω, hıçkırıklara boğulmak, yüksek sesle ağlamak; yakınmak, şikâyet etmek; üzülmek.

ἀνάκλησις, εως, ἡ (*f.*), yardıma çağırma; yakarış, yakarma; kurtuluş; bir birliğin geri çekilmesi için işaret.

ἀνακλίνω, eğmek, bükmek; arkaya doğru yatırmak.

ἀνακοινόω-ῶ, iletmek, ulaştırmak, bildirmek, söylemek, duyurmak, anlatmak; haberleşmek, iletişim kurmak, temasa geçmek; (*dat.* ile) görüşmek, danışmak.

ἀνακολουθία, ας, ἡ (*f.*), tutarsızlık.

ἀνακομίζω, yukarı doğru taşımak, aktarmak; normal durumuna getirmek.

ἀνακράζω (*aor.* ἀνέκραξα, *II. aor.* ἀνέκραγον), yüksek sesle bağırmak, savaş çığlığı atmak, savaş narası atmak.

ἀνακρεμάννυμι (*fut.* -κρεμάσω, -κρεμῶ), (bir şeyi) asmak, (birini) asmak; ἑαυτόν ile birlikte, kendini asmak; bir şeyi başka bir şeye bağlamak, raptetmek.

ἀνακρίνω (*fut.* -κρινῶ), incelemek; soruşturmak; soruşturmayı takip etmek, kovuşturmak || *med.* sormak, sorguya çekmek; tartışmak, çekişmek.

ἀνάκρισις, εως, ἡ (*f.*), soruşturma; soru.

ἀνακρούω, bir müzik aletini çalmaya başlamak; giriş yapmak.

ἀνακτάομαι-ῶμαι, uzlaşmak; yeniden ele geçirmek, yeniden kavuşmak; (bir tapınağı vs) onarmak, tamir etmek; bir sürgüne yurttaşlık haklarını geri vermek.

ἀνακτίζω, yeniden inşa etmek, yeniden yaratmak, yeniden canlandırmak.

ἀνακτόριος, α, ον (*adj.*), kral+, kralla ilgili; krallık+, krallığa ait; krallara yakışır.

ἀνάκτορον, ου τό, bir tanrının tapınağı.

ἄνακτωρ, ορος, ὁ (*m.*), efendi, sahip; kral.

ἀνακυμβαλιάζω, gürültüyle devrilmek.

ἀνακύπτω (*imp.* ἀνέκυπτον, *fut.* ἀνακύψω, *aor.* ἀνέκυψα, *pf.* ἀνακέκυφα), başını kaldırmak; başını sudan çıkarmak; suyun yüzüne çıkmak.

ἀνακῶς (*adv.*), özenle, dikkatle, itinayla.

ἀνακωχή, *Att.* ἀνοκωχή, ῆς, ἡ (*f.*), silahları bırakma, ateşkes; sakin dönem, (*gen.* ile) -e ara verme.

ἀναλαμβάνω (*fut.* -λήψομαι, *aor.* ἀνέλαβον), almak, kazanmak, elde etmek; karşılamak, kabul etmek; (dinleyiciyi) kendine çekmek, ele geçirmek, fethetmek; uzlaşmak; (çocuğu) evlât edinmek, kendi üstüne geçirmek, nüfusuna geçirmek; üstüne giymek, giyinmek; yüklenmek, kendi üstüne almak, üstlenmek.

ἀναλάμπω (*fut.* -λάμψω), parlamak, ışıldamak; alev almak, alevlenmek, tutuşmak; canlanmak.

ἀνάλαμψις, εως, ἡ (*f.*), parlaklık, göz alıcılık, alımlılık; görkem, ihtişam, haşmet.

ἀναλγής, ής, ές (*adj.*), ağrısız; duygusuz, duyarsız.

ἀναλγησία, ας, ἡ (*f.*), duygusuzluk, duyarsızlık.

ἀνάλγητος, ος, ον (*adj.*), ağrıya sebep olmayan, acıya duyarsız; duygusuz; zalim.

ἀναλέγω (*fut.* -λέξω, *aor.* ἀνέλεξα), toplamak, yığmak, toplayıp bir küme yapmak; seçmek, okumak || *med.* kendisi için toplamak, yığmak; okumak.

ἀναλήθης, ης, ες (*adj.*), gerçek olmayan, sahte.

ἀναλήθως (*adv.*), haksız olarak, haksız yere; gerçeğe aykırı olarak, yalandan, yalan yere.

ἀνάληψις, εως, ἡ (*f.*), (yaralı bir uzvu bandajla) yukarı asma; birinin sorumluluğunu üstlenme; evlât edinme; (bilgi, erdem vs için) kazanma, edinme, elde etme; yeniden eski durumuna getirme, onarma, tamir etme; (bir hatayı) onarma.

ἀναλίσκω (*imp.* ἀνήλισκον, *fut.* ἀναλώσω, *aor.* ἀνήλωσα, *pf.* ἀνή-

λωκα, *pl. pf.* ἀνήλωκειν; *pass. fut.* ἀναλωθήσομαι, *aor.* ἀναλώθην, *pf.* ἀνήλωμαι, *pl. pf.* ἀνηλώμην), servetini, parasını -için harcamak, sarfetmek; (*mec.*) (zaman, güç vs) harcamak, tüketmek, bitirmek; (insan için) yok etmek, ortadan kaldırmak, öldürmek.

ἀναλογέω-ῶ, benzer olmak, -e uygun düşmek, -e karşılık olmak, -e denk olmak, -e tekabül etmek, -in dengi olmak, -in karşılığı olmak, -i karşılamak.

ἀναλογία, ας, ἡ (*f.*), matematik orantı; analoji; birbirini tutma, uygunluk.

ἀναλογίζομαι (*imp.* ἀνελογιζόμην, *fut.* ἀναλογιοῦμαι, *aor.* ἀνελογισάμην), analoji yoluyla düşünce yürütmek; tahminde bulunmak.

ἀναλογικός, ή, όν (*adj.*), benzeşmeye dayanan, örneksemeli; kıyas yoluyla olan; oranlı, nisbi.

ἀναλογισμός, οῦ, ὁ (*m.*), düşünce, fikir yürütme; oran, orantı.

ἀνάλογος, ος, ον (*adj.*), -ile orantılı, -e uygun; -ile ilişkili; benzer.

ἀναλόγως (*adv.*), -ile ilişkili olarak.

ἀνάλυσις, εως, ἡ (*f.*), serbest bırakma, çözme; çözümleme, analiz; bir problemin çözümü.

ἀναλυτικός, ή, όν (*adj.*), çözümlemeyle ilgili, analitik.

ἀναλύω, çözmek; çözümlemek, analiz etmek, ayrıntılı olarak incelemek; bir problemi çözmek; ortadan kaldırmak, yok etmek, imha etmek; demir almak, hareket etmek.

ἀναλώθην: ἀναλίσκω *pass. aor.*

ἀνάλωμα, ατος, τό (*n.*), harcama, gider, masraf.

ἀνάλωτος, ος, ον (*adj.*), alınmamış, alınamaz, ele geçirilmez (kent).

ἀναμάχομαι (*fut.* -μαχοῦμαι), yeniden savaşmak, yeniden savaşa tutuşmak; ἀν. τὸν λόγον, tartışmaya yeniden başlamak.

ἀναμένω (*fut.* -μενῶ, *aor.* ἀνέμεινα), sabırla beklemek, sabırla katlanmak.

ἀναμετρέω-ῶ, yukarıdan aşağıya, baştan aşağı ölçmek; özenle, dikkatle ölçmek.

ἀναμέτρησις, εως, ἡ (*f.*), ölçme, değerlendirme.

ἀνάμιγα, ἄμμιγα (*adv.*), karmakarışık olarak, karmakarışık halde, karmakarışık bir şekilde.

ἀναμίγνυμι (*fut.* -μίξω, *aor.* ἀνέμιξα), bir şeyi başka bir şeyle karıştırmak, birleştirmek || *med.* karıştırmak, birleştirmek; yakın ilişkisi olmak.

ἀναμιμνήσκω (*fut.* ἀνμνήσω, *aor.* ἀνέμνησα), yeniden hatırlatmak || *pass.* hatırlamak, anımsamak.

ἀναμίξ (*adv.*), karmakarışık bir şekilde, karışık olarak; düzensiz olarak.

ἀνάμιξις, εως, ἡ (*f.*), karışım; katma, karıştırma; ilişki, bağıntı.

ἀναμίσγω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), (*dat. ve acc.* ile) bir şeyi başka bir şeyle karıştırmak; (*dat.* ile) biriyle ilişkisi olmak.

ἀναμφιλόγως (*adv.*), tartışmasız, tartışmadan; isteyerek, seve seve.

ἀναμφισβήτητος, ος, ον (*adj.*), tartışılmayan, tartışılmaz, kuşku götürmez; iyi bilinen.

ἀναμφισβήτως (*adv.*), tartışmasız, tartışmadan.

ἀνανδρία, ας, ἡ (*f.*), yumuşaklık; yüreksizlik, cesaretsizlik; bekâr.

ἄνανδρος, ος, ον (*adj.*), erkeksi olmayan; cesaretsiz, korkak; kocasız, dul.

ἀνάνδρως (*adv.*), korkakça.

ἀνανέμω (*fut.* -νεμῶ), gözden geçirmek, okumak.

ἀνανεόω-ῶ, yenilemek || *med.* bir antlaşmayı, yemini yenilemek.

ἀνανεύω (*fut.* -νεύσομαι, daha sonra νεύσω, *aor.* ἀνένευσα), başıyla red işareti yapmak, reddetmek, kabul etmemek.

ἀνανέωσις, εως, ἡ (*f.*), yenileme, restorasyon, onarım.

ἀνανταγώνιστος, ος, ον (*adj.*), savaşsız; karşı konulmaz, direnilmez.

ἀνάντης, ης, ες (*adj.*), bayır, yokuş.

ἄναξ, ἄνακτος, ὁ (*m.*), efendi, kral.

ἀνάξιος, ος, ον (*adj.*), -e yakışmayan, -e lâyık olmayan, -i hak etmeyen; hor görülecek, aşağılık, değersiz, kötü.

ἀναξίως (*adv.*), lâyık olmayan bir tarzda; çok kötü bir biçimde, yakışıksızca, münasebetsizce.

ἀναξυνόω-ῶ: ἀνακοινόω-ῶ yerine kullanılır.

ἀναξυρίς, ίδος, ἡ (*f.*), geniş ve bol pantolon.

ἀνάπαιστος, ος, ον (*adj.*), *anapaistos* (iki kısa bir uzun heceden oluşan ölçü) şeklinde olan.

ἀνάπαλιν (*adv.*), geriye, geride, arkaya, arkada; -in tersine, aksine.

ἀνάπαυλα, ης, ἡ (*f.*), mola, durak, dinlenme, dinlenme yeri.

ἀνάπαυσις, εως, ἡ (*f.*), durma, dinlenme, ara verme, mola.

ἀναπαύω, durdurmak, dinlendirmek; ara vermek, dinlenmek || *med.* ἀναπαύομαι, durmak, dinlenmek, mola vermek; yatmak, uyumak; ölmek.

ἀναπείθω, ikna etmek, inandırmak, inanmasını sağlamak; kandırmak, ayartmak, baştan çıkarmak, yoldan çıkarmak, bozmak.

ἀναπειράομαι-ῶμαι, egzersize devam etmek veya yeniden başlamak.

ἀναπειστήριος, α, ον (*adj.*), ikna eden, ikna edici, inandırıcı.

ἀναπέμπω (*fut.* -πέμψω), yukarı göndermek, yukarı çıkarmak; (soyu) -e dayandırmak; uzaklaştırmak, geri itmek, geri püskürtmek.

ἀναπετάννυμι (*fut.* -πετάσω, *Att.* -πετῶ, *aor.* ἀνεπέτασα), açmak, yaymak; (lambayı) yakmak.

ἀναπέτομαι (*fut.* -πτήσομαι, *aor.* ἀνεπτόμην), uçmak, havalanmak; (sevinç veya korkudan) sıçramak.

ἀναπηδάω-ῶ, yukarı atlamak, yükseğe atlamak.

ἀναπίμπλημι (*imp.* ἀνεπίμπλην, *fut.* ἀναπλήσω, *aor.* ἀνέπλησα), ölçüyü aşacak kadar doldurmak, aşırı doldurmak.

ἀναπίπτω (*fut.* ἀνεπεσοῦμαι, *II. aor.* ἀνέπεσον, *pf.* ἀναπέπτωκα), arkaya düşmek; cesareti kırılmak, cesareti-

ni kaybetmek, ümitsizliğe düşmek, yılgınlığa düşmek.

ἀναπλέω (*fut.* -πλεύσομαι), denizde yukarı doğru ilerlemek; açık denize çıkmak; bir ırmak boyunca ilerlemek; kıyıdan uzaklaşmak; geri dönmek; (diş için) dökülmek.

ἀνάπλεως, ως, ων (*gen.* ile) -ile dolu; -ile kirlenmiş, -e bulaşmış, -e bulanmış.

ἀναπλήθω (yalnızca *praes.* ve *imp.*; diğer zamanları ἀναπίμπλημι ile ortak), doldurmak; (*dat.* ile) -ile dolu olmak.

ἀναπληρόω-ῶ, tamamen doldurmak, yeniden doldurmak; gerçekleştirmek, yerine getirmek.

ἀναπλήρωσις, εως, ἡ (*f.*), doldurma; tamamlama; (bir gereksinimi) karşılama.

ἀναπνέω (*fut.* -πνεύσω, *aor.* ἀνέπνευσα), üflemek; nefes almak, solumak.

ἀναπνοή, ῆς, ἡ (*f.*), nefes alma, soluk alma, yaşama.

ἀναποδίζω (*Att. fut.* -ιῶ), hareket ettiği noktaya dönmek, başladığı yere dönmek; yeniden soruşturmak; geri çekmek, geri almak.

ἀναπράσσω, *Att.* -πράττω, istemek; bir sözün, vaadin yerine getirilmesini istemek || *med.* istemek; ödetmek.

ἀναπτύσσω (*fut.* -πτύξω), açmak, (katlanmış bir şeyi) açmak, sermek; (kapıyı) açmak; gün ışığına çıkarmak, ortaya koymak; (orduyu) savaş düzenine sokmak.

(1) ἀνάπτω (*fut.* -άψω, *aor.* ἀνῆψα), yukarı bağlamak, asmak, raptetmek || *med.* -e asılmak, bağlanmak; bağlamak, raptetmek.

(2) ἀνάπτω (*fut.* -άψω, *aor.* ἀνῆψα), bir meşale yakmak.

ἀναπυνθάνομαι (*fut.* -πεύσομαι, *aor.* ἀνεπυθόμην), sormak, soruşturmak; araştırmak, bilgi edinmek.

ἀναπυρόω-ω, tutuşturmak, ateşe vermek, yakmak.

ἀναριθμέω-ῶ, aklından geçirerek saymak, hesaplamak || *med.* aklından geçirmek.

ἀναρίθμητος, ος, ον (*adj.*), sayılamayan, sayısız; sonsuz, sınırsız.

ἀνάριθμος, ος, ον (*adj.*), sayısız, sayılamayacak kadar çok, pek çok; sınırsız, sonsuz, uçsuz bucaksız, çok büyük.

ἀνάριστος, ος, ον (*adj.*), yemek yememiş, karnı aç, aç.

ἀναρμοστία, ας, ἡ (*f.*), uyumsuzluk, ahenksizlik.

ἀνάρμοστος, ος, ον (*adj.*), oransız, uygun olmayan, elverişli olmayan; ahenksiz (ses); aptalca, budalaca, ahmakça; saçma, akıl almaz, akla uygun olmayan || *sup.* -ότατος.

ἀναρπάζω (*fut.* -άσω, *aor.* ἀνήρπασα *pf.* ἀνήρπακα), ele geçirmek; yıkmak, yıkıntı haline getirmek.

ἀναρρήγνυμι (*fut.* -ήξω, *aor.* ἀνέρρηξα), açmak, yarmak; kırmak, parçalamak.

ἀναρρίπτω (*fut.* -ίψω, *aor.* ἀνέρριψα), havaya fırlatmak; fışkırtmak.

ἀνάρσιος, ος, ον (*adj.*), kötü yürekli; düşman; olağandışı, garip, tuhaf, acayip.

ἀναρχία, ας, ἡ (*f.*), şef yokluğu, şefsizlik, otorite yokluğu, başsızlık, kargaşa, anarşi.

ἄναρχος, ος, ον (*adj.*), başsız, şefsiz, efendisiz; başlangıcı olmayan.

ἀνάρχως (*adv.*), başsız, şefsiz.

ἀνασκευάζω, altüst etmek, yıkmak || *med.* eşyaları kaldırmak; kampı bozmak; gitmek.

ἀνάσκητος, ος, ον (*adj.*), hazırlıksız, hazırlanmamış, alıştırma yapmamış, idmansız.

ἀνασκητῶς (*adv.*), hazırlıksız, hazırlanmadan, alıştırma yapmadan; aniden, ansızın, birdenbire.

ἀνασκολοπίζω, kazığa oturtmak.

ἀνασκοπέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.*; *fut.* ve *aor.* için ἀνασκέπτομαι kullanılır) incelemek, araştırmak || *med.* incelemek, araştırmak, tetkik etmek.

ἀνασπάω-ῶ (*fut.* -άσω, *aor.* ἀνέσπασα, *pf.* ἀνέσπακα), yukarı çekmek; yere devirmek, yıkmak; yenmek.

ἄνασσα, ης, ἡ (*f.*), hanım; kraliçe.

ἀνάσσω (*imp.* ἤνασσον, *fut.* ἄναξω), yönetmek, idare etmek, hüküm sürmek.

ἀνασταδόν (*adv.*), dik olarak, dikine; ayakta.

ἀνάστασις, εως, ἡ (*f.*), yükseltme; altüst etme, altını üstüne getirme, yıkma, tahrip etme; (*intrans.*) ἀνίσταμαι, (uykudan) uyanma, kalkma; (hasta için) iyileşme, ayağa kalkma; dirilme, canlanma; yer değiştirme, göç.

ἀναστατήρ, ῆρος ve ἀναστατήρ, ου, ὁ (*m.*) yıkıcı, tahrip eden, tahripkâr.

ἀνάστατος, ος, ον (*adj.*), evinden veya ülkesinden kovulan, sürgün edilen, sürgün.

ἀνασταυρόω-ῶ, çarmıha germek.

ἀναστέλλω, yeniden kaldırmak, yükseltmek, kaldırmak || *med.* (bir giysiyi) üzerinde kaldırmak, kıvırmak; reddetmek; (duygular için) frenlemek, baskı altında tutmak; gizlemek, görmemezlikten gelmek.

ἀναστενάζω, inlemek, inilti çıkarmak.

ἀναστενάχω (yalnızca *praes.*), -e üzülmek; - altında inlemek.

ἀναστρέφω, çevirmek, döndürmek; gidip gelmek.

ἀναστροφή, ῆς, ἡ (*f.*), altüst olma, allak bullak olma; şekil değiştirme, başka bir şekle girme, dönüşüm; gidip gelme; din değiştirme.

ἀνασχίζω, aşağıdan yukarıya yarmak, uzunlamasına yarmak.

ἀνασῴζω (*fut.* -σώσω), sağ salim, zarar görmeden çıkarmak; kurtarmak.

ἀναταράσσω, *Att.* -ταράττω, altüst etmek; düzensizlik içinde olmak, karışıklık içinde olmak.

ἀνάτασις, εως, ἡ (*f.*), eğilmezlik, bükülmezlik, sertlik.

ἀνατάσσω, *Att.* ἀνατάττω, düzenini bozmak, rahatsız etmek; ortadan kaldırmak; tamamen düzenlemek || *med.* ezbere okumak, anlatmak.

ἀνατείνω (*fut.* -τενῶ), yukarı kaldırmak, yukarı uzatmak; açmak, yaymak || *med.* yukarı kaldırarak uzatmak, yukarı kaldırmak; asılı tutmak.

ἀνατειχίζω, surları yeniden inşa etmek.

ἀνατειχισμός, οῦ, ὁ (*m.*), surların yeniden inşa edilmesi.

ἀνατέλλω (*fut.* -τελῶ, *aor.* ἀνέτειλα, *pf.* ἀνατέταλκα), kaldırmak, yükseltmek; kalkmak; ortaya çıkmak, görünmek, zuhur etmek; (güneş ve ay için) doğmak.

ἀνατέμνω, kesmek, yarmak, keserek açmak; yırtmak.

ἀνατίθημι (*fut.* ἀναθήσω, *aor.* ἀνέθηκα), kaldırarak -in üzerine koymak; (bir tapınağın) duvarına asmak; adamak, ithaf etmek || *med.* emanet etmek, bırakmak; yerini değiştirmek.

ἀνατιμάω-ῶ, değerini artırmak.

ἀνατολή, ῆς, ἡ (*f.*), bir yıldızın ortaya çıkışı, görünmesi; güneşin doğuşu; doğu; bir ırmağın kaynağı.

ἀνατολικός, ή, όν (*adj.*), doğu+, doğuya ait, doğuyla ilgili; doğulu.

ἄνατος, ος, ον (*adj.*), zarar görmemiş, zarara uğramamış; -den etkilenmemiş; zarar vermeyen; suçsuz, masum, günahsız.

ἀνατρέπω (*fut.* -τρέψω, *aor.* ἀνέτρεψα, *pf.* ἀνατέτροφα), altını üstüne getirmek, altüst etmek; uyarmak, kışkırmak; canlandırmak || *med.* (*pass.* anlamda *II. aor.* ἀνετραπόμην), altüst olmak, sırtüstü düşmek.

ἀνατρέφω (*fut.* -τρέψω), büyütmek, beslemek, yetiştirmek; (yalnızca *aor. 2. pers. sing. intrans.*), büyümek || *med.* çocuklarını büyütmek; gücünü yeniden kazanmak.

ἀνατρέχω (*fut.* ἀναδραμοῦμαι), yukarı doğru koşmak; kendini atmak, atılmak; fışkırmak; büyümek, gelişmek; artmak; arkaya koşmak, geri çekilmek, geri gelmek; (sözünden) dönmek, vazgeçmek; iyileştirmek, düzeltmek.

ἀνατροπεύς, έως, ὁ (*m.*), yıkıcı, tahripkâr; bozucu.

ἀνατροπή, ῆς, ἡ (*f.*), devrilme, tersine dönme; altüst olma; yıkım, tahribat.

ἀνατροφή, ῆς, ἡ (*f.*), besleme; eğitim.

ἄναυδος, ος, ον (*adj.*), sessiz; sözle anlatılmaz, söylenemeyen.

ἄναυλος, ος, ον (*adj.*), flüt eşliğinde olmayan; flüt çalmayı bilmeyen.

ἀναφαίνω (*fut.* -φανῶ, *aor.* ἀνέφηνα), göstermek, parlatmak; (meşaleleri) yakmak; (kehaneti) açıklamak; (kral) ilan etmek; ortaya çıkmak, gün ışığına çıkmak || *med.* ἀναφαίνομαι (*fut.* -φανοῦμαι ve -φανήσομαι) parlamak, parlayarak görünmek, parlayarak ortaya çıkmak; parlatmak.

ἀναφέρω (*fut.* ἀνοίσω, *aor.* ἀνήνεγκα), götürmek, taşımak, katlanmak, üzerine almak; (sözleri) nakletmek.

ἀναφεύγω (*fut.* -φεύξομαι, *II. aor.* ἀνέφυγον), yüksek bir yere kaçmak, kurtulmak için yüksek bir yere sığınmak.

ἀναφθέγγομαι, yüksek sesle konuşmak.

ἀναφλέγω, (aşkı) alevlendirmek.

ἀναφορά, ᾶς, ἡ (*f.*), yükseltme, yukarı kaldırma.

ἀναφράζομαι, tanımak; bilmek.

ἀναφρονέω-ῶ, sağduyusunu yeniden kazanmak, aklı yeniden başına gelmek.

ἀναφροντίζω, -i düşünmek; (*inf.* ile) -meyi düşünmek.

ἀναφυγή, ῆς, ἡ (*f.*), sığınma yeri, sığınak, barınak.

ἀναφυράω-ῶ, karıştırmak; altüst etmek, altını üstüne getirmek.

ἀναφύρω, karıştırmak, karmak, birleştirmek.

ἀναφύω, *med.* ἀναφύομαι, itmek, canlandırmak, büyütmek.

ἀναφωνέω-ῶ, yüksek sesle bağırmak; yüksek sesle ilan etmek, duyurmak, haber vermek.

ἀναφώνημα, ατος, τό (*n.*), ünlem, haykırış; yüksek sesle okuma.

ἀναφώνησις, εως, ἡ (*f.*), ünlem, haykırış; yüksek sesle okuma.

ἀναχωρέω-ῶ, çekilmek, gerilemek; uzaklaşmak, ayrılmak.

ἀναχώρησις, εως, ἡ (*f.*), geri çekilme; sığınma yeri, sığınak.

ἀναχωρίζω, arkaya çekmek, çekmek, geri götürmek.

ἀναψύχω (*fut.* -ύξω, *aor.* ἀνέφυξα; *pass. aor.* ἀνεψύχθην), canlandırmak, can vermek, diriltmek.

ἁνδάνω (*imp.* ἥνδανον, *fut.* ἁδήσω, *II. aor.* ἕαδον, *II. pf.* ἕαδα), hoşuna gitmek, hoşlanmak, beğenmek.

ἀνδραγαθέω-ῶ (*aor.* ἠνδραγάθησα), iyi bir insan gibi davranmak.

ἀνδραγαθία, ας, ἡ (*f.*), cesaret, yiğitlik, yüreklilik, mertlik; doğruluk, dürüstlük.

ἀνδραποδίζω (*Att. fut.* -ιῶ, *aor.* ἠνδραπόδισα, *pass. fut.* ἀνδραποδισθήσομαι, *aor.* ἠνδραποδίσθην, *pf.* ἠνδραπόδισμαι), köleleştirmek, köle yapmak, tutsak etmek, esaret altına almak.

ἀνδραπόδισις, εως, ἡ (*f.*), köleleştirme, tutsaklık, esaret.

ἀνδράποδον, ου, τό (*n.*), savaş tutsağı, esir, köle.

ἀνδραποδωδία, ας, ἡ (*f.*), kölelik, tutsaklık, esaret.

ἀνδρεία, ας, ἡ (*f.*), yiğitlik, cesaret, korkusuzluk.

ἀνδρεῖος, α, ον (*adj.*), yiğit, cesur, korkusuz.

ἀνδριαντοποιέω-ῶ, heykel yapmak, yontu yapmak.

ἀνδριαντοποιΐα, ας, ἡ (*f.*), heykeltraşlık.

ἀνδριαντοποιός, οῦ, ὁ (*m.*), heykeltraş, yontucu.

ἀνδριάς, αντος, ἡ (*f.*), heykel, yontu.

ἀνδρίζω (yalnızca *praes.*), bir erkek gibi kuvvetli hale getirmek, güçlendirmek || *med.* (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἠνδριζόμην), erkeklik çağına gelmek; erkek gibi davranmak, erkekçe davranmak, yiğitçe davranmak; erkek giysileri giymek.

ἀνδρικός, ή, όν (*adj.*), erkeksi, erkek gibi; yiğit, cesur, mert; erkeklerden oluşan (koro).

ἀνδρικῶς (*adv.*), erkeksi bir tarzda, erkekçe, cesurca, cesurane, yiğitçe, mertçe.

ἀνδρίον, ου, τό (*n.*), küçük erkek çocuk.

ἀνδριστί (*adv.*), erkekçe, cesurca, cesurane, yiğitçe, mertçe.

ἀνδρόγυνος, ου, ὁ (*m.*), kadınsı erkek, efemine erkek.

ἀνδροδάϊκτος, ος, ον (*adj.*), insan öldüren, katil, cani.

ἀνδρόκμητος, ος, ον (*adj.*), insan eliyle yapılmış.

ἀνδροκτασίη, ης, ἡ (*f.*), insan öldürme, cinayet, kıyım.

ἀνδροκτονέω-ῶ, erkek(leri) öldürmek; kocasını öldürmek.

ἀνδροκτόνος, ος, ον (*adj.*), erkek(leri) öldüren; kocasını öldüren.

ἀνδρόμεος, α, ον (*adj.*), insan+, insani, insanla ilgili, insana ait.

ἀνδρότης, ητος, ἡ (*f.*), güç, kuvvet; güçlülük, kuvvetlilik, yiğitlik; insanlık, beşeriyet; erkeklik; büluğ.

ἀνδροφαγέω-ῶ, (*fut.* -ήσω), insan eti yemek.

ἀνδροφάγος, ος, ον (*adj.*), insan eti yiyen.

ἀνδρόφθορος, ος, ον (*adj.*), insanlar için uğursuz, ölümcül, ölüm getiren.

ἀνδροφονία, ας, ἡ (*f.*), insan öldürme, cinayet.

ἀνδροφόνος, ος, ον (*adj.*), insan öldüren, katil, cani.

ἀνδροφόντης, ου, ὁ (*m.*), insan öldürme, cinayet.

ἀνδρόω-ῶ (*aor.* ἤδρωσα; *pass. aor.* ἠνδρώθην, *pf.* ἤνδρωμαι), erkeklik yaşına kadar eğitmek || *pass.* erkeklik çağına ulaşmak, erkek olmak.

ἀνδρώδης, ης, ες (*adj.*), erkeksi, erkeğe benzeyen; yiğit, cesur.

ἀνδρωδῶς (*adv.*), erkekçe, erkek gibi, erkeğe yakışır şekilde, yiğitçe, mertçe.

ἀνδρών, ῶνος, ὁ (*m.*), *andron*, evde erkeklere özgü mekân.

ἀνδεωνῖτις, ιδος, ἡ, *synon.* ἀνδρών.

ἀνέγγυος, ος, ον (*adj.*), güvencesiz, garantisiz, kefilsiz; yasadışı, gayrimeşru (çocuk); evlenmemiş (genç kız).

ἀνεγείρω (*fut.* -εγερῶ, *aor.* ἀνήγειρα, *pf.* -), kaldırmak, uyandırmak; cesaretlendirmek, yüreklendirmek, teşvik etmek || *med.* (*II. aor.* ἀνηγρόμην), uyanmak, kalkmak.

ἀνέγερσις, εως, ἡ (*f.*), uyandırma, kaldırma; cesaretlendirme, yüreklendirme, teşvik.

ἀνεγκλητί (*adv.*), sitem etmeksizin, sitem etmeden, yüzüne vurmadan.

ἀνέγκλητος, ος, ον (*adj.*), kusursuz, eksiksiz.

ἀνειδωλοποιέω-ῶ, temsil etmek, betimlemek; çizmek.

ἀνειλέω-ῶ, geri çekilmek zorunda kalmak; katlanmış bir şeyi açmak, göstermek.

ἄνειμι (*imp.* ἀνῄειν veya ἀνῄϊον), çıkmak, gitmek, ilerlemek.

ἀνείμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, giysisiz, elbisesiz.

ἀνεῖπον, (*praes.* -, ἀνειπεῖν ἀναγορεύω'nun *II. aor. inf.* olarak kullanılır) yüksek sesle duyurmak, bildirmek, ilan etmek; yüksek sesle cevap vermek; tanrılara seslenmek, yakarmak.

ἀνείρω (*aor.* ἀνεῖρα), bağlamak, raptetmek; düğüm atmak.

ἀνείσοδος, ος, ον (*adj.*), erişilmez, yanına varılmaz, ulaşılmaz.

ἀνεισφορία, ας, ἡ (*f.*), vergi muafiyeti, vergi dışı olma.

ἀνείσφορος, ος, ον (*adj.*), vergi dışı, vergiden muaf.

ἀνέκδοτος, ος, ον (*adj.*), evlenmemiş (kadın); yayımlanmamış.

ἀνεκπίμπλημι, yeniden doldurmak.

ἀνέκπληκτος, ος, ον (*adj.*), korkmayan, soğukkanlı; hiçbir izlenim uyandırmayan.

ἀνεκπλήκτως (*adv.*), korkusuzca, korkmadan.

ἀνεκτός, ος, ον (*adj.*), katlanılabilir, dayanılabilir, tahammül edilebilir.

ἀνελεύθερος, ος, ον (*adj.*), özgür, hür bir insana yakışmayan; bayağı, kaba.

ἀνελευθέρως (*adv.*), bayağı bir şekilde, aşağılık bir biçimde; alçakça.

ἀνέλκω (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἀνεῖλκον, diğer zamanlar için ἀνελκύω kullanılır: *fut.* -ύσω, *aor.* ἀνείλκυσα; *pass. pf.* ἀνείλκυσμαι), yukarı çekmek, (yayı) germek; (bir gemiyi) karaya çekmek.

ἀνέλλην, ηνος, ὁ, ἡ (*m./f.*), Hellen olmayan, yabancı, barbar.

ἀνελλιπής, ής, ές (*adj.*), sürekli, devamlı, daimi, ardı arkası kesilmeyen.

ἄνελπις, ιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), ümitsiz, ümidi olmayan, umutsuzluğa düşmüş, umudu kırılmış, umutsuz.

ἀνελπιστία, ας, ἡ (*f.*), ümitsizlik, umutsuzluk, karamsarlık.

ἀνέλπιστος, ος, ον (*adj.*), ümit edilmeyen, beklenmeyen, beklenmedik; ümidi olmayan, ümitsiz.

ἀνελπίστως (*adv.*), beklenmedik bir şekilde; ümitsizce.

ἀνέμβατος, ος, ον (*adj.*), girilmez, ulaşılmaz, yanına gidilemeyen.

ἀνέμητος, ος, ον (*adj.*), paylaşılmamış; payı olmayan; ana babadan mirası olmayan.

ἄνεμος, ου, ὁ (*m.*), rüzgâr.

ἀνεμόω-ῶ, yalnızca *pass.* ἀνεμόομαι-οῦμαι (*aor.* ἠνεμώθην, *pf.* ἠνέμωμαι), rüzgâr kadar hızlı, çabuk olmak.

ἀνεμώνη, ης, ἡ (*f.*), *anemon*, dağ lalesi, Manisa lalesi.

ἀνέξοδος, ος, ον (*adj.*), çıkışsız, çıkışı olmayan; insanlardan uzak duran, insan içine karışmayan, toplum içine çıkmayan, asosyal; ἀν. ἡμέρα, yola, sefere çıkmak için uygun olmayan gün.

ἀνεπίμικτος, ος, ον (*adj.*), katışıksız, saf, arı; kimseyle ilişkisi olmayan, insan içine karışmayan, asosyal; (ülke için) sık sık gidilmeyen, ziyaret edilmeyen.

ἀνεπίσκεπτος, ος, ον (*adj.*), incelenmemiş, araştırılmamış.

ἀνεπισκέπτως (*adv.*), dikkat etmeksizin; incelemeden, araştırmadan.

ἀνεπιστήμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, cahil, bilgisiz; yeteneksiz, kabiliyetsiz.

ἀνεπιτεχνήτως (*adv.*), sanatsız bir şekilde, kaba.

ἀνεπίφθονος, ος, ον (*adj.*), kıskançlık

uyandırmayan; kınanmaz, yerilmeyen.
ἀνεπιφθόνως (*adv.*), kıskançlık uyandırmadan.
ἀνέραστος, ος, ον (*adj.*), sevilmeyen; zalim, acımasız, katı yürekli.
ἀνέρομαι (*fut.* ἀνερήσομαι, *aor.* ἀνηρόμην), soruşturmak, sormak, araştırmak, tetkik etmek.
ἀνέρχομαι (*fut.* ἀνελεύσομαι, *aor.* ἀνῆλθον), çıkmak; geri gelmek, dönmek; yukarı doğru gitmek.
ἀνερωτάω-ῶ (*imp.* ἀνηρώτων ender olarak ἀνειρώτων), soru sormak; istemek.
ἀνέστην: ἀνίστημι *II. aor.*
ἄνευ (*gen.* ile) -den uzak, - hariç, - dışında, -sız; -e karşın, -e rağmen.
ἄνευθε, ἄνευθεν (*adv.*), -den uzak, -in dışında.
ἀνευρίσκω, keşfetmek, bulmak, gün ışığına çıkarmak, ortaya çıkarmak.
ἀνέφελος, ος, ον (*adj.*), bulutsuz, açık; örtülü olmayan, üstü kapalı olmayan.
ἀνέχω (*imp.* ἀνεῖχον, *fut.* ἀνέξω veya ἀνασχήσω, *II. aor.* ἀνέσχον, *pf.* ἀνέσχησα), yukarı kaldırmak, yükseltmek; dik tutmak; desteklemek, destek olmak; durdurmak; ortaya çıkmak, görünmek, birdenbire belirmek, zuhur etmek; durmak, kesilmek, dinmek || *med.* ἀνέχομαι (*imp.* ἠνειχόμην, *fut.* ἀνέξομαι, ender olarak ἀνασχήσομαι, *aor.* ἠνεσχόμην, ender olarak ἀνεσχόμην) kendisi için kaldırmak, yükseltmek; dik tutmak, desteklemek, destek olmak, destek vermek; kalkmak, doğrulmak, ayakta durmak.
ἀνεψιός, οῦ, ὁ (*m.*), kuzen.
ἀνηβάω-ῶ, gençleştirmek, yenilemek.
ἀνηγεμόνευτος, ος, ον (*adj.*), öndersiz, rehbersiz.
ἀνηγέομαι-οῦμαι, gözden geçirmek, saymak.
ἀνήκεστος, ος, ον (*adj.*), iyi olmaz, düzeltilmez, çaresiz; çekilmez, dayanılmaz, katlanılmaz, tahammül edilmez; uğursuz, musibet, meşum.
ἀνηκέστως (*adv.*), çaresiz; acımasız bir şekilde, insafsızca, gaddarca.
ἀνήκοος, ος, ον (*adj.*), işitmeyen, sağır; cahil, bilgisiz.
ἀνηκουστέω-ῶ, işitmemek, duymamak; (*gen.* ile) birine uymamak, itaat etmemek, birini dinlememek.
ἀνηκουστία, ας, ἡ (*f.*), itaatsizlik, boyun eğmeme.
ἀνηκόως (*adv.*), işitmeksizin; habersizce.
ἀνήκω, yukarı çıkmak, yükselmek; ilerlemek, varmak, ulaşmak.
ἀνήμερος, ος, ον (*adj.*), vahşi, yabani, evcilleşmemiş, yabanıl.
ἀνήνεμος, ος, ον (*adj.*), rüzgârsız, sakin, durgun.
ἀνήρ, *gen.* ἀνδρός, ὁ (*m.*), adam, erkek; insan, birey, fert; aile şefi; koca; yiğit, cesur.
ἀνθαιρέομαι-οῦμαι (*fut.* -αιρήσομαι, *II. aor.* ἀνθειλόμην), bir şeyin yerine başka bir şeyi seçmek; tartışmak.
ἀνθαμιλλάομαι-ῶμαι, -e karşı savaşmak.
ἀνθεμίζομαι (yalnızca *praes.*), çiçek toplamak, çiçek devşirmek.

ἀνθέμον, ου, τό (*n.*), çiçek.
ἀνθερεών, ῶνος, ὁ (*m.*), çene; boyun, boğaz; ağız.
ἀνθέριξ, ικος, ὁ (*m.*), başak.
ἀνθέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἤνθησα, *pf.* ἤνθηκα), çiçek açmak, çiçeklenmek, çiçeklerle dolu olmak; parlamak; en güzel, en parlak döneminde olmak, güçlü olmak.
ἄνθη, ης, ἡ (*f.*), çiçeklenme.
ἀνθηρός, ά, όν (*adj.*), çiçekli; en güzel, en parlak döneminde olan.
ἀνθηρῶς (*adv.*), çiçeklenmiş halde.
ἀνθίζω (*aor.* ἤνθισα; *pass. pf.* ἤνθισμαι), çiçek açmak, çiçeklenmek, çiçeklerle süslemek.
ἀνθίστημι (*fut.* ἀντισθήσω, *aor.* ἀντέστησα, *pf.* ἀνθέστηκα), karşısına koymak, paralel hale getirmek, karşılaştırmak, kıyaslamak; (şu zamanlarda *intrans.*: *II. aor.* ἀντέστην, *pf.* ve *pl. pf.* ve *med.*) -e karşı koymak, -e direnmek; tersine çevirmek, tersine döndürmek.
ἀνθολογέω-ῶ, çiçek toplamak, çiçek derlemek; bir seçim yapmak.
ἀνθολογία, ας, ἡ (*f.*), çiçek toplama; derleme, seçki, antoloji.
ἀνθομοιόω-ῶ, karşılaştırmak, kıyaslamak, kıyaslama yapmak.
ἀνθομολογέομαι-οῦμαι, uzlaşmak, anlaşmak, anlaşma yapmak.
ἀνθονομέω-ῶ, taze otla otlatmak.
ἀνθονόμος, ος, ον (*adj.*), taze otla beslenen.
ἄνθος, ους, τό (*n.*), çiçek; gençlik çağı; parlaklık, ışıltı.
ἀνθοφορέω-ῶ, çiçek taşımak.
ἀνθοφόρος, ος, ον (*adj.*), çiçek taşıyan, çiçekli.
ἀνθρώπειος, α, ον (*adj.*), insana özgü, insani.
ἀνθρωπείως (*adv.*), insani yollarla; bir insana yakışan şekilde, insanca.
ἀνθρωπεύομαι, insan gibi yaşamak.
ἀνθρωπικός, ος, ον (*adj.*), insana özgü, insani.
ἀνθρωπικῶς (*adv.*), insani olarak, insanca.
ἀνθρώπινος, η, ον (*adj.*), insan+, insanla ilgili, insana özgü, insana yakışan, insanca.
ἀνθρωπίνως (*adv.*), insanca, insan doğasına göre.
ἀνθρωποειδής, ής, ές (*adj.*), insan şeklinde, insana benzer.
ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ (*f.*), insan kurban etme.
ἀνθρωποκτονέω-ῶ, insan öldürmek, cinayet işlemek.
ἀνθρωποκτόνος, ος, ον (*adj.*), insan öldüren, cani, katil.
ἀνθρωπολόγος, ος, ον (*adj.*), insandan söz eden.
ἄνθρωπος, ου, ὁ (*m.*), insan; erkek; (*f.*) ἡ ἄνθρωπος, kadın.
ἀνθρωποφαγέω-ῶ, insan eti yemek, insan yemek.
ἀνθρωποφαγία, ας, ἡ (*f.*), insan eti yeme, yamyamlık.
ἀνθρωποφάγος, ος, ον (*adj.*), insan eti yiyen, yamyam.
ἀνθυπατεύω, *proconsul* olmak.
ἀνθύπατος, ος, ον (*adj.*), *proconsul*+, *proconsul* ile ilgili || (*subst.*) ὁ ἀ., *proconsul*.

ἀνία, ας, ἡ (*f.*), keder, sıkıntı, üzüntü, elem.

ἀνιάζω, üzmek, acı vermek, acı çektirmek, allak bullak etmek.

ἀνιαρός, ά, όν (*adj.*), üzücü, üzüntü verici, acı verici, can sıkıcı.

ἀνιάω-ῶ (*imp.* ἠνίων, *fut.* ἀνιάσω, *aor.* ἠνίασα, *pf.* ἠνίακα; *pass. aor.* ἠνιάθην, *Ion. pf.* ἠνίαμαι), üzmek, üzüntü vermek, acı vermek, kederlendirmek, canını sıkmak, rahatsız etmek || *pass.* üzülmek, üzgün olmak, acı çekmek, endişeli olmak, endişe içinde olmak.

ἀνίημι (*imp.* ἀνίην, *fut.* ἀνήσω, *aor.* ἀνῆκα, *pf.* ἀνεῖκα; *pass.* ἀνῖεμαι, *fut.* ἀνεθήσομαι), (ayağa) kaldırmak, yukarı doğru atmak, yukarı doğru itmek, yukarı çıkarmak, itmek; adamak, vakfetmek; terk etmek; gevşetmek, serbest bırakmak; (kapıyı) açmak; küçültmek, azaltmak; durdurmak, kesmek, dindirmek || *med.* (*fut.* ἀνήσομαι) açık bırakmak, çıplak bırakmak, giysisiz bırakmak; derisini yüzmek; birinin -ini çıkarmak; birinin -ini çalmak, elinden almak.

ἀνίκανος, ος, ον (*adj.*), yetersiz; yeteneksiz, beceriksiz; hiçbir şeye yaramayan; doymaz, doymak bilmez, gözü doymaz.

ἀνίκητος, ος, ον (*adj.*), yenilmez, alt edilemez.

ἄνιππος, ος, ον (*adj.*), atsız, atı olmayan.

ἄνισος, ος, ον (*adj.*), eşit olmayan, denk olmayan.

ἀνίστημι (*imp.* ἀνίστην, *fut.* ἀναστήσω, *I. aor.* ἀνέστησα, *II. aor.* ἀνέστην, *pf.* ἀνέστηκα; *pass. fut.* ἀνασταθήσομαι, *aor.* ἀνεστάθην), yerleştirmek, yükseltmek.

ἀνίσχω, (güneş için) yükselmek, doğmak.

ἄνοδος, ος, ον (*adj.*), yolu olmayan, yolu bulunmayan.

ἄνοδος, ου, ὁ (*m.*), yüksek bir yere (dağ, tepe vs) çıkış yolu; bir ülkenin içine sefer.

ἀνόητος, ος, ον (*adj.*), algılanamayan, kavranılamayan; (*gen.* ile) -i anlamayan; akılsız, aptal.

ἀνοία, ας, ἡ (*f.*), akılsızlık, aptallık, budalalık, ahmaklık.

ἀνοιγνύμι (yalnızca *praes.*) → ἀνοίγω.

ἀνοιγνύω (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἀνεῴγνυον) → ἀνοίγω.

ἀνοίγω (*imp.* ἀνέῳγον, *fut.* ἀνοίξω, *aor.* ἀνέῳξα, *pf.* ἀνέῳχα, *intrans. II. pf.* ἀνέῳγα, *intrans. pl. pf.* ἀνεῴγειν; *pass. imp.* ἀνεῳγόμην, *pass. fut.* ἀνοίξομαι, *yeni fut.* ἀνοιχθήσομαι, *aor.* ἀνεῴχθην, *aor.* (*inf.*) ἀνοιχθῆναι, *pf.* ἀνέῳγμαι, *pl. pf.* ἀνεῴγμην, daha sonraki *fut.* ἀνεῴξομαι), açmak; ortaya çıkarmak, bulmak, keşfetmek; açıklamak, ilan etmek.

ἀνοικίζω (*aor.* ἀνῴκισα), (bir kenti) inşa etmek, kurmak; yeniden koloni kurmak.

ἀνοικοδομέω-ῶ, yeniden inşa etmek; güçlendirmek, takviye etmek, berkitmek, pekiştirmek.

ἄνοικος, ος, ον (*adj.*), evsiz, evsiz barksız, hanesiz.

ἄνοικτος, ος, ον (*adj.*), acımasız, merhametsiz, insafsız, zalim, gaddar.

ἀνοικτός, ή, όν (*adj.*), açık, açılmış.

ἄνοιξις, εως, ἡ (*f.*), açma, açılış, açılma.

ἀνόλβιος, ος, ον mutsuz, zavallı; şanssız, bahtsız, talihsiz; yoksul, fakir, sefil.

ἄνολβος, ος, ον (*adj.*), mutsuz, şanssız, bahtsız, talihsiz; serveti olmayan, yoksul, fakir; duyarsız.

ἀνομία, ας, ἡ (*f.*), kanunsuzluk, yasaya aykırılık; anarşi.

ἀνομίλητος, ος, ον (*adj.*), sosyalleşmemiş, sosyal olmayan, asosyal; yabani, vahşi.

ἀνόμοιος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile) -e benzemeyen, -den farklı.

ἀνόμοιως (*adv.*), farklı, başka şekilde, başka türlü.

ἀνομολογέω-ῶ, uzlaşmak, uyuşmak, anlaşmak; aynı kanıda, aynı düşüncede olmak; fikir birliğine varmak.

ἀνομολογία, ας, ἡ (*f.*), tutarsızlık, çelişki, zıtlık, karşıtlık, bağdaşmazlık.

ἄνομος, ος, ον (*adj.*), yasası olmayan; yasayı bozan, yasadışı; yasal olmayan, kanuni olmayan, gayrimeşru; ritimsiz.

ἀνόμως (*adv.*), yasasız; kuralsız, kaidesiz.

ἀνόνητος, ος, ον (*adj.*), yararsız, faydasız; (*gen.* ile) -den yararlanmayan.

ἀνονύσσω (*fut.* -ορύξω), topraktan çıkarmak, kökünden sökmek; kökünü kazımak, ortadan kaldırmak, yok etmek, imha etmek.

ἄνοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), sağduyudan yoksun, mantıksız; ihtiyatsız, tedbirsiz, dikkatsiz; saçma, akıl dışı, usa aykırı || *comp.* -ούστερος.

ἄνοπλος, ος, ον (*adj.*), silahsız; savunmasız, korumasız.

ἀνορεκτέω-ῶ, iştahı olmamak; -den bıkmış olmak, usanmak, gına gelmek.

ἀνόρεκτος, ος, ον (*adj.*), iştahı olmayan, iştahsız; -den bıkmış, usanmış, gına gelmiş.

ἀνορεξία, ας, ἡ (*f.*), iştahsızlık; bıkkınlık, usanma, gına gelme; iğrenme, tiksinme.

ἀνορθόω-ῶ (*aor.* ἀνώρθωσα), kaldırmak, yukarı kaldırmak, yükseltmek; yeniden yapmak; onarmak, tamir etmek.

ἄνορμος, ος, ον (*adj.*), limanı olmayan; yanaşılmaz, yaklaşılmaz, yanına varılması güç.

ἀνόσιος, ος veya α, ον (*adj.*), dinsiz, inançsız; günahsız, masum.

ἀνοσιότης, τητος, ἡ (*f.*), dinsizlik, inançsızlık; kutsal şeylere saygısızlık.

ἄνοσος, ος, ον (*adj.*), hasta olmayan, sağlıklı, sağ salim, esen.

ἄνους → ἄνοος.

ἄντα (*adv.*), doğrudan doğruya, karşı karşıya, (*gen.* ile) -e karşı.

ἀνταγωνίζομαι (*imp.* ἀντηγωνιζόμην, *fut.* ἀνταγωνιοῦμαι), (*dat.* ile) birine karşı savaşmak, dövüşmek; (*gen.* ile) -ile mücadele etmek;

(tragedyada) başka bir oyuncunun karşısında bir rol oynamak, karşılıklı oynamak.

ἀνταγωνιστής, οῦ, ὁ (*m.*), rakip, hasım, düşman, muhalif, karşıt.

ἀνταδικέω, kötülüğe kötülükle karşılık vermek.

ἀντᾴδω (*fut.* -ᾄσομαι, *aor. part.* ἀντᾄσας; *pass. aor. inf.* ἀντᾳσθῆναι), karşılık olarak bağırmak veya şarkı söylemek.

ἀνταῖος, α, ον (*adj.*), karşıda bulunan, karşıt, hasım, rakip.

ἀνταίρω (*fut.* ἀνταρῶ, *aor.* ἀντῆρα), yukarı kaldırmak, yükseltmek; karşıda, karşısında yükselmek; || *med.* (ellerini veya silahları) yukarı kaldırmak.

ἀνταιτέω-ῶ, karşılık olarak istemek.

ἀνταλαλάζω, çığlıkla karşılık vermek.

ἀντάλλαγμα, ατος, τό (*n.*), değiş tokuş, takas; uzlaşma, anlaşma; barışma.

ἀνταλλάσσω, *Att.* -αλλάττω, (*fut.* -ξω, *aor.* -ήλλαξα), değiş tokuş yapmak, değiştirmek, takas etmek.

ἀνταμείβομαι, (*fut.* -ψομαι), değiş tokuş yapmak, karşılık olarak vermek; karşılık vermek.

ἀντανάγω (*imp.* ἀνταγῆνον, *fut.* -ξω, *II. aor.* ἀντανήγαγον), açık denizde -e karşı götürmek.

ἀνταναιρέω-ῶ (*II. aor.* ἀντανεῖλον), reddetmek, kabul etmemek, inkâr etmek; çürütmek, yanlışlığını ortaya koymak.

ἀντάξιος, α, ον (*adj.*), aynı değerde.

ἀνταποδίδωμι (*fut.* -αποδώσω), karşılık olarak vermek; (*dat.* ile) -e yanıt vermek, cevap vermek.

ἀνταπόδοσις, εως, ἡ (*f.*), geri verme, bir borcu ödeme; giderme, telafi.

ἀνταποδύομαι, hazırlanmak, (*dat.* ile) birine karşı (savaşa) hazırlanmak.

ἀντάποινα, ων, τὰ (*n.*), ücret, bedel.

ἀνταποκρίνομαι, karşılık vermek, yanıt vermek, yanıtlamak, cevap vermek, cevaplamak.

ἀνταποκτείνω, karşılık olarak öldürmek, misilleme olarak öldürmek.

ἀνταπόλλυμι, karşılık olarak öldürmek, misilleme olarak öldürmek.

ἀνταποστέλλω (*imp.* -απέστελλον), karşılık olarak göndermek; geri getirmek.

ἀνταυδάω, karşılık vermek, yanıt vermek, yanıtlamak, cevap vermek, cevaplamak.

ἀντάω-ω (*imp.* ἤντων, *fut.* ἀντήσω, *aor.* ἤντησα), (*dat.* ender olarak da *acc.* ile) - bir şey ile karşılaşmak, karşısına bir şey çıkmak; (*gen.* ile) birine (savaşta) karşı koymak; (*gen.* ile) -i elde etmek, -e sahip olmak.

ἀντεικάζω (*fut.* -εικάσομαι, *aor.* ἀντῄκασα), özelliklerini karşılaştırmak, kıyaslamak.

ἀντείρω (*fut.* ἀντερῶ, *pf.* ἀντείρηκα), aksini söylemek, reddetmek, kabul etmemek; yasaklamak, yasak etmek, menetmek; yanıt vermek, karşılık vermek.

ἀντεισάγω, birini, -i başka birinin veya başka bir şeyin yerine koymak.

ἀντεμπίπλημι, karşılık olarak doldurmak.

ἀντεξετάζω, (*fut.* -σω), karşılaştırmak, kıyaslamak.

ἀντεπιδείκνυμι, (fut. -δείξω), bir şeyi başka bir şeye karşılık olarak göstermek.

ἀντεπιμελέομαι, (*gen.* ile) -i düşünmek; - için kaygı, endişe duymak; kaygılanmak, endişe etmek.

ἀντέρομαι (*II. aor.* ἀντηρόμην *Ion.* ἀντειρόμην), karşı soru sormak, karşılık olarak sormak.

ἀντέχω (*fut.* ἀνθέξω, *II. aor.* ἀντέσχον), dayanmak, direnmek, karşı koymak, mukavemet etmek.

ἄντην (*adv.*), doğrudan doğruya, karşıdan; herkesin karşısında, açıkça || (*praep.*), (*gen.* ile) -in karşısında, -ile karşı karşıya.

ἀντῆρα: ἀνταίρω *aor.*

ἀντήρης, ης, ες (*adj.*), -in karşısında yer alan, düşman, hasım.

ἀντηρόμην: ἀντέρομαι *II. aor.*

ἀντί (*praep.*), (*gen.* ile) -e karşı, -in karşısında, -ile karşı karşıya; -in tersine, aksine; -in yerine, -e benzer; -e karşılık olarak, -e kıyasla, -ile karşılaştırıldığında.

ἀντιάω-ῶ (*fut.* -άσω, *aor.* ἠντίασα), karşısına çıkmak, meydan okumak; yardıma gelmek; yaklaşmak, yanına gelmek; tesadüfen karşılaşmak.

ἀντίβασις, εως, ἡ (*f.*), direniş, direnme; karşıtlık, zıtlık.

ἀντίβιος, ος, ον (*adj.*), karşıt, zıt; rakip.

ἀντιβλάπτω (*fut.* -βλάψω), karşılık olarak zarar vermek.

ἀντιβλέπω, karşıdan bakmak; direnmek, karşı koymak, mukavemet etmek.

ἀντιβολέω-ῶ (*imp.* ἠντιβόλουν veya ἠντεβόλουν, *ep. aor.* ἀντεβόλησα), karşılaşmak, rastlamak; yalvarıcı olarak gelmek.

ἀντιβόλησις, εως, ἡ (*f.*), rica; yalvarma, yakarma, dua, yakarış, niyaz.

ἀντιγραφή, ῆς, ἡ (*f.*), (bir mektuba veya yazılı belgeye) yazılı yanıt; (hukukta) itiraz, ret.

ἀντιγράφω, yazıyla karşılık vermek; (*dat.* ile) bir resmin kopyasını yapmak.

ἀντιδεξιόομαι-οῦμαι, selamlamak, sağ elini uzatmak.

ἀντιδέρκομαι, karşıdan bakmak.

ἀντιδέχομαι (*aor.* ἀντεδεξάμην), karşılık olarak almak.

ἀντιδίδωμι (*fut.* ἀντιδώσω), karşılık olarak vermek, geri vermek.

ἀντιδικέω-ῶ (*imp.* ἠντιδίκουν veya ἠντεδίκουν), (mahkemede) kendini savunmak.

ἀντίδικος, ου, ὁ (*m.*), (bir davada) rakip, karşı taraf.

ἀντίδοσις, εως, ἡ (*f.*), karşılık olarak verme; servet değişimi.

ἀντίδοτος, ος, ον (*gen.* ile) -e karşı ilaç olarak verilen şey, panzehir, eczacılıkta antidot.

ἀντιδράω-ῶ, karşılık olarak yapmak; κακῶς τινα ἀ. kötülüğe karşı kötülük yapmak, kötülüğe kötülükle yanıt vermek, kısasa kısas.

ἀντιδωρέομαι-οῦμαι, karşılık olarak armağanlar vermek.

ἀντιζωγρέω-ῶ, karşılık olarak hayatını kurtarmak.

ἀντίθεος, ος, ον (güç ve güzellik bakımından) tanrıya benzer, tanrıya denk, tanrı gibi.

ἀντίθεσις, εως, ἡ (*f.*), antitez, karşıt fikir.

ἀντιθέω, (*dat.* ile) biriyle koşuda yarışmak.

ἀντίθυρος, ος, ον (*adj.*), kapının önünde olan.

ἀντικάθημαι (*imp.* ἀντεκαθήμην), karşısında kamp kurmak.

ἀντικαθίζομαι, karşısında kamp kurmak, yerleşmek.

ἀντικαθίστημι (*aor.* -κατέστησα), karşısına yerleştirmek; karşı koymak, direnmek, dayanmak, mukavemet etmek.

ἀντικακουργέω-ῶ, karşılık olarak kötülük yapmak.

ἀντικαταλλάσσομαι, *Att.* ἀντικαταλλάττομαι, karşılık olarak vermek.

ἀντίκειμαι (*gen.* ile), -in karşısında bulunmak; -ile uyuşmak, -e denk olmak, tekabül etmek, karşılık düşmek, karşılamak; (*dat.* ile) -e karşı koymak, direnmek, mukavemet etmek.

ἀντικινέω-ῶ, -e karşı veya ters yöne kımıldatmak, oynatmak, hareket ettirmek.

ἀντικλαίω, ağlamayla karşılık vermek.

ἀντικολάζω, karşılık olarak cezalandırmak.

ἀντικολακεύω, dalkavukluğa dalkavuklukla karşılık vermek.

ἀντικοπή, ῆς, ἡ (*f.*), direniş, karşı koyma, mukavemet.

ἀντικόπτω, çarpıştırmak; çarpmak; birine karşı koymak, direnmek, mukavemet etmek; engellemek, engel olmak, mâni olmak.

ἀντικρούω (*aor.* ἀντέκρυσα), (*dat.* ile) -e çarpmak; -e engel olmak, engel oluşturmak; direnmek, karşı koymak.

ἀντικρύ ve ἄντικρυς (*adv.*), tamamen, tümüyle, büsbütün || (*praep.*), (*dat.* ve *gen.* ile) -e karşı, -in karşısında.

ἀντικύρω (*aor.* ἀντέκυρσα), (*dat.* ile) biriyle karşılaşmak, birine rastlamak.

ἀντιλαβή, ῆς, ἡ (*f.*), alma, ele geçirme, elde etme.

ἀντιλαμβάνω (*fut.* -λήψομαι, *II. aor.* ἀντέλαβον), - karşılık olarak almak, ele geçirmek || *med.* (*gen.* ile) almak, ele geçirmek; anlamak, kavramak; bir şeyle ilgilenmek, uğraşmak; bir şey için çabalamak, gayret etmek; yüklenmek, üstlenmek, (bir işi) üzerine almak.

ἀντιλέγω (*fut.* -λέξω, *aor.* ἀντέλεξα), aksini, tersini söylemek; itiraz etmek, kabul etmemek; bir konu üzerinde anlaşmazlık halinde olmak, uyuşamamak.

ἀντίλεκτος, ος, ον (*adj.*), tartışmalı, üzerinde tartışılan; şüpheli, kuşkulu.

ἀντίληψις, εως, ἡ (*f.*), karşılık olarak alma; toplama; kavrayış, anlama; karşı koyma, kabul etmeme, itiraz, ret.

ἀντιλογέω-ῶ → ἀντιλέγω.

ἀντιλογία, ας, ἡ (*f.*), karşı çıkma, itiraz, red; çelişki, zıtlık.

ἀντιλογίζομαι (*aor.* ἀντελογισάμην), kendine göre hesaplamak; karşılık olarak hesaplamak.

ἀντιλογικός, ος, ον (*adj.*), tartışmaya uygun, tartışmaya özgü, tartışmalı || (*subst.*) ἡ ἀντιλογική (*scil.* τέχνη), τὸ ἀντιλογικόν, tartışma sanatı, diyalektik, eytişim; aksini, tersini söyleyen; çelişkili.

ἀντιλοιδορέω-ῶ, -e karşılık olarak hakaret etmek, hakarete hakaretle karşılık vermek, sövmek.

ἀντίλυτρον, ου, τό (*n.*), fidye; bedel.

ἀντιμαίνομαι (*dat.* ile) birine kızgın olmak; tutkuya tutkuyla karşılık vermek.

ἀντιμανθάνω, bir şeyin yerine başka bir şeyi öğrenmek.

ἀντιμαρτυρέω-ῶ, birine karşı tanıklık etmek, şahitlik etmek.

ἀντιμάχομαι (*aor.* ἀντεμαχεσάμην), (*dat.* ile) birine karşı savaşmak; karşı koymak, direnmek, dayanmak, mukavemet etmek.

ἀντιμέλλω, ertelemek, başka zamana bırakmak, tehir etmek.

ἀντιμέμφομαι, şikâyet etmek, şikâyette, serzenişte bulunmak; eleştirmek, tenkit etmek; kınamak, ayıplamak, yermek.

ἀντιμετρέω-ῶ, -e karşılık olarak ölçmek; (*dat.* ile) -e karşılık olarak vermek.

ἀντιμέτωπος, ος, ον (*adj.*), taban tabana zıt.

ἀντιμοιρία, ας, ἡ (*f.*), eşit pay, eşit hisse.

ἀντιμωρέομαι-οῦμαι (*acc.*) intikamını, öcünü almak.

ἀντινομία, ας, ἡ (*f.*), (yasalarda) çelişki, uyuşmazlık.

ἀντίξοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), düzeltilmiş veya cilalanmış; (*dat.* ile) -e karşı; karşıt, zıt.

ἀντιόομαι-οῦμαι (*fut.* -ώσομαι, *aor.* ἠντιώθην), (*dat.* ile) birine karşı yürümek, ilerlemek, direnmek, karşı koymak, mukavemet etmek.

ἀντίος, α, ον (*adj.*), karşıda olan, karşıdan gelen (dost veya düşman); karşıt, zıt || (*adv.*) ἀντίον, ἀντία, karşı, karşıda; (*gen.* ender olarak da *dat.* ile) -in karşısında.

ἀντιοστατέω-ῶ, karşı koymak, direnmek, mukavemet etmek; (rüzgâr için) ters olmak.

ἀντιόω-ῶ → ἀντιάω-ῶ.

ἀντιπάθεια, ας, ἡ (*f.*), hoşlanmama, sevmeme; antipati, iticilik.

ἀντίπαις, παιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), çocuk gibi, çocuğa benzer.

ἀντίπαλος, ος, ον (*adj.*), rakip, hasım || (*subst.*) ὁ ἀντίπαλος, düşman; οἱ ἀντίπαλοι, düşmanlar; (*dat.* ile) -e eşit, denk, aynı ayarda; (*gen.* ile) -in yerini dolduran.

ἀντιπάλως (*adv.*), eşit kuvvetle, eşit güçle; eşit başarıyla.

ἀντιπαραβάλλω, karşılaştırmak, kıyaslamak, mukayese etmek.

ἀντιπαραγγέλλω, karşılık olarak emretmek; bir görev için rakip olmak; (*dat.* ile) birine rakip olmak, hasım olmak.

ἀντιπαράγω, karşı karşıya getirmek; (orduyu) -e karşı, -e doğru ilerletmek, yürütmek.

ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ (*f.*), karşıtlık, zıtlık, tezat.

ἀντιπαραθέω-ῶ, düşmana karşı koşmak, düşmana doğru koşmak.

ἀντιπαρακαλέω-ῶ, aksini, tersini yapmayı öğütlemek.

ἀντιπαράκειμαι (*dat.* ile), bir şeyin karşısında bulunmak; -i karşılamak; -e denk olmak, tekabül etmek.

ἀντιπαρακελεύομαι (*dat.* ile) birinin aksine öğüt vermek.

ἀντιπαρασκευάζω (*aor.* ἀντιπαρεσκεύασα), (*dat.* ile) -e karşı hazırlamak; -e karşı götürmek, itmek || *med.* ἀντιπαρασκευάζομαι, (*dat.* ile) -e karşı hazırlanmak.

ἀντιπαρασκευή, ῆς, ἡ (*f.*), savunma hazırlıkları.

ἀντιπαρατάσσω, *Att.* -τάττω, (düşmana karşı) savaş düzenine göre sıralamak, dizmek; (*dat.* ile) -e karşı ayaklanmak, isyan etmek; karşı koymak, direnmek || *med.* ἀντιπαρατάσσομαι, *intrans.* ve (*dat.* ile) -e karşı savaş düzenine göre sıralanmak.

ἀντιπαρατείνω, paralel olarak yaymak, açmak; karşılaştırmak, kıyaslamak.

ἀντιπαρατίθημι, karşılaştırmak, kıyaslamak, mukayese etmek.

ἀντιπάρειμι (*imp.* -παρῆν), (*dat.* ile) -e karşı yürümek, ilerlemek.

ἀντιπαρεξάγω, -e karşı götürmek, sevketmek, ilerletmek, yürütmek.

ἀντιπαρέχω, birine bir şey sağlamak, temin etmek, vermek; direnmek, dayanmak, karşı koymak.

ἀντιπάσχω (*fut.* -πείσομαι, *II. aor.* ἀντέπασχον), duymak, hissetmek, sezmek.

ἀντιπαταγέω-ῶ, gürültüye gürültüyle karşılık vermek.

ἀντιπέμπω, bir yanıt göndermek; teşekkür ederek göndermek; birinin yerine bir başkasını göndermek; (*dat.* ile) birine karşı birlikler göndermek.

ἀντιπέραιος, ος, ον (*adj.*), denizin öteki kıyısında olan, karşı kıyıda olan, karşı yakada bulunan.

ἀντιπέραν ve ἀντιπέρας (*adv.*), karşıda, karşı kıyıda, karşı yakada; (*gen.* ile) -in karşısında.

ἀντιπεριλαμβάνω, karşılık olarak kucaklamak.

ἀντίπετρος, ος, ον (*adj.*), kayaya benzer, kaya gibi; kayadan.

ἀντιπίπτω, bir şeyin üzerine, üstüne düşmek; bir engelle karşılaşmak, bir engele çarpmak; karşı koymak, direnmek, mukavemet etmek; reddetmek, kabul etmemek, aksini söylemek.

ἀντιπλέω, (*dat.* veya πρός ile) -e karşı denizden ilerlemek; -e doğru deniz yolculuğu yapmak.

ἀντιπληρόω-ῶ, boşlukları doldurmak; (bir geminin) donanım ve tayfasını (mürettebatını) sağlamak.

ἀντιπνέω, ters yöne esmek, ters yönde esmek; (*impers.*) ἀντινεῖ, rüzgâr ters yönde esiyor; (*mec.*) karşıt ol-

mak, zıt olmak, aykırı olmak; elverişsiz olmak, uygun olmamak.

ἀντίπνοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), ters bir rüzgârdan kaynaklanan, ters bir rüzgârın neden olduğu.

ἀντιποθέω-ῶ, karşılıklı olarak istemek, arzu etmek.

ἀντιποίεω, karşılık olarak yapmak || *med.* (*gen.* ile) bir şey üzerinde haklarını kullanmak; -i hak olarak istemek.

ἀντίποινα, ας, ἡ (*f.*), ödeme; bedel; ceza.

ἀντιπολεμέω-ῶ (*dat.* ile) birine karşı savaşmak, biriyle savaşmak.

ἀντιπολέμιος, ος, ον (*adj.*), birine karşı savaşan, savaş yapan; savaşçı, dövüşken; düşman, hasım.

ἀντιπορεία, ας, ἡ (*f.*), -e karşı, -e doğru yürüme, ilerleme.

ἀντιπορεύομαι (*dat.* ile) -e karşı yürümek, -e doğru yürümek, ilerlemek; dayanmak, direnmek, karşı koymak, mukavemet etmek.

ἀντίπορος, ος, ον (*adj.*) boğazın karşı kıyısında bulunan; (*dat.* ile) -in karşı tarafında bulunan; (*gen.* ile) -e karşı, muhalif.

ἀντιπράσσω, *Att.* ἀντιπράττω (*fut.* -πράξω), (*dat.* ile) -in tersi, karşıtı olmak.

ἀντιπρόειμι (*imp.* -προῆν), (*dat.* ile) -e karşı, -e doğru ilerlemek.

ἀντιπρόσειμι (*inf.* -προσιέναι), -e karşı, -e doğru ilerlemek, gitmek.

ἀντιπρόσωπος, ος, ον (*adj.*), karşı karşıya, yüz yüze.

ἀντιπροτείνω, germek, çekmek, uzatmak.

ἀντίπυλος, ος, ον (*adj.*), kapıları birbirinin karşısında olan, kapıları birbirine bakan.

ἀντίπυργος, ος, ον (*adj.*), kuleye benzer, sura benzer.

ἀντίρροπος, ος, ον (*gen.* veya *dat.* ile) -i dengeleyen; -e denk gelen, -i karşılayan; ağırlık bakımından eşit.

ἀντισηκόω-ῶ (*gen.* ile) -e denk gelmek, -i dengelemek, karşılamak.

ἀντισήκωσις, εως, ἡ (*f.*), karşı güç, karşı ağırlık.

ἀντισόω-ῶ, -e eşit olmak, -e denk olmak.

ἀντίσταθμος, ος, ον (*gen.* ile) -e denk, eşit.

ἀντιστασιάζω, rekabet etmek, çekişmek; (*dat.* ile) biriyle savaşmak.

ἀντίστασις, εως, ἡ (*f.*), muhalefet, karşıtlık, zıtlık; direnme, karşı koyma, itiraz.

ἀντιστασιώτης, ου, ὁ (*m.*), rakip, hasım, muhalif, karşı düşüncede olan.

ἀντιστατέω-ῶ (*dat.* ile) birine karşı olmak, muhalif olmak, karşı çıkmak; karşı koymak, direnmek, mukavemet etmek.

ἀντιστάτης, ου, ὁ (*m.*) → ἀντιστασιώτης.

ἀντιστρατοπεδεύομαι (*dat.* ile) -in karşısında kamp kurmak, ordugâh kurmak.

ἀντιστοιχέω-ῶ, karşısında dizilmek, paralel hatlar üzerinde bulunmak.

ἀντιστρατεύω, *med.* ἀντιστρατεύο-

μαι, (*dat.* ile) birine karşı sefer yapmak, sefere çıkmak.

ἀντιστράτηγος, ου, ὁ (*m.*), düşman ordusunun komutanı, karşı ordunun komutanı.

ἀντιστρατοπεδεύω, (*dat.* ile) karşısında kamp kurmak.

ἀντιστρέφω (*fut.* -στρέφω, *pf.* ἀντέστροφα), çevirmek, döndürmek; dönmek.

ἀντιστροφή, ῆς, ἡ (*f.*), dönme, biçim veya durum değiştirme, yönünü değiştirme.

ἀντίστροφος, ος, ον (*adj.*), aksi yöne dönen; (*gen.* veya *dat.* ile) -in simetriği olan.

ἀντιστρόφως (*adv.*), -in tersine, aksine.

ἀντισχυρίζομαι, -e şiddetle, kesin olarak karşı çıkmak.

ἀντισχύω, (*gen.* ile) -i güçlü bir şekilde itmek; -e direnmek, dayanmak, karşı çıkmak.

ἀντίταξις, εως, ἡ (*f.*), karşı savaş hattı.

ἀντιτάσσω, *Att.* ἀντιτάττω, (*fut.* -τάξω), karşısına dizmek; savaş düzenine koymak || *med.* karşılıklı koymak, birbirinin karşısına getirmek; (*dat.* ile) -e karşı koymak, karşı çıkmak, direnmek, mukavemet etmek.

ἀντιτείνω, güçlü bir şekilde arkaya çekmek, geriye doğru çekmek; birine (*dat.* ile) veya bir şeye (πρός ve *acc.*) karşı koymak, karşı çıkmak, direnmek, mukavemet etmek.

ἀντιτειχίζω, -e karşı sur inşa etmek; -e karşı güçlendirmek, tahkim etmek, takviye etmek, muhkem hale getirmek, berkitmek.

ἀντιτείχισμα, ατος, το (*n.*), -e karşı sur; kuşatma hendeği.

ἀντιτέμνω (*aor. part.* -τεμών), -e karşı (çare olarak) kesmek.

ἀντιτεχνάομαι-ῶμαι, karşı kurnazlık düşünmek.

ἀντιτέχνησις, εως, ἡ (*f.*), kurnazca karşı manevra yapma.

ἀντίτεχνος, ος, ον (*adj.*), meslekte rakip.

ἀντιτίθημι (*fut.* ἀντιθήσω), birbirinin karşısına koymak; karşılaştırmak, kıyaslamak, mukayese etmek; karşılık olarak vermek; karşı koymak.

ἀντιτιμάω-ῶ, karşılık olarak onurlandırmak || *med.* (bir zararı) ödemek, tazmin etmek.

ἀντιτίνω (*fut.* -τίσω), (bir suçu, günahı) ödemek, kefaretini ödemek.

ἀντιτολμάω-ῶ, (πρός ve *acc.* ile) -e karşı çıkmaya cesaret etmek, çekinmeden karşı koymak.

ἀντίτολμος, ος, ον (*adj.*), karşı çıkmaya cesaret eden, çekinmeden karşı koyan.

ἀντιτοξεύω, birine doğru ok atmak, birine karşı ok atmak.

ἄντιτος, ος, ον (*adj.*), karşılık olarak ödenen; intikam, öç.

ἀντιτρέφω (*imp.* ἀντέρεφον), karşılık olarak beslemek.

ἀντιτυγχάνω, -e karşılık olarak, -in karşılığında elde etmek.

ἀντίτυπος, ος, ον (*adj.*), dayanıklı, dirençli, sağlam, sert, çetin; (*gen.* ile) -e zıt, karşı.

ἀντιφέρω (*fut.* ἀντοίσω, *aor.* ἀντήνεγκα), -e karşı taşımak || *med.* -e karşı çıkmak.

ἀντίφημι, aksini söylemek, tersini söylemek.

ἀντιφθέγγομαι, yanıtlamak, yanıt vermek, cevap vermek, karşılık vermek; tersini söylemek, yalanlamak.

ἀντίφονος, ος, ον (*adj.*), cinayete cinayetle karşılık vermek.

ἀντιφορτίζω, -e karşılık olarak, -in karşılığında dışarıdan getirmek; ithal etmek, dışarıdan almak.

ἀντιφυλάσσω, *Att.* ἀντιφυλάττω, -e karşı korumak || *med.* -e karşı kendini korumak; karşılıklı olarak korunmak.

ἀντίφωνος, ος, ον (*adj.*), -i karşılayan; -e uygun, denk.

ἀντιχαίρω, (*dat.* ile) birinin aşkına karşılık vermek.

ἀντιχαρίζομαι, minnetinin karşılığını ödemek.

ἀντίχαρις, ιτος, ἡ (*f.*), iyilik bilme, gönül borcu, minnet.

ἀντιχορηγέω-ῶ (*dat.* ile) biriyle *khoregos*'luk için rekabet etmek.

ἀντιχόρηγος, ου, ὁ (*m.*), (*khoregos*'lukta) rakip.

ἀντιχράω-ῶ (*aor. 3. pers. sing.* ἀντέχρησε), -e yetmek, -i karşılamak.

ἀντιψάλλω, bir müzik aletiyle eşlik etmek.

ἀντιψηφίζομαι (*aor.* ἀντεψηφισάμην), -e karşı oy vermek, aleyhte oy vermek; karar vermek.

ἀντίψηφος, ος, ον (*adj.*), karşı oy veren, aleyhte oy veren.

ἀντλέω-ῶ (*imp.* ἤντλουν, *fut.* ἀντλήσω, *aor.* ἤντλησα, *perf.* ἤντληκα), bir geminin dibine dolan suyu (sintine suyu) boşaltmak; (su) almak, çekmek.

ἀντοικτίζω, acımak, üzülmek.

ἄντομαι (*imp.* ἠντόμην), (*dat.* ile), biriyle karşılaşmak, birine rastlamak.

ἀντόμνυμι, (*fut.* -ομόσω ve -ομοῦμαι, *aor.* ἀντώμοσα), karşılıklı olarak yemin etmek, ant içmek.

ἀντονομάζω, başka türlü isimlendirmek, başka bir isim vermek.

ἀντοργίζομαι, kızmak, öfkelenmek, sinirlenmek, hiddetlenmek.

ἀντοφθαλμέω-ῶ, karşıdan bakmak; karşısına çıkmak, karşı koymak, direnmek.

ἄντρον, ου, τό (*n.*), giriş; mağara.

ἀντρώδης, ης, ες (*adj.*), mağaralarla dolu.

ἄντυξ, υγος, ἡ (*f.*), çember, çevre.

ἀντωμοσία, ας, ἡ (*f.*), mahkemede edilen yemin.

ἀντωνέομαι-οῦμαι, karşılık olarak satın almak, bir şey karşılığında satın almak.

ἀντωπός, ός, όν (*adj.*), karşıda bulunan, karşıdaki; -e benzer, benzeyen; -i karşılayan, -e uyan, -e denk gelen, tekabül eden, karşılık düşen.

ἀνυδρία, ας, ἡ (*f.*), susuzluk, su yokluğu.

ἄνυδρος, ος, ον (*adj.*), susuz; kuru.

ἀνυμνέω-ῶ, övmek, methetmek, yüceltmek; kutlamak; ilan etmek, duyurmak.

ἀνύμφευτος, ος, ον (*adj.*), evlenmemiş, bekâr.

ἄνυμφος, ος, ον (*adj.*), evlenmemiş; yasadışı, yasal olmayan, gayrimeşru.

ἀνυποδητέω-ῶ, yalınayak gitmek, çıplak ayakla gitmek.

ἀνυπόδητος, ος, ον (*adj.*), yalınayak, ayakları çıplak.

ἀνυπόθετος, ος, ον (*adj.*), mutlak, salt, koşulsuz.

ἀνυπονόητος, ος, ον (*adj.*), şüphelenilmeyen, şüpheli olmayan, kuşkulu olmayan; beklenmeyen, umulmadık şey; hesapta olmayan, önceden düşünülmemiş.

ἀνύποπτος, ος, ον (*adj.*), şüphelenilmeyen, şüpheli olmayan, kuşkulanılmayan; (*gen.* ile) -den şüphelenmeyen, kuşkulanmayan.

ἀνυπόστατος, ος, ον (*adj.*), dayanılmaz, katlanılmaz, tahammül edilmez; karşı konulamaz.

ἀνυπότακτος, ος, ον (*adj.*), boyun eğmeyen, itaat etmeyen; bağımsız, özgür, hür; bir emre itaat etmeyen; karışık, düzensiz.

ἀνύσιμος, ος, ον (*adj.*), etkin, etkili, tesirli; yararlı, faydalı; tamamlanabilen, sonuçlandırılabilen.

ἀνυσίμως (*adv.*), etkin, etkili bir şekilde.

ἄνυσις, εως, ἡ (*f.*), tamamlama, bitirme, sonuçlandırma; sonuç, netice; etki, tesir.

ἀνύτω, *Att.* ἀνύτω (*imp.* ἤνυτον, *Att.* ἤνυτον, diğer zamanlar ἀνύω ile ortak), bitirmek; yok etmek, imha etmek; öldürmek.

ἀνύω, *Att.* ἀνύω (*imp.* ἤνυον, *fut.* ἀνύσω, *aor.* ἤνυσα, *pf.* ἤνυκα; *pass.* *fut.* ἀνυσθήσομαι, *aor.* ἠνύσθην, *pf.* ἤνυσμαι), bitirmek, tamamlamak, ikmal etmek; yok etmek, ortadan kaldırmak || *med.* elde etmek.

ἄνω (*adv.*), yukarıya, yukarıda.

ἄνωγα → ἀνώγω.

ἀνώγω (*imp.* ἤνογον, *fut.* ἀνώξω, *aor.* ἤνωξα, *praes.* anlamında *pf.* ἄνωγα, *imp.* anlamında *pl. pf.* ἄνωγειν), emretmek, buyurmak; komuta etmek; yüreklendirmek, teşvik etmek.

ἀνώδυνος, ος, ον (*adj.*), acıya neden olmayan, acı vermeyen; hiçbir acı duymayan || *comp.* -ώτερος *sup.* -ώτατος.

ἄνωθεν (*adv.*), yukarıdan; οἱ ἄνωθεν, atalar, cet.

ἀνωθέω, yukarı doğru itmek; açık denize doğru sevketmek; püskürtmek, itmek.

ἀνωμαλία, ας, ἡ (*f.*), eşitsizlik; anormallik.

ἀνώμαλος, ος, ον (*adj.*), eşit olmayan; düzensiz, anormal.

ἀνωματί (*adv.*), yemin etmeksizin, yemin etmeden.

ἀνώματος, ος, ον (*adj.*), yemin etmeyen, yemin etmemiş olan; bir yeminle onaylanmamış olan.

ἀνωμότως (*adv.*), yemin etmeksizin, yemin etmeden.

ἀνωνόμαστος, ος, ον (*adj.*), sözle anlatılmaz, sözle ifade edilmez, dile getirilemeyen.

ἀνώνυμος, ος, ον (*adj.*), adı olmayan, adsız, adı sanı bilinmeyen, anonim.

ἀνωρία, ας, ἡ (*f.*), uygun olmayan zaman, elverişsiz zaman.

ἄνωρος, ος, ον (*adj.*), yersiz, zamansız, sırasız; uygun olmayan, elverişsiz.

ἀνώτατος, η, ον (*adj.*), çok yüksek, en yüksek, en yüce.

ἀνώτερος, α, ον (*adj.*), daha yukarı, daha yüksek, üstün, yüce.

ἀνωφέλης, ής, ές (*adj.*), yararsız, boş; (*dat.* ile) -e zararlı, zarar veren.

ἀνωφέλητος, ος, ον (*dat.* ile) yararsız, hiçbir yarar sağlamayan, gereksiz.

ἄξενος, ος, ον (*adj.*), konuk sevmeyen, misafir sevmeyen; yabancılardan hoşlanmayan.

ἀξία, ας, ἡ (*f.*), değer, fiyat; karşılık, bedel; ödül, mükâfat; (kötü anlamda) ceza.

ἀξιάκουστος, ος, ον (*adj.*), dinlemeye değer.

ἀξιέπαινος, ος, ον (*adj.*), övgüye değer, övgüye lâyık, övülecek.

ἀξιέραστος, ος, ον (*adj.*), sevmeye değer, sevmeye lâyık.

ἀξίνη, ης, ἡ (*f.*), balta.

ἀξιοθαύμαστος, ος, ον (*adj.*), hayran olmaya değer, hayranlığı hakeden, hayran olunacak, hayran kalınacak, hayranlık uyandıran.

ἀξιοθέατος, ος, ον (*adj.*), seyredilmeye, seyretmeye değer.

ἀξιόλογος, ος, ον (*adj.*), söz etmeye değer, kayda değer; önemli, mühim, ehemmiyetli, dikkate değer; değerli, kıymetli; olağanüstü, eşsiz, fevkalade.

ἀξιόμαχος, ος, ον (*adj.*), savaşmaya değer, uğrunda savaşılacak.

ἀξιομνημόνευτος, ος, ον (*adj.*), hatırlanmaya, anmaya değer.

ἀξιόπιστος, ος, ον (*adj.*), emin, güvenilir, itimata değer.

ἀξιοπρεπής, ής, ές (*adj.*), uygun, münasip, yerinde, yakışır.

ἀξιοπρεπῶς (*adv.*), uygun bir biçimde, gerektiği gibi.

ἄξιος, α, ον (*adj.*), değerli, kıymetli; (*gen.* ile) -i hak eden, -e değer, -e lâyık.

ἀξιόσκεπτος, ος, ον (*adj.*), incelenmeye değer.

ἀξιόχρεως, ως, ων (*adj.*), *gen.* ω, geçerli, yürürlükte olan, uygulanan; önemli, mühim, ehemmiyetli, dikkate değer; (*gen.* ile) -e değer, -e lâyık, -i hak eden.

ἀξιόω-ῶ (*imp.* ἠξίουν, *fut.* ἀξιώσω, *aor.* ἠξίωσα, *pf.* ἠξίωκα), lâyık görmek, değer vermek, yakıştırmak, uygun görmek; doğru bulmak, yerinde bulmak; iddia etmek; istemek.

ἀξίωμα, ατος, τό (*n.*), değer, nitelik; istek, emir; ilke, prensip.

ἀξίως (*adv.*), gereğince, gerektiği gibi, uygun bir biçimde.

ἀξίωσις, εως, ἡ (*f.*), değer, kıymet; karar; istek; düşünce, iddia; ilke, prensip.

ἄξομαι: ἄγω *pass. fut.*

ἄξω: ἄγω ve ἄγνυμι *fut.*

ἄξων, ονος, ὁ (*m.*), dingil, eksen, mil, aks; (*plur.*) Atina'da üzerine Solon'un yasalarının yazıldığı ve bir mil üzerinde dönen ağaç tabletler.

ἀοιδή, ῆς, ἡ (*f.*), şarkı, ezgi, melodi, nağme.

ἀοιδιάω-ῶ (yalnızca *praes.*), şarkı söy-

lemek, terennüm etmek.

ἀοίδιμος, ος, ον (*adj.*), terennüm edilen.

ἀοιδός, οῦ, ὁ (*m.*), *aoidos*, ozan, şair.

ἀοίκητος, ος, ον (*adj.*), oturulmayan, oturulmaz; evsiz.

ἄοικος, ος, ον (*adj.*), evsiz, barınaksız.

ἄοπλος, ος, ον (*adj.*), silahsız, silahı olmayan.

ἀόρατος, ος, ον (*adj.*), görünmez, görülmeyen.

ἀόριστος, ος, ον (*adj.*), sınırlı olmayan, sınırsız; belirsiz, belirli olmayan.

ἀοσσέω-ῶ, (*dat.* ile) yardıma koşmak, yardım etmek, yardımına gitmek.

ἀοσσητήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), yardım eden, yardımcı.

ἀπαγγέλλω (*fut.* -ελῶ, *aor.* ἀπήγγειλα, *pf.* ἀπήγγελκα), bir yanıtı nakletmek, haber vermek; tasvir etmek; aktarmak.

ἀπαγόρευμα, ατος, τό (*n.*), yasak, yasaklama, menetme.

ἀπαγορεύω (*imp.* ἀπηγόρευον, *fut.* ἀπαγορεύσω, *aor.* ἀπηγόρευσα, *pf.* ἀπηγόρευκα; *pass. aor.* ἀπαγορεύθην, *pf.* ἀπηγόρευμαι), yasaklamak, menetmek; vazgeçmek; vazgeçirmek, caydırmak.

ἀπάγχω (*aor.* ἀπῆγξα), boğmak, boğazlamak.

ἀπάγω (*fut.* -άξω, *II. aor.* ἀπήγαγον), alıp götürmek, uzaklaştırmak; yakalamak, tutuklamak; uzaklaşmak, çekip gitmek.

ἀπαγωγή, ῆς, ἡ (*f.*), götürme; suçüstü yakalanan birine karşı dava açma; (ceza) ödeme.

ἀπαθανατίζω, tanrılaştırmak; yüceltmek, yükseltmek.

ἀπάθεια, ας, ἡ (*f.*), ruh dinginliği, sakinlik, sükûnet.

ἀπαθής, ής, ές (*adj.*), -den etkilenmeyen, etkilenmemiş; sağ salim; (güçlük, yorgunluk) hissetmeyen.

ἀπαθῶς (*adv.*), kayıtsızlıkla, kayıtsızca, aldırmaksızın.

ἀπαιδευσία, ας, ἡ (*f.*), eğitimsizlik, bilgisizlik, cahillik, cehalet.

ἀπαίδευτος, ος, ον (*adj.*), cahil, bilgisiz, eğitimsiz; kaba.

ἀπαιδία, ας, ἡ (*f.*), çocuğu olmama, çocuksuzluk.

ἀπαίρω (*fut.* ἀπαρῶ, *aor.* ἀπῆρα, *part.* ἀπάρας, *pf.* ἀπῆρκα, *pl. pf.* ἀπῆρκειν), kaldırmak, yukarı kaldırmak, yükseltmek; çıkarmak; uzağa götürmek, taşımak, nakletmek; uzaklaşmak, çekip gitmek.

ἄπαις, αιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), çocuksuz, çocuğu olmayan.

ἀπαιτέω-ῶ (*imp.* ἀπῄτουν, *fut.* ἀπαιτήσω, *pf.* ἀπῄτηκα), hakkı olan bir şeyi geri istemek.

ἀπαίτημα, ατος, τό (*n.*), istek, rica; dilek.

ἀπαίτησις, εως, ἡ (*f.*), istek, rica; dilek; iddia, sav.

ἀπακριβόω-ῶ (*fut.* -ώσω), özenle çalışmak; tamamlamak, bitirmek, ikmal etmek.

ἀπαλγέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἀπήλγησα, *pf.* ἀπήλγηκα), -e duyarsız, kayıtsız, ilgisiz olmak; teselli etmek, avutmak; düş kırıklığına uğramak.

ἀπαλλαγή, ῆς, ἡ (*f.*), ayrılma; ölüm; kurtuluş.

᾿παλλάσσω, *Att.* ἀπαλλάττω (*imp.* ἀπήλλασσον, *fut.* ἀπαλλάξω, *aor.* ἀπήλλαξα, *pf.* ἀπήλλαχα; *pass. fut.* ἀπαλλαχθήσομαι, *II. fut.* ἀπαλλαγήσομαι, *aor.* ἀπηλλάχθην, *II. aor.* ἀπηλλάγην, *pf.* ἀπήλλαγμαι), kurtarmak, uzaklaştırmak, uzak tutmak; uzaklaşmak; (söze, konuşmaya) son vermek; (durumu, duyguyu değiştirmek); kurtarmak; azat etmek, serbest bırakmak.

ἀπαλός, ή, όν (*adj.*), yumuşak, ince, nazik, narin.

ἀπαλότης, ητος, ἡ (*f.*), yumuşaklık; incelik, zarafet.

ἀπαμείβομαι, söz almak, (söze) karşılık vermek.

ἀπαμύνω (*aor.* ἀπήμυνα), kendini korumak için itmek, uzaklaştırmak || *med.* (*aor.* ἀπημυνάμην), kendinden uzaklaştırmak, kendinden uzağa itmek; kendini korumak, kendini savunmak, korumak.

ἀπάνθρωπος, ος, ον (*adj.*), insanlardan uzak, boş, ıssız (ülke).

ἀπαντάω-ῶ (*imp.* ἀπήνων, *fut.* ἀπαντήσομαι, daha sonra ἀπαντήσω, *aor.* ἀπήντησα, *pf.* ἀπήντηκα), karşılamak, karşısına çıkmak.

ἀπαντίον (*adv.*), karşıda.

ἅπαξ (*adv.*), bir kez, bir sefer.

ἀπαξαπλῶς (*adv.*), genellikle, ekseriyetle, umumiyetle; tek bir sözcükle.

ἀπάξιος, ος, ον (*gen.* ile) -e lâyık olmayan, -i hak etmeyen.

ἀπαξιόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἀπηξίωσα, *pf. pass.* ἀπηξίωμαι), lâyık bulmamak; reddetmek, kabul etmemek.

ἀπαραίτητος, ος, ον (*adj.*), acımasız, amansız; kaçınılmaz, zorunlu, mecburi, zoraki.

ἀπαραιτήτως (*adv.*), acımasızca, acımasız bir şekilde.

ἀπαρακάλυπτος, ος, ον (*adj.*), örtülü olmayan, gizlenmemiş, açık.

ἀπαρακαλύπτως (*adv.*), açıkça, gizlenmeden, aleni olarak, alenen || *comp.* -ότερον.

ἀπαράσκευαστος, ος, ον (*adj.*), hazırlanmamış, hazırlıksız || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

ἀπαράσκευος, ος, ον (*adj.*), hazırlanmamış; hazırlıksız, hazırlanmadan yapılan || *comp.* -ότερος.

ἀπαρέσκω (*imp.* ἀπήρεσκον, *fut.* ἀπαρέσω, *aor.* ἀπήρεσα), (*dat.* ile) birinin hoşuna gitmemek || *med.* uzlaşmak, anlaşmak; || *pass.* memnun olmamak, hoşnut olmamak.

ἀπαριθμέω-ῶ (*fut.* -σήσω, *aor.* ἀπηρίθμησα, *pf.* ἀπηρίθμηκα), dikkatle hesaplamak; bir borcu ödemek.

ἀπαρνέομαι-οῦμαι (*imp.* ἀπηρνούμην, *fut.* ἀπαρνήσομαι, *aor.* ἀπηρνήθην, *pf.* ἀπήρνημαι), kabul etmemek, reddetmek; inkâr etmek.

ἄπαρνος, ος, ον (*gen.* ile) -i kabul etmeyen, inkâr eden, reddeden.

ἀπαρτίζω (*fut.* -ιῶ, *pass. aor.* ἀπηρτίσθην, *pf.* ἀπήρτισμαι), tamamlamak, sonuçlandırmak, bitirmek, ikmal etmek; mükemmel hale getirmek.

ἀπαρχή, ῆς, ἡ (*f.*), ilk ürün.

ἀπάρχω, kurban törenine başlamak; (tanrıya) ilk ürünleri sunmak; (bir tanrıya) adamak.

ἅπας, -ασα, -αν (*adj.*), bütün, her; (*plur.*) hepsi.

ἀπατάω-ῶ (*imp.* ἠπάτων, *fut.* ἀπατήσω, *aor.* ἠπάτησα, *pf.* ἠπάτηκα; *pass. fut.* ἀπατηθήσομαι, *aor.* ἠπατήθην, *pf.* ἠπάτημαι), aldatmak, kandırmak.

ἀπάτη, ης, ἡ (*f.*), hile, aldatma.

ἄπεδος, ος, ον (*adj.*), düz.

ἀπέδραμον: ἀποτρέχω *II. aor.*

ἀπειθέω-ῶ (*imp.* ἠπείθουν), itaat etmemek, itaatsizlik etmek, boyun eğmemek, dinlememek.

ἀπειθής, ής, ές (*adj.*), itaat etmeyen, boyun eğmeyen, dinlemeyen.

ἀπεικάζω (*imp.* -είκαζον, *fut.* -εικάσομαι, *aor.* -είκασα; *pass. aor.* -εικάσθην, *pf.* -είκασμαι), benzetmek, kopya etmek; bir tutmak; karşılaştırmak, kıyaslamak; tahmin etmek, tahminde bulunmak, önceden kestirmek.

ἀπειλέω-ῶ (*imp.* ἠπείλουν, *fut.* ἀπειλήσω, *aor.* ἠπείλησα, *pf.* ἠπείληκα), tehdit etmek, gözdağı vermek; övünmek, böbürlenmek; vaat etmek, vaatte bulunmak, söz vermek.

ἀπειλή, ῆς, ἡ (*f.*), övünme, böbürlenme; tehdit, gözdağı.

ἀπείλημα, ατος, τό (*n.*), tehdit, gözdağı.

ἀπειλητήρ, ῆρος, ὁ (*adj.*), tehdit eden.

ἀπειλητήριος, α, ον (*adj.*), tehdit eden.

ἀπειλητικός, ή, όν (*adj.*), tehdit eden.

(1) ἄπειμι (*inf.* ἀπεῖναι, *imp.* ἀπῆν, *fut.* ἀπέσομαι), (*gen.* ile) -den uzakta olmak, -i terk etmek; mevcut olmamak, bulunmamak.

(2) ἄπειμι (*inf.* ἀπιέναι, *imp.* ἀπῄειν, *fut.* için ἀπέρχομαι'ın *fut.*u ἀπελεύσομαι), gitmek, uzaklaşmak; terk etmek, çıkmak.

ἀπείρατος, ος, ον (*adj.*), denenmemiş, tecrübe edilmemiş; (*gen.* ile) bir konuda deneyimsiz, tecrübesiz.

ἀπείργω, bir bariyerle ayırmak, iki şeyi birbirinden ayırmak; sınırlandırmak, dışarıda bırakmak.

ἀπειρέσιος, α, ον (*adj.*), sonsuz, sonu olmayan.

(1) ἀπειρία, ας, ἡ (*f.*), deneyimsizlik, tecrübesizlik; cehalet, bilgisizlik.

(2) ἀπειρία, ας, ἡ (*f.*), sonsuzluk.

ἀπείριτος, ος, ον (*adj.*), sonsuz, sonu olmayan.

(1) ἄπειρος, ος, ον (*adj.*) (*gen.* ile) -de cahil, deneyimsiz, tecrübesiz; -i bilmeyen.

(2) ἄπειρος, ος, ον (*adj.*), sonsuz; sayısız.

(1) ἀπείρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, cahil, bilgisiz; deneyimsiz, tecrübesiz.

(2) ἀπείρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, sonsuz, sayısız.

ἀπεκλανθάνομαι, unutmak, bir yana bırakmak.

ἀπελαύνω (*fut.* -ελάσω, *Att.* -ελῶ, *aor.* ἀπήλασα, *pf.* ἀπελήλακα; *pass. aor.* ἀπηλάθην, *pf.* ἀπελήλαμαι), geri itmek, geri püskürtmek, kovmak.

ἀπελέγχω (*fut.* -έγξω, *aor.* ἀπήλεγξα), çürütmek, yanlışlığını göstermek, boşa çıkarmak.

ἀπελευθέρα, ας, ἡ (*f.*), azat edilmiş, azatlı (kadın).

ἀπελευθερία, ας, ἡ (*f.*), azat etme, azat olma; özgür kılma, özgür kılınma.

ἀπελευθερικός, ή, όν (*adj.*), azat edilmiş, azatlı, serbest bırakılmış.

ἀπελεύθερος, ου, ὁ (*m.*), azatlı (erkek).

ἀπελευθερόω-ῶ, azat etmek, serbest bırakmak, özgürlüğünü vermek.

ἀπενέπω, ἀπεννέπω (yalnızca *praes.*), yasaklamak, menetmek; ayırmak.

ἀπεπνίγην: ἀποπνίγω *pass. II. aor.*

ἀπεραντολογία, ας, ἡ (*f.*), bitmek tükenmek bilmeyen gevezelik, boşboğazlık.

ἀπέραντος, ος, ον (*adj.*), sonsuz, sonuçsuz; amaçsız, gayesiz; bitmemiş, eksik, natamam.

ἀπέρατος, ος, ον (*adj.*), içinden geçilemeyen, aşılamayan; akıl sır ermez, anlaşılmaz.

ἀπεργάζομαι (*fut.* -άσομαι, *aor.* ἀπειγασάμην, *pf.* ἀπείργασμαι), tamamlamak, bitirmek, ikmal etmek; çalışmak, iş görmek; üretmek.

ἀπεργασία, ας, ἡ (*f.*), tamamlama, bitirme; sonuç.

ἀπερείδω, -in üzerine dayamak, -e tutturmak; -e dayanmak.

ἀπερίσκεπτος, ος, ον (*adj.*), düşüncesiz; yersiz, münasebetsiz.

ἀπερισκέπτως (*adv.*), düşüncesizce, münasebetsizce.

ἀπερίσοπτος, ος, ον (*adj.*), -e duyarsız, kayıtsız, ilgisiz.

ἀπερύκω (*imp.* ἀπήρυκον, *aor.* ἀπήρυξα), geri itmek, püskürtmek, ayırmak, uzaklaştırmak; (*gen.* ile) -den vazgeçmek, -den sakınmak.

ἀπέρχομαι (*fut.* ἀπελεύσομαι, *II. aor.* ἀπῆλθον veya -ήλυθον, *pf.* ἀπελήλυθα), ayrılmak, uzaklaşmak, gitmek.

ἀπεχθαίρω (*aor.* ἀπήχθηρα), nefret etmek, kin duymak, kin beslemek.

ἀπεχθάνομαι (*imp.* ἀπηχθανόμην, *fut.* ἀπηχθήσομαι, *aor.* ἀπηχθόμην, *pf.* ἀπήχθημαι,) || *med.* nefret etmek, kin beslemek, düşman olmak || *pass.* nefret uyandırmak.

ἀπέχθεια, ας, ἡ (*f.*), kin, hınç.

ἀπεχθής, ής, ές (*adj.*), iğrenç, tiksindiren; dayanılmaz.

ἀπεχθῶς (*adv.*), kinle, hınçla.

ἀπέχω (*imp.* ἀπεῖχον, *fut.* ἀφέξω, *II. aor.* ἀπέσχον), uzakta tutmak, uzaklaştırmak; (*gen.* ile), -den uzakta bulunmak || *med.* ἀπέχομαι (*fut.* ἀφέξομαι, *II. aor.* ἀπεσχόμην, *pf.* ἀπέσχημαι), uzak kalmak.

ἀπήμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, zarar görmemiş, zarara uğramamış, sağ salim; uygun, yerinde.

ἀπήνεγκα: ἀποφέρω *I. aor.*

ἀπίθανος, ος, ον (*adj.*), ikna edici olmayan, inandırıcı olmayan, inanılmaz; akıl almaz; olanaksız, ihtimal verilemez; umulmaz; gerçekleşeceği şüpheli.

ἀπιθανότης, ητος, ἡ (*f.*), inanılır gibi olmama, inanılmazlık; tuhaflık, gariplik, şaşırtıcılık.

ἀπιθάνως (*adv.*), gerçeğe az benzer şekilde; pek ikna edici olmayan bir tarzda.

ἀπιθέω-ῶ, (*dat.* ile) -e inanmamak, güvenmemek, itimat etmemek; -e itaat etmemek, boyun eğmemek.

ἀπιστέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἠπίστησα, *pf.* ἠπίστηα), (*dat* ile) -e inanmamak, itimat etmemek; (*dat.* ile) birine itaat etmemek, boyun eğmemek.

ἀπιστία, ας, ἡ (*f.*), güvensizlik, güvenmeme, itimatsızlık; inanmama.

ἄπιστος, ος, ον (*adj.*), güvenilir olmayan, emin olmayan; sadık olmayan, sadakatsiz.

ἀπίστως (*adv.*), inanılmaz şekilde.

ἀπλατής, ής, ές (*adj.*), geniş olmayan, dar, ensiz.

ἄπλατος, ος, ον (*adj.*), sonu olmayan, sonsuz.

ἀπληστία, ας, ἡ (*f.*), doymazlık, doymakbilmez istek.

ἄπληστος, ος, ον, gözü doymaz, doymak bilmez, açgözlü, tamahkâr; (*adj.*), (*gen.* ile) -e doymaz, kanmaz.

ἄπλοια, ας, ἡ (*f.*), deniz yolculuğu için uygun olmayan zaman.

ἁπλόος-οῦς, όη-ῆ, όον-οῦν (*adj.*), basit, yalın, sade || *comp.* ἁπλοῦστερος, *sup.* ἁπλοῦστατος.

ἄπλοος-οος, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), (gemi, deniz yolculuğu için) elverişsiz.

ἁπλότης, ητος, ἡ (*f.*), basitlik, yalınlık, sadelik; doğruluk, dürüstlük, açık yüreklilik.

ἄπλουτος, ος, ον (*adj.*), zengin olmayan, serveti olmayan, yoksul, fakir.

ἁπλόω-ῶ (*fut.* ἁπλώσω, *aor.* ἥπλωσα; *pass. aor.* ἡπλώθην, *pf.* ἥπλωμαι), (katlanmış bir şeyi) açmak, yaymak, sermek; basit olmak.

ἁπλῶς (*adv.*), yalnızca, sadece; açıkça.

ἀπό (sesliden önce) ἀπ' (sert nefes işareti almış bir sesliden önce) ἀφ' (*praep.*), (*gen.*) (yer için) -den, -den uzağa, -den uzakta; (zaman için) -den beri, -den itibaren, -den sonra, -in ardından; -in dışında, -den başka, hariç, -den uzak || (*adv.*) uzakta, uzağa, bir kenara.

ἀποβαίνω (*fut.* -βήσομαι, *aor.* (*intrans.* anlamda) ἀπήβησα; *II. aor.* ἀπέβην, *pf.* ἀποβέβηκα), çıkmak, inmek, varmak, gelmek; (kehanet için) gerçekleşmek, gerçek olmak.

ἀποβάλλω (*fut.* -βαλῶ, *II. aor.* ἀπέβαλον, *pf.* ἀποβέβληκα), atmak, fırlatmak, uzağa atmak, kovmak; yitirmek, kaybetmek.

ἀποβάπτω, suyun altına girmek, dalmak; ıslatmak; su vermek; daldırmak, batırmak.

ἀπόβασις, εως, ἡ (*f.*), çıkarma, indirme, boşaltma; inme; sonuç.

ἀποβιβάζω, *Att.* -βιβῶ, indirmek, boşaltmak.

ἀπόβλεπτος, ος, ον (*adj.*), ilgi çekici, ilgi çeken, dikkat çeken, dikkat çekici, göze batan, fark edilen, bakışları üstüne çeken.

ἀποβλέπω (*fut.* -βλέψομαι, *aor.* ἀπέβληψα), uzaktan bakmak; (hayranlık veya ilgiyle) gözlerini dikip bakmak, ilgilenmek, incelemek || *med.* gözlerini dikmiş olmak, gözleri -e takılı kalmak.

ἀπόγειος, ος, ον (*adj.*), topraktan gelen || (*subst.*) τὰ ἀπόγεια, yeryüzünün uzak bölgeleri.

ἀπογεύομαι, (*gen.* ile) -in tadına bakmak, -i tatmak, denemek.

ἀπογίγνομαι *Geç Att.* ἀπογίνομαι (*fut.* ἀπογενήσομαι, *II. aor.* ἀπεγενόμην, *pf.* ἀπογεγένημαι), uzaklaşmak, gitmek; ölmek; οἱ ἀπογενόμενοι, ölüler.

ἀπογιγνώσκω veya ἀπογινώσκω (*fut.* ἀπογνώσομαι, *II. aor.* ἀπέγνων, *pf.* ἀπέγνωκα), (*acc.* veya *gen.* ile) -i reddetmek, kabul etmemek, tanımamak; bağışlamak, affetmek; umutsuzluğa düşmek, umudunu yitirmek, umudunu kaybetmek.

ἀπόγνοια, ας, ἡ ve ἀπόγνωσις, εως, ἡ (*f.*), ümitsizlik, umutsuzluk; karamsarlık, kötümserlik.

ἀπόγονος, ος, ον (*adj.*), birinin soyundan gelenler, çocuklar, torunlar.

ἀπογραφή, ῆς, ἡ (*f.*), kayıt; kütük, sicil.

ἀπογράφω (*fut.* -γράψω, *aor.* ἀπέγραψα), kaydetmek, kayda geçirmek || *med.* (bir resmi, yazıyı) kopya etmek, kopyalamak.

ἀποδαίομαι (*fut.* -δάσομαι, *aor.* ἀπεδασάμην), paylaştırmak, pay vermek, bölmek, bölüştürmek, dağıtmak, ayırmak.

ἀποδακρύω, ağlamak, gözyaşı dökmek; üzülmek, üzüntü duymak.

ἀποδείκνυμι ve ἀποδεικνύω (*fut.* -δείξω, *aor.* ἀπέδειξα, *Ion.* çekimde "ι" düşer: *fut.* ἀποδέξω, *aor.* ἀπέδεξα; *pass. aor.* ἀπεδείχθην, *pass. aor. part.* ἀποδεχθείς, *pf.* ἀποδέδειγμαι [*Ion.* ἀποδέδεγμαι], *pl. pf. 3. pers. sing.* ἀπεδέδεκτο; *med. inf.* ἀποδέξασθαι), göstermek; ilan etmek, duyurmak, bildirmek; ispatlamak, kanıtlamak, tanıtlamak.

ἀποδειλιάω-ῶ (*imp.* ἀπεδειλίων, *aor.* ἀπεδειλίασα, *pf.* ἀποδεδειλίακα), korkmak, çekinmek; korkuyla -den vazgeçmek.

ἀπόδειξις, εως, ἡ (*f.*), kanıt, kanıtlama, ispatlama, ispat, gösterme.

ἀποδέρω (*fut.* -δερῶ, *aor.* ἀπέδειρα; *pass. aor. part.* ἀποδαρείς), derisini yüzmek, derisini çıkarmak.

ἀποδέχομαι (*fut.* -δέξομαι, *aor.* ἀπεδεξάμην, *pf.* ἀποδέδεγμαι), almak, kabul etmek; karşılamak; onaylamak, tasdik etmek, beğenmek, kabul etmek, uygun bulmak; anlamak, farkına varmak, sezmek.

(1) ἀποδέω (*fut.* -δήσω), sıkı bir şekilde bağlamak, sıkıca bağlamak, raptetmek.

(2) ἀποδέω (*fut.* -δεήσω), verilen bir sayıdan şu kadar eksik olmak, *örn.* τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια, on binden üçyüz eksik, yani dokuz bin yedi yüz; (*gen.* ile) -den aşağı olmak, -den az sayıda olmak; (*impers.*) ἀποδεῖ (*gen.* ile) - gereklidir, -e gereksinim vardır.

ἀποδηλόω-ῶ, açıklamak, aydınlatmak, ortaya koymak, göstermek.

ἀποδημέω-ῶ (*aor.* ἀπεδήμησα), dışarı (yurt dışına) yolculuk yapmak, yolculuğa çıkmak; ülkesini terk etmek; evinden ayrılmak.

ἀποδιδράσκω (*fut.* ἀποδράσομαι, *II. aor.* ἀπέδραν, *pf.* ἀποδέδρακα), kaçmak, sıvışmak.

ἀποδίδωμι (*imp.* ἀπεδίδουν, *fut.* ἀποδώσω, *aor.* ἀπέδωκα, *II. aor.* ἀπέδων) || *med.* geri vermek, iade etmek, teslim etmek; vermek, karşılık olarak vermek; açıklamak, açıklama yapmak; satış yapmak, satmak, toptan satış yapmak; ödemek.

ἀποδιΐστημι, ayırmak, ikiye ayırmak, ikiye bölmek; yarmak.

ἀποδικάζω, aklamak, temize çıkarmak, beraat ettirmek.

ἀποδικέω-ῶ, mahkemede kendini savunmak.

ἀποδοκιμάζω (*fut.* -άσω, *aor.* ἀπεδοκίμασα, *pf.* ἀποδεδοκίμακα; *pass. aor.* ἀπεδοκιμάσθην, *pf.* ἀποδεδοκίμασμαι), (bir adayı) denedikten, sınadıktan sonra reddetmek.

ἀπόδυσις, εως, ἡ (*f.*), soyunma, (giysilerini) çıkarma.

ἀποδύω, soyunmak, giysilerini çıkarmak.

ἀποζάω-ῶ, hayatta kalmak, sağ kalmak, kurtulmak; yoksul bir şekilde yaşamak.

ἀποθαυμάζω, (*acc.* ile) hayran olmak, hayran kalmak, hayranlık duymak; şaşırıp kalmak.

ἄποθεν (*adv.*), uzağa, uzaktan; (*gen.* ile) -e uzak, -den uzak.

ἀποθεόω-εῶ, tanrılaştırmak, tanrı mertebesine yükseltmek.

ἀπόθεσις, εως, ἡ (*f.*), yedek olarak koyma; terk etme, bırakıp gitme.

ἀπόθεστος, ος, ον (*adj.*), ihmal edilmiş, ihmal edilen, önemsenmeyen, savsaklanmış; küçümsenen, hor görülen.

ἀπόθετος, ος, ον (*adj.*), yedek olarak konulmuş || (*subst.*) τὰ ἀπόθετα, devlet hazinesi.

ἀποθέω, koşarak uzaklaşmak.

ἀποθέωσις, εως, ἡ, tanrılaştırmak, tanrı mertebesine yükseltmek.

ἀποθήκη, ης, ἡ (*f.*), depo, dükkân, mağaza; mezar.

ἀποθνῄσκω (*fut.* ἀποθανοῦμαι, *II. aor.* ἀπέθανον, *pf.* ἀποτέθνηκα), ölmek, can vermek, hayatını kaybetmek.

ἀποθύω, kurban etmek, kurban olarak sunmak.

ἀποίητος, ος, ον (*adj.*), yapılmamış, tamamlanmamış, bitirilmemiş, bitmemiş; işlenmemiş, sanatsız yapılmış; olanaksız, imkânsız.

ἀποικέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἀπῴκησα, *pf.* ἀπῴκηκα), göç etmek; uzakta oturmak.

ἀποικία, ας, ἡ (*f.*), koloni.

ἀποικίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ, *aor.* ἀπῴκισα, *pf.* -; *pass. aor.* ἀπῳκίσθην, *pf.* ἀπῴκισμαι), koloni kurmak.

ἄποικος, ος, ον (*adj.*), ülkesinden uzakta yaşayan, yurt dışında yaşayan; kolonide yaşayan, iskân edilen bir yere yerleştirilen, göçmen.

ἄποινα, ῶν, τά (*n. plur.*), fidye, kurtulmalık.

ἀποινάω-ῶ, bir cinayet için kefaret istemek.

ἀποίχομαι, gitmek; (*gen.* ile) -den uzakta olmak; uzaklaşmak; ölmek, telef olmak.

ἀποκαθαίρω, arındırmak, temizlemek; saf, arı bir dil konuşmak || *med.* (*gen.* ile) -den arınmak, temizlenmek.

ἀποκάθαρσις, εως, ἡ (*f.*), arındırma, temizleme.

ἀποκαθίστημι (*fut.* -καταστήσω, *aor.* -κατέστησα), eski, önceki durumuna getirmek; germek, çekmek; (hastalık) yatışmak.

ἀποκαίω, *Att.* -κάω (*aor.* ἀπέκαυσα, *pf.* -; *pass. imp.* ἀπεκαόμην, *aor.* ἀπεκαύθην, *pl. pf.* ἀπεκεκαύμην), ateşle harap etmek, yakıp yıkmak.

ἀποκαλέω-ῶ, geri çağırmak, yeniden çağırmak; isim takmak, lakap takmak.

ἀποκαλύπτω, göstermek, ortaya koymak, açıklamak.

ἀποκάμνω, yorgun olmak, yorulmak; bıkmak, usanmak; vazgeçmek, caymak.

ἀπόκειμαι, -in yanına konulmuş olmak, yedek olarak bulunmak; ayrı tutulmak; hor görülmek, küçümsenmek.

ἀποκείρω (*fut.* -κερῶ, *aor.* ἀπέκειρα, *pl. pf.* ἀπεκεκάρκειν; *pass. aor.* ἀπεκάρην, *pf.* ἀποκέκαρμαι), (saçı, sakalı) kesmek; öldürmek || *med.* saçlarını kesmek; yıkmak, yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek.

ἀποκηρύσσω, *Att.* ἀποκηρύττω, yasaklamak, menetmek.

ἀποκινδύνευσις εως, ἡ (*f.*), riske girme, risk alma, risk.

ἀποκινδυνεύω, ümitsiz bir girişimde bulunmak.

ἀποκινέω-ῶ, itmek, uzaklaştırmak; ayırmak.

ἀπόκινος, ος, ον (*adj.*), kaçak.

ἀποκλάζω, bağırmak, çığlık atmak.

ἀποκλαίω, *Att.* -κλάω (*fut.* -κλαύσομαι, *aor.* ἀπέκλαυσα), ağlamak, gözyaşı dökmek.

ἀπόκλεισις, εως, ἡ (*f.*), kovma, dışarı atma, dışarıda bırakma.

ἀποκλείω, kapamak; dışarı atmak, kovmak.

ἀποκληρόω-ῶ, kurayla seçmek, kurayla dağıtmak.

ἀποκλίνω, eğmek; yolunu değiştirmek, yolundan ayırmak; başka yöne saptırmak, çevirmek.

ἀποκνέω-ῶ, zayıflık veya korkudan reddetmek, -den korkmak; tereddüt etmek, kararsız kalmak, duraksamak.

ἀπόκνησις, εως, ἡ (*f.*), zayıflıktan veya korkudan reddetme veya tereddüt etme.

ἀποκομίζω, kendisiyle götürmek, alıp götürmek, beraberinde götürmek.

ἀποκόπτω, kesmek, ayırmak, parçalamak, bölmek.

ἀποκοτταβίζω, şarap kupasının dibinde kalanı *kottabos* oyunundaki gibi yere dökmek; kusmak, çıkarmak; tükürmek.

ἀπόκρημνος, ος, ον (*adj.*), dik, sarp, yalçın.

ἀποκρίνω, seçerek ayırmak, seçmek, bir seçim yapmak; mahkûm etmek || *med.* ἀποκρίνοῦμαι, yanıt vermek, yanıtlamak, cevap vermek, karşılık vermek.

ἀπόκρισις, εως, ἡ (*f.*), yanıt, cevap, karşılık.

ἀποκρούω, uzaklaştırmak, ayırmak; uzağa itmek, püskürtmek.

ἀποκρύπτω (*fut.* -ύψω, *aor.* ἀπέκρυψα), saklamak, gizlemek, güvenilir bir yere koymak; alıp saklamak, gözden kaybetmek || *med.* saklamak, gizlemek.

ἀπόκρυφος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* ile) -den gizli, saklı; gizlenmiş, saklanmış.

ἀποκτείνω (*fut.* -κτενῶ, *aor.* ἀπέκτεινα *II. aor.* ἀπέκτανον, *II. pf.* ἀπέκτονα), öldürmek, canına kıymak; ölüme mahkûm etmek.

ἀποκωλύω, engellemek, engel olmak, mâni olmak; birini -den ayırmak, uzaklaştırmak.

ἀπολαγχάνω (*fut.* ἀπολήξομαι, *II. aor.* ἀπέλαχον) kurada elde etmek, kurada kazanmak.

ἀπολαλέω-ῶ, gevezelik etmek, boşboğazlık etmek; ordan burdan konuşmak.

ἀπολαμβάνω (*fut.* ἀπολήψομαι, *II. aor.* ἀπέλαβον, *pf.* ἀπείληφα; *pass. aor.* ἀπελήφθην, *pf.* ἀπείλημμαι), almak, karşılık olarak almak; yeniden elde etmek, yakalamak, ele geçirmek; ayırmak, -den uzaklaştırmak, -in dışında bırakmak.

ἀπολάμπω, parlamak, ışıldamak.

ἀπολαύω (*imp.* ἀπέλαυον, *fut.* ἀπολαύσομαι, daha sonra ἀπολαύσω, *aor.* ἀπέλαυσα, *pf.* ἀπολέλαυκα; *pass. aor.* ἀπελαύσθην, *pf.* ἀπολέλαυσμαι veya ἀπολέλαυμαι), (*gen.* ile) -den yararlanmak, faydalanmak, istifade etmek; kazanç elde etmek, çıkar sağlamak.

ἀπολέγω (*fut.* -λέξω, *aor.* ἀπέλεξα; *pass. pf.* ἀπείλεγμαι), seçmek; reddetmek, kabul etmemek || *med.* terk etmek, bırakmak.

ἀπολείπω (*fut.* -λείψω, *II. aor.* ἀπέλιπον, *pf.* ἀπολέλοιπα), terk etmek, yüz üstü bırakmak, bırakmak; miras olarak bırakmak; (*intrans.*) cesaretsizliğe kapılmak.

ἀπόλειψις, εως, ἡ (*f.*), terk etme, bırakma; eksiklik, yokluk, mahrumiyet.

ἀπόλεκτος, ος, ον (*adj.*), seçilmiş; seçkin, mümtaz, kalburüstü, yüksek.

ἀπόλεμος, ος, ον (*adj.*), savaşçı olmayan; yenilemeyen.

ἀπολέπω, (kabuğunu, derisini) soymak, çıkarmak.

ἀπολήγω (*imp.* ἀπέληγον, *fut.* ἀπολήξω), dinlenmek; durmak, kesilmek, dinmek; artık yapmamak.

ἄπολις, ις, ιδος, kentsiz; yurtsuz, yerinden yurdundan sürülmüş; kentte yaşamaya lâyık olmayan.

ἀπόλλυμι veya ἀπολλύω (*imp.* ἀπώλλυν, *fut.* ἀπολέσω, *Att.* ἀπολῶ, *aor.* ἀπώλεσα, *pf.* ἀπολώλεκα), mahvetmek, tahrip etmek, yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek; öldürmek, canına kıymak, canını almak.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ (*m.*), Apollon, Leto'nun oğlu ve Artemis'in kardeşi olan tanrı.

ἀπολογέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἀπελογησάμην, *pf.* ἀπολελόγημαι), kendini savunmak, kendini savunmak için konuşma yapmak.

ἀπολογία, ας, ἡ (*f.*), kendini savunma; savunma konuşması, apoloji.

ἀπολογίζομαι (*fut.* -ιοῦμαι, *aor.* ἀπελογισάμην, *pf.* ἀπολελόγισμαι), hesaplamak, hesap yapmak, saymak; açıklamak.

ἀπολογισμός, οῦ, ὁ (*m.*), hesap, hesaplama; açıklama.

ἀπόλογος, ου, ὁ (*m.*), ayrıntılı, uzun öykü; hikâye; rapor.

ἀπολούω (*fut.* -ούσω, *aor.* ἀπέλουσα), (kanı, teri vs) yıkayarak temizlemek; yıkanarak temizlenmek, yıkanmak.

ἀπολύω (*fut.* -ύσω, *aor.* ἀπέλυσα, *pf.* ἀπολέλυκα), kurtarmak, serbest bırakmak; beraat ettirmek; terhis etmek.

ἀπομαντεύομαι, kehanette bulunmak, önceden haber vermek; tahminde bulunmak, tahmin etmek, kestirmek.

ἀπομαραίνω, tüketmek, soldurmak, kurutmak; yok etmek || *pass.* ἀπομαραίνομαι, erimek, bitip tükenmek, sararıp solmak, canlılığını yitirmek.

ἀπομάχομαι, yüksek bir yerden savaşmak; gemilerin üstünden savaşmak; şiddetli bir şekilde savaşmak; ümitsizce savaşmak; sonuna kadar savaşmak; püskürtmek, geri itmek.

ἀπόμαχος, ος, ον (*adj.*), savaştan uzak, savaşmayı bilmeyen.

ἀπομερίζω, paylaşmak, bölüşmek, üleşmek.

ἀπομιμέομαι-οῦμαι, taklit etmek, öykünmek.

ἀπομίμησις, εως, ἡ (*f.*), taklit, öykünme.

ἀπομιμνήσκομαι, hatırlamak, anımsamak; bir iyiliği hatırlamak; anısını korumak.

ἀπόμισθος, ος, ον (*adj.*), ödenmemiş, parası verilmemiş; parasız, ücretsiz, bedava.

ἀπομισθόω-ῶ, bir ücret karşılığı vermek; kiralamak.

ἀπομνημόνευμα, ατος, τό (*n.*), anılmaya değer söz veya eylem.

ἀπομνημόνευσις, εως, ἡ (*f.*), anma, adını anma, hatırlama; söz etme, bahsetme.

ἀπομνημονεύω, hatırlatmak; hatırlamak, anımsamak, anmak.

ἀπόμνυμι (*imp.* ἀπώμνυν, *fut.* ἀπομοῦμαι, *aor.* ἀπώμοσα, *pf.* ἀπομώμοκα), yeminle, yemin ederek hayır demek || *med.* -den vazgeçmek.

ἀπομονόω-ῶ, yalnız bırakmak, tek başına bırakmak, dışarıda bırakmak.

ἀποναίω (*aor.* ἀπένασσα), başka yere taşımak, nakletmek; kovmak.

ἀπονέμησις, εως, ἡ (*f.*), verme; paylaştırma, bölme, dağıtma.

ἀπονέμω (*fut.* -νεμῶ, *aor.* ἀπένειμα, *pf.* ἀπονενέμηκα), vermek; paylaştırmak, dağıtmak.

ἀπονεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ἀπένευσα,

pf. ἀπονένευκα), reddetme işareti olarak başını sallamak; (*gen.* ile) -den uzaklaşmak, ayrılmak; -e doğru eğilmek.

ἀπονία, ας, ἡ (*f.*), yorgunluk, halsizlik.

ἀπονίζω (*fut.* -ίψω, *aor.* ἀπένιψα), yıkamak, yıkayarak temizlemek || *med.* yıkayarak temizlemek, yıkamak.

ἀπονίνημι (yalnızca *med.*) ἀπονίναμαι (*fut.* ἀπονήσομαι, *aor.* ἀπωνάμην), (*gen.* ile) -den yararlanmak, faydalanmak, istifade etmek.

ἀπονίνομαι (*gen.* ile) -den yararlanmak, faydalanmak, istifade etmek.

ἀπονοέομαι-οοῦμαι, aklını oynatmak, delirmek, çıldırmak; umutsuzluğa kapılmak.

ἀπόνοια, ας, ἡ (*f.*), ümitsizlik, umutsuzluk; çaresizlik; çılgınlık, delilik.

ἄπονος, ος, ον (*adj.*), acısız; zahmetsiz, sıkıntısız; üzüntü, sıkıntı vermeyen; acıyı dindiren, yatıştıran.

ἀπονοστέω-ῶ, evine, ülkesine dönmek; dönüp gelmek.

ἀπονοσφίζω, uzaklaştırmak, ayırmak; gizlice almak, aşırmak, çalmak.

ἀπονυκτερεύω, (*gen.* ile) geceyi -in dışında geçirmek.

ἀπόνως (*adv.*), sıkıntısızca, sıkıntı çekmeden, çaba harcamadan, zahmetsizce, yorulmadan, yorulmaksızın.

ἀπόξενος, ος, ον (*adj.*), konuk sevmeyen, misafir sevmeyen; (*gen.* ile) bir yerden sürülmüş.

ἀποξενόω-ῶ, sürgüne göndermek, ülkesinden sürmek, kovmak; bir yerden uzakta tutmak.

ἀποπαύω, (*acc.* veya *gen.* ile) durdurmak, son vermek; dindirmek, yatıştırmak || *med.* durmak, kesilmek, dinmek.

ἀπόπειρα, ας, ἡ (*f.*), sınama, deneme; deneyim, tecrübe.

ἀποπειράω-ῶ (*fut.* -άσω, *aor.* ἀπεπείρασα), denemek, tecrübe etmek; girişimde bulunmak || *med.* ἀποπειράομαι-οῦμαι, denemek, sınamak; -e koyulmak, girişmek.

ἀποπέμπω, uzaklaştırmak, göndermek, yollamak; kovmak.

ἀπόπεμψις, εως, ἡ (*f.*), kovma, geri gönderme.

ἀποπενθέω-ῶ, ağlamak, gözyaşı dökmek.

ἀποπέτομαι, uçmak, havalanmak, yükselmek.

ἀποπίμπλημι (*fut.* -ήσω), (bir sayıyı) yuvarlamak; tamamen doldurmak; gereksinimi karşılamak, tatmin etmek, doyurmak.

ἀποπίνω, (*gen.*) -den içmek.

ἀποπίπτω (*fut.* ἀποπεσοῦμαι), (*gen.* ile) -den, düşmek, dökülmek; atlamak; hayal kırıklığına uğramak.

ἀποπλάζω (*fut.* -πλάξω), (*gen.* ile) -den yoksun, mahrum bırakmak; başıboş dolaşmak, gezinmek; (zırh başlığı için) başından düşmek.

ἀποπλανάω-ῶ, yolunu şaşırmak, başıboş dolaşmak || *med.* ἀποπλανάομαι, (*gen.* ile) -den uzaklaşmak.

ἀποπλέω (*fut.* -πλεύσομαι veya -πλευσοῦμαι), yelken açmak, denize açılmak.

ἀπόπληκτος, ος, ον (*adj.*), aklını yitirmiş; aptal, sersem; salak; güçsüz, aciz, zayıf.

ἀποπλήξ, εως, ἡ (*f.*) ve ἀποπληξία, ας, ἡ (*f.*), inme, felç.

ἀποπληρόω-ῶ (sönmüş bir kandili) yeniden doldurmak; (bir vaadi) yerine getirmek, (sözünü) tutmak.

ἀποπνέω, *ep.* -πνείω (*fut.* -πνεύσομαι, *aor.* ἀπέπνευσα), üflemek; nefes almak, içine çekmek; esmek; (koku) çıkarmak, yaymak; kokmak.

ἀποπνίγω (*fut.* -πνίξω veya -πνίξομαι, *aor.* ἀπέπνιξα, *pf.* -; *pass. II. fut.* -πνιγήσομαι, *II. aor.* ἀπεπνίγην, *pf.* ἀποπέπνιγμαι), boğmak, boğazlamak; soluğunu kesmek.

ἀπόπολις, *poet.* ἀπόπτολις, ὁ, ἡ (*adj.*), *acc.* -ιν, vatanından sürülmüş, sürgün.

ἀποπορεύομαι, *pass. fut. med.* -εύσομαι, *pass. aor.* ἀπεπορεύθην (*gen.* ile) -den uzaklaşmak; geri çekilmek.

ἀποπραΰνω, yatıştırmak, dindirmek, sakinleştirmek, teskin etmek.

ἀποπροαιρέω-ῶ (*II. aor. part.* -προελών), rol oynamak, katkıda bulunmak.

ἀποπροΐημι (*fut.* -προήσω, *ep. aor.* -προέηκα, *praes. part.* -προϊείς), uzağa atmak, uzağa fırlatmak, uzağa yollamak.

ἄποπτος, ος, ον (*adj.*), uzaktan görülen; görünmez; uzak.

ἀποπτύω, tükürmek.

ἀπορέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἠπόρησα, *pf.* ἠπόρηκα), çaresiz kalmak; tereddüt etmek, duraksamak, kararsız kalmak, kararsız davranmak; şaşırmak, ne yapacağını bilememek.

ἀπορία, ας, ἡ (*f.*), çaresizlik; telaş, acele; tereddüt, kararsızlık; sıkıntı, zorluk; kıtlık.

ἄπορος, ος, ον (*adj.*), aşılamayan, aşılmaz; olanaksız, mümkün olmayan; zor, güç, çetin, müşkül; çaresiz; tereddütlü.

ἀπορραγήσομαι: ἀπορρήγνυμι *pass. fut.*

ἀπορρέω (*fut.* ἀπορρυήσομαι, *I. aor.* ἀπέρρευσα, *II. aor.* ἀπερρύην), akmak, düşmek; ayrılmak, gitmek, (*gen.* ile) -den uzaklaşmak.

ἀπορρήγνυμι (*fut.* -ρρήξω, *aor.* ἀπέρρηξα, *II. pf.* ἀπέρρωγα; *pass. fut.* ἀπορραγήσομαι, *II. aor.* ἀπερράγην), kırmak, parçalamak; (ἀπό ve *gen.* ile) kuvvetlice ayırmak.

ἀπόρρησις, εως, ἡ (*f.*), yasaklama, menetme; reddetme, karşı çıkma, kabul etmeme, itiraz.

ἀπόρρητος, ος, ον (*adj.*), söylenmesi yasak, söylenemeyen, söylenemez; söylenmemesi gereken sır; korkunç.

ἀπορρίπτω (*fut.* -ίψω, *aor.* ἀπέρριψα), uzağa atmak, fırlatmak; sürgüne göndermek, sürmek.

ἀπορρώξ, ῶγος, ὁ, ἡ (*adj.*), dik, sarp || (*subst.*) ἡ ἀπ. sarp kayalık; uçurum, yar; (ırmak için) kol.

ἀπορχέομαι, (*aor.* ἀπωρχησάμην), uzakta dans etmek; dans ederek evliliği bozmak.

ἀπόρως (*adv.*), olanaksız, mümkün olmayan; çaresiz.

ἀποσείω, sarsarak düşürmek, devirmek.

ἀποσεύω (yalnızca *poet. praes.*), dışarı atmak, kovmak || *pass.* kaçmak; ölmek.

ἀποσημαίνω (*aor.* ἀπεσήμηνα), bir işaretle fikir vermek; üstü kapalı olarak söylemek, ima etmek; bildirmek.

ἀποσήπω, *trans.* (yalnızca *aor. inf.* -σῆψαι), bozmak, çürütmek || *intrans. pf.* ἀποσέσηπα, *pass.* (*fut.* ἀποσαπήσομαι, *II. aor.* ἀπεσάπην), çürümek, bozulmak; kangren olmak.

ἀποσιωπάω-ῶ, konuşmayı kesmek, susmak, sessizliğini korumak.

ἀποσιώπησις, εως, ἡ (*f.*), susma, sessizlik, sükût.

ἀποσκευή, ῆς, ἡ (*f.*), (ordu için) ağırlıklar, yükler.

ἀποσκηνέω-ῶ (*gen.* ile) birinden ayrı olarak bir çadırda oturmak; ayrı yaşamak.

ἀποσκηνός, ος, ον (*adj.*), ayrı yaşayan, ayrı bir çadırda oturan.

ἀποσκηνόω-ῶ, çadırının yerini değiştirmek veya uzaklaştırmak; ayrı, tek başına yaşamak; (*gen.* ile) -e yabancı olmak.

ἀποσκοπέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.*), uzaktan bakmak, uzaktan incelemek.

ἀποσκυδμαίνω, (*dat.* ile) kızmak, öfkelenmek.

ἀποσμάω-ῶ, temizlemek, silmek.

ἀποσμικρύνω, azaltmak, kısmak.

ἀποσμύχω veya ἀποσμύττω (*pass. II. aor. part.* ἀποσμυγείς), ateşle yok etmek.

ἀποσοβέω-ῶ, korkutarak kaçırmak, kovmak; (*intrans.*) kaçmak.

ἀπόσπασμα, ατος, τό (*n.*), bir bütünden ayrılan kısım, parça, fragment.

ἀποσπάω-ῶ, kuvvetlice sökmek, yolmak, çekip almak, çıkarmak.

ἀποσπένδω (*aor.* ἀπέσπεισα), *libasyon* yapmak (tanrılar onuruna şarap, süt vs dökmek).

ἀποσπεύδω, yönünü değiştirmek, yolundan saptırmak, başka yöne çevirmek.

ἀποστάζω (*aor.* ἀπέσταξα), damla damla akıtmak, damla damla akmasına izin vermek.

ἀπόστασις, εως, ἡ (*f.*), bırakma, terk; ayrılma, uzaklaşma, kopma; isyan, ayaklanma, başkaldırma.

ἀποστατέω-ῶ (*gen.* ile) -den uzakta bulunmak, -den uzaklaşmak, ayrılmak; -i terk etmek; bulunmamak.

ἀποστατήρ, ῆρος ve ἀποστάτης, ου, ὁ (*m.*), kaçak köle; isyancı, başkaldıran, ayaklanan, âsi, direnen; düşmana sığınan, dönek.

ἀποστατικός, ή, όν (*adj.*), ayaklanan, başkaldıran, isyankâr, âsi.

ἀποστατικῶς (*adv.*), isyankârca, isyankâr bir şekilde.

ἀποσταυρόω, bir çitle kapamak, örtmek.

ἀποστέγω, örtmek, üstünü örtmek; -e karşı korumak, savunmak.

ἀποστέλλω, göndermek, yollamak; kovmak, sürmek || *pass.* uzaklaşmak, çekilmek.

ἀποστερέω-ῶ (*gen.* ile) -den yoksun bırakmak, mahrum etmek.

ἀποστίλβω, parlamak, ışıldamak.

ἀποστολή, ῆς, ἡ (*f.*), gönderme, yollama, uzaklaştırma; görev; (mızrak vs için) fırlatma, atma.

ἀπόστολος, ος, ον (*adj.*), elçi || (*subst.*) ὁ ἀπόστολος, havari.

ἀποστράτηγος, ου, ὁ (*m.*), eski komutan, sabık komutan.

ἀποστρατοπεδεύομαι (*gen.* ile) -den uzakta kamp kurmak, ordugâh kurmak.

ἀποστρέφω (*fut.* -έψω, *aor.* ἀπέστρεψα), uzaklaştırmak, yolunu değiştirmek || *med.* (*fut.* ἀποστρέψομαι; *med.* anlamında *pass. aor.* ἀπεστράφην), kaçmak; -den korku veya tiksintiyle uzaklaşmak.

ἀποστροφή, ῆς, ἡ (*f.*), uzaklaştırma, yolunu değiştirme.

ἀποστυγέω-ῶ, (*aor.* ἀπεστύγησα, *pf.* ἀπεστύγηκα), nefret etmek; tiksinmek.

ἀποσφάζω, boğazlamak, boğazını kesmek, boğazını keserek öldürmek.

ἀποσχίζω (*fut.* -ίσω, *aor.* ἀπέσχισα; *pass. aor.* ἀπεσχίσθην), yarmak, kesmek, ayırmak.

ἀποσχίσμα, ατος, τό (*n.*), parça, fragment.

ἀποσῴζω, sağ salim kurtarmak, alıp çıkarmak; geri getirmek.

ἀποτάδην (*adv.*), güçlü, kuvvetli bir şekilde.

ἀποτακτός, ός, όν (*adj.*), yedek olarak veya ihtiyat için ayrılmış, saklanmış.

ἀποταφρεύω, bir çukurla siper yapmak.

ἀποτείνω, yaymak, sermek, uzatmak.

ἀποτειχίζω, surla tahkim etmek, surla güçlendirmek.

ἀποτειχισις, εως, ἡ (*f.*), koruma suru.

ἀποτείχισμα, ατος, τό (*n.*), koruma hattı.

ἀποτέλεσμα, ατος, τό (*n.*), bitirme, tamamlama; sonuç, netice; etki, tesir.

ἀποτελεσματικός, ος, ον (*adj.*), etkili, tesirli; yararlı, faydalı, avantajlı.

ἀποτελεστικός, ος, ον (*adj.*), bitiren, tamamlayan; (*gen.* ile) üreten.

ἀποτελέω-ῶ, tamamlamak, bitirmek, ikmal etmek, sona erdirmek; ödemek; adağını yerine getirmek; (bir tanrıya) teşekkür için bir kurban töreni yapmak.

ἀποτέμνω (*fut.* -τεμῶ, *aor.* ἀπέταμον, *pf.* ἀποτέτμηκα), kesmek, parçalamak, parçalara ayırmak, bölmek.

ἀποτίθημι, koymak, yere bırakmak || *med.* ἀποτίθημαι, koymak; kendisinden uzaklaştırmak.

ἀποτίκτω, çocuk doğurmak, doğum yapmak, çocuk dünyaya getirmek.

ἀποτίλλω (*aor.* ἀπέτιλα), tüylerini veya saçlarını yolmak, koparmak.

ἀποτιμάω-ῶ, küçümsemek, hor görmek; değer biçmek.

ἀποτίμησις, εως, ἡ (*f.*), sayma, sayım.

ἀπότιμος, ος, ον (*adj.*), değer verilmeyen, değersiz; saygı, hürmet gösterilmeyen.

ἀποτίνυμαι, ödetmek, cezalandırmak; (*gen.* ile) birinden intikamını almak.

ἀποτίνω, ödemek, cezasını çekmek, karşılığını ödemek, bedelini ödemek || *med.* intikam, öç almak.

ἀποτμήγω, keserek ayırmak, kesmek.

ἄποτμος, ος, ον (*adj.*), talihsiz, mutsuz, bahtsız || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

ἀποτολμάω-ῶ, cesaret göstermek, gözü pek olmak, korkusuz olmak.

ἀποτομία, ας ἡ (karakter için) sertlik, katılık; duygusuzluk, hırçınlık.

ἀπότομος, ος, ον (*adj.*), dik, sarp, yalçın.

ἀποτρέπω, uzaklaştırmak; caydırmak, vazgeçirmek || *med.* caymak, vazgeçmek; uzaklaşmak, sapmak.

ἀποτρέχω (*fut.* ἀποθρέξομαι veya ἀποδραμοῦμαι *II. aor.* ἀπέδραμον), koşarak uzaklaşmak, kaçmak.

ἀποτρίβω, sürtmek; ovmak.

ἀποτρόπαιος, ος, ον (*adj.*), kötülükleri uzaklaştıran; caydıran, caydırıcı; koruyucu, hami.

ἀποτροπή, ῆς, ἡ (*f.*), uzaklaştırma, yolundan saptırma; bertaraf etme, engelleme, mâni olma.

ἀπότροπος, ος, ον (*adj.*), insanlardan uzakta, ayrı yaşayan, tek başına yaşayan; kötülükleri uzaklaştıran; koruyucu.

ἀπότροφος, ος, ον (*adj.*), anne babasından, ailesinden uzakta büyüyen.

ἀποτρύω, yormak, usandırmak, tüketmek, bitirmek; ümidini yitirmek || *med.* yormak; bıktırmak, usandırmak.

ἀποτυγχάνω (*fut.* ἀποτεύξομαι), ulaşamamak, elde edememek; başaramamak; kaybetmek, yitirmek; -i eksik olmak, -den yoksun, mahrum olmak.

ἀποτυμπανίζω, cezalandırmak, dövmek.

ἀποφαίνω (*fut.* -φανῶ, *aor.* ἀπέφηνα), göstermek, açıklamak, ispatlamak, kanıtlamak; düşüncesini bildirmek || *med.* ἀποφαίνομαι, görünmek, ortaya çıkmak, zuhur etmek; tanık göstermek; ortaya koymak, açıklamak, düşüncesini bildirmek.

ἀποφέρω (*fut.* ἀποίσω, *aor.* ἀπήνεγκα, *II. aor.* ἀπήνεγκον), taşımak, nakletmek, (borcu, vergiyi) ödemek || *med.* kazanmak, elde etmek.

ἀποφεύγω (*fut.* -φεύξομαι) kaçmak, kaçıp kurtulmak; aklanmak, beraat etmek.

ἀπόφευξις, εως, ἡ (*f.*), kaçıp kurtulma; aklanma, beraat.

ἀπόφημι (*fut.* -φήσω, *aor.* ἀπέφησα), hayır demek, reddetmek, kabul etmemek, inkâr etmek || *med.* bildirmek.

ἀπόφθεγμα, ατος, τό (*n.*), özdeyiş; yargı, karar.

ἀποφθείρω, tepeden tırnağa, baştan aşağı harap etmek; yıkmak, mahvetmek.

ἀποφθίνω (*Att. fut.* -ιῶ, *aor.* ἀπέφθισα), kaybına neden olmak, kaybettirmek; (yaşamını) yitirmek.

ἀποφλαυρίζω, değerden düşürmek; indirmek, azaltmak; alçaltmak, aşağılamak.

ἀποφορά, ᾶς, ἡ (*f.*), ödeme; gelir, kazanç.

ἀποχέω (yalnızca *praes.* ve *pass. aor.* ἀπεχύθην), yaymak, akıtmak, dökmek.

ἀποχράω-ῶ, *Ion.* -χρέω (*inf.* ἀπόχρῆν, *Ion.* -χρᾶν; *impf.* ἀπέχρην, *fut.* ἀποχρήσω, *aor.* ἀπέχρησα), yetmek, kâfi gelmek || *med.* (*dat.* ile) -den yararlanmak, faydalanmak, istifade etmek || *pass.* (*dat.* ile) bir şeyle yetinmek; (*impers.*) -mek, -mak yeter.

ἀποχώννυμι, kapamak, tıkamak.

ἀποχωρέω-ῶ, gitmek, uzaklaşmak, ayrılmak; (ordu için) geri çekilmek.

ἀποχώρησις, εως, ἡ (*f.*), uzaklaşma, ayrılma; geri çekilme.

ἀποψηφίζομαι (*fut.* -ίσομαι, *Att.* -ιοῦμαι), oyla uzaklaştırmak.

ἄποψις, εως, ἡ (*f.*), uzaktan bakma, uzaktan seyretme; uzaktan bakmak için yer, platform.

ἀποψύχω (*fut.* -ύξω; *pass. aor.* ἀπεξύχθην, *II. aor.* ἀπεψύγην), çıkarmak, yaymak; ruhunu teslim etmek, ölmek; soğutmak.

ἀπραγία, ας, ἡ (*f.*), eylemsizlik, hareketsizlik, durgunluk; tepkisizlik, pasiflik; kayıtsızlık, ilgisizlik.

ἀπραγμόνως (*adv.*), tasasızca, kaygısızca.

ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ (*f.*) → ἀπραγία.

ἀπράγμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, sorunlarla ilgelenmeyen; kendi halinde; tembel, üşengeç, uyuşuk, hareketsiz; tepkisiz, tepki vermeyen; ilgisiz, kayıtsız; hiçbir sıkıntıya değmeyen.

ἀπρακτέω-ῶ, hiçbir şey elde etmemek; hiçbir şey yapmamak; işsiz güçsüz durmak, aylak olmak.

ἄπρακτος, ος, ον (*adj.*), hiçbir şeye yaramayan, boş, abes; yararsız, faydasız; sonuçsuz, neticesiz; eylemsiz, tepkisiz || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

ἀπράκτως (*adv.*), sonuçsuz bir biçimde; etkisiz, tesirsiz bir biçimde.

ἀπραξία, ας, ἡ (*f.*), dinlenme, istirahat; boş zaman.

ἀπρηπής, ής, ες (*adj.*), yakışıksız, münasebetsiz, uygun olmayan, yersiz.

ἀπροβούλευτος, ος, ον (*adj.*), düşünülmeyen, düşünülmemiş; öngörülmeyen, tahmin edilmeyen; düşüncesiz; öngörüsüz.

ἀπροβούλως (*adv.*), önceden tasarlamaksızın, düşünmeden.

ἀπρόθυμος, ος, ον (*adj.*), çabasız, gayretsiz; isteksiz, hevessiz, şevksiz.

ἀπρομηθής, ος, ον (*adj.*), ileriyi görmeyen, öngörüsüz.

ἀπρονόητος, ος, ον (*adj.*), önceden tasarlanmamış, düşünülmemiş; incelenmemiş, tetkik edilmemiş; düşüncesiz, öngörüsüz, ileriyi görmeyen.

ἀπρονοήτως (*adv.*), düşüncesizce, düşünmeden; öngörüsüz, ileriyi görmeksizin.

ἀπροσδόκητος, ος, ον (*adj.*), beklenilmeyen, beklenmedik; ani, hazırlıksız.

ἀπροσδοκήτως (*adv.*), hazırlıksız, hazırlıksız olarak, hazırlanmadan; umulmadık bir şekilde, beklenmedik bir şekilde.

ἀπροσήγορος, ος, ον (*adj.*), korkunç; hiç kimseyle konuşmayan, asosyal, geçimsiz, uyumsuz.

ἀπρόσκεπτος, ος, ον (*adj.*), önceden incelenmemiş, düşünülmemiş, ön-

görülmeyen; uzak görüşlü olmayan, öngörüsüz.

ἀπρόσμαχος, ος, ον (*adj.*), savaşılamayan, savaşılmaz, karşı konulmaz.

ἀπρόσμικτος, ος, ον (*adj.*), asosyal, geçimsiz; (*dat.* ile) -e karışmayan.

ἀπροστάτευτος, ος, ον (*adj.*), koruyucusuz; öndersiz.

ἀπρόσφορος, ος, ον (*adj.*), girilmesi zor; tehlikeli.

ἀπροσφωνητί (*adv.*), söz söylemeksizin, konuşmaksızın, konuşmadan.

ἀπρόσωπος, ος, ον (*adj.*), çirkin, korkunç; maskesiz; (gramerde) kişisiz, şahıssız.

ἀπροφάσιστος, ος, ον (*adj.*), bahane aramayan; tereddüt etmeyen, duraksamayan; bahanesiz, mazeretsiz; bağışlanamaz, hoşgörülemez.

ἀπροφασίστως (*adv.*), bahane aramaksızın, bahanesiz, mazeretsiz; duraksamadan, tereddüt etmeksizin.

ἄπτερος, ος, ον (*adj.*), kanatsız, kanadı olmayan; tüysüz.

(1) ἅπτω (*imp.* ἧπτον, *fut.* ἅψω, *aor.* ἧψα, *pf.* -; *pass. aor.* ἥφθην, *II. aor.* ἥφην, *pf.* ἧμμαι) eklemek, tutturmak, bağlamak, raptetmek; düğümlemek, düğüm atmak || *med.* ἅπτομαι (*imp.* ἡπτόμην, *fut.* ἅψομαι, *aor.* ἡψάμην, *pf.* ἧμμαι), kendisi için bağlamak, kendi üzerine bağlamak || *pass.* (*gen.* veya *dat.* ile) -ile ilişki kurmak; bir şeye veya birine elini sürmek, dokunmak.

(2) ἅπτω (*imp.* ἧπτον, *fut.* ἅψω, *aor.* ἧψα, *pf.* -; *pass. aor.* ἥφθην, *pf.* ἧμμαι), yakmak, tutuşturmak || *med.* ἅπτομαι, yanmak, tutuşmak.

ἄπυρος, ος, ον (*adj.*), ateşsiz; yakılmamış, yanmamış, ısıtılmamış, ateşi bilmeyen, ateşle işlenmemiş; soğuk.

ἀπύρως (*adv.*), ateşsiz.

ἀπύρωτος, ος, ον (*adj.*), yanmamış; pişmemiş, çiğ.

ἄπυστος, ος, ον (*adj.*), duyulmaması gereken, gizli, esrarlı; cahil, (*gen.* ile) -de bilgisiz; deneyimsiz.

ἄπωθεν (*adv.*), uzaktan, uzağa; (*gen.* ile) -den uzak.

ἀπωθέω-ῶ (*fut.* -ωθήσω ve -ώσω, *aor.* ἀπέωσα veya ἄπωσα), itmek, uzağa itmek, uzaklaştırmak, silkinip atmak || *med.* ἀπωθέομαι-οῦμαι (*fut.* ἀπώσομαι), kendinden uzaklaştırmak, uzağa itmek.

ἀπώλεια, ας, ἡ (*f.*), yıkım, yıkma, yıkıntı haline getirme, harap etme; kayıp, yitik.

ἀπών, οῦσα, όν, ἄπειμι *part.*

ἄρα, ἄρ' (*adv.*), o halde, öyle ise, demek ki; nitekim, gerçekten de.

ἆρα, mı, mi; acaba?

ἀρά, ᾶς, ἡ, *Ion.* ἀρή, (*f.*), dua, yakarış; (kötü anlamda) beddua, lanet; Ἀραί, Arai, Yıkım, Öç Tanrıçaları. Lat. Dirae/Furiae..

ἀραιός, α, ον (*adj.*), ince, dar; çok derin olmayan, sığ.

ἀραῖος, α, ον (*adj.*), dualarla çağrılan; lanetli, lanetlenmiş; (*dat.* ile) -e zararlı, zarar veren, dokuncalı.

ἀραιόω-ῶ, yoğunluğunu azaltmak, seyrekleştirmek, seyrek hale getirmek.

ἀράομαι-ῶμαι (*fut.* -άσομαι, *aor.* ἠρασάμην), dua etmek, yakarmak; beddua etmek, ah etmek.

ἄραρα: ἀραρίσκω *pf.*

ἀραρίσκω (*fut.* -; *aor.* ἦρσα, *II. aor.* ἤραρον, *pf. intrans.* ἄραρα; *pass. aor.* ἤρθην, *pf.* ἀρήρεμαι), bir şeyi başka bir şeye uydurmak, uyarlamak, adapte etmek; -ile süslemek, donatmak.

ἀράσσω, *Att.* ἀράττω (*fut.* -άξω, *aor.* ἤραξα), çarpmak, vurmak.

ἀρατός, ή, όν (*adj.*), lanetlenmiş, lanetli, kargışlı, melun.

ἀράχνη, ης, ἡ (*f.*), örümcek; örümcek ağı.

ἀράχνιον, ου, τό (*n.*), küçük örümcek; örümcek ağı.

ἀραχνοειδής, ής, ές (*adj.*), örümcek ağına benzer, örümcek ağı gibi.

Ἄραψ, βος, ὁ (*adj.*), Arap+, Araplarla ilgili; (*subst.*) ὁ Ἄραψ, Arap.

ἀργαλέος, α, ον (*adj.*), zor, zahmetli, müşkül; üzücü; korkunç.

Ἀργεῖος, α, ον (*adj.*), Argos+, Argoslularla ilgili; Argoslu.

ἀργεννός, ή, όν (*adj.*), beyaz, ak; parlak.

ἀργεστής, οῦ, ἡ (*adj.*), (bulutları dağıtarak) göğü aydınlatan; beyaz bulutları toplayan, yığan; fırtına getiren, fırtınalı,

ἀργέω-ῶ, tembellik etmek, tembel olmak, üşengeç olmak, uyuşuk olmak; iş yapmamak, çalışmamak; önemsememek, aldırmamak, boş vermek, ihmal etmek, savsaklamak.

ἀργής, ῆτος, ὁ, ἡ (*adj.*), beyaz, ak; parlak; keskin.

ἀργηστής, οῦ, ὁ (*adj.*), beyaz, ak; parlak, parıltılı.

ἀργία, ας, ἡ (*f.*), dinlenme, istirahat; tembellik, üşengeçlik, uyuşukluk; işsiz güçsüz olma, aylaklık.

ἄργιλος, ου, ἡ (*f.*), killi toprak, kil.

Ἀργολις, ίδος, ἡ, Peloponnesos'ta bir bölge.

(1) ἀργός, ή, όν (*adj.*), parlak, ışıklı; beyaz; hızlı, çabuk, çevik, canlı.

(2) ἀργός, όν veya ή, όν (*adj.*), tembel, üşengeç, uyuşuk; çalışmayan, işsiz, aylak; ihmalci, ihmalkâr || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

Ἄργος, εος-ους, τό (n.), Hellas'ın en önemli beş kent-devletinden biri ve Peloponnesos'taki *Argolis* bölgesinin başkenti.

ἀργύρεος-οῦς, έα-ᾶ, εον-οῦν (*adj.*), gümüşten, gümüşten yapılmış.

ἀργυρικός, ή, όν (*adj.*), gümüşle ilgili; parayla ilgili, parasal.

ἀργύριον, ου, τό (*n.*), gümüş sikke; para.

ἀργυροειδής, ής, ές (*adj.*), gümüş gibi parlak.

ἀργυρολογέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἠργυρολόγησα, *pf.* ἠργυρολόγηκα), para toplamak.

ἀργυρολογός, ος, ον (*adj.*), para toplayan.

ἄργυρος, ου, ὁ (*m.*), gümüş.

ἀργυρότοξος, ος, ον (*adj.*), gümüş yaylı (Apollon).

ἀργυροῦς → ἀργύρεος.

ἄρδην (*adv.*), yukarı, havaya.

ἄρδω (*fut.* ἄρσω, *aor.* ἦρσα), (bir ül-

keyi, tarlayı) sulamak; hayvanlara su içirmek, sulamak.

ἀρειά, yalnızca *Ion.* ve *poet.* ἀρειή, ῆς, ἡ (*f.*), tehdit, gözdağı; hakaret, küfür, sövme.

ἀρείων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), (ἀγαθός *comp.*) daha güçlü, daha kuvvetli, daha cesur; (*gen.* halinde) en iyi, üstün, eşsiz.

ἀρέσκω (*imp.* ἤρεσκον, *fut.* ἀρέσω, *aor.* ἤρεσα, *pf.* ἀρήρεκα; *pass. imp.* ἠρεσκόμην, *aor.* ἠρέσθην, *pf.* -), memnun etmek, hoşnut etmek; (*dat.* ile) birinin hoşuna gitmek (ταὐτὰ ἀρέσκει μοι, bu benim hoşuma gidiyor) || *med.* ἀρέσκομαι (*imp.* ἠρεσκόμην, *fut.* ἀρέσομαι, *aor.* ἠρεσάμην) uzlaşmak, karşılıklı anlaşmak; hoş olmak, hoşa gitmek, beğenilmek || *pass.* -den memnun olmak, hoşnut olmak.

ἀρετή, ῆς, ἡ (*f.*), iyilik; erkeklik, yiğitlik, mertlik, cesaret; erdem, fazilet.

ἀρήγω (*fut.* ἀρήξω, *aor. imperat. 2. pers. sing.* ἄρηξον, *2. pers. plur.* ἀρήξατε, *inf.* ἀρῆξαι), yardım etmek, yardıma koşmak; yararlı olmak.

ἀρήρεκα: ἀρέσκω *pf.*

ἀρήρεμαι: ἀραρίσκω *pass. pf.*

Ἄρης, εως, ὁ (*m.*), Ares (Lat. Mars), Savaş Tanrısı.

ἀρθήσομαι: αἴρω *pass. fut.*

ἀρθμός, οῦ, ὁ (*m.*), bağ, özellikle dostluk bağı.

ἀρθρῖτις, ίτιδος, ἡ (*f.*), bir eklem (mafsal) hastalığı, artrit.

ἄρθρον, ου, τό (*m.*), ek yeri; eklem, mafsal.

ἀρίγνωτος, ος, ον (*adj.*), tanınmış, ünlü, meşhur.

ἀριδείκετος, ος, ον (*adj.*), dikkat çekici, dikkat çeken, fark edilen, göze çarpan.

ἀρίδηλος, ος, ον (*adj.*), çok açık, belirgin, bariz; parlak.

ἀριθμέω-ῶ (*imp.* ἠρίθμουν, *fut.* ἀριθμήσω, *aor.* ἠρίθμησα, *pf.* -), hesaplamak, hesap yapmak, saymak.

ἀρίθμημα, ατος, τό (*n.*), hesap, hesaplama, sayma.

ἀρίθμησις, εως, ἡ (*f.*), hesap, hesaplama, sayma.

ἀριθμητικός, ή, όν (*adj.*), sayı+, sayısal, sayılarla ilgili.

ἀριθμός, οῦ, ὁ (*m.*), sayı, rakam.

ἀριπρεπής, ής, ές (*adj.*), dikkat çekici, göze çarpan, öne çıkan, seçkin.

ἀριστάω-ῶ (*imp.* ἠρίστων, *fut.* ἀριστήσω, *aor.* ἠρίστησα, *pf.* ἠρίστηκα), kahvaltı etmek; öğle yemeği yemek.

ἀριστεία, ας, ἡ (*f.*), üstünlük, iktidar; yiğitlik, mertlik, cesaret.

ἀριστεῖον, ου, τό (*n.*), cesaretin veya üstünlüğün ödülü.

ἀριστερός, ά, όν (*adj.*), sol, solda bulunan, soldaki; ἡ ἀριστερά, sol (taraf, el).

ἀριστεύς, έως, ὁ (*m.*), ilk sırayı alan, en önde gelen; en yiğit, en kahraman şef.

ἀριστεύω (*imp.* ἠρίστευον, *fut.* ἀριστεύσω, *aor.* ἠρίστευσα, *pf.* ἠρίστευκα), öne çıkmak, birinciliği el-

de etmek; yenmek.

ἀριστοκρατέομαι-οῦμαι (yalnızca *praes.*), aristokrasiyle yönetilmek, soylular tarafından yönetilmek.

ἀριστοκρατία, ας, ἡ (*f.*), aristokratların yönetimi, aristokrasi.

ἀριστοκρατικός, ή, όν (*adj.*), aristokratik.

ἄριστον, ου, τό (*n.*), kahvaltı veya öğle yemeği.

ἀριστοποιέω-ῶ, *med.* ἀριστοποιέομαι, kahvaltı hazırlamak, kahvaltı etmek.

ἄριστος, η, ον (*adj.*), olağanüstü, fevkalade, eşsiz; en iyi, en cesur, en soylu; || (*adv.*) ἄριστα, çok iyi, eksiksizce, kusursuzca, mükemmel biçimde.

Ἀριστοτέλης, ους, ὁ (*m.*), Aristoteles, ünlü filozof.

Ἀριστοφάνης, ους, ὁ (*m.*), Aristophanes, eski komedya ozanı.

Ἀρίων, ονος, ὁ (*m.*), Arion, bir ozan.

Ἀρκαδία, ας, ἡ (*f.*), Arkadia, Peloponnesos'ta bir bölge adı.

ἀρκέω-ῶ (*imp.* ἤρκουν, *fut.* ἀρκέσω, *aor.* ἤρκεσα, *pf.* -), uzaklaştırmak; direnmek, mukavemet etmek; (*dat.* ile) yetmek; yararlı, faydalı olmak.

ἄρκιος, α *poet.* ος, ον (*adj.*), kötülüğü, tehlikeyi uzaklaştıran; güven veren, güvenilir, emin.

ἄρκτος, ου, ὁ (*m.*), ayı; αἱ ἄρκτοι, Küçükayı ve Büyükayı takımyıldızları.

ἅρμα, ατος, τό (*n.*), savaş arabası.

ἁρμόζω (*imp.* ἥρμοζον, *fut.* ἁρμόσω, *aor.* ἥρμοσα, *pf.* ἥρμοκα; *pass. fut.* ἁρμοσθήσομαι, *aor.* ἡρμόσθην, *pf.* ἥρμοσμαι), eklemek, katmak; adapte etmek, uyarlamak, düzenlemek; yönetmek; evlendirmek; (*impers.*) ἁρμόζει, uygundur, (*inf.* ile) -mek uygundur, yerindedir.

ἁρμονία, ας, ἡ (*f.*), ayarlama, düzeltme; uyum, ahenk.

ἁρμονικός, ή, όν (*adj.*), uyumlu, ahenkli.

ἁρμοστήρ, ῆρος, ὁ (*m.*) → ἁρμοστής.

ἁρμοστής, οῦ, ὁ (*m.*), yönetici, vali.

ἁρμόστωρ, ορος, ὁ (*m.*), şef, önder, lider.

ἁρμοστῶς (*adv.*), uygun bir şekilde.

ἄρνειος, α, ον (*adj.*), kuzu+, kuzuyla ilgili, kuzuya ait.

ἀρνέομαι-οῦμαι (*imp.* ἠρνούμην, *fut.* ἀρνήσομαι; *pass. aor.* ἠρνήθην, *pf.* ἤρνημαι), kabul etmemek, reddetmek, inkâr etmek; benimsememek.

ἀρνευτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), dalıcı; karabatak.

ἀρνεύω, kuzu gibi sıçramak, hoplamak; dalmak.

ἀρνήσιμος, ος, ον (*adj.*), reddedilebilir, inkâr edilebilir.

ἄρνησις, εως, ἡ (*f.*), reddetme, kabul etmeme, inkâr etme; benimsememe.

ἄρνυμαι (*poet. imp.* ἀρνύμην), almaya, elde etmeye çalışmak; korumaya çalışmak; ψυχὴν ἄρν., canını kurtarmak için savaşmak; korumak; sürdürmek, devam etmek.

ἄροσις, εως, ἡ (*f.*), işlenmiş toprak.

ἀροτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), çiftçi; (*mec.*) baba.

ἄροτος, ου, ὁ (*m.*), toprağı sürme; iş-

lenmiş tarla, (tarladan alınan) ürün; toprağın işlendiği mevsim; çocuklar, torunlar.

ἄροτρον, ου, τό (*n.*), saban.

ἄρουρα, ας, ἡ (*f.*), işlenmiş toprak, tarla; ülke, vatan, yurt; bir ölçü birimi.

ἀρόω-ῶ (*fut.* ἀρόσω, *aor.* ἤροσα, *pf.* ἀρήροκα; *pass. aor.* ἠρόθην, *pf.* ἀρήρομαι, *pl. pf.* ἀρηρόμην), toprağı işlemek, ziraat yapmak, tohum atmak; döllemek.

ἁρπάγη, ῆς, ἡ (*f.*), açgözlülük, zorla alma, kapma, vurgun; ganimet, savaşta ele geçirilen mal.

ἅρπαγμα, ατος, τό (*n.*), ganimet, savaşta ele geçirilen mal.

ἁρπάζω (*imp.* ἥρπαζον, *fut.* ἁρπάσομαι ender olarak ἁρπάσω, *aor.* ἥρπασα, *pf.* ἥρπακα; *pass. fut.* ἁρπασθήσομαι, *aor.* ἡρπάσθην, *pf.* ἥρπασμαι, *pl. pf.* ἡρπάσμην), alıp kaçırmak, kapmak, ele geçirmek, yağmalamak, talan etmek; anlamak.

ἅρπαξ, αγος, yakalayan, elinden kapan, yağmalayan, yağmacı, hırsız || *sup.* ἁρπαγίστατος.

Ἅρπυιαι, ῶν, αἱ (*f. plur.*), Harpyia'lar, Fırtına Tanrıçaları; fırtınalar, kasırgalar.

ἄρρην, *Hom., Eski Ion.* ve *Eski Att.* ἄρσην, ην, εν, (*adj.*) *gen.* ενος, (cins bakımından) erkek; erkekle ilgili, erkekçe, yiğitçe.

ἄρρητος, ος veya η, ον (*adj.*), söz edilmeyen, söylenmeyen; gizli, esrarlı; kutsal.

ἀρρωστέω-ῶ (sadece *praes.*, *imp.* ἠρρώστουν, *pf.* ἠρρώστηκα), zayıf olmak, cılız olmak, güçsüz olmak; hasta olmak.

ἀρρώστημα, ατος, τό (*n.*), zayıflık, cılızlık, güçsüzlük; hastalık, rahatsızlık.

ἀρρωστία, ας, ἡ (*f.*), zayıflık, cılızlık, güçsüzlük; hastalık, rahatsızlık.

ἄρρωστος, ος, ον (*adj.*), zayıf, güçsüz, cılız; hasta.

ἀρρώστως (*adv.*), güçsüzce, güçsüz bir biçimde; zayıflık veya hastalık halinde.

ἄρσην, ην, εν (*adj.*) → ἄρρην.

ἄρσις, εως, ἡ (*f.*), kaldırma, ortadan kaldırma, yok etme.

Ἀρταξέρξης, ου, ὁ (*m.*), Artakserkses, bir Pers kral adı.

ἀρτάω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἤρτησα, *pf.* -; *pass. fut.* ve *aor.* -, *pf.* ἤρτημαι), asmak, bağlamak || *med.* boynuna bağlamak; kendini asmak için bir kemendi boynuna bağlamak || *pass.* -e bağlı olmak, -e bağımlı olmak.

Ἄρτεμις, ιδος, ἡ (*f.*), Artemis, Olymposlular grubundan bir tanrıça (Lat. Diana).

ἄρτημα, ατος, τό (*n.*), salkım küpe; ağırlık.

ἄρτι (*adv.*), biraz önce, az önce, demin.

ἄρτιος, ος, ον (*adj.*), uygun düşen, uyuşan; orantılı, iyi düzenlenmiş; mükemmel, çok doğru.

ἀρτίως (*adv.*), hemen, derhal.

ἀρτοκόπος, ου, ὁ (*m.*), fırıncı.

ἀρτοποιΐα, ας, ἡ (*f.*), ekmek yapma.

ἀρτοποιός, οῦ, ὁ (*m.*), fırıncı, ekmekçi.

ἀρτοπώλης, ου, ὁ (*m.*), fırıncı, ekmekçi.

ἀρτοπώλιον, οῦ, τό (*n.*), fırın.

ἀρτόπωλις, ιδος, ἡ (*f.*), fırıncı kadın.

ἄρτος, ου, ὁ (*m.*), ekmek.

ἀρτύνω (*imp.* ἤρτυνον, *fut.* ἀρτυνῶ, *ep. fut.* ἀρτυνέω, *aor.* ἤρτυνα, *pf.* -; *pass. aor.* ἠρτύνθην), eklemek, katmak, ilave etmek; düzene koymak, düzenlemek; hazırlamak.

ἀρτύω (*imp.* ἤρτυον, *fut.* ἀρτύσω, *aor.* ἤρτυσα, *pf.* ἤρτυκα; *pass. aor.* ἠρτύθην, *pf.* ἤρτυμαι), düzenlemek, hazırlamak.

ἀρύω, *Att.* ἀρύτω (*fut.* -ύσω, *aor.* ἤρυσα, *pf.* ἤρυκα; *pass. aor.* ἠρύθην veya ἠρύσθην), almak; bir sıvıyı bir kapla almak, çekmek || *med.* ἀρύομαι, (*imp. poet.* ἀρυόμην), kendisi için almak; kazanmak.

ἀρχαΐζω (yalnızca *praes.*), eskileri taklit etmek, eski bir hava vermek.

ἀρχαϊκός, ή, όν (*adj.*), arkaik, eski, eskimiş.

ἀρχαϊκῶς (*adv.*), eski tarzda.

ἀρχαιολογέω-ῶ (*aor.* ἠρχαιολόγησα), eski şeylerden söz etmek.

ἀρχαιολογία, ας, ἡ (*f.*), eski şeyleri inceleme.

ἀρχαιολόγος, ον, eski çağların tarihini yazan.

ἀρχαῖος, α, ον (*adj.*), eski; ilkel, iptidai; basit.

ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ (*f.*), eski geleneklerin sadeliği.

ἀρχαιότροπος, ος, ον (*adj.*), eski geleneklere uygun.

ἀρχαίως (*adv.*), eski tarzda.

ἀρχέκακος, ος, ον (*adj.*), kötülüğün kaynağı; kötülüğe neden olan.

ἀρχέλαος, ος, ον (*adj.*), bir ulusun önderi, lideri.

ἀρχέτυπος, ος, ον (*adj.*), örnek, model.

ἀρχεύω, (*dat.* ile) yönetmek, idare etmek; hüküm sürmek, hükmetmek.

ἀρχή, ῆς, ἡ (*f.*), idare, yönetim, iktidar, otorite; başlangıç, köken; ilke, prensip; hareket noktası.

ἀρχηγενής, ής, ές (*adj.*), (*gen.* ile) -in ilk nedeni olan.

ἀρχηγετεύω, (*gen.* ile) kumanda etmek, yönetmek.

ἀρχηγετέω-ῶ, (ἀπό ile) -den başlamak.

ἀρχηγέτης, ου, ὁ (*m.*), bir ailenin veya bir ırkın şefi, bir kentin kurucusu; kral.

ἀρχηγός, ός, όν (*adj.*), -in ilk nedeni olan; -den sorumlu, -i yapan || (*subst.*) ὁ ἀρχηγός, kurucu, şef; kral.

ἀρχῆθεν (*adv.*), başlangıçtan itibaren; ilke olarak, prensip olarak; kesin olarak, tamamen, bütünüyle.

ἀρχήν (*adv.*), asla, kesinlikle, kesin olarak.

ἀρχιερεύς, έως, ὁ (*m.*), baş rahip.

ἀρχικός, ή, όν (*adj.*), kumandayla ilgili; komutanla, şefle ilgili.

Ἀρχιμήδης, ους, ὁ (*m.*), Arkhimedes, Syrakusaili ünlü matematikçi.

ἀρχιτεκτονέω-ῶ, mimar olmak.

ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ (*m.*), mimar; Atina'da tiyatro yöneticisi.

ἀρχός, οῦ, ὁ (*m.*), rehber, kılavuz; önder, şef.

ἄρχω (*imp.* ἦρχον, *fut.* ἄρξω, *aor.* ἦρξα, *pf.* ἦρχα; *pass. fut.* ἄρξομαι, *aor.* ἤρχθην, *pf.* ἦργμαι), (*gen.* ile) hüküm sürmek, yönetmek, idare etmek; magistratlık yapmak || *med.* (*fut.* ἄρξομαι, *aor.* ἠρξάμην), (*gen.* ile) -e başlamak, girişmek, koyulmak; -ile başlamak, -i ilk yapmak || *pass.* yönetilmek, idare edilmek.

ἄρχων, οντος, ὁ (*m.*), başkan, şef, idareci, hükümdar, magistrat; başta Atina olmak üzere en üst düzeydeki yönetici.

ἀρῶ: αἴρω *fut.*

ἀρωγή, ῆς, ἡ (*f.*), yardım; hizmet.

ἀρωγοναύτης, ου (*adj.*) gemicilerin koruyucusu, gemicilere yardım etmekten hoşlanan.

ἀρωγός, ός, όν (*adj.*), yardıma gelen, yardımcı; savunan, koruyan; (*gen.* ile) -için yararlı, yarar sağlayan, avantajlı; (*gen.* veya *dat.* ile) -e karşı yararlı.

(1) ἄρωμα, ατος, τό (*n.*), güzel koku, aroma; hoş kokulu ot.

(2) ἄρωμα, ατος, τό (*n.*), ekilebilir, sürülebilir, işlenebilir toprak.

ἀρωματίζω, güzel bir koku salmak, güzel kokmak; - ile kokulandırmak; hoş kokulu olmak, aromalı olmak.

ἀσαφής, ής, ές (*adj.*), belirsiz, anlaşılması güç, anlaşılmaz, açık olmayan, net olmayan.

ἀσαφῶς (*adv.*), anlaşılmaz bir şekilde, belirsiz bir şekilde, karanlık bir şekilde.

ἄσβεστος, ος, ον (*adj.*), (ateş, yangın için) sönmeyen, sönmez, durmayan; (gülme, çığlık için) durdurulamayan, kontrol edilemeyen.

ἀσέβεια, ας, ἡ (*f.*), dinsizlik; tanrıların yasalarına saygısızlık.

ἀσεβέω-ῶ (*imp.* ἠσέβουν, *fut.* ἀσεβήσω, *aor.* ἠσέβησα, *pf.* ἠσέβηκα), dinsiz, inançsız olmak; kutsal şeylere hakaret etmek; (tanrılara) saygısızlık etmek.

ἀσεβής, ής, ές (*adj.*), dinsiz, inançsız; kutsal şeylere hakaret eden; tanrılara karşı saygısız.

ἀσελγαίνω (*imp.* ἠσέλγαινον, *fut.* ἀσελγανῶ), yüzsüz olmak, utanmaz olmak, terbiyesiz olmak.

ἀσέλγεια, ας, ἡ (*f.*), yüzsüzlük, utanmazlık; sefahat; kabalık.

ἀσελγέω-ῶ, ahlâkça bozuk olmak; utanmaz, yüzsüz olmak.

ἀσελγής, ής, ές (*adj.*), yüzsüz, utanmaz, edepsiz; zevk ve eğlence düşkünü, sefih; kaba.

ἀσέληνος, ος, ον (*adj.*), aysız, ayın olmadığı.

ἀσεπτέω → ἀσεβέω.

ἄσεπτος, ος, ον (*adj.*) → ἀσεβής.

ἀσήμαντος, ος, ον (*adj.*), bekçisiz (sürü); işaretsiz, işaretlenmemiş, damgasız; ifade edilemeyen, dile getirilemeyen, söylenmeyen.

ἄσημος, ος, ον (*adj.*), işaretsiz, işaretlenmemiş; belirsiz, belli olmayan, karanlık, seçilemeyen, anlaşılmaz; dikkat çekmeyen.

ἀσήμων, ων, ον (*adj.*) → ἄσημος.

ἀσήμως (*adv.*), iz bırakmaksızın; anlaşılmaz bir şekilde, belli belirsiz bir şekilde, dikkati çekmeyen bir tarzda.

ἄσηπτος, ος, ον (*adj.*), bozulmamış, çürümemiş.

ἀσθένεια, ας, ἡ (*f.*), zayıflık, cılızlık, güçsüzlük; yoksulluk, fakirlik.

ἀσθενέω-ῶ (*imp.* ἠσθένουν, *fut.* ἀσθενήσω, *aor.* ἠσθένησα, *pf.* ἠσθένηκα), zayıf, cılız olmak; hasta olmak, hastalanmak; yoksul olmak, ihtiyaç içinde olmak.

ἀσθένημα, ατος, τό (*n.*), zayıflık, cılızlık, güçsüzlük; hastalık, rahatsızlık.

ἀσθενής, ής, ές (*adj.*), zayıf, cılız, güçsüz; hasta; yoksul, fakir || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

ἀσθενῶς (*adv.*), zayıf bir şekilde, güçsüz bir şekilde; biraz.

ἆσθμα, ατος, τό (*n.*), nefes alma, soluma.

ἀσθμαίνω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), güç nefes almak, zorlukla nefes almak.

Ἀσία, ας, ἡ (*f.*), Asia, Asya.

ἀσινής, ής, ές (*adj.*), zarar görmemiş, zarara uğramamış; suçsuz, günahsız, masum.

ἀσινῶς (*adv.*), zararsızca, zarar görmeden, zarara uğramadan.

ἀσιτέω-ῶ (*aor.* ἠσίτησα), yemek yememek, karnı aç olmak, aç olmak.

ἀσιτία, ας, ἡ (*f.*), yiyecek yokluğu, yiyeceksizlik.

ἄσιτος, ος, ον (*adj.*), yemek yememiş olan, karnı aç olan, aç.

ἄσκεπτος, ος, ον (*adj.*), incelemeyen, düşünmeyen; incelenmemiş, düşünülmemiş.

ἀσκέπτως (*adv.*), düşüncesizce, düşünmeden.

ἀσκέω-ῶ (*imp.* ἤσκουν, *fut.* ἀσκήσω, *aor.* ἤσκησα; *pass. fut.* ἀσκηθήσομαι, *aor.* ἠσκήθην, *pf.* ἤσκημαι), işlemek, şekil vermek; donatmak, süslemek; alıştırma yaptırmak, egzersiz yaptırmak, alıştırmak || *med.* (*fut.* ἀσκήσομαι, *aor.* ἠσκησάμην), donatmak; (*intrans.*) alıştırma yapmak, egzersiz yapmak, çalışmak.

ἀσκηθής, ής, ές (*adj.*), zarar görmemiş, zarara uğramamış, bozulmamış, dokunulmamış; sağ salim, esen.

ἄσκημα, ατος, τό (*n.*), egzersiz yapılan nesne, egzersiz aleti.

ἄσκησις, εως, ἡ (*f.*), idman, alıştırma, egzersiz; meslek, iş.

ἀσκητής, οῦ, ὁ (*m.*), bir sanatı icra eden, bir mesleği yapan; atlet.

ἀσκητός, ή, όν (*adj.*), çalışan, alıştırma yapan; usta, becerikli, marifetli, hünerli; bilgin; (*dat.* ile) -ile süslenmiş, süslü, -ile bezenmiş.

Ἀσκληπιός, οῦ, ὁ (*m.*), Asklepios, Sağlık Tanrısı.

ἄσκοπος, ος ον (*adj.*), düşünmeyen, düşüncesiz || *pass.* görünmez, anlaşılmaz, karanlık; inanılmaz, hesaplanmaz, çok büyük.

ἀσκόπως (*adv.*), amaçsız, gayesiz; tesadüfen, rastgele.

ἀσκός, οῦ, ὁ (*m.*), deriden yapılmış torba, tulum.

ᾆσμα, ατος, τό (*n.*), şarkı, ezgi, melodi.

ἀσμενίζω (yalnızca *praes.* ve *act. aor.* 3. *pers. sing.* ἠσμένισα), eğlenmek,

neşelenmek, sevinmek, memnun olmak; tatmin olmak.

ἄσμενος, η, ον (*adj.*), neşeli, sevinçli; memnun || *sup.* -ώτατος.

ἀσμένως (*adv.*), seve seve, isteyerek, memnuniyetle.

ᾄσομαι, nadiren ᾄσω: ᾄδω, ἀείδω *fut.*

ἀσοφία, ας, ἡ (*f.*), bilgelikten yoksun olma; çılgınlık.

ἄσοφος, ος, ον (*adj.*), bilgelikten yoksun, bilge olmayan; akılsız, budala; çılgın.

ἀσπάζομαι (*imp.* ἠσπαζόμην, *fut.* ἀσπάσομαι, *aor.* ἠσπασάμην, *pf.* ἤσπασμαι), selamlamak, dostça karşılamak; kucaklamak.

ἀσπαίρω (*imp.* ἤσπαιρον), nefes nefese kalmak, nefesi kesilmek; heyecanlanmak.

ἄσπασμα, ατος, τό (*plur.*) kucaklama; selamlama.

ἀσπασμός, οῦ, ὁ (*m.*), sevgi, şefkat, sevecenlik; kucaklama, kucaklaşma, selamlama.

ἀσπαστός, ή, όν (*adj.*), neşeyle karşılanan; hoş.

ἀσπαστῶς (*adv.*), neşeyle, neşeli bir şekilde.

ἄσπετος, ος, ον (*adj.*), sözle ifade edilemeyen, sözle anlatılmaz, dile getirilmez; sonsuz, sayısız, çok büyük.

ἀσπίς, ίδος, ἡ (*f.*), karayılan; kalkan.

ἄσπονδος, ος, ον (*adj.*), *libasyon*'suz (tanrılar için şarap, süt vs dökmeden); acımasız, yatışmaz, amansız, şiddetli.

ἀσπουδί (*adv.*), çabasız, gayret etmeden; savaşmadan.

ἀστακτί (*adv.*), bol, çok.

ἄστακτος, ος, ον (*adj.*), bol bol akan.

ἀστέγαστος, ος, ον (*adj.*), bir çatıyla örtülmemiş, çatısı olmayan, çatısız.

ἀστεῖος, α, ον (*adj.*), zevkli, ince, nazik, hoş görünüşlü.

ἀστείως (*adv.*), nezaketle, incelikle.

ἀστεργής, ής, ές (*adj.*); acımasız, affetmez, kinci; güç, dayanılmaz, katlanılmaz, tahammül edilmez; sevilmeyen.

ἀστερίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), yıldıza dönüştürmek, yıldıza çevirmek, yıldız haline getirmek.

ἀστερίσκος, ου, ὁ (*m.*), küçük yıldız.

ἀστεροειδής, ής, ές (*adj.*), yıldıza benzer; yıldız.

ἀστερόεις, εσσα, εν (*adj.*), yıldız gibi parlak, ışıklı.

ἀστεροπητής, οῦ, ὁ (*adj.*), şimşekler fırlatan.

ἀστερωπός, ός, όν (*adj.*), yıldız gibi parlak, ışıklı.

ἀστέφανος, ος, ον (*adj.*), çelenksiz, ödülsüz; başarısız, başarı kazanmamış.

ἀστεφάνωτος, ος, ον (*adj.*), çelenksiz; başarısız, başarı kazanmamış.

ἀστή, ῆς, ἡ (*f.*), kentte oturan kadın, kentli kadın.

ἀστήρ, έρος, ὁ (*m.*), yıldız.

ἀστιβής, ής, ές (*adj.*), sık sık gidilmeyen, ıssız, tenha; kutsal.

ἀστικός, ή, όν (*adj.*), kentte oturan, kentli, şehirli; kentte olan; ulusal, milli.

ἀστός, οῦ, ὁ (*m.*), kentli, şehirli.

ἀστραπή, ῆς, ἡ (*f.*), parıltı, parlaklık; şimşek, yıldırım.

ἀστράπτω (*imp.* ἤστραπτον, *fut.* ἀστράψω, *aor.* ἤστραψα), şimşekler fırlatmak.

ἀστρολογία, ας, ἡ (*f.*), astroloji.

ἀστρολόγος, ου, ὁ (*m.*), astrolog.

ἄστρον, ου, τό (*n.*), yıldız.

ἀστρονομέω-ῶ (*fut.* ήσω), yıldızları incelemek.

ἀστρονομικός, ή, όν (*adj.*), astronomi+, astronomi ile ilgili; astroloji ile ilgili.

ἀστρονόμος, ου, ὁ (*m.*), astronom veya astrolog.

ἄστροφος, ος, ον (*adj.*), hareketsiz, yer değiştirmeyen, durağan, sabit.

ἄστυ, εως, τό (*n.*), kent; (özellikle) Atina.

ἀστυάναξ, άνακτος, ὁ (*adj.*), kenti koruyan; kentte hüküm süren, kenti yöneten; Ἀστυάναξ, άνακτος, ὁ, Astyanaks, Hektor'un oğlu.

ἀστυγειτονέομαι-οῦμαι, çevrede, yakında oturmak.

ἀστυγειτονικός, ή, όν (*adj.*), komşu kentleri ilgilendiren.

ἀστυγείτων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, bir kentin çevresi, civarı; sınır komşusu, komşu.

ἀστυνόμος, ου, ὁ (*m.*), *astynomos*, kentin sokaklarıyla ve kamu binalarıyla ilgilenen memur, Romalılarda *praetor urbanus*.

ἀσυγγνώμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, affetmeyen, bağışlamayan; acımasız, katı.

ἀσυλαῖος, α, ον (*adj.*), sığınma+, sığınmayla ilgili; barınak+, barınakla ilgili.

ἀσυλία, ας, ἡ (*f.*), dokunulmazlık; güvenlik, emniyet.

ἄσυλος, ος, ον (*adj.*), koruyucu; hırpalanmamış, bozulmamış, dokunulmamış, dokunulmazlığı olan, dokunulamaz; sağ salim.

ἀσυμμετρία, ας, ἡ (*f.*), ölçüsüzlük, oransızlık.

ἀσύμμετρος, ος, ον (*adj.*), ölçüsüz, oransız.

ἀσύμφορος, ος, ον (*adj.*), yararsız, faydasız.

ἀσυμφωνία, ας, ἡ (*f.*), kakafoni, ses ahenksizliği.

ἀσύμφωνος, ος, ον (*adj.*), ahenksiz, uyumsuz.

ἀσυνεσία, ας, ἡ (*f.*), akılsızlık, aptallık; ihtiyatsızlık, tedbirsizlik.

ἀσυνετέω-ῶ, akılsız olmak.

ἀσύνετος, ος, ον (*adj.*), zeki olmayan, aptal; -i anlamayan; anlaşılmaz.

ἀσύντακτος, ος, ον (*adj.*), düzensiz, disiplinsiz; dengesiz.

ἀσφάλεια, ας, ἡ (*f.*), değişmezlik, kesinlik, dengelilik, istikrar; güvenlik.

ἀσφαλής, ής, ές (*adj.*), değişmez, kesin, dengeli; emin, güvenilir || *comp.* -έστερος, *sup.* έστατος.

ἀσφαλίζω, (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἠσφάλιζον; *pass. praes.*, *imp.*, *aor.* ἠσφαλίσθην, *pf.* ἠσφάλισμαι || *med. fut.* ἀσφαλίσομαι veya ἀσφαλιοῦμαι, *aor.* ἠσφαλισάμην) güçlendirmek, gücünü artırmak; güçlendirmek, sağlamlaştırmak, tahkim etmek, takviye etmek.

ἀσφαλῶς (*adv.*), güvenilir bir şekilde, güvenle, emniyetle, sağ salim.

ἀσχάλλω (*imp.* ἤσχαλλον, *fut.* ἀσχαλῶ), darılmak, gücenmek; kızmak, öfkelenmek, hiddete kapılmak; (*part.* ile) -mesine gücenmek; -mesine kızmak.

ἄσχετος, ος, ον (*adj.*), karşı konulmaz, dayanılmaz.

ἀσχημάτιστος, ος, ον (*adj.*), şekilsiz, biçimsiz.

ἀσχήμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, yakışıksız, uygunsuz; yersiz, uygunsuz, münasebetsiz; utanç verici, utandırıcı, utanılacak.

ἀσχολέω-ῶ (*fut.* -ήσω), meşgul olmak, ilgilenmek.

ἀσχολία, ας, ἡ (*f.*), iş, uğraş, meşguliyet.

ἄσχολος, ος, ον (*adj.*), boş zamanı olmayan, meşgul.

ἀσχόλως (*adv.*), dinlenmeksizin, dinlenmeden; ἀσχόλως ἔχειν, boş zamanı olmamak.

ἀτακτέω-ῶ (*fut.* -ήσω), disiplinsizlik etmek, düzensizlik göstermek.

ἄτακτος, ος, ον (*adj.*), düzensiz, sırasız, sıralı olmayan.

ἀτάκτως (*adv.*), düzensiz, sırasız bir şekilde, düzensiz olarak.

ἀταλαίπωρος, ος, ον (*adj.*), sıkıntı vermeyen, yormayan, zahmetsiz; kaygısız, tasasız; yorgunluğa dayanamayan, katlanamayan.

ἀταλαιπώρως (*adv.*), sıkıntısız, zahmetsiz, çaba harcamadan, kolayca.

ἀτάλαντος, ος, ον (*adj.*), ağırlık bakımından eşit, müsavi (*dat.* ile) -e denk, -e benzer.

ἀταλάφρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, yumuşak kalpli; naif.

(1) ἀτάλλω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), atlamak, sıçramak.

(2) ἀτάλλω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), beslemek, yetiştirmek, büyütmek.

ἀταλός, ή, όν (*adj.*), genç, taze, körpe; naif; basit, sade; uysal, yumuşak başlı, söz dinler, itaatkâr.

ἀταξία, ας, ἡ (*f.*), sırasından ayrılma, görevini terk etme; düzensizlik, karışıklık; kuralsızlık.

ἀτάρ (*conj.*), fakat, ama, bununla birlikte.

ἀτάρακτος, ος, ον (*adj.*), karışık olmayan, düzensiz olmayan, düzenli; kaygısız, tasasız.

ἀταραξία, ας, ἡ (*f.*), iç huzuru, ruh dinginliği, sakinlik.

ἀταρτηρός, ά, όν (*adj.*), kötü, uğursuz, meşum, şom.

ἀτασθαλία, ας, ἡ (*f.*), çılgınlık, delilik; budalalık, aptallık; kendini beğenme, kendini başkalarından üstün görme, kibir, büyüklenme.

ἀτασθάλλω (yalnızca *praes. part.*), aşırı kibirli davranmak, kendini beğenmek; usa aykırı davranmak, mantıksız davranmak; suçlu olmak.

ἀτάσθαλος, ος, ον (*adj.*), aşırı kendini beğenmiş, çok kibirli; çılgın, deli.

ἄταφος, ος, ον (*adj.*), gömülmemiş, defnedilmemiş; mezardan yoksun, mezarı olmayan.

ἀτείχιστος, ος, ον (*adj.*), güçlendirilmemiş, tahkim edilmemiş, tahkimatsız.

ἀτέκμαρτος, ος, ον (*adj.*), anlaşılmaz; belirsiz; kararsız, karar vermekte güçlük çeken.

ἄτεκνος, ος, ον (*adj.*), çocuksuz, çocuğu olmayan.

ἀτέλεια, ας, ἡ (*f.*), vergi dışı olma, vergiden muaf olma.

ἀτέλεστος, ος, ον (*adj.*), tamamlanmamış, bitmemiş; sonsuz.

ἀτελεύτητος, ος, ον (*adj.*), sonsuz; etkisiz.

ἀτελής, ής, ές (*adj.*), tamamlanmamış, bitmemiş; sonu gelmez, sonsuz, bitmek tükenmek bilmeyen, (*gen.* ile) -konuda yeteneksiz, beceriksiz.

ἀτέμβω (yalnızca *praes.*), kötü davranmak, kötü muamele etmek; üzmek || *med.* kınamak, eleştirmek, yermek; suçlamak.

ἀτερπής, ής, ές (*adj.*), eğlendirici olmayan, neşe vermeyen, neşelendirmeyen, tatsız; uğursuz, kötü; sıkıcı; üzgün, kederli.

ἀτεχνία, ας, ἡ (*f.*), beceriksizlik, yeteneksizlik.

ἄτεχνος, ος, ον (*adj.*), sanatsız, kaba; doğal, tabii.

ἄτη, ης, ἡ (*f.*), işlenen bir suçun cezası olarak tanrılar tarafından gönderilen afet, felaket, çılgınlık, delilik; aklını yitirme sonucu işlenen suç; (*plur.*) yalan, aldatma; ἡ Ἄτη, Kader Tanrıçası; İntikam Tanrıçası.

ἀτίζω (*fut.* -ίσω, *aor.* ἤτισα), hor görmek, küçümsemek; aldırmamak, önemsememek, önem vermemek, aldırmamak, boş vermek, ilgi göstermemek, kayıtsız davranmak; onurlardan yoksun bırakmak.

ἀτιμάζω (*fut.* -άσω, *aor.* ἠτίμασα, *pf.* ἠτίμακα; *pass. fut.* ἀτιμασθήσομαι, *aor.* ἠτιμάσθην, *pf.* ἠτίμασμαι), saygısızlık etmek; aşağılamak, hor görmek.

ἀτιμάω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἠτίμησα, *pf.* ἠτίμηκα; *pass. aor.* ἠτιμήθην), aşağılamak, hor görmek, küçümsemek; aldırmamak, önemsememek, önem vermemek, boş vermek.

ἀτίμητος, ος, ον (*adj.*), aşağılanmış, hor görülen, önemsenmeyen, küçümsenen; onurlandırılmamış.

ἀτιμία, ας, ἡ (*f.*), aşağılama, horgörme, önemsememe, küçümseme; vatandaşlık haklarını yitirme.

ἄτιμος, ος, ον (*adj.*), aşağılanan, hor görülen, küçümsenen, önem verilmeyen; onursuz, şerefsiz; ödenmemiş, karşılıksız, bedava; değersiz, kıymetsiz, önemsiz, ehemmiyetsiz.

ἀτιμόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἠτίμωσα, *pf.* ἠτίμωκα), onurunu lekelemek; yurttaşlık haklarından yoksun bırakmak.

ἀτίμως (*adv.*), onursuz bir şekilde; utanılacak şekilde.

ἀτιτάλλω (*poet. fut.* -, *pf.* -; *pass.* yalnızca *praes.*, *imp.*), büyütmek, beslemek, yetiştirmek; candan sevmek, üstüne titremek; aldatmak, kandırmak.

ἄτιτος, ος, ον (*adj.*), cezalandırılmamış, cezasız kalan; onurlandırılmamış.

ἄτλητος, ος, ον (*adj.*), katlanılmaz, çekilmez, dayanılmaz, tahammül edilmez.

ἀτλήτως (*adv.*), dayanılmaz bir şekilde, katlanılmaz bir biçimde.

ἄτμητος, ος, ον (*adj.*), kesilmemiş; yontulmamış; harap edilmemiş, yakıp yıkılmamış.

ἀτμίζω (yalnızca *praes.*, *aor.* ἤτμισα, *pf.* ἤτμικα), buhar salmak, buhar püskürtmek.

ἀτμός, ου, ὁ (*m.*), buhar.

ἄτοκος, ος, ον (*adj.*), çocuğu olmayan, çocuksuz, kısır.

ἀτόλμητος, ος, ον (*adj.*), dayanılmaz, karşı konulmaz, karşı çıkılmaz.

ἀτολμία, ας, ἡ (*f.*), korkaklık, cesaretsizlik, yüreksizlik.

ἄτολμος, ος, ον (*adj.*), cesur olmayan, yüreksiz, korkak, ödlek.

ἀτόλμως (*adv.*), korkakça, cesaretsizce.

ἄτομος, ος, ον (*adj.*), kesilmemiş, bölünmemiş; kesilemeyen, bölünmez, bölünmeyen, parçalanmayan.

ἀτονέω-ῶ (yalnızca *praes.*, *imp.* ἠτόνουν, *aor.* ἠτόνησα; daha sonra *pf.* ἠτόνηκα), gevşemek; zayıflamak, güçten düşmek, tükenmek.

ἀτονία, ας, ἡ (*f.*), gevşeme; zayıflama, güçten düşme.

ἄτονος, ος, ον (*adj.*), gergin olmayan, yumuşak.

ἀτόξευτος, ος, ον (*adj.*), ok menzilinin dışında kalan.

ἀτοπία, ας, ἡ (*f.*), tuhaflık, gariplik, acayiplik; anormallik, olağandışılık; yakışıksızlık, uygunsuzluk, münasebetsizlik, yersizlik.

ἄτοπος, ος, ον (*adj.*), garip, saçma; olağandışı, alışılmamış, tuhaf, acayip; olağanüstü, fevkalâde.

ἀτόπως (*adv.*), garip bir tarzda, alışılmadık bir şekilde.

ἆτος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* ile) -e doymamış, -e doymaz, doymak bilmez.

ἀτραπός, ου, ὁ (*m.*), dar yol, keçi yolu, patika.

Ἀτρείδης, ου, ὁ (*m.*), Atreides, Atreusoğlu.

ἀτρεκής, ής, ές (*adj.*), samimi; gerçek; tam; kesin || *comp.* ἀτρεκέστερος, *sup.* ἀτρεκέστατος.

ἀτρεκῶς (*adv.*), içtenlikle, içten, açık yürekle; tam olarak; kesinlikle, kesin olarak.

ἀτρέμα ve ἀτρέμας (*adv.*), kımıldamaksızın, kımıldamadan, hareketsiz bir şekilde; yavaşça; yumuşak bir şekilde.

ἀτρεμαῖος, α, ον (*adj.*), kımıldamayan, hareket etmeyen, hareketsiz, durgun.

ἀτρεμία, ας, ἡ (*f.*), sessizlik, sakinlik, sükûnet.

ἄτρεστος, ος, ον (*adj.*), titremeyen, titremez; korkusuz, cesur; sakin.

ἀτριβής, ής, ές (*adj.*), zarar görmemiş, zarara uğramamış; tam, eksiksiz; açılmamış (yol); (*gen.* ile) -e alışık olmayan.

Ἀττικός, ή, όν (*adj.*), Attika+, Attika ile ilgili, Attika'ya ait || (*subst.*) ἡ Ἀττική, Attika, Hellas'ta, başkenti Atina olan bölge.

ἀτύζω (*pass. aor. part.*, ἀτυχθείς), korkutmak, ürkütmek; şaşırtmak, şaşkınlığa uğratmak || *pass.* ἀτύζομαι, (*acc.* ile) -den korkmak; al-

lak bullak olmak.

ἀτυράννευτος, ος, ον (*adj.*), tiranlığa boyun eğmeyen.

ἀτυφία, ας, ἡ (*f.*), alçakgönüllülük, tevazu.

ἄτυφος, ος, ον (*adj.*), alçakgönüllü, başkalarını küçük görmeyen, mütevazı, tevazu sahibi.

ἀτυχέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἠτύχησα, *pf.* ἠτύχηκα), mutsuz, talihsiz, şanssız olmak; başarısızlığa uğramak, muvaffakiyetsiz olmak.

ἀτύχημα, ατος, τό (*n.*), başarısızlık, muvaffakiyetsizlik; mutsuzluk.

ἀτυχής, ής, ές (*adj.*), mutsuz, talihsiz, şanssız, bahtsız; (*gen.* ile) -den yoksun, mahrum.

ἀτυχία, ας, ἡ (*f.*), mutsuzluk, talihsizlik, şanssızlık; başarısızlık, muvaffakiyetsizlik.

ἀτυχῶς (*adv.*), ne yazık ki, maalesef.

αὐγη, ῆς, ἡ (*f.*), ışık, parlaklık; genellikle (*plur.*) gözlerin parlaklığı.

αὐδάζω, αὐδάζομαι (yalnızca *fut.* ve *aor.*), konuşmak, söylemek, dile getirmek, ifade etmek.

αὐδάω-ῶ (*imp.* ηὔδων, *fut.* αὐδήσω, *Att.* -ασω, *aor.* ηὔδησα; *pass. fut.* αὐδηθήσομαι, *aor.* ηὐδήθην), yüksek sesle konuşmak; (bir tanrıya) seslenmek; isimlendirmek, isim vermek; emretmek, buyurmak || *med. praes.* αὐδάομαι-ῶμαι, *fut.* αὐδήσομαι, konuşmak, söz söylemek.

αὐθάδης, ης, ές (*adj.*), kendini beğenmiş, kibirli; zalim, acımasız, merhametsiz.

αὐθέντης, ου, ὁ (*m.*), bir işi bizzat yapan; mutlak egemen; kendi eliyle öldüren, katil; kendini öldüren, intihar eden.

αὐθημερόν (*adv.*), aynı günde; hemen, derhal.

αὐθιγενής, ής, ές (*adj.*), yerli; doğal.

αὖθις (*adv.*), tekrar, yeniden.

αὔλειος, α, ον, *Att.* αὔλειος, ος, ον (*adj.*), avlu+, avluyla ilgili, avluya ait.

αὐλέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ηὔλησα, *pf.* -; yalnızca *pass. praes.* ve *imp.* ηὐλούμην), *aulos* çalmak.

αὐλή, ῆς, ἡ (*f.*), avlu, ağıl; konak.

αὔλημα, ατος, τό (*n.*), *aulema*, *aulos*'la çalınan ezgi (→ αὐλός).

αὐλητήρ, ῆρος, ὁ (*m.*) veya αὐλητής, οῦ, ὁ (*m.*), *aulos* çalgıcısı (→ αὐλός).

αὐλητικός, ή, όν (*adj.*), *aulos*+, *aulos* ile ilgili || (*subst.*) ἡ αὐλητική (*scil.* τέχνη), *aulos* çalma sanatı (→ αὐλός).

αὐλητρις, ίδος, ἡ (*adj.*), *aulos* çalan kadın (→ αὐλός).

αὐλίζομαι (*imp.* ηὐλιζόμην, *fut.* -, *aor.* ηὐλισάμην ve ηὐλίσθην, *pf.* ηὔλισμαι), (hayvanlar için) geceyi dışarıda geçirmek, ağılda yatmak; avluda yatmak; açık havada kamp kurmak.

αὔλιον, ου, τό (*n.*), ağıl; kulübe.

αὖλις, ιδος, ἡ (*f.*), konaklama yeri; kuş yuvası; ahır, mağara, in.

αὐλός, οῦ, ὁ (*m.*), *aulos*, başlangıçta kamıştan, daha sonra ahşap veya metalden yapılan üflemeli bir müzik çalgı aleti, flüt.

αὐξάνω veya αὔξω, *poet.* ἀέξω (*imp.* ηὔξανον, *fut.* αὐξήσω, *aor.* ηὔξησα, *pf.* ηὔξηκα; *pass. imp.* ηὐξανόμην, *fut.* αὐξηθήσομαι, *aor.* ηὐξήθην, *pf.* ηὔξημαι), büyütmek, çoğaltmak, artırmak; (*intrans.*) büyümek, artmak, çoğalmak.

αὔξη, ης, ἡ (*f.*), artma, çoğalma; büyüme, gelişme.

αὔξησις, εως, ἡ (*f.*), artma, çoğalma; büyüme.

ἀϋπνία, ας, ἡ, uykusuzluk (Lat. *insomnia*).

ἄϋπνος, ος, ον (*adj.*), uykusuz, uyumayan, uyumamış; (*mec.*) dinmek bilmeyen, durmayan || *sup.* -ότατος.

αὔρα, ας, ἡ (*f.*), esinti, rüzgâr, hava; koku; buhar; atmosfer; olayların akışının değişkenliği, belirsizliği.

αὔριον (*adv.*), yarın.

αὐστηρός, ά, όν (*adj.*), (içecek için) sert, keskin; acı; (*mec.*), katı, sert || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

αὐστηρότης, ητος, ἡ (*f.*), sertlik, keskinlik; acılık; (*mec.*) sertlik.

ἀϋτέω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.*), bağırmak, çığlık atmak, çığlık koparmak; bağırarak seslenmek; bir tanrıya yakarmak.

αὐτίκα (*adj.*), derhal, çabucak, hemen; ansızın, apansız, aniden, birden, birdenbire.

ἀϋτμή, ῆς, ἡ (*f.*), soluk, nefes; esme, esinti; koku; buhar.

αὐτογενής, ής, ές (*adj.*), aynı ana babadan doğma.

αὐτόγνωτος, ος, ον (*adj.*), kararlı; kendiliğinden olan; kasıtlı, bilinçli, isteyerek yapılan.

αὐτόγραφος, ος, ον (*adj.*), yazarın eliyle yazılmış.

αὐτοδίδακτος, ος, ον (*adj.*), kendi kendini yetiştirmiş, eğitmiş olan, otodidakt.

αὐτόδικος, ος, ον (*adj.*), özgür, bağımsız, hür.

αὐτόδιον (*adv.*), hemen, derhal.

αὐτοετής, ής, ές (*adj.*), aynı yılda, aynı senede, aynı yılın, aynı yıldan.

αὐτόθι (*adv.*), burası; buraya; burada.

αὐτοκρατής, ής, ές (*adj.*), bağımsız olarak yöneten, mutlak egemen.

αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ (*m.*), hükümdar; Roma'da *imperator*.

αὐτομολέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ηὐτομόλησα), terk etmek, bırakmak; ihanet etmek, düşmana katılmak, düşman tarafına geçmek.

αὐτομολία, ας, ἡ (*f.*), firar, kaçma; döneklik.

αὐτόμολος, ου, ὁ (*m.*), kaçak, firari; dönek.

αὐτονομέω-ῶ, genellikle *med.* kullanılır: αὐτονομέομαι-οῦμαι, kendi yasalarıyla yönetmek, özerk olmak, otonom olmak.

αὐτονομία, ας, ἡ (*f.*), özerklik, bağımsızlık, otonomi.

αὐτόνομος, ος, ον (*adj.*), bağımsız, özerk, otonom.

αὐτόπολις, εως, ἡ (*f.*), bağımsız, özerk kent.

αὐτόπτης, ου, ὁ (*m.*), görgü tanığı.

αὐτός, αὐτή, αὐτό (*adj.*), bizzat, kendi, kendisi.

αὐτός, αὐτή, ταὐτό (*adj.*), (ὁ αὐτός, ἡ αὐτή ve τὸ αὐτό'nun kayn. şekli), aynı.

αὐτόσε (*adv.*), oraya.

αὐτοῦ (*adv.*), orada.

αὐτοφυής, ής, ές (*adj.*), aynı yerde doğan, aynı ülkede doğan; kendiliğinden doğup büyüyen, doğal.

αὐτόχειρ, χειρος, ὁ, ἡ (*adj.*), kendi eliyle yapan, kendi eliyle olan; katil.

αὐτοχειρί (*adv.*), kendi eliyle.

αὐτοχειρία, ας, ἡ (*f.*), birinin kendi eliyle işlediği cinayet.

αὐτοχειρίζω, kendi eliyle öldürmek.

αὐτόχθων, ων, αὔτοχθον, *gen.* ονος (*adj.*), aynı topraktan çıkan; mahalli, yerli, lokal; (bitkiler için) kendi biten, ekilmeden çıkan.

αὐτοψεί (*adv.*), kendi gözleriyle.

αὐτοψία, ας, ἡ (*f.*), kendi gözleriyle görme (bir tıp terimi olan "otopsi" buradan gelmektedir).

αὕτως (*adv.*), aynen, aynı şekilde; hemen hemen; boşuna.

αὐχέω-ῶ, övünmek, kibirlenmek, kendini büyük göstermek, kendini beğenmek, tepeden bakmak.

αὐχήν, ένος, ὁ (*m.*), boyun, ense.

αὐχμηρός, ά, όν (*adj.*), kurumuş, kuru; yoksul, fakir; mutsuz, üzgün, kederli.

αὐχμός, ου, ὁ (*m.*), ürünün sıcaklıktan kuruması, kuraklık; zayıflık, güçsüzlük; kuraklıktan kaynaklanan toz, kirlilik.

αὔω, *Att.* αὔω (yalnızca *praes. opt.* 3. *sing.* αὔοι) kurumak, kurutmak, tazeliğini kaybetmek, kaybettirmek; yakmak, tutuşturmak, alevlendirmek.

αὔω, *fut.* ἀύσω, *aor.* ἤϋσα, çığlık koparmak, çığlık atmak; yankı yapmak, çınlatmak; çınlamak.

ἀφαιρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *II. aor.* ἀφεῖλον, daha sonra *I. aor.* ἀφῄρησα, *pf.* ἀφῄρηκα), kaldırmak, ayırmak, uzaklaştırmak, ortadan kaldırmak.

ἀφανδάνω (*fut.* -αδήσω, *Ion. II. aor. inf.* ἀπαδεῖν), (*dat.* ile), hoşuna gitmemek, hoşlanmamak, beğenmemek.

ἀφάνεια, ας, ἡ (*f.*), karanlık; kaybolma, ortadan kalma.

ἀφανής, ής, ές (*adj.*), görünmeyen, görülemeyen, görünmez; gizli, saklı; bilinmeyen, anlaşılmaz, anlaşılması güç || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

ἀφανίζω (*imp.* ἠφάνιζον, *fut.* ἀφανίσω, *Att.* ἀφανιῶ, *aor.* ἠφάνισα, *pf.* ἠφάνικα; *pass. fut.* ἀφανισθήσομαι, *aor.* ἠφανίσθην, *pf.* ἠφάνισμαι), görünmez hale getirmek, gizlemek; tahrip etmek, yıkmak, ortadan kaldırmak, yok etmek, imha etmek; uzaklaştırmak.

ἀφάνισις, εως, ἡ (*f.*), görünmez olma, ortadan kaybolma, ortadan kalkma, yok olma.

ἀφανισμός, οῦ, ὁ → ἀφάνισις.

ἄφαντος, ος, ον (*adj.*), görünmeyen, gizli, saklı; unutulmuş.

ἀφανῶς (*adv.*), anlaşılmaz bir şekilde; belli belirsiz bir şekilde.

ἄφαρ (*adv.*), derhal, hemen, birden, birdenbire, ansızın.

ἀφειδέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἠφείδησα), esirgememek; ihmal etmek,

savsaklamak, önem vermemek, önemsememek, boş vermek.

ἀφειδής, ής, ές (*adj.*), (*gen.* ile) -i esirgemeyen, tutumlu kullanmayan, -i bol bol veren, dağıtan, saçan; tutumsuz, savurgan, müsrif.

ἀφειδία, ας, ἡ (*f.*), savurganlık, tutumsuzluk, müsriflik; aşırı bolluk.

ἀφειδῶς (*adv.*), sakınmadan, ölçülü davranmadan, hesapsızca; acımadan, acımasızca, merhamet etmeden.

ἀφέλκω (*fut.* ἀφέλξω, *aor.* ἀφείλκυσα, *aor. part.* ἀφελκύσας), sürüklemek, çekmek.

ἀφελῶς (*adv.*), kaba bir biçimde, kabaca, terbiyesizce; araştırmadan, özentisizce, basit bir biçimde || *comp.* ἀφελέστερον, *sup.* ἀφελέστατα.

ἄφενος, τό (*n.*) (yalnızca *nom.* ve *acc.*), zenginlik, bolluk.

ἀφηγέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι), başında yürümek, başta yürümek; baştan sona anlatmak, ayrıntılı olarak anlatmak.

ἀφήγημα, ατος, τό (*n.*), anlatma, öyküleme.

ἀφήγησις, εως, ἡ (*f.*), anlatma, öyküleme.

ἄφθαρτος, ος, ον (*adj.*), zarar görmemiş, zarara uğramamış; bozulmamış, tahrip edilmemiş; ölümsüz.

ἀφθονία, ας, ἡ (*f.*), kıskanç olmama. kıskanmama, esirgememe; bolluk, bereket.

ἄφθονος, ος, ον (*adj.*), kıskanç olmayan, haset etmeyen; esirgemeyen; bol.

ἀφθόνως (*adv.*), kıskanmadan, esirgemeden; bol bol.

ἀφθορία, ας, ἡ (*f.*), namusluluk, dürüstlük, saflık.

ἀφιερόω-ῶ (*fut.* -ώσω), adamak, ithaf etmek, vakfetmek.

ἀφίημι (*imp.* ἀφίην veya ἠφίην, *fut.* ἀφήσω, *aor.* ἀφῆκα, *II. aor.* ἀφῆν, *pf.* ἀφεῖκα; *pass.* ἀφίεμαι, *imp.* ἀφιέμην veya ἠφιέμην, *fut.* ἀφεθήσομαι, *aor.* ἀφείθην, *pf.* ἀφεῖμαι, *pl. pf.* ἀφείμην), göndermek; fırlatmak, atmak; serbest bırakmak; ihmal etmek, savsaklamak; aldırmamak, önem vermemek, önemsememek, boş vermek; yitirmek, kaybetmek; gitmek || *med.* (*gen.* ile) -den vazgeçmek.

ἀφικνέομαι-οῦμαι (*imp.* ἀφικνούμην, *fut.* ἀφίξομαι, *II. aor.* ἀφικόμην, *pf.* ἀφῖγμαι, *pl. pf.* ἀφίγμην), gelmek, varmak, ulaşmak.

ἀφίλητος, ος, ον (*adj.*), sevilmeyen; dostu, arkadaşı olmayan.

ἄφιλος, ος, ον (*adj.*), dostu, arkadaşı olmayan.

ἄφιξῖς, εως, ἡ (*f.*), geliş, varış.

ἀφιππάζομαι, atla gitmek, atla uzaklaşmak.

ἀφιππεύω, atla gitmek, at üzerinde gitmek.

ἄφιππος, ος, ον (*adj.*), ata binmeyi bilmeyen; atla egzersize özgü.

ἀφίστημι (*imp.* ἀφίστην, *fut.* ἀποστήσω, *aor.* ἀπέστησα), uzaklaştırmak, dışarıda bırakmak, ayırmak, yolundan saptırmak; caydırmak; ayaklanmak, isyan etmek, isyan çıkarmak; uzaklaşmak, geri çekilmek.

ἀφνειός, ός, veya ή, όν (*adj.*), zengin, varlıklı, varsıl || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος, ἀφνειέστατος.

ἀφνεός, ά, όν (*adj.*), zengin, varlıklı, varsıl || *comp.* -ώτερος.

ἀφόβητος, ος, ον (*gen.* ile) -den korkmayan.

ἀφοβία, ας, ἡ (*f.*), korkusuzluk, korkmama.

ἄφοβος, ος, ον (*adj.*) → ἀφόβητος.

ἄφοδος, ου, ἡ (*f.*), yola çıkma, hareket, kalkış.

ἀφομοιόω-ῶ (*imp.* ἀφωμοίουν; *pass. aor.* ἀφωμοιώθην, *pf.* ἀφωμοίωμαι), benzer kılmak, benzetmek; karşılaştırmak, kıyaslamak; benzemeye çalışmak, taklit etmek, öykünmek.

ἀφοπλίζω (*aor.* ἀφώπλισα; *pass. imp.* ἀφωπλιζόμην *pf.* ἀφώπλισμαι) silahsızlandırmak; birinin elinden silahını almak || *med.* ἀφοπλίζομαι, zırhını çıkarmak || *pass.* ἀφοπλίζομαι, silahsızlanmak.

ἀφοράω-ῶ (*imp.* ἀφεώρων, *fut.* ἀπόψομαι, *II. aor.* ἀπεῖδον, *pf.* ἀφεώρακα), uzaktan bakmak, seyretmek, gözünü tek bir noktaya dikmek; uzaktan incelemek || *med.* uzaktan bakmak, seyretmek; uzaktan incelemek.

ἀφόρητος, ος, ον (*adj.*), dayanılmaz, katlanılmaz; (giysi için) giyilmemiş, yeni.

ἀφορία, ας, ἡ (*f.*), ürün, meyva yokluğu; (toprak için) verimsizlik, bereketsizlik.

ἀφορίζω (*fut.* -ιῶ, *aor.* ἀφώρισα; *pass. aor.* ἀφωρίσθην, *pf.* ἀφώρισμαι), sınırlandırmak, sınırla ayırmak, sınır koymak; tanımlamak, saptamak; sonuçlandırmak, sona erdirmek, son vermek; ayırmak, ayırt etmek; dışarı çıkarmak, kovmak, sürmek, sürgüne göndermek || *med.* (*aor.* ἀφωρισάμην) kendisi için sınırlandırmak, sınır koymak; tanımlamak, saptamak; sonuçlandırmak, sona erdirmek, son vermek.

ἀφόρισμα, ατος, τό (*n.*), ayrılmış nesne; tanrı için seçilmiş nesne.

ἀφορισμός, οῦ, ὁ (*m.*), sınırlama, sınırlandırma, sınır koyma; ayırma, ayırt etme, seçme; tanımlama, kısa tanım; özlü söz, özdeyiş, aforizma.

ἀφορμάω-ῶ (*fut.* -ήσω), atılmak, fırlamak; fışkırmak; uzaklaşmak || *med.* ἀφορμάομαι-ῶμαι (*pass. aor.* ἀφωρμήθην), uzaklaşmak, ayrılmak, gitmek.

ἀφορμή, ῆς, ἡ (*f.*), hareket noktası, çıkış noktası; neden, sebep; gerekçe, bahane, uydurma neden.

ἄφορμος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* ile) -den uzaklaşan, ayrılan.

ἄφορος, ος, ον (*adj.*), kısır, verimsiz; vergi ödemeyen.

ἀφοσιόω-ῶ (*fut.* -ώσω), arınmak, temizlenmek; bir tanrıya günahının kefareti olarak kurban sunmak, dinsel bir görevi (vecibeyi) yerine getirmek.

ἄφρακτος, ος, ον (*adj.*), duvarla, surla çevrilmemiş; güçlendirilmemiş, tah-

kim edilmemiş, berkitilmemiş; korunmayan, korumasız; dostların yardımından yoksun.

ἄφραστος, ος, ον (*adj.*), sözle anlatılmaz, dile getirilemez, ifade edilemez; görünmeyen, gizli, saklı; anlaşılmaz; acayip, garip, esrarlı, gizemli; usa aykırı, saçma.

ἀφροδισιάζω (*fut.* -άσω), kendini aşkın zevklerine bırakmak.

Ἀφροδίσιος, α veya ος, ον (*adj.*), Aphrodite+, Aphrodite ile ilgili, Aphrodite'ye dair.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ (*f.*), Aphrodite, Olymposlular grubundan bir tanrıça, Aşk Tanrıçası.

ἀφρονέω-ῶ (*fut.* -ήσω), duygusuz olmak, duyarsız olmak, duyarlı olmamak.

ἄφροντις, ιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), merak etmeyen, kaygı duymayan, kaygısız, tasalanmayan, endişe etmeyen.

ἀφροντίσθι (*adv.*), endişelenmeksizin, kaygılanmaksızın, kaygı duymadan.

ἀφροντιστέω-ῶ, (*fut.* -ήσω), (*gen.* ile) -için kaygılanmamak, kaygı duymamak, endişelenmemek, tasalanmamak, -i merak etmemek.

ἀφρόντιστος, ος, ον (*adj.*), beklenmeyen, beklenmedik; tasasız, endişesiz, kaygısız.

ἀφροντίστως (*adv.*), kaygısızca, tasasızca; düşünmeden, düşüncesizce.

ἀφρόνως (*adv.*), çılgınca, akılsızca.

ἀφρός, οῦ, ὁ (*m.*), köpük.

ἄφρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, duygudan yoksun; aklını kaybetmiş, deli, kaçık; saçma, mantıksız, usa aykırı; akla uygun olmayan || *comp.* ἀφρονέστερος, *sup.* ἀφρονέστατος.

ἀφυής, ής, ές (*adj.*), yeteneksiz, kabiliyetsiz, beceriksiz.

ἀφύλακτος, ος, ον (*adj.*), korumasız, korunmamış; denetlenmemiş, kontrol edilmemiş; kaçınılmaz (kader, yazgı).

ἀφυλάκτως (*adv.*), tedbirsizce, ihtiyatsızca; sakınmadan.

ἀφύσσω (*fut.* ἀφύξω, *aor.* ἤφυσα), (su) almak, çekmek; içine dalmak, içine girmek; yırtmak, deşmek.

ἀφυστερέω-ῶ (*fut.* -ήσω), gecikmek, geç kalmak.

ἀφύω, beyaz olmak, beyazlaşmak.

ἀφώνητος, ος, ον (*adj.*), sessiz, sözsüz; sözle anlatılmaz, sözle dile getirilmez.

ἀφωνία, ας, ἡ (*f.*), susma, suskunluk, konuşmama; dilsizlik.

ἄφωνος, ος, ον (*adj.*), sessiz; dilsiz.

ἀφώνως (*adv.*), sessizce, ses çıkarmadan, konuşmadan, konuşmaksızın.

Ἀχαία, ας, ἡ, Akhaia, Peloponnesos'ta bir bölge.

Ἀχαιός, ά, όν (*adj.*), Akha'ya ilişkin, Akha ile ilgili; (*subst.*) Ἀχαιός, ου, ὁ, Akhaios, Hellen'lerin dört boyundan biri olan Akha'ların atası; (*subst. plur.*), Ἀχαιοί, οἱ, Akhaioi, bir Hellen boyu, Homeros'ta genel olarak Hellen'ler.

ἀχαριστέω-ῶ (*fut.* -ήσω), nankör olmak, iyilikbilmez olmak.

ἀχαριστία, ας, ἡ (*f.*), nankörlük, iyilik bilmezlik.

ἀχάριστος, ος, ον (*adj.*), nankör, iyilik bilmez.

ἀχερωΐς, ΐδος, ἡ (*f.*), kavak.

ἀχθήσομαι: ἄγω *pass. fut.*

ἄχθομαι (*fut.* ἀχθέσομαι veya ἀχθεσθήσομαι, *aor.* ἠχθέσθην, *pf.* -), kızmak, kızgın olmak, sinirlenmek, öfkelenmek, öfkeli olmak.

ἄχθος, εος-ους, τό (*n.*), yük; eziyet, üzüntü.

Ἀχιλλεύς, έως, ὁ (*m.*), Akhilleus, Thetis ile Peleus'un oğlu, Myrmidon'ların şefi, Phthia (Thessalia) kralı, en ünlü Akha savaşçısı, Homeros'un *Ilias* destanının başkahramanı.

ἀχλύς, ύος, ἡ (*f.*), karanlık; sis.

ἄχνυμαι (yalnızca *praes.*, *imp.* ἀχνύμην), üzmek, üzüntü vermek, kederlendirmek.

ἀχρεῖος, α, ον (*adj.*), yararsız, faydasız.

ἀχρηματία, ας, ἡ (*f.*), parasızlık, yoksulluk.

ἀχρήματος, ος, ον (*adj.*), parasız, zengin olmayan, yoksul, fakir.

ἄχρηστος, ος, ον (*adj.*), yararsız, faydasız; elverişsiz.

ἄχρι, ἄχρις (*adv.*), ucunda, sonunda; yüzeyinde; sonuna kadar, dibine kadar; derinden, son derece, pek çok || (*praep.*), (*gen.* ile) -e kadar || (*conj.*) -inceye kadar; -er ... -mez.

ἀχυροδόκη, ης, (*f.*), samanlık.

ἄχυρον, ου, τό (*n.*), saman.

ἄχω (*fut.* ἀκαχήσω, *aor.* ἀκάχησα, *II. aor.* ἤκαχον), üzmek, üzüntü vermek || *med.* ἄχομαι, üzgün olmak, üzülmek, üzüntü duymak.

ἄψ (*adv.*), geri, arka, geriye, arkaya; yeniden, tekrar.

ἀψευδέω-ῶ (*fut.* -ήσω), yalan söylememek, doğruyu söylemek.

ἀψευδής, ής, ές (*adj.*), yalan söylemeyen; yalan olmayan, gerçek, doğru.

ἀψίνθιον, ου, τό (*n.*), pelin otu; pelinle yapılmış içki.

ἀψίς, ῖδος, ἡ (*f.*), düğüm; daire, küre; tekerlek çemberi; tekerlek; gökkuşağı.

ἀψόφητος, ος, ον (*adj.*), gürültü çıkarmayan, gürültü yapmayan, gürültüsüz, sessiz.

ἄψοφος, ος, ον (*adj.*), gürültüsüz, sessiz.

ἀψόφως (*adv.*), gürültüsüzce, gürültüsüz bir biçimde.

ἀψυχέω-ῶ, bayılmak, kendinden geçmek, kendini kaybetmek.

ἀψυχία, ας, ἡ (*f.*), bayılma, kendinden geçme, kendini kaybetme; korkaklık, cesaretsizlik, ödleklik.

ἄψυχος, ος, ον (*adj.*), cansız; korkak, ödlek, cesaretsiz.

ἄψω: ἅπτω *fut.*

ἀωρί (*adv.*), uygun olmayan bir saatte.

ἀωρία, ας, ἡ (*f.*), uygun olmayan zaman, saat; biçimsiz zaman; zamansız, yersiz olma; uygunsuzluk, münasebetsizlik; gece yarısı.

ἄωρος, ος, ον (*adj.*), mevsimsiz; zamansız, yersiz.

ἀωτέω-ῶ (yalnızca *praes.*), uyumak, uykuya dalmak.

ἄωτον, ου, τό (*n.*) veya ἄωτος, ου, ὁ (*m.*), veya yün, yapağı; yünlü giysi.

(1) ἄωτος, ου, ὁ (*m.*) → ἄωτον.

(2) ἄωτος, ος, ον (*adj.*), kulpsuz, sapsız (kap); sağır.

Β, β

Β, β (βῆτα), *beta*, Eski Yunan alfabesinin ikinci harfi; β′ = 2; ,β = 2.000.

Βαβυλών, ῶνος, ἡ (*f.*), Babylon, Babylonia'nın başkenti, Babil, bugünkü Bağdat yakınlarında.

Βαβυλωνία, ας, ἡ (*f.*), Babylonia, bugünkü Irak sınırları içinde yer alan bir bölge.

Βαβυλώνιος, α, ον (*adj.*), Babylonlu, Babilli; Babylonialı.

βάγμα, ατος, τό (*n.*), söz; (*plur.*) söylev, nutuk.

βάδην (*adv.*), adım adım; yaya, yürüyerek.

βαδίζω (*fut.* βαδιοῦμαι, *aor.* ἐβάδισα, *pf.* βεβάδικα), yürümek, gitmek.

βάδισις, εως, ἡ (*f.*), yürüyüş, yürüme tarzı, gidiş.

βάδισμα, ατος, τό (*n.*), adım adım yürüme, adımlama; adım.

βάζω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *pf.*), konuşmak, söylemek; εὖ β. iyi sözler söylemek.

βαθμός, οῦ, ὁ (*m.*), adım; basamak; eşik; aşama, derece, kademe.

βάθος, εος-ους, τό (*n.*), derinlik; yükseklik; uzunluk.

βάθρον, ου, τό (*n.*), temel, kaide; basamak; düzey, seviye.

βαθύνω, derin bir şekilde kazmak, oymak.

βαθύς, εῖα, ύ (*adj.*), derin; kalın; geniş, enli; bol, verimli || *comp.* βατύτερος, *sup.* βατύτατος,

βαίνω (*imp.* ἔβαινον, *fut.* βήσομαι, *aor.* ἔβησα, *II. aor.* ἔβην, *pf.* βέβηκα), yürümek, gitmek, gelmek, varmak, uzaklaşmak; ölmek.

βαιός, ά, όν (*adj.*), küçük; zayıf; ince, nazik; basit, mütevazı; çok az süren, kısa; nadir, ender; tek.

βαίτυλος, ου, ὁ (*m.*), gökten düşen ve kutsal olduğuna inanılan taş.

βακτηρία, ας, ἡ (*f.*), baston, değnek; çubuk, tıptaki "bakteri" sözcüğü buradan gelir.

βακτηριάζω (*fut.* -άσω), baston gibi desteklemek; destek olmak.

βακχεύω (*fut.* εύσω), Bakkhos şenliklerini kutlamak.

βάκχη, ης veya βακχίς, ίδος, ἡ, Bakkhos rahibesi.

Βάκχος, ου, ὁ (*m.*), Bakkhos, Tanrı Dionysos'un diğer bir adı; Bakkhos rahibi.

βαλανάγρα, ας, ἡ (*f.*), bir kapının sürgüsünü çekmek veya açmak için çengel ya da anahtar.

βαλανεῖον, ου, ὁ (*m.*), yıkanılan yer, banyo; banyo teknesi, banyo küveti.

βάλλω (*imp.* ἔβαλλον, *fut.* βαλῶ, *II. aor.* ἔβαλον, *pf.* βέβληκα, *pl. pf.* ἐβεβλήκη veya ἐβεβλήκειν; *pass. fut.* βληθήσομαι, *aor.* ἐβλήθην, *pf.* βέβλημμαι), fırlatmak, atmak; bırakmak; vurmak, darbe indirmek, çarpmak; kovmak, püskürtmek; yakalamak; yaralamak || *med.* (*fut.* βαλοῦμαι, *II. aor.* ἐβαλόμην) -i kendisi için atmak, fırlatmak.

βαλῶ: βάλλω *fut.*

βάναυσος, ου, ὁ (*m.*), ateşle iş yapan işçi, yani demirci; zanaatkâr.

βάξις, εως, ἡ (*f.*), söz; kâhinin yanıtı, kehanet; söylenti, rivayet, şayia.

βαπτίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ), daldırmak, batırmak; vaftiz etmek.

βάπτω (*fut.* βάψω, *aor.* ἔβαψα, *pf.* -; *pass. II. aor.* ἐβάφην, *pf.* βέβαμμαι), daldırmak, ıslatmak; dalmak, gömülmek, içine girmek.

βάραθρον, ου, τό (*n.*), uçurum, yar.

βαρβαρίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ), bir yabancı, bir barbar gibi konuşmak; bir yabancı, bir barbar gibi davranmak.

βαρβαρικός, ή, όν (*adj.*) yabancı, barbar+, barbarlarla ilgili, yabancılara, barbarlara ait.

βαρβαρικῶς (*adv.*), barbar dilinde, yani yabancı dilde; barbar gibi; barbarca.

βάρβαρος, ος, ον (*adj.*), barbar, yani Hellen olmayan, yabancı; οἱ βάρβαροι, yabancılar, barbarlar, özellikle Persler.

βαρβαρόφονος, ος, ον (*adj.*), barbar dilinde konuşan, yabancı dil konuşan.

βαρέω-ῶ (*imp.* ἐβάρουν, *fut.* βαρήσω, *aor.* ἐβάρησα, *pf.* βεβάρηκα; *pass. aor.* ἐβαρήθην, *pf.* βεβάρημαι), ağırlaştırmak; ağır bir yük yüklemek.

βαρέως (*adv.*), zahmetli bir şekilde, sıkıntıyla, güçlükle.

βᾶρις, ιδος, ἡ (*f.*), Mısır veya Pers kayığı.

βάρος, εος-ους, τό (*n.*), ağırlık; yük; bolluk.

βαρυάλγητος, ος, ον (*adj.*), çok ağrı veren.

βαρυθυμέω-ῶ, üzüntüsü olmak; kızgınlığı olmak.

βαρυθυμία, ας, ἡ (*f.*), üzüntü; kızgınlık, öfke, hiddet.

βαρύθυμος, ος, ον (*adj.*), üzgün; kızgın, öfkeli, hiddetli.

βαρυκάρδιος, ος, ον (*adj.*), duygusuz, hissiz, duyarsız; acımasız, merhametsiz, zalim.

βαρύνω (*imp.* ἐβάρυνον, *fut.* βαρυνῶ, *aor.* ἐβάρυνα, *pf.* -; *pass. fut.* βαρυνθήσομαι, *aor.* ἐβαρύνθην, *pf.* -), ağırlaştırmak; ezmek; öfkelendirmek, kızdırmak.

βαρύποτμος, ος, ον (*adj.*), mutsuz, talihsiz, bahtsız; güç, yorucu, zahmetli.

βαρύς, εῖα, ύ (*adj.*), ağır, güç, zor, zahmetli || *comp.* βαρύτερος, *sup.* βαρύτατος.

βασανίζω (*fut.* -ιῶ, *aor.* ἐβασάνισα; *pass. aor.* ἐβασανίσθην, *pf.* βεβασάνισμαι), denemek, sınamak; işkence etmek.

βασανισμός, οῦ, ὁ (*m.*), sınama, deneme; işkence.

βασίλεια, ας, ἡ (*f.*), kraliçe, ece; prenses.

βασιλεία, ας, ἡ (*f.*), krallık.

βασίλειον, ου, τό (*n.*), krallık sarayı, saray; krallık hazinesi.

βασίλειος, ος veya α, ον (*adj.*), krallık+, krallıkla ilgili, krallığa ait.

βασιλεύς, έως, ὁ (*m.*), kral, şef; kral oğlu, prens; Atina'da dokuz *arkhon*'dan ikincisi; ὁ μέγας βασιλεύς, Büyük Kral, yani Pers kralı; Pers satrabı.

βασιλεύτωρ, ορος, ὁ (*m.*) → βασιλεύς.

βασιλεύω, hüküm sürmek, yönetmek, idare etmek, kral olmak, krallık yapmak; (*dat.* ile) -in mutlak egemeni olmak; krallık taraftarı olmak.

βασίλη, ης, ἡ (*f.*), kraliçe; prenses.

βασιλῆΐς, ΐδος, ἡ (*adj.*), kraliçeyle, prensesle ilgili; kraliçeye, prensese ait.

βασιλίζω, krallık taraftarı olmak; bir kral tavrı takınmak, kral gibi davranmak.

βασιλικός, ή, όν (*adj.*), krallık+, krallıkla ilgili, krallığa ait.

βασιλικῶς (*adv.*), kral olarak; krallar gibi.

βασίλιννα, ης, ἡ (*f.*), *arkhon*/kralın karısı.

βασιλίς, ίδος, ἡ, ὁ (*adj.*), kral+, kralla ilgili; krallık+, krallıkla ilgili.

βασιλίσκος, ου, ὁ (*m.*), küçük kral: nüfuzu az olan kral, gücü az olan kral; kısa boylu kral.

βασίλισσα, ης, ἡ (*f.*), kraliçe, ece; *arkhon*/kralın karısı.

βάσιμος, ος, ον (*adj.*), yürünebilir; geçilebilir; ulaşılabilir, varılabilir.

βάσις, εως, ἡ (*f.*), yürüyüş, yürüme; ayak, bacak; kaide, temel.

βασκαίνω (*fut.* -ανῶ), büyü yapmak; (*dat.* ile) birini kıskanmak; kötü gözle bakmak; kötülemek, yermek, aşağılamak, çekiştirmek, aleyhinde konuşmak; kıskanmak, kıskançlık duymak.

βασκανία, ας, ἡ (*f.*), büyü, büyücülük, büyüleme; kıskançlık, çekemezlik; kötülük, kötü yüreklilik.

βάσκανος, ος, ον (*adj.*), büyücü, büyü yapan; kem gözle bakan; yeren, çekiştiren, aleyhte konuşan; iftiracı; kötü, kötü yürekli; kıskanç, haset.

βασκαντικός, ός, όν (*adj.*), kıskanç, haset; kötü.

βασκάνως, kötülükle, kötü bir şekilde; kötü yüreklilikle.

βασσάρα, ας, ἡ (*f.*), tilki; tilki postu; *bakkha*.

βασσαρέω-ῶ (yalnızca *fut.* -ήσω), Bakkhos mystes'lerini kutlamak.

βασσαρικός, ή, όν (*adj.*), Dionysos+, Bakkhos+, Dionysos ile, Bakkhos ile ilgili.

βασσάριον, ου, τό (*n.*), küçük tilki.

βάσσαρος, ου, ὁ (*m.*), tilki.

βάσταγμα, ατος, τό (*n.*), yük, ağırlık.

βαστάζω (*imp.* ἐβάσταζον, *fut.* βαστάσω, *aor.* ἐβάστασα, *pf.* -), kaldırmak, taşımak; kucaklamak.

βατήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), kapı eşiği; baston.

(1) βάτος, ου, ἡ (*n.*), böğürtlen.

(2) βάτος, ου, ὁ (*m.*), (bir balık türü), vatoz.

(3) βάτος, ου, ὁ (*m.*), *batos*, bir ölçü birimi.

βατός, ή, όν (*adj.*), ulaşılabilir, erişilir, varılır, yanaşılır, yaklaşılabilir; geçilir; açık.

βάτραχος, ου, ὁ (*m.*), kurbağa.

βαῦνος, ου, ὁ (*m.*), ocak, fırın.

βαφή, ῆς, ἡ (*f.*), batırma, daldırma; (şarap için) sertlik; boya; renk.

βδέλλα, ης, ἡ (*f.*), sülük.

βδελυρός, ά, όν (*adj.*), iğrenç, tiksindirici; alçak, yüzsüz, utanmaz; saygısız, hürmetsiz.

βδελύσσω, *Att.* -ττω (*fut.* -ξω), kötü kokuya neden olmak; iğrenç yapmak || *med.* βδελύσσομαι, *Att.* βδελύττομαι (*fut.* -ύξομαι, *aor.* ἐβδελύχθην, daha sonra ἐβδελυξάμην), tiksinmek, iğrenmek, ikrah etmek.

βέβαιος, α, ον (*adj.*), kalıcı, sürekli; dayanıklı, sağlam; emin, güvenli, güvenilir || *comp.* βεβαιότερος, *sup.* βεβαιότατος.

βεβαιότης, ητος, ἡ (*f.*), sağlamlık, dayanıklılık; kalıcılık.

βεβαιόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐβεβαίωσα, *pf.* -), sağlamlaştırmak, güçlendirmek, pekiştirmek, berkitmek.

βεβαίως (*adv.*), iyice, adamakıllı, enikonu; sağlam bir şekilde.

βέβαμμαι: βάπτω *pass. pf.*

βέβηκα: βαίνω *pf.*

βέβηλος, ος, ον (*adj.*), girilebilir; kutsal olmayan (yer); herkese açık; herkes tarafından bilinen, halk arasında yaygın, bayağı.

βεβίωκα: βιόω-ῶ *pf.*

βέβλαμμαι: βλάπτω *pass. pf.*

βέβλαφα: βλάπτω *pf.*

βέβλεμμαι: βλέπω *pass. pf.*

βέβληκα: βάλλω *pf.*

βέβλημμαι: βάλλω *pass. pf.*

βέβρεγμαι: βρέχω *pass. pf.*

βέβρωκα: βιβρώσκω *pf.*

βέβρωμαι: βιβρώσκω *pass. pf.*

βεκός veya βέκος, έος-οῦς, τό (*n.*), ekmek.

βέλεμνον, ου, τό (*n.*), kargı, mızrak; balta.

βέλος, ους, τό (*n.*), ok, mızrak.

βένθος, εος-ους, τό (*n.*), derinlik; kalınlık, sıklık.

βένθοσδε (*adv.*), (denizin) dibine kadar.

βηλός, οῦ, ὁ (*m.*), eşik; konut, mesken, barınak.

βῆμα, ατος, τό (*n.*), adım; derece; kürsü, platform.

βής, βηχός, ὁ veya ἡ (*m.* veya *f.*) öksürük.

βήσομαι: βαίνω *fut.*

βῆσσα, ης, ἡ (*f.*), ormanlık vadi; bir tür içecek kabı.

βηχικός, ός, όν (*adj.*), öksürüklü; öksürüğe iyi gelen.

βία, ας, ἡ (*f.*), zor, şiddet, kaba güç, cebir.

βιάζω (yalnızca *praes.*, *imp.* ἐβίαζον, *aor.* ἐβίασα), zorlamak, mecbur etmek; zor kullanmak; zorla boyun eğdirmek, egemenliği altına almak || *med.* βιάζομαι (*fut.* βιάσομαι, *aor.*

ἐβιασάμην, *pf.* βεβίασμαι), zor kullanmak; kötü davranmak; güç kullanarak ayırmak, itmek; güç kullanarak sağlamak.

βίαιος, α veya ος, ον (*adj.*), güçlü, kuvvetli, şiddetli, zorlu; zorla, istemeden olan, isteksiz; doğal olmayan.

βιαίως (*adv.*), şiddetle, zorla, kaba güçle, cebren.

βιασμός, οῦ, ὁ (*m.*), şiddet, kaba güç, cebir.

βιαστής, οῦ, ὁ (*m.*), şiddet kullanan, kaba güç kullanan, cebir kullanan; adam kaçıran.

βιάω-ῶ (yalnızca *act. pf. 3. pers. sing.* βεβίηκε; *pass. praes.* βιάομαι-ῶμαι, *fut.* -; *aor.* ἐβιήθην, *pf.* βεβίημαι), -e zorlamak, mecbur etmek, -mek zorunda bırakmak || *med.* βιάομαι-ῶμαι (*fut.* βιήσομαι, *aor.* ἐβιησάμην, *pf.* βεβίημαι), zorlamak, şiddet kullanmak; tecavüz etmek.

βιβλάριον ve βιβλίδιον, ου, τό (*n.*), küçük yapıt, eser.

βιβλιοθήκη, ης, ἡ (*f.*), kitaplık, kütüphane.

βιβλίον, ου, τό (*n.*), papirüs yaprağı; kağıt, yazı kâğıdı; mektup, yazı tableti, eser; (*plur.*) kütüphane, kitaplık.

βιβλιοπώλης, ου, ὁ (*m.*), kitap satan, kitapçı.

βίβλος, ου, ἡ (*f.*), papirüs özü; yazılı belge; yapıt, eser.

βιβρώσκω (*fut.* βρώσομαι, *II. aor.* ἔβρων, *pf.* βέβρωκα; *pass. fut.* βρωθήσομαι, *aor.* ἐβρώθην, *pf.* βέβρωμαι), yemek, yutmak.

βῖκος, ου, ὁ (*m.*), şarap *amphora*'sı; içecek kabı, tas.

βιολογέω-ῶ, birinin yaşamını anlatmak.

βιολόγος, ου, ὁ (*m.*), birinin yaşamını sahneye koyan; komedyen.

βίος, ου, ὁ (*m.*), yaşam, hayat, ömür; yaşanan yer, konut, mesken; yaşamöyküsü, biyografi.

βιός, οῦ, ὁ (*m.*), yay.

βιοσσόος, ος, ον (*adj.*), yaşam kurtaran, hayat kurtaran.

βιότευμα, ατος, τό (*n.*), yaşam tarzı, yaşam şekli.

βιοτεύω (*fut.* -εύσω), yaşamak, hayatta kalmak, yaşama devam etmek, yaşamını sürdürmek.

βιοτή, ῆς, ἡ yaşam, hayat, ömür; yaşam biçimi, hayat tarzı; hayatta kalma, yaşamını sürdürme.

βιότης, ητος, ἡ, yaşam, hayat, ömür, yaşantı, yaşayış, yaşama.

βίοτος, ου, ὁ (*m.*), yaşam, hayat, ömür; yaşam kaynakları; dünya.

βιόω-ῶ (*imp.* ἐβίουν, *fut.* βιώσομαι, *aor.* ἐβίωσα, *Att. II. aor.* ἐβίων, *pf.* βεβίωκα), yaşamak, yaşam sürmek, hayat geçirmek || *med.* yaşam sürmek, yaşatmak, yaşamını kurtarmak.

βίωσις, εως, ἡ (*f.*), yaşam; yaşama tarzı.

βιωτικός, ή, όν (*adj.*), yaşam+, hayat+ yaşamsal, yaşamla ilgili, yaşama ait, hayati, hayatla ilgili; (*subst.*) τὰ βιωτικά, yaşam, hayat, ömür.

βιωφελῶς (*adv.*), yaşam, hayat için yararlı bir biçimde.

βλαβερός, ά, όν (*adj.*), zararlı, zarar veren; kötü, fena; uğursuz, meşum, şom; can sıkıcı.

βλαβερῶς (*adv.*), zararlı bir tarzda.

βλάβη, ης, ἡ (*f.*), zarar, ziyan; βλάβην ἔχειν, zarara uğramak, zarar görmek.

βλαβήσομαι: βλάπτω *pass. fut.*

βλάβομαι (yalnızca *3. pers. sing.* βλάβεται), güçsüz düşmek, zayıflamak.

βλάβος, εος-ους, τό (*n.*) → βλάβη.

βλακεύω (*fut.* -εύσω), yumuşak olmak, gevşek olmak, gevşemek; hareketsiz, durgun olmak, cansız olmak, uyuşuk olmak.

βλακικός, ή, όν (*adj.*), tembel, uyuşuk; gevşek.

βλάξ, βλακός, ὁ, ἡ (*adj.*), yumuşak, gevşek; uyuşuk, tembel, üşengeç; korkak, ödlek; zeki olmayan, aptal, ahmak; gururlu, mağrur, kendine fazla güvenen; kibirli, kendini beğenmiş.

βλάπτω (*imp.* ἔβλαπτον, *fut.* βλάψω, *aor.* ἔβλαψα, *pf.* βέβλαφα; *pass. fut.* βλαβήσομαι, *I. aor.* ἐβλάφθην, *II. aor.* ἐβλάβην, *pf.* βέβλαμμαι), zarar vermek, zarara uğratmak, incitmek; rahatsız etmek, rahat vermemek; kötülük yapmak; aklını karıştırmak; aldatarak haksızlık yapmak, aldatmak; yoksun bırakmak, mahrum bırakmak.

βλαστάνω (*imp.* ἐβλάστανον), (bitki) bitmek, yetişmek, gelişmek, yeşermek, filizlenmek.

βλαστάω-ῶ (yalnızca *praes. part. acc. sing.* βλαπτῶνται), filizlenmek, yeşermek, bitmek; ürün vermek.

βλάστη, ης, ἡ (*f.*), sürgün, filiz, tomurcuk; oğul, torun.

βλάστημα, ατος, τό (*n.*), sürgün, filiz, tomurcuk; oğul, torun.

βλαστημός, οῦ, ὁ (*m.*), sürgün, filiz, tomurcuk; çiçeklenme, çiçek açma.

βλαστοκοπέω-ῶ, yeni sürgünleri kesmek.

βλαστός, οῦ, ὁ (*m.*), sürgün, filiz, tomurcuk.

βλασφημέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐβλασφήμησα, *pf.* βεβλασφήμησα, *pf.* βεβλασφήμηκα), (dinsel anlamda) kötü kehanetler söylemek; küfretmek, sövmek.

βλασφημία, ας, ἡ, kötü kehanet; küfür, sövme.

βλάσφημος, ος, ον (*adj.*), kötü kehanetler söyleyen, uğursuz sözler söyleyen; çirkin sözler söyleyen; iftira eden; küfreden, söven; dedikoducu, arkadan konuşan.

βλέμμα, ατος, τό (*n.*), bakış; göz atma.

βλέπος, εος-ους, τό (*n.*), bakış.

βλεπτός, ή, όν (*adj.*), görülmesi gereken, görülmeye değer, görülecek.

βλέπω (*imp.* ἔβλεπον, *fut.* βλέψομαι daha sonra βλέψω, *aor.* ἔβλεψα, *pf.* -; *pass. pf.* βέβλεμμαι), bakmak, görmek; kollamak, gözetmek, nezaret etmek; heves etmek, heveslenmek; amaçlamak, amaç edinmek; güvenmemek, itimat etmemek; kuşkulanmak.

βλεφαρίζω, gözkapaklarını, kirpiklerini kırpmak, kırpıştırmak.

βλεφαρίς, ίδος, ἡ (*f.*), gözkapağı, kirpik.

βλέφαρον, ου, τό (*n.*), göz kapağı; göz.

βλέψις, εως, ἡ (*f.*), görme, görme yetisi; görüş; seyretme, seyir, bakış.

βληθήσομαι: βάλλω *pass. fut.*

βλῆτρον, ου, τό (*n.*), çivi.

βληχή, ῆς, ἡ (*f.*), meleme.

βληχητός, ή, όν (*adj.*), meleyen; bağıran.

βληχρός, ά, όν (*adj.*), zayıf, zayıflamış, cılız, erimiş; yumuşak; yavaş, ağır.

βληχρῶς (*adv.*), zayıf bir biçimde; yumuşak bir biçimde.

βλίττω (yalnızca *praes.* ve *aor.* ἔβλισα), petekten bal almak; (*mec.*) ezmek, sömürmek.

βλοσυρός, ά, όν (*adj.*), korkunç, müthiş; ağırbaşlı, ciddi; güçlü; yüce gönüllü.

βλωθρός, ά, όν (*adj.*), yüksek; uzun, uzun boylu.

βλώσκω (*fut.* μολοῦμαι, *aor.* ἔβλωξα, *II. aor.* ἔμολον, *pf.* μέμβλωκα), gitmek, çekip gitmek, uzaklaşmak, ayrılmak; gelmek.

βόαμα, ατος, τό (*n.*), çığlık, bağırma, haykırış.

βοάω-ῶ (*imp.* ἐβόων, *fut.* βοήσω, *Att. fut.* βοήσομαι, daha sonra βοήσω, *aor.* ἐβόησα, *pf.* βεβόηκα; *pass. aor.* ἐβοήθην, *pf.* βεβόημαι), haykırmak, bağırmak; bağırarak çağırmak, seslenmek; ilan etmek, duyurmak; yüksek sesle emretmek; övmek, methetmek || *med.* (yalnızca *praes.* βοάομαι-βοῶμαι, *fut.* βοήσομαι, *aor.* ἐβοησάμην), ilan etmek, bildirmek; övünmek.

βοή, ῆς, ἡ (*f.*), çığlık, bağırış; savaş çığlığı, savaş narası; kuşların çığlığı; şarkı, melodi; söz.

βοήθεια, ας, ἡ (*f.*), yardım, özellikle tıbbi yardım; yardımcı birlik.

βοηθέω-ῶ (*imp.* ἐβοήθουν, *fut.* βοηθήσω, *aor.* ἐβοήθησα, *pf.* βεβοήθηκα; *pass. pf.* βεβοήθημαι), (*dat.* ile) birinin yardımına koşmak, birine yardım etmek.

βοήθημα, ατος, τό (*n.*), yardım, destek; (hastalık için) çare, deva.

βοήθησις, εως, ἡ (*f.*), yardıma koşma, yardım.

βοηθόος, ος, ον (*adj.*), savaş çığlıklarına koşan, yani savaşçı; βὲ ἅρμα, savaş arabası; yardıma gelen, yardıma koşan, yardımcı, dövüşken.

βοηθός, ός, όν (*adj.*), yardıma gelen, yardıma koşan, yardımcı; (*dat.* ile) -i savunan, savunucu, koruyan, koruyucu, gözeten, muhafaza eden.

βόησις, εως, ἡ (*f.*), bağırma, çığlık.

βοθρεύω, çukur kazmak.

βοθροειδής, ής, έν (*adj.*), çukur şeklinde.

βόθρος, ου, ὁ (*m.*), delik, oyuk, çukur.

βοθρόω-ῶ, bir çukur açmak, kazmak, eşelemek, oymak.

βοϊκῶς (*adv.*), öküz gibi.

Βοιωτία, ας, ἡ (*f.*), Boiotia, Hellas'ta, başkenti Thebai olan bölge.

Βοιωτιάζω (*fut.* -άσω), Boiotialı gibi davranmak; Boiotia dilinde konuşmak.

Βοιώτιος, α, ον ve Βοιωτός, ή, όν (*adj.*), Boiotia+, Boiotia ile ilgili; Boiotia'lı.

βολή, ῆς, ἡ (*f.*), fırlatma, atma; (bitkiler için) çiçeğini dökme.

βολίς, ίδος, ἡ (*f.*), kargı, mızrak.

βόλος, ου, ὁ (*m.*), (ağ) atma; ağla yakalama; ağ.

βομβέω-ῶ (*fut.* -ήσω), gümbürdemek, gürültü çıkarmak.

βομβηδόν (*adv.*), uğuldayarak.

βόμβησις, εως, ἡ (*f.*), bir kalabalığın uğuldaması.

βόμβος, ου, ὁ (*m.*), boğuk ses, gümbürtü.

βορά, ᾶς, ἡ (*f.*), yiyecek, yem; otlak.

Βορέας, οῦ, *Att.* Βορρᾶς, ᾶ, *Ion.* Βορέης, έω, ὁ (*m.*), kuzey rüzgârı, poyraz.

Βόρειος, α, ον ve ος, ον (*adj.*) kuzey+, kuzeyle ilgili, kuzeye ait, kuzey rüzgârına ilişkin.

βόσκημα, ατος, τό (*n.*), sürü hayvanı.

βόσκω (*imp.* ἔβοσκον, *fut.* βοσκήσω, *aor.* ἐβόσκησα, *pf.* -; *pass. aor.* ἐβοσκήθην), otlatmak, beslemek; otlamak.

βοσπόρος, ου, ὁ (*m.*), boğaz, geçit; (subst.) Βοσπόρος Θράκιος veya kısaca ὁ Βοσπόρος, Bosporos, Istanbul Boğazı.

βοτάμια, ων, τά (*n. plur.*), otlak, mera.

βοτάνη, ης, ἡ (*f.*), otlak, mera; çayır.

βοτανικός, ή, όν (*adj.*), ot+, otlarla ilgili, otlarla hazırlanmış (ilaç).

βοτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), otlaktaki hayvanlara bekçilik eden, yani çoban.

βοτόν, οῦ, τό (*n.*), sürü hayvanı, küçükbaş hayvan, özellikle koyun.

βοτρέω-ῶ → βοθρεύω.

βότριον, ου, τό (*n.*), küçük çukur.

βότρυς, υος, ὁ (*m.*), üzüm salkımı, hevenk; saç buklesi; küpe.

βούβαλος, ου, ὁ (*m.*), manda.

βούβοτος, ος, ον (*adj.*), öküzlerin, sığırların geçtiği, büyükbaş hayvanların geçtiği.

βουγάϊος, ὁ (*m.*) (yalnızca *voc.*), övüngen, palavracı.

βουκολέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐβουκόλησα, *pf.* -; *pass. pf.* βεβουκόλημαι), otlatmak; özen göstermek, itina etmek.

βουκολία, ας, ἡ ve βουκόλιον, ου, τό (*n.*), sığır sürüsü.

βουκολικός, ή, όν (*adj.*), kır+, kırla ilgili, kırsal; çoban+, çobanla ilgili; βουκολικὸν ποίημα, pastoral şiir, çoban şiiri.

βουκόλιον, ου, τό (*n.*), öküz sürüsü, sığır sürüsü; yatıştırma, teskin etme; avutma, teselli.

βουκόλος, ου, ὁ (*m.*), sığırtmaç, çoban.

βουλευτής, οῦ, ὁ (*m.*), *buleutes*, yani *bule* üyesi.

βουλευτικός, ή, όν (*adj.*), (πολεμικός'un karşıtı) tartışmaya yatkın; meclis üyelerine ilişkin.

βουλεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ἐβούλευσα, *pf.* βεβούλευκα), öğüt vermek, nasihat etmek; tavsiyede bulunmak, önermek || *med.* (*fut.* βουλεύσομαι,

aor. ἐβουλευσάμην ve ἐβουλεύθην, *pf.* βεβουλεύμαι) tartışmak, müzakere etmek; karar vermek.

βουλή, ῆς, ἡ (*f.*), istenen şey, istek, irade; öğüt, öneri, tavsiye; tasarı, plân; *bule*, meclis, danışma meclisi.

βούλημα, ατος, τό (*n.*), niyet, dilek, istek, amaç; tasarı.

βούλησις, εως, ἡ (*f.*) → βούλημα.

βουλιμία, ας, ἡ (*f.*), açlık; aşırı açlık; oburluk.

βουλιμιάω-ῶ (*fut.* -άσω), açlık çekmek.

βούλιμος, ου, ὁ (*m.*), çok aç, kurt gibi aç.

βούλομαι (*imp.* ἐβουλόμην, veya ἠβουλόμην, *fut.* βουλήσομαι, *aor.* ἐβουλήθην veya ἠβουλήθην, *pf.* βεβούλημαι), istemek, arzu etmek; bir kanıya sahip olmak; -e eğilimi olmak, ilgi duymak; anlamına gelmek.

βουνός, οῦ, ὁ (*m.*), tepe; yükseklik.

βοῦς, βοός, ὁ (*m.*), öküz, inek.

βουφονέω-ῶ (yalnızca *poet. imp. 3. pers. plur.* βουφόνεον), sığır öldürmek.

βουφορβέω-ῶ (yalnızca *imp.* ἐβουφόρβουν), sığır otlatmak.

βουφορβός, ός, όν (*adj.*), sığır yetiştiren, sığır otlatan.

βραβεῖον, ου, τό (*n.*), dövüş ödülü, mükâfatı.

βραβεύς, έως, ὁ (*m.*), dövüşte hakemlik eden, hakem.

βραβεύω (*fut.* -εύσω), hakem olarak karar vermek; düzenlemek.

βραδέως (*adv.*), yavaşça, yavaş yavaş, acele etmeden; geç.

βραδύνω (*imp.* ἐβράδυνον, *fut.* βραδυνῶ, *aor.* ἐβράδυνα, *pf.* -; *pl. pf.* ἐβεβραδύκειν), geciktirmek, ertelemek, tehir etmek || *med.* gecikmek, geç kalmak.

βραδύπους, ους, ουν (*adj.*), *gen.* ποδος, (öküz için) ağır yürüyüşlü, ağır ayaklı.

βραδύς, εῖα, ύ (*adj.*), yavaş, ağır, sakin; geç || *comp.* βραδύτερος, *sup.* βραδύτατος.

βραδυτής, ῆτος veya βραδύτης, ητος, ἡ (*f.*), ağırlık, yavaşlık.

βράσις, εως, ἡ (*f.*), suyun kaynaması.

βράσμα, ατος, τό (*n.*), kaynama.

βράσσω, *Att.* βράττω (*fut.* -, *aor.* ἔβρασα; *pass. aor.* ἐβράσθην, βέβρασμαι), (deniz için) köpürerek kıyıya atılmak; kımıldatmak, hareket ettirmek; sarsmak, sallamak.

βραχέως (*adv.*), kısa sürede; kısaca, çok az sözle.

βραχίων, ονος, ὁ (*m.*), kol, omuz.

βραχύβιος, ος, ον (*adj.*), yaşamı kısa olan, ömrü az, kısa ömürlü.

βραχυλόγος, ος, ον (*adj.*), kısa konuşan, özlü konuşan.

βραχύνω (*fut.* -υνῶ), kısaltmak; özetlemek.

βραχύς, εῖα, ύ (*adj.*), kısa, kısa boylu; küçük; az, az sayıda; önemsiz; ἐν βραχυτάτῳ veya ἐν βραχυτάτοις kısaca, çok az sözcükle || *comp.* βραχύτερος, *sup.* βραχύτατος.

βραχύτης, ητος, ἡ (*f.*), kısalık; küçüklük; yetersizlik, eksiklik, noksan; kusur.

βραχυφωνία, ας, ἡ (*f.*), zayıf, cılız, güçsüz ses.

βραχυχρόνιος, ος, ον (*adj.*), kısa süren, çok az süren.

βρέμω (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἔβρεμον), gürlemek; (korku veya öfkeden) titremek.

βρεφοκτόνος, ος, όν (*adj.*), küçük çocukları öldüren.

βρέφος, ους, τό (*n.*), yeni doğmuş çocuk, bebek, küçük çocuk.

βρεφύλλιον, ου, τό (*n.*), çok küçük çocuk.

βρέχω (*imp.* ἔβρεχον, *fut.* βρέξω, *aor.* ἔβρεξα, *pf.* -; *pass. fut.* βραχήσομαι, *aor.* ἐβρέχθην, *II. aor.* ἐβράχην, *pf.* βέβρεγμαι), ıslatmak, bir sıvıya batırmak, daldırmak; (*impers.*) βρέχει, yağmur yağıyor.

βριαρός, ά, όν (*adj.*), (zırh için) sağlam, dayanıklı.

βριάω (kaynaşmaksızın yalnızca *praes.*) güçlendirmek, sağlamlaştırmak; güçlü olmak, kuvvetli olmak.

βρίζω (yalnızca *praes.* ve *aor.* ἔβριξα), uyuklamak, uykuya dalmak; ağır olmak; kalın olmak.

βρῖθος, εος-ους, τό (*n.*), ağırlık; ağır yük.

βριθύς, εῖα, ύ (*adj.*), ağır, zahmetli, güç, zor || *comp.* βριθύτερος.

βρίθω (*fut.* βρίσω, *aor.* ἔβρισα, *pf.* βέβριθα; *pass.* yalnızca *praes.*), ağır olmak, ağır çekmek; yüklü olmak, yüklenmek || *med.* ağır olmak, yüklü olmak.

βριμόομαι-οῦμαι (yalnızca *imp. 3. pers. sing.* ἐβριμοῦτο), (*dat.* ile) birine karşı öfkeden söylenmek, homurdanmak.

βρομέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.*), uğuldamak, gürüldemek; fokurdamak.

βρόμιος, α, ον (*adj.*), titreyen; çınlayan; titreten, korkutan (Bakkhos'un epiteti).

βρόμος, ου, ὁ (*m.*), gürültü, gümbürtü.

βροντάω-ῶ (*fut.* -ήσω), gök gürlemek; (Zeus için) gürlemek.

βροντή, ῆς, ἡ (*f.*), gök gürültüsü.

βρόντημα, ατος, τό (*n.*), gök gürültüsü, yıldırım.

βρότειος, ος veya α, ον (*adj.*), ölümlü, fâni.

βροτόεις, όεσσα, όεν (*adj.*), kanla örtülmüş, kanla kaplanmış.

βροτοκτονέω-ῶ (yalnızca *praes. part.*), insan öldürmek, cinayet işlemek.

βροτοκτόνος, ος, όν (*adj.*), insan öldüren, katil, cani.

βροτός, ός, όν (*adj.*), ölümlü, fâni; (*subst.*) insan.

βρότος, ου, ὁ (*m.*), (bir yaradan akan) kan.

βροτόω-ῶ (yalnızca *pass. pf. part.* βεβροτωμένα), kanla ıslatmak, kanla kaplamak.

βροχετός, οῦ, ὁ (*m.*), yağmur.

βρύον, ος, τό (*n.*), yosun; deniz yosunu.

βρυχάομαι-ῶμαι (*imp.* ἐβρυχώμην, *fut.* -; *aor.* ἐβρυχήθην || *med.* (*aor.* ἐβρυχησάμην, *pf.* βέβρυχα), kükremek; uğuldamak; böğürmek.

βρύχημα, ατος, τό (*n.*), öfke çığlığı; acı haykırışı.

βρύχιος, α veya ος, ον (*adj.*), denizin dibinde veya deniz yüzeyinin altında bulunan; toprağın altında, yeraltında bulunan.

βρύχω (yalnızca *praes.*), (dişlerini) gıcırdatmak || *med.* kükremek, uğuldamak; böğürmek.

βρύω (yalnızca *praes.*, *imp.* ἔβρυον, *fut.* βρύσω), güçlü bir biçimde fışkırmak, bol bitmek, çok bol olmak, dolup taşmak.

βρωθήσομαι: βιβρώσκω *pass. fut.*

βρῶμα, ατος, τό (*n.*), yiyecek, besin, gıda.

βρωμάομαι-ῶμαι, anırmak.

βρώμη, ης, ἡ (*f.*), yiyecek, besin.

βρώμησις, εως, ἡ (*f.*), anırma.

βρῶσις, εως, ὁ (*m.*), katı yiyecek, besin; yemek yeme, beslenme.

βρώσομαι: βιβρώσκω *fut.*

βρωτέος, α, ον (*adj.*), yenilebilir.

βρωτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), yiyici; tüketici.

βρωτικός, ή, όν (*adj.*), açgözlü, gözüdoymaz, doymak bilmez, tamahkâr.

βρωτός, ή, όν (*adj.*), yenilebilir || (*subst.*) τὸ βρωτόν, katı yiyecek, besin.

βρωτύς, ύος, ἡ (*f.*), yemek yeme.

βύβλινος, η, ον (*adj.*), papirüs+, papirüsten yapılmış.

βύβλος, ου, ἡ (*f.*), papirüs özü; papirüs yaprağı; papirüsten yapılmış her tür nesne; papirüs rulosu; (*plur.*) yazı yazmaya yarayan papirüs yaprakları; yapıt, eser.

Βυζάντιον, ου, ὁ (*m.*), Byzantion, Trakya'da Megaralı kolonistlerin kurduğu bir koloni kenti, bugünkü İstanbul.

Βυζάντιος, α, ον (*adj.*), Byzantion+, Byzantion ile ilgili; Byzantionlu.

βυθάω-ῶ (*aor.* ἐβύθισα), dalmak, dibe inmek; *pass. pf. part.* βεβυθισμένος), batırmak, daldırmak.

βύθιος, α veya ος, ον (*adj.*), dipte bulunan, derin.

βυθός, οῦ, ὁ (*m.*), dip, deniz dibi; uçurum.

βύρσα, ης, ἡ (*f.*), tabaklanmış, işlenmiş deri; kösele, meşin.

βυρσοδέψης, ου, ὁ (*m.*), sepici.

βυρσοπαγής, ής, ές (*adj.*), deriden yapılmış.

βυσσόθεν (*adv.*), denizin dibinden.

βυσσός, οῦ, ὁ (*m.*), dip; deniz dibi.

βύσσος, ου, ἡ (*f.*), pamuk; keten.

βῦω (yalnızca *praes.*, *aor.* ἔβυσα; *pass. pf.* βέβυσμαι, *pl. pf.* ἐβεβύσμην), doldurmak, tıka basa doldurmak, ağzına kadar doldurmak.

βωθέω-ῶ → βοηθέω.

βώμιος, α veya ος, ον (*adj.*), sunak+, sunakla ilgili, sunağa ait.

βωμίς, ίδος, ἡ (*f.*), küçük sunak, sunakçık.

βωμοειδής, ής, ές (*adj.*), sunağa benzeyen.

βωμολοχεύομαι ve βωμολοχέω-ῶ, soytarılık, maskaralık yapmak.

βωμολόχος, ου, ὁ (*m.*), dilenci; şarlatan, soytarı, maskara.

βωμός, οῦ, ὁ (*m.*), yüksek platform; (heykel için) altlık, ayaklık; sunak.

βῶπις, ιδος, ἡ (*adj.*), büyük gözlü, inek gözlü.

βωστρέω-ῶ, bağırmak, bağırarak seslenmek, bağırarak çağırmak.

βώτωρ, ορος, ὁ (*m.*), çoban.

Γ, γ

Γ, γ (γάμμα), *gamma*, Eski Yunan alfabesinin üçüncü harfi; γ' = 3; ,γ = 3.000.

γάζα, ης, ἡ (*f.*), krallık hazinesi.

γαζοφυλάκιον, ου, τό (*n.*), hazine.

γαῖα, ας, ἡ (*f.*), toprak, kara parçası, arazi.

Γαῖα, ας, ἡ (*f.*), Gaia, yani toprak, yeryüzü; mitolojide göğü, dağları ve denizleri yaratan ana ilke.

γαιήϊος, ος, ον (*adj.*), toprak+, toprakla ilgili, toprağa ait.

γαιήοχος, ος, ον (*adj.*), toprağı kucaklayan, saran (Tanrı Poseidon'un epiteti); ülkeyi koruyan, gözeten (Zeus ve Artemis'in epiteti).

γαίω (yalnızca *praes. part.* γαίων), bir şeyle gururlanmak, kibirlenmek, kendini üstün görmek, övünmek.

γάλα, γάλακτος, τό (*n.*), süt.

γαλακτοειδής, ής, ές (*adj.*), süte benzer, süt gibi.

γαλακτόομαι-οῦμαι, süte dönüşmek; süt gibi olmak.

γαλήνη, ης, ἡ (*f.*), denizin sakinliği, dinginliği.

γαληνός, ός, όν (*adj.*), sakin, durgun, dingin.

γαλόως, *Att.* γάλως, ἡ (*f.*), kocanın kız kardeşi, görümce.

γαμβρός, οῦ, ὁ (*m.*), evlilik nedeniyle edinilen erkek akraba; damat; kız kardeşin kocası (enişte), veya bir erkeğin karısının erkek kardeşi (kayınbirader).

γαμετή, ῆς, ἡ (*f.*), evli kadın, yasal eş.

γαμέτης, ου, ὁ (*m.*), koca.

γαμέω-ῶ (*imp.* ἐγάμουν, *fut.* γαμῶ daha sonra γαμήσω, *aor.* ἔγημα daha sonra ἐγάμησα, *pf.* γεγάμηκα; *pass. fut.* γαμηθήσομαι, *aor.* ἐγαμέθην, *pf.* γεγάμημαι), (erkek için *acc.*, kadın için *dat.*) evlenmek, eş olarak almak.

γαμικός, ή, όν (*adj.*), evlilik+, evlilikle ilgili, evliliğe ait.

γάμος, ου, ὁ (*m.*), evlilik, evlenme, izdivaç; evlilik töreni, düğün.

γανάω-ῶ (yalnızca *praes.*), parlamak, ışıldamak, parlatmak; övmek, yüceltmek.

(1) γάνος, εος-ους, τό (*n.*), parlaklık; neşe.

(2) γάνος, ου, ὁ ve ὕαινα, ης, ἡ, sırtlan.

γάνυμαι, sevinç, neşe içinde olmak; kalbi sevinçle dolmak.

γάνωμα, ατος, τό (*n.*), parlaklık, parıltı.

γάρ (*conj.*), çünkü, şu sebeple, zira.

γαστήρ, τρός, ἡ (*f.*), mide, karın; açlık; yiyecek.

γάστρα, ας, ἡ (*f.*), bir vazonun karnı; iri karınlı vazo.

γαυρίαμα, ατος, τό (*n.*), gurur, kurum, büyüklenme, kibir, caka, fiyaka.

γαυριάω-ῶ (*fut.* -άσω), gururlu bir şekilde davranmak || *med.* γαυριῶμαι, çok sevinmek, (*dat.* ile) -ile gururlanmak, övünmek, kibirlenmek, kendini üstün görmek, büyüklenmek; gösteriş yapmak, caka satmak.

γαῦρος, ος, ον (*adj.*), neşeli, sevinçli; gururlu, mağrur, kibirli, kendini beğenmiş; görkemli, muhteşem, haşmetli.

γαυρότης, ητος, ἡ (*f.*), aşırı sevinç, neşe; büyük mutluluk, bahtiyarlık, saadet.

γέ (*encl. praep.*), en azından, kuşkusuz, gerçekte, doğrusu; o halde, öyleyse.

γεγένημαι: γίγνομαι *pf.*

γέγλυμμαι: γλύφω *pf.*

γέγονα: γίγνομαι *pf.*

γέγραμμαι: γράφω *med. ve pass. pf.*

γέγραφα: γράφω *pf.*

γέγωνα (*pf.* anlamında *praes.*) çığlık atmak, bağırmak; konuşmak, söylemek.

γείνομαι, *pass.* (yalnızca *praes.* ve *imp.*), doğmuş olmak, doğmak, dünyaya gelmek || *med.* (yalnızca *aor.* ἐγεινάμην), doğurmak, dünyaya getirmek.

γειτνίασις, εως, ἡ (*f.*), komşuluk, yakınlık.

γειτνιάω-ῶ (*aor.* ἐγειτνίασα), (*dat.* ile) komşu olmak, yakın olmak; (*dat.* ile) -e benzemek, -i andırmak, çağrıştırmak.

γειτονεύω (*fut.* -εύσω), (*dat.* ile) komşu olmak, yakın olmak.

γειτόνημα, ατος, τό (*n.*), komşuluk, yakınlık; yakın yer.

γειτόνησις, εως, ἡ (*f.*), komşuluk.

γειτονία, ας, ἡ (*f.*), komşu, komşu bölge; yakınlık; benzerlik.

γείτων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, komşu, yakın || (*subst.*) ὁ γείτων, komşu, yakın; benzer.

γελάσιμος, ος, ον (*adj.*), gülünç, gülünecek, güldürücü, komik.

γελαστής, οῦ, ὁ (*m.*), neşeli, şen; güleç, güleç yüzlü.

γελαστός, ή, όν (*adj.*), gülünç, güldürücü; garip, tuhaf, acayip, alışılmamış.

γελάω-ῶ (*imp.* ἐγέλων, *fut.* γελάσομαι daha sonra γελάσω, *aor.* ἐγέλασα, *pf.* -; *pass. fut.* γελασθήσομαι, *aor.* ἐγελάσθην), parlamak, ışıldamak; gülmek; (gökyüzü için) parlak, açık olmak, (deniz için) sakin olmak; alay etmek, alaya almak, eğlenmek.

γελοιάζω (yalnızca *praes.*) maskaralık, soytarılık etmek.

γελοῖος, *Att.* γέλοιος, α, ον (*adj.*), gülünç, güldürücü, gülünecek, güldüren, komik, gülünç; saçma.

γέλως, ωτος, ὁ (*m.*), gülüş, gülme.

γέλωτοποιέω-ῶ (yalnızca *praes.*), güldürmek.

γέλωτοποιία, ας, ἡ (*f.*), şakacılık; soytarılık, maskaralık.

γέλωτοποιός, ός, όν (*adj.*), güldüren, güldürücü, eğlenceli, gülünç.

γεμίζω (*fut.* -ίσω *Att.* -ιῶ, *aor.* ἐγέμισα, *pf.* -; *pass. aor. part.* γεμισθείς, *pf.* γεγέμισμαι), doldurmak, tıka basa doldurmak || *med.* dolmak, dolup taşmak.

γέμω (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἔγεμον), (*gen.* ile) -ile dolu olmak, yüklü olmak.

γενεά, ᾶς, ἡ (*f.*), soy, ırk; kuşak; çağ, dönem; doğum, doğum yeri.

γενεαλογέω-ῶ, soy ağacını yapmak, bir soy ağacına yerleştirmek.

γενεαλογία, ας, ἡ (*f.*), soy ağacı.

γενέθλη, ης, ἡ (*f.*), köken, soy, ırk; doğum yeri.

γενέθλιος, ος, ον (*adj.*), doğum yeriyle ilgili; aile+, aileyle ilgili, ailesel, ailevi.

γένεθλον, ου, τό (*n.*), soy, ırk; çocuk, torun.

γενειάς, άδος, ἡ (*f.*), sakal; yanak.

γενειάω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *aor.*), sakalı çıkmaya başlamak.

γένειον, ου, τό (*n.*), çene; sakal.

γενέσιος, ος, ον (*adj.*), aile+, aileyle ilgili, ailesel, ailevi; ailenin koruyucusu, hamisi; doğum+, doğumla ilgili; doğumsal.

γένεσις, εως, ἡ (*f.*), neden, sebep; ilke, prensip; köken, kaynak; doğuş, doğum.

γενήσομαι: γίγνομαι *fut.*

γενητή, ῆς, ἡ (*f.*), yalnızca şu ifadede kullanılır: ἐκ γενετῆς, doğumdan itibaren.

γενέτης, ου, ὁ (*adj.*), doğumu yöneten, doğuma nezaret eden; (*subst.*) ὁ γενέτης, baba.

γενέτωρ, ορος, ὁ (*m.*), baba; dede, ata, cet.

γενικός, ή, όν (*adj.*), soy+, soyla ilgili, soya ait; ırk, ırkla ilgili, ırki.

γέννα, ης, ἡ (*f.*), soy, köken; aile, ırk; kuşak, nesil.

γεννάδας (*adj.*) soylu, asil bir soydan gelme, asil.

γενναῖος, α, *poet.* ος, ον (*adj.*), soylu, asil; güçlü; yüce gönüllü, cömert.

γενναιότης, ητος, ἡ (*f.*), soyluluk, asalet; yüce gönüllülük, cömertlik; (toprak için) verimlilik.

γενναίως (*adv.*), soylu bir biçimde; güçlü bir şekilde; (kötü anlamda) şiddetle.

γεννάω-ῶ (*imp.* ἐγέννων, *fut.* γεννήσω, *aor.* ἐγέννησα, *pf.* γεγέννηκα), doğurmak, dünyaya getirmek; geliştirmek, büyütmek.

γέννημα, ατος, τό (*n.*), çocuk, torun; sürgün, filiz; ürün.

γέννησις, εως, ἡ (*f.*), doğurma; doğum; üretme; üretim.

γεννήτης, οῦ, ὁ (*m.*), baba; (*plur.*) ebeveyn, anababa.

γεννητός, ή, όν (*adj.*), (bir evlilikten) doğan; ölümlü, fâni; doğuran; üreten.

γεννήτωρ veya γενέτωρ, ορος, ὁ (*m.*), baba; (*plur.*) ebeveyn, anababa.

γεννικός, ή, όν (*adj.*), soylu, asil; yüce gönüllü, cömert.

γεννικῶς (*adv.*), soylu bir biçimde; cesurca, yiğitçe.

γένος, εος-ους, τό (*n.*), doğuş, doğuş zamanı; soy, ırk, köken, aile; tür, çeşit, cins.

γεραιός, ά, όν (*adj.*), yaşlı, ihtiyar; saygıdeğer, saygı gören, saygın, hatırlı, itibarlı || *comp.* γεραίτερος, *sup.* γεραίτατος.

γεραίρω (*imp.* ἐγέραιρον, *fut.* γεραρῶ, *aor.* ἐγέρηρα, *pf.* -; *pass.* yalnızca *praes.*), saygı göstermek, saymak; onurlandırmak, şereflendirmek, şeref vermek.

γεράνιον, ου, τό (*n.*), *geranion* (Lat. *geranium*), bir bitki türü, sardunya; yük kaldırmaya yarayan bir makine, bir çeşit vinç (biçimi turnaya benzediği için böyle isimlendirilmiştir → γέρανος).

γέρανος, ου, ὁ (*m.*), *geranos*, turna; tiyatroda kullanılan bir çeşit vinç.

γεραρός, ά, όν (*adj.*), saygıdeğer, saygıya lâyık; saygı gören, saygın.

γεραρῶ: γεραίρω *fut.*

γέρας, αος-ως, τό (*n.*), ayrıcalık, imtiyaz; ödül, onur ödülü.

γεροντανωγέω-ῶ, bir yaşlıya kılavuzluk etmek, yol göstermek.

γερόντειος, α, ον (*adj.*), yaşlı+, yaşlıya ait; yaşlılıkla ilgili.

γεροντία, ας, ἡ (*f.*), Sparta'da Yaşlılar Meclisi (→ γερουσία).

γεροντίζω, (şarap için) yıllanmak.

γεροντικός, ή, όν (*adj.*), yaşlı+, ihtiyar+ yaşlıyla, ihtiyarlıkla ilgili; yaşlıya, ihtiyara ait.

γερουσία, ας, ἡ (*f.*), *gerusia*, Sparta'da Yaşlılar Meclisi (→ γεροντία).

γερούσιος, α, ον (*adj.*), yaşlı+, yaşlılarla ilgili, yaşlılara ait.

γέρρον, ου, τό (*n.*), sorgun ağacından yapılmış kalkan.

γερροφόρος, ο, ον, sorgun ağacından yapılmış kalkan taşıyan; οἱ γερροφόροι, sorgun ağacından yapılmış kalkan taşıyan askerler (kıta).

γέρων, οντος, ὁ (*m.*), yaşlı, ihtiyar adam; οἱ γέροντες, kralla birlikte meclisi oluşturan yaşlılar veya (kabile) şefleri; (*adj.* olarak) yaşlı, ihtiyar; eski; (iki kişiden) daha büyüğü.

γεῦμα, ατος, τό (*n.*), tat; tat alma, tadına bakma.

γεῦσις, εως, ἡ (*f.*), tatma, tadına bakma; tat alma duyusu.

γεύω (yalnızca *praes.*, *fut.* γεύσω, *aor.* ἔγευσα), tattırmak, || *med.* γεύομαι (*imp.* ἐγευόμην, *fut.* γεύσομαι, *aor.* ἐγευσάμην, *pf.* γέγευμαι), tatmak, tadına bakmak; denemek, tecrübe etmek.

γέφυρα, ας, ἡ (*f.*), su seti, bent; köprü.

γεφύριον, οῦ, τό (*n.*), küçük köprü.

γεφυρόω-ῶ (*fut.* -ώσω), yol açmak, yol yapmak; köprü kurmak.

γεφυρωτής, οῦ, ὁ (*m.*) köprü yapımcısı.

γεωγραφία, ας, ἡ (*f.*), harita.

γεωγράφος, ου, ὁ (*m.*), coğrafyacı.

γεώδης, ης, ες (*adj.*), toprağa benzer; toprak renginde.

γεωμετρέω-ῶ (*fut.* -ήσω), toprağı ölçmek, yeri ölçmek.

γεωμετρία, ας, ἡ, *Ion.* γεωμετρίη (*f.*), toprak ölçme, alan ölçme; geometri.

γεωμετρικός, ή, όν (*adj.*), yeryüzünü ölçmeyle, geometriyle ilgili.

γεωμόρος, ου, ὁ (*m.*), toprak sahibi; çiftçi.

γεωπείνης, ου, ὁ (*adj.*), toprak bakımından fakir.

γεωργέω-ῶ (*fut.* -ήσω), toprağı ekmek, ziraat yapmak.

γεωργία, ας, ἡ (*f.*), ziraat, tarım; çiftçilik.

γεωργική, ῆς, ἡ (*f.*), ziraat, tarım sanatı; çiftçilik.

γεωργικός, ή, όν (*adj.*), ziraat+, tarım+, ziraatle, tarımla ilgili, tarımsal; çiftçilikle ilgili.

γεώργιον, ου, τό (*n.*), ekilmiş toprak, tarla.

γεωργός, ός, όν (*adj.*), toprağı işleyen || (*subst.*) ὁ γεωργός, çiftçi.

γῆ, ῆς, ἡ (*f.*), toprak, kara, kara parçası, arazi; memleket, diyar, ülke.

Γῆ, ῆς, ἡ (*f.*), Ge, Toprak'ın personifikasyonu olan tanrıça.

γηγενής, ής, ές (*adj.*), topraktan doğmuş, topraktan üreyen; topraktan yapılmış; οἱ Γηγενεῖς, Toprağın Oğulları, yani Titanlar ve Gigant'lar.

γῄδιον, ου, τό (*n.*), küçük toprak parçası.

γῆθεν (*adv.*), topraktan, yerden.

γηθέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐγήθησα, *pf.* γέγηθα), sevinmek, neşelenmek; eğlenmek.

γῆθος, εος-ους, τό (*n.*), sevinç, neşe.

γηθοσύνη, ης, ἡ (*f.*), sevinç, neşe.

γηθόσυνος, η veya ος, ον (*adj.*), sevinçli, neşeli.

γηθοσύνως (*adv.*), sevinçle, neşeyle, sevinçli bir şekilde, neşeli bir şekilde.

γήϊνος, η, ον (*adj.*), topraktan, topraktan yapılmış.

γηΐτης, kaynaşmış şekli γῄτης, ου, ὁ (*m.*), çiftçi.

γηραιός, ά, όν (*adj.*), yaşlı, ihtiyar, kocamış.

γηράναι: γηράσκω *II. aor. inf.*

γῆρας, αος-ως, το (*n.*) ve γήρως, τό (*n.*), yaşlılık, ihtiyarlık.

γηράσκω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *II. aor. inf.* γηράναι ve *part.* γηράς), yaşlanmak, ihtiyarlamak, kocamak.

γηράω-ῶ (*imp.* ἐγήρων, *fut.* γηράσω ve γηράσομαι, *aor.* ἐγήρασα, *pf.* γεγήρακα), yaşlanmak, ihtiyarlamak; yaşlandırmak.

γηροβοσκός, ός, όν (*adj.*), yaşlı anne babasına veya akrabalarına bakan, onlara özen gösteren.

γηροτροφέω-ῶ (*fut.* -ήσω), yaşlı anne babasına veya akrabalarına bakmak.

γηροτρόφος, ος, ον (*adj.*) → γηροβοσκός.

γήρυμα, ατος, τό (*n.*), ses.

γῆρυς, υος, ἡ (*f.*), ses; bağırma, bağırış, haykırma, haykırış, nara.

γηρύω (*fut.* -ύσω ve *aor.* ἐγήρυσα), çınlatmak; şarkılarla kutlamak, övmek || *med.* γηρύομαι (*fut.* γηρύσομαι, *aor.* ἐγηρυσάμην ve ἐγηρύθην), konuşmak söylemek; şarkı söylemek; şarkılarla kutlamak, övmek.

γιγάντειος, α, ον ve γιγαντικός, ή, όν (*adj.*), devlerle ilgili, devlere ait.

γιγαντία, ας, ἡ (*f.*), gigantia, Gigant'ların Savaşı (→ γιγαντομαχία).

γιγαντιάω-ῶ (yalnızca *praes.*), devlere benzemek.

γιγαντολέτης, ου, ὁ (*m.*), devleri orta-

dan kaldıran, öldüren kimse.

γιγαντομαχία, ας, ἡ (*f.*), Gigantomakhia, Gigant'ların Savaşı (→ γιγαντία).

Γίγας, αντος, ὁ (*m.*), (genellikle *plur.*) Gigant'lar, mitolojide Zeus tarafından yok edilen Devler.

γίγνομαι (*imp.* ἐγιγνόμην, *fut.* γενήσομαι, *II. aor.* ἐγενόμην, *pf.* γέγονα ve γεγένημαι) || *med.* doğmak, meydana gelmek, olmak, bulunmak.

γιγνώσκω (*imp.* ἐγίγνωσκον, *fut.* γνώσομαι, *II. aor.* ἔγνων, *pf.* ἔγνωκα, *pl. pf.* ἐγνώκειν; *pass. fut.* γνωσθήσομαι, *aor.* ἐγνώσθην, *pf.* ἔγνωσμαι), tanımak, bilmek, anlamak; karar vermek.

γίνομαι: γίγνομαι'ın *Ion.* ve eski şekli.

γινώσκω: γιγνώσκω'nun *Ion.* ve yeni şekli.

γλάγος, εος, τό (*n.*), (şiirde γάλα yerine) süt.

γλακτοφάγος, ος, ον (*adj.*), sütle beslenen.

γλαυκιάω-ῶ (yalnızca *ep. part.* γλαυκιόων), baykuş gözlü olmak, maviye çalan yeşil gözlü olmak, öfkeli bakmak.

γλαυκόμματος, ος, ον (*adj.*), mavi gözlü.

γλαυκός, ή, όν (*adj.*), parlak; açık yeşil, su yeşili, mavi-yeşil arası, tirşe.

γλαυκῶπις, ιδος, ἡ (*adj.*), parlak gözlü || (*subst.*) Parlak Gözlü Tanrıça, Athena'nın sıfatlarından biri.

γλαύξ, *Att.* γλαῦξ, γλαυκός, ἡ (*f.*), baykuş.

γλαφυρία, ας, ἡ (*f.*), parlaklık, cilâ; (*mec.*) incelik, kibarlık, zariflik, nezaket.

γλαφυρός, ά, όν (*adj.*), oyuk, oyulmuş; işlemeli; zarif, beğenilen.

γλήνη, ης, ἡ (*f.*), gözbebeği; figürin, küçük heykel, heykelcik.

γλῆνος, εος-ους, τό (*n.*), gözbebeği; yıldız; parlak obje; mücevher, süs.

γλίσχρος, α, ον (*adj.*), yapışkan, vıcık vıcık; iğrenç, tiksindirici; kolay kolay yok olmayan, sağlam, dayanıklı.

γλυκερός, ά, όν (*adj.*), tatlı, hoş.

γλυκυθυμία, ας, ἡ (*f.*), yumuşak karakterlilik; iyiyüreklilik.

γλυκύθυμος, ος, ον (*adj.*), yumuşak karakterli.

γλυκύκαρπος, ος, ον (*adj.*), tatlı, yumuşak meyveler taşıyan.

γλυκύς, εῖα, ύ (*adj.*), tatlı, hoş, sevimli; yumuşak || *comp.* γλυκίων, γλυκύτερος; *sup.* γλυκύτατος.

γλυκύτης, ητος, ἡ (*f.*), tatlılık, hoşluk; yumuşaklık.

γλύπτης, ου, ὁ (*m.*), oymacı; yontucu.

γλυπτός, ή, όν (*adj.*), kazılabilen, oyulabilen, yontulabilen.

γλυφεύς, έως, ὁ (*m.*), heykeltraş, yontucu.

γλύφω (*imp.* ἔγλυφον, *fut.* γλύψω, *aor.* ἔγλυψα, *pf.* -; *pass. aor.* ἐγλύφθην, *II. aor.* ἐγλύφην, *pf.* γέγλυμμαι ve ἔγλυμμαι), yontmak, oymak, heykeltraşlık yapmak; çizmek.

γλῶσσα, *Att.* γλῶττα, ης, ἡ (*f.*), dil, lisan.

γνάθος, ου, ἡ (*f.*), çene; yanak.

γνήσιος, α, ον (*adj.*), yasal (evlâtlığın karşıtı olarak); soylu, asil, iyi bir soydan gelme; yasal, kanuni, gerçek.

γνησίως (*adv.*), yasal olarak, kanunen; gerçekten, içtenlikle, samimi olarak, samimiyetle, candan bir şekilde.

γνύξ (*adv.*), diz üstü, diz çökerek.

γνῶμα, ατος, τό (*n.*), kanıt, delil; bilgi; karakteristik işaret, tanıma işareti.

γνώμη, ης, ἡ (*f.*), irade, istek, niyet; düşünce; karar, yargı; özdeyiş; tanıtıcı işaret, damga, iz.

γνωμικός, ή, όν (*adj.*), bir konuda uzman, bir konuyu bilen.

γνωμολογέω-ῶ, özdeyişlerle konuşmak.

γνωμονικός, ή, όν (*adj.*), becerikli, usta, marifetli, mahir, hünerli; bilgili.

γνώμων, ονος, ὁ, ἡ (*adj.*), bilen; kehanetleri yorumlayan; karar veren, hüküm veren; (*subst.*) güneş saatinin göstergesi.

γνωρίζω (*imp.* ἐγνώριζον, *fut.* γνωρίσω, *Att.* -ιῶ, *aor.* ἐγνώρισα, *pf.* ἐγνώρικα; *pass. aor.* ἐγνωρίσθην, *pf.* ἐγνώρισμαι), tanıtmak, öğretmek; tanımak.

γνώριμος, ος, (veya nadiren η), ον (*adj.*), tanıdık, bildik, aşina; samimi, içten || (*subst.*) ὁ γνώριμος, öğrenci, çırak.

γνωρίμως (*adv.*), akıllıca, zekice; samimi bir şekilde, içtenlikle, dostça.

γνώρισις, εως, ἡ (*f.*), öğrenme, bilme, tanıma; dostluk bağları.

γνώρισμα, ατος, τό (*n.*), tanıtıcı işaret, iz.

γνωριστής, οῦ, ὁ (*m.*), bilge; bilgin, âlim; bilici, kâhin.

γνωριστικός, ός, όν (*adj.*), (*gen.* ile) -i tanımaya, bilmeye özgü; -i bilebilen.

γνωσθήσομαι: γιγνώσκω *pass. fut.*

γνωσιμαχέω-ῶ (*fut.* -ήσω), kendi düşüncesine karşı savaşmak, yani fikir değiştirmek.

γνῶσις, εως, ἡ (*f.*), tanıma, bilme, anlama; adli karar; dostluk bağları.

γνώσομαι: γιγνώσκω *fut.*

γνωστήρ, ῆρος, ὁ (*m.*) ve γνώστης, ου, ὁ (*m.*), iyi tanıyan, bilen, uzman; önceden tahmin eden, kâhin, bilici.

γνωστικός, ή, όν (*adj.*), bilmeyle ilgili; bilmeye, tanımaya özgü.

γνωστός, ή, όν (*adj.*), tanıdık, bildik, aşina; dost; tanınmış, bilinen; ünlü, meşhur; (*subst.*) bir arkadaş.

γνωτή, ῆς, ἡ (*f.*), kan bağıyla akraba, özellikle kızkardeş.

(1) γνωτός, ή, όν, *poet.* ός, όν (*adj.*), bilinen, bildik, tanınan, tanıdık, aşina.

(2) γνωτός, οῦ, ὁ (*m.*) kan bağıyla akraba, özellikle erkek kardeş.

γοάω-γοῶ, inlemek, yakınmak, sızlanmak, şikâyet etmek.

γογγύζω (yalnızca *praes.* ve *aor.* ἐγόγγυσα), mırıldanmak; homurdanmak, söylenmek.

γογγυσμός, οῦ, ὁ (*m.*), mırıldanma; homurdanma, söylenme.

γογγυστής, οῦ, ὁ (*m.*), mırıldanan; homurdanan, söylenen, şikâyetçi.

γόης, ητος, ὁ (*m.*), büyücü; şarlatan, soytarı.

γοητεία, ας, ἡ (*f.*), büyücülük; şarlatanlık, soytarılık.

γοητεύω (*fut.* -εύσω), şarlatanlıklarla aldatmak, kandırmak; büyü yapmak.

γομόω-ῶ, (*fut. part.* γομώσων), (bir yükle) yüklemek.

γονεύς, έως, ὁ (*m.*), baba; (*plur.*) οἱ γονεῖς, ana baba, ebeveyn; ata, cet.

γονεύω (*fut.* γονεύσω), (erkekler için) döllemek, birinin dünyaya gelmesini sağlamak; (*mec.*) doğurmak, dünyaya getirmek; yol açmak, neden olmak.

γονή, ῆς, ἡ (*f.*), doğurma, doğum; tohum; çocuk, torun; kuşak; soy, ırk.

γόνιμος, ος veya η, ον (*adj.*), verimli, bereketli; yasal, meşru, kanuni.

γονοκτονέω-ῶ, çocuklarını öldürmek.

γόνος, ου, ὁ (*m.*), doğurma, dünyaya getirme; ana baba; ata, cet; çocuk, torun; köken, soy.

γόνυ, γόνατος, τό (*n.*), diz; boğum.

γονυαλγής, ής, ές (*adj.*), dizleri ağrıyan.

γονυπετέω-ῶ, dizleri üstüne düşmek.

γόος, ου, ὁ (*m.*), inleme, inilti; sızlanma, yakınma, şikâyet, serzeniş.

Γοργίας, ου, ὁ (*m.*), Gorgias, ünlü bir sofist ve hatip.

γοργός, ή, όν (*adj.*), coşkun, şiddetli; korkunç, korkutucu.

Γοργώ, οῦς, οἷ (ἡ) (*f.*), Gorgo, mitolojide kendisine bakanları taşa çeviren korkunç görünümlü yaratık.

γοργωπός, ός, όν (*adj.*), korkunç bakışlı.

γοῦν *Ion.* γῶν (γε οὖν) (*praep.*) (cümle başında bulunmaz) en azından, hiç değilse; şüphesiz, kesin olarak, kesinlikle, elbette.

γουνάζομαι, yalvarırken dizlerine sarılmak; rica etmek, yalvarmak, niyaz etmek.

γραῖα, ας, ἡ (*f.*), yaşlı kadın, kocakarı.

γράμμα, ατος, τό (*n.*), harf, rakam; resim, tablo; mektup; yazıt; eser, inceleme, yazılı olarak kaleme alınan kurallar; (*plur.*) edebiyat.

γραμματεῖον, ου, τό (*n.*), yazı tableti.

γραμματεύς, έως, ὁ (*m.*), kâtip, yazıcı, yazman.

γραμματεύω (*fut.* -εύσω), yazıcı, yazman olmak; kâtip olmak.

γραμματικός, ή, όν (*adj.*), okuma yazma veya harflerle ilgili.

γραμματικῶς (*adv.*), okuma yazmayı bilen bir adam olarak; okumuş, kültürlü, aydın biri olarak.

γραμματιστής, οῦ, ὁ (*m.*), zabıt kâtibi, tutanak yazmanı; okulda dil ve edebiyat derslerini öğreten eğitici, öğretmen.

γραμματοδιδασκαλεῖον, ου, τό (*n.*), okul.

γραμματοδιδάσκαλος, ου, ὁ (*m.*), öğretmen.

γραμματοφόρος, ου, ὁ (*m.*), mektup taşıyıcı.

γραμματοφυλακεῖον, ου τό ve γραμματοφυλάκιον, ου, τό (*n.*), arşiv deposu.

γραμμή, ῆς, ἡ (*f.*), çizgi, satır; (resimde) dış çizgi, çevre çizgisi, kontur.

γραπτός, ή, όν (*adj.*), harf gibi çizili, yazılı (sümbül için kullanılır); çizilmiş, çizili.

γραῦς, *gen.* γραός, ἡ (*f.*), yaşlı kadın.

γραφεῖον, ου, τό (*n.*), yazı yazmak veya resim çizmek için âlet; resim fırçası.

γραφεύς, έως, ὁ (*m.*), yazıcı, yazman, sekreter; yazar; ressam.

γραφή, ῆς, ἡ (*f.*), yazma sanatı, yazı; resim; yazılı belge, mektup; liste, katalog; yasa metni; yazma tarzı, stil, üslûp; desen; tablo.

γραφικός, ή, όν (*adj.*), yazı veya resimle ilgili; yazmayı veya resim yapmayı bilen.

γραφικῶς (*adv.*), tablolardaki gibi, resim gibi, pitoresk.

γραφίς, ίδος, ἡ (*f.*), yazı yazmak veya resim yapmak için âlet; eskiz, desen, resim.

γράφω (*imp.* ἔγραφον, *fut.* γράψω, *aor.* ἔγραψα, *pf.* γέγραφα, *pl. pf.* ἐγεγράφειν; *pass. II. fut.* γραφήσομαι, *II. aor.* ἐγράφην, *pf.* γέγραμμαι, *pl. pf.* ἐγεγράμμην), yazı yazmak, çizmek; resim yapmak; kaydetmek || *med.* (*fut.* γράψομαι, *aor.* ἐγραψάμην, *pf.* γέγραμμαι), kendisi için yazmak, kaydetmek; resim çizmek.

γρηγορέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *aor.*), uyanık kalmak, gece başında beklemek; gözetmek, kollamak.

γρύζω (*fut.* ύξομαι, *aor.* ἔγρυξα, *pf.* -), çığlık atmak; homurdanmak, söylenmek.

γρύψ, υπός, ὁ (*m.*), gryps, kartal başlı ve aslan gövdeli mitolojik yaratık, griffon.

γυῖον, ου, τό (*n.*), organ, uzuv; beden, vücut; diz, bacak; (*plur.*) kollar;

γυμνάζω (*fut.* -άσω, *aor.* ἐγύμνασα, *pf.* γεγύμνακα; *pass. aor.* ἐγυμνάσθην, *pf.* γεγύμνασμαι), beden eğitimi yapmak, egzersiz yapmak, jimnastik yapmak; çok yormak, tüketmek, bitirmek.

γυμνασία, ας, ἡ (*f.*), beden eğitimi, egzersiz; diyalektik veya retorik alanında egzersiz.

Γυμνασιάρχης, ου, ὁ ve γυμνασίαρχος, ου, ὁ (*m.*), *gymnasiarkhes/gymnasiarkhos*, *gymnasion*'un yöneticisi, harcamaları karşılamakla yükümlü kişi.

γυμνάσιον, ου, τό (*n.*), *gymnasion*, beden egzersizlerinin yapıldığı, aynı zamanda ders verilen, yani okul fonksiyonuna da sahip yer; τὰ γυμνασία, egzersizler, beden eğitimi.

γυμναστής, οῦ, ὁ (*m.*), beden eğitimi öğretmeni, özellikle atlet'lerin eğitimini yaptıran kişi.

γυμναστικός, ή, όν (*adj.*), beden eğitimiyle, egzersizle ilgili; egzersize ait.

γυμνής, ῆτος, ὁ (*m.*), çıplaklık; hafif silahlı asker.

γυμνητεία, ας, ἡ (*f.*), çıplaklık; hafif silahlı birlik.

γυμνητεύω (yalnızca *praes.*), hafif silahlı olmak.

γυμνήτης, ου, ὁ (*adj.*), çıplak || (*subst.*) ὁ γυμνήτης, hafif silahlı asker.

γυμνητικός ή, όν (*adj.*), hafif silahlı askerlerle ilgili.

γυμνικός, ή, όν (*adj.*), beden eğitimi+ beden eğitimiyle ilgili.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ; genellikle *plur.*: Γυμνοπαίδιαι, ων, αἱ (*f.*), *Gymno*-

paidiai, Sparta'da yapılan şenlikler.

γυμνός, ή, όν (*adj.*), giyinik olmayan, çıplak; örtülmemiş; tamamen giyinmemiş; mantosuz; zırhsız, silahsız; (*gen.*) -den yoksun, mahrum; -i eksik, noksan.

γυμνόω-ῶ (*fut.* -ώσω), soymak, çıplak bırakmak; soyunmak, çıplak olmak; ayırmak; (*gen.* ile) -ini çıkarmak, soymak.

γύμνωσις, εως, ἡ (*f.*), çıplak bırakma, giysisini çıkarma, soyma.

γυναικεῖος, α, veya ος, ον (*adj.*) kadın+, kadınsal, kadınla ilgili, kadına ait, kadına özgü, kadına uygun.

γυναικίζω (*Att. fut.* -ιῶ), kadın gibi giyinmek, konuşmak veya davranmak; kadınsı olmak.

γυναικόμιμος, ος, ον (*adj.*), kadın hareketlerini taklit eden, kadın gibi davranan.

γυναικοκρατία, ας, ἡ (*f.*), kadın egemenliği.

γυναικοφίλης, ου, ὁ (*m.*), kadınları seven, kadın düşkünü.

γυναικώδης, ης, ες (*adj.*), kadına benzer, kadınsı.

γυναικών, ῶνος, ὁ (*m.*), *gynaikon*, evin kadınlara özgü bölümü (→ γυναικωνῖτις).

γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ (*adj.*), *gynaikonitis*, evin kadınlar bölümüne ait; (*subst.*) evin kadınlara özgü bölümü (→ γυναικών).

γύναιος, α, ον (*adj.*), kadın+, kadınsal, kadınla ilgili, kadına ait, kadınları ilgilendiren.

γυνή, γυναικός, ἡ (*f.*), kadın; karı, eş.

γύννις, ιδος, ὁ (*m.*), kadınsı erkek.

γυρεύω, çevresinde tur atmak, çevresinde dönmek; gidip gelmek, dolaşmak, dolanmak.

γυρός, ά, όν (*adj.*), yuvarlak, toparlak.

γῦρος, ου, ὁ (*m.*), daire, çember.

γύψ, γυπός, ὁ (*m.*), akbaba.

γωνία, ας, ἡ (*f.*), köşe; açı.

γωρυτός, οῦ, ὁ (*m.*), sadak (ok torbası).

Δ, δ

Δ, δ (δέλτα), *delta*, Eski Yunan alfabesinin dördüncü harfi; δ' = 4; ,δ = 4.000.

δᾳδουχέω-ῶ (*fut.* -ήσω), şenliklerde veya kurban törenlerinde meşale tutmak.

δᾳδουχία, ας, ἡ (*f.*), bir meşale tutma eylemi.

δᾳδοῦχος, ου, ὁ (*adj.*), meşale tutan, meşale taşıyan.

δᾳδοφορέω-ῶ, meşale tutmak, meşale taşımak.

δαήμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος (*gen.* ile) -de usta, becerikli, marifetli, hünerli, maharetli; -e yatkın.

δαιδάλεος, α veya ος, ον (*adj.*), sanatlı yapılmış, ustalıklı, zarif.

δαιδάλλω, sanatla yapmak, sanatlı bir şekilde yapmak.

δαίδαλος, ος, ον (*adj.*), ustaca işlenmiş, ustalıklı; kabartma olarak işlenmiş; işlemeli; (*subst.*) Δαίδαλος, ου, ὁ, Girit'teki Knossos'un efsanevi kral Minos ile çağdaş heykeltraşı.

δαΐζω (*imp.* ἐδάϊζον, *fut.* δαΐξω, *aor.* ἐδάϊξα, *pf.* -; *pass.* δαΐζομαι, *imp.* ἐδαϊζόμην, *fut.* -, *aor.* ἐδαΐχθην, *pf.* δεδάϊγμαι), bölmek, (parçalara) ayırmak, kesmek; paylaştırmak, bölmek; baştan aşağı yıkmak, yerle bir etmek.

δαιμονάω-ῶ (yalnızca *praes.*), bir tanrının etkisinde olmak; aklını yitirmek, delirmek; altüst olmak, yerle bir olmak.

δαιμονικός, ή, όν (*adj.*), tanrı tarafından gönderilen, tanrıdan gelen.

δαιμόνιον, ου, τό (*n.*), tanrı; tanrısal iktidar; üstün güç; insanın içindeki tanrısal vicdan sesi.

δαιμόνιος, α veya ος, ον (*adj.*), tanrıdan gelen, tanrı tarafından gönderilen, tanrısal, ilahi; olağanüstü, fevkalâde.

δαιμονίως (*adv.*), tanrısal bir şekilde; olağanüstü bir şekilde.

δαίμων, ονος, ὁ, ἡ (*m./f.*), tanrı, tanrıça; kader, yazgı, talih.

δαίνυμι ve δαινύω (*fut.* δαίσω, *aor.* ἔδαισα, *pf.* -), yemek vermek, bir yemekle kutlamak || *med.* δαίνυμαι (*imp.* ἐδαινύμην, *fut.* δαίσομαι, *aor.* ἐδαισάμην), şölen vermek, ziyafet vermek, bir yemekle kutlamak; bir şölene katılmak, yemek yemek; oburcasına yemek, yutmak, tüketmek.

(1) δάϊος, α, ον veya ος, ον (*adj.*), yıkıcı, tahrip edici; yıkılmış, mahvolmuş; talihsiz, bahtsız, şanssız; (*plur.*) δάϊοι, düşmanlar.

(2) δάϊος, α, ον (*adj.*), usta, becerikli, maharetli, hünerli; -i bilen.

(1) δαΐς, *gen.* δαΐδος, ἡ (*f.*), reçineli ağaçtan yapılmış meşale; reçineli ağaç, çam ağacı.

(2) δαΐς, ἡ (*f.*), yalnızca *dat.* δαΐ, ve *acc.* δαΐν, savaş, göğüs göğüse savaş, mücadele.

δαίς, δαιτός, ἡ (*f.*), ziyafet, şölen.

Δαίσιος, ου, ὁ, Daisios, bir Makedon ayı, Attika'daki karşılığı: Θαργηλιών.

δαίσομαι: δαίνυμι *med. fut.*

δαίσω: δαίνυμι *fut.*

δαίτη, ης, ἡ (*f.*), yemek, ziyafet, şölen.

δαίτηθεν (*adv.*), bir yemekten çıkarken.

δαιτρός, οῦ, ὁ (*m.*) bir yemekte, ziyafette besinleri parçalayan, kesen, ayıran, dağıtan; porsiyonları paylaştıran.

δαιτυμών, όνος, ὁ (*m.*) bir yemeğe, şölene çağrılan konuk, davetli.

δαίτυς, ύος, ἡ (*f.*), yemek, ziyafet, şölen.

(1) δαίω (yalnızca *pass.*) || *med.* δαίομαι (*fut.* δάσομαι, *aor.* ἐδασαμην, *pf.* δέδασμαι), bölmek, paylaştırmak, ayırmak, parçalamak, parçalara ayırmak, dağıtmak.

(2) δαίω (*imp.* ἔδαιον, *fut.* -, *aor.* -, *pf.* δέδηα), yakmak, tutuşturmak, ateşe vermek; tutuşmak, yanmak.

δαΐως (*adv.*), sanatlı bir biçimde, ustaca, ustalıkla.

δάκνω (*imp.* ἔδακνον, *fut.* δήξομαι, *II. aor.* ἔδακον, *pf.* δέδηχα; *pass. fut.* δηχθήσομαι, *aor.* ἐδήχθην, *pf.* δέδεγμαι), ısırmak, kemirmek.

δάκος, εος-ους, τό (*n.*), ısıran hayvan, vahşi hayvan; ısırma, ısırık.

δάκρυ, υος, τό (*n.*), *poet.* (δάκρυον yerine) gözyaşı; reçineden sızan damla.

δάκρυμα, ατος, τό (*n.*), gözyaşı; gözyaşı nedeni.

δακρυογόνος, ος, ον (*adj.*), gözyaşına neden olan.

δακρυόεις, εσσα, εν (*adj.*), gözyaşlarıyla dolu; gözyaşlarıyla karışan inleme; ağlatan.

δάκρυον, τό (*n.*), gözyaşı; reçine.

δακρυοπετής, ής, ές (*adj.*), ağlatan, gözyaşı döktüren.

δακρυποιός, ός, όν (*adj.*), ağlatan, gözyaşı döktüren.

δακρυπλώω (yalnızca *praes. inf.*), göz yaşlarına boğulmak.

δακρυρροέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.*), iki gözü iki çeşme ağlamak.

δακρυτός, ός, όν (*adj.*), ağlamış.

δακρυχέων, *f.* -χέουσα (*ep. part.*), ağlayan, ağlamış, gözyaşı döken.

δακρύω (*imp.* ἐδάκρυον, *fut.* δακρύσω, *aor.* ἐδάκρυσα, *pf.* δεδάκρυκα; *pass. pf.* δεδάκρυμαι), ağlamak, gözyaşı dökmek.

δακτυλήθρα, ας, ἡ (*f.*), eldiven.

δακτύλιος, ου, ὁ (*m.*), yüzük.

δάκτυλος, ου, ὁ (*m.*), parmak, el parmağı, ayak parmağı; *daktylos* (ölçü olarak) parmak.

δαλερός, ά, όν (*adj.*), sıcak, yakıcı.

δαλός, οῦ, ὁ (*m.*), tutuşmuş ağaç parçası; yıldırım; bir çeşit kibrit.

δαμάζω (*imp.* ἐδαμάζον, *fut.* δαμάσω, *aor.* ἐδάμασα, *pf.* δεδάμακα; *pass. aor.* ἐδαμάσθην, *pf.* δεδάμασμαι), egemen olmak, evcilleştirmek; bastırmak, yenmek; evlenmek || *med.* (*fut.* δαμάσομαι, *aor.* ἐδαμασάμην), boyunduruk altına almak, evcilleştirmek; yenmek; öldürmek, yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek.

δαμάλη, ης, ἡ (*f.*), henüz doğurmamış genç inek, düve.

δαμάλης, ου, ὁ (*m.*), genç boğa.

δαμαλίζω, evcilleştirmek, ehlileştirmek; boyunduruk altına almak.

δάμαλις, εως, ἡ (*f.*), henüz doğurmamış genç inek; genç kız.

δάμαρ, αρτος, ἡ (*f.*), eş (kadın); evli kadın; gelin.

δανείζω ve δανίζω (*fut.* -είσω, *aor.* εδάνεισα, *pf.* δεδάνεικα; *pass. aor.* ἐδανείσθην, *pf.* δεδάνεισμαι), ödünç para vermek || *med.* ödünç para almak.

δάνειον, ου, τό (*n.*), ödünç para, borç.

δανειστής, οῦ, ὁ (*m.*), tefeci.

(1) δάνος, εος-ους, τό (*n.*), bağış; ödünç verme, borç.

(2) δάνος, ου, ὁ (*m.*), (Makedon dilinde) ölüm.

δανός, ή όν (*adj.*), yakması kolay, kuru; yanık, yanmış.

δάος, εος-ους, τό (*n.*), meşale.

δαπανάω-ῶ (*fut.* -ήσω), harcamak, masraf yapmak; tüketmek, bitirmek.

δαπάνη, ης, ἡ (*f.*) ve δαπάνημα, ατος, τό (*n.*), gider, masraf, harcama.

δαπανηρός, ά, όν (*adj.*), tutumsuz, savurgan, müsrif; pahalı, masraflı, külfetli.

δαπανηρῶς (*adv.*), büyük masrafla, büyük bir harcamayla.

δάπανος, ος, ον (*adj.*), tutumsuz, savurgan, müsrif; tüketen, bitkin düşüren.

δάπεδον, ου, τό (*n.*), toprağın yüzeyi; toprak; ülke.

δάπτω (*imp.* ἔδαπτον, *fut.* δάψω, *aor.* ἔδαψα, *pf.* -), parçalamak; yutmak, yiyip bitirmek, tüketmek.

δαρεικός, οῦ, ὁ (*m.*), *dareikos*, Pers parası.

Δαρεῖος, ου, ὁ (*m.*), Dareios, bir Pers kral adı.

δαρθάνω (*II. aor.* ἔδαρθον, *poet.* ἔδραθον), uyumak.

δασμός, οῦ, ὁ (*m.*), vergi; haraç; ücret, bedel.

δασμοφορέω-ῶ, vergi vermek, vergi ödemek.

δασμοφόρος, ος, ον (*adj.*), vergi ödeyen, vergi veren.

δασύς, εῖα, ύ (*adj.*), sık, kalın, koyu, yoğun; ağaçlı.

δατέομαι-οῦμαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), bölmek, ayırmak, paylaştırmak, -i (*acc.*) birine (*dat.*) pay olarak vermek; (*gen.* ile) -i pay olarak almak; paylaşmak.

δαυλός, ός, όν (*adj.*), örtülü, saklı, gizli.

δάφνη, ης, ἡ (*f.*), defne, defne ağacı; (*subst.*) Δάφνη, ης, ἡ (*f.*), mitolojide Tanrı Apollon'un âşık olduğu, defne ağacına dönüşen nymphe, Daphne.

δαφνηφορέω-ῶ, defne dalından bir

taç veya çelenk taşımak, takmak.

δαφνηφόρος, ος, ον (*adj.*), defne dalı taşıyan; defne dalından bir taç veya çelenk taşıyan.

δαψιλής, ής, ές (*adj.*), yüce gönüllü, cömert; bol, bol bol; eşsiz, görkemli, muhteşem (armağan).

δαψιλῶς (*adv.*), bolluk içinde (yaşamak).

δάω, birine (*acc.*) bir şey (*acc.*) öğretmek; (*inf.* ile) -mesini öğretmek; (*acc.* ile) -de deneyimi olmak, tecrübe sahibi olmak, usta olmak, maharetli olmak, hünerli olmak; bilgili olmak; (*gen.* ile) biri hakkında haber almak || *med. aor. inf.* δεδάασθαι, öğrenmek, bilmek.

δέ (*conj. praep.*), ama, fakat, lakin, ise.

δεδάκρυκα: δακρύω *pf.*

δεδάκρυμαι: δακρύω *pass. pf.*

δεδάμακα: δαμάζω *pf.*

δεδάμασμαι: δαμάζω *pf.*

δέδεγμαι: δάκνω *pass. pf.*

δέδεγμαι: δέχομαι *pf.*

δεδέηκα: δέω (2) *pf.*

δέδειγμαι: δεικνύω, δείκνυμι *pass. pf.*

δέδειχα: δεικνύω, δείκνυμι *pf.*

δέδεκα: δέω (1) *pf.*

δέδεμαι: δέω (1) *pass. pf.*

δέδηα: δαίω *pf.*

δέδηκα: δέω (1) *pf.*

δέδηχα: δάκνω *pf.*

δεδίδαγμαι: διδάσκω *pass. pf.*

δεδίδαχα: διδάσκω *pf.*

δεδίκασμαι: δικάζω *pass. pf.*

δεδίσκομαι (yalnızca *praes. part.* -όμενος), el veya baş hareketiyle selamlamak, selam vermek.

δεδίσσομαι, *Att.* -ττομαι, korkutmak, ürkütmek; korkmak, ürkmek.

δεδίωγμαι: διώκω *pass. pf.*

δέδογμαι: δοκέω-ῶ *pass. pf.*

δέδοικα: δείδω *praes.* anlamında *pf.*

δεδόκηκα: δοκέω-ῶ *pf.*

δεδόκημαι: δοκέω-ῶ *pass. pf.*

δέδομαι: δίδωμι *pass. pf.*

δέδορκα: δέρκομαι *pf.* (*praes.* anlamında).

δέδρακα: διδράσκω *pf.*

δέδρακα: δράω-ῶ *pf.*

δέδραμαι: δράω-ῶ *pass. pf.*

δεδράμηκα: τρέχω *pf.*

δέδρομα: τρέχω *pf.*

δεδρόμηκα: δροάω *pf.*

δέδωκα: δίδωμι *pf.*

δέησις, εως, ἡ (*f.*), gereksinim, ihtiyaç; istek, dilek, rica.

δεῖ (*impers.*), gerekir, lâzımdır, icap eder; doğrudur.

δεῖγμα, ατος, τό (*n.*), kanıt, delil; örnek, model, misal.

δειγματίζω, örnek, model, misal olarak vermek.

δειδήμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, korkak, ödlek.

δειδίσκομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), (hoş geldin) işareti yapmak, eliyle selamlamak.

δειδίσσομαι, korkutmak, ürkütmek; korkmak, ürkmek, çekinmek.

δείδω (*fut.* δείσομαι, *aor.* ἔδεισα, *praes.* anlamında *pf.* δέδοικα veya δέδια, *pl. pf.* ἐδεδοίκειν ve ἐδεδίειν), korkmak; büyük bir saygı duymak, saymak.

δεικανάω, ῶ, göstermek, ortaya koymak || *med.* (yalnızca *ep. imp. 3. pers. plur.* δεικανόωντο), hoş geldin işareti yapmak, selamlamak.

δείκνυμι ve δεικνύω (*imp.* ἐδείκνυν, *fut.* δείξω, *aor.* ἔδειξα, *pf.* δέδειχα; *pass. fut.* δειχθήσομαι, *aor.* ἐδείχθην, *pf.* δέδειγμαι), göstermek, sunmak, takdim etmek, tanıtmak || *med.* δείκνυμαι (*aor.* ἐδειξάμην) göstermek; eliyle selamlamak.

δειλαίνω, korkak olmak, ürkek olmak, ödlek olmak.

δείλαιος, α, ον (*adj.*), mutsuz, talihsiz, bahtsız.

δείλακρος, α, ον çok mutsuz, talihsiz, bahtsız, acınacak halde.

δείλη, ης, ἡ (*f.*), öğleden sonra; akşam.

δειλία, ας, ἡ (*f.*), korkaklık, ürkeklik, ödleklik, yüreksizlik, cesaretsizlik.

δειλιάω-ῶ (*fut.* -άσω), korkmak, ürkmek, gözü korkmak.

δείλομαι (yalnızca *imp. 3. pers. sing.* δείλετο), (güneş için) batmak.

δειλός, ή, όν (*adj.*), korkak, ürkek, ödlek, yüreksiz; bayağı, aşağılık, kötü, yaramaz, kaba; zayıf, cılız, güçsüz; sefil, zavallı.

δεῖμα, ατος, τό (*n.*), korku; korkutmak için kullanılan nesne; korkuluk.

δειμαίνω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), korkmak; çekinmek; kaygılanmak, kaygı duymak, endişe etmek.

δειματόω-ῶ (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.*), çok korkutmak, büyük bir korku salmak, ürkütmek.

δεῖνα, ὁ, ἡ, τό (*m.*, *f.* ve *n. articulus* ile *indecl.* veya ὁ ile *decl.*: *gen.* δεῖνος, *dat.* δεῖνι, *acc.* δεῖνα), böyle, böyle bir, böylesi; falan, falanca, kimi.

δεινάζω (*imp.* ἐδείναζον), kızmak, öfkelenmek, sinirlenmek, hiddete kapılmak; gücenmek, kırılmak.

δεινολογέομαι-οῦμαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), yüksek sesle yakınmak, şikâyet etmek.

δεινοπαθέω-ῶ (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.*), kötü davranışa uğramak, kötü davranışa maruz kalmak.

δεινός, ή, όν (*adj.*), korkunç, korkutucu, ürkütücü; tehlikeli, garip; kötü, uğursuz || (*subst.*) τὸ δεινόν veya τὰ δεινά, tehlike.

δεινῶς (*adv.*), korkunç bir şekilde; şaşılacak ölçüde, şaşılacak kadar.

δείξωἡ δείκνυμι, δεικνύω *fut.*

δειπνέω-ῶ (*fut.* -ήσω), yemek yemek.

δεῖπνον, ου, τό (*n.*), kahvaltı; akşam yemeği, ziyafet.

δειπνοποιεώ-ῶ, yemek hazırlamak, yemek vermek || *med.* δειπνοποιέομαι-οῦμαι, yemek yemek.

δειπνοφόρος, ος, ον (*adj.*), yiyecek getiren, yiyecek taşıyan.

δειράς, άδος, ἡ (*f.*), bir dağın sırtı; dağ sırası, dağ zinciri.

δειρή, ῆς, ἡ (*f.*), (beden için) boyun, boğaz.

δειροτομέω-ῶ (*fut.* -ήσω), boğazını kesmek.

δεισιδαιμονία, ας, ἡ (*f.*), tanrılardan korkma, tanrılara saygı gösterme; batıl inanç, boş inanç.

δεισιδαίμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος,

tanrılardan korkan; batıl inançları olan.

δέκα, οἱ, αἱ, τά (*indecl.*), on.

δεκαδύο, οἱ, αἱ, τά, oniki.

δεκαετής, ής, ές (*adj.*), on yaşında.

δεκαετία, ας, ἡ (*f.*), on yıllık süre.

δεκάκις (*adv.*), on kez.

δεκακυμία, ας, ἡ (*f.*) onuncu dalga, yani çok büyük dalga.

δεκαμηνιαῖος, α, ον (*adj.*), on ay süren, on aylık.

δεκάμηνος, ος, ον (*adj.*), (yaş için) on aylık, on ay süren.

δεκαμία, ᾶς, ἡ (*scil.* ἡμέρα), on birinci gün.

δεκαπέντε = πεντεκαίδεκα (*indecl.*) onbeş.

δεκάς, άδος, ἡ (*f.*), onluk, on kadar; on.

δεκαταῖος, α, ον (*adj.*), on günün sonunda olan, onuncu günde olan.

δέκατος, η, ον (*adj.*), onuncu.

δεκάχιλιοι, αι, α (*adj.*), on bin.

δεκέμβριος, α, ον (*adj.*), *dekembrios* ayı ile ilgili || (*subst.*) ὁ δεκέμβριος, *dekembrios* ayı, yani Roma takviminin 10. ayı (Lat. *december*).

δεκέτης, ους ve ης, ης, ες (*adj.*), on yaşında; on yıl süren, on yıllık.

δεκέτις, ιδος, ἡ (*adj.*), on yaşında; on yıl süren, on yıllık.

δέκτης, ου, ὁ (*m.*), dilenci.

δελεάζω (*aor.* ἐδελέασα), yem takmak; (*mec.*) baştan çıkartmak, kandırmak, aldatmak.

δελτίον, ου, τό (*n.*), küçük yazı tableti.

δέλτος, οῦ, ἡ (*f.*), yazı tableti; harf.

δέλφαξ, ακος, ὁ (*m.*), domuz.

δελφινίζω (yalnızca *aor. part.* -ίσαντες), bir yunus gibi dalmak.

Δελφίνιον, ου, τό (*n.*), Atina'daki Apollon Delphinios Tapınağı.

δελφινοφόρος, ος, ον (*adj.*), (dalga için) yunus taşıyan; yunuslarla süslü, yunuslarla bezeli.

δελφίς, δελφῖνος, ὁ (*m.*), yunus (Lat. *Delphinus delphis*).

Δελφοί, ῶν, οἱ (*m. plur.*), Delphoi, Hellas'ta, Phokis bölgesinde Tanrı Apollon'un çok ünlü bilicilik merkezi.

Δελφός, οῦ (*adj.*), Delphoi+, Delphoi ile ilgili, Delphoi'a ait; Delphoilu || (*subst.*) οἱ Δελ., Delphoilular.

δέμας, τό (*n.*) (yalnızca *nom.* ve *acc.*), beden, vücut; boy.

δέμνιον, ου, τό (*n.*), (genellikle *plur.*) yatak, döşek, şilte.

δέμω (*poet. imp.* δέμον, *fut.* -, *aor.* ἔδειμα, *pf.* -; *pass. pf.* δέδμημαι), (ev, sur vs) inşa etmek, kurmak, yapmak; düzeltmek.

δενδίλλω, (yalnızca *praes. part.*) gözlerini bir yerden başka bir yere çevirmek; göz işareti yapmak.

δένδρεον, ου, τό (*n.*), (şiirde) ağaç.

δενδρήεις, εσσα, εν (*adj.*), ağaçlık, ağaçlarla kaplı; ağaç+, ağaçla, ağaçlarla ilgili.

δενδροκοπέω-ῶ, ağaç kesmek.

δένδρον, ου ve δένδρος, εος-ους, τό (*n.*), ağaç; koru.

δενδροτομέω-ῶ, ağaç kesmek.

δεννάζω (*fut.* -άσω, *aor.* ἐδέννασα, *pf.* -), saymamak; hakaret etmek; sövmek, küfretmek.

δέννος, ου, ὁ (*m.*), hakaret, aşağılama, küçültücü söz.

δεξία, ᾶς, ἡ (*f.*), δ. (χείρ), sağ el; εἰς δεξιά, sağa, ἐκ δεξιᾶς, sağdan; ἐν δεξιᾷ, ἐπὶ δεξιᾷ, sağda; ἐν δεξιᾷ ἔχειν, (*acc.* ile) -i sağ tarafına almak, sağda - olmak; δεξιὰν διδόναι, söz vermek.

δεξιόομαι-οῦμαι (*imp.* ἐδεξιούμην, *fut.* δεξιώσομαι, *aor.* ἐδεξιωσάμην, *pass.* anlamda, ἐδεξιώθην, *pf.* -) sağ elini uzatmak, sağ eliyle tokalaşmak; kabul etmek.

δεξιός, ά, όν (*adj.*), sağ, sağdaki, sağ tarafta olan, sağ taraftaki; (kehanet için) uygun, elverişli; usta, maharetli, mahir, hünerli, becerikli || (*subst.*) τὸ δεξιόν, ordunun sol kanadı.

δεξιότης, ητος, ἡ (*f.*), ustalık, maharet, beceriklilik, hüner; yetenek, kabiliyet.

δεξιόφιν (*adv.*), sağda, sağ yanda, sağ tarafta.

δεξιτερός, ά, όν (*adj.*), sağda olan, sağda bulunan, sağdaki.

δέομαι (*gen.* ile) - rica etmek, istemek, -e gereksinimi olmak, gereksinim duymak, ihtiyaç duymak.

δέον, οντος, τό (*n.*), gerekli şey; gereklilik, mecburiyet, zaruret, lüzum; gereksinim, ihtiyaç.

δέος, *gen.* δέους, τό (*n.*), korku; endişe, kaygı.

δέπας, αος, τό (*n.*), *depas*, kadeh, kupa; Homeros'un *Ilias*'ında adı geçen, çift kulplu, özel bir içki kabı.

δέπας ἀμφικύπελλον → δέπας.

δεράγχη, ης, ἡ (*f.*), kolye.

δεραγχής, ής, ές (*adj.*), boynu sıkan, boynu saran.

δέρας, ατος, τό (*n.*), deri, post; δέρας πάγχρυσον, altın post.

δέρκομαι (*imp.* ἐδερκόμην, *fut.* δέρξομαι, *aor.* ἐδέρχθην, *II. aor.* ἔδρακον, *praes.* anlamında *pf.* δέδορκα), gözlerini dikip bakmak.

δέρμα, ατος, τό (*n.*), deri, post; cilt, ten.

δερματικός, ή, όν (*adj.*), deri+, deriyle ilgili; deriye benzer.

δέρρις, εως, ἡ (*f.*), deriden yapılmış nesne.

δέρω (*imp.* ἔδερον, *fut.* δερῶ, *aor.* ἔδειρα, *pf.* -; *pass. fut.* δαρήσομαι, *aor.* ἐδάρθην, *II. aor.* ἐδάρην, *pf.* δέδαρμαι), derisini yüzmek, derisini soymak.

δέσμα, ατος, τό (*n.*), (*plur.*) bağ; zincir.

δεσμεύω (yalnızca *praes.* ve *aor.*) zincire vurmak, zincirle bağlamak.

δέσμιον, ου, τό, bağ → δεσμός.

δέσμιος, ος ve α, ον (*adj.*), bağlı, bağlanmış; zincire vurulmuş, zincirlenmiş.

δεσμόν, οῦ, τό (*n.*) (yalnızca *plur.* δεσμά) → δεσμός.

δεσμός, οῦ, ὁ (*m.*), bağlamaya yarayan şey: bağ, ip, kordon, kayış, zincir, pranga → δέσμιον.

δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ (*m.*), gardiyan.

δεσμόω-ῶ, bağlamak, zincire vurmak; tutuklamak, hapse atmak.

δέσμωμα, ατος, τό (*plur.*), bağ, zincir, pranga.

δεσμωτήριον, ου, τό (*n.*), hapishane, tutukevi, ceza evi.

δεσμώτης, ου, ὁ (*m.*), tutuklu, hükümlü, mahkûm.

δεσμῶτις, ιδος, ἡ (*adj.*), tutuklu, mahkûm; tutsak; kadın tutuklu; kadın tutsak.

δέσποινα, ης, ἡ (*f.*), hakime, sahibe; kadın ev sahibi.

δεσποτεία, ας, ἡ (*f.*), ev sahibinin otoritesi, efendinin köleler üzerindeki yetkesi; despotluk.

δεσπότης, ου, ὁ (*m.*), ev sahibi, efendi, sahip, mutlak hâkim; despot.

δεσποτικός, ή, όν (*adj.*), efendi, efendiye ait.

δετή, ῆς, ἡ (*f.*), (odun için) demet; meşale.

δεῦρο (*adv.*), (yer için) buraya kadar; (zaman için) şimdiye kadar, bu zamana kadar.

δεύτατος, η, ον (*adj.*), ikinci; sonuncu.

δεῦτε (*adv.*), haydi.

δεύτερος, α, ον (*adj.*), ikinci; sonuncu; sonra gelen; aşağı.

(1) δεύω (*imp.* ἔδευον, *fut.* δεύσω, *aor.* ἔδευσα, *pf.* -; *pass. aor.* ἐδεύθην, *pf.* δέδευμαι), ıslatmak, sulamak; su altında bırakmak, suyla kaplamak.

(2) δεύω (yalnızca *aor. 3. pers. sing.* ἐδεύησεν), (*inf.* ile) -meyi başaramamak, becerememek || *med.* (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *fut.*), -i eksik olmak, -den yoksun, mahrum olmak; yaşamını yitirmek; ihtiyaç içinde olmak, -den aşağı olmak.

δεχήμερος, ος, ον (*adj.*), on günlük, on gün süren.

δέχομαι (*imp.* ἐδεχόμην, *fut.* δέξομαι, *aor.* ἐδεξάμην, *pf.* δέδεγμαι, *pl. pf.* ἐδεδέγμην) || *med.* almak; miras yoluyla almak; toplamak; kabul etmek, razı olmak; -e boyun eğmek, katlanmak; kendi üstüne almak, yüklenmek.

(1) δέω (*imp.* ἔδεον, *fut.* δήσω, *aor.* ἔδησα, *pf.* δέδεκα daha sonra δέδηκα, *pl. pf.* ἐδεδέκειν veya ἐδεδήκειν; *pass. fut.* δεθήσομαι, *aor.* ἐδέθην, *pf.* δέδεμαι, *pl. pf.* ἐδεδέμην, *eski fut.* δεδήσομαι), bağlamak, zincire vurmak, hapsetmek, tutuklamak || *med.* δέομαι (*fut.* δήσομαι, *aor.* ἐδησάμην), kendini bağlamak, bağlanmak..

(2) δέω (*imp.* ἔδεον, *fut.* δεήσω, *aor.* ἐδέησα, *pf.* δεδέηκα, gerekmek, eksik kalmak || *med.* δέομαι (*fut.* δεήσομαι, *aor.* ἐδεήθην, *pf.* δεδέημαι) gereksinimi olmak, ihtiyacı olmak; istemek, rica etmek.

δή (*encl.*), şüphesiz, kesinlikle, kesin olarak, muhakkak, elbette; gerçekten; şu halde, buna göre, bu durumda.

δηθά (*adv.*), uzun zamandan beri.

δηθύνω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), gecikmek, geç kalmak.

δηϊόω-ῶ, *Att.* δῃόω-ῶ, (*inf.* δῃοῦν, *imp.* ἐδηΐουν, *fut.* δῃώσω, *aor.* ἐδηΐωσα, *pf.* δεδῄωκα; *pass. aor.* ἐδῃώθην, *pf.* δεδῄωμαι) || *med.* ἐδῃωσάμην, yıkmak, yakıp yıkmak, kırıp geçirmek, harap etmek, mahvetmek.

δηλέω-ῶ, genellikle δηλέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐδηλησάμην, *pf.* δεδήλημαι), yaralamak, zarar vermek, incitmek; yıkmak, yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek.

δηλήεις, εσσα, εν (*adj.*), yıkıcı, tahripkâr; kötü, fena; uğursuz, meşum.

δήλημα, ατος, τό (*n.*), yıkım nedeni.

δηλήμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, zararlı, zarar verici, sakıncalı; kötü, uğursuz.

δήλησις, εως, ἡ (*f.*), zarar, ziyan; yıkım, tahribat.

δῆλος, η, ον (*adj.*), görünür, görülebilir, apaçık, belli, aşikâr, gün gibi ortada.

Δῆλος, ου, ἡ (*f.*), Delos, Kyklad Takımadalarından, Apollon Tapınağı ile ünlü ada.

δηλόω-ῶ (*imp.* ἐδήλουν, *fut.* δηλώσω, *aor.* ἐδήλωσα, *pf.* δεδήλωκα; *pass. fut.* δηλωθήσομαι, *aor.* ἐδηλώθην, *pf.* δεδήλωμαι), göstermek, ortaya koymak, meydana çıkarmak.

δήλωσις, εως, ἡ (*f.*), gösterme; açıklama, yorumlama.

δημαγωγέω-ῶ (*fut.* -ήσω) halkı yönetmek; lâf cambazı olmak; halkı kendi yanına çekmek, popüler lider olmak.

δημαγωγία, ας, ἡ (*f.*), halkı (kendi lehine çekerek) yönetme sanatı; lâf cambazlığı.

δημαγωγός, ου, ὁ (*m.*), halkı idare eden, yöneten, popüler lider, demagog, laf cambazı.

δήμαρχος, ου, ὁ (*m.*), Atina'da *demos* şefi, başkanı.

δήμευσις, εως, ἡ (*f.*), (devletin çıkarına yapılan) zoralım, müsadere.

δημεύω (*aor.* ἐδήμευσα; *pass. fut.* δημευθήσομαι, *aor.* ἐδημεύθην, *pf.* δεδήμευμαι), (devletin çıkarına) zorla almak, el koymak, müsadere etmek; devlete mal etmek; ilan etmek, bildirmek, duyurmak.

δημηγορέω-ῶ (*fut.* -ήσω), halka seslenmek; söylev, nutuk vermek; bir demagog gibi konuşmak, lâf cambazlığı yapmak; halkı kendi istediği gibi yönlendirecek şekilde konuşmak.

δημηγορία, ας, ἡ (*f.*), söylev, nutuk.

δημηγορικός, ή, όν (*adj.*), söylev+, nutuk+; söylevle, nutukla ilgili; halk önünde konuşmakta usta, becerikli.

δημηγόρος, ος, ον (*adj.*), hatip+, hatiple, hitabetle ilgili || (*subst.*) ὁ δημηγόρος, hatip; demagog.

Δημήτηρ, τρος, ἡ (*f.*), Demeter (Lat. Ceres), Olymposlular grubundan, toprak ve bereket tanrıçası.

δημιοεργός → δημιουργός.

δήμιος, ος veya α, ον (*adj.*), halk+, halkla ilgili, halka ait, kamusal; halk tarafından atanan.

δημιουργεω-ῶ, halk için çalışmak; zanaatkâr olmak; (tanrılar için) yaratmak; bir kamu görevi yapmak.

δημιουργία, ας, ἡ (*f.*), zanaatkârlık, meslek, iş, uğraş; bir sanat icra etme; üretim; magistratlık.

δημιουργικός, ή, όν (*adj.*), zanaatla veya zanaatkârlarla ilgili; magistratlarla ilgili.

δημιουργός, οῦ, ὁ (*m.*), kamu için ça-

lışan; (Homeros'ta) bir mesleği icra eden kişi; (daha sonra) zanaatkâr; üreten, üretici; (tanrı için) yaratıcı; (Peloponnesos ve genel olarak Dor kent-devletlerinde) *demiourgos*, baş magistrat; Platonculuğun felsefi tanrısı.

δημοκρατέω-ῶ, demokratik olarak yönetilmek, demokratik bir yönetime sahip olmak.

δημοκρατία, ας, ἡ (*f.*), demokrasi, halk yönetimi.

δημοκρατικός, ή, όν (*adj.*), demokrasiyle ilgili, demokrasiye ait, demokratik; demokrasi dostu, demokrat.

δῆμος, ου, ὁ (*m.*), ülke; halk; nüfus; vatandaş, yurttaş; *demos*, halk meclisi; *polis*'lerin *khora*'ları (teritoryumları) içinde yer alan, kırsal nitelikteki yerleşme türlerinden biri; Atina'nın merkezini oluşturduğu Attika'da yönetim bölgesi.

δημός, οῦ, ὁ (*m.*), hayvan yağı (özellikle sığır ve koyun).

Δημοσθένης, ους, ὁ (*m.*), Demosthenes, Atinalı ünlü komutan, hatip ve devlet adamı.

δημοσίᾳ (*adv.*), resmi olarak, devlet adına; devlet giderleriyle → δημόσιος.

δημοσιεύω, kamusal hale getirmek, kamulaştırmak; el koymak, zorla almak, müsadere etmek; kamu işleriyle ilgilenmek, bir kamu görevi yapmak.

δημόσιος, α, ον (*adj.*), halk+, halkla ilgili; kamu+, kamusal; devletle ilgili, devlete ait || (*subst.*) τὸ δημόσιον, devlet hazinesi; τὰ δημόσια, devlet bütçesi.

δημοσιόω-ῶ, kamusal hale getirmek, kamulaştırmak; el koymak, zorla almak, müsadere etmek, kamu alanına çevirmek.

δημοτελής, ής, ές (*adj.*), halk+, halkla ilgili; kamu+, kamusal; ulusal.

δημοτεύομαι (yalnızca *praes.*), bir *demos*'a yazılı olmak.

δημότης, ου, ὁ (*m.*), halk adamı; vatandaş, yurttaş.

δημοτικός, ή, όν (*adj.*), halk+, halkla ilgili; *demos* ile ilgili; popüler.

δημοτικῶς (*adv.*), özgür bir devletin vatandaşı olarak; demokratik bir tarzda.

δημοῦχος, ον (*adj.*), *demos*'u (halkı) ve ülkeyi koruyan; (tanrılar için) koruyucu; (*subst.*) δημοῦχοι γᾶς, ülkenin koruyucuları.

δημώδης, ης, ες (*adj.*), halk+, halkla ilgili, halka ait; popüler, halk tarafından tutulan; bayağı, âdi, sıradan, alelâde.

δήν (*adv.*), uzun zaman, uzun zaman boyunca, uzun zamandan beri, uzun zamandır.

δηναιός, ά, όν (*adj.*), uzun zaman süren, uzun zaman yaşayan, yaşlı; uzun zamandan beri süren, eski; geç, antik; δηναιόν (*adv.*), uzun zamandan beri.

δηνάριον, ου, τό (*n.*), *denarion* (Lat. *denarius*), bir para birimi.

δῆνος, εος-ους, τό (*n.*), düşünce, niyet; tasarı.

δήξομαι: δάκνω *fut.*

δηόω → δηϊόω.

δήποτε, daha sık olarak δή ποτε, (*adv.*), bir gün, günün birinde; o halde, öyleyse.

δήπου, daha sık olarak δή που, (*adv.*), şüphesiz, kuşkusuz, hiç kuşku yok ki.

δηριάω-ῶ, bir ödül için çekişmek, bir ödülü kazanmaya çalışmak || *med.* mücadele etmek, savaşmak, vuruşmak, dövüşmek.

δῆρις, ιος ve εος ἡ (*f.*), dövüş, mücadele; savaş.

δηρίω (yalnızca *fut.* -ίσω ve *aor.* ἐδήρισα), dövüşmek, çarpışmak || *med.* δηρίομαι (*fut.* -ίσομαι), karşılıklı sövüp saymak.

δηρόν (*adv.*), δηρὸν χρόνον, uzun süre, uzun zaman; uzun bir süre boyunca; ἐπὶ δηρόν, uzun bir zaman için.

δηρός, ά, όν (*adj.*), uzun, uzun süren, uzun süreli.

δῆτα (*adv.*), o halde; elbette, şüphesiz, kuşkusuz, muhakkak.

δηχθήσομαι: δάκνω *pass. fut.*

δήω (yalnızca *fut.* anlamında *praes.* ve *imp.*), bulmak.

διά (*adv.*), ayırarak, bölerek; bir uçtan öbür uca || (*praep.*), (*acc.* ile) yüzünden, sebebinden; (*gen.* ile) arasından, ortasından; aracılığıyla; süresince; mesafeyle, arayla.

διαβαδίζω, -in içinden, arasından, ortasından geçmek.

διαβαίνω (*fut.* διαβήσομαι, *II. aor.* διέβην, *pf.* διαβέβηκα), (nehir, vs için) geçmek, içinden geçmek.

διαβάλλω (*fut.* -βαλῶ), -in içinden, arasından geçirmek; ayırmak, bölmek, birliğini bozmak; caydırmak, düşüncesinden çevirmek; suçlamak, itham etmek; iftira etmek; aldatmak, kandırmak.

διάβασις, εως, ἡ (*f.*), -in ötesine geçirmek; geçiş, geçit; köprü.

διαβατέος, α, ον (*adj.*), geçilebilir (ırmak).

διαβατός, ή, όν, geçilebilir, geçilebilen, aşılabilir.

διαβιβάζω, geçirmek; taşımak, nakletmek; (sözü) sonuna kadar götürmek.

διαβιβρώσκω, tamamen yiyip bitirmek, yutmak.

διαβιόω-ῶ, bir *acc.* ile (δ. βίον) yaşamını geçirmek, ömür sürmek; (δ. χρόνον), zaman geçirmek.

διαβλέπω, gözlerini dikmek, sabit bir şekilde bakmak.

διαβοάω-οῶ, (*fut.* -ήσομαι), ilan etmek, duyurmak, bildirmek, haber vermek; ün yaymak || *pass.* her yerde tanınmak, övülmek || *med.* (*fut.* -βοήσομαι, daha sonra -βοήσω), birbiriyle yarışırcasına bağırmak.

διαβόητος, ος, ον (*adj.*), her tarafta duyurulmuş, ilan edilmiş; ünlü, tanınmış, övülen.

διαβολή, ῆς, ἡ (*f.*), bölme, bölünme; dargınlık; düşmanlık; iğrenme, tiksinme; suçlama, iftira, karalama.

διάβολος, ος, ον (*adj.*), bölen, ayıran; suçlayan, suçlayıcı, iftira eden, iftiracı.

διαβόλως (*adv.*), kötü veya suçlayıcı sözlerle.

διαβόρος, ος, ον (*adj.*), yiyen, kemiren.

διάβορος, ος, ον (*adj.*), yutan; yok eden, bitiren.

διαβουλεύομαι, tartışmak, görüşmek, müzakere etmek; (*inf.* ile) -meye karar vermek.

διαβουλία, ας, ἡ (*f.*), tasarı; amaç, niyet, maksat.

διαβούλιον, ου, τό (*n.*), görüşme, konuşma, tartışma; karar, kararname; meclis.

διαβρεχής, ής, ές (*adj.*), -ile ıslanmış, -e batmış.

διαβρέχω (*fut.* -ξω; *pass. II. aor.* διεβράχθην), tamamen ıslatmak; ıslanmak; nemlenmek.

διάβροχος, ος, ον (*adj.*), ıslak, ıslanmış, yaş; nemli, rutubetli.

διαγγέλλω (*fut.* -ελῶ, *aor.* διήγγειλα), bir mesaj göndermek; (*inf.* ile) -meyi emretmek; duyurmak; açığa vurmak, ifşa etmek, ortaya dökmek.

διάγγελος, ου, ὁ (*m.*), iki kişi arasında mesaj ulaştıran, haberci.

διαγελάω-ῶ (*fut.* -άσομαι), bir şeye gülmek; alay etmek, alaya almak, -ile eğlenmek.

διαγίγνομαι (*fut.* –γενήσομαι, pf. -γεγένημαι), dayanmak, yaşamak, hayatta kalmak, sağ kalmak.

διαγιγνώσκω (*fut.* -γνώσομαι), seçmek, ayırt etmek, ayırmak; (*gen.* ile) -meye karar vermek; yargılamak.

διαγκυλίζομαι (*fut.* -ίσομαι, *Att.* ιοῦμαι, mızrağı atmaya hazır olmak.

διαγκυλόομαι-οῦμαι → διαγκυλίζομαι.

διαγλύφω, kazımak, hâkketmek, oymak, oyarak işlemek, yontmak.

διαγνώμη, ης, ἡ (*f.*), konuşma, görüşme, tartışma; karar.

διαγνωρίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* ιῶ; *aor.* διεγνώρισα), ortaya dökmek, açığa vurmak, ifşa etmek, açıklamak.

διαγορεύω, net bir şekilde belirtmek, ilan etmek; emretmek, buyurmak; (*inf.* ile) -meyi yasaklamak, menetmek; -e karşı konuşmak.

διάγραμμα, ατος, τό (*n.*), resim, taslak, plân; astrolojik tablo; yazı; kayıt, envanter; kararname, karar.

διαγράφω (*fut.* -ψω), çizmek, taslağını yapmak; listesini yapmak, kaydetmek.

διάγω (*imp.* διῆγον, *fut.* διάξω, *II. aor.* διήγαγον), ayırmak; ertelemek, başka zamana bırakmak, geciktirmek, tehir etmek; -in içinden veya arasından götürmek, taşımak, nakletmek; yol göstermek; (zaman) geçmek, geçip gitmek, akıp gitmek, sona ermek; sonuna kadar götürmek, sürdürmek, devam ettirmek, idame etmek; (bir şenliği) kutlamak; eğlendirmek, oyalamak.

διαγωγή, ῆς, ἡ (*f.*), yönetme, yönetim, çekip çevirme; zaman geçirme, oyalanma; eğlence, eğlenme; δ. βίου, yaşamın akışı.

διαγωνίζομαι, vuruşmak, dövüşmek; sonuna kadar yarışmak.

διαδαίομαι (yalnızca *aor. 3. pers. plur.* διεδάσαντο), paylaştırmak, bölüştürmek.

διαδείκνυμι (*fut.* -δείξω), göstermek, açıkça göstermek; (*impers.*) διέδεξε, apaçıktır, besbellidir, aşikârdır.

διαδέρκομαι, (*II. aor.* -εδρακον) içinden bakmak; uzaktan ayırt etmek; hayal meyal görmek.

διαδέχομαι (*fut.* -δέξομαι, *aor.* διεδεξάμην, *pf.* -δέδεγμαι), başkasının elinden almak; yerine geçmek, yerini almak, yerini doldurmak.

διαδέω (*fut.* -δήσω), bağlamak; etrafını sarmak, çevirmek, kuşatmak.

διάδηλος, ος veya η, ον (*adj.*), apaçık, besbelli, ortada, aşikâr.

διάδημα, ατος, τό (*n.*), taç.

διαδιδράσκω (*fut.* -δράσομαι, *aor. part.* διαδράς, *II. aor.* -έδραν, *pf.* -δέδρακα), kaçmak, kaçarak kurtulmak.

διαδίδωμι (*fut.* -δώσω, *II. aor.* διέδων), elden ele vermek, geçirmek; dağıtmak, paylaştırmak; yaymak, saçmak; (söylenti için) yayılmak.

διαδικάζω (*fut.* -άσω, *aor.* διεδίκασα), iki taraf arasında karar vermek; karar vermek, karara varmak, hüküm vermek; bir kararı bildirmek || *med.* (*aor.* διεδικασάμην), dava etmek; kendini savunmak, müdafaa etmek.

διαδικαιόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *imp.* διεδικαίουν), doğrulamak, ispatlamak, aklamak, temize çıkarmak.

διαδικασία, ας, ἡ (*f.*), adli karar, hüküm; dava.

διαδικασμός, οῦ, ὁ (*m.*), tartışma, anlaşmazlık.

διάδοσις, εως, ἡ (*f.*), dağıtma, paylaştırma; (paranın) dağıtımı.

διαδοχή, ῆς, ἡ, art arda gelme, birbirini izleme, peşpeşe gelme, sıra, silsile; miras, kalıt.

διάδοχος, ος, ον (*adj.*), birinin yerine geçen, yerini alan; birinden sonra, birinin ardından gelen; birinin mirasçısı, kalıtçısı olan || (*subst.*) ὁ διάδοχος, ardıl, halef; Büyük İskender'in (Aleksandros) daha sonra kral olan generallerinden her biri.

διάδρασις, εως, ἡ (*f.*), kaçma, kaçış, firar.

διαδράττομαι (yalnızca *aor.*), (*gen.* ile) -i ele geçirmek, yakalamak.

διαδύω (yalnızca *praes.* ve *II. aor.* διέδυν) genellikle *med.* kullanılır: διαδύομαι (*fut.* -δύσομαι), -e girmek, sokulmak, nüfuz etmek, -in içine işlemek; -den ustaca kurtulmak, sıyrılmak.

διαζάω-ῶ (*inf.* διαζῆν, *imp.* διέζην, *fut.* διαζήσω), yaşamak, yaşam sürmek.

διαζευγμός, οῦ, ὁ (*m.*), ayırma ayrılma, ayrılık.

διαζεύγνυμι (*fut.* -ζεύξω), bölmek, ayırmak || *med.* ayrılmak, boşanmak.

διάζευξις, εως, ἡ (*f.*), ayırma, ayrılık, bölme, birliğini bozma; boşanma.

διαζηλεύομαι (yalnızca *praes. part.*), rakip olmak, rekabet etmek, yarışmak.

διαζηλοτυπέομαι-οῦμαι (yalnızca *praes.*), rakip olmak; kıskanç, haset olmak.

διαζητέω-ῶ (*fut.* -ήσω), sonuna kadar araştırmak, dikkatle incelemek, dikkatle tetkik etmek.

διάζωμα, ατος, τό (*n.*), kemer; korkuluk; antik tiyatroların seyirci yerinde (τὸ κοῖλον, Lat. Cavea) alt ve üst oturma sıralarını birbirinden ayıran geçiş koridoru.

διαζώννυμι veya -ύω (*fut.* -ζώσω), etrafını kuşatmak, sarmak, çevirmek, çevrelemek.

διαθεάομαι-εῶμαι (*fut.* -άσομαι), tepeden tırnağa incelemek, baştan aşağı incelemek.

διάθεσις, εως, ἡ (*f.*), düzene koyma, düzenleme; coğrafi tasvir.

διαθέτης, ου, ὁ (*m.*), düzenleyen, düzene koyan, düzenleyici.

διαθέω (*fut.* -θεύσομαι), oraya buraya koşmak; (söylenti, haber, panik vs için) yayılmak.

διαθήκη, ης, ἡ (*f.*), düzenleme; vasiyetname.

διαθηριόω-ῶ, tamamen vahşileştirmek.

διαθλάω-ῶ, parçalara ayırmak, parçalara bölmek, parçalamak.

διαθορυβέω-ῶ (*fut.* -ήσω), büyük bir gürültü yapmak; çok rahatsız etmek.

διαθρέω-ῶ (*fut.* -ήσω), dikkatle bakmak, incelemek, tetkik etmek, gözden geçirmek.

διαθροέω-οῶ (*fut.* -ήσω), bir haber yaymak, söylenti yaymak, söylenti çıkarmak; bildirmek, duyurmak, ilan etmek.

διαθρυλέω-ῶ veya -θρυλλέω, (*fut.* -ήσω), bir haber yaymak, söylenti yaymak, söylenti çıkarmak.

διαθρύπτω (*fut.* -ψω; *pass. II. aor.* διετρύφην, *pf.* διατέθρυμμαι), parçalara ayırmak, parçalamak; kırmak, parçalamak, bozmak; kadınsılaştırmak.

δίαιμος, ος, ον (*adj.*), kana bulanmış, kanla kaplı.

διαίμων, ων, ον (*adj.*), kanlı, kanlar içinde; zalim, acımasız.

διαίνω (*fut.* -ἀνω, *aor.* ἐδίηνα), ıslatmak; gözyaşlarıyla ıslatmak, gözyaşı dökmek || *med.* ağlamak, gözyaşı dökmek.

διαίρεσις, εως, ἡ (*f.*), ayırma, bölme, paylaştırma.

διαιρέτης, ου, ὁ (*m.*) dağıtan, dağıtıcı, paylaştırıcı.

διαιρετικός, ή, όν (*adj.*), bölünebilir, ayrılabilir.

διαιρετικῶς (*adv.*), bölerek, parçalayarak, ayırarak.

διαιρετός, ή, όν (*adj.*), bölünmüş, dağıtılmış, paylaşılmış; bölünebilir; ayırt edilebilir.

διαιρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *II. aor.* διεῖλον, *pf.* διῄρηκα), ayırmak, bölmek, parçalara ayırmak, dağıtmak, paylaştırmak || *med.* διαιρέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι, *II. aor.* διειλόμην) kendisi için bölmek, parçalamak, parçalara ayırmak, ayırmak; saptamak, belirtmek; aydınlatmak, açıklamak.

διαίρω (*fut.* διαρῶ, *aor.* διῆρα, *pf.* διῆρκα, *pass. pf. part.* διηρμένος), uzaklaşmak için kaldırmak; içinden, arasından geçmek || *med.* ayırarak kaldırmak; kendisi için kaldırmak.

διαισθάνομαι (*II. aor.* διῃσθόμην), açıkça fark etmek, görmek, açıkça hissetmek.

δίαιτα, ης, ἡ (*f.*), yaşam tarzı, yaşama biçimi; rejim; Atina'da bir anlaşmazlığın hakem aracılığıyla halledilmesi.

διάιταω-ῶ (*imp.* ἐδιαίτων veya διῄτων, *fut.* διαιτήσω, *aor.* ἐδιαίτησα veya διῄτησα, *pf.* δεδιῄτηκα, *pl. pf.* ἐδεδιῃτηκειν; *pass.* διαιτάομαι-ῶμαι; *imp.* διῃτώμην, *fut.* διαιτήσομαι, *aor.* διῃτήθην, *pf.* δεδιῄτημαι), (hastalık için) bir rejim uygulamak, bir rejime tabi tutmak; - yaşam sürmek; oturmak, ikamet etmek; hakem olmak, karar vermek; uzlaştırmak, yatıştırmak; yönetmek, idare etmek || *med.* ve *pass.* yaşamak, yaşamını sürdürmek, beslenmek.

διαίτημα, ατος, τό (*n.*), rejim, beslenme tarzı; yaşam tarzı, yaşam alışkanlıkları; alışkanlıklar, gelenekler, örf ve âdetler; konut, ev.

διαιτητής, οῦ, ὁ (*m.*), hakem, yargıç.

διαιωνίζω, sürdürmek, devam ettirmek; sonsuza dek sürmek.

διακαθαίρω (*fut.* -καθαρῶ) ve διακαθαρίζω (fut. -ιῶ), tamamen arındırmak, temizlemek.

διακαθέζομαι (*praes. part.*) orda burda oturmak.

διακάθημαι, (kargalar için) oraya buraya konmak.

διακαίω (*fut.* -καύσω; *pf.* -κέκαυμαι, *pass. pf. part.*) διακεκαυ-μένος), çok ısıtmak, aşırı ısıtmak, yakmak; (*mec.*) alevlendirmek, tutuşturmak, kızıştırmak.

διακαλύπτω, örtüsünü kaldırmak, göstermek, açıklamak, ortaya koymak, açığa vurmak, ifşa etmek || *med.* δ. τὸ ἱμάτιον, giysisini çıkarmak.

διακαρτερέω-ῶ (*fut.* -ήσω), güçlü olmak; sabırla katlanmak, sabretmek, dayanmak, tahammül etmek; taşımak, yüklenmek.

διάκειμαι (*inf.* -κεῖσθαι, *fut.* -κείσομαι), (bir *adv.* ile) (fiziksel veya manevi olarak) - durumda olmak.

διακελεύομαι, öğüt vermek; emretmek, buyurmak; fikir vermek, yol göstermek; teşvik etmek, yüreklendirmek, cesaretlendirmek.

διακελευσμός, οῦ, ὁ (*m.*), teşvik etme, yüreklendirme, cesaretlendirme.

διακενῆς (*adv.*), boşuna, boş yere, beyhude yere.

διάκενος, ος, ον (*adj.*), boş, bomboş; anlamsız, abes; etkisiz, tesirsiz; sonuçsuz, neticesiz; zayıf, cılız, güçsüz.

διακενόω-ῶ, bütünüyle boşaltmak, tamamen boşaltmak.

διακένως (*adv.*), boş olarak, içi boş olarak.

διακεράννυμι, karıştırmak || *pass.* (*gen.* ile) -ile karışmış olmak, karışmak.

διακηρύσσω (*fut.* -ύξω), bir tellalla duyurmak.

διακινδυνεύω (*fut.* -σω), tehlikeye atmak, tehlikeye sokmak; tehlikeyi göze almak.

διακινέω-ῶ (*fut.* -ήσω), hafifçe hareket ettirmek; allak bullak etmek, altüst etmek, karıştırmak; kışkırtmak, tahrik etmek.

διακλάω-ῶ (*fut.* -άσω, *aor.* διέκλασα), ikiye ayırmak, kırmak, bozmak, parçalamak; yumuşatmak.

διακλείω, geçişi kapatmak, (bir ülkenin) girişini yasaklamak; engellemek, engel olmak.

διακληρόω-ῶ, (*fut.* -ώσω), kura ile dağıtmak, paylaştırmak, bölüştürmek.

διακολλάω-ῶ, birbirine yapıştırmak.

διακομιδή, ῆς, ἡ (*f.*), taşıma, nakil.

διακομίζω, taşımak, nakletmek || *med.* kendisiyle birlikte götürmek, yanında götürmek.

διακονέω-ῶ (*imp.* ἐδιακόνουν, *fut.* διακονήσω, *aor.* ἐδιακόνησα, *pf.* δεδιακόνηκα; *pass. aor.* ἐδιακονήθην, *pf.* δεδιακόνημαι), birinin hizmetinde olmak, birine hizmet etmek; sağlamak, temin etmek, tedarik etmek.

διακονία, ας, ἡ (*f.*), hizmet, görev.

διάκονος, ου, ὁ (*m.*), hizmetçi, hizmetkâr.

διακοντίζομαι, mızrakla savaşmak, mızrak savaşı yapmak.

διακοπή, ῆς, ἡ (*f.*), derin kesik, derin yara; dar geçit, boğaz, kıstak, berzah.

διακόπτω, (*fut.* -ψω), derin bir şekilde kesmek; ikiye bölmek, ikiye ayırmak; parçalamak, kırmak; bölmek.

διάκορος, ος, ον (*adj.*), tamamen doymuş; (*gen.* ile) -den bıkmış usanmış, gına gelmiş, tiksinmiş; -e doymuş.

διακόσιοι, αι, α (*adj.*), iki yüz.

διακοσμέω-ῶ (*fut.* -ήσω) (bir birliği, alayı) düzene sokmak, düzenlemek.

διακόσμησις, εως, ἡ (*f.*), düzene koyma, düzenleme.

διάκοσμος, ου, ὁ (*m.*), düzene koyma, düzenleme.

διακούω (*fut.* -ακούσομαι), sonuna kadar dinlemek; öğrenmek; birinin derslerini izlemek, birinin öğrencisi olmak.

διακράζω (*fut.* -ξω), sürekli bağırmak; biriyle yarışırcasına bağırmak.

διακρατέω-ῶ, kuvvetli bir şekilde tutmak; dayanmak, katlanmak, tahammül etmek.

διακριβόω-ῶ (*fut.* -ώσω), tamamlamak, bitirmek, ikmal etmek; ayrıntılı olarak, tafsilatlı olarak incelemek || *med.* ayrıntılı bir inceleme yapmak.

διακρίνω (*fut.* -κρινῶ), birbirinden ayırmak, ikiye ayırmak; ayırt etmek, seçmek, yeğlemek, yeğ tutmak, tercih etmek; karar vermek, karara varmak || *med.* seçmek, ayırmak; karar vermek, karara varmak.

διάκρισις, εως, ἡ (*f.*), ayırım, fark; yargı, hüküm, karar.

διάκριτος, ος, ον (*adj.*), seçilmiş; seçkin, mümtaz, güzide.

διακρούω (*fut.* -σω), geri itmek, uzaklaştırmak, dışında bırakmak, ayırmak; durdurmak, engellemek, engel olmak, mâni olmak || *med.* uzaklaştırmak, -in dışında bırakmak; kaçınmak; aldatmak, kandırmak.

διακωλυτής, οῦ, ὁ (*m.*), engel olan, engelleyen, mâni olan.

διακωλύω, (*fut.* -ύσω), engel olmak, engellemek, mâni olmak.

διαλαγχάνω (*fut.* -λήξομαι, *II. aor.* διέλαχον), paylaşmak için kendi arasında ad çekmek, kurayla paylaşmak; parçalara ayırmak, yırtmak.

διαλαλέω-ῶ (*fut.* -ήσω), konuşmak, görüşmek.

διαλαμβάνω (*fut.* -λήψομαι, *II. aor.* -έλαβον, *pf.* -είληφα; *pass.* -είλημμαι veya διαλέλημμαι), ayırmak, bölmek; kesmek; saptamak, belirlemek; karar vermek.

διαλαμπρύνω, aydınlatmak, parlatmak; ünlü kılmak, ünlendirmek, ün kazandırmak.

διαλάμπω (*fut.* -ψω), parlamak, belirmek, açıkça görülmek; kendini göstermek, öne çıkmak, sivrilmek; tanınmak.

διαλανθάνω (*fut.* -λήσω, *II. aor.* -έλαθον, *pf.* -λέληθα), gizli kalmak, bilinmemek, meçhul olmak; (*acc.* ile) birinin gözünden, dikkatinden kaçmak.

διαλγέω-ῶ, derin bir acı duymak.

διαλγής, ής, ές (*adj.*), derin bir acıya neden olan.

διαλέγομαι → διαλέγω.

διαλέγω (*fut.* -λέξω), bir yana koymak, ayırmak; seçmek || *med.* διαλέγομαι (*fut.* διαλέξομαι veya διαλεχθήσομαι, *aor.* διελεξάμην veya διελέχθην, *pf.* διείλεγμαι, *pl. pf.* διειλέγμην), konuşmak, görüşmek, tartışmak; özel bir dili, bir lehçeyi konuşmak.

διάλειμμα, ατος, τό (*n.*), mesafe, aralık, süre, zaman, mühlet.

διαλείπω (*fut.* -λείψω, *II. aor.* διέλιπον), bir süre bırakmak, bir mesafe bırakmak; (zaman için) akmak, akıp gitmek.

διαλεκτικός, ή, όν (*adj.*), tartışma ile ilgili, tartışmaya ait; diyalektik, eytişimsel; tartışmada usta || (*subst.*) ἡ διαλεκτική (*scil.* τέχνη), diyalektik, eytişim.

διαλεκτικῶς (*adv.*), diyalektik olarak, eytişimsel olarak.

διάλεκτος, ου, ἡ (*f.*), konuşma, tartışma; konuşma tarzı; dil, lehçe, diyalekt.

διάληψις, εως, ἡ (*f.*), bölme, ayırma, sınıflara ayırma; kapsama, içerme, kapsam, içerik; kanı, düşünce.

διάλιθος, ος, ον (*adj.*), değerli taşlarla süslü.

διαλλαγή, ῆς, ἡ (*f.*), değişim, takas; değiş tokuş; uzlaşma, anlaşma; art arda geliş, birbirini izleme; değişiklik, farklılık; fark, ayrım.

διαλλακτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), arabulucu, uzlaştırıcı; hakem.

διαλλακτής, οῦ, ὁ (*m.*) → διαλλακτήρ.

διαλλάσσω, *Att.* -άττω (*fut.* -άξω, *aor.* διήλλαξα), karşılık olarak vermek, değiştirmek, takas etmek; (*dat.* ile) -den farklı olmak.

διαλογίζομαι (*fut.* -ιοῦμαι), hesapla-

mak, hesap yapmak; düşünmek, akıl yürütmek, muhakeme yapmak.

διαλογισμός, οῦ, ὁ (*m.*), hesaplama, hesap; düşünme, usavurma, muhakeme; konuşma, tartışma.

διάλογος, ου, ὁ (*m.*), diyalog, karşılıklı konuşma; söyleşi.

διαλοιδορέω-ῶ, genellikle *med.* kullanılır: διαλοιδορέομαι-οῦμαι, hakaret etmek, sövmek, küfür etmek.

διαλυμαίνομαι, yıkmak; kötü davranmak; aldatmak, kandırmak.

διάλυσις, εως, ἡ (*f.*), dağıtma, bozma; çözme; ayırma, bölme.

διαλυτής, οῦ, ὁ (*m.*) bozan, bozucu; ahlâk bozan.

διάλυτος, ος, ον (*adj.*), bozulmuş, dağılmış, çözülmüş.

διαλύω (*fut.* -λύσω), ayırmak, çözmek; son vermek, sonuçlandırmak, bitirmek; (suçlamayı) çürütmek, ortadan kaldırmak; (bir borcu) ödemek; (bedeni) zayıflatmak, güçsüzleştirmek || *med.* çözmek, bozmak; durdurmak, bitirmek; (suçlamayı) çürütmek, ortadan kaldırmak; (bir borcu) ödemek; ayrılmak, çözülmek, dağılmak; ölmek.

διαλωβάω-ῶ (*pass. pf. part.* διαλελωβημένος), tamamen bozmak || *med.* bozmak, sakatlamak.

διαμαθύνω (*imp.* διημάθυνον), toz haline getirmek.

διαμαλάσσω, *Att.* -άττω, tamamen yumuşatmak.

διαμαντεύομαι, bir kehanetle belirlemek; kâhine danışmak, kâhine gitmek.

διαμαρτάνω (*fut.* διαμαρτήσομαι), yolunu şaşırmak; aldanmak, yanılmak, yanılgıya düşmek; başaramamak, başarısızlığa uğramak.

διαμαρτία, ας, ἡ (*f.*), hata, yanılgı; başarısızlık, muvaffakiyetsizlik.

διαμαρτυρέω-ῶ, birinin lehine tanıklık etmek; kanıtlamak, ispatlamak.

διαμαρτύρομαι, tanrıları veya insanları tanık göstererek protesto etmek, karşı çıkmak.

διαμαστιγόω-ῶ, şiddetli bir şekilde kamçılamak.

διαμάχη, ης, ἡ (*f.*), zorlu, çetin savaş.

διαμάχομαι (*fut.* -μαχοῦμαι, *Ion.* μαχέσομαι, *pf.* -μεμάχημαι), dirençli bir şekilde savaşmak, canla başla savaşmak.

διαμάω-ῶ, yırtmak, parçalamak; kazmak, oymak.

διαμείβω, değiştirmek, değiş tokuş yapmak, takas etmek || *med.* değiştirmek; değişmek; bir yerden öbürüne gitmek, dolaşmak, sık sık gidip gelmek.

διάμειψις, εως, ἡ (*f.*), değişim, değiş tokuş, takas.

διαμελαίνω, karartmak, siyahlaştırmak; kararmak, karaya dönmek, siyahlaşmak.

διαμέλλησις, εως, ἡ (*f.*), zaman, süre, mühlet; gecikme, geç kalma.

διαμέλλω, gecikmek, geç kalmak; ertelemek, başka zamana bırakmak; uygun zamanı beklemek, uygun zamanı kollamak.

διαμέμφομαι, şiddetle kınamak, ayıplamak.

διαμένω, sonuna kadar kalmak; sürdürmek, devam ettirmek, ısrar etmek; sabırlı bir şekilde katlanmak.

διαμερίζω, paylaştırmak, dağıtmak, bölmek.

διαμερισμός, οῦ, ὁ (*m.*), paylaştırma, dağıtma, bölme.

διαμετρέω-ῶ, dağıtmak, paylaştırmak için ölçmek; bir uçtan diğer uca ölçmek, baştan aşağı ölçmek.

διαμετρητός, ή, όν (*adj.*), ölçülmüş, ölçülen; ölçülü; ölçüyle dağıtılmış; düzenli.

διάμετρον, ου, τό (*n.*), askerin günlük yiyeceği, tayın.

Διαμηχανάομαι-ῶμαι, her yolu denemek; planlamak, tasarlamak.

διαμιλλάομαι-ῶμαι (*dat.* ile) biriyle şiddetli bir şekilde yarışmak, rekabet etmek.

διαμιμνήσκω (yalnızca *pass. pf.* διαμέμνημαι), hatırlamak, anımsamak, aklında tutmak, hafızasında tutmak.

διαμισέω-ῶ, büyük bir kini, hıncı olmak; büyük bir kin duymak.

διαμνημονεύω, hatırlamak, anımsamak, anısını korumak; hatırlatmak; anmak, zikretmek, söz etmek.

διαμοιράω-ῶ, paylaştırmak, paylara ayırmak, dağıtmak, bölüştürmek, || *med.* bölmek, yırtmak.

διαμονομαχέω-ῶ, teke tek savaşmak, teke tek dövüşmek.

διαμορφόω-ῶ, bir biçim, şekil vermek; biçimlendirmek.

διαμπάξ (*adv.*), bir yandan diğer yana; bir uçtan diğer uca, baştanbaşa.

διαμπερές (*adv.*) → διαμπερής.

διαμπερέως (*adv.*), sürekli olarak, her zaman, daima, hep.

διαμπερής, ής, ές (*adj.*), bir yandan diğer yana, bir uçtan diğer uca geçen; kateden || (*adv.*) διαμπερές, bir yandan diğer yana, bir uçtan diğer uca; sürekli olarak, durmaksızın, hep, daima.

διαμυθολογέω-ῶ, sözlerle ifade etmek; konuşmak, görüşmek.

διαμφίδιος, ος, ον (*adj.*), çift; farklı, değişik.

διαμφισβητέω-ῶ, uyuşmamak, anlaşamamak; tartışmak, münakaşa etmek; aksini söylemek.

διαμφισβήτησις, εως, ἡ (*f.*), tartışma, aksini söyleme, itiraz.

διαναπαύω, dinlenmek, ara vermek; kesmek, bitirmek, durdurmak || *med.* διαναπαύομαι, dinlenmek.

διαναυμαχέω-ῶ, deniz savaşına girişmek, deniz savaşı yapmak.

διάνδιχα (*adv.*), iki kısma, iki parçaya, ikiye; yarıya.

διανέμησις, εως, ἡ (*f.*), paylaştırma, paylara ayırma, dağıtma, bölme, bölüştürme.

διανεμητικός, ή, όν (*adj.*), paylaştıran, bölüştüren, dağıtan.

διανεμόομαι-οῦμαι (yalnızca *pass. pf.*), rüzgâr tarafından hareket ettirilmek.

διανέμω (*fut.* -νεμῶ), dağıtmak, paylaştırmak, bölmek || *med.* kendi içinde, kendi arasında paylaştırmak.

διανεύω, başıyla işaret yapmak.

διανέω (*fut.* -νεύσομαι), (denizi) yüzerek geçmek.

διανήχομαι, yüzerek geçmek; yüzme yarışı yapmak.

διανθίζω (*pass. pf.* διήνθισμαι), çiçeklerle süslemek, çiçeklerle donatmak; işlemek.

διανιάω-ῶ, derinden üzmek, çok üzmek.

διανίστημι (*fut.* διαναστήσω), kaldırmak, yukarı kaldırmak, dikmek; yeniden canlandırmak; yeniden kurmak; ilk durumuna getirmek; (*intrans.*): *II. aor.* διανέστην, *pf.* διανέστηκα || *med.* ve *pass.* διανίσταμαι (*fut.* διαναστήσομαι) kalkmak, ayağa kalkmak, yukarı doğru kalkmak.

διανοέομαι-οοῦμαι (*fut.* -νοήσομαι, *aor.* διενοήθην, *pf.* διανενόημαι), aklından geçirmek, düşünmek; tasarlamak, zihninde planlamak; niyet etmek.

διανόημα, ατος, τό (*n.*), düşünce, fikir; kavram; hayal gücü; boş düşünce.

διανόησις, εως, ἡ (*f.*), düşünce; tasarı; niyet.

διάνοια, ας, ἡ (*f.*), düşünce yetisi, düşünce, kanı; niyet, amaç; proje, tasarı; öngörü, tahmin; önlem, tedbir.

διανοίγω (*aor.* διήνοιξα), aralamak, açmak; açıklamak, izah etmek.

διανομεύς, έως, ἡ (*f.*), paylaştıran, dağıtan, paylaştırıcı.

διανομή, ῆς, ἡ (*f.*), paylaştırma, paylara ayırma, bölme, dağıtma.

διανταῖος, α veya ος, ον (*adj.*), boyunca uzanan; tam ortasından vuran; (kader, talih için) acımasız.

διαντλέω-ῶ, tamamen bitirmek, tüketmek.

διανυκτερεύω, bütün geceyi geçirmek.

διανύω (*aor.* διήνυσα), tamamlamak, bitirmek, ikmal etmek; ὁδὸν δ., yolculuğu bitirmek.

διαξαίνω (*aor.* διέξηνα), taramak; yırtmak, parçalamak, parçalara ayırmak.

διαπαιδαγωγέω-ῶ, çocuğun eğitimini yönetmek; yönetmek.

διαπαιδεύω, birini tam olarak eğitmek; eğitimini tamamlamak, bitirmek.

διαπαίζω, alay etmek, eğlenmek.

διαπάλλω, kurayla saptamak, tayin etmek.

διαπαννυχίζω, bütün geceyi geçirmek.

διαπαρθενεύω, bir genç kıza tecavüz etmek, ırzına geçmek, kirletmek, iğfal etmek.

διαπάσσω, *Att.* -άττω, yaymak, serpmek.

διαπαύω, harap etmek, mahvetmek, yıkmak, ortadan kaldırmak, yok etmek, imha etmek.

διαπειλέω-ῶ, sert bir biçimde tehdit etmek, gözdağı vermek, gözünü korkutmak.

διάπειρα, ας, ἡ (*f.*), sınama, deneme, deneyim, tecrübe.

διαπειράω-ῶ (yalnızca *praes. part.*), sınamak, denemek || *med.* deneyim, tecrübe kazanmak; deneyim sahibi olmak.

διαπείρω, delerek geçirmek; bir şeyi başka bir şeyle delmek.

διαπέμπω, çeşitli yönlere göndermek; aracı olarak göndermek || *med.* göndermek, yollamak.

διαπεραίνω, tamamlamak, bitirmek, sonuçlandırmak, sona erdirmek, son vermek; sonuna kadar anlatmak.

διαπεραιόω-ῶ, ayırmak; çekmek, çıkarmak; taşımak, nakletmek; (bir denizi) geçmek.

διαπεράω-ῶ (*fut.* -άσω), içinden geçmek, katetmek, aşmak; ayrıntılı olarak bilmek, derinlemesine bilmek.

διαπέρθω (*II. aor.* διέπραθον), tamamen yıkmak, yıkıntı haline getirmek, harap etmek.

διαπέτομαι (*II. aor.* διέπτην), uçmak, havalanmak.

διαπηδάω-ῶ, bir sıçrayışta aşmak; sıçrayarak atılmak.

διαπικραίνομαι (yalnızca *praes.*), çok acı olmak; çok sert, katı olmak.

διαπίμπλημι tamamen doldurmak || *pass.* (*aor.* διεπλήσθην), (*gen.* ile) - ile tamamen dolmak.

διαπίνω, yarışırcasına içmek.

διαπιπράσκω (*praes. part.* -άσκων), artırma ile satmak.

διαπίπτω (*fut.* -πεσοῦμαι, *II. aor.* διέπεσον), dökülmek, saçılmak, dağılmak; kaçmak; başarısızlığa uğramak.

διαπιστεύω, emanet etmek, teslim etmek, bırakmak.

διαπλανάω-ῶ, doğru yoldan tamamen çıkarmak.

διαπλάσσω, *Att.* -πλάττω (*fut.* -πλάσω), biçimlendirmek, biçim vermek, şekil vermek.

διαπλέκω, ayırmak, dağıtmak; yarmak; dokumak; δ. τὸν βίον εὖ, yaşamını mutlu bir şekilde tamamlamak.

διαπλέω (*aor.* διέπλευσα), (denizi) geçmek, aşmak, deniz yolculuğu yapmak; (εἰς ve *acc.* ile) kıyıya yanaşmak, karaya çıkmak.

διάπλεως (*adv.*), tamamen dolu, dopdolu.

διαπλήσσω, *Att.* -πλήττω, parçalamak, parçalara ayırmak, yarmak; şaşkınlığa uğratmak, şaşırtmak.

(1) διάπλοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), gemiyle geçen; durmaksızın gemi yolculuğu yapan.

(2) διάπλοος-ους, όοο-ου, ὁ (*m.*), gemi yolculuğu, gemi seferi; kanal, geçit,

διαπνέω-ῶ (*fut.* -πνεύσω), nefes almak, solumak; buharlaştırmak.

διαπνοή, ῆς, ἡ (*f.*), terleme; buharlaşma.

διαποίκιλος, ος, ον (*adj.*), işlemeli giysiler giymiş.

διαπολεμέω-ῶ, bir savaşı bitirmek, sona erdirmek.

διαπολέμησις, εως, ἡ (*f.*), savaşı bitirme, sona erdirme; savaşın tamamlanması, sona ermesi, bitmesi; bir süreyi savaşta geçirmek.

διαπολιορκέω-ῶ, kuşatmak, abluka etmek, ablukaya almak; engellemek, mâni olmak, durdurmak.

διαπολιτεία, ας, ἡ (*f.*), iki siyasi parti arasında fikir ayrılığı, uyuşmazlık.

διαπολιτεύομαι, siyasal anlaşmazlık

içinde olmak, siyasal düşünce ayrılığı içinde olmak.

διαπομπεύω, bir tören alayını, korteji sonuna kadar yönetmek.

διαπομπή, ῆς, ἡ (*f.*), mesaj alışverişi; elçilerin görüşmesi.

διαπονέω-ῶ, çalışarak elde etmek; sıkıntı çekmek, zahmet çekmek, çaba göstermek, çabalamak, gayret etmek, çalışmak, didinmek || *med.* kendini sıkıntıya, zahmete sokmak; egzersiz yapmak, alıştırma yapmak.

διάπονος, ος, ον (*adj.*), yorgunluğa alışık; (*gen.* ile) -de becerikli, ustalaşmış, yetenekli, kabiliyetli, -e yatkın.

διαπόντιος, ος, ον (*adj.*), denizaşırı olan, denizötesi; denizi geçen, aşan.

διαπόνως (*adv.*), güçlükle, zahmetle, sıkıntıyla.

διαπορεύω, içinden, arasından geçirmek || *med.* διαπορεύομαι, içinden, arasından geçmek, katetmek.

διαπορέω-ῶ, sıkıntıda olmak, rahatsız olmak; kararsızlık içinde olmak, tereddütlü olmak; şüphe içinde olmak.

διαπορητικός, ή, όν (*adj.*), sıkıntıda olan, rahatsız olan; kararsız, tereddüt içinde, şüpheli.

διαπορθέω-ῶ, altüst etmek, harap etmek, yıkmak; ortadan kaldırmak, yok etmek, imha etmek.

διαπορθμεύω, bir ırmağı veya bir yeri geçirmek; bir mesajı iletmek; bir ırmağı geçmek, aşmak.

διαπορία, ας, ἡ (*f.*), rahatsızlık, sıkıntı; kararsızlık, tereddüt; kuşku, şüphe.

διαπραγματεύομαι, baştan aşağı incelemek, tepeden tırnağa incelemek, iyice incelemek; görüşmek.

διαπρακτέος, α, ον (*adj.*), uygulanabilir; kullanılabilir; kullanışlı.

διαπράσσω, *Att.* -πράττω (*fut.* -πράξω), yapmak, gerçekleştirmek, başarmak; tamamlamak, ikmal etmek; harap etmek, yıkmak; ortadan kaldırmak, yok etmek, imha etmek; öldürmek || *med.* yapıp bitirmek, tamamlamak, gerçekleştirmek; görüşmek, konuşmak.

διαπρεπής, ής, ές (*adj.*), dikkat çekici, dikkati çeken, dikkate değer, fark edilir; parlak, göz alıcı, göz kamaştırıcı, görkemli, olağanüstü, muhteşem, haşmetli.

διαπρέπω (yalnızca *praes.*) belirmek, kendini göstermek, fark edilmek, göze çarpmak, öne çıkmak, sivrilmek.

διαπρεσβεύομαι, çeşitli yerlere elçiler göndermek.

διαπρίω, ikiye biçmek, ikiye ayırmak, yarmak; δ. τοὺς ὀδόντας, dişlerini gıcırdatmak.

διαπρό veya διὰ πρό (*adv.*), bir yandan öbür yana, boydan boya.

διαπρύσιος, α veya ος, ον (*adj.*), derine giren, nüfuz eden || (*adv.*) διαπρύσιον, ileri doğru uzanarak; (ses için) keskin, tiz; etkileyici.

διαπταίω (*praes. part.*), dili dolaşmak, kem küm etmek, anlaşılmaz biçimde konuşmak, mırıldanmak.

διαπτοέω-οῶ, korkutmak, korku salmak, ürkütmek.

διαπτύσσω, *Att.* -ύττω (*fut.* -ύξω), açmak, sergilemek, teşhir etmek; açıklamak; gün ışığına çıkarmak, ortaya koymak, göstermek.

διαπτύω, tükürmek; püskürtmek, geri çevirmek.

διαπυκτεύω, (yumrukla) dövüşmek; dövüşmek.

διαπυνθάνομαι (*fut.* διαπεύσομαι, *II. aor.* διεπυθόμην), araştırmak, sormak.

διάπυρος, ος, ον (*adj.*), çok ısıtılmış, ısınmış; tutuşmuş, alevler içinde.

διαπυρόω-ῶ, yakmak, tutuşturmak, ateşe vermek, kavurmak, kor gibi yakmak; coşturmak, alevlendirmek, kızıştırmak.

διαπυρσεύω, bir meşaleyle aydınlatmak.

διαπωλέω-ῶ, satmak; perakende satmak.

διαράσσω (*aor. opt. 2. pers. sing.* διαράξειας), kırmak, koparmak, parçalamak, bozmak.

διάργεμος, ος, ον (*adj.*), siyah beyaz karışık.

διαρθρόω-ῶ, iç içe geçirmek, eklemek; tane tane söylemek, heceleri net bir şekilde üstüne basarak telâffuz etmek.

διάρθρωσις, εως, ἡ (*f.*), eklemek, birbirine bağlamak; tane tane söylemek.

διαριθμέω-ῶ, ayrıntılı olarak hesaplamak, sayım yapmak, saymak, numaralandırmak, sıralamak; net bir şekilde ayırmak.

διαρίθμησις, εως, ἡ (*f.*), ayrıntılı olarak sayım yapma, numaralandırma.

διαρκέω-ῶ (*fut.* -έσω, *aor.* διήρκεσα), yetmek; dayanabilmek, katlanabilmek; sürüp gitmek, sürmek, devam etmek; ihtiyaçlarını karşılamak, temin etmek.

διαρκής, ής, ές (*adj.*), yeterli, yeter, yetecek ölçüde, kâfi; uzun süren, dayanıklı; devam eden, süren.

διαρκῶς (*adv.*), yeterince, yeter derecede, yeterli bir şekilde; kâfi derecede.

διαρμόζω veya διαρμόττω (*fut.* -αρμόσω), yerleştirmek; (yaşamını) düzenlemek, düzene koymak.

διαρπαγή, ῆς, ἡ (*f.*), yağmalama, talan, soyma.

διαρπάζω, parçalamak, parçalara ayırmak, yırtmak; yağmalamak, talan etmek.

διαρραίνω (*pf.* διέρραγκα), fışkırtmak, fırlatmak.

διαρραίω, yıkmak, mahvetmek, bozmak, berbat etmek, tamamen harap etmek, yıkıntı haline getirmek, yerle bir etmek.

διαρρέω-ῶ (*fut.* διαρρεύσομαι, *II. aor.* διερρύην, *pf.* διερρύηκα), akıtmak, dökmek; akmak, dökülmek.

διαρρήγνυμι (*fut.* -ρήξω, *aor.* διέρρηξα, *pf.* διέρρωγα), kırmak, parçalamak; (bir hattı) yarmak, geçmek.

διαρριπτέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.*), bir yandan öbür yana fırlatmak, atmak; ayırmak, uzaklaştırmak.

διαρρίπτω, *poet.* διαρίπτω (*fut.* -ρρίψω, *aor.* διέρριψα), bir yandan di-

ğer yana atmak, -in dışında bırakmak, dışarıda bırakmak, -den ayırmak; fırlatmak, atmak.

διάρριψις, εως, ἡ (*f.*), dağıtma, saçma, serpme, öteye beriye atma; dağılma, ayrılma.

διαρροθέω-ῶ, (*inf. aor.* -ῆσαι), içinden mırıldanmak; içinden homurdanmak, söylenmek.

διαρροία, ας, ἡ (*f.*), fışkırmak, dolup boşalmak, sel gibi akmak; (tıpla ilgili olarak) *diarrhoea*, diyare, sürgün, ishal.

διαρροιζέω-ῶ, (*aor. 3. pers. sing.* διερροίζησε), ıslık çalarak, vızıldayarak geçmek.

διαρρώξ, ῶγος, ὁ, ἡ (*adj.*), yırtılmış, parçalanmış; dik, sarp, yalçın.

διαρταμέω-ῶ, parçalara bölmek, parçalara ayırmak, parçalamak, yırtmak.

διαρταμή, ῆς, ἡ (*f.*), kesilmiş parça, parça, kırıntı, bölüm, kısım.

διαρτάω-ῶ, ayırmak, uzaklaştırmak, uzakta tutmak, bertaraf etmek.

διασαίρω (*pf. part.* διασεσηρώς), acı veya alaylı bir şekilde gülmek.

διασαφέω-ῶ, net bir şekilde göstermek; açıklamak.

διασείω, güçlü bir şekilde sarsmak, sallamak; altüst etmek; korkutmak, ürkütmek.

διασεύομαι (*Hom. ep. aor. 3. pers. sing.* διέσσυτο), bir sıçrayışta aşmak, ötesine geçmek; içine girmek, atılmak.

διασημαίνω (*fut.* -σημανῶ, *aor.* διεσήμηνα), uzaktan (eliyle veya borazanla) işaret vermek; açıkça göstermek, anlatmak.

διάσημος, ος, ον (*adj.*), farklı, değişik, ayrı; dikkat çekici, göze çarpan.

διασήπω, tamamen çürütmek, kokuşturmak.

διασίζω, güçlü bir şekilde ıslık çalmak.

διασιλλαίνω (*imp.* διεσίλλαινον), alay etmek, eğlenmek; aldırmamak, aldırış etmemek, umursamamak, boş vermek.

διασιωπάω-ῶ (*fut.* -ήσομαι) sessizliğini korumak, sessiz kalmak.

διασκάλλω, yabani otları ayılamak; derinden altüst etmek, allak bullak etmek.

διασκάπτω, oymak, kazmak; delmek.

διασκαριφάομαι-ῶμαι *inf. aor.* -ήσασθαι), temelinden yıkmak, çökertmek; oymak; yıkmaya çalışmak, yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek.

διασκεδάννυμι (*fut.* -σκεδῶ, *aor.* διεσκέδασα), dağıtmak, bozmak; püskürtmek; harap etmek.

διασκέπτομαι (*fut.* -σκέψομαι), derinliğine, derinlemesine incelemek; inceden inceye araştırmak, tüm ayrıntılarına kadar incelemek.

διασκευάζω (*fut.* -άσω), giydirmek; hazırlamak || *med.* düzenlemek; hazırlık yapmak.

διασκευή, ῆς, ἡ (*f.*), giysi, giyim, elbise; donanım, teçhizat.

διάσκεψις, εως, ἡ (*f.*), derin araştırma, inceleme.

διασκέω-ῶ, düzenlemek, düzenleme yapmak; süslemek, bezemek.

διασκηνόω-ῶ, ayrı ayrı çadırlar halinde konaklatmak; konaklamak.

διασκοπέω-ῶ, titiz bir şekilde, baştan aşağı, derinlemesine incelemek || *med.* özenle, dikkatle, itinayla incelemek.

διασκοπιάομαι-ῶμαι, her yönünü incelemek, çepeçevre incelemek.

διασκώπτω, alay etmek, eğlenmek; şakalaşmak.

διασοβέω-ῶ, korkutarak dağıtmak; harekete geçirmek, kışkırtmak, ayaklandırmak.

διασπαθάω-ῶ (*aor. inf.* -ῆσαι), aşırı harcamak, saçıp savurmak, saçmak, israf etmek.

διασπαράσσω, *Att.* -άττω (*fut.* -άξω), parçalara ayırmak, parçalamak, yırtmak.

διάσπασμα, ατος, τό (*n.*), yırtık, parçalanmış, kopmuş; kesinti.

διασπασμός, οῦ, ος (*m.*), dağılma; saçılma; boşluk, eksik, noksan.

διασπάω-ῶ (*fut.* -άσω), parçalara ayırmak, parçalamak, yırtmak, sökmek, dağıtmak || *med.* şiddetli bir şekilde ayırmak, parçalamak.

διασπείρω (*fut.* -σπερῶ; *pass. II. aor.* διεσπάρην, *pf.* διέσπαρμαι), dağıtmak, saçmak, yaymak; savurmak.

διασπορά, ᾶς, ἡ (*f.*), dağılma, ayrılma, parçalanma, bölünme.

διαστασιάζω, rakip, hasım olmak; anlaşmazlık halinde olmak, uyuşmamak, anlaşamamak.

διάστασις, εως, ἡ (*f.*), ayrılık, farklılık; fikir ayrılığı; uzaklık, açıklık, mesafe, ara; boşanma.

διαστείχω (*imp. 3. pers. sing.* διέσταύρου, *II. aor.* διέστιχον), bir yandan öbür yana gitmek, içinden, arasından geçip gitmek, karşıdan karşıya geçmek; devam et(tir)mek sürmek; siperlerle güçlendirmek, tahkim etmek.

διαστέλλω (*fut.* -στελῶ, *aor.* διέστειλα, *pf.* διέσταλκα; *pass. fut.* διασταλήσομαι, *II. aor.* διεστάλην), ayırmak; açmak || *med.* belirlemek, saptamak.

διάστημα, ατος, τό (*n.*), uzaklık, açıklık, aralık, mesafe; ayrım, fark.

διαστίζω (*aor.* διέστιξα), noktalama işaretleriyle ayırmak.

διαστίλβω, içinden, arasından parlamak.

διαστοιχίζω, sıralara ayırarak düzenlemek.

διαστολή, ῆς, ἡ (*f.*), ayrılma, ayrılık; ayrım, fark, farklılık; ayrıntılı açıklama.

διαστρατηγέω-ῶ, komutanlık görevine karışmak, müdahale etmek, burnunu sokmak; komutan gibi yönetmek.

διαστρεβλόω-ῶ, işkence etmek, eziyet etmek.

διαστρέφω (*fut.* -στρέψω; *pass. II. fut.* -στραφήσομαι, *II. aor.* διεστράφην, *pf.* διέστραμμαι), eğmek, yatırmak; bükmek.

διαστροφή, ῆς, ἡ (*f.*), burkulma, bükülme; uyumsuzluk, dengesizlik, anormallik.

διασύρω (*pf.* διασέσυρκα), parçala-

mak, parçalara ayırmak.

διασφάλλω (*pass. II. aor.* διεσφάλην), altüst etmek, allak bullak etmek, sarsmak.

διασφενδονάω-ῶ, bir sapanla fırlatmak, atmak; parçalamak, uzuvları bedenden ayırmak.

διασχηματίζω, tam bir şekil vermek.

διασχίζω (*aor.* διέσχισα), yarmak, ayırmak; uzaklaştırmak.

διασῴζω (*fut.* -σώσω), (bir tehlikeden, ölümden) çekip kurtarmak; önderlik etmek, yol göstermek; sonuna kadar korumak, sadık bir şekilde korumak.

διαταγή, ῆς, ἡ (*f.*), ve διάταγμα, ατος, τό (*n.*), sıra, düzen, tertip; emir, buyruk, talimat; kural.

διάταξις, εως, ἡ (*f.*), düzenleme, düzene koyma; komutanlık; buyruk.

διαταράσσω, *Att.* -άττω (*fut.* -άξω), altüst etmek, allak bullak etmek, bozmak.

διατάσσω, *Att.* -τάττω (*fut.* -τάξω), düzene sokmak, düzenlemek; (görev) dağılımı yapmak; emretmek, emir vermek, buyurmak || *med.* vasiyetle ilgili bir düzenleme yapmak.

διατείνω (*fut.* -τενῶ), yaymak, sermek, uzatmak, germek || *med.* (*fut.* -τενοῦμαι, *aor.* διετεινάμην), kendisi için germek, uzatmak; gerginleşmek; ısrarla sürdürmek, devam ettirmek.

διατειχίζω (*fut.* -ιῶ), duvarla çevirmek, duvarla kapamak.

διατείχισμα, ατος, τό (*n.*), tahkimat duvarı.

διατελευτάω-ῶ, tamamlamak, bitirmek, ikmal etmek, sona erdirmek.

διατελέω-ῶ (*fut.* -τελῶ), (*part.* ile), -meye devam etmek, -meyi sürdürmek; yaşamını geçirmek; (*gen.* ile), sürdürmek, devam etmek.

διατελής, ής, ές (*adj.*), sürekli, devamlı, daimi.

διατέμνω (*fut.* -τεμῶ, *II. aor.* διέταμον), kesmek, bölmek, parçalamak, parçalara ayırmak, yarmak.

διατετραίνω, delmek, yarmak, yarıp geçmek.

διατήκω, eritmek, sıcaklığıyla yumuşatmak.

διατηρέω-ῶ, özenle korumak; gözetmek, kollamak; -de ısrar etmek, inat etmek.

διὰ τί, niçin? neden?

διατίθημι (*fut.* -θήσω), dağıtmak, bölmek; düzenlemek, yerleştirmek, tanzim etmek, dizmek; (iyi veya kötü) davranmak || *med.* (*fut.* διαθήσομαι, *II. aor.* διεθέμην), düzenlemek, yerleştirmek; vasiyetnameyle düzenlemek.

διατμήγω (*aor.* -έτμηξα, *II. aor.* -έτμαγον; *pass. aor.* -ετμάγην), ikiye kesmek, ikiye ayırmak, yarmak, ayırmak.

διατομή, ῆς, ἡ (*f.*), ikiye bölme, ayırma; bölüm, kısım.

διάτομος, ος, ον (*adj.*), ikiye bölünmüş, ikiye ayrılmış, ortasından bölünmüş.

διάτορος, ος, ον (*adj.*), içine giren, içine işleyen, nüfuz eden.

διατραγῳδέω-ῶ, tumturaklı bir edayla konuşmak.

διατραχηλίζω, ilk olarak atılmak; (*gen.* ile) -e atılmak.

διατρέπω (*fut.* -τρέψω; *pass. aor.* διετράπην), yolunu değiştirmek, başka yöne çevirmek; caydırmak, vazgeçirmek.

διατρέφω, beslemek, yetiştirmek; desteklemek, destek olmak.

διατρέχω (*fut.* διαδραμοῦμαι), -in içinden koşmak; oraya buraya koşmak; sonuna kadar gitmek; bir söylenti yaymak.

διατρέω (*aor.* διέτρεσα), korkudan kaçmak, korkudan titreyerek dağılmak.

διατριβή, ῆς, ἡ (*f.*), oturma, kalma, ikamet; eğlenme, zaman geçirme, oyalanma; meşguliyet, iş; okul; zaman kaybetme, gecikme.

διατρίβω (*fut.* -τρίψω, *pass. II. aor.* διετρίβην, *pf.* διατέτριμμαι), kazıyarak sökmek, kökünden sökmek, kökünü çıkarmak; yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek; ertelemek, geciktirmek; zaman geçirmek, oyalanmak, meşgul olmak.

διάτριχα (veya διὰ τρίχα) (*adv.*), üç parçaya, üç kısma, üçe.

διατροπή, ῆς, ἡ (*f.*), karışıklık, bozukluk; utanç.

διάτροπος, ος, ον (*adj.*), değişken, hareketli, sabit olmayan.

διατροφή, ῆς, ἡ (*f.*), besin, yiyecek; geçim.

διατρώγω (*fut.* -τρώξομαι, *II. aor.* διέτραγον) kemirmek, kemirerek parçalamak; yırtmak.

διατυπόω-ῶ, biçimlendirmek, biçim vermek, şekil vermek, düzeltmek.

διατύπωσις, εως, ἡ (*f.*), görünüş, biçim.

διαυγάζω, -in içinden parlamak; (gün için) parlamaya, ışımaya başlamak; ἡ ἡμέρα διαυγάζει, gün ışımaya (aydınlanmaya) başlıyor.

διαύγεια, ας, ἡ (*f.*), parlaklık, ışıltı, pırıltı.

διαυγής, ής, ές (*adj.*), parlak, pırıl pırıl; saydam, berrak.

δίαυλος, ου, ὁ (*m.*), *diaulos*, bir koşu türü; çift koşu, yani *stadion*'u gidiş ve dönüş olmak üzere iki kez koşma; dar geçit, boğaz.

διαφαίνω, şöyle bir göstermek, hayal meyal görmesine izin vermek.

διαφάνεια, ας, ἡ (*f.*), saydamlık, berraklık, açıklık, netlik.

διαφανής, ής, ές (*adj.*), parlak, açık, berrak, net.

διαφανῶς (*adv.*), açıkça, net olarak, aleni olarak, alenen.

διαφαρμακεύω, ilaçlarla acısını hafifletmek, azaltmak, dindirmek.

διάφασις, εως, ἡ (*f.*), saydamlık, berraklık, duruluk, açıklık.

διαφαύσκω (yalnızca *praes.*), ışımaya, parlamaya başlamak.

διαφερόντως (*adv.*), başka türlü, başka şekilde; büyük ölçüde, yüksek düzeyde; özellikle, her şeyden önce.

διαφέρω (*fut.* διοίσω, *aor.* διήνεγκα; *pass. aor.* διηνέχθην), ayrı olmak, farklı olmak, fark edilmek, belirmek, öne çıkmak, sivrilmek; zaman geçirmek, oyalanmak || *med.* δια-

φέρομαι (*fut.* διοίσομαι, *aor.* διηνέχθην) uyuşmamak, aynı fikirde olmamak; (*dat.* ile) biriyle tartışmak; zamanını geçirmek.

διαφέρομαι → διαφέρω.

διαφεύγω (*fut.* -φεύξομαι, *II. aor.* διέφυγον; *pass. aor. inf.* διαφευχθῆναι), kaçmak, kaçarak kurtulmak; (*acc.* ile) -den kaçınmak.

διάφευξις, εως, ἡ (*f.*), kaçma, kurtulma yolu.

διαφθάνω, ilk gelmek, önce gelmek; aniden, ansızın gelmek; birdenbire gelmek.

διαφθείρω (*fut.* -φθερῶ, *aor.* διέφθειρα, *pf.* διέφθαρκα, *II. pf.* διέφθορα; *pass. II. aor.* διεφθάρην, *pf.* διέφθαρμαι), yıkmak, yıkıntı haline getirmek, harap etmek, mahvetmek, kırıp geçirmek; yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek; yakıp yıkmak; zarar vermek, bozmak; baştan çıkarmak || *med.* çocuk düşürmek.

διαφθερῶ: διαφθείρω *fut.*

διαφθορά, ᾶς, ἡ (*f.*), yıkma, bozma, tahrip etme, tahribat, mahvetme.

διαφθορεύς, έως, ὁ (*m.*), bozucu, yıkıcı, tahrip edici.

διαφίημι (*fut.* διαφήσω, *aor.* διαφῆκα), göndermek, yollamak; kovmak.

διαφιλοτιμέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι), yarışmak, rekabet etmek.

διαφοιτάω-ῶ (*fut.* -ήσω), baştan başa dolaşmak; (bir söylenti için) yayılmak.

διαφορά, ᾶς, ἡ (*f.*), anlaşmazlık, uyuşmazlık; ayrılık, fark, çeşitlilik.

διαφορέω-ῶ (*fut.* -ήσω), dağıtmak, yaymak; ele geçirmek, parasını sızdırmak; parçalamak, parçalara ayırmak, yırtmak.

διαφόρημα, ατος, τό (*n.*), ganimet.

διαφόρησις, εως, ἡ (*f.*), yağmalama, talan; soygunculuk.

διαφορία, ας, ἡ (*f.*), fark, farklılık, ayrım, başkalık.

διάφορος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* ile) -den farklı, değişik; dikkat çekici, göze çarpan; uzlaşmayan, uyuşmayan.

διαφορότης, ητος, ἡ (*f.*), fark, ayrım.

διαφόρως (*adv.*), farklı biçimde, başka türlü; (*gen.* ile) -den farklı olarak; düşmanca; çok iyi, eşşiz.

διάφραγμα, ατος, τό (*n.*), ayırma; ayrılık; ayırım, bölme, bariyer.

διαφράγνυμι, bariyerlerle ayırmak, barikat kurmak; kapamak.

διαφράζω (*aor. 3. pers. sing.* διεπέφραδε), kesin bir şekilde söylemek, açıklamak.

διαφράσσω, *Att.* -φράττω, bariyerle ayırmak; yolunu kapatmak, yolunu kesmek; güçlendirmek.

διαφροντίζω, üzerinde düşünmek, düşünceye dalmak; tasarlamak.

δίαφρος, ος, ον (*adj.*), köpüklü, köpük kaplı.

διαφυγή, ῆς, ἡ (*f.*), kaçarak kurtulma olanağı.

διαφυή, ῆς, ἡ (*f.*), ayrılık; uzaklık, mesafe.

διαφυλάσσω, *Att.* -άττω (*fut.* -άξω, *aor.* διεφύλαξα), dikkatle korumak, gözetmek, kollamak, nezaret etmek.

διαφύσσω (*fut.* -ξω, *aor.* διήφυσα), sonuna kadar almak, çekmek, tüketmek; kaldırmak, çekip almak, çekip çıkarmak; parça parça etmek; kökünden koparmak, sökmek; yırtmak.

διαφύω *med.* διαφύομαι (*II. aor.* διέφυν, *pf.* διαπέφυκα), bu arada (zaman) akmak, geçmek; -e bağlı olmak.

διαφωνέω-ῶ (*fut.* -ήσω), aynı fikirde olmamak, uzlaşmamak, uyuşmamak.

διάφωνος, ος, ον (*adj.*), uyumsuz, ahenksiz.

διαφώνως (*adv.*), uyumsuz olarak; düzensiz olarak.

διαφωτίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ), aydınlatmak, ışık vermek.

διαχαίνω (*II. aor.* διέχανον, *pf.* διακέχηνα), aralamak, açmak.

διαχαλάω-ῶ, gevşetmek, açmak.

διαχαράσσω, kazımak, kazarak çizmek.

διαχειμάζω, kışı geçirmek, kışlamak.

διαχειρίζω (*fut.* –ίσω, *Att.* -ιῶ), ele almak, elle yoklamak, ellemek; yönetmek; || *med.* ellemek, bakmak, tedavi etmek; öldürmek.

διαχείρισις, εως, ἡ (*f.*), kullanma, işletme, çalıştırma, yönetme, çekip çevirme.

διαχειροτονέω-ῶ, el kaldırarak iki öneriyi oylamak, iki öneri arasında karar vermek.

διαχειροτονία, ας, ἡ (*f.*), el kaldırarak iki öneriyi oylama, iki öneri arasında karar verme.

διαχέω (*aor.* διέχεα *ep.* ve *Ion.* διέχευα; *pass. pf. part.* διακεχυμένος), akıtmak, dökmek; eritmek; dağıtmak, seyreltmek.

Διαχράομαι-ῶμαι, *Ion.* διαχρέομαι (*fut.* -χρήσομαι), sürekli olarak kullanmak; denemek, sınamak, tecrübe etmek; tüketmek, bitirmek, sonuna kadar kullanmak; öldürmek.

διάχρυσος, ος, ον (*adj.*), altın işlemeli, nakışlı.

διάχυσις, εως, ἡ (*f.*), yayma, yayılma.

διαχωρέω-ῶ, içinden geçmek, katetmek, aşmak; dolaşmak, gezmek.

διαχωρίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ), ayırmak, parçalamak, parçalara ayırmak, bölmek.

διαχωρισμός, οῦ, ὁ ayırma; ayrılma, ayrılık; ayrım, fark, başkalık; aralık.

διαψαύω, (*gen.* ile) elle dokunma, elleme, değme.

διαψέγω, şiddetle kınama, ayıplama.

διαψεύδω, kandırmak, aldatmak; *pass.* διαψεύδομαι (*aor.* διεψεύσθην, *pf.* διέψευσμαι), aldanmak, yanılmak || *med.* bir yalanla aldatmak, kandırmak; yalan söylemek; hayal kırıklığına uğratmak.

διαψηφίζομαι (*fut.* -ίσομαι, *Att.* -ιοῦμαι), oylamak, oy vermek.

διαψήφισις, εως, ἡ (*f.*), oylama, oy kullanma, oy verme.

διαψιθυρίζω, mırıldanmak, fısıldamak, alçak sesle konuşmak.

διαψύχω, açık havada sergilemek; kurutmak; serinletmek, soğutmak; kurumak.

διβολία, ας, ἡ (*f.*), iki tarafı da keskin

mızrak; astarlı manto, palto.

διγαμέω-ῶ, ikinci kez evlenmek.

διγαμία, ας, ἡ (*f.*), ikinci evlilik, ikinci kez evlenme.

δίγλωσσος, *Att.* -γλωττος, ος, ον (*adj.*), iki dil konuşan || (*subst.*) ὁ δίγλωσσος, tercüman, mütercim, çevirmen.

δίγνωμος, ος, ον (*adj.*), iki düşünce arasında tereddüt eden, ne istediğini bilmeyen, kararsız.

διδακτήριον, ου, τό (*n.*), öğretme, gösterme.

διδακτικός, ή, όν (*adj.*), öğretici, didaktik.

διδακτός, ή veya ός, όν (*adj.*), öğrenilmiş, öğretilmiş; öğrenilebilir; öğrenilmesi gereken.

δίδαξις, εως, ἡ (*f.*), eğitim, öğretim, öğrenim; ders.

διδασκαλεῖον, ου, τό (*n.*), okul.

διδασκαλία, ας, ἡ (*f.*), eğitim, öğretim; açıklama, talimat; (tiyatroda) yazarın oyunculara ve koristlere verdiği talimat; (*plur.*) διδασκαλίαι, *didaskaliai*, drama yazarları ve oyunlar hakkında bilgi veren kataloglar; tiyatro oyunu.

διδασκαλικός, ή, όν (*adj.*), eğitimle ilgili, eğitime ait; öğrenmeye yatkın.

διδασκαλικῶς (*adv.*), öğretici, eğitici bir tarzda.

διδασκάλιον, ου, τό (*n.*), ders, eğitim; ders verilen yer, okul.

διδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), öğretmen; (tiyatroda) *didaskalos*, koro hocası, oyun yazarı.

διδάσκω (*fut.* διδάξω, *aor.* ἐδίδαξα, *pf.* δεδίδαχα; *pass. aor.* ἐδιδάχθην, *pf.* δεδίδαγμαι), öğretmek, eğitmek; διδάσκειν δρᾶμα, bir oyun sahnelemek || *med.* διδάσκομαι (*fut.* διδάξομαι), öğretmek, eğitmek; kendini yetiştirmek, kendisi için öğrenmek.

διδαχή, ῆς, ἡ (*f.*), eğitim, öğretim, öğrenim.

δίδημι (δέω'nun *ep.* şekli), bağlamak.

διδράσκω (*fut.* δράσομαι, *pf.* δέδρακα, *II. aor.* ἔδραν, *inf.* δρᾶναι) kaçmak, kaçıp gitmek, uzaklaşmak.

δίδραχμος, ος, ον (*adj.*), iki *drakhme*'lik.

διδυμάων, ονος, ὁ, ἡ (*adj.*), genellikle *plur.* veya *dualis* olarak kullanılır: διδυμάονες, ων, οἱ, ikiz.

δίδυμος, ος veya η, ον (*adj.*), çift; ikiz.

δίδωμι (*imp.* ἐδίδουν, *fut.* δώσω, *aor.* ἔδωκα, *II. aor.* ἔδων, *pf.* δέδωκα; *pass. fut.* δοθήσομαι, *aor.* ἐδόθην, *pf.* δέδομαι), vermek; evlendirmek üzere vermek; elden ele geçirmek; sunmak; sağlamak, temin etmek; taşımak, getirmek; kurtarmak; oy vermek; düşüncesini söylemek; (bir hatayı) bağışlamak, affetmek.

διεγγυάω-ῶ, güvence, teminat vermek; kefil olmak || *med.* bir güvence, teminat almak.

διείδω (yalnızca *II. aor. inf.* διϊδεῖν, *part.* διϊδών, *praes.* anlamında *pf.* δίοιδε, *inf.* διειδέναι), içinden, arasından görmek; fark etmek, farkına varmak, sezinlemek, sezmek; (*pf.*da) ayırt etmek, seçmek; karar vermek, hüküm vermek.

διειλέω-ῶ, (*aor. inf.* -ῆσαι), açmak, yaymak, sermek.

διειλημμένως (*adv.*), ayrı, başka, farklı bir tarzda.

(1) δίειμι, sürdürmek, devam ettirmek.

(2) δίειμι (*fut.* διείσομαι, *imp.* anlamında *pl. pf.* διῄειν), içinden, arasından geçmek; (bir söylenti için) yayılmak; ayrıntılı olarak anlatmak, açıklamak.

διεῖπον (yalnızca *II. aor.* olarak kullanılır), net bir şekilde açıklamak, ortaya koymak, göstermek; (bir kehaneti) bildirmek; konuşmak, görüşmek.

διείργω, bir engelle ayırmak; engellemek, mâni olmak; itmek, uzaklaştırmak, bertaraf etmek; aralarında bir engel olmak.

διείρω (*fut.* διερῶ, *aor.* διεῖρα, *pf.* διεῖρκα), içinden, arasından geçirmek.

διέκδυσις, εως, ἡ (*f.*), kaçma, hapisten kaçma.

διεκδύω (*fut.* διεκδύσω, *II. aor.* διεξέδυν), içinden, arasından kaçmak; -in içine sızmak, girmek.

διεκθέω (yalnızca *praes.*), koşarak geçmek.

διεκπεραίνω, tam olarak bitirmek.

διεκπεράω-ῶ (*aor.* διεξεπέρησα), (bir ırmağı vs) geçmek, aşmak; küçümsemek, hor görmek, aldırmamak, önem vermemek.

διεκπίπτω (*II. aor.* διεξέπεσον), kaçıp kurtulmak.

διεκπλέω, gemiyle bir yerden geçmek.

διέκπλοος, όου, *Att.* διέκπλους, ου, ὁ (*m.*), deniz yolculuğu; düşman hattını yaran gemilerin manevrası.

διεκφεύγω (*II. aor. part.* διεκφυγόντες), kaçmak, kaçıp kurtulmak.

διελαύνω (*aor.* διήλασα, *pf.* διελήλακα), -in içinden, arasından geçirmek; (ἵππον), atını sürmek, atla gitmek.

διελέγχω (yalnızca *praes.*), çürütmek, yanlışlığını ortaya çıkarmak, yanlışlığını göstermek.

διέλκω (*aor.* διείλκυσα), açmak; çekmek, sürüklemek.

δίεμαι (*gen.* ile) içinden, arasından kaçmak; korkudan kaçmak; (*inf.* ile) -mekten korkmak, çekinmek.

διενθυμέομαι-οῦμαι, düşünmek, kendi kendine sormak.

διεξάγω (*II. aor.* διεξήγαγον), (διά ve *gen.* ile) aracılığıyla götürmek, kılavuzluk etmek; yönetmek, idare etmek; bitirmek, tamamlamak, sonuca bağlamak, sonuçlandırmak, ikmal etmek.

διεξαγωγή, ῆς, ἡ (*f.*), sonuçlandırma, tamamlama; yaşam tarzı, biçimi.

διέξειμι (*praes. 3. pers. sing.* διέξεισι, *imp.* διεξῄειν), içinden, ortasından geçmek, dolaşmak; anlatmak, açıklamak; okumak; derinlemesine incelemek, ayrıntılı olarak incelemek.

διεξελαύνω (*fut.* -ελῶ, *aor.* -ήλασα), içinden atla veya arabayla geçmek, ilerlemek.

διεξελέγχω (yalnızca *praes.*), tamamen çürütmek, yanlışlığını göstermek, boşa çıkarmak.

διεξελίσσω (yalnızca *praes.* -ουσι), açmak, yaymak, sermek; geliştirmek.

διεξερέομαι (yalnızca *praes.*), soruşturmak, sormak.

διεξέρχομαι (*fut.* -εξελεύσομαι), baştan başa dolaşmak; ayrıntılı olarak anlatmak.

διεξηγέομαι-οῦμαι (*aor. inf.* ἤσασθαι), ayrıntılı olarak anlatmak.

διεξίημι (*aor. 3. pers. plur.* διεξῆκαν), (bir ırmağın) içine atlamak, içine dalmak.

διέξοδος, ου, ἡ (*f.*), çıkış, çıkış yolu, geçiş; sınır; kaçış, kurtuluş yolu.

διεορτάζω, bir şenliği tamamlamak, bitirmek.

διέπω (*imp.* διεῖπον), yönetmek, idare etmek.

διέργαζομαι, çalışmak, iş görmek; bitirmek, tamamlamak, ikmal etmek; gerçekleştirmek, başarmak; ortadan kaldırmak, yok etmek.

διερεθίζω, kışkırtmak, uyarmak.

διερέθισμα, ατος, τό (*n.*), uyarıcı, dürtücü.

διερείκω (*II. aor.* διήρικον), yarmak, çatlatmak; ayırmak, bölmek.

διερευνάω-ῶ, dikkatle aramak, araştırmak.

διερευνητής, οῦ, ὁ (*m.*), bulucu, kâşif; araştırıcı, araştırmacı.

διερέω-ῶ, ıslak olmak, yaş olmak; nemli olmak.

διερίζω, (*dat.* ile) biriyle anlaşmazlık içinde olmak, anlaşamamak; uzlaşamamak.

διερμήνευσις, εως, ἡ (*f.*), açıklama, yorum, açımlama.

διερμηνευτής, οῦ, ὁ (*m.*), tercüman, mütercim, çevirmen.

διερμηνεύω, tercümanlık yapmak, çevirmenlik yapmak; açıklamak, izah etmek; yorumlamak, açımlamak.

(1) διερός, ά, όν (*adj.*), korkutucu, korkunç, ürkütücü; (korkudan) kaçan.

(2) διερός, ά, όν (*adj.*), ıslak, yaş; nemli, rutubetli.

διέρχομαι (*fut.* δίειμι, *II. aor.* διῆλθον), içinden, ortasından geçmek, baştan başa dolaşmak; baştan aşağı gözden geçirmek; ayrıntılı olarak anlatmak; (zaman için) geçmek, akmak.

διέρω (*fut.* διερῶ, *pf.* διείρηκα; *pass. aor.* διερρήθην, *pf.* διείρημαι), açık bir şekilde söylemek, açık açık söylemek, kesin olarak söylemek.

διερωτάω-ῶ, ayrıntılı olarak sormak, uzun uzun sormak, ısrarla sormak.

διεσθίω (*fut.* διέδομαι), hiçbir şey bırakmadan yemek, silip süpürmek.

δίεσις, εως, ἡ (*f.*), gitmesine izin vermek; yol vermek, savmak, kovmak.

διεσφαλμένως (*adv.*), haksız yere; hatalı bir şekilde, yanılgıyla.

διετής, ής, ές (*adj.*), iki yıllık, iki yıl süren.

διετήσιος, ος, ον (*adj.*), bütün yıl süren, yıl boyunca süren.

διετία, ας, ἡ (*f.*), iki yıllık süre.

διευλαβέομαι-οῦμαι, -den dikkatle kaçınmak; saygı göstermek, hürmet etmek.

διευνάω-ῶ, (*fut.* -άσω, *aor. inf.* διευνᾶσαι), uyutmak.

διευτυχέω-ῶ, sürekli olarak mutlu olmak.

διεχής, ής, ές (*adj.*), kesilmiş, dağılmış, birbirinden ayrılmış.

διέχω (*fut.* διέξω, *II. aor.* διέσχον), ayırmak, dışarıda bırakmak; ayrılmak, fark edilmek, farklı olmak.

διεψευσμένως (*adv.*), haksız olarak, haksız yere; hatalı olarak, yanılgıyla.

δίζημαι (*fut.* διζήσομαι, *aor.* ἐδιζησάμην), aramak, araştırmak; arzu etmek, dilemek, istemek, temenni etmek.

δίζω (yalnızca *poet. praes.* ve *imp.*), şüphe, kuşku içinde olmak; kararsız olmak, tereddüt etmek || *med.* (yalnızca *praes.* ve *imp.*), aramak.

δίζωος, ος, ον (*adj.*), hem suda hem karada yaşayan.

διηγέομαι-οῦμαι, ayrıntılı olarak anlatmak, betimlemek, tasvir etmek.

διήγησις, εως, ἡ (*f.*), anlatım; açıklama, açımlama, şerh, izahat.

διηθέω-ῶ, temizlemek, arıtmak, arındırmak, durulaştırmak; damla damla akıtmak, dökmek.

διήκω, (bir söylenti için) yayılmak, çıkmak.

διημερεύω, günü geçirmek; -ile ilgilenmek, meşgul olmak.

διηνεκής, ής, ές (*adj.*), sürekli, devamlı, daimi, kesintisiz, aralıksız.

διηνεκῶς (*adv.*), kesintisiz, ara vermeden sürekli olarak, daima, her zaman, hep.

διήνεμος, ος, ον (*adj.*), rüzgârlara açık; bir tepe üzerinde bulunan.

διῃρημένως (*adv.*), ayrı olarak, ayrı ayrı.

διήρης, ης, ες (*adj.*), çift; iki katlı.

διηχέω-ῶ, çınlamak, yankı yapmak, yankı vermek.

διηχής, ής, ές (*adj.*), çınlayan, yankı yapan.

διθυραμβοποιός, οῦ, ὁ (*m.*), *dithyrambos* ozanı.

διθύραμβος, ου, ὁ (*m.*), *dithyrambos*, Tanrı Dionysos veya başka tanrılar için söylenen şarkılar.

δίθυρος, ος, ον (*adj.*), iki kapılı.

διΐημι (*aor.* διῆκα), geçirmek, geçmesine izin vermek; fırlatmak, atmak || *med.* eritmek; bozmak.

διϊκνέομαι-οῦμαι (*fut.* διΐξομαι, *II. aor.* διϊκόμην), içinden geçirmek; ayrıntılı olarak anlatmak.

διϊπετής, ής, ές (*adj.*), Zeus'tan, yani gökten akan: δ. ποταμός, gökten akan yağmur suyu; διϊπετῆ ὕδατα, yağmur suları.

διΐστημι (*imp.* διΐστην, *fut.* διαστήσω, *aor.* διέστησα), ayırmak, bölmek, parçalamak; (*intrans.*), ayrılmak, parçalanmak, bölünmek, dağılmak; ayrı ayrı yerleşmek || *med.* διΐσταμαι (*fut.* διαστήσομαι; *imp.* διϊστάμην), ayrılmak, uzaklaşmak, sapmak.

διϊσχυρίζομαι (*imp.* διϊσχυριζόμην) güçlü bir şekilde savunmak; kesin olarak söylemek.

δικάζω (*imp.* ἐδίκαζον, *fut.* δικάσω, *aor.* ἐδίκασα, *pf.* δεδίκακα; *pass. fut.* δικασθήσομαι, *aor.* ἐδικάσθην, *pf.* δεδίκασμαι), mahke-

me etmek, yargılamak; jüride bulunmak, yargıç olmak || *med.* biriyle (πρός ve *acc.* veya *dat.*) davalı olmak.

δικαιοδοτέω-ῶ, yargılamak.

δικαιοδότης, ου, ὁ (*m.*), yargılayan.

δικαιολογέω-ῶ (yalnızca *praes.*), savunma yapmak, savunmak, müdafaa etmek || *med.* δικαιολογέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐδικαιολογησάμην veya ἐδικαιολογήθην) hakkını korumak, kendini savunmak.

δικαιολογία, ας, ἡ (*f.*), adli konuşma; savunma.

δίκαιος, α veya ος, ον (*adj.*), adil, adaletli, haksever, doğruluktan ayrılmayan, doğru, dürüst, insaflı; haklı, yerinde; kurala uygun; yasaya, kanuna uygun || *comp.* -ότερος, *sup.* ότατος.

δικαιοσύνη, ης, ἡ (*f.*), doğruluk, adalet, insaf; hak.

δικαιότης, ητος, ἡ (*f.*), adalet, doğruluk, dürüstlük, hak.

δικαιόω-ῶ (*fut.* -ώσω ve -ώσομαι, *aor.* ἐδικαίωσα, *pf.* -; *pass. fut.* -ωθήσομαι, *aor.* ἐδικαιώθην, *pf.* δεδικαίωμαι), haklı bulmak, âdil bulmak; istemek, arzu etmek; onamak, razı olmak; cezalandırmak, ceza vermek; intikam, öç almak || *med.* hüküm giydirmek, mahkûm etmek.

δικαίωμα, ατος, τό (*n.*), adli belge; bir zararın ödenmesi, tazmin; adli karar, hüküm; ceza.

δικαίως (*adv.*), haklı olarak, hakkıyla, lâyıkıyla; âdil olarak; uygun biçimde, yerinde.

δικαίωσις, εως, ἡ (*f.*), mahkemeye çağırma, celp; savunma, müdafaa; haklı çıkarma, aklama; mahkûmiyet, mahkûm etme; cezalandırma, ceza verme, ceza.

δικαιωτής, οῦ, ὁ (*m.*), yargıç, hâkim, hakem.

δικανικός, ή, όν (*adj.*), adaletle ilgili, adli, hukuki; usta savunmacı || (*subst.*) ἡ δικανική (*scil.* τέχνη), hukuk; (insan için) kavgacı, hır çıkartan; (nesne için) can sıkıcı, bıktırıcı, usandırıcı.

δικαρπέω-ῶ, bir yılda iki kez ürün vermek.

δίκαρπος, ος, ον (*adj.*), bir yılda iki kez ürün veren.

δικασία, ας, ἡ (*f.*), dava.

δικασπολέω-ῶ, yargılamak.

δικασπόλος, ος, ον (*adj.*), yargılayan; hak veren, hakkını teslim eden.

δικαστήριον, ου, τό (*n.*), mahkeme.

δικαστής, οῦ, ὁ (*m.*), yargıç, hâkim, hakem.

δικαστικός, ή, όν (*adj.*), adli, hukuki; yargıçlarla, hakemlerle ilgili.

δίκελλα, ης, ἡ (*f.*), iki taraflı çapa.

δίκη, ης, ἡ (*f.*), kural, kaide; adalet, hukuk; adli karar; hüküm giyme, mahkûmiyet; ceza; δίκην διδόναι (*gen.* ile) birini cezalandırmak; δίκην εἰπεῖν, mahkeme önünde savunma konuşması yapmak, kendini savunmak; dava; δίκην διώκειν, davacı olmak || (*adv.*) δίκην (*gen.* ile) - gibi, - tarzında.

Δίκη, ης, ἡ (*f.*), Dike, Adalet Tanrıçası.

δικηφόρος, ος, ον, ὁ (*adj.*), öç alan, intikamcı.

δικογραφία, ας, ἡ (*f.*), başkası için yazılmış savunma.

δικολογέω-ῶ, (mahkemede) savunma yapmak, kendini savunmak.

δικρατής, ής, ές (*adj.*), krallığı bir başkasıyla paylaşan, birlikte krallık yapan.

δίκροτος, ος, ον (*adj.*), kürekleri iki sıralı, çift sıra kürekli.

δικτατορία veya δικτατορεία, ας, ἡ (*f.*), *diktatoria* (Roma'da) *dictator*'luk (diktatörlük).

δικτάτωρ, ορος veya ωρος, ὁ (*m.*), *diktator* (Roma'da) diktatör.

δικτατωρία veya δικτατωρεία → δικτατορία veya δικτατορεία.

δικτυεία, ας, ἡ (*f.*), balık ağı.

δικτυεύς, έως, ὁ (*m.*), balıkçı.

Δίκτυνα veya δίκτυννα, ης, ἡ (*f.*), av ve avcılığın tanrıçası olarak Artemis'in epitetlerinden biri.

δίκτυον, ου, τό (*n.*), balık avı; (av için) ağ.

δικτυόω-ῶ, ağ toplamak.

δίκω (*praes. part.* δικών), atmak, fırlatmak.

δίκωπος, ος, ον (*adj.*), iki kürekli, çift kürekli.

δίλογχος, ος, ον (*adj.*), iki katlı, çift katlı.

δίλοφος, ος, ον (*adj.*), iki tepeli, iki doruklu.

δίμηνος, ος, ον (*adj.*), iki ay süren; iki aylık.

διμναῖος, α, ον, *Ion.* δίμνεως, εως, εων (*adj.*), iki *mna* değerinde.

διμοιρία, ας, ἡ (*f.*), çift pay, çift hisse.

δίμοιρος, ος, ον (*adj.*), iki kişi arasında paylaşılmış; ikiye ayrılmış.

Δινδυμήνη, ης, ἡ (*f.*), Dindymene, Tanrıça Kybele'nin bir epiteti.

δινέω-ῶ, döndürmek; döndürerek yıkmak; dönmek; orda burda başıboş, işsiz dolaşmak.

δίνη, ης, ἡ (*f.*), girdap, burgaç, anafor; kasırga.

διό (*adv.*), bunun için, bu yüzden, bu nedenle || (*conj.*) -dığı için, -dığından.

Διοβόλος, ος, ον (*adj.*), Zeus tarafından fırlatılan.

Διογενής, ής, ές (*adj.*), Zeus'un soyundan gelen.

Διογένης, ους, *acc.* η veya ην, ὁ (*m.*), Diogenes, ünlü Sinopeli Kynik filozof.

διόγκωσις, εως, ἡ (*f.*), şiş, şişme, kabarıklık, kabarma.

διόγονος, ος, ον (*adj.*) → διογενής.

διοδεύω (*imp.* διώδευον), içinden geçmek; dolaşmak.

διοδοιπορέω-ῶ, içinde yol almak, içinden geçmek; -i katetmek, aşmak; dolaşmak.

δίοδος, ου, ἡ (*f.*), geçit, çıkış; geçiş izni.

Διόθεν (*adv.*) veya ἐκ Διόθεν, Zeus'un emrine veya arzusuna göre.

διοίγνυμι ve διοίγω, açmak, aralamak, aralık bırakmak, biraz açmak.

διοικέω-ῶ (*imp.* διῴκουν, *fut.* διοικήσω, *aor.* διῴκησα, *pf.* διῴκηκα; *pass. fut.* διοικηθήσομαι, *aor.* διῳκήθην, *pf.* διῴκημαι veya δεδιῴ

κημαι), yönetmek, idare etmek; oturmak, ikamet etmek || *med.* ayrı olarak oturmak; kendisi için düzenlemek; kendisi için uzlaşmak, anlaşmak, bir anlaşma yapmak.

διοίκησις, εως, ἡ (*f.*), ev idaresi; harcamaları yönetme; yönetim, idare; eyalet.

διοικητής, οῦ, ὁ (*m.*), yönetici; veznedar.

διοικίζω (*Att. fut.* -ιῶ, *aor.* διῴκισα, *pf.* -), yer değiştirmek, taşınmak; bölmek, ayırmak, dağıtmak || *med.* ev değiştirmek, başka yere taşınmak.

διοίκισις, εως, ἡ (*f.*), taşınma, konut değiştirme; göç.

διοικοδομέω-ῶ, (*aor.* διῳκοδόμησα), bir bölmeyle ayırmak.

διοίχομαι, geçmek, akmak; sonuçlanmak, bitmek; ölmek.

διόλλυμι (*fut.* -ολέσω, *Att.* -ολῶ, *aor.* διώλεσα, *pf.* διολώλεκα), harap etmek, yıkıntı haline getirmek, yıkmak, yok etmek, tamamen mahvetmek, yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek || *med.* (*fut.* διολοῦμαι, *II. aor.* διωλόμην), ölmek, can vermek, hayatını kaybetmek, telef olmak.

διόμνυμι, yemin etmek, ant içmek || *med.* διόμνυμαι (*aor.* διωμοσάμην), yemin etmek, ant içmek.

διομολογέω-ῶ, kabul etmek, uzlaşmak, uyuşmak, - üzerinde anlaşmak, anlaşmaya varmak.

διονομάζω, herkesin içinde tanıtmak || *pass.* ünlü, meşhur olmak, tanınmak.

Διονύσια, ων, τά (*n. plur.*), Dionysia, Dionysia Şenlikleri. Çeşitli türleri arasında τὰ Διονύσια ἀστικά (veya τὰ μεγάλα), kentte kutlanan "Kent Dionysia'sı" veya "Büyük Dionysia" ve τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια (veya τὰ μικρὰ), kırsal alanda kutlanan "Kır Dionysia'sı" en önde gelenlerdir.

Διόνυσος, ου, ὁ (*m.*), Dionysos, Trakya kökenli Şarap ve Bağbozumu Tanrısı.

διόπερ (*conj.*), bunun için, bu yüzden, bu nedenle.

διοπετής, ής, ές (*adj.*), Zeus'tan, yani gökten düşen.

δίοπος, ου, ὁ (*m.*), gözetmen, gözetici; şef.

διοπτεύω, kollamak, gözetlemek; casus gibi izlemek.

διοπτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), ispiyoncu, casus.

διοράω-ῶ (*fut.* διόψομαι, *II. aor.* διεῖδον), seçmek, ayırt etmek; net olarak görmek, açıkça görmek; tam olarak kavramak, anlamak.

διοργίζομαι, kızmak, sinirlenmek, öfkelenmek, hiddete kapılmak.

διόργυιος, ος, ον (*adj.*), iki kulaç uzunluğu veya genişliğinde olan.

διορθό-ῶ, dikmek, ayağa kaldırmak, doğrultmak; düzeltmek, iyileştirmek; bir metni düzeltmek || *med.* doğru yola yöneltmek; önlem almak, tedbir almak.

διόρθωμα, ατος, τό (*n.*), düzeltme, reform, iyileştirme.

διόρθωσις, εως, ἡ (*f.*), düzeltme, iyileştirme, kalkındırma, restorasyon.

διορθωτής, οῦ, ὁ (*m.*), düzeltici; bir kitabın yayımcısı; yenilikçi, reformcu.

διορίζω (*fut.* διορίσω, *Att.* διοριῶ), ayırmak, bölmek; seçmek, ayırt etmek; tanımlamak, belirtmek, göstermek, açıklamak; emretmek; öğüt, nasihat vermek || *med.* açıkça göstermek, belirtmek, ortaya koymak.

διορισμός, οῦ, ὁ (*m.*), bölme, ayırma; tanımlama, belirleme.

διορύσσω, *Att.* -ύττω (*fut.* -ύξω), (bir duvarı, dağı) delmek; -in içini oyarak bir yol yapmak; zarar vermek.

διορχέομαι-οῦμαι, -de dans etmek; dansta yarışmak.

Διός: Ζεύς'un *gen.*u.

δῖος, α (uzun), η ve ος, ον (*adj.*), Zeus'tan gelen; Zeus ile ilgili, Zeus'a ait.

διόσδοτος, ος, ον (*adj.*), Zeus tarafından verilen.

διοσημεία, ας, ἡ (*f.*), kehanet, tanrısal işaret; şimşek, gökgürültüsü.

Διόσκοροι, daha sonra Διόσκουροι, ων, οἱ (*m. plur.*), Dioskur'lar, yani Zeus'un çocukları Κάστωρ (Kastor) ve Πολυδεύκης (Polydeukes) (Lat. *Castor* ve *Pollux*).

διότι (*conj.*), niçin, ne yüzden, hangi sebepten.

δίοψις, εως, ἡ (*f.*), içinden, arasından bakma, görme.

δίπαις, αιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), iki çocuklu; iki çocuk tarafından yapılan.

δίπαλτος, ος, ον (*adj.*), iki elle fırlatılan; iki kişi tarafından fırlatılan.

δίπηχυς, υς, υ (*adj.*), iki dirsek boyunda, uzunluğunda.

διπλάζω, çift olmak; iki kat, iki katlı olmak.

δίπλαξ, ακος, ὁ, ἡ (*adj.*), çift, iki; iki katlı, iki kat.

διπλάσιος, α, ον (*adj.*), iki kat, iki kat daha büyük, iki kat fazla; çift.

διπλασιόω-ῶ, iki katına çıkarmak; astarlamak.

διπλασίων, ων, ον *gen.* ονος (*adj.*) → διπλάσιος.

διπλασίως (*adv.*), iki yönden; iki sebepten; iki kez, iki defa.

διπλοΐζω veya διπλοίζω (yalnızca *praes.*), iki katına çıkarmak.

διπλόος-οῦς, όη-ῆ, όον-οῦν (*adj.*), iki kat, iki misli; çift; şüpheli, sahte.

διπλόω-ῶ, (*aor.* ἐδίπλωσα), iki katına, iki misline çıkarmak; astarlamak.

δίπλωμα, ατος, τό (*n.*), ikiye katlanmış tablet veya kağıt; mektup.

δίπλωσις, εως, ἡ (*f.*), iki veya daha fazla sözcüğün birleşmesi.

διπόδης, ου veya δίποδος, ου, ὁ (*adj.*), iki ayaklı.

διπόταμος, ος, ον (*adj.*), iki nehir tarafından katedilen, yalanan.

δίπους, ους, ουν, *gen.* ποδος, (*adj.*), iki ayaklı, iki ayağı olan; iki ayak uzunluğunda.

διπρόσωπος, ος, ον (*adj.*), çift yüzlü, iki yüzlü; çift anlamlı.

δίπτερος, ος, ον (*adj.*), iki kanatlı.

διπτέρυγος, ος, ον (*adj.*), iki kanatlı.

δίπτυχος, ος, ον (*adj.*), ikiye katlan-

mış; ikiye katlanmış tablet, çift tablet.

δίπυλος, ος, ον (*adj.*), iki kapılı, çift kapılı.

δίς (*adv.*), iki kez, iki defa.

δισκέω-ῶ, disk atmak, disk fırlatmak.

δισκοβόλος, ου, ὁ (*m.*), disk atan, diskçi.

δισκοειδής, ής, ές (*adj.*), disk biçiminde, diske benzer.

δίσκος, ου, ὁ (*m.*), *diskos*, disk (Lat. *discus*).

δίσκουρα, ων, τά (*n. plur.*), diskin menzili.

δισκοφόρος, ος, ον (*adj.*), disk taşıyan.

δισμύριοι, αι, α (*adj.*), yirmi bin.

δισσός, *Att.* διττός, *Ion.* διξός, ή, όν (*adj.*), (*plur.*) iki; bölünmüş, ayrılmış; çatışan; çift anlamlı.

δισσύλλαβος veya δισύλλαβος, ος, ον (*adj.*), iki heceli, iki heceden oluşan.

δισταγμός, οῦ, ὁ (*m.*), şüphe, kuşku; kararsızlık, duraksama, tereddüt.

διστάζω, şüphe etmek, kuşkulanmak; kararsızlık içinde olmak, duraksamak, tereddüt etmek.

δίστιχος, ος, ον (*adj.*), iki sıradan oluşan; iki dizeden oluşan, iki dizeli; (*subst.*) τό, δίστιχον, *distikhon*, bir *elegeia* beyti.

δίστομος, ος, ον (*adj.*), iki ağızlı.

δισύπατος, ου, ὁ (*adj.*), iki kez *consul* olmuş.

δισχίλιοι, αι, α (*adj.*), iki bin.

διτάλαντος, ος, ον (*adj.*), iki *talanton* değerinde.

δίυγρος, ος, ον (*adj.*), ıslanmış; -e batmış, gömülmüş, -ile dolmuş.

διυλίζω, temizlemek, arındırmak.

διυπνίζω, (uykudan) uyandırmak; uyanmak.

διυφαίνω, dokumak, örmek.

διφάσιος, α, ον (*adj.*), çift, iki; iki kat, iki katlı; iki nitelikli; iki çeşit, iki tür.

διφάω (yalnızca *praes.*) aramak, araştırmak, dikkatle incelemek, tetkik etmek.

διφθέρα, ας, ἡ (*f.*), deriden yapılmış her çeşit nesne; deri elbise, deri çanta, parşömen.

διφθέρινος, η, ον (*adj.*), deri, deriden, deriden yapılmış.

διφορέω-ῶ (yalnızca *praes.*), bir yılda iki kez meyve vermek.

διφρευτής, οῦ, ὁ (*m.*), araba sürücüsü.

διφρεύω, araba sürmek; bir arabada gezmek, dolaşmak.

διφρηλατέω-ῶ (*imp.* ἐδιφρηλάτουν), arabada gezmek, arabada dolaşmak.

διφρηλάτης, ου, ὁ (*m.*), araba sürücüsü.

δίφροντις, *gen.* ιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), iki şey arasında kalmış, kararsız, ne istediğini bilmeyen.

δίφρος, ου, ὁ (*m.*), arabada sürücünün ve savaşçının üzerinde durduğu kısım; araba, savaş veya yolculuk arabası.

δίφυιος, ος, ον (*adj.*), iki nitelikli.

δίχα (*adv.*), ikiye, iki parçaya; farklı olarak, başka başka; hariç.

διχῇ (*adv.*), ikiye, iki parçaya; iki kat.

διχθάδιος, ος, ον (*adj.*), ikiye bölünmüş, ikiye ayrılmış || (*adv.*) διχθάδια, ikiye, iki parçaya.

διχογνωμονέω-ῶ, karşıt fikirde olmak, aksini düşünmek.

διχόθεν (*adv.*), iki tarafa, iki şekilde.

διχομηνία, ας, ἡ (*f.*), dolunayın ilk günü, ayın ortası.

διχόμηνις, *gen.* ιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), ayı iki eşit parçaya bölen.

διχόμηνος, ος, ον (*adj.*), ayın ortasıyla ilgili || (*subst.*) σελήνη δ., dolunay.

διχόνοια, ας, ἡ (*f.*), düşünce, fikir ayrılığı; uyuşmazlığı, anlaşmazlık.

διχορρόπως (*adv.*), belirsiz bir şekilde.

διχοστασία, ας, ἡ (*f.*), uyuşmazlık, anlaşmazlık, geçimsizlik; ayrılık; kışkırtma, ayaklandırma.

διχοστατέω-ῶ (*gen.* ile), uyuşmamak, ayrı düşüncede olmak, anlaşmazlık içinde olmak.

διχοτομέω-ῶ, ikiye ayırmak, ikiye bölmek.

διχοτομία, ας, ἡ (*f.*), iki parçaya bölünmüş, ikiye ayrılmış.

διχοῦ (*Ion. adv.*), iki kısma, iki bölüme; iki tarafa → δίχα.

διχοφορέω-ῶ (yalnızca *praes.*) iki duygu arasında kararsız kalmak.

διχοφρονέω-ῶ (yalnızca *praes.*), farklı düşüncede, fikirde olmak; aynı düşüncede olmamak, uyuşmamak, anlaşamamak.

διχοφροσύνη, ης, ἡ (*f.*), duygu ve düşünce ayrılığı, uyuşmazlık, uyumsuzluk.

διχόφρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, uyuşmaz, uyumsuz, birbirini tutmayan, ahenksiz.

δίχρωμος, ος, ον (*adj.*), iki renkli.

διχῶς (*adv.*), iki bakımdan, iki yönden, iki açıdan; iki nedenle, iki sebepten.

δίψα, ης, ἡ (*f.*), susuzluk; şiddetli istek, tutku.

διψαλέος, α, ον (*adj.*), susamış olan, susamış, susayan.

διψάω-ῶ (*imp.* ἐδίψον, *fut.* διψήσω, *aor.* ἐδίψησα, *pf.* δεδίψηκα), susamak; (*mec.*) -e susamak; -i çok istemek.

δίψησις, εως, ἡ (*f.*), susama, susuzluk.

διψητικός, ή, όν (*adj.*), susayan; susatan.

δίψιος, α veya ος, ον (*adj.*), susayan, susamış.

δίψος, εος-ους, τό (*n.*) → δίψα.

διψώδης, ης, ες (*adj.*), susamış, susayan.

δίω (*poet. imp.* δίον, *3. pers. sing.* δίε), kaçmak; korkmak; korkutmak || *med.* δίομαι, kovalamak, izlemek, peşinden gitmek; itmek, püskürtmek.

διωβελία, ας, ἡ (*f.*), Halk Meclisi'nde görev yapan yurttaşlara verilen iki *obolos*'luk ödenek.

δίωγμα, ατος, τό (*n.*), izleme, izleme, peşinden gitme, kovalama, takip; av; ganimet.

διωγμός, οῦ, ὁ (*m.*), izleme, peşinden gitme, kovalama, takip.

διώδυνος, ος, ον (*adj.*), acı veren; ağrı veren, ağrılı.

διωθέω (*fut.* διώσω), şiddetli bir şekil-

de itmek || *med.* διωθέομαι-οῦμαι (*fut.* διώσομαι, *aor.* διεωσάμην), kendinden uzağa itmek, uzaklaştırmak, -e karşı kendini korumak; reddetmek, kabul etmemek, inkâr etmek.

διωκτέος, α, ον (*adj.*), izlenmesi, takip edilmesi gereken; izlenebilir, peşinden gidilebilir, takip edilebilir.

διωκτήρ, ῆρος, ὁ ve διώκτης, ου, ὁ (*m.*), izleyen, kovalayan, peşinden giden, takip eden kimse.

διωκτός, ή, όν (*adj.*), izlenen, kovalanan, takip edilen.

διώκτωρ, ορος, ὁ (*m.*), izleyen, kovalayan, takip eden, peşinden giden.

διώκω (*fut.* διώξω veya διώξομαι, *aor.* ἐδίωξα, *pf.* δεδίωχα; *pass. aor.* ἐδιώχθην, *pf.* δεδίωγμαι), çabucak hareket ettirmek; kovalamak, izlemek, takip etmek, peşinden gitmek, arkasına düşmek; avlamak; araştırmak || *med.* kovalamak, izlemek; avlamak.

διώμοτος, ος, ον (*adj.*), bir yeminle bağlanmış, yemin etmiş olan.

διώνυμος, ος, ον (*adj.*), ismi uzağa yayılan, yani ünlü; tanınmış, şöhretli, meşhur.

δίωξις, εως, ἡ (*f.*), izleme, takip, kovalama, peşinden gitme.

διωρισμένως (*adv.*), açık açık, belirli bir şekilde; özellikle.

διῶρυξ, υχος, ἡ (*f.*), çukur; kanal.

δίωσις, εως, ἡ (*f.*), bir suçlamaya karşı savunma.

δίωτος, ος, ον (*adj.*), iki kulaklı; iki kulplu, iki saplı.

δμῆσις, εως, ἡ (*f.*), evcilleştirmek; sözünü geçirmek, egemen olmak, hâkim olmak, bastırmak.

δμήτειρα, ας, ἡ (*adj.*), evcilleştiren, eğiten, terbiye eden; sözünü geçiren, hâkim olan, bastıran, baskı altına alan, boyun eğdiren (kadın).

δμητήρ, ῆρος, ὁ, evcilleştiren, eğiten, terbiye eden, sözünü geçiren, hâkim olan, bastıran, baskı altına alan, boyun eğdiren (erkek, adam).

δμῳή, ῆς, ἡ (*f.*), savaş tutsağı kadın; (kadın) hizmetçi.

δμώς, ωός, ὁ (*m.*), savaş tutsağı, savaş esiri, köle; (erkek) hizmetçi, hizmetkâr.

δνοπαλίζω (*fut.* -ξω), sarsmak, sallamak.

δνοφερός, ά, όν (*adj.*), koyu, loş, karanlık.

δνόφος, ου, ὁ (*m.*), karanlık.

δνοφώδης, ης, ες (*adj.*), koyu, loş, karanlık.

(1) δοάζω, göstermek, belli etmek; görünmek, ortaya çıkmak, belirmek, zuhur etmek; - gibi görünmek, -miş gibi görünmek, öyle gelmek || *med.* görünmek, ortaya çıkmak, belirmek, zuhur etmek; - gibi görünmek.

(2) δοάζω, kararsızlık içinde olmak, duraksamak, tereddüt etmek; tasarlamak, kafasında kurmak; hayal etmek || *med.* kararsızlık içinde olmak, duraksamak, tereddüt etmek; şüphe etmek, kuşkulanmak.

δόγμα, ατος, τό (*n.*), düşünce, kanı; inanç; dogma, bir öğretinin temeli

olan sav; karar, yargı, hüküm; doktrin.

δογματίζω, bir düşünceyi savunmak, desteklemek; bir düşünceden yana olmak, bir düşünce ileri sürmek; değerlendirmek; bildirmek, ilân etmek; bir doktrin olarak öğretmek; kararnameyle ilân etmek, duyurmak; bir kararnameye, karara boyun eğmek.

δογματικός, ή, όν (*adj.*), dogmatik, dogmalara dayanan.

δοθήσομαι: δίδωμι *pass. fut.*

δοιός, ά, όν (*adj.*), çift, iki.

δοκεύω, gözlemek, gözetlemek, pusuya yatıp kollamak, pusu kurmak; gözlemlemek, incelemek, görmek; düşünmek, inanmak, kabul etmek.

δοκέω-ῶ (*imp.* ἐδοκουν, *fut.* δόξω, *aor.* ἔδοξα, *pf.* -, *pl. pf.* ἐδεδόχειν; *pass. aor.* ἐδόχθην, *pf.* δέδογμαι, *pl. pf.* ἐδεδόγμην; *poet.* ve daha yeni formlarda *fut.* δοκήσω, *aor.* ἐδόκησα, *pf.* δεδόκηκα; *pass. aor.* ἐδοκήθην, *pf.* δεδόκημαι), gibi görünmek, -miş gibi görünmek; sayılmak, kabul edilmek; inanmak, düşünmek; uygun görünmek, yerinde olmak; karar vermek, hüküm vermek; δοκεῖ (*inf.* ile), -mek uygun, yararlı görünüyor.

δόκησις, εως, ἡ (*f.*), -e inandırma, gibi gösterme; konuşma, görüşme; düşünce, kanı, hüküm; karar.

δοκιμάζω (*fut.* –άσω, *aor.* ἐδοκίμασα, *pf.* -; *pass. aor.* ἐδοκιμάσθην, *pf.* δεδοκίμασμαι), denemek, sınamak, tecrübe etmek; onaylamak, onamak, tasdik etmek.

δοκιμασία, ας, ἡ (*f.*), deneme, sınama, deney, tecrübe.

δοκιμαστής, οῦ, ὁ (*m.*), denetimci; hakem; onaylayan, tasdik eden.

δοκιμαστός, ή, όν (*adj.*), denenmiş, tecrübe edilmiş, sınanmış.

δοκιμή, ῆς, ἡ (*f.*), sınama, deneme, deneyim, tecrübe.

δοκίμιον veya δοκιμεῖον, ου, τό (*n.*), sınama, deneme, deneyim, tecrübe.

δόκιμος, ος, ον (*adj.*), kabul edilebilir, inanılabilir; önemli, mühim, ehemmiyetli, dikkate değer; değerli, kıymetli.

δοκίμως (*adv.*), uygun bir biçimde, uygun bir şekilde, gerektiği gibi, yerinde.

δολερός, ά, όν (*adj.*), kurnaz, sinsi; hilekâr, hileci, aldatıcı.

δολερῶς (*adv.*), kurnazca, kurnazlıkla.

δολιεύομαι (*fut.* –εύσομαι, *aor.* ἐδολιευσάμην, *pf.* δεδολίευμαι), kurnazlık yapmak, hile yapmak.

δολιόμητις, ιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), kalleş, sinsi; hain.

δόλιος, α veya ος, ον (*adj.*), kurnaz, hilekâr, hileci, aldatıcı.

δολιόφρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, kurnaz, sinsi; hain, kalleş, dalavereci.

δολιόω-ῶ, aldatmak, kandırmak.

δολιχός, ή, όν (*adj.*), uzun || (*adv.*) δολιχόν, uzun, uzun uzadıya.

δόλιχος, ου, ὁ (*m.*), *dolikhos*, yani uzun koşu, uzun mesafe koşusu; yarışlarda koşucuların koştuğu en

uzun mesafe; 12 *diaulos* veya 24 *stadion*'luk koşu.

δολίως, (*adv.*) haince, kalleşçe, sinsice.

δολόεις, οεσσα, οεν (*adj.*), kurnaz, sinsi, düzenbaz, hain, kalleş.

δόλος, ου, ὁ (*m.*), kurnazlık, hile; dalavere, tuzak, dolap.

δολοφονέω-ῶ, hileyle, tuzakla öldürmek, sinsice öldürmek.

δολοφόνησις, εως, ἡ (*f.*), hileyle, tuzakla öldürme.

δολοφονία, ας, ἡ (*f.*), hileyle, tuzakla öldürme; sinsice öldürme.

δολοφόνος, ος, ον (*adj.*), hileyle öldüren, ihanet ederek öldüren.

δολοφρονέων, έουσα, έον (*adj.*), hile düşünen, kurnazlık düşünen, kurnazlık peşinde olan, kurnaz, dalavereci.

δολοφροσύνη, ης, ἡ (*f.*), kurnazlık, sinsilik, kalleşlik; entrika, hile, dolap, dalavere.

δολόφρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, kurnaz, dalavereci, sinsi, kalleş.

δολόω-ῶ, aldatmak, kandırmak, kurnazlıkla ele geçirmek; bozmak, değiştirmek, aslından uzaklaştırmak; gizlemek, saklamak; kılık değiştirmek.

δόλωμα, ατος, τό (*n.*), kurnazlık, tuzak, entrika, hile, düzen, dolap.

δόλωσις, εως, ἡ (*f.*), aldatma, kandırma, yanıltma.

δόμα, ατος, τό (*n.*), bağış, hibe, ihsan; armağan, hediye.

δόμος, ου, ὁ (*m.*), bina, ev, konut, tapınak; hayvan barınağı; aile.

δονακεύς, έως, ὁ (*m.*), kamış, saz; kamış, saz kaplı yer.

δονακευτής, οῦ, ὁ (*m.*), kuşbaz, kuş tutan.

δόναξ, ακος, ὁ (*m.*), kamış, saz; flüt; ok.

δονέω-ῶ (*fut.* δονήσω, *aor.* ἐδόνησα, *pf.* -), hareket ettirmek, kımıldatmak, itmek, sarsmak, sallamak; yağ yapmak için sütü çalkalamak.

δόνημα, ατος, τό ve δόνησις, εως, ἡ (*f.*), hareket ettirme, kımıldatma, sarsma, sallama, çalkalama, yerinden oynatma.

δόξα, ης, ἡ (*f.*), düşünce, inanç, kanı, yargı, hüküm; öğreti, doktrin; temelsiz düşünce; varsayım, hipotez, faraziye; ün, şöhret.

δοξάζω (*fut.* -άσω), bir düşüncesi olmak, inanmak; yargılamak, hüküm vermek; hayal etmek, düşünmek; varsaymak, farz etmek; yüceltmek, övmek, methetmek.

δοξασία, ας, ἡ (*f.*), düşünce, kanı; varsayım, faraziye; önceden kestirme, tahmin, öngörü.

δόξασμα, ατος, τό (*n.*), düşünce, görüş, fikir, inanış, inanma, inanç, kanı, kanaat; dogma.

δοξοκοπέω-ῶ, onur, şeref peşinde koşmak.

δοξοκόπος, ος, ον (*adj.*), onur peşinde koşan, onur düşkünü; gururlu, mağrur, kibirli, kendini beğenmiş.

δοξοποιέω-ῶ, hayal gücüyle yaratmak; hayal etmek.

δοξόσοφος, ος, ον (*adj.*), kendini bilge sanan; bilge görünmek isteyen.

δοξόω-ῶ, ünlendirmek, ün kazandırmak || *pass.* -mekle tanınmak (*inf.* ile), -de ün kazanmak, adı -e çıkmak.

δόξω: δοκέω-ῶ *fut.*

δορά, ᾶς, ἡ (*f.*), yüzülmüş deri; cilt, ten.

δοράτιον, ου, τό (*n.*), küçük mızrak, kargı.

δοριάλωτος, ος, ον (*adj.*), savaşta ele geçirilmiş, esir edilmiş; fethedilmiş.

δορίμαχος, ος, ον (*adj.*), mızrakla savaşan; kargıyla savaşan.

δοριπόνος, ος, ον (*adj.*), savaş işleriyle uğraşan; savaşçı, dövüşken, cengâver.

δορίς, ίδος, ἡ (*f.*), mutfak bıçağı.

δορκάς, άδος, ἡ (*f.*), ceylan, karaca, antilop.

δορός, οῦ, ὁ (*m.*), deri çanta.

δόρπον, ου, τό (*n.*), akşam yemeği.

δόρυ, δόρατος, τό (*n.*), (ağaç) gövdesi, kiriş, kalas; mızrak, kargı; asa.

δορύδιον, ου, τό (*n.*), küçük mızrak.

δορύξενος, ος, ον (*adj.*), dost, arkadaş gibi davranılan savaş tutuklusu; bir savaş tutuklusuna dost gibi davranan; konuksever, misafirperver.

δορυφορέω-ῶ, mızrak taşımak; korumak, savunmak; eşlik etmek, yanında gitmek, refakat etmek.

δορυφόρημα, ατος, τό (*n.*), koruma birliği.

δορυφόρος, ος, ον (*adj.*), mızrak taşıyan || (*subst.*) ὁ δορυφόρος, koruma birliğine mensup asker.

δόσις, εως, ἡ (*f.*), verme; bağış, hibe, ihsan; kader, kısmet.

δοτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), (*gen.* ile) -i dağıtan, paylaştıran; bağış yapan; -e neden olan.

δοτικός, ή, όν (*adj.*), vermeyi seven, cömert, eliaçık.

δοτός, ή, όν (*adj.*), verilen; verilebilir; verilmesi gereken.

δουλεία, ας, ἡ (*f.*), kölelik; tutsaklık, esaret.

δούλειος, α, ον (*adj.*), kölelik+, kölelikle ilgili, köleliğe ait.

δούλευμα, ατος, τό (*n.*), kölelik; tutsaklık, esaret; köle; tutsak, esir.

δουλεύω (*imp.* ἐδούλευον, *fut.* δουλεύσω, *aor.* ἐδούλευσα, *pf.* -), (*dat.* ile) birinin ya da bir şeyin kölesi olmak; köle olmak.

δούλη, ης, ἡ (*f.*), kadın köle.

δουλικός, ή, όν (*adj.*), köle+, köleyle ilgili, köleye ait; bir köleye uygun düşen, köleye özgü, köleye lâyık; aşağılık, bayağı.

δουλικῶς (*adv.*), köle olarak, köle gibi.

δούλιος, ος ve α, ον (*adj.*) → δουλικός.

δουλοπρεπής, ής, ές (*adj.*), kölelere uygun olan; aşağılık, bayağı.

δοῦλος, ου, ὁ (*m.*), erkek köle; tutsak, esir.

δουλοσύνη, ης, ἡ (*f.*), kölelik; tutsaklık, esaret.

δουλόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐδούλωσα, *pf.* δεδούλωκα; *pass. aor.* ἐδουλώθην, *pf.* δεδούλωμαι), köle yapmak, esir etmek.

δούλωσις, εως, ἡ (*f.*), köleleştirme; tutsaklık, esaret.

δουπέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐδούπησα, veya ἐγδούπησα, *II. pf.* δέδουπα), düşerken büyük gürültü çıkarmak.

δοῦπος, ου, ὁ (*m.*), kulakları sağır eden gürültü, çınlayan ses.

δοχή, ῆς, ἡ (*f.*), davet, şölen, ziyafet; kap.

δόχμιος, α, ον (*adj.*), eğik; çapraz, karşılıklı; enine, enlemesine olan || (*adv.*) δόχμια, yanlamasına, enlemesine, enine.

δράκαινα, ης, ἡ (*f.*), dişi ejderha.

δράκων, οντος, ὁ (*m.*), ejderha, efsanevi yaratık, yılan, dragon.

Δράκων, οντος, ὁ (*m.*), Drakon, Arkaik Çağ Atinası'nda sınıf mücadelelerinde arabulucu olması için göreve getirilen ve ağır bir ceza yasası çıkaran aristokrat yönetici.

δρᾶμα, ατος, τό (*n.*), hareket, eylem; olay; *drama*, sahnede temsil edilen bir eylem, tiyatro oyunu, oyun, dram.

δραματικός, ή, όν (*adj.*), drama+, drama ile ilgili, tiyatroyla ilgili.

δραμάτιον, ου, τό (*n.*), tiyatro oyunu, oyun, dram.

δραματοποιός, οῦ, ὁ (*m.*), drama yazarı, tragedya veya komedya ozanı.

δραματουργία, ας, ἡ (*f.*), bir tiyatro oyununun yazımı veya sahnelenmesi, dramaturji.

δραμοῦμαι: τρέχω *fut.*

δραπετεύω, kaçmak, kaçıp kurtulmak; uzaklaşmak.

δραπέτης, ου (*adj.*), kaçak, firari.

δραπετικός, ή, όν (*adj.*), kaçak kölelerle ilgili.

δράσιμος, ος, ον (*adj.*), yapılması gereken; yapılabilen; canlı, hareketli, dinamik, aktif, faal, etkin; etkili, tesirli.

δρᾶσις, εως, ἡ (*f.*), etkililik; güç, kuvvet.

δρασκάζω, kaçmayı denemek, kaçmaya teşebbüs etmek, firar girişiminde bulunmak.

δρασμός, οῦ, ὁ (*m.*), kaçma, kaçış, firar.

δράσομαι: διδράσκω *fut.*

δράσσομαι *Att.* δράττομαι, *fut.* δράξομαι, *aor.* ἐδραξάμην, *pf.* δέδραγμαι), eliyle almak, almak; seçmek.

δραστήριος, ος, ον (*adj.*), hareketli, faal, aktif; (nesne için) etkili, etkin, tesirli.

δράσω: δράω-ῶ *fut.*

δραχμή, ῆς, ἡ (*f.*), *drakhme*, bir ağırlık birimi; bir para birimi, 6 *obolos* değerindedir.

δράω-ῶ (*imp.* ἔδρων, *fut.* δράσω, *aor.* ἔδρασα, *pf.* δέδρακα; *pass. aor.* ἐδράσθην, *pf.* δέδραμαι), hareket etmek; hizmet etmek; yapmak; gerçekleştirmek, yerine getirmek.

δρεπάνη, ης, ἡ (*f.*), tırpan.

δρέπανον, ου, τό (*n.*), tırpan; pala.

δρέπω (*fut.* -ψω, *aor.* ἔδρεψα, *II. aor.* ἔδραπον, *pf.* -; *pass. aor.* ἐδρέφθην), (çiçek, meyve) toplamak, derlemek || *med.* δρέπομαι (*poet. imp.* δρεπόμην, *fut.* δρέψομαι, *aor.* ἐδρεψάμην), kendisi için toplamak.

δριμύς, εῖα, ύ (*adj.*), ekşi; kekremsi, acı; (insan için) kaba, nezaketsiz; (zekâ için) sivri, keskin, kavrayışlı.

δρομαῖος, α veya ος, ον (*adj.*), koşarak giden, hızlı, çevik; koşuları, yarışları yöneten (Tanrı Apollon).

δρομάς, άδος, ὁ, ἡ, τό (*adj.*), süratli koşan, çevik, ayağı tez; koşu+, koşuyla ilgili, koşuya ait.

δρομάω (*pf.* δεδρόμηκα), koşmak.

δρομεύς, έως, ὁ (*m.*), koşucu; ulak, haberci.

δρομικός, ή, όν (*adj.*), iyi koşan, hızlı koşan, süratli, çevik, ayağı tez.

δρόμος, ου, ὁ (*m.*), koşma, koşu; yaya veya arabayla yapılan koşu yarışı, *stadion* koşusuyla özdeş koşu; 1 *stadion* uzunluğunda koşu yeri; halka açık gezinti yeri; δρόμῳ, koşa koşa, koşarak.

δροσερός, ά, όν (*adj.*), çiyle ıslanmış; nemli, rutubetli; taze, körpe.

δροσίζω, çiyle ıslatmak.

δρόσος, ου, ἡ (*f.*), çiy, şebnem; su, deniz suyu, ırmak suyu, kaynak suyu.

δρύϊνος, η, ον (*adj.*), meşe+, meşeyle, meşe ağacıyla ilgili.

δρυμός, οῦ, ὁ (*m.*), meşe ormanı; orman, koru.

δρυοτόμος, ου, ὁ (*m.*), oduncu, doğramacı, dülger.

δρύπτω (*fut.* -ψω, *aor.* ἔδρυψα; *pass. aor.* ἐδρύφθην, *pf.* δέδρυμμαι, *pl. pf.* ἐδεδρύμμην) derisini soymak, sıyırmak; parçalamak || *med.* derisini soymak, kendisi için parçalamak.

δρῦς, υός, υΐ, ῦν; ύες-ῦς, υῶν, υσί, ύας-ῦς, ἡ (*f.*), Tanrı Zeus için kutsal olan meşe ağacı; kerestelik herhangi bir ağaç; πίειρα δρῦς, reçineli çam ağacı.

δρύφακτος, ου, ὁ (*m.*), mahkemede parmaklık.

δυάς, άδος ἡ (*f.*), iki sayısı; ikilik; çift.

δύη, ης, ἡ (*f.*), âfet, felaket; büyük acı.

δύϊος, α, ον (*adj.*), mutsuz, talihsiz, bahtsız, şanssız, zavallı.

δύναμαι (*imp.* ἐδυνάμην daha sonra ἠδυνάμην, *fut.* δυνήσομαι; *aor.* ἐδύνησαμην ve ἐδυνήθην daha sonra ἠδυνήθην, *pf.* δεδύνημαι), -i yapabilmek, -e muktedir olmak; güçlü, kuvvetli olmak; - anlamına gelmek; (para için) bir değeri olmak; razı olmak, rıza göstermek, kabul etmek; (*impers.*) δύναται (*inf.* ile) -mek mümkündür, olanaklıdır.

δυναμικός, ή, όν (*adj.*), güçlü, etkili; (şarap için) sert, keskin.

δύναμις, εως, ἡ (*f.*), güç, kuvvet, erk; iktidar; fiziksel güç, kuvvet.

δύνασις, εως, ἡ (*f.*) → δύναμις.

δυναστεία, ας, ἡ (*f.*), hâkimiyet, hükümranlık, saltanat, egemenlik, iktidar; erk, yetke, kudret; nüfuz, söz geçirme; bir kentin veya eyaletin yönetimi; azınlık yönetmi (oligarşi).

δυνάστευμα, ατος, τό (*n.*), bir yöneticinin idaresindeki toprak; eyalet.

δυναστεύω, egemen olmak, iktidar kullanmak; yetki kullanmak.

δυνάστης, ου, ὁ (*m.*), şef, efendi, hükümdar.

δυνατός, ή, όν (*adj.*), -i yapabilen; -de yetenekli, -e muktedir; olanaklı, mümkün.

δυνατῶς (*adv.*), güçlü bir şekilde.

δύνω veya δύω (*fut.* δύσω, *aor.* ἔδυσα), batmak, dalmak, içine girmek;

(güneş için) batmak; batırmak, içine sokmak.

δύο, *ep.* δύω (*gen.* ve *dat.* δυοῖν), iki.

δυο καί δεκα (*indecl.*), οἱ, αἱ, τά, on iki.

δύομαι, dalmak; (güneş için) batmak; - giymek.

δυσάγγελος, ος, ον (*adj.*), kötü bir haber getiren; (haber için) üzücü, can sıkıcı.

δυσαγώνιστος, ος, ον (*adj.*), zapt edilemez, ele geçirilemez, fethedilemez.

δυσαίρετος, ος, ον (*adj.*), alması zor, alması güç; zaptedilmesi zor.

δυσαίσθητος, ος, ον (*adj.*), duygusuz, duyarsız; acımasız, zalim, gaddar.

δυσαίων, ωνος, ὁ, ἡ (*adj.*), yaşamı mutsuz olan, mutsuz, talihsiz, zavallı, bedbaht.

δυσαλγής, ής, ές (*adj.*), korkunç, dayanılmaz bir acıya neden olan; duygusuz, duyarsız; acımasız, zalim, gaddar.

δυσάλωτος, ος, ον (*adj.*), alması, zaptetmesi, fethetmesi zor.

δυσάμμορος, ος, ον (*adj.*), çok mutsuz, talihsiz, zavallı, bedbaht, sefil.

δυσανάβατος, ος, ον (*adj.*), binmesi, çıkması zor.

δυσανάκλητος, ος, ον (*adj.*), zor hatırlanan, güç anımsanan.

δυσανακόμιστος, ος, ον (*adj.*), geri getirmesi zor.

δυσανάκρατος, ος, ον (*adj.*), güçlükle karışan, zor karışan.

δυσανάπειστος, ος, ον (*adj.*), ikna etmesi, caydırması zor; zor ikna edilen.

δυσανασχετέω-ῶ (*fut.* -ήσω), güçlükle katlanmak, dayanmak, sabretmek, tahammül etmek; (*dat.* ile) -den hoşnut olmamak, memnun olmamak.

δυσανασχέτως, sıkıntıyla, zahmetle, güçlükle.

δυσανεκτέω-ῶ, güçlükle katlanmak, zor dayanmak.

δυσάνεκτος, ος, ον (*adj.*), katlanması, dayanması zor; katlanılmaz, dayanılmaz, tahammül edilmez.

δυσανιῶν, ῶσα, ῶν, üzüntüye veya hoşnutsuzluğa neden olan; üzüntü veren, üzücü, acıklı.

δυσάνοικτος, ος, ον (*adj.*), açması zor, zor açılan.

δυσάντητος, ος, ον (*adj.*), gelişi korkunç veya uğursuz, ölümcül olan; korkunç, ürkütücü; uğursuz, meşum, şom; ölümcül.

δυσαντίβλεπτος, ος, ον (*adj.*), bakmaya cesaret edilemeyen; korkunç, ürkütücü.

δυσαπόκριτος, ος, ον (*adj.*), yanıtlanması, cevaplanması zor.

δυσαπότρεπτος, ος, ον (*adj.*), vazgeçirmesi, caydırması zor.

δυσαρεστέω-ῶ, (*dat.* ile) -den hoşnut olmamak, memnun olmamak; - hoşuna gitmemek || *med.* -den hoşnut olmamak, memnun olmamak.

δυσάρεστος, ος, ον (*adj.*), hoşnut olmayan, memnun olmayan, beğenmeyen.

δύσαρκτος, ος, ον (*adj.*), yönetmesi, idare etmesi zor.

δυσαρμοστία, ας, ἡ (*f.*), uyumsuzluk, ahenksizlik; geçimsizlik.

δυσάρμοστος, ος, ον (*adj.*), anlaşmazlık yüzünden bölünmüş; uyumsuz, anlaşamayan.

δύσαυλος, ος, ον (*adj.*), açık havada oturmak için uygun olmayan, oturulmaz.

δυσαχής, ής, ές (*adj.*), güç, zor; ağrı verici, acı veren, acıklı, üzücü, üzüntü veren.

δυσβάστακτος, ος, ον (*adj.*), dayanması, katlanması güç; bunaltıcı, ezici, göz açtırmayan.

δύσβατος, ος, ον (*adj.*), yürümesi zor; girişi zor.

δυσβίοτος, ος, ον (*adj.*), yaşamı zor, güç olan.

δυσβουλία, ας, ἡ (*f.*), kötü öğüt, tavsiye; uğursuz veya ölüm getiren, ölümcül karar.

δύσβρωτος, ος, ον (*adj.*), yemesi, yenmesi zor.

δυσγένεια, ας, ἡ (*f.*), aşağı tabakadan gelme, aşağı sınıftan olma.

δυσγενής, ής, ές (*adj.*), aşağı tabakadan, aşağı sınıftan olan.

δύσγνοια, ας, ἡ ve δυσγνωσία, ας, ἡ (*f.*), cahillik, cehalet, bilgisizlik.

δυσδαιμονέω-ῶ, mutsuz olmak; talihsiz olmak.

δυσδαιμονία, ας, ἡ (*f.*), mutsuzluk, bedbahtlık; talihsizlik, şanssızlık, bahtsızlık.

δυσδαίμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, mutsuz, bedbaht; talihsiz, şanssız, bahtsız.

δυσδάκρυτος, ος, ον (*adj.*), acı acı ağlatan, gözyaşı döktüren.

δύσδαμαρ, αρτος (*adj.*), karısı bakımından şanssız.

δυσδιαίρετος, ος, ον (*adj.*), bölmesi zor, paylaştırması zor.

δυσδιαίτητος, ος, ον (*adj.*), anlaşması, uzlaşması zor; uzlaşılmaz.

δυσδιάλυτος, ος, ον (*adj.*), çözmesi zor; ayırması, bölmesi zor; uzlaşması, anlaşması zor.

δυσδιάφευκτος veya -φυκτος ος, ον (*adj.*), kaçınması zor, kaçınılmaz.

δυσδίδακτος, ος, ον (*adj.*), eğitmesi, öğretmesi zor.

δυσδιέξοδος, ος, ον (*adj.*), kolayca çıkılamayan.

δυσδιήγητος, ος, ον (*adj.*), ayrıntılı olarak anlatması zor.

δυσείδεια, ας, ἡ (*f.*), biçimsizlik, şekilsizlik, çirkinlik.

δυσειδής, ής, ές (*adj.*), biçimsiz, şekilsiz, çirkin.

δυσειματέω-ῶ, kötü giyinmek, kötü giyinmiş olmak.

δυσείμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), kötü giyinmiş, kötü giyinen.

δυσείσβολος, ος, ον (*adj.*), ele geçirmesi, istila etmesi zor.

δυσέκβατος, ος, ον (*adj.*), içinden çıkılması güç, içinden çıkılmaz.

δυσέλεγκτος, ος, ον (*adj.*), ikna etmesi zor, kolay ikna edilemeyen; kandırması zor, kolay kanmayan.

δυσελπίζω, ümitsizliğe düşmek, umudunu yitirmek, umudunu kesmek.

δύσελπις, ις, ι, *gen.* ιδος (*adj.*), ümitsiz, umudunu yitirmiş, umudu kal-

mamış, umutsuz.

δυσελπιστία, ας, ἡ (*f.*), güvensizlik, itimatsızlık; ümitsizlik, umutsuzluk, karamsarlık.

δυσέλπιστος, ος, ον (*adj.*), ümitsiz, umudu olmayan.

δυσελπίστως (*adv.*), ümitsizce, umutsuzca.

δυσέμβατος, ος, ον (*adj.*), içine girilmez, girilmesi zor.

δυσεξεύρετος, ος, ον (*adj.*), bulması zor.

δυσέξιτος, ος, ον (*adj.*), kolayca çıkılamayan.

δυσεργία, ας, ἡ (*adj.*), zorluk, güçlük.

δύσεργος, ος, ον (*adj.*), zor, güç, müşkül; sıkıntı veren, yorucu, zahmetli.

δυσέργως (*adv.*), güçlükle, zar zor, zahmetle, zahmetli bir biçimde.

δυσέρημος, ος, ον (*adj.*), çok ıssız, boş, tenha.

δύσερις, ις, ι, *gen.* ιδος (*adj.*), kavgacı, geçimsiz.

δύσερως, ωτος, ὁ, ἡ (*adj.*), (*gen.* ile) çılgınca seven; sevmeyi bilmeyen.

δυσεύρετος, ος, ον (*adj.*), bulması, bulunması zor; zor bulunan.

δύσζηλος, ος, ον (*adj.*), kıskanç, -i çekemeyen, -de gözü olan.

δυσζήλως (*adv.*), kıskançlıkla.

δυσηλεγής, ής, ές (*adj.*), sert, çetin, zor; acımasız, zalim, gaddar; kan dökücü; dayanılmaz.

δυσήλιος, ος, ον (*adj.*), karanlık, koyu, loş.

δυσημερέω-ῶ, kötü bir gün geçirmek, yani mutsuz olmak; başarısız olmak; sorunları olmak.

δυσημερία, ας, ἡ (*f.*), mutsuzluk, bedbahtlık; başarısızlık, muvaffakiyetsizlik; sorun, mesele.

δυσθανατάω-ῶ ve δυσθανατέω-ῶ, yavaş bir ölümle ölmek; ölüme benzer bir yaşam sürmek.

δυσθέατος, ος, ον (*adj.*), görmesi, görülmesi zor; zor görülen; karanlık, loş.

δύσθεος, ος, ον (*adj.*), dinsiz, inançsız; tanrıtanımaz, ateist.

δυσθεράπευτος, ος, ον (*adj.*), tedavi etmesi, bakması, iyileştirmesi, sağaltması zor.

δυσθεώρητος, ος, ον (*adj.*), incelemesi zor; tanıması zor.

δυσθυμέω-ῶ, ümitsizliğe düşmek, cesaretsizliğe kapılmak; gözü korkmak, yılmak, bezginliğe düşmek.

δυσθυμία, ας, ἡ (*f.*), ümitsizlik, cesaretsizlik; bezginlik, yılgınlık; büyük üzüntü, keder, yeis.

δύσθυμος, ος, ον (*adj.*), cesaretsiz, cesareti kırılmış; üzgün, kederli, yeisli.

δυσθύμως (*adv.*), umutsuzlukla, ümitsizlikle; üzüntüyle.

δυσίμερος, ος, ον (*adj.*), çok az arzu edilen, istenen; zor, zahmetli (çalışma); (kişi için) kaba, sert; dayanılmaz, çekilmez, katlanılmaz, tahammül edilmez.

δύσις, εως, ἡ (*f.*), (güneş için) batmak.

δυσκάθαρτος, ος, ον (*adj.*), arındırması zor.

δύσκαπνος, ος, ον (*adj.*), dumana boğulmuş, dumanla kaplanmış.

δυσκαταμάθητος, ος, ον (*adj.*), öğrenmesi, anlaması zor.

δυσκαταμάχητος, ος, ον (*adj.*), (bir savaşta) yenmesi zor, yenilmez.

δυσκατάπαυστος, ος, ον (*adj.*), yatıştırması, sakinleştirmesi zor.

δυσκατάπρακτος, ος, ον (*adj.*), bitirmesi, tamamlaması zor.

δυσκατέργαστος, ος, ον (*adj.*), yapması, tamamlaması, bitirmesi zor.

δυσκινησία, ας, ἡ (*f.*), hareket etme zorluğu.

δυσκίνητος, ος, ον (*adj.*), hareket ettirmesi, kımıldatması zor; ağır; sert; kararlı, yolundan dönmez; bükülmez.

δυσκλεής, ής, ές (*adj.*), ünsüz, ünü olmayan, şöhretsiz; şerefsiz, onursuz.

δύσκλεια, ας, ἡ (*f.*), kötü ün, kötü şöhret; kötü söylenti, rivayet.

δυσκλεῶς (*adv.*), ünsüz, ünü olmayan, şöhretsiz; onursuz, şerefsiz.

δυσκοινώνητος, ος, ον (*adj.*), geçimsiz; sosyal olmayan, asosyal.

δύσκολος, ος, ον (*adj.*), huysuz, hırçın, somurtkan; hoş olmayan, hoşa gitmeyen, nahoş.

δυσκόλως (*adv.*), üzüntülü durumlarda; güçlükle, zorlukla.

δύσκριτος, ος, ον (*adj.*), tanıması, anlaması, yorumlaması zor; karar vermesi zor.

δυσκρίτως (*adv.*), anlaşılmaz bir şekilde, belli belirsiz.

δύσλεκτος, ος, ον (*adj.*), söylemesi zor, sözle anlatılmaz, ifade edilmez.

δύσληπτος, ος, ον (*adj.*), alması zor; anlaması zor, anlaşılmaz.

δυσλόγιστος, ος, ον (*adj.*), hesaplanması, sayılması zor.

δυσμαθέω-ῶ, öğrenme güçlüğü olmak, kolay öğrenememek.

δυσμαθής, ής, ές (*adj.*), zor öğrenen; öğrenmesi zor.

δυσμαχέω-ῶ, ümitsiz bir savaşı sürdürmek.

δύσμαχος, ος, ον (*adj.*), savaşması zor, yenilmez.

δυσμείλικτος, ος, ον (*adj.*), yatıştırması, sakinleştirmesi, teskin etmesi zor.

δυσμεναίνω, kızmak, öfkelenmek; memnun olmamak, hoşnut olmamak.

δυσμένεια, ας, ἡ (*f.*), öfke, hiddet; kin, hınç, garez; düşmanlık, hasımlık.

δυσμενής, ής, ές (*adj.*), düşman, hasım.

δυσμενῶς (*adv.*), düşmanca, hasım olarak.

δυσμετάβλητος, ος, ον (*adj.*), değiştirmesi zor.

δυσμή, ῆς, ἡ (yıldız için) batma, batış.

δυσμήτηρ, ερος, ἡ (*f.*), kötü anne.

δύσμικτος, ος, ον (*adj.*), kolayca karışmayan veya birleşmeyen.

δυσμίκτως (*adv.*), kolayca karışmayan nitelikte.

δυσμίμητος, ος, ον (*adj.*), taklit etmesi zor, taklit edilmez.

δυσμνημόνευτος, ος, ον (*adj.*), hatırlaması, akılda tutması zor; güçlükle anımsanan.

δύσμοιρος, ος, ον (*adj.*), mutsuz, bed-

baht; bahtsız, talihsiz.

δύσμορος, ος, ον (*adj.*), mutsuz, bedbaht; talihsiz, bahtsız, şanssız.

δυσμορφία, *Ion.* -ίη, ης, ἡ (*f.*), biçimsizlik, çirkinlik.

δύσμορφος, ος, ον (*adj.*), biçimsiz, çirkin.

δυσμόρως (*adv.*), ne yazık ki, maalesef.

δύσμουσος, ος, ον (*adj.*), Musalara düşman; kaba, nezaketsiz.

δυσνίκητος, ος, ον (*adj.*), yenmesi, yenilmesi zor.

δυσνοέω-οῶ (*fut.* -ήσω), (*dat.* ile) karşı olmak, muhalif olmak; kızmak.

δύσνοια, ας, ἡ (*f.*), kötü yüreklilik, kötü niyet, kasıt; düşmanlık.

δύσνοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), düşman, hasım; muhalif.

δυσοδέω-ῶ (yalnızca *praes.*), güçlükle, zorlukla yürümek.

δυσοδία, ας, ἡ (*f.*), kötü yol.

δύσοδμος, ος, ον (*adj.*), girilmesi zor, içine girilmez; aşılmaz, geçilmez.

δυσοίζω (yalnızca *praes.*), korkmak, korkuya kapılmak, ödü patlamak.

δυσοίκητος, ος, ον (*adj.*), oturulmaz.

δύσοιμος, ος, ον (*adj.*), yolu zor olan.

δύσοιστος, ος, ον (*adj.*), katlanması zor, katlanılmaz, dayanılmaz, tahammül edilmez.

δυσόκνως (*adv.*), pişmanlıkla, esefle; güçlükle, zahmetle; tembel tembel.

δύσοπτος, ος, ον (*adj.*), görmesi, seçmesi zor; (gün için) karanlık, kasvetli.

δυσόρατος, ος, ον (*adj.*), görmesi, görülmesi zor.

δυσόργητος, ος, ον ve δύσοργος, ος, ον (*adj.*), çabuk öfkelenen, sinirli, asabi, kızgın.

δυσπάθεια, ας, ἡ (*f.*), acıya karşı dayanıklılık.

δυσπαθέω-ῶ güçlükle katlanmak, dayanmak, tahammül etmek.

δυσπαθής, ής, ές (*adj.*), acıya dayanıklı, canı pek; üzüntüsüz, kaygısız; duygusuz.

δυσπάλαιστος, ος, ον (*adj.*), kaçınılmaz; karşı konulmaz, dayanılmaz.

δυσπάλαμος, ος, ον (*adj.*), karşı konulmaz, dayanılmaz.

δυσπαλάμως (*adv.*), karşı koyamadan, direnmeksizin.

δυσπαλής, ής, ές (*adj.*), karşı konulmaz; dayanılmaz, katlanılmaz, tahammül edilmez.

δυσπαράβλητος, ος, ον (*adj.*), karşılaştırılmaz, kıyaslanmaz.

δυσπαράβουλος, ος, ον (*adj.*), ikna etmesi zor, kolay ikna edilemeyen; inatçı, dikkafalı.

δυσπαραδεκτέω-ῶ, kolay kabul etmemek.

δυσπαράδεκτος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* ile) -i zorlukla kabul eden; kabul etmesi zor.

δυσπαραδέκτως (*adv.*), zorlukla kabul ederek.

δυσπαραίτητος, ος, ον (*adj.*), acımasız, zalim; katı, sert.

δυσπάριτος, ος ον (*adj.*), aşması, aşılması zor; geçmesi, geçilmesi zor.

δυσπειθής, ής, ές (*adj.*), ikna etmesi zor; inatçı, ayak direyen.

δυσπειθῶς (*adv.*), sabırsızlıkla.

δύσπειστος, ος, ον (*adj.*), ikna etmesi zor; dikkafalı, inatçı.

δυσπενθέω-ῶ, son derece üzgün olmak, çok kederli olmak.

δυσπέρατος, ος, ον (*adj.*), aşması, geçmesi zor.

δυσπετής, ής, ές (*adj.*), zor, güç; üzücü, can sıkıcı.

δυσπετῶς (*adv.*), güçlükle, zorlukla.

δυσπιστέω-ῶ (*fut.* -ήσουσι), güvenmemek, şüphe etmek.

δύσπιστος, ος, ον (*adj.*), zor ikna olan, zor kanan; başkalarına güvenmeyen, güvensiz; sadık olmayan, sadakatsiz.

δύσπνοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), güçlükle nefes alan; (rüzgâr için) ters yönde esen.

δυσπολέμητος, ος, ον (*adj.*), kendisine karşı savaşılamayan; yenilmez, alt edilemeyen.

δυσπολιόρκητος, ος, ον (*adj.*), ele geçirmesi, alması zor.

δυσπόνητος, ος, ον (*adj.*), çok güç, zor; çok emek, çaba isteyen; çalışkan, gayretli; uğursuz, meşum; kötü.

δύσπονος, ος, ον (*adj.*), yorucu, güç, zahmetli, sıkıntılı.

δυσπόρευτος, ος, ον (*adj.*), geçmesi, geçilmesi zor.

δυσπορία, ας, ἡ (*f.*), geçme zorluğu, güçlüğü; zor geçit.

δύσπορος, ος, ον (*adj.*), geçmesi, aşması zor; geçilmez.

δυσποτμία, ας, ἡ (*f.*), mutsuzluk, bedbahtlık; talihsizlik.

δύσποτμος, ος, ον (*adj.*), mutsuz, bedbaht, bahtsız; talihsiz, şanssız.

δυσπότμως (*adv.*), acınacak şekilde, acınacak gibi; yoksulluk içinde.

δυσπρόσβατος, ος, ον (*adj.*), girişi zor.

δυσπρόσμαχος, ος, ον (*adj.*), savaşması zor.

δυσπρόσοδος, ος, ον (*adj.*), girilmesi zor.

δυσπρόσοπτος, ος, ον (*adj.*), bakması korkunç, ürkütücü.

δυσπρόσωπος, ος, ον (*adj.*), korkunç görünümlü, ürkütücü.

δυσσέβεια, ας, ἡ (*f.*), dinsizlik.

δυσσεβέω-ῶ (*fut.* -ήσω), dinsiz olmak.

δυσσεβής, ής, ές (*adj.*), dinsiz, dini inancı olmayan.

δυστάλας, αινα, αν (*adj.*), çok mutsuz, bedbaht, bahtsız; çok şanssız, talihsiz.

δυστατέω veya δυσστατέω-ῶ, sağlam dayanıklı olmamak; kalıcı olmamak.

δύστηνος, ος, ον (*adj.*), mutsuz, bedbaht; talihsiz, şanssız; zavallı, sefil; uğursuz.

δυστήρητος, ος, ον (*adj.*), koruması zor.

δύστλητος, ος, ον (*adj.*), katlanması, dayanması zor.

δυστοκέω-ῶ, güçlükle doğurmak.

δυστομέω-ῶ, hakaret etmek, sövmek, küfretmek.

δύστονος, ος, ον (*adj.*), acı, acınacak, yürekler acısı, acınacak halde.

δύστροπος, ος, ον (*adj.*), hırçın, huysuz; aksi, asabi; uzlaşılmaz, geçinmesi zor.

δυστυχέω-ῶ (*imp.* ἐδυστύχουν, *fut.*

δυστυχήσω, *aor.* ἐδυστύχησα, *pf.* δεδυστύχηκα; *pass. aor.* ἐδυστυχήθην), mutsuz olmak, bedbaht olmak, bahtsız olmak; başarısızlığa uğramak.

δυστύχημα, ατος, τό (*n.*), mutsuzluk, bedbahtlık, bahtsızlık; başarısızlk.

δυστυχής, ής, ές (*adj.*), mutsuz, bedbaht; talihsiz, şanssız.

δυστυχία, ας, ἡ (*f.*), mutsuzluk, bedbahtlık, bahtsızlık; felaket, belâ; şanssızlık.

δυστυχῶς (*adv.*), şanssız bir şekilde, maalesef, ne yazık ki.

δυσυπόστατος, ος, ον (*adj.*), karşı konulmaz, dayanılmaz.

δυσφαής, ής, ές ve δυσφανής, ής, ές (*adj.*), karanlık, loş.

δυσφημέω-ῶ (*fut.* -ήσω), kötü kehanetler bildirmek; hakaret etmek, sövmek, küfretmek.

δυσφήμημα, ατος, τό (*n.*), hakaret, sövme, küfür.

δυσφημία, ας, ἡ (*f.*), kötü kehanet; sövme, küfür.

δυσφιλής, ής, ές (*adj.*), iğrenç, tiksindiren, tiksindirici.

δυσφορέω-ῶ, güçlükle katlanmak, dayanmak, tahammül etmek; bozulmak, kızmak, öfkelenmek, sinirlenmek; hoşnut olmamak, memnun olmamak.

δυσφορῖα, ας, *Ion.* δυσφορίη, ης, ἡ hoşnutsuzluk, memnuniyetsizlik.

δύσφορος, ος, ον (*adj.*), taşıması zor, ağır; katlanması, dayanması zor, katlanılmaz, dayanılmaz; uğursuz, meşum; ölümcül, ölüm getiren.

δυσφόρως (*adv.*), sabırsızlıkla, sabretmeden.

δυσφρόνως (*adv.*), düşünüp taşınmadan, gözü kapalı olarak; korkmadan, çekinmeden.

δύσφρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, acıklı, üzücü, yürek karartıcı, kederli; kötü, uğursuz; ölüm getiren, ölümcül.

δυσφύλακτος, ος, ον (*adj.*), koruması zor.

δυσχείμερος, ος, ον (*adj.*), iklimi sert, şiddetli, çetin olan; (kış için) sert, şiddetli, çetin.

δυσχεραίνω (*imp.* ἐδυσχέραινον, *fut.* -ανῶ), (*aor.* ἐδυσχέρανα; *pass.* δυσχεραίνομαι, *aor.* ἐδυσχεράνθην), zorlukla dayanmak; hoşnut olmamak, memnun olmamak.

δυσχεραντικός, ή, όν (*adj.*), çabuk öfkelenen, çabuk parlayan, sinirli, asabi, öfkeli; hırçın, huysuz.

δυσχέρεια, ας, ἡ (*f.*), zorluk, güçlük, sıkıntı, rahatsızlık; terslik, aksilik.

δυσχερής, ής, ές (*adj.*), zor, güç, zahmet veren, zahmetli; can sıkıcı, üzücü.

δυσχερῶς (*adv.*), sıkıntıyla, zorlukla, güçlükle.

δύσχιμος, ος, ον (*adj.*), şiddetli; korkutucu, korkunç.

δύσχρηστος, ος, ον (*adj.*), can sıkıcı, sıkıcı; yorucu, bunaltıcı; kullanımı zor, kullanışsız, dayanıksız, ince, nazik.

δυσχώριστος, ος, ον (*adj.*), ayırması zor.

δυσώδης, ης, ες (*adj.*), kötü kokan, pis kokulu.

δυσωδία, ας, ἡ (*f.*), kötü koku, pis koku.

δυσωπέω-ῶ, gözlerini (utançtan) yere indirmek; görüşü zayıf olmak; utanmak; (hayvanlar için) korkak, ürkek olmak.

δύω (*fut.* δύσω, *II. aor.* ἔδυν, *pf.* δέδυκα), dalmak, atmak, içine dalmak, içine girmek || *med.* δύομαι (*fut.* δύσομαι), (güneş için) batmak, (yıldızlar için) yok olmak; içine girmek; giyinmek.

δώδεκα, οἱ, αἱ, τα (*indecl.*), on iki.

δωδεκαετής, ής, ές (*adj.*), on iki yıl süren, on iki yıllık.

δωδεκατεος, ος, ον (*adj.*), On Iki Tanrı'ya ait, On Iki Tanrı ile ilgili; (*subst.*) to dvdekateon, On Iki Tanrı, Lykia bölgesine özgü bir yerel kült.

δωδεκάκις (*adv.*), on iki kez, on iki kere.

δωδεκέτης, ου veya δωδεκαέτης, ου, ὁ (*adj.*), on iki yaşında.

Δωδώνη, ης, ἡ, Dodone (Dodona), Hellas'taki Epeiros (Thesprotia) bölgesinin, Zeus tapınağı ve çok eski bir kehanet merkeziyle ünlü başkenti.

δῶμα, ατος, τό (*n.*), ev, konut; salon; tapınak; aile; kent.

δωμάτιον, ου, τό (*n.*), küçük ev; küçük tapınak; yatak odası.

δωματοφθορέω-ῶ, evi yıkmak, harap etmek, yıkıntı haline getirmek, yerle bir etmek.

δωματόω-ῶ (*fut.* -ώσω; *pass. pf.* δεδωμάτωμαι) bir ev inşa etmek, ev yapmak, ev kurmak.

δωρεά, ᾶς, *Ion.* εή, ῆς, ἡ (*f.*), bağış, hibe; armağan, hediye || (*adv.*) δωρεάν (*Ion.* -εήν), bağış olarak, hibe olarak; bedava, ücretsiz.

δωρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐδώρησα, *pf.* -; *pass. aor.* ἐδωρήθην, *pf.* δεδώρημαι), armağan olarak vermek, hediye etmek || *med.* δωρέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐδωρησάμην, *pf.* δεδώρημαι), armağan, hediye vermek; armağanlarla, hediyelerle onurlandırmak.

δώρημα, ατος, τό (*n.*), bağış, hibe; armağan, hediye; yarar, kolaylık, üstünlük, avantaj.

δωρητός, ή, όν (*adj.*), armağan, hediye olarak verilmiş; armağanlarla yatıştırılmış.

Δωριεύς, έως, ὁ (*adj.*), Dor+, Dorlar ile ilgili || (*subst.*) οἱ Δωριεῖς, *Att.* οἱ Δωριῆς, Dorlar. Hellen'lerin dört boyundan biri.

Δωρίς, ίδος, ἡ (*adj.*), Dor+, Dorlar ile ilgili || (*subst.*) ἡ Δ. (γῆ), Dor ülkesi, Dor toprağı, Hellas'taki, Dorların iskân ettiği bölgelerden biri.

δωριστί (*adv.*), Dor tarzında, Dor modasına göre.

δωροδοκέω-ῶ, armağan kabul etmek; armağanlarla, hediyelerle yoldan çıkmak, yani rüşvet almak.

δῶρον, ου, τό (*n.*), armağan, hediye; yarar, avantaj, kolaylık, üstünlük.

Δῶρος, ου, ὁ, Doros, Ksouthos'un oğlu, Dorlara adını veren efsanevi ata, önder.

δωροφορέω-ῶ, armağan taşımak; ar-

mağanlarla, hediyelerle ödüllendirmek.

δωροφορικός, ή, όν (*adj.*), armağan, hediye olarak sunulmuş, armağan, hediye olarak verilmiş.

δώσω: δίδωμι *fut.*

δωτινάζω (*imp.* ἐδωτίναζον), armağanlar, hediyeler, sunular kabul etmek.

δωτίνη, ης, ἡ (*f.*), bağış, hibe; armağan, hediye.

Ε, ε

Ε, ε (ἐψιλόν), *epsilon*, Eski Yunan alfabesinin beşinci harfi; ε′ = 5; ,ε = 5.000.

ἕαδα: ἁνδάνω *II. pf.*

ἕαδον: ἁνδάνω *II. aor.*

ἑάλην: εἴλλω *pass. II. aor.*

ἑάλωκα: ἁλίσκομαι *pf.*

ἑάλων: ἁλίσκομαι *II. aor.*

ἐάν (*conj.*), (koşul gösterir), eğer, -se, -sa; ἐὰν μή, -medikçe, -mezse, -meğer ki ... -sin; ἐὰν δὲ μή, -mezse, aksi takdirde, yoksa.

ἑανός, ή, όν (*adj.*), iyi giyinen; güzel; parlak, ışıltılı.

ἔαξα: ἄγνυμι *aor.*

ἔαρ, ἔαρος, τό (*n.*), sabah; ilkbahar, ilkyaz.

ἐαρίζω (*fut.* -ίσω), ilkbaharı, ilkyazı geçirmek.

ἐαρινός, ή, όν (*adj.*), ilkbahar+, ilkbaharla ilgili, ilkbahara ait.

ἐατέος, α, ον (*adj.*), izin verilebilir, müsaade edilebilir; katlanılabilir, dayanılabilir, tahammül edilebilir.

ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ (*pron.*), (kayn. şekli αὑτοῦ, ῆς, οῦ) kendi, kendisinin.

ἐάω-ἐῶ (*imp.* εἴων, *fut.* ἐάσω, *aor.* εἴασα, *pf.* εἴακα; *pass. aor.* εἰάθην, *pf.* εἴαμαι), bırakmak, izin vermek, müsaade etmek, göz yummak; dayanmak, katlanmak; -den vazgeçmek; unutmak, ilgilenmemek, ihmal etmek, aldırmamak; terk etmek, yüzüstü bırakmak.

ἔβαλον: βάλλω *II. aor.*

ἐβάρυνα: βαρύνω *aor.*

ἐβάφην: βάπτω *II. aor.*

ἔβαψα: βάπτω *aor.*

ἑβδομαῖος, α, ον (*adj.*), yedinci gün olan, yedinci gün yapılan.

ἑβδομάς, άδος, ἡ (*f.*), yedi günlük süre.

ἑβδόματος, η, ον (*adj.*), yedinci.

ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τά (*indecl.*), yetmiş.

ἕβδομος, η, ον (*adj.*), yedinci || (*subst.*) ἡ ἑβδόμη, yedinci gün.

ἐβεβλήκη ve ἐβεβλήκειν: βάλλω *pl. pf.*

ἔβενος, ου, ἡ (*f.*), abanoz ağacı.

ἔβην: βαίνω *II. aor.*

ἔβησα: βαίνω *aor.*

ἐβίασα: βιάζω *aor.*

ἐβίων: βιόω-ῶ *Att. II. aor.*

ἐβλάβην: βλάπτω *pass. II. aor.*

ἐβλάφθην: βλάπτω *pass. aor.*

ἔβλαψα: βλάπτω *aor.*

ἔβλεψα: βλέπω *aor.*

ἐβλήθην: βάλλω *pass. aor.*

ἔβλωξα: βλώσκω *aor.*

ἐβράδυνα: βραδύνω *aor.*

ἐβράχην: βρέχω *pass. II. aor.*

ἔβρεξα: βρέχω *aor.*

ἐβρέχθην: βρέχω *pass. aor.*

ἔβριξα: βρίζω *aor.*

ἔβρισα: βρίθω *aor.*

ἐβρώθην: βιβρώσκω *pass. aor.*

ἔβρων: βιβρώσκω *II. aor.*

ἔγγαιος, ος veya α, ον (*adj.*), yer altı+, yer altı ile ilgili, yer altına ait; yer altında bulunan, yer altından gelen; karasal; yerel, ulusal, milli.

ἐγγαμέω-ῶ, (*dat.*) evlenip aile kurmak.

ἔγγαμος, ος, ον (*adj.*), evli.

ἐγγείνομαι (*aor. sub. 3. pers. plur.* ἐγγείνωνται) doğurmak; neden olmak, yol açmak.

ἔγγειος, ος, ον (*adj.*), topraktan gelen, toprağa ait olan; kara+, karayla ilgili, karasal.

ἐγγελάω-ῶ (*fut.* -άσομαι), (*dat.* ile) - ile alay etmek, alaya almak, eğlenmek.

ἐγγενής, ής, ές (*adj.*), doğuştan, yaradılıştan; yerli.

ἐγγηράσκω, (*dat.* ile) bir yerde yaşlanmak, kocamak, ihtiyarlamak.

ἐγγίγνομαι veya ἐγγίνομαι (*fut.* ἐγγενήσομαι, *aor.* ἐνεγόμην, *pf.* ἐγγέγονα), -de doğmak; -de oturmak; doğal olmak, doğuştan olmak, yaradılıştan olmak; (*impers.*) ἐγγίγνεται (*inf.* ile) -mek mümkündür, olanaklıdır.

ἐγγίζω, yaklaştırmak, yakına getirmek; hızlandırmak, çabuklaştırmak; yaklaşmak, yakınına gitmek; (*dat.* ile) -e yakın akraba, hısım olmak.

ἐγγλύφω, -e kazımak, -in üzerine kazımak.

ἔγγονος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), birinin soyundan gelen, yani çocuk; torun.

ἔγγραπτος, ος, ον (*adj.*), yazılı, yazılmış,

ἐγγραφή, ῆς, ἡ (*f.*), kayıt, kayıt tutma, kaydetme, yazma.

ἔγγραφος, ος, ον (*adj.*), kaydedilmiş, kayda alınmış; yazılı, yazılmış, yazıyla kaydedilmiş, yazıyla belirtilmiş.

ἐγγράφω, kaydetmek, kayda geçirmek; yazmak, yazıya geçirmek; boyamak, resim yapmak; işlemek || *med.* kendisi için yazmak, kendisi için kaydetmek; hafızasına kaydetmek, belleğine işlemek.

ἐγγυαλίζω, emanet etmek, birinin eline bırakmak.

ἐγγυάω (*imp.* ἠγγύων, *fut.* ἐγγυήσω, *aor.* ἠγγύησα, *pf.* ἠγγύηκα, *pl. pf.* ἠγγυήκειν; *pass. praes.* ἐγγυῶμαι, *aor.* ἠγγυήθην, *pf.* ἠγγύημαι, *pl. pf.* ἐνεγεγυήμην), güvence, teminat olarak vermek; garanti olarak vermek, rehin olarak vermek; (kızını) nişanlamak || *med.* ἐγγυάομαι-ῶμαι (*imp.* ἠγγυώμην, *fut.* ἐγγυήσομαι, *aor.* ἠγγυησάμην), teminat vermek, garanti etmek; nişanlı olarak almak veya kabul etmek.

ἐγγύη, ης, ἡ (*f.*), teminat, garanti; kefil olma, kefalet; nişan, nişanlanma.

ἐγγυητής, οῦ, ὁ (*m.*), kefalet veren, kefil; güvence, garanti, teminat.

ἐγγύθεν (*adv.*), yakın, yakında, yakınında; (*dat.* ile) (zaman için) -e yakın.

ἐγγύθι (*adv.*), yakın, yakında, yakınında (yer için *gen.*, kişi ve nesne için *dat.*); (zaman için) yakında; hemen hemen.

ἐγγυμνάζω, alıştırmak, yetiştirmek, eğitmek || *med.* kendini alıştırmak, eğitmek.

ἔγγυος, ος, ον (*adj.*), kefil; teminat, garanti olarak verilen; güvenilir, emin; garanti edilen.

ἐγγύς (*adv./praep.*),yakın, yakında; (*gen.* ile), -e yakın, -in yakınında; -e benzer, -e benzeyen || *comp.* ἐγγύτερον veya ἐγγύτερω, ἔγγιον, *sup.* ἐγγύτατα, ἐγγυτάτω, ἔγγιστα.

ἐγγυτάτω, → ἐγγύς.

ἐγεγράμμην: γράφω *pass. pl. pf.*

ἐγεγράφειν: γράφω *pl. pf.*

ἐγείρω (*imp.* ἤγειρον, *fut.* ἐγερῶ, *aor.* ἤγειρα, *pf.* ἐγήγερκα, *pl. pf.* ἐγηγέρκειν; *pass. fut.* ἐγερθήσομαι, *aor.* ἠγέρθην, *pf.* ἐγήγερμαι, *pl. pf.* ἐγηγέρμην), uyandırmak, uykudan kaldırmak || *med.* ἐγείρομαι (*fut.* ἐγεροῦμαι, *II. aor.* ἠγρόμην), uykudan uyanmak, uyanmak; uyanık olmak, tetikte olmak.

ἐγενόμην: γίγνομαι *II. aor.*

ἐγέρηρα: γεραίρω *aor.*

ἔγερσις, εως, ἡ (*f.*), uyandırma; uyanma.

ἐγερτήριον, ου, τό (*n.*), uyarıcı.

ἐγερτί (*adv.*), canlı bir şekilde, canlı canlı; hızla, çabucak.

ἐγήγερκα: ἐγείρω *pf.*

ἐγήγερμαι: ἐγείρω *pass. pf.*

ἐγκαθέζομαι (*fut.* -εδοῦμαι), bir yerde oturmak, ikamet etmek; yerleşmek, kamp kurmak.

ἐγκαθείργνυμι ve ἐγκαθείργω, bir yerde kapalı tutmak, bir yere kapatmak.

ἐγκαθεύδω (*fut.* -ευδήσω), -de, -in içinde, -in üzerinde uyumak.

ἐγκαθηβάω-ῶ, gençliğini bir yerde geçirmek.

ἐγκάθημαι (yalnızca *praes.*), bir yerde oturmak, ikamet etmek, bulunmak; yerleşik olmak.

ἐγκαθιδρύω (*fut.* -ύσω, *aor.* -σω) (*dat.* ile) -in üzerine dikmek, kurmak.

ἐγκαθίζω, *Ion.* ἐγκατίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ), oturmak, ikamet etmek; yerleştirmek, koymak || *med.* ἐγκαθίζομαι, yerleştirmek, kurmak, tesis etmek.

ἐγκαθίημι (*fut.* -καθήσω), düşürmek; koymak, yerleştirmek; birine esinlemek, ilham etmek.

ἐγκαθίστημι (*fut.* -καταστήσω), bir yere yerleştirmek, bir yerde oturtmak, yerleştirmek; kurmak.

ἐγκαθοράω-ῶ (*fut.* -κατόψομαι, *II. aor.* ἐγκατεῖδον), (*dat.* ile) gözlerini -e dikmek.

ἐγκαθορμίζομαι (*fut.* -ίσομαι, *aor.* ἐγκαθορμίσθην), limana sokmak.

ἐγκαίω (*fut.* -καύσω, *aor.* ἐνέκαυσα), yaktırmak; ateşle yok etmek, yakarak ortadan kaldırmak; (tutku veya istek için) içini yakmak, kavurmak.

ἐγκαλέω-ῶ (*fut.* -έσω, *aor.* ἐνεκάλεσα, *pf.* ἐγκέκληκα; *pass.* -έομαι-οῦμαι, *fut.* ἐγκληθήσομαι, *aor.* ἐνεκλήθην), (bir borcu) istemek; kınamak, ayıplamak, yermek; suçlamak, itham etmek.

ἐγκαλλωπίζομαι, (güzelliğiyle) fark edilmek, göze çarpmak; -ile övünmek, gururlanmak, iftihar etmek.

ἐγκαλλώπισμα, ατος, τό (*n.*), süs, süsleme.

ἐγκαλύπτω, gizlemek, saklamak, örtmek || *med.* ἐγκαλύπτομαι (*pf.* ἐγκεκάλυμμαι), bürünmek, kendini gizlemek; (utançtan veya ağlamak için) yüzünü gizlemek.

ἐγκάλυψις, εως, ἡ (*f.*), kendini gizleme; utanç, utanma.

ἐγκαναχάομαι-ῶμαι (*poet. aor. 3. pers. sing.* ἐγκαναχήσατο), gürültüyle üflemek, solumak.

ἔγκαρπος, ος, ον (*adj.*), meyve taşıyan, meyve veren, meyveli; verimli, bereketli.

ἐγκάρσιος, α, ον (*adj.*), eğik, yanlamasına, çapraz, verev.

ἐγκαρτερέω-ῶ, güçlü, kuvvetli olmak; güçlü bir şekilde dayanmak.

ἐγκαταβιόω-ῶ (*aor. inf.* βιῶσαι, *II. aor. inf.* -βιῶναι), (*dat.* ile) yaşamını bir yerde geçirmek.

ἐγκαταγέλαστος, ος, ον (*adj.*), gülünç, güldürücü, komik.

ἐγκαταγηράσκω (*fut.* -άσομαι, *aor.* -εγήρασα, *pf.* -γεγήρακα), (*dat.* ile) bir yerde yaşlanmak, ihtiyarlamak, kocamak.

ἐγκαταδαρθάνω (yalnızca *praes. part.*), (*dat.* ile) bir yerde uyumak.

ἐγκαταδέω-ῶ, (*dat.* ile) -e sıkı bir şekilde bağlamak.

ἐγκαταζεύγνυμι (*aor. part.* -ζεύξας), (*dat.* ile) -e uydurmak, uyarlamak, adapte etmek.

ἐγκατακαίω (yalnızca *praes.*), (*dat.* ile) bir yerde, -in içinde yakmak.

ἐγκατάκειμαι, bir yerde yatmak, dinlenmek; uyumak, uykuya dalmak.

ἐγκατακλίνω, -in üstünde, üzerinde yatırmak, uzatmak || *med. pass.* -ομαι (*aor.* -εκλίθην), (*dat.* ile) -in üstünde, üzerinde yatmak; uzanmak.

ἐγκατακοιμάομαι-ῶμαι, bir yerde yatmak, uzanmak; uyumak, uykuya dalmak.

ἐγκαταλαμβάνω (*fut.* -λήψομαι), almak; kapatmak; dört yandan çevirmek, etrafını sarmak, kuşatmak.

ἐγκαταλέγω, yığmak, biriktirmek; içine veya arasına yazmak, kaydetmek; asker olarak kaydetmek.

ἐγκαταλείπω (*II. aor.* ἐγκατέλιπον), bırakmak; geride bırakmak, terk etmek.

ἐγκατάληψις, εως, ἡ (*f.*), kuşatma; kapatma.

ἐγκαταλιμπάνω (yalnızca *praes.*), terk etmek, bırakmak.

ἐγκαταμένω, (*dat.* ile) -de beklemek, kalmak.

ἐγκαταμίγνυμι, -in içinde karıştırmak.

ἐγκαταμιγνύω → ἐγκαταμίγνυμι.

ἐγκαταπήγνυμι (*fut.* -πήξω, *aor.* ἐγκατέπηξα), kakmak, çakmak; içine batırmak; çökertmek.

ἐγκατασβέννυμι (*fut.* -σβέσω), (*dat.* ile) -in içinde söndürmek.

ἐγκατασκήπτω (*fut.* -ψω, *aor.* ἐγκατέσκηψα), -e fırlatmak, atmak; -in üzerine düşmek, devrilmek, kapaklanmak.

ἐγκατασπείρω (*aor.* -έσπειρα), yaymak, dağıtmak, saçmak.

ἐγκατατέμνω (*fut.* -τεμῶ), -in üzerinde veya içinde kesmek.

ἐγκατατίθημι (*fut.* -καταθήσω, *aor.* ἐγκατέθηκα), -e iyice, sağlam bir şekilde yerleştirmek || *med.* -εμαι, kendisi için yerleştirmek; kendi evine yerleştirmek; kafasında kurmak, tasarlamak.

ἐγκατέχω, bir yerde tutmak, alıkoymak, zapt etmek, kapalı tutmak.

ἐγκατοικέω-ῶ, (*dat.* ile) bir yerde oturmak, yaşamak.

ἐγκατοικίζω, (*dat.* ile) bir yerde yerleştirmek; bir yerde - kurmak, tesis etmek.

ἐγκατοικοδομέω-ῶ (*aor.* ἐγκατῳκοδόμησα; *pass. pf.* ἐγκατῳκοδόμημαι), bir yerde - inşa etmek; -e kapatmak, hapsetmek.

ἔγκατον, ου, τό (*n.*), (genellikle *plur.*) ἔγκατα, *dat. plur.* ἔγκασι, bağırsaklar.

ἔγκαυμα, ατος, τό (*n.*), yanık, yanık yarası.

ἔγκαυσις, εως, ἡ (*f.*), ateşlenme; yangı, iltihap.

ἔγκειμαι (*fut.* -κείσομαι), bir yerde bulunmak; kovalamak, izlemek, peşinden gitmek; -de ısrarlı olmak, ısrar etmek.

ἐγκέκραγα: ἐγκράζω *pf.*

ἐγκέλευστος, ος, ον (*adj.*), emir alan, emir almış olan.

ἐγκελεύω, cesaretlendirmek, yüreklendirmek, özendirmek, teşvik etmek; harekete geçirmek, kışkırtmak, uyarmak, tahrik etmek.

ἐγκεράννυμι (*aor.* ἐνεκέρασα; *pass. aor.* ἐνεκράθην), içinde karıştırmak, karmak || *med.* eklemek; işletmek, çalıştırmak; hareket ettirmek.

ἐγκέραστος, ος, ον (*dat.* ile) -ile karışmış, -e karışmış; -in içinde karışmış.

ἐγκερτομέω-ῶ, (*dat.* ile) -e aldırmamak, aldırış etmemek, önemsememek, önem vermemek, boş vermek, ihmal etmek.

ἐγκέφαλος, ος, ον (*adj.*), başta, kafada bulunan || (*subst.*) ὁ ἐ. (*scil.* μυελός) beyin; palmiye tomurcuğu (lahanaya benzer ve sebze olarak yenirdi).

ἐγκλάω-ῶ, *ep.* ἐνικλάω, önünü kesmek, engel olmak, köstek olmak.

ἐγκλεῖω, *Ion.* -ηΐω, *Att.* -ῄω, *ep.* ἐνικλείω (*aor.* ἐνέκλεισα, *Att.* ἐνέκλῃσα, *Ion.* ἐνεκλήϊσα), ağzını kapamak, kapatmak, kapalı tutmak || *med. - pass.* -ομαι, kapanmak, çekilmek; kendi içine kapanmak.

ἔγκλημα, ατος, τό (*n.*), şikâyet, suçlama, yazılı suçlama; ἐγκλήματα ἔχειν τινός, birine karşı suçlamada bulunmak, birini suçlamak; ἐγκλήματα δυαλύεσθαι, suçlamaları çürütmek, yanlışlığını kanıtlamak.

ἔγκληρος, ος, ον (*adj.*), -de katkısı, payı olan; (*gen.* ile) mirasa katılan, mirastan pay alan, mirasçı.

ἐγκληρόω-ῶ (*pass. pf. part. f. acc.* ἐγκεκληρωμένην), paylaştırmak, bölüştürmek, dağıtmak.

ἐγκλίνω (*fut.* -κλινῶ, *pf.* -κέκλικα; *pass.* -κέκλιμαι), eğmek, yatırmak;

bükmek, kıvırmak, katlamak; yolunu değiştirmek; (dilbilgisi) çekmek; yapmak; boyun eğmek; dayanmak, katlanmak; (*intrans.*) eğilmek; gerilemek, geri çekilmek; kaçmak.

ἔγκλισις, εως, ἡ (*f.*), eğilme; eğim.

ἔγκνισμα, ατος, τό (*n.*), kızarmış et parçası.

ἐγκοιλαίνω (*fut.* -ανῶ, *Ion. aor. part.* ἐγκοιλήνας), içini oymak, kazımak.

ἐγκοίλιος, ος, ον (*adj.*), karında bulunan; (*subst.*) τὰ ἐγκοίλια, bağırsaklar.

ἔγκοιλος, ος, ον (*adj.*), derin oyuk; (göz için) çökük, çukurlaşmış.

ἐγκοιμάομαι-ῶμαι, kehanet öğrenmek veya bir hastalığa çare bulmak için tapınakta uyumak.

ἐγκολάπτω, kazımak; iyice yerleştirmek.

ἐγκολπίζω (*fut.* -ίσω) ve *med.* ἐγκολπίζομαι (*fut.* -ίσομαι), sinesine, göğsüne kapatmak; kucaklamak.

ἐγκονέω-ῶ, acele etmek, çabuk olmak.

ἐγκονητί (*adv.*), aceleyle, acele ederek, çabucak, hızla.

ἐγκονίομαι (*aor. inf.* -ίσασθαι), tozla kaplanmak, toza bulanmak.

ἐγκοπή, ῆς, ἡ (*f.*), kesik, yarık.

ἐγκόπτω, (çivi) çakmak; kesmek, yarmak; (*dat.* ile) -e engel olmak, mâni olmak; -i engellemek, yolunu tıkamak, yolunu kesmek.

ἐγκοσμέω-ῶ, (*dat.* ile) bir yerde, -in içinde, üstünde, üzerinde düzene koymak; düzenlemek.

ἐγκοτέω-ῶ (*imp.* ἐνεκότουν, *fut.* -ήσω), (*dat.* ile) çok kızmak, sinirlenmek, öfkelenmek, öfke duymak, hiddete kapılmak.

(1) ἔγκοτος, ος, ον (*adj.*), hınç duyan, kin güden.

(2) ἔγκοτος, ου, ὁ (*m.*), kin, hınç, garez.

ἐγκράζω (*fut.* -κράξομαι, *II. aor.* ἐνέκραγον, *aor. part.* ἐγκραγών, *pf.* ἐγκέκραγα), (*dat.* ile) birine bağırmak; yüksek sesle ağlamak; bağırarak azarlamak.

ἐγκράτεια, ας, ἡ (*f.*), ılımlılık, ölçülülük, itidal.

ἐγκρατεύομαι, ılımlı olmak, ölçülü olmak.

ἐγκρατέω-ῶ, gürültülü bir şekilde çarpmak, vurmak.

ἐγκράτης, ής, ές (*adj.*), ılımlı, ölçülü; güçlü, kuvvetli; (*gen.* ile) -e egemen, -in efendisi.

ἐγκρατῶς (*adv.*), ölçülü bir şekilde; güçlü bir şekilde.

ἐγκρίνω (*fut.* -κρινῶ), düşündükten sonra, sınadıktan sonra kabul etmek; sınamak, denemek; onamak, onaylamak, tasdik etmek; izin vermek, müsaade etmek.

ἐγκρούω, (çivi) çakmak; bir şeyi başka bir şeye çarpmak, vurmak.

ἐγκρύπτω (*fut.* -ψω, *aor.* ἐνέκρυψα; *pass. pf.* ἐγκέκρυμμαι), bir yerde saklamak, -in içinde saklamak.

ἐγκτάομαι-ῶμαι (*fut.* ἐγκτήσομαι, *pf.* ἐγκέκτημαι), yabancı bir ülkede mülk edinmek.

ἔγκτησις, εως, ἡ (*f.*), mülk edinme hakkı.

ἐγκτίζω (*aor. part.* -ίσας), (*dat.* ile) bir yerde - kurmak.

ἐγκύκλιος, ος, ον (*adj.*), yuvarlak, daire biçiminde olan; periyodik, dönemsel, belli sürelerle tekrarlanan, süreli.

ἔγκυκλος, ος, ον (*adj.*), yuvarlak, daire şeklinde olan.

ἐγκυκλόω-ῶ, etrafını çevirmek, kuşatmak, sarmak, çevrelemek || *med.* -οῦμαι, kendi etrafına yaymak; sarmak.

ἐγκυλίω (*fut.* -ίσω, *aor.* ἐνεκύλισα), bir yerde, -in içinde yuvarlamak || *med.* ἐγκυλίομαι (aor. inf. -ίσασθαι), bir yerde, -in içinde yuvarlanmak.

ἐγκύπτω (*fut.* -ψω, *pf.* ἐγκέκυφα), -e eğilmek, -in üzerine eğilmek.

ἐγκυρέω-ῶ (*aor.* ἐνεκύρησα), (*dat.* ile) rastlamak, rast gelmek, tesadüf etmek, karşılaşmak, karşı karşıya gelmek.

ἐγκύρω (*imp.* ἐνέκυρον, *fut.* ἐγκύρσω, *aor.* ἐνέκυρσα), (*dat.* ile) rastlamak, rast gelmek, tesadüf etmek, karşılaşmak, karşı karşıya gelmek.

ἐγκωμιάζω (*imp.* ἐνεκωμίαζον, *fut.* ἐγκωμιάσω ve ἐγκωμιάσομαι, *aor.* ἐνεκωμίασα, *pf.* ἐγκεκωμίακα; *pass. praes.* -άζομαι, fut. -ασθήσομαι, *aor.* ἐνεκωμιάσθην, *pf.* ἐγκεκωμίασμαι), övmek, methetmek; kutlamak.

ἐγκώμιον, ου, τό (*n.*), övgü, methetme, methiye; *hymnos*.

ἐγκώμιος, ος, ον (*adj.*), şenliklerde şarkı söyleyen.

ἔγλυμμαι: γλύφω *pass. pf.*

ἐγλύφην: γλύφω *pass. II. aor.*

ἐγλύφθην: γλύφω *pass. aor.*

ἔγλυψα: γλύφω *aor.*

ἔγνωκα: γιγνώσκω *pf.*

ἐγνώκειν: γιγνώσκω *pl. pf.*

ἔγνων: γιγνώσκω *II. aor.*

ἐγνώσθην: γιγνώσκω *pass. aor.*

ἔγξυλος, ος, ον (*adj.*), ağaçtan, tahtadan, ahşap.

ἐγράφην: γράφω *pass. II. aor.*

ἔγραψα: γράφω *aor.*

ἐγρεμάχας, ὁ (*adj.*), yalnızca *acc. sing.* -μάχαν, savaşa kışkırtan.

ἐγρηγοράω (*ep. praes. part.* ἐγρηγορόων), uyanık olmak, uyumamak.

ἐγρηγορέω-ῶ, gece beklemek, gece başında beklemek, gece nöbet tutmak.

ἐγρηγορότως (*adv.*), uyanık olarak; dikkatle, dikkatli bir biçimde.

ἐγρήγορσις, εως, ἡ (*f.*), uyanıklık; gece nöbeti.

ἐγρηγορτί (*adv.*), uyanık; dikkatle, dikkatli bir biçimde, özenle.

ἐγρήσσω, uyanık olmak; gece beklemek, gece başında beklemek, gece nöbet tutmak.

ἔγρυξα: γρύζω *aor.*

ἐγχαίνω (*med. fut. 2.* ve *3. pers. sing.* ἐγχανεῖ, ἐγχανεῖται; *II. aor. opt.* ἐγχάνοι, *part.* ἐγχανών), ağzı bir karış açık kalmak, çok hayret etmek.

ἐγχαλάω-ῶ, gevşetmek, salıvermek, bırakmak.

ἐγχαλινόω-ῶ, gem vurmak, gemlemek, frenlemek, tutmak; engellemek, engel olmak; kısıtlamak.

ἐγχαράσσω, kazımak, kertmek.

ἐγχειρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐνεχείρησα), el atmak, girişmek, başlamak; bir sorunu, problemi tartışmak; -e saldırmak.

ἐγχείρημα, ατος, τό (*n.*), karşı girişim; saldırı.

ἐγχείρησις, εως, ἡ (*f.*), girişim, teşebbüs.

ἐγχειρητικός, ός, όν (*adj.*), girişken, atılgan.

ἐγχειρίζω (*imp.* ἐνεχείριζε, *fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* ἐνεχείρισα, *pf.* ἐγκεχείρικα), el atmak; teslim etmek, ele vermek || *med.* -ομαι, *imp.* ἐνεχείριζη, girişmek, koyulmak.

ἔγχελυς, υος, ἡ (*f.*), *plur.* ἐγχέλυες, *Att. plur.* ἐγχέλεις, yılanbalığı (Lat. *anguilla*).

ἐγχελυωπός, ός, όν (*adj.*), yılan gözlü.

ἐγχέω (*aor.* ἐνέχεα; *pass. pf.* ἐγκέχυμαι), akıtmak, dökmek || *med. praes.* ἐγχέομαι, kendisi için dökmek, akıtmak; içmek.

ἐγχορεύω, bir yerde, -in içinde dans veya koroyu yönetmek.

ἐγχρῄζω (yalnızca *praes.*), -e zorunlu olmak, mecbur olmak; istemek; gereksinimi olmak, ihtiyacı olmak; (*subst.*) τὰ ἐγχρῄζοντα, gerekli şeyler, zorunlu ihtiyaçlar.

ἐγχρίω, batırmak, daldırmak, sıvamak, bulamak || *med.* -e bulanmak, -e batmak - ile sıvanmak.

ἐγχρονίζω (*imp.* ἐνεχρόνιζον, *fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* ἐνεχρόνισα), bir yerde zaman gecirmek, kalmak, oyalanmak; gecikmek, geç kalmak.

ἐγχωρέω-ῶ, izin vermek, müsaade etmek; olanak sağlamak; (*impers.*) ἐγχωρεῖ, (*inf.* ile) -mek mümkündür.

ἐγχώριος, ος veya α, ον (*adj.*), memlekette bulunan, yerli; bir ülkeye özgü, ulusal.

ἐγώ (*pron.*), ben.

ἔγωγε, bana göre, bence, bana kalırsa, benim için; (yanıtlarda) kesinlikle evet.

ἔδαισα: δαίνυμι *aor.*

ἐδαισάμην: δαίνυμι *med. aor.*

ἔδακον: δάκνω *II. aor.*

ἐδανός, ή, όν (*adj.*), yemesi güzel, yemesi hoş; yenilebilir, yenir.

ἑδανός, ή, όν (*adj.*), hoş, hoşa giden, tatlı.

ἔδαρθον: δαρθάνω *II. aor.*

ἐδαφίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* ἠδάφισα), aynı düzeye getirmek, eşit düzeye getirmek, eşitlemek.

ἔδαφος, ους, τό (*n.*), temel, kaide; yer; zemin, taban, döşeme.

ἔδαψα: δάπτω *aor.*

ἐδεδέγμην: δέχομαι *pl. pf.*

ἐδεδέκειν ve ἐδεδήκειν: δέω (1) *pl. pf.*

ἐδεδέμην: δέω (1) *pass. pl. pf.*

ἐδεδίειν: δείδω *pl. pf.*

ἐδεδόγμην: δοκέω *pass. pl. pf.*

ἐδεδόχειν: δοκέω-ῶ *pl. pf.*

ἐδεδρύμμην: δρύπτω *pl. pf.*

ἐδέθην: δέω (1) *pass. aor.*

ἔδεθλον, ου, τό (*n.*), bir tapınağın temeli; tapınak.

ἔδειξα: δεικνύω, δείκνυμι *aor.*

ἐδείχθην: δεικνύω, δείκνυμι *pass. aor.*

ἐδεξάμην: δέχομαι *aor.*

ἐδέρχθην: δέρκομαι *aor.*

ἔδεσμα, ατος, τό (*n.*), besin, gıda, yiyecek.

ἐδεστής, οῦ, ὁ (*m.*), yiyici.

ἐδεστός, ή, όν (*adj.*), yenilmiş, tüketilmiş; yenilebilir.

ἔδηδα: ἔδω *II. pf.*

ἐδήδεσμαι: ἐσθίω *pass. pf.*

ἐδήδοκα: ἐσθίω *pf.*

ἐδηδόκειν: ἐσθίω *pl. pf.*

ἐδητύς, ύος, ἡ (*f.*), yiyecek, besin.

ἐδήχθην: δάκνω *pass. aor.*

ἐδίδαξα: διδάσκω *aor.*

ἐδιδάχθην: διδάσκω *pass. aor.*

ἐδίδουν: δίδωμι *imp.*

ἐδίωξα: διώκω *aor.*

ἐδιώχθην: διώκω *pass. aor.*

ἕδνα, ων, τά (*n. plur.*), düğün armağanları.

ἕδνον, ου, τό (*n.*), (genellikle *plur.*) ἕδνα, *ep.* ἔεδνα, bir genç kızla evlenmek için talibin kızın ailesine verdiği armağanlar; babanın kızına verdiği armağanlar, çeyiz.

ἑδνόω-ῶ (*poet. aor. 3. pers. sing.* ἕδνωσε), çeyiz vermek; evlendirmek.

ἐδόθην: δίδωμι *pass. aor.*

ἔδομαι: ἔδω ve ἐσθίω *fut.*

ἔδοξα: δοκέω-ῶ *aor.*

ἕδος, εος-ους, τό (*n.*), oturma yeri, sıra, bank; konut; tapınak; tanrı heykeli.

ἐδόχθην: δοκέω-ῶ *pass. aor.*

ἕδρα, ας, ἡ (*f.*), oturmaya özgü şey; sıra, bank; taht; oturulan yer, konut, ev; tapınak, mabet; sunak; meclis oturumu; meclis.

ἑδράζω, oturmak, ikamet etmek; sağlam bir şekilde yerleştirmek.

ἑδραῖος, α veya ος, ον (*adj.*), yerleşik; sağlam, dayanıklı.

ἔδραθον: δαρθάνω *poet. II. aor.*

ἑδραιόω-ῶ, sağlam bir şekilde oturtmak; güçlendirmek, sağlamlaştırmak.

ἔδρακον: δέρκομαι *II. aor.*

ἔδραμον: τρέχω *II. aor.*

ἔδραν: διδράσκω *II. aor.*

ἔδραπον: δρέπω *II. aor.*

ἔδρασα: δράω-ῶ *aor.*

ἑδριάω-ῶ (yalnızca *praes.*), oturmak || *med.* ἑδριάομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), oturmak.

ἐδρύφθην: δρύπτω *pass. aor.*

ἔδρυψα: δρύπτω *aor.*

ἔδυν: δύω *II. aor.*

ἔδω, ἐσθίω'nun *ep. praes.* (*imp.* ἔδον, *fut.* ἔδομαι, *II. pf.* ἐδήδα; *pass. pf.* ἐδήδομαι; *II. aor.* ἔφαγον [→ φάγομαι]; *Att.* formlar ἐσθίω ile ortaktır; *pf.* ἐδήδοκα, *II. pf.* ἔδηδα, *pl. pf.* ἐδηδόκειν; *pass. aor.* ἠδέσθην, *pf.* ἐδήδομαι), yemek, yutmak; yiyip bitirmek, tüketmek.

ἐδωδή, ῆς, ἡ (*f.*), yiyecek, besin.

ἐδώδιμος, ος veya η, ον (*adj.*), yenilebilir; yemesi hoş.

ἑδώλιον, ου, τό (*n.*), oturulan/oturulacak şey/yer, ikametgâh; (gemide kürekçilerin oturduğu) sıra, bank.

ἔδων: δίδωμι *II. aor.*

ἔελμαι: εἴλω veya εἴλλω *pass. pf.*

ἔελσα: εἴλω veya εἴλλω *aor.*

ἔζευγμαι: ζεύγνυμι *pass. pf.*

ἔζευξα: ζεύγνυμι *aor.*

ἐζεύχθην: ζεύγνυμι *pass. aor.*

ἔζηκα: ζάω-ῶ *pf.*

ἐζήκειν: ζάω-ῶ *pl. pf.*

ἐζύγην: ζεύγνυμι *pass. II. aor.*

ἕζω (*aor.* εἷσα, *imperat.* εἷσον, *inf.* ἕσσαι, *part.* ἕσας veya εἵσας), oturtmak, yerleştirmek; kurmak, dikmek || *med.* ἕζομαι (*imp.* ἑζόμην, *pass. aor.* ἥσθην), oturmak, ikamet etmek; kendisi için (tapınak, sunak vs) kurmak, dikmek.

ἔθαλον: θάλλω *II. aor.*

ἔθανον: θνήσκω *II. aor.*

ἐθάς, άδος, ὁ, ἡ (*adj.*), (*gen.* ile) -e alışık, alışmış; -i huy haline getirmiş.

ἔθαψα: θάπτω *aor.*

ἐθάφθην: θάπτω *pass. aor.*

ἔθειρα, ας, ἡ (*f.*), saç; yele.

ἐθείρω, taramak; kazımak; yabani otları ayıklamak.

ἐθελητός, ή, όν (*adj.*), gönüllü, istekli.

ἔθελξα: θέλγω *aor.*

ἐθέλχθην: θέλγω *pass. aor.*

ἐθελοκακέω-ῶ (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.*), tembel olmak, üşengeç olmak, uyuşuk olmak; isteyerek, kasten yenilmek.

ἐθελοντηδόν (*adj.*), isteyerek, seve seve, gönüllü olarak, kendi isteğiyle, memnuniyetle.

ἐθελοντήρ, ῆρος, ὁ (*adj.*), ve ἐθελοντής, οῦ, ὁ (*adj.*), gönüllü, isteyerek yapan; kasıtlı, bile bile yapılan; iradeli; inatçı.

ἐθελοντί (*adv.*), isteyerek, seve seve, kendi iradesiyle; bile bile, bilerek, isteyerek; kasıtlı olarak, kasten.

ἐθελοπονία, ας, ἡ (*f.*), çalışma niyeti; çalışkanlık, etkinlik.

ἐθελόπονος, ος, ον (*adj.*), isteyerek, seve seve çalışan.

ἐθελουργέω-ῶ, iyi niyetle çalışmak.

ἐθελουργός, ός, όν (*adj.*), iyi niyetle çalışan; gayretli, yılmaz.

ἐθελούσιος, α, ον (*adj.*), istekli davranan, istekli; iyi niyetli; isteğe bağlı olan.

ἐθελουσίως (*adv.*), isteyerek, kendi isteğiyle, gönüllü olarak, seve seve.

ἐθέλω (*imp.* ἤθελον, *fut.* ἐθελήσω, *aor.* ἠθέλησα, *pf.* ἠθέληκα, *pl. pf.* ἠθελήκειν), istemek, dilemek, arzu etmek, temenni etmek; -mek üzere olmak; -i yapabilmek, -e muktedir olmak; anlamına gelmek, demek istemek.

ἔθηκα: τίθημι *aor.*

ἔθην: ἵημι *pass. aor.*

ἔθην: τίθημι *II. aor.*

ἐθίζω (*fut.* ἐθίσω, *Att.* ἐθιῶ, *aor.* εἴθισα, *pf.* εἴθικα; *pass. fut.* ἐθισθήσομαι, *aor.* εἰθίσθην, *pf.* εἴθισμαι, *pl. pf.* εἰθίσμην), alıştırmak; alışık olmak; (*inf.* ile) -meye alışık olmak, -meye alışmak.

ἐθικός, ή, όν (*adj.*), alışılmış, alışkanlıktan kaynaklanan.

ἐθιστός, ή, όν (*adj.*), alışkanlıkla edinilmiş.

ἐθλίφθην: θλίβω *pass. aor.*

ἔθλιψα: θλίβω *aor.*

ἐθνάρχης, ου, ὁ (*m.*), bir halkın şefi, önderi.

ἐθνικός, ή, όν (*adj.*), ulusal, milli; etnik, kavimle ilgili.

ἔθνος, εος-ους, τό (*n.*), ırk, soy; cins, tür, çeşit; sınıf.

ἔθορον: θρῴσκω *II. aor.*

ἔθρεξα: τρέχω *aor.* ἔθρεψα: τρέφω *aor.*

ἐθρύβην: θρύπτω *pass. II. aor.*

ἐθρύφθην: θρύπτω *pass. aor.*

ἔθω (*praes. part.* ἔθων, *II. pf.* εἴωθα, *pl. pf.* εἰώθειν), -e alışık olmak, alışkın olmak, alışkanlığında olmak.

εἰ (*conj.*), (koşul gösterir), eğer, -se, -sa.

εἰάθην: ἐάω-ἐῶ *pass. aor.*

εἴακα: ἐάω-ἐῶ *pf.*

εἴαμαι: ἐάω-ἐῶ *pass. pf.*

εἴασα: ἐάω-ἐῶ *aor.*

εἴβω (*imp.* εἶβον), dökmek, yaymak, akıtmak.

εἶδαρ, ατος, τό (*n.*), yiyecek, besin.

εἰδέα, ας, ἡ (*f.*), şekil, biçim; görünüm, görünüş.

εἰδέχθεια, ας, ἡ (*f.*), çirkinlik.

εἰδεχθής, ής, ές (*adj.*), çok çirkin, iğrenç görünümlü.

εἰδήμων, ων, ον (*adj.*), bilgin, âlim; -de bilgili, -i bilen.

εἴδησις, εως, ἡ (*f.*), ilim, bilim, bilgi.

εἰδόμην: εἴδω *med. II. aor.*

εἶδον: εἴδω *II. aor.* (ὁράω-ῶ'nun *II. aor.* olarak kullanılır).

εἶδος, εος-ους, τό (*n.*), şekil, biçim; görünüm, dış görünüm, görünüş.

εἴδω (*praes.* -, *fut.* εἴσομαι, *II. aor.* εἶδον, *imperat.* ἴδε veya ἰδέ, *sub.* ἴδω, *opt.* ἴδοιμι, *inf.* ἰδεῖν, *part.* ἰδών; *praes.* anlamında *II. pf.* οἶδα, *pl. pf.* ᾔδειν, *Att.* ᾔδη), görmek, bakmak, seyretmek; bilmek; incelemek, dikkat etmek || *med.* εἴδομαι (*II. aor.* εἰδόμην, *imperat.* ἰδοῦ, *sub.* ἴδωμαι, *opt.* ἰδοίμην, *inf.* ἰδέσθαι, *part.* ἰδόμενος), göstermek; görünmek; - gibi olmak, - gibi görünmek; -de bilgili olmak, bilmek; -ecek durumda olmak.

εἴδωλον, ου, τό (*n.*), hayalet; resim; portre; hayal gücü, düş gücü.

εἴθε, (*conj.*) tanrı isterse, tanrı kısmet ettiyse; keşke.

εἴθικα: ἐθίζω *pf.*

εἴθισα: ἐθίζω *aor.*

εἴθισμαι: ἐθίζω *pass. pf.*

εἰκάζω (*imp.* εἴκαζον, *Att.* ᾔκαζον, *fut.* εἰκάσω, *aor.* εἴκασα, *Att.* ᾔκασα, *pf.* εἴκακα; *pass. fut.* εἰκασθήσομαι, *aor.* εἰκάσθην, *pf.* εἴκασμαι ve ᾔκασμαι), bir tutmak, benzetmek, karşılaştırmak, kıyaslamak; tahmin etmek, hesaplamak.

εἰκαῖος, α, ον (*adj.*), ilk gelen; genel, yaygın; bayağı, adi, sıradan, alelâde.

εἰκάς, άδος, ἡ (*f.*), ayın yirminci günü.

εἰκασία, ας, ἡ (*f.*), betimleme, tasvir; benzetme, karşılaştırma, kıyaslama; sanı, tahmin.

εἴκασμα, ατος, τό (*n.*), tasvir, resim.

εἰκασμός, οῦ, ὁ (*m.*), varsayım, faraziye; önceden kestirme, tahmin.

εἰκαστής, οῦ, ὁ (*m.*), (*gen.* ile) -i tahmin eden, önceden kestiren.

εἰκαστός, ή, όν (*adj.*), karşılaştırılabilir, mukayese edilebilir, kıyaslanabilir; ölçülebilir.

εἴκελος, η, ον (*adj.*), (*dat.* ile) -e benzer, benzeyen, -i andıran.

εἶκον: εἴκω (2) *imp.*

εἰκονίζω, betimlemek, tasvir etmek;

simgelemek, temsil etmek.

εἰκόνιον, ου, τό (*n.*), küçük resim, tasvir.

εἰκονισμός, οῦ, ὁ (*m.*), resim; portre.

εἰκοσαετής, ής, ές (*adj.*), yirmi yıllık.

εἰκοσάκις (*adv.*), yirmi kez.

εἴκοσι(ν) οἱ, αἱ, τά (*indecl.*) yirmi.

εἰκοστός, ή, όν (*adj.*), yirminci.

εἰκότως (*adv.*), öyle görünüyor ki; büyük bir olasılıkla.

(1) εἴκω (*fut.* -ξω, *aor.* εἶξα, *pf.* ἔοικα, *Att.* εἶκα *praes.* yerine; *pl. pf.* ἐῴκειν, *Att.* ᾔκειν ise *imp.* yerine kullanılır) -e benzemek, -in benzeri olmak, -i andırmak, -gibi olmak, -gibi görünmek; yerinde olmak, uygun olmak; *pf. part.* ἐοικώς, *Att.* εἰκώς, *Ion.* οἰκώς, benzeyen, benzer; doğru, uygun, yerinde, yakışır; akla uygun, makûl; olası, gerçeğe benzer, olası, mümkün, muhtemel || *pass.* -e benzemek, benzeşmek; -i andırmak.

(2) εἴκω (*imp.* εἶκον, *fut.* εἴξω, *aor.* εἶξα, *poet. II. aor.* εἴκαθον), gerilemek, geri çekilmek; (*gen.* ile) -den geri çekilmek; (*dat.* ile) birinin önünde geri çekilmek, yerini ona bırakmak; birine (*dat.*) veya bir şeye (*dat.* veya *acc.*) boyun eğmek, teslim olmak; bir şeyi (*acc.*) birine (*dat.*) bırakmak, birine vermek; gitmesine izin vermek, bırakmak, salıvermek.

εἰκών, όνος, ἡ (*f.*), portre; resim, ikona; benzerlik, benzeme.

εἰλαπιναστής, οῦ, ὁ (*m.*), bir şölenin, ziyafetin konukları, davetlileri.

εἰλαπίνη, ης, ἡ (*f.*), gürültülü şölen, ziyafet.

εἶλαρ, τό (*n.*) (yalnızca *nom.* ve *acc.*), örtü, kılıf; sığınak, barınak.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, Eileithyia, Doğum Tanrıçası (Lat. *Lucina*).

εἱλέω veya εἰλέω (*imp.* εἴλεον, *fut.* εἰλήσω, *aor.* εἴλησα; *pass. aor.* εἰλήθην veya εἰλήθην, *pf.* εἴλημαι, *pl. pf.* εἰλήμην), yuvarlamak; izlemek, peşinden gitmek; dar bir alana kapatmak, sıkıştırmak || *med.* εἰλέομαι, *Att.* εἰλέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι), yuvarlanmak; (yıldızlar için gökte) evrimini tamamlamak.

εἴλη, ης, ἡ (*f.*), süvari birliği.

εἵλη, ης, ἡ (*f.*), güneşin sıcaklığı.

εἴληγμαι: λαγχάνω *pass. pf.*

εἰληθερέω-ῶ, güneşte ısınmak.

εἰληθερής, ής, ές (*adj.*), güneşte ısınmış.

εἴλημμαι: εἱλέω veya εἰλέω *pass. pf.*

εἴλημαι: λαμβάνω *pass. pf.*

εἴληφα: λαμβάνω *pf.*

εἴληχα: λαγχάνω *pf.*

εἴλιγμαι: ἑλίσσω *pass. pf.*

εἰλίγμην: ἑλίσσω *pass. pl. pf.*

εἰλικρίνεια, ας, ἡ (*f.*), netlik, açıklık.

εἰλικρινέω-ῶ, temizlemek, arındırmak; seçmek, ayırmak.

εἰλικρινής, ής, ές (*adj.*), ayrı, farklı; net, açık; saf, katıksız, arı; mutlak.

εἰλικρινῶς (*adv.*), net bir şekilde, açık bir şekilde, açık açık, açıkça.

εἵλιξα: ἑλίσσω *aor.*

εἰλιξάμην: ἑλίσσω *med. aor.*

εἰλίσσω, *Att.* -ίττω → ἑλίσσω.

εἰλίχθην: ἑλίσσω *pass. aor.*

εἷλκον: ἕλκω *imp.*

εἵλκυσα: ἕλκω *aor.*

εἱλκύσθην: ἕλκω *pass. aor.*

εἵλκυσμαι: ἕλκω *pass. pf.*

εἴλλω, *Att.* εἵλλω (*fut.* εἰλῶ, *aor.* ἔλσα veya ἔελσα; *pass.* εἴλομαι, *II. aor.* ἐάλην, *pf.* ἔελμαι), yuvarlamak, yuvarlayarak devirmek, yuvarlayarak alaşağı etmek; yuvarlanmak, devrilmek.

εἱλόμην: αἱρέω-ῶ *med. II. aor.*

εἷλον: αἱρέω-ῶ *II. aor.*

εἴλυμα, ατος, τό (*n.*), örtü, kılıf.

εἰλυφάζω (yalnızca *praes.* ve *imp.* εἰλυφάζον), döndürmek.

εἰλυφάω-ῶ (yalnızca *ep. praes. part.* εἰλυφόων), döndürmek.

εἰλύω (*fut.* -ύσω; *pass. aor.* εἰλύθην, *pf.* εἴλυμαι, *pl. pf.* εἰλύμην), yuvarlayarak sürüklemek; örtmek.

εἵλως, ωτος, ὁ (*m.*) ve εἱλώτης, ου, ὁ (*m.*), heilot, Sparta'da devlet kölesi (isim, Lakonia bölgesindeki, halkı köleleştirilen Ἕλος kentinden gelmektedir).

εἱλωτεία, ας, ἡ (*f.*), heilot'luk.

εἱλωτεύω, heilot olmak.

εἱλωτικός, ή, όν (*adj.*), heilot+, heilot'larla ilgili.

εἱλωτίς, ίδος, ἡ (*f.*), Sparta'da kadın devlet kölesi.

εἷμα, ατος, τό (*n.*), elbise, giysi; manto; örtü, kılıf.

εἵμην: ἵμι *med. II. aor.*

εἰμί (*imp.* ἦ veya ἦν, *fut.* ἔσομαι, *aor.* ve *pf.* yerine γίγνομαι'ın aynı zamanları kullanılır), olmak, mevcut olmak, bulunmak; -e ait olmak, kökeni - olmak; görevi - olmak.

εἶμι (*praes. inf.* ἰέναι, *imp.* ᾖειν, *Ion.* ἤϊα, *Att.* ᾖα), gitmek, uzaklaşmak, yola koyulmak, ilerlemek; geri çekilmek; gelmek, ulaşmak; (gemi için) binmek || *ep. med.* (*fut.* εἴσομαι, *aor. 3. pers. sing.* ἐείσατο ve εἴσατο), gelmek, ulaşmak; atılmak, kendini atmak; acele etmek.

εἶξα: εἴκω (2) *aor.*

εἴξω: εἴκω (2) *fut.*

εἶπα: ἔπω *aor.* (λέγω'nun *aor.* olarak kullanılır).

εἴπερ, εἴ περ (*conj.*), -dığı halde, -mekle birlikte; -ise de, -sine karşın.

εἰπόμην: ἕπω *med. imp.*

εἶπον: ἔπω *II. aor.* (λέγω'nun *II. aor.* olarak kullanılır).

εἶπον: ἕπω *imp.*

εἶρα: εἴρω (1) *aor.*

εἱργμός, οῦ, ὁ (*m.*), hapse atma, tutuklama; tutuklu; bağ.

εἴργω, *Ion.* ἔργω, *ep.* ἐέργω (*imp.* εἶργον, *fut.* εἴρξω, *aor.* εἶρξα, *pf.* -; *pass. aor.* εἴρχθην, *pf.* εἶργμαι), itmek, püskürtmek; uzaklaştırmak, uzakta tutmak, dışarıda bırakmak, bertaraf etmek; (*inf.* ile) -mesine engel olmak, -mesini engellemek || *med.* (*fut.* εἶρξομαι), dışında durmak, ayrı durmak; çekinmek, sakınmak, uzak durmak.

εἵργω, *Ion.* ἔργω, *ep.* ἐέργω (*fut.* εἵρξω, *aor.* εἶρξα, *pf.* -; *pass. aor.* εἵρχθην, *pf.* εἶργμαι), kapatmak, dışarıda bırakmak; engellemek, engel olmak, mâni olmak, ket vurmak; tutuklamak, hapse atmak.

εἵρερος, ου, ὁ (*m.*), tutsaklık, esaret; kölelik.

εἰρεσία, ας, ἡ (*f.*), kürek çekme; kürekçilerin oturduğu sıra; kürekçilerin söylediği şarkı.

εἴρηκα: εἴρω (2), *Ion.* ve *ep.* ἐρέω'nun *pf.* (λέγω'nun *pf.*'u olarak kullanılır).

εἴρημαι: εἴρω (2), *Ion.* ve *ep.* ἐρέω'nun *pass. pf.* (λέγω'nun *pass. pf.*'u olarak kullanılır).

εἰρήν, ένος, ὁ (*m.*), Sparta'da meclislerde konuşma hakkı olan, en az yirmi yaşındaki genç erkek.

εἰρηναῖος, α, ον (*adj.*), barışsever, barışçı, barışçıl.

εἰρηναίως (*adv.*), barış içinde; barışçı yolla.

εἰρηνεύω, barış içinde yaşamak; ortalığı yatıştırmak, barışa kavuşturmak || *med.* barış içinde olmak.

εἰρήνη, ης, ἡ (*f.*), barış; εἰρήνην ποιεῖν, εἰρήνην ποιεῖσθαι, εἰρήνην διαπράττεσθαι veya πράττειν, barış yapmak; εἰρήνην ἔχειν, barış içinde olmak, barış içinde yaşamak.

Εἰρήνη ης, ἡ (*f.*), Eirene, Barış Tanrıçası.

εἰρηνικός, ή, όν (*adj.*), barış+, barışla ilgili; barışçı, barışsever.

εἰρηνικῶς (*adv.*), barışçı bir şekilde, barışsever bir şekilde.

εἰρηνοφυλακέω-ῶ, barışın bekçisi olmak.

εἰρκτή, ῆς, ἡ (*f.*), hapishane, tutukevi; bir evin en içteki ve gizli kısmı.

εἰρμός, οῦ, ὁ (*m.*), sıra, dizi.

εἰρόμην: ἔρομαι *imp.*

εἴρυσα: ἐρύω *aor.*

εἰρύσθην: ἐρύω *pass. aor.*

εἴρυσμαι: ἐρύω *pf.*

εἶρψα: ἕρπω *aor.*

(1) εἴρω (yalnızca *praes.* ve *aor.* εἶρα), bağlamak, düğüm atmak.

(2) εἴρω, *Ion.* ve *ep.* ἐρέω (*praes.* ender kullanılır, *fut.* ἐρῶ, *pf.* εἴρηκα; *pass. aor.* ἐρρήθην, *pf.* εἴρημαι), söylemek, bildirmek, açıklamak, beyan etmek; söz etmek, bahsetmek; kabul etmek, üzerinde anlaşmak; emretmek.

εἴρων, ωνος, ὁ, ἡ (*adj.*), saklanan, gizlenen; bilmemezlikten gelen, bilmiyormuş gibi yaparak soru soran; gizli, gizleyen; iki yüzlü, riyakâr; sinsi.

εἰρωνεια, ας, ἡ (*f.*), bilmemezlikten gelme, ironi, alay; Sokratik ironi.

εἰρωνεύομαι, bilmiyormuş gibi yapmak; -lik taslamak, kendini - gibi göstermek; gizlemek, saklamak.

εἰρωνικός, ή, όν (*adj.*), alaycı, alaylı, müstehzi, ironik.

εἰρωνικῶς (*adv.*), bilmiyormuş gibi yaparak, bilmiyormuşçasına.

εἰς (*acc.* ile), -e, -e doğru, -in içine, -e kadar; -de; (kişi için) -e karşı, -e hitaben; -e göre, -e uygun olarak.

εἷς, μία, ἕν, *gen.* ἑνός, μιᾶς, ἑνός (*adj.*), bir; tek, yalnız.

εἷσα: ἕζω *aor.*

εἰσαγγελία, ας, ἡ (*f.*), haber, mesaj; (Atina'da) adli kovuşturma.

εἰσαγγέλλω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσαγγέλλω, bildirmek, haber vermek; kovuşturmak; kınamak, ayıplamak; suçlamak, itham etmek.

εἰσαγείρω, *poet.* ἐσαγείρω, toplamak, bir araya getirmek, birleştirmek.

εἰσάγω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσάγω (*fut.* εἰσάξω, *II. aor.* εἰσήγαγον, *pf.* εἰσαγήοχα), içeri getirmek; içeri sokmak; içeri çağırmak; suçlamak || *med.* (bir kadını evlenmek için) kendi evine götürmek; ithal etmek.

εἰσαγωγή, ῆς, ἡ (*f.*), içeriye alma, sokma; ithalât, dışalım.

εἰσαγώγιμος, ος, ον (*adj.*), ithal edilebilir.

εἰσαεί (*adv.*) daima, sürekli olarak, her zaman, hep.

εἰσαθρέω-ῶ, *poet.* ἐσαθρέω-ῶ, görmek, fark etmek.

εἰσαίρω (*fut.* -αρῶ), götürmek için kaldırmak, almak; içeri taşımak.

εἰσαΐσσω, εἰσᾴσσω, *Att.* εἰσᾴττω (*fut.* -ᾴξω, *aor.* εἰσῆξα), içine veya üzerine atılmak.

εἰσακοή, ῆς, ἡ (*f.*), duyma, işitme, dinleme.

εἰσακοντίζω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσακοντίζω, mızrak atmak.

εἰσακούω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσακούω, dinlemek, kulak vermek; boyun eğmek, itaat etmek, söz dinlemek.

εἰσάλλομαι, *Ion.* ve *poet.* ἐσάλλομαι (*fut.* -αλοῦμαι, *aor.* εἰσηλάμην), içine veya üzerine atlamak, sıçramak.

εἰσαναβαίνω, -in üzerine, üstüne çıkmak.

εἰσαναγκάζω, zorlamak, mecbur etmek, mecbur bırakmak.

εἰσανάγω, bir yere götürmek, getirmek.

εἰσάνειμι (yalnızca *praes. part.* εἰσανιών), -e binmek.

εἰσάπαν (*adv.*), büsbütün, iyice, tamamıyla, tamamen, temelli, hepsi.

εἰσάπαξ (*adv.*), tek bir kez.

εἰσαποστέλλω (*fut.* -στελῶ), bir yere doğru yollamak.

εἰσάρτι (*adv.*), şimdiye dek, şimdiye kadar.

εἰσαῦθις (*adv.*), yeniden; daha sonra.

εἰσαύριον (*adv.*), yarın; ertesi gün.

εἰσαυτίκα (*adv.*), hemen, çabucak, derhal, aceleyle.

εἰσαφικνέομαι-οῦμαι, bir yere gelmek, varmak; girmek.

εἰσβαίνω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσβαίνω, bir yere girmek, içine girmek; içine sokmak.

εἰσβάλλω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσβάλλω, istila etmek; (gemiye) bindirmek, yüklemek.

εἴσβασις, *Eski Att.* ἔσβασις, εως, ἡ (*f.*), (gemiye) çıkma, binme; bindirme, yükleme.

εἰσβατός, *Eski Att.* ἐσβατός, ή, όν (*adj.*), yanaşılabilir, yanına gidilebilir, varılabilir.

εἰσβιβάζω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσβιβάζω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.*), çıkarmak; (gemiye) bindirmek, çıkarmak.

εἰσβλέπω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσβλέπω, sabit bir şekilde bakmak, gözlerini dikip bakmak.

εἰσβολή, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσβολή, ῆς, ἡ (*f.*), bir yere girme, içine girme; istila etme.

εἰσγράφω, *Eski Att.* ἐσγράφω, yazmak, yazıyla kaydetmek; kaydetmek.

εἰσδέρκομαι, *Ion.* ἐσδέρκομαι (*II. aor.* εἰσέδρακον, *pf.* εἰσδέδορκα), bakmak, seyretmek, izlemek.

εἰσδέχομαι, *Eski Att.* ἐσδέχομαι, *Ion.* ἐσδέκομαι, birini kabul etmek; huzuruna almak.

εἰσδρομή, *Eski Att.* ἐσδρομή, ῆς, ἡ (*f.*), akın, baskın.

εἰσδύνω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσδύνω (*II. aor.* εἰσέδυν, *pf.* εἰσδέδυκα), girmek, içine girmek, sızmak; dalmak, gömülmek.

εἰσδύομαι, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσδύομαι (*fut.* -δύσομαι, *II. aor.* -έδυν, *pf.* -δέδυκα), içine girmek, süzülmek; yavaşça girmek.

εἴσδυσις, εως, ἡ (*f.*), giriş.

εἴσειμι, *Ion.* ve *Eski Att.* ἔσειμι (*inf.* εἰσιέναι, *imp.* εἰσῄειν), içine girmek; içine sokmak; aklına gelmek.

εἰσέλασις, εως, ἡ (*f.*), atla giriş; akın, hücum, baskın, istila.

εἰσελαύνω (*fut.* -ελάσω, -ήλασα), bir yere doğru itmek, sevketmek; bir yere atla girmek, bir yeri atla istila etmek.

εἰσελκύω (*aor. part.* εἰσελκύσας), bir yere doğru çekmek, sürüklemek.

εἰσέλκω (*fut.* -έλξω, *aor.* -είλκυσα), bir yere doğru çekmek, sürüklemek.

εἰσέπειτα (*adv.*), bundan sonra, bundan böyle, artık.

εἰσέργνυμι, *Ion.* ἐσέργνυμι, içine kapatmak.

εἰσέρρω (*aor.* εἰσήρρησα, *pf.* εἰσήρρηκα), içine girmek, kaymak, süzülmek.

εἴσερσις, εως, ἡ (*f.*), giriş, girme.

εἰσέρχομαι, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσέρχομαι (*fut.* -ελεύσομαι, *aor.* εἰσῆλθον) girmek, içine girmek, sokmak; mahkemeye çıkmak; aklına sokmak.

εἰσέχω, *Ion.* ἐσέχω (*fut.* εἰσέξω, *pf.* εἰσήρρηκα), içine düşmek; girmek, -e kadar yayılmak, uzanmak.

εἰσηγέομαι, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσηγέομαι-οῦμαι, -e sokmak; önermek, öneride bulunmak, teklif etmek; öğütlemek, öğüt vermek, nasihat etmek; öğretmek; anlatmak, açıklamak, izah etmek.

εἰσήγησις, *Eski Att.* ἐσήγησις, εως, ἡ (*f.*), içeri sokma; girişim, teşebbüs.

εἰσηγητής, *Eski Att.* ἐσηγητής, οῦ, ὁ (*m.*), neden, sebep; yol açan, yapan kimse.

εἰσηγορία, ας, ἡ (*f.*), suçlama, itham.

εἰσήκω, *Eski Att.* ἐσήκω, (*fut.*) gelmek üzere olmak.

εἰσιδρύω, *Ion.* ἐσιδρύω (*Dor. med. II. aor.* ἐσίδρυται), üzerine kurmak, üzerine inşa etmek.

εἰσίζομαι, *Ion.* ἐσίζομαι (*sub. 3. pers. sing.* -ίζηται), oturmak, ikamet etmek.

εἰσίημι, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσίημι (*aor.* εἰσῆκα), bir yere sokmak; göndermek, yollamak || *med.* girmesine izin vermek.

εἰσίθμη, ης, ἡ (*f.*), giriş, girme.

εἰσικνέομαι, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσικνέομαι-οῦμαι içine girmek, sızmak, içine işlemek, nüfuz etmek.

εἰσίπταμαι, *Ion.* ἐσίπταμαι (*aor.* εἰσεπτάμην, *II. aor.* εἰσέπτην), uçarak girmek, içinden uçmak; (*dat.* ile) çabucak birinin yanına gelmek; (rivayet, söylenti için) yayılmak.

εἰσιτήριος, *Eski Att.* ἐσιτήριος, ος, ον (*adj.*), girişle ilgili, girişe ait || (*subst.*) τὰ εἰσιτήρια, yılın ilk günü.

εἰσκαλέω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσκαλέω-ῶ, çağırmak, seslenmek; yardıma çağırmak, yakarmak, yalvarmak, niyaz etmek; tanık, şahit olarak çağırmak.

εἰσκαταβαίνω, *Ion.* ἐσκαταβαίνω, inmek.

εἴσκειμαι, *Eski Att.* ἔσκειμαι, bir yerde bulunmak.

εἰσκηρύττω, *Eski Att.* ἐσκηρύττω, bir tellalla çağırmak.

εἰσκομιδή, *Eski Att.* ἐσκομιδή, ῆς, ἡ (*f.*), dışalım, ithalât.

εἰσκομίζω, *Eski Att.* ἐσκομίζω, içeri sokmak || *med.* kendisi için getirmek; dışalım yapmak, ithalât yapmak; bir yere çekilmek.

ἐΐσκω (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἤϊσκον), benzer kılmak, benzer hale getirmek, benzetmek; karşılaştırmak, kıyaslamak; düşünmek, hüküm vermek.

εἰσλάμπω (yalnızca *praes.*), içinde parlamak, parıldamak, ışıldamak.

εἰσλεύσσω, *Eski Att.* ἐσλεύσσω (yalnızca *praes.*), bakmak, görmek.

εἰσμίγνυμι (*fut.* -μίξω), içinde karıştırmak, karmak.

εἰσνέω, *Eski Att.* ἐσνέω (yalnızca *praes.* ve *imp.*) -e doğru yüzmek, yüzerek geçmek.

εἰσνοέω-ῶ (yalnızca *aor.* εἰσενόησα), fark etmek, farkına varmak; tanımak; anlamak.

εἰσόδιος, ος, ον (*adj.*), giriş+, girişle ilgili, girişe ait.

εἴσοδος, *Ion.* ve *Eski Att.* ἔσοδος, ου, ἡ (*f.*), giriş, girme; giriş hakkı veya ayrıcalığı; ziyaret; soruşturma, inceleme.

εἰσοικειόω-ῶ, birini özel hayatına, mahremiyetine sokmak.

εἰσοίκησις, εως, ἡ (*f.*), yerleştirme; yerleşme; konut, barınak, ev.

εἰσοικίζω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσοικίζω, evine almak; yerleştirmek, oturtmak || *med.* evini başka yere taşımak, taşınmak.

εἰσοικοδομέω-ῶ, *Eski Att.* ἐσοικοδομέω-ῶ, -den, içinde inşa etmek.

εἰσοιχνέω-ῶ, içine girmek.

εἰσόκε veya εἰσόκεν (*conj.*), -inceye kadar, -inceye dek; -dikçe, -dıkça, -diği sürece.

εἴσομαι: εἶμι *ep. med. fut.*

εἴσομαι: εἴδω *fut.*

εἰσόπιν (*adv.*), bunun sonucunda, bundan böyle, artık.

εἰσοπίσω (*adv.*), gelecekte.

εἰσοπτός, ος, ον (*adj.*), görünür, apaçık, besbelli, aşikâr, aleni, ortada.

εἰσοπτρίζω, *Eski Att.* ἐσοπρτρίζω, bir resmi yansıtmak || *med.* aynaya bakmak.

εἰσοπτρικός, *Eski Att.* ἐσοπτρικός, ή, όν (*adj.*), bir aynada görünen, aynaya yansıyan.

εἴσοπτρον ve ἔσοπτρον, ου, τό (*n.*), ayna.

εἰσοράω-ῶ, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσοράω-ῶ (*fut.* εἰσόψομαι, *II. aor.* εἰσεῖδον), bakmak, görmek.

εἰσορμάω, *poet.* ἐσορμάω-ῶ (*aor.* εἰσώρμησα), güç kullanarak getirmek; zor kullanarak, zorla girmek; üzerine atılmak || *med.* zor kullanarak, zorla girmek.

εἰσορμίζομαι (*fut.* -ίσομαι), limana girmek, limana yanaşmak.

εἰσότε veya εἰς ὅτε (*conj.*), -inceye kadar, -inceye dek.

εἴσοψις, εως, ἡ (*f.*), görünüm, görünüş.

εἰσπέμπω, *Eski Att.* ἐσπέμπω, -e göndermek, yollamak; talimat vererek göndermek.

εἰσπεράω-ῶ, içinden geçirmek.

εἰσπέτομαι, *Eski Att.* ἐσπέτομαι, -e uçarak girmek.

εἰσπηδάω-ῶ, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσπηδάω-ῶ, -in içine atlamak, üzerine atılmak, atılmak, çullanmak.

εἰσπίπτω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσπίπτω (*fut.* -πεσοῦμαι, *aor.* εἰσέπεσον), -e veya -in üzerine atılmak; üzerine düşmek; üzerine dayanmak.

εἰσπλέω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσπλέω (*fut.* -πλεύσομαι, *aor.* -έπλευσα), limana girmek, limana yanaşmak.

εἰσπληρόω-ῶ, doldurmak.

εἴσπλοος-ους, *Eski Att.* ἔσπλοος-ους, όου-ου, ὁ (*m.*), deniz yolculuğu.

εἰσπνέω (*imp.* εἰσέπνεον *aor.* εἰσέπνευσα), üflemek, solumak, esmek; istemek; sevmek.

εἰσπνοή, ῆς, ἡ (*f.*), nefes, soluk alma; özlem, hasret.

εἰσποιέω, *Eski Att.* ἐσποιέω-ῶ, -e sokmak, arasına kabul etmek; evlât edinme yoluyla sokmak || *med.* (*aor.* εἰσεποιησάμην), evlât edinmek, evlâtlık olarak almak.

εἰσποίησις, *Eski Att.* ἐσποίησις, εως, ἡ (*f.*), evlât edinme, evlâtlık alma.

εἰσποιητός, ή, όν (*adj.*), evlât edinilmiş, evlâtlık.

εἰσπορεύω, -e sokmak || *med.* girmek.

εἰσπορίζω, sağlamak, karşılamak, temin etmek, tedarik etmek.

εἰσπράσσω, *Att.* -άττω, *Eski Att.* ἐσπράσσω, ödemeye zorlamak, ödetmek; istemek || *med.* ödettirmek; kendisi için ceza olarak istemek, teklif etmek, önermek.

εἰσρέω, *Ion.* ἐσρέω (*fut.* -ρεύσομαι ve -ρυήσομαι, *II. aor.* -ερρύην), -e, -e doğru akmak, dökülmek.

εἰσροή, ῆς, ἡ (*f.*), akış, akma; akıtma, dökme.

εἰστίθημι, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐστίθημι, -e yerleştirmek, koymak; (bir taşıta) bindirmek, yüklemek, (gemiye) bindirmek || *med.* kendisi için gemiye yüklemek; gemiye binmek.

εἰστοξεύω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐστοξεύω, ok atmak, oklarla vurmak.

εἰστρέχω, *Eski Att.* ἐστρέχω (*fut.* -θρέξομαι, *II. aor.* εἰσέδραμον), -e doğru, bir yere doğru koşmak.

εἰσφέρω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσφέρω (*fut.* εἰσοίσω, *II. aor.* εἰσήνεγκον), taşımak, nakletmek; getirmek, sağlamak; katkıda bulunmak, katkı sağlamak; bir vergiyi ödemek; (düşüncesini) açıklamak || *med.* εἰσφέρομαι (*fut.* -οίσομαι, *aor.* -ηνεγκάμην), kendisiyle götürmek, kendisi için taşımak; yemek, içmek || *pass.* içine girmek, ilerlemek.

εἰσφοιτάω-ῶ, *Eski Att.* ἐσφοιτάω-ῶ, bir yere, -e sık sık gidip gelmek.

εἰσφορά, *Eski Att.* ἐσφορά, ᾶς, ἡ (*f.*), dışalım, ithalât; para yatırma, ödeme; parasal katkı; yasa önerisi.

εἰσφορέω-ῶ, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσφορέω, -e, -in içine taşımak, getirmek.

εἰσχειρίζω (*aor. 3. pers. sing.* εἰσεχείρισεν), birinin eline teslim etmek, emanet etmek.

εἰσχέω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἐσχέω, -e akıtmak, dökmek, yaymak || *med.* -e akmak, dökülmek, yayılmak.

εἴσω, *Ion.* ve *Eski Att.* ἔσω (*adv.*), içine, içinde; (*gen.* ile) -in içine, -in içinde.

εἴσωθεν, *Att.* ἔσωθεν (*adv.*), içeride, içinde.

εἰσωθέω-ῶ, *Ion.* ἐσωθέω-ῶ, genellikle *med.* kullanılır: εἰσωθέομαι-οῦμαι, içine itmek.

εἶτα (*adv.*), o zaman, daha sonra, bunun üzerine.

εἴτε (*conj.*), ister ... ister; εἴτε ... εἴτε, ya ... ya, kâh ... kâh.

εἰχόμην: ἔχω *pass. imp.*

εἶχον: ἔχω *imp.*

εἴωθα: ἔθω *II. pf.*

εἰώθειν: ἔθω *pl. pf.* (*imp.* anlamında).

εἴων: ἐάω-ἐῶ *imp.*

ἐκ, sesliden önce ἐξ (*adv.*), dışarı, dışarıya, dışarıda, || (*praep.*) -den, -den dışarı (*gen.* ile); -in dışında, hariç.

Ἑκάβη, ης, ἡ (*f.*), Hekabe, Troia Kralı Priamos'un karısı; Euripides'in bir tragedyasının adı.

ἐκάην: καίω *pass. II. aor.*

ἕκαθεν (*adv.*), uzakta, uzağa, uzaktan || (*praep.*), (*gen.* ile) -den uzak.

ἔκακον: καίνω *II. aor.*

ἔκαμον: κάμνω *II. aor.*

ἔκαον: καίω *Att. imp.*

ἐκάρην: κείρω *II. aor.*

ἑκάς, *Att.* ἕκας (*adv.*), uzak, uzağa uzaktan || (*praep.*), (*gen.* ile) -den uzak.

ἑκασταχόθεν (*adv.*), her yerden, her taraftan.

ἑκασταχόθι (*adv.*), her yerde, her tarafta.

ἑκασταχοῖ (*adv.*), her yerde, her tarafta.

ἑκασταχόσε (*adv.*) her tarafa, her yere.

ἑκασταχοῦ (*adv.*), her tarafta, her yerde.

ἑκάστοθι (*adv.*) → ἑκασταχόθι.

ἕκαστος, η, ον (*adj.*), her, her bir.

ἑκάστοτε (*adv.*), her defa, her defasında, her fırsatta.

Ἑκαταῖος, ους ὁ (*m.*), Hekataios, Miletoslu *logographos*.

ἑκατεράκις (*adv.*), iki seferden birinde.

ἑκάτερθε, sesliyle başlayan bir sözcükten önce ἑκάτερθεν (*adv.*), her yanda.

ἑκάτερος, α, ον (*adj.*), iki şeyden biri; biri.

ἑκατέρωθεν (*adv.*), iki taraftan, iki yandan.

ἑκατέρωσε (*adv.*), iki tarafa doğru, iki yana doğru; iki yanda, iki tarafta.

Ἑκάτη, ης (ἡ), Hekate, sonradan Artemis ile özdeşleştirilen tanrıça.

ἑκατηβόλος, ος, ον (*adj.*), mızraklarını uzağa atan, uzaktan mızrak fırlatan.

ἕκατι, *Ion.* ve *ep.* ἕκητι (*praep.*), (*gen.* ile) emriyle, iradesiyle; yüzünden, nedeniyle, sayesinde; -e gelince, - bakımından.

ἑκατόμβη, ης, ἡ (*f.*), yüz öküzlük kurban töreni.

ἑκατόμπεδος, ος, ον (*adj.*), yüz ayak uzunluğunda veya genişliğinde.

ἑκατόμπολις, ις, ι, *gen.* ιος (*adj.*), yüz kentli, yüz şehirli.

ἑκατόμπους, ους, ουν, *gen.* ποδος (*adj.*), yüz ayaklı.

ἑκατόμπυλος, ος, ον (*adj.*), yüz kapılı.

ἑκατόν, οἱ, αἱ, τά (*indecl.*), yüz (sayı).

ἑκατοντούτης, ου, ὁ (*adj.*), yüz yıllık, yüz yılda bir olan.

ἕκατος, ου, ὁ (*adj.*), uzaktan ok atan, (okla) uzaktan vuran (Apollon'un epiteti).

ἑκατοστός, ή, όν (*adj.*), yüzüncü.

ἐκαύθην: καίω *pass. aor.*

ἔκαυσα: καίω *aor.*

ἐκβαίνω (*fut.* -βήσομαι, *aor.* ἐξέβην, *pf.* ἐκβέβηκα), karaya çıkarmak, indirmek, boşaltmak; karaya çıkmak, karaya ayak basmak; aşmak, ötesine geçmek.

ἐκβάλλω (*fut.* -βαλῶ, *II. aor.* ἐξέβαλον, *pf.* ἐκβέβληκα), dışarı atmak, dışarı çıkarmak, kovmak, geri püskürtmek; sürgüne göndermek; -in dışına atılmak; uzaklaşmak || *med.* karaya çıkarmak, indirmek, boşaltmak.

ἐκβαρβαρόω-ῶ, (*aor.* ἐξεβαρβάρωσα), barbarlara (yabancılara) bırakmak, terk etmek.

ἐκβαρβάρωσις, εως, ἡ (*f.*), barbarların (yabancıların) girişi.

ἔκβασις, εως, ἡ (*f.*), karaya çıkarma, indirme, boşaltma; çıkış; sonuç.

ἐκβιάζω, güç kullanarak çıkartmak.

ἐκβιβάζω (*fut.* -βιβῶ, *aor.* ἐξεβίβασα), çıkarmak; karaya çıkarmak; yolunu, yönünü değiştirmek, başka yana çevirmek.

ἐκβλέπω (yalnızca *praes.*), uzaktan bakmak, göz atmak; incelemek, gözlemek.

ἐκβοάω-ῶ, bağırmak, çığlık atmak.

ἐκβοηθέω-ῶ, yardıma gelmek, yardımına koşmak, yardım etmek.

ἐκβολή, ῆς, ἡ (*f.*), fışkırma.

ἐκβόλιμος, ος, ον (*adj.*), iğrenç, aşağılık, tiksindirici.

ἔκβολος, ος, ον (*adj.*), atılmış, kovulmuş.

ἐκβράζω (*fut.* -βράσω, *aor.* *3. pers. sing.* ἐξέβρασα), kaynayan bir sıvıya atmak.

ἐκβράσσω, *med.* ἐκβράσσομαι, kaynamak, fokurdamak; köpürmek.

ἐκβροντάω-ῶ, yıldırım çarpmak.

ἐκγελάω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *aor.*), kahkahayla gülmek, katılırcasına gülmek.

ἐκγενής, ής, ές (*adj.*), akrabası olmayan; anne babası olmayan.

ἐκγίγνομαι (*fut.* -γενήσομαι, *aor.* ἐξεγενόμην, *pf.* ἐκγέγονα), doğmak, dünyaya gelmek; ἐκγίγνεται, (*inf.* ile), -mek mümkündür, -meye izin verilir.

ἔκγονος, ος, ον (*adj.*), birinin soyundan gelenler || (*subst.*) τὸ ἔκγονον, çocuk; torun.

ἐκγυμνόω-ῶ, (*aor.* ἐξεγύμνωσα), tamamen çıplak bırakmak, tamamen soymak.

ἐκδακρύω (yalnızca *aor.* ἐξεδάκρυσα), gözyaşı dökmek, ağlamak.

ἐκδαπανάω-ῶ, sonuna kadar harcamak, bitirmek, tüketmek.

ἔκδεια, ας, ἡ (*f.*), yetersizlik, eksiklik, azlık; açık, eksik.

ἐκδείκνυμι, açıkça göstermek, sergilemek, teşhir etmek; ortaya koymak.

ἔκδεξις, εως, ἡ (*f.*), art arda geliş; miras, kalıt.

ἐκδέρω (*fut.* -δερῶ, *aor.* ἐξέδειρα), derisini soymak, derisini yüzmek.

ἐκδέχομαι, *Ion.* ἐκδέκομαι (*fut.* -δέξομαι), devralmak; miras olarak almak, kabul etmek; yüklenmek, üstlenmek, üstüne almak.

ἐκδέω (*fut.* -δήσω, *aor. inf.* ἐκδῆσαι ve *part.* ἐκδήσας), bir şeyi başka bir şeye bağlamak, tutturmak || *med.* (yalnızca *aor.* ve *pl. pf.*), bağlamak; kendini asmak.

ἔκδηλος, ος, ον (*adj.*), dikkat çekici; tanınmış, ünlü; apaçık, besbelli.

ἐκδηλόω-ῶ, açıkça göstermek, ortaya koymak.

ἐκδήλως (*adv.*), açıkça, apaçık, besbelli, aleni.

ἐκδημέω-ῶ, yurt dışında olmak, ülkesinden uzakta olmak, ülkesinde olmamak.

ἐκδημία, ας, ἡ (*f.*), ülke dışına yolculuk, yolculuk, yer değiştirme; sürgün; ölüm.

ἐκδιαβαίνω (*aor. part.* -διαβάντες), bir yerden, -in içinden geçmek; -i katetmek, aşmak.

ἐκδιαίτησις, εως, ἡ (*f.*), alışkanlıkların değiştirilmesi.

ἐκδιδάσκω (*fut.* -διδάξω, *aor.* ἐξεδίδαξα), öğretmek, okutmak, ders vermek, yetiştirmek, eğitmek.

ἐκδιδράσκω, *Ion.* ἐκδιδρήσκω (*fut.* -δράσομαι, *II. aor.* ἐξέδραν, *inf.* -δρᾶναι, *part.* -δράς, -δρᾶσα), kaçmak, kaçıp kurtulmak.

ἐκδίδωμι (*fut.* ἐκδώσω, *aor.* ἐξέδωκα), vermek, emanet etmek, bırakmak; evlilik için vermek, evlendirmek; teminat olarak vermek, garanti olarak vermek; kiralamak; atlamak, atılmak || *med.* ἐκδίδομαι (*aor.* ἐξεδόμην) kızını evlendirmek üzere vermek.

ἐκδιηγέομαι-οῦμαι, ayrıntılı, tafsilâtlı olarak anlatmak; açıklamak, açıklama yapmak, izah etmek, izahat vermek, izahatta bulunmak.

ἐκδικάζω, yargılamak; ceza vermek, cezalandırmak.

ἐκδικέω-ῶ, ceza vermek, cezalandırmak; intikam almak, öç almak, öcünü almak; birini (*acc.*) -e karşı (ἀπό ve *gen.*) korumak, müdafaa etmek.

ἐκδίκημα, ατος, τό (*n.*), intikam, öç.

ἐκδίκησις, εως, intikam, öç; cezalandırma, ceza; kovuşturma, takibat.

ἔκδικος, ος, ον (*adj.*), (mahkemede) savunucu, dava açan, kovuşturma açan; öç alan, intikamcı; haksız, adaletsiz.

ἐκδίκως (*adv.*), haksız olarak, haksız yere.

ἐκδιψάω-ῶ, açlıktan ölmek.

ἐκδιώκω kovmak, sürmek, sürgüne göndermek.

ἔκδοσις, εως, ἡ (*f.*), verme; bağış, hibe; teslim etme, teslimat; evlendirmek için kızını verme; kiralama, kiraya verme; edisyon; bir metnin açıklanması, yorumlanması; çeviri.

ἔκδοτος, ος, ον (*adj.*), terk edilmiş, bırakılmış; teslim edilmiş.

ἐκδοχή, ῆς, ἡ (*f.*), toplama; devam, sürüp gitme; açıklama, yorumlama, yorum.

ἐκδρομή, ῆς, ἡ bir birliğin düşmana karşı çıkışı; (su için) çıkış yeri; konu dışı söz; (bitki için) fışkırma, büyüme, bitme.

ἐκδύνω → ἐκδύω.

ἔκδυσις, εως, ἡ (*f.*), kaçış, kurtuluş, kaçış yolu; çıkış.

ἐκδύω (*fut.* -δύσω, *aor.* ἐξέδυσα; *pass. aor.* ἐξεδύθην, *pf.* ἐκδέδυμαι), çıkarmak, dökmek, soymak; soyunmak; kaçıp kurtulmak, serbest kalmak.

ἐκεῖ (*adv.*), orada, şurada; bunun sonucunda, buna göre; (zaman için) o andan itibaren.

ἐκεῖθεν (*adv.*), oradan, şuradan.

ἐκεῖθι (*adv.*), orada, şurada.

ἐκείμην: κεῖμαι *imp.*

ἐκείνῃ (*adv.*), orada; bu yolla, bu tarzda, bu şekilde.

ἐκεῖνος, *Ion.* κεῖνος, η, ο (*adj./pron.*), bu, o, şu (daha önce bahsedilen bir şeyden söz ederken).

ἐκείνως (*adv.*), bu tarzda, bu şekilde, böylece.

ἔκειρα: κείρω *aor.*

ἐκεῖσε (*adv.*), oraya.

ἐκεκαύμην: καίω *pass. pl. pf.*

ἐκεράσα: κεράννυμι *aor.*

ἐκέρθην: κείρω *pass. aor.*

ἐκεχειρία, ας, ἡ (*f.*), ateşkes, mütareke.

ἐκζέω (*fut.* -ζέσω), (öfkeden) köpürmek; kızışmak; (*gen.* veya *dat.* ile) - ile dolu olmak, - kaynamak.

ἐκζητέω-ῶ, araştırmak, izlemek; tanrıyı onurlandırmak; boyun eğmek, itaat etmek; sadık bir şekilde izlemek.

ἐκζήτησις, εως, ἡ (*f.*), derinlemesine araştırma, sebatlı bir şekilde araştırma.

ἐκζητητής, οῦ, ὁ (*m.*), araştırmacı.

ἐκζωπυρέω-ῶ, sönen bir ateşi yeniden yakmak; (*mec.*) canlandırmak, yeniden alevlendirmek, yenilemek.

ἐκζωπύρησις, εως, ἡ (*f.*), yeniden yakma, canlandırma.

ἐκηβολέω-ῶ, uzaktan atmak veya uzağa atmak, yani okçu olmak.

ἐκηβολία, ας, ἡ (*f.*), uzağa atma, uzaktan atma.

ἐκηβόλος, ος, ον (*adj.*), uzaktan atan, uzaktan vuran; uzağa ok atan, uzaktan vuran tanrı (Apollon'un bir epiteti).

ἐκηβόλως (*adv.*), uzaktan atarak.

ἔκηλος, ος, ον (*adj.*), sakin, sessiz, gürültüsüz; korkusuz || (*adv.*) ἕκηλα, sakin bir şekilde, telaşsızca, sessizce.

ἐκθαρρέω-ῶ veya ἐκθαρσέω-ῶ, güveni, itimatı tam olmak; güvenle dolu olmak.

ἐκθαυμάζω, hayretle, şaşkınlıkla bakmak; hayranlıkla seyretmek, hayran kalmak.

ἐκθεάομαι-εῶμαι (*aor. inf.* -θεάσασθαι), seyretmek, izlemek, bakmak.

ἐκθειάζω, tanrılaştırmak, tanrı olarak saymak; tanrısal kabul etmek.

ἐκθειόω-ῶ, tanrılaştırmak, tanrı mertebesine (düzeyine) yükseltmek.

ἐκθεόω-ῶ, tanrılaştırmak, tanrı mertebesine (düzeyine) yükseltmek.

ἐκθερμαίνω, iyice, adamakıllı ısıtmak.

ἔκθεσις, εως, ἡ (*f.*), açıklama; sergileme; (bir çocuğu) sokağa bırakma, terk etme.

ἔκθεσμος, ος, ον (*adj.*), yasal olmayan, yasadışı, gayrimeşru; olağanüstü, fevkalâde; korkutucu, ürkütücü.

ἐκθέω, -in dışına koşmak, koşarak çıkmak, çıkmak.

ἐκθηράομαι-ῶμαι, avda elde etmek, avda ele geçirmek.

ἐκθηρεύω → ἐκθηράομαι-ῶμαι.

ἐκθλίβω, aceleyle anlatmak.

ἐκθνήσκω (*fut.* -θανοῦμαι), bayılmak, kendinden geçmek; (gülmekten) ölmek; (korkudan) ölmek; ölmek.

ἔκθρεψις, εως, ἡ (*f.*), yetiştirme, eğitim.

ἐκθρηνέω-ῶ, yakınmak, şikâyet etmek, sızlanmak; üzülmek, üzüntü duymak.

ἐκθύμως (*adv.*), ateşli bir şekilde.

ἐκθύω, kefaret olarak bir kurban kesmek, bir kurbanla -in kefaretini ödemek; (bir tanrıyı) kurbanla yatıştırmak.

ἐκίχησα: κιχάνω *aor.*

ἔκιχον: κιχάνω *II. aor.*

ἐκκαγχάζω, gülmekten katılmak, katıla katıla gülmek.

ἐκκαθαίρω (*aor.* ἐκκάθηρα), dibine kadar temizlemek, arındırmak; süpürmek; kaldırmak; kovmak.

ἐκκαθεύδω (*imp.* ἐξεκάθευδον), dikkat etmek; uyanık kalmak, geceyi nöbet tutarak geçirmek, gece beklemek.

ἐκκαθοράω-ῶ, yukarıdan bakmak, seyretmek.

ἑκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τά (*indecl.*), on altı.

ἑκκαιδεκαετής, ής, ές veya ἑκκαιδεκαέτης, ης, ες (*adj.*), on altı yıllık, on altı yaşında.

ἑκκαιδεκάπηχυς, υς, υ (*adj.*), on altı dirsek uzunluğunda.

ἑκκαιδεκέτης, ης, ες (*adj.*), on altı yıllık, on altı yaşında.

ἐκκαίω, *Att.* ἐκκάω (*imp.* ἐξέκαιον, *Att.* ἐξέκαον; *fut.* ἐκκαύσω, *aor.* ἐξέκηα ve ἐξέκαυσα, *pf.* -; *pass. fut.* ἐκκαυθήσομαι, *aor.* ἐξεκαύθην, *II. aor.* ἐξεκάην, *pf.* ἐκκέκαυμαι), yakmak, tutuşturmak, ateşe vermek; kışkırtmak.

ἐκκαλέω-ῶ (*aor.* ἐξεκάλεσα), dışarı çağırmak; bir isim, ad vermek; isimlendirmek, ad koymak, ad vermek; kışkırtmak; -e neden olmak,

yol açmak || *med.* ἐκκαλοῦμαι (*aor.* ἐξεκαλεσάμην, *pf.* -κέκλημαι), kendisi için çağırmak, davet etmek.

ἐκκαλύπτω, açmak, ortaya çıkarmak, açıklamak; bulmak, keşfetmek.

ἐκκάμνω (*imp.* ἐξέκαμνον, *fut.* -καμοῦμαι, *II. aor.* ἐξέκαμον), bıkmak, usanmak, gına gelmek, bezmek.

ἐκκανάζω, son damlasına kadar içmek, sonuna kadar içmek.

ἐκκαρπίζομαι (*praes.*), meyve taşımak, meyve vermek.

ἐκκαρπόομαι-οῦμαι (*fut.* -ώσομαι), yararlanmak, faydalanmak, istifade etmek.

ἔκκειμαι (*fut.* -κείσομαι), dışarı bırakılmış olmak, terk edilmiş olmak (çocuklar için); (*gen.* ile) -in dışına taşmak; dile düşmek; kendini -e bırakmak.

ἐκκεινόω-ῶ → ἐκκενόω.

ἐκκενόω-ῶ, boşaltmak, tahliye etmek.

ἐκκηρύσσω, *Att.* ἐκκηρύττω, tellal ile duyurmak, bildirmek, ilân etmek.

ἐκκινέω-ῶ, hareket ettirmek, kımıldatmak, yerinden oynatmak.

ἐκκλάω-ῶ, koparmak, kopararak ayırmak.

ἐκκλείω, *Ion.* -κληΐω, *Eski Att.* -κλῄω, engellemek, mâni olmak; yasaklamak, men etmek.

ἐκκλέπτω (*fut.* -κλέψω, *pass. II. aor.* ἐξεκλάπην), gizlice kaçırmak; aldatmak, kandırmak, yanıltmak.

ἐκκλησία, ας, ἡ (*f.*), *ekklesia*, yani başta Atina olmak üzere, bazı kentdevletlerindeki Halk Meclisi; (Homeros'ta) savaşçıların meclisi; askerlerin meclisi; meclisin toplantı yeri.

ἐκκλησιάζω (*imp.* ἐξεκλησίαζον veya ἠκκλησίαζον), bir mecliste hazır bulunmak; bir mecliste görüşmek, tartışmak.

ἐκκλησιαστήριον, ου (τὸ), Halk Meclisi'nin özel toplantı binası.

ἐκκλησιαστής, οῦ, ὁ (*m.*), *ekklesia* (Halk Meclisi) üyesi.

ἐκκλησιαστικός, ή, όν (*adj.*), Halk Meclisini ilgilendiren, halk meclisiyle ilgili.

ἔκκλησις, εως, ἡ (*f.*), çağrı, çağırma, sesleniş; yakarma, yakarış, yardıma çağırma.

ἐκκλίνω, eğmek, yatırmak; yoldan ayrılmak, sapmak.

ἐκκλύζω, yıkamak.

ἐκκολάπτω (bir *decretum*'u, bir yazıtı) küçük darbelerle vurarak (taştan) kazımak.

ἐκκομιδή, ῆς, ἡ (*f.*), cenaze konvoyu.

ἐκκομίζω, götürmek, taşımak; alıp götürmek, çalmak || *med.* kendisiyle beraber götürmek, yanında götürmek, alıp götürmek.

ἐκκομπάζω (*aor. part.* -άσας), aşırı övünmek, kibirlenmek, kendini üstün görmek.

ἐκκοπή, ῆς, ἡ (*f.*), keserek kaldırma, çıkarma; (ağaç) kesme.

ἐκκόπτω, kesmek, keserek ayırmak; vurarak yok etmek; çıkarmak.

ἐκκορέω-ῶ (*fut.* -ήσω), süpürmek.

ἐκκουφίζω, hafifletmek, yatıştırmak; gururlu olmak, kibirli olmak.

ἐκκρεμάννυμι, bir şeyi başka bir şeye asmak || *med.* birini kollarından veya giysilerinden asmak.

ἐκκρίνω, ayırmak; seçmek; dışarıda bırakmak, elemek, safdışı bırakmak.

ἔκκριτος, ος, ον (*adj.*), seçilmiş; seçkin, mümtaz.

ἐκκρούω, sarsmak, sarsarak düşürmek, yolunu değiştirmek; kovmak || *med.* -den kurtulmak.

ἐκκυβιστάω-ῶ takla atmak, yuvarlanmak.

ἐκκυκλέω-ῶ, sahnede bir mekanizma aracılığıyla döndürmek.

ἐκκύκλημα, ατος, τό (*n.*), *ekkyklema*, tiyatroda tekerlekli döner sahne.

ἐκκυλίω (*fut.* -ίσω, *aor.* ἐξεκύλισα, *pf.* -) yuvarlamak, yuvarlayarak atmak; düşürmek, devirmek.

ἐκκύπτω, bakmak için dışarı eğilmek, dışarı eğilmek.

ἔκλαγον: κλάζω *poet. II. aor.*

ἐκλαγχάνω (*fut.* -λήξομαι, *II. aor.* ἐξέλαχον), kurada kazanmak, kurada elde etmek.

ἐκλαλέω-ῶ, gevezelik etmek, çene çalmak; dile düşürmek.

ἐκλαμβάνω (*fut.* -λήψομαι), kaldırmak, taşımak; almak; kabul etmek; yüklenmek, üstlenmek.

ἐκλάμπω, parlamak, ışıldamak; parlatmak.

ἐκλανθάνω (*fut.* -λήσομαι, *II. aor.* ἐξέλαθον), unutturmak || *med.* ἐκλανθάνομαι (*II. aor.* ἐξελαθόμην, *pf.* ἐκλέλησμαι), unutmak, hatırlamamak.

ἔκλαξα: κλάζω *aor.*

ἐκλεαίνω, cilâlamak; silmek; ortadan kaldırmak, bozmak, feshetmek.

ἐκλέγω, seçmek, tercih etmek; elinden almak || *med.* kendisi için seçmek, ayırıp almak.

ἐκλείπω (*fut.* -λείψω, *II. aor.* ἐξέλιπον), bırakmak, yüzüstü bırakmak, terk etmek; unutmak; eksik olmak; durmak, dinmek, kesilmek.

ἔκλειψις, εως (*f.*), terk etme, bırakma; kaybolma, yok olma; ölüm || (*subst.*) ἡ ἔκλειψις ἡλίου, güneşin yörüngesi.

ἐκλεκτός, ή, όν (*adj.*), seçilmiş; seçkin, mümtaz; dikkat çekici, dikkati çeken.

ἔκλεπτος, ος, ον (*adj.*), çok ince, çok hafif.

ἐκλευκαίνω, beyazlatmak, ağartmak.

ἐκλήγω (*fut.* -λήξω), durdurmak, son vermek; (*gen.* ile) -den vazgeçmek, caymak.

ἔκλησις, εως, ἡ (*f.*), unutma, unutulma, unutkanlık.

ἔκληψις, εως, ἡ (*f.*), toplama, bir araya getirme.

ἐκλίθην: κλίνω *pass. aor.*

ἐκλιπαίνω, yağlandırmak, şişmanlatmak.

ἐκλιπαρέω-ῶ, yalvarmak, yalvararak elde etmeye çalışmak.

ἐκλιπής, ής, ές (*adj.*), eksik, noksan; terk edilmiş, bırakılmış.

ἐκλογή, ῆς, ἡ (*f.*), seçim; seçki; alıntı.

ἐκλογίζομαι (*fut.* -ιοῦμαι, *aor.* ἐξελογισάμην; *pass. aor.* ἐξελογίσθην), hesaplamak, saymak; - üzerinde düşünmek, kafa yormak, incelemek; anlatmak.

ἐκλογισμός, οῦ, ὁ (*m.*), hesaplama, hesap.

ἔκλυτος, ος, ον (*adj.*), ayrılmış, serbest; hızlı, çabuk; hafif.

ἐκλύω, kurtarmak; azat etmek, serbest bırakmak, salıvermek, gevşetmek; uzaklaşmak, geri çekilmek || *med.* kurtarmak, özgürlüğüne kavuşturmak, azat etmek, serbest bırakmak.

ἐκμαίνω (*fut.* -μανῶ, *aor.* ἐξέμηνα; *pass. II. aor.* ἐξεμάνην), çıldırmak, delirmek, aklını kaybetmek.

ἐκμανθάνω, soruşturmak, araştırmak; titizlikle, dikkatle incelemek.

ἐκμαρτυρέω-ῶ, halk önünde, pek çok tanık karşısında ispatlamak.

ἐκμάσσω, *Att.* -άττω, temizlemek, silerek temizlemek, silmek; iz bırakmak || *med.* etkisini taşımak, izini taşımak.

ἐκμειλίσσομαι, bal gibi tatlı kılmak; yatıştırmak, sakinleştirmek.

ἐκμελετάω-ῶ, özen göstermek, itina etmek; (*inf.* ile) -meye çalışmak.

ἐκμετρέω-ῶ, bir uçtan öbür uca kadar ölçmek, tam olarak ölçmek, tamı tamına ölçmek.

ἔκμηνος, ος, ον (*adj.*), altı aylık.

ἐκμιμέομαι-οῦμαι, aynen, aslına uygun bir şekilde taklit etmek; taklidini yapmak.

ἐκμισέω-ῶ, tiksinmek, tiksinti duymak; iğrenmek.

ἐκμισθόω-ῶ, kiralamak, kiraya vermek.

ἐκμορφόω-ῶ, -e şekil vermeyi tamamlamak; betimlemek, tasvir etmek; çizmek.

ἐκμοχθέω-ῶ güçlükle tamamlamak, bitirmek; (bir yorgunluğa) katlanmak, dayanmak, tamammül etmek.

ἐκμοχλεύω, zorlamak, zor kullanmak; sıkıştırmak.

ἐκνέμομαι (*fut.* -οῦμαι; *pass. aor.* ἐξενεμήθην), otlatmaya götürmek; dışarı götürmek.

ἐκνευρίζω, gücünü azaltmak, güçsüzleştirmek, zayıflatmak.

ἐκνεύω (*aor.* ἐξένευσα), (bir şeyden kaçmak için) başını çevirmek; kaçınmak; eğilmek.

ἐκνέω (*fut.* -νεύσομαι, *aor.* ἐξένευσα), yüzmek, ortasından yüzmek, yüzerek uzaklaşmak, yüzerek kaçmak, yüzerek kurtulmak; kaçıp kurtulmak, kurtulmak.

ἐκνικάω-ῶ, tam bir zafer kazanmak; üstün gelmek, baskın çıkmak.

ἐκνίπτω (*fut.* -νίψω), yıkamak, yıkayarak temizlemek; (suçun, günahın) kefaretini ödemek || *med.* yıkanmak; arınmak.

ἐκνόμιος, ος, ον (*adj.*), çok büyük, kocaman, korkunç, olağanüstü, akıl almaz.

ἐκνομίως (*adv.*), çok, aşırı derecede.

ἔκνομος, ος, ον (*adj.*), yasadışı, yasal olmayan, gayrimeşru, kanun dışı.

ἐκνόμως (*adv.*), (olumsuz anlamda) korkunç, çok, aşırı derecede.

ἔκνοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), saçma, mantıksız, akla uygun olmayan, usa aykırı, saçma.

ἐκοντί (*adv.*), isteyerek, gönüllü olarak, seve seve.

ἐκόπην: κόπτω *pass. II. aor.*

ἑκούσιος, α, ον (*adj.*), istekli, razı, seve seve yapan.

ἔκοψα: κόπτω *aor.*

ἔκπαγλος, ος, ον (*adj.*), korkutucu, korkunç || (*adv.*) ἔκπαγλον, ἔκπαγλα, korkunç bir şekilde; şaşırtıcı, olağanüstü || (*adv.*) ἔκπαγλα, şaşırtıcı bir şekilde, olağanüstü.

ἐκπάγλως (*adv.*), şaşırtıcı bir şekilde; korkutucu, korkunç bir şekilde.

ἐκπαιδεύω, çocukluktan itibaren yetiştirmek, eğitmek.

ἐκπαίω (*fut.* -παιήσω, *aor.* ἐξέπαισα), kaçıp kurtulmak, kurtulmak.

ἔκπαλαι (*adv.*), uzun zamandan beri, uzun zamandır, eskiden beri.

ἐκπατάσσω, yenmek, galip gelmek, üstün gelmek, baskın çıkmak.

ἐκπαύω, sonuçlandırmak, son vermek; durdurmak, artık yapmamak || *med.* -meyi tamamen bırakmak, -mekten vazgeçmek.

ἐκπείθω, tam olarak ikna etmek, inandırmak, inanmasını sağlamak.

ἐκπειράομαι-ῶμαι (*fut.* -άσομαι, *aor.* ἐξεπειράθην), sınamak, denemek, tecrübe etmek.

ἐκπέμπω (*fut.* -πέμψω), dışarı göndermek, yollamak; kovmak, sürmek, sürgüne göndermek.

ἐκπεπταμένως (*adv.*), açık kalple, açık yüreklilikle.

ἐκπεραίνω, tamamlamak, sona erdirmek, sonuçlandırmak, bitirmek, ikmal etmek.

ἐκπεράω-ῶ, aşmak, geçmek; (*gen.* ile) bir yerden çıkmak; -in dışına taşımak; -e kadar girmek.

ἐκπέρθω (*fut.* -πέρσω), baştan aşağı yıkmak, tamamen yıkmak, ortadan kaldırmak.

ἐκπεριπλέω, çevresinde gemi yolculuğu, gemi seferi yapmak.

ἐκπετάννυμι (*fut.* ἐκπετάσω, *aor.* ἐξεπέτασα, *pf.* -; *pass. aor.* ἐξεπετάσθην, *pf.* ἐκπεπέτασμαι), (yelkeni) açmak; (ağı) germek.

ἐκπέτασις, εως, ἡ (*f.*), açma, yayma, germe.

ἐκπηγνύω, kalınlaştırmak, ağırlaştırmak.

ἐκπηδάω-ῶ, dışına atlamak, çıkmak; kendini -in dışına atmak; terk etmek, bırakmak.

ἐκπήδημα, ατος, τό (*n.*), sıçrama, sıçrayış, atlayış.

ἐκπιέζω, sıkıştırarak çıkarmak, sıkıp suyunu çıkarmak, sıkmak; püskürtmek.

ἐκπίεσις, εως, ἡ (*f.*), sıkıp çıkarma, sıkıp suyunu çıkarma, sıkma.

ἐκπίμπλημι (*fut.* ἐκπλήσω, *aor.* ἐξέπλησα), doldurmak; tamamlamak, bitirmek, eksikliğini gidermek, ikmal etmek.

ἐκπίνω (*fut.* ἐκπίομαι, *II. aor.* ἐξέπιον; *pass. fut.* ἐκποθήσομαι, *aor.* ἐξεπόθην, *pf.* ἐκπέπομαι), son damlasına, sonuna kadar içmek; dibine kadar içmek.

ἐκπίπτω (*fut.* ἐκπεσοῦμαι, *II. aor.* ἐξέπεσον, *pf.* ἐκπέπτωκα, *pl. pf.* ἐξεπεπτώκειν), sürgün edilmek, -in dışına atılmak; kaçmak; ayrılmak, dışına çıkmak.

ἐκπλέω (*fut.* ἐκπλεύσομαι, *aor.* ἐξέπλευσα), denize açılmak, yelken açmak, limandan ayrılmak, demir almak.

ἔκπλεως, ως, ων (*adj.*), (*gen.* ile) -ile dolu; bol; tam.

ἐκπλήκτως (*adv.*), akılsızca, aptalca.

ἔκπληξις, εως, ἡ (*f.*), korku, dehşet, ürküntü; şiddetli tutku.

ἐκπληρόω-ῶ, tamamlamak, bitirmek, ikmal etmek, sona erdirmek, sonuçlandırmak.

ἐκπλήσσω, *Att.* ἐκπλήττω (*fut.* -πλήξω, *aor.* ἐξέπληξα; *pass. fut.* ἐκπλαγήσομαι, *II. aor.* ἐξεπλήγην veya ἐξεπλάγην, *pf.* ἐκπέπληγμαι), şaşırtmak, şaşkınlığa uğratmak; korkutmak, ürkütmek.

ἔκπλοος-ους, όου-ου, ὁ (*m.*), (gemi için) hareket, kalkış, limandan ayrılma.

ἐκπλύνω, yıkamak; parlak hale getirmek.

ἔκπλυτος, ος, ον (*adj.*), yıkanmış, yıkanarak temizlenmiş.

ἐκπνέω, nefes vermek; ölmek; (rüzgâr için) esmek.

ἐκποδών (*adv.*), uzak, uzağa.

ἐκποιέω-ῶ, tamamlamak, bitirmek, sonuçlandırmak; gerçekleştirmek, yapmak; mümkün olmak; yetmek, yetişmek.

ἐκπολεμέω-ῶ, savaşa kışkırtmak.

ἐκπολεμόω-ῶ, savaşa kışkırtmak; birine karşı savaşmak || *pass.* düşman olmak, savaş halinde olmak.

ἐκπολιορκέω-ῶ, bir kuşatmadan sonra ele geçirmek, elde etmek.

ἐκπομπή, ῆς, ἡ (koloni) gönderme; (bir kadını) boşama; (*plur.*) akın, saldırı, hücum.

ἐκπονέω-ῶ, çalışarak yapmak, gerçekleştirmek, yerine getirmek; işlemek; tamamlamak; dikkatle araştırmak || *med.* yapmak, gerçekleştirmek.

ἐκπορεύω, (*pass. aor.* ἐξεπορεύθην), çıkartmak, götürmek || *med.* ἐκπορεύομαι, uzaklaşmak, çıkmak.

ἐκπορθέω-ῶ, harap etmek, yıkıntı haline getirmek, mahvetmek, yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek; yağmalamak, talan etmek.

ἐκπορίζω, sağlamak, temin etmek, tedarik etmek; hayal etmek, tasarlamak || *med.* kendisi için sağlamak, temin etmek, tedarik etmek.

ἐκποτάομαι-ῶμαι, (kar taneleri için) uçarak düşmek.

ἐκπράσσω, *Att.* -πράττω, gerçekleştirmek, yapmak; tamamlamak, bitirmek; yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek; öldürmek.

ἐκπρεπής, ής, ές (*adj.*), dikkat çekici, olağanüstü, fevkalâde; seçkin, mümtaz, güzide; (kötü anlamda) yakışıksız, yakışık almayan.

ἐκπρέπω (yalnızca *praes.*), belirmek, kendini göstermek, sivrilmek, öne çıkmak, tanınmak, göze çarpmak.

ἐκπρεπῶς (*adv.*), dikkat çekecek şekilde; (kötü anlamda) yakışıksız bir biçimde.

ἐκπρίασθαι (πρίαμαι'ın *II. aor. inf.*), satın almak; parayla satın almak, rüşvet vermek.

ἐκπροκαλέομαι-οῦμαι, kendisi için

çağırtmak, getirtmek.

ἐκπρολείπω, terk etmek, bırakmak; esirgemek, canını bağışlamak.

ἐκπροτιμάω-ῶ, herkesten çok saygı göstermek, aşırı saygı göstermek.

ἐκπτύω (*aor.* ἐξέπτυσα), tükürmek.

ἐκπυνθάομαι (*fut.* -πεύσομαι), araştırmak, öğrenmeye çalışmak, öğrenmek.

ἐκπυρόω-ῶ, ateşle yakıp yıkmak, ateşe vermek, tutuşturmak, yakmak.

ἔκπυστος, ος, ον (*adj.*), herkesçe bilinen, tanınmış, ünlü, meşhur.

ἔκπωμα, ατος, τό (*n.*), kupa, tas.

ἔκραγον: κράζω *II. aor.*

ἔκρανα: κραίνω *aor.*

ἐκράνθην: κραίνω *pass. aor.*

ἔκραξα: κράζω *aor.*

ἐκρήγνυμι (*fut.* -ρήξω, *aor.* ἐξέρρηξα; *pass. fut.* ἐκραγήσομαι, *II. aor.* ἐξερράγην), parçalamak, kırmak.

ἐκριζόω-ῶ (*fut.* -ώσω; *pass. fut.* ἐκριζωθήσομαι, *aor.* ἐξεριζώθην), kökünden çıkarmak, sökmek, söküp atmak.

ἐκριπίζω, yakmak, tutuşturmak, alevlendirmek.

ἐκρίπτω (*pass. II. aor.* ἐξερρίφην), dışına atmak, kovmak, sürmek; (oyuncu için) yuhalamak.

ἐκροή, ῆς, ἡ (*f.*), akma, akış.

ἐκρύφην: κρύπτω *pass. aor.*

ἔκρυψα: κρύπτω *aor.*

ἐκσαγηνεύω, ağ çekmek.

ἐκσαόω-ῶ (*aor.* ἐξεσάωσα), -den çıkarıp almak, kurtarmak; ölümden kurtarmak.

ἐκσημαίνω, açıklamak, göstermek; belirtmek, söylemek.

ἔκσπονδος, ος, ον (*adj.*), bir anlaşmadan çıkarılmış.

ἔκστασις, εως, ἡ (*f.*), yerini değiştirme; yönünü, yolunu değiştirme.

ἐκστατικός, ή, όν (*adj.*), (*gen.* ile) rahatsız eden; isteyerek fikir değiştiren; aklını yitirmiş, deli, çılgın.

ἐκστατικῶς (*adv.*), ἐκ. ἔχειν, aklını yitirmek, delirmek, çıldırmak.

ἐκστέλλω, süslemek, donatmak.

ἐκστέφω, taç takmak, çelenk takmak.

ἐκστρατεία, ας, ἡ (*f.*), sefer, sefere çıkma, bir ordunun hareketi.

ἐκστρατεύω, sefer yapmak, sefere çıkmak; sefer düzenlemek, bir seferi yönetmek || *med.* sefer yapmak, sefere çıkmak.

ἐκστρατοπεδεύω, dışarıda kamp, ordugâh kurmak.

ἐκστροφή, ῆς, ἡ (*f.*), altüst olma, ters çevrilme, devrilme; yön değiştirme; dağılma, parçalanma.

ἐκσυρίττω (yalnızca *praes.*) ıslıklamak, ıslık çalarak kovmak; yuhalamak.

ἐκσῴζω, kurtarmak, bir tehlikeden kurtarmak || *med.* bir tehlikeden kurtulmak; kurtarmak.

ἐκτάδην (*adv.*), boyunca.

ἐκτάδιος, α, ον (*adj.*), geniş, bol (giysi için).

ἔκταμαι: κτείνω *pf.*

ἔκτανον: κτείνω *poet. aor.*

ἐκτανύω (*fut.* -ύσω, *aor.* ἐξετάνυσα; *pass. aor.* ἐξετανύσθην), germek, uzatmak.

ἐκταράσσω, *Att.* -άττω, altüst etmek,

altını üstüne getirmek; allak bullak etmek, bozmak.

ἔκτασις, εως, ἡ (*f.*), germe, uzatma.

ἐκτάσσω, *Att.* -τάττω, savaş düzenine sokmak || *med.* savaş düzenine girmek, savaş düzenine göre dizilmek.

ἔκτεινα: κτείνω *aor.*

ἐκτείνω, germek, uzatmak; açmak, yaymak, geliştirmek.

ἐκτειχίζω, surlarla çevirmek; surlarla kuşatmak, güçlendirmek, tahkim etmek.

ἐκτελευτάω-ῶ, tamamlamak, bitirmek, sonuçlandırmak; bitmek, tamamlanmak, sonuçlanmak.

ἐκτελέω-ῶ (*fut.* -τελέσω), sonuna vardırmak, sonuçlandırmak, tamamlamak, bitirmek.

ἐκτελής, ής, ές (*adj.*), bitmiş, sonuçlanmış; eksiksiz, tam, yetkin, mükemmel.

ἐκτέμνω, kesmek, keserek çıkarmak; ayırmak, bölmek.

ἐκτενής, ής, ές (*adj.*), dikkatli, titiz, müşkülpesent; özenli, dikkatli, itinalı.

ἐκτενῶς (*adv.*), özenle, dikkatle, itinayla; içtenlikle, samimiyetle.

ἐκτεχνάομαι-ῶμαι (*aor. 3. pers. sing.* ἐξετεχνήσατο), hayal etmek; bulmak, icat etmek, keşfetmek.

ἐκτήκω (*fut.* -τήξω, *II. aor.* ἐξέτακον, *pf.* ἐκτέτηκα; *pass. aor.* ἐτήχθην veya ἐξετάκην), eritmek; tüketmek, bitirmek; tükenmek.

ἐκτίθημι (*fut.* ἐκθήσω, *aor.* ἐξέθηκα), bir çocuğu dışarı bırakmak, sokağa bırakmak, terk etmek || *med.* dışarı taşımak; açıklamak, ayrıntılı olarak açıklamak, göstermek.

ἐκτιθηνέομαι-οῦμαι, yetiştirmek, büyütmek; beslemek.

ἐκτικός, ή, όν (*adj.*), sürekli, sağlam, dayanıklı; alışılmış; kolay, basit.

ἐκτίκτω (*fut.* -τέξομαι, *pf.* -τέτοκα), çocuk doğurmak, çocuk dünyaya getirmek.

ἐκτικῶς (*adv.*), alışkanlıkla; alışılmış biçimde; bir geleneğe uygun olarak; kolayca.

ἐκτιμάω-ῶ, büyük bir saygı göstermek; çok yüksek değer biçmek, fiyat vermek; kestirmeden hesaplamak, kestirmek.

ἐκτίμησις, εως, ἡ (*f.*), yüksek değer.

ἔκτιμος, ος, ον (*adj.*), onurlardan yoksun bırakılmış, onurlandırılmayan, onurlandırılmamış.

ἐκτίνω, (bir borcu, vergiyi, cezayı) ödemek; bedelini, karşılığını ödemek || *med.* öç almak, cezalandırarak intikam almak.

ἔκτισις, εως, ἡ (*f.*), (bir borcu, vergiyi, cezayı) ödeme; kefaret.

ἔκτισμαι: κτίζω *pass. pf.*

ἔκτοθεν (*adv.*), uzağa, uzaktan, dışarıya, dışarıdan || (*praep.*), (*gen.* ve *acc.* ile) -in dışına, -den uzağa, -den ayrı; -sız.

ἔκτοθι (*adv./praep.*), (*gen.*) hariç, -in dışında.

ἐκτομή, ῆς, ἡ (*f.*), kesme, kesik; ortadan kaldırma, yok etme; hadım etme.

ἐκτοξεύω, sonuna kadar atmak; sürmek, sürgüne göndermek, kovmak; ok atmak.

ἐκτοπίζω, yerini değiştirmek; uzaklaştırmak; yer değiştirmek, uzaklaşmak, kaçmak; (kuşlar için) göç etmek.

ἐκτόπιος, ος veya α, ον (*adj.*), uzağa taşınmış, uzağa götürülmüş, uzak; yabancı.

ἔκτοπος, ος, ον (*gen.* ile) -den uzak; yabancı; alışılmamış, garip, acayip.

ἐκτόπως (*adv.*), olağandışı bir tarzda, alışılmamış bir şekilde.

ἕκτος, η, ον (*adj.*), altıncı.

ἐκτός (*adv.*), dışarıda || (*praep.*), (*gen.* ile) -in dışında, ötesinde.

ἔκτοσε (*adv.*), dışına, dışında.

ἔκτοσθε (*adv.*), dışına; dışarıdan.

ἔκτοτε (*adv.*), o zamandan beri, o zamandan itibaren.

ἐκτραγῳδέω-ῶ, tumturaklı veya trajik sözlerle anlatmak; birini tumturaklı sözlerle övmek.

ἐκτράπελος, ος, ον (*adj.*), olağanüstü büyüklükte, dev gibi, kocaman.

ἐκτραχύνω, sert hale getirmek, sertleştirmek; öfkelendirmek; güçlendirmek, şiddetlendirmek.

ἐκτρέπω (*fut.* -τρέψω), yolundan çevirmek, yolundan saptırmak, yönünü değiştirmek || *med.* (*II. aor.* ἐξετραπόμην), yön değiştirmek, (yolundan) uzaklaşmak, sapmak.

ἐκτρέφω (*fut.* -θρέψω), beslemek, büyütmek, bakmak, yetiştirmek, eğitmek || *med.* bakmak, özen göstermek; yetiştirmek, eğitmek.

ἐκτρέχω (*fut.* ἐκθρέξομαι veya ἐκδραμοῦμαι, *II. aor.* ἐξέδραμον), koşarak çıkmak.

ἐκτρίβω, sürtüştürerek (ateş) çıkarmak; cilâlamak; yolmak, çıkarmak; (bir ülkeyi) mahvetmek.

ἐκτροπή, ῆς, ἡ (*f.*), çevirme, döndürme, uzaklaştırma, yolundan sapma, yolunu değiştirme.

ἐκτρυχόω-ῶ, tüketmek, bitirmek; yıpratmak, mahvetmek; paramparça etmek; eskitmek.

ἔκτυπον: ἐκτυπέω-ῶ *II. aor.*

ἐκτυπόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐξετύπωσα, *pf.* -; *pass.* yalnızca *aor.* ve *pf. part.*), biçim vermek, biçimlendirmek; taslak yapmak; bir modele göre biçim vermek.

ἐκτυφλόω-ῶ, tamamen kör etmek; karartmak, söndürmek.

ἐκτύφλωσις, εως, ἡ (*f.*), tamamen kör etmek.

ἕκτωρ, ορος, ὁ, ἡ (*adj.*), sıkıca tutan, destekleyen (Zeus'un epiteti); (*m.*); (gemide) demir, çapa.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ (*m.*), Hektor, Troia Kralı Priamos'un oğlu.

ἔκυθον: κεύθω *II. aor.*

ἑκυρά, ᾶς, ἡ (*f.*), kocanın annesi, kayınvalide, kaynana.

ἑκυρός, οῦ, ὁ (*m.*), kocanın babası, kayınpeder.

ἔκυσα: κυνέω-ῶ *aor.*

ἐκφαίνω (*fut.* -φανῶ, *aor.* ἐξέφηνα; *pass. II. aor.* ἐξεφάνην), parlatmak; parlamak; göstermek, ortaya çıkarmak, gün ışığına çıkarmak; dünyaya getirmek; düşüncesini, fikrini açıklamak; (gerçeği, sırrı) açığa çıkarmak; (savaş) ilan etmek || *med.* gün ışığına çıkmak.

ἐκφανής, ής, ές (*adj.*), görünür, belirgin, bariz; parlak; ünlü, meşhur.

ἐκφαντικός, ή, όν (*adj.*), açıklamaya, göstermeye özgü.

ἐκφαντικῶς (*adv.*), anlamlı bir biçimde, manalı bir tarzda.

ἐκφανῶς (*adv.*), açıkça, açık açık, aleni, besbelli.

ἔκφασις, εως, ἡ (*f.*), açıklama, bildirim, ifade.

ἔκφατος, ος, ον (*adj.*), sözle anlatılmaz, dile getirilmez, ifade edilmez.

ἐκφάτως (*adv.*), dine aykırı bir sözle; yüksek sesle; açıkça, aleni olarak, alenen.

ἐκφαυλίζω, kınamak, ayıplamak; hor görmek, küçümsemek.

ἐκφέρω (*fut.* ἐξοίσω, *aor.* ἐξήνεγκα, *II. aor.* ἐξήνεγκον; *pass. aor.* ἐξηνέχθην), alıp götürmek, taşımak, nakletmek; (bir eseri) yayımlamak, basmak; bitirmek, tamamlamak || *med.* ἐκφέρομαι (*fut.* ἐξοίσομαι, *aor.* ἐξηνεγκάμην), bir yerden başka bir yere taşımak, kendisiyle birlikte götürmek; elde etmek, kazanmak; düşüncesini, fikrini söylemek.

ἐκφεύγω, (ἐκ ve *gen.* ile) kaçmak, kaçıp kurtulmak, -den uzaklaşmak.

ἔκφημι (*med. praes. inf.* ἐκφάσθαι), ifade etmek, söylemek, dile getirmek, anlatmak.

ἐκφθείρω, baştan aşağı mahvetmek, yıkmak, yıkıntı haline getirmek || *pass.* yıkıntı haline gelmek, harap olmak, yok olmak.

ἐκφθίνω, tahrip etmek, mahvetmek; tamamen ortadan kaldırmak, yok etmek, imha etmek.

ἐκφλέγω, tutuşturmak, yakmak; alevlemek, coşturmak.

ἐκφοβέω-ῶ, korkutmak, korku salmak, ürkütmek || *pass.* korkmak, ürkmek.

ἔκφοβος, ος, ον (*adj.*), korkutucu, korku verici, ürkütücü, ürkünç.

ἐκφοιτάω-ῶ, sık sık (ava) çıkmak; çıkmak; ἐκφ. εἰς μανίαν, aklını yitirmek; (söylenti için) yayılmak, duyulmak.

ἐκφορά, ᾶς, ἡ (*f.*), taşıma, nakil; ölünün evden götürülmesi, cenaze konvoyu; açığa vurma; söyleyiş, telâffuz.

ἐκφορέω-ῶ, dışarı taşımak, alıp götürmek || *med.* dışarı taşınmak, dışarı gitmek.

ἔκφορος, ος, ον (*adj.*), taşınabilen; şiddetli, coşkulu, ateşli; yıkan, mahveden, ortadan kaldıran; (kadın için) dünyaya getiren.

ἐκφορτίζομαι (*pf.* ἐκπεφόρτισμαι), bir mal gibi atılmak, terk edilmek; ihanete uğramak.

ἐκφράζω, ayrıntılı olarak açıklamak, tüm detaylarıyla açıklamak, izah etmek, anlatmak.

ἔκφρασις, εως, ἡ (*f.*), tasvir, betim, betimleme.

ἐκφρέω (*fut.* ἐκφρήσω, *aor.* ἐξέφρησα), dışarı taşımak, dışarı çıkarmak, dışarı götürmek.

ἐκφροντίζω, düşünmek, düşünceye dalmak; tasarlamak, hayal etmek.

ἔκφρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, aklını kaybetmiş, çıldırmış, delirmiş.

ἐκφυλάσσω, özenle korumak, dikkatle bakmak, gözlemek, kollamak.

ἔκφυλος, ος, ον (*adj.*), yabancı bir *phyle*'den (→ φυλή); yabancı; alışılmamış, olağanüstü, fevkalâde.

ἐκφυσάω-ῶ, yaymak.

ἐκφυσιάω-ῶ, üfleyerek çıkarmak, yaymak.

ἐκφύω, döllemek; babası olmak, vücuda getirmek; (kadın için ender olarak kullanılır) doğurmak, dünyaya getirmek; (şu zamanlarda *intrans.*: *II. aor.* ἐξέφυν, *pf.* ἐκπέφυκα, *ep. pf.* ἐκπέφυα), (*gen.* ile) -den doğmak, -den gelmek.

ἐκφωνέω-ῶ, yüksek sesle konuşmak, bağırmak.

ἐκφώνησις, εως, ἡ (*f.*), bağırma, ünlem; söyleyiş, telâffuz.

ἐκχέω (*fut.* -χεύσω, *aor.* ἐξέχεα; *pass. aor.* ἐξεχύθην, *pf.* ἐκκέχυμαι), akıtmak, dökmek, yaymak || *med.* (*ep. aor. 3. pers. sing.* ἐκχεύσατο), kendisi için yaymak, dökmek.

(1) ἐκχράω-ῶ (yalnızca *fut.* ve *aor. impers.* ἐκχρήσει, ἐξέχρησε), yetmek, yetişmek, kâfi gelmek.

(2) ἐκχράω-ῶ (*imp. 3. pers. sing.* ἐξέχρη önceden haber vermek, bildirmek; bir kehanet bildirmek, kehanette bulunmak.

ἐκχρηματίζομαι, parasını zorla almak.

ἐκχρῶννυμι, boyamak, renk vermek.

ἐκχύτης, ου, ὁ (*m.*), savurgan, tutumsuz, müsrif.

ἐκχωρέω-ῶ, bir ülkeyi terk etmek, göç etmek; bir yerden çıkmak; yerini bırakmak, çekilmek.

ἑκών, οῦσα, όν (*adj.*) *gen.* -όντος, -ούσης, -όντος, isteyerek, bilerek, bilinçli olarak, seve seve, memnuniyetle; οὐχ ἑκ., istemeye istemeye, arzusu dışında, rızası olmaksızın.

ἐλάα, άας, ἡ (*f.*), zeytin; zeytin ağacı.

ἔλαβον: λαμβάνω *II. aor.*

ἐλαθόμην: λανθάνω *med. II. aor.*

ἔλαθον: λανθάνω *II. aor.*

ἐλαία, ας, ἡ (*f.*), zeytin, zeytin ağacı.

ἔλαιον, ου, τό (*n.*), zeytinyağı.

ἐλαιοπώλης, ου, ὁ (*m.*), yağ tüccarı.

ἐλάκησα: λάσκω *aor.*

ἔλακον: λάσκω *II. aor.*

ἐλάσομαι: ἐλαύνω *med. fut.*

ἐλάσω: ἐλαύνω *fut.*

ἐλασσόω-ῶ, *Att.* ἐλαττόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἠλάττωσα, *pf.* ἠλάττωκα; *pass. fut.* ἐλαττωθήσομαι, *aor.* ἠλαττώθην, *pf.* ἠλάττωμαι), azaltmak, küçültmek; alçaltmak, indirmek.

ἐλάσσων, *Att.* ἐλάττων, ων, ον *gen.* ονος (ὀλίγος'un *comp.*u) daha küçük, daha aşağı, daha az sayıda.

ἐλάτη, ης, ἡ (*f.*), köknar ağacı; köknar ağacından yapılmış nesne: kürek; gemi.

ἐλατήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), (at, araba için) sürücü.

ἐλατήριος, ος, ον (*adj.*), kovan; püskürten, iten.

ἐλαύνω (*imp.* ἤλαυνον, *fut.* ἐλάσω, *Att.* ἐλῶ, *aor.* ἤλασα, *pf.* ἐλήλακα; *pass. aor.* ἠλάθην, *pf.* ἐλήλαμαι ve ἐλήλασμαι, *pl. pf.* ἠληλάμην), (at veya araba) sürmek, yönetmek; ileri itmek, uzatmak; izlemek, kovala-

mak || *med.* (*fut.* ἐλάσομαι, *aor.* ἠλασάμην), ganimet olarak almak, götürmek; atla ilerlemek; araba veya gemide ilerlemek.

ἐλάφειος, ος, ον (*adj.*), geyik+, geyikle ilgili, geyiğe ait.

ἐλαφηβολία, ας, ἡ (*f.*), geyik avı.

Ἐλαφηβόλια, ων (τά), (*n. plur.*) ἱερὰ ἑἑ, *hiera Elaphebolia*, geyik avını içeren, Tanrıça Artemis ile ilgili dinsel şölen.

Ἐλαφηβολιών, ῶνος, ὁ (*m.*), Attika yılının, Elaphebolia şölenin kutlandığı dokuzuncu ayı (Mart sonu-Nisan başına karşılık düşer).

ἐλαφηβόλος, ος, ον (*adj.*), geyikleri kovalayan, izleyen; geyikleri vuran (Tanrıça Artemis'in bir epiteti).

ἐλαφοκτόνος, ος, ον (*adj.*), geyikleri öldüren (Artemis).

ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), geyik.

ἐλαφρίζω, hafif hale getirmek, hafifletmek.

ἐλαφρός, ά, όν (*adj.*), hafif; atik, çevik; kolay, rahat; (kişi için) yumuşak huylu, sevimli, cana yakın.

ἐλαφρῶς (*adv.*), hafifçe, hafif bir şekilde; kolayca, kolaylıkla, zahmetsizce, sıkıntı çekmeden.

ἐλάχιστος, η, ον (*adj.*), (ὀλίγος'un *sup.*) çok küçük, en küçük, en az sayıda, çok az sayıda.

ἔλαχον: λαγχάνω *II. aor.*

ἔλδομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), çok istemek, yürekten dilemek.

ἔλδωρ, *ep.* ἐέλδωρ, τό (*n.*), arzu, istek, dilek.

ἐλεαίρω, (*imp.* ἐλέαιρον), acımak, merhamet etmek.

ἐλεγεία, ας, ἡ (*f.*), *elegeia*, *elegeion* vezniyle yazılmış şarkı.

ἐλεγεῖον, ου, τό (*n.*), *elegeion*, bir *heksametron* ve bir *pentametron*'dan oluşan ölçü, yas şarkısı.

ἐλεγκτικῶς (*adv.*), ikna edecek şekilde; kesin, kati bir şekilde.

ἐλέγμην: λέγω (1) *II. med. aor.*

ἔλεγξις, εως, ἡ (*f.*), ikna etme, ikna; çürütme, boşa çıkarma; kınama, ayıplama.

ἔλεγος, ου, ὁ (*m.*), yas şarkısı, ağıt.

ἐλεγχής, ής, ές (*adj.*), kınanacak, ayıplanacak; utanılacak, utanç verici; aşağılık, âdi, bayağı.

ἔλεγχος, εος-ους, τό (*n.*), utanç, yüzkarası.

ἔλεγχος, ου, ὁ (*m.*), bir suçlamayı çürütmek için kanıt; kanıt, delil.

ἐλέγχω (*fut.* ἐλέγξω, *aor.* ἤλεγξα; *pass. fut.* ἐλεγχθήσομαι, *aor.* ἠλέγχθην, *pf.* ἐλήλεγμαι), denemek, tecrübe etmek; ispatlamak, yanlışlığını ortaya koymak, çürütmek; kınamak, ayıplamak, yermek; eleştirmek, tenkit etmek; suçlamak, itham etmek; soruşturmak, araştırmak.

ἐλεεινός, *Att.* ἐλεινός, ή, όν (*adj.*), acıma uyandıran, acınacak, yürekler acısı, içler acısı, acıklı.

ἐλεεινῶς, *Att.* ἐλεινῶς (*adv.*), acımayla, merhametle; acınacak şekilde.

ἐλεέω-ἐλεῶ (*imp.* ἠλέουν, *fut.* ἐλεήσω, *aor.* ἠλέησα; *pass. pf.* ἠλέημαι), acımak, acıma duymak, merhamet etmek, merhamet duymak; üzülmek, üzüntü duymak.

ἐλεήμων, ων, ον (*adj.*), merhametli, merhamet duyan, acıyan.

ἕλειος, α, ον (*adj.*), bataklık+, bataklıkla ilgili, bataklığa ait; bataklıkta yaşayan.

ἐλελίζω (yalnızca *praes.* ve *aor.* ἠλέλιξα), savaş çığlığı, narası atmak.

ἐλελίζω (*imp.* ἐλέλιζον, *aor.* ἐλέλιξα; *pass. aor.* ἐλελίχθην), döndürmek; sarsmak, sallamak; toplamak; toplanmak || *med.* kendi üzerinde yuvarlanmak.

ἑλέναυς, ἡ (*adj.*) (yalnızca *nom.*), gemileri harap eden, mahveden; gemiler için uğursuz (Helene'nin isminden yapılmış sözcük oyunu).

Ἑλένη, ης, ἡ (*f.*), Helene, Zeus ile Leda'nın kızı, Mykenai Kralı Agamemnon'un kardeşi Menelaos'un karısı.

ἐλεός, οῦ, ὁ (*m.*), mutfak masası; kesme masası.

ἔλεος, ου, ὁ (*m.*), acıma, merhamet.

ἑλέπολις, εως, ἡ (*adj.*), kentleri yıkan, kentleri yok eden.

ἑλετός, ή, όν (*adj.*), yakalanabilir; alınabilir, ele geçirilebilir.

ἐλευθερία, ας, ἡ (*f.*), özgürlük, bağımsızlık, hürriyet; egemenlik, hâkimiyet.

ἐλευθέριος, ος veya α, ον (*adj.*), özgür, hür bir insana yakışan.

ἐλευθεριότης, ητος, ἡ (*f.*), özgür bir insanın konumu, özgürlük, bağımsızlık, hürriyet.

ἐλευθερίως (*adv.*), özgür bir şekilde, özgürce, hür bir şekilde.

ἐλεύθερος, α, ον (*adj.*), özgür, hür, bağımsız, serbest.

ἐλευθερόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἠλευθέρωσα, *pf.* ἠλευθέρωκα; *pass. aor.* ἠλευθερώθην, *pf.* ἠλευθέρωμαι), serbest bırakmak, azat etmek, özgürlüğünü vermek || *med.* azat edilmek, özgürlüğüne kavuşmak.

ἐλευθέρως (*adv.*), özgürce, bağımsızca, serbestçe; özgür bir insan olarak.

ἐλευθέρωσις, εως, ἡ (*f.*), özgürlük, bağımsızlık, hürriyet; azat etme, özgürlüğe kavuşturma.

ἐλευθερωτής, οῦ, ὁ (*m.*), kurtarıcı.

Ἐλευσίς, ῖνος, ἡ (*f.*), Eleusis. Attika bölgesinin Demeter ve kızı Persephone'ye ait gizem kültüyle (*mysterion*) ünlü *demos*'u.

ἐλεύσομαι: ἔρχομαι *fut.*

ἐλέφας, αντος, ὁ (*m.*), fil; fildişi.

ἐλέχθην: λέγω (2) *pass. aor.*

ἐλήλακα: ἐλαύνω *pf.*

ἐλήλαμαι: ἐλαύνω *pass. pf.*

ἐλήλεγμαι: ἐλέγχω *pass pf.*

ἐλήλυθα: ἔρχομαι *pf.*

ἐλήφθην: λαμβάνω *pass. aor.*

ἐλήχθην: λαγχάνω *pass. aor.*

ἐλθεῖν: ἔρχομαι *II. aor. inf.*

ἕλιγμα, ατος, τό (*n.*), yuvarlanma; yuvarlak nesne.

ἑλιγμός, οῦ, ὁ (*m.*), dönme, dönüş; kıvrım, büklüm.

ἑλίκη, ης, ἡ (*f.*), sarmal, spiral, helezon.

ἑλικηδόν (*adv.*), spiral halinde, sarmal olarak; daire şeklinde.

ἑλικοειδής, ής, ές ve ἑλικώδης, ης, ες (*adj.*), sarmal, spiral biçiminde

olan; dolambaçlı, girintili çıkıntılı.
Ἑλικών, ῶνος, ὁ (*m.*), Helikon, Boiotia bölgesinde, Apollon ve Musa'lar kültüyle ünlü bir dağ; aynı bölgede yer alan bir ırmak.
ἑλίκωψ, ωπος, ὁ, ἡ (*adj.*), gözleri hareketli, canlı.
ἐλινύω (*imp.* ἠλίνυον, *fut.* ἐλινύσω, *aor.* ἠλίνυσα, *poet.* ἐλίνυσα, *pf.* -), hareketsiz kalmak; dinlenme halinde olmak; (*part.* ile) -meyi durdurmak, -meye ara vermek; boşuna vakit kaybetmek; işsiz olmak.
(1) ἕλιξ, ικος, ὁ, ἡ (*adj.*), çember, daire çizen şey; sarmal, helezon şeklinde olan, spiral şeklinde olan şey.
(2) ἕλιξ, ικος, ἡ (*f.*), sarmal, helezon, spiral.
ἐλιπόμην: λείπω *med. ve pass. II. aor.*
ἔλιπον: λείπω *II. aor.*
ἑλίσσω, *Att.* ἑλίττω (*imp.* εἵλισσον, *fut.* ἑλίξω, *aor.* εἵλιξα; *pass. aor.* εἱλίχθην, *pf.* εἵλιγμαι, *pl. pf.* εἱλίγμην), döndürmek, çevirmek, yuvarlamak || *med.* (*fut.* ἑλίξομαι, *aor.* εἱλιξάμην), daire çizmek, daire biçiminde hareket etmek; yuvarlanmak; dönmek, fır dönmek; dolaşmak, bir tur yapmak, gidip gelmek; -ile meşgul olmak; döndürmek.
ἑλκέω-ῶ (*fut.* ἑλκήσω, *aor.* ἥλκησα, *pass. aor. part.* ἑλκηθείς), çekmek, çekiştirmek, sürüklemek; yırtmak, parçalamak; kötü davranmak, hırpalamak.
ἕλκος, εος-ους, τό (*n.*), yara; (ağaçta) yarık.
ἑλκόω-ῶ (*aor.* ἥλκωσα), yırtarak yaralamak; (*mec.*) yüreğini parça parça etmek, çok üzmek.
ἕλκυσις, εως, ἡ (*f.*), çekme, sürükleme.
ἑλκυσμός, οῦ, ὁ (*m.*), çekme, sürükleme.
ἑλκυστάζω (yalnızca *praes. part.*), çekmek, çekerek götürmek, sürüklemek.
ἑλκυστέος, α, ον (*adj.*), çekilmesi gereken; çekilebilir, çekerek götürülebilir.
ἑλκύω (*fut.* ἑλκύσω, *aor.* εἵλκυσα, *ep. aor. 3. pers. sing.* ἕλκυσε; *pass. aor.* εἱλκύσθην), bu fiilin çekimi bazı zamanlarda ἕλκω ile ortaktır (→ ἕλκω).
ἕλκω (*imp.* εἷλκον, *fut.* ἕλξω, *aor.* εἷλξα veya εἵλκυσα, *pf.* -; *pass. fut.* ἑλκυσθήσομαι, *aor.* εἱλκύσθην, *pf.* εἵλκυσμαι), çekmek, çekiştirmek, sürüklemek || *med.* kendisi için çekmek; (ırmak için) uzanmak, yayılmak.
ἐλλαμπρύνω, parlak kılmak, parlak yapmak; parlaklığını, görkemini göstermek, sergilemek, teşhir etmek; kibirlenmek, kendini üstün görmek, büyüklenmek, kasılmak.
ἐλλάμπω, parlamak, ışıldamak, aydınlatmak, ışık vermek || *med.* (*dat.* ile) fark edilmek, sivrilmek, kendini göstermek; ünlü, tanınmış, meşhur olmak; ün kazanmak, ün salmak.
ἔλλαμψις, εως, ἡ (*f.*), aydınlatma; parlaklık, parıltı, ışıltı.
Ἑλλάνικος, ου, ὁ (*m.*), Hellanikos, Mytileneli (Lesbos) ünlü Klasik Çağ tarihçisi.

Ἑλλανοδίκης, ου, ὁ (*m.*), *Hellanodikes*, Olympia Oyunları'nda hakem.
Ἑλλάς, άδος, ἡ (*adj.*), Hellas+, Hellas ile ilgili, Hellas'a ait, Yunanistan ile ilgili || (*subst.*) ἡ Ἑλλάς, Hellas, Yunanistan.
ἔλλειμμα, ατος, τό (*n.*), eksiklik, noksan, açık; hesap açığı.
ἐλλείπω (*fut.* -είψω, *aor.* ἐνέλειψα, *II. aor.* ἐνέλιπον, *pf.* ἐλλέλοιπα), bir yana bırakmak, arkada bırakmak; ihmal etmek, savsaklamak; aldırmamak, aldırış etmemek, önemsememek, önem vermemek, boş vermek.
(1) Ἕλλην, ηνος, ὁ (*m.*), Hellen, Deukalion'un oğlu, Hellenlerin mitolojik ortak atası.
(2) Ἕλλην, ηνος, ὁ, ἡ, τό (*adj.*), Hellen+, Yunan+, Grek+, Hellenle ilgili || (*subst.*) οἱ Ἕλληνες, Hellenler, Yunanlar.
ἑλληνίζω (*imp.* ἡλλήνιζον, *fut.* ἑλληνιῶ, *aor.* ἡλλήνισα; *pass. aor.* ἡλληνίσθην, *pf.* ἡλλήνισμαι), Hellence konuşmak, Hellen dilinde konuşmak; Hellenleştirmek.
ἑλληνικός, ή, όν (*adj.*), Hellen+, Hellenlerle ilgili, Hellenlere ait, Grek+, Greklere ait || (*subst.*) ὁ Ἑλληνικός, Hellen, Yunan, Grek; ἡ ἑλληνική (*scil.* γλῶσσα) Hellen dili; τό ἑλληνικόν, Hellen ırkı, Hellen soyu; Hellen kültürü, Hellen gelenekleri; Hellen ordusu; τὰ ἑλληνικά, Hellenlerle ilgili şeyler meseleler, yani Hellen tarihi, Hellen edebiyatı; Hellenlere benzer || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.
Ἑλληνικῶς (*adv.*), Hellenler tarzında; Hellenler gibi, Hellen dilinde.
Ἑλλήνιος, α, ον (*adj.*), Hellenlere özgü; Hellen kökenli.
ἑλληνιστί (*adv.*), Hellen tarzında; Hellen dilinde, Hellencede.
Ἑλλήσποντος, ου, ὁ (*m.*), Hellespontos, Çanakkale Boğazı.
ἐλλιπής, ής, ές (*adj.*), (*gen.* ile) -i unutan; ihmalci, ihmalkâr, savsaklayan; yetersiz; -i eksik, noksan.
ἔλλογος, ος, ον (*adj.*), akıllı, mantıklı, makûl, aklı başında.
ἐλλοχάω-ῶ, tuzak kurmak, tuzak hazırlamak, pusu kurmak.
ἐλλοχίζω (yalnızca *praes.*), tuzak kurmak, tuzak hazırlamak, pusu kurmak.
ἔλλυπος, ος, ον (*adj.*), üzgün, üzüntülü, kederli; acıklı, üzücü, hazin; can sıkıcı.
ἕλος, εος-ους, τό (*n.*), bataklık.
ἐλπίζω (*imp.* ἤλπιζον, *fut.* ἐλπίσω veya ἐλπιῶ, *aor.* ἤλπισα, *pf.* ἤλπικα), ümit etmek, ummak, beklemek; düşünmek, inanmak; (olumsuz anlamda) korkmak.
ἐλπίς, ίδος, ἡ (*f.*), beklenti, ümit, umut; (olumsuz anlamda) korku.
ἔλπω (yalnızca *praes.* ἔλπει), ümit vermek, ümitlendirmek, || *med.* ümit etmek, ummak, beklemek; düşünmek, inanmak; (olumsuz anlamda) korkmak.
ἔλσα: εἴλλω *aor.*
ἔλυγξα: λύζω *aor.*
ἔλυτρον, ου, τό (*n.*), örtmeye yarayan her şey; vücut, beden; sarnıç.

ἐλυτρόω-ῶ, örtmek; sarmalamak, kuşatmak.
ἐλύω *Att.* ἐλύω (yalnızca *pass. aor.*) yuvarlamak; yuvarlanmak.
ἐλῶ: ἐλαύνω *Att. fut.*
ἕλωρ, τό ve ἑλώριον, ου, τό (*n.*), av, kurban; intikam, öç.
ἐμάγην: μάσσω *pass. II. aor.*
ἔμαθον: μανθάνω *II. aor.*
ἐμάνην: μαίνομαι *pass. II. aor.*
ἔμαξα: μάσσω *aor.*
ἔμαπον: μάρπτω *II. aor.*
ἐμασάμην: μαίομαι *aor.*
ἐμαυτοῦ, ῆς, (*nom.* -), (*pron.*) genellikle *gen.* olarak kullanılır: kendi, kendisinin.
ἐμάχθην: μάσσω *pass. aor.*
ἐμβαδίζω, içinde yürümek, yürümek.
ἐμβαίνω (*fut.* -βήσομαι, *II. aor.* ἐνέβην, *pf.* ἐμβέβηκα), -e girmek, içine girmek, ilerlemek; içinde, üzerinde yürümek; üzerine binmek, üzerine çıkmak; gemiye binmek.
ἐμβάλλω (*fut.* -βαλῶ, *II. aor.* ἐνέβαλον, *pf.* ἐμβέβληκα), içeri, içine atmak; bir yere sokmak, yerleştirmek; (εἰς ve *acc.* ile) istila etmek, ele geçirmek || *med.* ἐμβάλλομαι (*fut.* -βαλοῦμαι), kendisi için atmak; üzerine atılmak, hücum etmek; (bir düşünceyi) kafasına koymak.
ἐμβαπτίζω, (*dat.* ile) içine daldırmak, batırmak.
ἐμβάπτω, içine batırmak, daldırmak, sokmak.
ἐμβασιλεύω, bir yerde, bir ülkede (*dat.*) hüküm sürmek, egemen olmak; (kişi için *gen.* ile) hükmetmek, yönetmek, idare etmek.
ἐμβατεύω, (*gen.* ile) -e, -in içine girmek; (tanrılar için) bir yere sık sık gidip gelmek.
ἐμβατήριος, ος, ον (*adj.*), yürüyüşle ilgili, yürüyüşe ait.
ἐμβιβάζω (*fut.* -βιβάσω, *Att. fut.* -βιβῶ), -e sokmak; gemiye bindirmek; gemiye binmek.
ἔμβιος, ος, ον (*adj.*), (bitki için) canlı; dayanıklı || (*subst.*) τὸ ἔμβιον, yaşam; yaşam ilkesi.
ἐμβιόω-ῶ (*fut.* -ώσομαι, *aor.* ἐνεβίωσα, *II. aor.* ἐνεβίων, *pf.* ἐμβεβίωκα), bir yerde yaşamak; (bitki için) bitmek, çıkmak, yetişmek.
ἐμβίωσις, εως, ἡ (*f.*), bir yerde veya -in üzerinde yaşama.
ἐμβλέπω, bakmak, -e gözlerini dikmek.
ἐμβοάω-οῶ, çığlık atmak, çığlık koparmak, bağırmak.
ἐμβολή, ῆς, ἡ (*f.*), akın, hücum, saldırı; ele geçirme, istila; geçit, boğaz; ırmak ağzı, delta; bir savaş makinesi.
ἐμβραδύνω, (*dat.* ile), geciktirmek; ağırdan almak; durmak.
ἐμβρέχω, ıslatmak, (bir sıvıya) batırmak, daldırmak, sokmak.
ἔμβρυον, ου, τό (*n.*), yeni doğmuş; yeni doğmuş kuzu; embriyon, *fetus* (insan ve hayvan cenini).
ἐμβυθίζω, suyun dibine dalmak, batmak.
ἐμβύθιος, α veya ος, ον (*adj.*), suyun dibinde bulunan, derinde bulunan.
ἐμβυρσόω-ῶ, deriyle kaplamak, örtmek.

ἔμειξα: μίγνυμι *Att. aor.*
ἐμεμνήμην: μιμνήσκω *med. pl. pf.*
ἔμετος, ου, ὁ (*m.*), kusma.
ἐμέω-ῶ (*imp.* ἤμουν, *fut.* ἐμῶ, *aor.* ἤμεσα, *pf.* ἐμήμεκα, *pl. pf.* ἐμημέκειν), kusmak; (*mec.*) kötü, kaba sözler söylemek.
ἔμην: ἵημι *med. II. aor.*
ἐμίγην: μίγνυμι *pass. II. aor.*
ἐμίχθην: μίγνυμι *pass. aor.*
ἐμμαίνομαι (*dat.* ile) birine karşı öfkeli olmak, öfkelenmek, sinirlenmek, kızmak.
ἐμμανής, ής, ές (*adj.*), öfkeli, kızgın, sinirli, asabi.
ἐμμανῶς (*adv.*), aşırı öfkeyle, büyük bir öfkeyle.
ἐμμαπέως (*adv.*), hızla, aceleyle, çabucak, kısa sürede, vakit geçirmeden.
ἐμμάχομαι, bir yerde savaşmak, savaşa tutuşmak.
ἐμμέλεια, ας, ἡ (*f.*), uyum, ahenk; zarafet, incelik.
ἐμμελετάω-ῶ, bir konuda yetiştirmek, eğitmek, ders vermek; -ile ilgilenmek, meşgul olmak.
ἐμμελής, ής, ές (*adj.*), ahenkle çınlayan; ahenkli, makamla söylenen; orantılı, ölçülü.
ἐμμελῶς (*adv.*), ahenkle, ahenkli bir şekilde; zevkli bir şekilde; gerektiği gibi.
ἐμμενής, ής, ές (*adj.*), sabit, değişmez, sürekli; sağlam, dayanıklı; kesin, değişmez.
ἐμμένω, (*dat.* ile) bir yerde kalmak; -de ısrar etmek, inat etmek; sürdürmek, devam ettirmek.
ἐμμεστόω-ῶ, doldurmak || *pass.* dolmak.
ἐμμετρία, ας, ἡ (*f.*), oran, bağıntı, nispet; tam ölçü.
ἔμμετρος, ος, ον (*adj.*), iyi ölçülmüş, ölçülü, orantılı.
ἐμμέτρως (*adv.*), ölçülü bir şekilde; uygun bir şekilde, gerektiği gibi.
ἐμμίγνυμι (*dat.* ile) -in içine, -in içinde karıştırmak.
ἔμμισθος, ος, ον (*adj.*), parayla tutulmuş, parası ödenmiş; ücretli.
ἔμμονος, ος, ον (*adj.*), dayanıklı, sağlam; değişmez, kararlı, istikrarlı.
ἐμμόνως (*adv.*), kararlı bir şekilde, karar değiştirmeden.
ἔμμορος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* ile) -de payı olan, pay sahibi; mutlu, bahtiyar; talihli, bahtı açık, şanslı.
ἔμνησα: μιμνήσκω *aor.*
ἐμνησάμην ve ἐμνήσθην: μιμνήσκω *med. aor.*
ἔμολον: βλώσκω *II. aor.*
ἐμός, ή, όν (*adj.*), benim, benimki.
ἐμπάζομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), -e özen göstermek, itina etmek, dikkat etmek.
ἐμπαθής, ής, ές (*adj.*), heyecanlı, kolay heyecanlanan; tutkulu, ihtiraslı.
ἐμπαθῶς (*adv.*), heyecanla, heyecanlı bir şekilde; tutkuyla, ihtiraslı bir şekilde.
ἐμπαίζω, oynamak, eğlenmek.
ἔμπαιος, ος, ον (*gen.* ile) -de deneyimi olan, tecrübeli, becerikli, usta, uz, maharetli, mahir, -e yatkın.
ἐμπαίω, (*dat.* ile), yer etmek; kazınmak.

ἐμπαλάσσω, engellemek, engel olmak, mâni olmak, köstek olmak; güçlük çıkarmak, güç duruma düşürmek; sıkıntı vermek, rahatsız etmek, eziyet etmek.

ἔμπαλιν (*adv.*), arkaya, geriye, ters yönde, tersine; bir daha, yeniden, tekrar, gene.

ἐμπανηγυρίζω, bir davayı savunmak için meclise gelmek.

ἐμπαρέχω (*II. aor.* ἐμπαρέσχον), sağlamak, temin etmek, tedarik etmek; fırsat vermek, olanak sağlamak.

ἔμπας *Ion.* ve *ep.* ἔμπης (*adv.*), her ne olursa olsun, her halde; bununla birlikte, buna karşın, buna rağmen, buna mukabil.

ἐμπάσσω, *Att.* -ττω, serperek yaymak, serpmek.

ἐμπαταγέω-ῶ, (*dat.* ile) bir yerde gürültü yapmak, gürültü çıkarmak.

ἐμπατέω-ῶ, (*gen.* ile) bir yere girmek; üzerinde, üstünde yürümek, çiğnemek.

ἐμπεδάω-ῶ, *Ion.* -δέω, engellemek, engel olmak, mâni olmak, köstek-lemek, köstek olmak; sıkı sıkıya bağlamak, zincire vurmak.

Ἐμπεδοκλῆς, έους, ὁ (m.), Empedokles, Pythagorasçı ünlü filozof.

(1) ἔμπεδος, ος, ον (*adj.*), sağlam bir şekilde toprağa dayanan; sert, sağlam, dayanıklı; sürekli, devam eden; ἔμπεδον, ἔμπεδες, ἐμπέδως (*adv.*), sağlam bir şekilde.

(2) ἔμπεδος, ος, ον (*adj.*), zincirle bağlanmış, zincire vurulmuş, zincirlenmiş.

ἐμπεδόω-ῶ, sağlam bir şekilde tespit etmek, tutturmak, sabitlemek.

ἐμπέδως (*adv.*), sağlamca, sağlam bir şekilde; sıkı sıkıya, sımsıkı.

ἐμπειράζω, (*gen.* ile) denemek, tecrübe etmek, sınamak.

ἐμπείραμος, ος, ον (*gen.* ile), -de deneyimi, tecrübesi olan; -de deneyimli, tecrübeli.

ἐμπειρία, ας, ἡ (*f.*), deneyim, tecrübe.

ἐμπειροπόλεμος, ος, ον (*adj.*), savaş deneyimi olan, savaşta deneyimli.

ἔμπειρος, ος, ον (*gen.* ile), -de deneyimi, tecrübesi olan; -de deneyimli, tecrübeli.

ἐμπείρως (*adv.*), deneyimle, tecrübeyle; ustaca, ustalıkla, maharetle.

ἐμπελαδόν (*adv.*), (*dat.* ile) -in yanında, yakınında.

ἐμπεριέχω (*fut.* -έξω), içine almak, içermek, kapsamak.

ἐμπεριλαμβάνω (*fut.* -λήψομαι; *pass. pf.* ἐμπεριείλημμαι), içine almak, içermek, kapsamak, ihtiva etmek.

ἐμπεριπατέω-ῶ, (*dat.* ile), bir yerde gezinmek; (*dat.* ile), alay etmek, eğlenmek, eğlence konusu yapmak; hakaret etmek, sövmek, küfretmek.

ἐμπεταννύω (*imp.* ἐνεπετάννυον), açmak, yaymak, sermek.

ἐμπηδάω-ῶ, (*dat.* ile), sıçramak, atlamak; üzerine atılmak.

ἔμπηρος, ος, ον (*adj.*), sakatlanmış, sakat, engelli, özürlü.

ἐμπιέζω, basmak, bastırmak, sıkıştırmak, bunaltmak, ezmek.

ἐμπίμπλημι ve ἐμπίπλημι (*imp.* ἐνεπίμπλην, *fut.* ἐμπλήσω, *aor.* ἐνέπλησα, *pf.* ἐμπέπληκα), -ile doldurmak; (*mec.*) doyurmak, karşılamak, tatmin etmek.

ἐμπίπρημι (*imp.* ἐνεπίμπρην, *fut.* ἐμπρήσω, *aor.* ἐνέπρησα, *pf.* ἐμπέπρηκα; *pass. aor.* ἐνεπρήσθην, *pf.* ἐμπέπρησμαι veya ἐμπέπρημαι), yakmak, tutuşturmak, ateşe vermek.

ἐμπίπτω (*fut.* ἐμπεσοῦμαι, *II. aor.* ἐνέπεσον, *pf.* ἐμπέπτωκα), içine veya üzerine düşmek.

ἐμπιστεύω, birine (*dat.*) bir şey (*acc.*) emanet etmek, bırakmak.

ἐμπλάζω (*fut.* -πλάγξω), yanlış yola saptırmak, yolunu şaşırtmak.

ἐμπλάσσω, *Att.* -πλάττω (*fut.* -πλάσω, *aor.* ἐνέπλασα), biçim vermek, biçimlendirmek; üzerinde iz bırakmak.

ἐμπλατύνω, açmak, yaymak; genişletmek.

ἔμπλεος, α, ον, *Att.* ἔμπλεως, ως, ων (*adj.*), (*gen.* ile) -ile dolu.

ἐμπλέω (*fut.* -πλεύσομαι), bir yerde deniz yolculuğu yapmak.

ἐμπλήγδην (*adv.*), şaşkın bir şekilde, şaşkınlıkla; çılgınca, çılgın gibi.

ἐμπλήδην (*adv.*), bütünüyle, tamamen, tamamıyla.

ἐμπληκτικός, ή, όν (*adj.*), korkutması kolay; aptal; değişken, kararsız; hafif.

ἔμπλην (*adv.*), çok yakın, çok yakında.

ἐμπνέω (*aor.* ἐνέπνευσα), (*dat.* ile) -in üzerine esmek, üflemek; nefes almak, solumak; yaşamak; esinlenmek, ilham almak.

ἔμπνοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), hâlâ nefes alan, yaşayan.

ἐμποδίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *imp.* ἐνεπόδιζον, *fut.* ἐμποδιῶ; *pass. fut.* ἐμποδισθήσομαι), engel olmak, engellemek mâni olmak, köstek olmak, kösteklemek.

ἐμπόδιος, ος, ον (*adj.*), yol üzerinde bulunan, karşılaşılan; -e engel olan, mâni olan, köstek olan; -i engelleyen.

ἐμπόδισμα, ατος, τό (*n.*), engel, mâni, köstek.

ἐμποδισμός, οῦ, ὁ (*m.*), engelleme, engel olma, mâni olma, köstek olma.

ἐμποδών (*adv.*), engelleyecek tarzda; erişebileceği uzaklıkta, elinin altında; (zaman için) şimdiki halde, şimdilik.

ἐμποιέω-ῶ, yapmak; üretmek; (aşk, istek, kin, korku vs) doğurmak, yaratmak.

ἐμποικίλλω, üzerine işlemek.

ἐμπολάω-ῶ (*imp.* ἠμπόλων, *fut.* ἐμπολήσω, *aor.* ἐνεπόλησα, *pf.* ἠμπόληκα; *pass. aor.* ἠμπολήθην, *pf.* ἐμπόλημαι), ticaret yapmak; ticaretle sağlamak, ticaretten kazanmak; satın almak, satmak; elde etmek, kazanmak, sağlamak.

ἐμπολεμέω-ῶ, bir yerde savaş yapmak, savaşmak.

ἔμπολις, εως, ὁ, ἡ (*m./f.*), bir kentte oturan, kentli, şehirli.

ἐμπολιτεύω, vatandaş olmak, vatandaşlık haklarına sahip olmak.

ἐμπομπεύω, büyük bir gösterişle ilerlemek; (*dat.* ile) -ile övünmek, iftihar etmek.

ἐμπονέω-ῶ, üzerinde çalışmak; işlemek.

ἔμπονος, ος, ον (*adj.*), çalışmaya, yorgunluğa dayanan; yorucu, zahmetli; sıkıntı yaratan, sıkıntı veren.

ἐμπορεύομαι (*fut.* -εύσομαι, ἐνεπορεύθην), -e doğru yürümek, bir yerde yürümek; ticaret yapmak.

ἐμπορία, ας, ἡ (*f.*), deniz yoluyla ticaret; ticaret.

ἐμπορικός, ή, όν (*adj.*), ticaret+, tüccar+, ticareti veya tüccarları ilgilendiren.

ἐμπόριος, α, ον (*adj.*), ticarete özgü, ticaretle ilgili; (*subst.*) τὸ ἐμπόριον, *emporion*, deniz ticaret yapılan yer.

ἔμπορος, ου, ὁ (*m.*), tüccar, tacir.

ἔμποτος, ος, ον (*adj.*), içilebilir.

ἔμπρακτος, ος, ον (*adj.*), bitirilebilir, tamamlanabilir; hareketli, faal, aktif, enerjik.

ἐμπράκτως (*adv.*), canla başla, var gücüyle; seve seve, isteyerek.

ἐμπρεπής, ής, ές (*adj.*), -in arasında veya içinde; (*dat.* ile) dikkat çeken, fark edilen, göze çarpan, öne çıkan, sivrilen.

ἐμπρέπω (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἐνέπρεπον), dikkati çekmek, fark edilmek, göze çarpmak, sivrilmek, öne çıkmak.

ἐμπρήθω (*imp.* ἐνέπρηθον, *fut.* ἐμπρήσω, *aor.* ἐνέπρησα), yakmak, tutuşturmak; kızartmak.

ἔμπρησις, εως, ἡ (*f.*), yakma, tutuşturma; yangın.

ἐμπρησμός, οῦ, ὁ (*m.*), yangın.

ἐμπρηστής, οῦ, ὁ (*m.*), yangın çıkaran kimse, kundakçı.

ἔμπροθεν (*adv.*), önce, ilkin, her şeyden önce, evvelâ.

ἐμπροθέσμως (*adv.*), saptanan sürede, belirlenen sürede.

ἔμπροσθε veya ἔμπροσθεν (*adv.*), önüne, önünde; (zaman için) önceden || (*praep.*), (*gen.* ile) -den önce; -e tercihen; (*mec.*) οἱ ἔμπροσθεν, atalar.

ἐμπτύω, tükürmek; püskürtmek, geri dönmek zorunda bırakmak.

ἔμπυρος, ος, ον (*adj.*), yanan, yanmakta olan (kandil, vs); ateş üzerine konulabilen; ateş+, ateşle ilgili, ateşe ait || (*subst.*) ἡ ἔμπυρος (*scil.* τέχνη), maden dövme sanatı; yıldırım çarpmış.

ἔμυκον: μυκάομαι-ῶμαι *ep. II. aor.*

ἐμφαίνω (*fut.* -φανῶ, *aor.* ἐνέφηνα), göstermek, ortaya koymak; açıklamak, bildirmek; (*impers.*) ἐμφαίνει, açıktır ki, bellidir ki, aşikârdır ki.

ἐμφανής, ής, ές (*adj.*), açık, gizli olmayan, herkesçe bilinen; herkesin önünde, topluluk önünde olan; açık, besbelli, aleni, ortada.

ἐμφανίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* ἐνεφάνισα), açıkça göstermek, ortaya koymak.

ἐμφανῶς (*adv.*), net bir şekilde, açıkça; herkesin önünde, topluluk önünde.

ἔμφασις, εως, ἡ (*f.*), (suda, aynada) yansıma, akis; dış görünüş, görünüm; gösterme, açıklama, izah etme.

ἐμφέρω (*fut.* ἐνοίσω, *aor.* ἐνήνεγκα), taşımak; (*dat.* ile ya da ἐν ve *dat.* ile) bir yerde yaşamak, ikamet etmek || *med.* kendisi için taşımak.

ἐμφεύγω (*imp.* ἐνέφευγον), sığınmak, iltica etmek; kaçmak.

ἐμφθέγγομαι, -de konuşmak, orada konuşmak.

ἐμφιληδονέω-ῶ, (*dat.* ile) hoşuna gitmek, hoşlanmak, zevk almak, beğenmek.

ἔμφοβος, ος, ον (*adj.*), korku uyandıran, korku salan, korkunç, ürkütücü.

ἐμφορέω-ῶ (*fut.* -ήσω), taşımak; dökmek, akıtmak; fırlatmak || *med.* ἐμφορέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐνεφορήθην, nadiren ἐνεφορησάμην, *pf.* ἐμπεφόρημαι), - ile dolmak; kötüye kullanmak.

ἐμφόρησις, εως, ἡ (*f.*), bir yiyecek ya da içkiyle tıkabasa doymak.

ἔμφορτος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* ile) - ile görevlendirilmiş, görevli, yükümlü; -i üstlenmiş.

ἔμφραγμα, ατος, τό (*n.*), engel, mâni, ket.

ἔμφραξις, εως, ἡ (*f.*), kapama, tıkama, engelleme, mâni olma, ket, köstek.

ἐμφράσσω, *Att.* ἐμφράττω (*fut.* -φράξω), kapamak, tıkamak; engellemek, engel olmak, mâni olmak, köstek olmak, kösteklemek || *med.* kapamak, tıkamak.

ἔμφροντις, εως, ὁ, ἡ (*adj.*), endişeli, kaygılı; kafası meşgul.

ἐμφρόνως (*adv.*), sağduyuyla, aklıselimle.

ἐμφρουρέω-ῶ, garnizon kurmak, karargâh kurmak.

ἔμφρουρος, ος, ον (*adj.*), garnizon kuran, karargâh kuran; nöbette, tetikte || (*subst.*) οἱ ἔμφρουροι, garnizon, karargâh.

ἐμφρύγω, kızartmak || *pass.* (*dat.*) -ile yakılmak.

ἔμφρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, bilinci yerinde olan (ölünün karşıtı); sağduyulu, aklıselim sahibi; akıllı, zeki; ihtiyatlı, tedbirli.

ἐμφύλιος, ος, ον (*adj.*), aynı *phyle*'den olan; aynı aileden gelen; aynı halktan.

ἔμφυλος, ος, ον (*adj.*), aynı aileden gelen; aynı ırktan gelen.

ἐμφυσάω-ῶ, -in içinde veya üzerinde esmek; üflemek; şişirmek, kabartmak, doldurmak.

(1) ἐμφυσιόω-ῶ (*aor.* ἐνεφυσίωσα), bir yerde, -in içinde esmek, üflemek; esinlemek, ilham vermek || *pass.* sevinçle dolmak.

(2) ἐμφυσιόω-ῶ, (*dat.* ile) bir yerde doğurtmak.

ἔμφυσις, εως, ἡ (*f.*), (bir yerde) doğma veya büyüme.

ἔμφυτος, ος, ον (*adj.*), doğuştan, yaratılıştan; doğal, tabii.

ἐμφύω (yalnızca *praes.*, *fut.* ve *aor.*), -de doğurmak, meydana getirmek; köklendirmek, dikmek; yerleştirmek; esinlemek, uyandırmak; doğmak; kök salmak, köklenmek; gelişmek, büyümek.

ἐμφωλεύω, (*dat.* ile) içinde saklanmak, büzülüp saklanmak.

ἐμψυχία, ας, ἡ (*f.*), yaşam, hayat, ömür.

ἔμψυχος, ος, ον (*adj.*), nefes alan, yaşayan; canlı.

ἐμψυχόω-ῶ, hayat vermek, canlandırmak, can vermek; canlılık kazandırmak.

ἐμψύχως (*adv.*), canlı bir biçimde.

ἐν (*adv.*), içinde, içine, içeride, arasında; (zaman için) şu sırada || (*praep.*), (*dat.* ile) -de, -in içinde, -in yanında, yakınında, kıyısında, kenarında; -in arasında, ortasında, üzerinde; (bileşik sözcüklerde) içinde, önünde.

ἐναγής, ής, ές (*adj.*), lanetli, lanetlenmiş, melûn, kargışlı; (*dat.* ile) -e adanmış, vakfedilmiş, hasredilmiş.

ἐναγίζω (*imp.* ἐνήγιζον), bir ölüye veya yarı tanrıya kurban töreni yapmak.

ἐναγισμός, οῦ, ὁ (*m.*), cenaze töreni, cenaze merasimi; bir günahın kefareti olarak kesilen kurban.

ἔναγχος (*adv.*), hemen, derhal, çabucak, bir an önce.

ἐνάγω, götürmek; mahkemeye götürmek, yani suçlamak, itham etmek; öğüt vermek, nasihat etmek, tavsiyede bulunmak, tavsiye etmek, salık vermek.

ἐναγωνίως (*adv.*), ateşli, tutkulu bir şekilde; şiddetli bir şekilde.

ἐναέριος, ος, ον (*adj.*), havada olan, havada yaşayan; hava+, havayla ilgili.

ἐνάερος, ος, ον (*adj.*), havaya benzeyen, hava gibi şeffaf.

ἔναιμος, ος, ον (*adj.*), kanlı, kanla dolu; kan renginde, kırmızı.

ἐναίρω (*imp.* ἤναιρον, *fut.* ἐναρῶ, *Il. aor.* ἤναρον), öldürmek, ortadan kaldırmak, yok etmek, imha etmek || *med.* (*aor.* ἐνηράμην), savaşta öldürmek; bir cesedin yüzünü bozmak.

ἐναίσιμος, ος, ον (*adj.*), gelecekten haber veren; iyi kehanetle ilgili; uygun, elverişli; dürüst, namuslu.

ἐναισίμως (*adv.*), uygun bir şekilde, uygun tarzda.

ἐναίσιος, ος, ον (*adj.*), uygun, elverişli; doğru, dürüst, namuslu.

ἐνακμάζω, gençlik çağında olmak, gücünün zirvesinde olmak.

ἐνακούω (*fut.* -ακούσομαι), (*gen.* ile) dinlemek, işitmek, duymak, kulak vermek.

ἐναλείφω (*fut.* -είψω; *pass. pf. part.* ἐναληλιμμένος), sıvamak, bulamak; yağ sürmek, yağla ovmak.

ἐναλήθως (*adv.*), öyle görünüyor ki, görünüşe göre, olsa olsa, büyük bir olasılıkla, herhalde.

ἐναλίγκιος, ος, ον (*adj.*), benzer, benzeyen, andıran; eş.

ἐνάλιος, α veya ος, ον (*adj.*), denizde yaşayan; deniz+, denizle ilgili, denize ait.

ἐναλλάξ (*adv.*), tersine, aksine; sırayla, dönüşümlü olarak.

ἐναλλάσσω, değiştirmek, değiş tokuş yapmak, takas yapmak || *pass.* (*dat.* ile) -ile ticaret ilişkisi olmak.

ἐνάλλομαι (*fut.* ἐναλοῦμαι, *aor.* ἐνηλάμην), (*dat.* veya ἐς ve *acc.* ile), üzerine atılmak; (*dat.* ile), çiğnemek, ayaklar altına almak; hor görmek, küçümsemek; hakaret etmek.

ἐνάλλως (*adv.*), tersine, aksine, zıt olarak, aykırı olarak.

ἐναμβλύνω, körletmek, keskinliğini gidermek.

ἐνάμιλλος, ος, ον (*adj.*), çekişen, eşit; karşılaştırılabilir, kıyaslanabilir.

ἐναμίλλως (*adv.*), (*dat.* ile) - kadar, -derecesinde.

ἐναντίβιον (*adv.*), karşı karşıya.

ἐναντιόομαι-οῦμαι (*imp.* ἠναντιούμην, *fut.* ἐναντιώσομαι; *aor.* ἠναντιώθην, *pf.* ἠναντίωμαι veya ἐνηντίωμαι), karşı koymak, direnmek; (nesneler için) karşıt olmak, zıt olmak.

ἐναντίος, α, ον (*adj.*), karşıt, zıt, ters, aksi; elverişsiz, uygun olmayan || *comp.* ἐναντιώτερος, *sup.* ἐναντιώτατος.

ἐναντιότης, ητος, ἡ (*f.*), zıtlık, karşıtlık.

ἐναντίωμα, ατος, τό (*n.*), zıtlık, karşıtlık; karşı koyma, itiraz, muhalefet.

ἐναντίως (*adv.*), (*dat.* veya *gen.* ile) -in aksine, tersine; -e aykırı olarak.

ἐναντίωσις, εως, ἡ (*f.*), çelişki, zıtlık; aykırılık, uyumsuzluk, tutarsızlık; anlaşmazlık.

ἔναξα: νάσσω *aor.*

ἐναπογεννάω-ῶ (yalnızca *med.*), (*dat.* ile) bir yerde, -in içinde doğurmak.

ἐναποδείκνυμαι, (ἐν ve *dat.* ile) arasında veya içinde fark edilmek, dikkati çekmek, sivrilmek, öne çıkmak.

ἐναποθνήσκω, içinde, -de ölmek, can vermek.

ἐναποθραύω, (*dat.*) -de kırmak.

ἐναπόκειμαι, -de, içinde bulunmak; -de kapalı olmak, kalmak.

ἐναπόλλυμι, -de ölmek, içinde can vermek, hayatını kaybetmek, telef olmak.

ἐναπολογέομαι-οῦμαι, kendini savunmak, korumak, müdafaa etmek.

ἐναπονίζομαι (yalnızca *praes.* ve *Ion. imp. 3. pers. sing.* ἐναπονιζέατο), (ἐν ve *dat.* ile) -in içinde yıkanmak, banyo yapmak.

ἐναποσημαίνω, (*dat.* ile) -de göstermek.

(1) ἐνάπτω (*pass. pf. part.* ἐνημμένος) içinde, -de bağlamak || *med.* giyinmek.

(2) ἐνάπτω (*pass. pf. part.* ἐνημμένος), yakmak, tutuşturmak, ateşe vermek || *med.* kendisi için yakmak.

ἔναρα, ων, τά (*n. plur.*), bir ölüden alınan silahlar; savaş ganimeti.

ἐνάργεια, ας, ἡ (*f.*), açık ve berrak görüş; açıklık, netlik.

ἐναργής, ής, ές (*adj.*), gözle görünür, açık, belli, aşikâr.

ἐναργῶς (*adv.*), görünür bir şekilde, açıkça, net bir şekilde, aleni olarak, alenen.

ἐναριθμέω-ῶ (*dat.*) arasında, içinde saymak; hesaplamak, hesap yapmak.

ἐνάριθμος, ος, ον (*adj.*), içinde veya arasında sayılan; onurlandırılan,

saygı gören, itibar edilen.
ἐναριστάω, bir yerde kahvaltı etmek.
ἐναρμόζω, *Att.* ἐναρμόττω (*fut.* -όσω, *aor.* ἐνήρμοσα; *pass. pf.* ἐνήρμοσμαι), eklemek, katmak, ilave etmek.
ἐναρμόνιος, ος, ον (*adj.*), uyumlu, ahenkli.
ἐνάρχω, *med.* ἐνάρχομαι (*fut.* -άρξομαι, *pf.* -ῆργμαι), (*gen.* ile) başlamak, girişmek.
ἐνασκέω-ῶ çalıştırmak, alıştırma yaptırmak; yetiştirmek, öğretmek; alıştırma yapmak, egzersiz yapmak.
ἔνατος, η, ον (*adj.*), dokuzuncu.
ἐναυγάζω, içinde, -de parlamak, ışıldamak.
ἐναυλίζομαι, *med.* (*imp.* ἐνηυλιζόμην, *fut.* ἐναυλίσομαι, *aor.* ἐνηυλισάμην; *pass. aor.* ἐναυλίσθην), geceyi bir yerde geçirmek.
(1) ἔναυλος, ου, ὁ (*m.*), sel; sel yatağı; vadi, koyak.
(2) ἔναυλος, ος, ον (*adj.*), girişte bulunan, girişteki.
(3) ἔναυλος, ος, ον (*adj.*), hâlâ kulağında çınlayan.
ἔναυσις, εως, ἡ (*f.*), yakma, tutuşturma.
ἐναύω, yakmak, tutuşturmak, ateşe vermek || *med.* kendisi için yakmak, tutuşturmak.
ἐναφίημι (*fut.* -αφήσω), -e, -in içine sokmak.
ἐνδάκνω (*fut.* -δήξομαι, *II. aor.* ἐνέδακον), ısırmak, ısırık izi bırakmak.
ἔνδακρυς, υς, υ, *gen.* υος (*adj.*), gözyaşlarıyla dolu.
ἐνδακρύω, (*dat.* ile) -e hayıflanmak, esef etmek, - için üzülmek, ağlamak.
ἐνδατέομαι-οῦμαι, paylaştırmak, bölüştürmek, üleştirmek, dağıtmak; yırtmak, parçalamak; (*mec.*) sözlerle üzmek, yüreğini parçalamak.
ἐνδεής, ής, ές (*adj.*), -i eksik, noksan olan; -i bulunmayan, -i yetersiz; -den yoksun, mahrum; kusurlu.
ἔνδεια, ας, ἡ (*f.*), eksiklik, noksan; yetersizlik; gereksinim, ihtiyaç.
ἔνδειγμα, ατος, τό (*n.*), kanıt, delil; kanıtlama, ispatlama.
ἐνδείκνυμι (*fut.* -δείξω, *aor.* ἐνέδειξα; *pass.* ἐνδείκνυμαι, *aor.* ἐνεδείχθην, *pf.* ἐνδέδειγμαι), göstermek, açıklamak, ortaya koymak || *med.* ἐνδείκνυμαι (*fut.* -δείξομαι, *aor.* ἐνεδειξάμην), açıklamak, izah etmek, nedenlerini anlatmak; göstermek, kanıtlamak, ispat etmek.
ἔνδειξις, εως, ἡ (*f.*), gösterme, ortaya koyma; gösteri.
ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τά (*indecl.*), on bir.
ἑνδεκάπηχυς, υς, υ, *gen.* εος (*adj.*), (ölçü olarak) on bir dirsek.
ἑνδεκαταῖος, α, ον (*adj.*), on birinci günde olan veya yapılan.
ἑνδέκατος, η, ον (*adj.*), on birinci.
ἐνδελεχής, ής, ές (*adj.*), sürekli, devamlı, daimi, aralıksız.
ἐνδελεχῶς (*adv.*), sürekli olarak, devamlı olarak, daima, her zaman, hep.
ἐνδέμω, güçlendirmek, sağlamlaştırmak, kuvvetlendirmek, tahkim etmek.
ἐνδέξιος, α, ον (*adj.*), sağdaki, sağda bulunan || (*adv.*) ἐνδέξια, sağda, sağ yanda.
ἔνδεσις, εως, ἡ (*f.*), engel, mâni, köstek; şanssızlık, talihsizlik.
ἐνδέχομαι, *Ion.* ἐνδέκομαι (*fut.* -δέξομαι), kendi üstüne almak, üstlenmek; kabul etmek, razı olmak, tasvip etmek; karşılamak; inanmak; (*impers.*) ἐνδέχεται, mümkündür, olanaklıdır; izin verilir.
ἐνδεχομένως (*adv.*), mümkün olduğunca, mümkün olduğu kadar, mümkün mertebe.
(1) ἐνδέω-ῶ (*fut.* -δήσω), -de bağlamak, bir şeyi başka bir şeye bağlamak; egemenliği altına almak, uyruğu altına almak || *med.* kendine bağlamak, egemenliği altına almak, uyruğu altına almak.
(2) ἐνδέω (*fut.* -δεήσω), eksik, noksan olmak; (*gen.* ile) -e gereksinimi olmak, ihtiyaç duymak || *med.* (*fut.* ἐνδεήσομαι, *aor.* ἐνεδεήθην), (*gen.* ile) -i eksik, noksan olmak; -i olmamak.
ἐνδεῶς (*adv.*), yetersiz bir tarzda; eksik olarak.
ἔνδηλος, ος, ον (*adj.*), açık, net, belli, aşikâr, görülebilir, gözle görünür; açık, apaçık, besbelli; anlaşılır.
ἐνδήλως (*adv.*), açıkça, net olarak, aleni olarak, alenen; hiç kuşku yok ki, şüphesiz.
ἐνδημέω-ῶ, bir ülkede kalmak, oturmak, ikamet etmek.
ἔνδημος, ος, ον (*adj.*), yerli, otokton; yerleşik.
ἐνδιαβάλλω, birini suçlamak, itham etmek.
ἐνδιάζω, açık havada öğle uykusuna yatmak.
ἐνδιάθετος, ος, ον (*adj.*), içinde, kendisinde mevcut olan, bulunan; doğuştan, yaratılıştan.
ἐνδιαιτάομαι-ῶμαι, bir yerde yaşamak, oturmak, ikamet etmek.
ἐνδιαίτημα, ατος, τό (*n.*), yaşanan yer; konut, barınak.
ἐνδιατρίβω (*fut.* -τρίψω), zamanını bir yerde, -in içinde geçirmek.
ἐνδιαφθείρω, yıkmak, yıkıntı haline getirmek, harap etmek, tahrip etmek, yok etmek, ortadan kaldırmak.
ἐνδίδωμι (*fut.* ἐνδώσω, *aor.* ἐνέδωκα, *pf.* ἐνδέδωκα), teslim etmek, vermek; temin etmek, sağlamak, sunmak; üretmek; göstermek; kendini -e bırakmak; (ırmak için) -e akmak, dökülmek.
ἐνδίημι (*imp. 3. pers. plur.* ἐνδίεσαν), izlemek, takip etmek, peşinden gitmek.
ἔνδικος, ος, ον (*adj.*), yasal, kanuni, meşru; (kişi için) -e hakkı olan, -de yetkili; dürüst, adil, adaletli, doğruluktan ayrılmayan.
ἐνδίκως (*adv.*), haklı olarak, yerinde; dürüstçe, dürüstlükle; gerçekten, hakikaten.
ἔνδιος, ος, ον (*adj.*), günün ortasında olan; günün ortasında gelen.
ἔνδοθεν (*adv.*), içinde, içeride; içinden, içeriden.
ἔνδοθι (*adv.*), içine, içeriye; eve; (*gen.* ile) -in içine.

ἐνδοιάζω (*fut.* -άσω, *aor.* ἐνεδοίασα; *pass.* ἐνδοιάζομαι, *imp.* ἐνεδοιαζόμην, *aor.* ἐνεδοιάσθην), şüpheli olmak, kuşkulu olmak; (*inf.* ile) -mekte kararsız olmak, duraksamak, tereddüt etmek.

ἐνδοιάσιμος, ος, ον (*adj.*), şüpheli, kuşkulu; kararsız, tereddütlü.

ἐνδοιαστῶς (*adv.*), şüpheli, kuşkulu bir şekilde; şüpheyle.

ἐνδόμυχος, ος, ον (*adj.*), gizlenmiş, saklanmış, gizli, saklı.

ἔνδον (*adv.*), içine, içinde, içeride || (*praep.*), (*gen.* ile) -in içine, içinde.

ἔνδοξος, ος, ον (*adj.*), ünlü, tanınmış, meşhur, şöhretli.

ἐνδόξως (*adv.*), şerefle, onurla, şan şeref içinde.

ἐνδυναστεύω, üzerinde etkili olmak, sözü geçmek; -e hükmetmek, -de hüküm sürmek.

ἐνδύνω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), giyinmek.

ἐνδυστυχέω-ῶ, bir şeyde talihsiz, şanssız, bahtsız olmak.

ἐνδυτήρ, ῆρος, ὁ (*adj.*), örten.

ἐνδυτός, ός veya ή, όν (*adj.*), (bir giysi) giydirilmiş olan, giymiş.

ἐνδύω (*fut.* -δύσω, *aor.* ἐνέδυσα), içine sokmak; giydirmek || *med.* ἐνδύομαι (*fut.* -δύδομαι, *II. aor.* ἐνέδυν, *pf.* ἐνδέδυκα), giyinmek; -e sokmak.

ἐνεαρίζω, ilkbaharı (bir yerde) geçirmek.

ἐνεγενόμην: ἐγγίγνομαι, ἐγίγνομαι *II. aor.*

ἐνέδρα, ας, ἡ (*f.*), tuzak, pusu.

ἐνεδρεύω (*imp.* ἐνήδρευον, *fut.* ἐνεδρεύσω, *aor.* ἐνήδρευσα, *pf.* -; *pass.* ἐνεδρεύομαι, *fut.* -εύσομαι, *aor.* ἐνηδρεύθην, *pf.* ἐνήδρευμαι), bir yerde pusuya yatmak, pusu kurmak, tuzak kurmak.

ἐνεδριάω-ῶ, bir yerde oturmak, ikamet etmek; bir yerde bulunmak; kökü -de olmak, kaynağı -de olmak.

ἔνεδρος, ος, ον (*adj.*), (bir yerde) oturan, ikamet eden, sakin.

ἐνέζομαι (*fut.* -έδουμαι), bir yerde oturmak, ikamet etmek.

ἔνειμα: νέμω *aor.*

ἔνειμι (*imp.* ἐνῆν, *fut.* ἐνέσομαι), (nesneler için) bir yerde olmak, bulunmak; içinde, arasında olmak; (*impers.*) ἔνεστι (*inf.* ile), -mek mümkündür, olanaklıdır.

ἐνείρω, (*aor.* ἐνεῖρα), bağlamak.

ἕνεκα, *Ion.* ve *ep.* ἕνεκεν, *poet.* εἵνεκα ve εἵνεκεν (*praep.*), (*gen.* ile) - yüzünden, - için, - uğruna; -in lehine; - nedeniyle; -e gelince; -e göre, -e nazaran, -e bakarak.

ἐνέλιπον: ἐλλείπω *II. aor.*

ἐνενήκοντα (*indecl.*) οἱ, αἱ, τά, doksan.

ἐνενηκοστός, ή, όν (*adj.*), doksanıncı.

ἐνεορτάζω, bir yerde şenlik kutlamak.

ἐνεός veya ἐννεός, ά, όν (*adj.*), doğuştan dilsiz, konuşamayan.

ἐνεπιδείκνυμι (*fut.* -δείξω), (*dat.* ile) -de göstermek, sergilemek, teşhir etmek.

ἐνεπιδημέω-ῶ, (*dat.* ile) -de yabancı olarak yerleşmek, ikamet etmek.

ἐνεπιορκέω-ῶ, yalan yere yemin etmek, ant içmek.

ἐνεργάζομαι (*fut.* -άσομαι, *aor.* ἐνειργασάμην), bir yerde çalışmak, üretmek, yaratmak; bir meslekte çalışmak, bir iş yapmak.

ἐνέργεια, ας, ἡ (*f.*), güç, kuvvet, enerji.

ἐνεργέω-ῶ, (*fut.* -ήσω, *imp.* ἐνήργουν, *aor.* ἐνήργησα; *pass.* ἐνεργοῦμαι, *imp.* ἐνηργούμην), yapmak, gerçekleştirmek, bir çalışmayı bitirmek; etkilemek, etki altında bırakmak, tesir etmek.

ἐνεργής, ής, ές (*adj.*), etkin, aktif, çalışkan, gayretli; etkili, tesirli; (toprak, arazi için) verimli, bereketli.

ἐνεργητικός, ή, όν (*adj.*), çalışkan, hareketli, etkin, faal, çalışkan, dinamik; etkili, tesirli.

ἐνεργητικῶς (*adv.*), etkili bir biçimde; canla başla.

ἐνεργός, ός, όν (*adj.*), hareketli, aktif, faal, çalışkan; verimli, bereketli, üretken.

ἐνεργῶς (*adv.*), etkili bir şekilde; canla başla, var gücüyle, seve seve.

ἐνερείδω, (*dat.* ile) -e gözünü dikmek, gözünü ayırmadan bakmak, çok dikkatli bakmak.

ἔνερθε sesli harfin önünde ἔνερθεν (*adv.*), aşağıda, yani yer altında; toprağın içinden, toprağın altından; yer altından.

ἐνέρτερος, α, ον (*adv.*), aşağıda bulunan, aşağıdaki; toprak altında, yer altında bulunan; οἱ ἐ., ölüler; yer altı tanrıları.

ἐνεσθίω (yalnızca *II. aor.* ἐνέφαγον, *inf.* ἐμφαγεῖν), bir yerde yemek yemek.

ἐνευδαιμονέω-ῶ, -de mutlu yaşamak.

ἐνευδοκιμέω-ῶ, iyi ün, şöhret sahibi olmak.

ἐνεύδω, (*dat.* ile) -in içinde, -de uyumak.

ἔνευσα: νέω (2) ve νεύω *aor.*

ἐνεχθήσομαι: φέρω *pass. fut.*

ἐνέχω (*fut.* ἐνέξω, *II. aor.* ἐνέσχον, *med.* biçiminde *pass. fut.* ἐνέξομαι, *aor.* ἐνεσχέθην, *II. aor.* ἐνεσχόμην), bir yerde tutmak, alıkoymak, gitmesine izin vermemek; içine gömülmek, batmak, dalmak.

ἐνζεύγνυμι, birlikte bağlamak; bağlamak.

ἐνζώννυμι, çevresini sarmak, çevirmek, sarmak, kuşatmak.

ἐνηβητήριον, ου, τό (*n.*), gençlere özgü eğlence, rekreasyon yeri.

ἐνήλικος, ος, ον (*adj.*), yetişkin, ergin; olgunlaşmış, olgun.

ἐνῆμαι, bir yerde veya -in üzerinde oturmak.

ἐνήνεγμαι: φέρω *pass. pf.*

ἐνήνοχα: φέρω *pf.*

ἔνθα, ἔνθα δή (*adv.*), orada; aynı yerde; o zaman, o anda; bunun üzerine; -dığı yerde; -dığı zaman.

ἐνθάδε (*adv.*), orada; burada; o andan itibaren, ondan sonra.

ἐνθαλασσεύω, *Att.* -ττεύω, denizde yaşamak.

ἔνθαπερ (*adv.*), orada, ki orada.

ἐνθάπτω, gömmek, defnetmek.

ἔνθεν (*adv.*), orada, oradan; burada,

buradan; aynı yerde; bunun üzerine, bundan sonra, o andan itibaren; -dığı yerde.

ἐνθένδε (*adv.*), burada; aynı yerde; o andan itibaren; bunun sonucunda, bunun neticesinde.

ἔνθεος, ος, ον (*adj.*), tanrılardan ilham alan, esinini tanrılardan alan.

ἐνθερμαίνω (*fut.* -άνω; *pass. pf. 3. pers. plur.* ἐντεθέρμανται), içinde, -de ısıtmak.

ἔνθερμος, ος, ον (*adj.*), çok sıcak.

ἔνθεσις, εως, ἡ (*f.*), giriş.

ἔνθεσμος, ος, ον (*adj.*), yasal, kanuni, meşru.

ἐνθέως (*adj.*), tanrısal bir esinle, ilhamla.

ἔνθηρος, ος, ον (*adj.*), vahşi, yabani, yabanıl; vahşi hayvanlarla dolu.

ἐνθνήσκω (*fut.* -θανοῦμαι, *II. aor.* ἐνέθανον), (*dat.* ile) -de, -in içinde ölmek; -de duyarsız kalmak; cansız gibi olmak, uyuşuk olmak.

ἐνθουσία, ας, ἡ (*f.*), tanrıdan gelen esin, ilham.

ἐνθουσιάζω, tanrı tarafından esinlenmek; coşkunluk halinde olmak, kendinden geçmek.

ἐνθουσίασις, εως, ἡ (*f.*), tanrısal taşkınlık; kendinden geçme, esrime, vecd.

ἐνθουσιασμός, οῦ, ὁ (*m.*) → ἐνθουσίασις.

ἐνθουσιαστικός, ή, ον (*adj.*), tanrısal taşkınlık halinde bulunan, esinlenmiş; kendinden geçmiş.

ἐνθουσιαστικῶς (*adv.*), taşkınlıkla, kendinden geçerek, kendinden geçmiş bir halde; esrime halinde.

ἐνθρῴσκω (*fut.* -θοροῦμαι, *II. aor.* ἐνέθορον), (*dat.* ile) üzerine atılmak, kendini -e atmak.

ἐνθυμέομαι-οῦμαι (*imp.* ἐνεθυμούμην, *fut.* ἐνθυμήσομαι, *aor.* ἐνεθυμήθην, *pf.* ἐντεθύμημαι, *pl. pf.* ἐνετεθυμήμην), aklına gelmek, aklından geçmek, düşünmek.

ἐνθύμημα, ατος, τό (*n.*), düşünce, buluş; öğüt, öneri, tavsiye; uyarı, ikaz.

ἐνθύμησις, εως, ἡ (*f.*), düşünce, fikir.

ἐνθύμιος, ος, ον (*adj.*), kaygılandıran, endişelendiren, düşündüren.

ἐνιαύσιος, α veya ος, ον (*adj.*), bir yaşında; bir yıl, bir sene süren; yıllık, senelik.

ἐνιαυτός, οῦ, ὁ (*m.*), yıl, sene.

ἐνιαύω, (*dat.* ile) -de uyumak; -de oturmak, ikamet etmek; yaşamak.

ἐνιδρύω (*fut.* -ύσω), içinde, -de oturtmak; yerleştirmek || *med.* ἐνιδρύομαι (*aor. inf.* -ύσασθαι), (bir kent, vs) kurmak, dikmek, inşa etmek.

ἐνίημι (*fut.* ἐνήσω, *aor.* ἐνῆκα, *ep.* -ενέηκα, *pf.* -ἐνεῖκα; *pass. pf.* ἐνεῖμαι), -e doğru, -e karşı göndermek; -in üzerine atılmak.

ἔνιοι, αι, α (*adj.*), (genellikle *plur.*) bazıları, kimileri.

ἐνίοτε (*adv.*), bazen, ara sıra, kimi zaman.

ἐνιπή, ῆς, ἡ (*f.*), kınama, ayıplama; uyarma, ikaz; tehdit, gözdağı.

ἐνιππάζομαι ve ἐνιππεύω, atla gitmek, atla ilerlemek.

ἐνίπτω (*imp.* ἔνιπτον, *fut.* ἐνίψω, *aor.* ἔνιψα, *II. aor.* ἐνένισπον veya ἐνένιπον), kınamak, ayıplamak; öfkeyle azarlamak, paylamak, sert sözler söylemek.

ἐνίσπω, söylemek, konuşmak.

ἐνίσσω, kınamak, ayıplamak; eleştirmek, tenkit etmek.

ἐνίστημι (aşağıdaki zamanlarda *trans.*: *fut.* ἐνστήσω, *aor.* ἐνέστησα), bir yerde veya -in üzerinde dikmek, yükseltmek, kurmak || *med.* ἐνίσταμαι (*fut.* ἐνστήσομαι, *aor.* ἐνέστην, *pf.* ἐνέστηκα ve ἐνέσταα) dikmek, yükseltmek; (*act.* ve *med.* aşağıdaki zamanlarda *intrans.*: ἐνέστην, ἐνέστηκα, ἐνέστησα), -de yerleşmek; bulunmak, olmak; dikilmek, yükselmek; -in karşıtı olmak, zıttı olmak; engellemek, engel olmak, mâni olmak; korkutmak, gözdağı vermek; yakından izlemek, peşinden gitmek, kovalamak.

ἐνίσχω (yalnızca *praes.*), durdurmak || *med.* azaltmak, hafifletmek.

ἐνίφθην: νίπτω *pass. aor.*

ἐνναετηρίς, ίδος, ἡ (*f.*), dokuz yıllık süre.

ἐνναυμαχέω-ῶ, -de deniz savaşına başlamak.

ἐνναυπηγέω-ῶ, -de gemi yapmak, gemi inşa etmek.

ἐννέα, οἱ, αἱ, τά (*indecl.*) dokuz.

ἐννεάμηνος, ος, ον (*adj.*), dokuz aylık.

ἐννεάς, άδος, ἡ (*f.*), dokuz; dokuzlu grup.

ἐννεάχιλοι, αι, α (*adj.*), dokuz bin.

ἐννεκρόομαι-οῦμαι, (*dat.* ile), -de öldürmek, canını almak, katletmek.

ἐννέπω veya ἐνέπω (*imp.* ἤνεπον, *fut.* ἐνίψω ve ἐνισπήσω, *aor.* ἔνιψα, *II. aor.* ἔνισπον), söylemek, konuşmak, demek; söz yöneltmek, hitap etmek, seslenmek; anlatmak, dile getirmek, terennüm etmek.

ἐννέωρος, ος, ον (*adj.*), dokuz yaşında; dokuz yıl süren; güçlü, kuvvetli; sağlam, dayanıklı.

ἐννῆμαρ (*adv.*), dokuz gün boyunca.

ἐννήχομαι (*fut.* -νήξομαι), -de yüzmek.

ἐννοέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐνενόησα, *pf.* ἐννενόηκα, *Ion.* ἐννένωκα), aklına, hatırına gelmek; düşünmek; hayal etmek, tasarlamak; bulmak, keşfetmek, icat etmek || *med.* (*pass. aor.* ἐνενοήθην), düşünmek; anlamak, fark etmek, farkına varmak.

ἐννόημα, ατος, τό (*n.*), düşünce, fikir.

ἔννοια, ας, ἡ (*f.*), kavrama, algılama, anlayış, izan; düşünce, fikir; sağduyu, aklıselim; akıl, zekâ.

(1) ἔννομος, ος, ον (*adj.*), yasaya uygun, yasal, kanuni, meşru; adil, adaletli, adaletten ayrılmayan, doğru, dürüst.

(2) ἔννομος, ος, ον (*adj.*), (bir yerde) oturan, ikamet eden, sakin.

ἐννόμως (*adv.*), yasal, meşru olarak; kanunen; haklı olarak; uygun biçimde, gerektiği gibi, yerinde, doğru.

ἔννοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), usa yatkın, akla uygun, makûl; zeki, akıllı.

ἐννοσίγαιος, ου, ὁ (*adj.*), toprağı sarsan (Tanrı Poseidon'un epiteti).

ἔννυμι (*fut.* -ἕσω, *aor.* -ἕσσα, *pf.* -), giydirmek || *med.* ἕννυμαι (*fut.* -ἕσομαι, *aor.* -ἑσάμην) giyinmek; örtünmek, sarınmak, sarmalamak.
ἐννυχεύω, (*dat.* ile) geceyi bir yerde geçirmek.
ἐννύχιος, α, ον veya ος, ον (*adj.*), gece+, geceyle ilgili; gece esnasında olan; gece yapılan; gece yaşayan.
ἔννυχος, ος, ον (*adj.*), gece+, geceyle ilgili, geceye ait; gece yapılan.
ἐνόδιος, ος veya α, ον (*adj.*), yol üzerinde bulunan; yolların koruyucusu (Hermes'in bir epiteti); ἡ ἐνοδία θεός, yolların koruyucu tanrıçası, yani Hekate.
ἐνοικέω-ῶ, bir yerde oturmak, ikamet etmek, yaşamak.
ἐνοίκησις, εως, ἡ (*f.*), bir yerde oturma, ikamet; konut, barınak, ev, ikametgâh.
ἐνοικίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ, *aor.* ἐνῴκισα), yerleştirmek, oturtmak || *med.* ἐνοικίζομαι (*aor.* ἐνῳκισάμην), yerleşmek, oturmak.
ἐνοικοδομέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐνῳκοδόμησα, *pf.* ἐνῳκοδόμηκα), bir yerde bina inşa etmek, kurmak, dikmek, yapmak || *med.* kendisi için inşa etmek, kurmak.
ἔνοικος, ος, ον (*adj.*), (bir yerde) oturan, ikamet eden, sakin.
ἐνοινοχοέω-ῶ (yalnızca *ep. praes. part.* ἐνοινοχοεῦντες), -in içine şarap dökmek.
ἐνόπλιος, ος, ον ve ἔνοπλος, ος, ον (*adj.*), silahlanmış, silahlı.
ἐνοράω-ῶ (*imp.* ἐνεώρων, *fut.* ἐνόψομαι, *II. aor.* ἐνεῖδον; *pass.* -ἐνορῶμαι), bakmak, görmek, fark etmek, seçmek, karşıdan bakmak, gözlerini dikmek.
ἐνοχλέω-ῶ (*imp.* ἠνώχλουν, *fut.* ἐνοχλήσω, *aor.* ἠνώχλησα, *pf.* ἠνώχληκα; *pass. imp.* ἠνωχλούμην, *fut.* ἐνοχληθήσομαι, *aor.* ἠνωχλήθην, *pf.* -), rahatsız etmek, canını sıkmak.
ἐνσείω (*fut.* σείσω, *aor.* ἐνέσεισα), sarsmak, sallamak.
ἐνσημαίνω, işaret etmek, göstermek.
ἐνσκευάζω (*aor.* ἐνεσκεύασα), süslemek, donatmak, teçhiz etmek; giyinmek; silahlanmak.
ἐνστάτης, ου, ὁ (*m.*), rakip, hasım.
ἐνστέλλω, giydirmek, donatmak, teçhiz etmek; örtmek, kaplamak.
ἐνστρατοπεδεύω, bir yerde kamp kurmak, ordugâh kurmak.
ἐνστρέφω bir yerde çevirmek; döndürmek.
ἐνταῦθα (*adv.*), orada, burada; (zaman için) bunun üzerine.
ἐνταφιάζω, bir yere gömmek, defnetmek.
ἐντάφιος, ος, ον (*adj.*), mezar+, mezarla ilgili, mezara ait || (*subst.*) τό ἐντάφιον, mezar.
ἐνταυθί (*adv.*) → ἐνταῦθα.
ἐνταυθοῖ (*adv.*), buraya, burada.
ἐντείνω, germek, çekmek, çekerek uzatmak, uzatmak.
ἐντειχίζω, güçlendirmek, kuvvetlendirmek, sağlamlaştırmak, tahkim etmek.
ἐντελής, ής, ές (*adj.*), eksiksiz, tam; kusursuz, yetkin, mükemmel.
ἐντέλλω (*aor.* ἐνέτειλα), emir vermek, emretmek, buyurmak.
ἔτεμον: τέμνω *II. aor.*
ἐντέμνω, kesmek, boğazlamak, boğazını kesmek.
ἐντεῦθεν (*adv.*), buradan, oradan; (zaman için) bu andan itibaren.
ἔντευξις, εως, ἡ (*f.*), rastlantı, tesadüf.
ἔντεχνος, ος, ον (*adj.*), yetenekli, kabiliyetli, usta, becerikli, uz, maharetli, mahir, hünerli.
ἐντήκω, eritmek, erimiş bir maddeyi dökmek; (*intrans.*) erimek, çözülmek, sıvı haline gelmek; içine işlemek, nüfuz etmek.
ἐντίθημι (*fut.* ἐνθήσω), içine veya üzerine yerleştirmek; binmek, bindirmek; gemiye binmek.
ἐντίκτω (*fut.* -τέξομαι), (*dat.* ile) bir yerde doğurmak, dünyaya getirmek; yaratmak, meydana getirmek.
ἐντιμάω-ῶ, çok yüksek değer biçmek, çok yüksek fiyat biçmek.
ἔντιμος, ος, ον (*adj.*), değerli, kıymetli (para); saygı, hürmet gösterilen; saygın, saygı gören, hürmet gören, itibarlı, muteber.
ἐντολή, ῆς, ἡ (*f.*), emir, buyruk, talimat.
ἔντομος, ος, ον (*adj.*), yarılmış, yarık || (*subst.*) τὰ ἔντομα (*scil.* ζῷα), böcekler.
ἔντονος, ος, ον (*adj.*), gerilmiş, gergin; ateşli, yaman; sinirli, asabi, kızgın, hiddetli.
ἐντόνως (*adv.*), şiddetle, zorla; gergin bir şekilde.
ἐντόπιος, ος, ον (*adj.*), yerel, yerli; aynı yerde olan.
ἐντός (*adv./praep.*), içeride, içinde; -in içine, içinde; geri, geriye doğru, geride, arkada, arkasında, beride.
ἔντοσθε (*adv.*), içeride; (*gen.* ile) -in içine, içinde, içerisinde.
ἐντρέπω (*fut.* -τρέψω, *II. aor.* ἐνέτραπον), döndürmek, çevirmek; düşüncesini değiştirmek, caydırmak; tasalanmak, kaygılanmak, kaygı duymak, endişe duymak.
ἐντρέφω (*fut.* -θρέψω), bir yerde beslemek, yetiştirmek, büyütmek.
ἐντρέχω (*fut.* ἐνθρέξομαι veya ἐνδραμοῦμαι, *II. aor.* ἐνέδραμον), bir yerde, -in içinde koşmak.
ἐντρεχῶς (*adv.*), özenle, dikkatle, itinayla; ustaca, becerikli bir biçimde.
ἐντρίβω (*fut.* -ψω), sürmek, sürüştürmek; ovmak, ovuşturmak || *med.* yüzüne düzgün sürmek, makyaj yapmak.
ἐντροπή, ῆς, ἡ (*f.*), arkaya dönme; durum veya duygu değişikliği; utanma, utangaçlık, hicap, mahcubiyet.
ἔντροφος, ος, ον (*adj.*), bir yerde beslenen; bir yerde yaşayan.
ἐντρυφάω-ῶ, tat almak, hoşlanmak, beğenmek, zevk almak; eğlenmek.
ἐντυγχάνω (*fut.* -τεύξομαι, *II. aor.* ἐνέτυχον, *pf.* ἐντετύχηκα; *pass. aor.* ἐνετεύχθην), birine rastlamak, biriyle karşılaşmak; birine sık sık gidip gelmek, ziyaretine gitmek.
ἐντύνω veya ἐντύω (*imp.* ἔντυνον ve ἔντυον, *fut.* -ἐντυνῶ, *aor.* ἔντυνα), hazırlamak; donatmak || *med.* ἐντύ-

νομαι, - ile donanmak, hazırlanmak.

ἐντυπόω-ῶ (*fut.* -ώσω), iz bırakmak; kazımak, oymak.

ἐντυχία, ας, ἡ (*f.*), rastlantı, tesadüf.

ἐνυβρίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ), hakaret etmek; sövmek, küfretmek.

ἐνύγην: νύσσω *pass. II. aor.*

ἔνυδρος, ος, ον (*adj.*), ıslak, yaş.

ἔνυξα: νύσσω *aor.*

ἐνυπνιάζω (*fut.* -άσω), düş görmek, rüya görmek.

ἐνύπνιον, ου, τό (*n.*), rüya, düş.

ἐνύπνιος, ος, ον (*adj.*), rüyada, düşte görünen.

ἐνυφαίνω (*fut.* -άνω, *aor.* ἐνύφηνα), -de dokumak.

ἐνύχθην: νύσσω *pass. aor.*

ἐν ᾧ (*conj.*), -iken, -dığı anda, -dığı esnada.

ἐνωμοτάρχης veya ἐνωμόταρχος, ου, ὁ (*m.*), 32 veya 36 kişilik bir birliğin şefi.

ἐξ → ἐκ.

ἐξαγγελία, ας, ἡ (*f.*), düşmana gönderilen gizli mesaj; (üslûp için) ifade.

ἐξαγγέλλω (*fut.* -αγγελῶ, *aor.* ἐξήγγειλα; *pass.* εξαγγέλλομαι, *aor.* ἐξηγγέλθην), bir yerden başka bir yere haber taşımak, (bir sırrı) açığa vurmak, ifşa etmek; anlatmak || *med.* ἐξαγγέλλομαι, bildirmek, haber vermek; ilan etmek, duyurmak.

ἐξαγγέλος, ου, ὁ (*m.*), tiyatroda, sahnenin arkasında veya evin içinde olanları, yani sahnede gösterilmeyen olayları anlatan kişi; haberci, mesaj götüren.

ἐξάγγελτος, ος, ον (*adj.*), bildirilen, duyurulan, ilan edilen.

ἐξαγοράζω (*fut.* -άσω), satın almak || *med.* ἐξαγοράζομαι (fırsat) yakalamaya, elde etmeye çalışmak.

ἐξαγορεύω, (bir sırrı) açıklamak, açığa vurmak, ifşa etmek, ortaya çıkarmak.

ἐξαγριόω-ῶ (*fut.* -ώσω), vahşi kılmak, vahşi hale getirmek.

ἐξάγω (*imp.* ἐξῆγον, *fut.* -άξω, *II. aor.* ἐξήγαγον, *pf.* ἐξῆχα), dışarı sürmek, götürmek, sürüklemek, uzatmak; sevketmek.

ἐξαγωγή, ῆς, ἡ (*f.*), çıkarma, çıkış; son.

ἐξᾴδω (*fut.* -ᾴσομαι), şarkı söylemek.

ἐξαίρεσις, εως, ἡ (*f.*), (bir taşı) söküp çıkarma, çekip çıkarma; bir kurbanın iç organlarını çıkarma; bir geminin malları çıkardığı yer, rıhtım; seçim, tercih.

ἐξαίρετος, ος, ον (*adj.*), seçilmiş; seçkin, mümtaz, güzide, mutena; dikkat çekici; özel.

ἐξαιρετός, ή, όν (*adj.*), kaldırılabilen, kaldırılabilir, kaldırması mümkün, çıkartılabilen, çıkartılabilir, çıkartması mümkün.

ἐξαιρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *II. aor.* ἐξεῖλον, *pf.* ἐξῄρηκα), kaldırmak; mahvetmek, bozmak; sürmek.

ἐξαίρω (*imp.* ἐξῇρον, *fut.* -αρῶ, *aor.* ἐξῆρα, *pf.* ἐξῆρκα), kaldırmak; dışarıda bırakmak, uzaklaştırmak.

ἐξαίσιος, ος, veya α, ον (*adj.*), ölçüsüz, aşırı, çok; alışılmamış.

ἐξαιτέω-ῶ, istemek, dualarla elde etmeye çalışmak.

ἔξαιτος, ος, ον (*adj.*), seçilmiş; seçkin, mümtaz, güzide, mutena.

ἐξαίφνης (*adv.*), ansızın, aniden, birdenbire.

ἐξάκι ve ἐξάκις (*adv.*), altı kez, altı defa.

ἐξακισμύριοι, αι, α (*adj.*), altmış bin.

ἐξακισχίλιοι, αι, α (*adj.*), altı bin.

ἐξακόσιοι, αι, α (*adj.*), altı yüz.

ἐξακούω (*fut.* -ακούσομαι, *aor.* ἐξήκουσα), bir şeyi (*acc.*) veya birini (*gen.*) dinlemek.

ἐξακριβόω-ῶ (*aor.* ἐξηκρίβωσα), yapmak; söylemek; dikkatle göstermek; kesin olarak belirtmek, saptamak.

ἐξαλαπάζω (*fut.* -άξω, *aor.* ἐξαλαπάξας, *pf.* -), boşaltmak; halkını dağıtmak; yağmalamak, yıkmak.

ἐξαλείφω (*fut.* -είψω, *aor.* ἐξήλειψα; *pass. imp.* ἐξελειφόμην, *aor.* ἐξηλείφθην, nadiren *II. aor.* ἐξηλείφην, *pf.* ἐξαλήλιμμαι, nadiren ἐξήλειμμαι), sıvamak; silmek, temizlemek; beyazlatmak; ortadan kaldırmak, yok etmek; (yasayı) yürürlükten kaldırmak || *med.* (*aor.* ἐξηλειψάμην), sıvamak; beyazlatmak; silmek.

ἐξαλλάσσω, *Att.* άττω (*fut.* -άξω, *aor.* ἐξήλλαξα, *pf.* ἐξήλλαχα), değiştirmek; ülkesini değiştirmek; alışkanlığını değiştirmek; farklı, değişik olmak.

ἐξάλλομαι (*imp.* ἐξηλλόμην, *fut.* ἐξαλοῦμαι, *aor.* ἐξηλάμην, *II. aor.* ἐξηλόμην), (*gen.* ile) -in dışına atlamak, sıçramak.

ἐξαμαρτάνω (*fut.* -αμαρτήσομαι, *II. aor.* ἐξήμαρτον; *pass.* ἐξαμαρτάνομαι, *aor.* εξημαρτήθην), bir hata yapmak, günah işlemek; başarısızlığa uğramak, başaramamak.

ἐξαμαρτία, ας, ἡ (*f.*), hata, yanılgı; günah.

ἐξαμάω-ῶ (*fut.* -ήσω veya -ήσομαι; *pass. pf.* ἐξήμημαι, *pf. part.* ἐξημημένος), hasat yapmak, ürün kaldırmak; kesmek, yolmak, koparmak.

ἐξαμείβω (*fut.* -αμείψω, *aor.* ἐξήμειψα), değiştirmek, bir şeyin yerine başka bir şey koymak; yerini değiştirmek.

ἐξάμειψις, εως, ἡ (*f.*), sürekli değişiklik; periyodik değişiklik.

ἐξαμελέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *pf.* ἐξημέληκα; *pass.* ἐξαμελέομαι-οῦμαι, *pf.* ἐξημέλημαι), ihmal etmek, savsaklamak; aldırmamak, aldırış etmemek, önemsememek, önem vermemek, boş vermek.

ἑξάμετρος, ος, ον (*adj.*), altılı ölçüde, *heksametron*.

ἑξάμηνος, ος, ον (*adj.*), (yaş için) altı aylık; altı ay süren.

ἐξαμιλλάομαι-ῶμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐξημιλλήθην), biriyle yarışmak, rekabet etmek, çekişmek.

ἐξαναγκάζω (*fut.* -άσω, *aor.* ἐξηνάγκασα; *pass.* ἐξαναγκάζομαι, *aor.* ἐξηναγκάσθην), -meye zorlamak, mecbur etmek.

ἐξανάγω (*fut.* -άξω, *II. aor.* -ἐξανήγαγον; *pass. aor.* ἐξανήχθην), -den çekip çıkarmak, çıkarmak || *med.* denize açılmak, engine açılmak.

ἐξαναδύομαι (*II. aor.* ἐξανέδυν), bir yerden çıkmak; bir yerden kaçmak, kaçıp kurtulmak.

ἐξαναλίσκω (*fut.* -αναλώσω; *pass. pf.* -ανήλωμαι), sonuna kadar harcamak; mahvetmek, bozmak.

ἐξαναλύω, serbest bırakmak, azat etmek.

ἐξαναπνέω-ῶ, yeniden soluk almak, nefes almak.

ἐξανάστασις, εως, ἡ (*f.*), yerini değiştirme; sürgün.

ἐξαναστρέφω, temellerine kadar yıkmak, yerle bir etmek, baştan aşağı yıkmak, tamamen yıkmak, mahvetmek, taş üstünde taş bırakmamak.

ἐξανατέλλω (*fut.* -τελῶ, *imp.* ἐξανέτελλον, *aor.* ἐξανέτειλα), doğurmak, dünyaya getirmek.

ἐξαναφέρω (*fut.* -ανοίσω, *II. aor.* -ανήνεγκα), (suyun) yüzeyine kaldırmak; sudan çıkarmak.

ἐξαναχωρέω-ῶ, geri çekilmek, çekilmek, gerilemek.

ἐξανδραποδίζω, köleleştirmek, köle yapmak; esaret altına almak; boyunduruğu altına almak, uyruğu altına almak || *med.* (*fut.* -ιοῦμαι), köleleştirmek, köle yapmak, boyunduruğu altına almak, uyruğu altına alma; (malına) el koymak.

ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ (*f.*), köleleştirme; esaret; boyunduruğu altına alma, uyruğu altına alma.

ἐξανδρόομαι-οῦμαι (*pf.* ἐξήνδρωμαι), olgun bir adam olmak, olgun yaşa gelmek; insan şekline girmek, insan olmak.

ἐξανευρίσκω (*fut.* -ευρήσω, *II. aor.* ἀνεξεῦρον), keşfetmek, bulmak; hayal etmek; zihninde canlandırmak, tasavvur etmek.

ἐξανέχω (*fut.* -ανέξω veya -ανασχήσω) || *med.* ἐξανέχομαι (*imp.* ἐξηνειχόμην, *fut.* -ανέξομαι veya -ανασχήσομαι, *II. aor.* -ανεσχόμην ve -ηνεσχόμην), katlanmak, dayanmak, tahammül etmek.

ἐξανθέω-ῶ (*imp.* ἐξήνθουν, *aor.* ἐξήνθησα, *pf.* ἐξήνθηκα), çiçeklenmek, çiçek açmak, çiçek vermek.

ἐξανίημι (*fut.* -ανήσω veya -ανήσομαι, *aor.* ἐξανῆκα), gitmesine izin vermek; başından savmak, kovmak, defetmek.

ἐξανίστημι (*fut.* -αναστήσω, *aor.* -ανέστησα), kaldırmak; kovmak.

ἐξαπατάω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐξηπάτησα, *pf.* ἐξηπάτηκα; *pass. aor.* ἐξηπατήθην, *pl. pf.* ἐξηπάτημαι), aldatmak, kandırmak.

ἐξαπάτη, ης, ἡ (*f.*), hile, düzen; kurnazlık.

ἐξαπαφίσκω (*aor.* ἐξαπάφησα, *II. aor.* ἐξήπαφον, *sub.* ἐξαπάφω), aldatmak, kandırmak.

ἐξάπινα (*adv.*), birden, aniden, ansızın, birdenbire, beklenmedik bir şekilde.

ἐξαπιναῖος, α, ον (*adj.*), birdenbire olan, beklenmedik, ani.

ἐξαπιναίως (*adv.*), aniden, ansızın, birdenbire, beklenmedik bir şekilde.

ἐξαπίνης (*adv.*), aniden, ansızın, birdenbire, beklenmedik bir şekilde.

ἐξαποβαίνω, (*gen.* ile) bir yerden çıkmak; bir yerden inmek.

ἐξαποδύνω (yalnızca *imp. 3. pers. sing.* ἐξαπέδυνε), çıkarmak, soymak, derisini yüzmek.

ἐξαπόλλυμι (*fut.* -ολέσω, *Att.* -ολέω-ῶ, *aor.* ἐξαπώλεσα), tamamen harap etmek, yıkmak, yıkıntı haline getirmek; yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek.

ἐξαπονίζω (*imp.* ἐξαπένιζον, *fut.* -νίψω), yıkamak.

ἐξαπορέω-ῶ (*aor.* ἐξηπόρησα), kararsız olmak, şaşkın olmak, ne yapacağını bilememek; belirsiz olmak.

ἐξαποστέλλω (*aor.* ἐξαπέστειλα; *pass. II. aor.* ἐξαπεστάλην), dışına göndermek, yollamak.

(1) ἐξάπτω (*imp.* ἐξῆπτον, *fut.* ἐξάψω, *aor.* ἐξῆψα; *pass. aor.* ἐξήφθην, *pf.* ἔξημμαι), bir yerden başka bir yere bağlamak, asmak.

(2) ἐξάπτω (*imp.* ἐξῆπτον, *aor.* ἐξῆψα; *pass. aor.* ἐξήφθην, *pf.* ἔξημμαι), yakmak, tutuşturmak, ateşe vermek, alevlendirmek.

ἐξαράομαι-ῶμαι (yalnızca *aor. inf.* ἐξαράσασθαι), ithaf etmek, adamak.

ἐξαράσσω, *Att.* -άττω (*fut.* -άξω, *aor.* ἐξήραξα) kırmak, sökmek, yolmak, çıkarmak.

ἐξαργέω-ῶ (*pf.* ἐξήργηκα), tamamen hareketsiz kalmak; tembellik yapmak, tembel olmak, üşengeç olmak, uyuşuk olmak, aylaklık etmek, boş boş oturmak, çalışmamak.

ἐξαργυρίζω ve ἐξαργυρόω-ῶ (*aor.* ἐξηργύρισα), paraya çevirmek || *med.* ἐξαργυρίζομαι (*aor.* ἐξηργυρισάμην) parayla sağlamak, temin etmek; parayla satın almak; parasını almak, çalmak.

ἐξαρέσκομαι (*fut.* -αρέσομαι), birinin hoşuna gitmeye çalışmak; birini hoşnut etmeye, memnun etmeye çalışmak.

ἐξαριθμέω-ῶ (*aor.* ἐξηρίθμησα), saymak, sayımını yapmak.

ἐξαρκέω-ῶ (*imp.* ἐξήρκουν, *fut.* ἐξαρκέσω, *aor.* ἐξήρκεσα), yardımına gelmek, yardımına koşmak, yardım etmek.

ἐξαρκής, ής, ές (*adj.*), yeterli, yeter, doyurucu, tatmin edici, kâfi.

ἐξαρκούντως (*adv.*), yeterince, yetecek kadar, yeterli miktarda, gerektiği kadar, gereğince, kâfi derecede.

ἐξαρνέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐξηρνήθην, *Ion. aor.* ἐξηρνησάμην), inkâr etmek, kabul etmemek, reddetmek.

ἔξαρνος, ος, ον (*adj.*), inkâr eden, kabul etmeyen, reddeden.

ἐξαρτύω (*imp.* ἐξήρτυον; *pass. imp.* ἐξηρτυόμην, *aor.* ἐξηρτύθην, *pf.* ἐξήρτυμαι), (sefer, savaş için) hazırlamak, hazırlık yapmak; (bir hayvana) koşum takmak || *med.* kendisi için hazırlamak; hazırlanmak.

ἐξαυλίζομαι, konaklama yerini değiştirmek; kaçmak, sıvışmak.

ἐξεγείρω (*aor.* ἐξήγειρα), uyandırmak; kışkırtmak, tahrik etmek.

(1) ἔξειμι (yalnızca *3. pers. plur.* ἔξεισι), (*gen.* ile) kökeni - olmak, -den

gelmek; (genellikle *impers.*) ἔξεστι (*inf.* ἐξεῖναι, *imp.* ἐξῆν, *fut.* ἐξέσται) -meye izin verilir, -mek mümkündür.

(2) ἔξειμι (*inf.* ἐξιέναι, *imp.* ἐξῄειν veya ἐξῄα), çıkmak, gitmek; özellikle bir sefere çıkmak; çekilmek, el ayak çekmek; durmak, dinmek, kesilmek.

ἐξελαύνω (*fut.* -ελάσω, *Att.* ve *Ion.* -ελῶ, *aor.* ἐξήλασα, *pf.* ἐξελήλακα), dışarı atmak, kovmak, defetmek, başından savmak, savuşturmak.

ἐξεργάζομαι (*fut.* -άσομαι, *aor.* ἐξειργασάμην ve ἐξηργασάμην, *pf.* ἐξείργασμαι, *Ion.* ἐξεργασμαι; *pass. fut.* ἐξεργασθήσομαι, *aor.* ἐξειργάσθην, *pf.* ἐξείργασμαι, *Ion.* ἐξέργασμαι), yapmak, gerçekleştirmek, başarmak; (kötü anlamda) yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek; zarar vermek.

ἐξετάζω (*fut.* ἐξετάσω, *Att.* ἐξετῶ; *aor.* ἐξήτασα, *pf.* ἐξήτακα), dikkatle, titizlikle araştırmak; derinliğine incelemek, enine boyuna incelemek; sınamak, denemek; gözden geçirmek, saymak, sayımını yapmak; soruşturmak; - içinde, - arasında saymak, sıralamak.

ἐξέτασις, εως, ἡ (*f.*), araştırma, inceleme; yoklama, (askeri) sayım; denetim, teftiş.

ἐξευρίσκω (*fut.* -ευρήσω, *aor.* -ἐξεῦρον ve ἐξηῦρον, *pf.* ἐξεύρηκα), zekâ yardımıyla bulmak, keşfetmeye çalışmak; sağlamak.

ἐξηγέομαι-οῦμαι (*aor.* ἐξηγησάμην), idare etmek, yönetmek; götürmek, sevk etmek; ayrıntılı olarak açıklamak, anlatmak, yorumlamak; emretmek, emir vermek, buyurmak.

ἐξήγησις, εως, ἡ (*f.*), açıklama, izahat, yorumlama, şerh.

ἐξηγητής, οῦ, ὁ (*m.*), yönetici; açıklayan, yorumcu, şarih.

ἐξηγητικός, ή, όν (*adj.*), açıklama+, yorum+, açıklamaya özgü, yorumlamaya özgü.

ἑξήκοντα, οἱ, αἱ, τά (*indecl.*) altmış.

ἑξηκονταετής, ής, ές veya ἑξηκονταέτης, ης, ες (*adj.*), altmış yaşında.

ἐξημερόω-ῶ (*aor.* ἐξημέρωσα), (toprağı) işlemek, ekmek; (kişi için) eğitmek, uygar hale getirmek; (bir ülkeyi) kötülüklerden kurtarmak.

ἐξιδιάζομαι, -i kendine mal etmek, kendine ayırmak; erimek, özümsenmek.

ἐξιδιόομαι-οῦμαι → ἐξιδιάζομαι.

ἐξίημι (*fut.* ἐξήσω, *aor.* ἐξῆκα), göndermek, yollamak; atmak, fırlatmak; gevşetmek; (yelkenleri) açmak, çözmek || *med.* kendinden uzağa göndermek, başından defetmek, kovmak.

ἐξικνέομαι-οῦμαι (*fut.* ἐξίξομαι, *II. aor.* ἐξικόμην), aşmak, geride bırakmak; erişmek, yetişmek, varmak.

ἕξις, εως, ἡ (*f.*), elinde tutma, ele geçirme, elde etme, sahiplik; vücut yapısı; yaratılış, karakter, huy, tabiat, mizaç.

ἐξισόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐξίσωσα), eşitlemek, eşit hale getirmek; eşit olmak, -e denk olmak, müsavi olmak.

ἐξίστημι (*fut.* ἐκστήσω, *aor.* ἐξέστησα), yerini değiştirmek; çıkarmak; karıştırmak, allak bullak etmek, bozmak; uzaklaşmak, ayrılmak, sapmak.

ἐξογκόω-ῶ, (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐξώγκωσα; *pass.* ἐξογκόομαι-οῦμαι, *fut.* εξογκώσομαι, *pf.* ἐξώγκωμαι), şişirmek, kabartmak, doldurmak || *med.* şişmek, kabarmak; artmak, çoğalmak || *pass.* övünmek, iftihar etmek.

ἐξοδεύω, yola koyulmak, yola çıkmak; öldürmek || *pass.* ölmek.

ἐξοδία, ας, ἡ (*f.*), hareket, yola çıkma; sefere çıkma, seferin başlaması.

ἐξοδιάζω, masrafları ödemek; masraflarını üzerine almak, üstlenmek.

ἐξοδιασμός, οῦ, ὁ (*m.*), harcama, gider, masraf; katkı, yardım.

ἐξόδιον, ου, τό (*n.*), çözüm; (tiyatroda, özellikle tragedyada) sonuç; ölüm.

ἔξοδος, ου, ἡ (*f.*), çıkış, çıkma, hareket; askeri sefer; tören alayı, kortej; (tragedyada) koronun sahneden ayrılması, tragedyanın son kısmı, sonu.

ἕξομαι: ἔχω *med. ve pass. fut.*

ἐξόπισθε veya ἐξόπισθεν (*adv.*), (yer için) arkaya, arkadan; (zaman için) artık, bundan böyle.

ἐξοπλίζω, silahlandırmak, silahlarla donatmak, teçhiz etmek.

ἐξορμάω-ῶ (*imp.* ἐξώρμων, *fut.* -ήσω, *aor.* ἐξώρμησα, *pf.* ἐξώρμηκα), ileriye itmek, ilerletmek; (εἰς veya ἐπί ile) -e itmek, -e teşvik etmek, özendirmek, isteklendirmek; kışkırtmak.

ἐξορμέω-ῶ, limandan çıkmak, limandan ayrılmak, denize açılmak, engine açılmak.

ἐξορμίζω, gemiyi limanın dışına sevketmek, açık denize götürmek.

ἐξοστρακίζω, *ostrakismos* ile sürmek, sürgüne göndermek.

ἐξοστρακισμός, οῦ ὁ (*m.*), *ostrakismos* ile sürme, sürgüne gönderme.

ἔξω (*adv./praep.*), dışarıya, dışarıda; (*gen.* ile), -in dışında, - hariç; -in ötesine, ötesinde.

ἕξω: ἔχω *fut.*

ἐξωθέω-ῶ (*fut.* ἐξώσω, *aor.* ἐξέωσα; *pass.* ἐξωθέομαι-οῦμαι, *fut.* ἐξωσθήσομαι, *aor.* ἐξεώσθην), kovmak; engellemek, engel olmak, mâni olmak.

ἐξωνέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐξεπριάμην, *inf.* ἐκπρίασθαι), satın almak.

ἐξώπιος, ος, ον (*adj.*), görüş alanı dışında kalan; (*gen.* ile) -den uzak.

ἐξωριάζω, ihmal etmek, savsaklamak, önem vermemek, önemsememek, hesaba katmamak.

ἔοικα: εἴκω *pf.*

ἐοικότως, *Att.* εἰκότως (*adv.*), (*dat.* ile) -e benzer biçimde; öyle görünüyor ki; düşünüldüğü gibi; gerektiği gibi.

ἑόρακα: ὁράω-ῶ *pf.*

ἔοργα: ῥέζω *II. pf.*

ἑορτάζω (*imp.* ἑώρταζον, *fut.* ἑορτάσω, *aor.* ἑώρτασα, *pf.* ἑώρτακα), bir şenliği kutlamak, şenlik yapmak.

ἑορτή, ῆς, *Ion.* ὁρτή, ἡ (*f.*), şenlik, bayram, yortu; ἑορτὴν ἄγειν, bir şenliği kutlamak.

ἐπαγγέλλω (*fut.* -ελῶ, *aor.* ἐπήγγειλα, *pf.* ἐπήγγελκα; *pass.* ἐπεγγελμαι), haber vermek, bildirmek, duyurmak; emretmek, emir vermek, buyurmak, talimat vermek; istemek; vaat etmek, vaatte bulunmak, söz vermek || *med.* ἐπαγγέλλομαι (*imp.* ἐπηγγελλόμην, *aor.* ἐπηγγειλάμην), bildirmek, duyurmak; emretmek, emir vermek, buyurmak; (filozof ve sofistler için) - meslek edinmek, iş olarak yapmak.

ἐπάγην: πήγνυμι *pass. II. aor.*

ἐπάγω (*imp.* ἐπῆγον, *fut.* ἐπάξω, *II. aor.* ἐπήγαγον; *pass. fut.* ἐπαχθήσομαι, *aor.* ἐπήχθην), alıp götürmek, beraberinde götürmek, yanında götürmek.

ἔπαθον: πάσχω *II. aor.*

ἐπαινέτης, ου, ὁ (*m.*), övücü.

ἐπαινέω-ῶ (*fut.* ἐπαινέσω veya ἐπαινέσομαι, *aor.* ἐπήνεσα, *pf.* ἐπήνεκα; *pass. fut.* ἐπαινεθήσομαι, *aor.* ἐπηνέθην, *pf.* ἐπήνημαι), övmek, methetmek; kabul etmek, onaylamak, tasdik etmek; cesaretlendirmek, yüreklendirmek, özendirmek, teşvik etmek.

ἔπαινος, ου, ὁ (*m.*), övme, övgü, methiye.

ἐπαίρω, *poet.* ἐπαείρω (*fut.* ἐπαρῶ, *aor.* ἐπῆρα), kaldırmak, yükseltmek; kışkırtmak, tahrik etmek.

ἔπαισα ve ἔπαιξα: παίζω *aor.*

ἐπαισθάνομαι (*fut.* -αισθήσομαι, *II. aor.* ἐπῃσθόμην), dinlemek; anlamak, öğrenmek, -den haberi olmak, - konusunda bilgisi olmak.

ἐπαισχύνομαι (*fut.* -υνθήσομαι, *aor.* ἐπῃσχύνθην), -den utanmak, (*inf.* veya *part.* ile) -mekten utanmak.

ἐπαιτέω-ῶ (*imp.* ἐπῄτουν, *aor.* ἐπῄτησα), yeniden istemek; ısrarla istemek; yalvararak istemek; dilenmek, dilencilik yapmak.

ἐπαιτιάομαι-ῶμαι (*imp.* ἐπῃτιώμην, *fut.* -άσομαι, *aor.* ἐπῃτιασάμην), suçlamak; dava açmak, mahkemeye vermek.

ἐπαίχθην: παίζω *pass. aor.*

ἐπακολουθέω-ῶ (*imp.* ἐπηκολούθουν, *fut.* -ήσω, *aor.* ἐπηκολούθησα), izlemek, peşinden gitmek, peşine düşmek, takip etmek, kovalamak.

ἐπακούω (*fut.* -ούσομαι ve ἐπακούσω, *aor.* ἐπήκουσα), kulak vermek, dinlemek; itaat etmek.

ἐπακτός, ός, όν (*adj.*), dışarıdan alınan, ithal edilen; yabancı; eklenmiş, eklenen.

ἐπακτρίς, ίδος, ἡ (*f.*), küçük balıkçı veya korsan gemisi.

ἐπαμείβω (*fut.* -ψω), değiştirmek, değiş tokuş yapmak, takas yapmak.

Ἐπαμεινώνδας, ου, nadiren α, ὁ (*f.*) Epameinondas, Thebaili ünlü komutan ve devlet adamı.

ἐπαμύνω (*fut.* -υνῶ, *aor.* ἐπήμυνα) korumak, savunmak, müdafaa etmek; püskürtmek; safdışı bırakmak, uzaklaştırmak, bertaraf etmek.

ἐπάναγκες, kullanılmayan ἐπανάγκης'in (zorunlu, gerekli) cinssizi; ἐπάναγκες ἐστι (*inf.* ile) -mek zorunludur, gereklidir, zaruridir || (*adv.*) zorunlu olarak, kaçınılmaz olarak; kesinlikle, mutlaka, zaruri olarak.

ἐπανάγω (*imp.* ἐπανῆγον, *fut.* -ανάξω, *aor.* -ανήγαγον), yukarı doğru çıkarmak, kaldırmak, yükseltmek; uyarmak; doğurmak, uyandırmak, yol açmak; azdırmak, coşturmak; geri getirmek, çekmek; açık denize çıkmak, denize açılmak; geri gelmek, dönmek.

ἐπανάστασις, εως, ἡ (*f.*), ayaklanma, başkaldırma, isyan.

ἐπαναφέρω, *poet.* ἐπαμφέρω (*fut.* ἐπανοίσω, *aor.* ἐπανήνεγκα), yeniden çıkarmak, dışarı atmak; kalkmak; bir haber, mesaj götürmek.

ἐπαναχωρέω-ῶ, geri gelmek, tekrar gelmek, dönmek.

ἐπάνειμι (*fut.* -ειμι, *imperat.* ἐπανίθι, *sub.* -ίω, *opt.* -ιοίην, *inf.* -ιέναι, *part.* -ιών), geri dönmek, yeniden gelmek.

ἐπανέρχομαι (*fut.* -ανελεύσομαι, *II. aor.* -ανῆλθον, *pf.* -ελήλυθα), yükseğe çıkmak, yukarı çıkmak; geri dönmek, yeniden gelmek.

ἐπανθέω-ῶ (*imp.* ἐπήνθουν, *aor.* ἐπήνθησα), çiçeklenmek, çiçek açmak, çiçek vermek.

ἐπανθίζω (*imp.* ἐπήνθιζον, *fut.* -ήσω, *aor.* ἐπήνθισα; *pass. pf.* ἐπήνθισμαι), çiçeklerle örtmek, çiçeklerle kaplamak.

ἐπανίστημι (*fut.* -αναστήσω, *aor.* -ανέστησα), (bir duvarı) yükseltmek; (bir ülkeyi) ayaklandırmak (*dat.* ile); *pass.* ἐπανίσταμαι (*fut.* ἐπαναστήσομαι, *aor.* ἐπανέστην, *pf.* ἐπανέστηκα), ayaklanmak, isyan çıkarmak.

ἐπάρατος, ος, ον (*adj.*), lanetli, lanetlenmiş, melun, kargışlı.

ἐπάρην: πείρω *pass. II. aor.*

ἐπαρκέω-ῶ (*fut.* -έσω, *aor.* ἐπήρκησα), yardımına koşmak, yardımına gelmek; uzaklaştırmak, saf dışı bırakmak, bertaraf etmek; yetmek, yetişmek, kâfi gelmek.

ἐπάρχω (*imp.* ἐπῆρχον, *fut.* ἐπάρξω, *aor.* ἐπῆρξα), yönetmek, idare etmek; otorite sahibi olmak.

ἐπασκέω-ῶ (*imp.* ἐπήσκουν, *fut.* ἐπασκήσω, *aor.* ἐπήσκησα; *pass. pf.* ἐπήσκημαι), özenle çalışmak; tamamlamak, bitirmek.

ἔπαυλις, εως, ἡ (*f.*), ahır; açık ordugâh.

ἔπαυλος, ου, ὁ (*m.*), ahır; konut, ev.

ἐπαχθής, ής, ές (*adj.*) ağır gelen, can sıkıcı, rahatsız edici, tedirgin edici; dayanılmaz, katlanılmaz.

ἐπεί (*conj.*), -dığı zaman, -ınca.

ἐπείγω (*imp.* ἤπειγον, *fut.* ἐπείξω, *aor.* ἤπειξα; *pass.* ἐπείγομαι, *imp.* ἠπειγόμην, *fut.* ἐπείξομαι, *aor.* ἠπείχθην, *pf.* ἤπειγμαι), sıkıştırmak, acele ettirmek, acele etmek || *med.* acele etmek, çabuk davranmak.

ἐπειδάν (*conj.*), -dığı zaman, -dığında, -ınca.

ἐπειδή (*conj.*), -dığı zaman, -dığında; mademki.

(1) ἔπειμι (*inf.* ἐπεῖναι, *imp.* ἐπῆν),

üstte, -in üstünde olmak, üstünde bulunmak; önde olmak, -in başında olmak, şef olmak; yaşamak, sağ kalmak, hayatta kalmak; ardından gelmek.

(2) ἔπειμι (*inf.* ἐπιέναι, *imp.* ἐπῄειν, *fut.* ἔπειμι), -e doğru gitmek; ilerlemek; yaklaşmak; -e karşı yürümek, saldırmak, hücum etmek; ὁ ἐπιὼν χρόνος, gelecek zaman, gelecek; ἡ ἐπιοῦσα ἡμέρα (*Ion.* ἡμέρη) yarın, ertesi gün.

ἐπείπερ veya ἐπεί περ (*conj.*) -dığına göre, -dığı için, -dığından.

ἐπείσειμι (*fut.* -ειμι), yeniden girmek; daha sonra olmak, meydana gelmek, cereyan etmek; yeniden olmak, tekrar olmak; -e ilerlemek.

ἐπεισέρχομαι (*fut.* -ελεύσομαι, *II. aor.* ἐπεισῆλθον), yanına gelmek; sonradan gelmek, sonradan girmek; sonradan ortaya çıkmak.

ἐπεισβαίνω (εἰς ve *acc.* ile), -e kadar, -in içine kadar ilerlemek.

ἐπείσθην: πείθω *pass. aor.*

ἐπεισπίπτω, *Ion.* ἐπεσπίπτω (*fut.* -εισπεσοῦμαι, *II. aor.* -έπεσον), birbiri ardına düşmek, art arda düşmek, arka arkaya düşmek.

ἔπειτα (*adv.*), bunun üzerine, bundan sonra, daha sonra.

ἐπελαύνω (*imp.* ἐπήλαυνον, *fut.* ἐπελάσω, *aor.* ἐπήλασα), ileri doğru götürmek, itmek, sevketmek; (atları) -e doğru sürmek; ilerlemek, -e doğru yürümek.

ἐπελπίζω (*aor.* ἐπήλπισα), ümitlendirmek, ümit vermek, ümidini canlandırmak; ümitlenmek, ümide kapılmak, ümit etmek, ummak.

ἔπερσα: πέρθω *aor.*

ἐπέρχομαι (*imp.* ἐπηρχόμην, *fut.* ἐπελεύσομαι, *II. aor.* ἐπῆλθον, *pf.* ἐπελήλυθα), (εἰς ve *acc.* ile) -e doğru ilerlemek, -in içine girmek; (*dat.* ve *acc.* ile) -e saldırmak; (sözle) saldırmak, kınamak; aklına - gelmek.

ἐπερωτάω-ῶ, *Ion.* ἐπειρωτῶ (*imp.* ἐπηρώτων, *Ion.* ἐπειρώτεον), bir kâhine sormak, bir kâhine danışmak.

ἐπερώτημα, ατος, τό (*n.*), soru, sual; danışma.

ἐπερώτησις, εως, ἡ (*f.*), soruşturma; danışma, müzakere.

ἐπεσθίω (*imp.* ἐπήσθιον, *fut.* ἐπίδομαι, *II. aor. inf.* ἐπιφαγεῖν), aşırı yemek, yutmak.

ἔπεσον: πίπτω *II. aor.*

ἐπέτασα: πετάννυμι *aor.*

ἐπετάσθην: πετάννυμι *pass. aor.*

ἐπευφημέω-ῶ (*aor.* ἐπηυφήμησα), alkışlarla kabul etmek, el çırparak kabul etmek.

ἐπεύχομαι (*imp.* ἐπηυχόμην, *fut.* ἐπευξομαι), dua etmek; adak adamak; rica etmek, dilemek, dilekte bulunmak; (*dat.* veya *acc.* ile) - ile övünmek, böbürlenmek.

ἐπεφράκειν: φράσσω *pl. pf.*

ἐπεφύκειν: φύω *pl. pf.*

ἐπέχω (*imp.* ἐπεῖχον, *fut.* ἐφέξω veya ἐπισχήσω, *II. aor.* ἐπέσχον, *poet. aor.* ἐπέσχεθον), -in üzerinde durmak, bulunmak; bir yer kaplamak, yer işgal etmek; beklemek; bir süre için ara vermek, durdurmak, ertelemek.

ἔπηλα: πάλλω *aor.*

ἔπηξα: πήγνυμι *aor.*

ἐπήχθην: πήγνυμι *poet. pass. aor.*

ἐπί (sesli harfin önünde) ἐπ' (sert nefes işareti almış bir sesli önünde) ἐφ' (*adv.*) üstte, üstüne, üstünde, üstünden; ayrıca, aynı zamanda || (*praep.*), (*gen.* ile) -in üzerinde, içinde; hakkında, konusunda, üzerine; kadar; (*dat.* ile) -in üzerinde, arkasında, ardında, arkasından, ardından, -in ortasında, arasında, - için, -mek şartıyla, -mek için, aracılığıyla, yoluyla, karşılığında, -e doğru, -e karşı; (*acc.* ile) -in üzerinde, -in arasında, ortasında, -e göre, -e bakarak, -e doğru, -e karşı, amacıyla, için.

ἐπιβαίνω (*imp.* ἐπέβαινον, *fut.* ἐπιβήσομαι, *II. aor.* ἐπήβην, *pf.* ἐπιβέβηκα), üzerinde yürümek; (toprağa) ayak basmak; (tanrılar için) (gökten) inmek; (bir yaşa) gelmek, erişmek; ulaşmak; -in üstüne (ata, arabaya vs) çıkmak, -e binmek; yürümek, ileri yürümek, ilerlemek.

ἐπιβάλλω (*imp.* ἐπέβαλλον, *fut.* ἐπιβαλῶ, *II. aor.* ἐπέβαλον, *pf.* ἐπιβέβληκα), atmak, fırlatmak; katmak, eklemek; girişmek, başlamak, koyulmak; ısrar etmek, üstünde durmak, üstelemek; ilgilendirmek; süresi dolmak, vadesi gelmek; ansızın gelmek, çıkagelmek || *med.* ἐπιβάλλομαι (*fut.* ἐπιβαλοῦμαι, *aor.* ἐπεβαλόμην, *pf.* ἐπιβέβλημαι), kendi üzerine atmak, kendi üzerine koymak; -e yönelmek; (*gen.* ile) -i şiddetle istemek, çok istemek.

ἐπιβαρέω-ῶ ve ἐπιβαρύνω, çok yüklemek, aşırı yük yüklemek.

ἐπίβασις, εως, ἡ (*f.*), (-e doğru) ilerleme, yaklaşma; üzerine yürüme, saldırma, hücum; giriş, girme.

ἐπιβάσκω, yalnızca *ep. inf.* ἐπιβασκέμεν (*gen.* ile) içine girmek; içine batmak, gömülmek.

ἐπιβατεύω, gemiye binmek, gemiye çıkmak; üzerine çıkmak; (*mec.*) bir şeye dayanmak, bir şeyin üzerine dayanmak; istila etmek.

ἐπιβάτης, ου, ὁ (*m.*), gemiye binen; deniz eri; bir araba üzerinde savaşan.

ἐπιβατός, ός veya ή, όν (*adj.*), çıkılabilir; yanaşılabilir, yanaşması mümkün.

ἐπιβιόω-ῶ (*fut.* -βιώσομαι, *II. aor.* ἐπεβίων), sonuna kadar yaşamak, hayatta kalmak, sağ kalmak.

ἐπιβλέπω (*fut.* -έψομαι, *aor.* ἐπέβλεψα), göz atmak, incelemek; (*dat.* ile) kıskançlıkla bakmak, haset etmek, kıskanmak, kıskançlık duymak.

ἐπίβλεψις, εως, ἡ (*f.*), göz atma; inceleme, araştırma.

ἐπιβοάω-οῶ (*fut.* -βοήσομαι, *Ion.* -βώσομαι), bağırmak; yardım istemek, yardıma çağırmak.

ἐπιβοήθεια, ας, ἡ (*f.*), yardım, yardım etme.

ἐπιβοηθέω-ῶ (*Ion.* -βωθέω-ῶ, *imp.* ἐπεβοήθουν, *fut.* ἐπιβοηθήσω, *aor.* ἐπεβοήθησα, *Ion. aor.* ἐπεβώθωσα), yardımına gelmek, yardımına koşmak.

ἐπιβόησις, εως, ἡ (*f.*), alkış, alkışlama, el çırpma; uğultu, uğuldama.

ἐπιβόητος, ος, ον (*adj.*), büyük bir gürültü çıkaran.

ἐπιβολή, ῆς, ἡ (*f.*), vergi; ceza.

ἐπιβουλεύω, (*dat.* ile) aleyhinde çalışmak, biri aleyhine komplo kurmak, düzen kurmak.

ἐπιβουλή, ῆς, ἡ (*f.*), komplo, düzen, dalavere.

ἐπίβουλος, ος, ον (*adj.*), tuzak kuran, dalavereci, dolap çeviren, entrikacı.

ἐπιβούλως (*adv.*), düşmanca niyetlerle, kötü niyetle.

ἐπιγίγνομαι (*fut.* ἐπιγενήσομαι, *II. aor.* -εγενόμην, *pf.* -γέγονα), sonradan doğmak; sonradan olmak, -in ardından olmak, ardından - gelmek; -in sonuna gelmek, süresi bitmek, vadesi dolmak.

ἐπιγιγνώσκω, *Ion.* ἐπιγινώσκω (*fut.* ἐπιγνώσομαι, *II. aor.* -έγνων, *pf.* -έγνωκα), tanımak, bilmek; anlamak; keşfetmek; en sonunda karar vermek; kabul etmek, benimsemek; onaylamak, tasdik etmek.

ἐπιγνώμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, karar veren, yargılayan, hakem; -de bilgili, uzman; bağışlayan, bağışlayıcı, affeden.

ἐπίγνωσις, εως, ἡ (*f.*), tanıma, bilme; arama, araştırma, inceleme.

ἐπιγονή, ῆς, ἡ (*f.*), ürün; soy, ırk; büyüme, gelişme.

ἐπίγονος, ος, ον (*adj.*), sonradan doğan.

ἐπίγραμμα, ατος, τό (*n.*), -in (özellikle bir sunak veya mezarın) üzerine yazılan yazı, yazıt, kitabe; *epigramma*, özellikle, beyitler halinde ve *elegeia* vezniyle yazılmış, aşk, ölüm gibi temalar içeren küçük şiir, epigram.

ἐπιγραμματίζω, -in üzerine yazı yazmak.

ἐπιγραμμάτιον, ου, τό (*n.*), *distikhon* (iki dizeden oluşan beyit) halinde küçük parça.

ἐπιγραφή, ῆς, ἡ (*f.*), yazıt, kitabe; vatandaşların isimlerini ve mallarını kaydetme; kaydedilen vatandaşların ödediği katkı payı; vergi.

ἐπιγράφω (*fut.* ἐπιγράψω, *aor.* ἐπέγραψα, *pf.* ἐπιγέγραφα), -in üzerine yazmak, kazımak; vergi yüklemek, vergi salmak.

ἐπιδακρύω, (*dat.* ile) -e ağlamak, gözyaşı dökmek.

ἐπιδαψιλεύω, bol olmak || *med.* ἐπιδαψιλεύομαι, bolca vermek, bolca sağlamak; cömert bir biçimde birine bırakmak.

ἐπιδεής, ής, ές (*adj.*), (*gen.*) -i eksik, noksan olan, -den yoksun, mahrum olan; -i bulunmayan || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

ἐπίδειγμα, ατος, τό (*n.*), örnek, misal; kanıt, delil.

ἐπιδείκνυμι (*imp.* ἐπεδείκνυν, *fut.* -δείξω, *aor.* ἐπέδειξα), göstermek, ortaya koymak; açıklamak, izah etmek; ispatlamak, kanıtlamak.

ἐπίδειξις, εως, ἡ (*f.*), gösteri, gösterme, sergileme; teşhir; kanıt, delil; ispatlama; örnek, misal.

ἐπιδείπνιος, ος, ον (*adj.*), yemekten sonra olan, yemekten sonra yapılan.

ἐπιδευής, ής, ές (*adj.*), (*gen.* ile) -i eksik, noksan olan; -den uzak; tamamlanmamış, bitmemiş; yetersiz, eksik, az, aşağı.

ἐπιδεύομαι (*fut.* -ευήσομαι), -i eksik, noksan olmak; -e gereksinimi olmak, gereksinim duymak, ihtiyacı olmak; yetersiz olmak, -den aşağı olmak.

ἐπιδέχομαι, üstlenmek, üstüne almak, sorumluluğunu üstlenmek; kabul etmek, benimsemek.

(1) ἐπιδέω-ῶ (*fut.* -δήσω), -in üzerine bağlamak, sarmak, bağlayarak tutturmak.

(2) ἐπιδέω (*fut.* -δεήσω), -i eksik, noksan olmak; -e gereksinimi olmak, ihtiyaç duymak; -i olmamak, -i eksik olmak; -den yoksun, mahrum olmak.

ἐπίδηλος, ος, ον (*adj.*), görünür, açık; dikkat çekici; (*dat.* ile) -e benzer, denk.

ἐπιδήλως (*adv.*), açıkça, aleni olarak, alenen; kuşkusuz, şüphesiz.

ἐπιδημεύω, yaşamını halkın arasında geçirmek; toplum içinde yaşamak.

ἐπιδημέω-ῶ, ülkesinde oturmak; bir yolculuktan ülkesine, evine dönmek; (hastalık için) bir ülkede yayılmak.

ἐπιδημία, ας, ἡ (*f.*), bir ülkede oturma, ikamet; gelme, geliş, varma, varış; salgın hastalığın bir ülkede yayılması, salgın hastalık, epidemi.

ἐπιδήμιος, ος, ον (*adj.*), bir ülkede ikamet eden, bir ülkede yaşayan; bir halkın geleneklerine göre olan; (hastalık için) salgın, bulaşıcı, epidemik.

ἐπιδιαβαίνω (*fut.* -βήσομαι), (bir ırmağı, bir çukuru) geçmek, aşmak, ötesine geçmek.

ἐπιδιαιρέω-ῶ (*imp.* ἐπιδιῄρουν, *fut.* -ήσω, *II. aor.* ἐπιδιεῖλον), dağıtmak, paylaştırmak, bölüştürmek, üleştirmek.

ἐπιδίδωμι (*fut.* ἐπιδώσω, *aor.* ἐπέδωκα), ayrıca vermek; katmak, eklemek, ilave etmek.

ἐπίδοξος, ος, ον (*adj.*), olası, muhtemel; gerçeğe yakın, gerçeğe benzer; tanınmış, ünlü, meşhur.

ἐπιδρομάδην (*adv.*), koşarak, koşa koşa; aceleyle, tez olarak, vakit geçirmeden.

ἐπιδρομή, ῆς, ἡ (*f.*), koşma; dalgaların hareketi; akın, saldırı, hücum; çabucak gözden geçirme; özet, hülasa.

ἐπίδρομος, ος, ον (*adj.*), üzerinde, içinde koşulabilen; üzerinde, içinde koşan; her yana yayılan; acele alınmış, aceleye getirilmiş, düşünülmemiş (fikir, yemin).

ἐπιείκεια, ας, ἡ (*f.*), dürüstlük, doğruluk; ılımlılık, ölçülülük, itidal.

ἐπιεικής, ής, ές (*adj.*), tam ölçüsünde, ölçülü; uygun, elverişli, münasip, yerinde; akıllı, makûl, akla yatkın, akla uygun; hoşgörülü, müsamahalı, toleranslı; becerikli, yetenekli, kabiliyetli || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

ἐπιεικτός, ή, όν (*adj.*), uygun, ölçülü; (olumsuz: οὐκ ἐπ.) çekilmez, daya-

üzerine, üstüne düşmek.

ἐπικαταρρέω-ῶ (yalnızca *aor.* -κατερρύην), -in üzerine, üstüne akmak.

ἐπικαταψεύδομαι, yalanlarla zarar vermek.

ἐπίκειμαι (*imp.* ἐπεκείμην, *fut.* ἐπικείσομαι), -in üzerine uzanmak, -de bulunmak; tehdit etmek, gözdağı vermek; hücum etmek.

ἐπικελεύω (*aor.* ἐπεκέλευσα), cesaretlendirmek, cesaret vermek, yüreklendirmek, teşvik etmek.

ἐπικεύθω (*fut.* -κεύσω, *aor.* ἐπέκευσα), saklamak, gizlemek.

ἐπικήδειος, ος, ον (*adj.*), cenaze+, cenazeyle ilgili, cenazeye ait.

ἐπικήριος, ος, ον (*adj.*) → ἐπίκηρος.

ἐπίκηρος, ος, ον (*adj.*), ölümlü, fâni; ölümcül, öldürücü; korkunç, müthiş, çok şiddetli.

ἐπικηρυκεία, ας, ἡ (*f.*), (barış hakkında görüşmek için) haberci yollama; (savaşanlar arasında) görüşme.

ἐπικηρυκεύω, genellikle *med.* kullanılır: ἐπικηρυκεύομαι, haberci yollamak; elçi olarak gelmek; herkesin önünde, açıkça duyurmak, ilan etmek.

ἐπικηρύσσω, *Att.* -ύττω (*aor.* ἐπεκήρυξα, *pf.* ἐπικεκήρυχα), bir ulakla duyurmak, ilan etmek.

ἐπικίνδυνος, ος, ον (*adj.*), tehlikeli; güvenli olmayan, güvenilir olmayan, emin olmayan.

ἐπικινδύνως (*adv.*), kritik, tehlikeli bir durumda.

ἐπικλάω-ῶ, -in üzerinde kırılmak; -in üzerine bükülmek, eğilmek.

ἐπικλεής, ής, ές (*adj.*), ünlü, tanınmış, meşhur, (*dat.* ile) -ile tanınan, ünlenen; adını -den alan.

(1) ἐπικλείω, övmek, methetmek, yüceltmek; anlatmak; ad takmak, lakap takmak; (bir tanrıyı) çağırmak, (bir tanrıya) seslenmek, yalvarmak, yakarmak, niyaz etmek.

ἐπικλείω, *Att.* -κλῄω, kapamak, içeri kapatmak.

ἐπικληΐζω ve ἐπικλῄζω, kutlamak, övmek, methetmek, yüceltmek; bir isim takmak, lakap takmak.

ἐπίκληρος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), mirasçı, vâris.

ἐπικληρόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐπεκλήρωσα), kurayla belirlemek, kurayla saptamak.

ἐπίκλησις, εως, ἡ (*f.*), takma ad, lâkâp.

ἐπικλίνω (*fut.* -κλινῶ), -in üzerine eğmek; eğilmek.

ἐπίκλισις, εως, ἡ (*f.*), eğilim, temayül.

ἐπικλύω (*imp.* ἐπέκλυον), dinlemek, işitmek.

ἐπικοιμάομαι-ῶμαι (*fut.* -ήσομαι; *pass. aor.* ἐπεκοιμήθην), -in üzerinde uyumak, yatmak.

ἐπίκοινος, ος, ον (*adj.*), ortak, genel, müşterek, umumi.

ἐπικοινωνέω-ῶ, ortak olmak; (*dat.* ile) biriyle temas halinde olmak, ilişki içinde olmak.

ἐπικομπάζω, övünmek için bir şey eklemek.

ἐπικομπέω-ῶ, övünmek, kıvanç duymak, iftihar etmek.

ἐπικοπή, ῆς, ἡ (*f.*), kesik, kesilme, kopma; çizik, yara.

ἐπίκοπος, ος, ον (*adj.*), kesik, kesilmiş.

ἐπικόπτω (*fut.* -κόψω, *aor.* ἐπέκοψα, *pf.* ἐπικέκοφα), devirmek, yere yıkmak; azaltmak, zayıflatmak, güçsüzleştirmek; kınamak, ayıplamak || *med.* ἐπικόπτομαι (*aor.* ἐπεκοψάμην), (yas işareti olarak) göğsüne vurmak, ağlayıp sızlamak.

ἐπικοσμέω-ῶ (*aor.* ἐπεκόσμησα, *pf.* ἐπικεκόσμηκα), yeni süsler eklemek; onurlandırmak, onurlara boğmak.

ἐπικουρέω-ῶ (*aor.* ἐπεκουρησα), (*dat.* ile) birine yardım etmek, yardıma gelmek, yardımına koşmak.

ἐπικούρημα, ατος, τό (*n.*), yardım; koruma, gözetme, himaye.

ἐπικουρία, ας, ἡ (*f.*), yardım, yardım birliği.

ἐπίκουρος, ος, ον (*adj.*), yardıma gelen, yardıma koşan, yardımcı olan.

Ἐπίκουρος, ου, ὁ (*m.*), Epikuros, ünlü filozof.

ἐπικράζω, (*dat.* ile) karşı çıkmak, kabul etmemek, itiraz etmek, protesto etmek.

ἐπικραίνω (*fut.* -κρᾶνω, *aor.* ἐπέκρανα), tamamlamak, bitirmek, sonuçlandırmak, sona erdirmek; gerçekleştirmek; yönetmek, hüküm sürmek.

ἐπικράτεια, ας, ἡ (*f.*), egemenlik, hâkimiyet, hâkim olma, üstünlük, iktidar, hükmetme.

ἐπικρατέω-ῶ (*imp.* ἐπεκράτουν, *fut.* ἐπικρατήσω, *aor.* ἐπεκράτησα), kumanda etmek; yönetmek, idare etmek; yenmek, galip olmak, muzaffer olmak; ele geçirmek; (*gen.* ile), birini yenmek; birine üstün gelmek, baskın çıkmak.

ἐπικρατέως (*adv.*), karşı konulmaz bir güçle; coşkunlukla.

ἐπικρατής, (bir savaşta) kazanan, yenen, galip gelen, üstün gelen.

ἐπικράτησις, εως, ἡ (*f.*), (*gen.* ile) -de galip gelme, zafer kazanma, utku kazanma; egemenlik, üstünlük, iktidar.

ἐπικρίνω (*fut.* -κρινῶ, *aor.* ἐπέκρινα), karar vermek, kararlaştırmak; arasından veya içinden seçmek.

ἐπικρούω, -in üzerine vurmak, bir şeyi başka bir şeye vurmak, çarpmak; (bir çiviyi) çakmak; alay etmek, alaya almak; hakaret etmek, küfür etmek, sövmek.

ἐπικρύπτω (*fut.* -ψω, *II. aor.* -έκρυφον), saklamak, gizlemek || *med.* ἐπικρύπτομαι (*aor.* ἐπεκρυψάμην), (bir mutsuzluğu, yoksulluğu, gerçeği), gizlemek, saklamak; kılık değiştirmek, saklanmak, gizlenmek.

ἐπίκρυφος, ος, ον (*adj.*), saklı, gizli, gizlenmiş.

ἐπίκρυψις, εως, ἡ (*f.*), gizleme, saklama.

ἐπικτάομαι-ῶμαι, ayrıca edinmek, kazanmak; sağlamak, temin etmek, tedarik etmek; büyütmek, genişletmek.

ἐπικτείνω (*fut.* -κτενῶ), öldürmek, canını almak.

Ἐπίκτητος, ου, ὁ (*m.*), Epiktetos, ünlü stoacı filozof.

ἐπικτίζω (*aor.* ἐπέκτισα; *pass. aor.* ἐπεκτίσθην, *pf.* ἐπέκτισμαι), -in üzerinde kurmak, inşa etmek; ayrıca kurmak, yapmak; yeniden inşa etmek, kurmak.

ἐπικυλινδέω-ῶ (*imp.* ἐπεκυλίνδουν), -in üzerinde yuvarlanmak.

ἐπικύπτω, başını -in üzerine eğmek, -in üzerine eğilmek, -in üzerine dayanmak.

ἐπικυρέω-ῶ ve -κύρω (*fut.* -κυρήσω ve κύρσω, *aor.* -εκύρησα ve -έκυρσα), rastlamak, tesadüfen karşılaşmak, tesadüf etmek; (*gen.* ile) -i elde etmek; -den yararlanmak, faydalanmak, istifade etmek.

ἐπικυρόω-ῶ (*aor.* ἐπεκύρωσα), onaylamak, kabul etmek, tasdik etmek; benimsemek, kabul etmek, kabullenmek, razı olmak.

ἐπικωλύω, (*acc.*) engellemek, engel olmak, mâni olmak.

ἐπιλαγχάνω (*fut.* λήξομαι, *II. aor.* ἐπέλαχον, *pf.* ἐπιλέλογχα), kurada elde etmek, kurada kazanmak.

ἐπιλαμβάνω (*fut.* -λήψομαι, *II. aor.* ἐπέλαβον, *pf.* -είληφα), yakalamak, almak, ele geçirmek; kavramak; saldırmak; şaşırtmak.

ἐπιλάμπω (*aor.* ἐπέλαμψα), -in üzerinde parlamak, ışıldamak.

ἐπιλανθάνω veya ἐπιλήθω (*fut.* ἐπίλησω, *aor.* ἐπέλησα, *pf.* ἐπιλέληθα, *pl. pf.* ἐπελήσθην, *pass. fut.* ἐπιλησθήσομαι, *aor.* ἐπελήσθην), unutturmak; unutmak, hatırlamamak, aklında kalmamak || *med.* ἐπιλανθάνομαι (*fut.* ἐπιλήσομαι, *II. aor.* ἐπελαθόμην, *pf.* ἐπιλέλησμαι), (*gen.* ile) -i unutmak, artık hatırlamamak.

ἐπιλέγω (*fut.* –λέξω, *aor.* ἐπέλεξα), söylediği şeye eklemek, sözlerine eklemek; (*dat.* ile) -e vermek, atfetmek; birini -den dolayı kınamak, eleştirmek, tenkit etmek; azarlamak, paylamak; bir isimle çağırmak, seslenmek || *med.* ἐπιλέγομαι (*aor.* ἐπελεξάμην ve ἐπεθέχθην), kendisi için seçmek; düşünmek, inanmak; okumak; ayrıca söylemek; tekrar etmek, yinelemek.

ἐπιλείπω (*fut.* -λείψω, *II. aor.* ἐπέλιπον), terk etmek, arkada bırakmak; ihmal etmek, savsaklamak; aldırmamak, aldırış etmemek, önemsememek, önem vermemek, boş vermek; -i eksik, noksan olmak; -i olmamak, -i bulunmamak.

ἐπίλειψις, εως, ἡ (*f.*), terk etme, bırakma; eksiklik, noksan; yokluk.

ἐπίλεκτος, ος, ον (*adj.*), seçilmiş; seçkin, mümtaz, güzide, müstesna.

ἐπιληκέω-ῶ (*poet. imp.* ἐπελήκεον), ellerini çırparak gürültü yapmak, ses çıkarmak.

ἐπιλήσμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, -i unutan, unutkan; -i unutturan.

ἐπιλογίζομαι (*fut.* -ίσομαι, *Att.* -ιοῦμαι, *aor.* ἐπελογισάμην ve ἐπελογίσθην, *pf.* ἐπιλελόγισμαι), hesaplamak, ölçüp biçmek, tartmak; (*dat.* ile) -i düşünmek.

ἐπιλογισμός, οῦ, ὁ (*m.*), hesap; uslamlama, usa vurma, muhakeme; sınav; araştırma.

ἐπίλογος, ου, ὁ (*m.*), son; sonuç, netice; bir konuşmanın sonu.

ἐπίλοιπος, ος, ον (*adj.*), kalan, geri kalan; τἀπίλοιπα, geri kalan, gerisi, ötesi; χρόνος ἐπ., gelecek zaman.

ἐπιλυπέω-ῶ, üzmek, acı vermek, acı çektirmek.

ἐπίλυπος, ος, ον (*adj.*), üzgün, üzüntülü, kederli, acıklı; üzüntü verici, üzücü.

ἐπίλυσις, εως, ἡ (*f.*), (*gen.* ile) -den kaçıp kurtulma; çözme; çözüm; açıklama, izahat.

ἐπιλύω, çözmek, serbest bırakmak, ayırmak; açıklamak; (bir suçlamayı) çürütmek, yanlışlığını ortaya koymak.

ἐπιμαίνομαι (*fut.* -μανοῦμαι veya -μανήσομαι, *II. aor.* ἐπεμάνην, *pf.* ἐπιμέμηνα), öfkelenmek, öfkeye kapılmak, kızmak, kızgınlık duymak, öfkelenmek, hiddetlenmek.

ἐπιμαίομαι (*imp.* ἐπεμαιόμην), elle yoklamak, ellemek, elini üzerinde gezdirmek; yakalamak, ele geçirmek.

ἐπιμανής, ής, ές (*adj.*), öfkeli, sinirli, asabi; çılgın; düşkün, tutkun.

ἐπιμανθάνω (*fut.* -μαθήσομαι, *aor.* ἐπέμαθον, *pf.* ἐπιμεμάθηκα), ayrıca öğrenmek; daha sonra öğrenmek.

ἐπιμαρτυρέω-ῶ (*aor.* ἐπεμαρτύρησα), tanıklık etmek, şahitlik etmek; doğrulamak, kanıtlamak, ispatlamak || *med.* ἐπιμαρτυροῦμαι, yemin etmek, ant içmek.

ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ (*f.*), tanıklık, şahitlik.

ἐπιμαρτύρομαι, tanık olarak göstermek, şahit olarak göstermek; tanrıları tanık tutarak ispat etmek.

ἐπιμάρτυρος, ος, ον (*adj.*), tanıklık eden, tanık, şahit.

ἐπιμαχέω-ῶ, yardım etmek, yardımına koşmak; bir savunma antlaşması imzalamak.

ἐπιμαχία, ας, ἡ (*f.*), yardım, savunma ittifakı.

ἐπίμαχος, ος, ον (*adj.*), saldırması kolay; saldırılabilir.

ἐπιμείγνυμι → ἐπιμίγνυμι.

ἐπιμειδάω (*fut.* -ήσω) ve ἐπιμειδιάω (*fut.* -άσω), gülmek, gülümsemek, tebessüm etmek.

ἐπιμειδίασις εως, ἡ (*f.*), gülümseme, tebessüm.

ἐπιμέλεια, ας, ἡ (*f.*), özen, itina, dikkat; izleme, gözetim, denetleme, nezaret; uygulama.

ἐπιμελέομαι-οῦμαι ve ἐπιμέλομαι (*imp.* ἐπεμελόμην, *fut.* -ήσομαι veya -ηθήσομαι, *aor.* ἐπεμελήθην daha sonra ἐπεμελησάμην, *pf.* ἐπιμεμέλημαι), özen göstermek, itina etmek, dikkat etmek; ilgilenmek, bakmak, meşgul olmak.

ἐπιμέλημα, ατος, τό (*n.*), iş, meşguliyet.

ἐπιμελής, ής, ές (*adj.*), -e özen gösteren, dikkat eden, itina eden; dikkatli, özen gösteren; titiz, müşkülpesent.

ἐπιμελητής, οῦ, ὁ (*m.*), özen gösteren, dikkat eden, dikkatli kimse; ilgilenen, ilgili kimse; gözeten, nezaret eden, yönetici kimse; (*gen. ile*)

-le yükümlü, görevli olan kimse; yönetici; özellikle Atina'da mysterion'lar ile ilgili memur; *phyle* başkanı.

ἐπιμέλομαι → ἐπιμελέομαι.

ἐπιμέλπω, ayrıca şarkı söylemek.

ἐπιμελῶς (*adv.*), özenle, dikkatle, itinayla, titiz bir şekilde.

ἐπιμέμφομαι, şikâyet etmek, şikâyette bulunmak, yakınmak; kınamak, ayıplamak.

ἐπιμένω, kalmak, beklemek; sürmek, sürüp gitmek, devam etmek; -e bağlı kalmak, -de ısrar etmek.

ἐπιμετρέω-ῶ (*aor.* ἐπιμέτρησα), dağıtmak, paylaştırmak için ölçmek.

ἐπίμετρον, ου, τό (*n.*), artan, artık, fazla, fazlalık.

ἐπιμήκης, ης, ες (*adj.*), uzun, uzunca; uzatılmış, uzamış; uzunlamasına || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

ἐπιμήνιος, ος, ον (*adj.*), aylık, ayda bir, her ay || (*subst.*) τὰ ἐπιμήνια, her ay yapılan kurban törenleri; aylık erzak; aylık harcamalar, giderler.

ἐπιμηνίω, kızmak, öfkelenmek, sinirlenmek, hiddete kapılmak, hiddetlenmek.

ἐπιμηχανάομαι-ῶμαι, çare düşünmek, çözüm düşünmek; kurnazlık düşünmek; önlem almak, tedbir almak.

ἐπιμήχανος, ος, ον (*adj.*), -i bulan, mucit.

ἐπιμίγνυμι ve -ύω (*fut.* ἐπιμίξω, *aor.* ἐπέμιξα), karıştırmak, harman yapmak; biriyle ilişkisi olmak || *med.* biriyle ilişkisi olmak, görüşmek.

ἐπιμιμνῄσκομαι (*fut.* ἐπιμνήσομαι, *aor.* ἐπεμνήσθην, *pf.* ἐπιμέμνημαι), hatırlamak, anımsamak, aklına gelmek.

ἐπιμίξ (*adv.*), karmakarışık, karmakarışık bir halde, düzensiz olarak.

ἐπιμιξία, ας, ἡ (*f.*), karışım; karşılıklı ilişki; ticaret.

ἐπιμίσγω: ἐπιμίγνυμι *poet.* ve *Ion.* (yalnızca *praes.*), ile ilişkisi olmak, görüşmek || *med.* ἐπιμίσγομαι, dostluk veya ticaret) ilişkisi olmak.

ἐπιμονή, ῆς, ἡ (*f.*), gecikme, geri kalma; yavaşlık, ağırlık.

ἐπίμονος, ος, ον (*adj.*), inatçı, dik kafalı; dayanıklı, sebatkâr.

ἐπιμωκεύω, alay etmek, alaya almak, eğlenmek.

ἐπίνειον, ου, τό (*n.*), depo, ardiye.

ἐπινέμησις, εως, ἡ (*f.*), paylaştırma, bölüştürme, üleştirme, dağıtım.

ἐπινέμω (*fut.* -νεμῶ ve -νεμήσω, *aor.* -ένειμα, paylaştırmak, dağıtmak, bölüştürmek, üleştirmek; yutmak; tüketmek, bitirmek.

ἐπίνευσις, εως, ἡ (*f.*), kabul etme anlamında başını eğme, kabul işareti.

ἐπινεύω (*fut.* -νεύσω ve -νεύσομαι, *aor.* ἐπένευσα, *pf.* ἐπινένευκα), eğilmek; başıyla kabul işareti yapmak.

ἐπινέφελος, ος, ον (*adj.*), bulutlu, bulutlarla kaplı, bulutlarla örtülü.

ἐπινίκειος, ος, ον ve ἐπινίκιος, ος, ον (*adj.*), zafer+, utku+, galibiyet+; zaferle, utkuyla, galibiyetle ilgili || (*subst.*) τὸ ἐπινίκιον, zafer şarkısı, zafer alayı; bir zafer onuruna düzenlenen kurban törenleri veya şenlikler; (Roma'da) zafer takı; zafer ödülü.

ἐπινοέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐπενόησα; *pass. aor.* ἐπενοήθην), düşünmek, zihninden geçirmek, hayal etmek, tasarlamak; anlamak, farkına varmak.

ἐπινόημα, ατος, τό (*n.*), buluş; hayal; plan, tasarı, proje.

ἐπινοητός, ή, όν (*adj.*) akla uygun makûl; düşünülebilir, kavranabilir.

ἐπίνοια, ας, ἡ (*f.*), düşünce; hayal etme, hayal gücü, imgelem, tasavvur; buluş, icat.

ἐπινυκτερεύω, (*dat.* ile) geceyi bir yerde veya -in yakınında geçirmek.

ἐπινύμφειος, ος, ον (*adj.*), evlilikle, evlenmeyle ilgili; düğün+, düğünle ilgili, düğüne ait.

ἐπινωμάω-ῶ, dağıtmak, paylaştırmak, bölüştürmek, üleştirmek.

ἐπινῶς (*adv.*), çok, gereğinden çok, aşırı, fazla.

ἐπιξενόομαι-οῦμαι ve ἐπιξεινοῦμαι (*aor.* ἐπεξενώθην, *pf.* ἐπεξένωμαι), konuk kabul etmek, misafir ağırlamak; konuk, misafir olarak gelmek.

ἐπίξηνον, ου, τό (*n.*), yemek masası.

ἔπιον: πίνω *II. aor.*

ἐπιορκέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐπιώρκησα, *pf.* ἐπιώρκηκα), yalan yere yemin etmek, ant içmek; yeminini tutamamak.

ἐπιορκία, ας, ἡ (*f.*), yalan yere yemin etme, ant içme.

ἐπίορκος, ος, ον (*adj.*), yalan yere yemin eden, ant içen.

ἐπίπαν (*adv.*), her zaman, genellikle, umumiyetle; alışıldığı üzere; en çok.

ἐπιπαρασκευάζομαι, ayrıca sağlamak, temin etmek, tedarik etmek, bulmak.

(1) ἐπιπάρειμι (*praes. inf.* -εῖναι), ansızın gelmek, çıkagelmek, gelivermek.

(2) ἐπιπάρειμι (*praes. inf.* -ιέναι, *imp.* -παρῄειν), ilerlemek; yardımına koşmak; (bir ülkenin) içinden ilerlemek; boyunca ilerlemek; koşut olarak ilerlemek.

ἐπιπειθής, ής, ές (*adj.*), uysal, söz dinleyen, itaatkâr.

ἐπιπείθομαι (*fut.* -πείσομαι), itaat etmek, söz dinlemek; boyun eğmek; saygılı olmak, saygı göstermek.

ἐπιπέμπω (*aor.* ἐπέμψα), ayrıca yollamak, göndermek.

ἐπιπέτομαι ve ἐπιπετάομαι-ῶμαι (*fut.* ἐπιπτήσομαι, *II. aor.* ἐπεπτόμην), -e doğru uçmak, -in üstünden uçmak.

ἐπιπίπτω (*fut.* -πεσοῦμαι, *II. aor.* -έπεσον, *pf.* -πέπτωκα), -in üzerine çökmek, üzerine atılmak; -e saldırmak; arkasından gelmek, peşinden gelmek, izlemek.

ἐπιπλέω *Ion.* ve *ep.* ἐπιπλώω (*fut.* -πλεύσομαι, *Ion.* -πλώσω, *aor.* ἐπεπλευσα), deniz üzerinde yolculuk yapmak, denizden gitmek; denizden saldırıya geçmek, hücum etmek.

ἐπιπληρόω-ῶ, yeniden doldurmak; donatmak, dayayıp döşemek.

ἐπιπλήσσω, *Att.* -πλήττω (*fut.* -πλή-

ξω, *aor.* ἐπέπληξα), cezalandırmak; kınamak, ayıplamak.

ἐπίπλοος-ους, όου-ου, ὁ (*m.*), deniz seferi, deniz yolculuğu.

ἐπιπολή, ῆς, ἡ (*f.*), yüz, yüzey; (*adv.*) ἐπιπολῆς, yüzünde, yüzeyinde.

ἐπιπομπεύω, (*dat.* ile) zafer kazanmak, yenmek, galip gelmek, üstün gelmek, baskın çıkmak.

ἐπιπονέω-ῶ, çok çalışmak; sebat etmek, ısrar etmek.

ἐπίπονος, ος, ον (*adj.*), zor, güç, zahmetli.

ἐπιπόνως (*adv.*), zor, zahmetli bir şekilde.

ἐπιπορεύομαι (*fut.* -εύσομαι, *aor.* ἐπεπορεύθην), -e doğru yürümek.

ἐπιπροΐημι (*fut.* –προήσω, *aor.* -προέηκα), ileriye fırlatmak, atmak; ileriye göndermek.

ἐπιπροσθέω-ῶ, (*dat.* ile) -in önünde olmak; gözünü almak, gözünü kamaştırmak, kör etmek; örtmek, gizlemek, maskelemek.

ἐπιπρόσθησις, εως, ἡ (*f.*), -in önünde durma; yolu kapama, yolu tıkama.

ἐπιρρέω (*imp.* ἐπέρρεον, *fut.* ἐπιρρυήσομαι, *aor.* ἐπερρύην, *pf.* ἐπερρύηκα), -in üstüne akıtmak, dökmek; birbiri ardına akmak, durmaksızın akmak, dalgalar gibi peşpeşe gelmek, birbirini izlemek.

ἐπιρρίπτω (*aor.* ἐπέρριψα), -in üzerine fırlatmak, atmak; -in üzerine atılmak.

ἐπιρροή, ῆς, ἡ (*f.*), (akarsu) akış; kan, gözyaşı gibi bir sıvının akması.

ἐπιρροθέω-ῶ, birinin lehine gürültü çıkarmak, yani gürültülü bir şekilde onaylamak; kabul etmek, tasdik etmek.

ἐπίρροια, ας, ἡ (*f.*), akma, akış.

ἐπιρρώννυμι ve ἐπιρρωννύω (*imp.* ἐπίρρωσον, *fut.* -ρώσω, *aor.* ἐπέρρωσα), güçlendirmek; cesaretlendirmek, yüreklendirmek, teşvik etmek.

ἐπίρρωσις, εως, ἡ (*f.*), güçlendirme; cesaretlendirme, yüreklendirme, isteklendirme, teşvik.

ἐπίσημα, ατος, τό (*n.*), -in üzerindeki iz, özel işaret.

ἐπισημαίνω (*imp.* ἐπεσήμαινον, *fut.* -ανῶ), bir işaretle belirtmek, göstermek, -in üzerine damgasını vurmak; övmek, methetmek.

ἐπισημασία, ας, ἡ (*f.*), işaret, damga.

ἐπίσημος, ος, ον (*adj.*), iz, işaret; amblem.

ἐπισιτίζομαι (*fut.* -σιτιοῦμαι), yiyecek ikmali yapmak.

ἐπισκέπτομαι, (bir hastayı, dostu) dolaşmak, ziyaret etmek; (*acc.* ile) birine yardımda bulunmak, birinin imdadına koşmak; incelemek, araştırmak; yoklamak.

ἐπισκευάζω (*fut.* -άσω, *aor.* ἐπεσκεύασα), ağırlıkları, bagajları bir yere yüklemek.

ἐπισκευή, ῆς, ἡ (*f.*), şenlik veya kurban hazırlıkları; (bir tapınağın duvarlarının) onarımı, yenilenmesi, restorasyonu; (tekne, direk veya yelkenin) onarımı; (*plur.*) alet; mobilya.

ἐπίσκεψις, εως, ἡ (*f.*), ziyaret, dolaşma, yoklama; (ihanet veya komplo gibi suçları) araştırma, soruşturma; (*gen.* ile) -i inceleme.

ἐπισκήπτω (*fut.* ἐπισκήψω, *aor.* ἐπέσκηψα), üzerine dayamak; emanet etmek, bırakmak; öğütlemek, öğüt vermek, nasihat vermek; salık vermek, tavsiye etmek; suçlamak, itham etmek; kınamak, ayıplamak; eleştirmek, tenkit etmek; üzerine dayanmak, üzerine yıkılmak || *med.* ἐπισκήπτομαι (*fut.* ἐπισκέψομαι, *aor.* ἐπισκηψάμην), (*gen.* ile) -ile suçlamak, itham etmek.

ἐπίσκηψις, εως, ἡ (*f.*), öğüt, nasihat; öneri, tavsiye; sahte tanıklıkla suçlama.

ἐπισκιάζω (*fut.* -άσω, *aor.* ἐπεσκίασα), karanlıkla veya gölgeyle örtmek, kaplamak, karartmak; örtmek, gizlemek, maskelemek.

ἐπίσκιος, ος, ον (*adj.*), karanlık yapan, gölgeli, karanlık, koyu.

ἐπισκοπέω-ῶ (*imp.* ἐπεσκόπουν, *fut.* ἐπισκοπήσω, *aor.* ἐπεσκόπησα), -e, -e doğru bakmak; denetlemek, teftiş etmek; incelemek, araştırmak; (bir dostu, hastayı) ziyaret etmek || *med.* ἐπισκοπέομαι-οῦμαι (*imp.* ἐπεσκοπούμην, *fut.* ἐπισκέψομαι, ἐπεσκεψάμην, *pf.* ἐπέσκεμμαι), ziyaret etmek, dolaşmak.

(1) ἐπίσκοπος, ου, ὁ (*m.*), gözeten, kollayan, koruyan, koruyucu kimse; denetleyen, kontrol eden, nezaret eden kimse; (Atina'da) bir magistrat.

(2) ἐπίσκοπος, ος, ον (*adj.*), amacına ulaşan, (*gen.* ile) νίκης ἐπίσκοπος, zafer kazanan.

ἐπισκοτέω-ῶ, gölgesini -in üzerine yaymak, gölgelemek, örtmek; anlaşılmaz hale getirmek, bulanıklaştırmak.

ἐπίσκοτος, ος, ον (*adj.*), karanlık, gölgede kalan, loş, koyu.

ἐπισκώπτω, alay etmek, alaya almak; aldırmamak, aldırış etmemek, önemsememek, boş vermek.

ἐπίσκωψις, εως, ἡ (*f.*), alay, şaka.

ἐπισπάω-ῶ (*fut.* ἐπισπάσω, *aor.* ἐπέσπασα; *pass.* ἐπισπῶμαι, *aor.* ἐπεσπάσθην), -in üzerine çekmek, germek, uzatmak; aşağıdan yukarıya çekmek, kaldırmak || *med.* ἐπισπῶμαι (*aor.* ἐπεσπασάμην), çekip uzatmak, germek; kendine çekmek; bir yere götürmek, vardırmak, ulaştırmak.

ἐπισπένδω (*aor.* ἐπέσπεισα), (*libasyon*, yani tanrılar onuruna şarap, yağ vs) -in üzerine, üstüne dökmek.

ἐπισπέρχω (*fut.* -ξω), hızla sürmek, itmek; hızlandırmak, çabuklaştırmak; sıkıştırmak; kovalamak, takip etmek; ardından gitmek, izlemek.

ἐπισπερχῶς (*adv.*), aceleyle, çabucak, hızlı bir şekilde, ivedi olarak.

ἐπισπεύδω (*aor.* ἐπεσπευσα), acele etmek, telaş etmek, sabırsızlanmak.

ἐπισπονδή, ῆς, ἡ (*f.*), sonradan (bir anlaşmanın ardından yapılan) anlaşma veya ateşkes.

ἐπισπουδάζω, acele etmek, telaş etmek, sabırsızlanmak; çabuklaştırmak, hızlandırmak.

ἐπίσταμαι (*imp.* ἠπιστάμην, *fut.* ἐπιστήσομαι, *aor.* ἠπιστήθην), -i yapabilmek, -e yeteneği olmak, -de yetenekli olmak, -de usta olmak; -de deneyimi, tecrübesi olmak; -e alışmak; düşünmek, farz etmek, saymak, varsaymak, addetmek; bilmek; tanımak; (*part.*) ἐπιστάμενος, η, ον, usta, becerikli, maharetli, mahir, -i iyi bilen; (*gen.* ile) -de usta, maharetli, mahir, deneyimli, tecrübeli.

ἐπισταμένως (*adv.*), ustalıkla, ustaca, becerikli bir şekilde, maharetle.

ἐπιστασία, ας, ἡ (*f.*), dikkat, özen, itina; dikkatli inceleme, tetkik.

ἐπίστασις, εως, ἡ (*f.*), -in üzerinde durma, yüzme; -e dokunma; başlangıç; dikkat, özen, itina; gözetim, denetim; bekleme, beklenti.

ἐπιστατεία, ας, ἡ (*f.*), *epistates*'lik (→ ἐπιστάτης); denetim, gözetim.

ἐπιστατέω-ῶ, -in üstünde bulunmak; *epistates* olmak; (*dat.* ile) -e başkanlık etmek, -i yönetmek; birinin yanında bulunmak; birine yardım etmek; (*acc.* ile) izlemek, kovalamak, takip etmek, ardından gitmek.

ἐπιστάτης, ου, ὁ (*m.*), *epistates*, -e başkanlık eden, -i yöneten; başkan; özellikle, Atina'da *Boule*'nin (Danışma Meclisi) icra heyetinin (*prytaneia*, yani encümen) günlük başkanı (*gen.* ile) -i bilen, -de usta, becerikli, yetenekli, kabiliyetli, maharetli, hünerli.

ἐπιστείχω (yalnızca *praes.*), yaklaşmak, yanına gitmek, yanaşmak.

ἐπιστέλλω (*fut.* -στελῶ, *aor.* ἐπέστειλα, *pf.* ἐπέσταλκα), bir mektup veya haber göndermek; (*dat.* ile) emretmek, buyurmak, talimat vermek; tembih etmek, tembihlemek; uyarmak, ikaz etmek, ihtar etmek.

ἐπιστένω (*imp.* ἐπέστενον, *fut.* -στενῶ), (*dat.* ile) -için üzülmek, sızlanmak; -den yakınmak, şikâyet etmek, serzenişte bulunmak.

ἐπιστέφω (*fut.* -ψω, *aor.* ἐπέστεψα), ödüllendirmek, ödül vermek, çelenk veya taç takmak; (*gen.* ile) -ile kaplı, örtülü olmak.

ἐπιστήμη, ης, ἡ (*f.*), bilgi, bilim, ilim; inceleme, tetkik.

ἐπίστημι → ἐφίστημι.

ἐπιστήμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, -i bilen, -de bilgili, -de deneyimli, usta.

ἐπιστολή, ῆς ἡ (*f.*), sözlü veya yazılı bir mesajla iletilen emir, yazılı mesaj, mektup.

ἐπιστολιαφόρος, ου, ὁ (*m.*), mektup taşıyan; haberci.

ἐπιστόλιον, ου, τό (*n.*), küçük not, pusula.

ἐπιστορέννυμι – ἐπιστρώννυμι.

ἐπιστρατεία, ας, *Ion.* -ηΐη, ης (*f.*) ve ἐπιστράτευσις, εως, ἡ (*f.*), sefere çıkma, sefer düzenleme, sefer.

ἐπιστρατεύω, -e doğru veya -e karşı sefer yapmak, sefere çıkmak, sefer düzenlemek.

ἐπιστρεφής, ής, ές (*adj.*), dikkatli, özenli, itinalı; titiz, müşkülpesent; uyanık, gözü açık; esnek, bükülebilir, bükülgen, kolay eğilip bükülen.

ἐπιστρέφω (*fut.* -στρέψω, *aor.* ἐπέστρεψα, *pf.* ἐπέστροφα), -e çevirmek, döndürmek; -e yönelmek, dönmek.

ἐπιστρεφῶς (*adv.*), sanatlı bir şekilde; sertçe, şiddetle.

ἐπιστροφή, ῆς, ἡ (*f.*), (ἐπιστρέφω) çevirme, döndürme; (ἐπιστρέφομαι) dönme, -e doğru yönelme; dikkatini -e yöneltme, dikkat, özen, itina; kınama, ayıplama, azarlama; ceza.

ἐπίστροφος, ος, ον (*gen.* ile) bir şeyle ilgisi, ilişkisi olan; dolambaçlı, gizli kapaklı.

ἐπιστρώννυμι (*fut.* ἐπιστρώσω ve ἐπιστρωννύσω, *aor.* ἐπεστρωσα), -in üzerine yaymak, sermek.

ἐπιστρωφάω-ῶ (*fut.* -ήσω), dolaşmak, gezmek, ziyaret etmek || *med.* ἐπιστραφάομαι-οῦμαι (*dat.* ile) biriyle sık sık gidip gelmek, ilişkisi olmak.

ἐπισυμβαίνω (*fut.* -βήσομαι, *II. aor.* ἐπισυνέβην), daha sonra gelmek; daha sonra doğmak.

ἐπισυμπίπτω (*fut.* -πεσοῦμαι, *II. aor.* ἐπισυνέπεσον), aynı noktaya düşmek, birlikte düşmek; karşılaşmak, rastlamak; (*dat.* ile) -ile aynı zamana gelmek; -e uygun olmak.

ἐπισυνδέω-ῶ, üstten bağlamak; yeni bir bağla bağlamak; bağlarını sıkıştırmak.

ἐπισφραγίζω, *Ion.* ve *poet.* -ηγίζω, -in üzerine mühür, damga basmak, mühürlemek, mühür basmak || *med.* mühürlemek, mühür basmak; onaylamak, kabul etmek, tasdik etmek.

ἐπισχεδόν (*adv.*), çok yakın, çok yakında.

ἐπισχερώ (*adv.*), aynı çizgide, aynı hatta; birbirinin arkasında; art arda, birbiri ardına, arka arkaya, sırayla, peşpeşe.

ἐπίσχω (*fut.* -σχήσω, *II. aor.* ἔπεσχον), -e karşı yöneltmek, sevketmek; durdurmak, alıkoymak; beklemek, durmak; (*gen.* ile) -i artık yapmamak, -meyi durdurmak, -e son vermek.

ἐπίταγμα, ατος, τό (*n.*), emir, buyruk, talimat; kumanda, komutanlık.

ἐπιτακτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), komutan, kumandan.

ἐπιτάκτης, οῦ, ὁ (*m.*), emir veren kimse, şef.

ἐπιτακτικός, ή, όν (*adj.*), yönetimle ilgili, yönetimsel, idari.

ἐπιτακτικῶς (*adv.*), buyururcasına, emreder gibi.

ἐπίτακτος, ος, ον (*adj.*), emredilen, buyurulan; zorla kabul ettirilen.

ἐπίταξις, εως, ἡ (*f.*), emir, buyruk, talimat.

ἐπιταράσσω, *Att.* -άττω, daha fazla altüst etmek.

ἐπιτάρροθος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), yardıma gelen, koruyucu; kazanan, yenen, galip, muzaffer.

ἐπιτάσσω, *Att.* -τάττω (*fut.* ἐπιτάξω, *aor.* ἐπέταξα, *pf.* ἐπιτέταχα; *pass.* -τάσσομαι, *Att.* -άττομαι, *fut.* -ταχθήσομαι, *aor.* -ετάχθην, *pf.* -τέταγμαι), -in yanına dizmek; emretmek, emir vermek, talimat vermek, buyurmak || *med.* (*aor.* ἐπεταξάμην), yedek olarak koymak; emretmek,

emir vermek, buyurmak; emirlere uymak, emirlere boyun eğmek.

ἐπιτάφιος, ος, ον (*adj.*), mezar üzerinde, üstünde || (*subst.*) λόγος ἐπιτάφιος, cenaze söylevi; ἀγὼν ἐπιτάφιος, cenaze yarışması.

ἐπιταχύνω (*fut.* -ῦνω), çabuklandırmak, hızlandırmak, süratlendirmek.

ἐπιτείνω (*fut.* -τενῶ, *aor.* ἐπέτεινα), -in üzerine, üstüne uzatmak, germek.

ἐπιτειχίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ, *aor.* ἐπετείχισα, *pf.* ἐπιτετείχικα; *pass. pf.* ἐπιτετείχισμαι), (*dat.* ile) -e karşı bir duvar, sur dikmek.

ἐπιτείχισις, εως, ἡ (*f.*), güçlendirme, kuvvetlendirme, tahkimat.

ἐπιτελέω-ῶ (*imp.* ἐπετέλεον, *fut.* -έσω, *aor.* ἐπετέλεσα, *pf.* ἐπιτετέλεκα), yerine getirmek, tamamlamak; (bir borcu) ödemek.

ἐπιτελής, ής, ές (*adj.*), bitmiş, tamamlanmış; etkili, tesirli.

ἐπιτέλλω (*imp.* ἐπίτειλον, *fut.* -τελῶ, *aor.* ἐπέτειλα, *pf.* ἐπιτέταλκα), emretmek, emir vermek, buyurmak, talimat vermek.

ἐπιτέμνω, *Ion.* -τάμνω (*fut.* -τεμῶ, *II. aor.* ἐπέτεμον), kesmek, kısaltmak; özetlemek, özetini çıkarmak.

ἐπιτεχνάομαι-ῶμαι (*fut.* -ήσομαι), hayal etmek, zihninde tasarlamak; bulmak, keşfetmek.

ἐπιτέχνημα, ατος, τό (*n.*), buluş, keşif.

ἐπιτέχνησις, εως, ἡ (*f.*), buluş, keşif.

ἐπιτήδειος, α, ον (*adj.*) uygun, yararlı; nâzik, kibar; (*plur.*) τὰ ἐπιτήδεια (*n.*), yaşamak için gerekli şeyler, erzak; ἐπιτήδειόν ἐστι, (*inf.* ile) -mek yararlıdır, -mek faydalıdır; -mek uygundur, -mek yakışır; yardımsever, iyiliksever; (kehanet, alâmet için) uygun, elverişli || (*subst.*) ὁ ἐπ., tanıdık, dost, arkadaş, aile dostu || *comp.* -ότερος veya -έστερος, *sup.* -ότατος.

ἐπιτηδείως (*adv.*), uygun bir şekilde, yararlı bir şekilde; özenle, dikkatle, itinayla || *comp.* -οτέρως veya -ότερον.

ἐπιτηδές, *Att.* ἐπίτηδες (*adv.*), yeterli miktarda, yeterli sayıda, kâfi derecede.

ἐπιτήδευμα, ατος, τό (*n.*), yaşam tarzı, iş; (*plur.*) gelenekler; alışkanlıklar.

ἐπιτηδεύω (*imp.* ἐπετήδευον, *fut.* ἐπιτηδεύσω, *aor.* ἐπετήδευσα, *pf.* ἐπιτετήδευκα), uğraşmak, meşgul olmak, ilgilenmek, kendini vermek; -i meslek, iş edinmek.

ἐπιτηδέως (*adv.*), özenle, dikkatle, itinayla, titiz bir şekilde.

ἐπιτηρέω-ῶ (*imp.* ἐπετήρουν), dikkatli bir biçimde incelemek, gözlemlemek, tetkik etmek; gözetlemek.

ἐπιτίθημι (*fut.* ἐπιθήσω, *aor.* ἐπέθηκα, *pf.* ἐπιτέθεικα), -in üzerine, üstüne koymak, yerleştirmek; eklemek, katmak, ilave etmek; bir isim vermek, isimlendirmek || *med.* ἐπιτίθεμαι (*fut.* ἐπιθήσομαι, *aor.* ἐπεθέμην), kendisi için koymak, yerleştirmek; kendine çekmek; (*inf.* ile) -meye çalışmak, çabalamak, gayret etmek, -meyi denemek; (*dat.* ile) birine karşı savaş açmak, birine saldırmak.

ἐπιτιμάω-ῶ (*fut.* -ησω), onurlar, şerefler vermek; -in fiyatını, değerini artırmak; kınamak, ayıplamak.

ἐπιτίμημα, ατος, τό (*n.*), kınama, ayıplama; yerme.

ἐπιτίμησις, εως, ἡ (*f.*), kınama, ayıplama; yerme; ceza.

ἐπιτιμητής, οῦ, ὁ (*m.*), değer biçen, vergilendirici; intikamcı.

ἐπιτιμήτωρ, ορος, ὁ (*m.*), intikamcı, intikam alan, öç alan.

ἐπιτιμία, ας, ἡ (*f.*), yurttaşlık haklarına sahip olma, yurttaşlık haklarından yararlanma; ceza, cezalandırma; saygı, hürmet.

ἐπίτιμος, ος, ον (*adj.*), onurlandırılan, şereflendirilen; bütün yurttaşlık haklarından yararlanan.

ἐπιτολή, ῆς, ἡ (*f.*), bir yıldızın doğuşu.

ἐπιτολμάω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐπετόλμησα), cesaret etmek, yüreklilik göstermek; çekinmeden yapmak; cüret etmek, saygı sınırlarını aşmak.

ἐπιτομή, ῆς, ἡ (*f.*), kesik, yarık; özet, kısaltma.

ἐπίτομος, ος, ον (*adj.*), kısaltılmış, kısa || (*subst.*) ὁδὸς ἐπ. veya kısaca ἡ ἐπίτομος, en kısa yol, kestirme yol || *sup.* -ώτατος.

ἐπίτονος, ος, ον (*adj.*), gergin, gerilmiş, çekilmiş, uzatılmış.

ἐπιτραγῳδέω-ῶ, trajik bir öykü yazmak; abartmak, mübalağa etmek, olduğundan fazla göstermek.

ἐπιτρέπω (*fut.* -τρέψω, *aor.* ἐπέτρεψα, *II. aor.* ἐπέτραπον, *pf.* ἐπιτέτραφα; *pass.* ἐπιτρέπομαι, *aor.* ἐπετρέφθην, *II. aor.* ἐπετράπην, *pf.* ἐπιτέτραμμαι), -e doğru çevirmek, döndürmek, yöneltmek; emanet etmek, bırakmak; terk etmek; emretmek, emir vermek, buyurmak.

ἐπιτρέφω (*fut.* θρέψω, *aor.* ἐπέτρεψα, *II. aor.* ἐπέτραπον, *pf.* ἐπιτέτροφα; *pass.* ἐπιτρέφομαι, *aor.* ἐπετρέφθην, *II. aor.* ἐπετράφην, *pf.* ἐπιτέτρημμαι), artırmak, büyütmek, çoğaltmak; beslemek || *med.* ἐπιτρέφομαι (*aor.* ἐπεθρεψάμην), artırmak, çoğaltmak.

ἐπιτρέχω (*fut.* -θρέξομαι, *II. fut.* ἐπιδραμοῦμαι, *II. aor.* ἐπέδραμον, *pf.* ἐπιδεδράμηκα, *ep.* ἐπιδέδρομα), koşmak, atılmak; - boyunca koşmak.

ἐπιτρίβω (*aor.* ἐπέτριψα, *pf.* ἐπιτέτριφα), tüketmek, bitirmek; mahvetmek.

ἐπιτροπή, ῆς, ἡ (*f.*), bir hakeme başvurma.

ἐπιτροπία, ας, ἡ (*f.*), himaye, koruma; vâsilik, vesayet.

ἐπίτροπος, ος, ον (*adj.*), kâhya; yönetici, vali.

ἐπιτυγχάνω (*fut.* -τεύξομαι, *II. aor.* ἐπέτυχον, *pf.* ἐπιτετύχηκα), tesadüfen bulunmak, karşılaşmak; görüşmek; amacına ulaşmak, elde etmek.

ἐπιτυχής, ής, ές (*adj.*), amacına ulaşan, arzu ettiğini elde eden, başaran.

ἐπιφαίνω (*fut.* -φανῶ, *aor.* ἐπέφανα),

-de göstermek || *pass.* ἐπιφαίνομαι (*aor.* ἐπεφάνην) -de görünmek, kendini göstermek, aniden ortaya çıkmak, belirmek, zuhur etmek.

ἐπιφάνεια, ας, ἡ (*f.*), ortaya çıkma, görünme; bir tanrının görünmesi.

Ἐπιφάνεια, ων, τά (*n.*), Epiphaneia, Görünme Şenliği.

ἐπιφανής, ής, ές (*adj.*), görünen, gözle görülebilen, açık, belli; ünlü, tanınmış, meşhur.

ἐπίφαντος, ος, ον (*adj.*), yeryüzünde görülen; hâlâ canlı olan, yaşayan.

ἐπιφέρω (*fut.* ἐποίσω, *aor.* ἐπήνεγκα ve ἐπήνεγκον), -in üzerine taşımak, nakletmek; üzerine yerleştirmek, üzerine koymak; ele geçirmek, elde etmek; hücum etmek, saldırmak || *med.* ἐπιφέρομαι (*fut.* ἐποίσομαι), getirmek, taşımak, geçirmek; eklemek, katmak; *pass.* ἐπιφέρομαι (*fut.* ἐπενεχθήσομαι), atılmak, saldırmak, hücum etmek; (*dat.* ile) -i izlemek, -in yerine geçmek || (*subst.*) τὰ ἐπιφερόμενα, bir sunağa veya bir ölüyü kutsamak için mezara konulan sunular; gelecek olaylar, gelecek.

ἐπίφημι, razı olmak, kabul etmek, benimsemek.

ἐπιφθονέω-ῶ kınamak, yermek, ayıplamak.

ἐπίφθονος, ος, ον (*adj.*), nefret eden; kıskanç, hasetçi, günücü.

ἐπιφθόνως (*adv.*), kıskançlıkla; haset ederek.

ἐπιφιλοπονέομαι-οῦμαι, gayretle, istekle, şevkle çalışmak.

ἐπιφλέγω (*imp.* ἐπέφλεγον), ateşle yakıp yıkmak, ateşe vermek, yakmak, tutuşturmak.

ἐπίφοβος, ος, ον (*adj.*), korkutucu, korkunç, ürkütücü, ürkünç, müthiş.

ἐπιφοιτάω-ῶ, *Ion.* -έω, yeniden gelmek; sık sık gidip gelmek, ziyaret etmek, gezmek.

ἐπιφορά, ας, ἡ (*f.*), taşıma, götürme; bir mezara sunu taşıma; üzerine atılma, saldırı; suçlama, itham.

ἐπίφορος, ος, ον (*adj.*), (-e doğru) iten, götüren; uygun, elverişli (rüzgâr); lütufkâr, iyilikçi (tanrı); meyve taşıyan; hamile.

ἐπιφράζομαι (*aor.* ἐπεφρασάμην, *med.* anlamında *pass. aor.* ἐπεφράσθην), düşünmek; hayal etmek; bulmak; fark etmek, farkına varmak; tanımak.

ἐπιφράσσω, *Att.* -άττω (*fut.* -φράξω, *pass. pl. pf. 3. pers. sing.* ἐπέφρακτο), engellemek, engel olmak, mâni olmak.

ἐπιφρονέω-ῶ (yalnızca *praes. part. f.* ἐπιφρονέουσα), bilge olmak; tedbirli olmak, ihtiyatlı davranmak.

ἐπιφροσύνη, ης, ἡ (*f.*), önlem, tedbir, ihtiyat; bilgelik.

ἐπίφρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, tedbirli, ihtiyatlı, dikkatli; bilge.

ἐπιφύω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *fut.*), bir yerde, -in üzerinde çıkarmak, meydana getirmek; doğurmak; büyütmek; bir yerde, -in üzerinde doğmak, büyümek || *pass.* ἐπιφύομαι (*aor.* ἐπέφυν, *pf.* ἐπιπέφυκα),

sonra doğmak; sonra olmak, sonra meydana gelmek; kendini -e vermek, kendini kaptırmak, -e kapılmak.

ἐπιφωνέω-ῶ (*pf.* ἐπιπεφώνηκα), ithaf etmek, adamak; ismini söylemek; söz etmek, bahsetmek.

ἐπιχαίρω (*imp.* ἐπέχαιρον, *fut.* -χαιρήσω veya -χαρήσομαι, *pass. II. aor.* ἐπεχάρην), yararlanmak, faydalanmak, istifade etmek.

Ἐπίχαρμος, ου, ὁ (*m.*), Epikharmos, Sicilyalı ünlü komedya yazarı.

ἐπιχειρέω-ῶ (*aor.* ἐπεχείρησα), elini üzerine, üstüne koymak; girişmek, başlamak, koyulmak, teşebbüs etmek.

ἐπιχείρημα, ατος, ἡ (*f.*), girişim, teşebbüs.

ἐπιχείρησις, εως, ἡ, (özellikle askeri) girişim, teşebbüs; saldırı, hücum, taarruz.

ἐπιχέω (*fut.* -χεῶ, *aor.* ἐπέχεα, *ep. aor.* ἐπέχευα), üzerine dökmek, yaymak.

ἐπιχθόνιος, ος veya α, ον (*adj.*), yeryüzünde, toprak üzerinde olan || (*subst.*) οἱ ἐπιχθόνιοι, yeryüzünde yaşayanlar, yeryüzü sakinleri, insanlar.

ἐπιχράομαι-ῶμαι, *Ion.* -χρέομαι (*fut.* -χρήσομαι), -i sık sık kullanmak; (*dat.* ile) -i kötüye kullanmak.

ἐπιχράω-ῶ (*fut.* -χρήσω, *aor.* -έχρησα), hücum etmek, saldırmak, taarruza geçmek.

ἐπιχωρέω-ῶ (*aor.* ἐπεχώρησα), -e doğru ilerlemek; yerini -e bırakmak.

ἐπιχώριος, α veya ος, ον (*adj.*), yerli, yerel; ulusal, milli.

ἐπιχωρίως (*adv.*), bir ülkenin geleneklerine göre; bir ülkenin dilinde.

ἐπιψαύω, (*gen.* ile) -in yüzeyine dokunmak, hafifçe dokunmak.

ἐπιψηφίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ, *aor.* ἐπεψήφισα), oya sunmak; bir yasa teklifi sunmak.

ἐπλάγην: πλήσσω *pass. II. aor.*

ἐπλάκην: πλέκω *pass. II. aor.*

ἐπλέκην: πλέκω *pass. II. aor.*

ἐπλήγην: πλήσσω *pass. II. aor.*

ἔπλησα: πίμπλημι *aor.*

ἐπλήσθην: πίμπλημι *pass. aor.*

ἐπνεύσθην: πνέω *pass. aor.*

ἐπνίγην: πνίγω *pass. II. aor.*

ἐπόθην: πίνω *pass. aor.*

ἐποικέω-ῶ (*aor.* ἐπῴκησα), koloni olarak kurmak; bir ülkeye karşı sefer yapmak için bir yeri üs olarak kullanmak.

ἐποικοδομέω-ῶ (*aor.* ἐπῳκοδόμησα), -in üzerinde inşa etmek, kurmak; yeniden inşa etmek.

ἔποικος, ος, ον (*gen.* ile) -in yakınında oturan, komşu; kolonide oturan; yabancı.

ἐποικτείρω, *Att.* ἐποικτίρω (*fut.* -ερῶ), şikâyet etmek, yakınmak, sızlanmak.

ἐποίκτιστος, ος, ον ve ἔποικτος, ος, ον (*adj*), acınacak, acıklı, dokunaklı, üzücü; kötü.

ἐποίχομαι (*fut.* -οιχήσομαι), -e doğru gitmek, yaklaşmak, -e karşı ilerlemek; -e girişmek, teşebbüs etmek, koyulmak.

ἕπομαι (*imp.* εἱπόμην, *fut.* ἕψομαι, *aor.* ἑσπόμην), izlemek, ardından gitmek, peşine düşmek, izlemek, takip etmek; (*dat.* ile) birine eşlik etmek, refakat etmek, birinin yanında gitmek, biriyle beraber gitmek.

ἐπόμνυμι (*fut.* -ομοῦμαι, *aor.* ἐπώμοσα), ayrıca yemin etmek, yeniden yemin etmek, söylediğini bir yeminle pekiştirmek, yemin etmek, ant içmek.

ἐπομνύω, dostluk adına yemin etmek, ant içmek.

ἐπονομάζω, *Ion.* ἐπουνομάζω (*aor.* ἐπωνόμασα), bir isme - eklemek; ismiyle seslenmek; başka bir isim vermek, takma ad vermek, lâkâp takmak.

ἐποπτεύω (*Ion. imp.* ἐποπτεύεσκον, *aor.* ἐπώπτευσα), bakmak, incelemek; gözetmek, gözetim altında tutmak; denetlemek, nezaret etmek; başkanlık etmek.

ἐποπτήρ, ῆρος, ὁ (*adj.*), (*gen.* ile) -e göz kulak olan, denetleyen, nezaret eden; -i bekleyen, gözetim altında tutan, kollayan.

ἐπόπτης, ου, ὁ (*m.*), gözcülük eden kimse; gözcü; izleyici, seyirci.

ἔπος, *gen.* ἔπεος-ους, τό (*n.*), söz, laf, sözcük, kelime; söz verme, vaat; öğüt, öneri, tavsiye; kehanet; atasözü, mesel, özdeyiş; destan, söylence; satır, dize, mısra.

ἐποτρύνω (*imp.* ἐπότρυνον, *fut.* -υνῶ, *aor.* ἐπώτρυνα), itmek; kışkırtmak, tahrik etmek; acele etmek, telaş etmek; acele ettirmek.

ἐποχή, ῆς, ἡ (*f.*), durdurma, durma, kesintiye uğratma; bir takımyıldızın yeri; zaman; dönem, çağ, devir.

ἔποχος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile), arabanın, (*gen.* ile) geminin üzerinde taşınan; gemilerin çalışmasına uygun, elverişli.

ἐπόψιμος, ος, ον (*adj.*), görünür, görülebilir, gözle görülebilir.

ἐπόψιος, α, ον (*adj.*), görünür, görülebilir; her şeyi gören (tanrıların, özellikle Zeus'un epiteti).

ἔποψις, εως, ἡ (*f.*), denetleme, teftiş; inceleme, tetkik.

ἐπράγην: πράσσω *pass. II. aor.*

ἔπραθον: πέρθω *II. aor.*

ἔπραξα: πράσσω *aor.*

ἐπράχθην: πράσσω *pass. aor.*

ἔπρησα: πίμπρημι *aor.*

ἐπρήσθην: πίμπρημι *pass. aor.*

ἑπτά, οἱ, αἱ, τά (*indecl.*) yedi.

ἑπτακαίδεκα, οἱ, αἱ, τά (*indecl.*) onyedi.

ἐπτόμην: πέτομαι *II. aor.*

ἐπτύην: πτύω *pass. II. aor.*

ἔπτυκα: πτύω *pf.*

ἔπτυσα: πτύω *aor.*

ἐπτύσθην: πτύω *pass. aor.*

ἔπτυσμαι: πτύω *pass. pf.*

ἐπύθομην: πυνθάνομαι *II. aor.*

ἔπω (*praes.* ve *imp.* için φημί, λέγω ve ἀγορεύω'nın aynı zamanları kullanılır; *aor.* εἶπα, *II. aor.* εἶπον; diğer zamanlar için ise εἴρω'nın aynı zamanları kullanılır: *fut.* ἐρῶ, *pf.* εἴρηκα; *pass. praes.* ve *imp.* için φημί, λέγω ve ἀγορεύω'nın aynı zamanları kullanılır; diğer zamanlar için ise εἴρω'nun aynı zamanları kullanılır: *fut.* ῥηθήσομαι, *aor.* ερρήθην, *pf.* εἴρημαι), demek, söylemek, belirtmek; söz etmek, anmak, zikretmek; okumak, ezbere okumak; şarkı söylemek, terennüm etmek; söz vermek, vaat etmek; emretmek, buyurmak, talimat vermek.

ἔπω (*imp.* εἶπον, *poet. imp.* ἔπον, *fut.* ἔψω, *II. aor.* ἔσπον) kendini -e vermek, -e bağlanmak; - ile ilgilenmek, meşgul olmak || *med.* ἕπομαι (*imp.* εἱπόμην, *ep. imp.* ἑπόμην, *fut.* ἕψομαι, *II. aor.* ἑσπόμην), arkasından gitmek, peşinden gitmek, izlemek, takip etmek; eşlik etmek, yanında gitmek, birlikte gitmek, refakat etmek; anlamak.

ἐπῳδή, ῆς, ἡ (*f.*), bir yarayı iyileştirmek için söylenen büyülü sözler ya da şarkı.

ἐπῳδός, ός, όν (*adj.*), bir yarayı iyileştirmek için söylenen büyülü sözler ya da şarkı söyleyen.

ἐπώδυνος, ος, ον (*adj.*), ağrıya, sancıya neden olan; ağrı veren, ağrılı, sancılı.

ἐπωνυμία, ας, ἡ (*f.*), ön isim, takma isim, lakap.

ἐπώνυμον, ου, τό (*n.*), takma ad, lakap.

ἐπώνυμος, ος, ον (*adj.*), isim olarak veya lakap olarak verilen; -e adını veren; ἄρχων ἐπώνυμος, *arkhon eponymos*, Atina'da, görev yaptığı yıla adını veren birinci *arkhon*; ἔφορος ἐπώνυμος, *ephoros eponymos*, Sparta'da en üst düzeydeki magistrat.

ἐπωφέλεια, ας, ἡ (*f.*), avantaj, üstünlük; yararlık, yarar, fayda; yardım.

ἐπωφελέω-ῶ (*aor.* ἐπωφέλησα), yararlı olmak, faydalı olmak; yardım etmek; (*inf.* ile) -meyi hak etmek.

ἐπωφέλιμος, ος, ον (*adj.*), yararlı, faydalı.

ἐπωφελῶς, (*adv.*), yararlı şekilde.

ἐραννός, ή, όν (*adj.*), hoş, güzel, sevimli.

ἔρανος, ου, ὁ (*m.*), masraf payı; gönüllü katkı; gönüllü bağış; herkesin kendi payını getirdiği ortak yemek; Hellenlerde dinsel ve eğlence amaçlı organize bir sosyal kurum ya da kulüp.

Ἐρασίστρατος, ου, ὁ (*m.*), Erasistratos, Keoslu ünlü Hellenistik Çağ tıp bilgini.

ἐραστεύω, (*gen.* ile) -e tutkun, sevdalı olmak; sevmek.

ἐραστής, οῦ, ὁ, nadiren ἡ (*m./f.*), tutkulu âşık; tutkulu bir şekilde seven; tutkuyla isteyen.

ἐραστός, ή, όν (*adj.*), âşık, sevgili; arzu edilebilen, istenen, istek uyandıran; hoş, sevimli, sempatik, cana yakın; kibar, nazik, ince.

Ἐρατοσθένης, ου, ὁ (*m.*), Eratosthenes, Kyrene (Libya) doğumlu, Aleksandreia (İskenderiye) ekolüne mensup ünlü Hellenistik Çağ coğrafyacısı ve gramer bilgini.

ἐράω-ῶ, *Ion.* ἐρέω (*imp.* ἤρων; *pass. aor.* ἠράσθην [aktif anlamda]), sevmek, aşkla sevmek, tutkun olmak, tutkulu bir şekilde sevmek; arzu etmek, çok istemek.

ἐργάζομαι, *Dor.* ἐργαξοῦμαι (*imp.* ἠργαζόμην, *Ion.* ve *ep.* ἐργαζόμην, *fut.* ἐργάσομαι, *aor.* εἰργασάμην ve ἠργασάμην, *pf.* εἴργασμαι, *Ion.* ἔργασμαι), çalışmak, yapmak; üretmek; tamamlamak, bitirmek.

ἐργάνη, ης, ἡ (*f.*), işçi; -i yapan; -e neden olan.

ἐργασία, ας, ἡ (*f.*), iş; hazırlık; uygulama, çalışma sonucu üretme; üretim.

ἐργαστήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), işçi, özellikle ziraat işçisi; çiftçi.

ἐργαστήριον, ου, τό (*n.*), çalışılan yer, atölye, imalâthane, işlik.

ἐργάτης, ου, ὁ (*m.*), zanaatkâr, işçi.

ἐργατήσιος, α, ον (*adj.*), verimli, bereketli.

ἐργατικῶς (*adv.*), etkili bir tarzda; yararlı bir şekilde.

ἔργον, ου, τό (*n.*), iş, eser; eylem; başarı; görev.

ἔρδω, *Att.* ἔρδω (*imp.* ἔρδον; diğer zamanlar için ἔργω kullanılır: *fut.* ἔρξω, *aor.* ἔρξα, *pf.* ἔοργα, *pl pf.* ἐώργειν), yapmak; gerçekleştirmek; kurban töreni yapmak.

ἐρεβεννός, ή, όν (*adj.*), karanlık, loş.

ἔρεβος, εος-ους, τό (*n.*), karanlık; yeraltı dünyası.

ἐρείδω (*imp.* ἤρειδον, *fut.* ἐρείσω, *aor.* ἤρεισα, *pf.* ἐρήρεικα; *pass.* ἐρείδομαι, *aor.* ἠρείσθην, *pf.* ἐρήρεισμαι ve ἤρεισμαι, *pl. pf.* ἠρηρείσμην), güçlü bir şekilde dayanmak, üzerine dayanmak; desteklemek, destek olmak.

ἐρείπω (*imp.* ἤρειπον, *fut.* ἐρείψω, *aor.* ἤρειψα, *II. aor.* ἤριπον; *pass.* ἐρείπομαι, *imp.* ἠρειπόμην, *aor.* ἠρείφθην, *II. aor.* ἠρίπην, *pf.* ἤρειμμαι veya ἐρήριμμαι, *pl. pf.* ἠρείμμην), (bir duvarı vs) yıkmak, devirmek; mahvetmek, harap etmek; yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek; düşmek, yere kapaklanmak.

ἔρεξα: ῥέζω *poet. aor.*

ἐρέομαι *poet.* ἐρέω *med.*

(1) ἐρέπτω genellikle *med.* kullanılır: ἐρέπτομαι, (şiirde) (hayvanlar için) yemek, otlamak.

(2) ἐρέπτω (*poet. imp.* ἔρεπτον) örtmek, kaplamak, sarmak || *med.* ἐρέπτομαι (yalnızca *praes.*), giyinmek; başına bir şey giymek, başına bir şey örtmek.

ἐρέσθαι: εἴρομαι ve ἔρομαι *II. aor. inf.*

ἐρέσσω, *Att.* ἐρέττω (*imp.* ἤρεσσον, *Att. imp.* ἤρεττον, *aor.* ἤρεσα), kürek çekmek.

ἐρέτης, ου, ὁ (*m.*), kürekçi.

ἐρετμόν, οῦ, τό (*n.*), kürek.

Ἐρέτρια, ας, ἡ (*f.*), Eretria, Euboia (Eğriboz) Adası'nın denizcilik ve deniz ticaretiyle ünlü kenti.

ἔρευνα, ης, ἡ (*f.*), araştırma, tetkik; soruşturma, tahkikat.

ἐρευνάω-ῶ (*imp.* ἠρεύνων, *fut.* ἐρευνήσω, *aor.* ἠρεύνησα), araştırmak, incelemek, tetkik etmek; soruşturmak, tahkik etmek.

Ἐρέχθειον, ου, τό (*n.*), Erekhtheion, Atina *akropolis*'indeki, karyatidleriyle ünlü tapınak.

Ἐρεχθεύς, έως, ὁ (*m.*), Erekhtheus, Tanrı Poseidon'un bir adı; Attikalı bir kahramanın adı.

ἐρέχθω (*pf. part.* ἐρέχθων), kırmak, parçalamak.

ἐρέω: εἴρω'nun (2) *Ion.* ve *ep.* formu.

ἐρημία, ας, ἡ (*f.*), ıssız, tenha yer; çöl; eksiklik, noksan, mahrumiyet, yokluk.

ἐρημικός, ή, όν (*adj.*), yalnız, yalnız yaşayan, yalnız başına kalmayı seven, topluluktan kaçan, münzevi; ıssız, boş, tenha.

ἐρημίτης, ου, ὁ (*m./adj.*), çöl+, çölle ilgili, çöle ait.

ἔρημος, ος, ον, *poet.* ἐρῆμος, η, ον (*adj.*), boş, ıssız, tenha; -den yoksun, -den mahrum.

ἐρημόω-ῶ (*imp.* ἠρήμουν, *fut.* ἐρημώσω, *aor.* ἠρέμωσα, *poet. aor.* ἠρήμωσα; *pass. aor.* ἠρημώθην, *pf.* ἠρήμωμαι), çöl haline getirmek; boşaltmak, terk etmek.

ἐρήρεικα: ἐρείδω *pf.*

ἐρήριμμαι: ἐρείπω *pass. pf.*

ἐρήρισμαι: ἐρίζω *pass. pf.*

ἐρήσομαι: ἔρομαι *fut.*

ἐρητύω (*imp.* ἐρήτυον, *fut.* ἐρητύσω, *aor.* ἐρητύσα), tutmak, alıkoymak, zapt etmek; engellemek, mâni olmak.

ἐριδαίνω (*imp.* ἠρίδαινον, *poet. imp.* ἐρίδηνα, *aor.* ἐρίδηνα), kavgalı olmak; birine kafa tutmak, diklenmek, karşı gelmek.

ἐριδμαίνω (yalnızca *praes.*, *iter. imp.* ve *iter. aor.*), kızdırmak, kızmasına neden olmak; kışkırtmak, tahrik etmek; - için savaşmak.

ἐρίζω (*imp.* ἤριζον ve ἔριζον, *fut.* ἐρίσω, *aor.* ἤρισα, *pf.* ἤρικα; *pass. pf.* ἐρήρισμαι), tartışmak, kavga etmek, kavgaya tutuşmak, anlaşmazlığa düşmek; yarışmak, rekabet etmek.

Ἐρινύς, ύος (*f.*), (*plur.*) Ἐρινύες, -ύων, Erinys'ler, İntikam Perileri.

ἔρις, -ιδος, ἡ (*f.*), anlaşmazlık, kavga, nifak; yarışma, çekişme, rekabet.

Ἔρις, -ιδος, ἡ (*f.*), Eris, Kavga, Nifak Tanrıçası.

ἐριστικός, ή, όν (*adj.*), kavgayı seven, kavgacı.

ἐρίφειος, ος, ον (*adj.*), oğlak+, oğlakla ilgili.

ἔριφος, ου, ὁ (*m.*), oğlak.

ἕρκος, εος-ους, τό (*n.*), çit, bariyer; avlu duvarı.

(1) ἕρμα, ατος, τό (*n.*), destek, dayanak; temel, kaide.

(2) ἕρμα, ατος, τό (*n.*), küpe; kolye.

ἑρμηνεία, ας, ἡ (*f.*), bir düşünceyi ifade etme yeteneği; bir düşünceyi yorumlama, açıklama; hitabet, söz söyleme sanatı.

ἑρμήνευμα, ατος, τό (*n.*), simge, sembol; işaret.

ἑρμηνεύς, έως, ὁ (*m.*), mütercim, çevirmen.

ἑρμηνευτικός, ή, όν (*adj.*), açıklamayla ilgili, yorumla ilgili; anlatımla ilgili, açıklayıcı.

ἑρμηνεύω (*imp.* ἡρμήνευον, ἡρμήνευσα), açıklamak, tercüme etmek, çevirmek; yorumlamak, açımlamak.

ἑρμηνεύς, έως, ὁ (*m.*), mütercim, çevirmen; açıklayıcı, yorumlayıcı, açımlayıcı.

Ἑρμῆς, οῦ, ὁ (*m.*), Hermes, Olympos-lular'dan, Zeus'un oğlu, tanrıların habercisi, ticaretin, yolların ve yolculukların koruyucu tanrısı.

ἑρμογλυφεύς, έως, ὁ (*m.*), Hermes heykeli yapan; heykeltraş, yontucu.

ἑρμογλυφία, ας, ἡ (*f.*), heykel sanatı, heykeltraşlık, yontuculuk.

ἔρομαι (*imp.* εἰρόμην, *fut.* ἐρήσομαι, *II. aor.* ἠρόμην, *imperat.* ἐροῦ, *inf.* ἐρέσθαι, *part.* ἐρόμενος), sormak, soru sormak, soruşturmak, tahkik etmek.

ἔρος, ὁ (*m.*), (yalnızca *poet. nom.* ve *dat.*), aşk, tutku, ihtiras, şiddetli istek, şiddetli arzu.

ἕρπω (*imp.* εἷρπον, *fut.* ἕρψω, *aor.* εἷρψα ve εἵρπυσα), yavaşça sürüklemek, hafifçe çekmek; yavaşça hareket etmek; yavaş yavaş ilerlemek; gitmek.

ἐρράγην: ῥήγνυμι *pass. II. aor.*

ἔρραμμαι: ῥάπτω *pass. pf.*

ἐρράφην: ῥάπτω *pass. II. aor.*

ἔρραψα: ῥάπτω *aor.*

ἔρρεξα: ῥέζω *aor.*

ἔρρευσα: ῥέω *aor.*

ἐρρήθην: εἴρω (2), *Ion.* ve *ep.* ἐρέω *pass. aor.* (λέγω'nun *pass. aor.* için kullanılır).

ἔρρηξα: ῥήγνυμι *aor.*

ἔρριμμαι: ῥίπτω *pass. pf.*

ἐρρίμμην: ῥίπτω *pass. pl. pf.*

ἔρριφα: ῥίπτω *pf.*

ἐρρίφην: ῥίπτω *pass. II. aor.*

ἐρρίφθην: ῥίπτω *pass. aor.*

ἔρριψα: ῥίπτω *aor.*

ἐρρύηκα: ῥέω *pf.*

ἐρρύην: ῥέω *II. aor.*

ἔρρω (*fut.* ἐρρήσω, *aor.* ἤρρησα), yavaşça gitmek, üzgün bir şekilde dolaşmak; yıkıntı haline gelmek, mahvolmak, yok olmak.

ἔρρωγα: ῥήγνυμι *II. pf.*

ἐρρωμένος, η, ον (*adj.*), kuvvetli, güçlü, sağlam, dayanıklı.

ἐρυθραίνω (*fut.* -ανῶ), kırmızı olmak, kızarmak; utançtan kızarmak, kıpkırmızı kesilmek.

ἐρυθριάω-ῶ (*imp.* ἠρυθρίων, *fut.* -άσω, *aor.* ἠρυθρίασα), kırmızı olmak, kızarmak.

ἐρυθρός, ά, όν (*adj.*), kırmızı, al.

ἐρύκω (*imp.* ἔρυκον, *fut.* -ύξω, *aor.* ἤρυξα, *ep. II. aor.* ἠρύκακον), alıkoymak, zorla tutmak.

ἔρυμα, ατος, τό (*n.*), çit, parmaklık; siper; sığınak; istihkâm, kale; savunma, müdafaa.

ἐρυμνός, ή, όν (*adj.*), korunmuş, takviyeli, korumalı, korunaklı.

ἐρύω, *Ion.* εἰρύω (*imp.* ἤρυον, *Ion. imp.* εἴρυον, *fut.* ἐρύσω ve ἐρύω, *aor.* εἴρυσα; *pass. aor.* εἰρύσθην, *pf.* εἴρυσμαι), bir gemiyi denize indirmek; kendine doğru çekmek; kurtarmak, korumak; dikkatle gözlemek, incelemek, tetkik etmek; denetlemek, kontrol etmek.

ἔρχομαι (*imp.* ἠρχόμην, *fut.* ἐλεύσομαι, *Att.* εἶμι, *aor.* ἤλυθον *aor.* ἦλθον, *pf.* ἐλήλυθα), yürümek, ilerlemek; gelmek, d[illegible] gelmek, dönmek; gitmek.

ἐρῶ: εἴρω (2), *Ion. ve ep.* ἐρέω *fu* (λέγω'nun *fut.*'u olarak kullanılır).

ἐρῶ: ἐράω'nun kayn. şekli.

ἔρως, ωτος, ὁ (*m.*), aşk, sevgi, tutku.

Ἔρως, ωτος, ὁ (*m.*), Eros, Aşk Tanrısı.

ἐρωτάω-ῶ (*imp.* ἠρώτων, *fut.* ἐρωτήσω *aor.* ἠρώτησα, *pf.* ἠρώτηκα), sormak, soru sormak, soruşturmak, araştırmak, öğrenmek istemek; dua ederek istemek, yalvararak istemek, yakarmak.

ἐρώτημα, ατος, τό (*n.*), soru, sual; soruşturma, tahkikat.

ἐρώτησις, εως, ἡ (*f.*), soru sorma; soruşturma, tahkikat.

ἐρωτικός, ή, όν (*adj.*), tutkun, sevdalı, âşık; aşk+, aşkla ilgili; erotik.

ἐρωτικῶς (*adv.*), âşık bir erkek gibi, âşık bir erkek olarak; ἐρ. ἔχειν τινός, birine âşık olmak, birine sevdalı olmak || *sup.* -ώτατα.

ἐρωτύλος, ος, ον (*adj.*), aşk+, aşkla ilgili, aşka ait.

ἐσάμην: ἕννυμι *med. aor.*

ἔσβεσα: σβέννυμι *aor.*

ἐσβέσθην: σβέννυμι *pass. aor.*

ἔσβεσμαι: σβέννυμι *pass. pf.*

ἔσβην: σβέννυμι *pass. II. aor.*

ἐσθέω-ῶ, giydirmek || *pass.* (*pf.* ἤσθημαι, *pl. pf.* ἠσθήμην), giyinmek.

ἔσθημα, ατος, τό (*n.*), giysi, elbise, kıyafet.

ἐσθής, ῆτος, ἡ (*f.*), giysi, elbise, kıyafet; örtü, yatak örtüsü.

ἐσθίω, bazı zamanları için ἔδω ve φάγομαι kullanılır (*imp.* ἤσθιον, *fut.* ἔδω'dan ἔδομαι, daha yenisi φάγομαι, *II. aor.* ἔφαγον, *pf.* ἐδήδοκα, *II. pf.* ἔδηδα, *pl. pf.* ἐδηδόκειν; *pass. aor.* ἠδέσθην, *pf.* ἐδήδεσμαι), yemek yemek, yutmak; tüketmek; (hayvanlar için) otlamak.

ἐσθλός, ή, όν (*adj.*), iyi; asil, soylu; cesur, yiğit, yürekli; olağanüstü, fevkalâde, eşsiz; etkili, tesirli; yararlı, faydalı; değerli, kıymetli.

ἔσθω (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἦσθον), yemek yemek.

ἔσκαμμαι: σκάπτω *pass. pf.*

ἔσκεμμαι: σκέπτομαι *pf.*

ἐσκεμμένως (*adv.*), düşündükten sonra.

ἔσκηφα: σκήπτω *pf.*

ἔσκηψα: σκήπτω *aor.*

ἔσμηγμαι: σμήχω *pass. pf.*

ἑσμός, οῦ, ὁ (*m.*), arı sürüsü, oğul.

ἔσομαι: εἰμί *fut.*

ἔσομαι: ἕννυμι *med. fut.*

ἐσπάρην: σπείρω *pass. II. aor.*

ἔσπαρκα: σπείρω *pf.*

ἔσπαρμαι: σπείρω *pass. pf.*

ἔσπειρα: σπείρω *aor.*

εσπεισμαι: σπένδω *pass. pf.*

ἑσπέρα, ας, ἡ (*f.*), akşam; batı.

ἑσπερινός, ή, όν (*adj.*), akşam+, akşamla ilgili, akşama ait.

ἑσπέριος, α ve ος, ον (*adj.*), akşam+, akşamla ilgili, akşama ait; batı+, batıyla ilgili, batıya ait.

ἑσπερίς, ίδος, ἡ (*adj.*), batı+, batıya ait, batıyla ilgili; batılı.

ἔσπευκα: σπεύδω *pf.*

ἔσπευσα: σπεύδω *aor.*

ἔσπευσμαι: σπεύδω *pass. pf.*

ἑσπόμην: ἕπω *med. II. aor.*

ἕσσα: ἕννυμι *aor.*

ἐστάθην: ἵστημι *pass. aor.*

ἐστάλην: στέλλω *pass. II. aor.*
ἔσταλκα: στέλλω *pf.*
ἐστάλκειν: στέλλω *pl. pf.*
ἔσταλμαι: στέλλω *pass. pf.*
ἐστάλμην: στέλλω *pass. pl. pf.*
ἔστειλα: στέλλω *aor.*
ἔστεμμαι: στέφω *pass. pf.*
ἐστέναγμαι: στενάζω *pass. pf.*
ἔστεργμαι: στέργω *pass. pf.*
ἐστερήθην: στερέω-ῶ *pass. aor.*
ἐστέρημαι: στερέω-ῶ *pass. pf.*
ἐστερήμην: στερέω-ῶ *pass. pl. pf.*
ἔστερξα: στέργω *aor.*
ἐστέρχθην: στέργω *pass. aor.*
ἐστέχθην: στέγω *pass. aor.*
ἔστηκα: ἵστημι *pass. pf.*
ἐστήκειν: ἵστημι *pass. pl. pf.*
ἔστην: ἵστημι *pass. II. aor.*
ἔστησα: ἵστημι *aor.*
ἑστία, ας ἡ (*f.*), ocak; evde sunağın bulunduğu kısım; ev, konut, hane, barınak.
Ἑστία, ας, ἡ (*f.*), Hestia, Kronos ile Rhea'nın kızı, ev ocağının ve kent-devleti ateşinin koruyucu tanrıçası (Lat. *vesta*).
ἑστίαμα, ατος, τό (*n.*), ziyafet, şölen.
ἑστιάρχης, ου, ὁ (*m.*), (yemek veren) ev sahibi.
ἑστίασις, εως, ἡ (*f.*), yemek verme, ziyafet düzenleme.
ἑστιατήριον ve ἑστιατόριον, ου, τό (*n.*), yemek salonu, ziyafet salonu.
ἑστιατορία, ας, ἡ (*f.*), ziyafet, şölen.
ἑστιάτωρ, ορος, ὁ (*m.*), ev sahibi olarak yemek veren kimse, ev sahibi.
ἑστιάω-ῶ (*imp.* εἱστίων, *fut.* ἑστιάσω, *aor.* εἱστίασα, *pf.* εἱστίακα; *pass. fut.* ἑστιάσομαι, *aor.* εἱστιάθην, *pf.* εἱστίαμαι), sofraya kabul etmek, yemek vermek, ziyafet düzenlemek.
ἔστιγμαι: στίζω *pass. pf.*
ἐστίχθην: στίζω *pass. aor.*
ἔστιχον: στείχω *II. aor.*
ἔστοργα: στέργω *II. pf.*
ἔστραμμαι: στρέφω *pass. pf.*
ἐστράφην: στρέφω *pass. II. aor.*
ἐστρέφθην: στρέφω *pass. aor.*
ἔστρεψα: στρέφω *aor.*
ἔστροφα: στρέφω *pf.*
ἐστύγησα: στυγέω-ῶ *aor.*
ἔστυγμαι: στυγέω-ῶ *pass. pf.*
ἔστυγον: στυγέω-ῶ *II. aor.*
ἔστυξα: στυγέω-ῶ *aor.*
ἔστυψα: στύφω *aor.*
ἐσφάγην: σφάζω *pass. II. aor.*
ἔσφαγμαι: σφάζω *pass. pf.*
ἐσφάκειν: σφάζω *pl. pf.*
ἐσφάλην: σφάλλω *pass. II. aor.*
ἔσφαλκα: σφάλλω *pf.*
ἔσφαλμαι: σφάλλω *pass. pf.*
ἔσφαξα: σφάζω *aor.*
ἐσφάχθην: σφάζω *pass. aor.*
ἔσφηλα: σφάλλω *aor.*
ἐσχάρα, ας, ἡ (*f.*), ocak; mangal.
ἐσχατάω-ῶ (yalnızca *ep. part.* ἐσχατόων), ἐσχατεύω (yalnızca *praes. part.*), en sonda, en uçta olmak.
ἐσχατία, ᾶς, ἡ (*f.*), son, sınır, hudut, en uç nokta.
ἔσχατος, η, ον (*adj.*), son, sonuncu, sondaki, sonda bulunan.
ἐσχάτως (*adv.*), son derece; sonuna kadar.
ἔσχηκα: ἔχω *pf.*
ἐσχήκειν: ἔχω *pl. pf.*

ἔσχημαι: ἔχω *med.* ve *pass. pf.*
ἐσχόμην: ἔχω *med. II. aor.*
ἔσχον: ἔχω *II. aor.*
ἕσω: ἕννυμι *fut.*
ἐτάγην: τάσσω *pass. II. aor.*
ἐτάθην: τείνω *pass. aor.*
ἑταίρα, ας, ἡ (*f.*), arkadaş, dost; fahişe.
ἑταιρεία, ας, ἡ (*f.*), Atina'da siyasal bir birlik; arkadaşlık, dostluk.
ἑταιρεῖος, α, ον (*adj.*), bir dostla ilgili; arkadaş toplantılarına başkanlık eden (Zeus'un epiteti).
ἑταιρέω-ῶ (*aor.* ἡταίρησα, *pf.* ἡταίρηκα), fahişelik yapmak.
ἑταιρίζω, (*dat.* ile) birinin arkadaşı, yoldaşı olmak.
ἑταιρικός, ή, όν (*adj.*), dostla ilgili; dernekle ilgili || (*subst.*) τὸ ἑταιρικόν, siyasal bir partiye giren; τὰ ἑταιρικά, siyasi partiler; loncalar.
ἑταῖρος, ου, ὁ (*m.*), arkadaş, dost.
ἐτάκην: τήκω *pass. II. aor.*
ἔταμον: τέμνω *Ion. aor.*
ἔταξα: τάσσω *aor.*
ἐτάραξα: ταράσσω *aor.*
ἐταράχθην: ταράσσω *pass. aor.*
ἐτάρπην: τέρπω *II. aor.*
ἐταρπόμην: τέρπω *med. II. aor.*
ἐτάρφθην: τέρπω *pass. aor.*
ἐτάφην: θάπτω *II. aor.*
ἐτάχθην: τάσσω *pass. aor.*
ἐτεθήκειν: τίθημι *pl. pf.*
ἐτεθήλειν: θάλλω *imp.* anlamında *pl. pf.*
ἐτέθην: τίθημι *pass. aor.*
ἔτεισα: τίνω *Att. aor.*
ἐτείσθην: τίνω *Att. pass. aor.*
ἔτεκον: τίκτω *II. aor.*
ἐτετάγμην: τάσσω *pass. pl. pf.*
Ἐτεοκλῆς, έους, ὁ (*m.*), Eteokles, Oidipous'un oğullarından biri.
ἐτεός, ά, όν (*adj.*), gerçek, sahici, hakiki.
ἑτεροῖος, α, ον (*adj.*), farklı, başka, başka tür.
ἑτεροιόω-ῶ, farklı kılmak, farklı hale getirmek, değiştirmek || *pass.* değişmek, bozulmak.
ἕτερος, α, ον (*adj.*), ikisinden biri, öbürü, diğeri.
ἐτέρφθην: τέρπω *pass. aor.*
ἑτέρωθι (*adv.*), başka yerde; başka yerden; öte yandan; (zaman için) başka bir kez, başka bir keresinde.
ἑτέρως (*adv.*), farklı bir şekilde, farklı olarak.
ἐτεταράγμην: ταράσσω *pass. pl. pf.*
ἔτετμον: τέτμω *II. aor.*
ἐτέχθην: τίκτω *pass. aor.*
ἔτηξα: τήκω *aor.*
ἔτης, ου, ὁ (*m.*), akraba, hısım; bağlaşık, müttefik; yurttaş, vatandaş.
ἐτήσιος, α, ον (*adj.*), yıllık, bir yıl süren.
ἐτήχθην: τήκω *pass. aor.*
ἔτι (*adv.*), hâlâ, gene; bundan başka.
ἔτισα: τίνω *pass. aor.*
ἐτμήθην: τέμνω *pass. aor.*
ἑτοιμάζω (*imp.* ἡτοίμαζον, *fut.* ἑτοιμάσω, *aor.* ἡτοίμασα, *pf.* ἡτοίμακα; *pass. pf.* ἡτοίμασμαι), hazırlamak || *med.* (*aor.* ἡτοιμασάμην), kendisi için hazırlamak || *pass.* hazırlanmak, hazır olmak.
ἕτοιμος, *ep.*, *poet.*, *Ion.* ve *Eski Att.*

ἑτοῖμος, ος veya η, ον (*adj.*), hazır, amade; kesin, kararlı, kararlaştırılmış; kolay, gerçekleştirilebilir || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

ἑτοίμως (*adv.*), hazırlık halinde; çabucak, aceleyle; açıkça, hiç kuşku yok ki.

ἔτος, εος-ους, τό (*n.*), yıl, sene.

ἐτός (*adv.*), olumsuz olarak kullanılır: οὐκ ἐτός, boş yere değil, nedensiz değil.

ἔτραγον: τρώγω *II. aor.*

ἐτράπην: τρέπω *pass. II. aor.*

ἔτραπον: τρέπω *II. aor.*

ἐτράφην: τρέφω *pass. II. aor.*

ἐτρέφθην: τρέπω *pass. aor.*

ἐτρέφθην: τρέφω *pass. aor.*

ἔτρεψα: τρέπω *aor.*

ἐτρίβην: τρίβω *pass. II. aor.*

ἔτρισα: τρίζω *aor.*

ἐτρίφθην: τρίβω *pass. aor.*

ἔτριψα: τρίβω *aor.*

ἔτρωξα: τρώγω *aor.*

ἔτυμος, ος veya η, ον (*adj.*), gerçek, hakiki || (*adv.*) ἔτυμον, gerçekten, hakikaten, sahiden || (*subst.*) τὸ ἔτυμον, bir sözcüğün gerçek anlamı, etimolojik anlamı.

ἐτύμως (*adv.*), gerçekten, hakikaten, sahiden.

ἔτυπον: τύπτω *II. aor.*

ἔτυχον: τυγχάνω *II. aor.*

ἐτώσιος, ος, ον (*adj.*), boş, beyhude, anlamsız, abes; yararsız, faydasız; sonuçsuz, sonuç vermeyen, neticesiz.

εὖ, *ep.* εὔ (*adv.*), iyice, iyi bir şekilde.

εὐαγγελίζω, genellikle *med.* kullanılır: εὐαγγελίζομαι (*imp.* εὐηγγελιζόμην, *fut.* εὐαγγελιοῦμαι), iyi haberler getirmek.

εὐαγγέλιον, ου, τό (*n.*), ödül, mükâfat; iyi haber, müjde, muştu.

εὐάγγελος, ος, ον (*adj.*), iyi haberler getiren, müjde veren, muştucu.

εὐαγής, ής, ές (*adj.*), kirlenmemiş, saf, temiz; kutsal, mukaddes; ışıklı, aydınlık || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

εὐαγρία, ας, ἡ (*f.*), iyi av.

εὔαγρος, ος, ον (*adj.*), iyi bir av yakalayan.

εὐαγωγία, ας, ἡ (*f.*), iyi eğitim.

εὐάγωγος, ος, ον (*adj.*), yönetmesi kolay; kolay ilişki kuran.

εὐαίων, ωνος, ὁ, ἡ (*adj.*), yaşamı mutlu geçen, mutlu, mesut, bahtiyar; mutluluk veren.

εὐανδρέω-ῶ, yakışıklı, cesur, güçlü adamları bol olmak.

εὐανδρία, ας, ἡ (*f.*), yakışıklı veya cesur, güçlü adamları olma; erkek bakımından zenginlik.

εὔανδρος, ος, ον (*adj.*), yakışıklı, cesur, güçlü adamlar bakımından zengin; erkeği bol.

εὐανθέω-ῶ, güzel çiçekleri olmak, güzel çiçekler taşımak, çiçeklenmek.

εὐανθής, ής, ές (*adj.*), bol çiçekli, çiçeği bol; verimli, olgunluk çağında olan.

εὐαντέω-ῶ, (*dat.* ile) -i iyi karşılamak, kabul etmek.

εὐαπόβατος, ος, ον (*adj.*), kolayca yanaşılabilen, kolaylıkla yanaşılabilir || *comp.* -ώτερος.

εὐαποτείχιστος, ος, ον (*adj.*), kolayca güçlendirilebilir, takviye edilebilir, tahkim edilebilir || *sup.* -ότατος.

εὐαρίθμητος, ος, ον (*adj.*), kolayca hesaplanabilen.

εὔαρκτος, ος, ον (*adj.*), yönetmesi, idare etmesi kolay.

εὐαρμοστία, ας, ἡ (*f.*), uyum, ahenk.

εὐάρμοστος, ος, ον (*adj.*), uyumlu, ahenkli || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

εὐαρμόστως (*adv.*), uyumlu bir şekilde, ahenkle.

εὔαρχος, ος, ον (*adj.*), iyi yöneten, iyi idare eden; yönetmesi, idare etmesi kolay; iyi başlayan; iyi bir başlangıç yapan.

εὔβατος, ος, ον (*adj.*), kolayca yürünebilir; ulaşılabilir; yanaşılabilir || *comp.* -ώτερος.

Εὔβοια, ας, ἡ (*f.*), Euboia (Eğriboz), Ege Denizi'nin Girit'ten sonra ikinci büyük adası.

εὐβουλεύς, έως, ὁ (*m./adj.*), iyi öğüt veren, iyi nasihat veren; başta Zeus ve Dionysos olmak üzere birçok tanrının epiteti.

εὐβουλία, ας, ἡ (*f.*), iyi öğüt, iyi nasihat; önlem, tedbir, ihtiyat, dikkat.

εὐγένεια, ας, ἡ (*f.*), soyluluk, asillik, asalet.

εὐγενέτης, ου, ὁ (*adj.*), asil bir soydan gelme, soylu, asil.

εὐγενής, ής, ές (*adj.*), soylu, asil || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

εὐγενῶς (*adv.*), soylu bir şekilde, asilane, asilce.

εὔγλωσσος, *Att.* εὔγλωττος, ος, ον (*adj.*), iyi konuşan, konuşmakta usta, belâgat sahibi.

εὐγνωμονέω-ῶ, -e karşı iyi duyguları olmak, iyi duygular beslemek.

εὐγνωμόνως (*adv.*), iyi duygularla; sakınarak, ihtiyatla, tedbirli bir biçimde, dikkatle.

εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ (*f.*), soyluluk; gönül yüceliği.

εὐγνώμων, ων, ον (*adj.*), (*gen.*) ονος, iyi duyguları olan; tedbirli, ihtiyatlı || *comp.* -ονέστερος, *sup.* -ονέστατος.

εὔγνωστος, ος, ον (*adj.*), tanıdık, bildik, bilinen, aşina.

εὔγραμμος, ος, ον (*adj.*), iyi çizilmiş; iyi kazılmış.

εὐδαιμονέω-ῶ (*aor.* ηὐδαιμόνησα), başarmak; mutlu olmak, mesut olmak, bahtiyar olmak.

εὐδαιμόνημα, ατος, τό (*n.*), başarı, muvaffakiyet; mutluluk, bahtiyarlık, saadet.

εὐδαιμονία, ας, ἡ (*f.*), mutluluk, bahtiyarlık, saadet; refah, bolluk, gönenç; zenginlik, varsıllık, varlıklı olma.

εὐδαιμονίζω (*fut.* -σω, *aor.* εὐδαιμόνισα), mutlu olarak kabul etmek, mutlu saymak, mutlu addetmek.

εὐδαιμονικός, ή, όν (*adj.*), mutluluk+, mutlulukla ilgili, mutluluğa dair; mutlu kılan, mutluluk getiren, mutluluk veren || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

εὐδαιμονικῶς (*adv.*), neyse ki, ne mutlu ki, bereket versin ki.

εὐδαιμόνως (*adv.*), neyse ki, ne mutlu

ki, bereket versin ki || *comp.* -ονέστερον, *sup.* -ονέστατα.

εὐδαίμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, mutlu, mesut, bahtiyar; talihli, bahtı açık, şanslı; zengin, varlıklı, varsıl || *comp.* -ονέστερος, *sup.* -ονέστατος.

εὐδάκρυτος, ος, ον (*adj.*), çok gözyaşı döken, çok ağlayan.

εὐδάπανος, ος, ον (*adj.*), çok harcayan, eli açık, cömert; ucuz, ucuza.

εὐδείελος, ος, ον (*adj.*), uzaktan fark edilen, belirgin, göze çarpan.

εὔδενδρος, ος, ον (*adj.*), güzel ağaçlarla örtülü, güzel ağaçlarla kaplı.

εὔδηλος, ος, ον (*adj.*), apaçık, besbelli, aşikâr; fazlasıyla açık.

εὐδήλως (*adv.*), çok açık bir şekilde, çok net bir şekilde.

εὐδία, ας, ἡ (*f.*), güzel hava; sakinlik, sessizlik, sükûnet; ağırbaşlılık, ciddiyet; ruh dinginliği.

εὔδιος, ος, ον (*adj.*), sakin, sessiz; ağırbaşlı, ciddi || *comp.* εὐδιαίτερος, *sup.* εὐδιέστατος.

εὐδοκέω-ῶ (*aor.* εὐδόκησα), onaylamak, onamak, kabul etmek, tasdik etmek.

εὐδοκιμέω-ῶ (*imp.* ηὐδοκίμουν ve εὐδοκίμουν, *fut.* εὐδοκιμήσω, *aor.* ηὐδοκίμησα ve εὐδοκίμησα, *pf.* ηὐδοκίμηκα ve εὐδοκίμηκα), iyi bir üne sahip olmak; değerli olmak, kıymetli olmak.

εὐδοκίμησις, εως, ἡ (*f.*), iyi ün, iyi şöhret; saygınlık, itibar.

εὐδόκιμος, ος, ον (*adj.*), iyi bir üne sahip; saygın, saygı gören, itibar edilen, hatırlı; değerli, kıymetli || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

εὐδοξέω-ῶ, iyi bir üne sahip olmak; ünlü olmak, meşhur olmak, tanınmak.

εὐδοξία, ας, ἡ (*f.*), iyi ün, şöhret; güven, itimat.

εὔδοξος, ος, ον (*adj.*), ünlü, tanınmış, meşhur, şöhretli || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

εὐδρομέω-ῶ, hızlı koşmak.

εὐειδής, ές (*adj.*), güzel görünümlü, görünüşü güzel; güzel.

εὔελπις, ις, ι (*adj.*), *gen.* -ιδος, *acc.* -ιν, ümidi olan, ümit besleyen, ümit taşıyan; ümit veren, ümitlendiren.

εὐελπιστέω-ῶ, ümidi olmak, ümitlenmek, ümide kapılmak, ümit beslemek, ümit taşımak, umut etmek, umutlanmak, umuda kapılmak.

εὐελπιστία, ας, ἡ (*f.*), ümit, umut.

εὐεξάλειπτος, ος, ον (*adj.*), silmesi, bozması, yok etmesi kolay || *comp.* -ότερος.

εὐέπεια, ας, ἡ (*f.*), güzel konuşma yeteneği, belâgat.

εὐεπής, ής, ές (*adj.*), iyi konuşan, güzel konuşan, belâgat sahibi.

εὐεργεσία, ας, ἡ (*f.*), yardımseverlik, iyilikseverlik, hayırseverlik.

εὐεργετέω-ῶ (*imp.* εὐεργέτουν ve εὐηργέτουν, *fut.* εὐεργετήσω, *aor.* εὐεργέτησα ve εὐηργέτησα, *pf.* εὐεργέτηκα ve εὐηργέτηκα), iyilikte bulunmak, iyilik etmek.

εὐεργέτημα, ατος, τό (*n.*), iyilik, yardım, lütuf, kayra, ihsan.

εὐεργέτης, ου, ὁ (*m./adj.*) iyiliksever, hayırsever, hayır işlerine para bağışlayan; *euergetes*, *polis* (kent) tarafından verilen onursal bir unvan.

Εὐεργέτης, ου, ὁ (*m.*) Euergetes, Mısır Kralı III. Ptolemaios'un unvanı.

εὐεργής, ής, ές (*adj.*), iyi işlenmiş, özenle işlenmiş; işlenmesi kolay, kolay işlenen.

εὐεργός, ός, όν (*adj.*), iyilik yapan, iyiliksever; etkili, tesirli; uygun; iyi işlenmiş; işlenmesi kolay.

εὐετηρία, ας, ἡ (*f.*), ürünü bol bir yıl; bolluk, gönenç, refah.

εὑεύρετος, ος, ον (*adj.*), bulması kolay, kolay bulunan, bulunabilir.

εὐέφοδος, ος, ον (*adj.*), girilmesi kolay; saldırması kolay.

εὔζηλος, *ep.* ἐΰζηλος, ος, ον (*adj.*), kıskanılmaya değer, kıskanılacak.

εὔζωνος, *ep.* ἐΰζωνος, ος, ον (*adj.*), (kadın için) güzel kemerli; (erkek için) kemerle yukarı kaldırılmış elbise giymiş; çabuk, çevik, atik || *com.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

εὐήθης, ης, ες (*adj.*), onurlu, şerefli, gururlu; saygın, saygı gören, itibar edilen; iyi.

εὐηθικός, ή, όν (*adj.*), onurlu, şerefli, gururlu; (kötü anlamda) naif, saf || *comp.* -ώτερος.

εὐηθικῶς (*adv.*), saflıkla, safça.

εὐήθως (*adv.*), basitçe; saflıkla, safça || *comp.* -εὐηθέστερα, *sup.* -εὐηθέστατα.

εὐηκοέω-ῶ, iyi işitmek, iyi duymak.

εὐηκοΐα, ας, ἡ (*f.*), söz dinleme, itaat, boyun eğme; tanrıların bir dileği yerine getirmesi.

εὐήκοος, οος, οον (*adj.*), iyi işiten, iyi duyan; işitmesi kolay; yumuşak başlı, uysal, söz dinleyen, itaatkâr; (*gen.* ile) -e eğilimli, -e meyli olan || *comp.* -οώτερος, *sup.* -οώτατος.

εὐηκόως (*adv.*), uysalca, usluca.

εὐήλιος, ος, ον (*adj.*), güneşli; güneşe bakan; güneşte ısınmayı seven.

εὐημερέω-ῶ, mutlu günler geçirmek, günleri mutlu geçmek; şanslı olmak, talihli olmak; başarılı olmak, başarı göstermek, başarmak.

εὐημερία, ας, ἡ (*f.*), güzel gün; iyi hava; zafer, başarı; mutluluk, gönenç, refah.

εὐήνεμος, ος, ον (*adj.*), rüzgârlı, rüzgâr alan; rüzgârdan korunmuş; liman; uygun bir rüzgâr sağlayan (Zeus'un Sparta'daki epiteti).

εὐήνωρ, ορος, ὁ, ἡ (*adj.*), bir erkeğe yaraşır; erkekle ilgili, erkeksi; erkeklik veren, canlandırıcı.

εὐθαλής, ής, ές (*adj.*), verimli, doğurgan; bol, gümrah || *com.* -έστερος.

εὐθανασία, ας, ἡ (*f.*), kolay ölüm, ötanazi.

εὐθανατέω-ῶ, can çekişmeden, kolayca ölmek; eceliyle ölmek.

εὐθάρσεια, ας, ἡ (*f.*), cesaret, cesurluk, yiğitlik, yüreklilik.

εὐθαρσέω-ῶ, cesur olmak, cesaretli olmak, yiğit olmak, korkusuz olmak.

εὐθαρσής, ής, ές (*adj.*), cesur, korkusuz, gözü pek, yiğit; atılgan, atak || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

εὐθέως (*adv.*), derhal, hemen, çabucak.

εὐθηνέω-ῶ ve **εὐθενέω-ῶ**, iyi durum-

da olmak; sağlıklı olmak; gelişmek; verimli olmak; bol olmak, çok olmak.

εὐθύ (*adv.*), dümdüz, düz çizgide, düz istikamette; (*gen.* ile) -in karşısında; -in tersine, aksine; (zaman için) derhal, hemen, çabucak.

εὐθυθάνατος, ος, ον (*adj.*), ani ölüme neden olan.

εὐθυμέω-ῶ, cesur olmak, korkusuz olmak, yiğitçe davranmak; cesaret vermek, cesaretlendirmek, yüreklendirmek, teşvik etmek || *pass.* iyi bir kalbi olmak, iyi kalpli olmak.

εὐθυμία, ας, ἡ (*f.*), cesaret, korkusuzluk, yiğitlik; güven, itimat; sevinç, sürûr, neşe.

εὔθυμος, ος, ον (*adj.*), iyi kalpli; cesur, yürekli; cömert, eli açık, bonkör.

εὐθύμως (*adv.*), büyük bir istekle, zevkle; sevinçle, neşeyle.

εὐθύνω (*imp.* ηὔθυνον, *fut.* εὐθυνῶ, *aor.* ηὔθυνα), yönetmek, idare etmek; düzeltmek; kınamak, ayıplamak.

(1) εὐθύς, εῖα, ύ (*adj.*), düz, doğru, direkt || *comp.* -ύτερος.

(2) εὐθύς (*adv.*), derhal, hemen, o anda.

εὐκαιρέω-ῶ (*imp.* ηὐκαίρουν, *fut.* εὐκαιρήσω), boş zamanı olmak, zamanı olmak; zamanını -e ayırmak; iyi durumda olmak || *med.* εὐκαιροῦμαι, zengin olmak, varlıklı olmak, varsıl olmak, gönenç içinde olmak, refah içinde olmak.

εὐκαιρία, ας, ἡ (*f.*), uygun zaman, fırsat; boş zaman; gönenç, refah içinde olma; zenginlik, varlıklı olma, varsıl olma; (*gen.* ile) -in bolluğu, - bakımından zenginlik.

εὔκαιρος, ος, ον (*adj.*), uygun, elverişli; zengin, varsıl, bolluk içinde, refah içinde, müreffeh.

εὐκαίρως (*adv.*), tam zamanında, tam sırasında; yerinde, uygun zamanda; sıkıntıya girmeden, rahat rahat, dilediğince, gönlünce.

εὐκάρδιος, ος, ον (*adj.*), cesur, korkusuz, gözü pek, yürekli, yiğit.

εὔκαρπος, ος, ον (*adj.*), meyvesi bol, ürün bakımından zengin; verimli, bereketli; (Aphrodite, Demeter ve Dionysos için) verimli kılan, verimlilik sağlayan || *sup.* -ώτατος.

εὐκατάλυτος, ος, ον (*adj.*), çözmesi kolay, kolay çözülebilen; bozması kolay, kolay bozulabilen; yıkması kolay, kolay yıkılan || *comp.* -ώτερος.

(1) εὔκηλος, ος, ον (*adj.*), tasasız, kaygısız, endişesiz; sakin, durgun, dingin.

(2) εὔκηλος, ος, ον (*adj.*), kolay yanabilen, kolay tutuşabilen.

εὐκήλως (*adv.*), serinkanlılıkla, sükûnetle, sakin bir şekilde, sessizce.

εὐκίνητος, ος, ον (*adj.*), kımıldatması kolay, kolay hareket ettirilen; kolayca çevrilebilen, kolayca döndürülebilen.

εὐκλεής, *ep.* ἐϋκλεής, ής, ές, *gen.* εὐκλεέος-εὐκλεοῦς (*adj.*), ünlü, tanınmış, meşhur; şan şeref dolu || *comp.* εὐκλεέστερος, *sup.* εὐκλεέστατος.

εὔκλεια, ας, *ep.* ἐϋκλείη, ης, ἡ (*f.*), ün, tanınmışlık, şöhret, şan.

Εὔκλεια, ας, ἡ (*f.*), Eukleia, Artemis'e Thebai ve Korinthos'ta verilen bir ad ya da epitet; Thebai ve Korinthos'ta Artemis onuruna düzenlenen şölen.

Εὐκλείδης, ου, ὁ (*m.*), Eukleides, Aleksandreialı (İskenderiyeli) ünlü Klasik-Hellenistik Çağ matematikçisi.

εὐκλεῶς (*adv.*), onurla, şerefle, şan şeref içinde.

εὔκληρος, *Dor. poet.* ἐΰκλαρος, ος, ον (*adj.*), mutlu, mesut, bahtiyar; şanslı, talihli, bahtı açık.

εὔκολος, ος, ον (*adj.*), (insan için) her tür besine, yaşama şekline kolay alışan, uyan; uysal, geçimli; (kötü anlamda) -e yatkın, eğilimli; kolay, rahat || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

εὐκόλως (*adv.*), kolayca, kolaylıkla || *comp.* -ώτερον.

εὔκοπος, ος, ον (*adj.*), çalışması kolay, kolay.

εὐκόπως (*adv.*), kolaylıkla, kolayca, rahatça.

εὐκοσμέω-ῶ, düzene sokmak, düzenlemek; iyi bir duruma getirmek.

εὐκοσμία, ας, ἡ (*f.*), düzen, nizam, intizam, tertip.

εὔκοσμος, ος, ον (*adj.*), iyi düzenlenmiş, düzenli; süslenmiş, süslü.

εὐκόσμως (*adv.*), iyi bir düzen içinde; süslenmiş olarak, süslü.

εὐκραής, ής, ές (*adj.*), ılımlı, ılıman, mutedil (iklim); sakin.

εὔκρατος, ος, ον (*adj.*), (hava için) ılımlı, ılıman, mutedil; (kişi için) ılımlı, yumuşak, yumuşak başlı.

εὐκρινέω-ῶ, özenle seçmek, itinayla seçmek.

εὐκρινής, ής, ές (*adj.*), açık, berrak; düzenli, tertipli, iyi düzenlenmiş.

εὐκρινῶς, *Ion.* εὐκρινέως (*adv.*), düzen içinde, düzenle; açık açık, açıkça; özenle seçerek || *comp.* -έστερον.

εὔκριτος, ος, ον (*adj.*), fark etmesi kolay, kolay fark edilen; açık, net, belli; karar vermesi kolay.

εὐκταῖος, α, ον (*adj.*), arzu edilen, istenen, arzu edilebilir; bir adakla sunulan; adakla ilgili; adakla istenen || *sup.* -ότατος.

εὐκτήμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, zengin, varlıklı, varsıl.

εὐκτός, ή, όν (*adj.*), arzu edilen, arzu edilebilir, istenen; istek uyandıran.

εὐλάβεια, ας, ἡ (*f.*), dikkat; önlem, tedbir, ihtiyat; ölçülülük, ölçülü davranma, itidal; korkaklık, korku.

εὐλαβέομαι-οῦμαι (*imp.* εὐλαβούμην ve ηὐλαβούμην, *fut.* εὐλαβήσομαι ve εὐλαβηθήσομαι, *aor.* εὐλαβήθην ve ηὐλαβήθην), önlem almak, tedbir almak, sakınmak, ihtiyatlı olmak, dikkat etmek; (*acc.* ile) -den yararlanmak, faydalanmak, istifade etmek; özen göstermek, itina etmek, dikkat etmek.

εὐλαβής, ής, ές (*adj.*), tedbir alan, tedbirli, ihtiyatlı; korkak, cesaretsiz; tanrı korkusu olan, dindar, sofu.

εὐλαβουμένως (*adv.*), tedbirli, tedbirli bir şekilde, ihtiyatla, temkinli bir şekilde.

εὐλαβῶς (*adv.*), tedbir alarak, tedbirli bir şekilde; dikkatli bir şekilde, özenle, itinayla, titizlikle || *comp.* -εστέρως, veya -έστερον, *sup.* -έστατα.

εὔλαλος, ος, ον (*adj.*), çok konuşan, geveze, lafazan.

εὐλαμπής, ής, ές (*adj.*), parlak, parlayan, ışıklı, aydınlık.

εὐλείμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), güzel çayırlı.

εὐλημετέω-ῶ, çok cesur olmak, çok yiğit olmak, çok yürekli olmak.

εὔληπτος, ος, ον (*adj.*), alması kolay, kolay alınan, alınabilir; elde etmesi kolay, kolay elde edilebilir; anlaşılması kolay, anlaşılabilir, kavranabilir, algılanabilir.

εὐλήπτως (*adv.*), kolayca alınacak tarzda.

εὔλιθος, ος, ον (*adj.*), güzel taşlardan oluşan.

εὔλιμνος, ος, ον (*adj.*), göl bakımından zengin, gölleri bol.

εὐλογέω-ῶ (*imp.* εὐλόγουν veya ηὐλόγουν, *fut.* εὐλογήσω, *aor.* εὐλόγησα veya ηὐλόγησα, *pf.* εὐλόγηκα), hakkında iyi konuşmak, övmek, methetmek; kutlamak, onurlandırmak.

εὐλογία, ας, ἡ (*f.*), tatlı dil; övgü, methetme, methiye; hayır duası, hayırla anma.

εὐλογιστέω-ῶ, tedbirli davranmak, ihtiyatlı olmak, sağduyulu davranmak, akılselim sahibi olmak.

εὐλογιστία, ας, ἡ (*f.*), önlem, tedbir, ihtiyat; sağduyu, akılselim.

εὐλόγιστος, ος, ον (*adj.*), mantıklı, makûl, aklı başında; tedbirli, ihtiyatlı.

εὔλογος, ος, ον (*adj.*), iyi konuşan; mantıklı, makûl, aklı başında; akla uygun, akıllıca; gerçeğe benzer || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

εὔλογχος, ος, ον (*adj.*), talihten iyi pay almış, yani talihli, şanslı, bahtı açık.

εὐλόγως (*adv.*), sağduyuyla, akılselimle, düşünüp taşınarak, akıllıca, makûl bir şekilde; ölçülü bir biçimde || *comp.* -ώτερως veya -ώτερον.

εὐλοιδόρητος, ος, ον (*adj.*), kınanabilir, ayıplanabilir; hakarete maruz kalan.

εὔλυτος, ος, ον (*adj.*), sökülmesi kolay (makine); çözülmesi, bozulması kolay (arkadaşlık, taahhüt); esnek, elastik; çevik, atik.

εὐλύτως (*adv.*), kolayca, rahatça.

εὐμάθεια veya εὐμαθία, ας, *Ion.* εὐμαθίη, ης, ἡ (*f.*), öğrenme kolaylığı; uysallık, yumuşak başlılık.

εὐμαθής, ής, ές (*adj.*), öğrenmesi veya anlaması kolay, kolay öğrenilen, kolay kavranan.

εὐμαθῶς (*adv.*), hızlı öğrenerek veya kavrayarak || *comp.* -έστερον.

εὐμάρεια, ας, ἡ (*f.*), ustalık, maharet, hüner, beceriklilik; uygunluk, kullanışlılık, elverişli olma, kolaylık.

εὐμαρής, ής, ές (*adj.*), usta, becerikli, uz, mahir, hünerli; uygun, müsait; kullanışlı, elverişli.

εὐμαρῶς, *Ion.* εὐμαρέως, (*adv.*), kolayca, kolaylıkla, rahatça.

εὐμέθοδος, ος, ον (*adj.*), iyi bir yöntem izleyen, yöntemli, sistemli, metodlu.

εὐμεθόδως (*adv.*), iyi bir yöntem izleyerek, iyi bir yöntemle.

εὐμέλεια, ας, ἡ (*f.*), bir şarkının veya sözün armonisi.

(1) εὐμελής, ής, ές (*adj.*), ahenkli, uyumlu.

(2) εὐμελής, ής, ές (*adj.*), uzuvları güçlü kuvvetli.

(3) εὐμελής, ής, ές (*adj.*), iyi bakılmış, özen gösterilmiş, itina edilmiş.

εὐμελῶς (*adv.*), ahenkli bir şekilde, ahenkle, uyumlu bir şekilde.

εὐμένεια, ας, ἡ (*f.*), iyilik, iyi yüreklilik, iyi kalplilik.

εὐμενέτης, ου, ὁ (*m./adj.*) dost, arkadaş.

εὐμενέω-ῶ (*fut.* -ήσω), iyi olmak, iyi yürekli, iyi kalpli olmak; iyilikle davranmak.

εὐμενής, ής, ές (*adj.*), iyi, iyi yürekli; iyiliksever; yumuşak; kolay, basit || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

Εὐμενίδες, ων, αἱ (*f. plur.*), (*scil.* θεαί) Eumenides, Antikçağ'da Erinys'lere (Intikam Tanrıçaları) verilen isim.

εὐμενίζομαι (*imp.* εὐμενιζόμην), uzlaşmak, anlaşmak, fikir birliğine varmak.

εὐμενῶς (*adv.*), iyi yüreklilikle, iyi niyetle || *comp.* -έστερον veya -εστέρως.

εὐμέριστος, ος, ον (*adj.*), bölmesi, paylaştırması, üleştirmesi kolay, kolay bölünebilen.

εὐμετάβλητος, ος, ον (*adj.*), kolayca değişen, değişken; sindirmesi, hazmetmesi kolay.

εὐμετάβολος, ος, ον (*adj.*), kolayca değişen, değişken.

εὐμετάπειστος, ος, ον (*adj.*), kolayca caydırılan, kolayca vazgeçirilen; kolay ikna edilen.

εὐμετάστατος, ος, ον (*adj.*), değişken, kararsız, mütereddit.

εὐμετρία, ας, ἡ (*f.*), tam ölçü; ahenk, uyum; bağıntı, oran, nispet.

εὔμετρος, ος, ον (*adj.*), tam ölçüsünde, iyi hesaplanmış, iyi ölçülmüş; ortalama büyüklükte.

εὐμήκης, ης, ες (*adj.*), büyük, iri, kocaman; önemli, dikkate değer, mühim, ehemmiyetli.

εὐμηχανία, ας, ἡ (*f.*), endüstri, sanayi.

εὐμήχανος, ος, ον (*adj.*), yetenekli, becerikli, usta, uz, maharetli, mahir, hünerli.

εὐμηχάνως (*adv.*), ustaca, ustalıkla, maharetle, hünerli bir şekilde.

εὐμνημόνευτος, ος, ον (*adj.*), kolayca hatırlanan, kolayca anımsanan || *comp.* -ότερος, *sup.*-ότατος.

εὐμοιρία, ας, ἡ (*f.*), (vücut, ses vs için) iyi durum, iyi hal; mutluluk.

εὐμορφία, ας, ἡ (*f.*), şekil güzelliği, güzel biçim.

εὔμορφος, ος, ον (*adj.*), güzel, hoş; soylu, asil.

εὐνάζω (*fut.* -άσω, *aor.* εὔνασα ve ηὔνασα), yatağa koymak, yatağa uzatmak; yatmak, uyumak, uykuya dalmak.

εὐναῖος, α, ον (*adj.*), yatak+ yatakla ilgili, yatağa ait.

εὐνάω-ῶ (*fut.* -ήσω; *ep. aor.* εὔνησα; *pass.* εὐναόμαι-ῶμαι, *aor.* εὐνήθην, *pf.* εὔνημαι), yatağa koymak; yatmak; uyumak, uykuya dalmak.

εὐνή, ῆς, ἡ (*f.*), yatak, döşek; evlilik yatağı; yuva; mezar.

εὐνήτειρα, ας, ἡ (*f.*), eş, karı.

εὐνητήρ, ῆρος, ὁ (*adj.*), yatakla ilgili, yatağa ait || (*subst.*) ὁ εὐνητήρ, (erkek) eş, koca.

(1) εὖνις, ιδος, *acc.* -ιν, ὁ, ἡ (*adj.*), boşuna, boş, yararsız; (*gen.* ile) -den yoksun, -i olmayan.

(2) εὖνις, ιδος, ἡ (*f.*), (kadın) eş, karı.

εὐνοέω-οῶ, iyi yürekli olmak, iyi kalpli olmak, iyiliksever olmak.

εὔνοια, ας, ἡ (*f.*), iyi yüreklilik, iyilikseverlik; yanlılık, taraf tutma, taraflılık, tarafgir olma.

εὐνομέω-ῶ, εὐνομέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* εὐνομήθην, *pf.* εὐνόμημαι), iyi yasalarla, kanunlarla idare edilmek; iyi yönetilmek.

εὐνόμημα, ατος, τό (*n.*), yasalara uygun iş.

(1) εὐνομία, ας, ἡ (*f.*), düzen, nizam, intizam, tertip; adalet, doğruluk; iyi yönetim.

(2) εὐνομία, ας, ἡ (*f.*), iyi otlak.

(1) εὔνομος, ος, ον (*adj.*), iyi yasalarla yönetilen; yasalara uyan, yasalara saygılı, yasalara saygı gösteren || *sup.* -ώτατος.

(2) εὔνομος, ος, ον (*adj.*), otlakça zengin, otlak açısından iyi || sup. -ώτατος.

εὔνοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), iyi duyguları olan; iyiliksever, hayırsever || *comp.* εὐνοέστερος, εὐνούστερος veya εὐνοώτερος; *sup.* εὐνούστατος, εὐνοέστατος.

εὐνουχίζω, hadımlaştırmak, hadım etmek, kısırlaştırmak.

εὐνοῦχος, ου, ὁ (*m.*), hadım edilmiş, kısırlaştırılmış, hadım.

εὔξενος, *Ion.* εὔξεινος, ος, ον (*adj.*), konuk+, konukları ilgilendiren, konuklarla ilgili; konukların koruyucusu (Zeus); konuksever.

Εὔξεινος (πόντος), ὁ (*m.*), Eukseinos, Karadeniz.

εὔογκος, ος, ον (*adj.*), iri, kocaman, çok büyük; uygun bir büyüklükte.

εὐόγκως (*adv.*), uygun bir büyüklükte.

εὐοδέω-ῶ, yolu kolay olmak; kolayca geçit vermek.

εὔοδος, ος, ον (*adj.*), kolay geçilen, kolay geçit veren, kolay, engelsiz || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

εὐοδόω-ῶ (*aor.* εὐώδωσα), mutlu bir yolculuk sağlamak; (*gen.* ile) -i başarıyla yönetmek, uygun bir şekilde yönetmek.

εὔοικος, ος, ον (*adj.*), güzel bir evi olan; konuksever, misafirperver; hizmetkârlarına karşı iyi.

εὔολβος, ος, ον (*adj.*), çok mutlu, mesut, bahtiyar; talihli, şanslı, bahtı açık.

εὔοπλος, ος, ον (*adj.*), iyi silahlanmış, iyi silahlı || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

εὐορκέω-ῶ, içten bir şekilde yemin etmek, ant içmek; samimi olarak yemin etmek; yeminini tutmak, yeminine sadık kalmak.

εὔορκος, ος, ον (*adj.*), yeminine sadık kalan, yeminine bağlı kalan, yemini tutan; bir yeminle garanti edilen || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

εὐόρκωμα, ατος, τό (*n.*), dürüstçe edilen yemin.

εὐόρκως (*adv.*), yemine uygun olarak, yemine göre.

εὐπάθεια, ας, ἡ (*f.*), zevk, beğeni; duyarlık, duyarlılık, hassasiyet.

εὐπαθέω-ῶ, zevk içinde yaşamak.

εὐπαθής, ής, ές (*adj.*), duyarlı, çabuk etkilenen, hassas; mutlu, mesut, bahtiyar || *comp.* -έστερος, *sup.* -εστατος.

εὐπαιδία, ας, ἡ (*f.*), iyi çocuklara sahip olma.

εὔπαις, αιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), güzel çocukları olan; iyi oğul veya iyi kız.

εὐπατρίδης, ου, ὁ (*adj.*), asil bir soydan gelme, asil, soylu.

εὔπατρις, ιδος, ἡ (*adj.*), soylu bir babadan doğma, soylu, asil.

εὐπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ (*adj.*), asil bir babadan doğma, soylu, asil.

εὐπείθεια, ας, ἡ (*f.*), uysallık, yumuşakbaşlılık, yumuşaklık.

εὐπειθέω-ῶ, uysal olmak, yumuşak başlı olmak, itaatkâr olmak; itaat etmek, söz dinlemek, boyun eğmek, uymak.

εὐπειθής, ής, ές (*adj.*), uysal, yumuşak başlı, kolayca ikna edilebilen, itaatkâr, söz dinleyen || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

εὐπειθῶς (*adv.*), uysalca, yumuşak başlılıkla, itaatkâr bir biçimde.

εὐπετής, ής, ές (*adj.*), mutlu, mesut, bahtiyar; kolay, basit; taşıması kolay, hafif (giysi, silah); hızlı, çevik, atik || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

εὐπετῶς, *Ion.* εὐπετέως (*adv.*), mutlu bir biçimde; kolayca, kolaylıkla, basitçe; rahatça || *comp.* -εστέρως veya -έστερον.

εὔπιστος, ος, ον (*adj.*), inanması kolay, inanılabilir; kolayca inanan, kolayca güvenen, kolayca kanan, safdil || *sup.* -ότατος.

εὐπλοέω-ῶ, iyi bir deniz yolculuğu yapmak.

εὐπλόκαμος, *ep.* ἐϋπλόκαμος, ος, ον (*adj.*), güzel bukleli, bukleleri güzel.

εὐποιητικός, ή, όν (*adj.*), yardımsever, iyiliksever, hayırsever.

εὐποίητος, ος, ον (*adj.*), iyi yapılmış; iyi işlenmiş.

εὐπόλεμος, ος, ον (*adj.*), savaşmakta usta, savaşçı, savaşkan, cenkçi.

εὐπορέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* εὐπόρησα veya ηὐπόρησα, *pf.* εὐπόρηκα ve ηὐπόρηκα), hiçbir sıkıntısı olmamak; bolluk, bereket içinde olmak; zengin olmak, varlıklı olmak, varsıl olmak; -cek durumda olmak, -e muktedir olmak; -e ulaşmak, -i elde etmek; sağlamak, tedarik etmek, temin etmek || *med.* (*gen.* ile) - bakımından zengin olmak; bolluk, bereket içinde olmak.

εὐπορία, ας, ἡ (*f.*), -ebilme olanağı, -ebilme yetisi; kolaylık, basitlik; kullanışlılık, elverişlilik, uygunluk; bolluk, bereket.

εὐπόριστος, ος, ον (*adj.*), sağlaması kolay, bulması kolay, kolay bulunan, kolayca sağlanan, kolayca elde edilen.
εὔπορος, ος, ον (*adj.*), geçmesi kolay, kolayca geçilen, geçilebilir || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.
εὐπόρως (*adv.*), kolayca, kolaylıkla, rahatça; bol bol, bolluk içinde || *comp.* -ώτερον.
εὐποτμέω-ῶ, mutlu olmak, mesut olmak, bahtiyar olmak; talihli olmak, şanslı olmak, bahtı açık olmak.
εὔποτμος, ος, ον (*adj.*), mutlu, mesut, bahtiyar || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.
εὔποτος, ος, ον (*adj.*), içmesi güzel, içimi güzel.
εὐπραγέω-ῶ, mutlu olmak, mesut olmak, bahtiyar olmak; talihli olmak, şanslı olmak, bahtı açık olmak; başarmak, muvaffak olmak.
εὐπραγία, ας, ἡ (*f.*), mutluluk, saadet, bahtiyarlık; başarı, muvaffakiyet.
εὔπρακτος, ος, ον (*adj.*), yapması, elde etmesi kolay; başarı kazanan, başarılı; mutlu, mesut, bahtiyar; talihli, şanslı, bahtı açık.
εὐπραξία, ας, ἡ (*f.*), mutluluk, saadet, bahtiyarlık; başarı, muvaffakiyet.
εὐπρεπής, ής, ές (*adj.*), güzel görünümlü, güzel; seçkin, mümtaz, güzide, mutena || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.
εὐπρεπῶς (*adv.*), uygun bir biçimde, yakışır şekilde; gerektiği gibi.
εὐπρόσοδος, ος, ον (*adj.*), ulaşılabilir, erişilebilir, girilebilir || *sup.* -ώτατος.
εὐπρόσωπος, ος, ον (*adj.*), güzel yüzlü, güzel çehreli, siması güzel.
εὔπτερος, ος, ον (*adj.*), güzel kanatlı; güzel tüylü.
εὔπυργος, ος, ον (*adj.*), güzel veya güçlü kuleleri olan.
εὐράξ (*adv.*), geniş anlamıyla; enlemesine, enine olarak.
εὐρεσιλογέω-ῶ, açıklamak için sözler veya gerekçeler düşünmek.
εὕρεσις, εως, ἡ (*f.*), buluş, keşif, icat.
εὑρετής, οῦ, ὁ (*m.*), bulucu, icat eden, mucit, kâşif.
εὕρημα, ατος, τό (*n.*), buluş, icat, keşif; çare.
Εὐριπίδης, ου, ὁ (*m.*), Euripides, Atinalı ünlü tragedya ozanı.
εὑρίσκω (*imp.* εὕρισκον ve ηὕρισκον, *fut.* εὑρήσω, *aor.* εὗρα ve εὕρησα, *II. aor.* εὗρον ve ηὗρον, *pf.* εὕρηκα ve ηὕρηκα; *pass. fut.* εὑρεθήσομαι, *aor.* ηὑρέθην ve εὑρέθην, *pf.* εὕρημαι ve ηὕρημαι), rastlamak, tesadüfen bulmak, bulmak, arayarak bulmak; hayal etmek, zihninde tasarlamak; keşfetmek, bulmak; elde etmek, sahip olmak.
εὗρον: εὑρίσκω *II. aor.*
εὖρος, εος, -ους, τό (*n.*), genişlik, en.
εὔρυθμος, ος, ον (*adj.*), ritimli, ahenkli, uyumlu || *comp.* -ότερος.
εὔρυνα: εὐρύνω (*poet.*) *aor.*
εὐρύνω (*imp.* ηὔρυνον, *fut.* εὐρυνῶ, *aor.* ηὔρυνα *poet.* εὔρυνα), boşaltmak, boş hale getirmek.
εὐρύπορος, ος, ον (*adj.*), geniş, enli.
εὐρύς, εῖα, ύ (*adj.*), geniş, enli; yaygın || *comp.* εὐρύτερος.

εὐρύχορος, ος, ον (*adj.*), geniş, enli; engin, çok geniş.
εὐρυχωρία, ας, ἡ (*f.*), açık alan; geniş alan; (*mec.*) boş alan.
Εὐρώπη, ης, ἡ (*fem.*), Europe, Agenor ile Phoiniks'in kızı, Avrupa kıtasına adını vermiştir.
εὔρωστος, ος, ον (*adj.*), güçlü, kuvvetli; sağlam; gürbüz || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.
Εὐρώτας, α ve αο, ὁ (*m.*), Eurotas, Hellas'ın Lakonia bölgesinde, Sparta yakınlarındaki önemli ırmak.
εὐσέβεια, ας, ἡ (*f.*), dindarlık, sofuluk.
εὐσεβέω-ῶ, dindar olmak, sofu olmak.
εὐσεβής, ής, ές (*adj.*), dindar, sofu; suçsuz, masum; (*gen.* ile) eksiksiz, kusursuz.
Εὐσέβιος, ου, ὁ, (*m.*), Filistin'deki Kaisareia başpiskoposu, Hellen ve Roma tarihi kronolojisi konusunda başlıca kaynaklardan biri olan Geç Antikçağ yazarı.
εὐσεβῶς (*adv.*), dindarca; saygı ve sevgiyle || *comp.* εὐσεβέστερον, *sup.* -έστατα.
εὔσημος, ος, ον (*adj.*), açık, net; anlamlı, anlamı olan, manalı; tanıması kolay || *com.* -ότερος, *sup.* -ότατος.
εὐσήμως (*adv.*), açıkça, net bir şekilde || *sup.* εὐσημότατα.
εὔσκοπος, *ep.* ἐΰσκοπος, ος, ον (*adj.*), uzaktan gören, uzağı gören; amacına ulaşan; görünür, gözle görülebilir || *com.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.
εὐστάθεια, ας, ἡ (*f.*), kararlılık, istikrar, dengelilik.
εὐσταθέω-ῶ, kararlı olmak, dengeli olmak; (deniz için) sakin olmak, durgun olmak.
εὐσταθής, *ep.* ἐϋσταθής, ής, ές (*adj.*), kararlı, dengeli, istikrarlı; durağan, sabit; sağlam, dayanıklı, kalıcı || *com.* εὐσταθέστερος.
εὐστέφανος, *ep.* ἐϋστέφανος, ος, ον (*adj.*), güzel bir çelenk takmış; güzel kemerli.
εὐστομέω-ῶ, güzel bir ağza sahip olmak; güzel şarkı söylemek; güzel sözler söylemek.
εὔστομος, ος, ον, (kap için) geniş ağızlı, geniş kenarlı; iyi konuşan.
εὐστόμως (*adv.*), hoş bir sesle; berrak bir dille.
εὐστοχέω-ῶ, amacına, ereğine ulaşmak; hedefine varmak; (*gen.* ile) -e ulaşmak, erişmek, -i elde etmek.
εὐστοχία, ας, ἡ (*f.*), amacına, ereğine, hedefine ulaşma; ustalık, el yeteneği, maharet, hüner.
εὔστοχος, ος, ον (*adj.*), amacına, hedefine ulaşmakta eşsiz; amacına, hedefine ulaşan; hedefini bulan (mızrak vs).
εὐστόχως (*adv.*), ustalıkla, ustaca, hünerle, maharetli bir şekilde.
εὐστροφία, ας, ἡ (*f.*), esnek olma, elastik olma, esneklik; bükülebilme, bükülgenlik.
εὔστροφος, *ep.* ἐΰστρφος, ος, ον (*adj.*), esnek, bükülebilir, bükülgen || *sup.* -ώτατος.
εὐσυνεσία, ας, ἡ (*f.*), kavrayış, anlayış, izan.

εὐσύνετος, *Eski Att.* εὐξύνετος, ος, ον (*adj.*), kolay anlayan, zeki, akıllı || *pass.* anlaşılması kolay, anlaşılabilir, kavranabilir.

εὐσχήμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, iyi görünümlü; uygun; soylu, asil; saygın, saygı gören || *comp.* -ονέστερος, *sup* . -ονέστατος.

εὐσχολέω-ῶ, boş zamanı olmak.

εὐσχολία, ας, ἡ (*f.*), boş zaman.

εὔσχολος, ος, ον (*adj.*), boş zamanı olan.

εὐτακτέω-ῶ, sırasını korumak; disipline uymak, disiplinli olmak.

εὔτακτος, ος, ον (*adj.*), iyi sıralanmış, düzen içinde olan, düzenli, tertipli; disiplinli, kurallı; uysal, yumuşak başlı, itaatkâr || *comp.*-ότερος.

εὐτάκτως (*adv.*), düzen içinde, düzenli olarak; itaatkârlıkla, uysalca.

εὐταξία, ας, ἡ (*f.*), disiplin, düzen.

εὐτάρακτος, ος, ον (*adj.*), altüst etmesi kolay, kolayca altüst edilebilen.

εὐτεκνία, ας, ἡ (*f.*), soylu çocukları olmak; çok çocuğu olmak, çok çocukluluk.

εὔτεκνος, ος, ον (*adj.*), çok çocuğu olan, çocuk bakımından mutlu.

εὐτέλεια, ας, ἡ (*f.*), bayağılık, basitlik, adilik.

εὐτέλης, ής, ές (*adj.*), çok az fiyata, ucuza; sıradan, bayağı, adi, basit.

εὐτελῶς (*adv.*), çok az masrafla; sadece, yalnızca || *comp.* εὐτελέστερον, *sup.* εὐτελέστατα.

εὐτεχνία, ας, ἡ (*f.*), ustalık, maharet, hüner.

εὐτολμία, ας, ἡ (*f.*), ataklık, cüret; cesaret, yüreklilik.

εὔτολμος, ος, ον (*adj.*), atak, cüretkâr; cesur, yürekli, yiğit.

εὐτόλμως (*adv.*), cesaretle, cesurca, korkusuz bir biçimde, korkusuzca, gözü pek bir şekilde || *comp.* -ότερος.

εὐτονέω-ῶ, gücü olmak, enerjisi olmak; (*inf.* ile) -mek gücüne veya yeteneğine sahip olmak.

εὐτονία, ας, ἡ (*f.*), esneklik, elâstikiyet; güçlülük, kuvvetlilik.

εὔτονος, ος, ον (*adj.*), çok gergin, esnek; güçlü, kuvvetli.

εὐτόνως (*adv.*), çabayla, gayretle; şiddetle.

εὐτρεπίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ), hazır tutmak, hazırlamak, hazır hale getirmek; düzeltmek, yenileştirmek || *med.*, kendisi için hazırlamak, hazır hale getirmek.

εὐτυχέω-ῶ (*fut.* -ήσω, artmalı zamanlar εὐ veya ηὐ şeklinde; *imp.* εὐτύχουν ve ηὐτύχουν, *aor.* εὐτύχησα ve ηὐτύχησα, *pf.* εὐτύχηκα ve ηὐτύχηκα), mutlu olmak, mesut olmak; gönenç içinde yaşamak, refah içinde olmak, bolluk içinde olmak; başarmak, başarılı olmak, muvaffak olmak.

εὐτύχημα, ατος, τό (*n.*), başarı, muvaffakiyet.

εὐτυχής, ής, ές (*adj.*), mutlu, mesut; şanslı, talihli; başarılı, muvaffak || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

εὐτυχία, ας, ἡ (*f.*), mutluluk, saadet, bahtiyarlık; başarı, muvaffakiyet.

Εὐτυχίδης, ου, ὁ (*m.*), Eutykhides, Antiokheia (Antakya) Tykhe'si kült heykeliyle ünlü Hellenistik Çağ heykeltraşı.

εὐτυχῶς (*adv.*), neyse ki, ne mutlu ki || *comp.* εὐτυχέστερον, *sup.* -έστατα.

εὔυδρος, ος, ον (*adj.*), suları bol, su bakımından bol; suları güzel || *comp.* –ότερος, *sup.* -ότατος.

εὐφημέω-ῶ (*aor.* ηὐφήμησα), hayra alamet sözler söylemek, uğursuzluk belirtisi olan sözlerden kaçınmak; dinsel sessizliği korumak; alkışlarla, el çırparak kabul etmek; övmek, methetmek, yüceltmek.

εὐφημία, ας, ἡ (*f.*), hayra alamet sözler; uğursuzluk belirtisi olan sözlerden kaçınma; dinsel sessizliği koruma; hayra alamet olmayan veya uğursuzluk belirtisi sözler yerine uygun bir sözün kullanılması (örn. Karadeniz için ὁ πόντος Ἄξεινος veya ὁ Ἄξεινος = (hırçınlığından ve tehlikelerinden dolayı korku saldığından, "konuksevmez, yabancı barındırmaz deniz" deniz) yerine ὁ πόντος Εὔξεινος veya ὁ Εὔξεινος = "konuksever deniz" denmesi); övgü, methetme; alkış, alkışlama, el çırpma.

εὐφημίζω, alkışlarla kabul etmek, el çırparak kabul etmek; hayra alamet olmayan veya uğursuzluk belirtisi sözler yerine uygun sözlerle konuşmak.

εὔφημος, ος, ον (*adj.*), hayra alamet sözler söyleyen, uğursuzluk belirtisi olan sözlerden kaçınan, uygun sözler söyleyen; dinsel sessizliği koruyan; öven, metheden.

εὐφήμως (*adv.*), uygun sözlerle.

εὐφιλής, ής, ές (*adj.*), (*gen.* ile) -i çok seven, -e tutkun; (*pass.* anlamda) çok sevilen, gözbebeği.

εὐφορέω-ῶ, uygun bir şekilde taşımak; bol meyve taşımak; bol ürün vermek.

εὔφορος, ος, ον (*adj.*), taşıması kolay, kolay taşınan; iyi ürün, meyve veren; verimli, bereketli, bol, gür, gümrah || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

εὐφόρως (*adv.*), kolay katlanılacak tarzda; kolayca.

Εὐφράτης, ου, ὁ (*m.*), Euphrates, Fırat Irmağı.

εὐφροσύνη, ης, ἡ (*f.*), zevk, haz; neşe, sevinç, sürur.

εὔφρων, ων, ον *gen.* ονος (*adj.*), neşeli, şen, sevinçli, mesrur; anlaması kolay, kolay anlaşılan, anlaşılabilir.

εὐφυής, ής, ές (*adj.*), güçlü, kuvvetli, dayanıklı; diri, canlı || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

εὐφυΐα, ας, ἡ (*f.*), uygun bir şekilde büyüme; iyi nitelik; yetenek, kabiliyet; (yer için) iyi konum.

εὐφωνία, ας, ἡ (*f.*), güzel ses; gür ses.

εὔφωνος, ος, ον (*adj.*), güzel sesli; gür sesli.

εὐφώνως (*adv.*), güzel bir sesle; gür sesle.

εὔχαρις, ις, ι, *gen.* ιτος (*adj.*), hoş, sevilen.

εὐχαριστέω-ῶ, teşekkür borçlu olmak, minnettar olmak, minnet duymak,

teşekkür etmek, müteşekkir olmak.

εὐχαριστία, ας, ἡ (*f.*), teşekkür borçlu olma, minnettarlık; teşekkür, şükran.

εὐχάριστος, ος, ον (*adj.*), kendini borçlu sayan, minnettar; yardımsever, iyiliksever, hayırsever || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

εὐχάριτος, ος, ον (*adj.*), hoş, hoşa giden, beğenilen || *comp.* -ιτώτερος, *sup.* -ιτώτατος.

εὐχάροπος, ος, ον (*adj.*), güzel gözlü, hoş gözlü.

εὔχειρ, *gen.* -χειρος, ὁ, ἡ (*adj.*), eli uz, usta, becerikli, mahir, hünerli; (zekâ için) esnek, kıvrak.

εὐχειρία, ας, ἡ (*f.*), ustalık, beceriklilik, maharet, hüner, el yeteneği.

εὐχείρωτος, ος, ον (*adj.*), alması kolay, kolay alınabilir || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

εὐχέρεια, ας, ἡ (*f.*), beceriklilik, ustalık, yeteneklilik, maharet, hüner.

εὐχερής, ής, ές (*adj.*), elle işlemesi kolay, elle işlenebilir; -e eğilimli, -e eğilimi olan, -e meraklı, -e hevesli; ihmalkâr, dikkatsiz; (*gen.* ile) -de usta, becerikli, yetenekli, maharetli, mahir, hünerli.

εὐχετάομαι-ῶμαι, yalvarmak, yakarmak, dua etmek; adak adamak; kıvanç duymak, övünmek, kendini övmek, iftihar etmek.

εὐχή, ῆς, ἡ (*f.*), rica, istek, dilek, adak; dua, yakarış; lanet, beddua, ilenç; yemin, ant.

εὔχομαι (*imp.* εὐχόμην veya ηὐχόμην, *fut.* εὔξομαι, *aor.* εὐξάμην veya ηὐξάμην, *pf.* ηὖγμαι, *pl. pf.* εὔγμην veya ηὔγμην), dilemek, dilekte bulunmak, istemek; yalvarmak, dua etmek, yakarmak, niyaz etmek; adak adamak.

εὐχρηστέω-ῶ, doğru kullanmak || *pass.* εὐχρηστέομαι-οῦμαι, iyi muamele görmek.

εὐχρήστημα, ατος, τό (*n.*), elverişlilik, uygun olma, uygunluk; kolaylık, basitlik; yarar, fayda.

εὐχρηστία, ας, ἡ (*f.*), kaynakların bolluğu, elverişliliği; kolay kullanım.

εὔχρηστος, ος, ον (*adj.*), kullanımı kolay, kolay kullanılabilir, kullanışlı, elverişli || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

εὐχρήστως (*adv.*), kolayca, kolaylıkla, rahat rahat, rahatça.

εὔχροος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), güzel tenli, teni güzel, cildi güzel.

εὔχρυσος, ος, ον (*adj.*), altın bakımından zengin, altını bol.

εὐχωλή, ῆς, ἡ (*f.*), adak; dua, yakarış; övünme, böbürlenme, kendini üstün görme, yüksekten atma; zafer şarkısı.

εὐψυχέω-ῶ, cesur olmak, cesaret sahibi olmak, yürekli olmak.

εὐψυχία, ας, ἡ (*f.*), cesaret, yüreklilik.

εὔψυχος, ος, ον (*adj.*), cesur, yürekli, korkusuz; coşkulu, şiddetli, ateşli || *sup.* -ότατος.

εὐώδης, ης ές (*adj.*), hoş bir koku yayan, güzel kokan, güzel kokulu.

εὐωδία, ας, ἡ (*f.*), güzel koku, parfüm, esans.

εὐωδιάζω, güzel kokulu olmak, hoş bir kokusu olmak.

εὐφδός, ός, όν (*adj.*), güzel sesli olan, sesi güzel olan.

εὔωνος, ος, ον (*adj.*), ucuz, fiyatı düşük, düşük fiyatlı, pahalı olmayan || *comp.* -ότερος veya -έστερος, *sup.* -ότατος.

εὐώνυμος, ος, ον (*adj.*), adı güzel olan, güzel adlı, güzel isimli.

εὐῶπις, ιδος (*adj.*), güzel gözlü, gözleri güzel, güzel bakışlı.

εὐωπός, ός, όν (*adj.*), güzel gözlü, gözleri güzel.

εὐωχέω-ῶ (*imp.* εὐώχουν, *fut.* εὐωχήσω, *aor.* εὐώχησα; *pass. fut.* εὐωχηθήσομαι, *aor.* εὐωχήθην ve εὐωχησάμην, *pf.* εὐώχημαι), şölen, ziyafet vermek || *med.* εὐωχέομαι-οῦμαι, iyi bir yemek yemek, kendine ziyafet vermek; (bir zaferi) şölenle kutlamak.

ἔφαγον: ἐσθίω *II. aor.* (→ φαγεῖν, φάγομαι).

ἐφάνην: φαίνω *pass. II. aor.*

ἐφάνθην: φαίνω *pass. aor.*

ἐφέζω (*aor. inf.* ἐφέσσαι), -in üzerine oturmak, üzerinde oturmak, yakınında oturmak.

ἐφέλκω, *Ion.* ἐπέλκω (*fut.* ἐφέλξω, *aor.* ἐφείλκυσα), çekmek, sürüklemek || *med.* ἐφελκομαι (*fut.* ἐφελκύσομαι, *aor.* ἐφελκυσάμην), kendine doğru çekmek, arkasından sürüklemek, çekmek.

ἐφεξῆς (*adv.*), sürekli olarak, devamlı, birbiri ardına, hep.

ἐφέπω, *Ion.* ἐπέπω (*imp.* ἐφεῖπον, *ep.* ἔφεπον, *Ion.* ἐφέπεσκον, *fut.* ἐφέψω, *II. aor.* ἔπεσπον, *inf.* ἐπισπεῖν, *part.* ἐπισπών), çok yakından izlemek, takip etmek; ileri itmek || *med.* ἐφέπομαι (*imp.* ἐφειπόμην veya ἐφεπόμην, *fut.* ἐφέψομαι, *II. aor.* ἐφέσπόμην, *opt.* ἐπισποίμην, *inf.* ἐπισπέσθαι, *part.* ἐπισπόμενος), izlemek, peşinden gitmek, takip etmek; (*dat.* ile) birine itaat etmek, boyun eğmek.

Ἐφεσία, ας, ἡ (*f.*), Ephesos teritoryumu.

Ἐφέσια, ων, τά (*n. plur.*), *Ephesia*, Ephesos'ta Tanrıça Artemis için yapılan şenlikler.

Ἐφέσιος, α, ον (*adj.*), Ephesoslu.

Ἔφεσος, ου, ἡ (*f.*), Ephesos (Selçuk), Batı Anadolu'da, Ionia bölgesindeki, Tanrıça Artemis'e (Artemis Ephesia) ait gizem kültü ve tapınağıyla ünlü Ion şehri, Roma Çağı'nda Asia Eyaleti'nin başkenti.

ἐφέστιος, ος, ον, ocak+, ocakla ilgili, ocağa ait; (tanrılar için) ocağın koruyucusu; sunakla ilgili, sunağa ait; ev+, evle ilgili, eve ait; konuk, misafir.

ἔφηβος, ου, ὁ (*m.*), *ephebos*, 17-18 yaşına gelmiş delikanlı, genç.

ἐφημέριος, ος, ον (*adj.*), bir gün süren, günlük; geçici.

ἐφήμερος, ος, ον (*adj.*), bir gün süren, günlük; geçici, çok sürmeyen.

ἔφηνα: φαίνω *aor.*

ἐφηνάμην: φαίνω *med. aor.*

ἔφθακα: φθάνω *pf.*

ἐφθάρην: φθείρω *pass. II. aor.*

ἔφθαρκα: φθείρω *pf.*

ἔφθαρμαι: φθείρω *pass. pf.*

ἔφθεγμαι: φθέγγομαι *pf.*
ἔφθειρα: φθείρω *aor.*
ἔφθην: φθάνω *II. aor.*
ἐφθίμην: φθίω *med.* ve *pass. II. aor.*
ἔφθορα: φθείρω *II. pf.*
ἐφθός, ή, όν (*adj.*), kaynamış, kaynatılmış; pişmiş.
ἐφίημι, *Ion.* ἐπίημι (*fut.* ἐφήσω, *aor.* ἐφῆκα, *ep.* ἐφέηκα), -e doğru, -e karşı göndermek; -e fırlatmak; (mahkemeye) çağırmak; izin vermek, olanak vermek; bırakmak || *med.* ἐφίεμαι (*imp.* ἐφιέμην, *fut.* ἐφήσομαι, *aor.* ἐφηκάμην), -e doğru yönelmek, gitmek; göz dikmek, elde etmek için can atmak; eline geçirmek; iktidar peşinde koşmak; emretmek, emir vermek, buyurmak; olanak sağlamak, imkân vermek.
ἐφικνέομαι-οῦμαι, *Ion.* ἐπῖκνέομαι-οῦμαι (*fut.* -ίξομαι, *II. aor.* ἐφικόμην, *pf.* ἐφῖγμαι), -e ulaşmak, erişmek, varmak; uzanmak, yayılmak.
ἐφικτός, ή, όν (*adj.*), ulaşılabilir, yanına gidilebilir, girilebilir.
ἐφίμερος, ος, ον (*adj.*), arzu edilir, arzu edilen, istenilen.
ἐφιππάζομαι, atla gitmek; ata binmek.
ἐφιππεύω, süvari birliğiyle saldırmak, atla gitmek; -in üzerine binmek.
ἔφιππος, ος, ον (*adj.*), atla giden, atlı, süvari.
ἐφίστημι (*fut.* ἐπιστήσω, *aor.* ἐπέστησα, *pf.* ἐφέστηκα), -in üzerine koymak, yerleştirmek; durdurmak; (aşağıdaki zamanlarda *intrans.*: *II. aor.* ἐπέστην, *pf.* ἐφέστηκα) ve *med.* ἐφίσταμαι (*fut.* ἐπιστήσομαι) -in üzerine yerleşmek, -in üzerinde oturmak; dikkatini -e yoğunlaştırmak; yanında durmak, yanında bulunmak; bir mahkemeye davacı, suçlayıcı olarak çıkmak; -e karşı savaşmak, mücadele etmek.
ἐφλέγην: φλέγω *pass. II. aor.*
ἔφλεξα: φλέγω *aor.*
ἐφλέχθην: φλέγω *pass. aor.*
ἐφοδεύω, dolaşmak, bir daire çizmek; (*dat.* ile) -ile görevli olmak; yolu tıkamak, yolu kapamak.
ἐφοδιάζω, *Ion.* ἐποδίαζω (*imp.* ἐφωδίαζον, *fut.* ἐφοδιάσω, *aor.* ἐφωδίασα), yolculuk için erzakla donatmak; donatmak, teçhiz etmek.
ἐφόδιον, ου, τό (*n.*), (yolculuk veya askeri bir sefer için) erzak veya her türlü gereç, levazım.
(1) ἔφοδος, ου, ἡ (*f.*), yaklaşma, giriş; yol, araç; hücum, saldırı.
(2) ἔφοδος, ος, ον (*adj.*), ulaşılabilir, varılabilir, girilebilir, aşılabilir; uygulanabilir, gerçekleştirilebilir || *sup.* -ώτατος.
ἐφοπλίζω, hazırlamak; donatmak, teçhiz etmek; silahlandırmak || *med.* hazırlanmak, donanmak, silahlanmak.
ἐφοράω-ῶ, *Ion.* ἐποράω-ῶ (*imp.* ἐφεώρων, *fut.* ἐπόψομαι, *II. aor.* ἐπεῖδον), görmek, bakmak; gözlerini dikmek, incelemek, tetkik etmek; göz atmak, uzaktan bakmak; uzaktan fark etmek, seçmek.
ἐφορμάω-ῶ, *Ion.* ἐπορμάω-ῶ (*aor.* ἐφώρμησα, *ep.* ἐφόρμησα), itmek, püskürtmek; kışkırtmak, tahrik etmek.
ἐφορμέω-ῶ, *Ion.* ἐπορμέω-ῶ, karşısında demir atmak, demirlemek.
ἐφορμή, ῆς, ἡ (*f.*), saldırı, hücum; çıkış, çıkış yolu.
ἐφόρμησις, εως, ἡ (*f.*), demir atma, demirleme.
ἔφορος, ος, ον (*adj.*), nezaret eden, gözeten (Tanrıça Nemesis'in epiteti) || (*subst.*) ὁ ἔφορος, *ephoros*, Sparta'da diğer memurlar ve hatta kral üzerinde kontrol yetkisi olan, en üst düzeydeki, yıllık memur (sayıları beştir).
Ἔφορος, ου, ὁ (*m.*), Ephoros, ilk kez genel Hellen tarihini kaleme alan Batı Anadolulu, Kymeli (Namurt) Klasik-Hellenistik Çağ tarihçisi.
ἐφράγην: φράσσω *pass. II. aor.*
ἔφραξα: φράσσω *aor.*
ἐφράχθην: φράσσω *pass. aor*
ἐφρύγην: φρύγω *pass. II. aor.*
ἔφρυξα: φρύγω *aor.*
ἐφρύχθην: φρύγω *pass. aor.*
ἔφυγον: φεύγω *II. aor.*
ἐφύην: φύω *pass. II. aor.*
ἔφυν: φύω *II. aor.*
ἔφυρα: φύρω *aor.*
ἐφύρην: φύρω *pass. II. aor.*
ἔχαδον: χανδάνω *II. aor.*
ἔχανον: χαίνω *II. aor.*
ἐχάρην: χαίρω *pass. II. aor.*
ἔχεα: χέω *aor.*
ἐχθαίρω (*imp.* ἤχθαιρον, *fut.* -αρῶ, *aor.* ἤχθηρα, *Dor.* ἤχθαρα; *med. fut.* ἐχθαροῦμαι), nefret etmek, kin duymak; tiksinmek, iğrenmek.
ἐχθές (*adv.*) dün.
ἔχθιστος, η, ον (*adj.*), (*dat.* ile) -e düşman, -den çok nefret eden.
ἔχθος, εος-ους, τό (*n.*), kin, hınç, garez; düşmanlık.
ἔχθρα, ας, ἡ (*f.*), kin, garez; düşmanlık.
ἐχθρός, ά, όν (*adj.*), nefret edilen, tiksindiren, tiskindirici, iğrenç; (*dat.* ile) -e düşman, -den nefret eden || *comp.* ἐχθρότερος, *sup.* ἐχθρότατος; daha çok, ἐχθίων, *sup.* ἔχθιστος, ender olarak ἐχθίστατος.
ἐχθρῶς (*adv.*), düşman olarak, düşmanlıkla; kızgınlıkla, kızarak.
ἐχῖνος veya ἐχίνος, ου, ὁ (*m.*), kirpi; deniz kestanesi.
ἔχραισμον: χραισμέω-ῶ *II. aor.*
ἐχυρός, ά, όν (*adj.*), iyi korunan, iyi tahkim edilmiş, güçlendirilmiş; güvenilir, güvenli, emin || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.
ἐχυρότης, ητος, ἡ (*f.*), sağlamlık, dayanıklılık.
ἐχυρῶς (*adv.*), sağlam bir biçimde; iyice, adamakıllı; korkusuzca, güvenle.
ἔχω (*imp.* εἶχον, *ep.* ἔχον, *Ion.* ἐχέσκον, *fut.* ἕξω veya σχήσω, *aor.* ἔσχησα, *II. aor.* ἔσχον, *imperat.* σχές, *sub.* σχῶ, *opt.* σχοίην, *inf.* σχεῖν, *part.* σχών, *pf.* ἔσχηκα, *pl. pf.* ἐσχήκειν; *pass. praes.* ἔχομαι, *imp.* εἰχόμην, *fut.* ἕξομαι, σχήσομαι veya σχεθήσομαι *aor.* ἐσχέθην, *pf.* ἔσχημαι), sahip olmak, -i olmak; yöneltmek, sürmek; eline almak, yakalamak, elde etmek, ele geçir-

mek, edinmek; olduğu gibi korumak, sürdürmek, devam ettirmek; durdurmak; (*gen.* ile) çekinmek, sakınmak, vazgeçmek; içermek, kapsamak; (bir yeri, bir görevi) işgal etmek, kaplamak; yönetmek, idare etmek; - olarak bakmak || *med.* ἔχομαι (*imp.* εἰχόμην, *fut.* ἕξομαι veya σχήσομαι, *II. aor.* ἐσχόμην, *pf.* ἔσχημαι), kendi üzerinde taşımak, tutmak; kaldırmak, uzatmak; -e dayanmak; almak, tutmak, ele geçirmek; -e bağlı olmak; durmak, yarıda kalmak; -den vazgeçmek, -meyi durdurmak, -meyi bırakmak.

ἔψευκα: ψεύδω *pf.*

ἔψευσα: ψεύδω *aor.*

ἐψεύσθην: ψεύδω *pass. aor.*

ἔψευσμαι: ψεύδω *pass. pf.*

ἐψευσμένως (*adv.*), yalandan, yalancıktan, yapmacık bir biçimde, sureta; haksız olarak, haksız yere.

ἐψηφισάμην: ψηφίζω *med. aor.*

ἐψηφίσθην: ψηφίζω *pass. aor.*

ἐψήφισμαι: ψηφίζω *pass. pf.*

ἔψυγμαι: ψύχω *pass. pf.*

ἐψύχην: ψύχω *pass. II. aor.*

ἐψύχθην: ψύχω *pass. II. aor.*

ἔχρησα: χράω-ῶ (2) ve χράω-ῶ (3) *aor.*

ἔῳγμαι: οἴγω *pass. pf.*

ἕωθεν (*adv.*), şafaktan itibaren, şafakla birlikte.

ἔωκα: ὠθέω-ῶ *pf.*

ἐώνημαι: ὠνέομαι-οῦμαι *pf.*

ἑώρακα: ὁράω-ῶ *pf.*

ἑώραμαι: ὁράω-ῶ *pass. pf.*

ἑώρων: ὁράω-ῶ *imp.*

(1) ἕως, *ep.* εἵως (*conj.*), -inceye kadar.

(2) ἕως, *gen.* ἕω, *dat.* ἕῳ, *acc.* ἕω, ἡ (*f.*), şafak.

ἔωσα: ὠθέω-ῶ *aor.*

ἐώσθην: ὠθέω-ῶ *pass. aor.*

ἑωσφόρος, ου, ὁ (*m.*), sabah yıldızı, Venus (Lat. Lucifer).

Z, ζ

Ζ, ζ (ζῆτα), *zeta*, Eski Yunan alfabesinin altıncı harfi; ζ' = 7; ,ζ = 7.000.

ζάγκλον, ου, τό (*n.*), orak.

ζαής, ής, ές (*adj.*), şiddetli üfleyen, soluyan, esen.

ζάθεος, η veya ος, ον (*adj.*), tanrısal, ilahi, kutsal, mukaddes; ulu, yüce; saygın, saygı gören, sayılan, itibarlı; hayran olunacak, hayranlık uyandırıcı.

ζάκοτος, ος, ον (*adj.*), çok öfkeli, çok kızgın, çok hiddetli, çok sinirli.

Ζάκυνθος, ου, ἡ (*f.*), bazen ὁ (*m.*), Zakynthos (Zante), Ion Denizi adalarından biri ve aynı adı taşıyan kent.

ζάλη, ης, ἡ (*f.*), (denizde) fırtına, kasırga.

ζαλμός, οῦ, ὁ (*m.*), cilt, ten, deri.

ζαμενής, ής, ές (*adj.*), şiddetli, güçlü; düşmanca; düşman, hasım; çok kızgın.

ζαπληθής, ής, ές (*adj.*), (*gen.* ile) -ile tamamen dolu, -ile dolmuş.

ζάπλουτος, ος, ον (*adj.*), çok zengin, çok varlıklı.

ζατρεφής, ής, ές (*adj.*), iyi beslenmiş, gürbüz, güçlü kuvvetli.

ζάχρυσος, ος, ον (*adj.*), altın bakımından zengin, altınca zengin.

ζάω-ῶ, *ep.* ζώω, *Att.* ζῶ, ζῇς, ζῇ (*imperat.* ζῆ veya ζῆθι, *opt.* ζῴην, *inf.* ζάειν ve ζῆν, *imp.* ἔζην, ἔζης, ἔζη, ἐζῶμεν, ἐζῆτε, ἔζων; *fut.* ζήσω veya ζήσομαι, *aor.* ἔζησα, *pf.* ἔζηκα, *pl. pf.* ἐζήκειν), yaşamak, yaşam sürmek, varlığını sürdürmek, hayatta olmak || (*subst.*) οἱ ζῶντες, canlılar, insanlar; τὸ ζῆν, yaşam, hayat, ömür.

ζειά, ᾶς, ἡ (*f.*), (atlar için) kılçıksız buğday; yulaf.

ζείδωρος, ος, ον (*adj.*), buğday bakımından zengin; verimli, bereketli.

ζειρά, ᾶς, ἡ (*f.*), dizlere kadar inen uzun giysi.

ζευγηλατέω-ῶ, at veya öküz koşulmuş bir arabayı sürmek.

ζευγίτης, ου, ὁ (*adj.*), birbirine bağlanmış, koşulmuş || (*subst.*) *plur.*: οἱ ζευγῖται, *zeugit*'ler, Solon yasalarına göre üçüncü sınıf Atina vatandaşı.

ζεύγλη, ης, ἡ (*f.*), boyunduruk.

ζεῦγμα, ατος, τό (*n.*), bağ, boyunduruk.

ζεύγνυμι veya ζευγνύω (*imp.* ἐζεύγνυον, ἐζεύγνυν, *ep.* ζεύγνυον, *fut.* ζεύξω, *aor.* ἔζευξα; *pass.* ζευγνυμαι, *fut.* ζευχθήσομαι, *aor.* ἐζεύ-

χθην, *II. aor.* ἐζύγην, *pf.* ἔζευγμαι veya ἐζύγμαι), (hayvan) koşmak, bağlamak; birleştirmek, evlendirmek || *med.* ζεύγνυμαι (*imp.* ζευγνύσθην, *fut.* ζεύξομαι, *aor.* ἐξευξάμην), kendisi için bağlamak; arabaya hayvan koşmak; birleştirmek, bitiştirmek; evlenmek.

ζεῦγος, εος-ους, τό (*n.*), boyunduruk; araba; çift.

ζευκτήριον, ου, τό (*n.*), boyunduruk.

ζευκτός, ή, όν (*adj.*), koşulmuş, boyunduruğa bağlanmış.

ζεῦξις, εως, ἡ (*f.*), bağlama; boyunduruğa koşma.

Ζεῦξις, ιδος, *acc.* ιν, ὁ (*m.*), Zeuksis, Ionia Ekolü'ne mensup Herakleialı (Güney İtalya) Klasik Çağ ressamı.

ζεύξω: ζεύγνυμι *fut.*

Ζεύς, Διός, *voc.* Ζεῦ, *gen.* Διός, *dat.* Διΐ, *acc.* Δία, ὁ (*m.*), Zeus, Titan Kronos ile Rhea'nın oğlu, Hellen pantheon'unun baştanrısı.

ζέφυρος, ου, ὁ (*m.*), Zephyros, bir rüzgâr adı (batı rüzgârı).

ζέω (*imp.* ἔζεον, *fut.* ζέσω, *aor.* ἔζεσα, *ep.* ζέσσα, *pf.* -; *pass. aor.* ἐζέσθην), kaynatmak; kaynamak, köpürmek.

ζῆλος, ου, ὁ (*m.*), coşkunluk; büyük çaba, gayret, emek; çekişme, rekabet; kin, kıskançlık, haset, çekememezlik.

ζηλοτυπέω-ῶ, (*dat.* ile), biriyle rekabet etmek, birine rakip olmak; kıskanmak, çekememek, haset etmek.

ζηλοτυπία, ας, ἡ (*f.*), kıskançlık, çekememezlik, haset.

ζηλότυπος, ος, ον (*adj.*), kıskanç, haset.

ζηλοτύπως (*adv.*), kıskançlıkla, çekememezlikle.

ζηλόω-ῶ, *Dor.* ζαλοω-ῶ (*fut.* ζηλώσω, *aor.* ἐζήλωσα, *pf.* ἐζήλωκα), büyük bir istekle ardından koşmak; elde etmeye, erişmeye çalışmak; taklit etmeye çalışmak; kıskanmak, çekememek, haset etmek; onaylamak, tasdik etmek; övmek, methetmek.

ζήλωμα, ατος, τό (*n.*), kıskançlık, çekememezlik, haset; çekişme, rekabet.

ζήλωσις, εως, ἡ (*f.*), rekabet; kıskançlık; çatışma, kavga; çekişme, rekabet; çaba, gayret, emek.

ζηλωτής, οῦ, ὁ (*m.*), (*gen.* ile) hayran; -e çaba, gayret gösteren; -e düşkün olan; kıskanç, haset.

ζηλωτός, ή, όν, *Dor.* ζαλωτός (*adj.*), kıskanılan, kıskanılacak, kıskanmaya değer; taklit etmeye değer || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

ζημία, ας, ἡ (*f.*), zarar, ziyan; ceza, para cezası; kötü kişi, musibet.

ζημιόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐζημίωσα), zarar vermek, zarara neden olmak, zarara uğratmak, hasara uğratmak, incitmek; cezalandırmak, ceza vermek.

ζημιώδης, ης, ες (*adj.*), zarar veren, zararlı; yıkıcı, tahrip edici, tahripkâr.

ζημίωμα, ατος, τό (*n.*), ceza.

Ζηνόδοτος, ου, ὁ (*m.*) Zenodotos, Ephesos kökenli, Aleksandreia (İskenderiye Kütüphanesi'nin ilk yöneticisi, Homeros destanlarının ilk eleştirel baskılarını yapmakla ünlenen Hellenistik Çağ gramercisi ve filologu.

Ζήνων, ωνος, ὁ (*m.*), Zenon, Elea (Lat. Velia) Okulu'na mensup ünlü filozof.

ζητεύω → ζητέω-ῶ.

ζητέω-ῶ (*imp.* ἐζήτουν, *fut.* ζητήσω, *aor.* ἐζήτησα, *pf.* ἐζήτηκα), aramak, araştırmak, bulmaya çalışmak; -meye çalışmak; elde etmek; özlemek, özlemle aramak.

ζήτημα, ατος, τό (*n.*), araştırma, tetkik.

ζήτησις, εως, ἡ (*f.*), araştırma, tetkik; (adli) soruşturma, tahkikat; felsefi araştırma.

ζητητής, οῦ, ὁ (*m.*), araştıran, araştırmacı; inceleyen, tetkik eden kimse, müdekkik.

ζητητικός, ή, όν (*adj.*), araştırmayı, incelemeyi seven.

ζητητός, ή, όν (*adj.*), araştırmaya değer, incelemeye değer.

ζοφερός, ά, όν (*adj.*), loş, karanlık.

ζόφιος, α, ον (*adj.*), loş, karanlık; sırlı, gizemli, esrarlı, esrarengiz.

ζόφος, ου, ὁ (*m.*), karanlık, koyu karanlık; cehennemin karanlığı; batı.

ζοφόω-ῶ, karartmak, karanlık hale getirmek; siyahlaştırmak.

ζοφώδης, ης, ες (*adj.*), karanlık.

ζύγιος, α, ον (*adj.*), boyunduruğa koşulmuş.

ζυγῖτις, ἡ (*adj.*) (yalnızca *nom.*), birleştiren, birleşmeleri düzenleyen, birleşmeleri yöneten (Aphrodite).

ζυγόν, οῦ, τό (*n.*), boyunduruk; çift; birleştiren, birleşmeleri düzenleyen, yöneten (Hera'nın epiteti).

ζυγόσταθμος, ου, ὁ (*m.*), denge; terazi.

ζυγοστατέω-ῶ, dengede tutmak; tartmak.

ζυγοφόρος, ος, ον (*adj.*), boyunduruk taşıyan.

ζυγωτός, ή, όν (*adj.*), birleştirilmiş; ortaklaşa, müşterek.

ζωάγριος, ον (*adj.*) yaşam kurtarmayla ilgili || (*subst.*) τὰ ζωάγρια, fidye, kurtulmalık; bedel, karşılık.

ζωγραφεῖον, ου, τό (*n.*), resim atölyesi.

ζωγραφέω-ῶ, canlı bir modele veya doğaya bakarak resim yapmak, resmetmek, çizmek, tasvir etmek, betimlemek.

ζωγράφημα, ατος, τό (*n.*), resim, tablo.

ζωγραφία, ας, ἡ (*f.*), resim sanatı; tablo.

ζωγράφος, ου, ὁ (*m.*), ressam.

ζωγρεία, ας, ἡ (*f.*), canlı ele geçirme, canlı yakalama.

ζωγρέω-ῶ (*aor.* ἐζώγρησα), canlı ele geçirmek; yeniden canlandırmak, yaşama döndürmek.

ζωγρία, ας, ἡ (*f.*), canlı ele geçirmek.

ζωή, ῆς, ἡ (*f.*), yaşam, hayat, ömür; yaşam tarzı, yaşama biçimi; yaşam için gerekli olan şeyler, yaşam kaynakları.

ζωμός, οῦ, ὁ (*m.*), meyve ya da sebze suyu; sos.

ζώνη, ης, ἡ (*f.*), kemer, kuşak, zon; bölge, mıntıka.

ζώννυμι veya ζωννύω (*fut.* ζώσω, *aor.* ἔζωσα, *pf.* ἔζωκα; *pass.* ζώννυμαι, *imp.* ἐζωννύμην, *aor.* ἐζώσθην, *pf.* ἔζωμαι veya ἔζωσμαι, *pl. pf.* ἐζώσμην), kuşatmak, etrafını sarmak, etrafını çevirmek, çevrelemek.

ζωογονέω-ῶ, canlı bir varlık doğurmak; canlandırmak; canlı olarak korumak.

ζωογόνησις, εως, ἡ (*f.*), canlı varlıklar doğurma.

ζωογόνος, ος, ον (*adj.*), yaşam veren, hayat veren; doğurgan, verimli, bereketli.

ζῷον, ου, τό (*n.*), yaratık, canlı; hayvan; figür.

ζωός, ή, όν (*adj.*), canlı, yaşayan.

ζωότης, ητος, ἡ (*f.*), hayvana özgü nitelik, hayvan doğası.

ζωπυρέω-ῶ, ateşi canlandırmak, yeniden tutuşturmak; (*mec.*) yeniden canlandırmak, alevlendirmek; kışkırtmak, harekete geçirmek, tahrik etmek.

ζωρός, ός, όν (*adj.*), saf, katışıksız, pür; (zıt anlamda) iyi karışmış.

ζώσιμος, ος, ον (*adj.*), güçlü kuvvetli, sağlıklı, kanlı canlı.

Ζώσιμος, ου, ὁ (*m.*), Zosimos, ünlü Geç Antikçağ Hellen tarihçi.

ζωσμός, οῦ, ὁ (*adj.*), bağ; kemer, kuşak.

ζωστήρ, ῆρος, ὁ (*adj.*), kemer, kuşak.

ζῶστρον, ου, τό (*n.*), kemer, kuşak.

ζωτικός, ή, όν (*adj.*), yaşam+, hayat+; yaşamla, hayatla ilgili; yaşamsal, hayati; yaşama, hayata dair; yaşam veren, canlandıran; yaşam dolu, canlı || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

ζώω → ζάω.

Η, η

Η, η, ἦτα, τό (*n.*), *eta*, Eski Yunan alfabesinin yedinci harfi; η′ = 8, ,η = 8.000.

ἤ (*conj.*), veya, ya da; ἤ ... ἤ, ya ... ya da.

ἦ (*adv.*), kesinlikle, mutlaka, kesin olarak, şüphesiz, kuşkusuz, hiç kuşku yok ki.

ἦ: εἰμί *imp.*

ἠβαιός, ά, όν (*adj.*), küçük, az sayıda, zayıf.

ἡβάσκω (yalnızca *praes.*) gençlik çağına ulaşmak; güçlü olmak.

ἡβάω-ῶ (*imp.* ἥβων, *fut.* ἡβήσω, *aor.* ἥβησα, *pf.* ἥβηκα), gençlik çağında olmak; yaşamının baharında olmak.

ἥβη, ης, ἡ (*f.*), gençlik çağı, gençlik ateşi; (*plur.*) gençlik, gençler.

Ἥβη, ης, ἡ (*f.*), Hebe, Zeus ile Hera'nın kızı, Gençlik Tanrıçası.

ἡβητικός, ή, όν (*adj.*), gençlik+, gençlikle ilgili, gençliğe dair.

ἥβρυνα: ἁβρύνω *aor.*

ἡβρυνόμην: ἁβρύνω *med. imp.*

ἤγαγον: ἄγω *II. aor.*

ἠγάθεος, η, ον (*adj.*), tanrısal, ilahi; kutsal, mukaddes; aziz.

ἠγάμην: ἄγαμαι *imp.*

ἠγασάμην: ἄγαμαι *med. aor.*

ἠγάσθην: ἄγαμαι *aor.*

ἤγγειλα: ἀγγέλλω *aor.*

ἤγγελκα: ἀγγέλλω *pf.*

ἤγειρα: ἀγείρω *aor.*

ἤγειρα: ἐγείρω *aor.*

ἡγεμονεύω, (*dat.* ile) önderlik etmek, kılavuzluk etmek, yol göstermek; (*gen.* veya *dat.* ile) yönetmek, idare etmek, kumanda etmek.

ἡγεμονία, ας, ἡ (*f.*), yönetme, idare etme; üstünlük, baskı, hegemonya.

ἡγεμονικός, ή, όν (*adj.*), yönetmekte, idare etmekte usta; yönetmekle ilgili, kumanda etmekle ilgili.

ἡγεμόσυνα, ων, τά (*n. plur.*), önder olan tanrılara kurban kesme.

ἡγεμών, όνος, ὁ, ἡ (*m./f.*), başkan; lider, önder; rehber, kılavuz.

ἡγέομαι-οῦμαι (*imp.* ἡγούμην, *Ion.* ἡγεύμην ve ἡγεόμην, *fut.* ἡγήσομαι, *aor.* ἡγησάμην, *pf.* ἥγημαι, *Dor.* ἅγημαι), *med.* götürmek, sevk etmek, önde yürümek, önderlik etmek, liderlik etmek, kumandanlık yapmak, kumanda etmek; üstünlük kurmak, hegemonya kurmak; (*gen.*) zannetmek, sanmak, düşünmek, - olarak bakmak.

ἠγέρθην: ἀγείρω *pass. aor.*

ἦγμαι: ἄγω *pass. pf.*

ἠγνόημαι: ἀγνοέω-οῶ *pass. pf.*

ἠγνόησα: ἀγνοέω-ῶ *aor.*

ἠγνόουν: ἀγνοέω-ῶ *imp.*

ἤγρευκα: ἀγρεύω *pf.*

ἤγρευσα: ἀγρεύω *aor.*

ᾔδειν: εἴδω *pl. pf.*

ᾐδεσάμην: αἰδέομαι-οῦμαι *aor.*

ᾐδέσθην: αἰδέομαι-οῦμαι *pass. aor.*

ἠδέσθην: ἐσθίω *pass. aor.*

ᾔδεσμαι: αἰδέομαι-οῦμαι *pass. pf.*

ἡδέως (*adv.*), seve seve, severek, isteyerek, memnuniyetle.

ἤδη (*adv.*), artık, bundan böyle, önceden, zaten, daha şimdiden.

ἥδιστος, η, ον (*sup.*) → ἡδύς.

ἡδίων, ων, ον (*comp.*) → ἡδύς.

ἥδομαι, *Aiol.* ἅδομαι (ender olarak *med.*, genellikle *pass.*) (*imp.* ἡδόμην, *fut.* ἡσθήσομαι, *aor.* ἥσθην; *med.* ἡσάμην), çok sevinmek, neşelenmek; hayran olmak.

ᾖδον: ᾄδω, ἀείδω *imp.*

ἡδονή, ῆς, ἡ (*f.*), zevk, haz, keyif; (*plur.*) istek, arzu.

ἡδονικός, ή, όν (*adj.*), zevk+, zevkle ilgili, zevke ait; zevk düşkünü.

ἧδος, τό (yalnızca *nom.*), zevk, haz; güzellik.

ἡδύβιος, ος, ον (*adj.*), hoş bir yaşam, hayat süren.

ἡδύνω (*fut.* -υνῶ, *aor.* ἥδυνα; *pass.* ἡδύνομαι, *aor.* ἡδύνθην, *pf.* ἥδυσμαι), hoş hale getirmek, süslemek; sevindirmek, neşelendirmek; (*acc.* ile) birinin hoşuna gitmek.

ἡδυπαθέω-ῶ, kadınsı bir yaşam sürmek, kadın gibi yaşamak; hoşça vakit geçirmek, zevk ve sefa içinde yaşamak, hayattan zevk almak.

ἡδύς, εῖα, ύ, *gen.* ἡδέος, ἡδείας, ἡδέος (*adj.*), tatlı, hoş, yumuşak; güzel kokulu; (insan için) hoş, beğenilen, çekici, cazibeli || *comp.* ἡδίων, ender olarak ἡδύτερος; *sup.* ἥδιστος, ender olarak ἡδύτατος.

ἥδυσμαι: ἡδύνω *pass. pf.*

ἡδυφωνία, ας, ἡ (*f.*), güzel ses.

ἡδύφωνος, ος, ον (*adj.*), güzel sesli, sesi güzel.

ᾔδω (*imp.* ᾖδον, *fut.* ᾔσω, *aor.* ᾖσα), çok sevindirmek, hoşnut etmek, neşelendirmek, neşe vermek; büyülemek, hayran bırakmak.

ἠθικός, ή, όν (*adj.*), geleneklerle ilgili, ahlâksal, etik; hitabet geleneğine uygun, hitabet geleneğiyle ilgili.

ἠθικότης, ητος, ἡ (*f.*), ikna edici; içe işleyen (dil).

ἠθικῶς (*adv.*), hitabet kurallarına uygun olarak, hitabet kurallarına göre; karakteristik veya anlamlı bir tarzda.

ἠθολογέω-ῶ, birinin karakterini, davranışlarını taklit etmek.

ἠθολογία, ας, ἡ (*f.*), birinin karakterini, davranışlarını taklit etme.

ἠθολόγος, ου, ὁ (*m.*), karakter veya davranışları taklit eden, yani *mimos* oyuncusu; *mimos* (bir oyun türü).

ἦθος, εος-ους, τό (*n.*), barınak, konut; ahır; karakter, yaradılış, mizaç, huy, tabiat; alışkanlıklar, davranışlar; gelenekler, anane.

ἤθροικα: ἀθροίζω *pf.*

ἤθροισα: ἀθροίζω *aor.*

ἤθροισμαι: ἀθροίζω *pass. pf.*

ἦκα (*adv.*), tatlılıkla, yumuşak bir şekilde, hafifçe; yavaşça, yavaş yavaş || *comp.* ἦσσων, *sup.* ἥκιστα.

ἦκα: ἥκω *pf.*

ἧκα: ἵημι *aor.*

ἡκάμην: ἵημι *med. aor.*

ἠκηκόειν: ἀκούω *pl. pf.*

ἠκηκόη: ἀκούω *Att. pl. pf.*

ἥκιστα (*adv.*), çok az, en az; οὐχ ἥκιστα, özellikle, hele; ὡς ἥκιστα, mümkün olduğu kadar az, olabildiğince az.

ἥκιστος, η, ον (*adj.*), çok yavaş, çok ağır, en yavaş, en ağır.

ἥκιστος, η, ον (*sup.*), çok zayıf, çok cılız, çok küçük; (*inf.* ile) elinden -mek gelmeyen, -cek durumda olmayan; -meye elverişsiz, uygun olmayan.

ἤκουσμαι: ἀκούω *pass. pf.*

ἠκούσμην: ἀκούω *pass. pl. pf.*

ἥκω (*imp.* ἧκον, *fut.* ἥξω, *Dor.* ἡξῶ, *aor.* ἦξα, *pf.* ἧκα, *pl. pf.* ἥκειν), gelmek, geri gelmek, varmak, ulaşmak.

ἠλάθην: ἐλαύνω *pass. aor.*

ἠλακάτη, ης, ἡ (*f.*), öreke (yün gibi eğrilen şeylerin tutturulduğu, ucu çatal şeklinde değnek).

ἡλάμην: ἅλλομαι *aor.*

ἠλάλαξα: ἀλαλάζω *aor.*

ἤλασα: ἐλαύνω *aor.*

ἠλασάμην: ἐλαύνω *med. aor.*

ἠλασκάζω, ἠλάσκω, orda burda dolaşmak; kaçmak.

ἤλγυνα: ἀλγύνω *aor.*

ἠλγύνθην: ἀλγύνω *pass. aor.*

ἤλδανον: ἀλδαίνω *II. aor.*

ἠλεάμην: ἀλέομαι *aor.*

ἤλειψα: ἀλείφω *aor.*

ἠλείφθην: ἀλείφω *pass. aor.*

Ἠλέκτρα, ας, *Ion.* Ἠλέκτρη, ης, ἡ (*f.*), Elektra, Agamemnon ile Klytaimestra'nın kızı; Sophokles ve Euripides'in birer tragedyasının adı.

ἠλέκτωρ, ορος, ὁ (*adj.*), parlak, parlayan || (*subst.*) ὁ ἠλέκτωρ, güneş; ateş.

ἠλέξησα: ἀλέξω *aor.*

ἤλευσα: ἀλεύω *aor.*

ἠληλάμην: ἐλαύνω *pass. pl. pf.*

ἤλθησα: ἀλθαίνω *aor.*

ἦλθον: ἔρχομαι *II. aor.*

Ἡλιαία, ας, ἡ (*f.*), Heliaia, Atina'daki, Solon'un kurduğu, toplam üye sayısı altı bin olan jürili halk mahkemesi.

ἡλιακός, ή, όν (*adj.*), güneşle ilgili, güneşe ait.

ἡλιαστής, οῦ, ὁ (*adj.*), *heliastes*, Heliaia mahkemesinin üyesi.

ἡλιαστικός, ή, όν (*adj.*), *heliastes*'lerle ilgili.

ἠλίβατος, ος, ον (*adj.*), erişilmez, ulaşılmaz, yanına varılmaz; dik, sarp, yalçın; derin; çok büyük, iri, kocaman.

ἤλιθα (*adv.*), ölçüsüz bir biçimde, çok fazla, aşırı.

ἠλίτησα: ἀλιταίνω *aor.*

ἠλίθιος, α, ον (*adj.*), aptal, budala, akılsız; saçma, akıl dışı; boş, anlamsız, abes; yararsız, faydasız.

ἠλιθιότης, ητος, ἡ (*f.*), aptallık, budalalık; saçmalık.

ἡλικία, ας, ἡ (*f.*), yaş, gençlik, (ender olarak) yaşlılık, ihtiyarlık; zaman, çağ.

ἡλικιώτης, ου, ὁ (*m.*), aynı yaşta olan, yaşıt, akran; arkadaş; çağdaş, aynı çağda yaşayan.

ἡλίνυσα: ἐλινύω *aor.*

ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ (*adj.*), aynı yaşta olan, yaşıt, akran || (*subst.*) ὁ/ἡ ἧλιξ, arkadaş, dost.

ἥλιος, ου, ὁ (*m.*), güneş; doğu; neşe, sevinç; mutluluk, saadet, bahtiyarlık.

Ἥλιος, ου, ὁ (*m.*), Helios, yani Işık Tanrısı, Güneş.

ἡλιοστερής, ής, ές (*adj.*), güneşe karşı koruyan, güneşten koruyan.

Ἦλις, ιδος, ἡ (*f.*), *acc.* ιν, *ep.* ιδα, Elis, Peloponnesos'ta bir bölge ve aynı adla anılan kent.

ἥλισα: ἁλίζω (2) *aor.*

ἥλισμαι: ἁλίζω (1) *pass. pf.*, (2) *pass. pf.*

ἤλιτον: ἀλιταίνω *II. aor.*

ἡλιόω-ῶ, güneş ışığı tarafından aydınlatılmak; açık havada yaşamak; güneşten yanmak.

ἠλλάγην: ἀλλάσσω *pass. aor.*

ἤλλαγμαι: ἀλλάσσω *pass. pf.*

ἤλλαξα: ἀλλάσσω *aor.*

ἠλλάχθην: ἀλλάσσω *pass. aor.*

ἤλυξα: ἀλύσκω *aor.*

ἦλφον: ἀλφάνω *II. aor.*

ἦμαρ, ἤματος, τό (*n.*), (şiirde) gün, gündüz; zaman, mevsim, sezon.

ἤμαρτον: ἁμαρτάνω *II. aor.*

ἡμεῖς, *gen.* ἡμῶν, *dat.* ἡμῖν, *acc.* ἡμᾶς (*pron.*), (ἐγώ *plur.*), biz.

ἠμείφθην: ἀμείβω *pass. aor.*

ἤμειψα: ἀμείβω *aor.*

ἤμελγμαι: ἀμέλγω *pass. pf.*

ἤμελξα: ἀμέλγω *aor.*

ἡμέρα, *Dor.* ἁμέρα, ας, *Ion.* ἡμέρη, ης, ἡ (*f.*), gün, gündüz.

ἡμερεύω, gününü (bir yerde) geçirmek; yaşamak, ömür sürmek.

ἠμέρθην: ἀμέρδω *pass. aor.*

ἡμερία, ας, ἡ (*f.*), gün.

ἡμερινός, ή, όν (*adj.*), gün+, günle ilgili; gündüz+, gündüzle ilgili; gündüz olan, gündüz yapılan; günlük, gündelik.

ἡμέριος, ος, ον (*adj.*), günle, gündüzle ilgili; gündüz olan, gündüz yapılan; bir gün süren, günlük; οἱ ἡμέριοι, ölümlüler, fâniler, insanlar.

ἡμεροδρομέω-ῶ, koşucu olmak, atlet olmak.

ἡμεροδρόμος, ος, ον (*adj.*), gündüz koşan, bütün gün koşan; koşucu || *subst.* ὁ ἡμεροδρόμος, hemerodromos, özel ulak, kurye.

ἡμερολογέω-ῶ, günü gününe saymak, hesaplamak.

ἡμερολόγιον, ου, τό (*n.*), takvim.

ἥμερος, ος veya α, ον (insan için) uygar, medeni; (hayvan için) evcil, ehlileşmiş; (bitki için) ekilmiş, dikilmiş.

ἡμεροσκοπέω-ῶ, gündüz nöbet tutmak.

ἡμεροσκόπος, ος, ον (*adj.*), gündüz nöbet tutan, bekçilik eden.

ἡμερότης, ητος, ἡ (*f.*), yumuşaklık; yumuşak huy, yumuşak başlılık, uysallık.

ἡμεροφύλαξ, ακος, ὁ (*m.*), gündüz nöbetçisi.

ἡμερόω-ῶ (*aor.* ἡμέρωσα, *pf.* ἡμέρωκα), (hayvan için) evcilleştirmek, ehlileştirmek; (ülkeyi) oturulur hale getirmek; (toprağı) işlemek, (insanı) uygarlaştırmak, medenileştirmek || *med.* ἡμερόομαι-οῦμαι, zorla boyun eğdirmek, boyunduruğu altına almak.

ἥμερσα: ἀμέρδω *aor.*

ἡμέρως (*adv.*), tatlılıkla, iyilikle, güzellikle.

ἡμέρωσις, εως, ἡ (*f.*), uygarlaştırma, medenileştirme.

ἡμέτερος, α, ον (*adj.*), bizim, bizimki.

ἡμίανδρος, ου, ὁ (*m.*), hadım, hadım edilmiş, kısırlaştırılmış; yarı erkek.

ἡμιέλλην, ηνος, ὁ, ἡ (*adj.*), yarı Hellen.

ἡμίθεος, ου, ὁ (*m.*), yarı tanrı.

ἡμίονος, ου, ἡ, nadiren ὁ (*f./m.*), katır.

ἡμίπλεθρον, ου, τό (*n.*), yarım *plethron* (→ πλέθρον).

ἥμισυς, εια, υ, *gen.* εος-ους (*adj.*), yarım, yarı.

ἡμιτέλεστος, ος, ον (*adj.*), yarı yarıya bitmiş, yarı yarıya tamamlanmış.

ἡμιτελής, ής, ές (*adj.*), yarı yarıya bitmiş; bitmemiş, eksik, tamamlanmamış, natamam.

ἧμμαι: ἅπτω (1) ve ἅπτω (2) *pass. pf.*

ἠμπεσχόμην: ἀμπέχω *med. II. aor.*

ἤμπλακον: ἀμπλακίσκω *II. aor.*

ἤμυνα: ἀμύνω *aor.*

ἤμυξα: ἀμύσσω *aor.*

ἠμύω (*fut.* -ύσω, *aor.* -υσα, *pf.* -υκα), eğilmek, eğmek; düşürmek.

ἦν: εἰμί *imp.*

ἤνεγκα: φέρω *aor.*

ἠνεγκάμην: φέρω *med. aor.*

ἤνεγκον: φέρω *II. aor.*

ἠνέθην: αἰνέω-ῶ *pass. aor.*

ἤνεσα: αἰνέω-ῶ *aor.*

ἠνέχθην: φέρω *pass. aor.*

ἤνθισα: ἀνθίζω *aor.*

ἤνθισμαι: ἀνθίζω *pass. pf.*

ἡνία, ας, ἡ (*f.*), dizgin.

ἤνιγμαι: αἰνίσσομαι, *Att.* -ττομαι *pass. pf.*

ἡνίκα (*conj.*) -dığı zaman, her -dığında.

ἠνιξάμην: αἰνίσσομαι, *Att.* -ττομαι *aor.*

ἡνιοχεία, ας, ἡ (*f.*), dizginleri tutma; bir arabayı sürme.

ἡνιοχέω-ῶ (*aor.* ἡνιόχησα), dizginleri tutmak; bir arabayı sürmek.

ἡνίοχος, ου, ὁ (*m.*), dizginleri tutan, arabacı; süvari, atlı; yöneten, idare eden.

ἠνίχθην: αἰνίσσομαι, *Att.* -ττομαι *pass. aor.*

ἠνορέη, ης, ἡ (*f.*), erkeklik, cesaret, güç; yakışıklılık.

ἤνουν: αἰνέω-ῶ *imp.*

ἤντησα: ἀντάω-ῶ *aor.*

ἠνύσθην: ἀνύω, *Att.* ἀνύω *pass. aor.*

ἤνυσμαι: ἀνύω, *Att.* ἀνύω *pass. pf.*

ἦξα: ἄγω *aor.*

ἤπειρος, ου, ἡ (*f.*), kara parçası, anakara, kıta, (denizin karşıtı olarak) kara, toprak; (özel anlamda) Europe (Avrupa); (dağın karşıtı olarak) düzlük, ova; (adaların karşıtı olarak) kıta Hellas'ı, anakara Yunanistan'ı.

Ἤπειρος, ου ve Ἠπειρωτίς, ιδος, ἡ (*f.*), Epeiros, Epeirotis, Hellas'ın ku-

zeybatısına karşılık düşen bölge.

ἠπειρόω-ῶ, kara parçası haline getirmek, kara parçasına dönüştürmek.

ἠπειρώτης, ου, ὁ (*adj.*), anakarada yaşayan || (*subst.*) ὁ ἠπειρώτης, Asyalı; ὁ Ἠπειρώτης, Epeiros'ta yaşayan, Epeiroslu.

ἠπεροπεύω, aldatmak, kandırmak, ayartmak, baştan çıkarmak.

ἤπιος, α veya ος, ον (*adj.*), tatlı, yumuşak; yumuşak başlı, uysal; yatıştırıcı, sakinleştirici, teskin edici || *comp.* ώτερος, *sup.* -ώτατος.

ἠπίως (*adv.*), tatlılıkla, yumuşak bir şekilde; sakin bir şekilde.

Ἥρα, ας, ἡ (*f.*), Hera, Kronos ile Rhea'nın kızı, Zeus'un kız kardeşi ve karısı, evliliğin ve doğumun koruyucusu, Olymposlu tanrıça.

ἦρα: αἴρω *aor.*

Ἡρακλείδης, ου, ὁ (*m.*), Herakles'in soyundan gelenler, Heraklesoğulları, Heraklidler.

Ἡράκλειτος, ου, ὁ (*m.*), Herakleitos, Ephesoslu ünlü filozof.

Ἡρακλῆς, έους, ὁ (*m.*), Herakles, Zeus ile Alkmene'nin oğlu olan yarıtanrı, Hellas'ın ve Hellenlerin atası, ulusal kahramanı.

ἤρανος, ου, ὁ (*m.*), koruyucu; şef; kral.

ἤραξα: ἀράσσω, *Att.* ἀράττω *aor.*

ἤραρον: ἀραρίσκω *II. aor.*

ἦργμαι: ἄρχω *pass. pf.*

ἡρέθην: αἱρέω-ῶ *pass. aor.*

ἤρειμμαι ve ἐρήριμμαι: ἐρείπω *pass. pf.*

ἠρείμμην ve ἐρηρίμμην: ἐρείπω *pass. pl. pf.*

ἤρεισμαι: ἐρείδω *pass. pf*

ἠρείφθην: ἐρείπω *pass. aor.*

ἤρειψα: ἐρείπω *aor.*

ἠρέμα (*adv.*), yumuşak bir şekilde; hafifçe; yavaşça, yavaş yavaş, ağır ağır, usulca.

ἠρεμάζω, sessiz olmak; üzgün olmak, kederli olmak.

ἠρεμαῖος, α, ον (*adj.*), yumuşak, sakin, gürültüsüz || *comp.* -ότερος.

ἠρεμαίως (*adv.*), yumuşak bir şekilde; yavaşça || *comp.* -αιότερον, -αίτερον.

ἤρεσα: ἀρέσκω *aor.*

ἠρέσθην: ἀρέσκω *pass. aor.*

ᾕρηκα: αἱρέω-ῶ *pf.*

ᾕρημαι: αἱρέω-ῶ *med.* ve *pass. pf.*

ἤρθην: αἴρω *pass. aor.*

ἤρθην: ἀραρίσκω *pass. aor.*

ἤρικα: ἐρίζω *pf.*

ἤριπον: ἐρείπω *II. aor.*

ἦρκα: αἴρω *pf.*

ἦρμαι: αἴρω *pass. pf.*

ἡρμόσθην: ἁρμόζω *pass. aor.*

ἥρμοσμαι: ἁρμόζω *pass. pf.*

Ἡρόδοτος, ου, ὁ (*m.*), Herodotos, Halikarnassoslu (Bodrum) ünlü tarihçi.

ἠρόμην: ἔρομαι *II. aor.*

ᾕρουν: αἱρέω-ῶ *imp.*

ἡρπάσθην: ἁρπάζω *pass. aor.*

ἥρπασμαι: ἁρπάζω *pass. pf.*

ἤρρησα: ἔρρω *aor.*

ἦρσα: ἀραρίσκω *aor.*

ἦρσα: ἄρδω *aor.*

ἤρτυνα: ἀρτύνω *aor.*

ἠρύκακον: ἐρύκω *II. aor.*

ἦρχα: ἄρχω *pf.*

ἠρχόμην: ἄρχω *med. imp.*

ἠρχόμην: ἔρχομαι *imp.*

ἡρῷον, ου, τό (*n.*), anıt, abide, bir kahramanın (→ ἥρως) tapınağı; kahramanlık öykülerinde kullanılan vezin, yani *heksametron.*

ἡρῷος, ος, ον (*adj.*), kahramanla ilgili, kahramana ait; kahramanlık+, kahramanlıkla ilgili, kahramanlığa ait.

ἥρως, ωος, ὁ (*m.*), şef; yarı tanrı, kahraman; (Roma imparatorları için) tanrılaştırılmış.

ᾖσα: ᾄδω, *Att.* ἀείδω *aor.*

ἦσα: ἥδω *aor.*

ἡσάμην: ἥδομαι *med. aor.*

ᾐσθανόμην: αἰσθάνομαι *imp.*

ᾔσθημαι: αἰσθάνομαι *pf.*

ᾔσθην: ᾄδω, *Att.* ἀείδω *pass. aor.*

ἥσθην: ἕζω *pass.* ve *med. aor.*

ἥσθην: ἥδω *pass.* ve *med. aor.*

ἡσθήσομαι: ἥδω *pass.* ve *med. fut.*

ᾐσθόμην: αἰσθάνομαι *II. aor.*

ᾖσμαι: ᾄδω, *Att.* ἀείδω *pass. pf.*

ἧσσα, *Att.* ἧττα, ἡ (*f.*), başarısızlık; (savaşta) bozgun, yenilgi, mağlubiyet.

ἡσσάω-ῶ, *Att.* ἡττάω-ῶ (*fut.* ἡσσήσω, *aor.* ἥσσησα, *pf.* ἥσσηκα; *pass. fut.* ἡσσηθήσομαι, *aor.* ἡσσήθην, *pf.* ἥσσημαι, *pl. pf.* ἡσσήμην), -den aşağı, -den küçük olmak; yenmek, bozguna uğratmak; || *pass.* (savaşta) yenilmek, bozguna uğramak, mağlup olmak; (mahkemede) davayı kaybetmek; (*gen.* ile) -e yenilmek, yenik düşmek, mağlup olmak.

ἥσσων, *Att.* ἥττων, ων, ον, *gen.* ονος (*comp.*), -den aşağı, -den küçük, -den daha zayıf; (savaşta) yenilmiş, bozguna uğramış || (*adv.*) ἧσσον, daha az; οὐχ ἧσσον, οὐδὲν ἧσσον veya ἧττον, daha az değil; bununla birlikte, yine de.

ἡσυχάζω (*fut.* -άσω veya -άσομαι, *aor.* ἡσύχασα), hareketsiz kalmak, susmak, sessiz kalmak; barış içinde yaşamak, ömrünü barış içinde geçirmek.

ἡσυχαῖος, α, ον (*adj.*), sakin, sessiz; barışçıl, barışsever, barış yanlısı.

ἡσυχῇ (*adv.*), sakin bir şekilde, yavaş yavaş, yavaşça; kolayca, rahatça; gizlice, gizli olarak.

ἡσυχία, ας, ἡ (*f.*), sessizlik, sakinlik, sükûnet; dinginlik, huzur, rahat; barış, sulh; boş zaman.

ἡσύχιος, ος, ον (*adj.*), sessiz, sakin, dingin, gürültüsüz, gürültü patırtıdan uzak.

ἥσυχος, ος, ον (*adj.*), sessiz, sakin, dingin; yumuşak; hareketsiz; etkisiz; soğukkanlı, telaşsız; güvenlik içinde olan, güvenli; ἐν ἡσύχῳ, tam güvenlik içinde || *comp.* ἡσυχαίτερος, ender olarak ἡσυχώτερος, *sup.* ἡσυχώτατος.

ἡσύχως (*adv.*), sakin bir şekilde, sükûnetle, sessizce; yavaşça, yavaş yavaş, usul usul, acele etmeden; tedbirle, ihtiyatla || *comp.* ἡσυχέστερον, *sup.* ἡσυχαίτατα.

ᾔσχυγκα: αἰσχύνω *pf.*

ᾔσχυμμαι: αἰσχύνω *med.* ve *pass. pf.*

ᾔσχυνα: αἰσχύνω *aor.*

ᾔσχυνον: αἰσχύνω *imp.*

ᾐσχύνθην: αἰσχύνω *pass. aor.*

ἥσω: ἵημι *fut.*

ἠτήθην: αἰτέω-ῶ *pass. aor.*
ᾔτηκα: αἰτέω-ῶ *pf.*
ᾔτημαι: αἰτέω-ῶ *pass. pf.*
ᾔτησα: αἰτέω-ῶ *aor.*
ἤτισα: ἀτίζω *aor.*
ἤτμικα: ἀτμίζω *pf.*
ἤτμισα: ἀτμίζω *aor.*
ἤτοι (*adv.*), şüphesiz, elbette; gerçekte, aslında, doğrusu.
ἦτορ, τό (*n.*) (yalnızca *nom.* ve *acc.*, daha sonra *dat.* ἤτορι), ciğer, akciğer; yürek, kalp.
ᾔτουν: αἰτέω-ῶ *imp.*
ηὑρέθην: εὑρίσκω *pass. aor.*
ηὕρηκα: εὑρίσκω *pf.*
ηὕρημαι: εὑρίσκω *pass. pf.*
ηὔρυνα: εὐρύνω *aor.*
Ἡφαιστεῖον, ου, τό (*n.*), Hephaisteion, yani Hephaistos Tapınağı.
Ἥφαιστος, ου, ὁ (*m.*), Hephaistos, Zeus ile Hera'nın oğlu olan Ateş Tanrısı.
ἧφην: ἅπτω (1) *pass. II. aor.*
ἥφθην: ἅπτω (1) ve ἅπτω (2) *pass. aor.*
ἦχα: ἄγω *pf.*
ἠχέω-ῶ, *Dor.* ἀχέω (*aor.* ἤχησα), çınlamak, yankı yapmak; gürlemek, gür bir ses çıkarmak.
ἠχή, ῆς, ἡ (*f.*), ses; gürültü, patırtı.
ἠχήεις, ήεσσα, ῆεν (*adj.*), çınlayan, yankı yapan; gürleyen.
ἠχθέσθην: ἄχθομαι *aor.*
ἤχθην: ἄγω *pass. aor.*
ἤχθηρα: ἐχθαίρω *aor.*
ᾔχμασα: αἰχμάζω *aor.*
ἦχος, ου, ὁ (*m.*), ses, seda; gürültü.
ἠχώ, οῦς, ἡ (*f.*), yankı, akis, eko.
ἦψα: ἅπτω (1) *aor.*
ἠῶθεν (*adv.*), şafaktan itibaren.
ἠῷος, α, ον (*adj.*), sabah+, sabahla ilgili; doğuya ait, doğulu.
Ἠώς, Ἠοῦς, ἡ (*f.*), Eos, Şafak Tanrıçası (Lat. Aurora).

Θ, θ

Θ, θ (θῆτα), *theta*, Eski Yunan alfabesinin sekizinci harfi; θʹ = 9; ͵θ = 9.000.
θακέω-ῶ, *Ion. ve Dor.* θωκέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *Dor. fut.* θωκησῶ), oturmak, ikamet etmek.
θάκημα, ατος, τό (*n.*), yalvarıcı olarak oturma; oturulacak yer.
θάκησις, εως, ἡ (*f.*) → θάκημα.
θαλάμη, ης, ἡ (*f.*), hayvan yuvası, in; oda.
θάλαμος, ου, ὁ (*m.*), oda, yatak odası; ev, konut.
θάλασσα, *Att.* θάλαττα, ης, ἡ (*f.*), deniz.
θαλασσεύω, *Att.* θαλαττεύω, denize açılmak, denizden gitmek, denizde olmak.
θαλάσσιος, *Att.* θαλάττιος, α veya ος, ον (*adj.*), deniz+, denizle ilgili, denize ait; denizci; deniz ürünleriyle yapılan.
θαλασσοκρατέω, *Att.* θαλαττοκρατέω-ῶ, denizde egemen olmak, denizde üstünlük kurmak.
θαλασσοκρατία, *Att.* θαλαττοκρατία, ας, ἡ (*f.*), deniz egemenliği, deniz imparatorluğu.
θάλασσοκράτωρ, *Att.* θάλαττοκράτωρ, ορος, ὁ (*m.*), denizin hâkimi, denizin egemeni.
θαλασσόω-ῶ, *Att.* θαλαττόω-ῶ, deniz sularıyla örtmek, denize dönüştürmek.
θάλεα, ων, τά (*n. plur.*), zevk, neşe, sevinç, sürur.
θαλέθω, *poet.* θάλλω, çiçeklenmek, çiçek açmak; itmek, büyütmek.
(1) θάλεια, ας, ἡ (*f.*), bitki filizi.
(2) θάλεια, ας (*adj.*) çiçekli, çiçek açan; bol.
Θάλεια, ας, ἡ (*f.*), Thaleia, üç Kharis'ten (→ χαρις) biri, dokuz Musa'dan (→ μοῦσα), komedya Musa'sı.
θαλερός, α, ον (*adj.*), (yaprak veya çiçek için) büyüyen, yeşeren; çiçekli, taze; kuvvetli, güçlü; bol.
Θαλῆς, οῦ, ὁ (*m.*) Thales, Yedi Bilge'lerden biri olan Miletoslu ünlü filozof.
Θαλία, ας, ἡ (*f.*) → Θάλεια.
θαλιάζω, bir şenliği kutlamak, şenlik yapmak.
θαλλός, οῦ, ὁ (*adj.*), sürgün, filiz; zeytin dalı.
θαλλοφόρος, ου, ὁ, ἡ (*m.* ve nadiren *f.*) Panathenaia Şenlikleri'nde zeytin dalı taşıyan yaşlı erkek veya kadın.
θάλλω (*imp.* ἔθαλλον, *fut.* θαλῶ; *II.*

aor. ἔθαλον, *poet. II. aor.* θάλον, *praes.* anlamında *pf.* τέθηλα, *imp.* anlamında *pl. pf.* ἐτεθήλειν, *ep.* τεθήλειν), yeşermek, filiz vermek, tomurcuklanmak, çiçek açmak, çiçek vermek, çiçeklenmek.

θάλος, τό (*n.*) (yalnızca *nom.* ve *acc.*), sürgün, filiz.

θάλπος, εος-ους, τό (*n.*), güneşin sıcaklığı; sıcak; yaz.

θάλπω (*fut.* θάλψω, *aor.* ἔθαλψα; *pass.* θαλπομαι, *fut.* θάλψομαι, ἐθάλφθην, *aor. part.* θαλφθείς), ısıtmak, yakmak; güneşte kurutmak; (istek veya tutku için) yakmak, tutuşturmak.

Θαλύσια, ων, τά (*f.*), Thalysia, yani hasat şenlikleri.

θαμά (*adv.*), çok sayıda; sık sık, peşpeşe, art arda, ardı sıra, arası çok geçmeden.

θαμβέω-ῶ (*imp.* ἐθάμβουν, *ep.* ἐθάμβεον, *aor.* ἐθάμβησα, *pf.* τεθάμβηκα; *pass. aor.* ἐθαμβήθην, *pf.* τεθάμβημαι), hayrete kapılmak, hayret etmek, şaşırmak; şaşkınlık veya korkuyla bakmak.

θάμβος, εος-ους, τό (*n.*), büyük korku, dehşet; şaşkınlık, şaşırma; hayran kalma, hayranlık.

θαμέες, οἱ, αἱ (*adj.*), (*dat.* θαμέσι, *acc.* θαμέας), kalabalık, çok, çok sayıda, kesif, sık; kesintisiz.

θαμειαί, αἱ (*adj.*), (*acc.* θαμειάς) çok, çok sayıda; kesintisiz.

θαμέως (*adv.*), sık sık, ikide bir; genellikle, genel olarak, ekseri, ekseriya, çoğu zaman, çoğunlukla.

θαμίζω, sık sık gelmek; sık sık olmak.

θαμινός, ή, όν (*adj.*), sık sık görülen, sık sık yinelenen; alışılmış, olağan, olagelen.

θάμνος, ου, ὁ (*m.*), koru, koruluk, meşcere; ağaç kütüğü.

θανάσιμος, ος, ον (*adj.*), ölümcül, ölüm getiren, ölümle ilgili, ölüme dair; can çekişen, ölmek üzere olan; ölü.

θανατηφόρος, ος, ον (*adj.*), ölüm getiren; ölümle ilgili, ölüme dair.

θανατιάω-ῶ, ölmek istemek, ölmeyi arzu etmek.

θανατικός, ή, όν (*adj.*), ölüm+, ölümle ilgili, ölüme dair.

θάνατος, ου, ὁ (*m.*), ölüm, ecel; ölüm cezası; ölü.

Θάνατος, ου, ὁ (*m.*), Thanatos, Ölüm Tanrısı, Ölüm, Ecel.

θανατόω-ῶ → θανατιάω-ῶ.

θανατόω-ῶ, öldürmek, ölüme mahkûm etmek; ölmek.

θανατώδης, ης, ες (*adj.*), ölüm belirtisi olan, ölümcül, öldürücü.

θανάτωσις, εως, ἡ (*f.*), ölüme mahkûm etme, ölüm cezası.

θανοῦμαι: θνήσκω *fut.*

(1) θάομαι (*fut.* θήσομαι, *Dor.* θάσομαι, *aor.* ἐθησάμην veya θησάμην), emmek; sağmak.

(2) θάομαι, bakmak, seyretmek, seyre dalmak; hayranlıkla bakmak, hayran hayran seyretmek.

θάπτω (*fut.* θάψω, *aor.* ἔθαψα, *pf.* τέταφα; *pass.* θάπτομαι, *II. fut.* ταφήσομαι, *III. fut.* τεθάψομαι, aor. ἐθάφθην, *II. aor.* ἐτάφην, *pf.* τέθαμμαι), gömmek, defnetmek; cenaze töreni yapmak; cesedi yakmak.

Θαργήλια, ων, τά (*n. plur.*), *Thargelia*, yani Apollon ve Artemis onuruna yapılan şenlikler.

θαργηλιών, ῶνος, ὁ (*m.*), *Thargelion*, Attika takviminde bir ay adı.

θαρραλέος, *Ion.* ve *Eski Att.* θαρσαλέος, α, ον (*adj.*), kararlı, kararından dönmeyen, kararında direnen; gözü pek, yürekli; atılgan, atak, cüretkâr || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

θαρραλέως, *Ion.* ve *Eski Att.* θαρσαλέως (*adv.*), kararlı bir şekilde; güvenle || *comp.* -ώτερον.

θαρρέω, *Ion.* ve *Eski Att.* θαρσέω-ῶ (*fut.* θαρρήσω, *aor.* ἐθάρρησα veya ἐθάρησα, *pf.* τεθάρρηκα veya τεθάρηκα), kararlı olmak; cüretkâr olmak, atak olmak, atılgan olmak; cesur olmak,

θάρρος, *Ion.* ve *Eski Att.* θάρσος, εος-ους, τό (*n.*), kararlılık, istikrar; atılganlık, ataklık, cüret.

θαρρούντως, *Ion.* ve *Eski Att.* θαρσούντως (*adv.*), güvenle; yüreklilikle, cesurca, atılganlıkla.

θαρρύνω, *Ion.* ve *Eski Att.* θαρσύνω (*imp.* ἐθάρρυνον, *fut.* θαρρυνῶ, *aor.* ἐθάρρυνα), yüreklendirmek, cesaret vermek, teşvik etmek; cesur olmak, yürekli olmak, gözü pek olmak.

θάρσησις, εως, ἡ (*f.*), güven, itimat; cesaret, yüreklilik.

Θάσιος, α, ον (*adj.*), Thasoslu.

Θάσος, ου, ἡ (*f.*), Thasos (Taşoz), Kuzey Ege'de, şarapları ve şarap ticaretiyle ünlü bir ada.

θάσσω, oturmak; hareketsiz kalmak

θάσσων, ων, ον (*adj.*), *Att.* θάττων, (ταχύς'ün *comp.*'u) daha hızlı, daha süratli, daha çevik.

θαῦμα, ατος, τό (*n.*), şaşılacak şey, mucize; şaşkınlık, hayret; sürpriz.

θαυμάζω, *Ion.* θωϋμ- veya θωμ- (*imp.* ἐταυμαζον, *poet.* θαύμαζον, *fut.* -άσομαι, ender olarak -άσω, *aor.* ἐθαύμασα, *pf.* τεθαύμακα; *pass. fut.* θαυμασθήσομαι, *aor.* ἐθαυμάσθην, *pf.* τεθαύμασμαι), hayret etmek, hayrete düşmek, şaşırmak, şaşmak, şaşkınlıkla veya hayranlıkla bakmak; hayran olmak, hayran kalmak, hayranlık duymak || *pass.* hayranlık nesnesi olmak, hayranlık uyandırmak; saygı görmek, onurlandırılmak.

θαυμαίνω, şaşırmak, şaşmak; hayran olmak, hayran kalmak, hayranlık duymak.

θαυμάσιος, α veya ος, ον (*adj.*), şaşırtıcı, şaşkınlık uyandıran; hayran olunacak, hayranlık uyandıran, olağanüstü, fevkalâde; garip, tuhaf, acayip, tuhaf; saçma, mantıksız || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

θαυμασίως (*adv.*), son derece, şaşılacak derecede; olağanüstü, hayran olunacak derecede.

θαυμασμός, οῦ, ὁ (*m.*), şaşkınlık, şaşırma, hayret; hayran olma, hayran kalma, hayranlık.

θαυμαστής, οῦ, ὁ (*m.*), hayran, hay-

ranlık duyan, çok beğenen kimse.

θαυμαστικός, ή, όν (*adj.*), hayranlık belirten, hayranlık ifade eden.

θαυμαστικῶς (*adv.*), hayranlıkla, hayranlık içinde.

θαυμαστός, ή, όν (*adj.*), şaşırtıcı, şaşkınlık uyandıran; olağanüstü, fevkalâde, hayranlık uyandırıcı, hayranlık uyandıran || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

θαυμαστόω-ῶ, şaşırtıcı veya hayranlık uyandırıcı hale getirmek; bir mucize olarak bakmak.

θαυμαστῶς (*adv.*), şaşırtıcı bir tarzda; olağanüstü bir şekilde.

θαυματοποιέω-ῶ, mucizeler yaratmak.

θαυματοποιός, ός, όν (*adj.*), olağanüstü şeyler gösteren; şarlatan.

θαυματουργέω-ῶ, el çabukluğu yapmak; mucize yaratmak.

θάψος, ου, ἡ (*f.*), Thapsos Adası'nda bulunan ve sarı renge boyamaya yarayan bir bitki.

Θάψος, ου, ἡ (*f.*), Thapsos, Sicilya'da bulunan bir yarımada.

θάω (yalnızca *med. praes.* ve *aor.* ἐθησάμην), emmek; emzirmek.

θεά, ᾶς, ἡ (*adj.*), tanrısal || (*subst.*) ἡ θεά, thea, tanrıça; αἱ σεμναί θεαί, Yüce Tanrıçalar, yani Erinys'ler.

θέα, ᾶς, ἡ (*f.*), bakma, izleme, seyretme, seyir; görünüm, manzara; gösteri; (*plur.*) tiyatrodaki gösteri, şenlik seyredilen yer, özellikle tiyatroda izleyicilerin bulunduğu kısım.

θέαινα, ης, ἡ (*f.*) (θεα'nın *poet.* formu), tanrıça.

θέαμα, ατος, τό (*n.*), izlenen, seyredilen şey; gösteri, oyun; τὰ ἑπτὰ θ., dünyanın yedi harikası.

θεαματίζομαι, seyretmek, izlemek; hayranlıkla seyretmek, hayranlıkla bakmak.

θεάομαι-ῶμαι (*fut.* -άσομαι, *aor.* ἐθεασάμην, *pass.* anlamda, daha yeni *aor.* ἐθεάθην, *pf.* τεθέαμαι, *pl. pf.* ἐτεθεάμην), bakmak, seyretmek, izlemek, hayranlıkla bakmak; tiyatroda seyretmek; görmek; (bir orduyu) denetlemek, teftiş etmek.

θεατής, οῦ, ὁ (*m.*), seyirci, izleyici.

θεατός, ή, όν (*adj.*), görünür, görülebilir; seyretmeye, izlemeye değer.

θεατρίζω, bir tiyatro oyunu sergilemek, sahneye koymak.

θεατρικός, ή, όν (*adj.*), tiyatro+, tiyatroyla ilgili, tiyatroya dair; tiyatroya uygun, elverişli olan, tiyatroya yaraşır, tiyatro özelliği taşıyan; yapay, yapmacıklı, içten olmayan; abartılı, mübalağalı.

θέατρον, ου, τό (*n.*), tiyatro binası; gösteri; (*plur.*) izleyiciler, seyirciler; tiyatro binasında seyircilerin oturma yeri.

θεηγόρος, ος, ον (*adj.*), tanrısal şeylerden söz eden, tanrısal konuşan, esinli.

θεηκολέω-ῶ, rahip olmak, rahiplik yapmak.

θεηκόλος, ου, ὁ (*m.*), rahip.

θειάζω (*aor.* ἐθείασα), tanrılardan esin almak; kehanette bulunmak, kehanet olarak bildirmek || *pass.* (*aor.* ἐθειάσθην), kehanetle bildirilmek, esinlemek; tanrı olarak onurlandırmak, tanrı mertebesine koymak, tanrısal onurlar vermek.

θειασμός, οῦ, ὁ (*adj.*), tanrısal esin, ilham; boş inanç, bâtıl itikat.

θείνω (*fut.* θενῶ, *aor.* ἔθεινα, *II. aor.* ἔθενον, *imperat.* θένε, *sub.* θένω, *inf.* θενεῖν, *part.* θενών), çarpmak, vurmak, darbe indirmek, dövmek; bir silahla vurmak, öldürmek.

θειογενής, ής, ές (*adj.*), tanrıdan doğma, tanrıdan olma.

θειόδομος, ος, ον (*adj.*), tanrılar tarafından inşa edilen, kurulan.

θειολατρεία, ας, ἡ (*f.*), tanrı kültü.

θεῖον, ου, τό (*n.*), kükürt; kükürt dumanı.

(1) θεῖος, ου, ὁ (*m.*), babanın veya annenin kardeşi, yani amca ya da dayı.

(2) θεῖος, α, ον (*adj.*), tanrı+, tanrısal, ilahi, tanrılarla ilgili, tanrılara dair; tanrılardan gelen, tanrısal kökenli; tanrılara ayrılmış, tanrılara hasredilmiş; (Roma imparatorları için) tanrılaştırılmış, tanrı mertebesine yükseltilmiş; olağanüstü, fevkalâde, eşsiz || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

θειότης, ητος, ἡ (*f.*), tanrısal nitelik, tanrısallık; tanrıya güvenme.

(1) θειόω-ῶ, *ep.* θεειόω-ῶ, kükürtle arındırmak.

(2) θειόω-ῶ, tanrılara adamak, tanrılara vakfetmek.

θείως (*adv.*), tanrısal bir şekilde; tanrı iradesiyle; tanrının araya girmesiyle, tanrısal müdahaleyle.

θείωσις, εως, ἡ (*f.*), tanrılık; tanrısallık.

θέλγω (*imp.* ἔθελγον, *ep.* θέλγον, *fut.* θέλξω, *aor.* ἔθελξα; *pass. fut.* θελχθήσομαι, *aor.* ἐθέλχθην), büyülemek, büyü yapmak; baştan çıkarmak, aldatmak, kandırmak; yatıştırmak, sakinleştirmek, teskin etmek.

θελκτήριον, ου, τό (*n.*), büyü, sihir.

θελκτήριος, ος, ον (*adj.*), büyüleyen; yatıştıran, sakinleştiren, teskin eden.

θέλξις, εως, ἡ (*f.*), büyüleme; yatıştırma, sakinleştirme, teskin etme.

θέλω → ἐθέλω.

θέμα, ατος, τό (*n.*), pay, parça, kısım; konu, tema, mevzu; kutu, çekmece.

θεματίζω, koymak, yerleştirmek; bir sözcüğe bir anlam vermek; bir sözcük oluşturmak.

θέμεθλον, ου, τό (*n.*), (yapı için) temel, kaide; bir şeyin en derin, dipteki kısmı.

θεμέλιος, ος, ον (*adj.*), temelle, kaideyle ilgili || (*subst.*), (*plur.*) temel, kaide.

θεμελιόω-ῶ (*aor.* ἐθεμελίωσα), temel, kaide üzerine oturtmak.

θεμίζω, hüküm vermek, karara varmak; yargılamak; cezalandırmak, ceza vermek.

θέμις, -ιστος, ἡ (*f.*), adalet, doğruluk; tanrısal veya ahlâki yasa; tanrıların isteği, iradesi; gelenek, âdet.

Θέμις, -ιτος, ἡ (*f.*), Themis, Adalet Tanrıçası.

θεμιστεύω, hakkını vermek; (*gen.* ile) yönetmek, şef olmak; kehanetle bildirmek veya emretmek.

Θεμιστοκλῆς, έους, *voc.* εῖ, *acc.* έα, ὁ

(*m.*), Themistokles, Atinalı ünlü devlet adamı ve komutan.

θεμιστῶς (*adv.*), âdil bir şekilde, adaletle, doğruluktan ayrılmadan, dürüstçe.

θεμιτός, ή, όν (*adj.*), tanrısal yasalar veya insanların yasalarıyla düzenlenen.

θεοβλάβεια, ας, ἡ (*f.*), tanrılar tarafından insanlara gönderilen delilik.

θεοβλαβέω-ῶ, tanrılara karşı ayaklanmak, başkaldırmak ‖ *pass.* tanrılar tarafından deliliğe uğratılmak.

θεοβλαβής, ής, ές (*adj.*), tanrılar tarafından deliliğe uğratılan.

θεογεννής, ής, ές (*adj.*), tanrı tarafından dünyaya getirilen.

Θέογνις, ιδος, *acc.* ιν, ὁ (*m.*), Theognis, Megaralı Arkaik Çağ elegeia ozanı.

θεογονία, ας, ἡ (*f.*), tanrıların doğumu veya kökeni; tanrıların soyağacı; *Theogonia*, Hesiodos'un, tanrılar dünyasını konu alan, adeta mitolojinin el kitabı niteliğindeki ünlü yapıtı.

θεόδοτος, ος, ον (*adj.*), tanrılar tarafından verilen.

θεοειδής, ής, ές (*adj.*), tanrıya benzer, tanrı gibi.

θεοεχθία veya θεοεχθρία, ας, ἡ (*f.*), tanrıların düşmanlığı, kızgınlığı, kini.

θεόθεν (*adv.*), tanrıların yardımıyla, tanrıların inayetiyle.

θεοκλυθέω-ῶ, tanrıya yakarmak, seslenmek; bir tanrının sesini işitmek; tanrıdan ilham almak, tanrıdan esinlenmek.

Θεόκριτος, ου, ὁ (*m.*), Theokrtitos, bukolik şiirin yaratıcısı kabul edilen ünlü Hellenistik Çağ ozanı.

θεολογέω-ῶ, tanrılar üzerine veya tanrısal konularda araştırma yapmak veya eser yazmak (Hesiodos'un *Theogonia*'sı gibi).

θεολογία, ας, ἡ (*f.*), tanrılar üzerine veya tanrısal konularda araştırma; tanrıbilim, teoloji, ilâhiyat.

θεολόγος, ος, ον (*adj.*), tanrıları veya tanrısal konuları inceleyen; (kâhin için) tanrı sözünü aktaran.

θεομανής, ής, ές (*adj.*), tanrılar tarafından deliliğe uğratılan.

θεόμαντις, εως, ὁ (*m.*), tanrı esiniyle kehanette bulunma.

θεομαχέω-ῶ, tanrılara karşı savaşmak.

θεομαχία, ας, ἡ (*f.*), tanrıların kendi aralarındaki savaş, tanrı savaşı.

θεομάχος, ος, ον (*adj.*), tanrılara karşı savaşan.

θεομηνία, ας, ἡ (*f.*), tanrı öfkesi, tanrı öfkesinin işareti, yani büyük yıkım; felaket, belâ, musibet; deprem, yer sarsıntısı.

θεομήτωρ, ορος, ἡ (*f.*), Tanrıların Anası (Rhea).

θεομισής, ής, ές (*adj.*), tanrılardan nefret eden.

θεόμορφος, ος, ον (*adj.*), tanrısal bir güzelliği veya biçimi olan.

θεόπαις, -παιδος, ὁ, ἡ (*m./f.*), tanrı oğlu veya tanrı kızı.

θεοπειθής, ής, ές (*adj.*), tanrılara itaat eden, tanrılara boyun eğen.

θεόπεμπτος, ος, ον (*adj.*), tanrı tarafından gönderilen; olağanüstü, eşsiz, eşi benzeri olmayan.

θεοποιέω-ῶ, tanrılaştırmak, tanrı mertebesine çıkarmak; göklere çıkarmak, aşırı övmek, yüceltmek.

θεοποίητος, ος, ον (*adj.*), tanrı tarafından yapılan.

θεοποιΐα, ας, ἡ (*f.*), *apotheosis*, yani tanrılaştırma.

θεοποιός, ός, όν (*adj.*), tanrı heykelleri veya resimleri yapan ‖ (*subst.*) ἡ θεοποιός τέχνη, tanrıların heykelini veya resmini (tasvirini) yapma sanatı.

θεόπομπος, ος, ον (*adj.*), tanrı tarafından gönderilen.

θεοπρεπής, ής, ές (*adj.*), tanrıya yakışan, uygun düşen; tanrıya lâyık.

θεοπρεπῶς (*adv.*), tanrıya yakışır şekilde; parlak biçimde; görkemli bir şekilde; ihtişamlı, haşmetli bir şekilde.

θεοπροπέω-ῶ (yalnızca *praes. part.* θεοπροπέων), tanrıların isteğini bildirmek, kehanette bulunmak.

θεοπροπία, ας, *Ion.* -ίη, ης, ἡ (*f.*), tanrı iradesi; kehanet.

θεοπρόπιον, ου, τό (*n.*) → θεοπροπία.

θεοπρόπος, ος, ον (*adj.*), tanrıların isteğini bildiren, tanrı sözcüsü; danışmak için kehanet ocağına gönderilen kişi.

θεός, οῦ, ὁ, ἡ (*m./f.*), tanrı; ἡ θεός, tanrıça; tanrı heykeli veya tanrı resmi.

θεοσέβεια, ας, ἡ (*f.*), ibadet; dindarlık.

θεοσεβέω-ῶ, tanrıyı onurlandırmak, tanrıya saygı göstermek; dindar olmak.

θεοσεβής, ής, ές (*adj.*), tanrılara saygı gösteren, hürmet eden; dindar ‖ *sup.* -έστατος.

θεοσεβῶς (*adv.*), dindarlıkla, dindar bir biçimde.

θεοφάνια, ων, τά (*n. plur.*), Delphoi'da bütün tanrı heykellerinin sergilendiği şenlik.

θεόφαντος, ος, ον (*adj.*), tanrı tarafından ortaya çıkarılan.

θεοφιλής, ής, ές (*adj.*), tanrılar tarafından sevilen; mutlu, mesut, bahtiyar; talihli, şanslı, bahtı açık ‖ *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

θεοφιλῶς (*adv.*), tanrılara karşı sevgiyle.

θεοφορέω-ῶ, tanrılardan ilham almak, tanrılardan esinlenmek; bir tanrı olarak, tanrı gibi saygı göstermek, tanrılaştırmak.

θεοφόρησις, εως, ἡ (*f.*), tanrısal esin.

θεοφόρητος, ος, ον (*adj.*), tanrı tarafından esinlenen.

θεοφορήτως (*adv.*), tanrısal bir esinle.

θεόφορος, ος, ον (*adj.*), tanrı tarafından esinlenmiş.

Θεόφραστος, ου, ὁ (*m.*), Theophrastos, Platon ve Aristoteles'in öğrencisi, botanik biliminin öncüsü, Peripatetik filozof.

θεραπεία, ας, ἡ (*f.*), dinsel görev, vazife, vecibe; tanrılara karşı saygı gösterme; anne babaya karşı saygı; özen, dikkat; tedavi.

θεράπευμα, ατος, τό (*n.*), özen, dikkat, itina; çare, umar, ilaç, deva.

θεραπευτήρ, ῆρος, ὁ ve θεραπευτής, οῦ, ὁ (*m.*), hizmetkâr, özellikle tanrıya hizmet eden veya tapan; hastalıkları tedavi eden, yani hekim.

θεραπευτικός, ή, όν (*adj.*), hizmet eden, hizmetkâr || *comp.* -ώτερος.

θεραπεύω, hizmet etmek; saygı göstermek, kutsamak; özen göstermek, bakmak, tedavi etmek.

θεραποντίς, ίδος, ἡ (*adj.*) hizmet eden, hizmetkâr, hizmetçi (kadın).

θεράπων, οντος, ὁ (*m./adj.*) hizmetçi, hizmetkâr; -e özen gösteren, dikkat eden.

θέρειος, α veya ος, ον (*adj.*), yaz+, yazla ilgili, yaza ait.

θερίζω (*fut.* -ιῶ, *aor.* ἐθέρισα; *pass. aor.* ἐθερίσθην, *pf.* τεθέρισμαι), ekin biçmek, hasat yapmak; yazı geçirmek.

θεριστής, οῦ, ὁ (*m.*), hasat toplayan, hasatçı.

θερμαίνω (*fut.* -ανῶ, *aor.* ἐθέρμηνα, daha sonra ἐθέρμανα; *pass.* θερμαίνομαι, *aor.* ἐθερμάνθην, *pf.* τεθέρμασμαι), ısıtmak, kurutmak; (duygu veya tutku için) yakmak, içini kemirmek.

θερμασία, ας, ἡ (*f.*), sıcaklık, ısı.

θέρμη, ης, ἡ (*f.*), sıcaklık, hararet; ter.

Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ (*f. plur.*), Thermopylai, Oite (Kallidromon) Dağı'nda yer alan ve çevresinde kükürtlü sıcak su kaynakları bulunan stratejik geçit. Pers Savaşları'nda (MÖ 480) Spartalı Leonidas komutasındaki Hellenlerin savunmasıyla ünlüdür.

θερμός, ή, όν (*adj.*), sıcak, yakıcı; şiddetli, yaman; hâlâ sıcak, yani çok yeni || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

θέρμω (yalnızca *praes. Imperat.* ve *inf.*), ısıtmak || *pass.* θέρμομαι, ısınmak, yanmak.

θέρος, εος-ους, τό (*n.*), yaz, hasat mevsimi; savaş için uygun zaman.

θέσις, εως, ἡ (*f.*), koyma, yerleştirme, düzenleme; bir ilke, prensip koyma.

θέσμιος, ος, ον (*adj.*), tanrısal yasalara uygun; yasal, meşru, kanuni.

θεσμοθεσία, ας, ἡ (*f.*), yasa koyma, kanun yapma, yasama.

θεσμοθέσιον, ου, τό ve θεσμοθετεῖον, ου, τό (*n.*), *thesmothetes*'lerin toplantı yeri.

θεσμοθετέω-ῶ, *thesmothetes* olmak.

θεσμοθέτης, ου, ὁ (*m.*), *thesmothetes*, Atina'da kanunları düzenlemek ve gözden geçirmekle yükümlü altı *arkhon*'a verilen isim.

θεσμός, *Dor.* τεθμος, οῦ, ὁ (*m.*), (tanrılar tarafından konulan veya doğal) kanun; tanrısal yasa; θεσμοί, özellikle Atina'da Drakon'un yasalarına verilen ad.

Θεσμοφόρια, ων, τά (*n. plur.*), *Thesmophoria*, yani Demeter onuruna yapılan şenlikler.

θεσμοφοριάζω, *Thesmophoria* Şenlikleri'ni kutlamak.

θεσμοφόρος, ος, ον (*adj.*), yasa koyucu, yasa yapan (özellikle Demeter ve Dionysos'un epiteti).

θεσμοφύλαξ, ακος, ὁ (*adj.*), yasaların koruyucusu, kanunları koruyan, gözeten || (*subst.*) *thesmophylaks*, bir magistratos adı.

θεσπίζω (*fut.* -ιῶ), kehanette bulunmak, kehanetle bildirmek, kehanetle buyurmak; emretmek, emir vermek, buyurmak, talimat vermek.

θέσπις, ιος veya ιδος, *acc.* ιν veya -ιδα, ὁ, ἡ (*adj.*), tanrılara göre konuşan (ozan); tanrılar tarafından esinlenen (şarkı); olağanüstü, fevkalâde, harika, görülmemiş, eşsiz, eşi benzeri olmayan.

Θέσπις, ιδος, *acc.* ιν, ὁ (m.), Thespis, Atinalı çok eski bir tragedya ozanı.

Θεσσαλία *Att.* Θετταλία, ας, ἡ (*f.*), Thessalia, Hellas'ın en büyük ovasına karşılık düşen ova.

Θεσσαλός, *Att.* Θετταλός, ή, ον (*adj.*), Thessalialı.

θέσφατος, ος, ον (*adj.*), tanrılar tarafından bildirilen; önceden haber verilen; tanrılardan gelen.

Θέτις, *gen.* ιδος, *dat.* ιδι, *acc.* ιν, ἡ (*f.*), Thetis; Peleus'un karısı, Akhilleus'un annesi olan deniz tanrıçası.

θεύσομαι → θέω.

θέω, *ep.* θείω (*fut.* θεύσομαι, daha sonra θεύσω), koşmak, akıp gitmek, su gibi geçmek, uzayıp gitmek, hızla geçip gitmek, çabucak geçmek.

θεωρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐθεώρησα, τεθεώρηκα), seyretmek, hayranlıkla izlemek; incelemek, dikkatle bakmak, tetkik etmek; (bir birliği) denetlemek, teftiş etmek.

θεώρημα, ατος, τό (*n.*), gösteri, şenlik; seyretme, izleme; araştırma, tetkik.

θεωρία, ας, ἡ (*f.*), seyir, seyretme, izleme; bir şenlikte hazır bulunma; *theoria*, Eski Yunan'da çeşitli şenliklerde kentleri temsil eden heyet; *theoros*'luk (→ θεωρός).

θεωρικός, ή, όν (*adj.*), *theoria* veya *theoros* ile ilgili; tiyatrodaki yerlerle ilgili.

θεωρίς, ίδος, ἡ (*adj.*), *theoria* ile ilgili.

θεωρός, οῦ, ὁ (*adj.*), seyirci, izleyici; elçi; *theoros*, Yunan kentleri tarafından çeşitli şenliklere gönderilen temsilci.

Θῆβαι, ων, αἱ (*f. plur.*), Thebai, Boiotia bölgesinin en önemli kent devleti ve Hellas'ın Antikçağ'daki beş büyük kent-devletinden biri.

Θηβαιεύς, έως, ὁ (*adj.*), Thebai+, Thebai ile ilgili, Thebai'a ait; Thebalı.

Θηβαϊκός, ή, όν (*adj.*), Thebai+, Thebai ile ilgili; Thebailı.

Θηβαῖος, α, ον (*adj.*), Thebai+, Thebai ile ilgili; Thebailı; || (*subst.*) οἱ Θηβαῖοι, Thebailılar.

θήγω (*fut.* θήξω, *aor.* ἔθηξα; *pass. pf.* τέθηγμαι), bilemek, sivriltmek, keskinleştirmek; kışkırtmak, tahrik etmek; bilenmek, hırslanmak; tahrik olmak.

θηλάζω, sütle beslemek, süt vermek.

θηλέω-ῶ, yeşermek, yeşillenmek; çiçeklenmek, çiçek açmak.

θηλύνω (*fut.* -υνῶ, *aor.* ἐθήλυνα, *pf.* τεθήλυκα; *pass. aor.* ἐθηλύνθην, *pf.* τεθήλυσμαι), kadınsılaştırmak, yumuşatmak, gevşetmek; güçsüzleştirmek, zayıflatmak || *med.* kendine kadınsı bir hava vermek.

θῆλυς, θήλεια, θῆλυ, *gen.* εος, είας, εος (*adj.*), kadın+, kadınsı, kadınsal, kadınla ilgili, kadını ilgilendiren, kadına ait; yumuşak || *comp.* -ύτερος, *sup.* -ύτατος.

θηλύτης, ητος, ἡ (*f.*), kadın doğası; kadınsı karakter.

θήρ, θηρός, ὁ, ἡ (*m./f.*), yaban hayvanı, vahşi hayvan; korkunç yaratık.

θήρα, ας, ἡ (*f.*), avlanma, avcılık; av.

θηραγρέτης, ου, ὁ (*m.*), avcı.

θηρατήρ, ῆρος, ὁ ve θηρατής, οῦ, ὁ (*m.*), avcı.

θηρατικός, ή, όν (*adj.*), av+, avla ilgili, ava dair; avı seven, avdan hoşlanan.

θηράω-ῶ (*imp.* ἐθήρων, *fut.* θηράσω, *aor.* ἐθήρασα, *pf.* τεθήρακα; *pass.* θηρῶμαι, *fut.* θηραθήσομαι, *aor.* ἐθηράθην), ava çıkmak, avlanmak; (insan için) izlemek, esir almak; elde etmek, ele geçirmek.

θηρευτής, οῦ, ὁ (*m.*), avcı; balıkçı.

θηρευτικός, ή, όν (*adj.*), av+, avla ilgili, ava dair; (*gen.* ile) -in ardından giden, peşine düşen; -i izleyen, takip eden.

θηρεύω, ardından gitmek, peşine düşmek, izini sürmek, kovalamak; ava çıkmak, avlanmak.

θηρίον, ου, τό (*n.*), yaban hayvanı, vahşi hayvan.

θηριώδης, ης, ες (*adj.*), vahşi hayvanların doğasıyla ilgili, vahşi, yabani, yabanıl || *comp.* -έστερος.

θής, θητός, ὁ (*m.*), ücretli işçi; Solon'un yasasına göre geliri 150 *medimnoi*'dan daha az olan dördüncü sınıf vatandaş.

θησαυρίζω (*aor.* ἐθησαύρισα), hazineye koymak; (*gen.* ile) -i yedek olarak saklamak; özenle, dikkatle korumak || *med.* θησαυρίζομαι, yedek olarak saklamak, tedbir olarak saklamak.

θησαύρισμα, ατος, τό (*n.*), bir kenarda yedek tutulan şey, yedek; hazine.

θησαυρός, οῦ, ὁ (*adj.*), değerli şeylerin konulduğu yer, hazine; (şiirde) sadak.

Θησεύς, έως, ὁ (*m.*), Theseus, Ege Denizi'ne adını veren Atina Kralı Aigeus ile Aithra'nın oğlu, ünlü kahraman.

θητεύω (*aor.* ἐθήτευσα), para karşılığında, ücret karşılığında çalışmak, hizmet etmek.

θήσω: τίθημι *fut.*

θίασος, ου, ὁ (*m.*), *thiasos*, Tanrı Dionysos (Bakkhos) onuruna yapılan şenliklerde kurban sunan ve coşku içinde dans ederek, şarkı söyleyerek, bağırarak sokaklarda dolaşan insanlar topluluğu; şenlik.

θλίβω (*fut.* θλίψω, *aor.* ἔθλιψα, *pf.* τέθλιφα; *pass. aor.* ἐθλίφθην, *II. aor.* ἐθλίβην, *pf.* τέθλιμμαι), ezmek, bastırmak, sıkıştırmak, sıkmak, bunaltmak.

θλῖψις, εως, ἡ (*f.*), ezme, baskı; zorlama.

θνῄσκω (*imp.* ἔθνῃσκον, *fut.* θανοῦμαι, *II. aor.* ἔθανον, *pf.* τέθνηκα), ölmek, hayatını kaybetmek; öldürülmek; kaybolmak, yok olmak, ortadan kalkmak.

θνητός, ή, όν (*adj.*), ölümlü, fâni, insan, insanoğlu.

θοινάω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐθοίνησα), şölen vermek, ziyafet vermek; bir ziyafette yemek yemek, kendine bir ziyafet çekmek || *med.* θοινῶμαι (*fut.* -άσομαι, *aor.* ἐθοινήθην, veya ἐθοινησάμην, *pf.* τεθοίναμαι), kendine bir ziyafet çekmek; yutmak, yiyip bitirmek, kemirmek, tüketmek.

θοίνη, ης, ἡ (*f.*), ziyafet, şölen.

θοινίζω, şölen düzenlemek, ziyafet vermek.

θολόω-ῶ (*pf.* τεθόλωκα, *pf. part.* τεθολωμένος), altüst etmek, altını üstüne getirmek, karıştırmak.

θοός, ή, όν (*adj.*), hızlı, süratli, çabuk, çevik.

θοροῦμαι: θρῴσκω *fut.*

θορυβέω-ῶ (*aor.* ἐθορυβησα), gürültü yapmak, gürültü çıkarmak; karışıklığa neden olmak; karıştırmak, altüst etmek, altını üstüne getirmek.

θόρυβος, ου, ὁ (*m.*), gürültü, patırtı; karışıklık, kargaşa.

θορυβωδῶς (*adv.*), gürültülü bir şekilde, gürültüyle.

Θουκυδίδης, ου, ὁ (*m.*), Thukydides, bilimsel tarihçiliğin öncüsü, Atinalı ünlü Klasik Çağ tarihçisi.

Θούριοι, ων, οἱ (*m. plur.*), Thurioi, Atina'nın Güney İtalya'da, Lucania bölgesinde bulunan bir kolonisi.

Θρᾴκη, ης, ἡ (*f.*), Thrak ülkesi/Trakya.

Θρᾴκιος, α, ον (*adj.*), Trakya+, Thrak'la ilgili/Trakya'ya ait; Thrak/Trakyalı.

Θρᾷξ, -ᾳκός, ὁ, (*m./adj.*), Thrak+/Trakya+, Trakya'ya ait; Thrak/ Trakyalı || (*subst.*) οἱ Θρᾷκες, Thraklar.

θρασέως (*adv.*), çekinmeden, cesaretle, atak bir şekilde.

θράσος, εος-ους, τό (*n.*), kararlılık; cesaret; güven; (kötü anlamda) tedbirsizlik, ihtiyatsızlık.

θρασύνω (*fut.* -υνῶ), cesaret vermek, cesaretlendirmek, yüreklendirmek; atak, atılgan, gözü pek olmak.

θρασύς, εῖα, ύ (*adj.*), atak, kararlı; cesur, yürekli, gözü pek; serüven düşkünü, maceracı, maceraperest || *comp.* -ύτερος.

θραύω (*imp.* θραύεσκον, *fut.* θραύσω, *aor.* ἔθραυσα; *pass.* θραύομαι, *aor.* ἐθραύσθην, *pf.* τέθραυσμαι), kırmak, yarmak.

θρέμμα, ατος, τό (*n.*), süt çocuğu; çocuk, evlât; (*plur.*) sürü hayvanları (koyun, keçi).

θρηνέω-ῶ (*imp.* ἐθρήνουν, *fut.* θρηνήσω, *aor.* ἐθρήνησα), sızlanmak, yakınmak, şikâyet etmek, serzenişte bulunmak; inlemek.

θρηνητήρ, ῆρος, ὁ ve θρηνητής, οῦ (*m.*), yakınan, şikâyet eden, serzenişte bulunan.

θρῆνος, ου, ὁ (*m.*), ağıt, yas şarkısı.

θρηνῳδέω-ῶ ağıt söylemek, ağıt yakmak.

θρησκεία, ας, ἡ (*f.*), tanrılara saygı ve tapınma, kült seremonileri.

θρησκεύω, kült kurmak, kült tesis etmek; dinsel seremonilerle onurlandırmak, tanrısal onurlar vermek || *pass.* bir tanrı gibi onurlandırılmak, saygı görmek.

θριαμβεύω (*pf.* τεθριάμβευκα), zafer kazanmak, yenmek, galip gelmek; bir zaferi kutlamak.

θριαμβικός, ή, όν (*adj.*), zafer+, zaferle ilgili, zafere dair.

θρίαμβος, ου, ὁ (*m.*), *triambos*, Bakkhos (Dionysos) Şenlikleri'nde söylenen *hymnos*.

θρίξ, τριχός, ἡ (*f.*), saç; tüy, kıl.

θροέω-οῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐθρόησα), çığlık atmak, bağırmak; çığlıklarla korkutmak.

θρόνος, ου, ὁ (*m.*), yüksek koltuk; tanrıların veya kralların tahtı.

θρυλέω-ῶ veya θρυλλέω-ῶ (*imp.* ἐθρύλουν, *fut.* θρυλήσω), mırıldanmak, durmaksızın tekrarlamak.

θρύπτω (*fut.* θρύψω, *aor.* ἔτρυψα; *pass. fut.* θρύψομαι ve θρυφθήσομαι, *aor.* ἐθρύφθην, *II. aor.* ἐθρύβην, *pf.* τέθρυμμαι), kırmak, parçalamak, öğütmek; yumuşatmak, gevşetmek, güçsüzleştirmek, zayıflatmak || *med.* rehavet içinde yaşamak.

θρύψις, εως, ἡ (*f.*), kırma, parçalama; kadınsı bir yaşam.

θρῴσκω (*fut.* θοροῦμαι, *II. aor.* ἔθορον), sıçramak, atlamak; -e saldırmak, üzerine atılmak, üzerine çökmek, çullanmak.

θυγάτηρ, τρός, ἡ (*f.*), kız çocuk, kız evlât.

θυγάτριον, ου, τό (*n.*), küçük kız çocuğu.

θῦμα, ατος, τό (*n.*), kurban; kurban töreni için yapılmış çörek.

θυμέλη, ης, ἡ (*f.*), sunak; özellikle tiyatroda Dionysos sunağı.

θυμίαμα, ατος, τό (*n.*), tütsü, günlük.

θυμιατήριον, ου, τό (*n.*), içinde tütsü yakılan kap, buhurluk, buhurdanlık.

θυμιάω-ῶ (*Ion. aor.* ἐθυμίησα), günlük yakmak, tütsü yakmak.

θυμικός, ή, όν (*adj.*), cesur, yürekli; güçlü, kuvvetli; öfkeli, çabuk kızan, asabi.

θυμοειδής, ής, ές (*adj.*), cesur, yürekli, yiğit, korkusuz; kararlı; kolay öfkelenen, sinirli, asabi; huysuz, hırçın; kavga etmeyi seven, kavga çıkaran, kavgacı.

θυμός, οῦ, ὁ (*adj.*), kalp, yürek, ruh; cesaret, korkusuzluk, yiğitlik; kızgınlık, öfke, hiddet.

θύμος, οῦ, ὁ (*adj.*), kekik.

θυμοφθόρος, ος, ον (*adj.*), ölümcül, öldürücü; kalp kıran, kalp kırıcı.

θυμόω-ῶ, kızdırmak, sinirlendirmek, öfkelendirmek, hiddetlendirmek || *med.* ve *pass.* (*fut.* θυμώσομαι, *aor.* ἐθυμώθην), kızmak, sinirlenmek, öfkelenmek, hiddete kapılmak.

θυμώδης, ης, ες (*adj.*), cesur, cesaretli, yürekli; (hayvanlar için) huysuz, öfkeli.

θύρα, ας, ἡ (*f.*), kapı, oda veya ev kapısı; ender olarak da kent kapısı; (*plur.*) θύραι, Pers kral sarayının kapısı; Pers kralının sarayı; bir mağaranın girişi.

θύραζε (*adv.*), kapıda; dışarıda.

θύραθεν (*adv.*), kapıdan; dışarıda, dışarıya, dışarıdan.

θυραῖος, α, ον (*adj.*), kapıda olan, evin dışında olan, ülke dışında olan; başkasına ait olan, yabancı.

θύρασι(ν) (*adv.*), kapıda; dışarıda.

θυραυλέω-ῶ, geceyi birinin kapısında geçirmek; açık havada yaşamak.

θυραυλία, ας, ἡ (*f.*), açık havada yaşama, ömrünü açık havada geçirme.

θύρετρον, ου, τό (*n.*), kapı çerçevesi; kapı.

θύριον, ου, τό (*n.*), küçük kapı.

θυρίς, ίδος, ἡ (*f.*), küçük kapı.

θυροκοπέω-ῶ, kapıyı çalmak, kapıyı vurmak.

θυρόω-ῶ, kapılarla süslemek.

θύρσος, ου, ὁ (*m.*), *thyrsos*, Dionysos (Bakkhos) şenliklerini kutlayan kadınlar (Bakkhalar) alayının elindeki sarmaşıklı değnek.

θυρωρός, οῦ, ὁ, ἡ (*m./f.*), kapıcı.

θυσία, ας, ἡ (*f.*), kurban, sunu.

θυσιάζω, kurban sunmak, kurban törenì yapmak.

θύω (*imp.* ἔθυον, *fut.* θύσω, *aor.* ἔθυσα, *pf.* τέθυκα; *pass. aor.* ἐτύθην, *pf.* τέθυμαι), kurban kesmek, kurban sunmak, kurban sunarak tanrılara danışmak; parçalamak, parçalara ayırmak, bölmek.

θωά, ᾶς, *Ion.* θωή, ῆς, ἡ (*f.*), ceza; zarar.

θῶκος, ου, ὁ (*m.*), iskemle; oturma.

θώπευμα, ατος, τό (*n.*), dalkavukluk, yalakalık.

θωπεύω (*fut.* θωπεύσω, *aor.* ἐθώπευσα), dalkavukluk yapmak, yalakalık yapmak.

θώπτω (*fut.* θώψω), dalkavukluk yapmak, yalakalık yapmak.

θωρακεῖον, ου, τό (*n.*), küçük zırh (göğüs zırhı), bir suru korumak için yapılmış tahta siper, parapet.

θωρακίζω (*fut.* -ίσω, *aor.* ἐθωράκισα), bir zırhla örtmek, kapatmak.

θώραξ, ακος, ὁ (*m.*), gövde; göğüs.

θωΰσσω (*fut.* -ΰξω, *aor.* ἐθώϋξα), bağırmak; yüksek sesle, bağıra bağıra söylemek.

I, ι

I, ι (ἰῶτα), *iota*, Eski Yunan alfabesinin dokuzuncu harfi; ι′ = 10; ,ι = 10.000.

ἰαίνω (*imp.* ἴαινον, *fut.* ἰανῶ, *aor.* ἴηνα; *pass. aor.* ἰάνθην), ısıtmak, ısıtarak yumuşatmak; büyülemek, hayran bırakmak.

ἰακχάζω, şenliklerde Iakkhos, yani Bakkhos (Dionysos) şerefine çığlık atmak.

ἰακχέω-ῶ, çığlık atmak.

ἰάλλω (*imp.* ἴαλλον, *fut.* ἰαλῶ, *aor.* ἴηλα), fırlatmak, atmak; vurmak, çarpmak; göndermek, yollamak.

ἴαμα, ατος, τό (*n.*), çare, umar, derman, ilaç.

ἰαμβεῖον, ου, τό (*n.*), *iambos* vezni.

ἰαμβεῖος, ος, ον (*adj.*), *iambos+*, *iambos*'la ilgili.

ἴαμβος, ου, ὁ (*m.*), *iambos*, şiirde bir kısa bir uzun heceden oluşan ölçü; *iambos* dize.

ἰάνθην: ἰαίνω *pass. aor.*

ἰάομαι-ῶμαι (*imp.* ἰώμην, *fut.* ἰάσομαι, *aor.* ἰασάμην), iyileştirmek, tedavi etmek, bakmak.

ἰάπτω (*fut.* ἰάψω), atmak, fırlatmak; göndermek; izlemek, yetişmek; yaralamak.

ἰάσιμος, ος, ον (*adj.*), iyileşebilir, tedavi edilebilir.

ἴασις, εως, ἡ (*f.*), iyileştirme, sağaltma, tedavi etme.

Ἰάσων, ονος, ὁ (*m.*), Iason, Altın Post'u aramaya giden *Argonaut*'ların şefi.

ἰατήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), iyileştiren, sağaltan, tedavi eden kişi, yani hekim, cerrah.

ἰατορία, ας, ἡ (*f.*), iyileştirme, sağaltma tedavi etme; tedavi sanatı, hekimlik.

ἰατρεία, ας, ἡ (*f.*), tedavi, iyileştirme, sağaltma, hekimlik.

ἰατρεῖον, ου, τό (*n.*), tedavi yapılan yer, şifahane.

ἰατρεύω, *Ion.* ἰητρεύω (*pf.* ἰάτρευκα, *Ion.* ἰήτρευκα), hekim olmak, hekimlik yapmak; iyileştirmek, sağaltmak, tedavi etmek, bakmak.

ἰατρικός, ή, όν (*adj.*), hekimle veya hekimlikle ilgili; iyileştirmekte, sağaltmakta, hekimlikte usta || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

ἰατρός, *Ion.* ἰητρός, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), hekim, cerrah.

ἰαύω (*imp.* ἴαυον, *aor.* ἴαυσα), dinlenmek; uyumak; (*gen.* ile) -i durdurmak, artık yapmamak, -e son vermek.

ἰαχέω-ῶ (*fut.* ἰαχήσω, *aor.* ἰάχησα; *pass. aor.* ἰαχήθην), bağırmak, çığlık atmak; gürlemek; çınlatmak, yankı yapmak; savaş çığlığı, savaş narası atmak.

ἰαχή, ῆς, ἡ (*f.*), çığlık, haykırış; savaş çığlığı, savaş narası.

ἰάχω (*imp.* ἴαχον ve ἰάχεσχον, *fut.* ἰαχήσω, *pf.* ἴαχα), bağırmak, çığlık atmak; savaş çığlığı, narası atmak; çınlamak, gürlemek; çınlatmak.

Ἴβυκος, ου, ὁ (*m.*), Ibykos, Güney İtalya'daki Rhegionlu Arkaik Çağ lirik ozanı.

ἶγμαι: ἱκνέομαι-οῦμαι *pf.*

ἰδέα, ας, ἡ (*f.*), dış görünüş; görünüm; özel nitelik, karakter; genel prensip, genel düşünce.

ἰδιάζω, özel bir niteliği, karakteri olmak; özgün olmak, orijinal olmak; ayrı yaşamak.

ἰδικός, ή, όν (*adj.*), özel; öz; -e uygun, -e elverişli.

ἰδικῶς (*adv.*), özellikle, özel olarak, bilhassa, hususi olarak; ayrıca, bundan başka.

ἰδιοβουλέω-ῶ ve ἰδιοβουλεύω, kendi başına karar vermek; yalnızca kendi kararına göre davranmak.

ἰδιόμορφος, ος, ον (*adj.*), özel bir şekli olan.

ἴδιος, α veya ος, ον (*adj.*), kendi, kendine özgü, özel bir niteliği olan, orijinal, özgün; farklı, ayrı; alışılmamış, acayip, tuhaf, garip || (*adv.*) ἰδίᾳ, özel olarak; ayrı olarak, ayrı ayrı; kendi başına || *comp.* -ώτερος, -αίτερος, *sup.* -ώτατος.

ἰδιότης, ητος, ἡ (*f.*), özel nitelik, özel karakter, özellik; özel isim.

ἰδιόω-ῶ, sahip çıkmak, kendine mâl etmek; birinin dostluğunu elde etmek, birini kazanmak.

ἰδίωμα, ατος, τό (*n.*), özel karakter, özel nitelik, özellik.

ἰδίως (*adv.*), özel bir biçimde, özel olarak; özellikle, bilhassa; kendi adıyla, özel adıyla.

ἰδίωσις, εως, ἡ (*f.*), nesneleri niteliklerine, özelliklerine göre ayırma.

ἰδιωτεία, ας, ἡ (*f.*), özel yaşam, özel hayat; eğitim eksikliği, cahillik.

ἰδιωτεύω, özel bir yaşam sürmek.

ἰδιώτης, ου, ὁ (*m.*), basit, sıradan yurttaş; eğitimsiz, cahil; kaba.

ἰδιωτικός, ή, όν (*adj.*), sıradan yurttaşlarla ilgili; basit, alelâde, sıradan, bayağı.

ἰδιωτικῶς (*adv.*), kaba bir tarzda, basitçe; hazırlıksız, hazırlanmadan.

ἰδνόω-ῶ, eğmek, bükmek, kıvırmak || *pass.* ἰδνόομαι-οῦμαι (*aor.* ἰδνώθην), eğilmek, bükülmek, kıvrılmak.

ἰδού (*ünl.*), işte, hah, işte bak!

ἰδρεία, ας, *ep.* ἰδρείη, ης, ἡ (*f.*), bilgi; ustalık, hüner, marifet.

ἴδρις, ὁ, ἡ (*adj.*), bilgin, bilgili; usta, hünerli, maharetli.

ἰδρόω-ῶ (*aor.* ἴδρωσα, *pf.* ἴδρωκα), terlemek; giysileri terden ıslanmak, sırılsıklam olmak.

ἵδρυμα, ατος, τό (*n.*), temel, esas; konut, barınak; tapınak; heykel.

ἱδρύνω → ἱδρύω.

ἵδρυσις, εως, ἡ (*f.*), kurma, inşa etme, (heykel) dikme; ev, konut.

ἱδρύω (*fut.* ἱδρύσω, *aor.* ἵδρυσα; *pass.* ἱδρύομαι, *aor.* ἱδρύθην, *pf.* ἵδρυμαι), inşa etmek, kurmak, dikmek, yapmak || *med.* ἱδρύομαι (*fut.* ἱδρύσομαι, *aor.* ἱδρυσάμην, *pf.* ἵδρυμαι), kurmak, dikmek, tesis etmek; yerleştirmek, oturtmak.

ἱδρώς, ῶτος, ὁ (*m.*), ter, alın teri.

ἱέμην: ἵημι *med. imp.*

ἰέναι: εἶμι *praes. inf.*

ἱέραξ, ακος, ὁ (*m.*), atmaca, şahin.

ἱερατεία, ας, ἡ (*f.*) rahiplik görevi, rahiplik işlevi, rahiplik; rahibelik.

ἱεράτευμα, ατος, τό (*n.*), rahiplik görevi, rahiplik işlevi, rahiplik.

ἱερατεύω, rahip veya rahibe olmak, rahiplik veya rahibelik yapmak.

ἱερατικός, ή, όν (*adj.*), rahiple veya rahiplikle ilgili,

ἱεραφόρος, ος, ον (*adj.*), kutsal şeyleri taşıyan.

ἱεράω-ῶ, külte adamak || *med.* ἱεράομαι-ῶμαι, *Ion.* ἱράομαι-ῶμαι (*fut.* -άσομαι, *aor.* ἱερασάμην), bir rahip veya rahibe olarak kendini bir külte adamak, rahiplik veya rahibelik yapmak.

ἱέρεια, ας, ἡ (*f.*), rahibe.

ἱερεία, ας, ἡ (*f.*), kurban töreni, dinsel şenlik, bayram.

ἱερεῖον, ου, τό (*n.*), kurban, sunu; yemek için boğazlanan sürü hayvanı.

ἱερεύς, έως, ὁ (*m.*), rahip.

ἱερεύω, *Ion.* ἱρεύω (*aor.* ἱέρευσα), kurban kesmek, kurban etmek, boğazlamak, boğazını kesmek, öldürmek || *med.* kendisi için boğazlamak, boğazını kesmek, öldürmek.

ἱέρη, ης, ἡ (*f.*), rahibe (*Ion.* form).

ἱερίς, ίδος, ἡ (*f.*), rahibe.

ἱερογλυφικός, ή, όν (*adj.*), hieroglyphikos, hiyeroglifik, Mısırlı rahiplerin kutsal yazı karakteri.

ἱερογραμματεύς, έως, ὁ (*m.*), (Mısır'da) kutsal yazıları yorumlayan başrahip.

ἱερόδουλος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), bir tapınağa hizmet eden köle, tapınak kölesi.

ἱερολογέω-ῶ, *Ion.* ἱρολογέω, kutsal, mukaddes şeylerden söz etmek.

ἱερομηνία, ας, ἡ (*f.*), şenliklerin yapıldığı kutsal ay; şenlik günü.

ἱερομνήμων, ονος, ὁ (*m.*), *hieromnemon*, kutsal arşivlerin bekçisi.

ἱερόν, ου, τό (*n.*), tapınak, mabet.

ἱερονίκης, ου, ὁ (*m.*), kutsal oyunlarda galip gelen, zafer kazanan, muzaffer.

ἱεροποιέω-ῶ, bir kurban töreni yapmak, dinsel bir tören yapmak.

ἱεροπρεπής, ής, ές (*adj.*), kutsal bir kişiye veya şeye uyan, yakışan; kutsal bir kişiye lâyık.

ἱερός, ά veya ός, όν (*adj.*), kutsal, tanrılara adanmış, mukaddes; tanrı+, tanrısal, ilahi, tanrılarla ilgili, tanrılara ait.

ἱεροσυλέω-ῶ, tanrı tapınaklarını yağmalamak, talan etmek.

ἱεροσυλία, ας, ἡ ve ἱεροσύλησις, εως, ἡ (*f.*), tanrı tapınaklarını yağmalama, talan.

ἱερόσυλος, ος, ον (*adj.*) bir tapınağı yağmalayan, talan eden, tapınak yağmacısı.

ἱερουργέω-ῶ, tanrısal görevleri, işleri yapmak; kurban töreni yapmak || *med.* ἱερουργοῦμαι, dinsel bir tören yapmak.

ἱερουργία, ας, ἡ (*f.*), dinsel bir törenin gerçekleştirilmesi, yapılması, icra edilmesi; kurban töreni.

ἱεροφαντέω-ῶ, *hierophantes* olmak.

ἱεροφάντης, ου, ὁ (*m.*), *hierophantes*, gizemleri açıklayan rahip.

ἱεροφαντία, ας, ἡ (*f.*), *hierophantes*'lik.

ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ (*m.*), *hierophylaks*, tapınak bekçisi.

ἱερόω-ῶ, adamak, vakfetmek; kutsallaştırmak, kutsal hale getirmek.

ἱερώνυμος, ος, ον (*adj.*), adı kutsal olan, kutsal adlı, mukaddes isimli.

ἱερῶς (*adv.*), tanrısal biçimde; olağanüstü bir biçimde.

ἱερωσύνη, ης, ἡ (*f.*), rahiplik.

ἱζάνω (*imp.* ἵξανον), kurmak, tesis etmek; (ἐν ve *dat.* ile) bir yerde oturmak, ikamet etmek.

ἵζω (*imp.* ἶζον, *Ion.* ἵζεσκον, daha sonraki *fut.* ἰζήσω, *aor.* ἵζησα), oturmak, hareketsiz durmak; oturtmak, yerleştirmek; göndermek || *med.* oturmak, bulunmak; (ordu için) konumlanmak, vaziyet almak.

ἰήϊος, ος, ον (*adj.*), çığlıklarla yardıma çağrılan; çığlıkların eşlik ettiği; iyileştiren, iyileştirici (Tanrı Apollon'un epiteti).

ἶηλα: ἰάλλω *aor.*

ἵημι (*imp.* ἵην, *fut.* ἥσω, *aor.* ἧκα, *pf.* εἶκα; *pass. aor.* ἕθην, *Att.* εἵθην, pf. εἶμαι), ileri atmak, fırlatmak, göndermek || *med.* ἵεμαι (*imp.* ἱέμην, *aor.* ἡκάμην, *II. aor.* ἕμην, *Att.* εἵμην), atılmak, kendini atmak, fırlamak; yönelmek; arzu etmek, istemek.

ἵην: ἵημι *imp.*

ἴηνα: ἰαίνω *aor.*

ἴησις: ἴασις'in *Ion.* formu.

ἰθαγενής, *ep.* ἰθαιγενής, ής, ές (*adj.*), yasal, meşru çocuk; aynı ülkede doğan, yerli.

ἰθέως (*adv.*), direkt olarak, doğrudan; hemen, derhal, çabucak.

ἴθμα, ατος, τό (*n.*), yürüyüş; yürüme tarzı.

ἰθύθριξ, *gen.* ἰθύτριχος, ὁ, ἡ (*adj.*), (kabarık saçın tersi) düz saçlı.

ἰθύνω (*imp.* ἴθυνον, *fut.* -υνῶ, *aor.* ἴθυνα; *pass. aor.* ἰθύνθην, ἴθυμμαι), dizmek, sıralamak, düz bir çizgi çizmek, düz bir çizgi halinde sürmek; düzeltmek.

(1) ἰθύς, εῖα, ύ (*adj.*), düz bir çizgi halinde olan, düz, direkt, doğru, dosdoğru, dümdüz; dürüst, adil, hakseVer.

(2) ἰθύς (*adv.*), dosdoğru, dümdüz; doğrudan doğruya; (zaman için) hemen; dürüstçe.

(3) ἰθύς, ύος, ἡ (*f.*), düz bir çizgi halinde koşu; girişim, teşebbüs; doğrultu, yön, istikamet.

ἰθύω (*fut.* -ύσω, *aor.* ἴθυσα), dosdoğru gitmek, dümdüz gitmek; şiddetle istemek, çok istemek.

ἱκανός, ή, όν (*adj.*), yeterli, yeter derecede, yeterince, kâfi; uygun, elverişli; yakışır, yakışan, yerinde; güçlü, önemli, hatırı sayılır || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

ἱκανόω-ῶ, yeterli hale getirmek; -e uygun, elverişli hale getirmek || *pass.* (*dat.*) -ile yetinmek; (*impers.*) ἱκανοῦται, - yeter, (*dat.* ve *inf.* ile) birine -mek yeter, yeterlidir.

ἱκάνω (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἵκανον), gelmek, gitmek, ilerlemek; erişmek, ulaşmak, yetişmek || *med.* gelmek, varmak; gitmek, ilerlemek.

ἱκανῶς (*adv.*), yeterli bir biçimde, yeterince.

ἴκελος, η, ον (*adj.*), (*dat. ile*) -e benzer, benzeyen; -i andıran.

ἱκεταδόκος, ος, ον (*adj.*), yalvarıcıları kabul eden.

ἱκετεία, ας, ἡ (*f.*), yalvarma, rica.

ἱκετεύω (*imp.* ἱκέτευον, *fut.* ἱκετεύσω, *aor.* ἱκέτευσα), yalvarıcı olarak gelmek, yalvarmak için gelmek; yalvarmak, yalvararak istemek; rica etmek, ricada bulunmak, dilemek, dilekte bulunmak.

ἱκετηρία, ας, ἡ (*adj.*), yalvaran, yalvarıcı, rica eden, ricada bulunan || (*subst.*) ἡ, ἱκέ (*scil.* ἐλαία veya ῥάβδος) yalvarıcıların ellerinde tuttukları dal, zeytin dalı; rica.

ἱκετήριος, α, ον (*adj.*), yalvaran, rica eden, ricada bulunan.

ἱκέτης, ου, ὁ (*m.*), yalvarıcı, ricacı.

ἱκέτις, ιδος, ἡ (*adj.*), yalvarıcı, ricacı.

ἱκμάζω, ıslatmak, nemlendirmek.

ἱκμάς, άδος, ἡ (*f.*), nem, rutubet; bedenin çeşitli sıvıları (kan vs).

ἵκμενος (*adj.*), yalnızca şurada: ἵκμενος οὖρος, uygun bir rüzgâr, uygun bir esinti.

ἱκνέομαι-οῦμαι (*imp.* ἱκνούμην, *fut.* ἵξομαι, *II. aor.* ἱκόμην, *pf.* ἷγμαι), varmak, gelmek, gitmek, ulaşmak, erişmek; yalvarmaya gelmek, yalvarmak.

ἱκνούμενος, η, ον (*adj.*), uygun, elverişli; yerinde, yakışık alan.

ἱκνουμένως (*adv.*), uygun bir biçimde, gerektiği gibi, gerektiği biçimde, yerinde.

ἱκόμην: ἱκνέομαι-οῦμαι *II. aor.*

ἴκριον veya ἰκρίον, ου, τό (*n.*), geminin zemini, tabanı; τὰ ἴκρια, borda.

ἴκταρ (*adv.*), birlikte, beraber; yakın, yakında.

ἰκτήρ, ῆρος, ὁ, ἡ (*m./f.*), yalvarıcı, ricacı.

ἰκτήριος, α, ον (*adj.*), yalvarmayla ilgili || (*subst.*) οἱ ἰκτ. yalvarıcı, ricacı; ἡ ἰκτ. yalvarıcıların ellerinde tuttukları dal (→ ἱκετηρία).

ἰκτῖνος, ου, ὁ (*m.*), çaylak.

ἵκω (*imp.* ἷκον, *fut.* ἵξομαι, *II. aor.* ἷξον, daha sonraki *I. aor.* ἷξα), gelmek, varmak, ulaşmak, erişmek.

ἰλαδόν (*adv.*), sürü halinde.

ἵλαος, ος, ον, *Att.* ἵλεως, ως, ων (*adj.*), (tanrı için) iyilikçi, iyiliksever, lütufkâr; (insan için) iyiliksever, hayırsever; sevecen, şefkatli, müşfik.

ἱλαρός, ά, όν (*adj.*), neşeli, neşe saçan, sevinçli, şen.

ἱλαρῶς (*adv.*), neşeli bir şekilde, neşeyle, sevinçle.

ἱλάσκομαι (*fut.* -άσομαι, *aor.* ἱλασάμην, *pf.* -), yatıştırmak, teskin etmek.

ἱλασμός, οῦ, ὁ (*m.*), kefaret için yapılan seremoni; kefaret, günahını ödeme.

ἴλη, ης, ἡ (*f.*), (hayvan için) sürü; (asker için) birlik.

ἵλημι (yalnızca *praes. impers.*), uygun olmak, elverişli olmak, müsait olmak; yararlı, faydalı olmak.

Ἰλιάς, άδος, ἡ (*adj.*), Ilion+, Ilion'la ilgili, Ilion'a ait || (*subst.*) ἡ Ἰλ. Ilion, Ilion toprağı; Ἰλιάς (*scil.* ποίησις), Homeros'a atfedilen *Ilias* destanı.

ἰλιγγιάω-ῶ (*aor.* ἰλιγγίασα), (sarhoşluktan) başı dönmek; sarsmak, altüst etmek, allak bullak etmek.

ἴλιγγος, ου, ὁ (*m.*), baş dönmesi; karışıklık, düzensizlik.

Ἴλιον, ου, τό (*n.*) veya Ἴλιος, ου, ἡ (*f.*), Ilios veya Ilion, Troia'nın eski adı.

ἱλλάς, άδος, ἡ (*f.*), bağ, bağcık; urgan, sicim, ip.

Ἰλλυρία, ας, ἡ (*f.*), Illyria, antik Makedonia'nın batısına düşen, Adriyatik Denizi kıyısındaki bölge.

ἴλλω, yuvarlamak.

ἰλύς, ύος, ἡ (*f.*), çamur, balçık.

ἱμάς, άντος, ὁ (*m.*), kayış, kolan.

ἱμάσθλη, ης, ἡ (*f.*), kamçı, kırbaç.

ἱμάσσω (*fut.* ἱμάσω, *aor.* ἵμασα), atları kamçılamak, kamçıyla vurmak.

ἱματίζω, giydirmek.

ἱμάτιον, ου, τό (*n.*), *himation*, Hellenlerin giysilerin üstüne giydikleri, pelerine benzer giysi ; örtü.

Ἴμβρος, ου, ἡ (*f.*), Imbros (Imroz) Adası.

ἱμείρω, arzu etmek, çok istemek; (*inf.* ile) -meyi istemek || *med.* ἱμείρομαι (*imp.* ἱμειρόμην, *aor.* ἱμειράμην; *pass. aor.* ἱμέρθην).

ἱμερόεις, όεσσα, όεν (*adj.*), hoş, hoşa giden, beğenilen; büyüleyici; çekici, cazip.

ἵμερος, ου, ὁ (*m.*), arzu, istek; tutku, ihtiras; aşk.

ἱμερτός, ή, όν (*adj.*), arzu edilen, istenen, istek uyandıran, çekici, cazip; hoş, sevimli, nazik.

ἵνα (*adv.*), orada, -dığı yerde; dığı zaman, -dığında, -ince || (*conj.*) -mak için, - mak amacıyla, -sın diye.

ἰνδάλλομαι (yalnızca *praes.*, *imp.* ἰνδαλλόμην ve *aor.* ἰνδάλθην), görünmek, belirmek, zuhur etmek; kendini göstermek, ortaya çıkmak; gibi görünmek; (*dat.* ile) birine benzemek, birini andırmak.

ἴνδαλμα, ατος, τό (*n.*), şekil, biçim; görünüm.

ἰνδαλματίζομαι, benzer hale getirmek, benzetmek || *pass.* benzer olmak, benzemek.

Ἰνδία, ας, ἡ (*f.*), India, Hindistan.

Ἰνδικός, ή, όν (*adj.*), Hindistan+, Hindistan ile ilgili, Hindistan'a ait, Hintli.

Ἰνδός, οῦ, ὁ (*m.*), Indos (Sind), Asia'da bir ırmak ismi.

ἰνίον, ου, τό (*n.*), boynun arkası, ense.

ἷξα: ἵκω *aor.*

ἴξαλος, ος, ον (*adj.*), sıçrayan, hoplayan, zıplayan.

ἵξομαι: ἱκνέομαι-οῦμαι *fut.*

ἷξον: ἵκω *II. aor.*

ἰοβαφής, ής, ές (*adj.*), menekşe; koyu renkli.

ἰοβλέφαρος, ος, ον (*adj.*), gözkapakları siyah; siyah gözlü, kara gözlü.

ἰοβολέω-ῶ, ok atmak, ok fırlatmak; zehir yaymak.

ἰοβόλος, ος, ον (*adj.*), ok atan; zehir saçan, zehirli; zehre bulanmış || *sup.* -ώτατος.

ἰοβόστρυχος, ος, ον (*adj.*), saçlarında menekşe rengi röfleleri olan.

ἰοδνεφής, ής, ές (*adj.*), koyu menekşe renginde, menekşe renkli, mor.

ἰοδόκη, ης, ἡ (*f.*), okluk, sadak.

ἰοδόκος, ος, ον (*adj.*), oklar içeren, ok dolu; zehir içeren, zehirli.

(1) ἰοειδής, ής, ές (*adj.*), menekşe gölgeli, menekşe renkli, koyu renkli; menekşe kokulu, menekşe gibi kokan.

(2) ἰοειδής, ής, ές (*adj.*), zehirli, ağılı.

Ἰοκάστη, ης, ἡ (*f.*), Iokaste, Laios'un karısı ve Oidipous'un annesi.

ἰόκολπος, ος, ον (*adj.*), mor, menekşe rengi kemerli.

ἰόμωρος, ος, ον (*adj.*), kuvvetli bağıran, çığlıklar atan; övüngen.

ἴον, ου, τό (*n.*), menekşe.

ἰονθάς, άδος, ἡ (*adj.*), tüylü, kaba tüylü; taranmamış.

ἰοπλόκαμος, ος, ον (*adj.*), örgüleri menekşe renkli, menekşe örgülü.

ἰόπλοκος, ος, ον (*adj.*), menekşe çelenkli; menekşe girlandlı.

(1) ἰός, ἰοῦ, ὁ (*m.*), ok; mızrak, kargı.

(2) ἰός, ἰοῦ, ὁ (*m.*), hayvan zehiri; bal.

ἰοστέφανος, ος, ον (*adj.*), menekşe çelenkli, menekşe taçlı (Aphrodite'nin veya Musa'ların epiteti).

ἰότης, ητος, ἡ (*f.*), (tanrılar, ender olarak da insanlar için) istek, karar, irade.

Ἰουδαῖος, α, ον (*adj.*), Yahudi || (*subst.*) ἡ Ἰουδαία (*scil.* γύνη), Yahudi kadın; (*scil.* χώρα), Yahudi ülkesi, toprağı.

ἴουλος, ου, ὁ (*m.*), ayva tüyü sakal; buğday demeti.

ἰοχέαιρα, ας, ἡ (*adj.*), ok atan, ok fırlatan || (*subst.*) ἡ Ἰοχ., Oklar Fırlatan Tanrıça (Artemis).

ἰπνός, οῦ, ὁ (*m.*), fırın, ocak.

ἰπόω-ῶ, ezmek, sıkmak, sıkıştırmak, bastırmak.

ἱππαγωγός, ός, όν (*adj.*), atları taşımaya yarayan (gemi).

ἱππάζομαι, araba sürmek; ata binmek, atla dolaşmak.

ἱππαρμοστής, οῦ, ὁ (*m.*), süvari birliği komutanı.

ἱππαρχέω-ῶ, atlı kumandanı olmak, süvari birliği komutanı olmak.

ἱππαρχία, ας, ἡ (*f.*), süvari birliği komutanlığı, atlı birlik kumandanlığı.

ἵππαρχος, ου, ὁ (*m.*), süvari birliği kumandanı.

ἱππάς, άδος (*adj.*) at+, atla ilgili; süvari+, süvariyle ilgili.

ἱππασία, ας, ἡ (*f.*), binicilik; süvari birliği.

ἱππάσιμος, ος veya η, ον (*adj.*) atla gidilebilen.

ἵππασμα, ατος, τό (*n.*), atlı koşu.

ἱππαστής, οῦ, ὁ (*m.*), süvari, atlı; (at için) koşmaya istekli, koşucu.

ἱππαστικός, ή, όν (*adj.*) ata binmeyi seven; iyi süvari.

ἱππαστός, ή, όν (*adj.*) (at için) binilebilen, binilebilir, ehlileşmiş.

ἱππεία, ας, ἡ (*f.*), atları çalıştırma, atları terbiye etme; atlı koşu.

ἵππειος, α, ον (*adj.*), at+, atla ilgili; binicilik+, binicilikle ilgili.

ἵππευμα, ατος, τό (*n.*), atlı koşu.

ἱππεύς, έως, ὁ (*m.*), süvari, atlı.

ἱππευτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), → ἱππευτής.

ἱππευτής, οῦ, ὁ (*m.*), atla giden, ata binen, atlı, süvari.

ἱππεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ἵππευσα), süvari olmak, ata binmek, süvari olarak hizmet etmek.

ἱππηδόν (*adv.*), at gibi; atlı gibi, süvari gibi.

ἱππηλάσιος, α, ον (*adj.*), araba koşusuna özgü.

ἱππηλάτα, ὁ (*m.*), araba sürücüsü, arabacı.

ἱππηλατέω-ῶ, atla gitmek; at arabası sürmek.

ἱππηλάτης, ου, ὁ (*m.*), atlı, süvari.

ἱππιάζω, Sophist Hippias'ı taklit etmek.

Ἱππίας, ου, ὁ (*m.*), Hippias, Peisistratos'un babası; Peisistratos'un oğullarından biri; Elisli sofist.

ἱππικός, ή, όν (*adj.*), at+, atlarla ilgili; süvari+, süvarilerle ilgili; binicilik+, binicilikle ilgili; araba+, arabalarla ilgili.

ἱππικῶς (*adv.*), iyi bir süvari olarak.

ἵππιος, α veya ος, ον (*adj.*), at+, atla ilgili; süvari+, süvarilerle ilgili; binicilik+, binicilikle ilgili; at yarışıyla veya at arabası yarışıyla ilgili; atları koruyan (Tanrı Poseidon'un epiteti).

ἱππιοχαίτης, ου, ὁ (*adj.*), at yelesinden yapılma.

ἱππιοχάρμης, ου, ὁ (*m./adj.*), atla savaşan, süvari olarak savaşan; arabanın üstünden savaşan.

ἱππίς, ίδος, ἡ (*f.*), (*scil.* ἐσθής), süvari giysisi.

ἱπποβάμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), atla ilerleyen; bir at gibi hızlı ilerleyen; (*mec.*) görkemli, gösterişli.

ἱπποβάτης, ου, ὁ (*m.*), atla giden, süvari, atlı.

ἱπποβοσκός, οῦ, ὁ (*m.*), at yetiştiren kimse, at yetiştiricisi.

ἱπποβότης, ου, ὁ (*m.*), at yetiştiren kimse, at yetiştiricisi.

ἱππόβροτος, ος, ον (*adj.*), yarı at yarı insan.

ἱππογνώμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), atları iyi bilen, at konusunda deneyimli.

ἱππόδαμος, ος, ον (*adj.*), at terbiyecisi.

ἱπποδέτης, ου, ὁ (*adj.*), atları bağlamaya yarayan || (*subst.*), ὁ ἱππέ, hippodetes, Atları Bağlayan (Herakles).

ἱπποδρομία, ας, ἡ (*f.*), atlı koşu veya at arabası koşusu.

ἱπποδρόμος, ου, ὁ (*m.*), hafif süvari askeri.

ἱππόδρομος, ου, ὁ (*m.*), atlı koşu veya at arabası koşusu yapılan yer, hipodrom.

ἱππόθεν (*adv.*), atın üstünden.

ἱπποθυτέω, at kurban etmek.

ἱπποκέλευθος, ος, ον (*adj.*), bir araba üzerinde ilerleyen, araba üzerinden savaşan; atla giden, atla yolculuk eden; at sürücüsü.

ἱπποκένταυρος, ου, ὁ (*m.*), yarı insan yarı at.

ἱπποκόμος, ου, ὁ (*m.*), at bakıcısı, seyis; seferde süvariye eşlik eden hizmetkâr.

ἱππόκομος, ος, ον (*adj.*), at yelesiyle süslenmiş.

ἱπποκορυστής, οῦ, ὁ (*m.*), atla veya at arabasının üstünden savaşan, miğfer giymiş savaşçı.

ἱπποκρατέω-ῶ, süvari birliği bakımından üstün olmak.

ἱπποκροτέομαι-οῦμαι, at gürültüleriyle inletmek.

ἱππομανέω-ῶ, atlara aşırı düşkün olmak, atlara tutkulu olmak.

ἱππομανής, ής, ές (*adj.*), atlarla dolu, atların kaynaştığı.

ἱππομανία, ας, ἡ (*f.*), atlara aşırı düşkün olma, at tutkusu.

ἱππομαχέω-ῶ, atla savaşmak, at üzerinde savaşmak, süvari olarak savaşmak.

ἱππομαχία, ας, ἡ (*f.*), süvari birliği savaşı.

ἱππόμαχος, ος, ον (*adj.*), atla savaşan.

ἱππομιγής, ής, ές (*adj.*), yarı at yarı insan.

ἱππονώμας, ου, ὁ (*m.*), atları yöneten, at sürücüsü.

ἱπποπόλος, ος, ον (*adj.*), at yetiştiren, at terbiyecisi; kendini atlara adamış.

ἵππος, ου, ὁ (*m.*), at; (at için) koşum; araba.

ἱπποσύνη, ης, ἡ (*f.*), ata binme, binicilik.

ἱππότης, ου, ὁ (*m.*), arabaya koşulmuş atları idare eden, yani arabacı; atlı, süvari.

ἱπποτροφέω-ῶ (*aor.* ἱπποτρόφησα, *pf.* ἱπποτρόφηκα), at yetiştirmek.

ἱπποτροφία, ας, ἡ (*f.*), at yetiştirme.

ἱπποτρόφος, ος, ον (*adj.*), at besleyen; at yetiştiren.

ἱπποφόρβιον, ου, τό (*n.*), atlı birlik, süvari birliği; hara.

ἴπτομαι (*fut.* ἴψομαι, *aor.* ἰψάμην), ezmek, bunaltmak; zarar vermek; yaralamak.

ἶρις, ἴριδος, ἡ (*f.*), gökkuşağı, ebemkuşağı.

Ἶρις, *voc.* -ι, *gen.* ιδος, *acc.* -ιν, ἡ (*f.*), Iris, tanrıların habercisi.

ἴς, ἰνός, ἡ (*f.*), kas; sinir.

ἰσάζω (*fut.* ἰσάσω; *pass. fut.* ἰσασθήσομαι, *aor.* ἰσάσθην, *pf.* ἴσασμαι), eşit hale getirmek, eşitlemek; -e denk olmak, eşit olmak; -e benzemek || *med.* (*dat.* ile) birine denk olmak, birine eşit olmak.

ἰσαθάνατος, ος, ον (*adj.*), ölümsüzlerle eşit, ölümsüzlere denk.

ἰσαίομαι (yalnızca *praes.*), (*dat.* ile) eşit olmak, denk olmak; benzemek.

ἰσάνεμος, ος, ον (*adj.*), rüzgâr kadar hızlı, rüzgâr kadar süratli.

ἰσάργυρος, ος, ον (*adj.*), gümüşe benzer, gümüşe denk.

ἰσάριθμος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile) sayıca -e eşit, denk.

ἰσηγορία, ας, ἡ (*f.*), *isegoria*, yani konuşma özgürlüğü, eşit söz hakkı; hak eşitliği.

ἰσῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ (*adj.*), aynı yaşta olan, yaşıt, akran.

ἰσημερία, ας, ἡ (*f.*), ekinoks, gece gündüz eşitliği, gün tün eşitliği.

ἴσθμιος, α, ον (*adj.*), isthmos; yani dar geçit, boğaz, kıstak ile ilgili; || (*subst.*) τὰ Ἴσθμια, Isthmia Oyunları, Korinthos yakınlarındaki Isthmos'ta Tanrı Poseidon onuruna düzenlenen panhellenik şölenler kapsamındaki agon'lar.

ἰσθμός, οῦ, ὁ (*adj.*), dar geçit, boğaz; kıstak, berzah.

(1) ἴσκω (yalnızca *praes.*), benzer hale getirmek, benzetmek, benzer kılmak; benzer düşünmek.

(2) ἴσκω (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἴσκον), söylemek, demek, konuşmak, belirtmek.

ἰσοβαρής, ής, ές (*adj.*), eşit ağırlıkta, aynı ağırlıkta.

ἰσοβασιλεύς, έως, ὁ (*m.*), krala denk, krala benzer.

ἰσόγαιος, ος, ον (*adj.*), toprakla aynı düzeyde.

ἰσοδαίμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, tanrıya denk, tanrıya benzer; (*dat.* ile) talihi, şansı birine benzer.

ἰσοδίαιτος, ος, ον (*adj.*), aynı yaşam tarzını sürdüren, yaşam tarzı aynı olan.

ἰσόθεος, ος, ον (*adj.*), tanrıya denk, tanrıya benzer; tanrıya lâyık, tanrıya yakışır; tanrısal, ilahi.

ἰσοθεόω-εῶ, tanrıya benzetmek, tanrılaştırmak.

ἰσοκίνδυνος, ος, ον (*adj.*), eşit derecede tehlikeli, tehlike bakımından eşit, denk.

ἰσόκληρος, ος, ον (*adj.*), eşit miras alan.

ἰσοκρατής, ής, ές (*adj.*), eşit iktidar sahibi, eşit güç sahibi.

Ἰσοκράτης, ους, ο (*m.*), Isokrates, Makedonya Kralı II. Philippos yanlısı fikir ve politikalarıyla tanınan Atinalı ünlü hatip ve devlet adamı.

ἰσοκρατία, ας, ἡ (*f.*), *isokratia*, güç eşitliği, hak eşitliği.

ἰσομέτρητος, ος, ον (*adj.*), eşit ölçüde, ölçü bakımından eşit; eşit büyüklükte.

ἰσομετρία, ας, ἡ (*f.*), eşit ölçü, eşit büyüklük.

ἰσομήκης, ης, ες (*adj.*), uzunluk bakımından eşit, aynı uzunlukta.

ἰσομήτωρ, yalnızca *Dor.* ἰσομάτωρ, ορος, ὁ, ἡ (*adj.*) annesine benzeyen, annesine denk, annesine eşit.

ἰσομοιρέω-ῶ, eşit pay sahibi olmak, eşit pay almak, payı eşit olmak.

ἰσομοιρία, ας, ἡ (*f.*), *isomoiria*, eşit pay, özellikle hak eşitliği.

ἰσόμοιρος, ος, ον (*adj.*), eşit pay sahibi, eşit pay alan.

ἰσόμορος, ος, ον (*adj.*), eşit payı olan; (*dat.* ile) -e benzer, -e benzeyen.

ἰσονομέομαι-οῦμαι, hak eşitliği içinde yaşamak, eşit haklardan yararlanmak, eşit haklara sahip olmak.

ἰσονομία, ας, ἡ (*f.*), *isonomia*, yani demokratik hak eşitliği, yasalar önünde eşitlik, siyasal haklarda eşitlik. Solon yasalarının hukuk alanındaki temel prensibi.

ἰσόνομος, ος, ον (*adj.*), eşit haklardan yararlanan, eşit haklara sahip olan; hak eşitliğine dayanan, demokratik; ἰσ. πολιτεία, demokratik yönetim;

(*subst.*) τὸ ἰσόνομον, demokratik yönetim, demokrasi.

ἰσόπεδος, ος, ον (*adj.*), eşit düzeyde olan, aynı seviyede olan.

ἰσοπλατής, ής, ές (*adj.*), genişliği eşit, genişlik bakımından eşit.

ἰσοπληθής, ής, ές (*adj.*), sayıca eşit, denk; sayı bakımından eşit.

ἰσορροπέω-ῶ, dengede olmak; denk olmak, eşit olmak, aynı ayarda olmak.

ἰσόρροπος, ος, ον (*adj.*), dengede olan; ağırlık bakımından eşit olan; eşit, dengeli.

ἰσορρόπως (*adv.*), dengeli olarak.

ἴσος, η, ον (*adj.*), sayıca eşit, güç bakımından eşit; eşit, denk, aynı, bir; dengeli, orantılı || (*subst.*) ἡ ἴση, τὸ ἴσον, τὰ ἴσα, eşitlik (eşit hak; eşit katılım) || (*adv.*) ἴσον, ἴσα, eşit olarak; ἴσως, belki, olasılıkla, muhtemelen || *comp.* ἰσαίτερος.

ἰσοστάσιος, ος, ον (*adj.*), eşit ağırlıkta.

ἰσοτέλεια, ας, ἡ (*f.*), *isoteleia*, vergide eşitlik, vergi eşitliği.

ἰσοτελής, ής, ές (*adj.*), eşit katkı payı ödeyen || (*subst.*) οἱ ἰσοτελεῖς, Atina'da yerleşmiş olan ve yurttaşlarla aynı vergiye tabi olan sınıf.

ἰσότης, ητος, ἡ (*f.*), eşitlik.

ἰσοτιμία, ας, ἡ (*f.*), *isotimia*, onur ve ayrıcalıklarda eşitlik.

ἰσότιμος, ος, ον (*adj.*), onurlardan eşit olarak yararlanan, önem bakımından eşit.

ἰσοφαρίζω, (*dat. ile*) eşit olmak, denk olmak.

ἰσοφόρος, ος, ον (*adj.*), güç bakımından eşit, denk; güçlü, kuvvetli.

ἰσοχειλής, ής, ές (*adj.*), kenarına kadar yükselen, ağzına kadar gelen.

ἰσοχρονέω-ῶ, eşit zamana sahip olmak.

ἰσοψηφία, ας, ἡ (*f.*), oy eşitliği; oylama hakkı.

ἰσόψηφος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile) biriyle eşit oy alan, eşit oy kazanan.

ἰσόψυχος, ος, ον (*adj.*), duyguları aynı olan.

ἰσόω-ῶ, eşit yapmak, eşit hale getirmek, eşitlemek, eşit kılmak.

ἵστημι (*imp.* ἵστην, *fut.* στήσω, *aor.* ἔστησα; *pass. imp.* ἱστάμην, *fut.* σταθήσομαι, *aor.* ἐστάθην, *II. aor.* ἔστην, *pf.* ἕστηκα, ας, ε, *plur.* ἕσταμεν, ἕστατε, ἑστᾶσι; *imperat.* ἕσταθι, *sub.* ἑστῶμεν, *opt.* ἑσταίην, *inf.* ἑστάναι, *part.* ἑστώς, ῶσα, ός; *pl. pf.* ἑστήκειν, *Att.* εἱστήκη), dikmek, dayamak, doğrultmak, ayağa kaldırmak, kaldırmak; saptamak, tespit etmek, tutturmak, sabit hale getirmek, sabitleştirmek; durdurmak; (*intrans.*) ayakta durmak, ayağa kalkmak, hareketsiz durmak, yükselmek; bulunmak, kalmak.

ἱστίον, ου, τό (*n.*), yelken.

ἱστορέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἱστόρησα, *pf.* ἱστόρηκα), öğrenmek için araştırmak; araştırmak, incelemek, tetkik etmek; bilmek, tanımak; soruşturmak, tahkik etmek; sözlü veya yazılı olarak anlatmak, aktarmak || *med.* araştırmak, soruşturmak, tahkik etmek.

ἱστορία, ας, ἡ (*f.*), sorup öğrenme, araştırma, tetkik; bir araştırmanın sonucu; bilgi; sözlü veya yazılı anlatı, hikâye; tarih.

ἱστορικός, ή, όν (*adj.*), araştırmayla ilgili; tarih araştırmalarına özgü, tarihsel; tarih yazarı, tarihçi.

ἱστοριογράφος, ου, ὁ (*m.*), tarih yazarı, tarihçi.

ἱστός, οῦ, ὁ (*m.*), gemi direği; dokumacılık, dokuma.

ἱστουργέω-ῶ, dokumak, dokumacılık yapmak.

Ἴστρος, ου, ὁ (*m.*), Istros, Tuna Irmağı (Lat. Hister).

ἵστωρ, Att. ἵστωρ, ορος, ὁ, ἡ (*m./f.*) (*gen.* ile) -i bilen, tanıyan kimse; kanunu bilen kimse; yargıç.

ἰσχαλέος, α, ον (*adj.*), kurumuş, kuru.

ἰσχανάω-ῶ, tutmak, alıkoymak, zaptetmek, bırakmamak; bağlanmak, kendini -e vermek || *med.* durmak; (*inf.* ile) -mekte istekli olmak; (*part.* ile) -mekte gecikmek, yavaş kalmak.

ἰσχάνω, (*acc.* ile) -i tutmak; (*dat.* ile) birini tutmak, uzak tutmak, ayrı tutmak, alıkoymak; (acı, duygu) duymak, hissetmek.

ἰσχναίνω (*fut.* -ανῶ, *aor.* ἴσχνανα, *Ion.* ἴσχνηνα; *pass. aor.* ἰσχνάνθην), kurutmak, azaltmak, gücünü azaltmak, zayıflatmak, güçsüzleştirmek; (*mec.*), zayıf düşürmek; cesaretini kırmak, gözünü korkutmak, yıldırmak.

ἰσχνός, ή, όν (*adj.*), kuru, kurumuş; zayıf, cılız, güçsüz; (üslûp için) süssüz, yalın, sade.

ἰσχνότης, ητος, ἡ (*f.*), kuruluk; zayıflık, güçsüzlük; (hitabette) sadelik, süssüzlük.

ἰσχνόφωνος, ος, ον (*adj.*), cılız sesli, sesi zayıf, sesi güçsüz, sesi gür olmayan.

ἰσχνῶς (*adv.*), sertçe, sert bir biçimde; zayıf bir biçimde; (stil için) yalın, sade bir biçimde; süssüz, gösterişsiz.

ἰσχυρίζω (yalnızca *pass. praes. part.*) güçlendirmek, kuvvetlendirmek || *med.* ἰσχυρίζομαι (*fut.* -ιοῦμαι, *aor.* ἰσχυρισάμην), gücünü göstermek; savaşmak, savaşa tutuşmak; (*dat.* ile) -de sebat etmek; ısrar etmek, direnmek.

ἰσχυροποιέω-ῶ, güçlendirmek, güçlü hale getirmek.

ἰσχυρός, ά, όν (*adj.*), güçlü, kuvvetli, sağlam, dayanıklı || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

ἰσχυρῶς (*adv.*), güçlü bir şekilde, çok, çok güçlü || *comp.* -οτέρως veya -ότερον, *sup.* -ότατα.

ἰσχύς, ύος, ἡ (*f.*), fiziksel güç; iktidar, erk, kudret; κατ' ἰσχύν, güçle, zorla, zorlamayla.

ἰσχύω (*imp.* ἴσχυον, *fut.* -ύσω, *aor.* ἴσχυσα, *pf.* ἴσχυκα), nüfuz sahibi olmak, güçlü olmak; üstün gelmek, baskın çıkmak.

ἴσχω (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἴσχον) güçlü bir şekilde tutmak; kendine bağlı olarak tutmak, arkasından sürüklemek; sahip olmak; - değerinde olmak, - etmek; engellemek, engel

olmak, durdurmak; alıkoymak, zaptetmek; durmak, bulunmak || *med.* ἴσχομαι (*imp.* ἰσχόμην), durmak, kalmak, bulunmak.

ἴσως (*adv.*) → ἴσος.

Ἰταλία, ας, ἡ (*f.*), İtalya.

Ἰταλικός, ή, όν (*adj.*), İtalya+ İtalya ile ilgili, İtalya'ya ait.

ἰτέϊνος, η, ον (*adj.*), söğüt ağacıyla, sorgunla ilgili.

ἴτυς, υος, ἡ (*f.*), bir tekerleğin çemberi.

ἰυγή, ῆς, ἡ (*f.*), acı çığlığı, inilti, inleme.

ἰυγμός οῦ, ὁ (*m.*), çığlık, inleme, inilti.

ἰύζω (*fut.* ἰύξω, *aor.* ἴυξα), tiz bir çığlık atmak, tiz bir çığlık koparmak.

Ἰφιγένεια, ας, ἡ (*f.*), Iphigeneia, Agamemnon ile Klytaimestra'nın kızı.

ἰχθυόεις, όεσσα, όεν (*adj.*), balık bakımından zengin, balığı bol.

ἰχθυοπώλης, ου, ὁ (*m.*) balık satıcısı.

ἰχθυοπωλία, ας, ἡ (*f.*), balık ticareti.

ἰχθυοφάγος, ος, ον (*adj.*), balık yiyen, balıkla beslenen.

ἰχθυοφόνος, ος, ον (*adj.*), balıkları öldüren.

ἰχθύς, ύος, ὁ (*m.*), balık.

ἰχνεύω, ardından gitmek, peşine düşmek, izlemek, izinden gitmek.

ἴχνιον, ου, τό ve ἴχνος, εος-ους, τό (*n.*), ayak izi, iz; kalıntı.

ἰχνοσκοπέω-ῶ, bir izi takip etmek.

ἰώδης, ης, ες (*adj.*), menekşeyi andıran, mor.

ἰωή, ῆς, ἡ (*f.*), gürültü; haykırış.

(1) Ἴων, ωνος, ὁ (*m.*), Ion, tüm Hellenlerin ortak mitolojik atası Hellen'in oğlu Ksouthos'un manevi oğlu (evlâtlığı) ve Ionların kökenini oluşturan efsanevi ata.

(2) Ἴων, ωνος, ὁ (*adj.*), Ionia+, Ionia ile ilgili; Ionialı || (*subst.*), οἱ Ἴονες, Ionlar, Hellenlerin dört ana boyundan biri; (özellikle) Ionialılar, yani Hellas'tan gelerek Batı Anadolu'ya yerleşen ve bölgeye adlarını veren Ionlar.

ἰωνιά, ᾶς, ἡ (*f.*), menekşelerle dolu yer; menekşe.

Ἰωνία, ας, ἡ (*f.*), Ionia, Batı Anadolu'da Ionların yerleştiği bölge.

Ἰωνικός, ή, όν (*adj.*), Ionia+ Ionia ile ilgili; Ionialı.

Ἰωνικῶς (*adv.*), Ionialılar tarzında, Ionialılar gibi.

Κ, κ

Κ, κ (κάππα), *kappa*, Eski Yunan alfabesinin onuncu harfi; κʹ = 20; ͵κ = 20.000.

κἀγαθός, καὶ ἀγαθός'un kaynaşmış şekli.

κάγκανος, ος, ον (*adj.*), kuru, kurumuş.

Καδμογενής, ής, ές (*adj.*), Kadmos'un soyundan gelenler.

Κάδμος, ου, ὁ (*m.*), Kadmos, Thebai'ın kurucusu.

κᾶδος: κῆδος'un *Dor.* formu.

καθαγίζω (*fut.* -ιῶ, *aor.* καθήγισα), adamak, kurban olarak sunmak; kurban töreni için yakmak; bir odun yığınının üstüne yerleştirmek, yakmak, bir ölüyü yakmak; gömmek, defnetmek.

καθαγνίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ), arındırmak, temizlemek; kurban olarak sunmak.

κάθαιμος, ος, ον (*adj.*), çok kanlı, kan dolu.

καθαίρεσις, εως, ἡ (*f.*), (kent için) yıkma, yok etme; (servet) yok olma; azalma; zayıflama, zayıflatma; cinayet, insan öldürme.

καθαιρέτης, ου, ὁ (*m.*), yıkıcı, tahrip edici; katil, cani.

καθαιρέω-ῶ, *Ion.* καταιρέω (*fut.* καθαιρήσω, *II. fut.* καθελῶ, *II. aor.* καθεῖλον), yıkmak, indirmek, yerle bir etmek, devirmek, yere yıkmak; öldürmek, canına kıymak; (bir kararı, yasayı) yürürlükten kaldırmak; ele geçirmek, almak, zaptetmek || *med.* καθαιρέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* καθειλόμην) kendisi için alçaltmak, indirmek; yapmak, gerçekleştirmek, yerine getirmek.

καθαίρω (*fut.* καθαρῶ, *aor.* ἐκάθηρα; *pass.* καθαίρομαι, *fut.* καθαρθήσομαι, *aor.* ἐκαθάρθην, daha sonra ἐκαθάρην, *pf.* κεκάθαρμαι), temizlemek, yıkamak, arındırmak, paklamak.

καθάπερ, *Ion.* κατάπερ (*adv.*), aynı şekilde, tıpkı.

καθάπτω (*fut.* -άψω, *aor.* -ῆψα), yukarı bağlamak, asmak.

καθαρεύω, temiz olmak, saf olmak.

καθάριος, ος, ον (*adj.*), temiz, saf, kötülük bulaşmamış.

καθαριότης, ητος, ἡ (*f.*), temizlik, saflık; doğruluk, dürüstlük, düzgünlük.

καθαρίως (*adv.*) temiz olarak, temiz bir biçimde.

κάθαρμα, ατος, τό (*n.*), arınmak için kullanılan sembolik nesne; çöp, pislik, süprüntü.

καθαρμόζω (*aor.* καθήρμοσα) düzenlemek; uygulamak; eklemek, katmak, ilave etmek.

καθαρμός, οῦ, ὁ (*adj.*), arınma, temizlenme, dinsel arınma; (*plur.*) kurban törenlerinde söylenen arındırma şarkıları.

καθαρός, ά, όν (*adj.*), temiz, saf, kirlenmemiş, lekesiz || *comp.* -ώτερος, sup. -ώτατος.

καθαρότης, ητος, ἡ (*f.*), saflık, duruluk; ahlâki temizlik.

καθάρσιος, ος, ον (*adj.*), temizleyen, arındıran (Zeus ve Apollon'un epiteti).

κάθαρσις, εως, ἡ (*f.*), arındırma, temizleme; arındırma seremonisi.

καθαρτήρ, ῆρος, ὁ ve καθαρτής, οῦ, ὁ (*m.*), arındırıcı, arındıran kimse.

καθαρῶς (*adv.*), temiz bir şekilde, onurlu bir şekilde; net, berrak bir şekilde, açıkça || *comp.* -ώτερον, *sup.* -ώτατα.

καθέδρα, ας, ἡ (*f.*), sıra, bank.

καθέζω, -in içine dalmak || *med.* καθέζομαι (*imp.* ἐκαθεζόμην, *fut.* καθεδοῦμαι, daha sonra καθεσθήσομαι ve καθεδῶ, *aor.* ἐκαθεζόμην ve ἐκαθέσθην), oturmak, (yalvarıcılar için) oturarak beklemek; hareketsiz kalmak, tepkisiz kalmak.

καθεῖλον: καθαιρέω-ῶ *II. aor.*

καθείργνυμι ve καθείργω (*imp.* καθείργνυν, *fut.* καθείρξω, *aor.* καθεῖρξα; *pass. aor.* κατειργαθόμην, *pf. part.* καθειργμένος), kapatmak, tıkamak, içeride hapsetmek.

καθελκύω (*fut.* -ύσω, *aor.* καθείλκυσα, *pf.* καθείλκυκα, *pl. pf.* καθειλκύκειν; *pass. aor.* καθειλκύσθην, *pf.* καθείλκυσμαι), gemiyi denize indirmek.

καθέλκω → καθελκύω.

κάθερμα, ατος, τό (*n.*), küpe.

καθεύδω, *Ion.* κατεύδω (*Att. imp.* καθηῦδον, καθεῦδον veya ἐκάθευδον, *fut.* καθευδήσω, aor. ἐκατεύδησα), yatmak, uyumak; tembel olmak, üşengeç olmak, uyuşuk olmak.

καθευρίσκω, bulmak, keşfetmek, icat etmek.

καθηγεμών, όνος, ὁ (*m.*), yol gösterici, kılavuz, rehber.

καθηγέομαι-οῦμαι (*aor.* καθηγησάμην), yol göstermek, kılavuzluk etmek, rehberlik etmek; açıklamak, izah etmek.

καθήκω (*imp.* καθῆκον, *fut.* καθήξω), savaş alanına çıkmak; arenaya çıkmak.

κάθημαι (*sub.* καθῶμαι, *opt.* καθοίμην veya καθήμην, *inf.* καθῆσθαι, *part.* καθήμενος; *imp.* ἐκαθήμην, *fut.* καθήσομαι), oturmak, aynı yerde kalmak, sakin kalmak, hareketsiz olmak, pasif olmak; yerleşmek.

καθημερινός, ή, όν (*adj.*), gündelik, günlük.

καθημέριος, α, ον (*adj.*), bugünle ilgili, bugünkü.

καθιδρύω, oturtmak, yerleştirmek, saptamak, tespit etmek; evini taşımak, nakletmek; ithaf etmek, adamak || *med.* kurmak, dikmek, yükseltmek; adamak, ithaf etmek.

καθιέρευσις, εως, ἡ (*f.*), kurban olarak sunma, kurban etme.

καθιερόω-ῶ, *Ion.* κατιρόω-ῶ (*aor.* καθιέρωσα), kurban olarak sunmak, adamak, ithaf etmek.

καθιέρωσις, εως, ἡ (*f.*), adama, sunma, ithaf.

καθιζάνω (yalnızca *praes.* ve *ep. imp.* καθίζανον), oturmak, ikamet etmek.

καθίζω, *Ion.* κατίζω (*ep. imp.* καθῖζον, *fut.* καθίσω, *Att.* καθιῶ, *aor.* ἐκάθισα, *Att.* καθῖσα, *pf.* κεκάθικα), oturtmak, yerleştirmek; (meclisi) toplantıya çağırmak; oturmak, uzanmak, bulunmak || *med.* (*fut.* καθιζήσομαι), oturmak, yerleşmek.

καθίημι (*fut.* καθήσω, *aor.* καθῆκα, *pf.* καθεῖκα), düşürmek, düşmesine izin vermek; yukarıdan aşağıya atmak, fırlatmak, indirmek; inmek, kendini atmak; düşmek.

καθικνέομαι-οῦμαι (*fut.* καθίξομαι, *II. aor.* καθικόμην), dokunmak, etkilemek.

καθιππάζω, atla gitmek || *med.* καθιππάζομαι (*fut.* -άσομαι), atlı akınlarıyla yakıp yıkmak.

καθιππεύω, atla geçmek, atlı akınlarıyla yakıp yıkmak.

καθίστημι, *Ion.* κατίστημι (*trans: imp.* καθίστην, *fut.* καταστήσω, *aor.* κατέστησα, *pf.* καθέστακα), yerleştirmek, koymak, kurmak, oluşturmak, tesis etmek; (*intrans.: II. aor.* κατέστην, *pf.* καθέστηκα, *pl. pf.* καθεστήκειν), kalkıp gitmek, birinin yanına gelmek; yerleşmek || *med.* καθίσταμαι (*impf.* καθιστάμην, *fut.* καταστήσομαι, *aor.* κατεστησάμην) kurmak, oluşturmak, tesis etmek; yerleştirmek; yerleşmek || *pass.* καθίσταμαι (*fut.* κατασθήσομαι, *aor.* κατεστάθην, pf. καθέστηκα), durmak, hareketsiz olmak, dinlenme halinde olmak; yerleşmek; bulunmak, olmak.

καθοδηγέω-ῶ, ῶ, önderlik etmek, kılavuzluk etmek, yol göstermek; yönetmek, idare etmek.

κάθοδος, ου, ἡ (*f.*), aşağı iniş, iniş; dönüş; periyodik dönüş; dönem, süre.

καθομιλέω-ῶ, görüşmeler yaparak uzlaşmak, uyuşmak, anlaşmak, mutabık kalmak.

καθομολογέω-ῶ, söz vermek, vaat etmek, vaatte bulunmak; evlendirmek üzere vermek, evlendirmek.

καθοπλίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* καθώπλισα), silahlandırmak, silahla donatmak; yenmek, üstün gelmek, baskın çıkmak, galip gelmek, zafer kazanmak.

καθόπλισις, εως, ἡ (*f.*), silahlandırma; silahlanma.

καθοράω-ῶ, *Ion.* κατορῶ (*imp.* καθεώρων, *Ion. imp.* καθώρα, *fut.* κατόψομαι, *II. aor.* κατεῖδον, *pf.* καθεόρακα ve καθεώρακα), görmek, bakmak; seyretmek, incelemek, tetkik etmek, dikkat etmek; fark etmek, farkına varmak; saygı göstermek, hürmet etmek, itibar etmek || *med.* καθορῶμαι, yukarıdan bak-

mak, seyretmek; hayranlıkla bakmak.

καθορμίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* καθώρμισα), limana sokmak, yanaştırmak || *med.* (*aor.* καθωρμισάμην) || *pass. aor.* καθωρμίσθην, *pf.* καθώρμισμαι) kıyıya varmak, kıyıya yanaşmak.

καθοσιόω-ῶ, adamak, kurban olarak sunmak; arındırmak, temizlemek || *med.* (*aor.* καθωσιωσάμην), kendini adamak, kendini feda etmek.

καθότι veya καθ' ὅτι (*conj.*), nasıl, ne şekilde, hangi tarzda; -dığı için, -dığına göre.

καθυβρίζω, *Ion.* καθυβρίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), kötü davranmak; hakaret etmek, sövüp saymak, küfretmek.

καθυμνέω-ῶ, şarkı söylemek, ezgi söylemek.

καθυπερέχω, üstün gelmek, galip gelmek, baskın çıkmak, yenmek.

καθύπερθε, sesliden önce -θεν (*adv.*), yukarıda, yukarıdan; (*gen.* ile) -in tepesinden, üstünden; yukarıda, yukarıya; (zaman için, *gen.* ile) -den önce.

καθυπέρτερος, α, ον, *Ion.* κατυπέρτερος, η, ον (*adj.*), (*gen.* ile) -den daha yukarıda, -den üstün.

καθυπισχνέομαι-οῦμαι (*II. aor.* καθυπεσχόμην), vaat etmek, vaatte bulunmak, söz vermek.

καθύπνιος, ος, ον (*adj.*), uyku sırasında olan; rüyada, düşte olan.

καθυπνόω-ῶ, *Ion.* καθυπνόω-ῶ (*fut.* -ώσω), derin bir şekilde uyumak, derin uykuya dalmak, derin bir uykuda olmak.

καθύπνωσις, εως, ἡ (*f.*), uykuya dalmak, uyumaya başlamak.

καθυποκρίνομαι, bozmak, yıkmak; yok etmek, ortadan kaldırmak, imha etmek; -lik taslamak, kendini - gibi göstermek; (*inf.* ile) - yapıyor gibi görünmek.

καθυστερέω-ῶ (*aor.* καθυστέρησα), arkasından gelmek, sonra gelmek; gecikmek, geç gelmek, geç kalmak; (*gen.* ile) -i eksik, noksan olmak; -i bulunmamak, -den yoksun, -den mahrum olmak.

καθυφίημι (*fut.* -υφήσω, *aor.* -υφῆκα), devletin çıkarlarına ihanet etmek; terk etmek, vazgeçmek || *med.* (*aor.* καθυφηκάμην, *pf.* καθυφεῖμαι), rüşvet almak, rüşvet yemek; bırakıp gitmek, terk etmek; (hekim için) ihmal etmek, ihmalkâr davranmak, özen göstermemek; dikkat etmemek, önem vermemek, önemsememek.

καί (*adv.*), de, da, bile, dahi || (*conj.*) ve, ile; καὶ ... καὶ, hem ... hem.

καινίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ, *aor.* ἐκαίνισα), ilk kez yapmak; yenilemek, yeniden yapmak.

καινολογία, ας, ἡ (*f.*), yeni dil; yeni ifade tarzı.

καινοπαθέω-ῶ, yeni, bilinmeyen bir acı duymak; yeni, bilinmeyen bir duygu tatmak.

καινοπαθής, ής, ές (*adj.*), ilk kez duyan veya hisseden.

καινοποιέω-ῶ (*pf.* κεκαινοποίηκα), yeniden yapmak, tekrarlamak; yenilemek, yenilik yapmak.

καινοποιητής, οῦ, ὁ (*m.*), yenilikçi, yeniliksever.

καινοπρεπής, ής, ές (*adj.*), yeni görünen; garip, tuhaf, acayip, alışılmamış, olağandışı.

καινοπρεπῶς (*adv.*), yeni bir tarzda, yeni bir biçimde.

καινός, ή, όν (*adj.*), yeni, yenilenmiş; beklenmeyen, öngörülmeyen; alışılmamış, olağanüsü; sonradan görme || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

καινόσπουδος, ος, ον (*adj.*), yenilik araştıran, yenilik peşinde koşan.

καινότης, ητος ἡ (*f.*), yenilik; tazelik.

καινοτομέω-ῶ, yeni bir yol açmak, yenilik yapmak, bir devrim yapmak; keşfetmek.

καινοτομία, ας, ἡ (*f.*), (maden ocağı için) yeni bir galeri, tünel açma; yenilik, yenileştirme; yeni yöntem, sistem; alışılmamışlık, olağandışılık.

καινοτόμος, ος, ον (*adj.*), yenileyen; yenilikçi, yeniliksever.

καινότομος, ος, ον (*adj.*), yenilenmiş, yeni.

καινουργέω-ῶ, ilk kez yapmak; yenilemek; garip, alışılmamış bir şey yapmak; garip sözler söylemek.

καινουργία, ας, ἡ (*f.*), yenileştirme, yenileme; devrim, inkılâp.

καινούργιος, α, ον (*adj.*), yeni, yenilenmiş.

καινουργός, ός, όν (*adj.*), yenilik getiren, yenilikçi; yeniden yapılmış, yenileştirilmiş, yenilenmiş.

καινόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐκαίνωσα), bir yenilik yapmak, yenileştirmek, yenilemek; ilk kez kullanmak, açılışını yapmak; bulmak, icat etmek.

καίνυμαι (*imp.* ἐκαινύμην, *pf.* κέκασμαι, *pl. pf.* ἐκεκάσμην), parlamak, ışıldamak; büyük başarı göstermek; üstün gelmek, baskın çıkmak; yenmek, bastırmak; iyi durumda olmak.

καίνω (*fut.* κανῶ, *II. aor.* ἔκανον, *pf.* κέκονα), öldürmek, canına kıymak; yaşamına, hayatına son vermek.

καινῶς (*adv.*), yeni bir biçimde, yeni bir tarzda.

καίνωσις, εως, ἡ (*f.*), yenileme, yenileştirme; yenilik.

καίπερ (*adv.*), -dığı halde, -masına karşın, -masına rağmen.

καίριος, α veya ος, ον (*adj.*), uygun, elverişli, yakışır, yaraşır, yerinde || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

καιρίως (*adv.*), tam sırasında, tam zamanında, uygun zamanda || *comp.* -ωτέρως.

καιρός, οῦ, ὁ (*m.*), uygun zaman, fırsat; avantaj, üstünlük; (*plur.*) koşullar; mevsim.

καίτοι (*adv.*), gerçekte, aslında, doğrusu; bununla birlikte, yine de; (bir *part.* ile birlikte) -masına karşın, -masına rağmen.

καίω, *Att.* κάω (*imp.* ἔκαιον, *Att. imp.* ἔκαον, *ep. imp.* κεῖον, *fut.* καύσω, nadiren καύσομαι, *aor.* ἔκαυσα; *pass.* καίομαι, *fut.* καυθήσομαι, *aor.* ἐκαύθην, *II. aor.* ἐκάην, *pf.* κέκαυμαι, *pl. pf.* ἐκεκαύμην), yakmak, ateşle yok etmek, ateşle imha

etmek; tüketmek, eritip bitirmek.
κακαγγελέω-ῶ, kötü bir haberi bildirmek.
κακανδρία, ας, ἡ (*f.*), korkaklık, cesaretsizlik, yüreksizlik, ödleklik.
κακανέω-ῶ, bilemek, sivriltmek, keskinleştirmek; kışkırtmak, tahrik etmek.
κάκη, ης, ἡ (*f.*), korkaklık, ödleklik; kötülük, fenalık.
κακηγορέω-ῶ, kötü konuşmak, kötülemek, yermek; aşağılamak, hor görmek.
κακηγορία, ας, ἡ (*f.*), iftira, karalama, kara çalma, lekeleme, kara çalma.
κακήγορος, ος, ον (*adj.*), kötüleyen, çekiştiren; iftira eden, iftiracı, müfteri, kara çalıcı.
κακία, ας, ἡ (*f.*), kötülük, kusur; alçaklık; onursuzluk, şerefsizlik; yetersizlik, yetmezlik.
κακίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), yermek, kınamak, ayıplamak; kötü davranmak; korkak hale getirmek, cesaretini kırmak.
κάκιστος, η, ον (*sup.*) → κακός.
κακίων, ων, ον (*comp.*) → κακός.
κακόβιος, ος, ον (*adj.*), kötü bir yaşam süren || *sup.* -ώτατος.
κακόγλωσσος, ος, ον (*adj.*), bir felaketi bildiren, haber veren, felaket tellalı.
κακογνωμοσύνη, ης, ἡ (*f.*), kötü düşünce; kötü karar.
κακοδαιμονέω-ῶ, mutsuz, bedbaht olmak; talihsiz, şanssız olmak, bahtı açık olmamak.
κακοδαιμονία, ας, ἡ (*f.*), mutsuzluk, bedbahtlık; talihsizlik.
κακοδαιμόνως (*adv.*), ne yazık ki, maalesef.
κακοδαίμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), kara bahtlı, talihsiz, şanssız; mutsuz, bedbaht.
κακοδοξέω-ῶ, kötü bir üne sahip olmak, kötü bir şöhreti olmak.
κακοδοξία, ας, ἡ (*f.*), kötü ün, kötü şöhret.
κακόδοξος, ος, ον (*adj.*), kötü bir üne sahip olan; az değer verilen.
κακοεργία, *ep.* -ίη, ης, ἡ (*f.*), kötülük, fenalık.
κακοεργός, ός, όν (*adj.*), kötülük yapan.
κακοήθεια, ας, ἡ (*f.*), kötü karakter; kötülük.
κακοήθης, ης, ες (*adj.*), kötü, fena, şer; (hastalık için) kötücül, habis || *sup.* -έστατος.
κακολογέω-ῶ, hakaret etmek, onurunu kırmak; sövmek, küfretmek; lanetlemek, beddua etmek.
κακολογία, ας, ἡ (*f.*), onurunu kırma, hakaret; iftira, karalama, kara çalma.
κακολόγος, ος, ον (*adj.*), hakaret eden, onurun kıran; hakaret dolu, küçültücü; küfürlü; çekiştiren, kötüleyen.
κακομαχέω-ῶ, korkakça savaşmak.
κακομετρέω-ῶ, hileli bir şekilde ölçmek.
κακόμετρος, ος, ον (*adj.*), kötü ölçülmüş; hileli bir şekilde ölçülmüş.
κακομηχανάομαι-ῶμαι, hileye başvurmak, hile yapmak; komplo kurmak, dolap çevirmek, düzen kurmak.
κακομηχανία, ας, ἡ (*f.*), dalavere, düzen, dolap, hile.
κακομήχανος, ος, ον (*adj.*), düzen kuran, dolap çeviren.
κακόν, οῦ, τό (*n.*), kötülük, fenalık.
κακονοέω-ῶ, komplo kurmak, dolap çevirmek, düzen kurmak.
κακόνοια, ας, ἡ (*f.*), düşmanlık, hasımlık; kötü niyetlilik, kötü yüreklilik.
κακόνομος, ος, ον (*adj.*), kötü kanunlarla idare edilen, kötü yasalarla yönetilen.
κακόνοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), düşmanca, hasmane; kötü niyetli, kötü yürekli.
κακοξενία, ας, ἡ (*f.*), konuksevmezlik.
κακόξενος, ος, ον (*adj.*), konuklardan hoşlanmayan, konuk sevmeyen, misafir sevmeyen.
κακοπάθεια, ας, ἡ (*f.*) → κακοπαθία.
κακοπαθέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *pf.* κεκακοπάθηκα), kötü bir durumda olmak.
κακοπαθία, ας, ἡ (*f.*), kötü davranış; ıstırap, acı.
κακοποιέω-ῶ, kötü davranmak, kötülük yapmak; zarar vermek.
κακοποιΐα, ας, ἡ (*f.*), kötülük etmek, kötülük; zarar, ziyan.
κακοποιός, ός, όν (*adj.*), kötülük eden; zarar veren, zarara neden olan, zararlı.
κακοπολιτεία, ας, ἡ (*f.*), kötü yönetim, kötü idare.
κακοπραγέω-ῶ, mutsuz, bahtsız, bedbaht olmak; talihsiz, şanssız olmak.
κακοπραγία, ας, ἡ (*f.*), mutsuzluk, bahtsızlık, bedbahtlık; talihsizlik, şanssızlık.
κακοπραγμονέω-ῶ, kötü amaçlar beslemek, kötü emeller beslemek, kötü niyet beslemek.
κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ (*f.*), kötülük; kötü yüreklilik.
κακοπράγμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), kötü niyet besleyen; entrikacı, düzenci, dalavereci; kötülük yapan.
κακός, ή, όν (*adj.*), çirkin, hoş olmayan; kötü, fena; kusurlu; uğursuz || *comp. poet.* κακώτερος, genellikle κακίων, *sup.* κάκιστος; ayrıca *comp.* için χείρων veya ἥσσων, *sup.* için χείριστος veya ἥκιστος da kullanılır.
κακοστομέω-ῶ, hakaret etmek, onurunu kırıcı sözler söylemek; sövüp saymak, küfretmek.
κακόστομος, ος, ον (*adj.*), aşağılayıcı, küçültücü, hakaret dolu; küfür dolu.
κακοσχολέω-ῶ, boş zamanını kötü kullanmak, vakit kaybetmek, zaman yitirmek.
κακοσχολία, ας, ἡ (*f.*), zamanını kötü kullanma; zaman kaybı.
κακοτεχνέω-ῶ (*imp.* ἐκακοτέχνουν), kurnazlık yapmak, hile yapmak, entrika yapmak, komplo kurmak, dolap çevirmek.
κακοτεχνής, ής, ές (*adj.*) → κακότεχνος.
κακοτεχνία, ας, ἡ (*f.*), hile, entrika, düzen, komplo, dolap.

κακότεχνος, ος, ον (*adj.*), dalavereci; sinsi, (kötü anlamda) kurnaz.

κακότης, ητος, ἡ (*f.*), kötülük, fenalık; kusur, noksan; korkaklık.

κακοτροπία, ας, ἡ (*f.*), kötü karakter, ahlâk bozukluğu.

κακοτυχέω-ῶ, talihsiz olmak, şanssız olmak; bahtsız olmak.

κακουργέω-ῶ (*aor.* ἐκακούργησα), kötü davranmak; haksızlık etmek, haksızlığa uğratmak; zarar vermek, incitmek; kötü olmak, kusurlu olmak.

κακουργία, ας, ἡ (*f.*), kötülük, fenalık; hile, dalavere, düzen, dolap.

κακοῦργος, ος, ον (*adj.*), kötülükçü, kötülük yapan.

κακούργως (*adv.*), kötü yürekle, kötü niyetle; kırıcı, aşağılayıcı bir biçimde.

κακουχέω-ῶ, kötü davranmak; acı çektirmek, eziyet etmek, sıkıntı vermek; üzmek.

κακουχία, ας, ἡ (*f.*), kötü durum; üzücü durum.

κακοφρονέω-ῶ, kötülük düşünmek; kötü emeller beslemek, kötü niyetleri olmak.

κακόφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), kötü, fena; kötü yürekli, kötü niyetli; mantıksız, akıl dışı, sağduyuya aykırı.

κακοφωνία, ας, ἡ (*f.*), ahenksizlik, uyumsuzluk; ses uyumsuzluğu, kakofoni.

κακό-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐκάκωσα), kötülük yapmak, zarar vermek, incitmek.

κακῶς (*adv.*), kötü bir biçimde; kötülükle, kötü yürekle; onursuz, şerefsiz bir şekilde.

κάκωσις, εως, ἡ (*f.*), kötü davranmak; çok yormak, yorgunluktan bitirmek, hırpalamak.

κάλαθος, ου, ὁ (*m.*), sepet.

καλάμη, ης, ἡ (*f.*), başak; kamış, saz.

κάλαμος, ου, ὁ (*m.*), kamış, saz.

καλέω-ῶ (*imp.* ἐκάλουν, *Ion. imp.* καλέεσκον, *fut.* καλέσω, *Ion.* ve *ep. fut.* καλέω, *Att. fut.* καλῶ, *aor.* ἐκάλεσα, *pf.* κέκληκα; *pass.* καλέομαι-οῦμαι, *fut.* κληθήσομαι, *aor.* ἐκλήθην, *pf.* κέκλημαι), isimlendirmek, ad vermek, demek, nitelendirmek; seslenmek; çağırmak, davet etmek; (tanrılara) seslenmek; istemek.

καλιά, ᾶς, ἡ (*f.*), kulübe, küçük ev; kuş yuvası.

καλιάς, άδος, ἡ (*f.*), küçük ev, kulübe.

καλινδέομαι-οῦμαι (*imp.* ἐκαλινδούμην; *pass. aor.* ἐκαλινδήθην), durmaksızın gidip gelmek.

Καλλίας, ου, ὁ (*m.*), Kallias, Pers Savaşlarına ait barış andlaşması görüşmelerinde Hellenleri temsil eden Atinalı politikacı ve diplomat.

καλλιγραφία, ας, ἡ (*f.*), güzel yazı; güzel üslûp.

καλλιεπέω-ῶ, güzel konuşmak, zarif bir biçimde konuşmak.

καλλιερέω-ῶ, *Ion.* καλλιρέω (*imp.* ἐκαλλιέρουν, *fut.* -ήσω, *aor.* ἐκαλλιέρησα, *pf.* κεκαλλιέρηκα, *pl. pf.* ἐκεκαλλιερήκειν), uygun bir kurban töreni yapmak.

καλλιλογέω-ῶ, güzel konuşmak, düşüncesini güzel sözlerle belirtmek || *med.* καλλιλογέομαι-οῦμαι, hoş bir şekilde konuşmak.

Καλλίμαχος, ου, ὁ (*m.*), Kallimakhos, Hellenistik Çağ Aleksandreia (İskenderiye) Okulu'nun önde gelen temsilcisi, filolog ve ozan.

κάλλιμος, ος, ον (*adj.*), güzel, iyi; uygun, elverişli.

καλλίνικος, ος, ον (*adj.*), güzel bir zafer, galibiyet kazanmış olan.

Καλλῖνος, ου, ὁ (*m.*), Kallinos, Ephesoslu Arkaik Çağ elegeia ozanı.

Καλλιόπη, ης, ἡ (*f.*), Kalliope, epik şiir Musa'sı.

καλλίπαις, αιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), güzel çocukları olan, çocukları güzel.

καλλίπολις, εως, ἡ (*f.*), güzel kent, güzel şehir.

καλλίρροος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), suları güzel akan, güzel akışlı.

Καλλισθένης, ους, *acc.* ην ve η, ὁ (*m.*), Kallisthenes, Aristoteles'in yeğeni, İskender tarihçilerinden.

καλλιστεῖον, ου, τό (*n.*), güzelliğin ödülü.

καλλιστεύω, çok güzel olmak, güzellikte üstün olmak, en güzel olarak kabul edilmek.

κάλλιστος, η, ον (*sup.*) → καλός.

καλλίτεκνος, ος, ον (*adj.*), güzel veya ünlü çocukları olmak.

καλλιφωνία, ας, ἡ (*f.*), güzel ses.

καλλίφωνος, ος, ον (*adj.*), güzel sesli, sesi güzel, hoş sesli || *sup.* -ότατος.

καλλίων, ων, ον (*comp.*) → καλός.

κάλλος, εος-ους, τό (*n.*), güzellik.

καλλύνω (*fut.* -υνῶ), temizlemek; güzel bir bahaneyle savuşturmak; güzelleştirmek, süslemek || *med.* övünmek, gösteriş yapmak.

καλλωπίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* ἐκαλλώπισα), güzelleştirmek, süslemek.

καλλώπισμα, ατος, τό (*n.*), güzelleştirme, süsleme.

καλλωπισμός, οῦ, ὁ (*m.*), süs.

καλοκἀγαθία, ας, ἡ (*f.*), *kalokagathia*, beden ve ruh güzelliği; dürüstlük, doğruluk, iyilik; soyluluk, asillik; Hellenlerde eğitim ideali (hem güzel hem de iyi insan olma).

καλοκἀγατικός, ή, όν (*adj.*), hem beden, hem ruh güzelliğini amaçlayan; dürüst; seçkin, mümtaz, güzide; göze çarpan.

καλοκἀγαθικῶς (*adv.*), (hem beden, hem ruh bakımından) iyi bir adam olarak; dürüstçe.

καλοκἀγαθός (καλὸς καὶ ἀγαθός'un kayn. şekli), ός, όν (*adj.*), hem beden hem ruh bakımından güzel; eksiksiz, kusursuz, yetkin; asil, soylu; onurlu, şerefli; dürüst, doğru.

καλός, ή, όν (*adj.*), güzel, iyi; soylu, asil; onurlu, şerefli || (*subst.*) τὸ καλόν, güzellik, iyilik || *comp.* καλλίων ve καλλιώτερος, *sup.* κάλλιστος.

καλότης, ητος ἡ (*f.*), güzellik; iyilik.

κάλπις, ιδος, ἡ (*f.*), su kabı; kurna; oyların konulduğu kurna.

καλύβη, ης, ἡ (*f.*), kulübe.

καλύβιον, ου, τό (*n.*), küçük kulübe.

κάλυξ, υκος, ἡ, daha sonra ὁ (*f./m.*), bir çiçeğin veya bir meyvenin dış zarı, kabuğu; bitki tohumu.

καλυπτός, ή, όν (*dat.* ile) -ile örtülmüş, gizlenmiş, saklanmış.

καλύπτρα, ας, ἡ (*f.*), örtü, baş örtüsü.

καλύπτω (*fut.* -ύψω, *aor.* ἐκάλυψα; *pass.* καλύπτομαι, *fut.* καλυφθήσομαι, *aor.* ἐκαλύφθην, *pf.* κεκάλυμμαι), saklamak, gizlemek, örtmek.

κάλως, ω, ὁ (*m.*), halat, kordon.

καλῶς (*adv.*), güzelce, güzel bir şekilde.

κάμαξ, ακος, ἡ, bazen ὁ (*f./m.*), asma sırığı.

καμάρα, ας, ἡ (*f.*), kemer; kubbe; kubbeli oda, yatak odası.

καματηρός, ά, όν (*adj.*), yorucu, güç, zahmetli; yorgun, yorulmuş.

κάματος, ου, ὁ (*m.*), yorgunluk; yorucu iş; emek; çaba, gayret.

καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ (*f.*), zürafa.

κάμηλος, ου, ὁ (*m.*), deve.

κάμινος, ου, ἡ (*f.*), ocak, fırın, soba.

κάμμορος, ος, ον (*adj.*), talihsiz, şanssız, bahtsız.

κάμνω (*fut.* καμοῦμαι, *II. aor.* ἔκαμον, *pf.* κέκμηκα), çalışmak, çaba göstermek, gayret etmek; yorulmak, yorgun olmak; sıkıntı çekmek, acı çekmek; hastalanmak.

καμοῦμαι: κάμνω *fut.*

καμπή, ῆς, ἡ (*f.*), (ırmak için) kavis.

κάμπτω (*fut.* κάμψω, *aor.* ἔκαμψα; *pass.* κάμπτομαι, *fut.* καμφθήσομαι, *aor.* ἐκάμφθην, *pf.* κέκαμμαι, -αμψαι, -αμπται vs), eğmek, yatırmak, bükmek, kıvırmak, katlamak.

καμπύλος, η, ον (*adj.*), kavisli, kıvrık.

καναχή, ῆς, ἡ (*f.*), ses; gürültü; çınlama; gıcırtı.

κάνδυς, υος, ὁ (*m.*), üste giyilen kollu bir Pers giysisi.

κάνεον-οῦν, έου-οῦ, plur. εα-ᾶ, τό (*n.*), sepet.

κάνθαρος, ου, ὁ (*m.*), pislik böceği (Lat. cantharus).

κάννα, ης, ἡ (*f.*), saz, kamış.

κάνναβις, εως, ἡ (*f.*), kenevir.

κανονικός, ή, όν (*adj.*), kurallara uygun, düzenli.

κανῶ: καίνω *fut.*

κανών, όνος, ὁ (*m.*), uzun ve düz ağaçtan sopa, sırık; cetvel; kural; model, örnek; Hellenistik Çağ'da, en iyi yazarlar listesi.

κάπετος, ου, ἡ (*f.*), oyuk, çukur; mezar.

καπηλεῖον, ου, τό (*n.*), şarap dükkânı.

καπηλεύω, küçük tüccar olmak; eskicilik yapmak; kötüye kullanmak.

καπηλικός, ή, όν (*adj.*), küçük tüccarla ilgili.

καπηλίς, ίδος, ἡ (*f.*), meyhaneci.

κάπηλος, ου, ὁ (*m.*), küçük tüccar.

καπνίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* ἐκάπνισα, *pf.* κεκάπνικα), dumana boğmak; ise tutmak, tütsülemek.

καπνοειδής, ής, ές (*adj.*), duman renginde olan, füme.

καπνός, οῦ, ὁ (*m.*), duman, sis.

καπνώδης, ης, ες (*adj.*), dumanlı, duman renginde, füme.

Καππαδοκία, ας, ἡ (*f.*), Kappadokia, Orta Anadolu'da bir antik bölge.

κάπραινα, ης, ἡ (*f.*), dişi yaban domuzu.

κάπρος, ου, ὁ (*m.*), yaban domuzu.

κάπτω (*fut.* κάψω, *aor.* ἔκαψα), yutmak için ağzını kocaman açmak, çabucak yemek, yutmak.

Κάρ, Καρός, ὁ (*m./adj.*), Kar, Karialı; οἱ Κᾶρες, Karialılar.

καραδοκέω-ῶ (*aor.* καραδόκησα), dinlemek veya bakmak, incelemek için başını uzatmak.

καρβατίνη, ης, ἡ (*f.*), köylülerin giydiği, deriden yapılmış kaba ayakkabı.

κάρδαμον, ου, τό (*n.*), tere.

καρδία, ας, ἡ (*f.*), kalp, yürek.

καρδιακός, ή, όν (*adj.*) kalp+, kalple ilgili, yürek+, yürekle ilgili.

κάρηνον, ου, τό (*n.*), (insan veya hayvan için) baş, kafa; (dağ için) zirve, tepe, doruk; (kent için) kale.

Καρία, ας, *Ion.* -ίη, -ίης, ἡ (*f.*), Karia, Güneybatı Anadolu'ya (Mugla ili) karşılık düşen antik bölge.

καρίς, ῖδος veya ίδος, ἡ (*f.*), karides.

καρκαίρω, çınlamak, ötmek.

καρκινοβάτης veya καρκινοβήτης, ου, ὁ (*adj.*), yengeç gibi yürüyen.

καρκίνος, ου, ὁ (*m.*), istakoz, yengeç; Yengeç (burç); ur, tümör, kanser.

καρόω-ῶ (*aor.* ἐκάρωσα; *pass. aor.* ἐκαρώθην, *pf.* κεκάρωμαι), derin bir uykuya dalmak.

καρπάλιμος, ος, ον (*adj.*), açgözlülükle kapıp alan; hızlı, süratli, çevik.

καρπογονέω-ῶ, meyve vermek, ürün vermek, mahsul vermek.

καρπογονία, ας, ἡ (*f.*), meyve, ürün verme; verimlilik, üretkenlik, bereket.

καρπός, οῦ, ὁ (*m.*), ürün, meyve; sonuç, netice; bilek, yen.

καρποφόρος, ος, ον (*adj.*), (ağaç ve ülke için) meyve taşıyan, meyve veren, meyveli; (Tanrıça Demeter).

καρπόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐκάρπωσα), ürün vermek, meyve vermek || *med.* καρποῦμαι (*aor.* ἐκαρπωσάμην), ürün almak.

κάρτα (*adv.*), çok, güçlü bir biçimde; tamamen, bütünüyle kuşkusuz, hiç kuşku yok ki.

καρτερέω-ῶ (*aor.* ἐκαρτέρησα; *pass. pf.* κεκαρτέρημαι), sabırlı olmak, sabretmek, sebat etmek; katlanmak, dayanmak; direnmek, ayak diremek.

καρτερία, ας, ἡ (*f.*), ısrar, sebat, kararlılık, azim.

καρτερός, ά, όν (*adj.*), güçlü, dayanıklı, katı, sert.

καρτερῶς (*adv.*), güçlü, kararlı bir biçimde; cesaretle, cesaretli bir şekilde, cesurca.

καρτύνω, sağlam bir şekilde tutturmak, iyice yerleştirmek, saptamak, tesbit etmek; güçlü bir şekilde tutmak || *med.* kendisi için güçlendirmek.

καρύα, ας, ἡ (*f.*), ceviz ağacı.

κάρυον, ου, τό (*n.*), ceviz.

κάρφη, ης, ἡ (*f.*), kuru ot, saman.

κάρφος, εος-ους, τό (*n.*), kabuk parçası; saman çöpü.

καρχαλέος, α, ον (*adj.*), sivri, keskin; sivri dişli.

κάρχαρος, ος, ον (*adj.*), sivri dişli; sivri uçlu, keskin.

Καρχηδόνιος, α, ον (*adj.*), Kartaca+, Kartaca ile ilgili; Kartacalı || (*subst.*) οἱ Καρχηδόνιοι, Kartacalılar.

Καρχηδών, όνος, ἡ (*f.*), Kartaca.

κασία veya κασσία, ας, ἡ (*f.*), tarçına benzeyen bir baharat.

κασιγνήτη, ης, ἡ (*f.*), kız kardeş.

κασίγνητος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), erkek kardeş veya kız kardeş; kan bağıyla akraba.

κάσις, ιος, ὁ, ἡ (*m./f.*), erkek kardeş veya kız kardeş.

κασσίτερος, ου, ὁ (*m.*), kalay, kassiterit (bir kalay cevheri, minerali).

κατά, (sesli harfin önünde) κατ', (sert nefes işareti almış bir sesli önünde) καθ' (*adv.*), yukarıdan aşağıya, aşağı, aşağıda; derinliğine; bütünüyle, tamamen; arkaya, arkada || (*praep.*), (*gen.* ile) yukarıdan, -in üzerinde, üstünde, -in içine, -in dibinde; -mek amacıyla, -mek için, -mek gayesiyle; -e karşı; (*acc.* ile) yukarıdan aşağıya, (zaman için) esnasında, καθ'ἡμέραν, her gün, κατ' ἐνιαυτόν, her yıl; -in içinden, -in yakınında, -in karşısında; (bileşik sözcüklerde) inmek; -e karşı (olumsuz anlamda); -e göre; bütünüyle, bütün olarak, tamamen, büsbütün.

καταβαίνω (*fut.* -βήσομαι, *II. aor.* κατέβην, *pf.* -βέβηκα), inmek, aşağı inmek; varmak, gelmek, ilerlemek; (amacına, hedefine) ulaşmak.

καταβάλλω (*imp.* κατέβαλλον, *fut.* -βαλῶ, *II. aor.* κατέβαλον, *pf.* -βέβληκα), yenmek, devirmek, ters çevirmek, yıkmak; alçaltmak, indirmek || *med.* καταβάλλομαι (*II. aor.* κατεβαλόμην), atılmak, kendini atmak; kurmak, tesis etmek.

καταβάπτω, daldırmak, batırmak.

καταβαρέω-ῶ, aşırı yüklemek, ağırlığı altında ezmek.

κατάβασις, εως, ἡ (*f.*), inme, iniş.

καταβιβάζω (*fut.* -βιβάσω, *Att. fut.* -βιβῶ, *aor.* κατεβίβασα), indirmek; geri itmek, püskürtmek.

καταβιβρώσκω (*fut.* καταβρώσομαι, *aor.* κατέβρωσα, *II. aor.* κατέβρων, *pf.* καταβέβρωκα), yutmak, (bir serveti) yiyip bitirmek, tüketmek, batırmak.

καταβιόω-ῶ (*fut.* καταβιώσομαι, *aor.* κατεβίωσα, *II. aor.* κατεβίων), sonuna kadar yaşamak; yaşamını geçirmek.

καταβοάω-ῶ (*fut.* -βοήσομαι, *Ion. fut.* -βώσομαι), yüksek sesle bağırmak, haykırmak; çığlık atmak.

καταβοή, ῆς, ἡ (*f.*), bağırma; hakaret, onurunu kırma, azarlama; sövme, sövgü, küfür.

καταβολή, ῆς, ἡ (*f.*), temel atma; temel; ilke, prensip; başlangıç.

κατάγαιος, ος, ον (*adj.*), yer altı, yer altında bulunan; yeryüzünde yaşayan, karasal.

καταγγελία, ας, ἡ (*f.*), duyuru, duyurma, bildirme, ilan; suçlama, itham.

καταγγέλλω (*fut.* -ελῶ, *pf.* κατήγγελκα), ilan etmek; dava açmak; kınamak, ayıplamak.

κατάγειος, ος, ον (*adj.*) → κατάγαιος.

καταγέλαστος, ος, ον (*adj.*), gülünç, güldürücü, komik.

καταγελάστως (*adv.*), gülünç bir biçimde, gülünç derecede.

καταγελάω (*fut.* -άσομαι, daha sonra -άσω, *aor.* κατεγέλασα; *pass. fut.* καταγελασθήσομαι, *aor.* κατεγελάσθην, *pf.* καταγεγέλασμαι), (*gen.* ile) alay etmek, alaya almak, eğlenmek.

κατάγελως, ωτος, ὁ (*m.*), alay, eğlenme.

καταγηράσκω ve καταγηράω-ῶ (*fut.* -άσομαι veya -άσω, *aor.* κατεγήρασα, *pf.* καταγεγήρακα), yaşlanmak, ihtiyarlamak, kocamak; çok yaşlı olmak.

καταγίγνομαι, daha sonra καταγίνομαι (*fut.* -γενήσομαι, *II. aor.* κατεγενόμην), bir yerde oturmak, ikamet etmek; bir yerde bulunmak.

καταγιγνώσκω, *Ion.* καταγινώσκω (*fut.* -γνώσομαι, *II. aor.* κατέγνων, *pf.* κατέγνωκα), tanımak, fark etmek, farkına varmak; karar vermek, hüküm vermek; birini (*gen.*) bir şeyle (*acc.*) suçlamak, itham etmek; birini (*gen.* ile) -e (*acc.*) mahkûm etmek.

κατάγνυμι, nadiren καταγνύω (*fut.* κατάξω, *aor.* κατέαξα, *pass.* anlamlı *pf.* κατέαγα; *pass.* κατάγνυμαι, *fut.* καταχθήσομαι, *aor.* κατεάχθην, *part.* καταχθείς, *II. aor.* κατεάγην, *pf.* κατέαγμαι), kırmak, parçalamak, koparmak.

κατάγνωσις, εως, ἡ (*f.*), kötü düşünce, kınama, ayıplama; mahkûm etme, hüküm giydirme; hüküm giyme, mahkûmiyet.

καταγόρευσις, εως, ἡ (*f.*), bildirmek, duyurmak; belirtmek, açıklamak.

καταγορεύω, yüksek sesle duyurmak; suçlamak, itham etmek; kınamak, ayıplamak.

καταγράφω (*imp.* κατέγραφον, *aor.* κατέγραψα), boyamak; kazımak; yazmak, kaydetmek; liste yapmak, listelemek; hesaplamak.

κατάγω (*fut.* κατάξω, *aor.* κατῆξα, *II. aor.* κατήγαγον, *pf.* καταγηόχα), yukarıdan aşağıya indirmek, indirmek, geri getirmek || *med.* κατάγομαι (*imp.* κατηγόμην, *aor.* κατηγαγόμην, *pf.* κατῆγμαι), karaya indirmek, karaya çıkarmak, kıyıya yanaşmak.

καταγωγή, ῆς, ἡ (*f.*), limana indirme; kıyıya inilen yer, yani liman; dinlenme yeri.

καταγωνίζομαι (*fut.* -ίσομαι, *Att.* -ιοῦμαι), bir savaşta yenmek, kazanmak, üstün gelmek, galip gelmek, baskın çıkmak.

καταδαίνυμαι (*fut.* -δαίσομαι, *aor.* κατεδαισάμην), yemek, yutmak; yiyip bitirmek, tüketmek.

καταδακρύω, gözyaşı dökmek, ağlamak.

καταδαμάζω (*fut.* -άσω, *aor.* κατεδάμασα), baskı altına almak; çok yormak, yorgun düşürmek; tüketmek, sonuna kadar kullanmak.

καταδαπανάω-ῶ (*fut.* -ήσω), bol bol harcamak, tüketmek, bitirmek.

καταδάπτω (*aor.* κατέδαψα), yırtmak, parçalamak; yırtıp parçalayarak yemek, oburca yemek, yutmak.

καταδαρθάνω (*fut.* -δαρθήσομαι, *II. aor.* κατέδαρθον, *ep.* κατέδραθον, *pf.* καταδεδάρθηκα), uyumak, geceyi geçirmek.

καταδεής, ής, ές (*gen.* ile) -den yoksun, mahrum, -i eksik, -i noksan, -den aşağı, -in altında; fakir, yoksul.

καταδείκνυμι ve -ύω (*fut.* -δείξω, *aor.* κατέδειξα, *Ion. aor.* -έδεξα), göstermek; öğretmek.

καταδειλιάω-ῶ, korkudan felç olmak; donakalmak; korkuyla gerilemek.

καταδειπνέω-ῶ, bir şölende, ziyafette yemek yemek.

καταδέρκομαι (*fut.* -δέρξομαι, *aor.* κατεδέρχθην, *II. aor* κατέδρακον), yukarıdan bakmak.

κατάδεσις, εως, ἡ (*f.*), bağlamak, tutturmak, düğümlemek.

κατάδεσμος, ου, ὁ (*m.*), bağ; bir düğümle yapılan büyü.

καταδεύω, ıslatmak, su vermek, sulamak.

καταδέχομαι (*med.*), almak; üstüne almak, üstlenmek; kabul etmek.

(1) καταδέω-ῶ (*fut.* -δήσω, *aor.* κατέδησα), sıkıca bağlamak, tutturmak; tutuklamak, hapse atmak; sarmak, kapatmak || *med.* (*fut.* -δήσομαι, *aor.* κατεδησάμην), kendisi için bağlamak, kendine bağlamak.

(2) καταδέω (*fut.* -δεήσω), -den eksik olmak, -den aşağı olmak.

(1) καταδεῶς (*adv.*), yetersiz bir biçimde || *comp.* -δεεστέρως veya -δεέστερον.

(2) καταδεῶς (*adv.*), korkakça, yüreksizce || comp. -δεεστέρως.

κατάδηλος, ος, ον (*adj.*), çok parlak; çok açık, çok belirgin, çok bariz.

καταδίδωμι (*fut.* -δώσω, *scil.* ἑαυτόν), -e atılmak, (bir ırmağın) içine dalmak, girmek (εἰς ve *Acc.* ile).

καταδικάζω, mahkûm etmek, hüküm giydirmek, tutuklamak || *med.* (*aor.* κατεδικασάμην) hüküm giydirmek, mahkûm ettirmek.

καταδίκη, ης, ἡ (*f.*), hüküm giyme, mahkûmiyet; hüküm giydirme, cezalandırma, ceza.

κατάδικος, ος, ον (*adj.*), suçlu ilan edilmiş, suçlu; (*gen.* ile), -e mâhkum edilmiş.

καταδοκέω-ῶ (*aor.* κατέδοξα), karşı düşüncede olmak; kuşkulanmak, şüphelenmek.

καταδουλόω-ῶ, köle yapmak, köleleştirmek, esaret altına almak, boyunduruk altına almak.

καταδούλωσις, εως, ἡ (*f.*), köleleştirme, kölelik; tutsaklık, esaret.

καταδρέπω, toplamak, devşirmek.

καταδρομή, ῆς, ἡ (*f.*), akın, baskın; sığınak.

καταδυναστεύω, bastırmak, baskı yapmak, ezmek, zulmetmek.

καταδύνω → καταδύω.

καταδύω (*imp.* κατέδυον, *fut.* καταδύσω, *aor.* κατέδυσα), daldırmak, batırmak; (*intrans.*: *II. aor.* κατέδυν, *II. pf.* καταδέδυκα || *med.* καταδύομαι, *fut.* -δύσομαι), dalmak, batmak, gömülmek; giyinmek, örtünmek; gizlenmek, saklanmak.

καταέννυμι, *poet.* καθέννυμι (*imp.* καταείνυον), giydirmek, örtmek, kaplamak.

καταζάω-ῶ (*aor.* ve *pf.* için καταβιόω kullanılır), yaşamını geçirmek, yaşamını sürdürmek, ömür sürmek.

καταζεύγνυμι ve -ύω, (arabaya) hayvan koşmak; birbirine bağlamak, eşleştirmek; mola vermek, durmak, kamp kurmak.

κατάζευξις, εως, ἡ (*f.*), hayvan koşma, birbirine bağlama, eşleştirme; mola verme, durma, kamp kurma.

καταζώννυμι ve -ύω (*fut.* -ζώσω), çevresini sarmak, çevrelemek, kuşatmak.

καταθάλπω, iyice ısıtmak, kızdırmak.

καταθαμβέομαι-οῦμαι, korkuyla bakmak; korkmak, ödü patlamak, ödü kopmak.

καταθάπτω (*aor.* κατέθαψα, *poet. aor. inf.* καθθάψαι), gömmek, defnetmek.

καταθαρσύνω veya καταθαρρύνω, -e karşı cesaretlendirmek, yüreklendirmek, teşvik etmek.

καταθεάομαι-ῶμαι, yukarıdan bakmak; dikkatlice bakmak, dikkatlice izlemek.

καταθέω (*fut.* -θεύσομαι), koşarak inmek, -e hücum etmek, saldırmak, baskın yapmak; izlemek; (gemi için) kıyıya varmak, yanaşmak.

καταθεωρέω-ῶ, dikkatle, özenle incelemek; seyretmek, bakmak.

καταθήκη, ης, ἡ (*f.*), depo.

καταθλέω-ῶ, bir savaşta yenmek, zafer kazanmak, galip gelmek.

καταθνήσκω, ölmek, hayatını kaybetmek; yok olmak, ortadan kaybolmak.

καταθνητός, ή, όν (*adj.*), ölümlü, fâni; dayanıksız, geçici.

καταθορυβέω-ῶ, gürültüyle veya çığlıklarla durdurmak, sözünü kesmek; rahatsız etmek; karıştırmak.

καταθραύω, kırmak, parçalamak, paramparça etmek.

καταθυμέω-ῶ, cesaretini tamamen yitirmek.

καταθύμιος, α veya ος, ον (*adj.*), hoş; arzu edilen, istenen.

καταθυμοβορέω-ῶ, kalbini kemirmek, içini kemirmek, yiyip bitirmek.

καταθύω, sunak üzerinde kurban kesmek.

καταιβασίαι, ῶν, αἱ (*f. plur.*), büyüyle gökten indirilen işaretler; yıldırım, şimşek.

καταιβάτης, ου (*adj.*), yıldırım fırlatan (Zeus'un epiteti); toprağa düşen (yıldırım).

καταιγίζω (*Att. fut.* -ιῶ, *aor.* κατῄγισα), (rüzgâr veya fırtına) şiddetli bir şekilde patlamak.

καταιγίς, ίδος, ἡ (*f.*), şiddetli rüzgâr, fırtına, kasırga.

καταιγισμός, οῦ, ὁ (*m.*), bozukluk, karışıklık, düzensizlik.

καταιδέω-ῶ (*fut.* -έσω; *med. fut.* -αιδέσομαι, *aor.* κατῃδέσθην), utanmak, mahcup olmak; birinin önünde korkuyla karışık bir saygı duymak.

καταινέω-ῶ (*imp.* κατῄνουν, *fut.* -έσω, *poet. fut.* -ήσω, *aor.* κατῄνεσα), razı olmak, kabul etmek; onaylamak,

onamak, tasdik etmek, tasdiklemek; vaat etmek, vaatte bulunmak, söz vermek; (bir kızı) evlendirmek üzere vermek.

καταίρω (*fut.* -αρῶ, *aor.* κατῆρα, *aor. part.* κατάρας), kıyıya çıkarmak, karaya çıkarmak; indirmek; kıyıya varmak, yanaşmak, karaya çıkmak.

καταισθάνομαι (*fut.* -αισθήσομαι, *II. aor. sub. 3. pers. sing.* καταίσθῃ), farkına varmak, fark etmek, anlamak; öğrenmek.

καταισχύνω (*fut.* -υνῶ, *aor.* κατῄσχυνα), onurunu, gururunu kırmak; lekelemek, kirletmek.

καταιτιάομαι-ῶμαι (*fut.* -άσομαι, *aor.* κατῃτιάθην, *pf.* κατῃτίαμαι), (*gen.* ile) bir şeyle suçlamak, -den dolayı suçlamak, itham etmek; kınamak, ayıplamak; yermek.

καταιτίασις, εως, ἡ (*f.*), suçlama, itham; ayıplama, kınama; yerme.

κατακαίνω (*fut.* -κανῶ, *II. aor.* κατέκανον, *Dor. inf.* κακκανῆν daha sonra κατακανεῖν, *pf. part.* κατακεκανότες), öldürmek.

κατακαίω, *Att.* -κάω (*fut.* -καύσω, *aor.* κατέκαυσα, *ep. aor.* κατέκηα, *pf.* κατακέκαυκα; *pass.* κατακαίομαι, *Att.* κατακάομαι, *fut.* κατακαυθήσομαι, *aor.* κατεκαύθην, *II. aor.* κατεκάην, *pf.* κατακέκαυμαι), tamamen yakmak; tüketmek, bitirmek, tamamen yok etmek.

κατακαλέω-ῶ, çağırmak, seslenmek, davet etmek; yakarmak, yardıma çağırmak; (sürgünden) geri çağırmak.

κατακαλύπτω (*fut.* -ύψω, *aor.* κατεκάλυψα), tamamen örtmek, tamamen gizlemek.

κατακάμπτω, eğmek, yatırmak, bükmek, kıvırmak, katlamak.

κατάκαρπος, ος, ον (*adj.*), meyve, ürün bakımından zengin; verimli, bereketli.

κατακάρπως (*adv.*), bol bol, çok bol, bolca.

κατακάρφω, tamamen kurutmak, kavurmak.

κατακαύτης, ου, ὁ (*m.*), ölüleri veya kurbanları yakan.

κατάκειμαι (*imp.* κατεκείμην, *fut.* -κείσομαι), uzanmak, yatmak.

κατακείρω (*fut.* -κερῶ), kesmek, keserek yontmak, traşlamak; yıkmak, yıkıntı haline getirmek, harap etmek, yağmalamak, talan etmek, kırıp geçirmek.

κατακείω, yatmak niyetinde olmak, yatmaya gitmek.

κατακηρύσσω, *Att.* -ττω (*fut.* -ύξω), bir tellal aracılığıyla duyurmak, ilan etmek, bildirmek.

κατακλαίω, *Att.* κατακλάω (*fut.* -κλαύσομαι, *aor.* κατέκλαυσα), ağlamak, gözyaşı dökmek.

κατακλάω-ῶ (*fut.* -άσω; *pass. aor.* κατεκλάσθην), kırmak; eğmek, yatırmak, bükmek; zayıflatmak, güçsüzleştirmek; devirmek, yıkmak.

κατακλείω, *Ion.* -κληΐω, *Eski Att.* -κλῄω (*fut.* -κλείσω, *aor.* κατέκλεισα; *pass. aor.* κατεκλείσθην, *pf.* κατακέκλεισμαι veya κατακέκλειμαι), kapatmak; tutuklamak, hapsetmek; zorlamak, mecbur etmek, mecbur bırakmak.

κατακλίνω (*fut.* -κλινῶ, *aor.* κατέκλινα), yerleştirmek, koymak; bir yatağa uzatmak; devirmek, yıkmak, al aşağı etmek || *med.* κατακλίνομαι (*fut.* κατακλιθήσομαι, *II. fut.* -κλινοῦμαι, *aor.* κατεκλινάμην) || *pass.* κατακλίνομαι (*fut.* κατακλιθήσομαι, *II. fut.* -κλινήσομαι, *II. aor.* κατεκλίνην, daha sonra *I. aor.* κατεκλίθην, *pf.* κατακέκλιμαι), eğilmek, çökmek; uzanmak, yatmak.

κατάκλισις, εως, ἡ (*f.*), yatma, uzanma.

κατακλύζω (*fut.* -ύσω, *aor.* κατέκλυσα), suyla örtmek, suyla kaplamak, su altında bırakmak.

κατακλυσμός, οῦ, ὁ (*m.*), su baskını, sel.

κατακοιμάω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* κατεκοίμησα), yatmaya göndermek, yatırmak.

κατακοιμίζω (*fut.* -ίσω, *aor.* κατεκοίμισα), (çocukları) yatırmak; uyutmak.

κατακολουθέω-ῶ (imp. κατηκολούθουν), yakından izlemek; bağlanmak, kendini vermek; biriyle uzlaşmak, anlaşmak; (*dat.* ile) -e uymak, uygun düşmek, kendini uyarlamak; -e itaat etmek, boyun eğmek.

κατακολυμβάω-ῶ, suya dalmak, suyun altına dalmak.

κατακομίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* κατεκόμισα, *pf.* κατακεκόμικα), dış ülkeden almak, ithal etmek.

κατακόπτω (*fut.* -κόψω, *aor.* κατέκοψα), kesmek, parçalara ayırmak, parçalamak, kırmak; öldürmek, ortadan kaldırmak.

κατακοσμέω-ῶ (*aor.* κατεκόσμησα), düzenlemek, düzene koymak; donatmak, süslemek.

κατακόσμησις, εως, ἡ (*f.*), düzene koyma, düzenleme; süsleme, süs.

κατάκοσμος, ος, ον (*adj.*), süslenmiş, süslü, bezeli.

κατακούω (*imp.* κατήκουον, *fut.* -ούσομαι, *aor.* κατήκουσα), (*acc.*) -i net bir şekilde duymak; (*gen.* ile) birine veya bir şeye kulak vermek; (*dat.* ile) birinin sözünü dinlemek; itaat etmek, boyun eğmek.

κατακρατέω-ῶ (*aor.* κατεκράτησα), üstün olmak, üstün gelmek, baskın çıkmak, yenmek, bastırmak; çok güçlü, kuvvetli olmak.

κατακρεμάννυμι veya -ύω (*fut.* -κρεμάσω, *aor.* κατεκρέμασα), asmak.

κατάκρηθεν veya κατὰ κρῆθεν (*adv.*), tepeden tırnağa, baştan aşağı, tamamen, tam olarak, bütünüyle, tümüyle.

κατακρίνω (*fut.* -κρινῶ, *aor.* κατέκρινα), yargılamak, bir kararı bildirmek || *pass.* κατακρίνομαι (*aor.* κατεκρίθην, *pf.* κατακέκριμαι), mahkûm edilmek, hüküm giymek.

κατακτάομαι-ῶμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* κατεκτησάμην), edinmek, ele geçirmek, sahip olmak.

κατακτείνω (*fut.* -κτενῶ, *Ion. fut.* -κτανῶ, *aor.* κατέκτεινα, *II. aor.* κατέκτανον, *poet.* κατέκταν, *pf.* κατέκτονα), öldürmek, ortadan kaldırmak, katletmek.

κατακυκλόω-ῶ, bir çember içine almak, kuşatmak.

κατακυλίνδω veya κατακυλίω (*fut.* -ίσω; *pass. aor.* κατεκυλίσθην, *pf.* κατακεκύλισμαι, *pf. part.* κατακεκυλισμένος), devirmek, yere yıkmak, yuvarlamak.

κατακύπτω (*aor.* κατέκυψα), bakmak için başını eğmek, eğilmek; utançtan gözlerini indirmek, utançtan yere bakmak.

κατακυρόω-ῶ, doğrulamak, onaylamak, onamak, tasdik etmek.

κατακωλύω, engellemek, engel olmak, mâni olmak; alıkoymak, bırakmamak, gitmesine engel olmak.

καταλαγχάνω, kurada elde etmek, kurada kazanmak.

καταλαλέω-ῶ, birine karşı konuşmak; birinin önünde, karşısında konuşmak; kınamak, ayıplamak.

καταλαμβάνω (*fut.* -λήψομαι, *Ion. fut.* -λάμψομαι, *II. aor.* κατέλαβον, *pf.* κατείληφα, *Ion. pf.* καταλελάβηκα), ele geçirmek, elde etmek, işgal etmek; anlamak, kavramak; zorlamak, mecbur etmek.

καταλάμπω (*fut.* -λάμψω), aydınlatmak; parlamak, ışıldamak.

καταλγέω-ῶ (*pf.* κατήλγηκα), şiddetli, keskin bir acı duymak.

(1) καταλέγω (*fut.* -λέξω, *aor.* κατέλεξα, *pf.* κατείλοχα; *pass. aor.* κατελέχθην ve κατελέγην, *II. aor.* κατελέγην, *pf.* κατείλεγμαι), seçmek; gözden geçirmek, incelemek; ayrıntılı, detaylı olarak açıklamak; numaralandırmak; bir listeye kaydetmek, yazmak.

(2) καταλέγω (yalnızca *med. fut.* καταλέξομαι, *aor. 3. pers. sing.* κατελέξατο, *II. aor. 3. pers. sing.* κατέλεκτο, *part.* καταλέγμενος, *pf. inf.* καταλέχθαι), yatmaya gitmek, yatmak.

καταλείβω (*fut.* -ψω), damla damla akıtmak, dökmek.

καταλείπω (*fut.* -λείψω, *aor.* κατέλειψα, *II. aor.* κατέλιπον; *pass. fut.* καταλείψομαι, *aor.* κατελείφθην, *pf.* καταλέλειμμαι), terk etmek, arkasında bırakmak, geride bırakmak; serbest bırakmak; yapmasına izin vermek.

καταλείφω (*fut.* -ψω, *aor.* κατήλειψα; *pass. aor.* κατηλείφθην, *pf.* καταλήλιμμαι ve κατήλειμμαι), sıvamak, bulamak; yağ sürmek, yağlamak.

καταλήγω (*aor.* κατέληξα), sonuna gelmek, durmak; sonuçlanmak; sonuçlandırmak, bitirmek, durdurmak, artık yapmamak.

καταλήθομαι (yalnızca *praes. 3. pers. plur.* καταλήθονται), (*gen.* ile) tamamen unutmak, artık hatırlamamak.

καταληκτικῶς (*adv.*), eksik, noksan bir biçimde; yarım yamalak, şöyle böyle.

καταληπτικός, ή, όν (*adj.*), algılanabilir, anlaşılabilir, kavranabilir; açık, net.

καταληπτός, ή, όν (*adj.*), (tanrılar tarafından) ele geçirilmiş, (bir hastalığa) tutulmuş; yakalanabilir, elde edilebilir; algılanabilir, anlaşılabilir, kavranabilir.

κατάληψις, εως, ἡ (*f.*), almak, ele geçirmek, sahip olmak; algılama, anlama, kavrama.

καταλλάσσω, *Att.* -ττω (*fut.* -άξω, *aor.* κατήλλαξα; *pass. aor.* κατηλλάχθην, *II. aor.* κατηλλάγην), değiştirmek, değiş tokuş yapmak, takas etmek; uzlaştırmak, aralarını bulmak || *med.* καταλλάσσομαι, *Att.* -άττομαι, (*aor.* κατηλλαξάμην), değiştirmek, takas etmek; satmak; duygularını değiştirmek; (bir savaşı) durdurmak.

καταλογίζομαι (*fut.* -ίσομαι, *Att. fut.* ιοῦμαι, *aor. act.* anlamda κατελογισάμην, *pass.* anlamda κατελογίσθην), tahmin etmek, önceden kestirmek, hesaplamak; varsaymak, farz etmek, kabul etmek.

κατάλογος, ου, ὁ (*m.*), vatandaş listesi; askerlik görevi için kaydedilen vatandaşların listesi.

καταλυμαίνομαι, tahrip etmek, mahvetmek, yıkmak, yıkıntı haline getirmek, yok etmek.

κατάλυσις, εως, ἡ (*f.*), çözme, bozma, yıkım, yıkma; sona erdirme, son verme, sonuçlandırma, bitirme.

καταλύω, çözmek, bozmak, yıkmak, tahrip etmek; son vermek, sonuçlandırmak, bitirmek.

καταμανθάνω (*fut.* μαθήσομαι, *II. aor.* κατέμαθον, *pf.* καταμεμάθηκα), dikkatle incelemek, öğrenmeye çalışmak, tetkik etmek; algılamak, anlamak, fark etmek, farkına varmak; öğrenmek, bilgi edinmek.

καταμαντεύομαι (*aor.* κατεμαντευσάμην), (geleceği) tahmin etmek, önceden görmek, öngörmek, kestirmek.

καταμαρτυρέω-ῶ, birine karşı tanık getirmek; sahte tanıklarla suçlamak, itham etmek || *pass.* tanıklarla suçlanmak.

καταμάχομαι (*aor.* κατεμαχεσάμην, *pf.* καταμεμάχημαι), bir savaşta yenmek, galip gelmek, savaşı kazanmak.

καταμελέω-ῶ (*gen.* ile) tamamen ihmal etmek, önemsememek, savsaklamak; küçümsemek, hor görmek.

καταμέμφομαι (*fut.* -μέμψομαι, *aor.* κατεμεμψάμην; *pass. aor.* κατεμέμφθην), kınamak, ayıplamak, yermek.

κατάμεμψις, εως, ἡ (*f.*), kınama, ayıplama; yerme; suçlama, itham.

καταμένω (*fut.* -μενῶ, *aor.* κατέμεινα), kalmak; hareketsiz kalmak, kımıldamamak, aynı durumda kalmak, aynı konumda kalmak; (iktidar için) sürmek, devam etmek.

καταμερίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), paylaştırmak, bölüştürmek, dağıtmak.

καταμετρέω-ῶ, ölçmek; paylaştırmak, bölüştürmek, üleştirmek, dağıtmak.

καταμηνύω, göstermek, işaret etmek, açıklamak; kınamak, ayıplamak; suçlamak, itham etmek.

καταμίγνυμι veya -ύω (*fut.* -μίξω, *aor.* κατέμιξα), karıştırmak, karmak, birleştirmek || *med.* καταμίγνυμαι

(*imp.* κατεμιγνύμην, *pf.* καταμέμιγμαι), karışmak, birleşmek.

κατάμιξις, εως, ἡ (*f.*), karışma, karışım.

καταμισθοφορέω-ῶ (*aor.* κατεμισθοφόρησα), ücret vermek, ücretle çalıştırmak.

καταμνημονεύω, hatırlamak, anımsamak, aklına gelmek.

καταμονομαχέω-ῶ, teke tek dövüşte yenmek, galip gelmek.

καταμύνομαι (*aor.* κατημυνάμην), (*gen.* ile), birinden intikam almak, öç almak.

κατάμυσις, εως, ἡ (*f.*), gözlerini aşağı indirme, yere bakma.

καταμύσσω, *Att.* -ύττω, derisini yüzmek, derisini soymak; yırtmak, parçalamak || *med.* yırtılmak, sıyrılmak.

καταμύω (*aor.* ἐκαμμυσα), gözlerini kırpmak; gözlerini kapamak.

καταναγκάζω, zorlamak, mecbur bırakmak; işkence etmek.

καταναίω (*ep. aor.* κατένασσα), yerleştirmek, oturtmak; || *pass. aor.* κατενάσθην, bir yere, bir yerde yerleşmek; bir yerde oturmak.

καταναλίσκω (*imp.* κατανάλισκον, *fut.* -αναλώσω, *aor.* κατηνάλωσα, *pf.* κατηνάλωκα; *pass. aor.* κατηναλώθην, *pf.* κατηνάλωμαι), harcamak, tüketmek, bitirmek, yok etmek.

κατανάλωσις, εως, ἡ (*f.*), harcama, sarf etme; tüketme, bitirme.

καταναυμαχέω-ῶ (*aor.* κατεναυμάχησα), (deniz savaşında) kazanmak, yenmek, galip gelmek.

κατανέμω (*fut.* -νεμῶ, *aor.* κατένειμα, *pf.* κατανενέμηκα), dağıtmak, paylaştırmak, parçalara ayırmak, bölmek, bölüştürmek, üleştirmek || *med.* (*aor.* κατενειμάμην), (kurayla) bölünmek, parçalara ayrılmak.

κατανεύω (*fut.* -εύσομαι daha sonra -εύσω, *aor.* κατένευσα), başıyla tasdik etmek, baş işareti yapmak; vaat etmek, vaatte bulunmak, söz vermek.

κατανεφόω-ῶ (*fut.* -ώσω), bulutlarla örtmek, bulutlarla gizlemek, karartmak.

κατανέω, *Ion.* -νήω (*fut.* -νήσω, *aor.* κατένησα), yığmak, bir araya toplamak, biriktirmek.

κατανοέω-ῶ (*aor.* κατενόησα), anlamak, fark etmek, farkına varmak; düşünmek; incelemek, gözlemlemek, tetkik etmek; öğrenmek.

κατανόησις, εως, ἡ (*f.*), anlama, fark etme; inceleme, tetkik, gözlem.

κατάνομαι (yalnızca *praes.*), (mal, servet için) tükenmiş olmak, tükenmek, bitmek, eriyip gitmek.

καταντάω-ῶ (*imp.* κατήντων, *fut.* -ήσω, *aor.* κατήντησα, *pf.* κατήντηκα), varmak, ulaşmak; sonu -e varmak; sona ermek, sonuçlanmak; sonuçlandırmak, bitirmek.

καταντία (*adv.*), doğrudan doğruya; açıkça, herkesin gözü önünde, alenen, gizlemeden; karşı karşıya, yüz yüze.

καταντίον (*adv.*), doğrudan doğruya, açıkça, herkesin gözü önünde, alenen, gizlemeden; (*gen.* veya *dat.* ile) -in karşısında.

κατανύω, *Att.* -ύτω (*fut.* -ύσω, *aor.* κατήνυσα), sonuna vardırmak, tamamlamak, bitirmek, ikmal etmek, gerçekleştirmek; yıkmak, yıkıntı haline getirmek, yok etmek, ortadan kaldırmak.

κατάξιος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* ile) -e değer; lâyık, yaraşır, -i hakeden.

καταξιόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* κατηξίωσα), lâyık görmek, uygun görmek, yakıştırmak; karar vermek, hüküm vermek; emretmek, buyurmak; istemek.

καταξίως (*adv.*), -e yakışır bir biçimde, lâyık biçimde; gerektiği gibi, gereği gibi.

καταπατέω-ῶ, ayaklar altına almak, çiğnemek; hor görmek.

κατάπαυσις, εως, ἡ (*f.*), durdurma, engelleme, mâni olma; altüst etme, yıkım; tahribat, harap etme; ziyan, zarar.

καταπαύω, *poet.* καππαύω (*aor.* κατέπαυσα), durdurmak, sonuçlandırmak, son vermek; engellemek, engel olmak, mâni olmak; dinlenmek, istirahat etmek.

καταπειθής, ής,- ές (*adj.*), uysal, söz dinler, yumuşak başlı, itaatkâr.

καταπείθω, ikna etmek, inandırmak; kandırmak; karar verdirmek.

καταπειλέω-ῶ (*aor.* κατηπείλησα), tehdit etmek, tehditlerle söylemek.

καταπειράζω (*aor.* κατεπείρασα), bir girişimde bulunmak, teşebbüs etmek, koyulmak; -meye çalışmak, -meye teşebbüs etmek.

καταπέμπω, deniz üzerinden göndermek.

καταπέρδω (*Il. aor.* κατέπαρδον, *pf.* καταπέπορδα), alay etmek, alaya almak, eğlenmek; aldırmamak, aldırış etmemek, önemsememek, önem vermemek, boş vermek.

καταπέσσω, *Att.* -ττω (*fut.* -πέψω, *aor.* κατέπεψα), (yiyeceği) pişirmek; sindirmek, hazmetmek; katlanmak, dayanmak, tahammül etmek.

καταπετάννυμι ve -ύω (*fut.* -πετάσω, *Att. fut.* -πετῶ, *aor.* κατεπέτασα; *pass. pf. part.* καταπεπταμένος), açmak, yaymak; örtmek, kaplamak.

καταπέτομαι (*fut.* -πτήσομαι, *aor.* 3. *pers. sing.* κατέπτατο, *act. Il. aor.* κατέπτην; *med. part.* καταπτάμενος, *Il. aor.* κατεπτόμην, *sub.* κατάπτωμαι, *opt.* καταπτοῖο), yüksekte uçmak; uçarak inmek.

καταπετρόω-ῶ (*fut.* -ώσω), taşa tutmak; taşla vurarak öldürmek.

καταπήγνυμι ve -ύω (*fut.* -πήξω, *aor.* κατέπηξα, *pf.* καταπέπηγα; *pass. Il. aor.* κατεπάγην), toprağa sokmak, daldırmak; sıkıca tutturmak.

καταπηδάω-ῶ (*fut.* -ήσομαι, *aor.* κατεπήδησα), (ἀπό ve *gen.* ile) bir yerden aşağı atlamak, sıçramak.

καταπιαίνω (*pass. aor.* κατεπιάνθην, *pf.* καταπεπίασμαι), şişmanlatmak, semirtmek.

καταπίμπλημι (*fut.* -πλήσω), tamamen doldurmak, tıka basa doldurmak, ağzına kadar doldurmak.

καταπίμπρημι (*fut.* -πρήσω), tamamen yakmak, ateşe vermek.

καταπίνω (*fut.* -πίομαι, *Il. aor.*

κατέπιον, *pf.* καταπέπωκα), yutmak, içine çekmek; tüketmek, bitirmek.

καταπιπράσκω (*pass. aor.* καταπραθείς), satmak.

καταπίπτω (*fut.* -πεσοῦμαι, *II. aor.* κατέπεσον, *pf.* καταπέπτωκα), düşmek; devrilmek; (hataya, mutsuzluğa vs) düşmek; zayıflamak; hastalanmak.

καταπιστεύω, güvenmek, inanmak, bel bağlamak.

καταπίστωσις, εως, ἡ (*f.*), garanti, güvence, teminat.

καταπλάσσω, *Att.* -ττω (*fut.* -πλάσω, *aor.* κατέπλασα), sıvamak, bulamak.

καταπλαστός, ή, όν (*adj.*), sıvamaya yarayan; düzgün sürülmüş; içten olmayan, yapmacık, yapay, doğal olmayan.

καταπλέκω (*aor.* κατέπλεξα), sarmak, sarıp sarmalamak; örmek.

καταπλέω-ῶ, *Ion.* -πλώω (*fut.* -πλεύσομαι, *aor.* κατέπλευσα, *Ion. aor.* κατέπλωσα, *pf.* καταπέπλευκα), denizde -e doğru gitmek; karaya çıkarmak.

κατάπλεως, ως, ων (*gen.* ile) -ile dolu, -ile doldurulmuş.

καταπλήξ, ῆγος, ὁ, ἡ (*adj.*), kolayca korkan, korkak, ödlek.

καταπλήσσω, *Att.* -πλήττω (*fut.* -πλήξω, aor. κατέπληξα), hayranlık veya korkudan şaşırtmak; hayranlık veya korkudan donakalmak, şaşırmak, afallamak.

κατάπλοος-ους, όου-ου, ὁ (*m.*), kıyıya çıkarma, boşaltma, indirme, tahliye; kıyıya çıkma.

καταπλουτίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), zenginleştirmek.

καταπλύνω, su dökerek yıkamak, suyla temizlemek.

καταπνέω, *ep.* καταπνείω (*fut.* -πνεύσω, *aor.* κατέπνευσα), üzerine üflemek, esmek; ilham vermek, esinlemek.

καταπνίγω (*aor.* κατέπνιξα), boğmak; söndürmek; durdurmak, bastırmak.

καταπολεμέω-ῶ, savaşta yenmek, kazanmak, galip gelmek; savaşmak.

καταπολιτεύομαι (*aor.* κατεπολιτευσάμην), aldatmaya, kandırmaya çalışmak; baştan çıkarmak, kandırmak; siyasal yollarla yenmek; kurnazlıkla, hileyle yenmek.

καταπονέω-ῶ, yorgunluktan bitkin hale getirmek; ezmek, bunaltmak, bastırmak; tüketmek.

κατάπονος, ος, ον (*adj.*), çok yorgun, bitmiş tükenmiş, bitkin, bitap.

καταποντίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* κατεπόντισα), denize atmak, denize fırlatmak.

καταποντόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* κατεπόντωσα), denize atmak || *med.* denizde boğulmak.

κατάπραξις, εως, ἡ (*f.*), bitirme, tamamlama, ikmal; gerçekleştirme, yapma, ifa.

καταπράσσω, *Att.* -ττω (*aor.* κατέπραξα), bitirmek, tamamlamak; gerçekleştirmek, yapmak; elde etmek, ele geçirmek; almak || *med.* καταπράσσομαι, *Att.* -άττομαι, (*fut.* -άξομαι), kendisi için yapmak, gerçekleştirmek; kendisi için elde etmek, almak.

καταπραΰνω, *ep.* -πρηΰνω (*aor.* κατεπράϋνα), yatıştırmak, sakinleştirmek, teskin etmek.

καταπροδίδωμι (*fut.* -προδώσω, *aor. inf.* -προδοῦναι), birini bir başkasına teslim etmek; ihanet etmek.

κατάρα, ας, ἡ (*f.*), lanet, beddua, ilenç, ah.

καταράομαι-ῶμαι, *Ion.* καταρέομαι (*fut.* -άσομαι, *Ion. fut.* -ήσομαι, *aor.* κατηρασάμην), birine beddua etmek, ah etmek, lanet okumak, kötülüğünü istemek, ilenmek.

καταράσσω, *Att.* -άττω (*aor.* κατήραξα), yere atmak, şiddetle atmak; kırmak, yok etmek.

κατάρατος, ος, ον (*adj.*), lanetli, lanetlenmiş, melun, kargışlı, belâlı.

κάταργμα, ατος, τό (*n.*), bir kurban töreninde ilk sunu, ilk ritüellerin yapılması.

καταργυρόω-ῶ (*fut.* -ώσω), gümüşle kaplamak; parayla baştan çıkarmak, satın almak.

καταριθμέω-ῶ, saymak, sayımını yapmak, hesaplamak; - olarak bakmak, - olarak görmek || *med.* καταριθμοῦμαι (*pf.* κατηρίθμημαι), hesaplamak, saymak.

καταρκέω-ῶ, bol bol yetmek; (*impers.*) καταρκεῖ, (*inf.* ile) -mek yeter, yeterlidir.

καταρνέομαι-οῦμαι, inkâr etmek, reddetmek, yadsımak, kabul etmemek.

καταρρᾳθυμέω-ῶ, ihmal yüzünden kaybetmek; tembel olmak; ihmalci olmak, ihmalkâr olmak, ihmal etmek, savsaklamak.

καταρράκτης, ἡ, ὁ (*adj.*), düşen, atılan || (*subst.*) ὁ καταρράκτης, çağlayan, şelale, çavlan.

καταρρέω-ῶ (*imp.* κατέρρεον, *fut.* -ρεύσομαι ve -ρυήσομαι, *aor.* κατερρύην, *pf.* κατερρύηκα), akmak, fışkırmak; düşmek; üzerine atılmak.

καταρρήγνυμι ve -ύω (*fut.* -ρρήξω, *aor.* κατέρρηξα, *pf.* κατέρρηχα), baştan aşağı parçalamak, yolmak, koparmak.

καταρρίπτω, *poet.* καταρίπτω (*aor.* κατέρριψα), aşağı atmak; yere yıkmak, devirmek; hor görmek, küçümsemek.

καταρροή, ῆς, ἡ (*f.*) → κατάρροια.

κατάρροια, ας, ἡ (*f.*), bir nehrin akışı.

κατάρροος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), aşağı doğru akan, aşağıya akan.

κατάρρυτος, ος, ον (*adj.*), sulanmış, ıslanmış, su altında kalmış.

κάταρσις, εως, ἡ (*f.*), kıyıya çıkılan yer, kıyının yanaşılabilir yeri.

καταρτάω-ῶ (*aor.* κατήρτησα), asmak; ayarlamak; düzeltmek, düzenlemek, düzene sokmak.

καταρτίζω (*aor.* κατήρτισα), düzenlemek, düzene koymak; donatmak; süslemek; yönetmek.

κατάρτισις, εως, ἡ (*f.*), iyi yönetim, iyi yöneticilik; uzlaştırma, uzlaşma; barıştırma, barışma.

κατάρτυσις, εως, ἡ (*f.*), yetiştirme, eğitme; disiplin altına alma.
καταρτύω (*pf.* κατήρτυκα), (bir yemeğe) çeşni katmak, baharat katmak; donatmak, donanımını sağlamak; hazırlamak, uygun duruma getirmek; oluşturmak.
κατάρχω (*imp.* κατῆρχον, *fut.* -άρξω *aor.* κατῆρξα), başlamak; işaret vermek; (*gen.* ile) -in sahibi olmak; -e kumanda etmek, komutanlık etmek.
κατασβέννυμι ve -ύω (*fut.* -σβέσω, κατέσβεσα), (ateşi) söndürmek; kurutmak; sönmek.
κατασείω (*fut.* -σείσω, *aor.* κατέσεισα, *pf.* κατασέσεικα), sarsmak, sallamak, sarsarak veya sallayarak düşürmek.
κατασημαίνω (*pass. pf. part.* -σεσημασμένος), mühür basmak.
κατασήπω, çürütmek; *pass.* (*II. fut.* κατασαπήσομαι; *II. aor.* κατεσάπην, *pf.* κατασέσηπα), çürümek, çürümüş olmak).
κατασιγάζω, susturmak, sesini çıkarmasına izin vermemek.
κατασιγάω-ῶ (fut. -ήσομαι), susmak, konuşmamak, ağzını açmamak.
κατασιτέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι), parçalayıp yemek, bitirmek, yutmak.
κατασιωπάω-ῶ (*fut.* -ήσομαι, *aor.* κατεσιώπησα, *pf.* κατασεσιώπηκα), susmak, konuşmamak; susturmak, sesini çıkarmasına izin vermemek || *med.* (*aor.* κατεσιωπησάμην), susturmak, sesini çıkarmasına izin vermemek.
κατασκάπτω (*aor.* κατέσκαψα), altını oymak, dibini oymak; çökertmek; baştan aşağı yıkmak, tamamen yıkmak, temelinden yıkmak, yerle bir etmek.
κατασκεδάννυμι ve -ύω (*fut.* -σκεδάσω, *Att.* -σκεδῶ, *aor.* κατεσκέδασα), üzerine dökmek, yaymak || *med.* (*aor.* κατεσκεδασάμην), kendisi için dökmek, akıtmak, yaymak.
κατασκελετεύω, tamamen kurutmak; iskelet haline getirmek.
κατασκέλλω, kurutmak; etini çıkarmak; çok zayıflatmak, bitkin düşürmek, çok yormak.
κατασκέπτομαι, özenle, titizlikle, dikkatle incelemek; tetkik etmek.
κατασκευάζω (*aor.* κατεσκεύασα, *pf.* κατεσκεύακα), donatmak, (bir geminin) donanım ve tayfasını sağlamak; organize etmek, hazırlamak, düzenlemek || *med.* (*aor.* κατεσκευασάμην), kendisi için hazırlamak, kendisi için donatmak; paket yapmak, paketlemek; (ὡς ve *fut. part.* ile) hazırlanmak.
κατασκευαστικός, ή, όν (*adj.*), (*gen.* ile) -i yapmaya, gerçekleştirmeye, meydana getirmeye uygun.
κατασκευαστός, ή, όν (*adj.*), düzenlenmiş, düzenli; sanatlı yapılmış.
κατασκευή, ῆς, ἡ (*f.*), hazırlık; düzenleme, organizasyon; yapım, oluşum.
κατασκέω-ῶ, özenle, titizlikle, dikkatle alıştırma yaptırmak.
κατασκηνόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *pf.* κατεσκήνωκα), çadırını yerleştirmek, kamp kurmak, ordugâh kurmak; yerleşmek; dinlenmek.
κατασκήπτω (*aor.* κατέσκηψα), üzerine dayanmak; üzerine atılmak; üzerine çullanmak, üşüşmek; (yıldırım için) üzerine düşmek.
κατασκιάζω (*fut.* -κιάσω, *Att. fut.* -σκιῶ, *aor.* κατεσκίασα), örtmek, gölgelemek, gölgelendirmek.
κατασκοπέω-ῶ (*fut.* κατασκέψομαι, *aor.* κατεσκεψάμην), dikkatle incelemek, gözlem yapmak, araştırmak, gözden geçirmek, tetkik etmek.
κατασκοπή, ῆς, ἡ (*f.*), gözlem, inceleme, tetkik; merak; casusluk.
κατάσκοπος, ου, ὁ (*m.*), casus, ispiyoncu; (*plur.*) keşif kolu.
κατασκώπτω (*fut.* -σκώψομαι), alay etmek, alaya almak, eğlenmek; aldırmamak, umursamamak, savsaklamak, önem vermemek, önemsememek.
κατασμύχω, yakmak, ateşle yok etmek, yakıp kül etmek.
κατασοφίζομαι, (*fut.* -ίσομαι, *Att. fut.* -ιοῦμαι); *pass.* safsatalarla aldatılmak || *med.* safsatalarla aldatmak, yanıltmak.
κατασπάω-ῶ (*aor.* κατέσπασα, *pf.* κατεσπακα), aşağı çekmek; indirmek, alçaltmak; sıkmak, sıkılaştırmak; devirmek, altüst etmek, yıkmak, harap etmek.
κατασπείρω (*fut.* -σπερῶ, *aor.* κατέσπειρα), tohum ekmek, tohumlamak; dikmek; (çocuk) doğurmak.
κατασπένδω (*fut.* -σπείσω, *aor.* κατέσπεισα, pf. κατέσπεικα), *libasyon* yapmak, *libasyon*larla sulamak, *libasyon* sunmak; adak adamak, adamak.
κατασπέρχω, kuvvetli bir biçimde itmek; sarsmak; görünüşüyle ve gürültüsüyle korkutmak (olaylardan söz ederken); çok yormak, yorgunluktan bitirmek, halsiz bırakmak.
κατασπεύδω, hızlandırmak, çabuklaştırmak; korkutmak, ürkütmek; allak bullak etmek; rahatsız etmek, tedirgin etmek; (*inf.* ile) -mek için acele etmek.
κατασποδέω-ῶ (*aor.* κατεσπόδησα), tozun içine fırlatmak; öldürmek.
κατασπουδάζω, etkin, faal biçimde ilgilenmek.
καταστάζω, damla damla dökmek, damla damla akıtmak, damlatmak.
καταστασιάζω (*fut.* -άσω, *aor.* κατεστασίασα), karşıt, muhalif bir parti oluşturmak; karşıt, muhalif bir partiyle egemen olmak.
κατάστασις, εως, ἡ (*f.*), yerleştirme; kurma, oluşturma, tesis etme; elçilerin halk meclisine tanıtılması; (bir duyguyu, öfkeyi) bastırma; normal haline getirme, onararak eski durumuna getirme, onarma, tamir.
καταστέλλω (*fut.* -στελῶ, *aor.* κατέστειλα), düzene koymak, düzenlemek; alçaltmak, indirmek; sakinleştirmek, yatıştırmak, teskin etmek.
καταστένω, inlemek, ağlamak.
καταστέφω (*aor.* κατέστεψα), -ile örtmek; çelenk veya taç giydirmek.
καταστολή, ῆς, ἡ (*f.*), tutmak, durdurmak, bastırmak; gösterişsizlik,

alçakgönüllülük, tevazu; giysi, elbise, kıyafet, kostüm.

καταστρατηγέω-ῶ, bir hileyle, kurnazlıkla veya savaş manevrasıyla yenmek.

καταστρατοπεδεύω, kamp kurmak, bir kampa yerleştirmek; karşısında konumlanmak, cephe almak; (εἰς ve *acc.* ile) bir orduyla bir yere, -in içine girmek.

καταστρέφω (aor. κατέστρεψα, *pf.* κατέστραφα), geri döndürmek, çevirmek; altüst etmek, harap etmek, yıkıntı haline getirmek, yok etmek; durdurmak, bitirmek, sonuçlandırmak; ölmek, yitip gitmek || *med.* καταστρέφομαι (*fut.* -έψομαι, κατεστρεψάμην), altüst etmek, harap etmek, yıkıntı haline getirmek, yok etmek; egemenliği, iktidarı altına almak.

καταστροφή, ῆς, ἡ (*f.*), altüst olma, allak bullak olma, devrilme; felaket, yıkım, son; sonuç, netice.

καταστρώννυμι ve -ύω (*fut.* στρώσω, *aor.* κατέστρωσα), yaymak, sermek, uzatmak; -bir şeyi başka bir şeyle kaplamak, örtmek; yere yıkmak, yere devirmek; yenmek, üstün gelmek, galip gelmek.

καταστυγέω-ῶ (*aor.* κατέστυξα, nadiren κατεστύγησα, *II. aor.* κατέστυγον), tiksinmek, iğrenmek.

κατασφάζω ve daha sonra *Yeni Att.* -άττω (*imp.* κατέσφαζον, *fut.* κατασφάξω, *aor.* κατέσφαξα; *pass. II. aor.* κατεσφάγην), boğazlamak, boğazını kesmek, boğazını keserek öldürmek.

κατασφίγγω, güçlü bir biçimde, kuvvetle sıkmak.

κατασφραγίζω, *Ion.* ve *ep.* κατασφρηγίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), mühürlemek, mühür basmak.

κατασχηματίζω, biçimlendirmek, şekil vermek, düzeltmek || *med.* uymak; kendini uydurmak, adapte etmek.

κατασχίζω, kırmak, parçalamak; yıkmak, yıkıntı haline getirmek, yok etmek.

κατασχολάζω, gecikmek, geç kalmak; zaman kaybetmek.

κατάταξις, εως, ἡ (*f.*), düzene sokma, düzenleme; sindirim, hazım.

κατάτασις, εως, ἡ (*f.*), gererek uzatma, germe, çekme; büyük emek, efor, sürekli çaba; işkence.

κατατάσσω, *Att.* -ττω, düzenlemek, düzene koymak; bir yer ayırmak, vermek; (yiyeceği) sindirmek, hazmetmek.

κατατείνω (*fut.* -τενῶ), güçlü, şiddetli bir biçimde germek, gererek uzatmak, çekerek uzatmak; (sözü, konuşmayı) uzatmak; uzanmak, yayılmak.

κατατέμνω, *Ion.* ve *Dor.* κατατάμνω (*fut.* -τεμῶ, *II. aor.* κατέταμον, *pf.* κατατέτμηκα), parçalamak, parçalara ayırmak, bölmek.

κατάτεχνος, ος, ον (*adj.*), sanatla, yapılmış, ustalıkla yapılmış.

κατατήκω, eritmek, çözmek; tüketmek, yiyip bitirmek; erimek, eriyip bitmek, tükenmek.

κατατίθημι (*fut.* -θήσω, *aor.* κατέθηκα, *II. aor.* κατέθην, *pf.* κατατέθηκα), bir yere koymak, yerleştirmek, bırakmak; borcunu ödemek, hesabı temizlemek || *med.* κατατίθεμαι (*fut.* καταθήσομαι, *aor.* κατεθέμην), yere koymak, yere bırakmak, terk etmek; (bir ölüyü) gömmek, defnetmek; (savaşı) durdurmak, bitirmek, sonuçlandırmak; savsaklamak, ihmal etmek; kendisi için yedek olarak ayırmak, saklamak; önermek, teklif etmek, teklifte bulunmak.

κατατιτράω-ῶ (*pass. pf.* κατατέτρημαι), delmek, delik açmak.

κατατιτρώσκω (*aor.* κατέτρωσα), yaralarla kaplamak, örtmek.

κατατοξεύω, oklarla delmek.

κατατραυματίζω, yaralamak.

κατατρέχω (*fut.* καταδραμοῦμαι, *II. aor.* κατέδραμον, *pf.* καταδεδράμηκα), yukarıdan aşağıya koşmak, koşarak inmek.

κατατρίβη, ης, ἡ (*f.*), boyanma, makyaj yapma; zaman kaybı.

κατατρίβω, (giysileri, elbiseleri) eskitmek, yıpratmak; (insan için) çok yormak, yorgun ve bitkin düşürmek, güçsüz bırakmak || *pass.* yorgunluktan bitkin düşmek, bitap düşmek; yaşam sürmek, ömür sürmek, ömrünü geçirmek, zamanını harcamak, ömür tüketmek.

κατατρυγάω-ῶ, bağbozumu yapmak, hasat yapmak, hasat toplamak.

κατατρύχω (yalnızca *praes.* ve *imp.* κατέτρυχον), kırmak; eskitmek, yıpratmak; yormak, tüketmek.

κατατρώγω, (*fut.* -τρώξομαι, *II. aor.* κατέτραγον), yemek, yutmak.

κατατυγχάνω (*fut.* -τεύξομαι, II. aor. κατέτυχον), erişmek, ulaşmak, elde etmek; başarmak, muvaffak olmak; mutlu olmak, mesut olmak, bahtiyar olmak.

καταυδάω-ῶ, bildirmek, açıklamak, ilan etmek, beyan etmek.

καταυλέω-ῶ, *aulos* (flüt) sesiyle doldurmak, çınlatmak; *aulos* (flüt) sesiyle büyülemek.

καταυλίζομαι (*pass. aor.* κατηυλίσθην veya *med. aor.* κατηυλισάμην), açık havada yerleşmek, kamp kurmak.

καταφαίνω, açıkça göstermek, net olarak açıklamak; görünmek, kendini göstermek, ortaya çıkmak || *med.* (*fut.* -φανήσομαι; *pass. aor.* κατεφάνην), gözle görülebilir olmak, ortada olmak, açık olmak, belirgin olmak, aşikâr olmak.

καταφάνεια, ας, ἡ (*f.*), açıklık, şeffaflık, saydamlık.

καταφανής, ής, ές (*adj.*), açık, görünür, belli, belirgin, aşikâr, ortada; olası, muhtemel.

καταφανῶς (*adv.*), açıkça, görünür şekilde, belirgin bir biçimde.

καταφαρμάσσω, zehirlemek; büyü yapmak.

καταφατίζω, doğru olduğunu söylemek, doğrulamak; ileri sürmek, iddia etmek.

καταφαυλίζω, kötü hale getirmek; değerini azaltmak, değerini düşürmek.

καταφέρω (*fut.* κατοίσω, *ep. fut.* κατοίσομαι, *aor.* κατήνεγκα), indirmek; aşağı götürmek, aşağı atmak; limana yanaştırmak; yıkmak, devirmek, altüst etmek || *pass.* ve *med.* καταφέρομαι (*fut.* κατενεχθήσομαι, *aor.* κατηνέχθην), aşağı taşınmak; (güneş, ay için) alçalmak, batmak üzere olmak.

καταφεύγω, bir yere sığınmak, iltica etmek için kaçmak; -e gitmek; -e müracaat etmek, başvurmak.

κατάφευξις, εως ἡ (*f.*), kaçma, kaçış, firar.

κατάφημι, evet demek, kabul etmek.

καταφημίζω, bir söylentiyi veya haberi yaymak, duyurmak; ismen vermek; adamak, ithaf etmek.

καταφθείρω, mahvetmek, yok etmek, yıkmak, harap etmek.

καταφθίνω (*imp.* κατέφθινον, *aor.* κατεφθίνησα, *pf.* κατεφθίνηκα), bozulmak, çürümek; zayıflamak, erimek; azaltmak, eksiltmek.

καταφθίω (*fut.* καταφθίσω, *aor.* κατέφθισα), bozmak, tüketmek, yok etmek.

καταφθορά, ᾶς, ἡ (*f.*), yıkım, yıkma, tahrip etme, tahribat, yok etme, ortadan kaldırma.

καταφιλέω-ῶ, nazikçe öpmek, kibarca öpmek, yavaşça öpmek.

καταφιλοσοφέω-ῶ, filozoflar gibi ortaya koymak, göstermek; felsefi bir tartışmada üstün gelmek, baskın çıkmak; teorik olarak açıklamak.

καταφλέγω, yakmak, kavurmak; tüketmek, eritmek.

κατάφλεξις, εως, ἡ (*f.*), yakmak, kavurmak.

καταφοβέω-ῶ, korkutmak, ürkütmek.

κατάφοβος, ος, ον (*adj.*), korkutucu, korkunç, ürkütücü.

καταφοιτάω-ῶ, *Ion.* καταφοιτέω-ῶ, (dağlardan ovaya) sık sık inmek.

καταφονεύω, öldürmek, katletmek.

καταφορά, ᾶς, ἡ (*f.*), düşüş, iniş; derin uyku.

καταφορέω-ῶ (bir ırmak için) aşağı taşımak, aşağı götürmek.

καταφράζω, açıklamak, anlatmak; incelemek, tetkik etmek; gözlemlemek, gözlemek, müşahede etmek; fark etmek, farkına varmak, anlamak.

κατάφρακτος, ος, ον (*adj.*), zırh giydirilmiş, zırhlı.

καταφράσσω, *Att.* -ττω, bir zırhla örtmek, zırhla kaplamak.

καταφρονέω-ῶ, birini (*gen.*) -den dolayı (*acc.*) küçümsemek, hor görmek; istemek.

καταφρόνημα, ατος, τό (*n.*), hor görme, küçümseme.

καταφρονητής, οῦ, ὁ (*m.*), (*gen.* ile) -i küçümseyen, hor gören.

καταφρονητικός, ή, όν (*adj.*), küçümseyen, hor gören.

καταφρονητικῶς (*adv.*), küçümseyerek, hor görerek.

καταφυγή, ῆς, ἡ (*f.*), sığınma, iltica; sığınma yeri, sığınak.

καταφυτεύω, (bitki) dikmek, ekmek, yetiştirmek.

καταφύω (*aor.* κατέφυσα, *pf.* καταπέφυκα), (bitki) dikmek, ekmek, yetiştirmek.

καταχαίρω, (*dat.* ile) biri adına sevinmek, bir şey için sevinmek; çok sevinmek.

καταχαλκεύω, bakır veya tunç üzerinde çalışmak; bakırla veya tunçla süslemek.

κατάχαλκος, ος, ον (*adj.*), bakır veya tunçla kaplı; bakırla veya tunçla süslenmiş.

καταχαλκόω-ῶ (*fut.* -ώσω), bakır veya tunçla kaplamak; bakır veya tunçla süslemek.

καταχαρίζομαι, bir lütuf olarak vermek; adamak, vakfetmek, harcamak, feda etmek.

καταχέω, *ep.* -χεύω (*fut.* -χεῶ, *aor.* κατέχεα, *ep. aor.* κατέχευα; *pass. aor.* κατεχύθην, *pf.* κατακέχυμαι), üzerine dökmek, akıtmak, yaymak.

καταχθόνιος, ος, *Ion. fem.* -η, ον (*adj.*), yeraltı, yeraltında bulunan, yeraltında olan.

καταχορεύω, (*gen.* ile) -e sevinerek dans etmek; hakaret etmek, sövmek, küfretmek.

καταχράω-ῶ (yalnızca *3. pers. sing.* (*impers.*) *praes.* καταχρᾷ, *imp.* κατέχρα, *fut.* καταχρήσει) || *med.* καταχράομαι-ῶμαι (*fut.* καταχρήσομαι, *aor.* κατεχρησάμην; *pass.* anlamda *aor.* κατεχρήσθην ve *pf.* κατακέχρημαι), yararlanmak, faydalanmak, istifade etmek; kullanmak; sonuna kadar kullanmak, bitirmek, tüketmek.

κατάχρυσος, ος, ον (*adj.*), altından, altınla kaplı; yaldızlı, yaldızla kaplanmış, yaldızla süslenmiş.

καταχρυσόω-ῶ (*imp.* κατεχρύσουν, *fut.* -ώσω), altınla kaplamak, yaldızla kaplamak, gösterişli hale getirmek.

καταχώννυμι veya -ύω (*fut.* -χώσω, *aor.* κατέχωσα), (kum, taş) gömmek; bir yığın sözün ardına saklamak.

καταχωρέω-ῶ, (birine bir şey) vermek, bırakmak, terk etmek.

καταχωρίζω, yerleştirmek, koymak; dizmek, sıralamak; kaydetmek, kayda geçirmek, yazmak.

καταψάλλω, *lyra* (lir) sesiyle büyülemek, *lyra* (lir) sesiyle çınlatmak.

καταψάω-ῶ (*fut.* -ψήσω), eliyle okşamak.

καταψεύδομαι (*fut.* -εύσομαι, *act.* anlamda *aor.* κατεψευσάμην; *pass. aor.* κατεψεύσθην, *pf.* κατέψευσμαι), yalan uydurmak veya iftira etmek, birini yalan yere suçlamak, yalan yere itham etmek, bühtan etmek; -mış gibi yapmak; hayal etmek, zihninde tasarlamak, tasavvur etmek.

καταψευδομαρτυρέω-ῶ, sahte tanık, sahte şahit getirmek.

καταψευστός, ός, όν (*adj.*), uydurma, asılsız, gerçek dışı; efsanevi, masalsı.

καταψηφίζω (yalnızca *pf.* κατέψηφικα), bir kararnameyle bir ceza veya mahkûmiyeti bildirmek; bir kararnameyle ölüme veya sürgüne mahkûm olmak || *med.* καταψηφίζομαι (*fut.* -ίσομαι, *Att. fut.* -ιοῦμαι), kararname çıkarmak, bir kararname ile hüküm giydirmek, mahkûm etmek; -e karşı oy vermek.

καταψήφισις, εως, ἡ (*f.*), hüküm giyme, mahkûmiyet.

καταψήχω, eliyle okşamak; tüketmek, bitirmek.

καταψύχω (aor. κατέψυξα), üzerine üflemek; soğutmak; kurutmak, kavurmak.

κατέδω (*fut.* -έδομαι, *aor.* κατέφαγον, *pf.* -εδήδοκα, *ep. pf.* -έδηδα), yemek; ısırmak, kemirmek.

κατεικάζω, şüphelenmek, şüphe duymak, kuşkulanmak; tahmin etmek, tahminde bulunmak, önceden kestirmek, farz etmek.

κατειλέω-ῶ, örtmek, sarmak.

κάτειμι (*fut.* -ειμι), inmek; yeniden gelmek, geri gelmek, dönüp gelmek.

κατείργνυμι ve -ύω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), anlamı için → κατείργω.

κατείργω, *Ion.* -έργω, kapatmak, sıkıştırmak; engellemek, mâni olmak; yedek olarak ayırmak.

κατελαύνω, üzerine atılmak, üzerine saldırmak.

κατελεέω-εῶ, acımak, merhamet etmek.

κατελπίζω, güçlü bir şekilde ümit etmek, ummak.

κατεμέω-ῶ (*aor.* κατήμεσα), üzerine kusmak.

καταιναίρω (*fut.* -αρῶ, *aor.* κατένηρα, *II. aor.* κατήναρον; *med. aor.* κατενηράμην), öldürmek, derisini yüzmek.

κατέναντα (*adv.*), (*gen.* ile) -in karşısında; -in tersine, aksine.

κατέναντι (*adv.*) → κατέναντα.

κατεναντία (*adv.*), → κατεναντίον.

κατεναντίον (*adv.*), (*dat.* veya *gen.* ile) -in karşısında.

κατεπαγγέλλομαι (*fut.* -γελοῦμαι, *pf.* κατεπήγγελμαι), vaat etmek, vaate bulunmak, söz vermek; kendini adamak, hasretmek, vakfetmek.

κατεπάγω, taşımak, götürmek; cezalandırmak, bir ceza vermek.

κατεπερωτάω-ῶ, sorguya çekmek, soruşturmak, sormak, tahkik etmek; incelemek, tetkik etmek.

κατεπιορκέω-ῶ, bir yeminle (*gen.*) tanık tutmak.

κατεργάζομαι (*fut.* -άσομαι, *aor.* κατειργασάμην, *pf.* κατείργασμαι), yapmak, gerçekleştirmek; tamamlamak, bitirmek; elde etmek.

κατερείκω (*fut.* -είξω, *pf.* κατήρειγμαι), (acıdan) giysilerini yırtmak, üstünü başını parçalamak.

κατερείπω (*aor.* κατήρειψα; *pass.* κατερείπομαι, *II. aor.* κατήριπον, *pf.* κατερήρειμμαι), baştan aşağı yıkmak, tamamen yıkmak, yıkıntı haline getirmek, ortadan kaldırmak, altüst etmek; bozmak.

κατερύκω, alıkoymak, tutmak, bırakmamak.

κατερύω, *Ion.* κατειρύω (*ep. aor.* κατείρυσα), gemileri denize indirmek; götürmek.

κατέρχομαι (*fut.* κάτειμι ve κατελεύσομαι, *aor.* κατῆλθον), (Hades'e) inmek; kırdan kente inmek; sürgünden dönmek.

κατερῶ, birine karşı konuşmak; kınamak, ayıplamak; suçlamak, itham etmek.

κατεσθίω (*imp.* κατήσθιον, *fut.* κατέδομαι, *II. aor.* κατέφαγον, *pf.* κατεδήδοκα veya κατέδηδα), yemek yemek; yutmak, kemirmek.

κατέσχον: κατέχω *II. aor.*

κάτευγμα, ατος, τό (*n.*), istek, dilek.

κατευνάζω, yatağa yatmak, uyumak; dinlenmek.

κατευνάω-ῶ (*aor.* κατηύνασα), uyumak, uykuya dalmak.

κατευστοχέω-ῶ, amacına, hedefine ulaşmak; başarmak, muvaffak olmak; mutlu olmak, mesut olmak, bahtiyar olmak.

κατευφημέω-ῶ, alkışlarla selamlamak, el çırparak selamlamak.

κατευχή, ῆς, ἡ (*f.*), adak; dua, yakarış.

κατεύχομαι, dilekte bulunmak, dilemek; dua etmek, yakarmak, niyaz etmek; beddua etmek, lanetlemek, ah etmek, intizar etmek, inlemek.

κατέχω (*imp.* κατεῖχον, *ep. imp.* κάτεχον, *fut.* καθέξω ve κατασχήσω, *II. aor.* κατέσχον, *ep. aor.* -έσχεθον), işgal etmek, ele geçirmek; alıkoymak, tutmak, bırakmamak.

κατηγορέω-ῶ (*imp.* κατηγόρουν), aleyhinde konuşmak, kınamak, ayıplamak; suçlamak, itham etmek; yermek, zemmetmek.

κατηγόρημα, ατος, τό (*n.*), suçlama, itham; kınama, ayıplama; yerme, zemmetme.

κατηγορία, ας, ἡ (*f.*), suçlama, itham.

κατηγορικός, ή, όν (*adj.*), bir suçlamayla ilgili, suçlamaya ait || (*subst.*) ὁ κατηγορικός, suçlayıcı; kesin, kararlı.

κατήγορος, ου, ὁ (*m.*), suçlayan, suçlayıcı; ihanet eden, hain.

κατηπιάω-ῶ (yalnızca *pass.*) yatıştırmak, sakinleştirmek, teskin etmek.

κατηρεμίζω, yatıştırmak, sakinleştirmek, teskin etmek.

κατίημι: καθίημι'nin *Ion.* formu.

κατιθύνω, yönetmek, idare etmek.

κατισχύω, (*fut.* -ύσω, *pf.* κατισχύκα) birini (*gen.*) bir şeyde (*dat.*) yenmek, birine bir şeyde üstün gelmek; (*acc.* ile) gücünü artırmak, güçlendirmek, kuvvetlendirmek.

κατίσχω, durdurmak, tutmak, alıkoymak; yönetmek, yöneltmek, yönlendirmek; istila etmek, ele geçirmek; elde etmek.

κάτοιδα (*imperat.* κάτισθι, *inf.* κατειδέναι), çok iyi bilmek; tanımak, anlamak.

κατοίησις- εως, ἡ (*f.*), kendini beğenmişlik, kendini başkalarından üstün görme, kasılma, kibir.

κατοικέω-ῶ, (ἐν ve *dat.* ile) oturmak, yerleşmek; yönetmek, idare etmek.

κατοίκησις, εως, ἡ (*f.*), yerleşme, ikamet; konut, ev.

κατοικία, ας, ἡ (*f.*), bir yerde yerleşme, oturma; koloni.

κατοικίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), koloni kurmak; yerleşmek, ikamet etmek.

καταοίκισις, εως, ἡ (*f.*), koloni kurma.

κατοικοδομέω-ῶ, yapılarla kaplamak; eve kapatmak; zorla tutmak, alıkoymak.

κατοικτείρω veya κατοικτίρω (*aor.*

κατῴκτειρα veya κατῴκτιρα), acındırmak, merhamete getirmek; acımak, yüreği sızlamak.

κατοικτίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* κατῴκτισα), acımak, merhamet etmek || *med.* κατοικτίζομαι (*fut.* κατοικτιοῦμαι, *aor.* κατῳκτίσθην), acımak, merhamet etmek; ağlayıp sızlamak, yanıp yakılmak.

κατοκνέω-ῶ, kararsız kalmak, duraksamak, tereddüt etmek; korkmak; tembellikten ihmal etmek, savsaklamak.

κατολιγωρέω-ῶ (*aor.* κατωλιγώρησα), tamamen ihmal etmek, ihmalkâr olmak, savsaklamak, önemsememek.

κατολοφύρομαι (*aor.* κατωλοφυράμην), şikâyet etmek, yakınmak, sızlanmak, serzenişte bulunmak.

κατόμνυμι ve -ύω (*fut.* -ομοῦμαι, *aor.* -ώμοσα, *pf.* -ομώμοκα), yemin ederek söylemek.

κατόνομαι (*Ion. imp.* κατονόμην) kınamak, ayıplamak, eleştirmek; küçük düşürmek.

κατόπιν (*adv./praep.*), (yer için) arkasında; (zaman için) sonra, daha sonra.

κατόπισθεν, *poet.* κατόπισθε (*adv./praep.*), (yer için) arkasında; (zaman için) sonra, daha sonra.

κατοπτεύω, incelemek, tetkik etmek; gözlemlemek, gözlemek; pusuya yatıp gözetlemek, casus gibi izlemek.

κατοπτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), keşif eri, gözetleyici; casus.

κατόπτης, ου, ὁ (*m.*), (*gen.* ile) -i inceleyici, gözetleyici; keşif eri; casus.

κάτοπτος, ος, ον (*adj.*), görünür, belirgin, açık, bariz.

κατοπτρίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), bir aynada gibi göstermek; bir aynada gibi bakmak || *med.* κατοπτρίζομαι, bir aynada kendine bakmak; yansımak, kendini hayranlıkla seyretmek.

κατοπτρικός, ή, όν (*adj.*), aynalarla ilgili, aynalara dair, aynalara ait.

κάτοπτρις, ιδος, ἡ (*f.*), ayna.

κάτοπτρον, ου, τό (*n.*), ayna.

κατοράω-ῶ → καθοράω.

κατοργιάζω, gizem dinlerine (örneğin Dionysos [Bakkhos] gizem dini) girmek.

κατορθόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* κατώρθωσα, *pf.* κατώρθωκα), ayağa kaldırmak, dikmek, doğrultmak; düzeltmek; başarmak, muvaffak olmak.

κατόρθωμα, ατος, τό (*n.*), başarı; güzel veya iyi eylem.

κατόρθωσις, εως, ἡ (*f.*), başarı, başarma, muvaffakiyet; güzel veya iyi eylem.

κατορρωδέω-ῶ, *Ion.* καταρρωδέω, korkudan titremek; birinin karşısında titremek.

κατορύσσω, *Att.* -ύττω (*fut.* -ύξω, *aor.* κατώρυξα, *pf.* κατορώρυχα), toprağa gömmek, toprak altında saklamak, gömmek.

κατορχέομαι-οῦμαι, bir dansla büyülemek; birinin önünde alay ederek dans etmek; alay etmek, hakaret etmek.

κατουρίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), uygun bir rüzgâr yardımıyla itmek, taşımak, götürmek || *pass.* uygun bir rüzgârla taşınmak, götürülmek; (*mec.*) gerçekleşmek.

κατοχή, ῆς, ἡ (*f.*), alıkoyma, tutma, bırakmama; tanrı tarafından ele geçirilme, esin, ilham, tanrısal coşkunluk, kendinden geçme, vecd.

κάτοχος, ος, ον (*adj.*), sıkı tutan; hafızası güçlü.

κατόχως (*adv.*), sebatla, azimle; ısrarla, ısrarlı bir biçimde, sürekli bir biçimde; tanrısal esinin etkisiyle; çılgınca.

κάτω (*adv.*), (yer için) yukarıdan aşağıya; yeraltına, yeraltı dünyasına; (zaman için) daha sonra.

κάτωθε veya κάτωθεν (*adv.*), aşağıdan; οἱ κάτωθεν θεοί, yeraltı tanrıları.

κατωκάρα (*adv.*), baştan aşağı, tepeden tırnağa.

κατωμοσία, *Ion.* ίη, ης, ἡ (*f.*), birine karşı yeminli tanıklık etme.

κατωπιάω-ῶ, gözlerini indirmek; (utancından) yere bakmak.

κατῶρυξ, υχος, ὁ, ἡ (*adj.*), yere, toprağa gömülmüş; toprağın altında olan; (*subst.*) mağara; kök.

κατωφελής, ής, ές (*adj.*), çok yararlı, çok faydalı.

καύαξ, ακος, ὁ (*m.*) ve καύηξ, ηκος, ὁ (*m.*), deniz kuşu, bir tür martı.

Καύκασος, ου, ὁ (*m.*), Kafkaslar, Kafkas Sıradağları.

καυλός, οῦ, ὁ (*m.*), (bitki için) kök; (ağaç için) gövde.

καῦμα, ατος, τό (*n.*), sıcaklık, hararet, ısı.

καυματίζω, yakmak, sıcaklığıyla yakıp kül etmek, eritip bitirmek.

καύσιμος, ος, ον (*adj.*) yanabilir, tutuşabilir, parlayabilir.

καῦσις, εως, ἡ (*f.*), yakma; aşırı sıcaklık, yakıcı sıcaklık.

καῦσος, ου, ὁ (*m.*), aşırı sıcaklık, yakıcı sıcaklık; yakıcı ateş.

καύστειρα, *Ion. gen.* ης, ἡ (*adj.*) yakıcı; ateşli.

καυστικός, ή, όν (*adj.*) yakılabilir, yanabilir; yakıcı || *comp.* -ώτερος, sup. -ώτατος.

καύστρα, ας, ἡ (*f.*), ölülerin yakıldığı yer, ocak.

Κάϋστρος, ου, ὁ (*m.*), Kaystros, Küçükmenderes Irmağı.

καυσωδῶς (*adv.*), yakıcı bir ateşle.

καύσων, ωνος, ὁ (*m.*), yakıcı ateş.

καυτήριον, ου, τό (*n.*), dağlamak için demir.

καυχάομαι-ῶμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐκαυχησάμην, *pf.* κεκαύχημαι), övünmek, gururlanmak, iftihar etmek, kıvanç duymak; birini övmek, methetmek.

καύχη, ης, ἡ (*f.*), övünme, iftihar; yüksekten atma, böbürlenme.

καύχημα, ατος, τό (*n.*), övünme, övüngenlik; palavra, gerçeğe aykırı söz.

καύχησις, εως, ἡ (*f.*), övünme, iftihar; yüksekten atma, böbürlenme.

κέγχρος, ου, ὁ (*m.*), darı; balık yumurtası; arpacık (bir göz hastalığı); benekli bir yılan.

κεδάννυμι (*fut.* κεδάσω, *ep. aor.* ἐκέδασσα; *pass. aor.* ἐκεδάσθην), düşman birliğinin saflarını dağıtmak, bozmak.

κεδνός, ή, όν (*adj.*), bilge; bilgili; dikkatli, tedbirli, ihtiyatlı; sadık; saygıdeğer; cesur, yiğit; uygun, elverişli; mutlu, mesut, bahtiyar.

κεδρία, ας, ἡ (*f.*), sedir ağacı reçinesi.

κέδρινος, η, ον (*adj.*), sedir ağacı+, sedir ağacıyla ilgili.

κέδρος, ου, ἡ (*f.*), sedir ağacı.

κεῖμαι (*imp.* ἐκείμην, *fut.* κείσομαι), uzanmak, yatmak; hareketsiz kalmak; dinlenmek; ölüme terk edilmek; ikamet etmek, oturmak.

κειμήλιον, ου, τό (*n.*), mal, mülk, varlık, servet; anı olarak saklanan şey.

κεῖνος, κείνη, κεῖνο (*adj.*), ἐκεῖνος'un *ep.* ve *Ion.* formu.

κεινός, ή, όν (*adj.*), κενός'un *ep.* ve *Ion.* formu.

κείρω (*fut.* κερῶ, *aor.* ἔκειρα; *pass. aor.* ἐκέρθην, *II. aor.* ἐκάρην, *pf.* κέκαρμαι), kesmek, biçmek; yıkmak, harap etmek.

κείσομαι: κεῖμαι *fut.*

(1) κείω (yalnızca *praes.*), uyumak, yatmak niyetinde olmak.

(2) κείω (yalnızca *praes.*), yarmak, kesmek.

κεκαδήσομαι: κήδω *ep. med. II. fut.*

κεκαδήσω: κήδω *ep. II. fut.* ve χάζω *ep. fut.*

κέκαδον: χάζω *ep. II. aor.*

κεκάλυμμαι: καλύπτω *pass. pf.*

κέκαμμαι: κάμπτω *pass. pf.*

κέκαρμαι: κείρω *pass. pf.*

κέκαυμαι: καίω *pass. pf.*

κέκευθα: κεύθω *pf.*

κέκλαγα ve κέκλαγγα: κλάζω *pf.*

κεκλάγξομαι: κλάζω *med. fut.*

κέκλασμαι: κλάω-ῶ *pass. pf.*

κέκλαυμαι ve κέκλαυσμαι: κλαίω *pass. pf.*

κέκλεμμαι: κλέπτω *pass. pf.*

κέκλικα: κλίνω *pf.*

κέκλιμαι: κλίνω *pass. pf.*

κέκλοφα: κλέπτω *pf.*

κέκλυκα: κλύζω *pf.*

κέκλυσμαι: κλύζω *pass. pf.*

κέκμηκα: κάμνω *pf.*

κεκολασμένως (*adv.*), ılımlı bir şekilde; aşırılığa, ifrata kaçmadan.

κέκομμαι: κόπτω *pass. pf.*

κέκονα: καίνω *pf.*

κεκοσμημένως (*adv.*), ölçülü bir şekilde; aşırıya, ifrata kaçmadan.

κέκραγα: κράζω *pf.*

κέκρικα: κρίνω *pf.*

κέκριμαι: κρίνω *pass. pf.*

κέκρυμμαι: κρύπτω *pass. pf.*

κεκρύφαλος, ου, ὁ (*m.*), baş örtüsü; (at için) alınlık.

κέκτικα: κτίζω *pf.*

κέκυφα: κύπτω *pf.*

κελαδεινός, ή, όν (*adj.*), çınlayan, gürleyen || (*subst.*) ἡ κελαδεινή (*scil.* θεά), gürültüyü seven tanrıça (av gürültüsü, patırtısı yüzünden Tanrıça Artemis'e verilen isim).

κελαδέω-ῶ (*imp.* ἐκελάδουν, *fut.* κελαδήσω ve κελαδήσομαι, *poet. aor.* κελάδησα), gürültü çıkarmak, gürlemek; çınlamak.

κελάδημα, ατος, τό (*n.*), çınlama, yankı uyandıran gürültü.

κέλαδος, ου, ὁ (*m.*), gürültü; çığlık; şarkı; çınlayan ses.

κελάδω → κελαδέω-ῶ.

κελαινός, ή, όν (*adj.*), siyah, kara, koyu; kana bulanmış (mızrak vs); karanlık.

κέλευθος, ου, ἡ (*f.*) (*plur.* κέλευθοι veya κέλευθα), yol; yolculuk; askeri sefer, yürüyüş.

κέλευσις, εως, ἡ (*f.*), kumanda etme, komutanlık; komut, emir, buyruk, talimat.

κέλευσμα, ατος, τό (*n.*), emir; kürekçibaşının tempo tutmak için söylediği şarkı.

κελευσμός, ου, ὁ (*m.*), kumanda, komuta, komutanlık, kumandanlık; emir, buyruk, irade.

κελευστής, οῦ, ὁ (*m.*), kürekçibaşı.

κελευστικός, ή, όν (*adj.*), komutan+, komutanlıkla ilgili.

κελευστός, ή, όν (*adj.*), komut alan, emir alan.

κελευτιάω-ῶ (yalnızca *ep. praes. part.* κελευτιόων), sürekli emir vermek, emretmek, buyurmak.

κελεύω (*imp.* ἐκέλευον, *ep. imp.* κέλευον, *fut.* -εύσω, *aor.* ἐκέλευσα, *pf.* κεκέλευκα; *pass. fut.* κελευσθήσομαι, *aor.* ἐκελεύσθην, *pf.* κεκέλευσμαι veya κεκέλευμαι), harekete geçirmek, cesaretlendirmek, yüreklendirmek; emretmek, buyurmak; kumanda etmek, komuta etmek, yönetmek; istemek, istekte bulunmak.

κελής, ητος, ὁ (*adj.*), koşan, koşucu || (*subst.*) binek atı.

κέλλω (*fut.* κέλσω, *aor.* ἔκελσα), kıyıya yanaştırmak, karaya çıkarmak; limana varmak, kıyıya çıkmak.

κέλομαι (*fut.* κελήσομαι, *aor.* ἐκελησάμην, *ep. II. aor.* ἐκεκλόμην veya κεκλόμην), itmek; cesaretlendirmek, yüreklendirmek, teşvik etmek; isimlendirmek, adıyla çağırmak; yardıma çağırmak.

κεμάς, άδος, ἡ (*f.*), geyik, karaca yavrusu.

κενοδοξία, ας, ἡ (*f.*), boş onurlar peşinde koşma.

κενόδοξος, ος, ον (*adj.*), boş, anlamsız onurlar, şerefler peşinde koşan.

κενολογία, ας, ἡ (*f.*), gevezelik, zevzeklik, lafazanlık; boş, anlamsız, saçma sapan söz.

κένος, ή, όν (*adj.*), boş; (*gen.* ile) -den yoksun, mahrum; -i eksik, noksan.

κενόσπουδος, ος, ον (*adj.*), boş, işe yaramaz şeylere kendini veren, bağlanan.

κενοταφέω-ῶ, boş bir mezar (*kenotaphion*) yapmak; dünyadan elini ayağını çekmek.

κενοτάφιον, ου, τό (*n.*), *kenotaphion*, yani boş mezar, anıt mezar, sembolik mezar.

κενόω-ῶ, *Ion.* κεινόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐκένωσα, *pf.* κεκένωκα), içini boşaltmak, boşaltmak, dışarı çıkarmak.

Κένταυρος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), Kentauros, gövdesi yarı insan, yarı at biçiminde mitolojik bir yaratık, atadam/at-kadın; οἱ Κένταυροι, Ken-

taurlar, Thessalia'da yaşayan efsanevi bir halk.

κεντέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐκέντησα; *pass.* κεντοῦμαι, *aor.* ἐκεντήθην, *pf.* κεκέντημαι), üvendireyle dürtmek.

κενῶς (*adv.*), boş olarak.

κένωσις, εως, ἡ (*f.*), boşluk; boşaltım.

κενωτικός, ή, όν (*adj.*), boşaltan, içini temizleyen.

κεραία, ας, ἡ (*f.*), boynuz.

κεραΐζω (*imp.* ἐκεραΐζον, *fut.* -ΐσω, daha sonra -ίξω, *aor.* ἐκεράϊσα), baştan aşağı yıkmak, yıkıntı haline getirmek, yıkmak, mahvetmek; öldürmek, katletmek, boğazını kesmek.

κεραμεία, ας, ἡ (*f.*), çömlekçilik.

Κεραμεικός, ου, (ὁ) (*m.*), Kerameikos, çömlekçiler mahallesi, Atina'nın kuzeybatısına düşen, yakınlarındaki surların önünde kentin nekropolünün uzandığı bölge (mahalle).

κεραμεῖον, ου, τό (*n.*), çömlek atölyesi, çömlek işliği.

κεράμειος, α, ον (*adj.*), pişmiş topraktan, kilden.

κεραμεύς, έως, ὁ (*m.*), çömlek yapan, çömlekçi.

κεραμεύω, çömlekçi olmak, çömlekçilik yapmak.

κεραμικός, ή, ό (*adj.*), kilden yapılma, kil.

κεράμιον, ου, τό (*n.*), pişmiş toprak-tan kap, vazo.

κεραμίς, ίδος, ἡ (*f.*), kiremit; pişmiş topraktan küçük vazo.

κέραμος, ου, ὁ (*m.*), çömlekçi kili; pişmiş topraktan kap, çömlek; keramik; kiremit.

κεράννυμι ve -ύω, *ep.* κεραίω (*imp.* ἐκεράννυν, *fut.* κεράσω, *Att.* κερῶ, *aor.* ἐκέρασα, *pf.* κεκέρακα; *pass.* κεράννυμαι, *fut.* κραθήσομαι, *aor.* ἐκεράσθην ve ἐκράθην, *pf.* κεκέρασμαι ve κέκραμαι, *pl. pf.* ἐκεκράμην), (şarapla suyu) karıştırmak, karmak.

κεραός, ά, όν (*adj.*), boynuzlu; boynuzdan yapılmış.

κέρας, ατος, τό (*n.*), boynuz; (ordu için) kanat.

κερασφόρος, ος, ον (*adj.*), boynuz taşıyan, boynuzlu.

κεράτινος, η, ον (*adj.*), boynuzdan yapılma.

κεραύνειος, ος, ον (*adj.*), yıldırım fırlatan (Tanrı Zeus'un epiteti).

κεραύνιος, α veya ος, ον (*adj.*), yıldırım+, yıldırımla ilgili, yıldırıma dair.

κεραυνοβολέω-ῶ, yıldırım fırlatmak.

κεραυνός, οῦ, ὁ (*m.*), yıldırım.

κεραυνοφόρος, ος, ον (*adj.*), yıldırım yüklü, yıldırım taşıyan.

κεραυνόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐκεραύνωσα), yıldırımla çarpmak.

Κέρβερος, ου, ὁ (*m.*), Kerberos, Hellen mitolojisine göre Hades'in girişini bekleyen üç başlı köpek.

κερδαίνω (*fut.* κερδανῶ, κερδήσω, κερδήσομαι, *Ion. fut.* κερδανέω, *aor.* ἐκέρδανα, *Ion.* ve *ep. aor.* εκέρδηνα, diğer *Ion. aor.* ἐκέρδησα, *pf.* κεκέρδηκα, κεκέρδαγκα, κεκέρδακα), kazanmak; yararlanmak, faydalanmak, istifade etmek; çıkar sağlamak, kazanç sağlamak.

κερδαλέος, α, ον (*adj.*), kazançlı, kazanç getiren, kazanç sağlayan, kârlı; yararlı, faydalı, avantajlı; çıkarlarını kollayan, çıkarcı; kurnaz, dalavereci, düzen çeviren, dolap çeviren, entrikacı.

κερδαλέως (*adv.*), yararlı bir biçimde; avantajlı bir şekilde.

κέρδος, εος-ους, τὸ, kazanç, kâr; yarar, fayda; çıkar, menfaat; kurnazlık.

κερκίς, ίδος, ἡ (*f.*), mekik; dokumacılık; (*plur.*) dokuma, bez, kumaş; (tiyatroda) seyirci kısmında iki merdiven arasında kalan oturma sıralarının oluşturduğu kama biçimli her bir bölme (Lat. *cuneus*), loca; galeri.

κέρκουρος, ου, ὁ (*m.*), uzun hafif gemi.

Κέρκυρα, ας, ἡ (*f.*), Kerkyra, Ion Denizi'ndeki Korfu Adası.

κέρτομος, ος, ον (*adj.*), alaycı, alaylı, müstehzi; aldatıcı, yanıltıcı.

κερῶ: κείρω *fut.*

κευθμός, οῦ, ὁ (*m.*) → κευθμών.

κευθμών, ῶνος, ὁ (*m.*), saklı, gizli yer; gizlenecek yer; yeraltı, yani Cehennem.

κεύθω (*imp.* ἔκευθον, ἐκεύθανον, *fut.* κεύσω, *II. aor.* ἔκυθον, *pf.* κέκευθα, *pl. pf.* ἐκεκεύθειν), gizlemek, saklamak, içinde saklamak, sinesinde barındırmak; saklı olmak, gizli olmak.

κεφάλαιον, ου, τό (*n.*), baş; zirve, tepe; temel, prensip, ilke; en önemli nokta; özet.

κεφαλαῖος, α, ον (*adj.*), en önemli, başlıca, asıl, temel.

κεφαλαιόω-ῶ (*fut.* -ώσω), özetlemek, özetini çıkarmak; yalnızca en önemli şeylerden söz etmek || *med.* özet olarak veya genel olarak, anahatlarıyla anlatmak.

κεφαλαλγής, ής, ές (*adj.*), baş ağrısına neden olan, başı ağrıtan, baş ağrıtıcı.

κεφαλή, ῆς, ἡ (*f.*), baş, kafa; birey, kişi, fert; son; sonuç, netice.

Κεφαλληνία, ας, *Ion.* -ίη, -ίης, ἡ (*f.*), Kephallenia, Ion Denizi'ndeki Kefalonya Adası.

κέχανδα: χανδάνω *pf.*

κεχάραγμαι: χαράσσω *pass. pf.*

κεχάρημαι: χαίρω *pass. pf.*

κέχηνα: χαίνω *II. pf.*

κέχρημαι: χράω-ῶ (2) *med. pf.*

κέχρημαι: χράω-ῶ (4) *praes.* anlamında *med. pf.*

κέχυμαι: χέω *pass. pf.*

κηδεία, ας, ἡ (*f.*), cenaze töreni; akrabalık, hısımlık.

κήδειος, ος, ον (*adj.*), değerli, kıymetli; aziz; yas+, yasla ilgili, yas işareti olan; mezara veya cenaze törenine dair.

κηδεμονία, ας, ἡ (*f.*), özen, itina, ilgi, dikkat, üstüne titreme.

κηδεμών, όνος, ὁ (*m.*) (*adj.*), özen gösteren, dikkat eden, dikkatli kişi; akraba, hısım.

κηδεστής, οῦ, ὁ (*m.*), evlilik bağıyla akraba olan (erkek): kayınpeder; kızkardeşin kocası veya bir erkeğin karısının erkek kardeşi, kayınbirader; damat; annenin ikinci kocası.

κηδεστία, ας, ἡ (*f.*), evlilik bağıyla akrabalık, hısımlık.

κήδευμα, ατος, τό (*n.*), evlilik bağıyla akrabalık.

κήδευσις, εως, ἡ (*f.*), bir ölüye karşı yerine getirilen görevler, cenaze töreni.

κηδεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ἐκήδευσα; *pass. aor.* ἐκηδεύθην, *pf.* κεκήδευμαι), (*gen.* ile) özen göstermek; bir hastayı tedavi etmek, iyileştirmek, sağaltmak; bir kenti yönetmek, idare etmek; birine karşı son görevini yerine getirmek, cenaze töreni yapmak; evlendirmek; evlenmek.

κήδιστος, η, ον (*adj.*), çok sevilen, sevgili, değerli, aziz.

κῆδος, εος-ους, τό (*n.*), özen, dikkat, itina, ihtimam; akrabalık, hısımlık.

κήδω (*imp.* ἔκηδον, *fut.* κηδήσω), endişelendirmek, kaygılandırmak, üzmek; zarar vermek, incitmek, yaralamak; endişelenmek, endişe duymak, endişeli olmak, kaygılanmak, üzülmek, üzgün olmak; || *med.* κήδομαι (*imp.* ἐκηδόμην, *ep. II. fut.* κεκαδήσομαι, *aor.* ἐκηδεσάμην), özen göstermek, itina etmek; ilgilenmek, meşgul olmak; endişelenmek, endişe etmek; kaygı duymak.

κηκίω (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἐκήκιον, *ep. imp.* κήκιον; *pass. praes. part.*), fışkırmak, boyunca akmak; (bir koku) çıkarmak, yaymak.

κηλέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐκήλησα), büyülemek, baştan çıkarmak.

κηληθμός, οῦ, ὁ (*m.*), büyü, sihir.

κῆλον, ου, τό (*n.*), ok; mızrak, kargı.

κηπεύω, bahçıvanlık yapmak, bahçıvan olmak.

κηπίον, ου, τό (*n.*), küçük bahçe, bahçecik.

κῆπος, Dor. κᾶπος, ου, ὁ (*m.*), bahçe.

κηπουρός, οῦ, ὁ (*m.*), bahçe bekçisi; bahçıvan.

κῆρ ve κέαρ, κῆρος, τό (*n.*), kalp, yürek.

κήρ, κηρός, ἡ (*f.*), kader, yazgı, talih; ölüm, mutsuzluk, bedbahtlık.

Κήρ, Κηρός, ἡ (*f.*), Ker, Ölüm Tanrıçası.

(1) κηραίνω (*fut.* -ανῶ), bozmak, harap etmek, yıkmak, mahvetmek.

(2) κηραίνω (*fut.* -ανῶ), kaygılanmak, endişe etmek, merak etmek.

κηρίον, ου, τό (*n.*), balmumu.

κήρυγμα, ατος, τό (*n.*), bir haberciyle duyurma, bildirma, ilan etme.

κηρυκεία, ας, *Ion.* -ηΐη, -ηΐης, ἡ (*f.*), tellallın ücreti, tellaliye.

κηρύκειον, *Ion.* κηΐον, ου, τό (*n.*), habercinin, tellalın değneği, asası; habercilerin tanrısı olan Hermes'in özel değneği (alameti).

κηρύκευμα, ατος, τό (*n.*), bir tellal aracılığıyla duyurma, bildirme, ilan etme.

κηρυκεύω, bir tellal ile duyurmak, bildirmek, ilan etmek.

κῆρυξ veya κήρυξ, υκος, ὁ, ἡ (*m./f.*), tellal, herhangi -i yüksek sesle bağırarak duyuran kimse, çığırtkan.

κηρύσσω, *Att.* -ύττω (*imp.* ἐκήρυσσον, *fut.* κηρύξω, *aor.* ἐκήρυξα; *pass. fut.* κηρυχθήσομαι, *aor.* ἐκηρύχθην, *pf.* κεκήρυγμαι, *pl. pf.* ἐκεκηρύγμην), tellallık yapmak; tellalla bir duyuru yapmak, duyurmak, ilan etmek.

κῆτος, εος-ους, τό (*n.*), su canavarı; suda yaşayan her cins iri canlı (timsah, su aygırı vs).

κίβδηλος, ος, ον (*adj.*), (metaller için) sahte, kalp; (söz, ün için) yalan, aldatıcı, sahte.

κιβωτός, οῦ, ἡ (*f.*), kutu, sandık, kasa.

κιγχάνω → κιχάνω.

κιθάρα, ας, ἡ (*f.*), *kithara*, telli bir müzik aleti.

κιθαραοιδός, οῦ, ὁ (*m.*), *kithara* çalgıcısı, *kithara*'cı.

κιθάρη → κιθάρα.

κιθαρίζω, *Dor.* -ίσδω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), *kithara* çalmak.

κίθαρις, ιος, *acc.* ιν, ἡ (*f.*), *kithara*; *kithara* çalma sanatı.

κιθάρισις, εως, ἡ (*f.*), *kithara* çalma sanatı.

κιθαριστής, οῦ, ὁ (*m.*), *kithara* çalgıcısı, *kithara*'cı.

κιθαρῳδός → κιθαραοιδός.

κικλήσκω (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἐκίκλησκον, *ep. imp.* κίκλησκον), çağırmak, davet etmek; isimlendirmek, bir isimle çağırmak.

κῖκυς, υος, ἡ (*f.*), kuvvet, güç, enerji.

Κιλίκιος, α, ον (*adj.*), Kilikia+, Kilikia'ya ait; Kilikialı; ἡ Κιλικία, *Ion.* -ίη (*scil.* -γῆ), Kilikia.

Κίλιξ, ικος, ὁ, ἡ (*adj.*), Kilikialı; οἱ Κίλικες, Kilikialılar

Κίλισσα, ης, ἡ (*adj.*), Kilikialı.

(1) Κίμων, ωνος, ὁ (*m.*), Kimon, Atinalı aristokrat, devlet adamı (*arkhon*) ve *komutan*, Marathon Savaşı'nın ünlü Atinalı komutanı Miltiades'in babası.

(2) Κίμων, ωνος, ὁ (*m.*), Kimon, Atinalı devlet adamı, politikacı ve Perslere karşı kazandığı Eurymedon Zaferi (MÖ 466) ile ünlü komutan.

κιναιδολογέω-ῶ, açık saçık, müstehcen şeylerden söz etmek.

κιναιδολόγος, ος, ον (*adj.*), açık saçık, müstehcen şeylerden söz eden; açık saçık, müstehcen şiirler yazan.

κίναιδος, ου, ὁ, ἡ (*m.*), sefih, ahlâksız, rezil; açık saçık, müstehcen; (*plur.*) müstehcen nitelikli bir şiir türü.

κινάμωμον, ου, τό (*n.*), tarçın.

κινδύνευμα, ατος, τό (*n.*), yürekli davranış; yüreklilik, gözüpeklik, korkusuzluk.

κινδυνευτής, οῦ, ὁ (*adj.*), atılgan, yürekli, cesur, gözü pek; maceracı, maceraperest, serüven düşkünü.

κινδυνευτικός, ή, όν (*adj.*), atılgan, gözü pek, korkusuz, maceracı, maceraperest; maceralı, serüven dolu.

κινδυνεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ἐκινδύνευσα, *pf.* κεκινδύνευκα), riske atılmak, riske girmek, tehlikeye atılmak.

κίνδυνος, ου, ὁ (*m.*), tehlike, risk; tehlikeli girişim.

κινέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐκίνησα, *pf.* κεκίνηκα), hareket ettirmek, kımıldatmak, yerinden oynatmak; altüst etmek, devirmek; heyecanlandırmak, heyecan uyandırmak.

κίνημα, ατος, τό (*n.*), hareket, özellik-

le dans hareketi; kıpırdanma, hareket etme; çalkantı; çırpınma.

κίνησις, εως, ἡ (*f.*), hareket, harekete geçirme, kımıldatma, yerinden oynatma.

κινητής, οῦ, ὁ (m.), hareket ettiren, harekete geçiren kimse; kışkırtan, kışkırtıcı; devrimci.

κινητικός, ή, όν (*adj.*), hareket ettiren, kımıldatan; uyaran; hareket eden, hareketli, kinetik.

κινητός, ή, όν (*adj.*), kımıldatılabilen, hareket ettirilebilen; hareket eden, hareketli.

κίνυμαι (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἐκινύμην), harekete geçmek; gitmek.

κινύρομαι (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.*), şikâyet etmek, yakınmak, sızlanmak, inlemek, serzenişte bulunmak.

κινυρός, ά, όν (*adj.*), dertli; acınacak, ağlanacak, yürekler acısı, acıklı, hazin, elim.

Κίρκη, ης, ἡ (*f.*), Kirke, büyücü bir *nymphe*.

κισσός, *Att.* κιττός, οῦ, ὁ (*m.*), sarmaşık.

κισσοφόρος, ος, ον (*adj.*), sarmaşık taşıyan.

κίστη, ης, ἡ (*f.*), sepet (Lat. *cista*).

κιχάνω (*imp.* ἐκίχανον, *fut.* κιχήσομαι, *aor.* ἐκίχησα, *II. aor.* ἔκιχον), karşılaşmak, rastlamak; erişmek, varmak.

κίων, ονος, ὁ, *Ion.* ve *poet.* ἡ (*m./f.*), sütun, kolon; (*plur.*) Herakles'in sütunları.

κλαγγή, ῆς, ἡ (*f.*), tiz çığlık; çeşitli hayvan sesleri (yılan tıslaması, turna çığlığı, köpek havlaması, kurt uluması vs).

κλάγξω: κλάζω *fut.*

κλάδος, ου, ὁ (*m.*), küçük dal; yalvarıcıların sunduğu zeytin dalı, tapınaklar için defne dalı.

κλάζω (*fut.* κλάγξω, *aor.* ἔκλαγξα, *poet. II. aor.* ἔκλαγον, *pf.* κέκλαγγα daha sonra κέκλαγα; *eski pass.* ve *med. fut.* κεκλάγξομαι), tiz bir çığlık atmak, çığlık koparmak, bağırmak.

κλαίω, *Att.* κλάω (*imp.* ἔκλαιον, *Att. imp.* ἔκλαον, *fut.* κλαύσομαι, *Att. fut.* κλαιήσω veya κλαήσω, *aor.* ἔκλαυσα; *pass. fut.* κλαυσθήσομαι, *aor.* ἐκλαύσθην, *pf.* κέκλαυμαι, daha sonra κέκλαυσμαι), ağlamak, gözyaşı dökmek, acımak, yanmak || *med.* (*aor.* ἐκλαυσάμην), kendisi için ağlamak.

κλάριος, ος, ον (*adj.*), kurada hakem olan (Tanrı Zeus'un bir epiteti).

Κλάρος, ου, ἡ (*f.*), Klaros, Batı Anadolu'da Tanrı Apollon'un ünlü bir kehanet (bilicilik) merkezi (Ahmetbeyli).

κλαυθμός, οῦ, ὁ (*m.*), ağlama, ağlayış, feryat; inleme, inilti.

κλαῦμα, ατος, τό (*n.*), inleme, inilti; ağlayıp sızlama, yakınma, şikâyet, serzeniş.

κλαυσιάω-ῶ, (kapı) gıcırdamak, gıcırtı çıkarmak.

κλάω → κλαίω.

κλάω-ῶ (*imp.* ἔκλων, *fut.* κλάσω, *aor.* ἔκλασα, *ep. aor.* κλάσα ve κλάσσα; *pass. fut.* κλασθήσομαι, *aor.* ἐκλάσθην, *pf.* κέκλασμαι), parçalamak, kırmak; eğmek, bükmek, kıvırmak.

Κλεάνθης, ους, ὁ (*m.*), Kleanthes, Stoa'nın kurucusu Zenon'un öğrenci ve izleyicilerinden, Assos'lu (Behramkale) ünlü filozof.

κλειδουχέω, *Att.* κληδουχέω-ῶ, bir tapınağın anahtarlarını elinde bulundurmak, bir tapınağın bakıcısı veya rahibi olmak.

κλειδοῦχος, *Att.* κληδοῦχος, ου, ὁ, ἡ (*adj.*), anahtar taşıyıcı; (*m.*), bekçi, korucu, gözcü; özellikle bir tapınağın erkek ya da kadın bekçisi; rahip veya rahibe.

κλεῖθρον, *Ion.* κλήϊθρον, *Eski Att.* κλῆθρον, ου, τό (*n.*), kapı kilidi; (*plur.*) menteşeler.

κλεινός, ή, όν (*adj.*), görkemli, göz alıcı, muhteşem, muazzam, haşmetli; şan şeref kazanmış; ünlü, ün salmış, tanınmış, meşhur.

κλείς, κλειδός, ἡ (*f.*), kilit, anahtar.

Κλεισθένης, ους, ὁ (*m.*), Kleisthenes, Atinalı ünlü devlet adamı (*arkhon*), yasa koyucu ve demokratik anayasa reformunun (MÖ 508) uygulayıcısı.

κλεῖσις, εως, ἡ (*f.*), kapatma, kapatış; kapanma, kapanış.

κλειστός, ή, όν (*adj.*), kapalı, kapanmış, tıkalı.

κλειτός, ή, όν (*adj.*), ünlü, tanınmış, meşhur; övmeye, övülmeye değer; görkemli, göz alıcı, parlak, muhteşem, ihtişamlı, gösterişli, çok güzel, hayran olunacak, eşsiz, eşi benzeri olmayan.

(1) κλείω, *Ion.* ve *ep.* κληΐω, *Eski Att.* κλῄω (*fut.* κλείσω, *aor.* ἔκλεισα, *pf.* κέκλεικα, *pl. pf.* ἐκεκλείκειν; *pass. fut.* κλεισθήσομαι, *aor.* ἐκλείσθην, *pf.* κέκλειμαι veya κέκλεισμαι, *pl. pf.* ἐκεκλείμην), bir anahtarla kapatmak, kilit altına almak, içeri tıkmak, hapsetmek, kapatmak.

(2) κλείω (yalnızca *praes.*, *imp.* κλεῖον ve *pass. praes.*), övmek, methetmek; kutlamak; isimlendirmek, isim vermek, adlandırmak.

Κλειώ, οῦς, ἡ (*f.*), Kleio, Dokuz Musa'dan (Esin Perisi) biri. Ilgi alanlarını başta destan (epik şiir) olmak üzere şiir ve tarih oluşturur; tarih yazarlarının esin kaynağıdır (Lat. Clio).

κλέμμα, ατος, τό (*n.*), çalınan şey; çalma, hırsızlık; hile, kurnazlık; savaş hilesi.

Κλεοπάτρα, ας, ἡ (*f.*), Kleopatra, Ptolemaios Auletes'in kızı, Mısır Kraliçesi, Ptolemaios'lar Hanedanı'nın son temsilcisi.

κλέος, τό (*n.*), söylenti, haber, şayia, rivayet; ün, şan, şöhret; kötü ün.

κλέπτης, ου, ὁ (*m.*), hırsız, soyguncu; dalavereci, sinsi.

κλέπτω (*imp.* ἔκλεπτον, *fut.* κλέψω, *aor.* ἔκλεψα, *pf.* κέκλοφα; *pass. aor.* ἐκλέφθην, *II. aor.* ἐκλάπην, *pf.* κέκλεμμαι), çalmak, aşırmak, gizlice almak, aşırmak, araklamak, yürütmek; baskınla ele geçirmek; al-

datmak, kandırmak, yanıltmak; gizlemek, saklamak.

κλεψύδρα, ας, ἡ (*f.*), *klepsydra*, hatiplere verilen süreyi ölçmek için kullanılan su saati (Lat. *clepsydra*).

κλέω, *ep.* κλείω (yalnızca *imp.* ἔκλεον ve *aor.* ἔκλησα), övmek, methetmek; kutlamak || *med.* övmek, methetmek; kutlamak || *pass.* κλέομαι, ünlü olmak, meşhur olmak, tanınmış olmak.

Κλέων, ωνος, ὁ (*m.*), Kleon, Atinalı ünlü politikacı (*demagogos*) ve komutan.

κληδών, όνος, ἡ (*f.*), işitilen şey; gürültü; söylenti, rivayet, şayia; ün, şan, şöhret; çağırma, isimlendirme, adlandırma, çağrı, isim.

κλῄζω, *Ion.* κληΐζω (*imp.* ἔκληζον, *fut.* κλῄσω, *aor.* ἔκλησα; *pass.* yalnızca *praes.* κλῄζομαι ve *imp.* ἐκλῃζόμην, övmek, methetmek; kutlamak, tebrik etmek.

κλῆθρα, ας, *Ion.* -η, -ης, ἡ (*f.*), kızılağaç; akçaağaç.

κληρονομέω-ῶ (*imp.* ἐκληρονόμουν, *fut.* κληρονομήσω, *aor.* ἐκληρονόμησα, *pf.* κεκληρονόμηκα, *pl. pf.* ἐκεκληρονομήκειν), miras, kalıt olarak almak.

κληρονόμημα, ατος, τό (*n.*), miras, kalıt, tereke.

κληρονομία, ας, ἡ (*f.*), bir mirasa katılma, veraset hakkı.

κληρονόμος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), mirasçı, kalıtçı, vâris.

κλῆρος, ου, ὁ (*m.*), kuraya, ad çekmeye yarayan şey (taş veya ağaç parçası vs).

κληρουχέω-ῶ (*aor.* ἐκληρούχησα), bir toprağı bölerek paylaşma.

κληρουχία, ας, ἡ (*f.*), kurayla dağıtılan bir toprağa bir koloninin yerleşmesi; koloni.

κληροῦχος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), *kleroukhos*, yani koloni kuran, kurayla dağıtılan bir toprağa sahip olan.

κληρόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐκλήρωσα), kurayla dağıtmak, paylaştırmak, bölüştürmek, üleştirmek.

κλήρωσις, εως, ἡ (*f.*), kura, ad çekme.

κληρωτήριον, ου, τό (*n.*), *kleroterion*, yani kura, ad çekme yoluyla magistrat'lık seçimlerinin yapıldığı yer.

κληρωτός, ή, όν (*adj.*), kurayla seçilen, kurayla atanan.

κλῆσις, εως, ἡ (*f.*), çağırma, yardıma çağırma, yakarma, (bir şölene, yemeğe) davet etme; (yargı yerine) çağırma, celp; isimlendirme, isim verme, adlandırma, ad verme.

κλητεύω, mahkemeye çağırmak; şahit olarak çağırılmak, tanık olmak.

κλητήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), çığırtkan, tellal; tanık, şahit.

κλητός, ή, όν (*adj.*), çağrılı, konuk, misafir, davetli; seçilmiş.

κλήτωρ, ορος, ὁ (*m.*), tellal, çığırtkan; tanık, şahit.

κλίμα, ατος, τό (*n.*), eğim, yamaç, bayır, yokuş; iklim, bölge, coğrafi kuşak; (*mec.*) eğilim, meyil, temayül.

κλῖμαξ ακος, ἡ (*f.*), merdiven, basamak; bir işkence aleti.

κλινάριον, ου, τό (*n.*), küçük yatak.

κλίνη, ης, ἡ (*f.*), yatak, döşek.

κλινίδιον, ου, τό (*n.*), küçük yatak.

κλινικός, ή, όν (*adj.*), yatak+, yatakla ilgili, yatağa ait.

κλίνω (*imp.* ἔκλινον, *fut.* κλινῶ, *aor.* ἔκλινα, *pf.* κέκλικα; *pass. fut.* κλιθήσομαι, *aor.* ἐκλίθην, *poet.* ἐκλίνθην, *II. aor.* ἐκλίνην, *pf.* κέκλιμαι), eğmek, dayamak; düşürmek, devirmek, yere yıkmak; yatırmak; gömmek; yerini değiştirmek; (gözlerini) başka yöne çevirmek; doğru yoldan saptırmak, doğru yoldan ayırmak; geri püskürtmek, itmek.

κλισία, ας, ἡ (*f.*), tahta kulübe, baraka; yatak.

(1) κλίσιον, ου, τό (*n.*), efendinin evinin yakınında bulunan köle evi.

(2) κλίσιον, ου, τό (*n.*), kapalı yer; ağıl; basit ev, kulübe.

κλίσις, εως, ἡ (*f.*), eğme, meyletme, eğilme; eğim, meyil, bölge, ülke; (gramerde) çekim; yatak.

κλονέω-ῶ (*fut.* -ήσω), gürültülü bir şekilde kovmak, itmek; altüst etmek.

κλοπή, ῆς, ἡ (*f.*), (bir kadını) kaçırma, alıkoyma; kurnazlık, hile, kalleşlik.

κλύζω (*Ion. imp.* κλύζεσκον, *fut.* -ύσω, *ep. fut.* κλύσσω, *aor.* ἔκλυσα, *pf.* κέκλυκα; *pass. aor.* ἐκλύσθην, *pf.* κέκλυσμαι), dalgalarla örtmek, dalgalarla yıkamak; yıkamak, temizlemek.

κλύω (*imp.* veya *II. aor.* ἔκλυον, *II. aor. imperat.* κλῦθι, *plur.* κλῦτε), işitmek, dinlemek; öğrenmek, anlamak, bilincinde olmak, farkına varmak, fark etmek, hissetmek, sezmek.

κλώψ, ωπός, ὁ (*m.*), hırsız, soyguncu.

κνάπτω veya γνάπτω, giysi yapmak için yün hazırlamak; (işkenceyle, kırbaçla) parçalamak.

κνάω (*Ion. inf.* κνᾶν, *Att. inf.* κνῆν, *fut.* κνήσω, *aor.* ἔκνησα), temizlemek için kazımak; birinin gururunu okşamak || *med.* (*fut.* κνήσομαι, *aor.* ἐκνησάμην ve ἐκνασάμην), kaşımak, kaşınmak; gururu okşanmak.

κνεφάζω, karartmak, koyulaştırmak.

κνέφας, *Att. gen.* κνέφους, τό (*n.*), alacakaranlık; karanlık, koyu.

κνήμη, ης, ἡ (*f.*), bacak, özellikle bacağın alt (aşağı) kısmı.

κνημίς, ῖδος, ἡ (*f.*), dizlik.

κνίζω (*imp.* ἔκνιζον, *fut.* κνίσω, *aor.* ἔκνισα, *Dor. aor.* ἔκνιξα; *pass. aor.* ἐκνίσθην, *pf.* κέκνισμαι), kızdırmak, kışkırtmak, alevlendirmek; üzmek, altüst etmek.

κνῖσα veya κνίσσα, *ep.* κνίση, ης, ἡ (*f.*), kurban töreninde yanan etin kokusu (Lat. *nidor*).

κνισάω veya κνισσάω-ῶ, bir kurban töreni için et pişirmek; kızaran etin kokusuyla doldurmak.

κνύζημα, ατος, τό (*n.*), çığlık, feryat; çocuk çığlığı.

κόθορνος, ου, ὁ (*m.*), *kothornos*, tiyatroda oyuncuların giydiği yüksek ökçeli ayakkabı (Lat. *coturnus*).

κοιλαίνω (*fut.* -ανῶ, *Ion. aor.* ἐκοίληνα, *Att. aor.* ἐκοίλανα; *pass. aor.* ἐκοιλάνθην, *pf.* κεκοίλασμαι), içini boşaltmak, oymak.

κοιλία, ας, ἡ (*f.*), oyuk; karın boşluğu, karın.

κοῖλος, η, ον (*adj.*), içi boş, oyuk.

κοιμάω-ῶ, *Ion.* -έω (*fut.* κοιμήσω, *Dor. fut.* κοιμάσω, *aor.* ἐκοίμησα; *pass.* κοιμάομαι-ῶμαι, *imp.* ἐκοιμώμην, *fut.* κοιμηθήσομαι, *aor.* ἐκοιμήθην, *Dor. aor.* ἐκοιμάθην, *pf.* κεκοίμημαι), bir yatağın üzerine sermek, uzatmak; dinlendirmek, uyutmak; öldürmek; yatıştırmak, sakinleştirmek, teskin etmek || *med.* κοιμάομαι-ῶμαι (*fut.* κοιμήσομαι, *aor.* ἐκοιμησάμην), yatmak, dinlenmek, uyumak.

κοιμίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* ἐκοίμισα), uyutmak, dinlendirmek; sonuncu uykusunu uyutmak, yani öldürmek; yatıştırmak, sakinleştirmek, teskin etmek.

κοινῇ (*adv.*), el birliğiyle, ortaklaşa, ortak olarak, müşterek olarak, müştereken.

κοινόβιος, ος, ον (*adj.*), ortak yaşam süren, ortak yaşayan || (*subst.*) τὸ κοινόβιον, ortak yaşam.

κοινοβουλέω-ῶ, hep birlikte tartışmak.

κοινολογέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐκοινολογησάμην, *pf.* κεκοινολόγημαι), karşılıklı konuşmak, görüşmek.

κοινός, ή, όν (*adj.*), ortak, müşterek, umumi; halk+, halkla ilgili; kamu+, kamuyla ilgili, kamuya ait, kamusal; ortak kökenden gelen; sosyal, girişken; yanına gidilebilir, ulaşılabilir || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος || (*subst.*) κοινὴ διάλεκτος, *koine dialektos*, ortak dil, halk arasında yaygın dil; τὸ κοινόν, *koinon*, devlet, birlik.

κοινότης, ητος, ἡ (*f.*), topluluk; katılma; ortaklaşa, müştereken kullanma.

κοινότοκος, ος, ον (*adj.*), ortak, aynı anne babadan doğma.

κοινόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *Dor. fut.* κοινασομαι, *aor.* ἐκοίνωσα), iletmek, aktarmak, bildirmek; iletişim kurmak, bağlantı kurmak.

κοινωνέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐκοινώνησα, *pf.* κεκοινώνηκα), -e ortak olmak, -e katılmak, iştirak etmek, paylaşmak; (*dat.* ile) biriyle yakınlığı olmak, yakın ilişkisi olmak.

κοινώνημα, ατος, τό (*n.*), ilişki, münasebet; (*plur.*) iletişim; haber.

κοινωνία, ας, ἡ (*f.*), karşılıklı ilişki; iletişim, ticaret.

κοινωνικός, ή, όν (*adj.*), paylaşmaya hazır; sosyal, toplumsal.

κοινωνικῶς (*adv.*), karşılıklı yardımlaşarak, el birliğiyle; iyi yüreklilikle.

κοινωνός, ός, όν (*adj.*), -e katılan, iştirak eden; -i paylaşan; ortak, müşterek.

κοινῶς (*adv.*), ortak olarak, ortaklaşa; genellikle, genel olarak; devletin iyiliği için veya devletin yararına; herkes gibi.

κοιρανέω-ῶ, efendi olmak, yönetmek, idare etmek, hüküm sürmek.

κοιρανίδης, ου, ὁ (*m.*), prens.

κοίρανος, ου, ὁ (*m.*), askeri şef; kral; efendi.

κοιτάζω, yatağa koymak, yatırmak || *med.* κοιτάζομαι (*praes. inf.* κοιτάζεσθαι, *Dor. aor.* κοιταξάμην), yatmak, uyumak.

κοιταῖος, α, ον (*adj.*), yatma zamanıyla ilgili.

κοίτη, ης, ἡ (*f.*), yatak; deniz yatağı; kuş yuvası; yatma, uyuma.

κοῖτος, ου, ὁ (*m.*), yatak; ahır; uyku.

κοιτών, ῶνος, ὁ (*m.*), yatak odası.

κόκκυξ, υγος, ὁ (*m.*), guguk kuşu.

κολάζω (*fut.* -άσω, *aor.* ἐκόλασα), azaltmak; (ağaç) kesmek, budamak; cezalandırmak, ceza vermek; zarar vermek, zararı dokunmak || *pass.* (*fut.* κολασθήσομαι, *aor.* ἐκολάσθην, *pf.* κεκόλασμαι), zarara uğramak, zarar görmek.

κολακεία, ας, ἡ (*f.*), dalkavukluk, yalakalık, yağcılık; pohpohlama.

κολακεύω, dalkavukluk etmek, yalakalık etmek; pohpohlamak.

κολακίς, ίδος, ἡ (*f.*), dalkavukluk, yalakalık, yağcılık; pohpohlama.

κόλαξ, ακος, ὁ (*m.*), dalkavuk, yalaka, yağcı.

κόλασις, εως, ἡ (*f.*), budama, gereksiz yerlerini kesme; cezalandırma, ceza verme.

κόλασμα, ατος, τό (*n.*), ceza.

κολλάω-ῶ (*aor.* ἐκόλλησα; *pass.* κολλῶμαι, *aor.* ἐκολλήθην, *pf.* κεκόλλημαι), yapıştırmak, tutturmak, birleştirmek.

κόλπος, ου, ὁ (*m.*), körfez, koy (*Lat. sinus*).

κολυμβάω-ῶ, yüzmek; suyun altına dalmak.

κολυμβητήρ, ῆρος, ὁ ve κολυμβητής, οῦ, ὁ (*m.*), yüzücü, dalgıç.

κόλυμβος, ου, ὁ (*m.*), dalgıçkuşu; yüzme, dalma.

Κολχίς, ίδος, ἡ (*f.*), Kolkhis, Karadeniz'in doğusundaki bir kıyı bölgesi.

κολώνη, ης, ἡ (*f.*), tepe, tümsek.

κολωνός, οῦ, ὁ (*m.*), yükseklik, tepe, tümsek.

κολῳός, ῳοῦ, ὁ (*m.*), yaygara, bağırıp çağırma, gürültü; kargaşalık, kargaşa, karışıklık, karambol.

κόμβος, ου, ὁ (*m.*), bağ; kemer, kuşak.

κομβόω-ῶ, düğümlemek, düğüm atmak; bağlamak.

κομέω-ῶ, özen göstermek, itina etmek, dikkat etmek, bakmak, bakımını yapmak; beslemek.

κόμη, ης, ἡ (*f.*), saç; sakal; ağacın yaprakları.

κομήτης, ου, ὁ (*adj.*), uzun saçlı; tüylerle kaplı, tüylü || (*subst.*) tüylerle süslenmiş ok; bitkilerle kaplı çayır; kuyruklu yıldız.

κομιδή, ῆς, ἡ (*f.*), özen, itina, dikkat, bakım; (meyve, ürün) taşıma, nakil; ürün toplama, ürün; gitme, gidiş, dönme, dönüş.

κομιδῇ (*adv.*), özenle; tamamen, bütünüyle; (konuşmada) elbette, kuşkusuz, hiç kuşku yok ki, şüphesiz, hiç şüphe yok ki.

κομίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* ἐκόμισα, *pf.* κεκόμικα), bakmak, ilgilenmek, özen göstermek, itina etmek; (çocuklar için) beslemek, bakımını yapmak, yetiştirmek; taşımak, getirmek, götürmek || *med.* (*fut.* -ιοῦμαι, *Ion. fut.* -ιεῦμαι, *aor.*

ἐκομισάμην, *pf.* κεκόμισμαι), konukseverlik göstermek; kabul etmek, karşılamak; tedavi etmek, bakmak; alıp götürmek, beraberinde götürmek; elde etmek, ele geçirmek; taşımak, nakletmek; taşınmak.

κομιστήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), eşlik eden, refakat eden kimse; refakatçi.

κόμιστρον, ου, τό (*n.*), (*plur.*), kurtulmak için verilen bedel, fidye, kurtulmalık.

κομιῶ: κομίζω *Att. fut.*

Κομμαγηνή, ῆς, ἡ (*f.*), Kommagene, Doğu Anadolu'daki, başkentini Samosata'nın (Samsat) oluşturduğu bölge.

κομμός, οῦ, ὁ (*m.*), (yas işareti olarak göğse vurulan) yumruk, Attika dramasında koronun veya bir oyuncunun dönüşümlü olarak söylediği ağıt niteliğindeki şarkı.

κομμόω-ῶ, süslemek, tezyin etmek, bezemek; donatmak.

κομπάζω (*fut.* -άσω veya άσομαι), uzun ve süslü cümlelerle konuşmak, tumturaklı konuşmak, ağzı laf yapmak.

κομπαστής, οῦ, ὁ (*m.*), övüngen, palavracı; yalancı kahraman.

κομπέω-ῶ, gürültü çıkarmak; gururlanmak, kibirlenmek, kibirli sözler söylemek; övünmek; uzun ve süslü cümlelerle konuşmak, tumturaklı konuşmak.

κόμπος, ου, ὁ (*m.*), gürültü; övünme, kibir, kendini beğenme.

κομψός, ή, όν (*adj.*), özenle süslenmiş; ince, nazik; yetenekli, kabiliyetli; usta, maharetli, mahir, hünerli.

κονία, ας, ἡ (*f.*), toz, toz bulutu; kum; kül.

κονιατός, ή, όν (*adj.*), sıvanmış.

κονιορτός, οῦ, ὁ (*m.*), topraktan yükselen toz bulutu.

κόνις, εως, ἡ (*f.*), toz; kül; ölü külü.

Κονιστήριον, ου, τό (*n.*), *konisterion*, *palaistra*'lardaki, güreşçilerin bedenlerine yapışan kumdan arındıkları mekân.

Κόνων, ωνος, ὁ (*m.*), Konon, Atinalı *strategos* ve donanma komutanı (amiral).

κοπιάω (*aor.* ἐκοπίασα, *pf.* κεκοπίακα), yorulmak, yorgun olmak; çalışmak, uğraşmak, didinmek, çabalamak.

κόπρος, ου, ἡ (*f.*), insan veya hayvan dışkısı, pisliği; gübre; çöp, pislik.

κόπτω (*imp.* ἔκοπτον, *fut.* κόψω, *aor.* ἔκοψα, *pf.* -; *pass. fut.* κοπήσομαι, *II. aor.* ἐκόπην, *pf.* κέκομμαι), kesmek, vurmak; (kapıyı) çalmak.

κόραξ, ακος, ὁ (*m.*), karga.

κόρδαξ, ακος, ὁ (*m.*), *kordaks*, Orta Komedya'ya ilişkin, Lydia kökenli, açık saçık ve güldürücü bir dans türü (Lat. *cordax*).

κόρη, ης, ἡ (*f.*), kız çocuk; genç kız, genç kadın; süs bebek.

Κόρη, *Ion.* Κούρη, ης, ἡ (*f.*), Kore, Tanrıça Demeter'in kızı, diğer adı Persephone'dir (Lat. Proserpina).

Κᾳρινθος, ου, ἡ bazen ὁ (*f./m.*), Korinthos, Hellas'ın Akhaia bölgesindeki önemli bir kent.

(1) κόρος, ου, ὁ (*m.*), tokluk, doyma; bıkkınlık, gına gelme; iğrenme, tiksinti; hor görme, küçümseme, kibir.

(2) κόρος, ου, ὁ (*m.*), çöp, süprüntü, pislik.

(3) κόρος, ου, ὁ (*m.*), erkek çocuk, oğlan; genç erkek; genç savaşçı; filiz, sürgün.

Κορύβαντες, οἱ (*m. plur.*), Korybantes, Tanrıça Kybele'nin Phrygia bölgesindeki rahipleri.

Κορυθαλία, ας, ἡ (*f.*), Korythalia, Artemis'in epiteti.

κόρυς, υθος, ἡ (*f.*), koruyucu metal başlık, miğfer.

κορυφαῖος, α, ον (*adj.*), zirveyi veya en önemli yeri işgal eden, zirvede bulunan, zirvedeki.

κορυφή, ῆς, ἡ (*f.*), tepe, zirve; -in en yüksek noktası, ucu, sonu, doruğu.

κορώνη, ης, ἡ (*f.*), kuzgun; her çeşit kıvrık nesne; -in en yüksek noktası, doruğu; uç, son; taç.

κορωνίς, ίδος, ἡ (*adj.*), kıvrık, kıvrılmış; son; sonuç, netice; en yüksek nokta, tepe, doruk, zirve; çelenk, taç.

κοσμέω-ῶ (*aor.* ἐκόσμησα), düzenlemek, düzene koymak; yönetmek, idare etmek; süslemek, tezyin etmek, bezemek; övmek, methetmek; yüceltmek, onurlandırmak || *med.* κοσμοῦμαι (*aor.* ἐκοσμησάμην, *pf.* κεκόσμημαι), kendisi için düzenlemek; kendisi için süslemek.

κόσμημα, ατος, τό (*n.*), süs, süsleme, bezeme, bezek, tezyinat.

κόσμησις, εως, ἡ (*f.*), süs, süsleme, bezeme, bezek, tezyinat.

κοσμητής, οῦ, ὁ (*m.*), düzenleyen, düzene sokan, düzenleyici; Zeus'un epiteti.

κοσμητικός, ή, όν (*adj.*), süs+, süsle ilgili.

κοσμήτωρ, ορος, ὁ (*m.*), düzenleyici; şef.

κοσμικός, ή, όν (*adj.*), evren+, evrenle ilgili, evrene ait, kozmik; dünyayla ilgili, dünyevi, seküler.

κόσμιος, α veya ος, ον (*adj.*), iyi düzenlenmiş, düzenli; ihtiyatlı, tedbirli; bilge; uygun || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

κοσμογονία, ας, ἡ (*f.*), evrenin oluşumu; dünyanın oluşumu.

κόσμος, ου, ὁ (*m.*), düzen, nizam, intizam, tertip; sistem; sıkı düzen, disiplin; organizasyon, düzenleme; kuruluş; evren; Girit'te üst düzey bir magistrat.

κοτέω-ῶ (*ep. aor.* κοτέσα), -e karşı hınç duymak, kin beslemek; kızgın, öfkeli olmak; kıskanç olmak, haset olmak.

κότινος, ου, ὁ veya h (*m./f.*), yabani zeytin, delice (Lat. *oleaster*).

κότος, ου, ὁ (*m.*), düşmanlık, kin, hınç, garez.

κοτταβίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), *kottabos* oynamak.

κότταβος, ου, ὁ (*m.*), *kottabos*, Sicilya'da, bir şarap kadehinin dibinde kalan kısım sevilen kadının ismi söylenerek metal bir leğene dökülürdü; çıkan ses güçlüyse bu, aşkta başarı demekti.

κοτύλη, ης, ἡ (*f.*), küçük vazo.

Κούναξα, ων, τά (*n. plur.*), Kounaksa,

Babylon (Babil) civarında yer alan, yakınlarında önemli bir savaşın yapıldığı (MÖ 401) bir köy.

κουφίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* ἐκούφισα), hafif olmak; hafifletmek, yatıştırmak, teselli etmek, avutmak; hafifçe kaldırmak.

κουφολογία, ας, ἡ (*f.*), düşüncesizce, gelişigüzel söylenen söz.

κοῦφος, η, ον (*adj.*), hafif, ağır olmayan, taşıması kolay; boş, anlamsız, abes; değersiz, kıymeti olmayan; saçma, akıl dışı || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

κούφως (*adv.*), zahmetsizce, sıkıntı çekmeden, kolayca, kolaylıkla; çevik bir şekilde || *comp.* -ότερον, *sup.* -ότατα.

κραδαίνω (yalnızca *praes.* ve *aor.* ἐκράδανα; *pass.* yalnızca *praes.* ve *aor.* ἐκραδάνθην), sarsmak, sallamak, hareket ettirmek.

κραγγάνομαι (yalnızca *praes.*), bir çığlık atmak, bir çığlık koparmak.

κράζω (*fut.* κεκράξομαι, *II. aor.* ἔκραγον, nadiren *I. aor.* ἔκραξα, *pf.* κέκραγα), bağırmak, çığlık atmak.

κραίνω (*fut.* κρανῶ, *aor.* ἔκρανα, *Ion.* ve *ep. aor.* ἐκρηνα; *pass. fut.* κρανθήσομαι, *aor.* ἐκράνθην), bitirmek, tamamlamak, yapmak, gerçekleştirmek; yönetmek, idare etmek, kumanda etmek.

κρανίον, ου, τό (*n.*), kafatası.

Κραννών, ῶνος, ἡ (*f.*), Krannon, Thessalia bölgesinde yer alan, yakınlarında önemli bir savaşın yapıldığı kent.

κράνος, εος-ους, τό (*n.*), miğfer.

κράς, κράτος, ὁ (*m.*), baş; bir dağın tepesi, zirvesi, doruğu; uç, sınır.

κρᾶσις, εως, ἡ (*f.*), karıştırma, karma; karışım.

κρατερός, ά, όν (*adj.*), katı, sert; güçlü, kuvvetli; şiddetli.

κρατερῶς (*adv.*), güçlü, kuvvetli bir biçimde.

κρατέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐκράτησα, *pf.* κεκράτηκα), güçlü olmak, kuvvetli olmak; hakim olmak, egemen olmak, egemenliği altına almak; hüküm sürmek, hükmetmek; (*gen.* ile) -in sahibi olmak, efendisi olmak; kumanda etmek, yönetmek; üstün gelmek, baskın çıkmak, yenmek; avantajlı olmak.

κρατήρ, *Ion.* κρητήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), *krater*, içine şarap veya su konulan büyük kap; yanardağ (volkan) ağzı, krater.

κρατιστεύω, çok güçlü olmak, en güçlü olmak; eşsiz olmak; çok başarılı olmak; üstün gelmek, baskın çıkmak, bastırmak, yenmek.

κράτιστος, *ep.* κάρτιστος, η, ον (*adj.*), çok güçlü, en güçlü; çok iyi, en iyi; olağanüstü, fevkalâde, eşsiz || (*adv.*) τὰ κράτιστα, κράτιστα, üstünlükle; en iyi şekilde.

κράτος, *ep.* κάρτος, εος, ους, τό (*n.*), fiziksel güç, kuvvet; nüfuz, erk, güç, egemenlik, iktidar.

κρατύνω, *ep.* καρτύνω (*imp.* ἐκράτυνον, *fut.* -υνῶ), güçlendirmek, sağlamlaştırmak, tahkim etmek; -in sahibi olmak, -e sahip olmak; yönetmek, idare etmek.

κραυγάζω (*aor.* ἐκραυγασα), bağırmak; havlamak.

κραυγάνομαι (yalnızca *praes.*), çığlık atmak, feryat koparmak.

κραυγή, ῆς, ἡ (*f.*), çığlık, haykırış, feryat; gürültü; κραυγῃ, çığlıkla, haykırışla, feryat ederek.

κρέας, κρέατος, *Att. gen.* κρέως, τό (*n.*), et, et parçası; vücut, beden.

κρείσσων, *Att.* κρείττων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), daha güçlü, daha kuvvetli, daha sağlam.

κρέμαμαι (*subst.* κρέμωμαι, *opt.* κρεμαίμην, *imp.* ἐκρεμάμην, *fut.* κρεμήσομαι, *aor.* ἐκρεμασάμην), asılmak, tutunmak; kararsız kalmak, duraksamak, tereddüt etmek.

κρεμάννυμι ve -ύω (*fut.* κρεμάσω, *ep. fut.* κρεμοῶ, *Att. fut.* κρεμῶ, *aor.* ἐκρέμασα, *pf.* κεκρέμακα; *pass.* κρεμάννυμαι, *fut.* κρεμασθησομαι, *aor.* ἐκρεμάσθην), asmak, asarak tutturmak.

κρημνός, οῦ, ὁ (*m.*), uçurum, yar.

κρημνώδης, ης, ες (*adj.*), dik, sarp, yalçın; sert.

κρήνη, ης, ἡ (*f.*), kaynak, çeşme.

κρηπίδωμα, ατος, τό (*n.*), *krepidoma*, bir yapının temeli.

κρηπίς, ῖδος, ἡ (*f.*), ayakkabı; (bina için) temel, kaide.

Κρήτη, ης, ἡ (*f.*), Krete, Girit Adası.

κρητίζω, bir Giritli gibi davranmak; bir Giritli gibi yalan söylemek.

κριθή, ῆς, ἡ (*f.*), (genellikle *plur.*), arpa.

κρίθινος, η, ον (*adj.*), arpa+, arpayla yapılan, arpadan yapılan.

κρῖμα, ατος, τό (*n.*), mahkeme kararı, hüküm.

κρίνω (*fut.* κρινῶ, *aor.* ἔκρινα, *pf.* κέκρικα; *pass. fut.* κριθήσομαι ve κρινοῦμαι, *aor.* ἐκρίθην, *pf.* κέκριμαι), karar vermek, hüküm vermek, değerlendirmek; seçmek, ayırmak.

κριός, οῦ, ὁ (*m.*), koç.

κρίσις, εως, ἡ (*f.*), karar, hüküm; ayırt etme, seçme.

κριτήριον, ου, τό (*n.*), ölçüt, kriter.

κριτής, οῦ, ὁ (*m.*), hâkim, yargıç, hakem; yorumlayan, açıklayan kimse.

κριτικός, ή, όν (*adj.*), karar verebilen; yargıç+ yargıçla ilgili veya yargıçlıkla ilgili.

Κροῖσος, ου, ὁ (*m.*), Kroisos, son Lydia Kralı.

κροκόδειλος, ου, ὁ (*m.*), timsah, kayman, krokodil; kertenkele.

Κρόνος, ου, ὁ (*m.*), Kronos, Titanlar soyundan Ouranos (Gök) ile Gaia'nın (Yer) oğlu, Olymposlular kuşağından önceki ilk kuşak tanrılardan, Baştanrı Zeus'un babası (Lat. Saturnus).

κρούω (*aor.* ἔκρουσα, *pf.* κέκρουκα), çarpmak, vurmak; birbirine çarpmak, tokuşturmak; kapıyı çalmak.

κρύβδην (*adv.*), gizlice, gizli olarak.

κρυπτεύω, saklamak, gizlemek; pusuya yatmak, pusuda beklemek.

κρύπτη, ης, ἡ (*f.*), mahzen.

κρυπτός, ή, όν (*adj.*), üstü örtülü, gizli, saklı; aldatıcı, yanıltıcı.

κρύπτω (*Ion. imp.* κρύπτασκον, *fut.*

κρύψω, *aor.* ἔκρυψα, *II. aor.* ἔκρυφον ve ἔκρυβον, *pf.* κέκρυφα; *pass. fut.* κρυφθήσομαι, *II. fut.* κρυφήσομαι veya κρυβήσομαι, daha sonra κεκρύψομαι, *aor.* ἐκρύφθην, *II. aor.* ἐκρύβην, *pf.* κέκρυμμαι), gizlemek, saklamak; gizlenmek, saklanmak, ortadan kaybolmak.

κρυπτῶς (*adv.*), gizlice, gizli olarak, saklı olarak.

κρύσταλλος, ου, ὁ (*m.*), donmuş su, buz; kristal.

κρύφα (*adv.*), gizlice, gizli olarak, saklı olarak; (*gen.* ile) birinin haberi olmadan.

κτάομαι-ῶμαι, *Ion.* κτέομαι (*imp.* ἐκτώμην, *fut.* κτήσομαι, daha sonra κεκτήσομαι, *aor.* ἐκτησάμην, *pf.* κέκτημαι, *Ion. pf.* ἔκτημαι, *pl. pf.* ἐκεκτήμην veya κεκτήμην, *Ion. pl. pf.* ἐκτήμην), kazanmak, edinmek, sahip olmak, kendine sağlamak, elde etmek.

κτείνω (*imp.* ἔκτεινον, *Ion. imp.* κτείνεσκον, *fut.* κτενῶ, *aor.* ἔκτεινα, *ep.* ve *poet. II. aor.* ἔκτανον, *pf.* ἔκταγκα, *II. pf.* ἔκτονα; *pass. aor.* ἐκτάνθην, *pf.* ἔκταμαι), öldürmek, öldürmek istemek.

κτενῶ: κτείνω *fut.*

κτῆμα, ατος, τό (*n.*), kazanç, kâr; mal mülk; değerli nesne.

κτῆνος, εος-ους, τό (*n.*), (genellikle *plur.*), mal mülk; (sürü bakımından) zenginlik.

κτῆσις, εως, ἡ (*f.*), kazanma, edinme, elde etme.

κτίζω (*fut.* -ίσω, *aor.* ἔκτισα, *ep. aor.* ἔκτισσα ve κτίσσα, *pf.* κέκτικα; *pass. fut.* κτισθήσομαι, *aor.* ἐκτίσθην, *pf.* ἔκτισμαι), (ev, kent) inşa etmek, kurmak; düzenlemek, tesis etmek; yaratmak, üretmek; gerçekleştirmek, yapmak.

κτίσις, εως, ἡ (*f.*), (koloni ya da kent) kurma; (evren, dünya) oluşum; yaratılmış olan, yaratık, canlı, canlı varlık.

κτυπέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐκτύπησα, *poet. aor.* κτύπησα, *II. aor.* ἔκτυπον, *ep. II. aor.* κτύπον), düşerken veya çarparken gürültü çıkarmak, gürültüyle çarpmak.

κτύπος, ου, ὁ (*m.*), çarpma sonucu çıkan ses; çınlama; gürleme; uğuldama, uğultu.

κύαμος, ου, ὁ (*m.*), bakla.

κυβερνάω-ῶ (*aor.* ἐκυβέρνησα), (gemiyi) kullanmak, yönetmek; (*mec.*) önderlik etmek, kılavuzluk etmek, yönlendirmek.

κυβερνήσια, ων, τά (*n. plur.*), Atina'da Theseus'un dümencileri şerefine düzenlenen şenlik.

κυβέρνησις, εως, ἡ (*f.*), bir dümen yardımıyla (gemi) yönetme, dümencilik yapma.

κυβερνήτης, ου, ὁ (*m.*), gemi kılavuzu, dümenci.

κυβεύω, zar oynamak, zar atmak.

Κυβέλη, ης, ἡ (f.), Kybele, kültü tüm Anadolu ve Hellas'ta yaygın bir Phrygia tanrıçası (Lat. Cybele, Magna Mater).

κύβος, ου, ὁ (*m.*), zar.

κύκλος, ου, ὁ (*m.*), daire, çember.

κυκλόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐκύκλωσα, *pf.* κεκύκλωκα), etrafını çevirmek, çevresini sarmak, kuşatmak.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ (*m.*), Kyklops, Sicilya'da, İtalya'nın bir kısmında ve Peloponnesos'ta oturan ve alnının ortasında tek gözü bulunan dev.

κύκνος, ου, ὁ (*m.*), kuğu.

κυλινδέω-ῶ (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *fut.*), yuvarlamak || *med.* yuvarlanmak (→ κυλίνδω).

κυλίνδω (*fut.* -ίσω, *aor.* ἐκύλισα; *pass. aor.* ἐκυλίσθην, *pf.* κεκύλισμαι), yuvarlamak || *pass.* κυλίνδομαι (*imp.* ἐκυλινδούμην, *aor. poet.* ἐκυλίσθην ve κυλίσθην), yuvarlanmak, devrilmek, düşmek; durmaksızın gidip gelmek; cehalet içinde yaşamak.

κύλιξ, -ικος, ἡ (*f.*), içecek kabı, kupa, kadeh.

κυλίω: κυλίνδω'nun daha sonraki formu.

κῦμα, ατος, τό (*n.*), dalga; akın, üşüşme, sel gibi akma.

κυμαίνω (*fut.* -ανῶ, *aor.* ἐκύμηνα), (deniz için) kabarmak; (ordu için) dalgalanmak, dalga gibi akmak; kabartmak, çalkalandırmak.

κυνέω-ῶ (*fut.* κυνήσομαι ve κύσω, *aor.* ἔκυσα), öpmek, kucaklamak.

κυνηγεσία, *Dor.* κυναγεσία, ας, ἡ (*f.*), köpeklerle avlanma.

κυνηγετέω-ῶ, *Dor.* κυναγετέω-ῶ, avlanmak, ava çıkmak.

κυνηγέτης, ου, ὁ (*m.*), köpekleri ava götüren kimse, avcı.

κυνηγετικός, ή, όν (*adj.*), av+, avla ilgili, ava ait.

κυνηγέτις, ιδος, ἡ (*adj.*) avcı kadın.

Κύνθος, ου, ὁ (*m.*), Kynthos, Delos Adası'ndaki, Apollon ve Artemis'in doğum yeri olan dağ.

κυνίδιον, ου, τό (*n.*), küçük köpek, köpekçik.

κυνικός, ή, όν (*adj.*), köpek+, köpekle ilgili, köpeğe ait.

Κυνόσαργες, ους, τό, Kynosarges, Atina kentinin dışındaki, Herakles'e adanmış, kan bakımından Atinalı olmayanların kullandığı bir *gymnasion* ile ünlü yer.

Κυνὸς κεφαλαί, αἱ (*f. plur.*), Kynos kephalai, Hellas'ta, Boiotia bölgesinde bulunan tepelik bir yer, ünlü bir savaş alanı.

κυπαρίσσινος, *Att.* -ίττινος, η, ον (*adj.*), servi+, serviyle ilgili, serviye dair.

κυπάρισσος, *Att.* -ιττος, ου, ἡ (*f.*), servi ağacı.

κύπελλον, ου, τό (*n.*), bardak, kupa, kadeh.

Κύπριος, α, ον (*adj.*), Kıbrıs+, Kıbrıs ile ilgili, Kıbrıs'a ait; Kıbrıslı.

Κύπρις, *gen.* ιδος, *acc.* ιδα veya ιν, ἡ (*f.*), Kypris, Kıbrıs Tanrıçası, yani Aphrodite; aşk, sevgi; güzel genç kız veya kadın; Venus (Venüs) gezegeni.

Κυπρογενής, ής, ές (*adj.*), Kıbrıs'ta doğan; Kıbrıslı; özellikle Aphrodite'nin epiteti olarak kullanılır.

Κύπρος, ου, ἡ (*f.*), Kypros, Kıbrıs Adası.

κύπρος, ου, ἡ (*f.*), servi ağacı.

κύπτω (*fut.* κύψω, *aor.* ἔκυψα, *pf.*

κέκυφα), aşağı eğilmek, yere eğilmek; utançtan başını ya da gözlerini indirmek.

κυρέω-ῶ (*imp.* ἐκύρουν ve ἔκυρον, *fut.* -ήσω, *aor.* ἐκύρησα, *pf.* κεκύρηκα), (*dat.* ile) -e rastlamak, bulmak; elde etmek; amacına ulaşmak.

Κυρήνη, ης, ἡ (*f.*), Kyrene, Kuzey Afrika'da önemli bir Hellen koloni kenti.

κύριος, α, ον (*adj.*), (*gen.* ile) birinin efendisi olan, efendi || (*subst.*) ὁ κύριος, (Roma'da) imparator; evin efendisi, ev sahibi; vâsi || (*subst.*) ἡ κυρία, iktidar, güç, otorite; (zaman için) saptanmış, kararlaştırılmış, belli; en önemli, başlıca, asıl, temel.

κυρίως (*adv.*), efendi olarak; yetkiyle; yasa gücüyle; yasal, kanuni olarak.

Κῦρος, ου, ὁ (*m.*), Büyük Kyros, Pers İmparatorluğu'nun kurucusu; Genç Kyros, Pers Kralı II. Artakserkses'in kardeşi, Batı Anadolu satrabı.

κῦρος, εος-ους, τό (*n.*), karar verme, yapma yetkisi; mutlak iktidar.

κυρόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐκύρωσα), onaylamak, tasdik etmek, doğrulamak; karar vermek, karara bağlamak || *med.* κυροῦμαι, gerçekleştirmek, tamamlamak, bitirmek.

κύρτη, ης, ἡ (*f.*), balık avlama sepeti.

κύρω (*fut.* κύρσω, *aor.* ἔκυρσα), rastlamak, karşılaşmak; çarpmak; erişmek, ulaşmak; elde etmek; bulunmak; karşılaşmak, buluşmak || *med.* (*dat.* ile) rastlamak, karşısına çıkmak.

κύων, κυνός, *voc.* κύον, *dat.* κυνί, *acc.* κύνα, ὁ (*m./f.*), köpek.

κώδων, ωνος, ὁ, *Att.* ἡ (*m./f.*), çan, çıngırak.

κώθων, ωνος, ὁ (*m.*), (Lakedaimonialılarda) askerlerin kullandığı büyük kupa; şölen, ziyafet.

κωκύω (*fut.* -ύσω ve ύσομαι, *aor.* ἐκώκυσα), acı çığlıklar atmak, feryat etmek, ağlayıp sızlamak, dövünmek.

κῶλον, ου, τό (*n.*), bacak; (bitki için) dal; kalın bağırsak.

κώλυμα, ατος, τό (*n.*), engel, mâni; engelleme, mâni olma.

κωλύω (*fut.* -ύσω, *aor.* ἐκώλυσα, *pf.* κεκώλυκα), engel olmak, engellemek, mâni olmak.

κωμάρχης, ου, ὁ (*m.*), *komarkhes*, köy yöneticisi, köy muhtarı.

κώμη, ης, ἡ (*f.*), köy; kasaba; bir kentin mahallesi.

κωμήτης, ου, ὁ (*m.*), köylü.

κωμικεύομαι, bir komedya ozanı gibi konuşmak.

κωμικός, ή, όν (*adj.*), komedya+, komedyayı ilgilendiren, komedyaya ait.

κώμιον, ου, τό (*n.*), küçük köy.

κῶμος, ου, ὁ (*m.*), *komos*, Dionysos onuruna yapılan şarkılı, danslı Dor şenliği.

κωμῳδέω-ῶ, bir komedya yazmak ya da sahnelemek.

κωμῳδία, ας, ἡ (*f.*), komedya (Lat. *comoedia*).

κωμῳδοποιός, οῦ, ὁ (*m.*), komedya ozanı, komedya şairi.

κωμῳδός, οῦ, ὁ (*m.*), Dionysos Şenlikleri'nde alaylı şarkılar söyleyen kimse; komedya aktörü, komedyen.

κώνειον, ου, τό (*n.*), baldıran; baldıran zehiri (Lat. *cicuta*).

Κῶνος, ου, ὁ (*m.*), çam kozalağı.

κώπη, ης, ἡ (*f.*), avuç; kürek sapı.

κῶς, *ep.* Κόως, *gen.* Κῶ, *dat.* Κῷ, *acc.* Κῶν veya Κῶ, ἡ (*f.*), Kos (İstanköy) Adası.

κωφός, ή, όν (*adj.*), sessiz; sağır dilsiz; zeki olmayan, aptal; değersiz, temelsiz, anlamsız; anlaşılması zor, anlaşılmaz, belirsiz.

Λ, λ

Λ, λ (λάμβδα), *lambda*, Eski Yunan alfabesinin on birinci harfi; λ' = 30; ,λ = 30.000.

λᾶας, kayn. λᾶς, *gen.* λάαος-λᾶος, *dat.* λᾶϊ, *acc.* λᾶαν-λᾶν, *plur.* λᾶες, λάων, λάεσι, λᾶας, taş, değerli taş; kaya.

λαβή, ῆς, ἡ (*f.*), alma, yakalama; yumruk.

λάβρος, ος, ον (*adj.*), şiddetli, güçlü, coşkun, azgın; yırtıcı.

λάβρυς, υος, ἡ (*f.*), balta.

λάβρως (*adv.*), şiddetli, ateşli bir şekilde.

λαβύρινθος, ου, ὁ (*m.*), *labyrinthos*; dolambaçlı olarak inşa edilmiş yer, labirent.

λαβυρινθώδης, ης, ες (*adj.*), labirente benzeyen, labirent gibi; karmakarışık, içinden çıkılmaz, çözülmez.

λαγχάνω (*imp.* ἐλάγχανον, *fut.* λήξομαι, *Ion. fut.* λάξομαι, *II. aor.* ἔλαχον, *pf.* εἴληχα; *pass. aor.* ἐλήχθην, *pf.* εἴληγμαι), kurayla kazanmak, kurada kazanmak; bir görevi kurada kazanmak; tanrıların arzusuyla elde etmek; rastlantı sonucu olarak, tesadüfen kazanmak.

λαγών, όνος, ἡ (*f.*), boşluk, oyuk.

λαγώς, *gen.* ώ, *dat.* ῷ, *acc.* ών veya ώ, ὁ (*m.*), tavşan.

λαέρτης, ου, ὁ (*m.*), bir çeşit karınca; yaban arısı.

λάζομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἐλαζόμην), almak, tutmak; yakalamak; λ. μῦθον πάλιν, sözünü geri almak.

λάζυμαι (yalnızca *praes.*), (*gen.* ile) almak, tutmak, yakalamak.

λαθητικός, ή, όν (*adj.*), isteyerek gizlenen, isteyerek saklanan; saklanmayı, gizlenmeyi seven.

λαθικήδης, ης, ες (*adj.*), üzüntüyü unutturan.

λαθίπονος, ος, ον (*adj.*), üzüntüleri unutan; yorgunluğu unutturan.

λάθρᾳ, *Ion.* λάθρῃ (*adv.*), gizlice; saklı, gizli olarak; beklenmedik şekilde, ansızın, apansız, birdenbire; yavaş yavaş, azar azar.

λαθραῖος, α, ον (*adj.*), gizli, saklı; kaçak, firari.

λαθραίως (*adv.*), gizli bir biçimde, gizlice, saklı olarak; (*gen.* ile) birinden habersizce.

λαῖλαψ, απος, ἡ (*f.*), kasırga, hortum; fırtına.

λαιμαργέω-ῶ, obur olmak, oburluk yapmak, doymak bilmemek.

λαιμαργία, ας, ἡ (*f.*), oburluk, aşırı yemek yeme.

λαιμός, οῦ, ὁ (*m.*), boğaz, gırtlak.

λαιμοτομέω-ῶ, boğazını kesmek; boğazını keserek öldürmek; boğazlamak.

λαιμότομος, ος, ον (*adj.*), boğazlanmış, boğazı kesilmiş, boğazı kesilerek öldürülmüş.

λαιός, ά, όν (*adj.*), sol, solda bulunan, soldaki.

Λαιστρύγονες, ων, οἱ (*m. plur.*), Laistrygones, Laistrygonlar, Sicilya ve Güney İtalya'da yaşayan efsanevi bir halk.

λαῖτμα, ατος, τό (*n.*), (deniz için) uçurum, girdap; denizin derinlikleri; deniz.

λαῖφος, εος-ους, τό (*n.*), paçavra, kötü giysi, elbise; yelken.

λαιψηρόδρομος, ος, ον (*adj.*), hızlı, çabuk koşan, ayağına çabuk.

λαιψηρός, ά, όν (*adj.*), hızlı, çabuk, çevik, ayağına çabuk, tez ayaklı.

λακάζω, bağırmak.

Λάκαινα, ης, ἡ (*f.*), Lakonialı kadın || (*subst.*) ἡ Λάκαινα χώρη veya ἡ Λάκαινα, Lakonia ülkesi.

Λακεδαιμόνιος, α, ον (*adj.*), Lakedaimonialı, Spartalı.

Λακεδαίμων, ονος, ἡ (*f.*), Lakedaimon, Peloponnesos'taki Lakonia bölgesinin merkezi; Lakonia'nın kendisi (diğer adı)..

λακεῖν: λάσκω *II. aor. inf.*

λακήσομαι: λάσκω *fut.*

λάκκος, ου, ὁ (*m.*), oyuk, çukur, delik; kiler; göl (Lat. *lacus, lacunia*).

λακτίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ, *aor.* ἐλάκτισα, *pf.* λελάκτικα), topuğuyla veya ayağıyla vurmak; çifte atmak.

Λάκων, ωνος, ὁ (*adj.*), Lakedaimonia+, Lakedaimonia ile ilgili, Lakedaimonia'ya ait.

λακωνίζω, Lakedaimonialıları taklit etmek; Lakedaimonia yanlısı olmak, Lakedaimonialıların tarafından olmak.

Λακωνικός, ή, όν (*adj.*), Lakonialı, Lakedaimonialı; (*subst.*) ἡ Λακωνική (*scil.* γῆ), Lakonia ülkesi.

Λακωνικῶς (*adv.*), Lakedaimonialılar tarzında, Lakedaimonialılar gibi, yani kısa ve özlü olarak.

λακωνισμός, οῦ, ὁ (*m.*), Lakedaimonialıların tarafını tutan, Lakedaimonia yanlısı; Lakedaimonialıların tarzını veya dilini taklit eden.

λακωνιστής, οῦ, ὁ (*m.*), Lakedaimonialıları taklit eden; Lakedaimonia yanlısı.

λαλαγέω-ῶ, mırıldanmak, alçak sesle konuşmak; cıvıl cıvıl konuşmak.

λαλαγή, ῆς, ἡ (*f.*), mırıltı, alçak sesle konuşma; hafif gürültü.

λαλέω-ῶ, konuşmak; gevezelik etmek.

λάλη, ης, ἡ (*f.*), gevezelik, çok konuşma.

λάλημα, ατος, τό (*n.*), gevezelik, çok konuşma.

λαλιά, ᾶς, ἡ (*f.*), gevezelik; söylenti, rivayet, dedikodu, şayia; söz, laf; konuşma.

λάλος, ος, ον (*adj.*), geveze, çok konuşan.

λαμβάνω (*imp.* ἐλάμβανον, *fut.*

λήψομαι, *Ion. fut.* λάμψομαι, *Dor. fut.* λαψοῦμαι, *II. aor.* ἔλαβον, *pf.* εἴληφα, *Ion. pf.* λελάβηκα, *pl. pf.* εἰλήφειν; *pass. fut.* ληφθήσομαι, *aor.* ἐλήφθην, *Ion. aor.* ἐλάμφθην, *Dor. aor.* ἐλάφθην, *pf.* εἴλημμαι, *Ion. pf.* λέλαμμαι), eline almak, almak, tutmak; bulmak, rastlamak; kendisiyle birlikte götürmek; kendi üzerine almak, yüklenmek; karşılık olarak almak; sahip olmak, ele geçirmek, elde etmek || *med. II. aor.* ἐλαβόμην, kendisi için almak, kendisiyle götürmek, beraberinde götürmek; kendi üzerine almak; ele geçirmek, elde etmek, sahip olmak; varmak, ulaşmak, erişmek.

λαμπαδηδρομία, ας, ἡ (*f.*), meşale koşusu, meşaleli koşu.

λαμπαδηφορία, *Ion.* ίη, ης, ἡ (*f.*), koşularda meşale taşıma.

λαμπαδηφόρος, ος, ον (*adj.*), kurban törenlerinde meşale taşıyan.

λαμπάδιον, ου, τό (*n.*), meşale.

λαμπαδοῦχος, ος, ον (*adj.*), meşale tutan, meşale taşıyan.

(1) λαμπάς, άδος, ἡ (*f.*), meşale, özellikle koşucuların birbirlerine geçirdikleri meşale; (*plur.*) güneş ışığı.

(2) λαμπάς, άδος (*adj.*), meşalelerin ışığıyla aydınlatılmış, parlak, parlayan.

λαμπετάω-ῶ, parlamak, ışıldamak.

λαμπέτις, ιδος, ἡ (*adj.*), parlak, parlayan, parıldayan, pırıl pırıl, ışıldayan, ışıklı, ışıltılı.

λαμπηδών, όνος, ἡ (*f.*), parlaklık, parıltı, ışıltı.

λαμπρός, ά, όν (*adj.*), parlak, parıldayan, pırıl pırıl, ışıl ışıl, ışıltılı, ışıldayan; gözkamaştırıcı, göz alıcı, görkemli, olağanüstü, eşsiz, muhteşem, haşmetli; güçlü, şiddetli, ateşli; (kişi için) ünlü, tanınmış, meşhur; (su için) berrak, saydam; (ses için) net, duru; gür; (rüzgâr için) güçlü, şiddetli; (mec.) açık, net, besbelli || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

λαμπρότης, ητος, ἡ (*f.*), parlaklık, parıltı, ışıltı; (ses için) güçlülük; berraklık, netlik.

λαμπροφωνία, *Ion.* ίη, ης, ἡ (*f.*), güçlü, berrak veya net ses.

λαμπρόφωνος, ος, ον (*adj.*), güçlü veya berrak sesli.

λαμπρύνω (*fut.* -υνῶ), (kalkanı) parlatmak, cilâlamak; *med.* λαμπρύνομαι (*aor.* ἐλαμπρυνάμην), kendisi için parlatmak, cilâlamak.

λαμπρῶς (*adv.*), göz kamaştırıcı bir biçimde, görkemli bir biçimde, parlak bir şekilde; açıkça, net bir şekilde || *comp.* -ότερον, *sup.* ότατα.

λαμπτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), içinde meşale yanan kap; meşale.

λάμπω (*fut.* λάμψω, *aor.* ἔλαμψα, *pf.* λέλαμπα), parlamak, ışıldamak; (ses için) çınlamak || *med.* (*fut.* λάμψομαι), parlamak, ışıldamak.

λαμυρός, ά, όν (*adj.*), atak, cüretkâr; yüzsüz, utanmaz, arsız; küstah, saygısız; taşkın.

λαμυρῶς (*adv.*), atak bir biçimde; yüzsüzce, utanmadan, saygısızca, küstah bir biçimde.

λάνθανω (*imp.* ἐλάνθανον ve ἔλαθον, *fut.* λήσω daha sonra λήσομαι, *II. aor.* ἔλαθον, *pf.* λέληθα, *pl. pf.* ἐλελήθειν), görülmemek; gizlenmek, gizli kalmak, saklı kalmak; (*acc.* halinde bir şahıs ve *part.* ile) bir şeyi birinden gizli, birinin haberi olmadan yapmak; unutturmak, unutmak || *med.* λανθάνομαι ve λήθομαι (*imp.* ἐλανθανόμην, *fut.* λήσομαι daha sonra λελήσομαι, *II. aor.* ἐλαθόμην, *pf.* λέλησμαι), unutmak, hatırlamamak, anımsamamak; ihmal etmek, savsaklamak, önemsememek; birinin gözünden kaçmak, biri tarafından fark edilmemek; -e yabancı olmak, -i bilmemek.

λάξ (*adv.*), ayakla; topukla.

λαός, οῦ, ὁ (*m.*), halk, halk yığını, avam; yığın, kitle.

λαοσσόος, όος, όον (*adj.*), halkı savaşa iten, halkı savaşa sürükleyen.

λαπαδνός, ή, ός, zayıf; yumuşak.

λαπάσσω, *Att.* -άττω (*fut.* -άξω, *aor.* ἐλάπαξα; *pass. aor.* ἐλαπάχθην, *pf.* λελάπαγμαι), (bir kenti) yağmalamak, yağma etmek, talan etmek, yakıp yıkmak, yerle bir etmek.

Λαπίθαι, ῶν, οἱ (*m. pl.*), Lapithai, Lapithler, kahramanlık çağlarında Thessalia'da yaşayan vahşi bir halk.

λάπτω (*fut.* λάψω, *aor.* ἔλαψα, *pf.* λέλαφα), yalamak; lıkır lıkır içmek.

λάρναξ, ακος, ἡ, nadiren ὁ (*f./m.*), sandık, kasa; ölü külünün saklandığı kap; lâhit.

λάρος, ου, ὁ (*m.*), martı.

λαρός, ός, όν (*adj.*), tadı hoş, lezzetli, leziz, nefis || *comp.* -ότερος, *sup.* -ώτατος, *ep.* -ότατος.

λάρυγξ, υγγος, ὁ (*m.*), gırtlak, boğaz.

λάσθη, ης, ἡ (*f.*), küçümseme, aşağılama; hor görme; küfür, sövme.

λάσιος, α, ον (*adj.*), tüylü, kıllı; gür saçlı; (bitkiler için) sık, gür, gümrah; bitkilerle, ormanlarla kaplı; ormanlık, ağaçlı || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

λάσκω (*fut.* λακήσομαι, *aor.* ἐλάκησα, *II. aor.* ἔλακον, *II. aor. inf.* λακεῖν, *pf.* λέλακα, *Ion. pf.* λέληκα), çatırdamak; çınlatmak; bağırmak; yüksek sesle duyurmak, ilan etmek.

λατρεία, ας, ἡ (*f.*), hizmet, servis; bir tanrıya veya tanrılara, külte hizmet.

λατρεύω (*aor.* ἐλάτρευσα), ücret karşılığı, parayla hizmet etmek, hizmet etmek.

λάτρις, ιος, ὁ, ἡ (*m./f.*), hizmetçi, hizmetkâr, hizmetli.

λάτρον, ου veya λατρόν, ου, τό (*n.*), ücret, fiyat; değer, bedel, karşılık.

λατύπος, ου, ὁ (*m.*), taş yontucusu, taşçı.

λαύρα, ας, *Ion.* η, ης, ἡ (*f.*), koridor.

Λαύρειον veya Λαύριον, ου, τό (*n.*), Laureion/Laurion, Attika bölgesinde, Sunion yakınlarında, gümüş yataklarıyla ünlü bir dağ.

λαφυραγωγέω-ῶ (*fut.* -ήσομαι), ganimet olarak almak.

λαφύσσω, *Att.* -ττω (*fut.* -ύξω, *aor.* ἐλάφυξα, *pf.* -), açgözlülükle yutmak, yiyip bitirmek; yırtmak, parçalara ayırmak, parçalamak.

λαχανεύω (*fut.* -σω), sebze dikmek || *med.* λαχανεύομαι, sebzeyle beslenmek.

λαχανισμός, οῦ, ὁ (*m.*), sebze toplama veya sebze pişirme.

λάχανον, ου, τό (*n.*), sebze; (*plur.*) τὰ λάχανα, sebze pazarı, pazar.

λάχεσις, -ιος, ἡ (*f.*), kader, yazgı, talih.

λάχνη, ης, ἡ (*f.*), tüy, kıl; yün; bir bitkinin yaprakları.

λάχος, εος-ους, τό (*n.*), kura, ad çekme; kurayla belirlenen görev.

(1) λάω (yalnızca *praes. part.* λάων ve *imp. 3. pers. sing.* λάε), bakmak, görmek.

(2) λάω-λῶ, *Dor.* (yalnızca *praes.* λῶ, λῇς, λῇ, λῶμες, λῆτε, λῶντι; *sub. 2. pers. sing.* λῇς, *inf.* λῆν), istemek, arzu etmek.

λαώδης, ης, ες (*adj.*), popüler; halkın beğenisine, zevkine uygun; halk tarafından sevilen, tutulan.

λέαινα, ης, ἡ (*f.*), dişi aslan.

λεαίνω (*fut.* λεανῶ, *aor.* ἐλέανα, *Ion. aor.* ἐλέηνα; *pass. aor.* ἐλεάνθην, *pf.* λελέασμαι daha sonra λελείασμαι), bir eseri cilâlamak, parlatmak, perdahlamak; düzleştirmek, düzleştirmek için ezmek; (havanda) dövmek.

(1) λέγω (*fut.* λέξω, *aor.* ἔλεξα, *pf.* εἴλοχα), yatağa yatırmak; uyutmak || *med.* λέγομαι (*fut.* λέξομαι, *aor.* ἐλεξάμην, *II. aor.* ἐλέγμην, pf. εἴλεγμαι), yatmak, tembel bir şekilde yatmak, uyuşuk uyuşuk yatmak; uyumak.

(2) λέγω (*fut.* λέξω, *aor.* ἔλεξα, *pf.* -; *pass. aor.* ἐλέχθην), toplamak, bir araya getirmek, birleştirmek, devşirmek; seçmek, ayırmak; saymak, sayımını yapmak || *med.* λέγομαι (*fut.* λέξομαι, *aor.* ἐλεξάμην) kendisi için toplamak, birleştirmek, seçmek; saymak, sayımını yapmak.

(3) λέγω (*imp.* ἔλεγον, *fut.* λέξω, *aor.* ἔλεξα, *pf.* -; *Att.* nesirde *fut.* için ἐρῶ; *aor.* için *II. aor.* εἶπον, ender olarak *I. aor.* εἶπα; *pf.* için εἴρηκα; *pass. fut.* λεχθήσομαι *aor.* ἐλέχθην ve ἐρρήθην, *pf.* λέλεγμαι, genellikle εἴρημαι), söylemek, konuşmak, demek, anlatmak, söz etmek, bahsetmek; bildirmek, duyurmak, beyan etmek; belirtmek, göstermek, kastetmek, demek istemek; anlamına gelmek; kıvanç duymak, övünmek, iftihar etmek; emretmek, talimat vermek, buyurmak; (*inf.* ile) -mesini söylemek.

λεηλασία, ας, *Ion.* -ίη, -ίης, ἡ (*f.*), ganimet alma; yağmalama, talan.

λεηλατέω-ῶ, ganimet almak; yağmalamak, talan etmek; yakıp yıkmak, yıkıntı haline getirmek, harap etmek, tahrip etmek.

λεία, ας, ἡ (*f.*), ganimet; yağma, talan; savaş tutuklusu, savaş esiri.

λείβω (*imp.* ἔλειβον, *fut.* -ψω, *aor.* ἔλειψα), damla damla akıtmak; eritmek, sıvı hale getirmek || *med. aor.* ἐλειψάμην, akmak, dökülmek; erimek, sıvı hale gelmek.

λεῖμμα, ατος, τό (*n.*), kalıntı, artık, tortu.

λειμών, ῶνος, ὁ (*m.*), nemli yer; çayır, çimen; gençliğin en parlak, en güzel dönemi.

λειοντομάχας, α, ὁ (*adj.*), aslan gibi savaşan, cesurca savaşan.

λειοντοπάλης, ου, ὁ (*adj.*), aslana karşı savaşan, aslanla savaşan.

λειοποιέω-ῶ, parlatmak, cilalamak, perdahlamak; yaldızlamak, yaldızla kaplamak.

λειοποίησις, εως, ἡ (*f.*), parlatma, cilalama, perdahlama; yaldızlama, yaldızla kaplama.

λεῖος, α, ον (*adj.*), parlak, parlayan; cilalı, cilalanmış, perdahlı; düz.

λείπω (*imp.* ἔλειπον, *fut.* λείψω, *II. aor.* ἔλιπον, daha sonra *I. aor.* ἔλειψα, *pf.* λέλοιπα, *pl. pf.* ἐλελοίπειν; *pass.* λείπομαι, *imp.* ἐλειπόμην, *fut.* λειφθήσομαι daha sonra λελείψομαι, *aor.* ἐλείφθην, *II. aor.* ἐλίπην, *pf.* λέλειμμαι, *pl. pf.* ἐλελείμμην) bırakmak, terk etmek, arkasında bırakmak; ihanet etmek, yüzüstü bırakmak; gitmek, uzaklaşmak; yetersiz olmak, eksik olmak, noksan olmak; durmak, dinmek || *med.* λείπομαι (*fut.* λείψομαι, *II. aor.* ἐλιπόμην), arkasında bırakmak, geride bırakmak, (*gen.* ile) -den yoksun, mahrum kalmak.

λείριον, ου, τό (*n.*), zambak.

λειτουργία, *Att.* λητουργία, ας, ἡ (*f.*), *leiturgia*, özellikle Atina'da zengin yurttaşların kişisel servetlerini kullanarak bazı kamu hizmetlerini yapması. Örneğin, *khoregos*'luk, *gymnasiarkhos*'luk veya *trierarkhos*'luk bu tür görevlerdi.

λειτουργός, ός, όν (*adj.*), kamu görevi yapan.

λείχω (*fut.* λείξω, *aor.* ἔλειξα), yalamak.

λεῖψις, εως, ἡ (*f.*), eksiklik, noksanlık; yokluk, olmayış, bulunmayış.

λειψυδρία, ας, ἡ (*f.*), su yokluğu, su eksikliği, su kıtlığı.

λείως (*adv.*), yavaşça kayarak.

λεκανίς, ίδος, ἡ (*f.*), *lekanis*, kapaklı kase.

λεκτικός, ή, όν (*adj.*), konuşmakta usta, konuşmakta yetenekli || (*subst.*) ἡ λεκτική (*scil.* τέχνη), konuşma sanatı, hitabet, retorik.

λεκτικῶς (*adv.*), sözcükleri ustaca kullanarak, ustaca sözcüklerle.

λεκτός, ή, όν (*adj.*), seçilmiş, tercih edilmiş; görünmeyen veya elle tutulamayan, yani soyut şeyler.

λέκτρον, ου, τό (*n.*), yatak, döşek.

λέλακα: λάσκω *pf.*

λέλαφα: λάπτω *pf.*

λελέασμαι: λεαίνω *pass. pf.*

λέλεγμαι: λέγω (3) *pass. pf.*

λέλειμμαι: λείπω *med.* ve *pass. pf.*

λέληθα: λάνθανω *pf.*

λέλησμαι: λάνθανω *med. pf.*

λέλοιπα: λείπω *pf.*

λέξις, εως, ἡ (*f.*), konuşma; söz, sözcük, kelime, laf; söyleyiş, telaffuz; ifade, anlatım; ἐπὶ λέξιν, κατὰ λέξιν, harfi harfine, kelimesi kelimesine, motamot; olduğu gibi, aynen.

λεόντειος, α, ον (*adj.*), aslan+, aslanla ilgili, aslana ait.

λεοντιδεύς, έως, ὁ (*m.*), aslan yavrusu.

λεοντοειδής, ής, ές (*adj.*), aslana benzer, aslan gibi.

λεοντοφόνος, ος, ον (*adj.*), aslan öldüren.

λεπαῖος, α, ον (*adj.*), kayalık; dağlık.

λέπας, άδος, τό (*n.*), çıplak taş, kaya; kayalık.

λεπίζω, soymak, kabuğunu soymak, derisini soymak.

λέπρα, ας, *Ion.* -η, -ης, ἡ (*f.*), cüzzam.

λεπταλέος, α, ον (*adj.*), (kumaş, dokuma vs için) ince, zarif; (stil, üslûp için) ince, zarif; (ses için) zayıf, cılız, güçsüz.

λεπτεπίλεπτος, ος, ον (*adj.*), çok ince, incecik, zarif, güzel.

λεπτολογέω-ῶ, boş, anlamsız şeyler hakkında konuşmak; çok titiz bir şekilde araştırmak, incelemek, tetkik etmek || *med.* λεπτολογοῦμαι, çok titiz bir biçimde yazılı veya sözlü açıklama yapmak.

λεπτολογία, ας, ἡ (*f.*), boş konuşma, önemsiz konular hakkında konuşma.

λεπτολόγος, ος, ον (*adj.*), kavgacı, kavga çıkaran, hır çıkaran.

λεπτός, ή, όν (*adj.*), ince, inceltilmiş, zarif, güzel; hafif; zayıf; küçük; titiz, dakik || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

λεπτότης, ητος, ἡ (*f.*), incelik, nezaket, zariflik, zarafet; zayıflık.

λεπτουργέω-ῶ, ince bir şekilde işlemek, ince eserler yapmak; inceltmek.

λεπτύνω (*fut.* -υνῶ, *aor.* ἐλέπτυνα; *pass. aor.* ἐλεπτύνθην, *pf.* λελέπτυσμαι, *inf.* λελεπτύνθαι), zayıflatmak; inceltmek; azaltmak; küçültmek.

λεπτῶς (*adv.*), incelikle; ustaca, ustalıkla, maharetle.

λέπω (*fut.* λέψω, *aor.* ἔλεψα; *pass. fut.* λαπήσομαι, *pf.* λέλεμμαι veya λέλαμμαι), kabuğunu soymak, soymak, sıyırmak, derisini yüzmek.

Λέσβιος, α, ον (*adj.*), Lesbos+, Lesbos'a ait, Lesbos ile ilgili; Lesboslu.

Λέσβος, ου, ἡ (*f.*), Lesbos (Midilli) Adası.

λέσχη, ης, ἡ (*f.*), toplantı yeri; toplantı, meclis.

λεσχηνόριος, ου, ὁ (*adj.*), meclislere başkanlık eden, meclisleri yöneten (Tanrı Apollon'un epiteti).

λευγαλέος, α, ον (*adj.*), zavallı, acınacak; talihsiz, bahtsız; üzücü, acıklı, elim, hazin.

λευγαλέως (*adv.*), üzüntülü bir şekilde, üzülerek; acıklı bir şekilde; yoksulluk içinde, fakirlik içinde.

λευκαίνω (*ep. imp.* λεύκαινον, *fut.* -ανῶ, *aor.* ἐλεύκανα; *pass. aor.* ἐλευκάνθην, *pf.* λελεύκασμαι), beyazlatmak, ağartmak; parlatmak.

λευκανθής, ής, ές (*adj.*), beyazlatılmış, beyaz, ak.

λευκανθίζω, beyazlatmak, ağartmak.

Λευκάς, ίδος, ἡ (*f.*), Leukas, Ion Denizi'ndeki adalardan biri.

λεύκη, ης, ἡ (*f.*), akkavak.

λεύκιππος, ος, ον (*adj.*), beyaz atlı.

λευκοθώραξ, ακος (*adj.*) beyaz zırhlı.

λευκόπους, ους, ουν, *gen.* ποδος (*adj.*), beyaz ayaklı, ayakları beyaz.

λευκόπτερος, ος, ον (*adj.*), beyaz kanatlı, kanatları beyaz.

λευκόπωλος, ος, ον (*adj.*), beyaz at

veya atlar tarafından çekilen.

λευκός, ή, όν (*adj.*), parlak, parlayan, pırıl pırıl, parıltılı, ışıl ışıl, ışıklı; saydam, duru, saf; beyaz, ak; solgun || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

λευκότης, ητος, ἡ (*f.*), beyaz renk; beyazlık, aklık.

λευκόω-ῶ (*fut.* -ώσω), beyazlatmak, beyaza boyamak; beyaz çiçeklerden taç veya çelenk takmak || *med.* λευκοῦμαι, parlatmak, parlak hale getirmek, cilâlamak; çıplak hale getirmek, çıplak olarak görünmak.

Λεῦκτρα, ων, τά (*n. plur.*), Leuktra, Boiotia'da bir yer; ünlü bir savaş (MÖ 371) alanı.

λεύκωμα, ατος, τό (*n.*), *leukoma*, beyaza boyanmış, üzerine magistrat, sürgün adları gibi arşiv kayıtlarının yazıldığı tahta levha, tablet (Lat. *album*).

λεύσσω (*fut.* λεύσω, *aor.* ἔλευσα), bakmak, görmek; seyretmek, izlemek.

λευχειμονέω-ῶ, beyaz giyinmek, beyaz giysiler giymek.

λεύω (*fut.* λεύσω, *aor.* ἔλευσα; *pass. fut.* λευσθήσομαι, *aor.* ἐλεύσθην), taşa tutmak; taşa tutarak öldürmek.

λέχος, εος-ους, τό (*n.*), yatak, döşek; evlilik yatağı; eş; mezar; kuş yuvası.

λεχώ, όος-οῦς, ἡ (*f.*), doğurmuş kadın, loğusa.

λέων, οντος, ὁ (*m.*), aslan; aslan derisi.

Λεωνίδας, α, *Ion.* -ίδης, εω, ὁ (*m.*), Leonidas, Perslere karşı Thermopylai'daki direnişiyle (MÖ 480) ünlü Sparta kralı ve komutan.

λεωργός, ός, όν (*adj.*), atak, gözü pek, yürekli, cesur; suç+, suçla ilgili; ceza+, cezayla ilgili, cezai.

λεώς, λεώ, ὁ (*m.*) (λαός'un *Att.* formu), halk.

λεώς (*adv.*), tamamen, tam olarak, tamamıyla, büsbütün.

λεωφόρος, ος, ον (*adj.*), (yol için) halkın gelip geçtiği, çok işleyen, işlek.

λήγω (*fut.* λήξω, *aor.* ἔληξα), durdurmak, artık yapmamak, son vermek, sonuçlandırmak; sona ermek, bitmek, durmak, dinmek, kesilmek, yatışmak; dinlenmek.

λήδανον, ου, τό (*n.*), laden reçinesi.

λήθη, ης, ἡ (*f.*), unutma, aklından çıkma, hatırlamama, anımsamama.

λήθω, *Dor.* λάθω (*imp.* ἔληθον; *med. imp.* ἐληθόμην), (*acc.* ve *part.* ile) birinin gözünden, dikkatinden kaçmak; (*gen.* ile) -i unutmak, hatırlamamak || *med.* λήθομαι, *Dor.* λάθομαι (*imp.* ἐληθόμην) (*gen.* ile) -i unutmak, hatırlamamak, anımsamamak.

ληϊάς, άδος, ἡ (*adj.*), tutsak (kadın).

ληϊβότειρα, ἡ (*adj.*), ekinleri yakıp yıkan, harap eden.

ληΐζομαι, *med.* ληΐζομαι veya λῄζομαι (*imp.* ἐληϊζόμην veya ἐλῃζόμην, *fut.* ληΐσομαι, *aor.* ἐληϊσάμην veya ἐλῃσάμην), (*med.*), ganimet olarak almak; yağmalamak, yakıp yıkmak, harap etmek || *pass.* (*aor.* ἐληίσθην, *pf.* λέλῃσμαι), ganimet olarak alınmak.

λήϊον, ου, τό (*n.*), buğday tarlası;

ekin; ürün kaldırma, hasat.

ληΐς, ΐδος, ἡ (*f.*), ganimet; sürü hayvanları; hayvan.

ληϊστύς, ύος, ἡ (*f.*), yağma, yağmalama, talan.

ληΐστωρ, ορος, ὁ (*adj.*) yağmalayan, talan eden, yağmacı.

λήκυθος, ου, ἡ (*f.*), yağ veya koku kabı.

λῆμα, ατος, τό (*n.*), karar verme gücü, irade; karar; cesaret; cüret, ataklık; kibir, kendini büyük gösterme, büyüklenme.

λῆμμα, ατος, τό (*n.*), çıkar, menfaat; kâr, kazanç; tanrısal düşünce tarafından ele geçirilme; kehanet.

λημνίσκος, ου, ὁ (*m.*), şerit, kurdela.

Λῆμνος, ου, ἡ (*f.*), Lemnos, Ege Denizi'nin kuzeyindeki bir ada (Limni).

Λήναια, ων, τά (*n. plur.*), Lenaia, Dionysos onuruna yapılan şenlikler.

Λήναιον, ου, τό (*n.*), Lenaion, Atina'daki Dionysos Tapınağı.

Ληναιών, ῶνος, ὁ (*m.*), Lenaion, Ocak ayının ikinci yarısı ile Şubat ayının ilk yarısına denk düşen ay.

(1) λῆξις, εως, ἡ (*f.*), kura, ad çekme; kurayla atama; kurada elde edilen pay, hisse.

(2) λῆξις, εως, ἡ (*f.*), durdurma, -i artık yapmama, son verme; son, nihayet, bitiş, bitme, hitam.

λήξομαι: λαγχάνω *fut.*

ληπτός, ή, όν (*adj.*), zekâyla kavranabilen, algılanabilen, anlaşılır, kavranabilir; kabul edilebilir.

ληραίνω, saçmalamak, aptalca şeyler söylemek; aptalca şeyler yapmak.

ληρέω-ῶ, saçmalamak, saçma sapan konuşmak.

λήρησις, εως, ἡ (*f.*), saçmalama, aptalca şeyler söyleme veya yapma.

λῆρος, ου, ὁ (*m.*), gevezelik, lafazanlık çok konuşma; aptallık, budalalık, bönlük; saçmalayan, saçma sapan konuşan, aptalca şeyler söyleyen kimse.

ληρώδης, ης, ες (*adj.*), geveze, lafazan; saçma sapan konuşan; budala, aptal, ahmak, bön.

λήσομαι: λάνθανω *med. fut.*

ληστεία, ας, ἡ (*f.*), soygunculuk; korsanlık.

ληστείρα, ας, ἡ (*adj.*), λ. ναῦς, korsan gemisi.

ληστεύω (*imp.* ἐλήστευον, *fut.* ληστεύσω, *aor.* ἐλήστευσα; *pass. aor.* ἐληστεύθην), soygunculuk yapmak, korsanlık yapmak.

ληστής, οῦ, ὁ (*m.*), hırsız, soyguncu, haydut; korsan.

ληστικός, ή, όν (*adj.*), soygunculukla, haydutlukla ilgili.

ληστικῶς (*adv.*), soyguncular, haydutlar veya korsanlar gibi.

ληστρικός, ή, όν (*adj.*), soyguncu, haydut; korsan || (*subst.*) τὸ ληστρικόν, korsan gemisi.

ληστρικῶς (*adv.*), soyguncular, haydutlar, korsanlar gibi.

ληστρίς, ίδος, ἡ (*adj.*), korsan+, korsanla ilgili, korsana ait; (*subst.*) ναῦς ληστρίς veya yalnızca ληστρίς, korsan gemisi.

λήσω: λάνθανω *fut.*

Λητώ, οῦς, ἡ (*f.*), Leto, Titan Koios ile

Phoibe'nin kızı, Apollon ile Artemis'in anneleri.

ληφθήσομαι: λαμβάνω *pass. fut.*

λῆψις, εως, ἡ (*f.*), alma, tutma; yakalama, ele geçirme, elde etme.

λήψομαι: λαμβάνω *fut.*

λιάζω (*poet. imp.* λίαζον); (genellikle *pass.*) λιάζομαι (*fut.* λιασθήσομαι, *aor.* ἐλιάσθην, *pf.* λελίασμαι, *pl. pf.* ἐλελιάσμην), bükmek; -den uzaklaşmak, çekilmek, ayrılmak; düşmek.

λίαν (*adv.*), tamamen, bütünüyle; son derece, çok, fazla, aşırı, şiddetli.

λιαρός, ά, όν (*adj.*), sıcak, ılık; yumuşak, tatlı, hoş.

λίβανος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), günlük ağacı.

λιβανωτός, οῦ, ὁ (*m.*), günlük, buhur.

λιβάς, άδος, ἡ (*f.*), damla damla akan her çeşit sıvı; ıslak yer; çayırlık, mera.

λίβος, εος-ους, τό (*n.*), damla; gözyaşı.

Λιβύη, ης, ἡ (*f.*), Libye, Libya.

Λιβυκός, ή, όν (*adj.*), Libya+, Libya ile ilgili, Libya'ya ait; Libyalı.

Λίβυς, υος, ὁ (*adj.*), Libyalı || (*subst.*) οἱ Λίβυες, Libyalılar.

λιγαίνω, tiz, ince bir sesle bağırmak.

λιγυρίζω, hoş, kulağa güzel gelen bir sesle şarkı söylemek; ahenkli bir sesle şarkı söylemek.

λιγυρός, ά, όν (*adj.*), ince sesli, hoş sesli, sesi ahenkli || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

λιγυρῶς, kulağa hoş gelen bir biçimde.

λιγύς, λίγεια, λιγύ (*adj.*), sesi billur gibi, pürüzsüz; tiz, ince sesli; ahenkli, uyumlu.

λιγύφωνος, ος, ον (*adj.*), sesi billur gibi, pürüzsüz; tiz sesli, ince sesli.

λιθίδιον, ου, τό (*n.*), küçük taş.

λίθινος, η, ον (*adj.*), taştan yapılmış, taştan.

λιθίνως (*adv.*), taşlaşmış gibi, taş gibi.

λιθοβολέω-ῶ, taşa tutmak, taşlamak; taşlayarak öldürmek.

λιθοβόλος, ος, ον (*adj.*), taş atan, taşa tutan.

Λιθόγληνος, ος, ον (*adj.*), donakalmış, taş kesilmiş.

λιθογλύφος, ου, ὁ (*m.*), heykeltraş, yontucu.

λιθοδόμος, ος, ον (*adj.*), taşlarla bir şey inşa eden, taş ustası; mimar.

λιθοειδής, ής, ές (*adj.*), taşa benzeyen, taş gibi.

λιθοκάρδιος, ος, ον (*adj.*), taş kalpli, acımasız, zalim, merhametsiz.

λίθος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), taş; mezar taşı; değerli taş; mermer.

λιθοτομέω-ῶ, taş yontmak, taşı işlemek.

λιθοτομία, ας, ἡ (*f.*), taş yontmacılığı, taş oymacılığı.

λιθουργός, ός, όν (*adj.*), taşı işlemeye yarayan || (*subst.*) ὁ λιθουργός, taş yontucu, taşçı.

λιθοφορέω-ῶ (yalnızca *praes.*), taş taşımak.

λιθόω-ῶ, taşa dönüştürmek, taş haline getirmek, taşlaştırmak.

λιλαίομαι (*imp.* ἐλιλαιόμην, *pf.* λελίημαι), şiddetle arzu etmek, çok istemek, can atmak.

λιμαίνω, açlık çekmek, acıkmak, aç olmak.

λιμένιος, α, ον (*adj.*), limanların koruyucusu (Zeus'un ve Aphrodite'nin epiteti).

λιμήν, ενος, ὁ (*m.*), liman; sığınacak yer, sığınak.

λιμηρός, ά, όν (*adj.*), yoksul, fakir.

λιμνάζω, bataklık olmak; (ırmak için) durgun olmak; su altında bırakmak, bataklığa dönüştürmek.

λιμναῖος, α, ον (*adj.*), gölde bulunan, gölde yaşayan; bataklıkta yaşayan.

λιμνάς, άδος, ἡ (*adj.*), göl+, gölle ilgili; bataklık+, bataklıkla ilgili.

λίμνη, ης, ἡ (*f.*), göl; bataklık, batak yer, lagün.

Λιμνῆτις, ιδος, ἡ (*adj.*), Limnetis, Epidauros'ta Artemis'in epiteti.

λιμνόβιος, ος, ον (*adj.*), göllerde yaşayan.

λιμνουργός, ός, όν (*adj.*), göllerde çalışan, yani balıkçı.

Λιμοκτονέω-ῶ, açlıktan öldürmek.

λιμός, οῦ, ὁ (*m.*), açlık, yiyecek gereksinimi; kıtlık, darlık.

λιμώδης, ης, ες (*adj.*), acıkmış, karnı aç, aç; yiyeceksiz, yiyecekten yoksun.

λιμώσσω, *Att.* -ττω (*fut.* ώξομαι, *aor.* ἐλίμωξα), açlık çekmek, aç olmak.

λίνεος-οῦς, έα-ῆ, εον-οῦν (*adj.*), keten, ketenden yapılmış.

λίνον, ου, τό (*n.*), keten; keten elbise, ketenden yapılmış eşya; balık ağı.

Λίνος, ου, ὁ (*m.*), Linos, Orpheus'un ustası olan Thebailı ozan; Linos tarafından söylenen şarkı; Linos ile ilgili şarkı.

λινοῦς, ῆ, οῦν (*adj.*), keten, ketenden yapılma.

λίπα (*adv.*), yağlayarak.

λιπαίνω (*fut.* -άνω, *aor.* ἐλίπανα; *pass. pf.* λελίπασμαι), şişmanlatmak, semizletmek, yağlandırmak; (ırmaklar için) verimli kılmak, verimli hale getirmek, zenginleştirmek.

λιπαρέω-ῶ (*imp.* ἐλιπάρουν, *fut.* -ήσω), ısrar etmek, direnmek, azmetmek; ısrarla yalvarmak; ayak diremek, inat etmek.

λιπαρής, ής, ές (*adj.*), sebat eden, azmeden, ısrar eden, direnen; çabalayan, gayret gösteren, gayretli.

(1) λιπαρία, *Ion.* λιπαρίη, ης, ἡ (*f.*), ısrar, ayak direme, direnme; sebat etme.

(2) λιπαρία, ας, ἡ (*f.*), yağ; iç yağı.

λιπαρός, ά, όν (*adj.*), yağlı; parlak, ışıklı; görkemli, göz alıcı, muhteşem, haşmetli || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

λιπαρότης, ητος, ἡ (*f.*), (göz için) parlaklık, ışıltı, fer.

λιπαρῶς (*adv.*), bolluk içinde; bol bol.

λίπασμα, ατος, τό (*n.*), yağlı madde.

λιπάω-ῶ (yalnızca *praes. part.*), yağlı olmak, yağ bağlamış olmak.

Λιποθυμία veya λειποθυμία, ας, ἡ (*f.*), cesaretsizlik, yüreksizlik, korkaklık.

λίπος, εος-ους, τό (*n.*), iç yağı; yağ.

λιποτακτέω veya λειποτακτέω-ῶ, görevini terk etme, görevini bırakma.

λιποψυχέω veya λειποψυχέω-ῶ, bayılmak, kendinden geçmek, kendini kaybetmek; cesaretini yitirmek.

λίπτω, şiddetle istemek, çok istemek.

(1) λίς veya λῖς, *gen.* λιός, *acc.* λῖν, *plur. nom.* λίες, ὁ (*m.*), aslan.

(2) λίς veya λί, yalnızca *dat.* λιτί veya λῖτι, τό (*n.*), keten kumaş; örtü; araba örtüsü; kefen.

λίσσομαι (*fut.* λίσομαι, *poet. fut.* λίσσομαι, *aor.* ἐλισάμην, *Il. aor.* ἐλιτόμην), yalvarmak, yakarmak; istemek, dilemek, dilekte bulunmak, rica etmek.

λιτανεύω (*fut.* -σω, *ep. imp.* ἐλλιτάνευον, *ep. aor.* ἐλλιτάνευσα), dualarla yalvarmak, yakarmak.

λίτανος, η, ον (*adj.*), yalvaran, yalvarıcı; ricacı.

λιτή, ῆς, ἡ (genellikle *plur.*), rica, dilek; yalvarma, yakarma, yakarış, dua.

λιτός, ή, όν (*adj.*), basit, zayıf, cılız, küçük; yoksul, fakir.

λιτότης, ητος, ἡ (*f.*), basitlik, sadelik; çeşni eksikliği.

λίχανος, ου, ἡ (*f.*), λ. (*scil.* χορδή), işaret parmağı.

λιχνεύω (*fut.* -εύσω), açgözlü olmak, doymak bilmemek || *med.* λιχνεύομαι (*inf.* ile), -mekte çok hevesli olmak.

λίχνος, η, ον (*adj.*), obur, açgözlü, doymakbilmez.

(1) λίψ, λιβός, ὁ (*m.*), güneydoğudan esen ve yağmur getiren rüzgâr.

(2) λίψ, yalnızca *gen.* λιβός, *acc.* λίβα, ἡ (*f.*), gözyaşı; libasyon.

λοβός, οῦ, ὁ (*m.*), kulak memesi; lob, karaciğer lobu; karaciğer; baklagillerin kabuğu.

λογάδην (*adv.*), yığın halinde, kitle halinde, toplu halde.

λογεύς, έως, ὁ (*m.*), konuşmacı, hatip, söylevci.

λογίζομαι (*fut.* -ίσομαι, *Att.* ιοῦμαι, *aor.* ἐλογισάμην, *pf.* λελόγισμαι; *pass. fut.* -ισθήσομαι, *aor.* ἐλογίσθην, *pf.* λελόγισμαι), düşünmek; saymak, hesaplamak, hesap yapmak; muhakeme etmek, akıl yürütmek; sonuca varmak, sonuç çıkarmak.

λογικός, ή, όν (*adj.*), aklı başında, mantıklı, makûl; akla yakın, akıllıca; uygun, elverişli, yerinde.

λογικῶς (*adv.*), sözle; akıllıca, mantığa uygun bir biçimde; normal olarak.

λόγιμος, η, ον (*adj.*), söz etmeye değer, hatırı sayılır, dikkate değer.

λόγιον, ου, τό (*n.*), kâhinin yanıtı, kehanet.

λόγιος, α, ον (*adj.*), iyi konuşan, konuşmakta usta; düzyazı halinde yazan, düzyazı yazarı || *sup.* -ώτατος.

λογισμός, οῦ, ὁ (*m.*), hesap, hesaplama; düşünme, akıl yürütme, usa vurma, muhakeme; akıl, us.

λογιστής, οῦ, ὁ (*m.*), düşünen, akıl yürüten; hesaplayan.

λογίως (*adv.*), iyi konuşarak, belâgatle.

λογογραφέω-ῶ, başkası için konuşmalar yazmak.

λογογραφία, ας, ἡ (*f.*), düzyazı, nesir halinde kompozisyon; başkası için yazılmış bir konuşmanın kompozisyonu.

λογογράφος, ου, ὁ (*m.*), (şiirin karşıtı olarak) düzyazıyla, nesir olarak yazan; düzyazı, nesir yazarı; *logographos*, düzyazıyla tarih yazan; tarih yazarı.

λογοειδής, ής, ές (*adj.*), nesire, düzyazıya benzeyen.

λογοποιέω-ῶ, şiirsel yaratılar uydurmak; sahte söylentiler yaymak.

λογοποιός, οῦ, ὁ (*m.*), başkası için konuşmalar yazan; düzyazı yazarı, nesir yazarı; (ποιητής'in karşıtı olarak) tarih yazarı, tarihçi.

λόγος, ου, ὁ (*m.*), söz, sözcük; özdeyiş, atasözü, mesel; örnek, misal; vaat, söz verme; bahane, uydurma neden; delil, kanıt; söz etme, bahsetme, anma, zikretme; söylenti, rivayet, şayia; konuşma, görüşme; tartışma, felsefi tartışma; öykü, hikâye, fabl; düzyazı, nesir halinde kompozisyon; söylev, nutuk; eser, yapıt; (*plur.*) edebiyat, yazın; akıl, us, zekâ, sağduyu, aklıselim; kanı, düşünce; açıklama.

λόγχη, ης, ἡ (*f.*), mızrak, kargı.

λοίγιος, ος, ον (*adj.*), zararlı, zarar veren, zarar verici; tehlikeli; uğursuz, meşum, şom, kademsiz.

λοιγός, οῦ, τό (*n.*), salgın, bulaşıcı hastalık, epidemi; ölüm.

λοιδορέω-ῶ (*aor.* ἐλοιδόρησα, *pf.* λελοιδόρηκα), (*acc.* ile) sövmek, küfretmek; hakaret etmek, aşağılamak; (*dat.* ile) yakınmak, şikâyet etmek, serzenişte bulunmak || *med.* λοιδοροῦμαι (*aor.* ἐλοιδορησάμην veya ἐλοιδορήθην), (*dat.* ile) birine sitem etmek, kırıcı sözler söylemek.

λοιδόρημα, ατος, τό (*n.*), sitem; hakaret, sövme, küfür.

λοιδορία, ας, ἡ (*f.*), sitem; hakaret, sövme, küfür.

λοίδορος, ος, ον (*adj.*), aşağılayıcı, aşağılayan, hor gören; hakaret eden, hakaret dolu.

λοιμός, οῦ, ὁ (*m.*), veba.

λοιμώσσω *Att.* -ώττω, veba olmak, vebaya yakalanmak.

λοιπός, ή, όν (*adj.*), geri kalan, kalan; ὁ λοιπὸς χρόνος veya ὁ λοιπὸς τοῦ χρόνου gelecek zaman, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας, günün geri kalan kısmı || (*adv.*) λοίπον, bundan başka, bunun dışında, ayrıca; sonunda, en nihayet; bundan sonra, bundan böyle, artık.

λοίσθιος, α, ον veya ος, ον (*adj.*), son, sonuncu; (*adv.*), λοίσθιον, sonunda, en nihayet.

λοῖσθος, ος, ον (*adj.*), son, sonuncu, sonuncu gelen.

λοξός, ή, όν (*adj.*), eğik, yanlamasına.

λοξῶς (*adv.*), eğik olarak, yanlamasına.

λούστης, ου, ὁ (*m.*), yıkanmayı seven.

λουτιάω-ῶ, yıkanmaya düşkün olan, yıkanmayı seven.

λουτρόν, οῦ, τό (*n.*), yıkanılan yer, banyo; banyo suyu; arınmak için kullanılan su; arınma, temizlenme.

λούω (*imp.* ἔλουον, *fut.* λούσω, *Dor. fut.* λουσῶ, *aor.* ἔλουσα, *ep. aor.* λοῦσα; *pass. aor.* ἐλούθην, daha sonra ἐλούσθην, *pf.* λέλουμαι, daha sonra λέλουσμαι), yıkamak; ıslatmak || *med.* (*aor.* ἐλουσάμην), yıkanmak, banyo yapmak; ıslanmak.

λόφος, ου, ὁ (*m.*), bir hayvanın boynu; tepelik, sorguç; dağ tepesi, tepe.

λοχαγέω-ῶ, *Dor.* ve *Att.* λοχηγέω-ῶ, bir bölüğe komutanlık yapmak.

λοχαγία, ας, ἡ (*f.*), bir bölüğe komutanlık yapma, komuta etme, kumandanlık yapma.

λοχαγός, οῦ, ὁ (*m.*), bölük komutanı, bölük kumandanı, yüzbaşı.

λοχάω-ῶ (*fut.* -ήσω ve -ησομαι, ἐλόχησα, *pf.* -), tuzak, pusu kurmak; pusuyla ele geçirmek || *med.* (*fut.* λοχήσομαι, *aor.* ἐλοχησάμην, *pf.* λελόχημαι) pusuya yatmak; tuzak, pusu kurmak.

λοχεία, ας, ἡ (*f.*), doğum, çocuk doğurma; (kuşlar için) yumurtlama.

λοχεύω (*aor.* ἐλόχευσα), doğurmak, doğum yapmak, bir çocuk dünyaya getirmek || *med.* λοχεύομαι, doğurmak, bir çocuk dünyaya getirmek.

λόχος, ου, ὁ (*m.*), tuzak, pusu; tuzak kurma; doğum, doğurma.

λυγαῖος, α, ον (*adj.*), karanlık, koyu, loş.

λύγδην (*adv.*), hıçkırarak, hıçkıra hıçkıra.

λύγδινος, η, ον (*adj.*), beyaz mermerden yapılmış.

λύγδος, ου, ἡ (*f.*), beyaz mermer.

λυγίζω (*fut.* -ίσω, *Dor. fut.* λυγιξῶ, *aor.* ἐλύγισα; *pass. aor.* ἐλυγίσθην, *Dor. aor.* ἐλυγίχθην, *pf.* λελύγισμαι), katlamak; eğmek, bükmek; eğilmek, boyun eğmek; gerilemek || *med.* λυγίζομαι, bir darbeden kaçmak için eğilmek.

λυγμός, οῦ, ὁ (*m.*), hıçkırma, hıçkırık.

(1) λύγξ, λυγκός, ὁ (*m.*), vaşak.

(2) λύγξ, λυγγός, ἡ (*f.*), hıçkırma,hıçkırık.

λύγος, ου, ἡ (*f.*), sorgun, söğüt; söğüt gibi esnek, bükülebilir.

λυγρός, ά, όν (*adj.*), üzücü, hazin, acınacak, elim; sefil, sefalet içinde olan; kötü, fena; uğursuz, meşum, kademsiz.

λυγρῶς (*adv.*), acınacak şekilde; kötü şekilde.

Λυδία, ας, ἡ (*f.*) → Λύδιος.

Λυδικός, ή, όν (*adj.*) → Λύδιος.

Λύδιος, α veya ος, ον (*adj.*), Lydia+, Lydia ile ilgili, Lydia'ya ait || (*subst.*) ἡ Λυδία, Lydia ülkesi, Lydia Krallığı, Lydia (Batı Anadolu'da bir bölge).

Λυδός, ή, όν (*adj.*), Lydia+, Lydia ile ilgili; Lydialı.

λύζω (*aor.* ἔλυγξα), hıçkırmak; hıçkıra hıçkıra ağlamak.

λύκαινα, ης, ἡ (*f.*), dişi kurt.

Λυκαονία, ας, ἡ (*f.*), Anadolu'da bir bölge.

Λύκειον, ου, τό (*n.*), Lykeion, Atina'nın kuzeydoğu bölgesinde Aristoteles'in kurduğu gymnasion ve felsefe okulu.

λύκειος, ος veya α, ον (*adj.*), kurt gibi.

Λύκειος, ος veya α, ον (*adj.*), Lykeios, Apollon'un epiteti (kurtları öldüren; Lykialı; ışıklı, ışık saçan); Lykeios'la ilgili.

λυκηγενής, ής, ές (*adj.*), ışığın babası

(Apollon); Lykia'da doğmuş, Lykia doğumlu, Lykialı.

Λυκία, ας, ἡ (*f.*), Lykia, Anadolu'nun güney (Batı Akdeniz) kıyılarındaki bir bölge.

Λυκιακός, ή, όν (*adj.*), Lykia+, Lykia ile ilgili, Lykia'ya ait; Lykialı.

Λύκιος, α, ον (*adj.*), Lykia+, Lykia ile ilgili, Lykia'ya ait; Lykialı || (*subst.*) οἱ Λύκιοι, Lykialılar.

λυκόβρωτος, ος, ον (*adj.*), kurtlar tarafından parçalanan.

λυκοδίωκτος, ος, ον (*adj.*), bir kurt tarafından izlenen.

λυκοκτόνος, ος, ον (*adj.*), kurtları öldüren (Apollon).

λύκος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), kurt.

Λύκος, ου, ὁ (*m.*), Lykos, Pandion'un dört oğlundan biri, Lykia'ya adını veren kahraman.

Λυκοῦργος, *ep.* Λυκόοργος, ου, ὁ (*m.*), Sparta'nın, yasalarıyla ünlü efsanevi kralı.

λυκόφρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, kurt gibi cesur, korkusuz; atak.

Λυκόφρων, ονος, ὁ (*m.*), Lykophron, Khalkisli Hellenistik Çağ gramercisi ve ozanı.

λυκόφως, ωτος, τό (*n.*), tan, alacakaranlık, seher.

λυκόω-ῶ (*fut.* -ώσω), (kurt için) yutmak, parçalamak, yemek || *pass.* λυκόομαι-οῦμαι, kurt veya kurtlar tarafından parçalanmak.

λῦμα, ατος, τό (*n.*), kir, leke; pislik, çöp; (ahlâk için) kir, leke; şerefsizlik.

λυμαίνω (*aor.* ἐλύμηνα), bozmak, zarar vermek, zarara uğratmak, incitmek; bozulmak, çürümek || *med.* λυμαίνομαι (*fut.* λυμανοῦμαι, *aor.* ἐλυμηνάμην) bozmak, zarar vermek, zarara uğratmak, incitmek; yıkmak, harap etmek; temizlemek, yıkamak.

λυμαντήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), yıkıcı, tahrip edici; zarar veren, zararlı.

λυμαντήριος, α, ον (*adj.*), (*gen.* ile) -e zarar veren, zararlı; kötü, fena; uğursuz, meymenetsiz, musibet, meşum, şom, kademsiz.

λυμαντής, οῦ, ὁ → λυμαντήρ.

λύμη, ης, ἡ (*f.*), kaba veya zalimce davranış; zarar, ziyan; rezillik; şerefsizlik.

λυπέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *pf.* λελύπηκα), üzmek, incitmek, kırmak; zarar vermek; endişelendirmek, kaygılandırmak; üzülmek.

λύπη, ης, ἡ (*f.*), üzüntü, keder, elem; yas, matem; güç durum, zorluk, zahmet, sıkıntı; fiziksel acı; doğum ağrısı, doğum sancısı.

λυπηρός, ά, όν (*adj.*), keder verici, elem verici, üzücü, müessif; zor, zahmetli, eziyetli || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

Λυπηρῶς (*adv.*), güçlükle, sıkıntıyla, zahmetle; üzüntülü bir şekilde, üzülerek.

λυπρός, ά, όν (*adj.*), zavallı, acınacak, sefil; yoksul, fakir; üzücü, müessif acıklı, hazin, elim.

λυπρῶς (*adv.*), acınacak bir şekilde, acıklı bir biçimde; üzülerek, üzüntüyle, elemle, esefle.

λύρα, ας, ἡ (*f.*), *lyra*, bir müzik aleti.

λυραοιδός kaynaşmış şekli λυρῳδός, οῦ, ὁ, ἡ (*m./f.*) *lyra* çalgıcısı.

λυρίζω, *lyra* çalmak.

λυρικός, ή, όν (*adj.*), *lyra*+, *lyra* ile ilgili, *lyra*'ya ait, lirik || (*subst.*) ὁ λυρικός, *lyra* çalgıcısı, *lyra* çalan.

λυροποιός, οῦ, ὁ (*m.*), *lyra* yapımcısı, *lyra* yapan kimse.

Λύσανδρος, ου, ὁ (*m.*), Lysandros, Peloponnesos Savaşları'nın sonlarında gösterdiği başarılarla ünlü Spartalı amiral.

Λυσίας, ου, ὁ (m.), Lysias, Atinalı ünlü hatip.

λυσίζωνος, ος veya η, ον (*adj.*), doğum yapan kadınlara yardım eden (genellikle Artemis veya Eileithyia'nın epiteti).

λυσίμαχος, ος veya η, ον (*adj.*), savaşı veya kavgayı durduran, savaşa veya kavgaya son veren.

Λυσίμαχος, ου, ὁ (*m.*), Lysimakhos, İskender'in generallerinden (diadokhos'lardan), daha sonra Trakya ve Batı Anadolu kralı.

λυσίπονος, ος, ον (*adj.*), üzüntülerden, kaygılardan kurtaran.

Λύσιππος, ου, ὁ (*m.*), Lysippos, İskender'in çağdaşı, Sikyonlu ünlü heykeltraş.

λύσις, εως, ἡ (*f.*), bırakma, serbest bırakma; özgürlüğüne, bağımsızlığına kavuşturma; azat etme; çözme, çözüm; son, bitim; tragedyada düğümün çözülmesi.

λυσιτελέω-ῶ (*imp.* ἐλυσιτέλεον-ουν, *aor.* ἐλυσιτέλησα), yararlı, avantajlı olmak; (*impers.*) λυσιτελεῖ (*inf.* ile), -mek yararlıdır, faydalıdır, avantajlıdır.

λυσιτελής, ής, ές (*adj.*), yararlı, faydalı, avantajlı; pahalı olmayan, ucuz || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

λυσιτελῶς (*adv.*), ucuza; yararlı, faydalı bir biçimde; avantajlı bir biçimde || *comp.* -έστερον, *sup.* -έστατα.

λύσσα, *Att.* λύττα, ης, ἡ (*f.*), kuduz; aşırı öfke, kızgınlık; kudurganlık, çılgınlık.

λυσσαίνω (*praes. part.* λύσσα), (*dat.* ile), birine kızgın, öfkeli olmak, öfke içinde olmak, öfkelenmek, kızmak, hiddete kapılmak, hiddetlenmek.

λυσσάω-ῶ, *Att.* λυττάω-ῶ, kudurmak, kuduz olmak; taşkınlık içinde olmak.

λυσσητήρ, ῆρος, ὁ (*adj.*), kudurmuş, kuduz.

λυσσώδης, ης, ες (*adj.*), kuduza benzer, kudurmuş gibi.

λυτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*) kurtarıcı; hakem, arabulucu.

λυτήριος, ος veya α, ον (*adj.*), kurtaran, kurtarıcı.

λύτρον, ου, τό (*n.*), fidye, kurtuluş bedeli, kurtulmalık.

λυτρόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐλύτρωσα; *pass.* λυτροῦμαι, *aor.* ἐλυτρώθην, *pf.* λελύτρωμαι), fidye karşılığında kurtarmak.

λύτρωσις, εως, ἡ (*f.*), tutsaklıktan kurtarma; fidye.

λυχνία, ας, ἡ (*f.*), lamba, kandil, fener.

λυχνίδιον, ου, τό (*n.*), küçük lamba.

λύχνος, ου, ὁ (*m.*), lamba, kandil, fener.

λυχνοφόρος, ος, ον (*adj.*), lamba, kandil veya fener taşıyan.

λύω (*imp.* ἔλυον, *fut.* λύσω, *aor.* ἔλυσα, *pf.* λέλυκα), çözmek, kurtarmak, serbest bırakmak, azat etmek; son vermek, bitirmek, tamamlamak; açıklamak; (köprüyü) yıkmak || *med.* λύομαι (*imp.* ἐλυόμην, *fut.* λύσομαι, *aor.* ἐλυσάμην, *pf.* λέλυμαι), çözmek, serbest bırakmak; parayla kurtarmak.

λωβάω-ῶ genellikle *med.* kullanılır: λωβάομαι-ῶμαι, *Ion.* λωβέομαι (*fut.* -ήσομαι, *Dor. fut.* λωβασοῦμαι, *aor.* ἐλωβησάμην, *pass.* anlamda *aor.* ἐλωβήθην, *pass.* anlamda *pf.* λελώβημαι), kötü davranmak, hakaret eder gibi davranmak; sakatlamak, bir yerini yaralamak.

λωβεύω, alay etmek, alaya almak; hakaret eder gibi davranmak.

λώβη, ης, ἡ (*f.*), onursuz davranış, kötü davranış; sakatlama; harap etme, yıkma, yıkım; aklını yitirme, delilik.

λωβητήρ, ῆρος, ὁ (*adj.*), hakaret eden, aşağılayan, söven; kötülük, fenalık.

λωβητός, ή, όν (*adj.*), kötü davranılan, hakaret eder gibi davranılan; hakaret edici, hakaret ve sövgü dolu, hakaretamiz.

λωποδυτέω-ῶ, başkasının giysilerini giymek; (giysi) çalmak; yağmalamak.

λῷστος, η, ον (*adj.*), çok yararlı, faydalı; çok avantajlı, en iyi.

λωτός, οῦ, ὁ (*m.*), lotus çiçeği, meyvesi.

λωτοφάγος, ος, ον (*adj.*), lotus meyvesini yiyen, lotusla beslenen.

λωφάω-ῶ, *Ion.* -έω (*aor.* ἐλώφησα, *pf.* λελώφηκα), durmak, kesilmek; durdurmak, artık yapmamak; dinlenmek; yatıştırmak, sakinleştirmek.

λώφησις, εως, ἡ (*f.*), durma, duraklama, duraksama; dinme, kesilme; dinlenme, mola.

M, μ

M, μ (μῦ), *mü*, Eski Yunan alfabesinin on ikinci harfi; μʹ = 40; ͵μ = 40.000.

μά, onaylama sözcüğü; olumlu ve daha çok olumsuz bir ifadeyi doğrulayıcı, tasdik edici olarak, "evet," "kuşkusuz," "şüphesiz," "hayır" anlamlarında kullanılır.

μαγειρεῖον, ου, τό (*n.*), kasap; yemek yapılan yer, mutfak.

μαγειρεύω (*imp.* ἐμαγείρευον, *aor.* ἐμαγείρευσα), aşçılık yapmak.

μαγειρικός, ή, όν (*adj.*), aşçılık+, aşçılıkla ilgili, aşçılığa ait.

μαγειρικῶς (*adv.*), aşçı gibi.

μάγειρος, ου, ὁ (*m.*), tanrılara sunularda bulunan rahip; aşçı; kasap.

μάγευμα, ατος, τό (*n.*), büyü, sihir; büyücülük.

μαγεύω (*aor.* ἐμάγευσα; *pass. pf.* μεμάγευμαι), büyücülük yapmak, büyücülük yöntemleri kullanmak, büyülemek.

μαγικός, ή, όν (*adj.*), büyü+, büyücülük+, büyüyle, büyücülükle ilgili.

μάγος, ου, ὁ (*m.*), Perslerde rahip; büyücü; şarlatan.

μαδάω-ῶ, (saç için) dökülmek, inmek; düşmek; ıslak, yaş olmak.

μάζα veya μᾶζα, ης, ἡ (*f.*), hamur.

μαζός, οῦ, ὁ (*m.*), göğüs, meme; sine.

μάθημα, ατος, τό (*n.*), bilgi, bilim; (*plur.*) matematiksel bilimler (aritmetik, geometri, astronomi).

μαθηματικός, ή, όν (*adj.*), matematiği ilgilendiren || (*subst.*) τὰ μαθηματικά, matematik; ὁ μαθηματικός, matematikçi.

μαθηματικῶς (*adv.*), sayısal olarak.

μάθησις, εως, ἡ (*f.*), öğrenme; öğrenme isteği; bilgi, malumat; bilim, ilim.

μαθήσομαι: μανθάνω *fut.*

μαθητεύω, (*dat.* ile) birinin öğrencisi, talebesi olmak.

μαθητής, οῦ, ὁ (*m*), öğrenci, talebe.

μαθητικός, ή, όν (*adj.*), öğrenmeye istekli, hevesli veya yetenekli.

μαῖα, ας, ἡ (*f.*), anne, ana (yaşlı kadınlara saygı ifadesi olarak); sütanne, dadı; ebe.

Μαῖα, ας, ἡ (*f.*) ve Μαιάς, άδος, ἡ (*f.*), Maia, Atlas'ın kızı, Hermes'in annesi.

Μαίανδρος, ου, ὁ (*m.*), Maiandros, Büyük Menderes Irmağı.

μαίευμα, ατος, τό ve μαίευσις, εως, ἡ (*f.*), doğum.

μαιευτικός, ή, όν (*adj.*), doğum+, doğumla ilgili, doğuma ait || (*subst.*) ἡ μαιευτική (*scil.* τέχνη) doğurtma, ebelik.

μαιεύω, doğum yapan bir kadını kurtarmak || *med.* μαιεύομαι (*fut.* -εύσομαι, *aor.* ἐμαιευσάμην), ebe olarak hizmet etmek.

μαιμάω-ῶ (*fut.* -ώσω, *ep. aor.* μαίμησα), sıçramak, yerinde duramamak; yanıp tutuşmak.

μαινάς, άδος, ἡ (*adj.*), deli, mecnun, çıldıran, çılgın || (*subst.*) Mainas (Mainad veya Menad) Tanrı Dionysos'un maiyetindeki kadın, Bakkha; *plur.* αἱ μαινάδες, Mainaslar veya Mainadlar (Menadlar).

μαίνω (yalnızca *praes.* ve *aor.* ἔμηνα), delirtmek, çıldırtmak || *med.* μαίνομαι (*fut.* μανοῦμαι ve μανήσομαι, *aor.* ἐμηνάμην, *II. aor.* ἐμάνην, *pf.* μέμηνα ve μεμάνημαι), delirmek, çıldırmak; delilik nöbetine kapılmak.

μαίομαι (*imp.* ἐμαιόμην, *fut.* μάσομαι, *ep. fut.* μάσσομαι, *aor.* ἐμασάμην), arzu etmek, şiddetle istemek, çok istemek; büyük bir istekle araştırmak, incelemek; (*inf.* ile) -meye çalışmak, çaba göstermek, çabalamak, gayret etmek.

Μαιονία, ας, *Ion.* Μαιονίη, ης, ἡ (*f.*), Maionia, Lydia'nın eski adı.

μαιόω-ῶ, doğum yapan bir kadını kurtarmak || *med.* (*fut.* μαιώσομαι), doğurmak, doğum yapmak, dünyaya getirmek.

μαίωσις, εως, ἡ (*f.*), doğum.

μάκαρ, μάκαιρα, μάκαρ, *gen.* μάκαρος (*adj.*), mutlu, mesut, bahtiyar; talihli, şanslı.

μακαρία, ας, ἡ (*f.*), mutluluk, saadet, bahtiyarlık; talih, şans.

μακαρίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), birini mutlu olarak değerlendirmek, mutlu kabul etmek, mutlu addetmek, mutlu saymak; kutlamak; övmek, methetmek.

μακάριος, α, ον (*adj.*), talihli, şanslı, bahtı açık; mutlu, mesut, bahtiyar; zengin, varlıklı || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

μακαρίτης, ου, ὁ (*adj.*), talihli, şanslı, bahtı açık; mutlu, mesut, bahtiyar.

μακαρίως (*adv.*), mutlulukla, mutlu bir şekilde.

Μακεδονία veya **Μακεδωνία, ας,** *Ion.* Μακεδονίη, ίης, ἡ (*f.*), Makedonia, Hellas'ın kuzeyinde yer alan ve krallıkla yönetilen ülke.

μακεδονίζω, Makedonialıların tarafından olmak, Makedonia yanlısı olmak.

Μακεδόνιος, α, ον ve **Μακεδονικός, ή, όν** (*adj.*), Makedonia+, Makedonia ile ilgili, Makedonia'ya ait; Makedonialı.

Μακεδονικῶς (*adv.*), Makedonialılar gibi, Makedonialılar tarzında.

Μακεδών, όνος, ὁ, ἡ (*adj.*), Makedonia+, Makedonia ile ilgili; Makedonialı || (*subst.*) γῆ Μακεδών, Makedonia toprağı; οἱ Μακεδόνες, Makedonialılar.

μάκελλα, ης, ἡ (*f.*), kazma; çapa.

μακελλεῖον, ου, τό ve **μάκελλον, ου, τό** (*n.*), et pazarı (Lat. *macellum*).

μακραίων, ωνος, ὁ, ἡ (*adj.*), uzun zaman süren; uzun süre yaşayan, yaşlı; ölümsüz.

μακράν (*adv.*), uzun uzun, uzun uzadıya; uzun zaman, uzun zaman boyunca; (*gen.* ile) -den uzak, uzak.

μακρηγορέω-ῶ, uzun uzun konuşmak, sözü uzatmak.

μακρημερία, *Ion.* μακρημερίη, ης, ἡ (*f.*), yılın en uzun günü.

μακρόβιος, ος, ον (*adj.*), uzun zaman yaşayan, uzun ömürlü, ömrü uzun.

μακροβιότης, ητος, ἡ (*f.*), uzun yaşama, uzun ömürlülük.

μακροθυμέω-ῶ, hoşgörülü olmak, anlayışlı olmak; sabırlı olmak, sabretmek; sebatkâr olmak; dayanmak, direnmek.

μακροθυμία, ας, ἡ (*f.*), hoşgörü, anlayış, müsamaha; sabır, sabretme; sebat, direnme.

μακρολογέω-ῶ, uzun uzun konuşmak, sözü uzatmak.

μακρολογία, ας, ἡ (*f.*), uzun konuşma, sözü uzatma.

μακρός, ά, όν, uzun, uzun süren; uzak; büyük, iri || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος; kuralsız *comp.* μάσσων, *sup.* μήκιστος.

μακρότης, ητος, ἡ (*f.*), uzunluk; büyüklük.

μακρῶς, uzun uzun, uzun uzadıya || *comp.* -οτέρως veya -οτέρω, *sup.* -οτάτω.

μάλα (*adv.*), çok, pek çok; tamamıyla, tamamen, büsbütün.

μαλακία, ας, ἡ (*f.*), yumuşaklık, gevşeklik, zayıflık.

μαλακιάω-ῶ ve **μαλακιέω-ῶ**, yumuşak olmak; zayıf olmak, güçsüz olmak; hastalıklı olmak.

μαλακίζω, yumuşak hale getirmek, yumuşatmak || *med.* (*fut.* -ίσομαι, *Att. fut.* -ιοῦμαι, *aor.* ἐμαλακισάμην), zayıf olmak, güçsüz olmak; zayıf düşmek, gücü azalmak, güçsüzleşmek || *pass.* (*fut.* μαλακισθήσομαι, *aor.* ἐμαλακίσθην), zayıf olmak, güçsüz olmak; hastalıklı olmak

μαλακογνώμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), yumuşak başlı, uysal, söz dinler, itaatkâr; kolay, basit.

μαλακός, ή, όν (*adj.*), yumuşak, gevşek; hoş, tatlı, hoşa giden; kolay, basit; yumuşak başlı, uysal, söz dinler || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

μαλακότης, ητος, ἡ (*f.*), yumuşaklık; zayıflık, güçsüzlük.

μαλακύνω (*aor.* ἐμαλάκυνα), yumuşatmak, zayıflatmak, güçsüzleştirmek || *pass.* yumuşak davranmak; zayıf düşmek, gücü azalmak, güçsüzleşmek.

μαλακῶς (*adv.*), yumuşak bir şekilde, hafifçe; kadınsı bir şekilde || *comp.* -ωτέρως veya -ώτερον, *sup.* -ώτατα.

μάλαξις, εως, ἡ (*f.*), yumuşatma, gevşetme; zayıflatma, güçsüzleştirme.

μαλάσσω, *Att.* -άττω (*fut.* -άξω, *aor.* ἐμάλαξα; *pass. aor.* ἐμαλάχθην), yumuşatmak, gevşetmek; zayıflatmak, güçsüzleştirmek; yatıştırmak, sakinleştirmek, teskin etmek.

μαλερός, ά, όν (*adj.*), güçlü, şiddetli, coşkun.

μάλη, ης, ἡ (*f.*), koltuk altı; ὑπὸ μάλης, koltuk altında; gizli olarak.

μαλθακός, ή, όν (*adj.*), yumuşak, hoş;

güçsüz, zayıf; sakin, sessiz; kadınsı, kadına benzer, kadın gibi.

μαλθακῶς (*adv.*), yumuşak bir şekilde, hafifçe.

μαλθάσσω (*aor.* ἐμάλθαξα; *pass. aor.* ἐμαλθάχθην), zayıflatmak, güçsüzleştirmek; yatıştırmak, sakinleştirmek, teskin etmek.

μάλιστα (*adv.*), özellikle, bilhassa, her şeyden önce; tercihen; aşağı yukarı, takriben.

μαλκίω, soğuktan elleri ayakları buz kesmek, buz gibi olmak.

μᾶλλον (*adv.*), daha çok, daha fazla.

μαλόεις, -εντος, ὁ (*m.*), sürülerin, özellikle koyunların koruyucusu (Tanrı Apollon'un Lesbos'taki epiteti).

μάμμα veya μάμμη, ης, ἡ (*f.*), büyükanne, nine.

μάνδρα, ας, *Ion.* -η, -ης, ἡ (*f.*), kapalı yer; ahır, ağıl, mandıra (Lat. *mandra*).

μανθάνω (*fut.* μαθήσομαι, *Dor. fut.* μαθεῦμαι, *II. aor.* ἔμαθον, *pf.* μεμάθηκα; *pass. pf.* μεμάθημαι), anlamak, kavramak, idrak etmek, farkına varmak, fark etmek, dikkat etmek; eğitim görmek, öğrenmek.

μανία, ας, *Ion.* -ίη, -ίης, ἡ (*f.*), delilik, çılgınlık.

μανιάς, άδος, ὁ, ἡ, τό (*adj.*), çılgın, deli.

μανικός, ή, όν (*adj.*), deli, çılgın; aşırı öfkeli, kızgın; sağduyusunu yitirmiş || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

μανικῶς (*adv.*), çılgın gibi, deli gibi.

μανιώδης, ης, ες (*adj.*), çılgın gibi, deli gibi; akılsız, mantıksız; akıl dışı, saçma, abes.

μανός, ή, όν (*adj.*), ender, nadir, tek tük, seyrek; dağınık || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

μαντεία, ας, *Ion.* -ηίη, -ης, *ep.* -είη, -ης, ἡ (*f.*), kehanet, bilicilik, gaipten haber verme.

μαντεῖον, ου, τό (*n.*), kehanet, bilicilik; kehanet ocağı.

μαντεῖος, α, ον (*adj.*), kehanet+, kehanetle ilgili, kehanete ait; bilicilik+, bilicilikle ilgili, biliciliğe ait.

μάντευμα, ατος, τό (*n.*), bir kâhinin, bilicinin yanıtı; kehanet, bilicilik.

μαντευτική, ῆς, ἡ (*f.*), (*scil.* τέχνη), kehanet, bilicilik yeteneği veya sanatı.

μαντεύω, genellikle *med.* kullanılır: μαντεύομαι (*fut.* -εύσομαι, *aor.* ἐμαντευσάμην, *pf.* μεμάντευμαι), kehanette bulunmak, kehanet bildirmek; yorumlamak, tahminde bulunmak, tahmin etmek; kâhine, biliciye danışmak.

μαντικός, ή, όν (*adj.*), kehanet+, kehanetle ilgili, kehanete ait, bilicilik+, bilicilikle ilgili, biliciliğe ait || (*subst.*) ἡ μαντική (*scil.* τέχνη), kehanet sanatı, bilicilik sanatı.

μαντικῶς (*adv.*), bir kâhin, bilici gibi.

Μαντίνεια, ας, ἡ (*f.*), Mantineia, Hellas'ta, Peloponnesos'un Arkadia bölgesindeki bir kent.

Μαντινικός, ή, όν (*adj.*), Mantineia+, Mantineia ile ilgili, Mantineia'ya ait; Mantineialı || (*subst.*) ἡ Μαντινική, Mantinike, Mantineia kentinin teritoryumu.

μαντιπολέω-ῶ, geleceği bildirmek, gelecekten haber vermek.

μαντιπόλος, ος, ον (*adj.*), geleceği bildiren; gaipten, gelecekten haber veren; kâhin, bilici.

μάντις, εως, ὁ, ἡ (*m./f.*), kâhin, kâhine, bilici, kadın bilici.

μαντοσύνη, ης, ἡ (*f.*), kehanet sanatı, bilicilik sanatı.

μανῶς (*adv.*), ender olarak, seyrek olarak, nadiren, pek az || *comp.* -ότερον.

μάνωσις, εως, ἡ (*f.*), seyrekleştirme, inceltme.

μάραγνα, ης, ἡ (*f.*), deri kayış, kamçı.

μάραθον, ου, τό (*n.*), rezene, marata (bir bitki adı).

μαραθρών veya μαραθών, ῶνος, ὁ (*m.*), rezene, marata tarlası.

Μαραθών, ῶνος, ὁ (*m.*), Marathon (bugünkü Marathona), Attika bölgesinin doğu kıyı kesiminde yer alan ve Pers Savaşları'nın ilk evresini oluşturan savaşın (MÖ 490) yapıldığı ova; aynı adla anılan kasaba ve Attika'nın *demos*'larından biri.

Μαραθῶνι (*adv.*), Marathon'da, Marathon yakınında.

μαραίνω (*fut.* μαρανῶ, *aor.* ἐμάρηνα, *Att. aor.* ἐμάρανα; *pass. aor.* ἐμαράνθην, *pf.* μεμάραμμαι veya μεμάρασμαι), yok etmek, bitirmek, tüketmek; bozmak.

μάρανσις, εως, ἡ (*f.*), bitirme, tüketme; dağıtma, yok etme; erime, zayıflama, bozulma, çökme.

μαρασμός, οῦ, ὁ (*m.*), tükenme, güçten düşme, kuvvetten düşme.

μαραυγέω-ῶ, gözü kamaşmak.

μαργαίνω (yalnızca *praes.*), kendinde olmamak, kendinden geçmek, çılgınlık içinde olmak.

μαργαρίτης, ου, ὁ (*m.*), inci; Mısır'da yetişen bir bitki.

μαργάω-ῶ (yalnızca *praes. part.*) deli olmak, aklı başında olmamak.

Μαργίτης, ου, ὁ (*m.*), Homeros'a atfedilen bir satirik (komik) şiir (destan).

μάργος, η, ον (*adj.*), ölçüsüz; çılgın, deli, kaçık; saygısız, küstah; gururlu, kibirli, mağrur, kendini beğenmiş; uygunsuz; obur, doymak bilmeyen.

μαργοσύνη, ης, ἡ (*f.*) ve μαργότης, ητος, ἡ (*f.*), kuralsızlık, düzensizlik, karışıklık; ahlaksızlık.

μαρμαίρω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), parlamak, parıldamak, ışıldamak, ışık saçmak.

μαρμάρεος, α, ον (*adj.*), parlak, parıldayan, ışıldayan, ışıklı.

μαρμάρινος, η, ον (*adj.*), mermer+, mermerle ilgili, mermere ait.

μαρμαρόεις, όεσσα, όεν (*adj.*), parlak, parıldayan, ışıltılı, ışık saçan, ışıklı.

μάρμαρος, ος, ον (*adj.*), parlak, parıldayan, ışıldayan || (*subst.*) ὁ μάρμαρος, beyaz ya da parlak taş, mermer.

μάρναμαι (yalnızca *praes.*, *imp.* ἐμαρνάμην, *aor.* ἐμαρνάσθην), savaşmak, savaşa tutuşmak, harbetmek; tartışmak.

μάρπτω (*imp.* ἔμαρπτον, *fut.* μάρψω,

aor. ἔμαρψα, *II. aor.* ἔμαπον, *ep. II. aor.* ἐμέμαρπον, katlamalı *aor.* μέμαρπον, *pf. part.* μεμαρπώς), almak, yakalamak, ele geçirmek.

μάρσιπος, ου, ὁ (*m.*), torba, kese, çanta.

Μαρσύας, ου, ὁ (*m.*), Marsyas, Olympos ve Hyagnis'in oğlu, Tanrı Apollon ile girdiği müzik yarışması bir Anadolu (Karia) efsanesine konu olan Silenos.

μαρτυρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐμαρτύρησα, *pf.* μεμαρτύρηκα), tanık olmak, tanıklık etmek, bir konuda bildiği şeyleri söylemek, şehadet etmek, şahitlik yapmak; kanıtlamak, ispatlamak, ispat etmek; güvence vermek, garanti vermek, teminat vermek || *med.* bir yeminle kanıtlamak, ispatlamak.

μαρτυρία, ας, ἡ (*f.*), tanıklık, şahitlik, şehadet.

μαρτύριον, ου, τό (*n.*), kanıt, delil.

μαρτύρομαι (*fut.* -υροῦμαι, *aor.* ἐμαρτυράμην), tanık olarak çağırmak, şahit olarak çağırmak.

μάρτυρος, ου, ὁ, ἡ, τό (*m./f./n.*), tanık, şahit.

μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ (*m./f.*), tanık, şahit; μάρτυρά τινα ποιεῖσθαι, birini tanık, şahit olarak göstermek; şehit.

μασάομαι-ῶμαι, çiğnemek; yemek yemek.

μάσομαι: μαίομαι *fut.*

Μασσαλία, ας, *Ion.* Μασσαλίη, ης, ἡ (*f.*), Massalia (Marsilya), Gallia'nın (bugünkü Fransa) güney (Akdeniz) kıyılarında yer alan bir Hellen koloni kenti.

μάσσω, *Att.* μάττω (*fut.* μάξω, *aor.* ἔμαξα, *pf.* μέμαχα; *pass. aor.* ἐμάχθην, *II. aor.* ἐμάγην, *pf.* μέμαγμαι), elleriyle bastırmak, yoğurmak, ovmak || *med.* (*aor.* ἐμαξάμην) yoğurmak.

μάσσων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, daha uzun, daha büyük || *com.* μασσότερον.

μαστευτής, οῦ, ὁ (*m.*), araştıran, araştırma yapan, inceleyen, inceleme yapan.

μαστεύω (*imp.* μαστεύεσκον, *fut.* -σω), aramak, araştırmak, incelemek; (*inf.* ile) -meye çalışmak, çabalamak, gayret etmek; arzu etmek, istemek.

μαστήρ, ῆρος, ὁ, ἡ (*m./f.*), araştırmacı.

μαστιγονόμος, ου, ὁ (*m.*), *mastigonomos*, kamçı taşıyan bir güvenlik görevlisi.

μαστιγοφόρος, ος, ον (*adj.*), kamçı taşıyan, kamçılı || (*subst.*) ὁ μαστιγοφόρος, *mastigophoros*, kamçı taşıyan bir güvenlik görevlisi.

μαστιγόω-ῶ, kamçılamak, kamçıyla vurmak.

μαστίζω (*fut.* -ίξω, *aor.* ἐμάστιξα), kamçılamak, kamçıyla vurmak; kırbaçlamak.

μάστιξ, ιγος, ἡ (*f.*), kamçı; kırbaç.

μαστίω (yalnızca *praes. imperat. 2. pers. sing.* μάστιε ve *imp. 3. pers. sing.* ἐμάστιε), kamçılamak, kamçıyla vurmak; kırbaçlamak.

μαστός, οῦ, ὁ (*m.*), göğüs, meme; tepe.

μασχάλη, ης, ἡ (*f.*), koltuk altı.

μασχαλίζω (*fut.* -ίσω), kesmek, koparmak.

μασχαλιστήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), kemer.

ματᾴζω, boşuna konuşmak; aptalca konuşmak; aptalca davranmak, aptalca hareket etmek.

ματαιολογία, ας, ἡ (*f.*), boş, anlamsız, aptalca söz.

ματαιοπονία, ας, ἡ (*f.*), faydasız bir çaba gösterme, boşuna çabalama.

μάταιος, α veya ος, ον (*adj.*), boş, yersiz, gereksiz, abes; yararsız, faydasız; değersiz, kıymetsiz, önemsiz, ehemmiyetsiz; geçici.

ματαίως (*adv.*), boşuna, boşu boşuna, boş yere, gereksiz yere, yok yere, beyhude yere; yararsız bir şekilde.

ματάω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐμάτησα), boş olmak, önemsiz olmak, faydasız olmak, yararsız olmak; etkisiz olmak, tesirsiz olmak; zaman kaybetmek, vakit yitirmek.

ματεύω, aramak, araştırmak; (*inf.* ile) -meye çalışmak, gayret etmek; -mek için çabalamak, didinmek.

μάτη, ης, ἡ (*f.*), boş şey; boş eylem, boş girişim.

μάτην (*adv.*), boşuna, boş yere, yok yere, gereksiz yere, beyhude yere, faydasız yere; nedensiz, sebepsiz olarak.

μάτηρ, μήτηρ'in *Dor.* formu.

ματία, *Ion.* ματίη, ης, ἡ (*f.*), boş girişim, teşebbüs; boş çaba, gayret.

μαυρόω-ῶ, karartmak, karanlıklaştırmak.

μάχαιρα, ας, ἡ (*f.*), büyük bıçak, kama; kurban bıçağı; hekim bıçağı.

μάχη, ης, ἡ (*f.*), muharebe, savaş, cenk; teke tek dövüş; savaş alanı.

μαχήμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, savaşçı, cenkçi, cengaver, muharip, dövüşken; kavgacı.

μαχητής, οῦ, ὁ (*m.*), savaşçı, muharip, cenkçi, cengaver.

μαχητικός, ή, όν (*adj.*), savaş+, savaşla ilgili, savaşa ait; savaşmaya eğilimi olan, savaşçı, dövüşken, cenkçi, cengaver, muharip.

μαχητός, ή, όν (*adj.*), savaşılabilen; yenilebilen.

μάχιμος, η veya ος, ον (*adj.*), savaş+, savaşa özgü, savaşa ait, savaşla ilgili || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

μάχλος, ος, ον (*adj.*), şehvetli; uygunsuz, iffetsiz; utanmaz.

μαχλοσύνη, ης, ἡ (*f.*), şehvet, aşırı istek; uygunsuzluk, iffetsizlik; utanmazlık.

μάχομαι, *Ion.* ve *ep.* μαχέομαι (*imp.* ἐμαχόμην, *Ion. fut.* μαχέσομαι, *Att. fut.* μαχοῦμαι, *aor.* ἐμαχεσάμην, daha sonra ἐμαχησάμην ve ἐμαχέσθην, *pf.* μεμάχημαι), savaşmak, savaşa tutuşmak, harbetmek, dövüşmek.

μάψ (*adv.*), boşuna, boş yere, yok yere, beyhude yere; çılgınca, delice; nedensiz, sebepsiz; gelişigüzel, rastgele.

μαψίδιος, α, ον (*adj.*), boş, beyhude, abes; temelsiz; anlamsız, saçma.

μαψιδίως (*adv.*), boşuna, boş yere, beyhude yere, gereksiz yere; çılgınca, delice; nedensiz, sebepsiz.

μάω (*praes.* anlamında *pf.* μέμαα),

tutkulu olmak; coşkun, ateşli olmak; çok istemek; (*inf.* ile) -mekte çok sabırsız olmak, -meyi çok istemek || *med.* μάομαι-ῶμαι, istemek, arzu etmek; araştırmak.

μεγάθυμος, ος, ον (*adj.*), yüce gönüllülük, bonkörlük, cömertlik.

μεγαίρω (*fut.* μεγαρῶ, *aor.* ἐμέγηρα), kıskanmak, çekememek; kıskançlıkla kabul etmemek; kıskançlıkla engellemek.

μεγαλαυχέω-ῶ, övünmek, böbürlenmek; kibirli olmak, kendini başkalarından üstün görmek, mağrur olmak.

μεγάλαυχος, ος, ον (*adj.*), gururlu, mağrur, kendini beğenmiş, kibirli.

μεγαλεῖος, α, ον (*adj.*), büyük, olağanüstü, görkemli, göz alıcı, muhteşem, haşmetli || *comp.* -ότερος.

μεγαλείως (*adv.*), çok iyi, çok güzel bir şekilde.

μεγαληγορέω-ῶ, övünmek, iftihar etmek; böbürlenmek, büyüklenmek, üstünlük taslamak, kendini üstün görmek, kibirlenmek.

μεγαληγορία, ας, ἡ (*f.*), övünme, iftihar; böbürlenme, kendini üstün görme, kibir.

μεγαληγόρος, ος, ον (*adj.*), övünen, iftihar eden, övüngen.

Μεγαλήσια, ων, τά (*n. plur.*), Megalesia, Tanrıça Kybele onuruna düzenlenen şenlik.

μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ (*adj.*), onurlu, şerefli; gururlu, mağrur; cesur, korkusuz, yiğit.

μεγαλίζομαι, övünmek, iftihar etmek; böbürlenmek, kendini üstün görmek, kibirlenmek.

μεγαλογνωμοσύνη, ης, ἡ (*f.*), büyüklük; alicenaplık, yüce gönüllülük.

μεγαλογνώμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), yüce duyguları olan, yüce gönüllü, alicenap; bağışlayıcı.

μεγαλόδοξος, ος, ον (*adj.*), ünlü, tanınmış, herkesçe bilinen, şöhretli, meşhur.

μεγαλοδωρεά, ᾶς, ἡ (*f.*), cömertlik, eli açıklık, bonkörlük, alicenaplık.

μεγαλοδωρία, ας, ἡ (*f.*), cömertlik, eli açıklık, bonkörlük, alicenaplık.

μεγαλόδωρος, ος, ον (*adj.*), cömert, eli açık, bonkör, alicenap.

μεγαλοεργής, kayn. formu μεγαλουργής, ής, ές (*adj.*), büyük işler yapan, büyük işler başaran.

μεγαλοεργία, kayn. formu μεγαλουργία, ας, ἡ (*f.*), cömertlik, el açıklığı, eli bolluk, alicenaplık; yüce gönüllülük.

μεγαλοεργός, ός, όν (*adj.*) → μεγαλοεργής.

μεγαλόθυμος, ος, ον (*adj.*), gönlü yüce, yüce gönüllü, alicenap.

μεγαλοκόρυφος, ος, ον (*adj.*), yüksek zirveli, zirvesi yüksek.

μεγαλομερής, ής, ές (*adj.*), geniş kısımlardan oluşan; büyük, iri; geniş, enli, vâsi; görkemli, ihtişamlı, muhteşem, şatafatlı, zengin || *comp.* -έστερος.

μεγαλόμητις, ιος, ὁ, ἡ (*adj.*), büyük düşünen; gözü yükseklerde olan, ihtiraslı, muhteris, gözü doymaz, açgözlü.

μεγαλόνοια, ας, ἡ (*f.*), büyük zekâ, deha; gönül yüceliği, yüce gönüllülük, cömertlik, soyluluk, alicenaplık.

μεγαλόνοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), çok akıllı, zeki, dâhi.

μεγαλοπάθεια, ας, ἡ (*f.*), sabır, sabretme.

μεγαλόπλουτος, ος, ον (*adj.*), çok zengin, çok varlıklı, çok varsıl.

μεγαλοποιέω-ῶ, büyük işler yapmak, büyük işler başarmak; büyültmek, genişletmek.

Μεγαλόπολις veya Μεγάλη πόλις, -εως, ἡ (*f.*), Megalopolis, Hellas'ın Arkadia bölgesinde bir kent.

μεγαλοπόνηρος, ος, ον (*adj.*), çok kötü, çok fena.

μεγαλόπους, ους, ουν, *gen.* ποδος (*adj.*), büyük ayaklı, ayakları büyük.

μεγαλοπραγμοσύνη, ης, ἡ (*f.*), büyük işler yapmaya eğilimi olan.

μεγαλοπράγμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), büyük işlere girişen, büyük işlere kalkışan.

μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ (*f.*), el açıklığı, cömertlik; gönül yüceliği, yüce gönüllülük, alicenaplık; bağışlayıcılık, affedicilik.

μεγαλοπρεπής, ής, ές (*adj.*), eli açık, cömert, alicenap; bağışlayıcı, yüce gönüllü, gönlü yüce || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

μεγαλοπρεπῶς, *Ion.* μεγαλοπρεπέως (*adv.*), çok iyi, çok güzel bir şekilde; çok, bol bol, cömertçe.

μεγαλότης, ητος, ἡ (*f.*), büyüklük, yücelik; güçlülük.

μεγαλότολμος, ος, ον (*adj.*), atak, cüretkâr; korkusuz, gözü pek, cesur, yürekli.

μεγαλοφρονέω-ῶ, övünmek, iftihar etmek; gururlanmak, kibirlenmek, kendini başkalarından üstün görmek || *med.* μεγαλοφρονοῦμαι, küçümsemek, tepeden bakmak, kendini bir şey sanmak.

μεγαλοφρόνως (*adv.*), gururla, mağrur bir şekilde; kendini başkalarından üstün görerek, kibirli bir şekilde, kibirle.

μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ (*f.*), yücegönüllülük, cömertlik, alicenaplık, bonkörlük; gurur, kibir, kendini beğenme, kendini başkalarından üstün görme, büyüklenme.

μεγαλόφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), yüce duyguları olan, gönlü yüce, yüce gönüllü; eli açık, cömert, alicenap; (kötü anlamda) mağrur, kibirli, kendini beğenmiş, kendini başkalarından üstün gören, üstünlük taslayan || *comp.* -ονέστερος.

μεγαλοφυής, ής, ές (*adj.*), soylu, asil || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

μεγαλοφυΐα, ας, ἡ (*f.*), yüce ruhluluk, yüce gönüllülük; cömertlik, alicenaplık; soyluluk, asalet.

μεγαλοφωνία, ας, ἡ (*f.*), ses yüksekliği, yüksek seslilik; dilin görkemi, parlaklığı; tumturaklılık.

μεγαλόφωνος, ος, ον (*adj.*), sesi güçlü, sesi yüksek.

μεγαλοψυχία, ας, ἡ (*f.*), yüce gönüllü; eli açık, cömert, bonkör, alicenap; bağışlayıcı.

μεγαλόψυχος, ος, ον (*adj.*), yüce gönüllü; eli açık, alicenap, cömert; hoşgörülü, toleranslı, müsamahalı.

μεγαλοψύχως (*adv.*), yüce gönüllülükle; alicenap, cömert, bonkör bir şekilde.

μεγαλύνω (*fut.* -υνῶ, *aor.* ἐμεγάλυνα), büyük ve güçlü hale getirmek, güçlendirmek, kuvvetlendirmek; övmek, methetmek; yüceltmek, ulu saymak; kutlamak || *med.* μεγαλύνομαι, (*dat.* ile) -ile övünmek, iftihar etmek, gururlanmak, gurur duymak.

μεγαλώνυμος, ος, ον (*adj.*), büyük bir ün sağlayan; büyük bir üne sahip olan, ünlü, tanınmış, meşhur.

μεγάλως (*adv.*), çok, bol bol, rahatça; cömertçe; soylu, asil bir biçimde; asilane.

μεγαλωστί (*adv.*), büyük bir alan üzerinde; çok, adamakıllı; eli açık bir şekilde, cömertçe; soylu bir biçimde, asilane.

μεγαλωφελής, ής, ές (*adj.*), son derece yararlı, faydalı; çok yararlı, faydalı.

Μέγαρα, ων, τά (*m. plur.*), Megara, Orta Hellas'ta, Atina'nın rakibi olan, aralarında Kalkedon, Byzantion, Selinous gibi önemli koloni kentlerinin de bulunduğu pek çok koloni kurmasıyla ünlü bir Dor ticaret kenti.

μέγαρον, ου, τό (*n.*), büyük salon, toplantı salonu, evin kadınlara ait bölümü; yatak odası; büyük ev, saray; bir tapınakta kâhinlerin kehanette bulunduğu yer.

μεγαρόνδε (*adv.*), evde.

μέγας, μεγάλη, μέγα (*adj.*), büyük, iri, kocaman; çok güçlü; yüksek; uzun; ağır; geniş, enli; çok önemli, mühim, ehemmiyetli || *comp.* μείζων, ων, ον, *gen.* ονος; *sup.* μέγιστος, η, ον.

μεγασθενής, ής, ές (*adj.*), büyük bir güçle donanmış.

Μεγασθένης, ους, ὁ (*m.*), Megasthenes, muhtemelen Ionia kökenli bir Hellenistik Çağ coğrafya, tarih ve etnografya yazarı.

μεγάτιμος, ος, ον (*adj.*), çok saygı gösterilen, onurlandırılan, itibar edilen, hürmet edilen, hatırı sayılır, muteber.

μεγαυχής, ής, ές (*adj.*), şanlı, şerefli; ünlü, tanınmış, meşhur, şöhretli.

μέγεθος, εος-ους, τό (*n.*), büyüklük; yükseklik; güç, iktidar; ruh büyüklüğü.

μέγιστος, η, ον (*sup.*) → μέγας.

μεγιστότιμος, ος, ον (*adj.*), çok saygı gösterilen, hürmet edilen, itibarlı, hatırı sayılır, muteber.

μεδέω-ῶ (yalnızca *praes. 3. pers. plur.* μεδέουσι ve *part.* μεδέων, μεδέουσα), (*gen.* ile) -e özen göstermek, itina etmek, dikkat etmek; korumak; hükmetmek, idare etmek, yönetmek.

μέδιμνος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), *medimnos*, katı maddeler için (buğday vs) kullanılan bir ölçü birimi; bir *medimnos* yaklaşık 40 veya yeni bir görüşe göre 31 kg. buğdaya karşılık düşüyordu.

Μέδουσα, ας, ἡ (*f.*), Medousa, mitolojide gözlerine bakanı taşa çevirdiğine inanılan yılan saçlı yaratık (→ Γοργώ).

μέδω (yalnızca *praes.*), (*gen.* ile) özen göstermek, itina etmek, dikkat etmek; korumak; hükmetmek, idare etmek, yönetmek || *med.* μέδομαι (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *fut.* μεδήσομαι), (*gen.* ile) -ile ilgilenmek, meşgul olmak, -i düşünmek; aklı fikri -de olmak, arzu etmek, istemek.

μέδων, οντος, ὁ (*m.*), kral, şef.

μεθάλλομαι (*fut.* -αλοῦμαι, *aor. part.* μετάλμενος), atlamak, atılmak, fırlamak, kendini atmak, sıçramak.

μεθαρμόζω, *Att.* -μόττω (*fut.* -σω, *aor.* μεθήρμοσα), başka bir şekilde düzenlemek; yeniden düzenlemek; daha iyi duruma getirmek, düzeltmek || *med.* daha iyi hale getirmek için değiştirmek.

μέθεξις, εως, ἡ (*f.*), katılma, katılım, iştirak.

μεθέορτος, ος, ον (*adj.*), şenliğin arkasından gelen, şenliği izleyen, şenliği takip eden.

μεθέπω (*imp.* μεθεῖπον, *ep. imp.* μέθεπον, *fut.* μεθέψω, *II. aor.* μετέσπον, *inf.* μετασπεῖν, *part.* μετασπών), izlemek, takip etmek, peşinden gitmek, peşine düşmek; araştırmaya koyulmak || *med.* μεθέπομαι (*fut.* μεθέψομαι, *II. aor.* μετεσπόμην), itaat etmek, dinlemek.

μεθερμηνεύω (*fut.* -σω; *pass. pf. part.* μεθηρμηνευμένος), çevirmek, tercüme etmek; yorumlamak, yorum yapmak.

μέθη, ης, ἡ (*f.*), sarhoşluk; şaşkınlık; coşma, kendinden geçme, taşkınlık.

μέθημαι (yalnızca *part.* μεθήμενος), (*dat.* ile) -in arasında, içinde, ortasında oturmak.

μεθημερινός, ή, όν (*adj.*), gündüz olan, gündüz yapılan.

μεθημοσύνη, ης, ἡ (*f.*), ihmal, savsaklama, önem vermeme, aldırmama, önemsememe, boş verme.

μεθήμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), ihmalkâr, savsaklayan, boş veren; gevşek, uyuşuk.

μεθίδρυσις, εως, ἡ (*f.*), yer değiştirme, geçirme, taşıma, nakil.

μεθιδρύω, yerini değiştirmek, nakletmek, taşımak; değiştirmek || *med.* yer değiştirmek, evini değiştirmek, evini taşımak.

μεθίημι (*fut.* μεθήσω, *aor.* μεθῆκα), gitmesine izin vermek, bırakmak, gevşetmek, serbest bırakmak || *med.* μεθίεμαι (*fut.* μεθήσομαι, *Ion. fut.* μετήσομαι, *aor.* μεθηκάμην, *pf.* μεθεῖμαι), gevşemek, yumuşamak; (*gen.* ile), bırakmak, bırakıp gitmek.

μεθίστημι, *Ion.* μετίστημι (*fut.* μεταστήσω, *aor.* μετέστησα, *II. aor.* μετέστην, *pf.* μεθέστηκα, *pl. pf.* μεθεστήκειν; *pass.* μεθίσταμαι, *aor.* μετασταθήσομαι, *aor.* μετεστάθην), bir yerden başka yere geçirmek, yerini değiştirmek, taşımak; uzaklaşmak, gitmek; herhangi bir durumdan kurtulmuk, çıkmak || *med.* (*aor.* μετεστησάμην) yerini değiştirmek, kendinden uzaklaştır-

mak; çıkarmak; (*intrans.*), (*praes.* μεθίσταμαι, *imp.* μεθιστάμην, *fut.* μεταστήσομαι) -in içinde, arasında veya ortasında durmak; çekilmek, çekip gitmek.

μεθοδικός, ή, όν (*adj.*), yöntemli, metotlu bir araştırma yapan; yöntemli, metodik, metotlu, düzenli.

μέθοδος, ου, ἡ (*f.*), yöntemli bir şekilde inceleme, metodik inceleme, metotlu inceleme.

μεθολκή, ῆς, ἡ (*f.*), başka bir yöne çekme; şaşırtma, oyalama.

μεθόριος, α, ον (*adj.*), sınır oluşturan, sınır çizen || (*subst.*) τὰ μεθόρια, sınırlar.

μεθορμάομαι-ῶμαι (*aor.* μεθωρμήθην), izlemek, takip etmek, peşinden gitmek, peşine düşmek; -in üzerine atılmak.

μεθορμίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* μεθώρμισα), yerini değiştirmek, nakletmek, başka yere taşımak, aktarmak.

μέθυ, τό (*n.*), mayalı içki, içki.

μεθυμναῖος, ου, ὁ (*m.*), sarhoşluk tanrısı (Dionysos, Bakkhos); Methymna'nın (Lesbos Adası'nda bir kent) tanrısı.

μεθύσκω (*fut.* -ύσω, *aor.* ἐμέθυσα, *poet. aor.* ἐμέθυσσα; *pass.* μεθύσκομαι, *fut.* μεθυσθήσομαι, *aor.* ἐμεθύσθην, *pf.* μεμέθυσμαι), sarhoş etmek, başını döndürmek, coşturmak; ıslatmak, sulamak, su katmak, su altında bırakmak || *med.* μεθύσκομαι, sarhoş olmak, kendinden geçmek; bol bol yiyip içmek, âlem yapmak.

μέθυσος, η, ον (*adj.*), içkili, sarhoş.

μεθύστερος, α, ον (*adj.*), sonraki, sonra gelen || (*subst.*) οἱ μεθύστεροι, gelecek kuşaklar, nesiller, çocuklar, torunlar; τὸ μεθύστερον, gelecek zaman.

μεθύω (yalnızca *praes.* ve *imp.*; diğer zamanlar μεθύσκω'nun *pass.* formlarıyla ortak), sarhoş olmak; ıslak, ıslanmış olmak, suya batmak, suyla kaplanmak, suyla dolmak, su altında kalmak.

μειδάω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐμείδησα, *ep.* ve *poet. aor.* μείδησα), gülümsemek, tebessüm etmek; alaycı bir şekilde gülümsemek, alay etmek.

μειδίαμα, ατος, τό (*n.*), gülümseme, tebessüm.

μειδίασις, εως, ἡ (*f.*), gülümseme, tebessüm etme.

μειδιάω-ῶ (*fut.* -άσω, *aor.* ἐμειδίασα), gülümsemek, tebessüm etmek.

μείζων, ων, ον (*comp.*) → μέγας.

μείλιγμα, ατος, τό (*n.*), yatıştırıcı, teskin edici, sakinleştirici; büyü; (*plur.*) yatıştırıcı sözler; şarkı.

μείλιον, ου, τό (*n.*), (genellikle *plur.*) yatıştırıcı, teskin edici, müsekkin, sakinleştirici; büyü; çocuk oyuncağı.

μειλίσσω, *Att.* -ττω (*fut.* μειλίξω, *aor.* ἐμείλιξα), yatıştırmak, teskin etmek, sakinleştirmek, güzel sözler söylemek.

μειλιχίη, ης, ἡ (*f.*), hoşgörü, müsamaha, bağışlayıcılık; dostluk duyguları; bir savaşta düşmana karşı ölçülü

davranma; zayıflık, güçsüzlük.

μειλίχιος, α veya ος, ον (*adj.*), baldan yapılmış, balla hazırlanmış, bal gibi tatlı; yatıştıran, yatıştırıcı, sakinleştiren, teskin edici, müsekkin; Zeus, Dionysos gibi bazı tanrıların epiteti; || (*subst.*) τὰ μειλίχια, *meilikhia*, günah ödeyici kurbanlar, kefaret kurbanları.

μείλιχος, ος, ον (*adj.*), hoş, tatlı; sevimli, cana yakın.

μείξω: μίγνυμι *Att. fut.*

μειονεκτέω-ῶ, yoksul olmak, fakir olmak; (*gen.* ile) -den yoksun, mahrum olmak, -i olmamak.

μειονεξία, ας, ἡ (*f.*), düşüklük, aşağılık, azlık, kıtlık.

μειόνως (*adv.*), daha az, çok az.

μειόω-ῶ (*fut.* -ώσω), azaltmak, eksiltmek, kısmak, küçültmek, indirmek, düşürmek; cesareti azalmak, eksilmek.

μειρακιεύομαι, genç bir adam olmak, delikanlı olmak.

μειράκιον, ου, τό, (14 yaş civarındaki) genç, delikanlı.

μειρακιόομαι, οῦμαι, genç olmak, delikanlı olmak.

μειρακίσκη, ης, ἡ (*f.*), genç kız.

μεῖραξ, ακος, ὁ, ἡ (*m./f.*), genç erkek; genç kız.

μείρομαι, kurada elde etmek, kurada kazanmak; kurayla paylaşmak, bölüşmek, üleşmek.

(1) μείρομαι (yalnızca *praes.*), istemek, arzu etmek, heves etmek (*gen.* ile).

(2) μείρομαι (yalnızca *praes. f. part.*), (*gen.* ile), -den yoksun, mahrum olmak.

μείς, *Ion.* ve *Aiol.* μήν, ὁ (*m.*), ay (yılın parçası).

μείωμα, ατος, τό (*n.*), eksiklik, açık, yokluk, noksanlık.

μείων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), küçük, çok küçük, en küçük, aşağı, daha az.

μείωσις, εως, ἡ (*f.*), azaltma, küçültme; indirme, indirgeme, kısma.

μελάγγαιος, *Ion.* μελάγγειος, ος, ον (*adj.*), toprağı kara olan, kara topraklı.

μελάγκαρπος, ος, ον (*adj.*), meyvesi kara olan, kara meyveli.

μελάγκερως, ως, ων (*adj.*), siyah boynuzlu.

μελάγχιμος, ος, ον (*adj.*), siyah, kara; koyu, karanlık.

μελαγχίτων, ωνος, ὁ, ἡ (*adj.*), siyah giysi giymiş, yani yas tutan; üzgün, üzüntülü, kederli, yeisli.

μελαγχολάω-ῶ, öfkeli olmak; kara sevdaya tutulmak; üzgün olmak, kederli olmak, yeisli olmak.

μελαγχολία, ας, *Ion.* μελαγχολίη, ης, ἡ (*f.*), siyah safra; büyük üzüntü, büyük keder; kara sevda; melankoli.

μελαγχολικός, ή, όν (*adj.*), kara sevdalı; melankolik.

μελαγχολικῶς (*adv.*), melankolik bir şekilde.

μέλαθρον, ου, τό (*n.*), dam, çatı; ev, konut, barınak.

μελαίνω (*fut.* -ανῶ; *pass. aor.* ἐμελάνθην, *pf.* μεμέλασμαι), ka-

rartmak, siyahlaştırmak || *med.* kararmak, siyahlaşmak.

μελαμβαθής, ής, ές (*adj.*), siyah ve derin (Tartaros ve Akheron Irmağı'nın kıyıları için söylenir).

μελάμπεπλος, ος, ον (*adj.*), siyah elbiseli, siyah giysili.

Μελάμπους, παδος, ὁ (*m.*), Melampous, Amythaon ile Idomene'nin oğlu, ünlü bir rahip (büyücü), hekim ve kâhin (bilici).

μελανείμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), siyah giyinmiş, siyah giymiş, siyahlara bürünmüş.

μελανέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.*), siyah olmak, kara olmak, kararmak, rengi karaya dönmek.

μελανόστολος, ος, ον (*adj.*), siyah, kara giysiler giymiş; siyah kıyafetler giymiş, siyahlara bürünmüş..

μελανοφορέω-ῶ, siyah giysiler, siyah kıyafetler giymek, siyahlara bürünmek.

μελανόχροος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), siyah renkli, siyah, kara; loş, karanlık, koyu.

μελάνω (yalnızca *praes. 3. pers. sing.*) siyah olmak, kara olmak; kararmak, rengi karaya dönmek; loş olmak, karanlık olmak.

μέλας, μελαίνα, μέλαν (*adj.*) siyah, kara, loş, karanlık, koyu; iç karartıcı; uğursuz, kademsiz, kötü || *comp.* μελάντερος, ender olarak μελανώτερος, *sup.* μελάντατος.

μέλδω (yalnızca *praes.*) eritmek; erimek.

μέλε, ὦ μέλε, (samimi konuşmalarda iki cins için de kullanılır) dostum!

Μελέαγρος, ου, ὁ (*m.*), Meleagros, Kalydon Kralı Oineus ile Althaia'nın oğlu, efsanevi "Kalydon Yaban Domuzu Avı"nın kahramanı.

μελεδαίνω, endişelenmek, endişe duymak, tasalanmak, kaygılanmak, kaygı duymak; özen göstermek, itina etmek, dikkat etmek.

μελέδημα, ατος, τό (*n.*), endişe, tasa, kaygı; özen, dikkat, itina, ihtimam.

μελεδών, ῶνος, ἡ (*f.*), özen, dikkat, itina, ihtimam; tasa, kaygı, endişe, merak.

μελεδώνη, ης, ἡ (*f.*), tasa, kaygı, endişe, merak; tedirginlik, rahatsızlık.

μέλεος, α veya ος, ον (*adj.*), boş, anlamsız, yersiz, gereksiz; yararsız, faydasız, önemsiz, ehemmiyetsiz; mutsuz, talihsiz, bahtsız, şanssız.

μελετάω-ῶ (*fut.* -ήσω, daha sonra -ήσομαι, *aor.* ἐμελέτησα, *pf.* μεμελέτηκα), özen göstermek, itina etmek, ilgilenmek, bakmak, meşgul olmak, ihtimam göstermek.

μελέτη, ης, ἡ (*f.*), özen, dikkat, itina, ihtimam; tasa, kaygı, merak, endişe; hitabet alıştırması, hitabet egzersizi.

μελέτημα, ατος, τό (*n.*), inceleme, tetkik; uygulama, pratik.

μελέτωρ, ορος, ὁ (*m.*), özen gösteren, itina eden, dikkat eden; - ile yükümlü, -i üslenen, üstüne alan; -ile uğraşan, meşgul olan.

μέλι, ιτος, τό (*n.*), bal.

μελίγλωσσος, ος, ον (*adj.*), tatlı dilli, ağzından bal akan, ağzından bal damlayan.

μελίζω (*fut.* -ιῶ, *aor.* ἐμέλισα), parçalamak, parçalara ayırmak, bölmek.

μελιηδής, ής, ές (*adj.*), bal gibi tatlı.

μελικός, ή, όν (*adj.*), şarkı+, şarkıyla ilgili, şarkıya ait.

μελίκρατον, *Ion.* μελίκρητον, ου, τό (*n.*), yeraltı tanrılarına yapılan libasyonlar için hazırlanan süt ve bal karışımı içecek.

Μελιναία, ας, ἡ (*adj.*), Melinaia, Melinalı (Aphrodite'nin, Argolis bölgesi kentlerinden Melina'daki epiteti).

μελίνη, ης, ἡ (*f.*), darı.

μέλισσα, *Att.* μέλιττα, ης, ἡ (*f.*), arı, yaban arısı; bal; (kadın veya erkek) ozan, şair; Delphoi rahibesi; (şiir için) tatlılık, güzellik, hoşluk.

μελισσονόμος, ος, ον (*adj.*), arı yetiştiren, arıcı; arıları yöneten.

μελισσουργός, *Att.* μελιττουργός, οῦ, ὁ (*m.*), arı yetiştiricisi, arıcı.

μελιτόεις-οῦς, όεσσα-οῦσσα, *Att.* -οῦττα, όεν-οῦν (*adj.*), balla yapılan, baldan yapılan, ballı.

μελιτόω-ῶ, balla doldurmak, bal katmak; tatlılaştırmak; yumuşatmak.

μελιτώδης, ης, ες (*adj.*), bala benzeyen, bal gibi, bal gibi tatlı.

μελίφρων, ονος, ὁ, ἡ (*adj.*), bal gibi tatlı; arı yetiştiricisi, arı besleyen, arıcı.

μελίχλωρος, ος, ον (*adj.*), bal gibi sarı, bal renkli.

μελιχρός, ά, όν (*adj.*), bala benzer, bal gibi tatlı.

μέλλημα, ατος, τό (*n.*), gecikme, geç kalma, rötar; süre, mühlet; ağırlık, yavaşlık.

μέλλησις, εως, ἡ (*f.*), bekleme; gecikme, geç kalma, rötar; erteleme, tehir.

μελλόγαμος, ος, ον (*adj.*), evlenmek üzere olan.

μελλόνυμφος, ου, ὁ (*m.*), evlenme çağında olan, evlilik çağına gelmiş; nişanlı.

μέλλω (*imp.* ἔμελλον, *Att. imp.* ἤμελλον, *poet. imp.* μέλλον, *fut.* μελλήσω, *aor.* ἐμέλλησα, nadiren ἠμέλλησα), (*inf.* ile) -mek üzere olmak, -ecek olmak; -mak zorunda olmak; -meye niyet etmek, -meyi düşünmek; -meye karar verememek, -mekte tereddüt etmek, duraksamak; -mekte gecikmek, geç kalmak.

μελοποιέω-ῶ, şarkı, ezgi yapmak; müzik yapmak.

μελοποιΐα, ας, ἡ (*f.*), şarkı, melodi, ezgi, nağme; müzik, musiki.

μελοποιός, ός, όν (*adj.*), lirik şiirler yazan || (*subst.*), μελοποιός, οῦ, ὁ, ἡ (*m.*), (erkek veya kadın) lirik şair, lirik ozan.

μέλος, εος-ους, τό (*n. plur.*) başlangıçta kol, bacak, sonra tüm beden, bütün vücut (hem insan, hem hayvan için); müzik eşliğinde söylenen şarkı, ezgi, nağme; bülbülün nağmeleri; komedyada *parabasis*'in lirik bir kısmı; durmaksızın tekrar edilen söz; (*plur.*) τὰ μέλη, (*epos* veya dramatik şiirin karşıtı olarak) lirik şiir.

Μελπομένη, ης, ἡ (*f.*), Melpomene, Musa'lardan biri (önceleri şarkı, daha sonra tragedya Musa'sı).

μέλπω (*fut.* -ψω, *aor.* ἔμελψα), şarkı

söylemek; şarkılarla övmek, methetmek, yüceltmek; şarkılarla çınlatmak || *med.* (*fut.* -ψομαι), dans ederken, dans ederek şarkı söylemek; şarkılarla ve danslarla övmek; çınlatmak.

μέλω (*fut.* μελήσω, *aor.* ἐμέλησα, *pf.* μεμέληκα, *poet. II. pf.* μέμηλα), ilgilendirmek, alakadar etmek, kaygılandırmak; (*impers.*) μέλει (*imp.* ἔμελε, *fut.* μελήσει, *aor.* ἐμέλησε, *pf.* μεμέληκε), μέλει μοι τούτου, bu beni ilgilendirir, alakadar eder; beni kaygılandırır || *med.* (zamanlar *pass.* gibidir: *fut.* μελήσομαι, *aor.* ἐμελήθην, *pf.* μεμέλημαι), -e özen göstermek, bakmak, dikkat etmek, -ile ilgilenmek, meşgul olmak.

μελῳδέω-ῶ, şarkı söylemek, terennüm etmek.

μελῴδημα, ατος, τό (*n.*), şarkı, ezgi, melodi, nağme.

μελῳδία, ας, ἡ (*f.*), şarkı, ezgi, melodi, nağme.

μελῳδός, ός, όν (*adj.*), şarkı söyleyen || (*subst.*) ὁ μελῳδός, lirik ozan.

μέμαγμαι: μάσσω *pass. pf.*

μεμάθηκα: μανθάνω *pf.*

μεμάθημαι: μανθάνω *pass. pf.*

μέμαχα: μάσσω *pf.*

μέμβλωκα: βλώσκω *pf.*

μεμετρημένως (*adv.*), ölçüye göre.

μέμηλα: μέλω *poet. II. pf.*

μέμιγμαι: μίγνυμι *pass. pf.*

μέμιχα: μίγνυμι *pf.*

μέμνημαι: μιμνήσκω *med. pf.*

μεμπτός, ή, όν (*adj.*), kınanabilir, yerilebilir, kınanacak; kınayan, yeren.

μέμυκα: μυκάομαι-ῶμαι *pf.*

μέμφω (yalnızca *aor. part.* μέμψας), genellikle *med.* kullanılır: μέμφομαι (*fut.* μέμψομαι, *aor.* ἐμεμψάμην; *act.* anlamda *pass. aor.* ἐμέμφθην), suçlu bulmak, suçlamak; kınamak, ayıplamak.

μεμψιμοιρέω-ῶ, talihinden şikâyet etmek, serzenişte bulunmak, yakınmak, sızlanarak anlatmak; eleştirmek, tenkit etmek; kınamak, ayıplamak.

μεμψίμοιρος, ος, ον (*adj.*), kaderinden şikâyet eden, yakınan, sızlanan.

μέμψις, εως, ἡ (*f.*), kınama, ayıplama; yerme; şikâyet konusu.

μέν, (*conj.*) gerçekten, şüphesiz, kuşkusuz, hiç kuşku yok ki, elbette, muhakkak; μέν ... δέ, iki unsur arasında bir zıtlık gösterir: ... ise; bir yandan ... , diğer yandan ...

μενεαίνω (*imp.* μενέαινον, *poet. aor.* μενέηνα), şiddetle istemek, çok istemek, arzu etmek; kızgın olmak, öfkelenmek, hiddete kapılmak, öfkeli olmak.

Μενέλαος, *Ion.* ve *Att.* Μενέλεως, *Dor.* Μενέλας, ου, ὁ (*m.*), Menelaos, Pelops'un soyundan Mykenai Kralı Atreus ile Aerope'nin oğlu, Mykenai Kralı Agamemnon'un kardeşi, Troia Savaşı'na neden olan Helene'nin kocası, Sparta kralı.

μενετός, ή, όν (*adj.*), kalan, bekleyen; sabırlı, sabır gösteren, katlanan, dayanan; anlayışlı, hoşgörülü, hoşgörü gösteren, toleranslı, müsamahalı.

μενοινάω-ῶ, *ep.* μενοινώω (*imp.* ἐμενοίνων, *fut.* -ήσω, *aor.* ἐμενοίνησα), düşünmek, hayal etmek; çok istemek, heves etmek, heveslenmek.

μένος, εος-ους, τό (*n.*), ruh, tin; yürek; cesaret; (kötü anlamda) öfke, kızgınlık, hiddet.

μέντοι veya μέν τοι (*adv.*), kuşkusuz, kesinlikle, kesin olarak; fakat, ama, lakin, bununla birlikte.

(1) μένω (yalnızca *pf.* μέμονα), arzu etmek, istemek; (*inf.* ile) -mek istemek, -meyi arzu etmek.

(2) μένω (*ep.* ve *imp.* μένεσκον, *ep.* ve *Ion. fut.* μενέω, *Att. fut.* μενῶ, *aor.* ἔμεινα, *pf.* μεμένηκα), kalmak, durmak, hareketsiz kalmak, sabit olmak, oturmak; bir durumu sürdürmek, olduğu gibi kalmak; değişmemek, (bir fikri) korumak, aynı fikirde ısrar etmek; arkada kalmak; beklemek; (*inf.* ile) -mesini beklemek.

μερίζω (*imp.* ἐμέριζον, *fut.* -ίσω veya -ξω, *Att. fut.* -ιῶ, *Dor. fut.* μερίσδω, *aor.* ἐμέρισα, *pf.* μεμέρικα; *pass. fut.* μερισθήσομαι, *aor.* ἐμερίσθην), paylaşmak, dağıtmak, bölmek, üleşmek || *med.* μερίζομαι, daha sonra μεριοῦμαι, *pf.* μεμέρισμαι, bir payı kendi elinde tutmak; aralarında paylaşmak, bölüşmek, üleşmek.

μέριμνα, ης, ἡ (*f.*), kaygı, merak, tasa, endişe.

μεριμνάω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐμερίμνησα, *pf.* μεμερίμνηκα; *pass. aor.* ἐμεριμνήθην, *pf.* μεμερίμνημαι), endişelenmek, endişe etmek, kaygı duymak, kaygılanmak, tasalanmak; dikkatle incelemek, gözden geçirmek, tetkik etmek.

μερίμνημα, ατος, τό (*n.*), özen, itina, dikkat, ihtimam; kaygı, merak, tasa, endişe.

μερίς, ίδος, ἡ (*f.*), taraf, yan; (yiyecek için) belirli miktar, porsiyon; siyasi parti.

μερισμός, οῦ, ὁ (*m.*), paylaştırma, paylaşma, paylara ayırma, bölme, bölüşme, üleşme, üleştirme.

μερμέριος, α, ον ve μέρμερος, ος, ον (*adj.*), kaygı, endişe yaratan; üzücü, üzüntü veren; korkunç, korkutucu, müthiş; uğursuz, kademsiz, meşum, şom; kurnaz, düzenci, dalavereci.

μέρμηρα, ας, ἡ (*f.*), kaygı, tasa, endişe.

μερμηρίζω (*fut.* -ίξω, *ep. aor.* μερμήριξα, daha sonra ἐμερμήρισα), endişelenmek, kaygı duymak, tasalanmak; üzerinde düşünmek, kurmak, tasarlamak.

μέρος, εος-ους, τό (*n.*), kısım, bölüm, parça, sınıf, grup; sıra, dizi; pay, hisse; kader, nasip, kısmet; iş, görev, rol; ἐν μέρει, art arda, birbiri ardına, sırayla.

μέσακτος, ος, ον (*adj.*), iki kıyı arasında bulunan.

μεσαμβρίη, μεσημβρία'nın *Ion.* formu.

μέσαυλος, *ep.* μέσσαυλος, ος, ον (*adj.*), orta avluda bulunan.

μεσήεις, ήεσσα, ῆεν (*adj.*), ortada bulunan, ortadaki.

μεσημβρία, ας, ἡ (*f.*), günün ortası, öğle.

μεσημβρινός, ή, όν (*adj.*), öğle; güney, güneyde bulunan, güneydeki.

μεσίδιος, ου, ὁ (*m.*), arabulucu, hakem.

μεσιτεία, ας, ἡ (*f.*), merkezi konum; arabuluculuk, aracılık.

μεσιτεύω, arabuluculuk yapmak.

μεσίτης, ου, ὁ (*m.*), arabulucu, hakem.

μεσόγαια, ας, ἡ (*f.*), ülkenin iç kısmı.

μεσόγαιος, ος, ον (*adj.*), ülkenin iç tarafında bulunan.

μεσόγεια, ας, ἡ (*f.*) → μεσόγαια.

μεσόγειος, ος, ον (*adj.*) → μεσόγαιος.

μέσοι, *poet.* μέσσοι (*adv.*), ortada.

Μεσοποταμία, ας, *Ion.* ίη, ίης, ἡ (*f.*), Mesopotamia, Tigris (Dicle) ve Euphrates (Fırat) ırmaklarının ortasındaki ülke, yani Mezopotamya.

μέσος, *ep. poet.* ve *Ion.* μέσσος, η, ον (*adj.*), ortadaki, ortada bulunan; τὸ μέσον, (*gen. ile*) -in ortası, merkezi; κατὰ μέσον, ortada || (*adv.*) μέσον, *ep.* μέσσον, ortada || *comp.* μεσαίτερος, *Ion. sup.* μεσαίτατος, *poet. sup.* μέσατος ve μεσσότατος, *ep. sup.* μέσσατος.

μεσοτομέω-ῶ, ortadan kesmek, ortasından bölmek, yarısından kesmek.

μεσόω-ῶ (*fut.* -ώσω), ortada olmak, ortasına gelmek; iki şeyin arasında, ortasında bulunmak.

Μεσσήνη ve Μεσήνη, ἡ (*f.*), Messene, Peloponnesos'un güneybatısına karşılık düşen ve Messenia (→ Μεσσηνία) olarak da anılan bölge; adı geçen bölgenin başkenti.

Μεσσηνία, ας, ἡ (*f.*), Messenia, Peloponnesos'ta bir bölge (→ Μεσσήνη).

μεστός, ή, όν (*gen.* ile) -ile dolu, yüklü.

μεστόω-ῶ (*fut.* -ώσω), doldurmak || *pass.* μεστοῦμαι, -ile dolu, yüklü olmak.

μέσφα (*adv.*), (*gen.* veya *acc.* ile) -e kadar.

μέσως (*adv.*), ölçülü olarak, aşırıya kaçmadan; ılımlı bir şekilde.

μετά, (sesli harfin önünde) μετ', (sert nefes işareti almış bir sesli önünde) μεθ' (*adv./praep.*), ortada, arada, arkasında, (zaman için) sonra; (*gen.* ile) ortasında, arasında, eşliğinde; (*dat.* ile) ortasında, arasında, içinde, ile birlikte, göre, için; (*acc.* ile) arkasında, arasında, ortasında.

μεταβαίνω (*fut.* -βήσομαι, *II. aor.* μετέβην), bir yerden başka bir yere geçmek; geçirmek, taşımak; değiştirmek.

μεταβάλλω (*fut.* -βαλῶ, *II. aor.* μετέβαλον), başka bir yana çevirmek, döndürmek, yönünü değiştirmek, düşüncesini değiştirmek; değişmek.

μεταβάπτω, başka bir renge boyamak, rengini değiştirmek.

μετάβασις, εως, ἡ (*f.*), bir yerden başka bir yere geçiş; (hitabette) bir konuyu başka bir konuya bağlama; değişiklik.

μεταβιβάζω (*Att. fut.* -βιβῶ), taşımak, nakletmek, aktarmak; götürmek.

μεταβιόω-ῶ, hayatta kalmak, yaşamaya devam etmek, sağ çıkmak, kurtulmak.

μεταβολή, ῆς, ἡ (*f.*), değişim, değiştirme; hareketlilik.

μεταβολικός, ή, όν (*adj.*), esnek, değişebilen, değişken.

μετάβολος, ος, ον (*adj.*), değişken, kalıcı olmayan, sabit olmayan, durağan olmayan.

μεταβουλεύω, düşüncesini değiştirmek, düşüncesinden caymak, vazgeçmek.

μετάγγελος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), bir kişiden başka bir kişiye haber götüren, haberci, ulak; aracı.

Μεταγείτνια, ων, τά (*n.*), Metageitnia, Metageitnion ayında yapılan şenlikler, yani Metageitnia Şenlikleri.

Μεταγειτνιών, ῶνος, ὁ (*m.*), Metageitnion, Atina takviminin ikinci ayı.

μεταγενής, ής, ές (*adj.*), daha sonra doğan; sonuncu || *comp.* -έστερος.

μεταγιγνώσκω, *Ion.* -γινώσκω (*fut.* -γνώσομαι, *II. aor.* μετέγνων), düşüncesini değiştirmek, düşüncesinden caymak, pişman olmak, pişmanlık duymak.

μετάγνοια, ας, ἡ (*f.*), pişmanlık, pişmanlık duyma, pişman olma, nedamet.

μεταγνώμη, ης, ἡ (*f.*), düşünce değişikliği, bir düşünceden vazgeçme, cayma.

μετάγνωσις, εως, ἡ (*f.*) pişmanlık, hayıflanma, esef.

μεταγράφω, başka şekilde yazmak, bir metni değiştirmek, kopyalamak, (başka bir dile) çevirmek, tercüme etmek.

μετάγω (*fut.* -άξω, *II. aor.* μετήγαγον), taşımak, nakletmek, aktarmak; uğurlamak.

μεταδήμιος, ος, ον (*adj.*), halk arasında var olan, halk arasında yayılan.

μεταδιαιτάω-ῶ, yaşam tarzını değiştirmek.

μεταδιδάσκω, yeni bir şey öğretmek; başka türlü öğretmek.

μεταδίδωμι (*fut.* -δώσω, *aor.* μετέδωκα, *pf.* μεταδέδωκα), bir pay vermek; biriyle (*dat.*) bir konuda (περί veya ὑπέρ ve *gen.*) temasa geçmek, iletişim kurmak.

μεταδίωκτος, η, ον (*adj.*), takip edilen, izlenen; yakalanmış, yakalanan.

μεταδιώκω (*fut.* -διῶξομαι, daha sonra -διώξω), yakından izlemek, arkasından gelmek.

μεταδοκέω-ῶ (*fut.* -δόξω, *aor.* μετέδοξα), düşüncesini değiştirmek; pişman olmak, pişmanlık duymak, esef etmek, hayıflanmak.

μετάδοσις, εως, ἡ (*f.*), paylaşma; katkı, pay; tartışma konusu.

μεταδρομή, ῆς, ἡ (*f.*), izleme, kovalama, peşinden gitme, takip; av.

μετάδρομος, ος, ον (*adj.*), izleyen, takip eden, peşinden giden.

μετάθεσις, εως, ἡ (*f.*), değişiklik, nakil; mal alışverişi.

μεταθέω (*fut.* -θεύσομαι), arkasından koşmak, ardından koşmak, izlemek, takip etmek, peşinden gitmek.

μεταΐζω, *poet.* μεθίζω (yalnızca *praes.*), yanında veya arasında oturmak.

μεταίρω (*fut.* μεταρῶ, *aor.* μετῆρα), taşımak için kaldırmak.

μεταιτέω-ῶ, pay istemek; rica etmek; yalvarmak, yakarmak; dilenmek.

μεταίτιος, ος, ον (*adj.*), katkıda bulunan, pay sahibi.

μετακαλέω-ῶ, çağırmak, geri çağırmak, yeniden çağırmak; getirtmek.

μετακινέω-ῶ, yerini değiştirmek; yer değiştirmek, uzaklaşmak; altüst etmek.

μετακλαίω (*fut.* -κλαύσομαι), ağlamak; acımak, üzülmek, kederlenmek || *med.* (*fut.* -κλαύσομαι), (birlikte ağlamak, aynı zamanda ağlamak.

μετακλίνω (*fut.* -κλινῶ), katlamak, kıvırmak; bükmek, eğmek.

μετάκοινος, ος, ον (*adj.*), biriyle ortak pay alan, hissedar.

μετακομίζω, taşımak, nakletmek, yerini değiştirmek, başka yere götürmek.

μετακοσμέω-ῶ, başka şekilde düzenlemek veya süslemek.

μετακόσμησις, εως, ἡ (*f.*), başka bir düzenleme yapma, yeniden düzenleme; değişiklik, tadilat.

μετακόσμιος, ος, ον (*adj.*), iki dünya arasında bulunan.

μετακρούω (*scil.* τὴν ναῦν), (gemiyi) döndürmek, yönünü değiştirmek, çark etmek; düşüncesini değiştirmek, düşüncesinden caymak.

μετακύμιος, ος, ον (*adj.*), iki dalga arasındaki; dalgaları yaran.

μεταλαγχάνω (*fut.* -λήξομαι), -e katılmak, -de pay elde etmek.

μεταλαμβάνω (*fut.* -λήψομαι), pay almak; payı, hissesi olmak; katılmak, iştirak etmek; kurada elde etmek, kurada kazanmak; birinden sonra elde etmek, -in ardından ele geçirmek; bir şeyin yerine başka bir şey koymak, değiştirmek || *med.* (yalnızca *praes.*), (*gen.* ile) -i hak olarak istemek.

μεταλγέω-ῶ, (*inf.* ile) -mekten pişman olmak, pişmanlık duymak.

μεταλήγω, *ep.* μεταλλήγω, (*gen.* ile) -e son vermek, -i sonuçlandırmak, durdurmak, artık yapmamak.

μεταληπτικός, ή, όν (*adj.*), (*gen.* ile) -e katılan, katılabilen.

μετάληψις, εως, ἡ (*f.*), (*gen.* ile) -e katılma, iştirak etme; bir başkasının ardından alma; karşılık olarak alma; değişiklik; karşılıklı olarak yapma; değiş tokuş.

μεταλλαγή, ῆς, ἡ (*f.*), değişiklik; değiş tokuş, değişim, takas, mübadele.

μεταλλακτός, ή, όν (*adj.*), değiştirilmiş; değişebilen, değiştirilebilir, değiştirilmesi gereken.

μεταλλάσσω, *Att.* μεταλλάττω (*aor.* μετήλλαξα, *pf.* μετήλλαχα), değiştirmek; taşımak, başka yere götürmek

μεταλλάω-ῶ, arayıp sormak, araştırmak; öğrenmeye çalışmak, öğrenmek istemek, soruşturmak, tahkik etmek.

μεταλλεύς, έως, ὁ (*m.*), maden işçisi, madenci.

μεταλλεύω, su veya bir metal aramak için kazı yapmak; bir metal veya mineral çıkarmak.

μεταλλικός, ή, όν (*adj.*), metalle ilgili; madencilikle ilgili.

μέταλλον, ου, τό (*n.*), maden ocağı; maden (altın, gümüş).

μεταμέλεια, ας, ἡ (*f.*), düşünce değişikliği, pişmanlık, nedamet.

μεταμέλω, (yalnızca *impers.*) μεταμέλει (*fut.* μεταμελήσει, *aor.* μετεμέλησε), üzüntü, pişmanlık konusu olmak; pişman olmak, pişmanlık duymak, μεταμέλει μοί τινος, (-den) pişmanım, üzgünüm || *med.* μεταμέλομαι (*fut.* μεταμελήσομαι, *aor.* μεταμελήθην) düşüncesini değiştirmek, vazgeçmek, caymak; pişman olmak, pişmanlık duymak.

μεταμίγνυμι, bir şeyi başka bir şey ile karıştırmak, birleştirmek.

μεταμορφόω-ῶ, başka bir biçim vermek, biçimini değiştirmek, şeklini değiştirmek; başka bir şeye dönüştürmek.

μεταμόρφωσις, εως, ἡ (*f.*), şekil değiştirme, biçim değiştirme, başkalaşma, başkalaşım, değişim.

μεταμπέχω veya μεταμπίσχω, giysi değiştirmek, elbise değiştirmek, kıyafet değiştirmek.

μεταμύνω, intikam almak için izlemek, peşine düşmek.

μεταμφιάζω, yeni bir giysi giydirmek; değiştirmek || *med.* giysi, elbise değiştirmek; kıyafet değiştirmek.

μεταμφιέννυμι, giysi değiştirmek || *med.* giysi değiştirmek, üstünü değiştirmek, kıyafetini değiştirmek, yeniden giyinmek.

μεταμώνιος, ος, ον (*adj.*), rüzgâr kadar hafif; boş, önemsiz, ehemmiyetsiz, yararsız, faydasız.

μεταναγιγνώσκω, (*pass. aor.* μετανεγνώσθην), duygularını değiştirmek.

μετανάστασις, εως, ἡ (*f.*), başka yere göçme göç, taşınma.

μετανάστης, ου, ὁ (*adj.*), ülkesini değiştiren, göçmen; göç eden; sürgün.

μετανίσομαι veya μετανίσσομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), üzerinden geçmek, atlayıp geçmek, öbür tarafa geçmek; başka tarafa yönelmek, uzaklaşmak.

μετανίστημι (*fut.* -αναστήσω, *II. aor.* -ανέστην), yerini değiştirmek; göç etmek, taşınmak; kovmak, sürmek.

μετανοέω-ῶ, fikir değiştirmek; vazgeçmek, caymak; pişman olmak, pişmanlık duymak.

μετάνοια, ας, ἡ (*f.*), duygu değişikliği; pişmanlık, pişman olma.

μεταξύ (*adv.*), arada, arasında, (zaman için) bu arada, bu sırada || (*praep.*), (*gen.* ile), - in ortasında.

μεταπαιδεύω, başka bir tarzda yetiştirmek.

μεταπαύομαι, ara vermek, durmak; dinlenmek, mola vermek.

μεταπαυσωλή, ῆς, ἡ (*f.*), bir an için durdurma, ara verme.

μεταπείθω, kararını değiştirmek, caydırmak || *pass.* fikrini, düşüncesini değiştirmek; vazgeçmek, caymak.

μεταπέμπω, göndermek, yollamak || *med.* aramak için, aramaya göndermek; yazı ile bildirmek; çağırmak, çağırtmak, getirtmek.

μετάπεμψις, εως, ἡ (*f.*), gönderme,

sevk; çağırma, davet etme; çağırtma.

μεταπίπτω (*fut.* μεταπεσοῦμαι, *II. aor.* μετέπεσον), başka tarafa düşmek; devrilmek, yıkılmak; bozulmak.

μεταπλάσσω, *Att.* -πλάττω, değiştirmek, başka bir şekle dönüştürmek || *med.* başka bir biçim vermek, görünümünü değiştirmek.

μεταποιέω-ῶ, yeniden yapmak, yeniden oluşturmak dönüştürmek || *med.* kendine mal etmek, sahip çıkmak.

μεταπορεύομαι, bir yerden başka bir yere gitmek; intikam yüzünden izlemek; cezalandırmak; gözü olmak, çok istemek.

μεταπρεπής, ής, ές (*adj.*), (*dat.* ile) -in içinde, arasında dikkat çeken; dikkate değer.

μεταπρέπω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), belirmek, belli olmak, sivrilmek, kendini göstermek, fark edilmek, öne çıkmak.

μεταπτοιέω-ῶ, korkudan kaçmak.

μετάπτωσις, εως, ἡ (*f.*), değişiklik; ters çevirme, ters çevrilme; devrilme; değişkenlik, kararsızlık, istikrarsızlık.

μεταπτωτικός, ή, όν (*adj.*), değişken, sabit olmayan; kararsız, istikrarsız.

μεταρρυθμίζω, ölçüsünü veya şeklini değiştirmek; değiştirmek, iyileştirmek, düzeltmek.

μετάρσιος, α, ον (*adj.*), yüksek bölgelerde olan, yüksekteki; gökte bulunan, gökteki, gökte asılı olan; göğe doğru uzanan (bakış, el); açık denizde, enginde olan; böbürlenen, kibirli, kendini beğenmiş.

μετασκευάζω, başka türlü düzenlemek; giysisini değiştirmek; (bir yasayı) değiştirmek; biçimini, şeklini değiştirmek, başka şekle sokmak.

μετάστασις, εως, ἡ (*f.*), yer değiştirme, uzaklaşma; devrim, reform; evini değiştirme, taşınma; göç; yaşama veda etme, ölüm.

μεταστείχω (*fut.* -στείξω, *II. aor.* μετέστιχον), arkasından koşmak, peşine düşmek, peşinden gitmek, izlemek, takip etmek; uzaklaşmak, gitmek.

μεταστέλλομαι, aramaya göndermek; çağırtmak, getirtmek.

μεταστρατοπεδεύω, kamp yerini değiştirmek.

μεταστρέφω (*fut.* -στρέψω, *aor.* μετέστρεψα; *pass. aor.* μετεστρέφθην, *II. aor.* μετεστράφην), başka yöne çevirmek; (duygularını, düşüncesini) değiştirmek; (*gen.* ile) - için endişelenmek, tasalanmak, kaygı duymak, kaygılanmak; yolunu değiştirmek, saptırmak, çevirmek; (suçlamayı) çürütmek, boşa çıkarmak || *med.* sapmak, yolundan ayrılmak; geri dönmek.

μετάσχεσις, εως, ἡ (*f.*), katılma, iştirak.

μετασχηματίζω (*pass. pf. part.* μετεσχηματισμένος), başka bir şekle bürünmek, şekil değiştirmek.

μετασχημάτισις, εως, ἡ (*f.*) ve μετασχηματισμός, οῦ, ὁ (*m.*), değişiklik, biçim değişikliği; değişim, değişme;

dönüşüm, başkalaşım.

μετατάσσω, *Att.* -τάττω, genellikle *med.* μετατάσσομαι kullanılır; başka bir savaş düzenine göre dizilmek.

μετατίθημι (*fut.* μεταθήσω, *aor.* μετέθηκα, *II. aor.* μετέθην), yer değiştirmek; bir şeyin yerine başka bir şeyi koymak; daha iyi hale getirmek, düzeltmek.

μετατρέπω, genellikle *med.* kullanılır: μετατρέπομαι (*fut.* μετατραπήσομαι), -e doğru dönmek; (*gen.* ile) - için endişelenmek, endişelenmek, kaygılanmak, kaygı duymak.

μετατροπαλίζομαι (yalnızca *praes.*), kaçarak geri dönmek.

μετατροπή, ῆς, ἡ (*f.*), değiştirme, değişim, takas, mübadele.

μετάτροπος, ος, ον (*adj.*), değişmiş; değişebilir, değişken; kararsız.

μεταυδάω-ῶ (*imp.* μετηύδων), (*dat.* ile) -in içinde, ortasında konuşmak.

μεταῦθις (*adv.*), daha sonra, sonradan.

μεταυτίκα (*adv.*), daha sonra, sonradan.

μεταφέρω (*fut.* μετοίσω, *aor.* μετήνεγκα, *pf.* μετενήνοχα), taşımak, nakletmek, yerini değiştirmek, başka yere götürmek; vazgeçmek, fikrini değiştirmek, caymak || *med.* bir yerden başka yere taşımak, götürmek.

μετάφημι (yalnızca *imp. 3. pers. sing.* μετέφη), (*dat.* ile) ortasında, arasında konuşmak; (*gen.* ile) birine hitap etmek, söz yöneltmek; biriyle konuşmak.

μεταφορά, ᾶς, ἡ (*f.*), taşıma, yerini değiştirme, nakil; anlam değişikliği, metafor.

μεταφορικῶς (*adv.*), eğretileme yoluyla.

μεταφράζω, yeni sözcüklerle açıklamak; açımlamak; bir dilden başka bir dile çevirmek, tercüme etmek || *med.* - üzerinde düşünmek; tartışmak, görüşmek, müzakere etmek.

μετάφρασις, εως, ἡ (*f.*), çeviri, tercüme; açıklama, izahat.

μεταφωνέω-ῶ (*dat.* ile) -in ortasında, içinde, arasında konuşmak.

μεταχειρίζω (*fut.* -ιῶ, *aor.* μετεχείρισα), elinde olmak, eline almak; yönetmek, idare etmek.

μεταχρόνιος, α, ον (*adj.*), göğe doğru yükselen, yüksek; sonradan olan, zamanından sonra olan.

μεταχρωνέω-ῶ, (zaman için) sonra olmak, sonradan meydana gelmek.

μετάχρονος, ος, ον (*adj.*), sonra olan, sonraki; geç.

μεταχωρέω-ῶ, yer değiştirmek, başka bir yere gitmek, taşınmak; ayrılıp gitmek, çekip gitmek, başını alıp gitmek.

(1) μέτειμι (*imp.* μετῆν, *fut.* μετέσομαι), (*dat.* ile) -in arasında, içinde olmak; payına - düşmek; μετέστι μοί τινος, -de payım var, katkım var.

(2) μέτειμι (*imp.* μετῄειν, *fut.* μέτειμι), gitmek; birini aramaya gitmek, ardından gitmek, peşine düşmek, izlemek; araştırmak; bir şeyi bir yerden başka bir yere geçirmek; ge-

ri dönmek, geri gelmek, yeniden gelmek.

μετεῖπον, *ep.* μετέειπον, (*dat.* ile) -de, -in içinde, arasında konuşmak; daha sonra, sonradan konuşmak.

μετεκβαίνω (*fut.* -εκβήσομαι), bir yerden başka bir yere geçmek.

μετεκδύομαι, giysi, elbise değiştirmek; üstünü değiştirmek, kıyafet değiştirmek.

μετεμβαίνω, bir gemiden başka bir gemiye geçirmek.

μετενδύω (*aor.* μετενέδυσα), başka bir giysi, elbise giymek; kıyafet değiştirmek.

μετέρχομαι (*fut.* μετελεύσομαι, *II. aor.* μετῆλθον), -e doğru gitmek; aramak, peşinden gitmek, ardından gitmek, izlemek.

μετέχω (*fut.* μεθέξω, *II. aor.* μετέσχον), -e katılmak, -de pay sahibi olmak, payı olmak; -den yararlanmak, faydalanmak, istifade etmek.

μετεωρίζω (*fut.* -ιῶ; *pass. aor.* μετεωρίσθην), havaya kaldırmak, yukarı kaldırmak, yükseltmek.

μετεώρισις, εως, ἡ (*f.*), havaya kaldırma, yükseltme.

μετεωρολογέω-ῶ, göksel nesneler veya olaylar üzerine konuşmak, tartışmak.

μετεωρολογία, ας, ἡ (*f.*), göksel nesneler veya olaylar üzerine araştırma veya inceleme.

μετεωρολόγος, ου, ὁ (*m.*), göksel nesneler veya olaylarla ilgilenen, bunlar hakkında konuşan.

μετέωρος, ος, ον (*adj.*), yukarıda olan, yukarıda bulunan, yukarıdaki; yüksek; belirsiz, kararsız, değişken; gururlu, mağrur, kendini beğenmiş.

μετεωροσκόπος, ος, ον (*adj.*), göksel nesneler veya olayları inceleyen.

μετεώρως (*adv.*), askıda bırakarak, sonuca vardırmadan, belirsizlik içinde; kararsızlık içinde.

μετήορος, ος, ον (*adj.*), havaya yükselen; havada asılı olan.

μετοικέω-ῶ (*aor.* μετῴκησα), evini değiştirmek, taşınmak.

μετοίκησις, εως, ἡ (*f.*), taşınma, göç.

μετοικία, ας, ἡ (*f.*), taşınma, göç etme, göç; bir yabancıyı kente yerleştirme.

μετοικίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), başka bir konuta taşımak || *med.* göç etmek.

μετοικισμός, οῦ, ὁ (*m.*), göç etme, göç.

μετοικοδομέω-ῶ, başka yerde - inşa etmek, kurmak, dikmek.

μέτοικος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), *metoikos*, bir kente dışarıdan gelen, yabancı.

μετοίχομαι (yalnızca *praes. f. part.* μετοιχομένη ve *imp.* μετῳχόμην), birlikte gitmek, yanında gitmek; eşlik etmek, refakat etmek; -e doğru gitmek; birini (düşmanca) izlemek, takip etmek, peşine düşmek.

μετονομάζω (*aor.* μετωνόμασα; *pass. aor.* μετωνομάσθην, *pf.* μετωνόμασμαι), başka bir isimle çağırmak, seslenmek; demek, nitelendirmek.

μετόπισθε ve μετόπισθεν (*adv.*), arkada, arkasında, arkasından, sonra, sonradan, daha sonra.

μετουσία, ας, ἡ (*f.*), katılma, iştirak; sahip olma, egemenlik.

μετοχή, ῆς, ἡ (*f.*), katılma, iştirak; katılma, iştirak etme hakkı; ortaklık.

μέτοχος, ος, ον (*gen.* ile) -e katılan, iştirak eden; -de payı olan; -e ortak olan, -i paylaşan.

μετρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐμέτρησα, *pf.* μεμέτρηκα), ölçmek, ölçüsünü almak, hesaplamak || *med.* ölçmek, ölçüp biçmek, hesaplamak.

μέτρημα, ατος, τό (*n.*), ölçülmüş pay, hisse, kısım.

μέτρησις, εως, ἡ (*f.*), ölçme, ölçüsünü alma.

μετριάζω, ölçülü olmak, ılımlı olmak, itidal sahibi olmak; ortalama olmak, vasat olmak.

μετρικός, ή, όν (*adj.*), vezin+, vezinle ilgili, vezne ait; vezinli, ölçülü || (*subst.*) ἡ μετρική (*scil.* τέχνη), vezin sanatı || (*subst.*) ὁ μετρικός, vezinli yazan, koşuk yazan, koşuk dizen.

μετριοπάθεια, ας, ἡ (*f.*), duygu ve düşüncelerde ılımlılık, ölçülülük, itidal.

μέτριος, α veya ος, ον (*adj.*), aşırılığa kaçmayan, ölçülü, ılımlı, itidal sahibi, itidalli; orta, ortalama, ortalama büyüklükte, vasat; (zaman için) yeterli, kâfi.

μετριότης, ητος, τό (*n.*), (yaşam tarzı ve alışkanlıklarda) aşırılığa kaçmama, ölçülülük, ılımlılık, itidal; zarafet, zariflik.

μετρίως (*adv.*), ölçülü bir biçimde, ölçülü; yoksulluk içinde, fakirlik içinde, yoksul bir biçimde.

μέτρον, ου, τό (*n.*), ölçü; kural, kaide; (şiirde) vezin; (*plur.*) uzunluk.

μετωνυμία, ας, ἡ (*f.*), bir ismin yerine başka bir ismin kullanımı.

μετωπηδόν (*adv.*), önden, ön yüzden, cepheden.

μέτωπον, ου, τό (*n.*), alın; cephe, ön yüz.

μέχρι (*praep.*), (*gen.* ile), -e kadar || (*conj.*) μέχρι οὗ, -inceye kadar.

μή (bazı kiplerde fiilin başına gelerek olumsuz yapan sözcük) (*adv.*), değil; εἰ δέ μή, aksi takdirde, olmazsa, yoksa || (*conj.*) korku veya kaygı ifade eden fiillerden sonra *sub.* veya *opt.* ile: -mesinden, -mesin diye, -ecek diye; yasak bildiren fiillerden sonra; düz sorularda: olumsuz bir yanıt beklendiği zaman; dolaylı sorularda.

μηδαμά (*adv.*), hiçbir şekilde, hiçbir zaman, asla, kesinlikle, kesin olarak, mutlaka, kati surette.

μηδαμῇ (*adv.*), hiçbir biçimde, hiçbir surette, asla.

μηδαμόθεν (*adv.*), hiçbir yerde; hiçbir biçimde, asla.

μηδαμόθι (*adv.*), hiçbir yerde.

μηδαμοῦ (*adv.*), hiçbir yerde; hiçbir yönden; asla, kesinlikle, kesin olarak, katiyen.

μηδαμῶς (*adv.*), hiçbir şekilde, kesinlikle, kesin olarak, katiyen.

μηδέ (*adv.*), (olumsuzluk gösterir) ne; μηδὲ ... μηδέ, ne ... ne || (*adv.*) ... bile değil.

μηδείς, μηδεμία, μηδέν (*adj./pron.*), hiçbir, hiç kimse, hiçbir şey; hiç.

μηδέποτε (*adv.*), asla, hiçbir zaman, katiyen; hiçbir biçimde.

μηδέπω (*adv.*), henüz değil, daha değil.

μηδέτερος, α, ον (*adj.*), (iki şeyden, ikisinden) hiçbiri.

Μηδία, ας, ἡ (*f.*), Med ülkesi.

μηδίζω, Medlerin tarafından olmak; Medler gibi davranmak.

Μηδικός, ή, όν (*adj.*), Med || (*subst.*) ἡ Μηδική (*scil.* γῆ) Med ülkesi; τὰ Μηδικά, Med Savaşları.

μήδομαι (*fut.* μήσομαι, *aor.* ἐμησάμην), -i düşünmek, (*gen.* ile) - için kaygılanmak, endişelenmek, endişe duymak, tasalanmak; hayal etmek, zihninden geçirmek; bulmak, icat etmek, keşfetmek; çalışmak; hazırlamak.

μῆδος, εος,-ους, τό (*n.*), (genellikle *plur.*) τὰ μήδεα, düşünce, amaç, niyet; kaygı, endişe, merak, tasa.

μηκάομαι-ῶμαι, melemek.

μηκέτι (*adv.*), artık, bundan sonra, bundan böyle (olumsuz anlamda kullanılır).

μήκιστος, η, ον (*adj.*), çok büyük, çok iri; çok uzun.

μῆκος, εος-ους, τό (*n.*), uzunluk; büyüklük.

μηκύνω (*fut.* -υνῶ) uzatmak; uzağa atmak, uzağa fırlatmak.

μήκων, ωνος, ἡ (*f.*), haşhaş.

μηλέα, ας, ἡ (*f.*), elma ağacı.

μήλειος, ος, ον (*adj.*), koyun+, koyunla ilgili, koyuna ait.

μηλίς, ίδος, ἡ (*f.*), elma ağacı.

μηλοβοτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), çoban, sığırtmaç.

(1) μῆλον, ου, τό (*n.*), elma.

(2) μῆλον, ου, τό (*n.*), küçükbaş hayvan, koyun, keçi.

μηλονόμης, μηλονόμος, ὁ (*m.*), çoban, keçi çobanı.

μήν, μηνός, ὁ (*m.*), ay (yılın bir bölümü).

μήνη, ης, ἡ (*f.*), (gökteki) ay.

μηνιαῖος, α, ον (*adj.*), bir ay süren, aylık.

μῆνις, ιος, daha sonra ιδος, ἡ (*f.*), öfke, hiddet, kızgınlık; kin, nefret.

μηνίω (*fut.* -ίσω, *aor.* ἐμήνισα), birine karşı öfke duymak, hınç duymak, kızmak || *med.* kin, hınç duymak.

μηνοειδής, ής, ές (*adj.*), ay şeklinde, hilâl şeklinde.

μήνυμα, ατος, τό (*n.*), gösterme; belirti, alamet.

μηνυτής, οῦ, ὁ (*m.*), ihbar eden kişi, ihbarcı, muhbir, gammaz.

μήνυτρον, ου, τό (*n.*), bir bilgiye karşılık olarak alınan ödül.

μηνύω (*fut.* -ύσω, *aor.* ἐμήνυσα, *pf.* μεμήνυκα), göstermek, bildirmek, haber vermek; açıklamak, izah etmek, ortaya koymak.

μηρός, οῦ, ὁ (*m.*), oyluk, but.

μηρύω (yalnızca *pf.* μεμήρυκα), genellikle *med.* kullanılır: μηρύομαι (*imp.* ἐμηρυόμην, *aor.* ἐμηρυσάμην), rulo haline getirmek, rulo yapmak, sarmak.

μήτε (*adv.*), olumsuzluk gösterir: μήτε ... μήτε, ne ... ne de.

μήτηρ, *Dor.* μάτηρ, *voc.* μῆτηρ, *gen.* μητρός, *dat.* μητρί, *acc.* μητέρα; *plur.* μητέρες, μητέρων, μητράσι, μητέρας, ἡ (*f.*), anne, ana.

μητιάω-ῶ, aklında olmak, düşünmek, tasarlamak.

μήτις, μήτις, μήτι veya μή τις, μή τις μή τι, *gen.* μήτινος, ὁ, ἡ, τό (*adj./pron.*), hiçbir; hiçbir kimse, hiçbir şey; (*adv.*) μήτι veya μή τι *opt.* ve *imperat.* veya *inf.* ile dilek, istek gösterir; korku veya şüphe bildiren fiillerden sonra kullanılır.

μῆτις, ιος veya ιδος, ἡ (*f.*), zekâ, akıllılık; bilgelik; yetenek, ustalık, maharet, hüner, marifet; önlem, tedbir, ihtiyat; (kötü anlamda) kurnazlık, hile.

μητίω (yalnızca *imp.*), aklında olmak, düşünmek, tasarlamak.

μήτρα, ας, ἡ (*f.*), ana karnı, rahim veya ana sinesi.

μητραδέλφη, ης, ἡ (*f.*), annenin kız kardeşi, teyze.

μητράδελφος, ου, ὁ (*m.*), annenin erkek kardeşi, dayı.

μητραλοίας, ου, ὁ (*m.*), ana öldüren, ana katili.

μητρικός, ή, όν (*adj.*), anne+, anne ile ilgili, anneye ait.

μητρίς, ίδος, ἡ (*f.*), doğum yeri.

μητρόθε veya μητρόθεν (*adv.*), anneden, anne tarafından; annenin elinden.

μητροκτονέω-ῶ, annesini öldürmek, ana katili olmak.

μητροκτονία, ας, ἡ (*f.*), annesini öldürme.

μητροκτόνος, ος, ον (*adj.*), annesini öldüren, ana katili.

μητρομήτωρ, ορος, ἡ (*f.*), büyükanne, nine.

μητροπάτωρ, ορος, ὁ (*m.*), (anne tarafından) büyükbaba, dede.

μητρόπολις, εως, ἡ (*f.*), metropol, ana kent; doğulan kent, vatan; kaynak, temel.

μητροφόνος, ος, ον (*adj.*), anne öldüren, ana katili.

μητροφόντης, ου, ὁ (*m.*), ana katili.

μητρυιά, ᾶς, ἡ (*f.*), kayınvalide; üvey ana.

μητρυιώδης, ης, ες (*adj.*), kayınvalideyle ilgili; üvey anayla ilgili.

μητρῷος, α, ον (*adj.*), anne+, anneyle ilgili, anneye ait, anneye dair; Tanrıların Anası, yani Kybele ile ilgili.

μήτρως, ωος, ὁ (*m.*), annenin erkek kardeşi, dayı.

μηχανάω-ῶ, tasarlamak; icat etmek; (kötü anlamda) gizlice hazırlamak, düzenlemek; entrika çevirmek, komplo kurmak || *med.* μηχανάομαι-ῶμαι (*fut.* μηχανήσομαι, *pass.* anlamda *pf.* μεμηχάνημαι), yapmak, imal etmek, üretmek.

μηχανή, ῆς, ἡ (*f.*), makine, araç, düzenek; savaş makinesi; (tiyatroda) tanrıları sahneye indirmek için kullanılan makine; kurnazlık, düzen, hile; çare, yol.

μηχάνημα, ατος, τό (*n.*), makine, mekanizma, araç, düzenek; çare, yol.

μηχανικός, ή, όν (*adj.*), hünerli, usta, maharetli, mahir, uz, becerikli, marifetli.

μηχανόεις, όεσσα, όεν (*adj.*), usta, maharetli, mahir, becerikli, marifetli, hünerli.

μηχανοποιός, οῦ, ὁ (*m.*), makine yapan, makine imâl eden.

μῆχος, εος-ους, τό (*n.*), araç, yol, çare.

μιαίνω (*fut.* μιανῶ, *aor.* ἐμίηνα, *Att.* ἐμίανα, *pf.* μεμίαγκα; *pass. aor.* ἐμιάνθην, *pf.* μεμίασμαι), boyamak; kirletmek, bulamak.

μιαιφονέω-ῶ (*imp.* ἐμιαφόνουν), elini kana bulamak, cinayet işlemek, öldürmek, katletmek.

μιαιφονία, ας, ἡ (*f.*), elini kana bulama, cinayet.

μιαιφόνος, ος, ον (*adj.*), elini kana bulamış, katil, cani.

μίασμα, ατος, τό (*n.*), cinayet lekesi.

μιαρία, ας, ἡ (*f.*), pislik, kirlilik.

μιαρός, ά, όν (*adj.*), kana bulanmış, eli kanla kirlenmiş; kirli, pis; çirkin.

μιγάζομαι → μίγνυμι.

μιγάς, άδος, ὁ, ἡ (*adj.*), karışık, karışmış.

μίγδα (*adv.*), karmakarışık, karışık olarak; belli belirsiz.

μιγήσομαι: μίγνυμι *pass. II. fut.*

μίγμα, ατος, τό (*n.*), karışım.

μίγνυμι ve μιγνύω (*fut.* μίξω, *Att.* μείξω, *aor.* ἔμιξα, *Att.* ἔμειξα, *pf.* μέμιχα; *pass. fut.* μιχθήσομαι, *II. fut.* μιγήσομαι, *aor.* ἐμίχθην, *II. aor.* ἐμίγην, *pf.* μέμιγμαι), karıştırmak, birleştirmek; eklemek, katmak || *med.* ve *pass.* karşı karşıya gelmek, çarpışmak.

Μίδας, α veya ου, ὁ (*m.*), Midas, zenginliğiyle ünlü Phrygia kralı.

Μιθριδάτης, ου, ὁ (*m.*), Mithridates.

μικραίτιος, ος, ον (*adj.*), küçük şeylerden şikâyet eden; hırçın; asabi; titiz, müşkülpesent.

μικροθυμία, ας, ἡ (*f.*), korkaklık, çekingenlik.

μικρολογέω-ῶ, genellikle *med.* kullanılır: μικρολογέομαι-οῦμαι, çok dikkatli olmak, titiz olmak, ince eleyip sık dokumak.

μικρολογία, *Att.* σμικρολογία, ας, ἡ (*f.*) aşırı tutumluluk; para hırsı, açgözlülük, harislik.

μικρολόγος, *Att.* σμικρολόγος, ος, ον (*adj.*), aşırı titiz, ince eleyip sık dokuyan, müşkülpesent; cimri, eli sıkı, pinti, hasis, nekes.

μικρολόγως (*adv.*), titizlikle, itinayla, büyük bir dikkatle.

μικροπολίτης, ου, ὁ (*m.*), küçük bir kentin vatandaşı.

μικροπρεπής, ής, ές (*adj.*), değersiz, kıymetsiz, önemsiz, ehemmiyetsiz; aşırı tutumlu, idareli; cimri, eli sıkı, pinti, hasis, nekes.

μικρός *Att.* σμικρός, ά, όν (*adj.*), küçük, ufak, minik; kısa, kısa boylu; önemsiz, vasat; (zaman için) az || (*adv.*) μικρόν, az, pek az, çok az; (*gen.*) μικροῦ veya μικροῦ δεῖν (*inf.* ile) az kalsın -mek || *comp.* μικρότερος, *sup.* μικρότατος; daha sık olarak *comp.* μείων, μειότερος veya ἐλάσσων; *sup.* μεῖστος, μειότατος veya ἐλάχιστος.

μικρότης, ητος, ἡ (*f.*), küçüklük, ufaklık; vasatlık.

μικροψυχία, ας, ἡ (*f.*), alçaklık, rezillik.

μικρόψυχος, ος, ον (*adj.*), kıskanç, haset, çekemezlik; çekingen, ürkek; korkak, ödlek || *comp.* -ότερος.

μικρῶς (*adv.*), az miktarda, az || *sup.* μικρότατα.

μικτός, ή veya ός, όν (*adj.*), karışmış, karışık.

Μιλήσιος, ος, ον (*adj.*), Miletos+, Miletos'la ilgili, Miletos'a ait || (*subst.*) ἡ Μιλησία (*scil.* γῆ, *scil.* χώρα) Miletos toprağı.

Μίλητος, ου, ἡ (*f.*), Miletos, Batı Anadolu'da bir kent.

Μιλτιάδης, ου, ὁ (*m.*), Miltiades, Atinalı ünlü devlet adamı.

μιμέομαι-οῦμαι, taklit etmek, öykünmek.

μιμηλός, ή, όν (*adj.*), taklit eden, taklit etmekte usta; taklit, düzmece, düzme, sahte.

μίμημα, ατος, τό (*n.*), taklit, öykünme.

μίμησις, εως, ἡ (*f.*), taklit, öykünme; resim, portre; tiyatro oyunu, temsil.

μιμητής, οῦ, ὁ (*m.*), taklit eden, öykünen; karakterleri temsil eden, yani aktör veya ozan.

μιμητικός, ή, όν (*adj.*), taklit yeteneği olan, taklit eden, taklitçi.

μιμητικῶς (*adv.*), büyük bir taklit yeteneğiyle.

μιμητός, ή, όν (*adj.*), taklit edilebilen, taklit edilmesi gereken.

μιμνάζω, kalmak; göz kulak olmak, beklemek, gözcülük etmek, önünde nöbet tutmak.

μιμνήσκω (*fut.* μνήσω, *aor.* ἔμνησα, *pf.* -), hatırlatmak, aklına getirmek, anımsatmak; söz etmek, bahsetmek || *med.* ve *pass.* μιμνῄσκομαι (*fut.* μνήσομαι veya μνησθήσομαι, *aor.* ἐμνησάμην, daha çok ἐμνήσθην, *pf.* μέμνημαι, *pl. pf.* ἐμεμνήμην), (*gen.* ile), -i düşünmek, anımsamak, aklına gelmek, hatırlamak; ilgilenmek, meşgul olmak; düşünmek.

μίμνω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), aynı yerde kalmak; -e devam etmek, sürdürmek.

μῖμος, ου, ὁ (*m.*), taklitçi, taklit eden; oyuncu, aktör; taklit; *mimos*, Syrakusailı Sophron tarafından yaratılan bir tür.

μιμῳδός, ου, ὁ (*m.*), aktör, oyuncu; güldürücü; mim.

μινύθω (*imp.* ἐμίνυθον, *fut.* μινυθήσω, *aor.* ἐμινύθησα, *pf.* μεμινύθηκα), azaltmak, küçültmek; azalmak, küçülmek; tükenmek, eriyip bitmek, yok olmak.

μίνυνθα (*adv.*), azar azar, yavaş yavaş; çok kısa bir zaman için.

μινυνθάδιος, α, ον (*adj.*), az, kısa süren.

μινυρίζω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.*) iniltili veya yakınan bir sesle mırıldanmak.

μινυρός, ά, όν (*adj.*), yakınan bir sesle mırıldanan; yavaşça inleyen.

Μίνως, ωος, ὁ (*m.*), Minos, Girit kralı.

Μινώταυρος, ου, ὁ (*m.*), Minotauros, yarısı insan, yarısı boğa şeklinde olan mitolojik yaratık.

μῖξις, εως, ἡ (*f.*), karışım, birleşim.

μιξοβάρβαρος, ος, ον (*adj.*), yarı yarıya barbar, yarı barbar.

μιξόλευκος, ος, ον (*adj.*), beyazla karışık.

μίξω: μίγνυμι *fut.*

μισαδελφία, ας, ἡ (*f.*), kardeşler arasında düşmanlık, kin.

μισάδελφος, ος, ον (*adj.*), kardeşinden nefret eden, kardeşine karşı kin besleyen.

μισανθρωπία, ας, ἡ (*f.*), insanlardan nefret etme.

μισάνθρωπος, ος, ον (*adj.*), insan sevmez, insandan nefret eden, insanlardan kaçan.

μίσγω (*imp.* ἔμισγον), karıştırmak, birleştirmek; birleşmek || *med.* μίσγομαι (*imp.* ἐμισγόμην), karışmak, birleşmek; alışveriş, ticaret yapmak.

μισέλλην, ηνος, ὁ, ἡ (*adj.*), Hellenlerden nefret eden kimse, Hellen düşmanı.

μισέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐμίσησα, *pf.* μεμίσηκα), nefret etmek, kin duymak, kin beslemek.

μισητία, ας, ἡ (*f.*), oburluk, açgözlülük.

μισητικός, ή, όν (*adj.*), kinci, kindar, kin besleyen, kin dolu.

μισητός, ή, όν (*adj.*), iğrenç, tiksindirici, tiksinti uyandıran, sefih.

μισθαρνέω-ῶ, tüccarlık yapmak.

μισθαρνητικός, ή, όν (*adj.*), tüccarlıkla ilgili, ticaretle ilgili.

μισθαρνία, ας, ἡ (*f.*), tüccarlık, ticaret.

μίσθιος, α, ον (*adj.*), ücretli, ücret alan, paralı, maaşlı, aylıklı.

μισθοδοσία, ας, ἡ (*f.*), bir ücret ödeme; ücret.

μισθοδοτέω-ῶ, bir ücret ödemek, ücret vermek.

μισθόδοτης, ου, ὁ (*m.*), ücret veren, ücret ödeyen kimse.

μισθός, οῦ, ὁ (*m.*), ücret, maaş; ödül, mükafat.

μισθοφορά, ᾶς, ἡ (*f.*), askerlik ücreti.

μισθοφορέω-ῶ, ücret almak, paralı askerlik yapmak; askerlik yapmak.

μισθοφορία, ας, ἡ (*f.*), ücretli iş; para karşılığı yapılan memuriyet, görev.

μισθοφόρος, ος, ον (*adj.*), ücret alan, ücretli, maaşlı; paralı asker.

μισθόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐμίσθωσα, *pf.* μεμίσθωκα), kiraya vermek || *med.* kiralamak, kiraya vermek.

μίσθωμα, ατος, τό (*n.*), maaş, ücret; ödeme.

μίσθωσις, εως, ἡ (*f.*), kiralama, kiraya verme.

μισθωτική, ῆς, ἡ (*scil.* τέχνη), paralı askerlik mesleği.

μισθωτός, ή, όν (*adj.*), paralı, ücretli asker.

μισοβάρβαρος, ος, ον (*adj.*), barbarlardan, yabancılardan nefret eden.

μισοβασιλεύς, έως, ὁ (*m.*), kraldan nefret eden kimse, kral düşmanı.

μισογύνης, ου, ὁ (*adj.*), kadınlardan nefret eden, kadın düşmanı.

μισογυνία, ας, ἡ (*f.*), kadın düşmanlığı, kadınlardan nefret etme.

μισοδημία, ας, ἡ (*f.*), halka, demokrasiye karşı kin besleme; halktan, demokrasiden nefret etme; halk düşmanlığı.

μισόδημος, ος, ον (*adj.*), halktan, demokrasiden nefret eden; halk düşmanı || *sup.* -ότατος.

μισόθεος, ος, ον (*adj.*), tanrılardan nefret eden.

μισόπαις, παιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), çocuklardan hoşlanmayan, çocuk sevmeyen.

μισοπέρσης, ου, ὁ (*adj.*), Perslerden nefret eden, Pers düşmanı.

μισοπονέω-ῶ, çalışmaktan nefret etmek, çalışmayı sevmemek.

μισοπονηρέω-ῶ, kötülerden nefret etmek.

μισοπόνηρος, ος, ον (*adj.*), kötülerden nefret eden.

μισοπονία, ας, ἡ (*f.*), çalışmayı sevmemek, tembellik, üşengeçlik, uyuşukluk, atalet.

μῖσος, εος-ους, τό (*n.*), kin, garez; iğrenme, tiksinti, -den hoşlanmamak, -i sevmemek.

μισοτεκνία, ας ἡ (*f.*) çocuklardan hoşlanmayan, çocuk sevmeyen.

μισοτύραννος, ος, ον (*adj.*), tiranlardan nefret eden, tiran düşmanı.

μισοφίλιππος, ος, ον (*adj.*), Philippos'tan nefret eden, Philippos düşmanı.

μισοψευδής, ής, ές (*adj.*), yalandan nefret eden, yalandan hoşlanmayan.

μίτρα, ας, ἡ (*f.*), kemer, özellikle savaşçıların kullandığı geniş kemer; kadın kuşağı, saç bandı, türban, Asia *tiaros*'u, taç.

Μιτυλήνη, ης, ἡ (*f.*), Mytilene → Μυτιλήνη.

μιχθήσομαι: μίγνυμι *pass. fut.*

μνᾶ, ᾶς, ἡ (*f.*), *mna* (bir para birimi).

μνάομαι-ῶμαι (*praes.* μνάομαι-ῶμαι, *imp.* ἐμναόμην-ώμην, *fut.* μνήσομαι, *aor.* ἐμνησάμην, *pf.* μέμνημαι), düşünmek, (*gen.* ile) hatırlamak, anımsamak, anmak; ilgilenmek; arzu etmek, istemek, evlenmek istemek, talip olmak.

μνεία, ας, ἡ (*f.*), hatırlama, anımsama, anma; söz etme, bahsetme, zikretme, adını anma.

μνῆμα, ατος, τό (*n.*), anı, hatıra.

μνημεῖον, ου, τό (*n.*), hatıra, anı; (bir ölü için yapılan) anıt, mezar.

μνήμη, ης, ἡ (*f.*), anı, hâtıra; hatırlama; bellek, hafıza.

μνημόνευμα, ατος, τό (*n.*), hatırlama, anma, anımsama.

μνημονευτός, ή, όν (*adj.*), hatırlanan, anımsanan, anılan.

μνημονεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ἐμνημόνευσα), hatırlamak, anımsamak, anmak (*acc.*, daha çok *gen.* ile).

μνημονικός, ή, όν (*adj.*), belleği, hafızası güçlü olan; hafıza+, bellek+, hafıza ile ilgili, bellek ile ilgili.

μνημονικῶς (*adv.*), ezberden, akıldan, kafadan.

μνημοσύνη, ης, ἡ (*f.*), anı, hâtıra.

Μνημοσύνη, ης, ἡ (*f.*), Mnemosyne, Musa'ların annesi.

μνημόσυνος, η, ον (*adj.*), akılda, hatırda tutulan; hatırlanan, anımsanan || (*subst.*) τό μνημόσυνον, anı, hatıra; bellek, hafıza.

μνήμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), hatırlayan, iyi bir hafızası olan, belleği güçlü, hafızası güçlü.

μνήσομαι ve μνησθήσομαι: μιμνήσκω *med. fut.*

μνηστεία, ας, ἡ (*f.*), kur yapma, gön-

lünü kazanmaya çalışma, birinin peşine düşme.

μνηστεύω (*fut.* μνηστεύσω, *aor.* ἐμνήστευσα, *pf.* μεμνήστευκα), düşünmek, arzu etmek; evlenmek için bir kadını istemek; evlendirmek üzere vermek, nişanlamak || *med.* μνηστεύομαι, kendisi için aramak, kendisi için elde etmeye çalışmak.

μνηστὴ ἄλοχος, ἡ (*f.*), nişanlı; eş, yasal eş (kadın).

μνηστήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), evlenmek isteyen kimse, talip.

μνῆστις, εως ἡ (*f.*), düşünme, düşünce; anı, hatıra.

μνήστωρ, ορος, ὁ (*adj.*), -i düşünen, hatırlayan || (*subst.*) ὁ μνήστωρ, biriyle evlenmek isteyen kimse, talip.

μνήσω: μιμνήσκω *fut.*

μογερός, ά, όν (*adj.*), zor, güç, üzücü, sıkıntı veren, zahmetli, eziyetli; mutsuz, talihsiz, bahtsız.

μογέω-ῶ, güçlükle çalışmak, sıkıntı çekmek, zahmet çekmek, yorulmak, yorgun düşmek; acı çekmek, üzülmek.

μόγις (*adv.*), güçlükle, zorlukla.

μόγος, ου, ὁ (*m.*), zor iş; çaba, gayret; sıkıntı, zahmet, güçlük; acı.

μογοστόκος, ος, ον (*adj.*), doğum ağrılarını hafifleten (Doğum Tanrıçası Eileithyia'nın epiteti).

μοῖρα, ας, ἡ (*f.*), pay, hisse; toprak parçası, arazi; siyasi parti; (askeri) birlik; kader, talih, baht; (kötü anlamda) kötü kader; ölüm.

Μοῖρα, ας, ἡ (*f.*), Moira, yani Kader Tanrıçası; Ölüm Tanrıçası.

μοιράω-ῶ (*fut.* -άσω; *pass. pf.* μεμοίραμαι veya μεμοίρασμαι), paylaştırmak, bölüştürmek, dağıtmak, üleştirmek || *med.* kendisi için paylara ayırmak, paylaşmak.

μόλις (*adv.*), güçlükle, zahmetle, zorla.

μολοῦμαι: βλώσκω *fut.*

μομφή, ῆς, ἡ (*f.*), kınama, ayıplama, eleştirme; yerme; şikâyet, suçlama, itham.

μοναρχία, ας, ἡ (*f.*), tek kişinin yönetimi, idaresi; monarşi.

μοναρχικός, ή, όν (*adj.*), monarşi+, monarşi ile ilgili, monarşiye ait; monarşi yanlısı, monarşi taraftarı.

μόναρχος, ου, ὁ (*m.*), tek başına idare eden, yöneten kimse; hükümdar, monark.

μονάς, άδος, ὁ, ἡ (*adj.*), tek, tek başına, yalnız.

μοναυλέω-ῶ, *aulos* çalmak (→ αὐλός).

μοναχῇ (*adv.*), yalnızca, sadece; tek bir biçimde.

μοναχός, ή, όν (*adj.*), tek, yalnız; yalın, sade, basit; yalnız yaşayan, tek başına yaşayan, münzevi.

μοναχοῦ (*adv.*), yalnızca, sadece.

μονή, ῆς, ἡ (*f.*), durma, durak; mola, dinlenme; gecikme, geç kalma; mola verilen yer.

μονήμερος, ος, ον (*adj.*), yalnızca bir gün süren, günlük.

μονίας, ου, ὁ (*m.*), yalnız yaşayan, tek başına yaşayan, münzevi.

μόνιμος, ος, ον (*adj.*), sürekli, kalıcı, sabit.

μονιός, ός, όν veya μόνιος, ος, ον (*adj.*), yalnız yaşayan, tek başına yaşayan; münzevi; vahşi, yabani; yabani hayvan.

μονογενής, ής, ές (*adj.*), tek doğmuş çocuk, tek çocuk.

μονόλιθος, ος, ον (*adj.*), tek bir taştan yapılmış.

μονομαχέω-ῶ, teke tek dövüşmek.

μονομαχία, ας, ἡ (*f.*), teke tek dövüşme.

μονομάχος, ος, ον (*adj.*), teke tek dövüşen.

μονόξυλος, ος, ον (*adj.*), tek bir ağaç parçasından yapılmış.

μονόπαις, παιδος, ὁ, ἡ (*m./f.*), tek çocuk.

μόνον (*adv.*), yalnızca, sadece.

μόνος, η, ον (*adj.*), yalnız, yalnız yaşayan, tek başına yaşayan, tek; οὐ μόνον ... ἀλλὰ καί, yalnız ... değil, fakat aynı zamanda.

μονοσιτέω-ῶ, günde bir kez yemek yemek; tek başına, yalnız yemek yemek.

μονόστιχος, ος, ον (*adj.*), yalnızca tek bir dizeden oluşan, tek dizelik, tek satırlık.

μονότροπος, ος, ον (*adj.*), basit zevkleri olan; basit; yalnız yaşayan, bekâr.

μονόφθαλμος, ος, ον (*adj.*), tek gözlü.

μονόω-ῶ, teke indirgemek, izole etmek, dışarıda bırakmak, yalnız bırakmak, tek başına bırakmak.

μονῳδέω-ῶ (*imp.* ἐμονῴδουν, *fut.* μονῳδήσω), tek başına şarkı söylemek.

μονῳδία, ας, ἡ (*f.*), tek başına şarkı söyleme.

μόνως (*adv.*), yalnızca, sadece.

μόνωσις, εως, ἡ (*f.*), yalnızlık, kendi köşesine çekilme; terk etme, bırakma; ayrılık, ayrılma.

μονώψ, *Ion.* μουνώψ, ῶπος, ὁ, ἡ (*adj.*), yalnızca tek gözü olan.

μορέω-ῶ, çalışmak, çabalamak, didinmek; yorulmak, yorgun düşmek; çekmek.

μορέω-ῶ, bölmek, parçalamak, paylaştırmak, üleştirmek.

μόριον, ου, τό (*n.*), kısım, parça; kol ya da bacaklar.

μορμολυκεῖον, ου, τό (*n.*) korkuluk; maske.

μορμύρω, (sıvılar için) fokurdamak; köpürmek.

μορμύσσομαι, korkutmak, korku vermek, ürkütmek.

μόρος, ου, ὁ (*m.*), kader, talih, baht; (kötü anlamda) talihsizlik, bahtsızlık, kötü kader; ölüm, ecel.

μόρσιμος, ος veya η, ον (*adj.*), alnında yazılı olan, yani kaçınılmaz; uğursuz, meşum; ölümcül, öldürücü.

μορτός, ός, όν (*adj.*), ölümlü, fâni.

μορφάω, betimlemek, resmini yapmak, çizmek.

μορφή, ῆς, ἡ (*f.*), şekil, biçim; dış görünüş.

μορφοειδής, ής, ές (*adj.*), bir şekli olan; biçimsel, yüzeysel.

μορφόω-ῶ, bir şekil vermek; temsil etmek || *pass.* bir şekil almak.

μόρφωμα, ατος, τό (*n.*), biçim, şekil, figür.

μόσχος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), filiz, sürgün; kız veya erkek çocuk; hayvan yavrusu.

Μοῦσα, ης, ἡ (*f.*), Musa, esin perisi. Mitolojide dokuz tane Musa vardı: Kleio, Euterpe, Thaleia, Melpomene, Terpsikhore, Urania, Erato, Polymnia, Kalliope; bilim, sanat; şarkı, ezgi; ikna edici söz.

μουσαῖος, α, ον (*adj.*), Musa+, Musa'larla ilgili, Musa'lara ait.

Μουσεῖον, ου, τό (*n.*), Museion, Musa'ların tapınağı, Musa'ların oturduğu yer; İskenderiye'deki ünlü bilim merkezi, şiir, sanat icra edilen yer, okul.

μουσικός, ή, όν (*adj.*), Musa+, Musa'larla ilgili; müzik icra eden, müzisyen, şarkıcı || (*subst.*) ἡ μουσική (*scil.* τέχνη, *scil.* ἐπιστήμη) müzik, musiki, τὰ μουσικά, müzik, musiki || *comp.* μουσικώτερος, *sup.* μουσικώτατος.

μουσικῶς (*adv.*), müzik kurallarına göre; sanatla || *comp.* -ώτερως, *sup.* -ώτατα.

μουσομανέω-ῶ, sanata, şiire, müziğe tutkun olmak.

μουσομανής, ής, ές (*adj.*), Musa'lara tutkun, sanata, şiire, müziğe tutkun.

μουσομανία, ας, ἡ (*f.*), sanat, şiir ve müziğe karşı büyük bir tutku duyma.

μουσοποιός, ός, όν (*adj.*), vezinli şiir, şarkı söyleyen; lirik ozan.

μουσοπόλος, ος, ον (*adj.*), Musa'ları yetiştiren || (*subst.*) ὁ μουσοπόλος, ozan, şair.

μουσουργία, *Ion.* μουσουργίη, ης, ἡ (*f.*), şarkı, şiir.

μουσουργός, ός, όν (*adj.*), müzik icra eden, müzisyen, şarkıcı.

μουσόω-ῶ, sanat kurallarına göre öğretmek.

μοχθέω-ῶ, yorulmak, sıkıntı çekmek, zahmet çekmek; acı çekmek; güçlükle katlanmak, güçlükle dayanmak, güçlükle tahammül etmek.

μόχθημα, ατος, τό (*n.*), çalışma, iş, uğraş; emek, zahmet; zorluk, sıkıntı, cefa, meşakkat; acı, ızdırap.

μοχθηρία, ας, ἡ (*f.*), zor durum; kötü nitelik; kötülük, fenalık; ahlâk bozukluğu.

μοχθηρός, ά, όν (*adj.*), yorucu, güç, zahmetli, eziyetli, meşakkatli; kötü ruhlu, korkunç.

μοχθηρόω-ῶ, güçleştirmek, güç hale getirmek || *pass.* güç, zor olmak; zahmetli olmak, yorucu olmak.

μοχθηρῶς (*adv.*), güçlükle, zorlukla, sıkıntıyla, zahmetle, eziyetle.

μοχθίζω (yalnızca *praes.*) para kazanmak için çalışmak, didinmek; yorulmak, yorgun düşmek; sıkıntı çekmek, güçlük çekmek, zahmet çekmek.

μόχθος, ου, ὁ (*m.*), yorgunluk, zahmet, üzüntü, eziyet, sıkıntı, cefa, meşakkat; çaba, gayret, emek.

μοχλεύω ve μοχλέω-ῶ, bir kaldıraçla yerini değiştirmek || *med.* girişmek, kalkışmak, başlamak, koyulmak, teşebbüs etmek.

μοχλός, οῦ, ὁ (*m.*), ahşap çubuk; kaldıraç.

μυδάω-ῶ, ıslak, yaş olmak; çürümek, kokuşmak.

μύδησις, εως, ἡ (*f.*), çürüme, bozulma; küflenme.

μυέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐμύησα, *pf.* μεμύηκα), gizem dinlerine girmek; bir bilimi veya sanatı öğrenmek.

μύζω (*imp.* ἔμυζον, *fut.* μύξω, *aor.* ἔμυξα), dudaklarını sıkmak; homurdanmak, söylenmek.

μύησις, εως, ἡ (*f.*), bir dinin temel ilkelerini öğrenme.

μύθευμα, ατος, τό (*n.*), öykü, hikâye.

μυθεύω, söz etmek, bahsetmek, konuşmak.

μυθέω-ῶ genellikle μυθέομαι-οῦμαι, konuşmak, görüşmek; söz etmek, bahsetmek; anlatmak, izah etmek.

μυθικός, ή, όν (*adj.*), efsanelerle, mythos'larla ilgili, mitolojik, efsanevi.

μυθικῶς (*adv.*), masal gibi; sözle anlatılmayacak derecede; son derecede, çok.

μυθολογέω-ῶ, öykü anlatmak, hikâye anlatmak; mitolojik öyküler anlatmak.

μυθολόγημα, ατος, τό (*n.*), mitolojik öykü.

μυθολογία, ας, ἡ (*f.*), mitoloji; mitolojik öykü.

μυθολογικός, ή, όν (*adj.*), öykü yaratmakta yetenekli.

μυθολόγος, ος, ον (*adj.*), öyküler yazan; geveze, çok konuşan.

μυθοποιέω-ῶ, öyküler, masallar yazmak.

μυθοποίημα, ατος, τό (*n.*), şiirsel yaratı veya eser.

μυθοποιία, ας, ἡ (*f.*) → μυθοποίημα.

μυθοποιός, ός, όν (*adj.*), öyküler, masallar uyduran; öykü yazan.

μῦθος, ου, ὁ (*m.*), söz, konuşma; öykü, masal, efsane; haber, söylenti, rivayet, şayia; diyalog, ikili konuşma; karar.

μυῖα, ας, ἡ (*f.*), sinek.

μυκάομαι-ῶμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐμυκησάμην, *ep. II. aor.* ἔμυκον, *pf.* μέμυκα), böğürmek.

Μυκῆναι, αἱ (*f. plur.*) → Μυκήνη.

Μυκήνη, ης, ἡ (*f.*), (genellikle *plur.*) αἱ Μυκῆναι, Mykenai, Argolis'te, Akhalara ait önemli bir kent.

μυκτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), burun deliği.

μύλαξ, ακος, ὁ (*m.*), değirmen taşı; iri taş, kaya.

μύνη, ης, ἡ (*f.*), gecikme, geç kalma; süre, mühlet.

μυομαχία, ας, ἡ (*f.*), farelerin savaşı.

μυριάκις (*adv.*), sayısız, sonsuz.

μυρίας, άδος, ἡ (*f.*), on bin; sonsuz.

μύριοι, αι, α (*adj.*), on bin.

μυρίος, α bazen ος, ον (*adj.*), sayısız, pek çok, binlerce; (soyut şeyler için, örn. zaman) sonsuz.

μύρμηξ, ηκος, ὁ (*m.*), karınca.

μύρον, ου, τό (*n.*), koku; hoş koku, aroma, parfüm, esans; parfüm satılan yer.

μυρρίνη veya μυρσίνη, ης, ἡ (*f.*), mersin dalı veya çelengi.

μύρρινος, η, ον (*adj.*), mersin+, mersinle ilgili, mersine ait.

μύρω (yalnızca *poet. imp. 3. pers. plur.* μῦρον) damla damla akıtmak, dökmek || *med.* μύρομαι, ağlamak, gözyaşlarına boğulmak; gözyaşı dök-

mek.

μῦς, μυός, ὁ (*m.*), fare; adale, kas.

μυστήριον, ου, τό (*n.*), giz, sır, esrar, muamma; din sırrı, myster, gizli dinsel tören, gizli mezhep, gizem dini.

μύστης, ου, ὁ (*m.*), *mystes*, bir dinin sırlarını bilen kimse.

μυστικός, ή, όν (*adj.*), myster+, mysterlerle ilgili, mistik || (*subst.*) τὰ μυστικά, myster törenleri.

μυστικῶς (*adv.*), gizlice, gizli olarak; gizemli bir biçimde, esrarengiz bir şekilde; alçak sesle.

Μυτιληναῖος, α, ον (*adj.*), Mytilene+, Mytilene ile ilgili, Mytilene'ye ait; Mytileneli.

Μυτιλήνη, ης, ἡ (*f.*), Mytilene, Lesbos (Midilli) Adası'ndaki önemli bir kent.

μύω (*pf. part.* μεμυκώς), kapamak, kapalı olmak.

μωκάω-ῶ, alay etmek, alaya almak, eğlenmek || *pass.* alay konusu olmak.

μώκημα, ατος, τό (*n.*), alay, eğlenme; şaka, latife.

μωκία, ας, ἡ (*f.*), alay, eğlenme.

μωκός, ου, ὁ (*m.*), alaycı, müstehzi; dalkavuk, yalaka, yağcı.

μῶλος, ου, ὁ (*m.*), güç, zahmetli, yorucu iş; çatışma, kavga; savaş.

μωλύω, hafifletmek, azaltmak, güçsüzleştirmek, zayıflatmak, zayıf düşürmek, tüketmek, bitirmek.

μωλωπίζω (*aor.* ἐμωλώπισα, *pass. pf. part.* μεμωλωπισμένος), yaralamak, yara bere içinde bırakmak; incitmek.

μωμάομαι-ῶμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐμωμησάμην), alay etmek, eğlenmek; ayıplamak, kınamak; azarlamak, paylamak.

μωμητός, ή, όν (*adj.*), ayıplanacak, kınanacak.

μῶμος, ου, ὅ (*m.*), azar, paylama; ayıplama, kınama; alay.

μῶν (*adv.*), acaba?

μωραίνω (*fut.* -ανῶ, *aor.* ἐμώρανα; *pass. aor.* ἐμωράνθην, *pf.* μεμώραμαι), aptal olmak; aptalca, çılgınca davranmak veya konuşmak.

μωρία, ας, ἡ (*f.*), aptallık, budalalık çılgınlık.

μωρολογέω-ῶ, aptalca, budalaca şeyler söylemek.

μωρολόγημα, ατος, τό (*n.*), saçma, acayip, usa aykırı ifade, söz.

μώρος, ά, όν, *Att.* μῶρος, α veya ος, ον (*adj.*), aptal, budala; acayip, tuhaf, garip, alışılmamış; anlamsız, boş, abes.

μωρῶς (*adv.*), aptalca, budalaca, çılgınca.

N, ν

Ν, ν (νῦ), *nü*, Eski Yunan alfabesinin on üçüncü harfi; ν′ = 50; ,ν = 50.000.

ναί (*praep.*), evet.

ναιετάω-ῶ (yalnızca *praes.*, *imp.*) oturmak, ikamet etmek; yaşamak, ömür sürmek (ἐν ve *dat.* ile).

ναίω (yalnızca *praes.*, *imp.* ἔναιον, *aor.* ἔνασσα; *pass. aor.* ἐνάσθην, *pf.* νένασμαι), oturmak, ikamet etmek; yaşamak, yaşam sürmek, ömür sürmek, ömür geçirmek.

νᾶμα, ατος, τό (*n.*), kaynak, pınar, memba; küçük dere.

Νάξος, ου, ἡ (*f.*), Naksos Adası.

ναοποίος, οῦ, ὁ (*m.*), tapınak yapan, tapınak inşa eden kimse.

ναός, οῦ, ὁ (*m.*), tapınak, mâbet; tapınağın iç kısmı, tanrı heykeli konulan bir çeşit niş.

ναοφύλαξ, ακος, ὁ (*m.*), tapınak bekçisi, tapınak muhafızı.

ναπαῖος, α, ον (*adj.*), küçük vadilerle dolu; ağacı bol, ağaçlı, ağaçlık.

νάπη, ης, ἡ (*f.*), ağaçlı vadi.

νάπος, εος-ους, τό (*n.*), ağaçlı vadi.

νᾶπυ, υος, τό (*n.*), hardal.

νάρθηξ, ηκος, ὁ (*m.*), şeytan tersi ağacı; çekmece.

νάρκισσος, ος, ὁ, ἡ (*m./f.*), nergis.

νασμός, οῦ, ὁ (*m.*), kaynak, pınar, memba; dere, küçük akarsu.

νάσσω *Att.* νάττω (*fut.* -, *aor.* ἔναξα, *pf.* -; *pass. pf.* νένασμαι, daha sonra νέναγμαι), ezmek, bastırmak; doldurmak.

ναστός, ή, όν (*adj.*), ezilmiş, sıkıştırılmış; katı, sert; sağlam, dayanıklı.

ναυαγέω-ῶ, (gemi için) batmak, sulara gömülmek.

ναυαγία, ας, ἡ (*f.*), (gemi için) batma.

ναυάγιον, ου, τό (*n.*), gemi yapımı şantiyesi.

ναυαγός, ός, όν (*adj.*), deniz kazası yapan; deniz kazası geçiren.

ναυαρχέω-ῶ, bir gemi veya donanmaya komuta etmek.

ναυαρχία, ας, ἡ (*f.*), bir gemi veya donanmaya komuta etme.

ναύαρχος, ου, ὁ (*m.*), amiral, donanma komutanı.

ναυβάτης, ου, ὁ (*adj.*), gemiye binen; tayfa, denizci.

ναυκληρέω-ῶ, bir geminin sahibi olmak; yönetmek, idare etmek.

ναυκληρία, ας, ἡ (*f.*), gemi kılavuzluğu.

ναυκλήριον, ου, τό (*n.*), gemiler için konaklama, durak yeri.

ναύκληρος, ου, ὁ (*m.*), gemi sahibi; gemi kaptanı.

ναυκρατέω-ῶ, denizde egemen olmak, denizde yenmek.

ναυκράτης, ης, ες (*adj.*), denizde egemen olan.

ναυκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ (*adj.*), denizde egemen olan; gemiyi yöneten.

ναυλοχέω-ῶ, düşman gemilerini gözetlemek veya şaşırtmak için bir limanda veya mola yerinde demirlemek.

ναυμαχέω-ῶ, deniz üzerinde savaşmak, deniz savaşı yapmak.

ναυμαχία, ας, ἡ (*f.*), deniz savaşı.

ναύμαχος, ος, ον (*adj.*), deniz savaşına özgü, deniz savaşıyla ilgili.

ναυπηγέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.*; *pass. aor.* ἐναυπηγήθην, *pf. part.* νεναυπηγημένος), gemi inşa etmek, gemi yaptırmak.

ναυπηγήσιμος, ος veya η, ον, gemi yapımına uygun.

ναυπηγία, ας, ἡ (*f.*), gemi yaptırma; bir geminin donanım ve tayfasını sağlama.

ναυπηγικός, ή, όν (*adj.*), gemi yapımıyla ilgili, gemi yapımına dair.

ναυπήγιον, ου, τό (*n.*), gemi şantiyesi.

ναυπηγός, οῦ, ὁ (*m.*), gemi yapımcısı.

ναῦς, νεῶς, ἡ (*f.*), gemi.

ναυσθλόω-ῶ, deniz taşımacılığı yapmak, deniz yoluyla taşımak.

ναυστολέω-ῶ, bir gemiyi yönetmek; gemiyle taşımak; denizden yolculuk yapmak.

ναύστολος, ος, ον (*adj.*), deniz+, denizci+; deniz ve denizcilikle ilgili, denizsel.

ναύτης, ου, ὁ (*m.*), gemici, tayfa.

ναυτιάω-ῶ (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.*), (denizde) midesi bulanmak.

ναυτικόν, ου, τό (*n.*) → ναυτικός.

ναυτικός, ή, όν (*adj.*), gemici+, gemicilik+, gemicilerle, gemicilikle ilgili || (*subst.*) τὸ ναυτικόν, donanma.

ναυτιλία, ας, ἡ (*f.*), deniz seferi; deniz yolu ile taşıma.

ναυτίλλομαι (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.*), deniz üzerinde yolculuk yapmak, gemi yolculuğu yapmak.

ναυτίλος, ου, ὁ (*m.*), denizci, tayfa.

νάω (yalnızca *praes.*, *imp.*), akmak || *med.* sel gibi akmak, oluk oluk akmak.

νεάγγελτος, ος, ον (*adj.*), yeni bildirilmiş, yeni haber verilmiş.

νεάζω (yalnızca *praes.*), gençlik çağında olmak, genç olmak; yeni olmak.

νεαίρετος, ος, ον (*adj.*), kısa süre önce alınan.

νεαλής, ής, ές (*adj.*), henüz yorulmamış; taze, yeni; deneyimsiz, tecrübesiz.

νεανίας, ου, ὁ (*m.*), genç, genç erkek, delikanlı.

νεανίευμα, ατος, τό (*n.*), genç bir adamın eylemi; tedbirsizlik, ihtiyatsızlık, düşüncesizlik.

νεανιεύομαι (*med.*), genç bir adam gibi davranmak veya konuşmak.

νεανικός, ή, όν (*adj.*), delikanlı, genç, genç erkek; güçlü, kuvvetli; atak, cüretkâr || *comp.* -ώτερος.

νεανικῶς (*adv.*), genç bir adam olarak; güçlü bir biçimde.

νεᾶνις, ιδος, ἡ (*f.*), genç kız.

νεανισκεύομαι (yalnızca *praes.*), gençliğini bir yerde geçirmek.

νεανίσκος, ου, ὁ (*m.*), genç adam, delikanlı; hizmetçi, hizmetkâr.

νεαοιδός, οῦ, ὁ, ἡ (*m./f.*), genç şarkıcı.

νεαροποιέω-ῶ, yenilemek, yeni hale getirmek.

νεαρός, ά, όν (*adj.*), genç; narin, ince yapılı; yeni, yenilenmiş.

νεαρῶς (*adv.*), genç bir adam olarak || *comp.* νεαρωτέρως.

νεατός, οῦ, ὁ (*m.*), bir toprağın ilk sürülüşü.

νέατος, η, ον (*adj.*), en yeni; sonuncu, (yer için) en uçta olan, uçtaki.

νεβρός, οῦ, ὁ, ἡ (*m./f.*), genç geyik, geyik yavrusu; karaca.

νέηλυς, υδος, ὁ, ἡ (*m./f.*), yeni gelen.

νείαιρα, ας, ἡ (*adj.*) daha yeni; daha sonra gelen.

νεικέω-ῶ (*fut.* -έσω, *aor.* ἐνείκεσα), tartışmak; hakaret etmek, sövmek, sövüp saymak.

νεῖκος, εος-ους, τό (*n.*), uyuşmazlık, anlaşmazlık, tartışma; çatışma, kavga; savaş; tartışma nedeni.

Νεῖλος, ου, ὁ (*m.*), Nil nehri.

νειόθεν (*adv.*), dibinden, derinliklerinden.

νειόθι (*adv.*), dibinde, altında.

νειός, οῦ, ἡ (*adj.*) yenilenmiş; nadasla yenilenmiş (toprak) || (*subst.*) ἡ νειός (*scil.* γῆ) nadasla yenilenmiş toprak.

νεκραγωγέω-ῶ, ölüleri sevketme, götürme.

νεκρεγερσία, ας, ἡ (*f.*), ölülerin yeniden dirilişi, yeniden canlanması, kıyamı.

νεκρικός, ή, όν (*adj.*), ölü+, ölüyle ilgili, ölüye ait.

νεκρικῶς (*adv.*), bir ölü gibi.

νεκροδοχεῖον, ου, τό (*n.*), ölülerin konulduğu yer.

νεκρόπολις, εως, ἡ (*f.*), nekropol, mezarlık, kabristan.

νεκνοπομπός, ός, όν (*adj.*), ölülere eşlik eden, ölülere refakat eden.

νεκρός, ά, όν (*adj.*), canlı olmayan, ölmüş || (*subst.*) ὁ νεκρός, ölü, ceset.

νεκροστολέω-ῶ, ölüleri taşımak, götürmek.

νεκροφόρος, ος, ον (*adj.*), bir ölüyü taşıyan, götüren.

νεκρώδης, ης, ες (*adj.*), bir ölüye benzeyen, cesede benzeyen.

νέκταρ, αρος, τό (*n.*), *nektar*, tanrıların içkisi.

νεκυία, ας veya νέκυια, ας, ἡ (*f.*), ölülerin ruhunu çağırmak için yapılan kurban töreni.

νεκυομαντεία, ας, ἡ (*f.*), ruhları çağırarak gaipten haber alma.

νεκυομαντεῖον, ου, τό (*n.*) → νεκυομαντεία.

νέκυς, υος, ὁ, ἡ (*m./f.*), ölü, ölü beden, ceset; ölüm.

νεμεσάω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐνεμέσησα), kızmak, öfkelenmek, sinirlenmek, hiddete kapılmak, hiddetlenmek; kıskançlıkla, hasetle bakmak; kıskanmak.

νεμεσητός, ή, όν (*adj.*), tanrıların öfkesini hakeden, tanrıların kıskançlığına neden olan; suçlu.

νεμεσίζομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), kızmak; korkuyla bakmak, korkmak, korkuya kapılmak; çekinmek; (*gen.* ile) -den utanmak.

νέμεσις, εως, ἡ (*f.*), adalet, doğruluk; tanrıların intikamı.

Νέμεσις, εως, ἡ (*f.*), Nemesis, yani İntikam Tanrıçası.

νεμέτωρ, ορος, ὁ (*m.*), adalet dağıtan; hakem; intikam alan (Zeus'un epiteti).

νέμησις, εως, ἡ (*f.*), dağıtma, paylaştırma, bölme.

νέμος, εος-ους, τό (*n.*), otlak, mera; orman.

νέμω (*fut.* νεμῶ, *aor.* ἔνειμα, *pf.* νενέμηκα), dağıtmak, paylaştırmak, parçalamak, bölmek, kesmek; (sürü için) otlatmak, otlatmaya götürmek; yönetmek, idare etmek; - olarak bakmak, - olarak kabul etmek || *med.* νέμομαι (*fut.* νεμοῦμαι, *aor.* ἐνειμάμην ve ἐνεμησάμην) bölmek, pay etmek, bölüşmek, paylaşmak; -e kendi payı olarak sahip olmak; otlamak, beslenmek.

νέναγμαι ve νένασμαι: νάσσω *pass. pf.*

νενέμηκα: νέμω *pf.*

νένιμμαι: νίπτω *pass. pf.*

νένιφα: νίπτω *pf.*

νένυγμαι: νύσσω *pass. pf.*

νεοάλωτος, ος, ον (*adj.*), yeni zaptedilmiş, yeni alınmış, yeni ele geçirilmiş, yeni fethedilmiş.

νεόγαμος, ος, ον (*adj.*), yeni evlenmiş, yeni evli.

νεογενής, ής, ές (*adj.*), yeni doğmuş, dünyaya yeni gelmiş; çok genç, gencecik, gepegenç.

νεογνός, ός, όν (*adj.*), yeni doğmuş, dünyaya yeni gelmiş.

νεόδαρτος, ος, ον (*adj.*), derisi yeni soyulmuş, yüzülmüş.

νεόθεν (*adv.*), yeni; yakında, biraz önce; son zamanlarda.

νεοία, *Ion.* νεοίη, ης, ἡ (*f.*), gençlik ateşi, gençlik çılgınlığı.

νεόπλουτος, ος, ον (*adj.*), yeni zengin, sonradan zengin olmuş.

νεοπρεπής, ής, ές (*adj.*), genç görünümünde olan, genç görünüşlü.

νέος, α, ον (*adj.*), genç, yeni; olağanüstü, eşsiz, fevkalade; beklenilmeyen, şaşırtıcı.

νεοσσεύω, *Att.* νεοττεύω, yumurtadan çıkmak; yuva yapmak.

νεοσσία, *Att.* νεοττία, ᾶς, ἡ (*f.*), yuva.

νεοσσός, *Att.* νεοττός, οῦ, ὁ (*m.*) yavru kuş; döl, çocuk, torun.

νεοτελής, ής, ές (*adj.*), yeni bitirilmiş, yeni tamamlanmış, yeni bitmiş.

νεότευκτος, ος, ον (*adj.*), yeni yapılmış, yeni imâl edilmiş.

νεότης, ητος, ἡ (*f.*), gençlik çağı, gençlik.

νεοτόκος, ος, ον (*adj.*), yeni doğum yapmış, yeni doğurmuş.

νεοχμός, ός, όν (*adj.*), yeni; tuhaf, acayip, garip, alışılmamış.

νεοχμόω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *aor.* ἐνεόχμωσα), yenilemek, yeni hale getirmek; işlerin gidişini değiştirmek.

νέρτερος, α veya ος, ον (*adj.*), aşağıda bulunan, aşağıdaki, aşağı.

Νέστωρ, ορος, ὁ (*m.*), Nestor, Pylos kralı.

νεῦμα, ατος, τό (*n.*), başını eğme.

νευρά, ας, ἡ (*f.*), sinir.

νεῦρον, ου, τό (*n.*), sinir.

νεῦσις, εως ἡ (*f.*), yere doğru eğilme.

νεύσομαι ve νευσοῦμαι: νέω (2) *fut.*

νευστάζω, başını eğmek; baş veya göz işareti yapmak; eğilmek.

νεύω (*fut.* νεύσω, *aor.* ἔνευσα, *pf.* νένευκα), başı ile işaret etmek, başını eğmek; eğilmek.

νεφέλη, ης, ἡ (*f.*), bulut.

νεφεληγερέτης, ου, ὁ (*adj.*), bulutları devşiren, bulutları toplayan (özellikle Zeus için).

νεφέλιον, ου, τό (*n.*), küçük bulut.

νεφελοειδής, ής, ές (*adj.*), bir buluta benzeyen, bulutlu.

νέφος, εος-ους, τό (*n.*), bulutlu; karanlık; bulutlar diyarı, yani gökyüzü.

νεφρῖτις, ίτιδος, ἡ (*adj.*), böbrek+, böbreğe ait, böbrekle ilgili || (*subst.*) ἡ νόσος νεφρῖτις veya ἡ νεφρῖτις, nefrit (böbrek hastalığı).

νεφρός, οῦ, ὁ (*m.*), böbrek.

(1) νέω, genellikle *med.* kullanılır: νέομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), gitmek, gelmek, geri dönmek; (su için) ters akmak.

(2) νέω (*fut.* νεύσομαι ve νευσοῦμαι, *aor.* ἔνευσα), yüzmek; akmak; akıtmak.

(3) νέω (*fut.* νήσω, *aor.* ἔνησα; *pass. aor.* ἐνήθην), eğirmek, örmek || *med.* (*ep. aor. 3. pers. plur.* νήσαντο) eğirmek, iplik haline getirmek; örmek.

νεωκορέω-ῶ, *neokoros*'luk yapmak, yani bir tapınağa bakmak, hizmet etmek.

νεωκορία, ας, ἡ (*f.*), *neokoros*'luk, tapınak bekçiliği, bakıcılığı.

νεωκόρος, ου, ὁ, ἡ (*m ve f.*), *neokoros*, tapınak bekçisi, bakıcısı.

νεώριον, ου, τό (*n.*), kayıkhane.

(1) νέως (*adv.*), yeni, az önce, yakında, biraz önce, demin, henüz.

(2) νέως, ώ, ὁ (*m.*), tapınak, mabet.

νεωστί (*adv.*), yeni, az önce, demin, henüz, kısa süre önce.

νεωτερίζω (*fut.* -ιῶ, *aor.* ἐνεωτέρισα), yenilemek, yenilik yapmak, yenileştirmek; yeni bir tarzda yönetmek.

νεωτερικῶς (*adv.*), genç bir adam gibi, genç bir adam olarak.

νεωτερισμός, οῦ, ὁ (*m.*), yeniliğe eğilimi olan, yenilik taraftarı, yenilikçi; yenileme; devrim.

νεωτεριστής, οῦ, ὁ (*m.*), yenilikçi, yeniliksever; devrimci.

νή (*adv.*), (*acc.* ile) kesinlikle evet; biri (Zeus veya başka tanrılar) adına yemin ederim ki: νὴ Δία, νὴ θεούς; yanıtlarda tek başına kullanıldığında kesinlikle hayır, tersine, tam tersine.

νηγάτεος, η, ον (*adj.*), yeni doğmuş; yeni.

νήδυια, ων, τά (*n.*), karındaki organlar; barsaklar.

νήδυμος, ος, ον (*adj.*), (uyku için) tatlı; derin.

νήδυς, ύος, ἡ (*f.*), karın, mide.

νήϊος, α, ον ve νηΐτης, ου, ὁ (*adj.*), gemi+, gemi ve gemicilikle ilgili; gemi yapımına özgü.

νῆϊς, ϊδος, ὁ, ἡ (*adj.*), (*gen.* ile) -i bilmeyen, -de cahil, -den habersiz.

νηκερδής, ής, ές (*adj.*), avantajlı olmayan, yarar sağlamayan, yararsız, faydasız, önemsiz, ehemmiyetsiz.

νήκεστος, ος, ον (*adj.*), tedavi edilemez, iyileştirilemez, iyileşmez, iyi olmaz, çaresiz.

νηκουστέω-ῶ (*poet. aor. 3. pers. sing.* νηκούστησε), (*gen.* ile) birini dinlememek; birine itaat etmemek, boyun eğmemek.

νηλεγής, ής, ές (*adj.*), tasasız, kaygısız, endişesiz; ihtiyatsız, tedbirsiz; dikkatsiz, ilgisiz, kayıtsız, ihmalci, savsaklayan.

νηλεής, ής, ές (*adj.*), acımasız, merhametsiz, zalim, gaddar.

νηλειῶς (*adv.*), acımasızca, merhametsizce, zalimce.

νηλίπους, ποδος, ὁ, ἡ (*adj.*), çıplak ayak yürüyen, yalınayak yürüyen.

νηλιτής, ής, ές (*adj.*), suçsuz, masum, günahsız.

νηνεμία, ας, ἡ (*f.*), rüzgârsız, durgun hava.

νήνεμος, ος, ον (*adj.*), rüzgârsız, durgun, dingin, sakin.

νηπενθής, ής, ές (*adj.*), yatıştıran, yatıştırıcı, sakinleştiren, teskin edici.

νηπιάζω, küçük bir çocuk gibi hareket etmek; (yaşlılar için) çocuk gibi olmak, bunamak.

νηπιαχεύω, küçük bir çocuk gibi davranmak.

νηπίαχος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), çok küçük çocuk.

νηπιέη, ης, ἡ (*f.*), bebeklik; çocukluk.

νήπιος, α, ον (*adj.*), henüz konuşmayan, bebek, çok küçük yaşta olan; çok küçük; zayıf, güçsüz.

νηποινεί (*adv.*), zarara uğramadan, zarar görmeden; cezalandırılmadan, cezaya çarptırılmadan.

νήποινος, ος, ον (*adj.*), cezalandırılmayan, cezalandırılmamış.

νηπύτιος, α, ον (*adj.*), çocuk+, çocukla ilgili, çocuğa ait.

νησαῖος, α, ον (*adj.*), adada oturan, adalı.

νησίδιον, ου, τό ve νησίον, ου, τό (*n.*), küçük ada, adacık.

νησιώτης, ου, ὁ (*adj.*), adada oturan, adalı.

νησιωτικός, ή, όν (*adj.*), ada+, adaya ait, adayla ilgili; adalı.

νῆσος, ου, ἡ (*f.*), ada; yarımada.

νηστεία, ας, ἡ (*f.*), oruç, perhiz.

νησύδριον, ου, τό (*n.*), küçük ada, adacık.

νητός, ή, όν (*adj.*), yığılmış, biriktirilmiş.

νητρεκέως (*adv.*), gerçekten, sahiden; içtenlikle, açık yüreklilikle, samimi olarak, samimiyetle.

νηφαλιεύω, şarapsız, yani su, süt veya balla *libasyon* yapmak.

νηφάλιος, α, ον (*adj.*), şarap içmeyen; şarapsız; yalnızca su ve sütten veya baldan oluşan.

νήφω (*fut.* νήψω, *aor.* ἔνηψα), kanaatkâr olmak, azla yetinmek; şaraptan kaçınmak; uyanık, bilge, tedbirli olmak.

νήχυτος, ος, ον (*adj.*), bol bol akan; bol.

νήχω, *med.* νήχομαι (*aor. f. part.* νηξαμένη), yüzmek; akmak.

νίζω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), yıkamak, yıkanmak.

νικάω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐνίκησα, *pf.* νενίκηκα), yenmek, yenilgiye uğratmak, galip gelmek, zafer kazanmak.

νίκη, ης, ἡ (*f.*), zafer, utku, galibiyet.

νικητήριος, α, ον (*adj.*), zaferle, utkuyla ilglli; zafer kazananla, galip gelenle ilgili || (*subst.*) τό νικητήριον, zafer ödülü, galibiyet ödülü.

νικητικός, ή, όν (*adj.*), yenmeye, galibiyete özgü; yenmeye, galibiyete ait.

νικηφόρος, ος, ον (*adj.*), zafer getiren, zafer sağlayan; zafer kazanmış, galip, muzaffer.

Νικίας, ου, ὁ (*m.*), Nikias, Atinalı komutan.

νῖκος, εος-ους, τό (*n.*), zafer, utku, galibiyet, galip gelme.

Νιόβη, ης, ἡ (*f.*), Niobe, Tantalos'un kızı, Amphion'un karısı.

νίπτρον, ου, τό (*n.*), yıkanma suyu, banyo suyu.

νίπτω (*fut.* νίψω, *aor.* ἔνιψα, *pf.* νένιφα; *pass. aor.* ἐνίφθην, *pf.* νένιμμαι), ayaklarını veya ellerini yıkamak; -i yıkamak, temizlemek.

νί(σ)σομαι (*fut.* νίσομαι, *aor.* ἐνισάμην), gitmek, çekip gitmek, ayrılıp gitmek; gelmek, yeniden gelmek, dönmek.

νίτρον, ου, τό (*n.*), nitrat, güherçile.

νιφάς, άδος, ἡ (*f.*), kar.

νιφετός, οῦ, ὁ (*m.*), kar, tipi.

νιφόεις, όεσσα, όεν (*adj.*), karlı.

νίφω (*fut.* νίψω), kar yağmak.

νοέω-ῶ (*fut.* νοήσω, *aor.* ἐνόησα, *pf.* νενόημαι), görmek, fark etmek, farkına varmak, anlamak (*acc.* ve *part.* ile); aklında bir düşünce olmak, aklından geçirmek; tedbirli olmak, ihtiyatlı olmak; aklı başında olmak, makûl olmak; bir anlamı olmak || *med.* kendi kendine düşünmek, (*inf.* ile) -meyi düşünmek, aklından geçirmek.

νόημα, ατος, τό (*n.*), zekâ; düşünce, fikir; niyet, tasarı.

νοήμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), düşünceli, ihtiyatlı, tedbirli, sağduyulu, aklıselim sahibi; akıllı, bilge.

νοητός, ή, όν (*adj.*), zekâyla algılanabilen; algılanabilir, kavranabilir, anlaşılabilir.

νόθος, η, ον (*adj.*), yasa dışı çocuk, gayrimeşru çocuk; gerçek olmayan, sahte, yapay.

νόμαιος, α, ον (*adj.*), gelenek ve göreneklere uygun; alışılmış || (*subst.*) τὰ νόμαια, gelenekler ve görenekler, âdetler.

νομαῖος, α, ον (*adj.*), çoban+, çobanla ilgili; sürülerle ilgili.

νομάρχης, ου, ὁ (*m.*), *nomarkhes*, Mısır'da bir *nomos*'un (yönetim bölgesinin) yöneticisi.

νομαρχία, ας, ἡ (*f.*), *nomarkhes*'lik.

νομάς, άδος, ὁ, ἡ (*adj.*), otlatan, otlak değiştiren, sürülerini bir otlaktan diğerine dolaştıran; göçebe.

νομεύς, έως, ὁ (*m.*), çoban; dağıtıcı, paylaştırıcı.

νομευτικός, ή, όν (*adj.*), çoban+, çobanla ilgili; otlak+, otlakla ilgili; kır+, kırsal, kırsal yaşamla ilgili, pastoral.

νομεύω, otlatmak || *med.* otlamak.

νομή, ῆς, ἡ (*f.*), paylaştırma, bölüştürme, dağıtma; otlatma, otlak, mera.

νομίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* ἐνόμισα, *pf.* νενόμικα), zannetmek, sanmak, kabul etmek, saymak, farz etmek, düşünmek; âdeti olmak.

νομικός, ή, όν (*adj.*), yasal, kanuni, meşru; yasayı, kanunu iyi bilen.

νομικῶς (*adv.*), yasal olarak, yasa gereğince, kanuni olarak, kanunen.

νόμιμος, η, ον (*adj.*), geleneğe, âdetlere uygun; alışılmış, normal, kurallı; yasal, kanuni, meşru || (*subst.*) τὰ νόμιμα, gelenekler, ananeler; yasalar, kanunlar.

νομίμως (*adv.*), yasaya uygun olarak, yasal olarak, kanunen, kanuni olarak.

νόμισις, εως, ἡ (*f.*), inanış, inanma.

νόμισμα, ατος, τό (*n.*), gelenek, âdet, anane; yasa, kanun; sikke, para.

νομογράφος, ος, ον (*adj.*), yasaları yazan, yasaları kaleme alan.

νομοθεσία, ας, ἡ (*f.*), yasa yapma, yasa koyma, yasama.

νομοθετέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐνομοθέτησα, *pf.* νενομοθέτηκα), yasa koymak, yasa yapmak || *med.* kendisi için yasalar koymak.

νομοθέτης, ου, ὁ (*m.*), *nomothetes*, yani yasa koyucu, yasa yapan kimse.

νομός, οῦ, ὁ (*m.*), ülke; eyalet, bölge; otlak, mera.

νόμος, ου, ὁ (*m.*), alışkanlık, âdet, gelenek, anane; genel kanı, düşünce; yasa, kanun.

νομοφύλαξ, ακος, ὁ (*adj.*) yasaları, kanunları koruyan; yasaların, kanunların koruyucusu; *nomophylaks*, yani yasaların uygulanmasını denetleyen magistratos.

νόος-νοῦς, νόου-νοῦ, ὁ (*m.*), akıl, zihin, us, zekâ, anlak; düşünce, fikir; duygu, his; niyet, tasarı; ἐν νῷ ἔχω, aklında - olmak, aklından - geçirmek.

νοσέω-ῶ (*aor.* ἐνόσησα, *pf.* νενόσηκα), hastalanmak, hasta olmak; acı çekmek.

νόσημα, ατος, τό (*n.*), hastalık, rahatsızlık; kusur, eksiklik; felaket, belâ; mutsuzluk, bedbahtlık.

νοσηρός, ά, όν (*adj.*), hastalık getiren, sağlıksız, sağlığa dokunan; normal olmayan, anormal; bozulmuş, bozuk.

νόσος, ου, ἡ (*f.*), hastalık, salgın hastalık, âfet; (toprak için) verimsizlik, bereketsizlik, kısırlık; çılgınca tutku; kötülük; kusur, hata.

νοσοτροφία, ας, ἡ (*f.*), bakım, tedavi, iyileştirme, terapi.

νοστέω-ῶ (*aor.* ἐνόστησα, *pf.* νενόστηκα), dönmek, tekrar gelmek, geri gelmek.

νόστιμος, ος, ον (*adj.*), dönülebilen, dönülmesi mümkün; dönüş+, dönüşle ilgili; verimli, bereketli.

νόστος, ου, ὁ (*m.*), dönüş, vatana geri gelme; yol.

νοσφίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ, *aor.* ἐνόσφισα), uzaklaştırmak, ayırmak || *med.* uzaklaşmak, bırakıp gitmek, terk etmek, ayrılmak.

νόσφι(ν) (*adv.*), uzakta, bir kenarda, ayrıca || (*praep.*), (*gen.* ile) -in dışında, -den başka, - hariç; -den uzak.

νοσώδης, ης, ες (*adj.*), hasta, hastalıklı, sağlıksız, sağlığı bozuk; sağlığa zararlı.

νοτερός, ά, όν (*adj.*), ıslak, yaş.

νοτέω, ıslak olmak, yaş olmak.

νοτία, ας ve νοτίς, ίδος, ἡ (*f.*), ıslaklık, yaşlık; nem, rutubet.

νοτίζω, ıslatmak; nemlendirmek.

νότιον, ου, τό (*n.*), güney rüzgârı.

νότιος, α, ον (*adj.*) → νοτερός.

νότος, ου, ὁ (*m.*), güney rüzgârı, yağmur getiren rüzgâr, lodos; güney.

νουθεσία, ας, ἡ (*f.*) → νουθέτησις.

νουθετέω-ῶ, uyarmak, uyarıda bulunmak, ikaz etmek, ihtar etmek, ihtarda bulunmak; hatırlatmak, aklına getirmek; aklına sokmak; yatıştırmak, sakinleştirmek.

νουθέτημα, ατος, τό (*n.*), uyarma, uyarı, ikaz.

νουθέτησις, εως, ἡ (*f.*), uyarı, ikaz, dikkatini çekme.

νουθετητής, οῦ, ὁ (*m.*), uyaran, ikaz eden kimse.

νουθετικός ve νουθετητικός, ή, όν (*adj.*), uyarı+, uyarıyla ilgili, uyarıya ait.

νουμηνία, ας, ἡ yeni ay; ayın başlangıcı.

νουνεχής, ής, ές (*adj.*), sağduyulu, akliselim sahibi, aklı başında, mantıklı, makûl; akla uygun; elverişli, uygun.

νουνεχόντως ve νουνεχῶς (*adv.*), akıllıca, akla yatkın bir biçimde; ihtiyatla, tedbirli bir biçimde, sağduyuyla, aklıselimle.

νοῦς → νόος.

νυκτερευτής, οῦ, ὁ (*m.*), gece ava veya balığa çıkan.

νυκτερεύω (*aor.* ἐνυκτέρευσα), geceyi geçirmek; uyumak.

νυκτερινός, ή, όν ve νύκτερος, ος, ον (*adj.*), gece+, gece ile ilgili, geceye ait.

νυκτερίς, ίδος, ἡ (*f.*), yarasa.

νυκτιφανής, ής, ές (*adj.*), gece parlayan, gece ışıldayan.

νυκτοειδής, ής, ές (*adj.*), gece gibi, geceye benzeyen; karanlık, loş.

νυκτομαχέω, gece savaşmak, gece savaşı yapmak.

νυκτομαχία, ας, ἡ (*f.*), gece savaşı.

νυκτοπόλεμος, ος, ον (*adj.*), gece savaşı yapan, gece savaşan.

νυκτοπορέω-ῶ, geceleyin yürümek; geceleyin yolculuk yapmak.

νυκτοπόρος, ος, ον (*adj.*), geceleyin yürüyen; geceleyin yolculuk yapan.

νυκτοφυλακέω-ῶ, geceleyin nöbet tutmak, geceleyin beklemek, geceleyin gözcülük yapmak.

νυκτοφύλαξ, ακος, ὁ (*m.*), geceleyin bekçilik yapan, gece bekçisi.

νύκτωρ (*adv.*), gece esnasında, gece sırasında, geceleyin.

νυμφαία, ας, ἡ (*f.*), nilüfer.

νυμφεῖον, ου, τό (*n.*), düğün seremonisi, düğün töreni.

νυμφεῖος, α veya ος, ον (*adj.*), nişanlı kadın, genç kadın || (*subst.*) τό νυμφεῖον, düğün şarkısı.

νύμφευμα, ατος, τό (*n.*), evlilik; genç kadın, eş.

νυμφεύω, evlenmek, (bir kadını) eş olarak almak.

νύμφη, ης, ἡ (*f.*), gelin; genç kız, gelinlik kız; oyuncak bebek, kukla; kanatlı karınca; bal arısı veya yabanarısı; *nymphe*, yani su, orman veya dağ perisi.

νυμφίδιος, α veya ος, ον (*adj.*), düğüne, evlenmeye ait.

νυμφικός, ή, όν (*adj.*) → νυμφίδιος.

νύμφιος, ου, ὁ (*m.*), nişanlı (erkek); damat.

νῦν (*encl. /adv.*), şimdi, şimdiki zamanda, şu anda; (geçmişten söz ederken) o anda; (gelecekten söz ederken) yakında, birazdan; artık, bundan böyle; τό νῦν ve τὰ νῦν, şimdi, şu anda; νῦν δέ, oysa, aslında ise.

νύξ, νυκτός, ἡ (*f.*), gece; karanlık.

νυός, οῦ, ἡ (*f.*), gelin, yeni evli kadın; genç kadın.

νύσσω, *Att.* νύττω (*fut.* νύξω, *aor.* ἔνυξα; *pass. aor.* ἐνύχθην, *II. aor.* ἐνύγην, *pf.* νένυγμαι), çarpmak, vurmak.

νυστάζω (*fut.* -άξω, *aor.* ἐνύστασα ve ἐνύσταξα), uyuklamak, kestirmek.

νυχαυγής, ής, ές (*adj.*), gece parlayan, gece ışıldayan.

νυχεύω, geceyi bekçilik ederek geçirmek, gece bekçiliği yapmak.

νυχθήμερος, α, ον (*adj.*), bir gün bir gece süren.

νύχιος, α, ον (*adj.*), gece yaşayan, gece hareket eden; geceye benzer bir karanlığa dalan; (deniz için) koyu, karanlık.

νωδός, ή όν (*adj.*), dişleri olmayan, dişleri dökülmüş, dişsiz.

νώδυνος, ος, ον (*adj.*), ağrıyı hissetmeyen; ağrıyı yatıştıran, teskin eden.

νώθεια, ας ἡ (*f.*), ağırlık, yavaşlık; tembellik, üşengeçlik, uyuşukluk, atalet; aptallık, budalalık, bönlük.

νωθής, ής, ές (*adj.*), ağır, yavaş; zihni yavaş çalışan, geç kavrayan || *comp.* -έστερος.

νωθρεία, ας, ἡ (*f.*), ağırlık, yavaşlık; tembellik, üşengeçlik, uyuşukluk, atalet.

νωθρός, ά, όν (*adj.*), yavaş, ağır; tembel, üşengeç, uyuşuk.

νωθῶς (*adv.*), yavaşça, ağır ağır; tembel tembel.

νωλεμές ve νωλεμέως (*adv.*), durmaksızın, durmadan, ara vermeksizin.

νωμάω-ῶ (*aor.* ἐνώμησα, *pf.* νενώμηκα), paylaştırmak, parçalara ayırmak, bölmek, dağıtmak; ustalıkla hareket etmek, ustalıkla kullanmak.

νώνυμος, ος, ον (*adj.*), isimsiz, adsız; ünsüz, tanınmamış, meşhur olmayan; kendisinden söz edilmeyen, bahsedilmeyen, zikredilmeyen.

νῶροψ, οπος, ὁ, ἡ (*adj.*), parlayan, bakılamayacak kadar göz alıcı; tunçtan.

νωτίζω (yalnızca *aor.* ἐνώτισα), sırtını, arkasını dönmek; kaçmak.

νῶτον, ου, τό (*n.*) ve νῶτος, ου, ὁ (*m.*) sırt, arka.

νωτοφορέω, sırtında taşımak, arkasında taşımak.

νωτοφόρος, ος, ον (*adj.*), sırtında, arkasında taşıyan.

νωχελής, ής, ές (*adj.*), yavaş veya güçlükle kımıldayan, ağır, yavaş.

νωχελία, ας, ἡ (*f.*), ağırlık, yavaşlık.

Ξ, ξ

Ξ, ξ (ξῖ), *ksi*, Eski Yunan alfabesinin on dördüncü harfi; ξ′ = 60; ,ξ = 60.000.

ξαίνω (*fut.* ξανῶ, *aor.* ἔξηνα; *pass. aor.* ἐξάνθην, *pf.* ἔξασμαι veya ἔξαμμαι), kazımak, silip çıkarmak; taramak; dokumak.

ξανθός, ή, όν (*adj.*), sarı, sarı renkli; sarışın.

ξεναγέω-ῶ, yabancılara yol göstermek, kılavuzluk etmek, rehberlik etmek; yabancı askerlere komuta etmek.

ξεναγός, οῦ, ὁ (*m.*), yabancılara kılavuzluk eden kimse; kılavuz, rehber.

ξένη, ης, ἡ (*f.*) → ξένος.

ξενηλασία, ας, ἡ (*f.*), yabancıları kovma, sürgün etme.

ξενηλατέω-ῶ, yabancıları kovmak.

ξενία, ας, ἡ (*f.*), yabancılık; konukluk, ev sahibi ile misafir arasındaki bağ; konukluk bağı.

ξενίζω, konuk etmek, misafir etmek, ağırlamak.

ξενικός, ή, όν (*adj.*), yabancı+, yabancı ile ilgili, konuk+, konukla ilgili.

ξένιος, α veya ος, ον (*adj.*), konuk+, misafir+ konukla, misafirle ilgili; konukları ilgilendiren, konuksever, misafirperver.

ξένισις, εως, ἡ (*f.*) ve ξενισμός, οῦ, ὁ (*m.*), bir konuğu kabul etme, ağırlama.

ξενοδοκέω-ῶ, yabancıları veya konukları kabul etmek, ağırlamak.

ξενοδοκία, ας, ἡ (*f.*), yabancıları veya konukları kabul etmek, ağırlamak.

ξενοδόκος veya ξενοδόχος, ος, ον (*adj.*), yabancıları konuk eden, konuksever, misafirperver.

ξενοκτονέω-ῶ, yabancıları veya konukları öldürmek.

ξενοκτονία, ας, ἡ (*f.*), yabancıları veya konukları öldürme.

ξενολογέω-ῶ, yabancı birlikleri toplamak; paralı askerleri silah altına almak; (*gen.* ile) toplamak.

ξένος, η veya ος, ον (*adj.*), yabancı; -e yabancı, alışmamış; garip, tuhaf, acayip, şaşırtıcı, alışılmamış, olağandışı || (*subst.*) ὁ ξένος, yabancı; konuk, misafir; ἡ ξένη, yabancı ülke, yabancı memleket.

ξενόστασις, εως, ἡ (*f.*), yabancıların veya konukların kabul edildiği yer.

ξενοσύνη, ης, ἡ (*f.*), konukseverlik, misafirperverlik.

ξενοτροφέω-ῶ, paralı askerlerin, paralı birliklerin gereksinimlerini karşılamak; ihtiyaçlarını sağlamak.

ξενόω-ῶ (yalnızca *aor.* ἐξένωσα; *pass. aor.* ἐξενώθην, *pf.* ἐξένωμαι), *pass.* (*fut.* -ωθήσομαι), yabancı ülkede olmak, kent dışında olmak, yurt dışında olmak, bulunmamak, konuk olarak kabul edilmek; (kötü anlamda) sürgün edilmek.

Ξενοφῶν, φῶντος, ὁ (*m.*), Ksenophon, *Anabasis* ve *Hellenika* adlı eserlerin yazarı olan ünlü tarihçi.

ξενών, ῶνος, ὁ (*m.*), yabancılara, konuklara ayrılan oda; konuk odası, misafir odası.

ξένως (*adv.*), yabancı olarak; ξένως ἔχειν, (*gen.* ile) -e yabancı olmak.

Ξέρξης, ου, ὁ (*m.*), Kserkses, Pers kralı.

ξερός, ά, όν (*adj.*), kuru, kurumuş; kurutulmuş.

ξέστης, ου, ὁ (*m.*), *ksestes*, sıvı ve kuru maddeler için kullanılan bir Roma ölçü birimi (Lat.: *sextarius*).

ξεστός, ή, όν (*adj.*), cilâlı, cilâlanmış, perdahlanmış; parlak.

ξέω (*imp.* ἔξεον, *fut.* ξέσω, *aor.* ἔξεσα, *pf.* ἔξηκα; *pass. aor.* ἐξέσθην, *pf.* ἔξεσμαι, *pl. pf.* ἐξέσμην), parlatmak, cilâlamak, perdahlamak.

ξηραίνω (*fut.* -ανῶ, *aor.* ἐξήρανα; *pass. fut.* ξηρανθήσομαι, *aor.* ἐξηράνθην, *pf.* ἐξήρασμαι, daha sonra ἐξήραμμαι), kurutmak, kurumak.

ξηρός, ά, όν (*adj.*), sıvı olmayan, ıslak olmayan; kurumuş, kuru; zayıf, cılız || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

ξηρότης, ητος, ἡ (*f.*), kuruluk; katılık, sertlik.

ξιφίδιον, ου, τό (*n.*), küçük kılıç.

ξιφοκτόνος, ος, ον (*adj.*), kılıçla öldüren.

ξίφος, εος-ους, τό (*n.*), kılıç, hançer, kama.

ξόανον, ου, τό (*n.*), ahşap veya taştan yapılmış tanrı heykeli.

ξουθός, ή, όν (*adj.*), altın renginde, altın sarısı.

ξυήλη, ης, ἡ (*f.*), marangoz rendesi; kılıç, pala.

ξυλίζομαι (yalnızca *praes.* ve *aor.* ἐξυλισάμην), odun kesmek, odun toplamak.

ξύλινος, η veya ος, ον (*adj.*), ağaçtan, tahtadan, ahşap.

ξύλον, ου, τό (*n.*), odun, tahta.

ξυλουργέω-ῶ, ağacı, ahşabı işlemek.

ξυλουργία, ας, ἡ (*f.*), ağacı, ahşabı işleme, marangozluk.

ξύλοχος, ου, ὁ (*m.*), ağaçlık yer, koru.

ξυλώδης, ης, ες (*adj.*), ağaçsı, odunsu.

ξύλωσις, εως, ἡ (*f.*), doğrama işleri, ağaç işçiliği.

ξυν → συν.

ξυνήϊος, α, ον (*adj.*), ortak, genel, umumi; halk+, halka ait, halkla ilgili, kamuyla ilgili, kamusal.

ξυνός, ή, όν (*adj.*), herkese ait olan, ortak, umumi; eşit; tarafsız, yansız.

ξυράω-ῶ ve ξυρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐξύρησα ve ἔξυρα, *pf.* -; *pass. pf.* ἐξύρημαι), saçını sakalını kesmek, traş etmek.

ξυρόν, οῦ, τό (*n.*), ustura.

ξύρω, traş olmak, saçını sakalını kesmek.

ξυστίς, ίδος, ἡ (*f.*), ince kumaştan ya-

pılmış, ayaklara kadar inen giysi.

ξυστόν, οῦ, τό (*n.*), perdahlanmış veya cilâlanmış eşya.

ξυστός, ή, όν (*adj.*), perdahlanmış veya cilâlı.

ξύω (*aor.* ἔξυσα; *pass. aor.* ἐξύσθην, *pf.* ἔξυσμαι), perdahlamak, cilâlamak; kazımak; temizlemek.

O, o

O, o (ὂ μικρόν), *omikron*, Eski Yunan alfabesinin on beşinci harfi; o′ = 70 ,o = 70.000.

ὁ, ἡ, τό (*m. f.* ve *n. articulus*) tek başına kullanıldığında işaret zamiri niteliğini taşır.

ὄαρ, ὄαρος, ἡ (*f.*), (kadın) arkadaş, dost; eş (karı).

ὀαρίζω (yalnızca *ep. praes.* ve *imp.* ὀάριζον), biriyle yakın dostluk kurmak; sohbet etmek, gevezelik etmek.

ὀαριστής, οῦ, ὁ (*m.*), yakın dost, samimi arkadaş; yakın ilişki içinde olan.

ὀαριστύς, ύος, ἡ (*f.*), yakın ilişki, samimiyet.

ὄαρος, ου, ὁ (*m.*), (*plur.*), aile ilişkileri.

ὀβελίσκος, ου, ὁ (*m.*), ızgara şişi; dikilitaş, obelisk.

ὀβελός, οῦ, ὁ (*m.*), ızgara şişi; dikilitaş.

ὀβολός, οῦ, ὁ (*m.*), *obolos*, Atina para birimi.

ὀβριμοεργός, ός, όν (*adj.*), atak, gözü pek, yürekli, cesur.

ὀβριμοπάτρα, *Ion.* ὀβριμοπάτρη, ης (*adj.*) babası güçlü.

ὄβριμος, ος veya η, ον (*adj.*), güçlü, kuvvetli, sağlam.

ὀγδόατος, η, ον (*adj.*) → ὄγδοος.

ὀγδοήκοντα (*indecl.*), seksen.

ὀγδοηκοστός, ή, όν (*adj.*), sekseninci.

ὄγδοος, η, ον (*adj.*), sekizlik.

ὀγκηρός, ά, όν (*adj.*), iri, büyük, hacimli; kabarık.

ὀγκηρῶς (*adv.*), gururla, kibirle, kendini beğenmiş bir biçimde; övünerek, iftihar ederek.

ὄγκιον, ου, τό (*n.*), silah veya alet kını.

(1) ὄγκος, ου, ὁ (*m.*), eğrilik, çarpıklık; çengel; açı, köşe.

(2) ὄγκος, ου, ὁ (*m.*), hacim, miktar; genişlik, en.

ὀγκόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ὤγκωσα; *pass. aor.* ὠγκώθην, *pf.* ὤγκωμαι), yığmak, üstüste koymak, biriktirmek; şişirmek, doldurmak.

ὀγκύλλομαι (yalnızca *praes.*) övünmek, iftihar etmek; kibirlenmek, kendini üstün görmek, büyüklenmek, böbürlenmek.

ὀγκώδης, ης, ες (*adj.*), iri, kocaman; güçlü, kuvvetli, sağlam; atak, gözü pek.

ὀγμεύω, ayaklarını sürükleyerek, emekleyerek gitmek; güçlükle gitmek.

ὀδαῖος, α, ον (*adj.*), yolculuk+, yolculukla ilgili, yolculuğa ait.

ὀδάξ (*adv.*), ısırarak, ısırmak suretiyle.

ὀδαξάω, ısırmak, kemirmek.

ὀδάξω (yalnızca *imp.* ὤδαξον; *pass. fut.* ὀδάξομαι, *pf. part.* ὠδαγμένος), ısırmak.

ὅδε, ἥδε, τόδε (*adj.*), bu, buradaki, aşağıdaki.

ὁδεύω, yol yürümek, yol gitmek, yolculuk yapmak.

ὁδηγέω-ῶ, yolda kılavuzluk yapmak, yol göstermek, rehberlik etmek; yol açmak, kolaylaştırmak; ulaşılabilir hale getirmek.

ὁδήγησις, εως, ἡ (*f.*), yolda kılavuzluk yapma, rehberlik, yol gösterme.

ὁδηγός, οῦ, ὁ (*m.*), kılavuz, yol gösteren, rehber.

ὁδίτης, ου, ὁ (*m.*), yolculuk eden, yolcu.

ὀδμάω-ῶ (yalnızca *praes.*) kokusunu almak, koklamak; sezmek, sezinlemek, hissetmek.

ὀδμή, ῆς, ἡ (*f.*), koku, rayiha.

ὁδοιπορέω-ῶ (*imp.* ὡδοιπόρουν, *fut.* ὁδοιπορήσω, *aor.* ὡδοιπόρησα, *pf.* ὁδοιπεπόρηκα; *pass. pf.* ὡδοιπόρημαι), yaya (olarak) yolculuk yapmak, yolculuğa çıkmak, dolaşmak.

ὁδοιπορία, ας, ἡ (*f.*), yürüyüş, yolculuk, seyahat.

ὁδοιπόριον, ου, τό (*n.*), taşıma ücreti.

ὁδοίπορος, ου, ὁ (*m.*), (yayan) yolcu; kılavuz, yol gösteren, rehber.

ὁδοποιέω-ῶ (*imp.* ὡδοποίουν, *fut.* ὁδοποιήσω, *aor.* ὡδοποίησα, *pf.* ὡδοπεποίηκα, *pl. pf.* ὡδοπεποιήκειν), -e yol açmak, neden olmak; -i kolaylaştırmak, basitleştirmek; kurallara bağlamak, bir yönteme bağlamak || *med.* ὁδοποιέομαι-οῦμαι, kendine bir yol açmak.

ὁδός, οῦ, ἡ (*f.*), yol, yürüyüş, yolculuk; (soyut anlamda) yol, davranış tarzı, yöntem, metod.

ὀδούς, ὀδόντος, ὁ (*m.*), diş.

ὁδόω-ῶ, yol göstermek, kılavuzluk yapmak, rehberlik etmek, önderlik etmek.

ὀδυνάω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ὠδύνησα; *pass. fut.* ὀδυνηθήσομαι, *aor.* ὠδυνήθην), üzmek; ağrıya neden olmak.

ὀδύνη, ης, ἡ (*f.*), ağrı, acı; üzüntü, keder, ızdırap.

ὀδυνηρός, ά, όν (*adj.*), ağrılı, ağrı veren; acı verici, acıklı, üzücü, hazin, elim.

ὀδυνήφατος, ος, ον (*adj.*), ağrı giderici, ağrı kesici.

ὄδυρμα, ατος, τό (*n.*), şikâyet, sızlanma, yakınma.

ὀδυρμός, οῦ, ὁ (*m.*), şikâyet, sızlanma, yakınma.

ὀδύρομαι (*imp.* ὠδυρόμην, *fut.* ὀδυροῦμαι, *aor.* ὠδυράμην), ağlayıp sızlamak, yakınmak, şikâyet etmek.

Ὀδυσσεία, ας, ἡ (*f.*), *Odysseia*, Homeros'un iki ünlü destanından biri.

Ὀδυσσεύς, έως, ὁ (*m.*), Odysseus, Homeros'un *Odysseia*'sının baş kahramanı, Ithake kralı.

ὀδύσσομαι (yalnızca *pass. pf. 3. pers. sing.* ὀδώδυσται ve *med. aor.* ὠδυσάμην), (*dat.* ile) birine kızmak, öfkelenmek, hiddetlenmek, hiddete kapılmak; birini kızdırmak, hiddetlendirmek, öfkelendirmek, öfkelenmesine yol açmak.

ὄδωδα: ὄζω *pf.*

ὀδώδειν: ὄζω *pl. pf.*

ὀδών, όντος, ὁ (*m.*), diş.

ὄζος, ου, ὁ (*m.*), ağaç dalı; sürgün, filiz.

ὄζω (*imp.* ὦζον, *fut.* ὀζήσω, *aor.* ὤζησα, *praes.* anlamında *II. pf.* ὄδωδα, *pl. pf.* ὀδώδειν ve ὠδώδειν), bir koku yaymak, koku çıkarmak.

ὅθεν (*adv.*), nereden?

ὀθνεῖος, α veya ος, ον (*adj.*), yabancı ülkeden gelen, yabancı; başkasının olan, başkasına ait olan.

ὄθομαι (yalnızca *praes.* ve *imp. 3. pers. sing.* ὤθετο), endişelenmek, endişe duymak, kaygı duymak, tasalanmak.

ὀθόνη, ης, ἡ (*f.*), kadın giysisi için ince dokunmuş bez, kumaş.

ὀθόνιον, ου, τό (*n.*), küçük bez parçası.

οἰακίζω, yönetmek, idare etmek.

οἴαξ, ακος, ὁ (*m.*), dümen.

οἴγνυμι → οἴγω.

οἴγω (*fut.* οἴξω, *aor.* ᾦξα; *pass. aor.* ᾤχθην, *pf.* ἔῳγμαι), (kapıyı) açmak.

οἶδα (εἴδω *praes.* anlamında *pf.*) bilmek.

οἰδάνω (yalnızca *praes.* ve *aor.* ᾤδηνα), şişirmek, kabartmak; şişmek.

οἰδάω-ῶ ve οἰδέω-ῶ (*imp.* ᾤδουν, *fut.* οἰδήσω, *aor.* ᾤδησα, *pf.* ᾤδηκα), şişmek, kabarmak, irileşmek; mayalanmak.

οἴδημα, ατος, τό (*n.*), şiş, şişlik, kabartı, ödem.

Οἰδίπους, *voc.* -πους veya -που, *acc.* -πουν veya -ποδα, *gen.* -ποδος, *dat.* -ποδι, Oidipus, Laios ve Iokaste'nin oğlu.

ὀϊζύς, *Att.* οἰζύς, ύος, ἡ (*f.*), talihsiz, sefil, zavallı, bedbaht.

ὀϊζύω, *Att.* οἰζύω, yakınmak, sızlanmak, şikâyet etmek; acı çekmek, üzülmek.

οἴημα, ατος, τό (*n.*), kendini beğenmişlik, kibir.

οἴησις, εως, ἡ (*f.*), düşünce, kanı.

οἴκαδε (*adv.*), eve; memlekete, yurda, vatana.

οἰκεῖος, α, ον (*adj.*), kendisine ait, özel; yakın, akraba; doğal, doğuştan, tabii || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

οἰκειότης, ητος, ἡ (*f.*), akraba, hısım; tanıdık.

οἰκειόω-ῶ (*fut.* -ώσω; *pass. pf.* ᾠκείωμαι), -e uydurmak; sahip çıkmak, kendine mâl etmek; uzlaştırmak || *med.* uzlaşmak; sahip çıkmak, kendine mâl etmek.

οἰκείωμα, ατος, τό (*n.*), akrabalık, hısımlık veya dostluk ilişkisi.

οἰκείως (*adv.*), içtenlikle, samimiyetle, samimi olarak, dostça; uygun bir şekilde, gerektiği gibi || *comp.* οἰκειότερον, *sup.* οἰκειότατα.

οἰκείωσις, εως, ἡ (*f.*), yakın ilişki; uzlaşma, anlaşma.

οἰκειωτικός, ή, όν (*adj.*), -e sahip çıkan, -i kendine mal eden; uzlaşan.

οἰκετεία, ας, ἡ (*f.*), hizmetçiler, uşaklar.

οἰκετεύω, (*acc.* ile) bir yerde oturmak, ikamet etmek; yaşamak, yaşam sürmek, ömür sürmek, ömür geçirmek.

οἰκέτης, ου, ὁ (*m.*), hizmetçi, hizmetkâr, uşak.

οἰκετικός, ή, όν (*adj.*), hizmetçilerle, uşaklarla ilgili; hizmetçilere, uşaklara ait.

οἰκέτις, ιδος (*adj.*) ev+, evle ilgili, eve ait, evsel; aile+, aileyle ilgili, aileye ait, ailesel, ailevi.

οἰκεύς, έως, ῆος, ὁ (*m.*), ebeveyn, anababa; akraba, atalar.

οἰκέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ᾤκησα, *pf.* ᾤκηκα), oturmak, ikamet etmek; yaşamak, yaşam sürmek, ömür geçirmek, ömür sürmek; inşa etmek, kurmak, yapmak; yönetmek, idare etmek, çekip çevirmek || *med.* yaşamak, yaşam sürmek, ömür sürmek, ömür geçirmek; oturmak, ikamet etmek.

οἴκημα, ατος, τό (*n.*), konut, ev; oda (özellikle) yatak odası; tapınak, mabet.

οἴκησις, εως, ἡ (*f.*), oturma, ikamet; saray; son ikametgah, yani mezar.

οἰκητήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), bir yerde oturan, yaşayan, ikamet eden, sakin.

οἰκητήριον, ου, τό (*n.*), barınak, konut.

οἰκητής, ου, ὁ (*m.*), bir yerde oturan, sakin.

οἰκητός, ή veya ος, όν (*adj.*), oturulan, içinde insan yaşayan, meskûn.

οἰκήτωρ, ορος, ὁ (*m.*), oturan, sakin; koloni kuran.

οἰκία, ας, ἡ (*f.*), ev, konut, barınak.

οἰκιακός, ή, όν (*adj.*), ev+, evle ilgili, eve ait.

οἰκίδιον, ου, τό (*n.*), kulübe, küçük ev.

οἰκίδιος, ος, ον (*adj.*), ev+, evle ilgili, eve ait; özel, hususi.

οἰκίζω (*imp.* ᾤκιζον, *fut.* οἰκιῶ, *aor.* ᾤκισα, *pf.* ᾤκικα; *pass.* *fut.* οἰκισθήσομαι, *aor.* ᾠκίσθην, *pf.* ᾤκισμαι), inşa etmek, yerleştirmek, oturtmak || *med.* yerleşmek, koloni kurmak.

οἰκίον, ου, τό (*n.*), konut, ev; (hayvan için) yuva, in.

οἴκισις, εως, ἡ (*f.*), koloni kurma.

οἰκίσκος, ου, ὁ (*m.*), küçük ev, kulübe.

οἰκισμός, οῦ, ὁ (*m.*), koloni kurma.

οἰκιστήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), koloni kuran kimse.

οἰκιστής, οῦ, ὁ (*m.*) → οἰκιστήρ.

οἰκογενής, ής, ές (*adj.*), evde doğan; οἱ οἰκογενεῖς, evde doğan köleler.

οἰκοδέσποινα, ης, ἡ (*f.*), ev sahibi (kadın).

οἰκοδεσποτέω-ῶ, evin, ailenin efendisi olmak; (yıldızlar için) kader üzerinde etkisi olmak.

οἰκοδεσπότης, ου, ὁ (*m.*), evin efendisi, aile reisi.

οἰκοδομέω-ῶ (yalnızca *aor.* ᾠκοδόμησα), bina inşa etmek, bina yapmak.

οἰκοδομή, ῆς, ἡ (*f.*), yapı, bina.

οἰκοδόμημα, ατος, τό (*n.*), yapı, bina.

οἰκοδόμησις, εως, ἡ (*f.*), bina yapma, bina inşa etme, inşaat.

οἰκοδομητική, ῆς, ἡ (*f.*), bina inşa etme sanatı, mimarlık.

οἰκοδομία, ας, ἡ (*f.*), bina inşa etme, inşaat, mimarlık.

οἰκοδομικός, ή, όν (*adj.*), yapı+, yapıyla ilgili; bina+, binayla ilgili; bina inşa etmekte usta; inşa etmeye yarayan.

οἰκοδόμος, ου, ὁ (*m.*), bina inşa eden kimse, mimar.

οἴκοθεν (*adv.*), evde, evden, ülkeden.

οἴκοθι (*adv.*) → οἴκοι.

οἴκοι (*adv.*), evde, kendi ülkesinde.

οἶκόνδε veya οἶκον δέ (*adv.*), evde; evin kadınlara ait kısmında; ülkede, yurtta.

οἰκονομέω-ῶ, bir evi yönetmek, idare etmek, çekip çevirmek; yönetmek.

οἰκονομία, ας, ἡ (*f.*), ev idaresi, evi yönetme, evi çekip çevirme; ekonomi.

οἰκονομικός, ή, όν (*adj.*), ev+, evle ilgili, eve ait, evsel; ev idaresiyle ilgili, ev yönetimiyle ilgili.

οἰκονόμος, ος, ον (*adj.*), evini idare eden, evini çekip çeviren, yöneten.

οἰκόπεδον, ου, τό (*n.*), bir evin yeri; bir evin kuruluşu, yapımı.

οἶκος, ου, ὁ (*m.*), ev, aile; servet, mal, mülk.

οἰκόσιτος, ος, ον (*adj.*), evde beslenen.

οἰκότριψ, ιβος, ὁ, ἡ (*m./f.*), evde doğan köle.

οἰκουρέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.* ᾠκούρουν-οἰκούρουν), evle uğraşmak, eve göz kulak olmak, evi korumak; yalnız yaşamak, yalnız bir yaşam sürmek, tek başına yaşamak; pasif olmak, çekingen olmak; tembel olmak, üşengeç olmak, uyuşuk olmak.

οἰκούρημα, ατος, τό (*n.*), evi koruma, ev bekçiliği.

οἰκουρία, ας, ἡ (*f.*), evi koruma; evde kalma; hiç dışarı çıkmadan evde oturma; hareketsizlik; tembellik, üşengeçlik, uyuşukluk, atalet.

οἰκουρικός, ή, όν (*adj.*), hep evde oturan, evden hiç dışarı çıkmayan; yerleşik, yer değiştirmeyen.

οἰκούριος, α, ον (*adj.*), bir evin korunmasıyla ilgili.

οἰκουρός, ός, όν (*adj.*), evi koruyan (köpek); hep evde oturan, evden hiç çıkmayan.

οἰκοφθορέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* οἰκοφθόρησα; *pass.* *aor.* οἰκοφθορήθην, *pf.* οἰκοφθόρημαι), bir evi harabeye çevirmek, yıkıntı haline getirmek.

οἰκοφθορία, ας, ἡ (*f.*), bir evi yıkma, harabe haline getirme; evli bir kadını baştan çıkarma, kandırma, ayartma.

οἰκοφυλακέω-ῶ, evi korumak, evi beklemek, eve bekçilik etmek.

οἰκοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ (*m./f.*), ev bekçisi, evi bekleyen.

οἰκτείρω, *Att.* οἰκτίρω (*imp.* ᾤκτειρον, *fut.* οἰκτερῶ, *aor.* ᾤκτειρα), acımak, merhamet etmek.

οἰκτίζω (*Att.* *fut.* -ιῶ, *aor.* ᾤκτισα), şi-

kâyet etmek, yakınmak, sızlanmak.

οἰκτισμός, οῦ, ὁ (*m.*), şikâyet, yakınma, sızlanma.

οἴκτιστος, η, ον (*adj.*), acınacak, ağlanacak, çok kötü, üzücü, acıklı, içler acısı, yürekler acısı.

οἶκτος, ου, ὁ (*m.*), yakınma, şikâyet, sızlanma; acıma, merhamet.

οἰκτρός, ά, όν (*adj.*), acınacak; zavallı, sefil; şikâyet eden, yakınan, dertli, derdi olan || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

οἰκτρῶς (*adv.*), dokunaklı, acıklı, üzücü, hüzünlü, hazin.

οἰμάω-ῶ (yalnızca *fut.* -ήσω ve *ep. aor.* οἴμησα), -e saldırmak, üzerine atılmak; coşkunlukla atılmak.

οἴμη, ης, ἡ (*f.*), bir öykü veya şiirin gelişimi; öykü, şiir.

οἴμοι (*interj.*), acı, üzüntü; pişmanlık gösteren ünlem: yazık, heyhat, vah vah.

οἶμος, ου, ὁ (*m.*), yol, çizgi, hat; bölge; ülke, memleket.

οἰμωγή, ῆς, ἡ (*f.*), yakınma, ağlayıp sızlanma, şikâyet; haykırış, feryat, figan.

οἰμώζω (*imp.* ᾤμωζον, *fut.* οἰμώξομαι daha sonra οἰμώξω, *aor.* ᾤμωξα; *pass. aor.* ᾠμώχθην, *pf.* ᾤμωγμαι), ağlayıp sızlamak, yakınmak, şikâyet etmek.

οἰνάριον, ου, τό (*n.*), değersiz şarap; şarap.

οἰνηρός, ά, όν (*adj.*), şarap+, şarapla ilgili, şaraba ait; şarap içeren (kap); şarap bakımından zengin, şarabı bol.

οἰνίζω, *med.* οἰνίζομαι (*poet. imp.* οἰνιζόμην, *aor. part.* οἰνισάμενος), şarap taşımak.

οἰνοποιέω-ῶ, şarap yapmak, şarap imal etmek.

οἰνοποσία, ας, ἡ (*f.*), şarap içme.

οἶνος, ου, ὁ (*m.*), şarap.

οἰνοφλυγία, ας, ἡ (*f.*), sarhoşluk.

οἰνόφλυξ, φλυγος, ὁ, ἡ (*m./f.*), sarhoş.

οἰνοχοεύω (yalnızca *praes.*) ve οἰνοχοέω-οῶ (*imp.* ᾠνοχόουν, *fut.* οἰνοχοήσω, *aor.* ᾠνοχόησα), şarap dökmek, şarap akıtmak.

οἰνοχόη, ης, ἡ (*f.*), *oinokhoe* (şarap kabı)

οἰνοχόημα, ατος, τό (*n.*), şarap dağıtma, şarap sunma.

οἰνοχόος, όου, ὁ (*m.*), şarap dağıtan kimse; içki sunan kimse, sâki.

οἶνοψ, οπος, ὁ, ἡ (*adj.*), (koyu renk denizden söz ederken) şarap rengi.

οἰνόω-ῶ (*act. aor. inf.* οἰνῶσαι; *pass. fut.* οἰνωθήσομαι, *aor.* ᾠνώθην, *pf.* ᾤνωμαι veya οἴνομαι), biraz içki içmek, çakırkeyif olmak || *pass.* sarhoş olmak.

οἰνώδης, ης, ες (*adj.*), şarap rengi; şaraba düşkün olan, şarap düşkünü.

οἴνωσις, εως, ἡ (*f.*), çakırkeyif olma.

οἴομαι → οἴω.

οἶος, η, ον (*adj.*), tek, tek başına, yalnız; -den ayrı, uzak (ἀπό τινος); eşsiz, eşi benzeri olmayan || (*adv.*) οἶον, yalnızca, sadece.

οἷος, α, ον (*adj.*), hangi; öyle, öyle bir; nasıl bir, hangi bir; οἷος τ'εἰμί (*inf.* ile) yapabilirim, -mek elimden gelir; οἷόν τε ἐστίν, (*inf.* ile) -mek mümkündür, olanaklıdır. || (*pron.*) öyle bir ... ki || (*adv.*) οἷον ve οἷα, gibi, nasıl ki ... , nasıl ... ise.

οἴσομαι: φέρω *med. fut.*

ὀϊστός, *Att.* οἰστός, ου, ὁ (*m.*) ve nadiren ἡ (*f.*), ok.

οἰστός, ή, όν (*adj.*), dayanılabilir, katlanılabilir; bağışlanabilir, affedilebilir, hoş görülebilir.

οἰστράω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ᾤστρησα; *pass. aor. part.* οἰστρηθείς, *pf. part.* οἰστρημένος), bir hayvan gibi öfkeli olmak; çılgınlık nöbetine kapılmak.

οἰστρέω-ῶ → οἰστράω-ῶ.

οἴσω: φέρω *fut.*

οἴχομαι (*imp.* ᾠχόμην, *fut.* οἰχήσομαι, *aor.* -, *pf.* ᾤχημαι, ayrıca *act.* formda *pf.* οἴχωκα ve ᾤχωκα), gitmek, yola çıkmak, yola koyulmak, ayrılmak.

οἴω, *ep.* ὀΐω, genellikle οἴομαι veya οἶμαι (*imp.* ᾠόμην veya ᾤμην, *fut.* οἰήσομαι, *aor.* ᾠήθην), düşünmek, sanmak, zannetmek, kabul etmek, farz etmek, saymak, addetmek; ümit etmek, ummak.

οἰωνίζομαι (*imp.* οἰωνιζόμην, *fut.* οἰωνιοῦμαι, *aor.* οἰωνισάμην), kehanette bulunmak için kuşların uçuşunu veya seslerini gözlemlemek, yorumlamak.

οἰώνισμα, ατος, τό (*n.*), kuşların uçuşu veya seslerini yorumlayarak yapılan kehanet.

οἰωνισμός, οῦ, ὁ (*m.*), kuşların uçuşu veya seslerini yorumlayarak kehanette bulunma, bilicilik yapma.

οἰωνιστήριον, οῦ, τό (*n.*), kuşların uçuşuna göre falcılık yapılan yer.

οἰωνιστής, οῦ, ὁ (*m.*), kuşların uçuşu veya seslerini yorumlayan; kâhin.

οἰωνιστικός, ή, όν (*adj.*), kuşların uçuşu veya sesleriyle ilgili.

οἰωνοθέτης, ου, ὁ (*m.*), kuşların uçuşu veya seslerini yorumlayan kimse; kâhin.

οἰωνοκτόνος, ος, ον (*adj.*), kuşları öldüren.

οἰωνοπόλος, ος, ον (*adj.*), kuşların uçuşuna veya seslerine göre kehanette bulunan, geleceği bildiren, kâhin.

οἰωνός, οῦ, ὁ (*m.*), kuş; geleceği haber veren kuş; yırtıcı kuş; kuşların uçuşu veya seslerini yorumlayarak kehanette bulunma.

ὀκέλλω (*aor.* ὤκειλα), kıyıya varmak, kıyıya yanaşmak; karaya çıkmak.

ὀκλάζω, çömelmek; dinlenmek için çökmek; (bir isteği, arzuyu) frenlemek, dizginlemek, gem vurmak.

ὄκλασις, εως, ἡ (*f.*), dizleri üzerine çökme, çömelme.

ὀκνέω-ῶ, ağır olmak, yavaş olmak; tembel olmak, üşengeç olmak, uyuşuk olmak; duraksamak, tereddüt etmek, kararsız kalmak; çekinmek, korkmak.

ὀκνηρός, ά, όν (*adj.*), ağır, yavaş; korkak, çekingen, ürkek, ödlek; korkutucu, ürkütücü.

ὀκνηρῶς (*adv.*), uyuşuk uyuşuk; çekinerek, sıkılarak.

ὄκνος, ου, ὁ (*m.*), ağırlık, yavaşlık, tembellik, üşengeçlik, uyuşukluk, atalet; kararsızlık, duraksama, te-

reddüt; çekinme, korku.

ὀκριάω-ῶ, uyarmak, uyarıda bulunmak, ikaz etmek, ihtar etmek, ihtarda bulunmak; tahrik etmek, kışkırtmak; kızdırmak, öfkelendirmek; || *pass.* ὀκριάομαι-ῶμαι (*ep. imp. 3. pers. plur.* ὀκριόωντο), kızmak, öfkelenmek, çileden çıkmak.

ὀκρίς, ίδος, ἡ (*f.*), uç, çıkıntı; tepe.

ὀκτάκις (*adv.*), sekiz kere.

ὀκτακισμύριοι, αι, α (*adj.*), seksen bin.

ὀκτακισχίλιοι, αι, α (*adj.*), sekiz bin.

ὀκτακόσιοι, αι, α (*adj.*), sekiz yüz.

ὀκτώ, οἱ, αἱ, τά (*indecl.*) sekiz.

ὀκτώβριος, α, ον (*adj.*), ekim+, ekim ayı ile ilgili, ekim ayına ait.

ὀκτωκαιδεκαέτης, ης, ες (*adj.*), onsekiz yaşında olan.

ὀλβίζω (*aor.* ὤλβισα), mutlu etmek, mutlu kılmak; mutlu kabul etmek, mutlu saymak.

ὀλβιοδαίμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), mutlu, mesut, bahtiyar; talihli, şanslı, bahtı açık; zengin, varlıklı.

ὀλβιόδωρος, ος, ον (*adj.*), mutluluk, saadet veren; mutluluk getiren.

ὄλβιος, α, ον (*adj.*), mutlu, mesut, bahtiyar; zengin, varlıklı; değerli, kıymetli.

ὀλβίως (*adv.*), mutluluk, saadet içinde; mutlu ve zengin olarak.

ὄλβος, ου, ὁ (*m.*), mutlu, mesut, bahtiyar; bolluk, zenginlik.

ὀλέθριος, ος veya α, ον (*adj.*), zararlı, zarar verici, yıkıma neden olan; ölümcül; uğursuz, meşum.

ὄλεθρος, ου, ὁ (*m.*), yıkım; ölüm; felaket, belâ.

ὀλέκω, yok etmek, mahvetmek; kaybetmek, yitirmek || *pass.* yok olmak.

ὀλέσω: ὄλλυμι *fut.*

ὀλιγάκις (*adv.*), çok az, pek az, ender olarak, nadiren, seyrek olarak.

ὀλιγανδρέω-ῶ, çok az erkek olmak, erkeği az olmak.

ὀλιγανδρία, ας, ἡ (*f.*), erkek azlığı, erkek eksikliği.

ὀλιγανθρωπέω-ῶ → ὀλιγανδρέω-ῶ.

ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ (*f.*) → ὀλιγανδρία.

ὀλιγάνθρωπος, ος, ον (*adj.*), insanı çok az olan, az nüfuslu.

ὀλιγαρκέω-ῶ, azla yetinmek, aza kanaat etmek.

ὀλιγαρκής, ής, ές (*adj.*), azla yetinen, elindeki ile yetinen, kanaatkâr.

ὀλιγάρχης, ου, ὁ (*m.*), oligarşi yanlısı, oligarşi taraftarı olmak.

ὀλιγαρχία, ας, ἡ (*f.*), oligarşi, yönetimin çok az sayıda kişi veya ailenin elinde olması, azınlık iktidarı.

ὀλιγαρχικός, ή, όν (*adj.*), oligarşi+, oligarşiyle ilgili, oligarşik.

ὀλιγηπελέω-ῶ (yalnızca *praes. part. m.* -έων ve diş. -έουσα), zayıf olmak, bitip tükenmek, erimek.

ὀλιγόγονος, ος, ον (*adj.*), çok az üreten, verimi az, verimsiz.

ὀλιγοδρανέω (yalnızca *praes. part.*), zayıf olmak, çok yorgun olmak, gücü tükenmek, bitkin düşmek, canı çıkmak.

ὀλιγοετία, ας, ἡ (*f.*), gençlik.

ὀλιγόκαρπος, ος, ον (*adj.*), çok az meyvesi olan, çok az meyve veren.

ὀλιγόλογος, ος, ον (*adj.*), çok az konuşan.

ὀλιγομυθία, ας, ἡ (*f.*), çok az konuşma; kısa söz, özlü söz.

ὀλιγοπονία, ας, ἡ (*f.*), az çalışma; tembellik, üşengeçlik, uyuşukluk, atalet.

ὀλιγόπονος, ος, ον (*adj.*), az çalışan; tembellik eden, üşengeç, uyuşuk.

ὀλιγοποτέω-ῶ, az içmek.

ὀλιγοπραγμοσύνη, ης, ἡ (*f.*), pek az şeyle veya önemsiz konularla ilgilenme.

ὀλιγοπράγμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), pek az şeyle veya önemsiz konularla ilgilenen.

ὀλίγος, η, ον (*adj.*), az, az sayıda, tek tük; küçük, önemsiz || *comp.* ὀλιγώτερος, *sup.* ὀλίγιστος.

ὀλιγοστός, ή, όν (*adj.*), çok az, pek az.

ὀλιγότεκνος, ος, ον (*adj.*), az çocuğu olan.

ὀλιγότης, ητος, ἡ (*f.*), seyreklik, ender olma, nadir olma; küçük sayı; kısalık; küçüklük.

ὀλιγοτροφέω-ῶ, çok az yiyecek vermek.

ὀλιγοτροφία, ας, ἡ (*f.*), besin, yiyecek eksikliği.

ὀλιγοτρόφος, ος, ον (*adj.*), çok az yiyecek veren.

ὀλιγοφιλία, ας, ἡ (*f.*), arkadaş azlığı.

ὀλιγόφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), çok zeki olmayan, çok akıllı olmayan.

ὀλιγοχρόνιος, ος, ον (*adj.*), çok kısa süren, az süren.

ὀλιγοψυχέω-ῶ, korkak olmak, ödlek olmak, cesareti az olmak, cesaretsiz olmak.

ὀλιγόψυχος, ος, ον (*adj.*), korkak, ödlek, cesaretsiz, yüreksiz.

ὀλιγόω-ῶ, küçültmek, azaltmak; baygınlık geçirmek, bayılmak, kendinden geçmek, kendini kaybetmek.

ὀλιγωρέω-ῶ, biraz kaygılanmak, endişelenmek, tasalanmak; ihmal etmek, önem vermemek, önemsememek, aldırmamak, aldırış etmemek, umursamamak.

ὀλιγωρία, ας, ἡ (*f.*), kayıtsızlık, ihmal, savsaklama; önemsememe, küçümseme, aldırmama; hor görme, küçümseme.

ὀλίγωρος, ος, ον (*adj.*), kayıtsız, ilgisiz; ihmalkâr, önemsemeyen; küçümseyen, hor gören.

ὀλιγώρως (*adv.*), kayıtsız bir biçimde, önemsemeden, ihmalkârca.

ὀλισθάνω (*fut.* ὀλισθήσω, *II. aor.* ὤλισθον, *I. aor.* ὠλίσθησα, *pf.* ὠλίσθηκα), kayarak düşmek.

ὀλισθηρός, ά, όν (*adj.*), kaygan, kayıcı, kolayca kayan, kolayca akan; değişken, geçici.

ὀλίσθησις, εως, ἡ (*f.*), kayma, düşme; çıkma, yerinden oynama.

ὁλκάς, άδος, ἡ (*f.*), yedekte çekilen gemi, yük gemisi, nakliyat gemisi.

ὁλκή, ῆς, ἡ (*f.*), çekme, sürükleme; kendine çekme.

ὁλκός, οῦ, ὁ (*m.*), çekme; çekmek için kullanılan alet, çekme aleti.

ὁλκός, ή, όν (*adj.*), çekici, cezbedici.

ὄλλυμι (*imp.* ὤλλυν, *fut.* ὀλέσω, *Att.* ὀλῶ, *aor.* ὤλεσα, *pf.* ὀλώλεκα, *II.*

pf. ὄλωλα, pl. pf. ὀλώλειν; pass. aor. ὠλέσθην), yok etmek, mahvetmek, yıkmak, yıkıntı haline getirmek, ortadan kaldırmak, öldürmek.

ὀλοκαυτέω-ῶ (imp. ὠλοκαύτουν), bir cesedi ateşle yakıp yok etmek.

ὀλολύζω (fut. -ύξομαι ve -ύξω, aor. ὠλόλυξα ep. ὀλόλυξα), tiz çığlıklar atmak; zevkten veya acıdan çığlık atmak.

ὀλοός, ή, όν (adj.), uğursuz, meşum; zararlı, zarar veren, zararı dokunan; ölümcül, ölüm getirici.

ὀλοόφρων, ων, ον, gen. ονος (adj.), uğursuz, meşum; korkutucu, ürkütücü, korkunç.

ὅλος, η, ον (adj.), bir bütün oluşturan, bütün, tam; bozulmamış, dokunulmamış.

ὀλοσχερής, ής, ές (adj.), tam, bütün, eksiksiz.

ὀλοσχερῶς (adv.), bütünüyle, tamamen, genel olarak.

ὀλοτελής, ής, ές (adj.), tamamlanmış, bitmiş, eksiksiz, tam.

ὀλοτελῶς (adv.), tamamen, tam olarak, bütünüyle, eksiksiz.

ὀλοφυρμός, οῦ, ὁ (m.), yakınma, ağlayıp sızlama, inleme, figan.

ὀλοφύρομαι (fut. -οῦμαι, aor. ὠλοφυράμην; pass. aor. ὠλοφύρθην), sızlanmak, yakınmak, ağlayıp sızlamak, figan etmek; acımak, üzülmek.

ὀλόφυρσις, εως, ἡ (f.), yakınma, ağlayıp sızlama, inleme, figan.

Ὀλυμπία, ας, ἡ (f.), Olympia, Elis'te Olympia Oyunları'nın yapıldığı yer.

Ὀλύμπια, ων, τά (n.), Zeus onuruna dört yılda bir yapılan Olympia Şenlikleri (Oyunları).

Ὀλυμπίαζε (adv.), Olympia'da.

Ὀλυμπιακός, ή, όν (adj.) → Ὀλυμπικός.

Ὀλυμπίας, αδος, ἡ (adj.), Olympos'ta oturan; Olymposlu; Olympia Şenlikleri ile ilgili; Olympiad, yani dört yıllık süre, Olimpiyat.

Ὀλυμπίασι(ν) (adv.), Olympia'da.

Ὀλυμπιεῖον, ου, τό (n.), Atina'daki Zeus Olympios Tapınağı.

Ὀλυμπικός, ή, όν (adj.), Olympia+, Olympia'ya ait, Olympia ile ilgili, Olympialı; Olympia Oyunları ile ilgili.

Ὀλυμπικῶς (adv.), Olimpiyatlardaki atletler gibi, atletlerin tarzında.

Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ (adj.), Olympia Oyunları'nda zafer kazanan, galip gelen; Olimpiyat galibi.

Ὄλυμπος, ου, ὁ (m.), Olympos Dağı.

ὀλῶ: ὄλλυμι Att. fut.

ὄλωλα: ὄλλυμι II. pf.

ὀλώλειν: ὄλλυμι pl. pf.

ὀλώλεκα: ὄλλυμι pf.

ὅλως (adv.), tamamen, tam olarak, bütünüyle; genellikle, çoğu kez, ekseriya, ekseriyetle, umumiyetle; tek bir sözle, kısaca, özet olarak.

ὁμαδέω-ῶ, büyük bir gürültüyle toplanmak; gürültülü bir toplantıda bulunmak.

ὅμαδος, ου, ὁ (m.), toplama, toplanma, bir araya getirme, bir araya gelme.

ὅμαιμος, ος, ον (adj.), aynı kandan gelen, kardeş.

ὁμαιχμία, ας, ἡ (f.), askeri antlaşma, ittifak.

ὅμαιχμος, ος, ον (adj.), silah arkadaşı.

ὁμαλής, ής, ές (adj.), benzer, eşit, denk, müsavi.

ὁμαλίζω (fut. -ίσω, Att. fut. -ιῶ, aor. ὡμάλισα; pass. fut. ὁμαλισθήσομαι, aor. ὡμαλίσθην), eşit hale getirmek, eşitlemek; düzleştirmek; yatıştırmak, sakinleştirmek, teskin etmek.

ὁμαλίσμος, οῦ, ὁ (m.), düzleştirme; birleştirme.

ὁμαλός, ή, όν (adj.), düz; kaygan; eşit, benzer; sıradan, vasat, ortalama.

ὁμαλότης, ητος, ἡ (f.), benzeyiş, benzeme, benzerlik.

ὁμαλῶς (adv.), eşit olarak, eşit biçimde.

ὁμαρτέω-ῶ (fut. -ήσω, aor. ὡμάρτησα), birlikte gitmek, yanında gitmek, eşlik etmek, refakat etmek.

ὀμβρέω-ῶ, yağmak; ıslatmak.

ὄμβριος, ος veya α, ον (adj.), yağmurlu, yağmur getiren.

ὄμβρος, ου, ὁ (m.), yağmur.

ὀμβροφόρος, ος, ον (adj.), yağmur taşıyan, yağmur getiren.

ὁ μὲν ... ὁ δέ biri ... diğeri; οἱ μέν ... οἱ δέ, bazıları ... diğerleri.

ὁμηλικία, ας, ἡ (f.), yaşıtlık, akranlık; çağdaşlık.

ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ (adj.), aynı yaşta olan, yaşıt, akran; arkadaş.

ὁμηρεία, ας, ἡ (f.), güvence verme, garanti verme, teminat verme.

(1) ὁμηρεύω, (dat. ile) biriyle birlik olmak, anlaşmak; aynı kanıda olmak, aynı düşüncede olmak, uyuşmak; uzlaşmak, mutabık kalmak.

(2) ὁμηρεύω, güvence, teminat görevi yapmak; rehin olarak almak, güvence olarak almak.

ὁμηρέω-ῶ, (dat. ile) biriyle karşılaşmak, birine rastlamak.

Ὁμηρικός, ή, όν (adj.), Homeros+, Homeros ile ilgili, Homeros'a ait.

Ὁμηρικῶς (adv.), Homeros tarzında, Homeros gibi.

ὅμηρον, ου, τό (n.), güvence, teminat, garanti; rehin.

(1) ὅμηρος, ου, ὁ (m.) → ὅμηρον.

(2) ὅμηρος, ου, ὁ (adj.), kör, gözleri görmeyen, görme özürlü, âmâ.

Ὅμηρος, ου, ὁ (m.), Homeros, *Ilias* ve *Odysseia* destanlarının yaratıcısı kabul edilen Batı Anadolulu ozan.

ὁμιλαδόν (adv.), toplu halde, yığın halinde; kalabalık halinde.

ὁμιλέω-ῶ (fut. -ήσω, aor. ὡμίλησα, pf. ὡμίληκα), biriyle veya bir şeyle ilişkisi olmak, birine sık sık gidip gelmek; toplanmak, buluşmak; (düşmanca) karşı karşıya gelmek, karşılaşmak.

ὁμίλημα, ατος, τό (n.), konuşma konusu, söyleşi konusu.

ὁμιλητής, οῦ, ὁ (m.), dinleyici; öğrenci, talebe.

ὁμιλητός, ή, όν (adj.), ticaret yapılabilen, toplum içinde yaşayan, sosyal.

ὁμιλία, ας, ἡ (f.), meclis; toplantı; ilişki; ziyaret; sohbet; görgü.

ὅμιλος, ου, ὁ (m.), kalabalık, yığın, halk yığını, avam.

ὁμίχλη, *Ion.* ve *ep.* ὀμίχλη, ης, ἡ (*f.*), buhar; sis.

ὄμμα, ατος, τό (*n.*), göz, bakış; görülen şey, görünüş, görünüm, manzara.

ὀμματοστερής, ής, ές (*adj.*), görüşü olmayan, görüşten yoksun.

ὀμματόω-ῶ, keskin görüşlü hale getirmek; aydınlatmak.

ὄμνυμι (*imp.* ὤμνυν, *fut.* ὀμοῦμαι ve ὀμόσω, *aor.* ὤμοσα, *pf.* ὀμώμοκα; *pass.* *fut.* ὀμοσθήσομαι, *aor.* ὠμόθην, *pf.* ὀμώμομαι ve ὀμώμοσμαι), yemin etmek, and içmek.

ὁμοβουλέω-ῶ, birlikte tartışmak, fikir alışverişinde bulunmak, görüşmek, müzakere etmek.

ὁμογενής, ής, ές (*adj.*), aynı ırktan, aynı soydan.

ὁμόγλωσσος, *Att.* ωττος, ος, ον (*adj.*), aynı dili konuşan.

ὁμόγνιος, ος, ον (*adj.*), aynı ırktan, aynı soydan.

ὁμογνωμονέω-ῶ, aynı düşüncede olmak, aynı düşünceyi paylaşmak; uzlaşmak, mutabık kalmak.

ὁμογνωμόνως (*adv.*), uzlaşarak, anlaşarak, uyuşarak, mutabık kalarak.

ὁμογνώμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), aynı düşüncede olan, aynı düşünceyi paylaşan, hemfikir olan.

ὁμοδοξέω-ῶ, aynı düşüncede olmak, aynı düşünceyi paylaşmak, uzlaşmak, hemfikir olmak, mutabık kalmak.

ὁμοδοξία, ας, ἡ (*f.*), düşünce benzerliği.

ὁμόδουλος, ος, ον (*adj.*), aynı kanıda, aynı düşüncede olan; hemfikir olan.

ὁμοεθνής, ής, ές (*adj.*), aynı ırktan, aynı soydan, aynı ulustan.

ὁμοειδής, ής, ές (*adj.*), benzeyen, benzer, andıran.

ὁμοειδῶς (*adv.*), aynı şekilde, aynen, olduğu gibi.

ὁμοήθης, ης, ες (*adj.*), aynı karakterde olan; tavırları aynı olan.

ὁμόθεν (*adv.*), aynı yerden, aynı noktadan; aynı kökenden.

ὁμοθυμαδόν (*adv.*), hep birlikte, hep beraber; oy birliğiyle.

ὁμοθυμέω-ῶ, uyuşmak, aynı kanıda olmak, aynı düşüncede olmak, aynı fikri paylaşmak, hemfikir olmak.

ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ (*f.*), duygu benzerliği.

ὁμοιοπαθέω-ῶ, aynı şekilde duygulanmak, (*dat.* ile) yakınlık duymak, sevmek.

ὁμοιοπαθής, ής, ές (*adj.*), aynı şekilde duygulanan; benzer nitelikli, benzeyen.

ὅμοιος, *Ion.* ve *Eski Att.* ὁμοῖος, α, ον (*adj.*), benzer, aynı, eşit, aynı güçte, aynı değerde, ortak, değişmeyen || *comp.* ὁμοιότερος, *sup.* ὁμοιότατος.

ὁμοιότης, ητος, ἡ (*f.*), benzerlik, benzeyiş, andırma.

ὁμοιοτροπία, ας, ἡ (*f.*), davranış veya karakter benzerliği.

ὁμοιότροπος, ος, ον (*adj.*), davranış, tutum, tarz veya karakteri aynı olan.

ὁμοιόω-ῶ (*imp.* ὡμοίουν, *fut.* ὁμοιώσω, *aor.* ὡμοίωσα; *pass.* *fut.* ὁμοιωθήσομαι, *aor.* ὡμοιώθην, *pf.*

ὡμοίωμαι), karşılaştırmak, kıyaslamak; benzetmek, bir tutmak.

ὁμοίωμα, ατος, τό (*n.*), resim, resim.

ὁμοίως (*adv.*), aynı şekilde, aynı biçimde, benzer şekilde.

ὁμοίωσις, εως, ἡ (*f.*), benzeme, benzeyiş; -e benzeyecek şekilde değişmek.

ὁμοκλάω-ῶ ve ὁμοκλέω-ῶ, karşılıklı bağırarak çığlıklarla kışkırtmak; bağırarak hitap etmek, seslenmek.

ὁμοκλή, ῆς, *Ion.* ὀμοκλή, ῆς, ἡ (*f.*), anlaşılmaz uğultu; başka seslerle birleşen flüt sesi; yüreklendirme, teşvik etmek için çığlık atma.

ὁμοκλητήρ, ῆρος, ὁ (*adj.*), çığlıklarla veya tehditlerle seslenen; çığlıklarla yüreklendiren, cesaretlendiren.

ὁμόκλινος, ος, ον (*adj.*), aynı yatakta yatan.

ὁμόκοιτις, ιδος, ἡ (*f.*), eş (karı).

ὁμόκοιτος, ος, ον (*adj.*), aynı yatağı paylaşan, eş (karı, koca).

ὁμόλεκτρος, ος, ον (*adj.*), aynı yatağı paylaşan, eş (karı, koca).

ὁμολογέω-ῶ (*imp.* ὡμολόγουν, *fut.* ὁμολόγησω, *aor.* ὡμολόγησα, *pf.* ὡμολόγηκα, *pl. pf.* ὡμολογήκειν; *pass.* *fut.* ὁμολογηθήσομαι, *aor.* ὡμολογήθην, *pf.* ὡμολόγημαι, *pl. pf.* ὡμολογήμην), anlaşmak, aynı fikirde olmak, uzlaşmak, hemfikir olmak, mutabık kalmak; kabul etmek, benimsemek, razı olmak.

ὁμολόγημα, ατος, τό (*n.*), anlaşma, uzlaşma, fikir birliği, mutabık kalma.

ὁμολογία, ας, ἡ (*f.*), antlaşma, ateşkes.

ὁμόλογος, ος, ον (*adj.*), biriyle anlaşan, uzlaşan, aynı fikirde olan.

ὁμολογουμένως (*adv.*), oy birliğiyle, uzlaşarak; herkesin tanıklığı üzerine.

ὁμομήτριος, α, ον (*adj.*), aynı anneden doğma, ana tarafından kardeş.

ὁμόνεκρος, ος, ον (*adj.*), aynı şekilde ölmüş.

ὁμονοέω-ῶ, (*dat.* ile) biriyle aynı düşüncede, aynı kanıda olmak; anlaşmak, uyuşmak.

ὁμονοητικός, ή, όν (*adj.*), kolay uzlaşan, kolay anlaşan; anlaşmayı kolaylaştıran.

ὁμονοητικῶς (*adv.*), uzlaşma halinde, uzlaşarak, anlaşarak.

ὁμόνοια, ας, ἡ (*f.*), uyum, ahenk, anlaşma, uzlaşma; dirlik düzenlik.

ὁμόνομος, ος, ον (*adj.*), aynı yasalara, kanunlara tâbi olan.

ὁμόνοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), aynı duyguda olan, aynı düşüncede olan, aynı kanıda olan.

ὁμονόως (*adv.*), aynı duyguyla, anlaşarak, uzlaşarak, hemfikir halinde, mutabık kalarak.

ὁμοπάθεια, ας, ἡ (*f.*), duygu birliği, üzüntü veya sevinç birliği.

ὁμοπαθέω-ῶ, aynı şekilde duygulanmak, etkilenmek; üzüntü veya sevinçte ortak olmak.

ὁμοπάθής, ής, ές (*adj.*), aynı şekilde duygulanan, aynı duyguyu paylaşan, aynı şekilde etkilenen.

ὁμόπαις, παιδος, ὁ, ἡ (*m./f.*), ikiz.

ὁμοπάτριος, ος veya α, ον (*adj.*), aynı

babadan olma, baba tarafından kardeş.

ὁμόπιστος, ος, ον (*adj.*), aynı inançtan, aynı dinden olan.

ὁμόπολις, εως, ὁ, ἡ (*adj.*), aynı kentten veya devletten.

ὁμοπολίτης, ου, ὁ (*m.*), vatandaş, yurttaş.

ὀμόργνυμι (*fut.* ὀμόρξω, *aor.* ὤμορξα), silmek.

ὁμορέω-ῶ (*dat.* ile) - ile yakın olmak, komşu olmak; sınır komşusu olmak.

ὅμορος, ος, ον (*adj.*), komşu, sınır komşusu.

ὁμορροθέω-ῶ, kürek çekerken ahenkli bir ses çıkarmak.

ὁμορρόθιος, ος, ον (*adj.*), aynı zamanda gürültü yapan, aynı zamanda ses çıkaran.

ὁμός, ἡ, όν (*adj.*), benzer, birbirine benzeyen, eş, türdeş.

ὁμόσε (*adv.*), aynı yere doğru, aynı yöne doğru; aynı zamanda.

ὁμοσθήσομαι: ὄμνυμι *pass. fut.*

ὁμοσιτέω-ῶ (*dat.* ile) biriyle birlikte yemek yemek.

ὁμόσιτος, ος, ον (*adj.*), birlikte yemek yiyen.

ὁμόσκευος, ος, ον (*adj.*), aynı tarzda giyinmiş veya donanmış olan.

ὁμοσκηνόω-ῶ (*dat.* ile) biriyle aynı çadırda kalmak, aynı çadırda yaşamak.

ὁμόσπλαγχνος, ος, ον (*adj.*), aynı karından doğan; kardeşlerle ilgili, kardeşlere ait.

ὁμόσπονδος, ος, ον (*adj.*), birlikte şarap içen, içki arkadaşı.

ὁμόσπορος, ος, ον (*adj.*), aynı kandan, aynı soydan gelen.

ὁμοστιχάω-ῶ (*praes. 3. pers. sing.* -άει), (*dat.* ile) biriyle birlikte yürümek.

ὁμόστολος, ος, ον (*adj.*), birlikte gönderilen; dost, arkadaş.

ὀμόσω: ὄμνυμι *fut.*

ὁμοταγής, ής, ές (*adj.*), aynı hat, aynı sıra üzerinde bulunan.

ὁμόταφος, ος, ον (*adj.*), aynı mezara gömülen.

ὁμοταχής, ής, ές (*adj.*), aynı hızda, aynı süratte.

ὁμοταχῶς (*adv.*), eşit hızla, aynı süratle.

ὁμοτεχνέω-ῶ, aynı mesleği yapmak, meslektaş olmak; aynı sanatı icra etmek.

ὁμότεχνος, ος, ον (*adj.*), aynı meslekten olan; aynı sanatı icra eden.

ὁμοτιμία, ας, ἡ (*f.*), mevki, önem veya onur eşitliği.

ὁμότιμος, ος, ον (*adj.*), mevki, önem veya onur bakımından eşit, denk.

ὁμοτίμως (*adv.*), aynı düzeyde, aynı önemde.

ὁμότοιχος, ος, ον (*adj.*), ortak bir duvarı olan; komşu.

ὁμοτράπεζος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile) biriyle aynı masada yemek yiyen.

ὁμοτροπία, ας, ἡ (*f.*), zevk, alışkanlık veya yaşama tarzı benzerliği.

ὁμότροπος, ος, ον (*adj.*), zevk, alışkanlık veya yaşama tarzı benzer olan; aynı karakterde olan; aynı zevklere sahip olan.

ὁμοτρόπως (*adv.*), aynı tarzda, aynı şekilde, aynı biçimde.

ὁμότροφος, ος, ον (*adj.*), birlikte beslenen, birlikte büyütülmüş.

ὁμοτρόφος, ος, ον (*adj.*), ortak veya benzer yiyecek sağlayan.

ὁμοῦ (*adv.*), aynı yerde; aynı zamanda, aynı anda; birlikte, beraber; yakınında.

ὀμοῦμαι: ὄμνυμι *fut.*

ὁμοφρονέω-ῶ, aynı düşüncede olmak, aynı kanıda olmak; aynı duyguyu paylaşmak, aynı hisleri taşımak.

ὁμοφροσύνη, ης, ἡ (*f.*), duygu, düşünce birliği, uyum, anlaşma.

ὁμόφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), duyguları ortak, aynı duygularda birleşen.

ὁμοφυής, ής, ές (*adj.*), (*dat.* ile) -ile aynı nitelikte, aynı özellikte olan; aynı özelliği, niteliği taşıyan.

ὁμοφυία, ας, ἡ (*f.*), karakter benzerliği; nitelik benzerliği.

ὁμόφυλος, ος, ον (*adj.*), aynı soydan, aynı ırktan; aynı aileden, aynı türden.

ὁμοφωνέω-ῶ (*dat.* ile) biriyle aynı dili konuşmak.

ὁμοφωνία, ας, ἡ (*f.*), dil ortaklığı, aynı dili konuşma.

ὁμόφωνος, ος, ον (*adj.*), aynı dili konuşan; aynı düşüncede olan, aynı kanıda olan, hemfikir.

ὁμόχροια, ας, ἡ (*f.*), renk benzerliği, aynı renkte olma.

ὁμοχρονέω-ῶ, aynı zamanda yaşamak, yaşam sürmek.

ὁμόχρονος, ος, ον (*adj.*), aynı zamanda olan, çağdaş.

ὁμοψηφέω-ῶ, biriyle aynı düşüncede olmak, aynı kanıda olmak; birlikte oy vermek, aynı şekilde oy vermek.

ὁμόψηφος, ος, ον (*adj.*), aynı şekilde oy kullanan; aynı düşünen.

ὁμοψυχία, ας, ἡ (*f.*), anlaşma, uyum, ahenk.

ὁμόψυχος, ος, ον (*adj.*), duyguları ortak olan, aynı duyguları paylaşan.

ὄμπνιος, α, ον (*adj.*), besleyici, besleyen; verimli, bol, zengin.

ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν (*adj.*), göbek gibi ortası bombeli; göğün merkezinde bulunan.

ὀμφάλος, οῦ, ὁ (*m.*), göbek; merkez, orta.

ὄμφαξ, ακος, ὁ, ἡ (*m./f.*), olgunlaşmamış, ham; (üzüm için) koruk.

ὀμφή, ῆς, ἡ (*f.*), ses; tanrısal ses; kehanet.

ὀμώμοκα: ὄμνυμι *pf.*

ὀμώμομαι ve ὀμώμοσμαι: ὄμνυμι *pass. pf.*

ὁμωνυμία, ας, ἡ (*f.*), isim benzerliği, aynı isimde olma; çift anlamlı söz.

ὁμώνυμος, ος, ον (*adj.*), aynı ismi taşıyan, aynı isimde olan.

ὁμῶς (*adv.*), aynı şekilde, aynen, olduğu gibi; aynı zamanda, aynı anda.

ὅμως (*adv.*), yine de, gene de; bununla birlikte, bununla beraber.

ὁμωχέτας, α veya ὁμωχέτης, ου, ὁ (*adj.*), aynı evde oturan; aynı tapınakta onurlandırılan.

ὄναγρος, ου, ὁ (*m.*), yabani eşek.

ὄναρ, ὀνείρατος, τό (*n.*), rüya, düş; hayal.

ὀνάριον, ου, τό (*n.*), sıpa.

ὄνειαρ, ατος, τό (*n.*), yarar, fayda, avantaj; çıkar, menfaat.

ὀνείδειος, ος, ον (*adj.*), aşağılayıcı, hakaret dolu, küfürlü; utanç verici, utandırıcı, yüz kızartıcı.

ὀνειδίζω (*fut.* -ιῶ, *aor.* ὠνείδισα, *pf.* ὠνείδικα; *pass. fut.* ὀνειδισθήσομαι, *aor.* ὠνειδίσθην), kınamak, ayıplamak, yermek.

ὀνειδισμός, οῦ, ὁ (*m.*), hakaret, aşağılama, küçültücü söz; küfür, sövme.

ὄνειδος, εος-ους, τό (*n.*), azar, ayıplama, kınama.

ὄνειος, α, ον (*adj.*), eşek derisinden yapılmış.

ὀνείρειος, α, ον (*adj.*), düş+, rüya+; düşlerle, rüyalarla ilgili; düşsel.

ὄνειρον, ου, τό (*n.*) rüya, düş.

ὀνειροπολέω-ῶ, rüya görmek, düş görmek.

ὀνειροπολία, ας, ἡ (*f.*), rüya görme, düş görme; rüya, düş.

ὀνειροπολός, ου, ὁ (*adj.*), rüya tabiriyle ilgili; rüya tabiri yapan.

ὄνειρος, ου, ὁ (*m.*), rüya, düş.

ὀνειρώσσω, *Att.* ὀνειρώττω, rüya görmek, düş görmek.

ὀνεύω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), bir bocurgat yardımıyla çekmek veya kaldırmak.

ὀνήσιμος, ος, ον (*adj.*), yararlı, faydalı, avantajlı.

ὀνησίμως (*adv.*), yararlı bir şekilde; yardımsever, iyiliksever bir şekilde.

ὄνησις, εως, ἡ (*f.*), fayda, yarar, avantaj; çıkar, menfaat, kâr.

ὄνθος, ου, ὁ (*m.*), (hayvan için) dışkı, pislik.

ὀνικός, ή, όν (*adj.*), eşek+, eşekle ilgili, eşeğe ait.

ὀνίνημι (*imp.* yerine ὠφελέω'nun *imp.* ὠφέλουν kullanılır; *fut.* ὀνήσω, *aor.* ὤνησα), faydalı olmak, yararlı olmak || *med.* yararlanmak, faydalanmak, istifade etmek; zevk almak, hoşlanmak, beğenmek.

ὄνομα, ατος, τό (*n.*), ad, isim; nam, ün, şöhret; ifade, anlatım, söyleme biçimi, deyiş; (gramerde fiilin karşıtı olarak) isim, özellikle özel isim.

ὀνομάζω (*fut.* ὀνομάσω, *aor.* ὠνόμασα, *pf.* ὠνόμακα; *pass. fut.* ὀνομασθήσομαι, *aor.* ὠνομάσθην, *pf.* ὠνόμασμαι), isimlendirmek, isim vermek, adlandırmak, ad vermek, ad koymak.

ὄνομαι (*fut.* ὀνόσομαι, *aor.* ὠνοσάμην, *II. aor.* ὠνάμην), hakaret etmek, azarlamak, paylamak; hakaret etmek, sövmek, küfür etmek.

ὀνομαίνω (*fut.* ὀνομανῶ, *aor.* ὠνόμηνα), isim vermek, isimlendirmek, ad vermek.

ὀνομακλήδην (*adv.*), isimlendirerek, ismiyle belirterek, ismen, adıyla.

ὀνομασία, ας, ἡ (*f.*), ad, isim verme; adlandırma, isimlendirme.

ὀνομαστί (*adv.*), ismiyle, adıyla, ismen.

ὀνομαστικός, ή, όν (*adj.*), isim vermeyle, adlandırmayla ilgili, onomastik.

ὀνομαστός, ή, όν (*adj.*), isimlendirilebilen, adlandırılabilen; dile getirilebilen; ünlü, tanınmış, meşhur.

ὄνος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), eşek.

ὀνοστός, ή, όν (*adj.*), hor görülecek, aşağılanacak, kınanacak; aşağılık, iğrenç.

ὀνοτάζω, hakaret etmek, aşağılamak, hor görmek; küfür etmek, sövmek.

ὄντως (*adv.*), gerçekte, aslında, oysa.

ὄνυξ, υχος, ὁ (*m.*), tırnak; pençe.

ὀξέως (*adv.*), incelikle, zarafetle, zarif bir biçimde, nezaketle; çabucak, aceleyle, derhal, hemen.

ὀξίνης, ου, ὁ (*adj.*), ekşi; acı; somurtkan, cansıkıcı insan.

ὀξίς, ίδος, ἡ (*f.*), sirke kabı.

ὄξος, εος-ους, τό (*n.*), üzüm sirkesi.

ὀξύθηκτος, ος, ον (*adj.*), son derece keskin, sivri.

ὀξύθυμος, ος, ον (*adj.*), öfkeli, hiddetli, çabuk sinirlenen, asabi.

ὀξυκώκυτος, ος, ον (*adj.*), tiz çığlıklar atan.

ὀξυλαβέω-ῶ, hareketli olmak, etkin olmak, dinamik olmak.

ὀξυλαβής, ής, ές (*adj.*), hareketli, etkin, aktif.

ὀξύνω (*fut.* ὀξυνῶ, *aor.* ὤξυνα, *pass. aor.* ὠξύνθην), sivriltmek; uyarmak, ikaz etmek, ihtar etmek, ihtarda bulunmak; kışkırtmak, harekete geçirmek.

ὀξύς, εῖα, ύ (*adj.*), sivri, keskin; tiz || *comp.* ὀξύτερος, *sup.* ὀξύτατος.

ὀξύτης, ητος, ἡ (*f.*), sivrilik, keskinlik; güç; yoğunluk; hız, çabukluk.

ὀξύτονος, ος, ον (*adj.*), keskin, sivri, delici; tiz, keskin, içe işleyen.

ὀξύφωνος, ος, ον (*adj.*), tiz, ince sesli.

ὀξύχολος, ος, ον (*adj.*), öfkeli, sinirli, asabi, çabuk kızan.

ὀπαδέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve artmasız *imp.* ὀπάδεον), izlemek, peşinden gitmek; eşlik etmek, yanında gitmek, refakat etmek.

ὀπαδός, οῦ, ὁ, ἡ (*m./f.*) → ὀπηδός.

ὀπάζω (*imp.* ὤπαζον, *fut.* ὀπάσω, *aor.* ὤπασα), izletmek; izlemek, peşinden gitmek, takip etmek, kovalamak.

ὀπαῖος, α, ον (*adj.*), bir deliği, yarığı olan; delikli.

ὄπατρος, ος, ον (*adj.*), aynı babadan doğma.

ὀπάων, *Ion.* ὀπέων, *gen.* ονος (*adj.*), eşlik eden, refakat eden || (*subst.*) ὁ/ἡ ὀπάων, arkadaş, yoldaş.

ὀπή, ῆς, ἡ (*f.*), (çatıda veya duvarda hava ve ışık girmesi için) delik, açıklık.

ὄπη veya ὅπη, *ep.* ὅππῃ, *Ion.* ὅκῃ, *Dor.* ὅπᾳ (*adv.*), ki orada, -dığı yerde; -dığı tarzda, -dığı gibi; öyle ki, o şekilde ki.

ὀπηδέω- → ὀπαδέω-ῶ.

ὀπηδός, οῦ, ὁ, ἡ (*m./f.*), izleyen, peşinden giden, eşlik eden, refakatçi; arkadaş, dost.

ὁπηνίκα (*adv.*), -diği zaman, -diğinda, -ince.

ὀπίζω (yalnızca *praes. part.*), genellikle ὀπίζομαι (*imp.* ὠπιζόμην, *aor.* ὠπισάμην), saygıyla karışık bir korkuyla bakmak; saygı göstermek, hürmet etmek.

ὄπιθε ve ὄπιθε(ν) (*adv.*) → ὄπισθε ve ὄπισθεν.

ὄπις, ιδος, ἡ (*f.*), tanrısal lütûf, kayra; (kötü anlamda) tanrısal intikam; bir hatanın, suçun cezası.

ὄπισθε ve ὄπισθεν (*adv.*), arkasında, arkasından; (zaman için) daha sonra, peşinden.

ὀπίσθιος, ος, ον (*adj.*), arka, geri, art; arkadan gelen, sonra gelen, sonraki.

ὀπισθόπους, ους, ουν, *gen.* ποδος (*adj.*), geride yürüyen, birinin peşinden giden, hizmetkâr.

ὀπισθοφυλακέω-ῶ, artçı olmak.

ὀπισθοφυλακία, ας, ἡ (*f.*), artçılık.

ὀπισθοφύλαξ, ακος, ὁ (*m.*), artçı asker veya birlik.

ὀπίστατος, η, ον (*adj.*), en arkada olan, art; sonuncu, sondaki.

ὀπίσω (*adv.*), daha sonra; (yer için) arkada, geride.

ὁπλέω-ῶ (*imp.* ὥπλεον), hazırlamak.

ὁπλή, ῆς, ἡ (*f.*), boynuz.

ὁπλίζω (*imp.* ὥπλιζον, *aor.* ὥπλισα, *pf.* -, *pl. pf.* ὡπλίκειν; *pass. aor.* ὡπλίσθην, *pf.* ὥπλισμαι), hazırlamak, donatmak; silahlandırmak; silahlanmak; hazırlanmak, süslenmek.

ὅπλισις, εως, ἡ (*f.*), silahlanma, silahlandırma; -ile donatma.

ὅπλισμα, ατος, τό (*n.*), silahlı birlik.

ὁπλιτεύω, *hoplites* olarak görev yapmak; *hoplites*'lere komutanlık etmek, komuta etmek, kumanda etmek (→ ὁπλίτης).

ὁπλίτης, ου, ὁ (*m.*), *hoplites*, ağır teçhizatlı piyade askeri.

ὁπλιτικός, ή, όν (*adj.*), *hoplites*'le ilgili (→ ὁπλίτης).

ὅπλομαι (yalnızca *praes. inf.*), kendisi için (yemek vs) hazırlamak.

ὁπλομαχέω-ῶ, ağır silahlı birliklerle savaşmak.

ὁπλομαχία, ας, ἡ (*f.*), ağır silahlarla savaşma sanatı.

ὅπλον, ου, τό (*n.*), alet, aygıt; silah; gemi donanımı, palamar.

ὁπλότατος, η, ον (*adj.*), çok genç, gepegenç, gencecik, en genç.

ὁπλότερος, α, ον (*adj.*), daha genç.

ὁπλοφορέω-ῶ, silah taşımak; *hoplit* olarak görev yapmak.

ὁπλοφόρος, ος, ον (*adj.*), silah taşıyan, silahlanmış, silahlı.

ὁποδαπός, ή, όν (*adj.*), hangi ülkeden?

ὁπόθεν (*adv.*), nereden?

ὁπόθι (*adv.*), nerede?

ὅποι (*adv.*), nereye?

ὁποῖος, *ep.* ὁπποῖος, α, ον (*adj.*), nasıl, ne biçim?

ὅποιπερ (*adv.*), herhangi bir yere doğru.

ὁποίως (*adv.*), herhangi bir biçimde, herhangi bir şekilde.

ὀπός, οῦ, ὁ (*m.*), bazı ağaçların gövdesinden akan özsu.

ὁπόσακις (*adv.*), ne kadar ... olursa olsun; kaç kez ... olursa olsun.

ὁπόσε, *ep.* ὁππόσε: ὅποι'un *poet.* şekli.

ὁπόσος, η, ον (*adj.*), ne kadar, ne kadar çok ... ; ne kadar büyük.

ὁπόστος, η, ον (*adj.*), hangi sırada, kaçıncı?

ὁπόταν (*conj.*), -dığı zaman, -ınca, -dığında.

ὁπότε, *ep.* ὁππότε (*adv.*), -dığı zaman, -ınca, -dığında.

ὁπότερος, α, ον (*adj.*), ikisinden biri; ikisinden hangisi?

ὁποτέρωθε(ν) (*adv.*), iki yerden hangisi.

ὁποτέρωσε (*adv.*), iki yerden hangisine doğru?

ὅπου (*adv.*), orada, -dığı herhangi bir yerde; (*adv.*) nerede?; (zaman) -dığı zaman, -dığında; (sebep) -dığı için, -dığından.

ὀπταλέος, α, ον (*adj.*), ateşte pişirilmiş, kızarmış, kızartılmış.

ὀπτανεῖον, ου, τό ve ὀπτάνιον, ου, τό (*n.*), et kızartılan yer, mutfak.

ὀπτάω-ῶ (*imp.* ὤπτων, *fut.* ὀπτήσω, *aor.* ὤπτησα; *pass. aor.* ὠπτήθην, *pf.* ὤπτημαι), kızartmak, ızgara yapmak.

ὀπτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), gözleyen, gözcü; casus; görgü tanığı.

ὀπτικός, ή, όν (*adj.*), görmeyle ilgili, görmeye ait, optik.

(1) ὀπτός, ή, όν (*adj.*), kızarmış, pişmiş, pişirilmiş; güneşte kurutulmuş.

(2) ὀπτός, ή, όν (*adj.*), görünür, görülebilir, gözle görülebilir.

ὀπυίω (yalnızca *praes.* ve *aor.* ὤπυιον), (bir kadını) eş olarak almak, evlenmek || *pass.* (kadın için) evli olmak; fahişelik yapmak.

ὀπωπή, ῆς, ἡ (*f.*), görme, görüş, bakış; (*plur.*) gözler.

ὀπώρα, ας, ἡ (*f.*), yazın sonu, sonbahar; sonbahar meyveleri.

ὀπωρίζω (*fut.* -ιῶ), ürün almak, ürün toplamak.

ὀπωρινός, ή, όν (*adj.*), sonbahar+, güz+; sonbaharla, güzle ilgili; sonbahara, güze ait.

ὀπωρώνης, ου, ὁ (*m.*), meyve satan, manav.

ὅπως, *ep.* ὅππως (*adv.*), gibi, aynı tarzda, aynı şekilde || (*conj.*) -dığı şekilde; -mek için, -mek amacıyla; -ecek tarzda.

ὅπωσπερ (*adv.*), aynı şekilde, aynen.

ὅραμα, ατος, τό (*n.*), seyredilen şey; gösteri.

ὅρασις, εως, ἡ (*f.*), görme, seyretme; (*plur.*) gözler.

ὁρατής, οῦ, ὁ (*m.*), izleyici, seyirci.

ὁρατικός, ή, όν (*adj.*), görme+, görmeyle ilgili, görmeye ait.

ὁρατός, ή, όν (*adj.*), görünür, gözle görülebilir; açık, belli, aşikâr, aleni.

ὁράω-ῶ, *ep.* ὁρόω, *Ion.* ὁρέω (*imp.* ἑώρων, *fut.* ὄψομαι, *II. aor.* εἶδον, *pf.* ἑόρακα ve ἑώρακα; *pass. fut.* ὀφθήσομαι, *aor.* ὤφθην, *pf.* ἑώραμαι ve ὦμμαι; *med. II. aor.* εἰδόμην), görmek, bakmak; gözlerini dikmek, dikkatle bakmak; dikkat etmek, incelemek, tetkik etmek; gözlemlemek, gözlemek; duyularla algılamak; (*gen.* ile) işitmek.

ὀργάζω (yalnızca *praes.*, *aor.* ὤργασα; *pass. pf.* ὤργασμαι), yumuşatmak; ovmak, ovuşturmak, yoğurmak.

ὀργαίνω (yalnızca *praes.* ve *aor.* ὤργανα) kızdırmak, öfkelendirmek; kızmak, öfkelenmek, öfkeye kapılmak, hiddetlenmek.

ὄργανον, ου, τό (*n.*), alet, çalışma aleti, müzik aleti; savaş makinesi; organ, uzuv; eser, yapıt; (*plur.*) stil, üslup özellikleri.

ὄργανος, η, ον (*adj.*), çalışkan, hareketli, aktif, etken, faal.

ὀργάς, άδος, ἡ (*adj.*), verimli, bereketli toprak; Atina ve Megara arasında

Tanrıça Demeter ve kızı Persephone'ye adanan bereketli toprak parçası.

ὀργή, ῆς, ἡ (*f.*), öfke, kızgınlık, hiddet; kin, hınç; intikam, öç, cezalandırma.

ὀργιάζω, birini *myster*'lerle övmek, *myster*'lere girmek; birini *myster*'lere törenle almak, dinsel bir tören yapmak, bir kurban töreni yapmak.

ὀργίζω (*aor.* ὤργισα; *pass. fut.* ὀργισθήσομαι, *aor.* ὠργίσθην, *pf.* ὤργισμαι), kızdırmak, öfkelendirmek, hiddetlendirmek || *med.* ὀργίζομαι (*fut.* -ιοῦμαι), (*dat.* ile veya ὑπέρ ve *gen.* ile) birine kızmak, öfkelenmek, öfkeye kapılmak, hiddetlenmek; bir şey yüzünden (διά ve *acc.* ile) kızmak, öfkelenmek.

ὀργίλος, η, ον (*adj.*), öfkeli, sinirli, asabi, çabuk kızan.

ὀργίλως (*adv.*), öfkeyle, kızgınlıkla, hiddetle.

ὄργιον, ου τό (*n.*), (genellikle *plur.*) ὄργια, ων, τά (*n.*), dinsel tören, ayin.

ὄργυια veya ὀργυιά, ᾶς, ἡ (*f.*), kulaç; dört dirsek veya altı ayaklık ölçü.

ὀρέγνυμι (yalnızca *praes. part.* ὀρεγνύς), uzatmak, gererek uzatmak, germek.

ὀρέγω (*imp.* ὤρεγον, *fut.* ὀρέξω, *aor.* ὤρεξα; *pass. aor.* ὠρέχθην, *pf.* ὤρεγμαι ve ὀρώρεγμαι), uzatmak, germek; vermek, sunmak || *med.* ὀρέγομαι (*aor.* ὠρεξάμην, daha çok ὠρέχθην), uzanmak, asılmak, (*gen.* ile) -e doğru uzanmak; istemek, heves etmek; amaçlamak, amaç edinmek, hedeflemek; üstlenmek, yüklenmek.

ὀρειβατέω-ῶ, dağlarda yürümek.

ὀρειβάτης, ου, ὁ (*adj.*), dağlarda, dağların arasında yürüyen.

ὀρεινός, ή, όν (*adj.*), dağlarla kaplı, dağlık; dağlarda bulunan; dağlarda oturan, dağlarda yaşayan.

ὄρειος, α veya ος, ον (*adj.*), dağ+, dağla ilgili, dağa ait; dağlarda oturan, dağlı.

ὀρεκτός, ή, όν (*adj.*), gergin, gerilmiş, uzatılmış.

ὀρέομαι (yalnızca *ep. praes.* ve *imp. 3. pers. plur.* ὀρέοντο), atılmak, kendini atmak, fırlamak.

ὀρέσκοος, οος, οον ve ὀρεσκῷος, ος, ον (*adj.*), dağlarda oturan; dağlarda bulunan; kökü, kökeni dağlarda olan.

ὀρεσσίγονος, ος, ον (*adj.*), dağlarda doğan.

ὀρεσσίνομος, ος, ον (*adj.*), dağlarda oturan; dağlarda otlatan.

Ὀρέστης, ου, ὁ (*m.*), Orestes, Agamemnon ile Klytaimestra'nın oğlu.

ὀρεστίας, άδος, ἡ (*adj.*), dağlı, dağlarda oturan.

ὀρεύς, έως, ὁ (*m.* ve *adj.*), katır; dağlı, dağ adamı.

ὀρεχθέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.*), uzamak, uzanmak, yayılmak; böğürmek; (*inf.* ile) -meyi istemek, arzu etmek.

ὀρέω: ὁράω-ῶ'nun *Ion.* şekli.

ὄρθιος, α veya ος ον (*adj.*), dik, doğru; yukarı doğru yükselen, yalçın,

sarp; (ses için) yüksek, güçlü, kuvvetli.

ὀρθόκραιρος, α, ον (*adj.*), başını veya boynuzlarını kaldıran.

ὀρθόκρανος, ος, ον (*adj.*), zirvesi yüksek, yüksek zirveli.

ὀρθόπους, ους, ουν, *gen.* ποδος (*adj.*), ayaklarının üstünde dik duran, sağlam.

ὀρθός, ή, όν (*adj.*), ayakta, dik duran, dik; doğru; gerçek; yasaya, kanuna uygun; yasal, kanuni, meşru || *comp.* ὀρθότερος, *sup.* ὀρθότατος.

ὀρθοστάδην (*adv.*), dik durarak, ayakta.

ὀρθότης, ητος, ἡ (*f.*), düzenlilik; doğruluk, dürüstlük; kesinlik, katiyet; erdem, fazilet.

ὀρθόω-ῶ (*aor.* ὤρθωσα), kaldırmak, dikmek, dik tutmak; doğru olmak; gerçek olmak.

ὄρθριος, α, ον ve ὀρθρινός, ή, όν (*adj.*), sabah+, sabaha ait, sabahla ilgili; sabah olan; sabah hareket eden; erken kalkan, erkenci || (*subst.*) τό ὄρθριον, sabah.

ὄρθρος, ου, ὁ (*m.*), gün doğumu, şafak.

ὀρθῶς (*adv.*), uygun bir şekilde, yerinde; adalete göre, hukuka göre; gerçekten, sahiden, hakikaten.

ὀριγνάομαι-ῶμαι (*imp.* ὠριγνάομην-ώμην, *fut.* ὀριγνήσομαι, *aor.* ὠριγνήθην), uzamak, uzanmak, yayılmak; elde etmek, ele geçirmek.

ὁρίζω (*imp.* ὥριζον, *fut.* ὁρίσω, *Att.* -ιῶ, *aor.* ὥρισα, *pf.* ὥρικα; *pass. fut.* ὁρισθήσομαι, *aor.* ὡρίσθην, *pf.* ὥρισμαι), sınırlandırmak, sınır çizmek; -in sınırında olmak.

ὀρίνω (*aor.* ὤρινα; *pass. aor.* ὠρίνθην), kımıldatmak, yerinden oynatmak, hareket ettirmek; kaldırmak; (korku, acıma, vs) uyandırmak.

ὅριον, ου, τό (*n.*), sınır, hudut.

ὅριος, ος, ον (*adj.*), sınırların, hudutların koruyucusu; (Zeus için) Sınır Tanrısı.

ὅρισμα, ατος, τό (*n.*), sınır, hudut; sınırların içinde kalan ülke; ülke.

ὁριστός, ή, όν (*adj.*), sınırlı, saptanabilen, belirlenebilen, belirlenmiş, belirli.

ὁρκίζω, yemin ettirmek, ant içirmek.

ὁρκιητομέω-ῶ, bir anlaşmayı yeminle tamamlamak.

ὅρκιος, α, ον (*adj.*), yemin+, yeminle ilgili, bir yemine bağlı olan; (*plur.*) τά ὅρκια, bir yemine eşlik eden çeşitli seremoniler, törenler; yeminle verilen söz || (*subst.*) τὸ ὅρκιον, yemin, ant.

ὅρκος, ου, ὁ (*m.*), yemin, ant; yeminin tanığı.

Ὅρκος, ου, ὁ (*m.*), Horkos, yeminlerin koruyucusu olan tanrı, Yemin Tanrısı.

ὁρκόω-ῶ, yemin ettirmek, ant içirmek.

ὁρκωμοτέω-ῶ, yemin etmek, ant içmek; bir tanrı adına, tanrıya yemin etmek.

ὁρκωτής, οῦ, ὁ (*m.*), yemin ettiren kişi.

ὁρμαίνω (*imp.* ὥρμαινον, *aor.*

ὥρμηνα), güçlü bir şekilde itmek; (*inf.* ile) -meyi düşünmek, -meyi istemek.

ὁρμάω-ῶ (*imp.* ὥρμων, *fut.* ὁρμήσω, *aor.* ὥρμησα, *pf.* ὥρμηκα; *pass. aor.* ὡρμήθην, *pf.* ὥρμημαι), harekete geçirmek, itmek; yöneltmek; fırlatmak, atmak, (*intrans.*) harekete geçmek, fırlamak.

ὁρμέω-ῶ, demirlemiş durumda olmak; -e çapaya dayanır gibi dayanmak.

ὁρμή, ῆς, ἡ (*f.*), hareket, hamle; hücum, saldırma; sıçrama; çaba, gayret; yolculuk.

ὅρμημα, ατος, τό (*n.*), atılım, hamle, sıçrama; ateşlilik.

ὁρμίζω (*fut.* -ίσω, *aor.* ὥρμισα), demir atmak, demirlemek.

ὅρμος, ου, ὁ (*m.*), bağlamaya yarayan şey, bağ; kolye; genç kız ve erkekler tarafından kol kola girerek yapılan dans.

ὄρνεον, ου, τό (*n.*), kuş; (*plur.*) kuş veya kümes hayvanı pazarı.

ὀρνιθεία, ας, ἡ (*f.*), gelecekten haber vermek için kuşların uçuşlarını gözleme.

ὀρνίθειος, α veya ος, ον (*adj.*), kuş+, kuşla veya kuşlarla ilgili; kümes hayvanlarıyla ilgili.

ὀρνιθεύω, kuş avlamak || *med.* kehanet için kuşların uçuşlarını gözleme.

ὀρνίθιον, ου, τό (*n.*), küçük kuş; piliç.

ὀρνιθόσκοπος, ος, ον (*adj.*), kehanet çıkarmaya yarayan.

ὀρνιθοτροφέω, kuş beslemek; tavuk beslemek.

ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ (*m./f.*), kuş; uçuşu veya çığlıklarından kehanet çıkarılan kuş; kehanet; kümes hayvanları, tavuk, horoz.

ὄρνυμι (*imp.* ὤρνυν, *fut.* ὄρσω, *aor.* ὦρσα, *II. aor.* ὤρορον, *pf.* ὄρωρα), kaldırmak, uyandırmak || *med.* kalkmak, ayağa kalkmak; atılmak, fırlamak.

ὀροθύνω (*fut.* -υνῶ, *aor.* ὠρόθυνα; *pass. imp.* ὠροθυνόμην), harekete geçirmek, yüreklendirmek, teşvik etmek; uyarmak, ikaz etmek, ihtar etmek, ihtarda bulunmak; kışkırtmak.

ὄρομαι (yalnızca *pl. pf. 3. pers. sing.* ὀρώρει), dikkat etmek; geceleyin bekçilik yapmak, gece beklemek, geceyi -in başında geçirmek.

ὄρορον: ὄρνυμι *II. aor.*

ὄρος, εος-ους, τό (*n.*), dağ, tepe, yükselti.

ὅρος, ου, ὁ (*m.*), sınır, hudut; sınır taşı.

ὀρούω (*imp.* ὤρουον, *fut.* ὀρούσω, *aor.* ὤρουσα), çevik bir şekilde kalkmak; coşkunlukla atılmak.

ὀροφή, ῆς, ἡ (*f.*), bir evin çatısı, damı.

ὄροφος, ου, ὁ (*m.*), evlerin örtüldüğü saz; çatı, dam.

ὀροφόω-ῶ, bir çatıyla, damla örtmek.

ὀρόω: ὁράω-ῶ'nun *ep.* şekli.

ὀρρωδέω-ῶ (*imp.* ὠρρώδουν, *fut.* ὀρρωδήσω), korkutmak, korku vermek, ürkütmek.

ὀρρωδία, ας, ἡ (*f.*), korku, ürkme, ürküntü.

ὀρσοθύρη, ης, ἡ (*f.*), birçok basamak üzerinde yükselen kapı.

ὄρσω: ὄρνυμι *fut.*

ὄρτυξ, υγος, ὁ (*m.*), bıldırcın.

ὄρυγμα, ατος, τό (*n.*), kazılmış çukur; delik, oyuk.

ὀρυκτός, ή, όν (*adj.*), oyuk, çukur; topraktan çıkarılan şey, mineral.

ὀρύσσω, *Att.* ὀρύττω (*imp.* ὤρυσσον, *fut.* ὀρύξω, *aor.* ὤρυξα, *pl. pf.* ὠρωρύχειν; *pass. aor.* ὠρύχθην, *pf.* ὀρώρυγμαι, *pl. pf.* ὠρωρύγμην), oymak, kazmak.

ὀρφανία, ας, ἡ (*f.*), yetimlik, öksüzlük.

ὀρφανίζω, yetim olmak, öksüz olmak; birini (*acc.*) -den (*gen.*) yoksun bırakmak, mahrum bırakmak.

ὀρφανικός, ή, όν (*adj.*), öksüzle, yetimle ilgili; öksüz, yetim.

ὀρφανιστής, οῦ, ὁ (*m.*), bir öksüzün veya yetimin vâsisi, velisi.

ὀρφανός, ή veya ός, όν (*adj.*), annesi veya babası olmayan, öksüz, yetim; (*gen.* ile) -den yoksun, mahrum.

Ὀρφεύς, έως, ὁ (*m.*), Orpheus.

ὀρφναῖος, α, ον (*adj.*), karanlık, loş, koyu; gece yapılan, gece olan.

ὄρφνη, ης, ἡ (*f.*), karanlık; gece.

ὄρχαμος, ου, ὁ (*m.*), komutan, kumandan; şef, önder; hükümdar.

ὀρχέω-ῶ, genellikle *med.* kullanılır: ὀρχέομαι-οῦμαι, dans etmek, raksetmek.

ὀρχηθμός, οῦ, ὁ (*m.*), ve ὄρχημα, ατος, τό (*n.*), koro; dans.

ὄρχησις, εως, ἡ (*f.*), dans.

ὀρχηστήρ, ῆρος, ὁ ve ὀρχηστής, οῦ, ὁ (*m.*), dansçı.

ὀρχηστικός, ή, όν (*adj.*), dans+, dansla ilgili, dansa ait || (*subst.*) ἡ ὀρχηστική (*scil.* τέχνη), dans sanatı.

ὀρχηστικῶς (*adv.*), dans ederek, dans ede ede.

ὀρχήστρα, ας, ἡ (*f.*), *orkhestra*, yani tiyatroda *skene* (sahne) ile seyircilerin oturduğu basamakların arasında yer alan ve koronun dans ettiği mekân.

ὅς, ἥ, ὅν (*pron.*), ki bu, ki o.

ὁσάκις (*adv.*), -dıkça, -dığı her defa, ne zaman -se.

ὁσημέραι (*adv.*), her gün.

ὅσιος, α veya ος, ον (*adj.*), tanrısal yasayla emredilen, düzenlenen, izin verilen; kutsal, tanrıya adanmış; (kişiler için) dindar; saf.

ὁσιότης, ητος, ἡ (*f.*), din, kült; dindarlık, azizlik; erdem, fazilet.

ὁσιόω-ῶ (*imp.* ὡσίουν; *pass. aor.* ὡσιώθην), bir kurban töreniyle arındırmak; adamak.

ὀσμάω-ῶ, (genellikle *med.*) ὀσμάομαι-ῶμαι (*gen.* ile), hissetmek, sezmek, sezinlemek, kokusunu almak.

ὀσμή, ῆς, ἡ (*f.*), koku; güzel koku, parfüm, rayiha.

ὅσος, η, ον (*adj.*), o kadar büyük, öyle büyük, öyle çok sayıda; kadar; ne kadar büyük! ne kadar çok sayıda! (*plur.*) ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, o kadar çok sayıda ki, öyle çok sayıda ki, öyle fazla ki || (*adv.*) ὅσον, ὅσα, kadar, hemen hemen, yaklaşık; gibi; (dolaylı ifadede, ne kadar büyük, ne kadar çok sayıda).

ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ (*pron.*) daha önce söz edilen bir kişi ya da nesnenin yerine geçer: -en, -an kişi, şey; -dığı şey; bu da, bu ise.

ὄσπριον, ου, τό (genellikle *plur.*), sebze, zerzevat.

ὄσσα, *Att.* ὄττα, ης, ἡ (*f.*), ses, özellikle tanrıların veya Musa'ların sesi; kehanet; hayvan sesi; bir müzik aletinin sesi, *lyra* sesi; savaş gürültüsü; nam, ün, şöhret.

ὄσσε, ων, οις, ε (*dualis*), iki göz.

ὅστε, ἥτε, ὅτε (*pron.*), daha önce söz edilen bir ismin yerini tutar: ki o; başlangıçta işaret sıfatı anlamına sahipti: bu, şu.

ὀστέϊνος, ή, όν (*adj.*), kemik+, kemikle ilgili; kemikten yapılmış.

ὀστέον-οῦν, *gen.* έου-οῦ, *plur. gen.* έων-ῶν, τό (*n.*), kemik; bir meyvenin çekirdeği.

ὅστις, ἥτις, ὅ τι (pron.), ki o, ki o şey; (pron.) her kim, kim, her ne, ne.

ὀστρακίζω (*imp.* ὠστράκιζον; *pass. pf. part.* ὠστρακισμένος), *ostrakismos* cezasına çarptırmak.

ὀστράκινος, η, ον (*adj.*), pişmiş topraktan (yapılmış).

ὀστρακισμός, οῦ, ὁ (*m.*), *ostrakismos*, sürgün.

ὄστρακον, ου, τό (*n.*), kabuk, istiridye kabuğu; tuğla parçası.

ὄστρεον, ου, τό (*n.*), istiridye, istiridye kabuğu.

ὀσφραίνω, koklatmak || *med.* ὀσφραίνομαι, koku almak, koklamak.

ὄσφρησις, εως, ἡ (*f.*), koku alma duygusu.

ὅταν (*conj.*), -dığı zaman, her ne zaman ... se.

ὅτε (*conj.*), -dığı zaman, ne zaman ki ...

ὅτι (*conj.*), çünkü, zira, -dığı için, -dığından.

ὄτλος, ου, ὁ (*m.*), acı, ağrı, sıkıntı, zorluk, zahmet; kötülük, fenalık.

ὀτοβέω-ῶ, çınlatmak, yankılatmak.

ὄτοβος, ου, ὁ (*m.*), yankı uyandıran, çınlatan ses, gürültü.

ὀτοτύζω (*fut.* -ύξομαι), şikâyet etmek, yakınmak, sızlanmak, acımak, üzülmek.

ὀτραλέως (*adv.*), çabucak, çevikçe, hızla.

ὀτρηρός, ά, όν (*adj.*), çabuk, hızlı.

ὀτρηρῶς (*adv.*), çabuk, aceleyle, hızla.

ὀτρυντύς, ύος, ἡ (*f.*), itme; uyarma, ikaz; kışkırtma, tahrik; yüreklendirme, cesaretlendirme, teşvik.

ὀτρύνω (*imp.* ὤτρυνον, *fut.* ὀτρυνῶ, *aor.* ὤτρυνα; *pass. aor.* ὠτρύνθην), teşvik etmek, yüreklendirmek, cesaretlendirmek || *med.* acele etmek.

οὐ, sesliden önce οὐκ, sert nefes almış bir sesliden önce οὐχ (*adv.*), olumsuzluk ifade eder: hayır, ... değil; fiilleri olumsuz yapar: -me, -ma.

οὐδαμά (*adv.*), hiçbir şekilde, asla, katiyen, kesinlikle, kesin olarak, kati surette.

οὐδαμῇ (*adv.*), hiçbir yerde.

οὐδαμόθεν (*adv.*), hiçbir yerden.

οὐδαμοῖ ve οὐδαμόσε (*adv.*), hiçbir yerde.

οὐδαμός, ή, όν (*adj.*), hiçbir; önemsiz, değersiz.

οὐδαμοῦ (*adv.*) hiçbir yerde.

οὐδαμῶς (*adv.*), hiçbir şekilde, kesinlikle, katiyen, hiçbir zaman, asla.

οὖδας, οὔδεος, τό (*n.*), toprak, arazi; taban, zemin.

οὐδέ (*conj.*), ... değil, ... bile değil, ... değil fakat; üstelik, üstelik hiç; οὐδέ ... οὐδέ ... , ne ... ne ... , ne ... ne de ... .

οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν (*pron./adj.*), hiçbir, hiç kimse, hiçbir şey; önemsiz, değersiz.

οὐδέπη veya οὐδέ πη (*adv.*), hiçbir şekilde, kesinlikle, kesin olarak, mutlaka, katiyen.

οὐδέποτε (*adv.*), hiçbir zaman; hiçbir biçimde, hiçbir şekilde, asla.

οὐδέπω (*adv.*), henüz değil, daha değil.

οὐδεπώποτε (*adv.*), hiçbir zaman, hiçbir şekilde, asla, kesin olarak, katiyen.

οὐδέτερος, α, ον (*adj.*), ne biri ... ne diğeri, ikisinden hiçbiri; (cinssiz) farksız, önemsiz.

οὐκέτι (*adv.*), (olumsuz), artık, bir daha; hiç.

οὔκουν (*adv.*), öyleyse, o halde, değil mi?

οὐκοῦν (*adv.*), o halde, öyleyse.

οὐλαμός, οῦ, ὁ (*m.*), (askeri) birlik.

οὐλή, ῆς, ἡ (*f.*), yara izi, iz.

οὔλιος, α, ον (*adj.*), uğursuz, meşum, musibet, şom; ölüm getirici, ölümcül.

οὐλοκάρηνος, ος, ον (*adj.*), lüle lüle saçlı, kıvırcık saçlı.

οὐλόμενος, η, ον (*adj.*), kayıp, yitik; harap olmuş, tükenmiş; uğursuz, meşum; zararlı, zarar veren, zararı dokunan.

(1) οὖλος, η, ον (*adj.*), tam, eksiksiz; sürekli, devamlı, daimi.

(2) οὖλος, η, ον (*adj.*), uğursuz, üzücü; zarar verici, zarar getiren; ölümcül, ölüm getirici.

(3) οὖλος, η, ον (*adj.*), kalın, sık; güçlü, kuvvetli.

οὐ μόνον ... ἀλλὰ καί, yalnız ... değil, fakat aynı zamanda.

οὖν, böylece, bunun için, bu yüzden; gerçekten, şüphesiz.

οὕνεκα (*adv.*), bunun için, bunun içindir ki, bu yüzden; şöyle ki; mademki || (*praep.*), (*gen.* ile) - yüzünden, nedeniyle.

οὕνεκεν (*adv.*), οὕνεκα'nın sesli harf önündeki biçimi.

οὔπη (*adv.*), hiçbir yerde.

οὔποτε (*adv.*), asla, hiçbir zaman.

οὔπω (*adv.*), hiçbir şekilde, hiçbir zaman, asla; henüz değil.

οὐπώποτε (*adv.*), hiçbir zaman, asla, kesinlikle, katiyen.

οὔπως (*adv.*), hiçbir şekilde, asla, kesinlikle, katiyen.

οὐρά, ᾶς, ἡ (*f.*), hayvanların kuyruğu; artçı.

οὐραγός, οῦ, ὁ (*m.*), artçıların komutanı.

οὐραῖος, α, ον (*adj.*), kuyruk+, kuyrukla ilgili; kuyruk.

Οὐρανία, ας, ἡ (*f.*), Urania, astronomi Musa'sı.

οὐράνιος, α, ον (*adj.*), gök+, gökyüzü+, gökle, gökyüzü ile ilgili, göğe ait, göksel; olağanüstü, mucizevi.

οὐρανόθεν (*adv.*), gökten, gökyüzünden.

οὐρανόθι (*adv.*), gökte, gökyüzünde.

οὐρανομήκης, ης, ες (*adj.*), göğe kadar yükselen, gökyüzü kadar uzak.

οὐρανοπετής, ής, ές (*adj.*), gökten düşen.

οὐρανός, οῦ, ὁ (*m.*), gök, gökyüzü.

Οὐρανός, οῦ, ὁ (*m.*), Uranos, Erebos ile Gaia'nın oğlu.

οὐρανοῦχος, ος, ον (*adj.*), gökte, gökyüzünde oturan; gökte ikamet eden.

οὐρεύς, ῆος, ὁ (*m.*), muhafız, bekçi.

οὐρία, ας, ἡ (*f.*), bir su kuşu, bir çeşit dalgıçkuşu.

οὐρίζω (*Att. fut.* -ιῶ), uygun bir rüzgâr yardımıyla itmek; yardım etmek.

οὔριος, α veya ος, ον (*adj.*), uygun bir rüzgârla itilen; mutlu, mesut; şanslı, talihli.

οὖρον, ου, τό (*n.*), ara, mesafe, uzaklık.

(1) οὖρος, ου, ὁ (*m.*), uygun rüzgâr; mutluluk, saadet; refah, gönenç; başarı, muvaffakiyet.

(2) οὖρος, ου, ὁ (*m.*), nöbetçi, gardiyan; koruyucu.

οὖς, ὠτός, τό (*n.*), kulak; kulp.

οὐσία, ας, ἡ (*f.*), varlık, servet, mal mülk.

οὐτάζω (*fut.* -άσω, *aor.* οὔτασα; *pass. aor.* οὐτάσθην, *pf.* οὔτασμαι), yaralamak.

οὐτάω-ῶ (*fut.* οὐτήσω, *aor.* οὔτησα; *pass. aor.* οὐτήθην), yaralanmak.

οὖτε (*conj.*), genellikle οὖτε ... οὖτε, ne ... ne.

οὖτος, αὕτη, τοῦτο (*adj./pron.*), (yakındaki kişi ve nesne için) bu.

οὕτω, οὕτως (*adv.*), bu şekilde, böylece.

ὀφειλέτης, ου, ὁ (*m.*), borçlu; minnettar.

ὀφείλημα, ατος, τό (*n.*), borç; yükümlülük, zorunluluk, mecburiyet, zaruret; gönül borcu, minnettarlık, şükran.

ὀφείλω (*imp.* ὤφειλον, *fut.* ὀφειλήσω, *aor.* ὠφείλησα, *II. aor.* ὤφελον, *pf.* ὠφείληκα; *pass. aor.* ὠφειλήθην), borçlu olmak, minnettar olmak; (*inf.* ile) -mek zorunda olmak, -meye mecbur olmak.

ὀφέλλω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.*), büyültmek, genişletmek; şişirmek.

ὄφελος, τό (*m.*) (yalnızca *nom.* ve *acc.*), yarar, fayda, çıkar, menfaat, kâr; üstünlük, avantaj.

ὀφθαλμία, ας, ἡ (*f.*), göz iltihabı.

ὀφθαλμός, οῦ, ὁ (*m.*), göz; bakış, nazar; ἐν ὀφθαλμοῖς, gözetiminde, gözü önünde; γενέσθαι τινὶ ἐξ ὀφθαλμῶν; birinin gözünün önünden uzaklaşmak; κατ' ὀφθαλμοὺς λέγειν, κατηγορεῖν, yüzüne konuşmak, yüzüne karşı suçlamak.

ὀφθήσομαι: ὁράω-ῶ *pass. fut.*

ὀφίδιον veya ὀφείδιον, ου, τό (*n.*), küçük yılan.

ὄφις, εως, ὁ (*m.*), yılan.

ὄφλημα, ατος, τό (*n.*), borç; para cezası.

ὀφλισκάνω (*fut.* ὀφλήσω, *aor.* ὤφλησα, *II. aor.* ὦφλον, *pf.* ὤφληκα), borçlu olmak, borcu olmak, para cezasına çarptırılmak, suçlu olmak, bir şeyle suçlanmak.

ὄφρα (*conj.*), -iken, -dığı anda, -dığı sırada, -inceye kadar; -mek için, -mek amacıyla, -sın diye.

ὀφρύοεις, όεσσα, όεν (*adj.*), bir tepe üzerinde bulunan, tepedeki.

ὀφρύς, ύος, ἡ (*f.*), kaş; büyüklük, yücelik, ululuk; aşırılık, abartma, mübalağa; sarp tepe.

ὄχα (*adv.*), çok; tamamen, tam olarak, bütünüyle.

ὀχετεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ὠχέτευσα, *pf.* ὠχέτευκα), bir kanalla yolunu değiştirmek.

ὀχετηγός, ός, όν (*adj.*), bir kanalla yolunu değiştiren.

ὀχετός, οῦ, ὁ (*m.*), (suyun yatağını değiştirmek için yapılan) kanal; sukemeri.

ὀχέω-ῶ (*imp.* ὤχουν, *fut.* ὀχήσω, *aor.* ὤχησα), taşımak, araba ile taşımak.

ὄχημα, ατος, τό (*n.*), taşıyan ya da destek olan şey; araba; gemi.

ὄχησις, εως, ἡ (*f.*), araba ile taşıma, nakil.

ὀχθέω-ῶ (*fut.* -ήσω), üzülmek; gücenmek, kırılmak; kızmak, sinirlenmek, öfkeye kapılmak, öfkelenmek, hiddetlenmek.

ὄχθη, ης, ἡ (*f.*), ırmak kıyısı, sahil; kaya; tepe.

ὄχθος, ου, ὁ (*m.*), dik kıyı, dik bayır; tepe; dağ.

ὀχλέω-ῶ, kımıldatmak, hareket ettirmek, oynatmak; tedirgin etmek, rahatını kaçırmak; sarsmak, hırpalamak.

ὀχληρός, ά, όν (*adj.*), can sıkıcı, tedirgin edici, rahatsız edici, usandırıcı, bıktırıcı; yorucu.

ὀχληρῶς (*adv.*), can sıkıcı, bıktırıcı bir şekilde; usandırarak.

ὀχλίζω, bir levye ile kaldırmak; güçlükle hareket ettirmek, kımıldatmak.

ὀχλικός, ή, όν (*adj.*), halk+, halkla ilgili, halka ait; kamusal; avam.

ὀχλικῶς (*adv.*), halkın zevkine göre.

ὄχλος, ου, ὁ (*m.*), ayak takımı, avam, kalabalık; gürültü patırtı, kargaşa, karışıklık.

ὀχλώδης, ης, ες (*adj.*), halk+, halkı ilgilendiren, halkla ilgili, halka ait; gürültülü; popüler, halka özgü, basit, sade.

ὀχμάζω (*aor.* ὤχμασα), bağlamak, zincire vurmak; kapalı tutmak.

ὄχος, ου, ὁ (*m.*), veya ὄχος, ους, τό (*n.*), taşıt, araba.

ὀχυρός, ά, όν (*adj.*), güçlü, kuvvetli; şiddetli, çetin.

ὀχυρόω-ῶ (*pass. pl. pf.* ὠχυρώμην), güçlendirmek, kuvvetlendirmek.

ὀχύρωμα, ατος, τό (*n.*), sur, duvar.

ὄψ, *gen.* ὀπός, *dat.* ὀπί, *acc.* ὄπα, ἡ (*f.*), insan sesi; bir tanrının sesi; söz; dil.

ὀψάομαι-ῶμαι, ekmekle birlikte sebze veya et yemeği yemek.

ὀψέ (*adv./praep.*), sonra, uzun zaman sonra, daha sonra; -dıktan uzun zaman sonra, çok geç; akşam || *comp.* ὀψίτερον, *sup.* ὀψιαίτατα.

ὀψείω (yalnızca *praes.*), görmek istemek; -e meraklı olmak, çok istemek.

ὀψιγαμίου γραφή veya δίκη, ἡ (*f.*), reşit olduktan sonra evlilik için imzalanan akit.

ὀψίγαμος, ου, ὁ, ἡ (*adj.*), geç evlenmiş.

ὀψίγονος, ος, ον (*adj.*), soyundan gelenler (çocuklar, torunlar); geç doğan, yaşlı anne babadan doğan; son doğan, yani en genç.

ὄψιζω, geç yapmak; geç gelmek || *med.* ὄψιζομαι (ὠψίσθην), gecikmek, geç kalmak; akşam geç gelmek.

ὀψιμαθέω-ῶ, geç okumak, geç öğrenim görmek.

ὀψιμαθής, ής, ές (*adj.*), öğrenmeye geç başlayan.

ὀψιμαθία, ας, ἡ (*f.*), geç edinilmiş bilgi.

ὄψιμος, ος, ον (*adj.*), geç; yeni.

ὄψις, εως, ἡ (*f.*), görüş, bakış; görme, bakma; görünüş.

ὀψιτέλεστος, ος, ον (*adj.*), uzun zaman sonra tamamlanan.

ὄψομαι: ὁράω-ῶ *fut.*

ὄψον, ου, τό (*n.*), ateşte hazırlanan her çeşit yemek, aş.

ὀψοποιέω-ῶ, yemek hazırlamak || *med.* kendisi için yemek hazırlamak.

ὀψοποιΐα, ας, ἡ (*f.*), yemek pişirme, aşçılık.

ὀψοποιϊκός, ή, όν (*adj.*), aşçılık+; aşçılıkla, yemek hazırlamayla ilgili || (*subst.*) ἡ ὀψοποιϊκή (*scil.* τέχνη), yemek sanatı, aşçılık.

ὀψοποιός, οῦ, ὁ (*m.*), aşçı.

ὀψοφαγέω-ῶ, pişmiş yiyecekler yemek; gurme olmak.

(1) ὀψώνιον, ου, τό (*n.*), erzak, zahire.

(2) ὀψώνιον, ου, τό (*n.*), para veya azık sağlama.

Π, π

Π, π (πῖ), *pi*, Eski Yunan alfabesinin on altıncı harfi; π' = 80; ͵π = 80.000.

πάγη, ης, ἡ (*f.*), file, ağ; tuzak.

παγήσομαι: πήγνυμι *II. fut.*

πάγιος, α, ον (*adj.*), sabit; dayanıklı, sağlam.

παγίως (*adv.*), sağlam bir şekilde; iyice, adamakıllı.

πάγκακος, ος, ον (*adj.*), çok kötü, çok fena; zararlı, zarar veren, zararı dokunan; uğursuz, meşum; ölümcül.

πάγκαλος, η, ον (*adj.*), her bakımdan güzel, görkemli, olağanüstü, göz kamaştırıcı, göz alıcı, muhteşem.

παγκάλως (*adv.*), mükemmel biçimde, olağanüstü şekilde; kusursuz bir şekilde.

πάγκαρπος, ος, ον (*adj.*), her çeşit meyve veren; her çeşit meyve bakımından zengin.

πάγκοινος, ος, ον (*adj.*), herkes için ortak, genel, umumi.

παγκρατής, ής, ές (*adj.*), gücü sınırsız, sonsuz olan; Zeus, Apollon ve Athena'nın epiteti.

παγκρατιάζω, pankras güreşine tutuşmak, pankras güreşi yapmak.

παγκράτιον, ου, τό (*n.*), pankras.

πάγος, ου, ὁ (*m.*), kayalık; tepe, dağ.

πάγχυ (*adv.*), tam olarak, tamamen, bütünüyle, büsbütün.

πάθη, ης, ἡ (*f.*), hareketsiz olma, pasiflik, durgunluk; üzüntü, acı; hastalık.

πάθημα, ατος, τό (*n.*), kötü anlamda bedeni ve ruhu etkileyen her olay; hastalık, rahatsızlık; felaket, belâ; büyük üzüntü, mutsuzluk.

παθητικός, ή, όν (*adj.*), hissedilebilir, algılanabilir; duygulu, hassas; dokunaklı, etkili; acıklı, üzücü.

παθητικῶς (*adv.*), dokunaklı, etkili, acıklı bir şekilde.

παθητός, ή, όν (*adj.*), acı çeken, duyarlı, duygulu, hassas.

παθολογέω-ῶ, duygulardan veya hastalıklardan söz etmek.

πάθος, εος-ους, τό (*n.*), insanın içinde bulunduğu çeşitli duygu durumları: zevk, aşk, acıma; (kötü anlamda) üzüntü, ıstırap, acı; öfke, nefret, kin; olay, hadise; deneyim, tecrübe; felaket; (hitabette) dokunaklı, etkili ifade; (tragedya için) etkili, dokunaklı konu.

παιάν, παιᾶνος, ὁ (*m.*), *paian*, tanrılar, özellikle Apollon için söylenen ilahi.

παιανίζω, *paian* söylemek (→ παιάν).

παιγνία, ας, ἡ (*f.*), oyun; eğlence; şaka.

παιγνιήμων, ων, ον (*adj.*), şakayı seven, şakadan hoşlanan; neşeli, şen.

παίγνιον, ου, τό (*n.*), oynamaya yarayan şey, oyuncak.

παιδαγωγέω-ῶ (*fut.* ήσω, *aor.* πεπαιδαγώγηκα), çocukla ilgilenmek ve eğitimini yaptırmak; bir çocuk gibi idare etmek.

παιδαγωγία, ας, ἡ (*f.*), çocuk eğitimi, çocuk yetiştirme.

παιδαγωγικός, ή, όν (*adj.*), çocuk eğitimiyle ilgili.

παιδαγωγικῶς (*adv.*), bir *paidogogos* gibi (→ παιδαγωγός).

παιδαγωγός, οῦ, ὁ (*m.*), *paidogogos*, çocuğu eğitmekle yükümlü olan, ayrıca *gymnasion*'a veya *palaistra*'ya giderken ona eşlik eden köle.

παιδεία, ας, ἡ (*f.*), çocuk eğitimi, terbiyesi; eğitim.

παίδειος veya παιδεῖος, ος, ον (*adj.*), çocuk+, çocukla veya çocuklarla ilgili, çocuğa ait.

παίδευμα, ατος, τό (*n.*), öğrenci, talebe; çıraklık; bilgi, bilim.

παίδευσις, εως, ἡ (*f.*), çocuk eğitimi, çocuk yetiştirme; eğitim.

παιδευτής, οῦ, ὁ (*m.*), hoca, öğretmen.

παιδευτικός, ή, όν (*adj.*), eğitim+, eğitim ile ilgili, eğitime ait.

παιδεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ἐπαίδευσα, *pf.* πεπαίδευκα), yetiştirmek, eğitmek, terbiye etmek.

παιδιά, ᾶς, ἡ (*f.*), oyun, eğlence.

παιδικός, ή, όν (*adj.*), çocuk+, çocukla ilgili, çocuğa ait.

παιδικῶς (*adv.*), çocuk tarzında, çocukça; şakayla.

παιδίον, ου, τό (*n.*), yedi yaşın altındaki küçük çocuk (erkek veya kız çocuğu); genç köle, küçük köle; çocuk hastalığı.

παιδίσκη, ης, ἡ (*f.*), küçük kız çocuğu; genç hizmetçi kız veya köle.

παιδίσκος, ου, ὁ (*m.*), küçük erkek çocuk.

παιδνός, ή, όν (*adj.*), çocuk+, çocukla ilgili, çocukça || (*subst.*) ὁ παιδνός, çocuk.

παιδοβοσκός, ός, όν (*adj.*), çocukları besleyen, çocukları büyüten.

παιδογονία, ας, ἡ (*f.*), çocuk doğurma, çocuk dünyaya getirme.

παιδόγονια, ας, ἡ (*f.*), bir çocuğun doğumunu kutlamak için yapılan kutlama.

παιδογόνος, ος, ον (*adj.*), çocuk doğuran.

παιδοκτονία, ας, ἡ (*f.*), çocuk öldürme, çocuk katli.

παιδοκτόνος, ος, όν (*adj.*), çocuk öldüren, çocuklarını öldüren, çocuk katili.

παιδοποιέω-ῶ (*aor.* ἐπαιδοποίησα; *pass. pf.* πεπαιδοποίημαι), çocuk yapmak; evlâtlık olarak almak.

παιδοποιός, ός, όν (*adj.*), çocuk doğuran.

παιδοτριβέω-ῶ, çocuklara bedensel egzersiz yaptırmak, bedensel egzersizlerle yetiştirmek.

παιδοτρίβης, ου, ὁ (*m.*), *paidotribes*, beden eğitimi öğretmeni.

παιδοτροφέω-ῶ, çocuk büyütmek, çocuk yetiştirmek, çocuk beslemek.

παιδοτροφία, ας, ἡ (*f.*), çocuk büyütme, besleme.

παιδότροφος, ος, όν (*adj.*), çocuk büyüten, çocuk yetiştiren, çocuk besleyen.

παιδοφονεύς, έως, ὁ (*m*), çocuk katili.

παιδοφονία, ας, ἡ (*f.*), çocuk öldürme, çocuk katletme.

παιδοφόνος, ος, ον (*adj.*), çocuk öldüren, çocuk katili.

παίζω (*fut.* παίσομαι, *l. aor.* ἔπαισα ve ἔπαιξα, *pf.* πέπαικα; *pass. aor.* ἐπαίχθην, *pf.* πέπαισμαι ve πέπαιγμαι), oynamak, eğlenmek, şaka yapmak.

παιπαλόεις, εσσα, εν (*adj.*), sarp, yalçın; aşılmaz, geçilmez.

παῖς, παιδός, ὁ, ἡ (*m./f.*), çocuk; hizmetkâr.

παίω (*fut.* παίσω veya παιήσω, *aor.* ἔπαισα, *pf.* πέπαικα; *pass. aor.* ἐπαίσθην, *pf.* πέπαισμαι), dövmek, vurmak.

(1) παιώνιος, ος, α, ον (*adj.*), iyileştirmeye özgü; iyileştirici, tedavi edici; sağlığa iyi gelen || (*subst.*) ὁ παιώνιος, hekim.

(2) παιώνιος, α, ον (*adj.*), zafer şarkısına benzeyen, *paian*'a benzeyen.

πακτόω-ῶ, sağlam bir şekilde tutturmak, tespit etmek.

πάλαι (*adv.*), eskiden, bir zamanlar, vaktiyle.

παλαιγενής, ής, ές (*adj.*), uzun zaman önce doğan, yaşlı; eski.

παλαιός, ά, όν (*adj.*), yaşlı; eski, antik || *comp.* παλαίτερος, *sup.* παλαίτατος.

παλαιότης, ητος, ἡ (*f.*), eskilik.

παλαιόφρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, deneyimli, tecrübeli, görmüş geçirmiş; bilgili.

παλαιόω-ῶ (*aor.* ἐπαλαίωσα, *pf.* πεπαλαίωκα), yaşlandırmak || *pass.* yaşlanmak, ihtiyarlamak, kocamak; geçerliliği kalmamak, yürürlükten düşmek; ortadan kaybolmak, yitmek; (kanunu) yürürlükten kaldırmak.

πάλαισμα, ατος, τό (*n.*), güreş; kurnazlık, hile.

παλαισμοσύνη, ης, ἡ (*f.*), güreş, güreşçilik.

παλαιστέω-ῶ, elinin içiyle itmek.

παλαιστής, οῦ, ὁ (*m.*), güreşçi; rakip, hasım.

παλαιστικός, ή, όν (*adj.*), güreşle veya güreşçilerle ilgili.

παλαίστρα, ας, ἡ (*f.*), *palaistra*, güreş yapılan yer.

παλαιστροφύλαξ, ακος, ὁ (*m.*), *gymnasion*'u veya güreşi denetleyen kimse.

παλαίτατος: (*sup.*) → παλαιός.

παλαίτερος: (*comp.*) → παλαιός.

παλαίφατος, ος, ον (*adj.*), uzun zaman önceden bildiren veya kehanette bulunan; uzun zamandan beri söz edilen; ünlü, meşhur, tanınmış.

παλαίχθων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, bir ülkede uzun zamandan beri oturan, bir ülkenin yerlisi.

παλαίω (*fut.* -αίσω, *aor.* ἐπάλαισα, *pf.* πεπάλαικα; *pass. aor.* ἐπα-

λαίσθην, *pf.* πεπάλασμαι), güreşmek, dövüşmek.

παλαίωσις, εως, ἡ (*f.*), yaşlanma, ihtiyarlama, kocama; eskimişlik, yıpranmışlık.

παλαμάομαι-ῶμαι, elleriyle yapmak; yapmak, gerçekleştirmek, icra etmek; uygulamak.

παλάμη, ης, ἡ (*f.*), el içi, aya; el; sanat.

παλαμναῖος, α, ον (*adj.*), elleri kana bulanmış, bir cinayetin kanıyla kirlenmiş.

παλάσσω (*fut.* -άξω), sallayarak karıştırmak, çalkalamak; bir sıvı (çamur, kan vs) sıçratmak, bulaştırmak.

παλεύω, tuzağa düşürmek; baştan çıkarmak, ayartmak, kandırmak.

πάλη, ης, ἡ (*f.*), güreş; yarışma, müsabaka.

παλιγγενεσία, ας, ἡ (*f.*), yeniden doğuş, yeniden canlanma, rönesans.

παλιμπλάζομαι (yalnızca *pass. aor. part.* παλιμπλαγθείς), başladığı yere dönmek, dönüp dolaşıp aynı noktaya gelmek.

πάλιν (*adv.*), (zaman için) yine, yeniden, tekrar; geri, geriye; aksine, tersine.

Παλλάς, άδος, ἡ (*f.*), Pallas, Tanrıça Athena'nın bir adı.

πάλλω (*imp.* ἔπαλλον, *aor.* ἔπηλα, *pf.* πέπηλα; *pass. pf.* πέπαλμαι), sarsmak, sallamak; fırlatmak, atmak; sıçramak, zıplamak || *med.* πάλλομαι (*aor.* ἐπλάμην, *pf.* πέπαλμαι), sıçramak, zıplamak, atlamak; sevinçten zıplamak; korkudan titremek.

πάλος, ου, ὁ (*m.*), kura, ad çekme; kurada düşen pay, hisse; πάλῳ λαχεῖν, kurayla elde etmek, kurada kazanmak.

παλτόν, οῦ, τό (*n.*), mızrak, kargı.

παλτός, ή, όν (*adj.*), fırlatılan || (*subst.*) παλτὸν πῦρ, şimşek, yıldırım.

παλύνω, yaymak, kaplamak, örtmek.

πάμμηνος, ου, ἡ (*adj.*), (*scil.* σελήνη), dolunay.

παμμήτωρ, ορος, ἡ (*adj.*) iyi anne, özverili anne, fedakâr anne; her şeyin anası (toprak).

παμμιγής, ής, ές (*adj.*), karışık unsurlardan oluşan, karışık, karma.

πάμμορος, ος, ον (*adj.*), çok talihsiz, çok şanssız; çok mutsuz, çok bedbaht.

παμπάλαιος, ος, ον (*adj.*), tamamen eski, çok eski.

πάμπαν (*adv.*), tamamen, bütünüyle, büsbütün.

παμπληθής, ής, ές (*adj.*), yığın halinde, kitle halinde; birçok.

παμπλήρης, ης, ες (*adj.*), tamamen dolu, dopdolu.

πάμπολυς, -πόλλη, -πολυ, *gen.* -πόλλου, çok sayıda, çok bol, sonsuz.

παμπόνηρος, ος, ον (*adj.*), tamamen kötü, bütünüyle kötü, çok kötü.

παμπονήρως (*adv.*), tamamen kötü bir şekilde, bütünüyle kötü bir şekilde.

Παμφυλία, ας, ἡ (*f.*), Pamphylia, Küçükasya'da bir bölge adı.

Παμφύλιος, α, ον (*adj.*), Pamphylia+, Pamphylia ile ilgili, Pamphylia'ya ait; Pamphylialı; (*subst.*) οἱ Παμφύλοι, Pamphylialılar.

πάμφυλος, ος, ον (*adj.*), bütün *phyle*'lerden oluşan.

πάμψυχος, ος, ον (*adj.*), capcanlı, tamamen canlı.

Πάν, Πανός, ὁ (*m.*), Pan, bir kır tanrısı.

Παναθήναια, ων, τά (*n. plur.*), *Panathenaia*, Atina'da Tanrıça Athena onuruna yapılan şenlikler.

Παναθηναϊκός, ή, όν (*adj.*), Panathenaia Şenlikleri ile ilgili.

πανδημεί (*adv.*), tüm halkla birlikte; kitle halinde, topluluk halinde.

πανδημία, ας, ἡ (*f.*), bütün halk.

πανδήμιος, ος, ον (*adj.*), bütün halk için ortak; halkla ilgili, halka ait, kamusal; genel, umumi.

πάνδημος, ος, ον (*adj.*), bütün halkı içine alan, bütün halk için ortak, kamusal.

πάνδικος, ος, ον (*adj.*), bütünüyle doğru, tamamen doğru.

πανδίκως (*adv.*), kesinlikle, şüphesiz, hiç şüphe yok ki, kuşkusuz.

πανδοκεῖον, ου, τό (*n.*), han.

πανδοκέω-ῶ, tamamen kendi üstüne almak, tamamen yüklenmek.

πάνδοκος, ος, ον (*adj.*), herkesi kabul eden; konuksever, misafirperver.

Πανδώρα, ας, *Ion.* ης, ἡ (*f.*), Pandora.

Πανέλληνες, ων, οἱ (*m. plur.*), (*dat.* Πανέλλησι) tüm Hellenler, bütün Hellenler birlikte.

Πανελλήνιος, α, ον (*adj.*), tüm Hellenlerin koruyucusu (Zeus'un epiteti).

πανηγυριάρχης, ου, ὁ (*m.*), *panegyriarkhes*, ulusal bir şenliğe başkanlık eden kişi.

πανηγυρίζω, ulusal bir şenlik kutlamak veya düzenlemek; ulusal bir şenlikte bir övgü söylevi vermek.

πανηγυρικός, ή, όν (*adj.*), ulusal bir şenlikle ilgili; (stil için) gösterişli, şatafatlı, tumturaklı.

πανηγυρικῶς (*adv.*), ulusal bir şenlikte gibi.

πανήγυρις, εως, ἡ (*f.*), bütün halkın bir araya geldiği toplantı; ulusal şenlik.

πανηγυρισμός, οῦ, ὁ (*m.*), bir şenliğin kutlanması; kutlama.

πανηγυριστής, οῦ, ὁ (*m.*), bir şenliğe giden, bir şenliğe katılan kimse.

πανημέριος, α, ον (*adj.*), bütün gün hareket eden.

πανήμερος, ος, ον (*adj.*), bütün gün süren; her gün.

πάνθηρ, ηρος, ὁ (*m.*), panter.

Πανικός, ή, όν (*adj.*), Pan ile ilgili, Pan'a ait; panik, büyük korku.

Πανίωνες, ων, οἱ (*m. plur.*), Ionialıların tümü.

Πανιώνια, ων, τά (*n. plur.*), bütün Ionialılar tarafından kutlanan şenlik.

παννυχίζω, bir gece şenliği kutlamak.

παννύχιος, α, ον (*adj.*), bütün gece süren, gece boyunca devam eden.

παννυχίς, ίδος, ἡ (*f.*), gece şenliği; bir gecelik süre.

πάννυχος, ος, ον (*adj.*), bütün gece süren, gece boyunca devam eden.

πανοικία, ας, ἡ (*f.*), bütün ev.

πανοίκιος, ος, ον (*adj.*), bütün evle ilgili; bütün aileyle ilgili.

πανοπλία, ας, ἡ (*f.*), bir *hoplites*'in tüm teçhizatı (kalkan, zırh ve silahları).

πάνοπλος, ος, ον (*adj.*), ağır silahlı; tüm koruma silahlarını donanmış.

πανόπτης, ου, ὁ (*adj.*), her şeyi gören (Helios veya Zeus için).

πανουργέω-ῶ (*pf.* πεπανούρηκα), sinsi olmak; gizlice hazırlamak; kötü olmak.

πανούργημα, ατος, τό (*n.*), kötülük; sinsilik, kalleşlik belirtisi.

πανουργία, ας, ἡ (*f.*), ustalık, maharet, hüner; bilgelik; (kötü anlamda) kötülük, fenalık; sinsilik, kalleşlik.

πανοῦργος, ος, ον (*adj.*), usta, becerikli, hünerli, maharetli, mahir || *comp.* πανουργέστερος, *sup.* -ότατος.

πανούργως (*adv.*), ustalıkla, beceriyle, hünerle, maharetle.

πάνοψιος, ος, ον (*adj.*), parlak; herkesçe görülen.

πανσέληνος, ος, ον (*adj.*), dolunay+, dolunayla ilgili, dolunaya ait.

πάνσεμνος, ος, ον (*adj.*), çok saygın, itibarlı.

πανστρατιά, ᾶς, ἡ (*f.*), ordunun tamamı, bütün ordu.

παντάπασι(ν) (*adv.*), tamamen, bütünüyle; kuşkusuz, şüphesiz.

πντάχῇ veya πανταχῆ (*adv.*), her tarafta, her yerde.

πανταχόθεν (*adv.*), her taraftan, her yerden.

πανταχόθι (*adv.*) → πανταχοῦ.

πανταχοῖ (*adv.*), her taraftan, her yandan.

πανταχόσε (*adv.*), her tarafa, her yöne.

πανταχοῦ (*adv.*), her tarafta, her yerde.

πανταχῶς (*adv.*), her şekilde.

παντέλεια, ας, ἡ (*f.*), tamamlama, bitirme; tamamlanma; Pythagorasçılarda 10 sayısı.

παντελής, ής, ές (*adj.*), her şeyi gerçekleştiren (Zeus); tamamen bitmiş, sonuçlanmış; εἰς τὸ παντελές, tamamen, tam olarak, büsbütün; tam, eksiksiz, mükemmel.

παντελῶς (*adv.*), kusursuz olarak, eksiksiz olarak, tam olarak; mükemmel bir biçimde.

παντερπής, ής, ές (*adj.*), herkesin hoşuna giden, herkesi büyüleyen.

παντοδαπός, ή, όν (*adj.*), her ülkeden; her aileden.

πάντοθε, *poet.* πάντοθεν (*adv.*), her taraftan, her yandan.

παντοῖος, α, ον (*adj.*), her türden, her çeşitten; farklı, çeşitli.

παντοίως (*adv.*), ne olursa olsun, her halükârda.

παντοκράτωρ, ορος, ὁ, (*adj.*), sınırsız güç sahibi, mutlak güç sahibi.

παντόμιμος, ου, ὁ (*m.*), pandomim oyuncusu, yani (yalnızca hareketlerle oynayan) oyuncu.

παντόπτης, ου, ὁ, (*adj.*) her şeyi gören.

πάντοσε (*adv.*), her yere, her yerde.

πάνποτε (*adv.*), her zaman, daima, hep.

πάντως (*adv.*), tamamen; kuşkusuz, şüphesiz, kesinlikle; her durumda.

πάνυ (*adv.*), tamamıyla, tamamen; çok.

παπαῖ (*interj.*), fiziksel acıdan kaynaklanan çığlık; şaşkınlık, hayret çığlığı veya sevinç çığlığı.

παππάζω, tatlı, yumuşak bir sesle baba demek.

πάππος, ου, ὁ (*m.*), dede, büyükbaba.

παππῷος, α, ον (*adj.*), ata+, atalarla ilgili, atalara ait.

παπταίνω (*fut.* -ανῶ, *aor.* ἐπάπτηνα), (*poet.*) korku ile bakmak, korkarak bakmak.

παρά (*adv.* ve *praep.*), (*gen.* ile) yanına, yakınına, yakınında; (*dat.* ile) yanına, yakınına; (*acc.* ile) -e doğru, - boyunca, -in yakınında.

παραβαίνω (*fut.* -βήσομαι, *II. aor.* παρέβην, *pf.* παραβέβηκα; *pass.* παραβαίνομαι, *aor.* παρεβάθην, *pf.* παραβέβασμαι), yanında yürümek, ilerlemek; unutmak, ihmal etmek, savsaklamak, önemsememek.

παραβάλλω (*fut.* -βαλῶ, *II. aor.* παρέβαλον), atmak; emanet etmek, bırakmak; yol göstermek, kılavuzluk etmek, rehberlik etmek; tehlikeye atmak, tehlikeye sokmak, tehlikeye maruz bırakmak; aldatmak; kıyaslamak, karşılaştırmak, mukayese etmek; yaklaşmak; sunmak || *med.* yaklaşmak, yakınına gitmek, içine girmek; paralel hale getirmek; götürmek, kılavuzluk etmek; (*intrans.*) kendini tehlikeye atmak.

παράβασις, εως, ἡ (*f.*), aşma; (*mec.*) sınırı aşma, geçme; ilerleme, yürüme; (tiyatroda) *parabasis*, komedyada koronun ve koro başkanının izleyicilerle konuşması.

παραβάσκω (*imp.* 3. *pers. sing.* παρέβασκε), giden bir arabanın yanında ilerlemek veya üzerinde durmak.

παραβάτης, ου, ὁ (*m.*), yanında ilerleyen kimse; bir savaş arabasının üzerinde, arabacının yanında bulunan savaşçı.

παραβατός, ή, όν (*adj.*), hiçe sayılabilen, çiğnenebilen, ihlâl edilebilen.

παραβιάζομαι, şiddet kullanmak, şiddete başvurmak, cebir kullanmak.

παραβιασμός, οῦ, ὁ (*m.*), şiddet kullanma, zor kullanma, zorlama, cebir.

παραβλέπω, içinden, arasından bakmak; tepeden bakmak, hor görmek, hakir görmek, küçümsemek.

παράβλεψις, εως, ἡ (*f.*), -in içinden veya arasından bakma.

παράβλημα, ατος, τό (*n.*), siper, barikat.

παραβλώσκω (yalnızca *poet. pf.* 3. *pers. sing.* παρμέμβλωκε veya παρμέμβλωκεν), (*dat.* ile) birinin yardımına gelmek, yardımına koşmak.

παραβοηθέω-ῶ, yardım getirmek, yardımına koşmak, yardıma gelmek.

παραβολή, ῆς, ἡ (*f.*), karşılaştırma, kıyaslama; ilişki, benzeme, benzerlik; çarpışma, karşılaşma; doğru yoldan ayırma.

παράβολος, ος, ον (*adj.*), atak, cüretkâr; cesur, korkusuz, yürekli; τό

παράβολον, cesur karar.

παραβόλως (*adv.*), cesaretle, cesurca, korkusuzca, korkmadan, çekinmeden.

παραγγελία, ας, ἡ (*f.*), askeri bir emrin iletilmesi.

παραγγέλλω (*aor.* παρήγγειλα), bir düşünceyi veya haberi iletmek, verilen emri iletmek; emretmek, buyurmak, talimat vermek; çağırmak, davet etmek.

παράγγελμα, ατος, τό (*n.*), emir, buyruk, talimat.

παράγγελσις, εως, ἡ (*f.*), emir, buyruk, talimat, irade; komuta.

παράγειος, ος, ον (*adj.*), toprak komşusu.

παραγίγνομαι, *Ion.* ve *Eski Att.* παραγίνομαι (*fut.* παραγενήσομαι, *II. aor.* παρεγενόμην), yanına gelmek; yardıma gelmek, yardıma koşmak; ansızın gelmek, birdenbire gelmek.

παραγιγνώσκω ve παραγινώσκω (*fut.* παραγνώσομαι), ayrıca öğrenmek, bilmek, karar vermek; âdil olmayan bir karar vermek; haksız olarak, haksız yere karar vermek; yanlış bir kanıya varmak, kötü yargılamak.

παράγραμμα, ατος, τό (*n.*), ek hüküm, ek kayıt.

παραγραφή, ῆς, ἡ (*f.*), yana yazılan şey.

παραγράφω, yanına yazmak, - boyunca yazmak; yıkmak, harap etmek, mahvetmek, yıkıntı haline getirmek, yıkmak, ortadan kaldırmak.

παραγυμνόω-ῶ, ortaya çıkarmak, ortaya koymak, göstermek; açıklamak, izah etmek.

παράγω (*II. aor.* παρήγαγον), başka bir yöne çevirmek, yolunu değiştirmek, başka bir yere doğru götürmek.

παραγωγή, ῆς, ἡ (*f.*), götürme, yol gösterme; - boyunca gemiyle gitme, denizden gitmek.

παραγώγως (*adv.*), saparak, yolundan çıkarak.

παραδακρύω, (*dat.* ile) birinin yanında, karşısında ağlamak.

παραδαρθάνω, (*dat.* ile) birinin yanında uyumak.

παράδειγμα, -ατος, τό (*n.*), örnek, misal, model.

παραδειγματίζω, model olarak önermek, örnek göstermek, örnek vermek, misal göstermek; örnek olmak.

παραδείκνυμι, göstermek, açıklamak, ortaya koymak; karşılaştırmak, kıyaslamak.

παραδεικνύω (yalnızca *praes.* ve *imp.* παρεδείκνυον) → παραδείκνυμι.

παράδεισος, ου, ὁ (*m.*), park; Cennet.

παραδέχομαι, elden teslim almak, almak; kabul etmek, karşılamak.

παραδηλόω-ῶ, - izlenimini, kanısını uyandırmak; - demek istemek, - anlamına gelmek.

παραδιαιτάομαι-ῶμαι, yanında yaşamak, yakınında yaşamak.

παραδίδωμι (*fut.* παραδώσω), teslim etmek, devretmek, bırakmak; emanet etmek.

παραδιηγέομαι-οῦμαι, sırası gelmişken göstermek, bu arada göstermek; sergilemek, teşhir etmek.

παραδιοικέω-ῶ, bir başkasıyla birlikte yönetmek, ortak olarak yönetmek.

παραδοξολογία, ας, ἡ (*f.*), inanılmaz veya olağanüstü şeylerin öyküsü.

παράδοξος, ος, ον (*adj.*), beklenenin aksine, olağanüstü, olağandışı, alışılmamış, garip, tuhaf, acayip.

παραδόξως (*adv.*), alışılmamış bir biçimde; garip bir tarzda.

παραδοχή, ῆς, ἡ (*f.*), devralma; kabul.

παραδράω-ῶ (*ep. praes. sub. 3. pers. plur.* -δρώωσι), hizmet etmek.

παράδρομος, ος, ον (*adj.*), yanında, yakınında koşan.

παράδυσις, εως, ἡ (*f.*), kayarak, sızarak girmek.

παραδύω, (yalnızca *med.* παραδύομαι, *fut.* -ύσομαι, *II. aor.* παρέδυν), kayarak içine girmek, sızmak.

παραδωσείω (yalnızca *praes.*), ele vermek, teslim etmek niyetinde olmak.

παραείδω, (*dat.* ile), birinin yanında şarkı söylemek, şarkı söyleyerek birine eşlik etmek.

παραείρω (*fut.* -αερῶ, *aor.* παρήειρα; *pass. aor.* παρηέρθην), yanına kaldırmak veya asmak.

παραζάω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.* παρέζαονῶν), (*dat.* ile), birinin yanında, yakınında yaşamak, yaşamını biriyle paylaşmak, ömrünü birlikte geçirmek.

παραζεύγνυμι, yanına bağlamak; yanına tutturmak, asmak.

παράζευξις, εως, ἡ (*f.*), katma, ekleme, ilave.

παραζητέω-ῶ, boşuna aramak, boş yere aramak.

παραζώννυμι *med.* kemerine asılı olarak taşımak, kemerine asmak.

παραθαλάσσιος, *Att.* παραθάλαττιος, α, ον (*adj.*), deniz üzerinde bulunan; deniz+, denizsel, denizle ilgili.

παραθάλπω, ısıtmak, kızdırmak; şiddetlendirmek, coşturmak.

παραθαρρύνω, *Eski Att.* παραθαρσύνω, cesaret vermek, cesaretlendirmek; güven, itimat vermek.

παραθεάομαι-εῶμαι, karşılaştırmak, kıyaslamak.

παρατέλγω, yatıştırmak, dindirmek, sakinleştirmek, teskin etmek.

παραθερμαίνω, aşırı ısıtmak, çok ısıtmak.

παράθερμος, ος, ον (*adj.*), çok fazla veya çok hızlı ısınan.

παράθεσις, εως, ἡ (*f.*), yanına koyma, yaklaştırma, yaklaşma; komşuluk, yakınlık; (kelimeleri) yan yana getirme, dizme; karşılaştırma, kıyaslama, mukayese etme.

παραθέω-ῶ (*dat.* ile) birinin yanına, yakınına koşmak; (*acc.* ile) - boyunca koşmak.

παραθεωρέω-ῶ, karşılaştırmak, kıyaslamak, mukayese etmek; bir yana bırakmak, ihmal etmek, önemsememek, önem vermemek, aldırmamak.

παραθεώρησις, εως, ἡ (*f.*), yanında veya yakınında gözlemlemek, gözlem yapmak.

παραθήκη, ης, ἡ (*f.*), ek, ilave; emanet edilen şey, emanet; rehine, tutsak.

παράθυρος, ου, ἡ (*f.*), yan kapı; gizli kapı.

παραίνεσις, εως, ἡ (*f.*), cesaretlendirme, yüreklendirme, teşvik; öneri, öğüt, tavsiye, nasihat; talimat, direktif.

παραινέω-ῶ (*imp.* παρῄνουν, *fut.* παραινέσω nadiren παραινέσομαι, *aor.* παρῄνησα, *pf.* παρῄνηκα; *pass. aor.* παρῃνέθην, *pf.* παρῄνημαι), cesaretlendirmek, yüreklendirmek, teşvik etmek; öneride bulunmak, öğüt vermek, nasihat vermek; talimat vermek.

παραίρεσις, εως, ἡ (*f.*), alma, alıp götürme, kaçırma.

παραιρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *II. aor.* παρεῖλον, *pf.* παρῄρηκα), alıp götürme, elinden alma, kaçırma || *med.* (bir kenti) zaptetmek, almak, ele geçirmek.

παραισθάνομαι (*gen.* ile), yavaş yavaş anlamak, fark etmek, görmek; yanılmak, aldanmak.

παραιτέομαι-οῦμαι (*imp.* παρῃτούμην, *fut.* παραιτήσομαι, *aor.* παρῃτησάμην, *pf.* παρῄτημαι), dualarla istemek veya elde etmek; birinden (*acc.*) bir şey (*acc.*) rica etmek, istemek; reddetmek, kabul etmemek; kovmak, başından savmak, defetmek.

παραίτησις, εως, ἡ (*f.*), bir kötülüğü uzaklaştırmak için dua etme, yakarma; özür dileme; reddetme, kabul etmeme.

παραιτητής, οῦ, ὁ (*adj.*), yalvaran, af dileyen; bir başkası için yardım dileyen.

παραιτητός, ή, όν (*adj.*), dualarla yatıştırılan, dualarla uzaklaştırılması gereken; bağışlanabilir, affedilebilir.

παραίτιος, ος veya α, ον (*adj.*), (*gen.* ile) -den sorumlu, suçlu; bir şeyin nedeni, kaynağı olan; -i yapan; (*gen.* ile) -e suç ortağı olan.

παρακαθέζομαι, yanında veya yakınında oturmak, bulunmak.

παρακαθεύδω, yanında yatmak, yanında uyumak.

παρακάθημαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*) yanında oturmak.

παρακαθίζω, *Att.* (*fut.* -ιῶ), (*dat.* ile) birinin yanında oturmak || *med.* (*fut.* -ίσομαι, *Att.* -ιοῦμαι veya -ιζήσομαι, *aor.* παρεκαθισάμην), birinin yanında, yakınında oturmak; kendi yanına oturtmak.

παρακαθίημι, düşürmek, düşmesine izin vermek.

παρακαθίστημι (*fut.* -καταστήσω, *aor.* -κατέστησα), yanına koymak, yerleştirmek.

παρακαίριος, ος, ον ve παράκαιρος, ος, ον (*adj.*), sırasız, zamansız, mevsimsiz, yersiz, yakışıksız, münasebetsiz; suçlu.

παρακαίρως (*adv.*), zamansız, mevsimsiz, olmayacak bir zamanda, yersiz.

παρακαίω (*fut.* -καύσω, *aor.* παρέκηα), yanında yaktırmak, ayrıca yaktırmak.

παρακαλέω-ῶ, yanına çağırmak, çağırtmak, davet etmek; yardımına çağırmak; rica etmek; cesaretlendirmek, yüreklendirmek; kışkırtmak.

παρακαλπάζω, okşamak, hafifçe dokunmak; dalkavukluk etmek, pohpohlamak.

παρακάλυμμα, ατος, τό (*n.*), örtü; halı.

παρακαλύπτω, örtmek; saklamak, gizlemek, belli etmemek || *med.* saklanmak, gizlenmek; gözlerini kapamak; yüzünü örtmek.

παρακαταβάλλω, yanına koymak || *med.* koymak; önermek, teklif etmek.

παρακαταθήκη, ης, ἡ (*f.*), birine emanet edilen para.

παρακατάκειμαι (*dat.* ile) birinin yanında yatmak, uzanmak, yani (yemek) masasında bulunmak.

παρακατακλίνω, (*dat.* ile) yanına yatırmak || *pass.* yanında yatmak.

παρακαταλέγομαι (*II. aor. 3. pers. sing.* παρκατέλεκτο), (*dat.* ile) birinin yanında yatmak.

παρακαταλείπω, (*dat.* ile), birinin yanına bırakmak, birinin yanında bırakmak.

παρακαταλογή, ῆς, ἡ (*f.*), ezbere okumada tonun ve ritmin değişmesi.

παρακατατίθεμαι (*fut.* -καταθήσομαι), emanet etmek, teslim etmek; bırakmak, terk etmek.

παρακατέχω (*fut.* -καθέξω, *aor.* -κατέσχον), alıkoymak, tutmak, bırakmamak.

παρακατοικίζω, (*dat.* ile) birini -in yanına, yanında oturtmak.

παράκειμαι, birinin yanına yatmak; birinin yanında bulunmak; biriyle yakın ilişkisi olmak.

παρακειμένως (*adv.*), benzer biçimde; hemen, derhal; bundan böyle, artık.

παρακέλευσις, εως, ἡ (*f.*), talimat, direktif; öneri, öğüt, tavsiye, nasihat; yüreklendirme, cesaretlendirme, teşvik.

παρακέλευσμα, ατος, τό ve παρακελευσμός, οῦ, ὁ (*m.*), teşvik, yüreklendirme, cesaretlendirme.

παρακελευστός, ή, όν (*adj.*), -e katılan; taraftar, yandaş; entrikayla seçilen.

παρακελεύω, emir vermek, emretmek, talimat vermek, buyurmak || *med.* παρακελεύομαι, emir vermek, emretmek, buyurmak; cesaretlendirmek, yüreklendirmek, teşvik etmek.

παρακινδύνευσις, εως, ἡ (*f.*), aşırı cesaret, ataklık, cüretkârlık; gözü peklik, korkusuzluk; aldırmazlık.

παρακινδυνευτικός, ή, όν (*adj.*), atak, cüretkâr; gözüpek, yürekli.

παρακινδυνεύω, korkusuzca kendini tehlikeye atmak, tehlikeye atılmak.

παρακινέω-ῶ, yerini değiştirmek; rahatsız etmek, rahatını bozmak; kışkırtmak; altüst etmek.

παρακλείω, dışarı çıkarmak, atmak, kovmak; kapatmak, hapsetmek.

παράκλησις, εως, ἡ (*f.*), yakarış, yalvarış, dua; cesaretlendirme, yüreklendirme, teşvik.

παρακλητικός, ή, όν (*adj.*), cesaretlendirmeyle, yüreklendirmeyle ilgili.

παράκλητος, ου, ὁ (*m.*), yardıma çağrılan kişi; savunucu, avukat.

παρακλίνω (bir yatakta) yanında yatmak; (başını, vücudunu) yana eğmek; yoldan çıkarmak, doğru yoldan ayırmak.

παρακλίτης, ου, ὁ (*m.*), birinin yanında yatan, yatak arkadaşı; sofra arkadaşı.

παρακμάζω, gençlik çağını tamamlamak, olgunluk çağında olmak.

παρακμή, ῆς, ἡ (*f.*), azalma; güçsüzleşme, zayıflama; düşme; (bir hastalığın) gücünü kaybetmesi.

παρακοίτης, ου, ὁ (*m.*), eş (koca).

παράκοιτις, ιος, ἡ eş (karı).

παρακολουθέω-ῶ, (*dat.* ile) yakından izlemek, peşinden gitmek; düşünce bakımından izlemek, bir düşünceyi izlemek.

παρακομιδή, ῆς, ἡ (*f.*), taşıma, nakil; geçiş; yolculuk; yol.

παρακομίζω, boyunca taşımak; eşlik etmek, refakat etmek, yanında gitmek || *med.* kendisi için taşımak, nakletmek.

παρακόπτω, sahte para basmak; aldatmak, kandırmak; bozmak, değiştirmek; sakatlamak.

παράκουσμα, ατος, τό (*n.*), kötü anlaşılan veya işitilen şey.

παρακούω, biri konuşurken tesadüfen işitmek, tesadüfen öğrenmek, rastlantı sonucu öğrenmek

παρακρεμάννυμι (*aor. part.* παρακρεμάσας), yanına, yakınına asmak.

παράκρημνος, ος, ον (*adj.*), dik, sarp, yalçın.

παρακρίνω, birbiri yanına dizmek, sıralamak.

παράκρουσις, εως, ἡ (*f.*), söz dinlememe, itaatsizlik, boyun eğmeme.

παρακρούω, hile yapmak, aldatmak, yanıltmak || *med.* aldatmak, kandırmak, yanıltmak; saf dışı bırakmak, kendinden uzaklaştırmak; reddetmek, kabul etmemek.

παρακρύπτω, yanına saklamak, gizlemek || *med.* saklanmak, gizlenmek.

παρακτάομαι-ῶμαι, -in yanında başka bir şey elde etmek, ayrıca başka bir şey kazanmak.

παράκτιος, α veya ος, ον (*adj.*), deniz kıyısında bulunan, deniz kıyısındaki.

παρακύπτω, bakmak için eğilmek, eğilerek bakmak; dikkatlice bakmak, incelemek, tetkik etmek; geçerken bakmak, gelişigüzel bakmak.

παραλαμβάνω (*fut.* παραλήψομαι, *II. aor.* παρέλαβον), yanına almak, kabul etmek, karşılamak; miras olarak almak; öğrenmek, bilgi almak; yüklenmek, üstlenmek, kendi üstüne almak.

παραλανθάνω (*II. aor.* παρέλαθον), birinden gizli bir şey yapmak, birinin haberi olmadan bir şey yapmak.

παραλέγομαι (*fut.* -λέξομαι, *aor.* -ελεξάμην, *II. aor.* -ελεγόμην), (*dat.* ile) (erkek için) birinin yanında yatmak; (kadın için) birinin eşi olmak.

παραλέγω, tesadüfen, rastlantı sonucu olarak söylemek; saçmalamak, saçma sapan konuşmak; saçlarını, tüylerini birer birer yolmak.

παραλείπω (*pf.* παραλέλοιπα), bir yana bırakmak; ihmal etmek, savsaklamak, önem vermemek, önemsememek; kendini - ile yükümlü görmemek; bir öyküde, konuşmada -i unutmak; λόγον τινί παρ.: sözü birine bırakmak.

παράλειψις, εως, ἡ (*f.*), ihmal, savsaklama, önem vermeme, önemsememe.

παραληρέω-ῶ, gelişigüzel, rastgele konuşmak; saçmalamak, saçma sapan konuşmak, boş konuşmak.

παραλήρημα, ατος, τό (*n.*), gelişigüzel, rastgele konuşma; gevezelik, boş konuşma; saçmalama; saçma sapan söz.

παραλήρησις, εως, ἡ (*f.*), gelişigüzel konuşan, rastgele konuşan kimse; saçmalayan, saçma sapan konuşan kimse.

παράληψις, εως, ἡ (*f.*), eline alma; toplama; öğretim, ders.

παράλιος, α veya ος, ον (*adj.*), deniz kıyısında bulunan, denize yakın; denizle ilgili; ἡ παραλία (*scil.* χώρα), deniz kıyısı, kıyı; οἱ παράλιοι, kıyıda oturanlar.

παραλλαγή, ῆς, ἡ (*f.*), ateşle haberleşme, işaret verme.

παράλλαγμα, ατος, τό (*n.*), art arda geliş, birbirini izleme; değişiklik, ayrım, fark.

παραλλάξ (*adv.*), sırayla, art arda, peşpeşe, dönüşümlü olarak; düzensiz olarak, intizamsız olarak.

παράλλαξις, εως, ἡ (*f.*), dönüşümlü hareket, art arda yapılan hareket; değişiklik.

παραλλάσσω, *Att.* -άττω (*pf.* παρήλλαχα), sırayla bir duygudan bir başkasına geçmek; yer değiştirmek; kaçınmak, sakınmak.

παράλληλος, ος, ον (*adj.*), paralel, koşut.

παραλληλότης, ητος, ἡ (*f.*), paralellik, koşutluk; benzerlik.

παραλλήλως (*adv.*), paralel olarak, koşut olarak; aynı biçimde, aynı tarzda.

παραλογίζομαι, yanlış çıkarım yapmak; yanlış hesap yapmak; temelsiz bir kanıtla aldatmak; kandırmak, aldatmak.

παραλογισμός, οῦ, ὁ (*m.*), yanlış çıkarım; aldatma, kandırma.

παραλογιστής, οῦ, ὁ (*m.*), yanlış çıkarımlarla aldatan, kandıran kimse.

παράλογος, ος, ον (*adj.*), beklenmeyen, beklenmedik; alışılmamış, alışılmadık; saçma.

πάραλος, ος, ον (*adj.*), deniz kıyısında bulunan; denizci.

παραλυπέω-ῶ, üzmek, canını sıkmak; zarar vermek, zarara neden olmak, zarara uğratmak.

παράλυσις, εως, ἡ (*f.*), açığa vurma, ifşa etme; gevşeme; felç, inme.

παραλύω, gizlice açmak; (organ veya kas için) felç etmek, felce uğratmak; güçsüzleştirmek, gücünü azaltmak, zayıflatmak; çözmek, serbest bırakmak; kurtarmak, özgür bırakmak; birini (*acc.*) -den (*gen.*) muaf tut-

mak, ayrı tutmak || *med.* bir tehlikeyi kendinden uzaklaştırmak, gidermek, bertaraf etmek.

παραμασήτης, ου, ὁ (*m.*), asalak, parazit.

παραμείβω, değiş tokuş, takas etmek; değiştirmek; (zaman için) akmak, geçmek.

παραμελέω-ῶ, bir yana bırakmak, ihmal etmek, savsaklamak, önemsememek; terk etmek, bırakmak.

παραμένω, (*dat.* ile) birinin yanında kalmak; birine sadık olmak, kendini birine adamak; hayatta kalmak, sağ kalmak, yaşamak.

παραμετρέω-ῶ, ölçmek, ölçüp biçmek; karşılaştırmak, kıyaslamak, mukayese etmek.

παραμήκης, ης, ες (*adj.*), uzunlamasına, boyuna olan; uzatılmış, uzamış.

παραμίγνυμι ve παραμιγνύω (*pass. pf.* παραμέμιγμαι), karıştırmak, karmak, harman yapmak.

παραμιμνῄσκομαι (*pf.* παραμέμνημαι), (*gen.* ile) hatırlatmak, anımsatmak; söz etmek, belirtmek.

παραμίξ (*adv.*), karmakarışık, darmadağın bir biçimde.

παραμίσγω (yalnızca *praes.* ve *imp.*) → παραμίγνυμι.

παραμονή, ῆς, ἡ (*f.*), kalma; devam etme, sürme; süreklilik, devamlılık.

παραμόνιμος, ος, ον (*adj.*), sürekli yanında olan; direnen, sebat eden, sebatkâr.

παραμπέχω, ileri sürmek; kanıt veya neden olarak göstermek; bahane etmek, bahane olarak göstermek.

παραμυθέομαι-οῦμαι, cesaretlendirmek, yüreklendirmek, teşvik etmek; öğüt vermek, nasihat vermek; yatıştırmak, sakinleştirmek, teskin etmek.

παραμυθία, ας, ἡ (*f.*), cesaretlendirme, yüreklendirme, teşvik; yatıştırma, teskin etme; teselli, avunma, avuntu; ikna etme, inandırma.

παραμύθιον, ου, τό (*n.*) → παραμυθία.

παραμυκάομαι-ῶμαι, yanında, çevresinde böğürmek (sığır gibi hayvanlar için).

παραναγι(γ)νώσκω, yanında okumak; yüksek sesle okumak.

παραναλίσκω (*fut.* παραναλώσω; *pass. aor.* παραναλώθην), boşu boşuna harcamak, gereği yokken, zamansız harcamak || *pass.* boşu boşuna harcanmak.

παρανέω, (*dat.* ile), - boyunca yüzmek, -in ötesine yüzmek.

παρανήχομαι (*fut.* -νήξομαι, *aor.* παρενηξάμην), kıyı boyunca yüzmek.

παρανικάω-ῶ, yenmek, galip gelmek, zafer kazanmak.

παρανίσχω (*imp.* -ανῖσχον), yanında, yakınında dikmek; yükseltmek.

παρανοέω-ῶ, yanlış anlamak; aklı karışık olmak.

παράνοια, ας, ἡ (*f.*), çılgınlık, delilik.

παρανοίγνυμι, yavaş yavaş açmak, aralamak.

παρανοίγω → παρανοίγνυμι.

παρανομέω-ῶ (*imp.* παρενόμουν, *pl. pf.* παρανενόμηκα yasaya aykırı davranmak, yasayı ihlâl etmek, yasayı çiğnemek, yasaya uymamak.

παρανόμημα, ατος, τό (*n.*), yasaya aykırı davranış, hareket.

παρανομία, ας, ἡ (*f.*), yasa ihlâli, yasaya uymama, yasayı çiğneme.

παράνομος, ος, ον (*adj.*), yasal, kanuni olmayan; yasadışı, gayrimeşru.

παρανόμως (*adv.*), yasaya, kanuna aykırı olarak.

παράνοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), aklını kaybetmiş, deli, çılgın, kaçık.

πάραντα (*adv.*), eğik olarak, enlemesine, enine, yanlamasına.

παρανυκτερεύω, (*dat.* ile) geceyi birinin yanında geçirmek.

παραπαίω, yanına vurmak; haksız yere vurmak; amacı olmamak.

παράπαν (*adv.*), tamamen, tam olarak, bütünüyle, büsbütün.

παραπαφίσκω (*II. aor.* παρήπαφον), baştan çıkartmak, kandırmak, ayartmak.

παραπείθω (*pass. pf.* παραπέπεισμαι), yavaş yavaş ikna etmek; sonunda ikna etmek; sahte akıl yürütmelerle kandırmak.

παραπέμπω, eşlik etmek, yanında gitmek, refakat etmek; (kendini bir şeye) bırakmak.

παραπετάννυμι, önüne veya önünde açmak; karşısında açmak.

παραπέτασμα, ατος, τό (*n.*), örtü; manto.

παραπέτομαι, yanından uçmak; kaçıp kurtulmak.

παραπήγνυμι, çakmak suretiyle, çakarak yanına bağlamak veya tutturmak.

παραπίπτω (*fut.* παραπεσοῦμαι, *II. aor.* παρέπεσον), yanına düşürmek; aniden karşılaşmak; önünden geçmek.

παραπλάζω (*fut.* -πλάγξω, *aor.* παρέπλαγξα; *pass. aor.* παρεπλάγχθην), aklını yitirmek, delirmek; aklını karıştırmak.

παράπλειος, ος veya α, ον (*adj.*), hemen hemen dolu, nerdeyse dolu.

παραπλέω, yakınında veya boyunca deniz yolculuğu yapmak, (denizde) bir yerden başka bir yere gitmek, kıyı boyunca seyretmek.

παράπληκτος, ος, ον (*adj.*), delirmiş, aklını yitirmiş; kısmen felç olmuş.

παραπλήξ, ῆγος, ὁ ve ἡ (*adj.*), dalgalarla dövülen, dalgaların dövdüğü.

παραπλήσιος, α veya ος, ον (*dat.* ile) -e benzeyen, -i andıran, benzer, eş, yakın.

παραπλησίως (*adv.*), hemen hemen benzer biçimde, aşağı yukarı aynı şekilde.

παραποδίζω, engellemek, engel olmak, mâni olmak, köstek olmak, kösteklemek.

παραποιέω-ῶ, - gibi yapmak; taklit etmek, öykünmek.

παροπόλλυμι, -in yanında, -i de kaybetmek, yitirmek || *med.* tamamen yok olmak, ortadan kalkmak.

παραπομπή, ῆς, ἡ (*f.*), eşlik etme, yanında gitme, refakat; kortej.

παραπορεύομαι, birinin yanında yürümek, eşlik etmek; ilerlemek; - boyunca geçmek.

παραποτάμιος, ος, ον (*adj.*), bir nehrin, ırmağın yakınında, yanında bulunan, oturan.

παραπράσσω, *Att.* -πράττω, gerektiğinden farklı davranmak, -in aksine davranmak.

παραπρεσβεία, ας, ἡ (*f.*), beceriksiz veya sadakatsiz elçilik.

παραπρεσβεύω, elçilik yaparken rüşvet almak.

παραπταίω (*pf. part.* παρεπταικώς), yanlış adım atmak, yanılmak, aldanmak.

παράπτω (yalnızca *med.*) geçerken dokunmak, hafifçe dokunmak, şöyle bir dokunmak.

παράπτωμα, ατος, τό (*n.*), başarısızlık, muvaffakiyetsizlik; hata, yanılgı.

παράπτωσις, εως, ἡ (*f.*), yanına düşme veya uzanma; hata, yanılgı.

παραρρέω (*fut.* -ρρεύσομαι, *II. aor.* παρερρύην, *pf.* παρερρύηκα), karşısında veya boyunca akmak; kaybolmak; unutulmak.

παραρρήγνυμι (*fut.* -ρρήξω, *pf.* παρέρρωγα; *pass. II. aor.* παρερράγην), bir hattı yarmak, kırmak.

παραρρητός, ή, όν (*adj.*), ikna edilebilir; yumuşatılabilir; bükülebilir, eğilebilir.

παραρρίπτω, önüne atmak.

παράρρυμα, ατος, τό (*n.*), örtü; geminin yanlarına insanları korumak için gerilen örtü.

παραρτάω-ῶ, yanına asmak.

παρασάγγης, ου, ὁ (*m.*), *parasanges*, yani fersah; Pers uzunluk ölçüsü, yaklaşık 30 *stadion*.

παρασάττω, kaplamak; kürkle örtmek.

παράσειρος, ος, ον (*adj.*), bir yularla bağlı.

παρασείω, (ellerini) sallamak, oynatmak.

παρασημαίνω (*pass. pf. part.* -σεσημασμένος), yanına işaret koymak.

παράσημον, ου, τό (*n.*), parola.

παράσημος, ος, ον (*adj.*), (para için) sahte; garip, tuhaf, acayip, alışılmamış.

παρασιτέω-ῶ, birinin yanında veya evinde yemek yemek, aynı masada yemek yemek; asalak olmak.

παρασιτία, ας, ἡ (*f.*), asalaklık.

παράσιτος, ου, ὁ (*m.*), asalak, parazit.

παρασκευάζω (*fut.* -άσω, *aor.* παρεσκεύασα), hazırlamak, düzenlemek || *med.* ve *pass.* hazırlanmak.

παρασκεύασμα, ατος, τό (*n.*), hazırlık, alıştırma, egzersiz.

παρασκευαστής, οῦ, ὁ (*m.*), hazırlayıcı kimse, yani hizmetçi, hizmetkâr.

παρασκευαστικός, ή, όν (*adj.*), hazırlayan, hazırlayıcı; hazırlık.

παρασκευή, ῆς, ἡ (*f.*), hazırlık; savaş hazırlığı; donanım; konuşmaya hazırlık; entrika, düzen, dalavere, oyun.

παρασκηνέω-ῶ ve παρασκηνόω-ῶ, çadır komşusu olmak veya aynı çadırı paylaşmak; komşu olmak.

παρασκοπέω-ῶ, (*gen.* ile), içinden, arasından bakmak; yanlış anlamak.

παρασκώπτω, geçerken şaka yapmak, hafifçe takılmak, şaka yollu konuşmak.

παρασπάω-ῶ, yanına çekmek; sürüklemek.

παρασπίζω, korumak; (*dat.* ile) birine arkadaş, yoldaş olmak.

παρασπονδέω-ῶ, bir anlaşmayı bozmak; sözünü tutmamak, yeminini bozmak.

παράσπονδος, ος, ον (*adj.*), bir antlaşmaya aykırı.

παρασταδόν (*adv.*), yanında durarak.

παραστάς, άδος, ἡ (*f.*), kapı ve pencere pervazı, söve.

παράστασις, εως, ἡ (*f.*), yanına veya gözlerinin önüne koyma, malların (satış için) dizilmesi, sergilenmesi, teşhir.

παραστατέω-ῶ, (*dat.* ile) birinin yanında bulunmak, hazır olmak; yardımına koşmak, yardım etmek.

παραστάτης, ου, ὁ (*m.*), yardımcı, yardım eden kimse; destek, dayanak.

παραστάτις, ιδος, ἡ (*f.*), yardıma hazır olan kadın veya tanrıça.

παραστείχω (*II. aor.* παρέστιχον), yanından, önünden geçirmek, boyunca geçirmek; girmek, içine girmek; (*gen.* ile) -e yaklaşmak, -in yanına gitmek.

παραστρατηγέω-ῶ, komutanlığa karışmak, müdahale etmek; bir komutanın yardımcısı olmak.

παραστρέφω (*fut.* -στρέψω; *pass. pf.* παρέστραμμαι), yolunu değiştirmek, yolundan ayırmak, yönünü değiştirmek, yoldan çıkarmak; eğmek, bükmek.

παρασυγγραφέω-ῶ, yazılı bir antlaşmayı bozmak.

παρασφάλλω, yolundan ayırmak, yolundan saptırmak; başka yöne çevirmek.

παρασχίζω, yarmak, yarıp geçmek; içinden geçmek, katetmek.

παράταξις, εως, ἡ (*f.*), bir orduyu savaş düzenine sokmak, savaş düzenine göre yerleştirmek.

παρατάσσω, *Att.* -άττω, savaş düzenine sokmak; yanyana sıralamak, yanyana dizmek.

παρατείνω (*fut.* -τενῶ, *aor.* παρέτεινα, *pf.* παρατέτακα), genişletmek, yaymak; π. ὀνόματα, kelimeleri yavaş telâffuz etmek.

παρατείχισμα, ατος, τό (*n.*), - boyunca uzanan sur.

παρατεκταίνω, yanında inşa etmek || *med.* παρατεκταίνομαι, sahte olarak yapmak; değiştirmek, bozmak.

παρατηρέω-ῶ, incelemek, tetkik etmek, dikkatle bakmak; gözlemlemek, gözlemek.

παρατήρησις, εως, ἡ (*f.*), gözlem, inceleme, tetkik.

παρατίθημι, sunmak, takdim etmek; karşılaştırmak, kıyaslamak, mukayese etmek.

παρατρέπω, yönünü değiştirmek, başka yöne çevirmek; (bir kararnameyi) değiştirmek.

παρατρέφω, kendi yanında beslemek.

παρατρέχω (*fut.* παραδραμοῦμαι; *II. aor.* παρέδραμον), -in yanından koşarak geçmek, boyunca koşmak.

παρατρέω-ῶ (*ep. aor.* παρέτρεσσα), titreyerek kaçmak.

παρατρίβω, cilâlamak, parlatmak.

παρατροπέω-ῶ (yalnızca *praes. part.*), nutuklarla kandırmaya çalışmak.

παρατροπή, ῆς, ἡ (*f.*), yolunu değiştirme, yolundan ayırma, başka yöne çevirme.

παράτροπος, ος, ον (*gen.* ile) -den uzaklaştıran; caydıran, vazgeçiren.

παρατρωπάω-ῶ → παρατρέπω.

παρατυγχάνω (*fut.* -τεύξομαι, *II. aor.* παρέτυχον, *pf.* παρατετύχηκα veya παρατέτευχα), yanında bulunmak; kapsamında olmak.

παραυδάω-ῶ, sözlerle teselli etmek, avutmak; öğüt vermek, nasihat vermek.

πάραυλος, ος, ον (*adj.*), yanında oturan; açık havada, kırlarda oturan.

παραυτά (*adv.*), hemen, derhal.

παραυτίκα (*adv.*), hemen, derhal.

παραφαίνω, geçerken göstermek, şöyle bir göstermek; aydınlatarak eşlik etmek; meşalelerle eşlik etmek || *med.* ve *pass.* beklenilmeyen bir şekilde, ansızın ortaya çıkmak.

παράφασις, εως, ἡ (*f.*), cesaretlendirme, yüreklendirme, teşvik; öneri, öğüt, tavsiye, nasihat.

παραφέρω (*fut.* παροίσω, *aor.* παρήνεγκα), önüne taşımak, hizmet etmek.

παραφεύγω (*II. aor. inf.* παρφυγέειν), - boyunca kaçarak uzaklaşmak.

παράφημι, öneride bulunmak, öğüt vermek, nasihat etmek, tavsiyede bulunmak || *med.* bir yalanla aldatmak, kandırmak.

παραφθάνω (*II. aor.* παρέφθην, *ep. opt. 3. pers. sing.* παραφθαίησι, *part.* παραφθάς, *med. part.* παραφθάμενος), geçmek, arkada bırakmak, birinden önce gelmek.

παραφθέγγομαι, ayrıca konuşmak; sözünü kesmek; belirsiz konuşmak, üstü kapalı sözlerle konuşmak; gizli olarak konuşmak.

παραφθείρω (*pf.* παρέφθορα; *pass. II. aor.* παρεφθάρην), kısmen bozmak, bulaştırmak, kirletmek.

παραφορέω-ῶ, (*dat.* ile) önüne taşımak; getirmek || *med.* kendisi için getirmek, yığmak.

παράφορος, ος, ον (*adj.*), -in dışında bulunan, -den ayrılan, sapan; sallanan; kararsız, tereddüt eden.

παράφραγμα, ατος, τό (*n.*), bariyer, engel, mâni.

παραφρονέω-ῶ, mantıksız olmak, mantığa uygun davranmamak, aklı başında olmamak; çılgın olmak.

παραφρόνιμος, ος, ον (*adj.*), mantıksız; duyarsız; çılgın.

παραφροσύνη, ης, ἡ (*f.*), akılsızlık; çılgınlık, delilik.

παραφρυκτωρέω-ῶ, düşmanla işaretler aracılığıyla haberleşmek.

παράφρων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, mantıksız, akla aykırı, akıl dışı, us dışı; sağduyudan yoksun; çılgın.

παραφύλασσω, *Att.* -αττω, dikkat etmek, kollamak, korumak; nöbet tutmak || *med.* gözetmek, gözetim altında tutmak, kollamak, bakmak, denetlemek.

παραφυτεύω, yanında veya yakınında ekmek, yanında veya yakınında dikmek.

παραφύω yanında, yakınında doğurtmak; (*intrans.*: *II. aor.* παρέφυν, *pf.* παραπέφυκα; *med.* παραφύομαι), yanında büyümek.

παραφωνέω-ῶ, bağırarak araya girmek, sözünü kesmek.

παραχειμάζω, kışı bir yerde geçirmek, kışlamak.

παραχέω-ῶ (*aor.* παρέχεα; *pass. aor.* παρεχέθην veya παρεχύθην, *pf.* παρακέχυμαι), dökmek.

παραχράομαι-ῶμαι, kötü kullanmak, kötüye kullanmak.

παραχρῆμα (*adv.*), hemen, derhal, şu anda.

παραχωρέω-ῶ, bir yerden uzaklaşmak, yerini bırakmak; boyun eğmek, itaat etmek.

παραχώρησις, εως, ἡ (*f.*), geri çekilme; terk, bırakma, ayrılma.

παραψάλλω, telli bir çalgıya hafifçe dokunmak.

παράψαυσις, εως, ἡ (*f.*), hafifçe dokunmak, ellemek, el gezdirmek; şöyle bir incelemek.

παραψαύω (*pf.* παρέψαυκα), hafifçe dokunmak, el gezdirmek; şöyle bir incelemek.

παραψυχή, ῆς, ἡ (*f.*), yatıştırma, sakinleştirme, teskin etme; teselli, avunma, avuntu.

παραψύχω, soğutmak, serinletmek || *med.* yatıştırmak, sakinleştirmek, teskin etmek; teselli etmek, avutmak.

πάρδαλις, εως, ἡ (*f.*), pars, panter, leopar.

παρδαλωτός, ή, όν (*adj.*), panter, pars, leopar gibi benekli.

πάρδος, ου, ὁ (*m.*), leopar, pars, panter.

παρεγγράφω, yanına yazmak; bir listeye kaydetmek, yazmak.

παρεγγυάω-ῶ (*imp.* παρηγγύων, *fut.* παρηγγυήσω, *aor.* παρηγγύησα), güvence olarak vermek, teminat olarak vermek; nakletmek, geçirmek, iletmek; (*inf.* ile) -mesini istemek, emretmek, buyurmak; (*inf.* ile) -mek için kendini cesaretlendirmek || *med.* (*inf.* ile) -mesini istemek, emretmek, buyurmak.

παρεγγυή, ῆς, ἡ (*f.*), parola.

παρεγγύησις, εως, ἡ (*f.*), parolanın iletilmesi; yönerge, buyruk, talimat, direktif.

παρεγκελεύομαι, cesaretlendirmek, yüreklendirmek, teşvik etmek.

παρεγκλίνω, yanına uzanmak, yanına yatmak.

παρέγκλισις, εως, ἡ (*f.*), yana eğilme.

παρεγχειρέω-ῶ, (aklın veya adaletin, doğruluğun dışında) el uzatmak, el koymak.

παρεδρεύω (*pf.* παρήδρευκα), yanına oturmak, yanında oturmak.

πάρεδρος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), yanında oturan kimse, yani arkadaş, dost.

παρέζομαι, (*praes. imperat. 2. pers. sing.* παρέζεο, *part.* παρεζόμενος, *imp. 3. pers. sing.* παρέζετο), yanında veya yakınında oturmak.

παρειά, ᾶς, ἡ (*f.*), yanak (genellikle *plur.*).

παρεικάζω, karşılaştırmak, kıyaslamak, mukayese etmek; benzetmek.

παρείκω, vermek; olanak sağlamak, izin vermek, müsaade etmek.

(1) πάρειμι (*imp.* παρῆν, *Att.* παρῆ, *fut.* παρέσομαι), hazır bulunmak, yanına gelmek, yardımına gelmek.

(2) πάρειμι (*inf.* παριέναι, *imp.* παρῄειν), yanından geçmek, boyunca geçmek, aşmak, katetmek; yola devam etmek.

παρείρω (yalnızca *praes.*), yavaşça içine sokmak; karıştırmak.

παρεισγραφή, ῆς, ἡ (*f.*), gizlice veya hileli bir şekilde kaydetme.

παρεισδέχομαι, ek olarak almak.

παρείσδυσις, εως, ἡ (*f.*), kaçak olarak, gizli olarak girme; nüfuz etme, sızma.

παρεισδύω, genellikle *med.* kullanılır: παρεισδύομαι (*fut.* -δύσομαι, *II. aor.* παρεισέδυν), kaçak olarak girmek, içine sızmak, nüfuz etmek.

παρεισέρχομαι, kaçak olarak girmek.

παρεισοδεύω, (εἰς ve *acc.* ile) -e doğru, -de ilerlemek, yürümek.

παρεισπέμπω, gizlice göndermek, yollamak.

παρεισρέω, fark edilmeden girmek, sızmak.

παρεισχέω (yalnızca *praes.*), yanına veya üzerine dökmek.

παρέκ veya παρέξ (*adv.*), çok yakında, yakınında; dışarıda, öte yanında, ötesinde; ayrıca, üstelik || (*praep.*), (*gen.* ile), -in dışına, ötesine; (*acc.* ile) birinin haberi olmadan, birinden gizli; -in tersine, aksine; (*gen.* ile) - hariç, -in dışında.

παρεκβαίνω, konuşurken konu dışı ayrıntıya girmek.

παρέκβασις, εως, ἡ (*f.*), sınırları aşma; doğru yoldan ayrılma, sapma.

παρεκδέχομαι, yanlış veya başka şekilde yorumlamak.

παρεκδοχή, ῆς, ἡ (*f.*), yanlış veya başka şekilde yorumlama.

παρεκδύνω (*II. aor. part.* παρεκδύς), gizlice kaçıp kurtulmak, gizlice kaçmak.

παρεκκλίνω, yana sapmak; bir sözcüğü anlamından saptırmak.

παρεκλέγω, toplamak, bir araya getirmek, yığmak.

παρεκλείπω, önemsememek, ihmal etmek, savsaklamak; unutmak.

παρεκπίπτω, ansızın kaçıp kurtulmak; başka bir anlama gelmek.

παρέκτασις, εως, ἡ (*f.*), uzatma, germe.

παρέκτεινω, yana doğru çekmek, genişletmek; germek, gererek uzatmak.

παρεκτρέπω, doğru yoldan ayırmak, saptırmak, başka yöne çevirmek, yolundan döndürmek.

παρεκτρέχω, koşarak bir şeyin ötesine atılmak, ötesine geçmek.

παρεκφέρω (*fut.* -εξοίσω, *aor.* -εξήνεγκα), -in ötesine taşımak, alıp götürmek.

παρελαύνω (*fut.* παρελάσω, *Att. fut.* παρελῶ, *aor.* παρήλασα), geçerken yana itmek; arabayla yanından geçmek, atla geçmek; geçmek, arkada bırakmak.

παρέλκω (*fut.* παρέλξω, *aor.* παρείλκυσα), yana çekmek, yolun dışına çekmek; geciktirmek, geç bırakmak.

παρεμβαίνω, bir yerde ilerlemek, bir şeyin yakınında, yanında ilerlemek.

παρεμβάλλω, ayrıca atmak; bir şeyi başka bir şeye eklemek, katmak, ilave etmek; -in içine, arasına sokmak; savaş düzeninde olmak; kamp kurmak, ordugâh kurmak.

παρεμβολή, ῆς, ἡ (*f.*), ortasına atma; sokma, ekleme.

παρεμμίγνυμι, ayrıca karıştırmak, karmak, katmak, eklemek.

παρεμπίπλημι, aşırı derecede doldurmak; (*gen.* ile) -i gizlice doldurmak.

παρεμπίπτω, bir şeyin yanına düşmek; saldırmak, hücum etmek; aynı zamanda düşmek; -in içine sızmak, işlemek, nüfuz etmek.

παρεμπόρευμα, ατος, τό (*n.*), ikinci derecede olan şey; aksesuar, süs.

παρεμπορεύομαι, ayrıca görüşmek.

παρεμφαίνω (*imp.* παρένεφαινον), göstererek anlatmak.

παρενδύομαι (*II. aor.* παρενέδυν), -in içine yavaşça veya gizlice girmek, sızmak.

παρενείρω, araya sokmak, sıkıştırmak; eklemek, katmak, ilave etmek.

παρενθήκη, ης, ἡ (*f.*), araya girme, müdahale; ekleme, katma, ilave etme.

παρενοχλέω-ῶ (*imp.* -ηνώχλουν, *aor.* -ηνώχλησα; *pass. pf.* -ηνώχλημαι), altüst etmek, allak bullak etmek, karışıklığa neden olmak.

παρένταξις, εως, ἡ (*f.*), araya girme, müdahale; ekleme, katma, ilave etme.

παρεντείνω, kuvvetlice germek, uzatmak.

παρέξειμι, - boyunca geçmek; ötesine geçmek, aşmak.

παρεξελαύνω (*fut.* -ελάσω, *Att. fut.* -ελῶ), atını -in yanına veya ötesine sürmek.

παρεξέρχομαι (*II. aor.* -εξῆλθον), yavaşça veya gizlice çıkmak; -in yanına veya yakınına geçmek.

παρεξίστημι (*aor.* -ἐξέστησα), doğal durumundan çıkarmak; aklını karıştırmak; aklını kaybetmek, delirmek.

παρέξοδος, ου, ἡ (*f.*), yolunu, yönünü değiştirmek; yolundan uzaklaştırmak, saptırmak.

παρεπισκοπέω-ῶ, yanyana koyarak değerlendirmek; karşılaştırmak, kıyaslamak, mukayese etmek.

παρεπιστροφή, ῆς, ἡ (*f.*), dönmek, geriye dönmek.

παρεπιψαύω, hafifçe dokunmak, el gezdirmek; şöyle bir incelemek.

παρέπομαι (*dat.* ile) yakından izlemek, eşlik etmek, yanında gitmek, refakat etmek.

πάρεργον, ου, τό (*n.*), konu dışı bölüm; aksesuar; ek, ekleme, eklenti; olağanüstü, alışılmamış.

πάρεργος, ος, ον (*adj.*), konu dışı olan, aksesuar niteliğinde olan; ikinci derecede olan.

παρέργως (*adv.*), aksesuar gibi, aksesuar olarak; yüzeysel olarak, gelişigüzel, baştan savma, üstünkörü.

παρέρχομαι (*fut.* παρελεύσομαι, *II. aor.* παρῆλθον, *pf.* παρελήλυθα), yanına veya karşısına geçmek; (kuş-

lar için) uçarak geçmek; ötesine geçmek, (zaman için) akmak, geçip gitmek; geride bırakmak.

πάρεσις, εως, ἡ, serbest bırakma, gevşetme; zayıflatma, yumuşatma.

παρετοιμάζω, hazırlamak; giydirip kuşatmak, donatmak.

παρευδοκιμέω-ῶ, birini (ün, şöhret bakımından) geçmek, geride bırakmak.

παρευημερέω-ῶ, birini mutluluk veya önem bakımından geçmek.

παρευθύνω, doğru yolun dışına çevirmek; keyfine göre yönetmek, istediği gibi yönetmek.

παρευνάζω, birinin yanında yatırmak || *pass.* birinin yanında yatmak.

πάρευνος, ος, ον (*adj.*), yatak arkadaşı; eş.

παρεύρεσις, εως, ἡ (*f.*), bahane bulma, bahane, uydurma neden; kurnazlık, dalavere, düzenbazlık.

παρεύρημα, ατος, τό (*n.*), bahane; hayalgücü.

παρευρίσκω, hayal etmek; bulmak, icad etmek.

παρευτακτέω-ῶ, görevini düzenli olarak yapmak.

παρευτρεπίζω, düzenlemek, düzene koymak; iyi hale getirmek, iyileştirmek, düzeltmek; kolay hale getirmek, basitleştirmek.

παρέχω (*fut.* παρέξω, *II. aor.* παρέσχον, *pf.* παρέσχηκα), sağlamak, temin etmek, tedarik etmek; vermek; olanak sağlamak, imkân vermek.

παρηβάω-ῶ (*pf.* παρήβηκα), olgunluk çağını geride bırakmak; gücünü yitirmek, güçten düşmek.

παρηγορέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* παρηγόρησα), yüreklendirmek, cesaretlendirmek, teşvik etmek; teselli etmek, avutmak.

παρηγόρημα, ατος, τό (*n.*), yüreklendirme, cesaretlendirme, teşvik.

παρηγορία, ας, ἡ (*f.*), yüreklendirme, cesaretlendirme, teşvik; teselli, avutma.

παρηγορικός, ή, όν (*adj.*), teselli eden, teselli edici, avutan, avutucu; yatıştıran, yatıştırıcı, sakinleştiren, teskin edici.

παρηγορικῶς (*adv.*), teselli edecek biçimde; yatıştıracak tarzda; sakinleştirici, teskin edici bir şekilde.

παρήγορος, ος, ον (*adj.*), yüreklendiren, cesaretlendiren, teşvik eden; teselli eden, avutan, yatıştıran.

παρηδύνω, yumuşatmak; tatlandırmak.

παρήκω, ilerlemek, dışarı çıkmak; -in yanına kadar yayılmak; -i kaplamak, örtmek.

παρῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ (*adj.*), olgunluk yaşını geçmiş, olgunluk yaşını geride bırakmış olan; gücü azalmış olan, gücünü yitirmiş olan.

πάρημαι (*inf.* παρῆσθαι, *imp.* παρήμην), (*dat.* ile) -in yanında, yakınında oturmak.

παρθένειος, ος, ον (*adj.*), genç kız+, genç kızlarla ilgili || (*subst.*) τὰ παρθένεια, genç kızlardan oluşan koro veya söylediği şarkılar.

παρθενεύω, kızlığını korumak, bâkire kalmak; bir bâkire kadar saf olmak.

παρθενία, ας, ἡ (*f.*), genç kız, bâkire.

Παρθενία, ας, ἡ (*adj.*), Parthenia, Hera'nın bir lâkabı.

παρθενικός, ή, όν (*adj.*), genç kız+, bâkire+; genç kızla, bâkireyle ilgili || (*subst.*) ἡ παρθενική, bâkire.

παρθενικῶς (*adv.*), genç kız gibi; genç kız olarak.

παρθένιος, α, ον (*adj.*), genç kızla ilgili, genç kıza ait; bâkirelikle ilgili, bâkire, evlenmemiş genç kız.

παρθενοκτονία, ας, ἡ (*f.*), genç kız cinayeti, genç bir kızın öldürülmesi.

παρθένος, ου, ἡ (*f.*), bâkire, genç kız.

Παρθενών, ῶνος, ὁ (*m.*), Parthenon, genç kızların dairesi; Tanrıça Athena'nın Atina *akropolis*'indeki tapınağı.

παρίζω, birinin yanına veya yakınına oturtmak; (*dat.* ile) yanına veya yakınına oturmak, yakınında oturmak.

παρίημι (*fut.* παρήσω, *aor.* παρῆκα, *pf.* παρεῖκα; *pass. aor.* παρείθην, *pf.* παρεῖμαι), gitmesine izin vermek, serbest bırakmak.

παριππεύω, atla - boyunca gitmek veya ötesine gitmek; atla eşlik etmek, atla refakat etmek; atla ilerlemek, atla dolaşmak.

παρίστημι (*fut.* παραστήσω, *aor.* παρέστησα, *II. aor.* παρέστην, *pf.* παρέστηκα), -in yanına veya yakınına oturtmak, yerleştirmek, koymak; birinin emrine, hizmetine vermek; karşılaştırmak, kıyaslamak, mukayese etmek; mahkeme karşısına götürmek; esinlemek, ilham vermek.

παροδεύω, yanından geçmek, ötesine geçmek; geride bırakmak, aşmak.

παροδικός, ή, όν (*adj.*), girişle ilgili, girişe ait; kalıcı olmayan, sürekli olmayan, geçici.

παρόδιος, ος, ον (*adj.*), sokakta veya yol üzerinde bulunan; ortak, umumi, herkese ait; atasözü niteliğinde olan, herkesin dilinde olan, dillere destan olan.

παροδίτης, ου, ὁ (*m.*), yolcu.

πάροδος, ου, ἡ (*f.*), yol, geçit; ilerleme.

παροίγνυμι (*fut.* -οίξω, -έῳγα), aralamak, hafifçe açmak, şöyle bir açmak.

πάροιθε, sesli harften önce πάροιθεν (*adv.*), ileri, ileriye; yukarıya; (zaman için) önceden, eskiden.

παροικέω-ῶ (*dat.* ile) yanında, yakınında oturmak, komşu olmak; (*dat.* ile) -de oturmak.

παροίκησις, εως, ἡ (*f.*), komşuluk; ruh göçü.

παροικία, ας, ἡ (*f.*), yabancı bir ülkede bulunma veya oturma.

παροικίζω, (*dat.* ile) yanında, yakınında oturtmak || *med.* koymak, yerleştirmek || *pass.* (*dat.* ile) yanında, yakınında oturmak; komşu olmak.

παροικοδομέω-ῶ (*dat.* ile) -in yanına, yakınına veya yakınında inşa etmek, kurmak.

πάροικος, ος, ον (*adj.*), yanında veya yakınında bulunan; (*gen.* veya *dat.* ile) -e komşu, yakın; komşu; komşuyla ilgili olan; yabancı.

παροιμία, ας, ἡ (*f.*), atasözü, mesel, özdeyiş; örnek alınacak söz veya öykü.

παροιμιάζω, atasözü gibi kullanmak; atasözleriyle konuşmak.

παροιμιακός, ή, όν (*adj.*), atasözü+ atasözüyle ilgili, atasözü niteliğinde, atasözüne benzeyen.

παροιμιώδης, ης, ες (*adj.*), atasözüne benzeyen, atasözü niteliğinde.

παροινέω-ῶ (*imp.* ἐπαρῴνουν, *aor.* ἐπαρῴνησα, *pf.* πεπαρῴνηκα; *pass. aor.* ἐπαρῳνήθην, *pf.* πεπαρῴνημαι), sarhoşluk esnasında yakışıksız sözler söylemek veya hareketler yapmak; yakışıksız, uygunsuz bir şekilde yaşamak.

παροίνιος, ος, ον (*adj.*), sarhoşlukla veya içkili insanlarla ilgili.

πάροινος, ος, ον (*adj.*), içkici, sarhoş, ayyaş.

παροίχομαι (*fut.* -οιχήσομαι, *act. pf.* παρῴχηκα veya παρῴχημαι, *pl. pf.* παρῳχήκειν), ötesine geçmek; kendinden geçmek; kaybolmak, doğru yoldan ayrılmak, uzaklaşmak.

παρολιγωρέω-ῶ, aşağılamak, küçümsemek, hor görmek, hakir görmek; aldırmamak, önemsememek, ihmal etmek, savsaklamak.

παρομοιάζω, (*dat.* ile) benzemek, andırmak.

παρόμοιος, ος veya α, ον (*dat.* ile) -ile benzerliği olan, -e benzeyen, -i andıran; -ile hemen hemen aynı olan.

παρομοιόω-ῶ, benzer hale getirmek, benzetmek; bir tutmak; kendi içinde eritmek, özümlemek; karşılaştırma yoluyla tarif etmek.

παρομοίωσις, εως, ἡ (*f.*), birbirini izleyen iki cümlenin başında veya sonunda bulunan birbirine denk sözcüklerin benzerliği.

παροξύνω, bilemek, keskinleştirmek, şiddetlendirmek; kışkırtmak, tahrik etmek.

παροπλίζω (*pf.* παρώπλικα), silahsızlandırmak, silahsız hale getirmek.

παροπτάω-ῶ, hafifçe kızartmak; hafifçe pişirmek.

παρόρασις, εως, ἡ (*f.*), şöyle bir bakma; ihmal etme, savsaklama, önem vermeme, önemsememe.

παροπατικός, ή, όν (*adj.*), kayıtsızlıkla, önemsemeden bakan; (*gen.* ile) -e aldırmayan, önem vermeyen, -i önemsemeyen.

παροράω-ῶ (*fut.* παρόψομαι, *II. aor.* παρεῖδον, *pf.* παρεόρακα; *pass. aor.* παρώφθην, *pf.* παρῶμμαι), -in ötesine bakmak; fark etmemek, gözden kaçırmak, görmemek; gözünden kaçmak, ihmal etmek, önemsememek, aldırmamak.

παρορέγω, germek, çekmek, çekerek uzatmak.

παρορίζω, sınırlandırmak; sınırları aşmak; sınır dışına itmek.

παρορμάω-ῶ, yüreklendirmek, cesaretlendirmek, teşvik etmek; kışkırtmak, tahrik etmek.

παρορμέω-ῶ, (*dat.* ile) -in yakınında demirlemek, -in yakınına demir atmak.

παρορμίζω, (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), bir gemiyi kıyıya yanaştırmak.

παρορχέομαι-οῦμαι, bir pandomimde rol oynarken şaşırmak, yanılmak.

πάρος (*adv./praep.*), (yer için) önüne, önünde, karşısına, karşısında; (zaman için) önceden, eskiden, vaktiyle, bir zamanlar.

Πάρος, ου, ἡ (*f.*), Paros, Kyklad takımadalarından biri.

παροτρύνω, kışkırtmak, tahrik etmek; uyarmak, ikaz etmek, ihtar etmek, ihtarda bulunmak.

παρουσία, ας, ἡ (*f.*), var olma, hazır olma, bulunma, mevcudiyet; mal, servet.

παροχέω-ῶ (yalnızca *med.*), παροχέομαι-οῦμαι, bir arabanın üzerinde birinin yanında oturmak.

παροχή, ῆς, ἡ (*f.*), mal sağlama; gereç, malzeme.

πάροχος, ου, ὁ (*m.*), yeni evlilere düğün arabasında eşlik eden kişi.

παρρησία, ας, ἡ (*f.*), samimiyetle, açık yüreklilikle, içtenlikle konuşma.

παρρησιάζομαι (*fut.* -άσομαι, *aor.* ἐπαρρησιασάμην; *pass. pf.* πεπαρρησίασμαι), samimiyetle, açık yüreklilikle, içtenlikle konuşmak.

παρῳδέω-ῶ, birini taklit ederek şarkı söylemek; taklit etmek, benzemeye çalışmak.

παρῳδία, ας, ἡ (*f.*), bir şiirin gülünç taklidi, parodi.

παρῳδός, ός, όν (*adj.*), anlaşılmaz sözlerle şarkı söyleyen veya konuşan.

παρωθέω-ῶ (*fut.* -ωθήσω veya -ώσω, *aor.* πάρωσα), geri itmek; kabul etmemek, reddetmek; önem vermemek, önemsememek; küçümsemek, hor görmek, hakir görmek; kovmak.

παρωνυμέω, (*dat.*) -ile benzer bir isme sahip olmak, adını -den almak.

παρωνυμία, ας, ἡ (*f.*), isim benzerliği; (köken veya biçim bakımından), başka bir isimden türeyen ad.

παρωνυμιάζω, aynı formdaki başka bir isimden alınan bir ad vermek.

παρωνύμιος, ος, ον (*adj.*), başka bir isimden ya da benzer bir sözcükten türeyen.

παρώνυμος, ος, ον (*adj.*), benzer bir ad taşıyan; başka bir sözcükten türeyen.

παρωνύμως (*adv.*), bir sözcükten türemek suretiyle.

πάρωρος, ος, ον (*adj.*), mevsim dışı, zamansız, vakitsiz, sırasız, yersiz; uygun olmayan, uygunsuz, yakışıksız.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν (*adj.*), *gen.* παντός, πάσης, παντός, bütün, tüm; her.

πασσαλεύω veya πατταλεύω, bir çiviyle tutturmak, çakmak, tespit etmek.

πάσσω, *Att.* πάττω (*fut.* πάσω, *aor.* ἔπασα; *pass. aor.* ἐπάσθην, *pf.* πέπασμαι), dökmek, saçmak, yaymak.

παστάς, άδος, ἡ (*f.*), mozaikle veya halıyla kaplı salon; yatak odası, özellikle düğün odası, düğün yatağı; bir tapınağın çevresindeki sütunlu galeri; tapınak.

πάσχω (*fut.* πείσομαι, *II. aor.* ἔπαθον, *pf.* πέποντα), bir şey hissetmek, şu ya da bu duyguya kapılmak; ıstırap,

acı çekmek; katlanmak, dayanmak, sabretmek, tahammül etmek; herhangi bir durumda bulunmak.

παταγέω-ῶ, gürültü yapmak, ses çıkarmak; çınlamak, gürlemek; yankılanmak.

πάταγος, ου, ὁ (*m.*), çarpışan iki cismin çıkardığı ses; dişlerin takırdaması; gürültü, patırtı; çatırtı.

πατάσσω, *Att.* πατάττω, iki şeyi birbirine vurmak, çarpmak, tokuşturmak; gümletmek.

(1) πατέω-ῶ genellikle *med.* kullanılır: πατέομαι (*aor.* ἐπασάμην, *pf.* πέπασμαι), yemek yemek.

(2) πατέω-ῶ, ayaklarıyla çiğnemek, özellikle üzüm çiğnemek, üzümün suyunu çıkarmak; yol yürümek, ilerlemek.

πατήρ, πατρός, ὁ (*m.*), baba; ata; ebeveyn (anne baba); bir soyun atası; bir anakentin kurucusu.

πάτος, ου, ὁ (*m.*), adım; yürüyüş; işlek yol; hayvan dışkısı, pisliği.

πάτρα, ας, ἡ (*f.*), yurt, vatan; soy, sülale.

πατραδέλφεια, ης, ἡ (*f.*), babanın kız kardeşi, hala.

πατράδελφος, ου, ὁ (*m.*), babanın erkek kardeşi, amca.

πατρία, ας, ἡ (*f.*), aile; soy, kuşak, nesil; ırk.

πατρικός, ή, όν (*adj.*), baba+, babayla ilgili; babadan kalma, babadan miras olarak alınan.

πατρικῶς (*adv.*), baba gibi, baba olarak.

πάτριος, ος veya α, ον (*adj.*), baba+, babayla ilgili; atalarla ilgili.

πατρίς, ίδος, ἡ (*f.*), vatan, yurt.

πατρίως (*adv.*), ata geleneğine göre.

πατριώτης, ου, ὁ (*adj.*), aynı ülkeden olan; yerli.

πατριωτικός, ή, όν (*adj.*), aynı ülkenin insanlarını ilgilendiren.

πατριῶτις, ῶτιδος (*adj.*), vatan+, vatanla ilgili, vatana ait, vatanı ilgilendiren.

πατρογένειος, ος, ον ve πατρογενής, ής, ές (*adj.*), aynı ülkede doğan; yerli.

πατροδώρητος, ος, ον (*adj.*), baba tarafından armağan olarak verilen.

πατρόθεν (*adv.*), babadan, baba tarafından; baba adına göre; babadan itibaren, baba adından başlayarak.

πατροκτονέω-ῶ, babasını öldürmek.

πατροκτονία, ας, ἡ (*f.*), kişinin babasını öldürmesi, katletmesi.

πατροκτόνος, ος, ον (*adj.*), babasını öldüren, baba katili.

πατρομήτωρ, ορος, ὁ (*m.*), büyükbaba, dede (anne tarafından) || (*subst.*) ἡ πατρομήτωρ, nine, büyükanne.

πατρονομέομαι-οῦμαι, ataların yasa ve geleneklerine uymak; babasının isteğine kanun gibi bakmak.

πατρονομία, ας, ἡ (*f.*), baba otoritesi veya yönetimi.

πατρονόμος, ος, ον (*adj.*), baba otoritesi uygulayan; *patronomos*, Sparta'da bir magistrat adı.

πατροῦχος, ος, ον (*adj.*), babasının bütün malları kendisine miras olarak kalan.

πατροφονεύς, έως, ὁ (*m.*), babasını öldüren kimse, baba katili.

πατροφόνος, ος, ον (*adj.*) → πατροφονεύς.

πάτρων, ωνος, ὁ (*m.*), patron; koruyucu, hami.

πατρωνύμιος, ος, ον (*adj.*), baba adını taşıyan; kalıtsal, kalıtımla ilgili, soydan geçme, ırsi.

πατρῷος, α, ον (*adj.*), baba+, babaya ait, babayla ilgili; ata+, atayla ilgili; babadan gelen, babadan miras kalan.

πάτρως, ωος ve ω, ὁ (*m.*), babanın kardeşi, amca.

παῦλα, ης, ἡ (*f.*), durma, durdurma, dinme; son, bitiş.

παῦρος, ος, ον (*adj.*), az sayıda, küçük; kısa; yoksul, fakir.

Παυσανίας, ου, ὁ (*m.*), Pausanias, ünlü gezi yazarı ve tarihçi.

παυστήρ, ῆρος (*adj.*), (*gen.* ile) -i durduran, -e son veren.

παύω (*imp.* ἔπαυον, *fut.* παύσω, *aor.* ἔπαυσα, *pf.* πέπαυκα; *pass.* *fut.* παυθήσομαι, *aor.* ἐπαύθην, *pf.* πέπαυμαι), (birini) yatıştırmak, alıkoymak, rahatsız etmek, ortadan kaldırmak, öldürmek; durdurmak, sonuçlandırmak, bitirmek || *med.* durmak, son vermek, bırakmak; (*gen.* ile) -den vazgeçmek, caymak.

Παφλαγονία, ας, ἡ (*f.*), Paphlagonia, Küçükasya'da bir bölge.

Παφλαγονικός, ή, όν (*adj.*), Paphlagonia+, Paphlagonia ile ilgili; Paphlagonialı.

πάχνη, ης, ἡ (*f.*), donmuş, buz tutmuş su; buz.

παχνόω-ῶ, kalınlaştırmak, yoğunlaştırmak; dondurmak.

πάχος, εος-ους, τό (*n.*), kalınlık; tıknazlık; şişmanlık.

παχύδερμος, ος, ον (*adj.*), kalın derili; ağır, kalın.

παχυμερής, ής, ές (*adj.*), kalın, iri; sık.

παχυμερῶς (*adv.*), kabaca, kabalıkla, kaba bir biçimde.

παχύνω (*pass.* *aor.* ἐπαχύνθην, *pf.* πεπάχυμμαι veya πεπάχυσμαι), kalınlaştırmak, irileştirmek.

παχύς, εῖα, ύ (*adj.*), sık, kalın; koyu || *comp.* πάσσων, *sup.* πάχιστος.

παχύτης, ητος, ἡ (*f.*), kalınlık; irilik, büyüklük.

πεδανός, ή, όν (*adj.*), yüksek olmayan, alçak; zayıf, cılız.

πεδάω-ῶ, bağlamak; kösteklemek, engellemek, engel olmak, mâni olmak.

πέδη, ης, ἡ (*f.*), ayak bağı, köstek; bukağı.

πεδήτης, ου, ὁ (*m.*), tutuklu.

πεδιάς, άδος (*adj.*) ova+, ovayla igili, ovada olan, ovada bulunan.

πεδικός, ή, όν (*adj.*), toprak+, toprakla ilgili, toprağa ait.

πέδιλον, ου, τό (*n.*), ayakkabı, sandalet.

πεδινός, ή, όν (*adj.*), ova+, ovayla ilgili; ovada olan; ovada yaşayan; ova şeklinde.

πεδίον, ου, τό (*n.*), ova, düzlük.

πεδίονδε (*adv.*), ovada.

πεδιονόμος, ος, ον (*adj.*), ovada oturan.

πεδοβάμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, toprak üzerinde, yerde yürüyen.

πεδόθεν (*adv.*), topraktan, toprağın dibinden, yerden; başlangıçtan itibaren, başlangıçtan beri.

πέδοι veya πεδοῖ (*adv.*), toprakta, toprağın üzerinde, yerde.

πέδον, ου, τό (*n.*), toprak yüzeyi; toprak.

πέδονδε (*adv.*), toprağa, toprakta.

πεδοστιβής, ής, ές (*adj.*), toprak üzerinde yürüyen.

πέζα, ης, ἡ (*f.*), ayak bileği; ayak; kıyı, kenar; sınır, uç; bir dağın doruğu, tepesi.

πεζεύω, toprakta yürümek; bir yerin, bir şeyin içinden yaya geçmek, bir yeri yaya olarak katetmek.

πεζικός, ή, όν (*adj.*), piyade+ piyadeyle ilgili, piyade sınıfıyla ilgili.

πεζογραφέω-ῶ (*fut.* -σω), düzyazı halinde, nesir halinde yazmak.

πεζογραφία, ας, ἡ (*f.*), düzyazı, nesir.

πεζογράφος, ου, ὁ (*m.*), düzyazı yazarı, nesir yazarı.

πεζολογία, ας, ἡ (*f.*), düzyazı, nesir.

πεζολόγος, ου, ὁ (*m.*), düzyazı yazarı, nesir yazarı.

πεζομαχέω-ῶ, piyade savaşı yapmak, yaya savaşmak.

πεζομαχία, ας, ἡ (*f.*), piyade savaşı.

πεζομάχος, ος, ον (*adj.*), yaya savaşan.

πεζονόμος, ος, ον (*adj.*), yaya savaşan.

πεζοπορέω-ῶ, yaya yolculuk yapmak, yürüyerek yolculuk yapmak.

πεζοπόρος, ος, ον (*adj.*), yaya yolculuk yapan, yürüyerek yolculuk yapan.

πεζός, ή, όν (*adj.*), yaya, yürüyen || (*subst.*) ὁ πεζός (*scil.* στρατός), piyade kuvveti; toprak üzerinde olan; basit, bayağı || *comp.* πεζότερος.

πεζῶς (*adv.*), düzyazı halinde, nesir halinde.

πειθανάγκη, ης, ἡ (*f.*), zor kullanarak, baskıyla ikna etme.

πειθάνωρ, ορος, ὁ, ἡ (*m./f.*), itaatkâr, yumuşak başlı, uysal insan.

πειθαρχέω-ῶ, yasalara uymak; (*dat.* ile) birine itaat etmek, birinin sözünü dinlemek, uymak.

πειθαρχία, ας, ἡ (*f.*), boyun eğme; söz dinleme, itaat.

πείθαρχος, ος, ον (*adj.*), şefe itaat eden, itaatkâr, uysal, yumuşak başlı, söz dinler.

πειθήνιος, ος, ον (*adj.*), itaatkâr, uysal, yumuşak başlı, söz dinler.

πειθήνιος ος, ον (*adj.*), yöneten, idare eden.

πειθηνίως (*adv.*), uysalca, itaatkâr bir şekilde, söz dinleyerek.

πείθω (*fut.* πείσω, *aor.* ἔπεισα, *poet. II. aor.* ἔπιθον, *pf.* πέπεικα; *pass. fut.* πεισθήσομαι, *aor.* ἐπείσθην, *pf.* πέπεισμαι), ikna etmek, kandırmak || *med.* ikna olmak; itaat etmek, boyun eğmek, söz dinlemek; inanmak, güvenmek, güven duymak, itimat etmek.

πειθώ, όος-οῦς, ἡ (*f.*), ikna, inandırma; ikna, inandırma yeteneği; söz dinleme, itaat, boyun eğme.

Πειθώ, όος-οῦς, ἡ (*f.*), Peitho, İkna Tanrıçası.

πεῖνα, ης, ἡ (*f.*), açlık; yiyecek gereksinimi.

πεινάω-ῶ, -ῇς, -ῇ, *inf.* -ῆν (*imp.* ἐπείνων, *fut.* πεινήσω ve πεινάσω, *aor.* ἐπείνησα ve ἐπείνασα, *pf.* πεπείνηκα), acıkmak, aç olmak, karnı acıkmak; (*gen.* ile) -i çok istemek, şiddetle istemek.

πεινητικός, ή, όν (*adj.*), acıkmış, aç.

πεῖρα, ας, ἡ (*f.*), deneme, sınama; deneyim, tecrübe; girişim, teşebbüs.

πειρά, ᾶς, ἡ (*f.*), kılıcın ucu.

πειράζω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.* ἐπείρασα), denemek, sınamak, dayanıklılığını ölçmek; (*inf.* ile) -meye çalışmak, -meyi denemek.

Πειραιεύς, αιέως, ὁ (*m.*), Peiraieus (Pire), Atina'nın limanı.

πειραίνω (*aor.* ἐπείρανα; *pass. pf.* πεπείραμαι), bitirmek, sonuçlandırmak, tamamlamak.

πεῖραρ, ατος, τό (*n.*), sınır, hudut; bitim, son, uç; amaç, gaye.

πείρασις, εως, ἡ (*f.*), girişim, teşebbüs, deneme; çaba.

πειρασμός, οῦ, ὁ (*m.*), sınama, deneme; girişim, teşebbüs.

πειρατής, οῦ, ὁ (*m.*), korsan.

πειρατικός, ή, όν (*adj.*), korsan+, korsanla ilgili; soygunculukla ilgili.

πειράω-ῶ (*imp.* ἐπείρων, *fut.* πειράσω, *aor.* ἐπείρασα, *pf.* ἐπείρακα; *pass. fut.* πειραθήσομαι, *aor.* ἐπειράθην, *pf.* πεπείραμαι), denemek, çalışmak || *med.* πειράομαι-ῶμαι, kendisi için denemek, tecrübe etmek; (*inf.* ile) -meye girişmek.

πειρητίζω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), denemek, tecrübe etmek, sınamak.

πείρω (*fut.* περῶ, *aor.* ἔπειρα; *pass. II. aor.* ἐπάρην, *pf.* πέπαρμαι), (şiirde) delmek, içinden geçmek.

(1) πεῖσις, εως, ἡ (*f.*), duygulanma; etkilenme; (fiziksel veya duygusal) acı.

(2) πεῖσις, εως, ἡ (*f.*), ikna, ikna etme, inandırma, kandırma.

Πεισίστρατος, ου, ὁ (*m.*), Peisistratos, Atina'da tiranlığın kurucusu.

πεῖσμα, ατος, τό (*n.*), bağlayan şey: halat, palamar.

πεισμονή, ῆς, ἡ (*f.*), ikna, ikna etme, inandırma.

πείσομαι: πάσχω *fut.*

πειστικός, ή, όν (*adj.*), ikna edici, inandırıcı; uysal, yumuşak başlı, itaatkâr.

πειστικῶς (*adv.*), ikna edici bir tarzda, inandırıcı bir şekilde.

πέκω, kesmek; kırkmak; taramak.

πελαγίζω, açık denizde yolculuk yapmak; açık deniz gibi yayılmak (taşmış nehir için).

πελαγικός, ή, όν (*adj.*), açık denizle ilgili; açık denizde bulunan; açık denizde yaşayan.

πελάγιος, α ve ος, ον (*adj.*), açık denizle ilgili; açık denizde bulunan; açık denizde yaşayan; açık denizde yolculuk eden.

πέλαγος, εος-ους, τό (*n.*), deniz, açık deniz.

πελάζω (*fut.* πελάσω, *Att. fut.* πελῶ, *aor.* ἐπέλασα; *pass. aor.* ἐπελάσθην, *poet. II. aor.* ἐπλήμην, *pf.* πέπλημαι), yaklaştırmak; yaklaşmak, yanına gitmek.

πελαργάω-ῶ, uyarmak, dikkatini çekmek, ikaz etmek, ihtar etmek, ihtarda bulunmak.

πελαργός, οῦ, ὁ (*m.*), leylek.

πέλας (*adv.*), yakın, yakında.

Πελασγοί, ῶν, οἱ (*m. plur.*), Pelasgoi, Pelasg'lar, Hellas'ın eski sakinleri.

πελάτης, ου, ὁ (*m.*), (*gen.* ile) birine yakın olan, komşu; para karşılığı iş gören, ücretli; (Roma'da) müşteri.

πελάτις, ιδος, ἡ (*f.*), hizmetçi, hizmetkâr.

πέλεια, ας, ἡ (*f.*), yaban güvercini.

πελεκάν, ᾶνος, ὁ (*m.*), pelikan.

πελεκᾶς, ᾶντος, ὁ (*m.*), yeşilağaçkakan.

πελεκάω-ῶ, baltayla iş görmek, baltayla çalışmak.

πελεκίζω, baltayla vurmak; baltayla boynunu vurmak, başını ayırmak.

πέλεκυς, εως, ὁ (*m.*), balta.

πελεμίζω (*poet. aor.* πελέμιξα; *ep. pass. aor.* πελεμίχθην), güçlü bir şekilde kımıldatmak, harekete geçirmek, itmek.

πελιδνός ve πελιτνός, ή, όν (*adj.*), kurşun renkli, kurşuni; mosmor, morarmış.

πελιός, ά, όν (*adj.*), (beden için) mosmor kesilmiş, morarmış; kurşun renkli, kurşuni, kül rengi; karanlık, koyu renkli.

πέλλα, ης, ἡ (*f.*), tulum, deri torba.

πέλλος, η, ον veya πελλός, ή, όν (*adj.*), koyu renk; siyahımtrak, siyahımsı renk; siyah, kara.

πέλομαι → πέλω.

Πελοποννησιακός, ή, όν ve Πελοποννήσιος, α, ον (*adj.*), Peloponnesos+, Peloponnesos ile ilgili, Peloponnesos'a ait.

Πελοπόννησος, ου, ἡ (*f.*), Peloponnesos yarımadası.

πελτάζω, *peltastes* olarak hizmet etmek, *peltastes* olmak.

πελταστής, οῦ, ὁ (*m.*), *peltastes*, hafif silahlı asker.

πελταστικός, ή, όν (*adj.*), *peltastes*+, *peltastes* ile ilgili.

πελταστικῶς (*adv.*), çok usta bir *peltastes* gibi, *peltastes* tarzında.

πέλτη, ης, ἡ (*f.*), genellikle söğüt dalından yapılmış hafif kalkan; kargı, mızrak.

πέλω *med.* πέλομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), hareket etmek, kımıldamak.

πελώριος, α veya ος, ον (*adj.*), inanılmaz, olağanüstü, şaşılacak; çok büyük, kocaman, iri.

πεμπάζω, saymak, hesap etmek; düşünmek.

πέμπτος, η, ον (*adj.*), beşinci.

πεμπτός, ή, όν (*adj.*), aracı; ara bulucu, uzlaştırıcı; elçi, delege.

πέμπω (*imp.* ἔπεμπον, *fut.* πέμψω, *aor.* ἔπεμψα, *pf.* πέπομφα, *pl. pf.* ἐπεπόμφειν; *pass. fut.* πεμφθήσομαι, *aor.* ἐπέμφθην, *pf.* πέπεμμαι, πέπεμψαι, πέπεμπται vs, *pl. pf.* ἐπεπέμμην), göndermek, yollamak, eşlik etmek.

πενέστης, ου, ὁ (*m.*), *penestes*, Thessalia'da özgür vatandaşlarla köleler arasında yer alan sınıf; yoksul, fakir.

πένης, ητος (*adj.*) yoksul, fakir; (*gen.* ile) -den yoksun, mahrum.

πενητεύω, yoksul olmak, fakir olmak.

πενθερά, ᾶς, ἡ (*f.*), kayınvalide; üvey anne.

πενθερός, οῦ, ὁ (*m.*), karı veya kocanın babası, kayınpeder; kız kardeşin kocası; damat.

πενθέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐπένθησα, *pf.* πεπένθηκα), yas tutmak; ağlamak, üzülmek; acımak.

πένθημα, ατος, τό (*n.*), üzüntü, keder, ıstırap; yas, matem.

πενθήμερος, ος, ον (*adj.*), beş günlük, beş gün süren.

πενθήμων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, ağrılı, acı verici; üzücü, acıklı, elim, hüzünlü, hazin.

πενθητήρ, ῆρος, ὁ, ἡ, (*m./f.*) ağıtçı, sagucu, ağlayıcı.

πενθητήριος, α, ον (*adj.*), yas+, yasla ilgili; üzüntü+, üzüntüyle ilgili.

πενθήτρια, ας, ἡ (*f.*), (cenazelerde) ağlayıcı kadın, ağıt yakan kadın.

πενθητικῶς (*adv.*), yasla, üzüntüyle.

πενθικός, ή, όν (*adj.*), yas+, yasla ilgili; üzüntü+, üzüntüyle ilgili.

πενθικῶς (*adv.*), yas içinde; yas giysileriyle.

πένθιμος, ος veya η, ον (*adj.*), yas+, yasla ilgili; yas belirtisi olan, yas bildiren; iç karartıcı, üzücü.

πένθος, εος-ους, τό (*n.*), yas, matem; üzüntü, dert, elem, keder, acı.

πενία, ας, ἡ (*f.*), yoksulluk, fakirlik.

Πενία, ας, ἡ (*f.*), Penia, yoksulluk, fakirlik (kişileştirilmiş).

πενιχρός, ά, όν (*adj.*), yoksul, fakir, fukara.

πενιχρότης, ητος, ἡ (*f.*), yoksulluk, fakirlik, fukaralık.

πένομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), yorularak çalışmak, yorulmak, sıkıntı çekmek, zahmet çekmek; çabalamak, uğraşmak, didinmek; yapmak, bitirmek, tamamlamak; yoksul olmak, fakir olmak; (*gen.* ile) -i eksik olmak, -den yoksun olmak -den mahrum olmak; hazırlamak.

πενόομαι-οῦμαι (*aor. part.* πενωθείς), yoksul olmak, fakir olmak.

πεντάγωνος, ος, ον (*adj.*), beş köşeli.

πενταετηρικός, ή, όν (*adj.*), beş yılda bir olan, beş yılda bir yapılan.

πενταετηρίς, ίδος, ἡ (*adj.*), beş yıllık, beş yılda bir olan, beş yılda bir yapılan.

πενταέτηρος, ος, ον ve πενταετής, ής, ές (*adj.*), beş yaşında; beş yıl süren.

πενταετία, ας, ἡ (*f.*), beş yıllık süre.

πενταετίς, ίδος (*adj.*), beş yaşında.

πένταθλον, ου, τό (*n.*), *penthatlon*, beş daldan oluşan yarış: koşu, güreş, yumruk dövüşü, uzun atlama ve disk atma.

πένταθλος, ου, ὁ (*m.*), *penthatlon*'da zafer kazanan kimse, *penthatlon* galibi.

πεντάκις (*adv.*), beş kez.

πεντακισμύριοι, αι, α (*adj.*), elli bin.

πεντακισχίλιοι, αι, α (*adj.*), beş bin.

πεντακόσιοι, αι, α (*adj.*), beş yüz.

πεντακοσιομέδιμνος, ος, ον (*adj.*), 500 *medimnos* tahıl geliri olan ‖ (*subst.*) οἱ πεντακοσιομέδιμνοι, Solon'un Atina'da oluşturduğu halk sınıflarından biri.

πεντακυμία, ας, ἡ (*f.*), çok büyük dalga.

πεντάμηνος, ος, ον (*adj.*), beş aylık.

πεντάπολις, εως, ἡ (*f.*), beş Dor ken-

tinden (Lindos, Ialysos, Kamiros, Eos, Knidos) oluşan birlik.
πεντάς, άδος, ἡ (*f.*), beş kişiden veya nesneden oluşan grup, beşli.
πενταστάδιαῖος, α, ον (*adj.*), beş *stadion*'luk.
πέντε (*indecl.*), beş.
πεντεκαίδεκα (οἱ, αἱ, τά) (*indecl.*), onbeş.
πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τά (*indecl.*), elli.
πεντηκοντήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), 50 askerin komutanı.
πεντεκόντορος, ου, ἡ (*f.*), 50 kürekli (gemi).
πεντήρης, ης, ες (*adj.*), beş sıra kürekli.
πεπαιδευμένως (*adv.*), bilgili, eğitimli bir insan olarak.
πέπαικα: παίζω *pf.*
πεπαίνω (*aor.* ἐπέπανα, *fut.* πεπανθήσομαι; *aor.* ἐπεπάνθην, *pf. inf.* πεπάνθαι), pişirmek, olgunlaştırmak ‖ *pass.* olgunlaşmak; yatıştırmak, sakinleştirmek, teskin etmek.
πέπαλμαι: πάλλω *pass. pf.*
πέπαρμαι: πείρω *pass. pf.*
πέπεικα: πείθω *pf.*
πέπειρος, ος veya α, ον (*adj.*), olgun; sakin, sessiz.
πέπεισμαι: πείθω *pass. pf.*
πεπέρασμαι: περαίνω *pass. pf.*
πεπέτασμαι ve πέπταμαι: πετάννυμι *pass. pf.*
πέπηγμαι: πήγνυμι *pass. pf.*
πέπηλα: πάλλω *pf.*
πέπλασμαι: πλάσσω *pass. pf.*
πεπλανημένως (*adv.*), orada burada dolaşarak; başıboş bir şekilde.
πεπλασμένως (*adv.*), yapmacık bir şekilde, yapay bir biçimde.
πέπλεγμαι: πλέκω *pass. pf.*
πέπλευσμαι: πλέω *pass. pf.*
πέπληγμαι: πλήσσω *pass. pf.*
πέπλημαι: πελάζω *pass. pf.*
πέπλησμαι: πίμπλημι *pass. pf.*
πέπλον, ου, τό (*n.*) → πέπλος.
πέπλος, ου, ὁ (*m.*), *peplos*, kadın giysisi, kadın elbisesi.
πέπλωμα, ατος, τό (*n.*), elbise, giysi.
πέπνιγμαι: πνίγω *pass. pf.*
πέπνυμαι, aklı başında olmak; zeki olmak, akıllı olmak.
πέπνυμαι: πνέω *pass. pf.*
πέπομαι: πίνω *pass. pf.*
πέπομφα: πέμπω *pf.*
πέπονθα: πάσχω *pf.*
πέπορθα: πέρθω *pf.*
πέπρηκα: πίμπρημι *pf.*
πέπτωκα: πίπτω *pf.*
πέπυσμαι: πυνθάνομαι *pf.*
πέπωκα: πίνω *pf.*
πέπων, ων, ον (*adj.*), *gen.* ονος, güneşte pişmiş, olgunlaşmış.
πέπραγα: πράσσω *II. pf.*
πέπραχα: πράσσω *pf.*
πέπρημαι ve πέπρησμαι: πίμπρημι *pass. pf.*
πέπρικα: πρίω *pf.*
πέπρισμαι: πρίω *pass. pf.*
πέρ (*encl.*), περ (*adv.*), şüphesiz, kuşkusuz; tamamen, tamamiyle; her halde, her ne olursa olsun.
πέρα veya πέρᾳ (*adv.*), ötesinde, öte yanında, öteki tarafında, ötede, uzakta; dışında ‖ (*praep.*), (*gen.*) -in ötesinde, -in dışında.
περαίνω (*imp.* ἐπέραινον, *fut.* περανῶ, *aor.* ἐπέρανα; *pass. fut.* περανθήσομαι, *aor.* ἐπεράνθην, *pf.* πεπέρασμαι), bitirmek, tamamlamak, sonunu getirmek, sonuçlandırmak; (*gen.* ile) -e kadar yayılmak, -in içine girmek.
περαία, ας, ἡ (*f.*), deniz aşırı memleket, ülke; bir ülkenin karşısındaki ülke.
περαῖος, α, ον (*adj.*), -in ötesinde bulunan, ötedeki, karşıda bulunan, karşıdaki.
περαιόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐπεραίωσα), bir ırmağın veya denizin öteki tarafına taşımak.
περαιτέρω (*adv.*), daha uzak; daha fazla.
πέραν (*adv.*), ötesinde, öte yanında, öteki tarafında, ötede ‖ (*praep.*), (*gen.* ile) -ile karşı karşıya, -in karşısında; -in ötesinde, -den daha uzak.
πέρας, ατος, τό (*n.*), sınır, uç, son; (bir dileğin) gerçekleşmesi.
περάσιμος, ος, ον (*adj.*), geçilebilen, geçilebilir.
πέρασις, εως, ἡ (*f.*), yol; geçit.
πέρατος, η, ον (*adj.*), dünyanın ucunda olan ‖ (*subst.*) ἡ περάτη, dünyanın ucu, (batıya doğru) ufkun sonu.
περατόω-ῶ, sınırlandırmak ‖ *pass.* sonuçlanmak, sona ermek, bitmek.
(1) περάω-ῶ (*fut.* -άσω, *aor.* ἐπέρασα, *pf.* πεπέρακα), içinden geçirmek; gitmek, ilerlemek, aşmak.
(2) περάω-ῶ (*fut.* περάσω, *aor.* ἐπέρασα), satmak için götürmek, satmak.
Περγαμηνός, ή, όν (*adj.*), Pergamon+, Pergamon ile ilgili, Pergamon'a ait; Pergamonlu.
Πέργαμον, ου, τό (*n.*), Pergamon, Batı Anadolu'da kent (bugünkü Bergama).
περδικοθήρας, ου, ὁ (*m.*), keklik avcısı.
πέρδιξ, ικος, ὁ, ἡ (*m./f.*), keklik.
πέρθω (*fut.* πέρσω, *aor.* ἔπερσα, *II. aor.* ἔπραθον, *pf.* πέπορθα), harap etmek, yıkmak, mahvetmek, yağmalamak; öldürmek.
περί (*adv.* ve *praep.*), (*gen.* ile) etrafında, çevresinde, civarında; hakkında, konusunda; (*dat.* ile) -in çevresinde, yakınında, hakkında, amacıyla, için, yüzünden; (*acc.* ile) çevresinde, yakınında, kıyısında, boyunca, amacıyla, için, -e karşı, karşısında.
περιαγγέλλω (*aor.* περιήγγειλα), her tarafa duyurmak, bildirmek, ilan etmek.
περιάγνυμι, kırmak, yarmak.
περιάγω, çevresini, etrafını gezdirmek; gezdirmek, dolaştırmak.
περιαγωγή, ῆς, ἡ (*f.*), çevresini gezdirme, dolaştırma; (yıldızların) dönüşü.
περιᾴδω, çevresinde, etrafında şarkı söylemek.
περιαιρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *II. aor.* περιεῖλον), çekmek, çıkarmak, kaldırmak.
περίακτος, ος, ον (*adj.*), döndürülebilir, çevrilebilir.
περιαλγέω-ῶ, çok üzgün olmak, çok üzüntülü olmak, mahzun olmak.
περιαλγής, ής, ές (*adj.*), çok üzgün, üzüntülü, mahzun.

περίαλλος, ος, ον (*adj.*), diğerlerinden daha iyi olan, daha üstün olan; diğerlerini aşan, diğerlerini geride bırakan || (*adv.*) περίαλλα, son derece, çok, pek çok.

περιαμπέχω, bir şeyi başka bir şeyle örtmek, kaplamak.

περιαμύνω, vücudunu örterek korumak.

περιανθέω-ῶ, yanına, çevresine yaymak.

περιάπτω, etrafına sarmak, bağlamak.

περιαρμόζω, yanına eklemek, katmak, ilave etmek.

περιαρτάω-ῶ, etrafına, çevresine bağlamak.

περιαυχένιος, ος, ον (*adj.*), boynun etrafına konulan.

περιβαίνω (*fut.* περιβήσομαι, *II. aor.* περιέβην), çevresine gitmek, çevresinde yürümek; çevresini, etrafını dolaşmak.

περιβάλλω (*fut.* -βαλῶ, *II. aor.* περιέβαλον, *pf.* περιβέβληκα), etrafına atmak, etrafına koymak; ellerini -in çevresine koymak, kucaklamak, sarmak || *med.* kendi çevresine atmak; giyinmek; almak, ele geçirmek, kazanmak, edinmek.

περίβαρυς, υς, υ (*adj.*), çok ağır, ezici, bunaltan.

περιβιάζομαι, büyük bir güçle açmak, yaymak.

περιβιβρώσκω, her yanını kemirmek, dişlemek.

περιβιόω-ῶ, hayatta kalmak, yaşamını sürdürmek, sağ kalmak.

περίβλεπτος, ος, ον (*adj.*), her yandan görülen, görünür olan; dikkat çekici; saygın, saygı gören, hürmet edilen, itibarlı; ünlü, tanınmış, meşhur.

περιβλέπω, her taraftan bakmak; hayranlıkla bakmak, hayran kalmak; heves etmek, can atmak; göz dikmek.

περίβλεψις, εως, ἡ (*f.*), dikkatli gözlem, inceleme, tetkik; uyanıklık, açıkgözlülük, dikkatlilik.

περιβόητος, ος, ον (*adj.*), genellikle bilinen, herkesin bildiği; her yerde ilan edilen.

περιβοήτως (*adv.*), herkesin bildiği tarzda; açıkça, apaçık bir şekilde, aleni olarak, alenen.

περιβόλαιον, ου, τό (*n.*), giysi, elbise, kıyafet; manto, palto.

περιβολή, ῆς, ἡ (*f.*), etrafına sarmak; taslağını yapmak; genel niteliklerini belirtmek, özetlemek; π. λόγου, bir konuşmanın içeriği; giysi, elbise, kıyafet; sur.

περίβολος, ος, ον (*adj.*), -in etrafını çevreleyen, saran, kuşatan.

περίβολος, ου, ὁ (*m.*), çevre, daire, çember.

περίβουνος, ος, ον (*adj.*), tepelerle çevrili, tepelerle sarılmış.

περιβύω, çevresini kapamak, tıkamak.

περίγειος, ος, ον (*adj.*), toprak+, toprakla ilgili; kara+, karayla ilgili, karasal.

περιγίγνομαι (*fut.* περιγενήσομαι, *II. aor.* περιεγενόμην, *pf.* περιγέγονα), birine üstün gelmek, baskın çıkmak; birini geçmek, geride bırakmak; kalmak, geride kalmak, -den kurtulmak; yaşamını sürdürmek, hayatta kalmak.

περιγλαγής, ής, ές (*adj.*), süt dolu.

περίγλυκυς, εια, υ (*adj.*) (yalnızca *sup.* -γλύκιστος), çok tatlı.

περίγραμμα, ατος, τό (*n.*), etrafı çevrilmiş yer; -in çevresine kazılmış yazıt.

περίγραπτος, ος, ον (*adj.*), sınırlanmış, sınırlı.

περιγραφή, ῆς, ἡ (*f.*), çevre, dolay; sınır, hudut; sınırlandırma.

περιγράφω, çevresini, etrafını çizmek, sınırlamak, saptamak; tamamlamak, bitirmek.

περιδεής, ής, ές (*adj.*), çok korkak, ürkek, ödlek; korkunç, ürkütücü, ürküntü veren.

περιδείδω (*fut.* -δείσομαι, περιέδεισα, περιδείδια), çok korkmak, dehşete kapılmak.

περίδειπνον, ου, τό (*n.*), cenaze yemeği.

περιδέω-ῶ (*fut.* -δήσω), etrafını bağlamak, sarmak.

περιδίδομαι (*fut.* -δώσομαι, περιεδόμην), güvence vermek, garanti vermek, teminat vermek; bahse girmek, bahse tutuşmak.

περιδινέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* περιεδίνησα), -in çevresinde, etrafında dönmek.

περίδραξις, εως, ἡ (*f.*), elle alma, elle tutma; yakalama.

περιδράσσομαι, *Att.* -ττομαι, el ile yakalamak, tutmak; ele geçirmek, elde etmek.

περιδρομή, ῆς, ἡ (*f.*), -in çevresinde koşma; -in çevresini, etrafını dolaşma.

περίδρομος, ος, ον (*adj.*), -in çevresinde koşan; çevresini dolaşan.

περίδρομος, ου, ὁ (*m.*), çember çizerek koşma, daire biçiminde koşma.

περιδύω (*fut.* -δύσω, *aor.* περιέδυσα), soymak, kazımak.

(1) περίειμι (*imp.* περιῆν, *fut.* περιέσομαι), (*dat.* ile) -in çevresinde, etrafında olmak; birine üstün gelmek, birinden üstün olmak, birini geride bırakmak; yaşamını sürdürmek, hayatta kalmak, sağ kalmak.

(2) περίειμι (*imp.* περιῄειν, *fut.* περίειμι), -in çevresinde, etrafında tur atmak; çevresini, etrafını dolaşmak.

περιείρω, yanına asmak veya bağlamak.

περιελαύνω (*fut.* -ελάσω, *Att. fut* -ελῶ, *pf.* περιελήλακα), yanına itmek; daire çizdirmek, dolaştırmak; atla koşu yapmak.

περιελίσσω, *Att.* -ελίττω, çevresinde yuvarlamak; yuvarlanmak; aldatmak, kandırmak için kurnazlığa başvurmak.

περιέπω (*imp.* -εῖπον, *fut.* -έψω, *II. aor.* -έσπον, *inf.* περισπεῖν; *pass. fut.* περιεφθήσομαι, *aor.* περιέφθην), sarmak, sarmalamak; çok ilgi göstermek, çok özen göstermek, itina etmek, dikkat etmek; (iyi veya kötü) davranmak, tavır takınmak.

περιεργάζομαι, (*dat.* ile; *part.* ile) -e aşırı özen göstermek, dikkat etmek; merakla araştırmak; başkasının işle-

rine karışmak, burnunu sokmak.

περιεργία, ας, ἡ (*f.*), aşırı özen, aşırı itina; aşırı merak, titizlik; başkasının işlerine karışma, burnunu sokma.

περίεργος, ος, ον (*adj.*), aşırı özen gösteren, gereğinden fazla özen gösteren; kendisini ilgilendirmeyen işlere karışan; gereksiz, yersiz; çok ince bir şekilde işlenmiş, çok sanatlı bir şekilde yapılmış || *comp.* -ότερος.

περιέργω, *Att.* περιείργω, çepeçevre kapamak, her yanını kapamak, tıkamak.

περιέργως (*adv.*), gereksiz bir merakla, aşırı meraklı bir şekilde.

περιέρπω (yalnızca *praes.* ve *imp.* περιεῖρπον), çevresine yayılmak.

περιέρρω, dolanıp durmak; başıboş dolaşmak, aylak aylak dolaşmak.

περιέρχομαι (*fut.* -ελεύσομαι, *II. aor.* περιῆλθον, *pf.* περιελήλυθα), etrafını kuşatmak, sarmak, çevrelemek.

περιεσθίω (*fut.* ἔδομαι, *II. aor.* -έφαγον), dişlemek, kemirmek, her yanını kemirmek.

περιέσχατος, η, ον (*adj.*), sonda bulunan sonuncu; uç, uçta bulunan, uçtaki.

περιέχω (*fut.* περιέξω veya περισχήσω, *II. aor.* περιέσχον), çevrelemek, sarmak, kuşatmak, örtmek, korumak için etrafını çevrelemek; içermek, içine almak, içinde bulundurmak, ihtiva etmek.

περίζωμα, ατος, τό (*n.*), kemer, kuşak.

περιηγέομαι-οῦμαι, çevresine götürmek, gezdirmek, dolaştırmak; ayrıntılı olarak anlatmak, detaylı olarak anlatmak.

περιήγησις, εως, ἡ (*f.*), -in çevresini gezdirme, dolaştırma, kılavuzluk yapma; ayrıntılı, detaylı tasvir veya açıklama.

περιηγητής, οῦ, ὁ (*m.*), rehber, kılavuz; (*gen.* ile) -i ayrıntılı, detaylı olarak açıklayan.

περιηγητικός, ή, όν (*adj.*), betimlemeli, tasviri.

περιήκω, süresi, zamanı dolmak; meydana gelmek; sonu -e varmak, -e yol açmak, -e neden olmak.

περιημεκτέω, hoşnut olmamak, memnun olmamak, hoşnutsuz olmak.

περιηχέω-ῶ, yakınında çınlamak, yankılanmak.

περιθέω, etrafında, çevresinde koşmak.

περιθεωρέω-ῶ, çevresine, her yanına, her tarafına bakmak.

περίθυμος, ος, ον (*adj.*), öfke dolu, öfkeli || (*adv.*), περίθυμον, büyük bir öfkeyle, kızgınlıkla, hiddetle.

περιθύμως (*adv.*), büyük bir öfkeyle, kızgınlıkla, hiddetle.

περιθυρέω-ῶ, kapıların yanında veya yakınında durmak.

περιίστημι (*aor.* περιέστασα, *pf.* περιέστακα), çevirmek, döndürmek; çevresini sarmak, etrafını çevirmek; değişmek.

περικαθέζομαι (*aor.* -καθέσθην), etrafında, çevresinde, yakınında, civarında oturmak.

περικάθημαι, etrafında, çevresinde oturmuş olmak; çevresinde kamp kurmak.

περικαίω (*fut.* -καύσω, *aor.* περιέκηα), tamamen bitirmek, tüketmek, yok etmek.

περικαλύπτω, örterek gizlemek, saklamak; örtmek.

περικάμπτω, eğmek, bükmek; çevirmek, döndürmek.

περικαταλαμβάνω, tam bir tur yaparak yetişmek; birleşmek, kavuşmak.

περικατάλεπτος, ος, ον (*adj.*), her taraftan sıkıştırılmış, sıkıştırılıp yakalanmış.

περίκαυσις, εως, ἡ (*f.*), etrafını yakmak, her yanını yakmak, çepeçevre yakmak.

περίκειμαι, çevresinde uzanmak; çevresinde bulunmak.

περικείρω, çevresini kesmek, traşlamak, kazımak.

περικήδομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), -e özen göstermek, dikkat etmek; (*gen.* ile) - için endişelenmek, kaygılanmak, kaygı duymak, tasalanmak.

περικλαίω, ağlamak, gözyaşı dökmek; üzülmek.

περικλάω-ῶ, eğmek, eğik duruma getirmek; bükmek, kıvırmak.

περικλείω, çepeçevre kapatmak, örtmek.

Περικλῆς, έους, ὁ (*m.*), Perikles, Atinalı ünlü devlet adamı.

περικλινής, ής, ές (*adj.*), her yöne eğilebilen.

περικλύζω, her yanını yıkamak, baştan aşağı yıkamak.

περίκλυσις, εως, ἡ (*f.*), sel, su baskını.

περίκλυστος, ος ve η, ον (*adj.*), her yanı ıslanmış.

περικνίζω, çepeçevre kazımak; kemirmek.

περικολούω, çepeçevre kesmek, sakatlamak.

περικομίζω, -in çevresine taşımak, nakletmek || *pass.* -in çevresinde gemi yolculuğu yapmak.

περίκομμα, ατος, τό (*n.*), kırpıntı; bir kişinin profili.

περικοπή, ῆς, ἡ (*f.*), çevresini, etrafını kesme; yontma, biçme, budama; koparma; sakatlama.

περικόπτω (*fut.* -κόψω; *pass. II. aor.* περιεκόπην), kırmak, sakatlamak; yağmalamak, talan etmek.

περικράνιος, α, ον (*adj.*), başı örten, başı kapatan.

περικρούω, her yandan, her taraftan saldırmak.

περικρύπτω, her yanını özenle gizlemek, örtmek || *med.* saklanmak, gizlenmek.

περικτίονες, ων, οἱ (*m. plur./adj.*) çevrede, civarda oturanlar; komşular; komşu halklar.

περικυκλέω-ῶ, çevresinde döndürmek.

περικυκλόω-ῶ, bir çember gibi çevresini sarmak, çevirmek, etrafını kuşatmak.

περικύκλῳ (*adv.*), çepeçevre, her yandan, her taraftan; daire biçiminde.

περιλαμβάνω (*II. aor.* περιέλαβον), çevresini, etrafını kuşatmak; tasarlamak, anlamak, öğrenmek.

περιλαμπής, ής, ές (*adj.*), çok parlak, pırıl pırıl.

περιλάμπω, parlamak, ışıldamak.

περίλαμψις, εως, ἡ (*f.*), parlak ışık.

περιλείπομαι (yalnızca *praes.*), yaşamını sürdürmek, hayatta kalmak, sağ kalmak.

περιληπτικός, ή, όν (*adj.*), -i kavrama, içine alma özelliği olan; kapsayan, içine alan.

περίλοιπος, ος, ον (*adj.*), arta kalan, geri kalan; sağ kalan, hayatta kalan.

περιλούω, çevresini yıkamak, ıslatmak.

περίλυπος, ος, ον (*adj.*), çok üzgün, üzüntülü, mahzun.

περιμανής, ής, ές (*adj.*), tutkulu, tutkuyla bağlanan.

περιμανῶς (*adv.*), tutkuyla, tutkulu bir istekle.

περιμάσσω, *Att.* περιμάττω, arındırmak, temizlemek, büyülü sözler söyleyerek arındırmak.

περιμάχητος, ος, ον (*adj.*), tartışma konusu olan, tartışılan; gıpta edilen, imrenilen, özenilen, arzu edilen; kıskanılan.

περιμάχομαι (yalnızca *praes. part.*), her yanda savaşmak.

περιμελαίνω, etrafını, çevresini karartmak.

περιμένω, sabırla beklemek, sabretmek; katlanmak, dayanmak, tahammül etmek.

περιμετρέω-ῶ, her yanını, her tarafını ölçmek.

περίμετρος, ος, ον (*adj.*), ölçülemez; olağanüstü, fevkalade, eşsiz.

περιμήκης, ης, ες (*adj.*), çok uzun; çok yüksek (dağ, tepe); çok iri; çok geniş (konut) || *comp.* περιμήκιστος.

περιμηχανάομαι-ῶμαι (yalnızca *ep. praes. 3. pers. plur.* περιμηχανόωνται ve *imp. 3. pers. plur.* περιμηχανόωντο), gizlice düzenlemek, hazırlamak.

περιναιετάω-ῶ, çevresinde oturmak, ikamet etmek, yerleşmek.

περιναιέτης, ου, ὁ (*m.*), çevresinde oturan, çevresinde ikamet eden.

περιναίω, çevresinde oturmak, ikamet etmek.

(1) περινέω-ῶ, -in çevresinde yüzmek, çepeçevre yüzmek.

(2) περινέω-ῶ, çepeçevre yığmak, çevresine yığmak, biriktirmek.

περίνεως, ω, ὁ (*m.*), bir geminin donanımı; gemi yolcusu.

περινήχομαι, -in çevresinde, etrafında yüzmek.

περινοέω-οῶ, aklından geçirmek, düşünmek.

περίνοια, ας, ἡ (*f.*), anlama, kavrama; zekâ, akıl, zihin; ustalık, maharet, beceri, hüner.

περινοστέω-ῶ, bir yerden başka yere gidip gelmek, dolaşmak.

πέριξ (*adv.*), çevrede, yörede || (*praep.*) ,(*gen.* veya *acc.* ile) -in yanında, çevresinde.

περιξεστός, ή, όν (*adj.*), çepeçevre kazınmış, cilâlanmış.

περιοδεύω, çevresinde yuvarlamak; incelemek, araştırmak, tetkik etmek.

περιοδικός, ή, όν (*adj.*), periyodik, belli sürelerle tekrarlanan, süreli.

περιοδικῶς (*adv.*), periyodik olarak, süreli olarak.

περίοδος, ου, ἡ (*f.*), dünyanın çevresinde yolculuk, bir ülkeye yolculuk.

περίοιδα, birinden daha iyi bilmek.

περιοικέω-ῶ, çevresinde, yakınında oturmak.

περιοικίς, ίδος, ἡ (*adj.*) çevrede, civarda, yakında bulunan || komşu.

περιοικοδομέω-ῶ, çevresine veya çevresinde inşa etmek, kurmak, dikmek.

περίοικος, ος, ον (*adj.*), çevrede, civarda oturan; komşu.

περιολισθάνω, -in yanına veya dışına kaymak.

περιοράω-ῶ (*fut.* περιόψομαι, *II. aor.* περιεῖδον), incelemek, tetkik etmek; kayıtsızlıkla, ilgisizce bakmak; hor görerek bakmak || *med.* incelemek, tetkik etmek; endişeyle çevresine bakmak; bir konuda endişeli, kaygılı olmak.

περιοργής, ής, ές (*adj.*), çok kızgın, çok öfkeli, asabi.

περίορθρον, ου, τό (*n.*), şafak, şafak vakti, seher.

περιορμέω-ῶ, çevresinde, yanında demirlemek, demir atmak.

περιορμίζω, limana götürmek; περιορμίζομαι, (*acc.* ile) çevresinde demirlemek.

περιορύσσω, *Att.* περιορύττω, her yanını kazmak, çepeçevre kazmak.

περιορχέομαι-οῦμαι, çevresinde, etrafında dans etmek.

περιουσία, ας, ἡ (*f.*), artan kısım, artık, geri kalan, fazlalık.

περιουσιάζω, bolluk içinde olmak, refah içinde olmak; (*dat.* ile) -içinde yüzmek, -ile dolup taşmak.

περιοχή, ῆς, ἡ (*f.*), -i çevreleyen şey; meyvenin kabuğu; çevre, dolay, etraf, civar.

περιπαθέω-ῶ, çok üzgün olmak, çok üzülmek; çok etkilenmek.

περιπαθής, ής, ές (*dat.* ile) -den çok etkilenmiş; çok üzgün, mahzun.

περιπαθῶς (*adv.*), çok üzgün bir şekilde, üzüntüyle.

περιπατέω-ῶ, gidip gelmek, gezinmek, dolaşmak; konuşurken gezinmek.

περιπατητικός, ή, όν (*adj.*), peripatetik+, peripatetik felsefeyle ilgili || (*subst.*) ὁ περιπατητικός, peripatetik filozof.

περίπατος, ου, ὁ (*m.*), gidiş geliş, gezinti; gezinirken konuşmak; gezinilen yer; gezinti.

περιπείρω (*fut.* -περῶ; *pass. II. aor.* περιεπάρην), delip geçmek.

περιπέλομαι, etrafını çevirmek, çevresini kaplamak, çevrelemek, sarmak; (zaman için) evrimini tamamlamak.

περιπέμπω, her tarafa, her yana yollamak.

περιπέσσω, *Att.* περιπέττω, her yanını pişirmek, pişirerek yakmak; bronzlaştırmak.

περιπετάννυμι, çepeçevre açmak, yaymak, sermek.

περιπέτεια, ας, ἡ (*f.*), bir durumdan tersi bir duruma geçiş; öngörülme-

yen, olağanüstü bir olay, (çoğunlukla) tahmin edilmeyen bir felaket, belâ; *peripeteia*, tragedyada baht dönüşü, talih dönüşü.

περιπετής, ής, ές (*adj.*), -in üzerine veya yakınına düşen.

περιπέτομαι (*acc.*) -in çevresinde uçmak.

περιπευκής, ής, ές (*adj.*), büyük bir acıya neden olan; ağrıya neden olan.

περιπήγνυμι, etrafına tutturmak, bağlamak.

περιπίμπλημι (*pass. aor.* περιεπλήσθην), (*gen.* ile) -ile tamamen doldurmak, ağzına kadar doldurmak.

περιπίμπρημι (*fut.* περιπρήσω), her yanını yakmak, çepeçevre yakmak.

περιπίπτω (*fut.* περιπεσοῦμαι, *II. aor.* περιέπεσον), sağa sola düşmek; çarpmak; tesadüfen karşılaşmak, rastlamak.

περιπλανάομαι-ῶμαι, çevresinde, etrafında başıboş dolaşmak; rastgele dolaşmak.

περιπλέκω, (*aor.* περιέπλεξα; *med. aor.* περιεπλεξάμην; *pass.* περιπλέκομαι, *aor.* περιεπλέχθην, *II. aor.* περιεπλάγην), sarmak, çevirmek, kuşatmak; birbirine geçirmek, birbirine dolaştırmak || *med.* sarılmak, dolanmak || *pass.* kucaklamak, kollarında tutmak.

περίπλεος, ος, ον tamamen dolu, dopdolu; -ile dolu, yüklü; - bakımından zengin; çok büyük, kocaman.

περιπλέω (*fut.* -πλεύσομαι ve πλευσοῦμαι), -in çevresinde deniz yolculuğu yapmak.

περιπληθής, ής, ές (*adj.*), - bakımından çok zengin, verimli, - ile dolu; çok büyük, çok iri, kaba.

περιπλοκή, ῆς, ἡ (*f.*), sarma, kucaklama; karmaşıklık, anlaşılmazlık.

(1) περίπλοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), (*dat.* ile -in çevresinde deniz, gemi) yolculuğu yapan; çevresinde deniz yolculuğu yapılabilen, gemi ile seyredilebilen, denizden ulaşılabilir, denizden gidilebilir.

(2) περίπλοος-ους, οου-οῦ, ὁ (*m.*), deniz yolculuğu, gemi yolculuğu; deniz yolculuğunun anlatımı, bir ülkenin kıyılarının tasviri.

περιπλύνω, çevresini yıkamak, temizlemek veya arındırmak.

περιποιέω-ῶ, yaşatmak, kurtarmak; tasarruf etmek, ekonomi yapmak; sağlamak, temin etmek.

περιποίησις, εως, ἡ (*f.*), (bir tehlikeden) kurtarma; edinme, elde etme, kazanma, kazanım.

περιπολαῖος, ος, ον (*adj.*), çepeçevre dönen; hareketli.

περιπόλαρχος, ου, ὁ (*m.*), devriye şefi.

περιπολεύω → περιπολέω-ῶ.

περιπολέω-ῶ, -in çevresinde dolaştırmak, gezdirmek.

περιπόλησις, εως, ἡ (*f.*), daire şeklinde hareket; gezme, dolaşma, dönüp durma.

περιπολίζω, kentten kente gitmek, kentten kente dolaşmak.

περιπόλιος, ος, ον (*adj.*), bir kentin çevresinde bulunan; bir kentin yakın komşusu.

περίπολις, εος, ὁ, ἡ (*m./f.*), kentten kente gezen komedyen grubu, gezici komedyen.

περιπολλόν (*adv.*), çok, son derece, aşırı.

περίπολος, ος, ον (*adj.*) birinin yanında dolaşan || (*subst.*) ἡ περίπολος (*scil.* γυνή), kadın arkadaş, eş; ἡ περίπολος (*scil.* ναῦς), devriye gemisi; οἱ περίπολοι, sınırları korumakla görevlendirilen ve iki yıl için seçilen *ephebos*'lar.

περίπολος, ου, ὁ (*m.*), kol gezen asker, devriye.

περιπορεύομαι, çevresini dolaşmak, gezmek; tur atmak, turlamak, dolaşıp durmak.

περιπόρφυρος, ος, ον (*adj.*), erguvan renginde kenarı, bordürü olan.

περιποτάομαι-ῶμαι → περιπέτομαι.

περιπρό veya περι πρό (*adv.*) son derece, pek, çok.

περιπτύσσω, sarmak, sarmalamak, kucaklamak || *med.* kıvrılmak, -in üzerine kapanmak; kucaklamak.

περιπτυχή, ῆς, ἡ (*f.*), sarma, kucaklama; çevre, etraf, dolay.

περιπτυχής, ής, ές (*adj.*), -in çevresine katlanmış, sarılmış; (*dat.* ile), - ile delinmiş, yarılmış.

περίπτωμα, ατος, τό (*n.*), rastlantı, tesadüf; fırsat, elverişli durum, vesile; kaza; felaket, belâ; mutsuzluk.

περίπτωσις, εως, ἡ (*f.*) → περίπτωμα.

περιρραίνω, çepeçevre ıslatmak, sulamak, arındırmak için suya batırmak || *med.* περιρραίνομαι) yıkanmak.

περιρραντήριον, ου, τό (*n.*), kutsal su serpmek için kullanılan vazo; sıvı serpme.

περιρρέω (*fut.* -ρρεύσομαι, *II. aor.* -ερρύην, *pf.* -ερρύηκα), etrafında, çevresinde akmak; çok bol akmak; bol olmak.

περιρρήγνυμι (*fut.* -ρρήξω, *aor.* -έρρηξα, *pass. pf.* -έρρωγα), her yandan kırmak, parçalamak, çepeçevre kırmak, parçalamak.

περιρροή, ῆς, ἡ (bir ırmağın vs) akışı.

περίρροος-ους, οος-ους οον-ουν (*adj.*), her yanı yıkanan, ıslanan; (*gen.* ile) -in çevresinde akan.

περισαλπίζω (*fut.* -ίσω, *aor.* περιεσάλπισα; *pass. aor.* περιεσαλπίγχθην, *pf.* περιεσάλπισμαι), borazanlarla çınlatmak.

περίσεμνος, ος, ον (*adj.*), ciddi, ağırbaşlı; yüce, ulu; görkemli, göz alıcı, muhteşem, haşmetli.

περίσημος, ος, ον (*adj.*), çok seçkin, mümtaz, güzide; tanınmış, ünlü, meşhur.

περισθενέω-ῶ (yalnızca *praes. part.* περισθενέων), çok büyük bir güce sahip olmak.

περισκελής, ής, ές (*adj.*), çok sert, katı.

περισκέπτομαι, kendi çevresine bakmak, dikkatle incelemek, tetkik etmek.

περίσκεπτος, ος, ον (*adj.*), her taraftan görünen, yüksek; görülmeye değer, hayranlık uyandırıcı, güzel.

περίσκεψις, εως, ἡ (*f.*), dikkatli inceleme, gözlem, tetkik.

περισκιάζω, *med.* περισκιάζομαι, her yanını gölge kaplamak, örtmek.

περισκιασμός, οῦ, ὁ (*m.*), karartma; gölgelik yer.

περισκοπέω-ῶ, çevresine bakmak, dikkatlice bakmak, incelemek, gözlem yapmak, gözlemek, tetkik etmek.

περισοβέω-ῶ, dolaştırmak; dolaşmak, gezinmek.

περισπαίρω, kıpırdanmak, kımıldamak, hareket etmek; sıçramak.

περισπασμός, οῦ, ὁ (*m.*), sağa sola doğru yön değiştirme, kımıldama; dalgınlık; çekişme, anlaşmazlık.

περισπάω-ῶ, başka bir yöne çekmek, başka bir yöne çevirmek; oyalamak, rahatsız etmek.

περισπειράω-ῶ, yanına, çevresine yuvarlamak || *med.* (*dat.* ile) -ile sarmak, kuşatmak, çevirmek || *pass.* (*dat.* ile) -in çevresine sarılmak, dolanmak.

περισπερχής, ής, ές (*adj.*), dinlenmeyen; coşkun, ateşli; çabuk sinirlenen, asabi; hemen yapılması gereken, acil, ivedi, geciktirilemez.

περισπέρχω (yalnızca *praes.*), sıkıştırmak, çabuklaştırmak, hızlandırmak; || *pass.* tedirgin etmek, rahatını kaçırmak; sarsmak.

περισπουδάζω, çok aceleci, sabırsız olmak; can atmak, çok istemek, şiddetle arzu etmek.

περισπουδάστως (*adv.*), aceleyle, ivedilikle, çabucak, hemen, derhal.

περίσσευμα, *Att.* περίττευμα, ατος, τό (*n.*), artık, artan, fazla, fazlalık.

περισσεύω, *Att.* περιττεύω (*imp.* ἐπερίσσευον, *aor.* ἐπερίσσευσα), daha çok olmak, bol olmak; artmak.

περισσός, *Att.* -ττός, ή, όν (*adj.*), (insan için) dikkat çekici, olağanüstü; (hayvan için) çok büyük, tuhaf, acayip; (nesne için) önemli, mühim, ehemmiyetli; olağanüstü, alışılmamış, görülmemiş, olağandışı, tuhaf, acayip || *comp.* περισσότερος.

περισσότης, *Att.* -ττότης, ητος, ἡ (*f.*) alışılmadık büyüklük veya güzellik; olağanüstülük, fevkaladelik, dikkat çekicilik; (kötü anlamda) yararsızlık, boşluk; duygularda aşırıya kaçma; gururluluk, mağrurluk, kendini beğenmişlik.

περισσῶς (*adv.*), çok yüksek düzeyde; ölçüsüz, aşırı; olağanüstü || *comp.* περισσοτέρως, *Att.* περιττοτέρως veya περισσότερον.

περίστασις, εως, ἡ (*f.*), durum, içinde bulunulan koşullar.

περιστατικός, ή, όν (*adj.*), koşullarla, şartlarla ilgili.

περισταυρόω-ῶ, bir duvarla çevrelemek, çevresini duvarla kuşatmak.

περιστέλλω, örtmek, üstünü örterek gizlemek; giydirmek.

περιστεναχίζομαι, çepeçevre çınlamak, yankılanmak.

περιστένω (yalnızca *praes.*), bastırmak, sıkmak, sıkıştırmak.

περιστερά, ᾶς, ἡ (*f.*), güvercin.

περιστερεών, ῶνος, ὁ (*m.*), güvercinlik.

περιστεφανόω-ῶ, bir çelenkle sarmak, kuşatmak; sarmak, çevrelemek, çevresini sarmak.

περιστεφής, ής, ές (*adj.*), taçlanmış olan; sarılan; taçlandıran, taç gibi duran; sarılan.

περιστέφω, çelenk veya taç giydirmek, ödüllendirmek; -ile sarmak, örtmek, kaplamak (*dat.* ile).

περιστίζω, noktalarla çizmek, benekler yapmak, benek benek yapmak; resmetmek.

περιστίλβω, her taraftan, her yandan parlamak, ışıldamak.

περιστοιχίζω, çepeçevre ağlarla kaplamak, örtmek.

περίστοιχος, ος, ον (*adj.*), çepeçevre dizilmiş, sıralanmış.

περιστολή, ῆς, ἡ (*f.*), örtme; giydirme; kefene sarma.

περιστρατοπεδεύω, çevresinde kamp kurmak; ordusuyla kuşatmak, etrafını çevirmek, sarmak.

περιστρέφω, etrafında çevirmek, döndürmek.

περιστρωφάω ve περιστροφέω, çevresinde döndürmek, yuvarlamak || *med.* περιστρωφάομαι-ῶμαι, baştan başa dolaşmak, her tarafına gitmek.

περίστυλος, ος, ον (*adj.*), sütunlarla çevrili || (*subst.*) τό περίστυλον veya ὁ περίστυλος, bir tapınağın veya bir binanın etrafındaki sütunlu galeri.

περισυλάω-ῶ, tamamen yüzmek, derisini yüzmek, kabuğunu çıkarmak; zorla alıp götürmek.

περισφύριον, ου, τό (*n.*), ayak bileğini çevreleyen süs, halhal.

περισφύριος, ος, ον (*adj.*), bileği çevreleyen, bileği saran.

περισχιδής, ής, ές (*adj.*), çepeçevre yarılmış, kırılmış.

περισχίζω, çepeçevre yarmak, yırtmak.

περισῴζω, ölümden kurtarmak, hayatını kurtarmak.

περίτασις, εως, ἡ (*f.*), çepeçevre germe; yayma, kaplama.

περιταφρεύω, etrafını bir çukurla, hendekle çevirmek.

περιτείνω (*pass. aor.* περιετάθην, *pf.* περιτέταμαι), çepeçevre germek, yaymak, kaplamak.

περιτειχίζω, etrafını surla çevirmek, surla kuşatmak.

περιτείχισις, εως, ἡ (*f.*), surlarla çevirme, surlarla kuşatma.

περιτείχισμα, ατος, τό ve περιτειχισμός, οῦ, ὁ (*m.*), tahkimat suru.

περιτέλλω (yalnızca *praes.*), (zaman için) bitmek, geçmek || *med.* περιτέλλομαι), evrimini tamamlamak.

περιτέμνω (*fut.* περιτεμῶ, *II. aor.* περιέταμον), çepeçevre kesmek, biçmek; yontmak.

περιτέχνησις, εως, ἡ (*f.*), dahice buluş; ustalık, beceriklilik, marifet, maharet, hüner.

περιτήκω, tamamen eritmek, sıvılaştırmak, sıvı haline getirmek || *pass.* tamamen erimek, (*mec.*) erimek, bitip tükenmek, yok olmak.

περιτίθημι (*aor.* περιέθηκα), yanına, yakınına koymak, yerleştirmek; uygulamak; (*dat.* ile) birini -e boğmak, birine çok - göstermek, bunaltmak.

περίτμημα, ατος, τό (*n.*), kesilen parça, kesik, kesilme; parça, fragman.
περιτορνεύω, biçimlendirmek, biçim vermek, şekil vermek, düzeltmek; yuvarlaklaştırmak.
περιτρέμω (yalnızca *praes.*), kolları bacakları titremek, bütün uzuvları titremek.
περιτρέπω, çevirmek, ters çevirmek, devirmek; altüst etmek, allak bullak etmek.
περιτρέφω (*pass. pf.* περιτέθραμμαι), yuvarlaklaştırmak, yuvarlak hale getirmek; kalınlaştırmak.
περιτρέχω, etrafında, çevresinde koşmak.
περιτρέω-ῶ (*ep. aor. 3. pers. plur.* περίτρεσαν), titreyerek kaçmak.
περιτρίβω, eskitmek, yıpratmak; sonuna kadar kullanmak.
περιτροπέω-ῶ (yalnızca *praes. part.* περιτροπέων), çevirmek, döndürmek; evrimini tamamlamak.
περιτροπή, ῆς, ἡ (*f.*), periyodik dönüş, kendi etrafında dönüş.
περίτροπος, ος, ον (*adj.*), daire biçiminde; sonunda çıkış noktasına dönen.
περιτροχάζω, -in çevresinde, etrafında, yöresinde koşmak, yürümek.
περιτρόχαλος, ος, ον (*adj.*), daire biçiminde döndüren veya dönen.
περιτροχάω, çepeçevre koşmak; -in çevresinde çınlamak || *med.* (*acc.* ile) -in çevresinde koşmak.
περίτροχος, ος, ον (*adj.*), çepeçevre dönen; yuvarlak, daire biçiminde.
περιτρώγω (*II. aor.* περιέτραγον), çepeçevre kemirmek, oymak.
περιτυγχάνω (*II. aor.* περιέτυχον), tesadüfen karşılaşmak, rastlantı sonucu karşılaşmak, rastlamak.
περιυβρίζω, çok kötü davranmak, yakışıksız davranmak.
περιφαίνω, her taraftan göstermek, sergilemek, teşhir etmek; açmak, yaymak, || *pass.* περιφαίνομαι, her taraftan görünmek, parlamak.
περιφάνεια, ας, ἡ (*f.*), her taraftan görünür olma; ün kazanma, ünlenme; yüzeysel görünüş.
περιφανής, ής, ές (*adj.*), her taraftan görünen, açık, göze çarpan, belirgin, bariz; herkesçe bilinen; dikkat çekici; ünlü, tanınmış, meşhur.
περίφαντος, ος, ον (*adj.*), herkes tarafından görülebilir; herkesçe bilinen, ünlü, tanınmış, meşhur.
περιφανῶς (*adv.*), açıkça, alenen; eksiksizce, tam olarak, kusursuz biçimde.
περιφερής, ής, ές (*adj.*), daire biçiminde hareket eden, yuvarlanan, dönen.
περιφέρω (*fut.* περιοίσω, *aor.* περιήνεγκα), çepeçevre taşımak, dolaştırmak || *med.* evrimini tamamlamak; bir söylenti, rivayet yaymak; söylenti çıkarmak.
περιφεύγω, kaçmayı başarmak; kaçıp kurtulmak.
περιφθείρομαι, tükenmek, eriyip bitmek, ortadan kalkmak, yok olmak.
περιφλεγής, ής, ές (*adj.*), yanan, tutuşan; yakıcı, kızgın; şiddetli, ateşli, zorlu, yaman.

περιφλέγω, çepeçevre tutuşturmak, yakmak.
περιφλεγῶς (*adv.*), şiddetle, güçlü bir biçimde; çok, aşırı.
περιφλ(ε)ύω (*pass. fut.* περιπέφλευσομαι), kısmen yakmak, tutuşturmak.
περιφόβος, ος, ον (*adj.*), çok korkmuş, korku dolu, korku içinde.
περιφόβῶς (*adv.*), korkuyla, dehşetle.
περιφοίτησις, εως, ἡ (*f.*), etrafında, çevresinde gezinme.
περιφορά, ᾶς, ἡ (*f.*), gidip gelme, ilişkiler; ticaret; (göğün, yıldızların) hareketi, dönüşü.
περιφόρητος, ος, ον (*adj.*), taşınabilen, portatif; ismi her tarafa yayılmış olan, tanınmış, ünlü, meşhur.
περίφορος, ου, ἡ (*f.*), dairesel hareket; bir yıldızın dönüşü.
περίφραγμα, ατος, τό (*n.*), çit, tarla veya bahçe duvarı; sur,
περιφραδέως (*adv.*), ustaca, ustalıkla, hünerli bir biçimde.
περιφραδής, ής, ές (*adj.*), çok usta, mahir, çok becerikli; tedbirli, ihtiyatlı.
περιφράζω, dolaylı anlatımla ifade etme, dile getirme || *med.* περιφράζομαι, bütün yönlerden, her bakımdan incelemek, tetkik etmek.
περίφρακτος, ος, ον (*adj.*), bir çitle, duvarla veya surla çevrili.
περίφρασις, εως, ἡ (*f.*), bir şeyi kendi adıyla değil, birkaç sözcükle veya dolaylı olarak anlatma, lafı dolaştırma.
περιφράσσω, *Att.* περιφράττω, duvarla veya surla çevirmek, etrafını surla kuşatmak.
περιφρονέω-ῶ, her yönüyle düşünmek, enine boyuna düşünmek; küçümsemek, aşağılamak, hor görmek, hakir görmek.
περιφρόνησις, εως, ἡ (*f.*), küçümseme, hor görme, aşağılama.
περιφρουρεύω → περιφρουρέω-ῶ.
περιφρουρέω-ῶ, her yandan korumak; kuşatmak, sarmak, abluka etmek; durdurmak, engellemek, mâni olmak; sıkıştırmak.
περίφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), çok tedbirli, ihtiyatlı; çok bilge; (kötü anlamda) küçümseyen, aşağılayan, hor gören.
περιφυγή, ῆς, ἡ (*f.*), sığınma yeri, sığınak.
περιφύω (*aor.* περιέφυσα), çevresinde doğmak veya büyümek.
περιχαίνω (*fut.* -χανοῦμαι, *pf.* -κέχηνα), ağzını çok açmak, oburca yutmak.
περιχαρακόω-ῶ, kazıklarla çevirmek, kazıklarla tahkim etmek.
περιχάρεια, ας, ἡ (*f.*), aşırı sevinç, çok büyük bir sevinç.
περιχαρής, ής, ές (*adj.*), çok neşeli, aşırı sevinçli.
περιχέω (*pass. aor.* περιεχύθην, *pf.* περικέχυμαι), çevresine yaymak, çevresine dökmek.
περιχορεύω, çevresinde, etrafında dans etmek.
περίχρυσος, ος, ον (*adj.*), her tarafı yaldızlanmış, cilâlanmış.
περιχώομαι (*poet. aor. 3. pers. sing.* περιχώσατο), çok kızgın olmak,

çok kızmak, öfkelenmek, sinirlenmek.

περιχωρέω-ῶ, yanına gelmek; baştan başa dolaşmak.

περίχωρος, ος, ον (*adj.*), çevresinde bulunan; sınır, hudut oluşturan || (*subst.*) οἱ περίχωροι, komşu topluluklar.

περιψαύω-ῶ, (*gen.* ile) -i elle yoklamak, ellemek; dikkatle araştırmak, incelemek, tetkik etmek.

περιψάω-ῶ, hırpalamak, dövmek.

περιψιλόω-ῶ, çepeçevre kazımak, yüzmek, derisini yüzmek, kabuğunu soymak, açıkta bırakmak; giysisiz bırakmak, çıplak bırakmak.

περιῳδέω-ῶ, şarkılarla büyülemek.

περιωδυνία, ας, ἡ, şiddetli ağrı, acı.

περιώδυνος, ος, ον (*adj.*), şiddetli bir ağrıya neden olan, ağrı veren.

περιωθέω-ῶ, itmek, uzaklaştırmak; nefesini tutmak; reddetmek, kabul etmemek; aldırmamak, önemsememek, önem vermemek; küçümsemek, aşağılamak, hor görmek, tahkir etmek.

περιωπή, ῆς, ἡ (*f.*), gözlem yeri; çevreyi kollama, gözlem, nöbet.

περιώσιος, ος, ον (*adj.*), ölçüsüz, aşırı, çok büyük; çok güçlü.

περκάζω, koyu mavi olmak; kararmak; (üzüm için) olgunlaşmak, olmak.

περκνός, ή, όν (*adj.*), kararmış; (olgunlaşmakta olan zeytin ve üzüm için) beneklenmiş.

πέρνημι, (yalnızca *praes.* ve *impf.*) dışarı satmak, ihracat yapmak; (*mec.*) para için satmak, ihanet etmek.

περονάω-ῶ, delmek; iğnelemek, iğneyle tutturmak.

περόνη, ης, ἡ (*f.*), kopça, çengelli iğne.

περονίς, ίδος, ἡ (*f.*) → περόνη.

πέρπερος, ος, ον (*adj.*), hafif; önemsiz, boş; ciddilikten uzak; düşüncesiz; gereksiz, yersiz, zamansız.

περπερεύομαι, önemsiz olmak; boş, yersiz olmak.

Πέρσης, ου, ὁ (*adj.*), Pers ülkesinden olan, Pers || (*subst.*) οἱ Πέρσαι, Persler.

περσίζω, Persleri taklit etmek; Pers dili konuşmak.

Περσικός, ή, όν (*adj.*) Pers || (*subst.*) ἡ Περσική (*scil.* γῆ), Pers ülkesi.

Περσικῶς (*adv.*), Pers tarzında, Pers gibi.

Περσίς, ίδος, ἡ (*adj.*), Pers, Pers tarzında, Pers gibi.

περσιστί (*adv.*), Pers dilinde.

πέρσω: πέρθω *fut.*

περυσινός, ή, όν (*adj.*), önceki yıl, geçen yıl || (*adv.*) πέρυσι(ν), geçen yıl; eskiden, vaktiyle.

πέσημα, ατος, τό (*n.*), yere düşme, düşme, düşüş, yıkılma, devrilme; πεσήματα νεκρῶν, toprağa gömülen ölüler.

πεσοῦμαι: πίπτω *med. fut.*

πεσσεία, *Att.* πεττεία, ας, ἡ (*f.*), bir çeşit tavla oyunu.

πεσσευτικός, *Att.* πεττευτικός, ή, όν (*adj.*), tavla+, tavla ile ilgili, tavlaya ait.

πεσσεύω, *Att.* -ττεύω, tavla oynamak.

πεσσός, πεττός, οῦ, ὁ (*m.*), tavla oyununda kullanılan bir çeşit oval taş, yani tavla pulu.

πέσσω, *Att.* πέττω (*fut.* πέψω, *aor.* ἔπεψα; *pass. aor.* ἐπέφθην, *pf.* πέπεμμαι), ateşte pişirmek, güneşte olgunlaştırmak; (besinleri) sindirmek, hazmetmek; (*mec.*) (bir duyguyu) beslemek, sürdürmek; -in tadını çıkarmak.

πέταλον, ου, τό (*n.*), bitki yaprağı.

πεταλόω-ῶ, metal yapraklarla örtmek, kaplamak.

πετάννυμι (*fut.* πετάσω, *Att. fut.* πετῶ, *aor.* ἐπέτασα; *pass. aor.* ἐπετάσθην, *pf.* πεπέτασμαι ve πέπταμαι), açmak, yaymak, sermek.

πέτασος, ου, ὁ (*m.*), (yağmurdan veya güneşten korunmak için) geniş kenarlı şapka.

πετάσω: πετάννυμι *fut.*.

πετεηνός, ή, όν (*adj.*) uçabilen; τὰ πετεηνά, uçan hayvanlar, yani kuşlar.

πετεινός, ή, όν (*adj.*) → πετεηνός.

πέτομαι (*fut.* πτήσομαι, *II. aor.* ἐπτόμην, *inf.* πτέσθαι daha sonra ἔπτην, buradan *inf.* πτῆναι, *part.* πτάς), uçmak, havalanmak, kanatlanmak, kanat açmak.

πέτρα, ας, ἡ (*f.*), kaya, kayalık, taş; denizdeki veya kıyıdaki kayalık.

πετραῖος, α, ον (*adj.*), kayalık, taşlık; kayalarda yaşayan.

πετρήεις, ήεσσα, ῆεν (*adj.*), kayalarla dolu, kayalık.

πετρήρης, ης, ες ve πέτρινος, ος, ον (*adj.*), taştan, taşlık, kayalık.

πετροβολία, ας, ἡ (*f.*), taş atma, taş fırlatma.

πετροβόλος, ος, ον (*adj.*), taş atan, taş fırlatan.

πέτρος, ου, ὁ (*m.*), taş; kaya.

πετρόω-ῶ, taşlaştırmak, taşa döndürmek, taşa dönüştürmek || *pass.* taşlaşmak, taşa dönmek, taşa dönüşmek, taş olmak.

πετρώδης, ης, ες (*adj.*), taşlık; kayalık; taştan yapılmış.

πετῶ: πετάννυμι *Att. fut.*

πευθώ, όος-οῦς, ἡ (*f.*), haber; bilgi, malûmat.

πευκάλιμος, η, ον (*adj.*), ihtiyatlı, tedbirli; bilge, ağırbaşlı; aklı başında; düşünceli; iyice düşünülüp taşınılmış.

πευκεδανός, ή, όν (*adj.*), acı; güç, yorucu, zahmetli, eziyetli, sıkıntı verici; uğursuz, meşum; kötü, fena.

πεύκη, ης, ἡ (*f.*), çam, göknar; yazı levhası.

πευκήεις, ήεσσα, ῆεν (*adj.*), çamla kaplı, çamla örtülü; çam ağacından yapılmış; delici, sivri.

πεύκινος, η, ον (*adj.*), çamdan, çam ağacından yapılmış.

πεῦσις, εως, ἡ (*f.*), soruşturma, tahkikat, araştırma, tetkik; öğrenilen şey, haber; bilgi, malûmat.

πεύσομαι: πυνθάνομαι *fut.*

πευστήριος, α, ον (*adj.*), soruşturma, tahkikat, araştırma, tetkik || (*subst.*) ἡ πευστηρία (*scil.* θυσία), tanrılara soru sormak için yapılan kurban töreni.

πευστικῶς (*adv.*), soru sorar gibi, soru sorarcasına, soru sorar tarzda.

πέφαγκα: φαίνω *pf.*

πέφεισμαι: φείδομαι *pf.*

πέφευγα: φεύγω *pf.*

πέφηνα: φαίνω *II. pf.*

πέφλεγμαι: φλέγω *pass. pf.*

πέφραγμαι: φράσσω *pass. pf.*

πέφρυγμαι: φρύγω *pass. pf.*

πέφυγμαι: φεύγω *pass. pf.*

πέφυκα: φύω *pf.*

πεφύλαγμαι: φυλάσσω *pass. pf.*

πεφύλακα: φυλάσσω *pf.*

πεφύλαχα: φυλάσσω *pf.*

πέφυρμαι: φύρω *pass. pf.*

πεφυρμένως (*adv.*), belli belirsiz, anlaşılmayacak bir biçimde.

πέψις, εως, *Ion.* ιος, ἡ (*f.*), pişirme, pişme; bir meyvenin olgunlaşması.

πῇ, πῆ (*encl.*) nereden, nereye; nasıl, hangi tarzda?

πῄ (*adv.*), herhangi bir yerde, bir yerlerde.

πηγαῖος, α, *poet.* ος, ον (*adj.*), kaynak+, kaynakla ilgili, kaynağa ait; bir kaynaktan veya çeşmeden akan.

πήγανον, ου, τό (*n.*), sedefotu (geniş yapraklı bir bitki).

πηγάς, άδος, ἡ (*f.*), buz parçası, buz.

πηγή, ῆς, ἡ (*f.*), kaynak, pınar, memba.

πήγνυμαι: πήγνυμι *pass. praes.*

πήγνυμι (*imp.* ἐπήγνυν, *fut.* πήξω, *aor.* ἔπηξα; *pass. praes.* πήγνυμαι, *imp.* ἐπηγνύμην, *II. fut.* πηγήσομαι, *II. aor.* ἐπάγην, *poet. I. aor.* ἐπήχθην, *pf.* πέπηγμαι), tutturmak, çakmak, kakmak, batırmak, sokmak; üşütmek, dondurmak, dondurup sertleştirmek, buz haline getirmek; gözünü dikmek, gözünü ayırmadan bakmak; sağlam bir şekilde tutturmak; batmak, dalmak.

πηγός, ή, όν (*adj.*), yoğun, kesif, sıkı, kalın; dayanıklı; çok büyük, kocaman; güçlü, kuvvetli; buza benzeyen, beyaz.

πηγυλίς, ίδος, ἡ (*adj.*), buz gibi, buzlu, soğuk.

πηδάλιον, ου, τό (*n.*), dümen olarak kullanılan kürek, dümen; (*mec.*) yönetme biçimi; *pedalion*, atkuyruğu (bir bitki ismi).

πηδάω-ῶ (*imp.* ἐπήδων, *fut.* πηδήσομαι, daha sonra πηδήσω, *aor.* ἐπήδησα, *pf.* πεπήδηκα; *pass. pf.* πεπήδημαι, *pl. pf.* ἐπεπηδήμην), sıçramak, atılmak, fırlamak, zıplamak; (kalp için) hızlı çarpmak, hızlı atmak.

πήδημα, ατος, τό (*n.*), sıçrayış, sıçrama, atlayış.

πηδόν, οῦ, τό (*n.*), küreğin düz kısmı, kürek; (*plur.*), dümen.

πηκτίς, ίδος, ἡ (*f.*), Lydialıların müzik aleti, bir tür arp.

πηκτός, ή, όν (*adj.*), birleştirilmiş veya birbirine eklenmiş kısımlardan oluşan; kalınlaştırılmış, yoğunlaştırılmış, koyulaştırılmış.

πήληξ, ηκος, ἡ (*f.*), miğfer.

πηλίκος, η, ον (*adj.*), ne kadar büyük?

πηλός, ὁ (*m.*), kil, çamur, balçık.

πηλουργός, οῦ, ὁ (*m.*), çömlek yapan kimse, çömlekçi.

πηλόω-ῶ, çamurla, balçıkla örtmek, sıvamak.

πηλώδης, ης, ες (*adj.*), çamurlu, çamur gibi; bulanık.

πῆμα, ατος, τό (*n.*), acı, üzüntü; afet, felaket, belâ, musibet.

πημαίνω (*imp.* ἐπήμαινον, *fut.* πημανῶ, *aor.* ἐπήμηνα; *pass. aor.* ἐπημάνθην), zarar vermek, bir zarara yol açmak, zarara neden olmak, zarara uğratmak; kötü davranmak, hırpalamak || *med.* kendine zarar vermek; yeminini tutmamak, yeminine uymamak, yeminini bozmak.

πημονή, ῆς, ἡ (*f.*), büyük acı, derin üzüntü nedeni; (*plur.*) üzücü sözler, üzüntüye neden olan sözler.

Πηνελόπεια, ας, ἡ (*f.*), Penelopeia, Odysseus'un karısı.

Πηνελόπη, *Dor.* Πηνελόπα, ας, ἡ (*f.*) → Πηνελόπεια.

πηνέλοψ, οπος, ὁ (*m.*), bağırtlak (bir su kuşu).

πήνη, ης, ἡ (*f.*), dokuma.

πηνήκη veya πηνίκη, ης, ἡ (*f.*), takma saç, peruka.

πηνίκα (*adv.*), hangi saatte?

πηνίον, ου, τό (*n.*), dokuma ipliği; dokuma, bez.

πηός, οῦ, ὁ (*m.*), evlilikle edinilen akraba.

πήρα, ας, ἡ (*f.*), heybe, deri kese.

πηρός, ά, όν (*adj.*), sakat, sakatlanmış, bir uzvundan yoksun.

πηρόω-ῶ, sakatlamak, bir yerini yaralamak; koparmak, bozmak.

πήρωσις, εως, ἡ (*f.*), bir duyu veya uzvun eksikliği.

πηχυαῖος, α, ον (*adj.*), uzun; geniş; bir dirsek boyunda.

πήχυιος, α, ον → πηχυαῖος.

πῆχυς, εως, ὁ (*m.*), dirsek; kol; kulaç.

πιάζω, sıkmak, sıkıştırmak, ezmek, bastırmak.

πιαίνω (*fut.* πιανῶ, *aor.* ἐπίανα; *pass. aor.* ἐπιάνθην, *pf.* πεπίασμαι), semirtmek, yağlandırmak, besiye çekmek.

πῖαρ, τό (yalnızca nom. ve *acc.*) yağ (insan veya hayvan bedeni için); bir meyve veya ağacın yağlı özsuyu.

πίασμα, ατος, τό (*n.*), besi yemi; gübre.

πῖδαξ, ακος, ἡ (*f.*), kaynak, pınar.

πιέζω (*fut.* -έσω, *aor.* ἐπίεσα; *pass. aor.* ἐπιέσθην, *pf.* πεπίεσμαι), ezmek, sıkmak, sıkıştırmak, bastırmak, baskı yapmak, bunaltmak.

πιθάκνη, ης, ἡ (*adj.*), fıçı (su, şarap veya meyve için).

πιθανολογέω-ῶ, ikna edici, inandırıcı bir tarzda konuşmak; kandırıcı konuşmak; yanıltıcı kanıtlar, nedenler göstermek.

πιθανολογία, ας, ἡ (*f.*), ikna edici anlatım, ifade veya söz; yanıltıcı kanıt, yanıltıcı neden; ikna etme, kandırma yeteneği.

πιθανός, ή, όν (*adj.*), ikna edici, inandırıcı; kandırıcı, yanıltıcı || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

πιθανῶς (*adv.*), ikna edici bir biçimde, inandırıcı bir biçimde; akla yatkın, makûl bir şekilde || *comp.* -ώτερον.

πίθηκος, ου, ὁ (*m.*), maymun.

πιθηκοφαγέω-ῶ, maymunlarla beslenmek, maymun yemek.

πίθος, ου, ὁ (*m.*), *pithos* (şarap veya erzak saklanan küp).

πικραίνω (*fut.* -ανῶ, *aor.* ἐπίκρανα; *pass. fut.* πικρανθήσομαι, *aor.* ἐπικράνθην), acılaştırmak, ekşitmek; öfkelendirmek, kızdırmak, sinirlendirmek; uyarmak, ikaz etmek, ihtar etmek, ihtarda bulunmak.

πικρία, ας, ἡ (*f.*), acılık; ekşilik; sertlik; öfke, hiddet.

πικρός, ά veya ός, όν (*adj.*), acı; kekremsi; sert, keskin, (insan için) zalim, acımasız, taş kalpli.

πικρότης, ητος, ἡ (*f.*), acılık; keskinlik, sertlik; haşinlik, zalimlik.

πικρόχολος, ος, ον (*adj.*), acı bir safrası olan.

πικρῶς (*adv.*), acı bir biçimde, acı acı.

πιλέω-ῶ, yün çırpmak; ezmek, bastırmak; sıkıştırmak.

πίλησις, εως, ἡ (*f.*), yün çırpma; ezme, bastırma, sıkıştırma.

πιλίδιον, ου, τό (*n.*), küçük şapka, başlık.

πίλναμαι (yalnızca *ep. praes.* ve *imp.* πιλνάμην), (*dat.* ile veya ἐπί ile) çabucak hareket etmek; yaklaşmak, yanına gitmek.

πῖλος, ου, ὁ (*m.*), keçe; *pilos*, köylülerin ve kölelerin giydiği keçeden yapılmış başlık.

πιμελή, ῆς, ἡ (*f.*), yağ; süt kreması.

πιμελής, ής, ές (*adj.*), şişman; yağlı, semiz || *comp.* -έστερος.

πίμπλημι (*imp.* ἐπίμπλην, *fut.* πλήσω, *aor.* ἔπλησα; *pass. aor.* ἐπλήσθην, *pf.* πέπλησμαι), doldurmak, örtmek, kaplamak; tıkamak, engellemek; doyurmak, gına getirmek, -e boğmak, -den bunaltmak || *med.* kendisi için doldurmak; doyurmak, tatmin etmek.

πίμπρημι (*imp.* ἐπίμπρην, *fut.* πρήσω, *aor.* ἔπρησα, *pf.* πέπρηκα; *pass. aor.* ἐπρήσθην, *pf.* πέπρημαι ve πέπρησμαι), yakmak, yakarak yok etmek, ateşe vermek, tutuşturmak, || *med.* kendisi için yakmak, tutuşturmak || *pass.* tutuşmak, yanmak, alev almak, alevlenmek, parlamak.

πινακηδόν (*adv.*), levha gibi, levha şeklinde.

πινακίδιον ve πινάκιον, τό (*n.*), tablet, yazı tableti.

πίναξ, ακος, ὁ (*m.*), levha, resim levhası.

πιναρός, ά, όν (*adj.*), kirli, kir pas içinde, pis, pasaklı.

πινάω-ῶ (yalnızca *praes.*), kirli, kir pas içinde, pis, pasaklı olmak.

Πίνδαρος, ου, ὁ (*m.*), Pindaros, Arkaik dönem lirik ozanlarından biri.

πίνος, ου, ὁ (*m.*), kirlilik, pislik; metaller üzerindeki pas.

πινύσκω ve πινύσσω (*aor.* ἐπίνυσσα; *pass. aor.* ἐπινύσθην) tedbirli kılmak, bilge kılmak; gözünü açmak.

πινυτή, ῆς, ἡ (*f.*), bilgelik, akıllılık, sağduyulu olma; ağırbaşlılık, ciddiyet.

πινυτός, ή, όν (*adj.*), esinli, esinlenmiş; ihtiyatlı, tedbirli, düşünceli, sağduyulu, aklıselim sahibi; bilge, akıllı.

πίνω (*fut.* πίομαι daha sonra πιοῦμαι, *II. aor.* ἔπιον, *pf.* πέπωκα; *pass. aor.* ἐπόθην, *pf.* πέπομαι), içmek.

πίομαι: πίνω *fut.*

πῖος, α, ον (*adj.*), yağlı; kaygan, kaydırıcı; şişman.

πιότης, ητος, ἡ (*f.*), iç yağı, yağ.

πιοῦμαι: πίνω *fut.*.

πιόω-ῶ, yağlandırmak || *pass.* yağlı olmak.

πιπίσκω (*fut.* πίσω, *aor.* ἔπισα), içecek vermek.

πιπράσκω (*imp.* ἐπίρασκον, *fut.* περάσω, *Att. fut.* περῶ, *aor.* ἐπέρασα, *pf.* πέπρακα, *pl. pf.* ἐπεπράκειν; *pass. fut.* πραθήσομαι, *aor.* ἐπράθην, *pf.* πέπραμαι, *pl. pf.* ἐπεπράμην), (köle veya esirleri) satmak için taşımak, nakletmek.

πίπτω (*fut.* πεσοῦμαι, *II. aor.* ἔπεσον, *pf.* πέπτωκα), düşmek; atılmak, atlamak; aldanmak, yanılmak, hataya düşmek; (rüzgâr için) dinmek, kesilmek, durmak.

Πισίδαι, ῶν, οἱ (*m. plur.*), Pisidialılar, Pisidia halkı.

Πισιδία, ας, ἡ (*f.*), Pisidia, Küçükasya'da bir bölge.

πίσσα, *Att.* -ττα, ης, ἡ (*f.*), zift; çam sakızı.

πίστευμα, ατος, τό (genellikle *plur.*), πιστεύματα, άτων, bağlılık teminatı, güvencesi.

πιστευτικός, ή, όν (*adj.*), güvenen, inanan; çabuk kanan, kolaylıkla aldatılabilen, saf, safdil.

πιστευτικῶς (*adv.*), güvenle, güven içinde; saflıkla.

πιστεύω, (*dat.* ile), inanmak, güvenmek, güven duymak, itimat etmek; emanet etmek, (korumak üzere) bırakmak.

πίστις, εως, ἡ (*f.*), sadakat, bağlılık, güven, itimat.

πιστός, ή, όν (*adj.*), (kişi için) sadık, emin, güvenilir, itimat edilir, vefalı, doğru; (nesne için) güvenli, güvenilir, inanılabilir, inanılır, gerçeğe benzer, olası, mümkün, muhtemel || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

πιστότης, ητος, ἡ (*f.*), sadakat, bağlılık.

πιστόω-ῶ, bir vaatle, yeminle, teminatla bağlamak || *med.* garanti vermek, güvence vermek, teminat vermek || *pass.* bir yeminle bağlanmak.

πιστῶς (*adv.*), sadakatle, bağlılıkla.

πίστωσις, εως, ἡ (*f.*), aklama, temize çıkarma; onaylama, tasdik.

πίσυνος, ος, ον (*adj.*), birine veya bir şeye güvenen, inanan; birine itaat eden, boyun eğen.

Πιττακός, οῦ, ὁ (*m.*), Pittakos, Yedi Bilgelerden biri.

πιτύϊνος, η, ον (*adj.*), çam+, çamla ilgili, çama ait.

πίτυλος, ου, ὁ (*m.*), suya çarpan kürek sesi; bir kupaya dökülen şarap sesi; sert vücut hareketi, el kol ve baş hareketleri yapma.

πίτυρον, ου, τό (*n.*), kepek; öğütülmüş buğdayın en değersiz ve en kaba kısmı.

πίτυς, υος, ἡ (*f.*), çam ağacı.

πιτυώδης, ης, ες (*adj.*), çamlık, çamı bol, çam bakımından zengin.

πιφαύσκω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), aydınlatmak, gün ışığına çıkarmak, açıklığa kavuşturmak; işaret etmek, göstermek; bildirmek, sözle anlat-

mak, dile getirmek, açıklamak, söylemek.

πίων, πίων, πῖον, *gen.* ονος (*adj.*), yağlı; verimli, bereketli; bol, zengin; büyük; geniş.

πλάγιος, α veya ος, ον (*adj.*), eğri; yanlamasına.

πλαγκτός, ή veya ος, όν (*adj.*), başıboş, gezici, bir yerde durmayan, durmaksızın yer değiştiren; değişken; kararsız.

πλαγκτοσύνη, ης, ἡ (*f.*), başıboş dolaşma.

πλαδαρός, ά, όν (*adj.*), ıslak, nemli, sulu; yumuşak, gevşek.

πλαδαρόω-ῶ, yumuşatmak, gevşetmek.

πλαδάω-ῶ, ıslak olmak, yaş olmak, sulu olmak.

πλάζω (*fut.* πλάγξω, *aor.* ἔπλαγξα; *pass. aor.* ἐπλάγχθην), sallamak, oynatmak; doğru yoldan ayırmak, yoldan çıkarmak, orda burda dolaştırmak.

πλάθω (yalnızca *praes.*), yaklaşmak, yanına gitmek (*dat.* veya *acc.* ile).

πλαίσιον, ου, τό (*n.*), dikdörtgen.

πλανάω-ῶ, doğru yoldan ayırmak, yanlış yola saptırmak, yolunu şaşırtmak; yanıltmak.

πλάνη, ης, ἡ (*f.*), yanılgı, yanılma; yanlışlık, hata; başıboş dolaşma, aylaklık.

πλάνημα, ατος, τό (*n.*), başıboş dolaşma, gezinme; yolunu şaşırma; yanılma, hata.

πλάνης, -ητος, ὁ, ἡ (*adj.*), başıboş, serseri, gezici.

πλάνησις, εως, ἡ (*f.*), yanlış yola saptırma, doğru yoldan ayırma, yolunu değiştirme, yolunu şaşırtma.

πλανήτης, ου, ὁ (*m.*), başıboş, serseri, aylak.

πλανητός, ή, όν (*adj.*), başıboş, serseri, gezici.

πλάνος, ος, ον (*adj.*), başıboş, serseri, aylak; yolunu şaşıran.

πλάξ, ακός, ἡ (*f.*), geniş ve düz her çeşit yüzey; düzlük; deniz yüzeyi; dağın veya dağlık bir bölgenin en yüksek noktası.

πλάσις, εως, ἡ (*f.*), biçimlendirme, biçim verme; işleme.

πλάσμα, ατος, τό (*n.*), işlenmiş, eser, figür; taklit, imitasyon; tarz, tür.

πλασματικός, ή, όν (*adj.*), sahte, yalancı; yapay, yapmacık.

πλάσσω, *Att.* -ττω (*fut.* πλάσω, *aor.* ἔπλασα, *pf.* πέπλακα; *pass. aor.* ἐπλάσθην, *pf.* πέπλασμαι), biçimlendirmek, biçim vermek, işlemek.

πλάστης, ου, ὁ (*m.*), şekil veren, biçimlendiren, işleyen kimse; heykel yapan kimse, heykeltraş, yontucu.

πλαστός, ή, όν (*adj.*), biçimlendirilmiş; işlenmiş.

πλαταγέω-ῶ, ellerini şaklatmak, ellerini birbirine vurarak gürültü çıkarmak.

πλαταγή, ῆς, ἡ (*f.*), çalpara, kastanyet.

Πλάταια, ας, ἡ (*f.*), Plataia.

Πλαταιᾶσι(ν) (*adv.*), Plataia'da.

πλάτανος, ου, ἡ (*f.*), çınar ağacı.

πλάτη, ης, ἡ (*f.*), geniş ve düz yüzey.

πλατός, ή, όν (*adj.*), yaklaşılabilir, yanına varılabilir.

πλάτος, εος-ους, τό (*n.*), genişlik, enine büyüklük.

πλατόω-ῶ, yontarak düzleştirmek, düz hale getirmek.

πλατυκῶς (*adv.*), geniş bir şekilde; bol bol, bolca.

πλατύνω, genişletmek; açmak, yaymak, sermek.

πλατύς, εῖα, ύ (*adj.*), geniş ve düz, enli; yaygın || *comp.* πλατύτερος, *sup.* πλατύτατος, πλατύστατος.

πλατύτης, ητος, ἡ (*f.*), genişlik, en; yaygınlık.

Πλάτων, ωνος, ὁ (*m.*), Platon, Atinalı ünlü filozof.

πλέγμα, ατος, τό (*n.*), örülmüş nesne; av filesi; sepet; saç örgüsü.

πλέθρον, ου, τό (*n.*), *plethron*, 100 ayak uzunluğunda bir ölçü birimi.

πλειστάκις (*adv.*), çoğu zaman, çoğunlukla, çoğu kez.

πλεῖστος, η, ον (πολύς *sup.*), pek çok, çok sayıda, çok (en) büyük, çok/en önemli, çok/en mühim.

πλείων veya πλέων, ων, ον, *gen.* ονος, (πολύς *comp.*) daha çok sayıda, daha büyük, daha önemli || (*adv.*) πλέον, daha fazla, daha çok; üstelik, dahası, ayrıca; πλείονα, πλείω, daha fazla, daha çok.

πλειών, ῶνος, ὁ (*m.*) bir yıllık süre; yıl, sene.

πλεκτή, ῆς, ἡ (*f.*) → πλεκτός.

πλεκτός, ή, όν (*adj.*), örülmüş, içiçe geçmiş, birbirine geçmiş || (*subst.*) ἡ πλεκτή, kordon, halat.

πλέκω (*fut.* πλέξω, *aor.* ἔπλεξα; *pass. fut.* πλεχθήσομαι, *aor.* ἐπλέχθην, *II. aor.* ἐπλάκην ve ἐπλέκεν; *pf.* πέπλεγμαι), örmek, içiçe geçirmek.

πλεονάζω (*aor.* ἐπλεόνασα, *pf.* πεπλεόναχα), aşırı bol, gereğinden fazla olmak; kötüye kullanmak.

πλεονάκις (*adv.*), çoğu zaman, çoğunlukla, genellikle, umumiyetle, ekseriya, ekseriyetle.

πλεονασμός, οῦ, ὁ (*m.*), aşırı bolluk; aşırılık, abartma, mübalağa.

πλεοναχῇ (*adv.*), birçok bakımdan, birçok yönden.

πλεοναχός, ή, όν (*adj.*), çok, birçok, çeşitli, değişik, farklı.

πλεονεκτέω-ῶ, (*gen.* ile) başkasından daha büyük payı olmak; (*gen.* ile) birinden üstün olmak, üstün olmak; birine üstün gelmek; birini geçmek, geride bırakmak.

πλεονέκτημα, ατος, τό (*n.*), üstünlük, en önde gelme; yarar, fayda, avantaj.

πλεονέκτης, ου, ὁ (*adj.*), açgözlü, doymak bilmez, tamahkâr; tutkulu, ihtiraslı, haris; (*gen.* ile) birinden üstün olan, birine karşı üstünlüğü olan.

πλεονεξία, ας, ἡ (*f.*), başkasından daha fazla şeye sahip olma isteği, tutku, ihtiras; hırs, aşırı istek; açgözlülük, tamahkârlık, harislik.

πλέος, *ep.* πλεῖος, α, ον (*adj.*), dolu, tam, eksiksiz; kalın.

πλευρά, ᾶς, ἡ (*f.*), kaburga kemiği; böğür; (ordu için) yan, kanat.

πλέω (*fut.* πλεύσομαι veya πλευσοῦμαι, *aor.* ἔπλευσα, *pf.* πέπλευκα; *pass. aor.* ἐπλεύσθην, *pf.*

πέπλευσμαι), yelken açmak; denize açılmak;, gemi yolculuğu yapmak, gemiyle gitmek.

πληγή, ῆς, ἡ (*f.*), darbe, vuruş; kaderin sillesi, tokadı; büyük üzüntü, mutsuzluk.

πλῆγμα, ατος, τό (*n.*), vurma, vuruş, darbe; yara.

πλῆθος, εος-ους, τό (*n.*), kalabalık, çokluk; büyüklük; genişlik; uzunluk; sonsuz büyüklük, sınırsızlık; τό πλῆθος, kalabalık, halk; τά πλήθη, güruh, sürü.

πληθύνω, artırmak, çoğaltmak, büyütmek || *pass.* çok sayıda olmak, kalabalık olmak, bol olmak; çoğalmak, artmak; yayılmak, gelişmek; ilerleme göstermek.

πληθύς, ύος, ἡ (*f.*), kalabalık, kitle, halk yığınları, güruh.

πληθύω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.*), dolu olmak, tam olmak, eksiksiz olmak; sayıca artmak, çoğalmak.

πλήθω (*praes.* anlamında *pf.* πέπληθα, *imp.* anlamında ἐπεπλήθειν), dolu olmak, dolmak; tam olmak, eksiksiz olmak.

πληθώρη, ης, ἡ (*f.*), tamlık, bütünlük, eksiksizlik; bolluk; tokluk, doygunluk.

πλήκτης, ου, ὁ (*adj.*), dövüşmeyi, savaşmayı seven, savaşçı, savaşsever.

πληκτίζω, vurmak; dikkatini çekmek, şaşırtmak, şaşkına döndürmek, allak bullak etmek.

πληκτικός, ή, όν (*adj.*), dövüşmeyi, savaşmayı seven, savaşçı; darbelerle gerçekleşen.

πλῆκτρον, ου, τό (*n.*), mızrak; kürek.

πλημμέλεια, ας, ἡ (*f.*), falso, uygunsuz şey; ihmal yüzünden yapılan hata.

πλημμελέω-ῶ, falso yapmak, hata yapmak.

πλημμέλημα, ατος, τό (*n.*), hata, yanılgı; günah.

πλημμελής, ής, ές (*adj.*), hata yapan, yanlış yapan; kurala aykırı, kurala uymayan; kusurlu, kötü; düzensiz; aşırı, haddinden fazla.

πλημμελῶς (*adv.*), kurala, kaideye aykırı; kuralsız, kaidesiz, düzensiz, intizamsız; haksız olarak, haksız yere.

πλήμμυρα veya πλήμυρα, ας, ἡ (denizde) kabarma, gelgit, med cezir.

πλημμυρέω-ῶ veya πλημυρέω-ῶ, kabarmak, yükselmek; çok dolu olmak, taşmak; gözyaşları sel olmak, çok ağlamak.

πλημ(μ)υρίς, ίδος, ἡ (*f.*); (deniz için) dalga; kabarma, gelgit, med cezir.

πλήμνη, ης, ἡ (*f.*), tekerleğin ortasındaki delikli ağırşak, poyra.

πλήν (*adv.*), hariç, dışında || (*conj.*) -ması dışında, -ması hariç, - olmasaydı, ne var ki.

πλήξιππος, ος, ον (*adj.*), atları yola getiren; usta binici.

πλήρης, ης, ες (*adj.*), (*gen.* ile ender olarak da *dat.* ile) -ile dolu; tam, eksiksiz; dolunay; (*gen.* ile) -e doymuş; -den bıkmış, usanmış, gına gelmiş, *comp.* πληρέστερος, *sup.* πληρέστατος.

πληρόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐπλήρωσα, *pf.* πεπλήρωκα), doldurmak; -e doyurmak, tatmin etmek; (gemiyi) donatmak, donanım ve tayfasını sağlamak; verimli hale getirmek, zenginleştirmek; sonuna getirmek, sona erdirmek, sonuçlandırmak, tamamlamak, bitirmek, eksikliğini gidermek.

πλήρωμα, ατος, τό (*n.*), -i dolduran her şey: içerik, muhteva; toplam tutar, meblağ; bir geminin yükü; doldurma, tamamlama.

πλήρωσις, εως, ἡ (*f.*), doldurma; tamamlama; doyurma, tatmin etme; bütünlük, tamlık, eksiksizlik, dolu olma, doluluk.

πλησιάζω (*fut.* -άσω, *aor.* ἐπλησίασα, *pf.* πεπλησίακα; *pass.* *aor.* ἐπλησιάσθην), yakın olmak, samimi olmak, dost olmak; (*dat.* veya ender olarak da *gen.* ile) birinin yanına varmak, birine yaklaşmak; (*dat.* ile) birinin yanına sık sık gidip gelmek, birinin öğrencisi olmak.

πλησίος, α, ον (*adj.*), yakın, komşu; (*gen.* veya *dat.* ile), -e yakın, komşu || (*subst.*) οἱ πλ., komşular; || (*adv.*) πλησίον, yakın, yakında || (*subst.*) οἱ πλησίον, yakın akraba veya dostlar || *comp.* πλησιαίτερος *sup.* -πλησιαίτατος.

πλησιόχωρος, ος, ον (*adj.*), yakında, çevrede bulunan; yakında oturan; (*dat.* veya *gen.* ile) -e komşu, yakın; οἱ πλησιόχωροι, komşular.

πλησίστιος, ος, ον (*adj.*), yelkenleri dolduran, şişiren; || *pass.* yelkenleri şişmiş.

πλησμονή, ῆς, ἡ (*f.*), eksiksizlik, yetkinlik, olgunluk, mükemmeliyet; doyma, doygunluk, tokluk.

πλήσσω, *Att.* πλήττω (*fut.* πλήξω, *aor.* ἔπληξα, *poet.* *II.* *pf.* πέπληγα; *pass.* *aor.* ἐπλήχθην, *II.* *aor.* ἐπλήγην veya ἐπλάγην, *pf.* πέπληγμαι), vurmak, darbe vurmak, çarpmak; yaralamak || *med.* ellerini birbirine vurmak || *pass.* darbe almak; kaderin sillesini yemek; bir hastalığa yakalanmak.

πλήσω: πίμπλημι *fut.*

πλινθεῖον, ου, τό (*n.*), tuğla imalâthanesi.

πλινθεύω (topraktan) tuğlaya dönüştürmek, tuğla haline getirmek, tuğla imal etmek.

πλινθίον, ου, τό (*n.*), küçük tuğla; dikdörtgen biçiminde figür.

πλίνθος, ου, ἡ (*f.*), tuğla, briket.

πλινθουργέω-ῶ, tuğla yapmak, tuğla imâl etmek.

πλινθουργός, οῦ, ὁ (*m.*), tuğlacı.

πλινθυφής, ής, ές (*adj.*), tuğlalarla imâl edilmiş, tuğlalarla yapılmış, tuğladan.

πλίσσομαι (*ep.* *imp.* *3.* *pers.* *plur.* πλίσσοντο), uzun adımlar atmak.

πλοιάριον, ου, τό (*n.*), küçük gemi.

πλοῖον, ου, τό (*n.*), gemi; kayık.

πλόκαμος, ου, ὁ (*m.*), saç buklesi, perçem.

πλόος-οῦς, όου-οῦ, ὁ (*m.*), deniz yolculuğu; deniz yolculuğu için elverişli zaman.

πλούσιος, α, ον (*adj.*), zengin, zenginlik içinde yüzen, servet sahibi; çok gelişmiş, büyük || *comp.* -ώτερος.

πλουσίως (*adv.*), zengin bir tarzda; bol bol, çok bol.

πλουτέω-ῶ, zengin olmak, varlıklı olmak, servet sahibi olmak; çok büyük bir servete sahip olmak, çok parası olmak.

πλουτίζω, zenginleştirmek, zengin etmek, servet sahibi yapmak || *pass.* zenginleşmek, servet sahibi olmak.

πλουτοδοτέω-ῶ, zenginleştirmek, zengin etmek.

πλουτοδότης, ου, ὁ (*adj.*), zenginlik veren, zenginleştiren.

πλουτοκρατία, ας, ἡ (*f.*), zenginlerin egemenliği veya iktidarı.

πλοῦτος, ου, ὁ (*m.*), zenginlik, servet; ruh zenginliği.

Πλοῦτος, ου, ὁ (*m.*), Ploutos, yani Zenginlik Tanrısı.

Πλούτων, ωνος, ὁ (*adj.*), Plouton, Kronos ile Rhea'nın oğlu, Yeraltı Tanrısı.

πλοχμός, οῦ, ὁ (*m.*), saç buklesi.

πλυνός, οῦ, ὁ (*m.*), çamaşır yıkanan yer, tekne.

πλύνω (*imp.* ἔπλυνον, *fut.* πλυνῶ, *aor.* ἔπλυνα; *pass. fut.* πλυθήσομαι, *aor.* ἐπλύθην, *pf.* πέπλυμαι), yıkamak.

πλύσις, εως, ἡ (*f.*), yıkama, temizlik.

πλωίζω (*imp.* ἐπλώϊζον), deniz yolculuğuna çıkmak, gemi yolculuğu yapmak.

πλώσιμος veya πλώϊμος, ος, ον (*adj.*), deniz yolculuğuna elverişli; gemi yapımına özgü.

πλωτεύω, deniz yolculuğu yapmak, gemi yolculuğu yapmak, denizde dolaşmak.

πλωτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), gemici.

πλωτός, ή, όν (*adj.*), gemilerin çalışmasına elverişli, gemiyle yanaşılır; suda yüzen.

πνεῦμα, ατος, τό (*n.*), nefes, soluk; ruh.

πνευματικός, ή, όν (*adj.*), nefesle, solukla ilgili; hava+, havayla ilgili.

πνεύμων, ονος, ὁ (*m.*), akciğer; yürek, kalp, gönül.

πνέω (*fut.* πνεύσω, *Att. fut.* πνευσοῦμαι, *aor.* ἔπνευσα, *pf.* πέπνευκα; *pass. aor.* ἐπνεύσθην, *pf.* πέπνυμαι), esmek; nefes almak, soluk almak, solumak; bir koku yaymak, koku çıkarmak.

πνιγεύς, έως, ὁ (*adj.*), kor söndürme kabı.

πνιγηρός, ά, όν (*adj.*), boğucu; dar, sıkışık.

πνῖγος, εος-ους, τό (*n.*), boğucu, bunaltıcı sıcak.

πνίγω (*fut.* πνίξω ve πνίξομαι, *aor.* ἔπνιξα; *pass. II. fut.* πνιγήσομαι, *II. aor.* ἐπνίγην, *pf.* πέπνιγμαι), boğmak, soluğunu kesmek, soluğunu tıkamak.

πνοή, ῆς, ἡ (*f.*), soluk, nefes; esinti, hafif yel.

πόα, ας, ἡ (*f.*), ot, çimen.

ποδάγρα, ας, ἡ (hayvan yakalamak için) tuzak.

ποδαγράω-ῶ, damla (gut) hastalığı olmak.

ποδανιπτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), ayak yıkamak için leğen.

ποδάνιπτρον, ου, τό (*n.*), ayak yıkama suyu.

ποδαπός, ή, όν (*adj.*), nereli? hangi ülkeden? ne tür?

ποδάρκης, ης, ες (*adj.*), tez ayaklı, ayağına çabuk.

ποδεών, ῶνος, ὁ (*adj.*), koyun derisi.

ποδηγέω-ῶ, yönetmek, yol göstermek, kılavuzluk etmek, rehberlik etmek.

ποδηγία, ας, ἡ (*f.*), yol gösterme, kılavuzluk, rehberlik.

ποδηνεκής, ής, ές (*adj.*), ayaklara kadar inen.

ποδήνεμος, ος, ον (*adj.*), rüzgâr gibi hızlı, yani çabuk ayaklı, tez ayaklı, ayağına tez.

ποδήρης, ης, ες (*adj.*), ayaklara kadar inen (giysi).

ποδηροφόρεω-ῶ, ayaklara kadar inen bir giysi giymek.

ποδιαῖος, α, ον (*adj.*), uzun; geniş, enli; bir ayak uzunluğunda.

ποδίζω (yalnızca *aor. part.* ve *pass. pf.*), zincirle veya bağla ayaklarından bağlamak.

ποδοκάκη, ης, ἡ (*f.*), (ayakları bağlamak için) ahşap bukağı.

ποδώκεια, ας, ἡ (*f.*), tez ayaklılık, ayağına çabukluk, çeviklik.

ποδώκης, ης, ες (*adj.*), tez ayaklı, ayağına çabuk, çevik, atik.

ποθεινός, ή veya ός, όν (*adj.*), arzu edilir, istenir; istemeye değer; üzülecek, acınacak; üzüntü veya pişmanlık ifade eden || *comp.* -ότερος, *sup.* -ότατος.

πόθεν (*adv.*), nereden? hangi kaynaktan?

ποθέν (*adv.*), herhangi bir yerden.

ποθέω-ῶ (*fut.* -ήσω veya -έσομαι, *aor.* ἐπόθησα veya ἐπόθεσα, *pf.* πεπόθηκα), bulunmayan veya uzakta olan bir şeyi özlemek, hasretini çekmek, istemek.

ποθή, ῆς, ἡ (*f.*), istek, dilek, arzu; özlem, hasret.

πόθι (*adv.*), nerede? nereye?

ποθί (*adv.*), herhangi bir yerde; bazen, zaman zaman, arasıra.

πόθος, ου, ὁ (*m.*), özlem, hasret; pişmanlık, üzüntü.

ποῖ (*adv.*), nereye? hangi amaçla? ne zamana kadar?

ποί (*adv.*), herhangi bir yere doğru.

ποιέω-ῶ (*imp.* ἐποίουν, *fut.* ποιήσω, *aor.* ἐποίησα, *pf.* πεποίηκα; *pass. fut.* ποιηθήσομαι, *aor.* ἐποιήθην, *pf.* πεποίημαι), yapmak, imal etmek, oluşturmak, kurmak, yaratmak; doğurmak, çocuk doğurmak; neden olmak, yol açmak, meydan vermek; gerçekleştirmek, tamamlamak || *med.* kendisi için yapmak, imal etmek; keşfetmek, icat etmek, bulmak; kendisi için yaratmak, bir çocuğa gebe kalmak; birini evlât edinmek; kendisi için tamamlamak, gerçekleştirmek; - gibi davranmak, -mış gibi yapmak || *pass.* yapılmış olmak, imâl edilmiş olmak; yaratılmış olmak; gerçekleştirilmek, bitirilmiş olmak.

ποιήεις, ήεσσα, ῆεν (*adj.*), otla kaplı, çimenle kaplı; yeşermiş.

ποίημα, ατος, τό (*n.*), eser; şiir; buluş, icat.

ποιηματικός, ή, όν, şiir+, şiirle ilgili, şiire ait, şiire özgü, şiirsel.

ποιῆσις, εως, ἡ (*f.*), yapma, yaratma, yaratı, imâlat.

ποιητής, οῦ, ὁ (*m.*), yaratıcı, yasa koyucu; şair, ozan.

ποιητικός, ή, όν (*adj.*), yapma, yaratma gücüne sahip olan; yapmaya, imâlata özgü; yaratıcı, bulucu; kafası çalışan, becerikli, usta.

ποιητός, ή, όν (*adj.*), evlât edinilen, evlâtlık; üretilmiş, imâl edilmiş; sanatla yapılmış; iyi işlenmiş.

ποιηφαγέω-ῶ, ot yemek.

ποικιλία, ας, ἡ (*f.*), çeşitlilik; değişiklik, farklılık.

ποικιλίς, ίδος, ἡ (*f.*), saka kuşu.

ποικίλλω (*aor.* ἐποίκιλα, *pf.* πεποίκιλκα; *pass. pf.* πεποίκιλμαι), bir dokumada farklı renklerle betimlemek.

ποίκιλμα, ατος, τό (*n.*), çeşitli renklerden oluşan desen veya resim.

ποικιλοδέρμων, ων, ον (*adj.*), derisi benekli.

ποικίλος, η, ον (*adj.*), çeşitli, değişik, farklı; alacalı, çeşitli renklerle boyanmış; resimlerle kaplı; işlemeli, oymalı; Ποικίλη (στοά), Poikile (Stoa), Atina'daki, ünlü ressam Polygnotos'un tablolarıyla süslenmiş galeri || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

ποικιλόστολος, ος, ον (*adj.*), benekli veya farklı renklerle boyanmış giysisi olan, giysisi benekli, giysisi alacalı.

ποικιλόφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), çözüm, çare bulmakta yaratıcı.

ποίκιλσις, εως, ἡ (*f.*), çeşitlendirme, çeşitlilik, değişiklik.

ποικίλως (*adv.*), farklı türlerde, farklı biçimlerde; ustalıkla, ustaca, maharetle, hünerle; kurnazlıkla, kurnazca.

ποιμαίνω (*fut.* -ανῶ), otlatmak, otlatmaya götürmek; (ordu için) yönetmek, kılavuzluk etmek; beslemek, yetiştirmek.

ποιμενίκος, ή, όν (*adj.*), çoban+, çobanla ilgili; kırsal yaşamla ilgili, kırsal.

ποιμενικῶς (*adv.*), çoban tarzında, çoban gibi.

ποιμένιος, α, ον (*adj.*), çoban+, çobanla ilgili; kırsal yaşamla ilgili.

ποιμήν, ένος, ὁ (*adj.*), çoban, sığırtmaç.

ποίμνη, ης, ἡ (*f.*), otlayan sürü, özellikle koyun sürüsü.

ποίμνιον, ου, τό (*n.*), otlayan küçükbaş hayvan sürüsü, özellikle koyun sürüsü.

ποιμνίτης, ου, ὁ (*adj.*), çoban+, çobanla ilgili; kır+, kırsal yaşamla ilgili, kırsal.

ποινάτωρ, ορος, ὁ (*m.*), cezalandıran, öc alan, intikamcı.

ποινάω-ῶ, birinden (*acc.*) intikam almak, öç almak.

ποινή, ῆς, ἡ (*f.*), bir cinayetin kefareti; kurbanın ailesine ödenen ceza; kan bedeli.

ποινητήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), intikam alan, cezalandıran.

ποινοποιός, ός, όν (*adj.*), cezalandıran, ceza veren.

ποιολογέω-ῶ, ot toplamak.

ποιολόγος, ος, ον (*adj.*), ot toplayan,

ποιόνομος, ος, ον (*adj.*), otlak bakımından zengin, otlağı bol.

ποῖος, α, ον (*adj.*), ne, hangi, ne gibi, ne tür, ne cins, nasıl.

ποιός, ά, όν (*adj.*), öyle, öyle bir, öyle ki, o şekilde ki.

ποιότης, ητος, ἡ (*f.*), özellik, nitelik, vasıf.

πολεμάρχειος, ος, ον (*adj.*), *polemarkhos*'la ilgili (→ πολέμαρχος).

πολεμαρχία, ας, ἡ (*f.*), *polemarkhos*'luk (→ πολέμαρχος).

πολεμαρχέω-ῶ, *polemarkhos* olmak (→ πολέμαρχος).

πολέμαρχος, ου, ὁ (*m.*), *polemarkhos*, ordu komutanı veya askeri bir seferin komutanı; Atina'da dokuz *arkhon*'dan üçüncüsü.

πολεμέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐπολέμησα, *pf.* πεπολέμηκα), savaşmak, savaş yapmak, savaşa tutuşmak, harbetmek, dövüşmek.

πολεμίζω (*fut.* -ίσω, *ep.* ve *Dor. fut.* -ίξω), savaşmak, savaş yapmak, savaşa tutuşmak, harbetmek, dövüşmek.

πολεμικός, ή, όν (*adj.*), savaş+, savaşla ilgili, savaşa ait, savaşa özgü || *sup.* -ώτατος.

πολεμικῶς (*adv.*), savaş halinde; πολεμικῶς ἔχειν πρός τινα, biriyle savaş halinde olmak || *sup.* -ώτατα.

πολέμιος, α veya ος, ον (*adj.*), savaş+, savaşla ilgili, savaşa ait; düşman, hasım.

πολεμοποιέω-ῶ, savaşa yol açmak, savaşa neden olmak, savaşa meydan vermek.

πολεμοποιός, ός, όν (*adj.*), bir savaşa yol açan, savaşa neden olan, savaşa meydan veren.

πόλεμος, ου, ὁ (*m.*), savaş, harp, muharebe.

πολεμοτροφέω-ῶ, savaşı sürdürmek, savaşı devam ettirmek.

πολεμόω-ῶ, birini düşman etmek || *med.* düşman olmak, düşman edinmek.

πολεύω, sabanla toprağı altüst etmek; π. κατὰ ἄστυ bir kentte yaşamak.

πολέω-ῶ, sabanla toprağı sürmek; π. νῆσον, bir adada yaşamak, ömür sürmek.

πολίζω, kent kurmak, kent inşa etmek.

πολιήτης, ου, ὁ (*m.*), bir kentte oturan, kent sakini, kentli kimse; hemşeri, memleketli; yurttaş, vatandaş.

πολιορκέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐπολιόρκησα), bir kenti kuşatmak, sarmak, çevirmek; aklı bir şeye takılmak, aklından hiç çıkmamak, gözünün önünden hiç gitmemek.

πολιορκητής, οῦ, ὁ (*m.*), kentleri kuşatmakta usta kimse; kentleri dize getiren kimse; Makedonia Kralı Demetrios'un lâkabı.

πολιορκία, ας, ἡ (*f.*), bir kenti kuşatma, çevirme; kaygı, tasa, endişe; saplantı, sabit fikir, -i kafasından atamama.

πολιός, ά, όν (*adj.*), (saç için) gri, ağarmış, ak.

πόλις, εως, ἡ (*f.*), kent, şehir; *polis*, kent devleti, devlet.

πόλισμα, ατος, τό (*n.*), kent; küçük kent.

πολιτεία, ας, ἡ (*f.*), vatandaşlık hakkı; bir vatandaşın yaşam biçimi, yaşam biçimi; kent yönetimi, devlet, siyasal rejim; (*plur.*) siyasal önlemler.

πολίτευμα, ατος, τό (*n.*), devlet işlerine katılma; kamu işlerinin yönetimi.

πολιτεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ἐπολίτευσα; *pass. aor.* ἐπολιτεύθην, *pf.* πεπολίτευμαι), vatandaş olmak, vatandaş haklarına sahip olmak; idare etmek, yönetmek.

πολίτης, ου, ὁ (*m.*), vatandaş, yurttaş; kentte oturan, kentli.

πολιτικός, ή, όν (*adj.*), kente ait, kentle ilgili; devlete ait, devletle ilgili.

πολιτικῶς (*adv.*), yurttaşlara yakışır şekilde; vatandaşların lehine, çıkarına.

πολῖτις, ιδος, ἡ (*f.*), yurttaş, vatandaş; bir kentte oturan kişi, kentli.

πολλάκις (*adv.*), çoğunlukla, çoğu kez, genellikle, ekseriya, ekseriyetle, umumiyetle.

πολλαπλάσιος, α veya ος, ον (*adj.*), daha büyük veya daha çok sayıda, kat kat büyük, kat kat fazla.

πολλαχῇ (*adv.*), birçok kez, sık sık, çoğu kez.

πολλαχόθεν (*adv.*), bir çok taraftan; birçok nedenden.

πολλαχόθι (*adv.*), birçok yerde.

πολλαχόσε (*adv.*), bir çok tarafa.

πολλαχοῦ (*adv.*), bir çok yerde.

πόλος, ου, ὁ (*m.*), eksen, mil; kutup, dünyanın merkezi, dünyanın ekseni.

πολυαίματος, ος, ον (*adj.*), kanı çok olan, kanlı.

πολυαίμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), kanla kaplı, kanla kaplanmış, kanla örtülü.

πολύαινος, ος, ον (*adj.*), büyük övgülere lâyık; ünlü, meşhur, tanınmış.

πολυανδρέω-ῶ, nüfusu çok olmak, kalabalık olmak.

πολυάνδριος, α, ον (*adj.*), çok erkekle ilgili || (*subst.*) τό πολυάνδριον, fahişelik, fuhuş; mezarlık.

πολύανδρος, ος, ον (*adj.*), nüfusu çok, kalabalık; çok kocalı.

πολυανθής, ής, ές (*adj.*), bol çiçekli, çiçeği bol.

πολυανθρωπία, ας, ἡ (*f.*), insan bolluğu, nüfus çokluğu.

πολυάνθρωπος, ος, ον (*adj.*), nüfusu çok, kalabalık.

πολυάρατος, ος, ον (*adj.*), çok istenen, çok arzu edilen.

πολυαρκής, ής, ές (*adj.*), kıt olmayan, bol, zengin.

πολυάρματος, ος, ον (*adj.*), çok arabalı, çok arabası olan.

πολυαρχία, ας, ἡ (*f.*), *polyarkhia*, çoğunluk yönetimi (oligarşinin karşıtı).

πολυβλαβής, ής, ές (*adj.*), çok zarar görmüş, zarara uğramış; zarar vermesi kolay.

πολύβουλος, ος, ον (*adj.*), çok tedbirli, çok ihtiyatlı; çok bilge, çok akıllı, çok düşünceli.

πολύγλωσσος, *Att.* -ωττος, ος, ον (*adj.*), çok dilde ifade edilen; çok dil konuşan.

πολυγονέω-ῶ, çok üretmek || *pass.* üremek, çoğalmak, yayılmak.

πολύγονος, ος, ον (*adj.*), çok verimli, bereketli; çabuk üreyen, çabuk çoğalan.

πολυγράμματος, ος, ον (*adj.*), çok okumuş, aydın.

πολυγύμναστος, ος, ον (*adj.*), pek çok şeyde usta, becerikli, işe yatkın, mahir, uz.

πολυδαίδαλος, ος, ον (*adj.*), çok sanatlı çalışılmış; çok sanatlı çalışan; çok usta, becerikli, işe yatkın, mahir.

πολυδάκρυος, ος, ον (*adj.*), çok gözyaşı döktüren, çok ağlatan.

πολύδακρυς, -υος, ὁ, ἡ (*adj.*), çok ağlayan; cok gözyaşı döktüren, çok ağlatan; acıklı, içler acısı.

πολυδάκρυτος, ος, ον (*adj.*), çok gözyaşına neden olan.

πολυδάπανος, ος, ον (*adj.*), çok harcayan, savurgan, tutumsuz, müsrif.

πολυδένδρεος, ος, ον (*adj.*), ağacı bol, bol ağaçlı.

πολυδωρία, ας, ἡ (*f.*), büyük bağışlayıcılık, hoşgörü; eli açıklık, cömertlik.

πολύδωρος, ος, ον (*adj.*), büyük armağanlar alan; büyük bir drahoma alan.

πολυειδής, ής, ές (*adj.*), çeşitli, değişik, farklı, çeşit çeşit, türlü.

πολυειδία, ας, ἡ (*f.*), görünüm veya biçim farklılığı.

πολυεπαίνετος, ος, ον (*adj.*), çok övülen, methedilen.

πολυεπής, ής, ές (*adj.*), çok konuşan, geveze; sözcük bakımından zengin.

πολύζηλος, ος, ον (*adj.*), çok arzu edilen, istenen, aranan; hayranlık duyulan; imrenilen; kıskançlık, haset uyandıran.

πολυζήλωτος, ος, ον (*adj.*), büyük bir saygı gösterilen, saygı duyulan, itibar edilen; çok beğenilen, hayranlık duyulan.

πολυήμερος, ος, ον (*adj.*), birçok gün süren; çok yaşlı.

πολυήρατος, ος, ον (*adj.*), çok sevilen, çok sevimli, çok güzel, istenen, istenmeye değer.

πολύθεος, ος, ον (*adj.*), çok tanrılı; çok tanrıya tapan.

πολύθερμος, ος, ον (*adj.*), çok sıcak, aşırı sıcak.

πολύθρηνος, ος, ον (*adj.*), acınacak, ağlanacak, içler acısı, yürekler acısı, acı veren, elim, hazin.

πολύθυρος, ος, ον (*adj.*), çok kapılı; çok pencereli.

πολυκαρπία, ας, ἡ (*f.*), meyve, ürün bolluğu.

πολύκαρπος, ος, ον (*adj.*), çok meyve veren, meyvesi bol, çok verimli, bereketli.

πολυκρατής, ής, ές (*adj.*), çok güçlü, çok kuvvetli.

Πολυκράτης, ους, ὁ (*adj.*), Polykrates, Samos tiranı.

πολυλογία, ας, ἡ (*f.*), lâf kalabalığı, gevezelik.

πολυλόγος, ος, ον (*adj.*), çok konuşan, ağzı kalabalık, geveze.

πολυμάθεια, ας, ἡ (*f.*), geniş bilgi, malumat.

πολυμαθέω-ῶ, çok şey bilmek, çok bilgi sahibi olmak.

πολυμαθής, ής, ές (*adj.*), çok şey bilen, çok bilgili, malumatlı.

πολυμαθῶς (*adv.*), çok bilgili bir biçimde.

πολυμερής, ής, ές (*adj.*), çok kısımdan, parçadan oluşan; değişik, farklı.

πολύμητις, ιος, ὁ, ἡ (*adj.*), çok ihtiyatlı, tedbirli; çok bilge, çok akıllı.

πολυμηχανία, ας, ἡ (*f.*), ustalık, beceriklilik, uzluk, hüner, marifet.

πολυμήχανος, ος, ον (*adj.*), usta, becerikli, eli işe yatkın, uz, maharetli, mahir, hünerli.

πολυμιγής, ής, ές (*adj.*), çok farklı unsurlardan oluşan, çok farklı.

πολυμιγία, ας, ἡ (*f.*), birçok şeyin karışımı, karışım; karışıklık.

πολυμνήμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), birçok şeyi hatırlayan, anımsayan; hafızası, belleği güçlü.

πολύμνηστος, ος, ον (*adj.*), yanılmaz bir hafızası olan; (*pass.* anlamda) anısı sadık bir şekilde korunan.

Πολύμνια, ας, ἡ (*f.*), Polymnia, hitabet Musa'sı.

πολύμνιος, ος, ον (*adj.*), köpük veya yosun kaplı.

πολυμορφία, ας, ἡ (*f.*), çeşitlilik, çokluk.

πολύμορφος, ος, ον (*adj.*), çok şekli, biçimi olan; çok biçimli, çok şekilli.

πολυμόρφως (*adv.*), değişik şekillerde, farklı biçimlerde.

πολύμυθος, ος, ον (*adj.*), çok konuşan; öykü, gelenek bakımından zengin olan; çok konuşulan, çok söz edilen; ünlü, meşhur, tanınmış.

πολύναυτης, ου, ὁ (*adj.*), çok tayfalı; çok gemili.

πολυνεικής, ής, ές (*adj.*), kavgayı seven, kavgacı, tartışmayı seven.

Πολυνείκης, ους, ὁ (*adj.*), Polyneikes, Oidipus'un oğlu, Eteokles'in kardeşi.

πολυνέφελος, ος, ον, *Dor.* -ας, *gen.* α (*adj.*), çok bulutlu, bulutlarla kaplı, bulutlarla örtülü.

πολυνίκης, ου, ὁ (*adj.*), çok sık zafer kazanan, birçok kez galip gelen.

πολύξενος, ος, ον (*adj.*), çok konuk kabul eden, konuktan hoşlanan; konuklarını iyi ağırlayan, konuksever, misafirperver.

πολυπαιδία, ας, ἡ (*f.*), çok çocukluluk, çok çocuk sahibi olma.

πολύπαις, -παιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), çok çocuk sahibi olan, çok çocuklu.

πολυπειρία, ας, ἡ (*f.*), büyük deneyim, büyük tecrübe.

πολυπενθής, ής, ές (*adj.*), çok büyük bir acıya neden olan; acınacak, yürekler acısı, çok acıklı; çok kötü, çok fena.

πολύπονος, ος, ον (*adj.*), çok büyük sıkıntıya neden olan, çok zahmet veren, çok yorucu, çok zor; büyük sıkıntı veya yorgunluklara katlanan, tahammül eden.

πολυπόνως (*adv.*), çok güçlükle, sıkıntıyla, zahmetli bir şekilde, eziyetle.

πολύπους, ους, ουν, *gen.* -ποδος (*adj.*), çok ayaklı.

πολυπραγμονέω-ῶ, gereksiz yere, patavatsızca her şeye karışmak; siyasal reformlara veya yeniliklere katılmak; özenle bakmak, dikkatle bakmak.

πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ (*f.*), gereksiz, yersiz karışma; -e burnunu sokma; aşırı çaba, gayret.

πολυπράγμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), kendisini ilgilendirmeyen şeylere karışan; entrikacı, dalavereci, hileci, hilekâr.

πολύς, πολλή, πολύ (*adj.*), çok, çok sayıda; bol, geniş, (zaman için) uzun; güçlü, kuvvetli; önemli, mühim, ehemmiyetli; οἱ πολλοί, çoğunluk || (*adv.*) πολύ çok, bir hayli, epey; πολλῷ (*comp.* veya *sup.* ile) çok daha -; πολλά, çok, çoğu kez, uzun zaman, uzun süre || *comp.* πλείων, *sup.* πλεῖστος.

πολυσιτία, ας, ἡ (*f.*), buğday bolluğu, besin bolluğu; açgözlülük, gözüdoymazlık, tamah.

πολυτάλαντος, ος, ον (*adj.*), değer bakımından çok *talanton* eden; çok *talanton*'a sahip olan, çok zengin, zenginlik içinde yüzen.

πολυτεκνέω-ῶ, çok çocuğa sahip olmak, çok çocuğu olmak.

πολυτεκνία, ας, ἡ (*f.*), çok çocukluluk, çok çocuk sahibi olma.

πολύτεκνος, ος, ον (*adj.*), çok çocuğu olan, çok çocuklu; (ırmak için) bitek, verimli hale getiren; verimlilik sağlayan.

πολυτέλεια, ας, ἡ (*f.*), aşırı harcama, savurganlık, müsriflik; eli açıklık, cömertlik, bonkörlük.

πολυτελής, ής, ές (*adj.*), çok büyük harcama gerektiren, masraflı, pahalı, fiyatı yüksek olan.

πολυτελῶς (*adv.*), görkemli bir biçimde, şatafatlı bir biçimde, gösterişli bir şekilde.

πολύτεχνος, ος, ον (*adj.*), çok hünerli bir biçimde işlenmiş.

πολυτίμητος, ος veya η, ον (*adj.*), çok saygın, büyük bir saygı gösterilen, hatırı sayılır, itibar edilen, muteber; çok değerli, çok kıymetli; çok pahalı, fiyatı çok yüksek olan.

πολύτιμος, ος, ον (*adj.*), çok değerli, büyük bir değer verilen, büyük bir saygı gösterilen, çok sayılan, saygın, saygı gören, itibar edilen, muteber.

πολυτροπία, ας, ἡ (*f.*), kıvrak zekâlılık, keskin zekâlılık, kurnazlık; çeşitlilik, farklılık.

πολύτροπος, ος, ον (*adj.*), çok dolaşan, orda burda dolaşan; esnek; becerikli, usta, mahir, uz, hünerli; kurnaz, sinsi, dalavereci; değişken, her an değişebilen.

(1) πολύτροφος, ος, ον (*adj.*), iyi beslenmiş, yağlı, semiz.

(2) πολυτρόφος, ος, ον (*adj.*), bol besin sağlayan, besleyici, verimli (Tanrıça Demeter).

πολύφημος, ος, ον (*adj.*), çok konuşulan, çok söz edilen; ünlü, tanınmış, meşhur; çok konuşan; öykü bakımından zengin.

πολυφθόρος, ος, ον (*adj.*), çok şeyi mahveden, harap eden; çok uğursuz, meşum, meymenetsiz; çok kötü, fena; zararlı, zarar veren, zararı dokunan; tehlikeli.

πολυφθόρος, ος, ον (*adj.*), tamamen yakılıp yıkılmış, harap olmuş, mahvolmuş.

πολυφιλία, ας, ἡ (*f.*), arkadaş bolluğu, çok arkadaş sahibi olma.

πολύφιλος, ος, ον (*adj.*), çok arkadaşı, dostu olan; arkadaş canlısı, dost canlısı.

πολυφορέω-ῶ, çabuk üremek, çabuk çoğalmak, çok üremek.

πολυφορία, ας, ἡ (*f.*), çok verimli olma, verimlilik, yaratıcılık.

πολυφόρος, ος, ον (*adj.*), çok üreyen; çok üretken; çok verimli, çok bereketli.

πολυφροσύνη, ης, ἡ (*f.*), ihtiyat, sakınım, tedbir; ustalık, beceriklilik, hüner, marifet.

πολύφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), çok ihtiyatlı, tedbirli; çok usta, becerikli, uz, maharetli, mahir, hünerli, marifetli.

πολυφωνία, ας, ἡ (*f.*), çok seslilik; sözcük bolluğu.

πολύφωνος, ος, ον (*adj.*), çok sesli; çok konuşan, geveze.

(1) πόμα, ατος, τό (*n.*), içecek; içki.

(2) πόμα, ατος, τό (*n.*), bir çeşit palmiye.

πομπαῖος, α, ον (*adj.*), yol gösteren, kılavuzluk eden (ruhları Hades'e götüren Hermes'in epiteti).

πομπεία, ας, ἡ (*f.*), Dionysos Şenlikleri'nde erkeklerin, Demeter Şenlikleri'nde de kadınların şaka veya alayları; hakaret, küfür, sövgü.

πομπεύς, έως, ὁ (*adj.*), rehber, kılavuz; bir tören alayına katılan.

πομπεύω, yol göstermek, kılavuzluk etmek, rehberlik etmek; eşlik etmek, refakat etmek, beraberinde gitmek; tören alayı halinde yürümek; hakaretler, küfürler savurmak, sövmek.

πομπή, ῆς, ἡ (*f.*), gönderme, yollama; vatana dönüş; eşlik etme, yanında gitme, refakat; götürme, yol gösterme, kılavuzluk etme, rehberlik; tören alayı, âyin.

πομπός, οῦ, ὁ, ἡ (*m./f.*), yol gösteren, kılavuzluk eden, rehber; eşlik eden, yanında giden, refakatçi; muhafız, bekçi; haberci, ulak.

πονέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐπόνησα, *pf.* πεπόνηκα), çalışmak, çabalamak, güçlük çekmek, zahmet çekmek, katlanmak; yorgun olmak, tükenmek, eriyip bitmek; tehlikede olmak.

πόνημα, ατος, τό (*n.*), zor, zahmetli, eziyetli iş; çalışma, eser.

πονήρευμα, ατος, τό (*n.*), kötü eylem, alçaklık, bayağılık.

πονηρεύομαι, sağlık bakımından kötü durumda olmak, sağlığı kötü olmak; kötü davranmak, ahlâk bakımından kötü olmak.

πονηρία, ας, ἡ (*f.*), sağlığı bozuk olma, sağlık bakımından kötü durumda olma; kötülük, kötü yüreklilik; ahlâk bozukluğu, ahlâksızca davranış; sinsilik, kalleşlik; korkaklık, ödleklik.

πονηρός, ά, όν (*adj.*), kötü, kötü yürekli; kusurlu; ahlâkı bozuk; baştan çıkarıcı, ayartıcı; baştan çıkmış, yoldan çıkmış; çok sıkıntıya neden olan, sıkıntı verici, sıkıntılı, yorucu, zahmetli, eziyetli; mutsuz, talihsiz, bahtsız; zavallı, acınacak durumda, sefil.

πονηρῶς (*adv.*), kötü durumda, acınacak şekilde; πονηρῶς ἔχειν, kötü durumda olmak, sağlığı bozuk olmak.

πόνος, ου, ὁ (*m.*), çalışma, iş; zahmet, güçlük, sıkıntı; kaygı, endişe, tasa; acı, fiziksel acı; çalışma ürünü, eser.

Ποντικός, ή, όν (*adj.*), Pontos+, Pontos'la ilgili; Pontoslu || (*subst.*) π. θάλασσα, Pontos Eukseinos (Karadeniz).

πόντιος, α veya ος, ον (*adj.*), deniz+, denizle ilgili, denize ait, denizsel; denizci+; denizde yaşayan; deniz tarafından getirilen.

ποντόθεν (*adv.*), denizde, açık denizde, denizin ortasında.

ποντός, ου, ὁ (*m.*), deniz, açık deniz.

Πόντος, ου, ὁ (*m.*), Pontos, deniz; Karadeniz, daha çok πόντος Εὔξεινος veya ὁ Εὔξεινος πόντος (konuksever, konukları iyi karşılayan anlamında) kullanılmıştır.

πορεία, ας, ἡ (*f.*), yürüyüş, gidiş, ilerleme; yolculuk, bir ordunun yürüyüşü, yürüme düzeni; sefer.

πόρευμα, ατος, τό (*n.*), yol; yürüyüş, yolculuk, sefer.

πορεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ἐπόρευσα), götürmek, taşımak, nakletmek, geçirmek; eşlik etmek, beraberinde gitmek, yanında gitmek; sağlamak, temin etmek || *med.* ve *pass.* πορεύομαι (*fut.* πορεύσομαι, *aor.* ἐπορεύθην, *pf.* πεπόρευμαι), yürümek, ilerlemek, gitmek, yola çıkmak, yol almak, yol gitmek; katetmek, aşmak, -in içinden geçmek.

πορθέω-ῶ, harap etmek, tahrip etmek, yıkıntı haline getirmek, yıkmak, mahvetmek, altüst etmek, yağmalamak, talan etmek.

πόρθημα, ατος, τό (*n.*), yıkma, yakıp yıkma, yıkıntı haline getirme, yağmalama, talan etme.

πόρθησις, εως, ἡ (*f.*), yıkma, yakıp yıkma; mahvetme, yağmalama, talan etme.

πορθμεία, ας, ἡ (*f.*), bir kıyıdan öteki kıyıya taşıma, nakletme.

πορθμεῖον, ου, τό (*n.*), boğaz, geçit; suda taşıma aracı, gemi, kayık; geçiş ücreti, geçiş parası.

πορθμεύω, bir kıyıdan diğer kıyıya geçirmek, taşımak, nakletmek; gemiyle geçirmek, gemiyle taşımak.

πορίζω (*imp.* ἐπόριζον, *fut.* πορίσω, *aor.* ἐπόρισα, *pf.* πεπόρικα; *pass. fut.* πορισθήσομαι, *aor.* ἐπορίσθην, *pf.* πεπόρισμαι, *pl. pf.* ἐπεπορίσμην), sağlamak, temin etmek, tedarik etmek, edinmek.

πόριμος, ος, ον (*adj.*), içine girilebilir, varılır, yanaşılır, geçit veren, ulaşılabilir; mümkün, olanaklı, uygulanabilir, gerçekleştirilebilir; zengin.

πόρις, ος, ἡ ve πόρτις, ιος, ἡ (*f.*), doğurmamış inek; genç kız.

πορισμός, οῦ, ὁ (*m.*), para bulma, para sağlama, para tedarik etme; kâr, kazanç.

ποριστής, οῦ, ὁ (*m.*), sağlayan, temin

eden kimse; οἱ πορισταί, kamu kaynaklarını yönetenler.

πόρκης, ου, ὁ (*m.*), kenet; halka.

πόρος, ου, ὁ (*m.*), geçit, boğaz; ırmak yatağı, deniz yatağı; deniz; köprü; bir amaca ulaşma yolu veya aracı, çare, yol.

πόρρω (*adv.*), ileri, ilerde, uzakta; kadar; uzak; (*gen.* ile) -den uzak; τό veya τὰ πόρρω, gelecek.

πόρρωθεν (*adv.*), uzakta; uzun zamandır, uzun zamandan beri.

πορσύνω (*fut.* πορσυνῶ, *pass. aor.* ἐπορσύνθην), hazırlamak, yapmak; sonuçlandırmak, sonunu getirmek, bitirmek, tamamlamak; onurlandırmak, saymak || *med.* kendisi için hazırlamak.

πορφύρα, ας, ἡ (*f.*), erguvan; erguvan rengi kumaş.

πορφύρεος-οῦς, έα-ᾶ, εον-οῦν (*adj.*), erguvan rengi; kırmızı; parlak, ışıklı.

πορφύρω, (Homeros'ta deniz için) köpürmek, çalkalanmak; huzursuz olmak, endişeli olmak; kızarmak, kızıllaşmak.

ποσάκις (*adv.*), kaç kez, kaç defa?

ποσαπλῶς (*adv.*), kaç kez, kaç defa?

πόσε (*adv.*), nereye?

Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ (*m.*), Poseidon, suların (deniz, ırmak, kaynak) tanrısı.

(1) πόσις, εως, ἡ (*f.*), içme; içki.

(2) πόσις, ιος, ὁ (*adj.*), efendi; koca.

(1) πόσος, η, ον (*adj.*), ne kadar büyük? ne kadar sayıda? ne kadar uzun, ne kadar uzak? ne kadar (paraya)? kaça? ne kadar süre?

(2) πόσος, η, ον (*adj.*), belli bir miktar veya büyüklükle alakalı; ἐπὶ ποσόν, belli bir süreliğine.

ποσσῆμαρ (*adv.*), kaç günde?

πόστος, η, ον (*adj.*), kaç tane? ne kadar?

πόσως (*adv.*), ne kadar? ne kadar büyük? ne büyüklükte?

ποσῶς (*adv.*), herhangi bir biçimde, herhangi bir şekilde, herhangi bir tarzda.

ποταίνιος, α, ον (*adj.*), yeni; taze; işitilmemiş, duyulmamış, olağanüstü.

ποταμηδόν (*adv.*), bir ırmak gibi, bir nehir gibi.

ποτάμιος, α veya ος, ον (*adj.*), ırmak+, nehir+, ırmakla ilgili, nehirle ilgili.

ποταμόνδε (*adv.*), ırmağa, nehre doğru.

ποταμός, οῦ, ὁ (*m.*), nehir, ırmak, akarsu.

Ποταμός, οῦ, ὁ (*m.*), Potamos, Irmak Tanrısı.

ποτάομαι-ῶμαι, oraya buraya uçmak, uçuşmak, pır pır uçmak, uçup gitmek, kuş gibi uçuvermek.

πότε (*adv.*), ne zaman? hangi tarihte? hangi dönemde?

ποτε veya ποτέ (*adv.*), vaktiyle, eskiden, günün birinde, (geçmişte) bir gün; (gelecekte) bir gün; sonunda, en nihayet; ἀεί ποτε, her zaman, daima.

Ποτείδαια veya Ποτίδαια, ας, ἡ (*f.*), Poteidaia/Potidaia, Trakya'da bir kent.

πότερος, α, ον (*adj.*), ikisinden hangisi? iki şeyden hangisi? hangisi?

πότερον ve πότερα, *Ion.* κότερον ve κότερα, düz veya dolaylı sorularda kullanılır; πότερον ... ἤ, ... mı yoksa ... mı?

ποτερός, ά, όν (*adj.*), ikisinden biri, biri veya diğeri.

ποτέρως (*adv.*), iki tarzdan hangisi? iki biçimden hangisi?

ποτήριον, ου, τό (*n.*), içki kabı, kupa, kadeh, bardak.

ποτίζω (*aor.* ἐπότισα), (çift *acc.* ile) birine içirmek, birine bir içecek vermek; (toprağı, bitkileri veya hayvanları) sulamak.

πότμος, ου, ὁ (*m.*), kader, yazgı, talih; ὁ Πότμος, Kader, Yazgı.

πότνια, ας, ἡ (*adj.*) ulu, yüce, sayılan, saygı gören, saygıdeğer, saygın || (*subst.*) kraliçe, ece (Hera, Artemis, Aphrodite, Demeter ve Kore gibi birçok tanrıçanın epiteti olarak); (*plur.*) αἱ Π. (Intikam Tanrıçaları Eumenides için kullanılır).

ποτνιάομαι-ῶμαι, bir tanrıçaya seslenmek, yardıma çağırmak, yakarmak.

πότος, ου, ὁ (*m.*), içme; içki, özellikle şarap; içilebilir su; içki içilen toplantı.

ποτός, ή, όν (*adj.*), içilebilir || (*subst.*) τὸ ποτόν, içecek, içilebilir su; içki, özellikle şarap.

ποῦ (*adv.*), nerede? hangi yerde? nasıl? hangi tarzda?

πού (*adv.*), herhangi bir yerde; herhangi bir şekilde; sanki, hemen hemen; belki, olasılıkla, bana öyle geliyor ki.

πούς, ποδός, ὁ (*adj.*), ayak, bacak; (hayvan için) pati; bir masanın ayağı; bir dağın eteği; *pous*, yaklaşık 30 cm.lik bir uzunluk ölçüsü; ὅλῳ ποδί, tüm gücüyle, bütün kuvvetiyle; ἐκ ποδῶν, uzağa, adım adım; παρὰ πόδα, o anda, hemen, derhal; παρὰ ποδός, şimdi, şu anda; πὰρα ποδί, hemen, derhal, çabucak.

πρᾶγμα, ατος, τό (*n.*), iş; mesele, durum, vaziyet; eylem, girişim, teşebbüs; askeri eylem, yani savaş; siyaset, politika; entrika, düzen.

πραγματεία, ας, ἡ (*f.*), meşgul olma, meşguliyet, ilgilenme; inceleme, tetkik; iş, çalışma; güçlük, zahmet; bir konuyu ele alma tarzı, yöntemi; sonuç, netice.

πραγματεύομαι (*fut.* -εύσομαι, *aor.* ἐπραγματευσάμην; *pass. aor.* ἐπραγματεύθην, *pf.* πεπραγμάτευμαι), -meye çalışmak, uğraşmak, çabalamak, didinmek, çaba göstermek, gayret etmek; meşgul olmak, ilgilenmek; (eser) yazmak, tarih eseri yazmak; (kötü anlamda) düzen kurmak, entrika çevirmek; alışveriş yapmak; ticaret yapmak.

πραγματευτής, οῦ, ὁ (*m.*), tüccar, tacir.

πραγματικός, ή, όν (*adj.*), çalışkan, çalışmayı seven, faal; becerikli, mahir, işini bilir; tedbirli, ihtiyatlı; adli konularla ilgili (şeyler).

πραγματικῶς (*adv.*), ustaca, becerikli-ce; gerçekte, aslında, hakikatte; şimdilik, şu duruma göre.

πρακτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), yapan, yaratan,

yaratıcı kimse; (*gen.* ile) –den sorumlu kimse; -e neden olan, yol açan kimse; tüccar.

πρακτήριος, α, ον (*adj.*), -i yapan, gerçekleştiren; etkin, faal, aktif; etkili, tesirli.

πρακτικός, ή, όν (*adj.*), etkin, aktif; becerikli, mahir; çalışkan, çalışmayı seven; etkili, tesirli.

πρακτικῶς (*adv.*), etkili, etkin bir şekilde, aktif olarak.

πράκτωρ, ορος, ὁ (*m.*), -i yapan, gerçekleştiren kimse; -e yol açan, neden olan kimse; -den sorumlu, mesul kimse; (şiirde) öç alan, intikam alan, intikamcı kimse (*gen.* ile).

πρᾶξις, εως, ἡ (*f.*), iş, eylem; tamamlanma, bitme, sonuçlanma; girişim, teşebbüs; entrika, düzen, hile; (hatibin) okuması; davranış, tutum, tavır, hal; deneyim, tecrübe; durum, vaziyet; kader, yazgı; iyi veya kötü talih; sonuç, netice.

πρᾷος veya πρᾶος, ον (*adj.*), tatlı, yumuşak, hoş; bağışlayıcı, affedici, hoşgörülü.

πρᾳότης veya πραότης, ητος, ἡ (*f.*), tatlılık, yumuşaklık.

πραπίς, ίδος, ἡ (*f.*), ruh; yürek, kalp (duygu merkezi olarak); bilgelik; sağduyululuk, düşüncelilik, tedbirlilik; sağduyu, akılselim; ihtiyat, tedbir, önlem.

πρασιά, ᾶς, ἡ (*f.*), çiçek veya sebze tarhı.

πράσινος, η, ον (*adj.*), pırasa renginde; yeşil.

πρᾶσις, εως, ἡ (*f.*), satış, satma.

πράσον, ου, τό (*n.*), pırasa.

πράσσω, *Att.* πράττω (*fut.* πράξω, *aor.* ἔπραξα, *pf.* πέπραχα, *II. pf.* πέπραγα; *pass. fut.* πραχθήσομαι, *II. fut.* πραγήσομαι, *aor.* ἐπράχθην, *II. aor.* ἐπράγην, *pf.* πέπραγμαι), içinden geçmek, ortasından geçmek, katetmek, geçmek; baştan başa dolaşmak; tamamlamak, sonlandırmak, tamamına erdirmek, gerçekleştirmek, başarmak; yapmak, ifa etmek; çalışmak, -ile meşgul olmak; (para, vergi) ödetmek; birinin işini bitirmek, öldürmek || *med.* πράσσομαι (*fut.* πράξομαι, *aor.* ἐπραξάμην, *pf.* πέπραγμαι) kendisi için yapmak, tamamlamak, tamamına erdirmek, başarmak; kendisi için ödetmek.

πραΰνω (*fut.* πραϋνῶ, *aor.* ἐπράϋνα; *pass. fut.* πραϋνθήσομαι, *aor.* ἐπραΰνθην, *pf.* πεπράϋσμαι), yatıştırmak, dindirmek, yumuşatmak, sakinleştirmek, teskin etmek.

πραύς, εῖα, ύ, *gen.* πραέος, είας, έος (*adj.*), tatlı, iyi huylu; (hayvan için) evcilleşmiş, uysal.

πρᾴως (*adv.*), tatlılıkla; sessizlikle, sükûnetle, sakin bir şekilde.

πρέπει → πρέπω.

πρέπω (yalnızca *praes.* ve *imp.*, nadiren *fut.* πρέψω ve *aor.* ἔπρεψα), dikkati çekmek, kendini göstermek, açıkça görülmek, fark edilmek, göze çarpmak, sivrilmek, öne çıkmak; -ile ilgisi olmak; -e uygun olmak, elverişli olmak; πρέπει, (*dat.* ve *inf.* ile) biri için, birine -mek yakışır, uygundur, uygun düşer.

πρεσβεία, ας, ἡ (*f.*), elçilik.

πρεσβεῖον, ου, τό (*n.*), yaşça büyük çocuğa kalan miras; onur işareti veya ayrıcalık.

πρέσβευμα, ατος, τό (*n.*), elçilik heyetinin üyeleri.

πρέσβευσις, εως, ἡ (*f.*), elçilik, temsilcilik.

πρεσβευτής, οῦ, ὁ, elçi, elçilik heyetinin üyesi.

πρεσβεύω, (*aor.* ἐπρεσβευσα, *pf.* πεπρέσβευκα; *pass. pf.* πεπρέσβευμαι), elçilik yapmak, temsilcilik yapmak.

πρέσβυς, βεως, ὁ (*m.*), elçi, temsilci; (şiirde) yaşlı adam, ihtiyar adam; saygıdeğer, saygın, saygı gören; aziz; önemli, mühim, ehemmiyetli || *comp.* -ύτερος, *sup.* -ύτατος, *poet.* πρέσβιστος.

πρεσβύτης, ου, ὁ (*adj.*), eski; yaşlı, ihtiyar, kocamış.

πρεσβυτικός, ή, όν (*adj.*), yaşlılarla ilgili, yaşlılara ait; yaşlılardan oluşan; yaşlı, ihtiyar, kocamış; eski.

πρεσβυτικῶς (*adv.*), yaşlılar gibi, yaşlılara benzer şekilde.

πρεσβῦτις, ιδος, ἡ (*f.*), yaşlı, ihtiyar kadın.

πρήσω: πίμπρημι *fut.*

πρίαμαι (yalnızca *II. aor.* ἐπριάμην, *inf.* πρίασθαι), satın almak; kiralamak, kirayla tutmak.

Πρίαμος, ου, ὁ (*m.*), Priamos, Troia Kralı.

Πρίαπος, ου, ὁ (*m.*), Priapos, Aphrodite ile Bakkhos'un oğlu olan bereket tanrısı.

πρίν (*adv.*), önce, önceden, eskiden || (*praep.*), (*gen.*) -den önce || (*conj.*) -meden önce; -inceye kadar.

πρίω (*imperat.* πρῖε, *fut.* πρίσω, *aor.* ἔπρισα, *pf.* πέπρικα; *pass. aor.* ἐπρίσθην, *pf.* πέπρισμαι), biçmek, doğramak; sıkmak, sıkıştırmak || *med.* dişlerini gıcırdatmak, kızmak.

πρό (*adv.*), önüne, önünde, karşısına, karşısında; önce, önceden, ilkin; -in yerine, -e karşılık olarak, -in karşılığında.

προαγγέλλω, önceden haber vermek, önceden bildirmek, duyurmak, açıklamak, ilan etmek; açığa vurmak, ifşa etmek.

προάγγελος, ος, ον (*adj.*), önceden haber veren, kehanette bulunan.

προάγγελσις, εως, ἡ (*f.*), önceden haber verme, önceden bildirme; kehanette bulunma, tahmin.

προαγορεύω (*aor.* προηγόρευσε, *pf.* προηγόρευκα), önceden haber vermek, önceden bildirmek, önceden tahmin etmek; resmi olarak duyurmak, ilan etmek; resmi olarak emretmek.

προάγω (*fut.* -άξω, *II. aor.* -ήγαγον, *pf.* -ῆχα), götürmek, ileri götürmek; yükseltmek, terfi ettirmek, makam bakımından yükseltmek.

προαγωγή, ῆς, ἡ (*f.*), ileri itme, yükseltme; terfi ettirme, makam bakımından yükseltme.

προαγωγός, ός, όν (*adj.*), ileri iten; baştan çıkaran, bozan, ayartan; konuşmacı, görüşmeci; ara bulucu, aracı.

προαγωνίζομαι, (*pf.* προηγώνισμαι), önceden savaşmak, çarpışmak; (*gen.* ile) birini korumak için savaşmak; birisi için, birisi uğruna savaşmak; birini savunmak, korumak, müdafaa etmek.

προαδικέω-ῶ, ilk olarak haksızlık yapmak; hakaret etmek, aşağılamak; gücendirmek, incitmek, kırmak.

προᾴδω, (müzikte) giriş yapmak.

προαιδέομαι-οῦμαι (*Ion.* προαιδεύμαι), birine karşı özel bir saygı duymak, özel olarak saygı göstermek; birine minnettar olmak, gönül borcu olmak, şükran duymak.

προαίρεσις, εως, ἡ (*f.*), plân; amaç, niyet; istek, dilek, arzu; seçim, tercih, kişisel karar, irade.

προαιρετικός, ή, όν (*adj.*), (*gen.* ile) -i düşünerek, bilinçli olarak seçen; -e düşünerek karar veren; -e tereddütsüz karar veren, duraksamadan karar veren.

προαιρετικῶς (*adv.*), özgür bir seçimle, bile bile, bilerek, isteyerek, kasıtlı olarak, kasıtla, kasten.

προαιρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *II. aor.* προεῖλον), çıkarmak, çekip almak || *med.* kendisi için almak, seçmek, tercih etmek; (*acc.*) birinden önce davranmak, birinden ileride olmak, birinin önüne geçmek.

προαίρω (*fut.* -αρῶ, *aor.* προῆρα), daha önce davranmak.

προαισθάνομαι (*fut.* -αισθήσομαι, *II. aor.* προῃσθόμην), öngörmek, tahmin etmek; hissetmek, sezmek, anlamak, farkına varmak.

προαίσθησις, εως, ἡ (*f.*), önsezi, altıncı his, içe doğma, sezme.

προακοντίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), ileri doğru ok atmak, ok fırlatmak; ok gibi gitmek, hızla gitmek.

προακούω (*aor.* προήκουσα, *pf.* προακήκοα), önceden işitmek, önceden duymak.

προαμύνομαι, -e karşı kendini korumak, savunmak, müdafaa etmek.

προαναβαίνω, ileri doğru yürümek, ilerlemek; geçmek, aşmak; -in üstüne önceden veya ilk çıkmak.

προαναβάλλομαι, bir müzik parçasına giriş yapmak.

προαναβοάω-ω, önceden seslenmek, ilk olarak seslenmek.

προαναγγέλλω, önceden bildirmek, haber vermek.

προαναγιγνώσκω ve **προαναγινώσκω**, önceden yüksek sesle okumak.

προαναγράφω, resmi bir listeye önceden yazmak, kaydetmek.

προανάγω (*fut.* -ανάξω, *II. aor.* -ανήγαγον), önce yukarı götürmek, yukarı doğru çıkarmak || *med.* limandan ilk (birinci) çıkmak, açık denize ilk (birinci) çıkmak.

προαναιρέω-ῶ (*fut.* -αναιρήσω, *aor.* –ανεῖλον), önceden yok etmek, ortadan kaldırmak; çürütmek, boşa çıkarmak, yanlışlığını göstermek.

προαναλίσκω (*fut.* -αναλώσω, *aor.* -ανήλωσα veya -ηνάλωσα), önceden harcamak, tüketmek, bitirmek.

προαναστέλλω, önceden tutmak; önceden önlemek.

προαναφωνέω-ῶ, önceden bildirmek, duyurmak, ilan etmek.

προανύτω, önceden bitirmek, tamamlamak.

προαπαγορεύω (*fut.* προαπερῶ, *II. aor.* προαπεῖπον, *pf.* προαπείρηκα), önceden cesaretsizlige kapılmak; önceden vazgeçmek, caymak.

προαπέρχομαι (*II. aor.* προαπῆλθον), önce uzaklaşmak.

προαποθνῄσκω (*II. aor.* -απέθανον), zamanından, vaktinden önce ölmek; (*gen.* ile) - için, - uğruna ölmek.

προαπόλλυμι (yalnızca *pf.* προαπόλωλα), önceden ölmüş olmak.

προαποπέμπω, önceden göndermek, önceden yollamak.

προαποστέλλω, önceden göndermek, önceden yollamak.

προαποτίθημι, önceden atmak, || *med.* kınamaya başlamadan önce övgü sözleri söylemek.

προαποτρέπω, önceden yolunu, yönünü değiştirmek; başka yöne çevirmek; caydırmak, kararından döndürmek.

προαποφαίνω, önceden tanıtmak; önceden duyurmak, bildirmek || *med.* (düşüncesini, fikrini) önceden söylemek, açıklamak, ifade etmek.

προάστειος, ος, ον (*adj.*), kenar mahallede bulunan || (*subst.*) τὸ προάστειον, kenar mahallle, varoş.

προαφίστημι (*II. aor.* προαπέστην, *pf.* προαφέστηκα, *med.* προαφίσταμαι, *fut.* προαποστήσομαι), önceden çekilmek, önceden uzaklaşmak; π. τῶν ὁπλῶν, (*gen.* ile) silahlarını bırakmak.

προβαίνω (*imp.* προέβαινον, kayn. προὔβαινον, *fut.* προβήσομαι, *II. aor.* προέβην, kayn. προὔβην, *pf.* προβέβηκα), ileri yürümek, ilerlemek; aşmak, arkada bırakmak, geride bırakmak.

προβάλλω (*fut.* προβαλῶ, *II. aor.* προέβαλον, *pf.* προβέβληκα), öne doğru atmak, ileri atmak, ileri fırlatmak; tartışmaya girişmek, tartışmaya başlamak; kanıt, delil veya bahane olarak ileri sürmek; ses çıkarmak; koku yaymak, koku neşretmek; (*gen.* ile) birini suçlamak, itham etmek; kınamak, ayıplamak.

προβατεῖα, ας, ἡ (*f.*), koyunları koruma; sürülerden oluşan servet.

πρόβατον, ου, τό (*n.*), küçükbaş hayvan özellikle koyun, keçi; davar.

πρόβλημα, ατος, τό (*n.*), engel, mâni, müşkül, pürüz; sorun, problem, mesele.

προβοάω-οῶ, yüksek sesle bağırmak; diğerlerinden önce bağırmak; duyurmak, bildirmek, ilan etmek.

προβοηθέω-ῶ, *Ion.* προβωθέω-ῶ, önceden yardım göndermek.

προβολή, ῆς, ἡ (*f.*), fırlatma, atma; (adli) suçlama, itham; çıkıntı; sur; sığınak.

πρόβολος, ος, ον (*adj.*), (*coğ.*) burun, çıkıntı; sığınak; sur; (bitki için) sürgün, filiz, dal; (bir göreve) terfi etme, yükseltilme; (adli) suçlama, itham.

προβούλευμα, ατος, τό (*n.*), Atina'da

Beşyüzler Meclisi (Bule) tarafından halkın (Halk Meclisi'nin) onayına sunulan kararname.

προβουλεύω, önceden tartışmak, görüşmek, müzakere etmek; (Atina'da) bir meseleyi Halk Meclisi'ne getirmeden önce tartışmak.

πρόβουλος, ου, ὁ (*m.*), önceden görüşüp tartışan, müzakere eden; οἱ πρόβουλοι, Atina'da konuları Halk Meclisi'ne getirmeden önce görüşüp tartışan 10 kişiden oluşan meclis; Pers Savaşları'ndan önce Hellen kentlerinden gelen temsilcilerden oluşan meclis; 12 Ionia kentinden seçilen temsilciler meclisi.

προγενής, ής, ές (*adj.*), önceden doğan, yaşça daha büyük, daha yaşlı; daha eski.

προγεννήτωρ, ορος, ὁ (*m.*), büyükbaba, dede, ata, cet.

προγίγνομαι (*fut.* προγενήσομαι, *II. aor.* προεγενόμην, *pf.* προγέγονα; *pass. pf.* προγεγένημαι), görünmek, ortaya çıkmak, belirmek, zuhur etmek; önceden doğmak, önceden var olmak, önceden mevcut olmak; (olaylar için) önceden olmak.

προγιγνώσκω (*fut.* προγνώσομαι, *II. aor.* προέγνων, *inf.* προγνῶναι), önceden bilmek, önceden tanımak, önceden anlamak, önceden fark etmek; önceden karar vermek.

πρόγλωσσος, ος, ον (*adj.*), geveze, çenesi düşük, boşboğaz, lafazan.

πρόγνωσις, εως, ἡ (*f.*), tahmin, öngörü, önceden kestirme.

πρόγονος, ος, ον (*adj.*), önceden doğan; dede, ata.

πρόγραμμα, ατος, τό (*n.*), yazıt; Halk Meclisi'nin (Ekklesia) veya Beşyüzler Meclisi'nin (Bule) gündemi.

προγραφή, ῆς, ἡ (*f.*), yazılı olarak yapılan kamu duyurusu; karar, ferman, yazılı buyruk; (Roma'da) sürgün listesi; program.

προγράφω, önceden yazmak, -in başına yazmak; halka yazılı bir duyuruyla bildirmek, duyurmak, ilan etmek.

προγυμνάζω, önceden alıştırma yapmak, egzersiz yapmak, beden eğitimi yapmak.

προδείκνυμι, önceden göstermek, bir örnekle göstermek; önceden gösteri yapmak.

πρόδηλος, ος, ον (*adj.*), çok açık, çok net, apaçık, aşikâr, belli, malum.

προδηλόω-ῶ, önceden bildirmek, açıklamak, duyurmak, ilan etmek.

προδήλως (*adv.*), hiç kuşku yok ki, kuşkusuz, şüphesiz; açıkça, açık bir şekilde, alenen.

προδήλωσις εως, ἡ (*f.*), önceden yapılmış duyuru, önceden verilmiş haber; tahmin, öngörü; önceden bilme, kehanet, kâhinlik, bilicilik.

προδιαβαίνω, önceden veya ilk olarak aşmak, geçmek.

προδιαβάλλω, önceden, eskiden suçlamak; itham etmek; önceden yermek, çekiştirmek.

προδιαγιγνώσκω (*fut.* -διαγνώσομαι, *II. aor.* -διέγνων), önceden fark etmek, farkına varmak, anlamak; önceden karar vermek, hüküm vermek.

προδιαλέγομαι, önceden görüşmek; önceden konuşmak.

προδιδάσκω, önceden bilgi vermek, haber vermek; önceden öğretmek; önceden öğrenmek.

προδίδωμι (*fut.* προδώσω, *aor.* προέδωκα, kayn. προὔδωκα), önceden vermek; ödemek; ele vermek, ihanet etmek; terk etmek, bırakıp gitmek.

προδιεργάζομαι, önceden yapılmış olmak, önceden hazırlanmak; önceden çalışmak; önceden yapmak, önceden yerine getirmek.

προδιέρχομαι (*II. aor.* -διῆλθον), önceden dolaşmak, ortasından geçmek, katetmek, aşmak.

προδικέω-ῶ, (*gen.* ile) birinin savunucusu olmak, avukatı olmak; birinin çıkarlarını korumak; birini savunmak, müdafaa etmek.

πρόδικος, ος, ον (*adj.*), önceden yargılanan; savunan, savunucu; öc alan, intikam alan, intikamcı.

προδιώκω, çok önceden izlemek; çok uzaktan izlemek.

προδοκέω-ῶ (yalnızca *pass. pl. pf. 3. pers. sing.* προεδέδοκτο), - gibi görünmek, - izlenimi bırakmak.

προδοσία, ας, ἡ (*f.*), ihanet, hainlik; sadakatsizlik; birini kaderine terk etme.

προδότης, ου, ὁ (*m.*), ihanet eden kimse, hain.

προδοτικῶς (*adv.*), ihanet ederek, ihanet etmek suretiyle.

πρόδοτος, ος, ον (*adj.*), ihanet eden, hain, sadık olmayan, sadakatsiz.

πρόδρομος ος, ον (*adj.*), önden koşan, önden giden; οἱ πρόδρομοι, öncü birlik; (*mec.*) öncü.

προέδρα, ας, ἡ (*f.*), önde bulunan oturma yeri; *proedra*, yani tiyatroda ön sıradaki yerler.

προεδρεύω, *proedros* olmak, yani başkan olmak, başkanlık yapmak.

προεδρία, ας, ἡ (*f.*), ilk sıra, ilk yer; oyunlarda, tiyatroda ve mecliste birinci sırada oturma hakkı; oturma önceliği.

πρόεδρος, ος, ον (*adj.*), birinci sırada oturan || (*subst.*) ὁ πρ. *proedros*, başkan, -e başkanlık eden; οἱ πρόεδροι, (Atina'da) Halk Meclisi başkanları.

προεικάζω, önceden karşılaştırmak, kıyaslamak, mukayese etmek; sanmak, varsaymak, farz etmek.

(1) πρόειμι (*fut.* προέσομαι), önce, önceden olmak; önceden bulunmak, var olmak, mevcut olmak.

(2) πρόειμι (*imp.* προῄειν, *fut.* πρόειμι), (zaman için) ilerlemek, geçmek; devam etmek; önceden olmak; (*gen.* ile) birinden önce davranmak; -in önünde gitmek, başta gitmek, birinci olarak gitmek.

προεισάγω, -e önce götürmek, -in içine sokmak; (sahnede) önce olmak, önce görünmek; bir şeyi başka bir şeyden önce sokmak || *med.* kendisi için önceden sokmak.

προεισπέμπω, ileri göndermek, yollamak.

προιεσφέρω (*fut.* -εισοίσω, *aor.* -εισήνεγκα), birinin vergisini ödemek

için önceden bir miktar para ödemek; avans vermek.

προεκπέμπω, önceden dışarı göndermek, önceden sokmak; ileri göndermek, ileri yollamak.

προελαύνω (*fut.* -ελάσω, *aor.* -ήλασα), süvari birliğini ileri doğru sürmek; (*gen.* ile) atla önde gitmek; (zaman için) ilerlemek, geçmek.

προελπίζω, önceden ümit etmek, ümitlenmek, ümide kapılmak.

προεμβαίνω (*fut.* -εμβήσομαι, *II. aor.* -ενέβην), önce girmek, ilk olarak girmek; kıyıya ilk olarak çıkmak; kıyıya ilk olarak yanaşmak.

προεμβάλλω (*fut.* -εμβαλῶ, *II. aor.* -ενέβαλον), önceden sokmak, yerleştirmek; önceden atmak; -in üzerine ilk olarak atılmak; ilk olarak saldırmak.

προεμπίπτω, (*dat.* ve εἰς *acc.* ile) önceden -in içine veya üzerine düşmek.

προεμφορέομαι, (*gen.* ile) önceden -ile dolmak.

προενδείκνυμαι, (*dat.* ile) birinin önünde gösteri (protesto gösterisi) yapmak.

προενθυμέομαι, önceden düşünmek, önceden tasarlamak.

προεννέπω kayn. **προὐννέπω** (yalnızca *praes.* ve *imp.* προέννεπον), önceden söylemek, önceden haber vermek, önceden bildirmek.

προεννοέω-ῶ, önceden tasarlamak, önceden düşünmek; hayal etmek, tasavvur etmek.

προενοικέω-ῶ, önceden, eskiden oturmak; ikamet etmek.

προεντίθημι, önceden sokmak; eskiden sokmak; içine sokmak.

προεντυγχάνω (*fut.* -εντεύξομαι, *II. aor.* -ενέτυχον), (*dat.* ile) önceden karşılaşmak, rastlamak.

προεξάγω (*fut.* -εξάξω, *II. aor.* -εξήγαγον), önceden veya ilk olarak götürmek, sevketmek; uzaklaştırmak || *med.* ilk olarak atılmak, birinci olarak atılmak; ilk olarak hücum etmek.

προεξανίσταμαι (*fut.* -αναστήσομαι, *II. aor.* -ανέστην), ilk olarak kalkmak, ilk olarak harekete geçmek; zamanından önce kalkmak, zamanından önce harekete geçmek.

προεξέρχομαι (*II. aor.* -εξῆλθον), (*dat.* ile) -e karşı ilerlemek; önceden çıkmak.

προεξευρίσκω, önceden bulmak; düşünmek, tasarlamak, hayal etmek.

προεπαγγέλλω, önceden bildirmek, haber vermek.

προεπαινέω-ῶ, önceden övmek, methetmek.

προεπιβάλλω, (*dat.* ile) önce, önceden, eskiden -in üzerine atmak, fırlatmak.

προεπιβουλεύω, (*dat.* ile) birine tuzak kurmak, pusu kurmak || *pass.* ilk olarak saldırıya uğramak.

προεπιδείκνυμι, *med.* -υμαι, önceden açıklamak, göstermek, ortaya koymak, ortaya çıkarmak.

προεπινοέω-ῶ, önceden incelemek, gözlemlemek, gözlem yapmak, dikkat etmek || *pass.* önceden incelenmek, önceden tasarlanmak; (*gen.* ile) birinden önce tasarlanmak.

προεπισκοπέω-ῶ, önceden incelemek, tetkik etmek, dikkatlice bakmak.

προεπίσταμαι, önceden anlamak, farkına varmak, fark etmek; tanımak, bilmek.

προεργάζομαι, önceden çalışmak, hazırlamak; önceden bitirmek, tamamlamak; (*dat.* ile) birisi için, birinin lehine çalışmak.

προερέω → **προέρω**.

προέρχομαι (*II. aor.* προῆλθον), ilerlemek, ileri gitmek, uzağa gitmek, dışarı çıkmak, çıkmak; (*gen.* ile) birinin önünde gitmek, önünde yürümek.

προέρω (*fut.* προερῶ, *Ion.* προερέω, *pf.* προείρηκα; *pass. aor.* προερρήθην, *pf.* προείρημαι, *pl. pf.* προειρήμην), önceden söylemek; önceden savaş ilan etmek; önceden emretmek, buyurmak, talimat vermek.

προευαγγελίζομαι, iyi bir haberi ilk önce bildirmek, müjdelemek.

προευδοκιμέω-ῶ, önceden iyi bir ünü olmak, iyi bir üne sahip olmak.

προευλαβέομαι-οῦμαι, önceden önlem almak, tedbir almak.

προευλογέω-ῶ, önceden övmek, methetmek.

προεύχομαι, (*gen.* ile) - için dua etmek, yakarmak, yalvarmak.

προέχει → **προέχω**.

προέχω (*fut.* προέξω, *II. aor.* προέσχον), önde, önünde tutmak; önceden, eskiden sahip olmak; (*gen.* ile) önde olmak, aşmak, geçmek, geride bırakmak; -in önünde durmak, -in başında olmak; -den daha iyi, daha üstün olmak; önceden olmak; (*impers.*) προέχει, bu yararlıdır, faydalıdır || *med.* kendi önünde tutmak; sunmak, takdim etmek, arz etmek || *pass.* geride bırakılmak; hükmedilmek.

προζητέω-ῶ, önceden araştırmak, araştırma yapmak, gözden geçirmek, tetkik etmek; soruşturmak, tahkik etmek.

προηγεμονεύω, (*gen.* ile) birinin önünde yürüyerek yol göstermek, kılavuzluk yapmak, rehberlik yapmak.

προηγεμών, όνος, ὁ (*m.*), rehber, kılavuz, yol gösteren.

προηγέομαι-οῦμαι, (*gen.* ile) birinin önünde gitmek, önünde yürümek; (*dat.* ile) birine yol göstermek, kılavuzluk etmek, önderlik etmek, rehberlik etmek.

προηγητής, οῦ, ὁ (*m.*), önde yürüyen; kılavuz, rehber, önder.

προηγορέω-ῶ, ilk olarak konuşmak; (*gen.* ile) biri adına konuşmak; (*dat.* ile) birinin lehine konuşmak, birinden yana konuşmak.

προηγορία, ας, ἡ (*f.*), başkasını savunmak için konuşma.

προήγορος, ου, ὁ (*m.*), *proegoros*, biri adına konuşan, birini savunan; avukat.

προήκω, (zaman için) ileri gitmek, ilerlemek; aşmak, geçmek; birinci olarak gitmek.

προθαλής, ής, ές (*adj.*), zamanından, mevsiminden önce olgunlaşan, mevsimsiz, zamansız.

προθερμαίνω, önceden ısıtmak.

πρόθεσις, εως, ἡ (*f.*), -in önüne koyma, yerleştirme; öneri, teklif; proje, tasarı; niyet.

προθεσμία, ας, ἡ (*f.*), önceden saptanan gün, tarih sınırı.

προθέσμιος, ος, ον (*adj.*), önceden saptanmış, önceden belirlenmiş.

προθεσπίζω, önceden bildirmek, duyurmak, haber vermek.

προθέω önde koşmak, hızlı koşmak; (*gen.* ile) birinin önünde koşmak.

προθνῄσκω (*fut.* προθανοῦμαι, *II. aor.* προέθανον), (*gen.* ile) birinden önce ölmek; (*gen.* ile) biri için, biri uğruna ölmek; önceden ölmek.

πρόθυμα, ατος, τό (*n.*), kurban töreninden önce yapılan sunu; kurban töreninin hazırlıkları.

προθυμέομαι-οῦμαι (*imp.* προύθυμούμην, *fut.* προθυμήσομαι, *aor.* προθυμήθην), çok istekli, hevesli olmak; çok gayretli olmak; (*acc.* ile) -i çok istemek, tutkuyla istemek, -e can atmak; (*inf.* veya ὅπως ile) -mek için gayret etmek, çaba göstermek, -meyi çok istemek; cesur olmak, cesaretli olmak.

προθυμία, ας, ἡ (*f.*), çaba, çabalama, gayret; özen, itina; içtenlik, iyi niyet; istek, dilek, arzu.

πρόθυμος, ος, ον (*adj.*), gayretli, çaba gösteren; güçlü, kuvvetli, yaman; (*gen.* ile, ἐπί veya προς ve *acc.* ile) -için çaba, gayret gösteren; -de gayretli; (*dat.* ile) -e kendini adamış; τὸ πρόθυμον, gayret, çaba.

προθύμως (*adv.*), iyi niyetle; istekle, isteyerek; aceleyle, ivedilikle.

προΐημι (*fut.* προήσω, *aor.* προῆκα), ileri atmak, ileri göndermek, yollamak; başından savmak, kovmak, yol vermek; terk etmek, geride bırakmak || *med.* kendi dışına atmak; yaymak; bir fırsatı kaçırmak; ihmal etmek, savsaklamak, boş vermek; boşa harcamak; vazgeçmek; (*inf.* ile) -meye itmek, kışkırtmak. || *pass.* ihmal edilmek, önemsenmemek.

προΐστημι (*imp.* προΐστην, *fut.* προστήσω, *aor.* προέστησα, kayn. προὔστησα, *pf.* προέστηκα, kayn. προὔστηκα), ileri koymak, öne yerleştirmek; (*gen.* ile) -in başına geçirmek || *med.* kendi önüne yerleştirmek, kendi önüne koymak; korumak, kanatları altına almak; bir kanıt ileri sürmek, kanıt olarak göstermek; (*gen.* ile) -e tercih etmek, yeğlemek, yeğ tutmak, seçmek.

προΐσχω (yalnızca *praes.*), (ellerini) önüne koymak; bahane etmek, bahane olarak ileri sürmek; kanıt veya neden olarak göstermek.

προκαθηγέομαι-οῦμαι, önde yürümek, önünde gitmek; rehberlik etmek, rehber görevi yapmak, kılavuzluk etmek.

προκάθημαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), birinci sırada oturmak, -in önünde bulunmak; (*gen.* ile) -i korumak, başında beklemek.

προκαθίζω, önde oturmak, birinci sırayı işgal etmek; (*gen.* ile) -e başkanlık etmek, -in başında olmak; (*gen.* ile) -i korumak, savunmak, müdafaa etmek.

προκαθίημι (*fut.* -καθήσω, *aor.* καθῆκα), önceden düşürmek; önceden atmak; (bir düşünceyi, söylentiyi) yaymak || *med.* atmak, fırlatmak.

προκαθοράω-ῶ (*fut.* προκατόψομαι), önceden incelemek, önceden düşünmek, ölçüp biçmek, tartmak.

προκαίω, önceden yakmak, ateşe vermek.

πρόκακος, ος, ον (*adj.*), çok kötü, çok fena.

προκακόω-ῶ, kötülük yapmak; kötü davranmak, hırpalamak || *pass.* προκακόομαι-οῦμαι, önceden kötü davranışa maruz kalmak, hırpalanmak.

προκαλέω-ῶ, dışarı çağırmak || *med.* προκαλέομαι-οῦμαι, adıyla çağırmak, davet etmek; kışkırtmak, harekete geçirmek, tahrik etmek; yüreklendirmek, cesaret vermek, cesaretlendirmek.

προκάλυμμα, ατος, τό (*n.*), örtü, kaplama; sığınak, barınak; bahane, uydurma neden; mazeret, özür.

προκαλύπτω, saklamak, gizlemek için önünü kapamak; bahane etmek, bahane olarak ileri sürmek.

προκαταβαίνω, öne doğru inmek; ilk olarak inmek.

προκαταβάλλομαι *med.* önceden -in temellerini atmak; -in temellerini ilk olarak atmak || *pass.* önceden (temelleri) atılmış olmak; önceden, eskiden devrilmiş olmak.

προκαταβλάπτω, önceden kötü davranmak, kötü muamele etmek; kötülük yapmak.

προκατακρίνω, önceden mahkûm etmek, tutuklamak; (*gen.* ile) önceden -e aykırı, -e zıt karar vermek; uygun olmayan bir karar vermek.

προκαταλαμβάνω (*fut.* -καταλήψομαι, *II. aor.* -κατέλαβον), önceden almak, önceden ele geçirmek; ilerlemesine engel olmak veya ilerlerken durdurmak; birinden önce davranmak; ansızın yakalamak; şaşırtmak.

προκαταλέγω (*fut.* -λέξω, *pass. pf. part.* καταλελεγμένος veya -κατειλεγμένος), önceden anlatmak, açıklamak; önceden göstermek.

προκαταλύω, önceden bozmak, çözmek; durdurmak, son vermek; sonuçlandırmak, sona erdirmek.

προκαταπίπτω (*fut.* -καταπεσοῦμαι, *II. aor.* κατέπεσον), (*gen.* ile) -in önüne düşürmek; önceden cesareti kırılmak, bezginliğe düşmek, yılgınlığa düşmek.

προκατάρχω, (bir sözcüğün) kökü olmak; (*gen.* ile) -e ilk başlamak, -e ilk girişmek; (*gen.* ile) -in kaynağı olmak, kökeni olmak || *med.* -in ilk ya da en iyi parçasını sunmak; (*gen.* ile) -e başlamak, girişmek, koyulmak, teşebbüs etmek.

προκατασκευάζω, *med.* προκατασκευάζομαι, önceden hazırlamak; önceden güçlendirmek, kuvvetlendirmek, sağlamlaştırmak, tahkim etmek.

προκαταφεύγω, önceden -den (*acc.* ile) kaçıp kurtulmaya çalışmak; (εἰς veya προς ve *acc.* ile) -e kaçmak, sığınmak, iltica etmek.

πρόκειμαι, önünde veya karşısında uzanmak, yatmak; -in önünde bulunmak, uzanmak; -e kadar uzanmak, yayılmak; önde, ilerde olmak; tercih edilmek; olmak, bulunmak.

προκηρύσσω, *Att.* -ύττω (*fut.* -ύξω, *aor.* προεκήρυξα, kayn. προὐκήρυξα), bir tellalla bildirmek, duyurmak, ilan etmek.

προκινέω-ῶ, ileri, öne doğru kımıldatmak; ileri doğru hareket ettirmek.

προκολάζω, önce, önceden cezalandırmak; eskiden cezalandırmak.

προκομίζω, önüne getirmek, ileri götürmek; gün ışığına çıkarmak; yayımlamak; gösterişli bir şekilde taşımak, nakletmek.

προκοπή, ῆς, ἡ (*f.*), ileri doğru yürüyüş, ileri gitme; ilerleme, gelişme.

προκόπτω, çekiç darbeleriyle metal bir levhayı uzatmak; (*gen.* ile) -i işlemek, hazırlamak; ilerletmek; ilerlemek, gelişmek.

προκρίνω, (*gen.* ile) -e tercih etmek, -i yeğlemek, yeğ tutmak, -i seçmek; önceden karar vermek, hüküm vermek.

πρόκρισις, εως, ἡ (*f.*), seçme, seçim, tercih, yeğleme.

πρόκριτος, ος, ον (*adj.*), seçilmiş, tercih edilmiş.

προκύπτω, (*fut.* -ψω), ileri doğru eğilmek, öne doğru eğilmek; ileri doğru bakmak için başını uzatmak; -in üzerinde asılı olmak.

προλαλέω-ῶ, düşüncesizce gevezelik etmek, çene çalmak, boşboğazlık etmek, zevzeklik etmek.

πρόλαλος, ος, ον (*adj.*), düşüncesizce gevezelik eden, boşboğaz, zevzek.

προλαμβάνω (*fut.* προλήψομαι, *II. aor.* προὔλαβον), ileri almak, ileri taşımak; tercihen almak, tercih etmek, yeğlemek, yeğ tutmak, seçmek.

προλέγομαι, tercihen seçilmek, ilk olarak seçilmek.

προλέγω, tercihen seçmek, yeğlemek; önceden söylemek, önceden bildirmek, tahmin etmek, tahminde bulunmak, öngörmek; emretmek, buyurmak.

προλείπω (*fut.* -λείψω, *II. aor.* προέλιπον, *pf.* προλέλοιπα), arkasında bırakmak, terk etmek.

προλογίζω, önceden konuşmak, önceden söz etmek; bir tiyatro oyununda *prologos*'u anlatmak; bir oyunun baş aktörü olmak || *med.* önceden incelemek, dikkatle bakmak.

πρόλογος, ου, ὁ (*m.*), *prologos*, bir tragedya veya komedyanın giriş kısmı; *parodos*'tan (koronun çıkışından) önceki bölüm; *prologos*'u okuyan oyuncu.

πρόμακρος, ος, ον (*adj.*), çok uzun.

προμανθάνω (*fut.* προμαθήσομαι, *II. aor.* προὔμαθον), önceden öğrenmek, önceden bilmek.

Προμανθεύς, έως, ὁ (*adj.*), Promantheus, yani geleceği bilen (Zeus'un epiteti).

προμαντεία, ας, ἡ (Delphoi'da) ilk olarak danışma hakkı.

προμάντευμα, ατος, τό (*n.*), gelecekten haber verme, kehanet, bilicilik.

προμαντεύω, geleceği önceden bildirmek, önceden haber vermek, kehanette bulunmak.

πρόμαντις, εως, ὁ, ἡ (*m./f.*) kehanetleri aktaran rahip veya rahibe; özellikle Delphoi veya Dodona rahibesi; (*adj.*) kehanette bulunan, önceden gören..

προμαρτύρομαι, önceden kanıtlamak, ispat etmek, ispatlamak.

προμαχέω-ῶ, ilk sırada, önde savaşmak; (*gen.* ile) - için, - uğruna savaşmak.

προμαχεών, ῶνος, ὁ (*m.*), siper; sur.

προμαχίζω, önde, ileride savaşmak.

προμάχομαι (*gen.* ile) birinin önünde savaşmak; biri için savaşmak.

πρόμαχος, ος, ον (*adj.*), birinci sırada savaşan, en önde savaşan; - için, - uğruna savaşan, -i müdafaa eden, savunan; -in savunucusu; bazı tanrıların (Athena, Hermes) epiteti olarak kullanılır.

προμεθίημι (*fut.* -μεθήσω, *aor.* -μεθῆκα) önceden göndermek, yollamak.

προμεταβάλλω, önceden değiştirmek; önceden değişmek.

προμετρέω, önceden ölçmek, hesaplamak; önceden vermek, önceden dağıtmak.

προμήθεια, ας, ἡ (*f.*), öngörü; önlem, tedbir, ihtiyat; προμήθειαν ἔχειν (*gen.* ile) birine veya birşeye bakmak; ilgi, özen göstermek; itina etmek, dikkat etmek.

προμηθέομαι-οῦμαι (*aor.* προὐμηθήθην), birinin çıkarlarını korumak, çıkarını gözetmek; saygı göstermek; -e özen göstermek, itina etmek, dikkat etmek; bakmak, ilgilenmek, göz kulak olmak.

προμηθεύς, *Dor.* προμαθεύς, έως, ὁ, ἡ (*adj.*) ileriyi gören, geleceği gören, önceden gören, uzak görüşlü; tedbirli, ihtiyatlı.

Προμηθεύς, εως, ὁ (*m.*), Prometheus, Iapetos'un oğlu, Epimetheus'un kardeşi.

προμηθής, ής, ές (*adj.*), önceden endişelenen, geleceği gören, ileriyi gören, öngörü sahibi; tedbirli, ihtiyatlı; dikkatli; (*gen.* ile) -i dikkate alan, -i düşünen, -i merak eden, - için tasalanan.

προμηθῶς (*adv.*), çekinerek, sakınarak; tedbirle, dikkatle, ihtiyatla.

προμήνυμα, ατος, τό (*n.*), önceden yapılan duyuru.

προμηνύω, önceden bildirmek, önceden haber vermek; önceden ortaya çıkarmak, önceden açıklamak, ifşa etmek.

προμήτωρ, ορος, ἡ (*f.*), nine, büyükanne.

προμηχανάομαι-ῶμαι, önceden hazırlamak, önceden düzenlemek.

προμίγνυμι (*pass. II. aor. inf.* προμιγῆναι), (*dat.* ile) -ile önceden birleştirmek, biraraya getirmek; karıştırmak.

προμνάομαι-ῶμαι, önceden söz etmek; dikkatini çekmek, uyarmak, uyarıda bulunmak, ikaz etmek, ihtar etmek, ihtarda bulunmak; (*dat.* ile) -e yol açmak, neden olmak; (*dat.* ile) biriyle evlenmek istemek,

birini elde etmeye çalışmak; (*dat.* ve *inf.* ile) -mesi için birine yardım etmek.

προμολή, ῆς, ἡ (*f.*), giriş; bir dağın eteği.

πρόμος, ου, ὁ (*adj.*), birinci sırada olan, ilk sırada yürüyen; ilk sırada savaşan; birinci; şef.

πρόναος, ος, ον (*adj.*), *pronaos*, yani tapınağın önünde bulunan mekân, giriş.

προναυμαχέω-ῶ, (*gen.* ile) korumak, savunmak için deniz savaşı yapmak.

προνεύω, ileri doğru eğilmek, öne doğru eğilmek.

προνέω, ileri doğru yüzmek, ileriye yüzmek.

προνήχομαι, ileri doğru yüzmek.

προνοέω-οῶ, önceden hissetmek, önceden kestirmek, sezmek, tahmin etmek, tahminde bulunmak, öngörmek; (*gen.* ile) -e özen göstermek, -i gözetmek; tedbir almak || *med.* -e özen göstermek, -i gözetmek; karar almak; çözüm bulmak, çözmek.

προνοητικός, ή, όν (*adj.*), ileriyi gören, öngörü sahibi; tedbirli, ihtiyatlı.

προνοητικῶς (*adv.*), öngörülü bir biçimde; dikkatle; tedbirli, ihtiyatlı bir şekilde.

πρόνοια, ας, ἡ (*f.*), tahmin, öngörü, önceden bilme; sağduyu, aklıselim; önlem, tedbir, ihtiyat; dikkat, sakınım.

προξενέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* προυξένησα), (*gen.* ile) bir devletin veya bir kentin konuğu olmak; devlet adına birini konuk etmek, ağırlamak; birinin patronu veya koruyucusu olmak; rehberlik, kılavuzluk yapmak, yol göstermek; uzlaştırmak, ara buluculuk yapmak.

πρόξενος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), *proksenos*, Hellenlerin bir kente hizmet eden ve bazı ayrıcalıklara sahip olan yabancılara verdikleri onursal unvan; (*adj.*) koruyan, koruyucu, hami.

προοδεύω, önceden yol almak, ilerlemek, önünde yol almak.

προοδοιπορέω-ῶ, (*dat.* ile) birinin önünde yürümek, yol göstermek, rehberlik yapmak, kılavuzluk yapmak, önderlik etmek.

προοδοιποιέω-ῶ (*aor.* προωδοποίησα, *pf.* προωδοποίηκα; *pass. pf.* προωδοποίημαι), (*dat.* ile) -e yol açmak, neden olmak, sebep olmak.

πρόοδος, ου, ἡ (*f.*), ileri yürüme; ilerleme, gelişme; çıkma.

προοιμιάζω, genellikle *med.* kullanılır: προοιμιάζομαι, *Att.* φροιμιάζομαι (*fut.* -άσομαι, artmasız. *aor.* προοιμιασάμην veya ἐφροιμιασάμην, *pf.* πεπροοιμίασμαι ve πεφροιμίασμαι, bir giriş yapmak.

προοίμιον, ου, τό (bir şarkının) girişi; giriş, başlangıç.

προόρασις, εως, ἡ önceden görme; önceden görme yeteneği, öngörme yeteneği.

προορατός, ή, όν (*adj.*), önceden tahmin edilebilir, öngörülebilir.

προοράω-ῶ (*fut.* προόψομαι, *II. aor.* προεῖδον, *pf.* προεόρακα), öngörmek, tahmin etmek, tahminde bulunmak || *med.* önüne bakmak; kendisi için öngörmek, tahminde bulunmak; önlem almak, tedbir almak.

πρόοψις, εως, ἡ (*f.*), öngörme, önceden görme, önceden kestirme, tahmin.

πρόπαλαι (*adv.*), çok eskiden, çok önceden.

προπάλαιος, ος, ον (*adj.*), çok eski.

πρόπαππος, ου, ὁ (*m.*), ata, cet; dede, büyükbaba.

προπαραγγέλλω, önceden bildirmek, önceden haber vermek; (*inf.* ile) önceden -mesini buyurmak, emretmek.

προπαρασκευάζω, önceden hazırlamak; gerekli şeylerle önceden donatmak, donanımını yapmak.

προπαρέχω, önceden sunmak; önceden sağlamak, temin etmek, tedarik etmek.

προπάσχω, önceden acı çekmek.

προπάτωρ, ορος, ὁ (*m.*), ata, cet; dede, büyükbaba.

προπείθω, önceden veya eskiden ikna etmek, inandırmak.

πρόπειρα, ας, ἡ (*f.*), önceden deneme, sınama, tecrübe.

προπειράω-ῶ, önceden denemek, sınamak, tecrübe etmek.

προπέμπω (*fut.* -πέμψω, *aor.* προὔπεμψα, *pf.* προπέπομφα), önceden göndermek; ileri göndermek, ileri yollamak; (*acc.* ile) birine eşlik etmek, birlikte gitmek, yanında gitmek, refakat etmek.

προπεπαίνομαι, zamanından önce olgunlaşmak, erken olgunlaşmak, mevsimsiz olgunlaşmak.

προπετής, ής, ές (*adj.*), ileri düşen, öne düşen; boylu boyunca yatan, uzanan; -e doğru eğilmiş; -e eğilimi olan || *sup.* προπετέστατος.

προπηδάω, ileri, öne sıçramak; zıplamak; (*gen.* ile) -in önüne sıçramak.

προπηλακίζω, çamurla, balçıkla örtmek, kaplamak; aşağılamak, hakaret etmek; sövmek, sövüp saymak, küfretmek.

προπίνω (*imp.* προέπινον-προὔπινον, *fut.* προπίομαι, *II. aor.* προέπιον-προὔπιον, *pf.* προπέπωκα), önceden içmek; (*gen.* ile) birinden önce içmek; (*dat.* ile) birinin sağlığına içmek; vermek, sunmak; bırakmak; teslim etmek, ihanet etmek.

προπίπτω (*imp.* προέπιπτον, *fut.* προπεσοῦμαι, *II. aor.* προέπεσον, *pf.* προπέπτωκα), ileri düşmek; toprağa düşmek, yere düşmek; -e doğru, -in üzerine eğilmek.

προπιστεύω, inanmak, güvenmek, güven duymak, itimat etmek.

προποδίζω, ileri doğru gitmek, ilerlemek.

προποιέω-ῶ, önceden, eskiden yapmak, ilk olarak yapmak; hazırlamak.

πρόπολος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), hizmetkâr, tapınak hizmetkârı.

προπομπεία, ας, ἡ (*f.*), bir tören alayının başında yürüme; tören alayı, ayin.

προπομπεύω, bir tören alayının başında yürümek; tören alayı halinde yürümek.

προπονέω-ῶ, önceden çalışmak; (*gen.* ile) birinin yerine çalışmak; çalışmaktan bitkin düşmek, yorulmak.

προπυνθάνομαι, önceden soruşturmak, önceden araştırmak; önceden öğrenmek.

πρόρριζος, ος, ον (*adj.*) köküyle sökülmüş, köküyle çekip çıkarılmış.

πρός (*adv.*), ayrıca, bundan başka || (*praep.*), (*acc.* ile) -e karşı, -e doğru; (*gen.* ile) - adına, birinin çıkarına; (*dat.* ile) -e karşı, doğru; birinin karşısına, huzuruna; -nin yanında, yakınında.

προσαγγελία, ας, ἡ (*f.*), haber, bilgi, malumat.

προσαγγέλλω, haber getirmek, haber vermek; (*acc.*) -i açıklamak, duyurmak.

προσαγορεύω, hitap etmek, söz yöneltmek, konuşmak; selamlamak, selam vermek; adıyla seslenmek, bir isimle hitap etmek, nitelendirmek; söz etmek, bahsetmek.

προσάγω (*fut.* προσάξω, *aor.* προσῆξα, *II. aor.* προσήγαγον, *pf.* προσῆχα), götürmek, getirmek; itmek, sürüklemek; ilerlemek, yaklaşmak; kıyıya yanaşmak || *med.* kendine çekmek; kendisi için getirmek; kendisi için kazanmak.

προσαδικέω-ῶ, birine (*acc.*) yeni bir haksızlık yapmak.

προσαιτέω-ῶ, ek olarak istemek, ayrıca istemek.

προσᾴδω, ayrıca şarkı söylemek; (*dat.* ile) biri için, birinin onuruna şarkı söylemek; (*dat.* ile) birine eşlik ederek şarkı söylemek, sesiyle birine eşlik etmek.

προσαθυμέω-ῶ, (*dat.* ile) - karşısında cesaretsizliğe, ümitsizliğe kapılmak.

προσαίρω, yönetmek, idare etmek; (yiecek veya içeceği) tüketmek; daha yüksek bir düzeye getirmek, yükseltmek.

προσαιτέω-ῶ, ayrıca istemek, ek olarak istemek; (*acc.* ile) birinden rica etmek, istemek.

προσαίτης, ου, ὁ (*m.*), dilenci; lütuf dileyen.

προσαίτησις, εως, ἡ (*f.*), dilencilik; (*gen.* ile) -i yalvararak isteme, yalvar yakar isteme.

προσαμύνω, (*dat.* ile) birinin yardımına koşmak, yardımına gelmek, birine yardım etmek.

προσαναβαίνω (*fut.* -αναβήσομαι, *II. aor.* -ανέβην), -e doğru çıkmak, daha yukarı çıkmak, yükselmek; (*mec.*) -e kadar gitmek, uzanmak, varmak.

προσανάβασις, εως, ἡ (*f.*), yükselme, yukarı çıkma, çıkış.

προσαναγιγνώσκω (*fut.* -αναγνώσομαι, *II. aor.* -ανέγνων), ayrıca okumak; okumaya devam etmek.

προσαναγκάζω, ayrıca -e zorlamak, mecbur etmek; (*inf.* ile) -meye zorlamak, mecbur etmek; -mek zorunda bırakmak.

προσαναγράφω, ayrıca kaydetmek, kayda geçirmek, yazmak, kaleme almak.

προσανατίθημι (*fut.* -αναθήσω, *aor.* -ανέθηκα), geri vermek, ayırmak || *med.* ayrıca üstlenmek, yüklenmek; yardım etmek, katkıda bulunmak.

προσαπόλλυμι (*fut.* -απολέσω, *aor.* -απώλεσα), aynı zamanda mahvetmek, yok etmek, ortadan kaldırmak.

προσάπτω (*fut.* -άψω, *aor.* -ῆψα), bağlamak, birleştirmek, (ellerini) kavuşturmak; eklemek, katmak, ilave etmek; vermek; sağlamak, temin etmek, tedarik etmek; emanet etmek, bırakmak || *med.* kendini -e uydurmak; kendini -e vermek; -ile ilgili olmak.

προσαυδάω-ῶ (*imp.* προσηύδον), (*acc.* ile) biriyle konuşmak, birine hitap etmek, söz yöneltmek; seslenmek; söz etmek, bahsetmek.

προσβαίνω, ayağını -e dayamak; -e karşı koymak; -e doğru yürümek, ilerlemek, yaklaşmak, -e doğru çıkmak, -e ulaşmak, varmak.

προσβάλλω (*fut.* προσβαλῶ, *II. aor.* προσέβαλον), (*dat.* ile) -e doğru atmak, fırlatmak; -e hücum etmek, yaklaşmak; -e doğru atılmak, -e yönelmek; bir yere gelmek; (gemi için) karaya yanaşmak || *med.* (*acc.* veya *dat.* ile) -in üzerine atılmak, saldırmak.

προσβιάζομαι, ırzına geçmek, iğfal etmek, tecavüz etmek.

προσβιόω-ῶ, daha uzun zaman yaşamak; hayatta kalmak, sağ kalmak.

προσβλέπω, karşıdan bakmak, dikkatle bakmak, incelemek, tetkik etmek; ölçüp biçmek, hesaplamak.

πρόσβλεψις, εως, ἡ (*f.*), karşıdan bakma, dikkatle bakma, inceleme, tetkik.

προσβοάομαι-ῶμαι (*Ion. aor. 3. pers. sing.* προσεβώσατο), çığlıklarla, bağırarak karşılamak, kabul etmek.

προσβοηθέω-ῶ (*dat.* ile) birinin yardımına koşmak, birine yardım etmek.

προσβολή, ῆς, ἡ (*f.*), atma, fırlatma; kovalama, ardından koşma, peşine düşme; saldırı, hücum; çarpma, vurma.

πρόσγειος, ος, ον (*adj.*), toprağa yakın, yüksek olmayan, alçak; yeryüzüne komşu.

προσγίγνομαι (*fut.* προσγενήσομαι, *II. aor.* προσεγενόμην), üzerinde doğmak; ayrıca doğmak, meydana gelmek; art arda olmak; daha sonra olmak.

προσγράφω, ayrıca yazmak, yazarak eklemek, bir yazıya eklemek; bir şeyi başka bir şeyin yanına eklemek; yine yazmak, hâlâ yazmak; birini ayrıca kaydetmek.

προσδέχομαι, (bir konuğu) kabul etmek, karşılamak; beklemek, ümit etmek; bir kanıtı kabul etmek; kendi üstüne almak, üstlenmek, yüklenmek.

(1) προσδέω, bir şeyi (*acc.*) başka bir şeye (*dat.*) bağlamak, tutturmak.

(2) προσδέω (yalnızca *praes. 2. pers. sing.*), (*gen.* ile) -e yine veya ayrıca gereksinim duymak, ihtiyaç duymak || *med.* birinden (*gen.* ile) yine bir şey (*acc.*) istemek, talep etmek.

προσδιαλέγομαι (*fut.* -λέξομαι, *aor.* προσδιελέχθην), (*dat.* ile) biriyle

konuşmak; -birine yanıt vermek, birini yanıtlamak, birine cevap vermek.

προσδίδωμι, eklemek; ayrıca vermek; paylaştırmak, bölüştürmek.

προσδοκάω-ῶ, *Ion.* -έω, beklemek, olmasını istemek, ummak; (*praes. inf.* ile) bir şeyin olabileceğini düşünmek; beklenti içinde olmak; beklemede kalmak.

προσδοκέω-ῶ, ayrıca görünmek, ortaya çıkmak, belirmek, zuhur etmek.

προσδόκητος, ος, ον (*adj.*), beklenen, umulan.

προσδοκία, ας, ἡ (*f.*), bekleme; beklenti.

προσδόκιμος, ος, ον (*adj.*), beklenen; beklenmesi gereken.

πρόσδοσις, εως, ἡ (*f.*), ekleme, katma, ilave etme.

προσδοχή, ῆς, ἡ (*f.*), kabul; konuk kabul etme; karşılama, kabul töreni.

προσεάω-ῶ, daha uzağa gitmesine izin vermek.

προσεγκαλέω-ῶ, ayrıca suçlamak, itham etmek; ayrıca kınamak, yermek; eleştirmek, tenkit etmek.

προσεδρεία, ας, ἡ (*f.*), bir hastanın bakımı; bir kenti kuşatma, etrafını sarma, çevirme.

προσεθίζω, birini (*acc.*) bir şeye (*acc.*) alıştırmak, (*inf.* ile) -meye alıştırmak || *pass.* alışmak.

προσείδω (*II. aor.* προσεῖδον, *inf.* προσιδεῖν), (*acc.* ile) bakmak; ayrıca bilmek; (*dat.* ile) -e benzemek, -i andırmak || *med.* seyretmek, seyre dalmak; hayranlıkla bakmak, hayran hayran bakmak.

προσεικάζω, bir şeyi (*acc.*) başka bir şey ile (*dat.*) bir tutmak, -e benzetmek; bir şeyi (*acc.*) başka bir şey ile (*dat.*) kıyaslamak, karşılaştırmak, mukayese etmek; tahmin etmek, tahminde bulunmak.

προσείκελος, η, ον (*adj.*), (*dat.* ile), -e benzeyen, -i andıran.

προσείκω (*pf.* προσέοικα veya *Att.* προσεῖκα, *inf.* προσεικέναι, *part.* προσεικώς), (*dat.* ile) benzemek, benzer olmak; (*inf.* ile) -mış gibi görünmek, -dığı izlenimini bırakmak; uygun olmak, uygun düşmek, münasip olmak, yerinde olmak, yakışmak.

(1) πρόσειμι (*inf.* προσεῖναι, *imp.* προσῆν, *fut.* προσέσομαι), - boyunca bulunmak, -in yakınında olmak; (*dat.* ile) -e bağlı olmak, bitişik olmak, ekli olmak; ayrıca olmak.

(2) πρόσειμι (*imperat.* πρόσιθι, *inf.* προσιέναι, *imp.* προσῄειν), ilerlemek, yaklaşmak; (*dat.* ile veya ἐπί ya da πρός ve *acc.* ile) -e doğru gitmek, -e doğru ilerlemek, -e yaklaşmak; yardımına gelmek, yardıma koşmak; (düşmanca) birine karşı yürümek; (*dat.* ile) -e eklenmek, katılmak; (zaman için) yaklaşmak, gelmek.

προσεῖπα ve προσεῖπον (*sub.* προσείπω, *opt.* -είποιμι, *inf.* -ειπεῖν, *part.* -ειπών), (*acc.* ile) biriyle konuşmak, birine hitap etmek, söz söylemek; ismiyle selamlamak; çağırmak, (tanrılara) yakarmak; ayrıca söylemek, sözlerine eklemek.

προσεκλέγω, ayrıca seçmek, tercih etmek; çıkarmak, koparıp almak.

προσελαύνω (*fut.* -ελάσω, *Att. fut.* -ελῶ, *aor.* -ήλασα), (atını) -e doğru sürmek; atla ilerlemek, -e doğru, -e karşı gitmek; (zaman için) ilerlemek, akıp gitmek, geçmek.

προσεννέπω (yalnızca *praes.* ve *imp.* προσέννεπον), biriyle (*acc.*) konuşmak, birine hitap etmek, söz söylemek; birine (*acc.*) bir şey (*acc.*) söylemek.

προσεπιγίγνομαι, ayrıca gelmek, ayrıca olmak; ayrıca eklenmek, katılmak.

προσεπικαλέω-ῶ, birini (*acc.*) -den dolayı (*acc.*) ayrıca yermek, kınamak; eleştirmek, tenkit etmek || *med.* birini (*acc.* ile) ayrıca çağırmak, davet etmek.

προσεπιλαμβάνω (*fut.* -επιλήψομαι, *II. aor.* -επέλαβον), ayrıca almak, kabul etmek; (*gen.* ile) -i ayrıca ele geçirmek; (*gen.* ile) -e koyulmak, girişmek, başlamak.

προσεπιορκέω-ῶ, ayrıca yalan yere yemin etmek.

προσέρχομαι (*II. aor.* προσῆλθον), ilerlemek, yaklaşmak; (kişi için *dat.* ile) birinin yanına, yakınına gelmek; (yer için *acc.* ile) yanına gelmek, yakınına gelmek, yaklaşmak; -i ziyaret etmek, gezmek; (πρός ve *acc.* ile) -e saldırmak, hücum etmek.

προσέρω (*fut.* προσερῶ, *pf.* προσείρηκα; *pass. fut.* προσρηθήσομαι, *aor.* προσερρήθην, *pf.* προσείρημαι), hitap etmek, konuşmak, söz söylemek; selamlamak; bir isimle hitap etmek, seslenmek.

προσέτι (*adv.*), ayrıca, bundan başka, hatta, üstelik.

προσέχω (*fut.* προσέξω, *II. aor.* προσέσχον), tutmak, yaklaştırmak; çevirmek, yöneltmek; (*dat.* ile) -e dikkat etmek, -ile ilgilenmek, meşgul olmak; bağlanmak, kendini vermek; (*dat.* ile) birine itaat etmek, boyun eğmek; ayrıca -i olmak, ayrıca -e sahip olmak || *med.* (*dat.* ile) -e bağlanmak, kendini vermek, kendini adamak; -e katılmak, iştirak etmek.

προσηγορία, ας, ἡ (*f.*), biriyle konuşma, selamlama; isimlendirme, adlandırma; dostça seslenme; yakınlık, teklifsizlik, samimiyet; isim, ad.

προσήγορος, ος, ον (*adj.*), biriyle konuşan, muhatap; selamlayan; tanıdık, bildik, aşina; samimi, içten, yakın.

προσήκει → προσήκω.

προσήκω, -e doğru gelmek; biriyle akraba, hısım olmak; -ile ilişkili, alakalı olmak; ilgilendirmek; uygun olmak, uymak; (*impers.*) προσήκει, (*inf.* ile) -mek uygundur, uygun düşer, yakışır, yerindedir, yerinde olur.

προσηλόω-ῶ, çivilerle sabitleştirmek, çakmak, tutturmak, çivilemek.

προσημαίνω, önceden göstermek, işaret etmek; önceden bildirmek, duyurmak; emretmek, emir vermek, buyurmak.

πρόσθεν (*adv.*), önce, önceden; önde, önünde.

πρόσθεσις, εως, ἡ (*f.*), başka bir şeyin üzerine koyma, ekleme; dayama; tanrıların koruması, himayesi, yardımı.

προσθέω-ῶ, (*dat.* ile veya πρός ve *acc.* ile) -e doğru koşmak, koşarak yaklaşmak.

προσθήκη, ης, ἡ (*f.*), ek, katkı, ilave; konu dışı söz; aksesuar, süs.

πρόσθημα, ατος, τό (*n.*), eklenen şey, ek, katkı, ilave.

πρόσθιος, α, ον (*adj.*) öne konulan, öne yerleştirilen, önde bulunan; (yara için) ön taraftan alınan.

προσίημι (*fut.* προσήσω, *aor.* προσῆκα), göndermek; yaklaştırmak, yaklaşmasına izin vermek; kabul etmek, boyun eğmek, razı olmak, katlanmak || *med.* kendine yaklaştırmak, kendine yaklaşmasına izin vermek; kabul etmek, uygun bulmak, tasvip etmek, münasip görmek; katlanmak, dayanmak, tahammül etmek || *pass.* yaklaşmak, içine girmek; kabul etmek, birinin hoşuna gitmek.

προσικνέομαι-οῦμαι (*fut.* -ίξομαι, *II. aor.* -ικόμην), (ἐπί ve *acc.* ile) -e doğru gitmek, -in yanına gitmek, -e yaklaşmak; (*acc.* ile) yalvarıcı, ricacı olarak yaklaşmak, yanaşmak, yanına gelmek.

προσίστημι (*trans.* : *fut.* προστήσω, *aor.* προσέστησα), bir şeyi (*acc.*) başka bir şeyin (πρός ve *acc.*) karşısına koymak, yerleştirmek; bir şeyi (*acc.*) başka bir şeyin (*dat.* veya πρός ve *acc.*) yanına, yakınına koymak, yerleştirmek; (*intrans.* : *II. aor.* προσέστην *pf.* προσείστηκα) || *med.* προσίσταμαι (*fut.* προσστήσομαι), (*dat.* ile) -in yanında, yakınında bulunmak, yerleşmek, yer almak.

προσκαθέζομαι, (*dat.* ile) yanında, yakınında oturmak; yanında, yakınında kamp kurmak; çok titiz olmak, müşkülpesent olmak; dikkatli olmak, dikkat etmek; dayatmak, inat etmek, ısrar etmek.

προσκάθημαι (yalnızca *praes.*), (*dat.* ile) yanında, yakınında oturmak; yakınında bulunmak; yakınında yaşamak; (*dat.* ile) yanında, yakınında kamp kurmak; kuşatmak, etrafını çevirmek, sarmak.

προσκαθίζω, (*acc.* ile) -in yakınında oturmak, bir yerde oturmak; -in yakınında kamp kurmak || *med.* yakında oturmak, yörede oturmak; yerleşik olmak, yerleşmiş olmak; hareketsiz kalmak.

προσκαθίστημι (*fut.* -καταστήσω, *aor.* -κατέστησα), ayrıca kurmak, düzenlemek, yerleştirmek || *med.* onarmak, tamir etmek, restore etmek; yeniden düzenlemek, ilk durumuna getirmek.

προσκαθοράω-ῶ (*fut.* -κατόψομαι, *II. aor.* -κατεῖδον), ayrıca görmek, bakmak.

πρόσκαιρος, ος, ον (*adj.*), uygun, elverişli, müsait, münasip; geçici, anlık; çabuk, hızlı, süratli; kısa.

προσκαλέω-ῶ (*fut.* -καλέσω, *aor.* προσεκάλεσα), gelmesi için çağırmak, yanına çağırmak, getirtmek;

yardıma çağırmak || *med.* tanık olarak çağırmak, mahkemeye vermek.

πρόσκειμαι, (*dat.* ile) bir şeyin veya birinin yanında bulunmak; bir yerde yatmak; birinin yanında yatmak; birine eş olarak verilmek; (*dat.* ile) -e bağlanmak, kendini adamak, kendini vermek; -e eklenmek, katılmak.

προσκέπτομαι (*fut.* προσκέψομαι, *aor.* προὐσκεψάμην, *pf.* προέσκεμμαι, *pl. pf.* προὐσκεμμην), önceden incelemek; dikkat etmek, göz kulak olmak; tercih etmek, yeğlemek.

προσκεφάλαιον, ου, τό (*n.*), yastık.

προσκηδής, ής, ές (*adj.*), -ile ilgilenen, -de dikkatli, -de titiz, özenli; (*dat.* ile) biriyle akrabalık bağıyla bağlı, biriyle akraba.

προσκήνιον, ου, τό (*n.*), bir çadırın girişi; (tiyatroda) *proskenion*, sahne önü; sahnenin, üzerinde oyuncuların oyun oynadıkları kısmı.

προσκηρυκεύομαι ve προσκηρύττω, birine haberci göndermek, ulak yollamak.

προσκλίνω, -e veya -in üzerine dayanmak, -e doğru eğmek, yatırmak; kapıyı kapamak; (*dat.* ile) -e doğru eğilmek; (*mec.*) -e yönelmek, -e eğilim göstermek, temayülü olmak, meyletmek.

πρόσκλισις, εως, ἡ (*f.*), -e dayanma; eğme, eğilme.

προσκομίζω, getirmek; taşımak, nakletmek || *med.* kendisi için getirmek.

προσκοπέω-ῶ, önceden incelemek; özen göstermek, dikkat etmek; önlem almak, tedbir almak || *med.* göz atmak, bakmak, incelemek, tetkik etmek; özen göstermek, itina etmek, dikkat etmek, korumak.

προσκόπτω (*pf.* προσκέκοφα), (*dat.* ile) -e çarpmak, vurmak; hata yapmak, yanılmak, yanılgıya düşmek.

πρόσκοψις, εως, ἡ (*f.*), baskı, zorlama; basınç.

πρόσκρουσις, εως, ἡ çarpma, çarpışma; şok.

πρόσκρουσμα, ατος τό (*n.*), çarpılan şey, engel.

προσκρούω, başarısızlığa uğramak, başarısız olmak; çarpmak, üzerine düşmek; (*dat.* ile) biriyle kavga etmek; uyuşmamak, anlaşmazlık halinde olmak.

προσκτάομαι-ῶμαι, ayrıca edinmek; kazanmak, elde etmek; biriyle (*acc.*) uzlaşmak, anlaşmak, uyuşmak.

προσκυνέω-ῶ (*fut.* -ήσομαι, nadiren -ήσω, *aor.* προσεκύνησα, προσκεκύνηκα), yerlere kapanarak selamlamak; yalvarmak, yalvarıp yakarmak; çok istemek.

προσκύρησις, εως, ἡ (*f.*), (*gen.* ile) -e ulaşma, -i elde etme.

προσλαλέω-ῶ, (*dat.* ile) biriyle görüşmek, konuşmak.

προσλαμβάνω (*fut.* προσλήψομαι, *II. aor.* προσέλαβον, *pf.* προσείληφα), ayrıca almak, kendisiyle götürmek; kendi yanına çekmek, uzlaşmak; (*acc.*) birini koruması altına almak, himaye etmek; (*dat.* ile) birinin yardımına gelmek, yardımına koşmak.

προσλάμπω, bir yerde, -in üzerinde parlamak; ışıldamak; aydınlatmak.

προσλέγομαι (yalnızca *Il. aor. 3. pers. sing.* προσέλεκτο), yanında yatmak, uzanmak.

προσλέγω, ayrıca söylemek, demek, ek olarak söylemek, sözlerine eklemek || *med.* (*acc.* ile) birine hitap etmek, söz yöneltmek.

προσμάχομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), (*dat.* ile) birine karşı, biriyle savaşmak; saldırmak, hücum etmek.

προσμένω (*fut.* -μενῶ, *aor.* προσέμεινα), yanında kalmak, oturmak; beklemek, beklemeye devam etmek, kalmak; (*dat.* ile) birine bağlı kalmak, sadık kalmak.

προσμίγνυμι, *Att.* ve *Ion.* προσμίσγω (*fut.* προσμείξω, *aor.* προσέμειξα), bir şeyi (*acc.*) bir şeyle (*dat.*) karıştırmak, -ile birleştirmek; (*dat.* ile) - ile birleşmek, karışmak; (*dat.* ile) yaklaşmak, yanına gitmek, varmak, yanaşmak; (*dat.* ile) saldırmak, hücum etmek.

πρόσμιξις, εως, ἡ (*f.*), saldırı, hücum; savaş, harp.

προσμίσγω → προσμίγνυμι.

πρόσμονος, ος, ον (*adj.*), sürekli, devamlı, daimi; uzun süren, kalıcı.

προσμόνως (*adv.*), kalıcı bir tarzda, sürekli olarak, devamlı olarak.

προσνέμω (*fut.* προσνεμῶ, *aor.* προσένειμα), dağıtmak, ayırmak, paylaştırmak, bölüştürmek.

πρόσνευσις, εως, ἡ (*f.*), razı olma, rıza gösterme, kabul etme, onama, tasdik.

προσνεύω, -e doğru eğilmek; -e yönelmek, -e eğilimi olmak, meyletmek; -e razı olmak, rıza göstermek; kabul etmek, onamak, tasdik etmek.

προνέω-ῶ, (*dat.* ile) -in önünde, karşısında üst üste koymak, yığmak, biriktirmek.

προσνέω, (*dat.* ile) -e doğru yüzmek.

προσόδιος, ος, ον (*adj.*), tören alayı ile igili, tören alayına dair; προσόδιον μέλος veya ᾆσμα, tören alayında, özellikle Apollon ve Artemis onuruna söylenen şarkı.

πρόσοδος, ου, ἡ (*f.*), giriş; müzikli dinsel âyin; bir hocanın derslerini izleme, derslerine gidip gelme; düşmana karşı yürüme, hücum, saldırı; gelir, kazanç.

πρόσοιδα, ayrıca bilmek; (χάριν ile) teşekkür etmek, şükran duymak, minnet duymak.

προσοικειόω-ῶ, birini (*acc.*) bir başka biriyle (*dat.*) evlendirerek akraba yapmak.

προσοικέω-ῶ, (*acc.* veya *dat.* ile) -e yakın oturmak, -in yakınında oturmak, (kent için) -e yakın, -in yakınında bulunmak.

προσοικοδομέω-ῶ, -in yakınında inşa etmek, kurmak; ayrıca inşa etmek, ayrıca kurmak; bir şeyi (*acc.*) başka bir şeye (*dat.*) eklemek, katmak, ilave etmek.

πρόσοικος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile) -e yakın, -e yakın oturan, -in yakınında oturan, komşu; (kent veya ülkeler için) -in yanında, yakınında, -e yakın (*gen.* ile) bulunan.

προσομιλέω-ῶ, (*dat.* ile) birine sık sık gitmek, biriyle ilişkisi olmak, sık sık görüşmek; (*dat.* ile) kendini -e vermek, -de derinleşmek.

προσόμνυμι, ayrıca yemin etmek, ayrıca ant içmek.

προσορατός, ή, όν (*adj.*), görünür, gözle görülebilir, belli, açık.

προσοράω-ῶ (*fut.* προσόψομαι, *Il. aor.* προσεῖδον), bakmak, görmek.

προσοργίζομαι, (*dat.* ile) kızmak, öfkelenmek, öfkeye kapılmak, sinirlenmek, hiddetlenmek.

προσορίζω, sınır olarak saptamak, sınırlamak || *med.* ayrıca sınırlamak, saptamak, belirlemek, tespit etmek.

προσορμίζω, limana yanaşmak || *med.* limana yanaşmak, demir atmak.

προσόρμισις, εως, ἡ (*f.*), kıyıya yanaşma, varma; karaya çıkma.

πρόσορμος, ου, ὁ (*m.*), kıyıya yanaşma yeri, kıyıya çıkış yeri, demirleme yeri.

πρόσορος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile) -in sınır komşusu, -e komşu; yalnız yaşayan, yalnız yaşamayı seven; topluluktan kaçan, münzevi.

πρόσοψις. εως, ἡ (*f.*), bakma, bakış, göz atma; görünüm, görünüş.

προσπαίζω (*fut.* -παίξομαι), biriyle (*dat.*) veya bir şeyle (*acc.* ile) oynamak; şaka yapmak; (kötü anlamda) eğlenmek; alay etmek, alay konusu yapmak.

προσπελάζω, (*dat.* ile) -e yaklaştırmak || *med.* yaklaşmak; (*gen.* ile) biriyle ilgisi olmak, görüşmek.

προσπέμπω, birini (*acc.*) başka birine (*dat.*) doğru yollamak, göndermek.

προσπερονάω-ῶ, ayrıca bir kopçayla, kenetle tutturmak.

προσπίπτω (*fut.* προσπεσοῦμαι, *Il. aor.* προσέπεσον), (εἰς veya πρός ve *acc.* ile) -in yanına veya üzerine düşmek; (*dat.* ile) -e doğru koşmak, -e, -in üzerine atılmak; (*dat.* ile) saldırmak, hücum etmek; (*dat.* ile) biriyle karşılaşmak, birine rastlamak.

προσπλάσσω, *Att.* προσπλάττω, uygulamak; eklemek, katmak.

προσπλέω, (*dat.* ile) -e doğru denizden hareket etmek.

προσπληρόω-ῶ, bir şeyi tamamlamak; -in sayısını artırmak || *med.* -in sayısını artırmak için eklemek, katmak.

προσποιέω-ῶ, ayrıca yapmak, eklemek; lehine düzenlemek; kazanmak, elde etmek; uzlaştırmak, bağdaştırmak; - gibi yapmak || *med.* ayrıca yaptırmak, ekletmek; - gibi yapmak, - gibi göstermek, - rolü oynamak.

προσποίησις, εως, ἡ (*f.*), (*gen.* ile) edinme, sağlama; -i isteme.

προσπολεμέω-ῶ, (*dat.* ile) biriyle savaşmak, savaş yapmak, harbetmek.

προσπολέομαι-οῦμαι, bir kortejle ilerlemek, eskort eşliğinde ilerlemek.

πρόσπολος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), hizmetçi, hizmetkâr; tapınak rahibesi.

προστάσσω, *Att.* προστάττω vermek, ayırmak, tahsis etmek; atamak, tayin etmek; birine (*dat.*) bir şey (*acc.*) -mesini (*inf.* ile) emretmek, emir vermek, buyurmak.

προστατεύω, şef olmak, başkan ol-

mak; (*gen.* ile) -e başkanlık yapmak, -in başında olmak; -ile görevli olmak; (*gen.* ile) -i korumak, -e özen göstermek, itina etmek, dikkat etmek.

προστατέω-ῶ, (*gen.* ile) yönetmek, idare etmek; -in başında olmak; (*gen.* ile) -i korumak, -in bekçisi olmak, -in başında beklemek.

προστάτης, ου, ὁ (*m.*), önde bulunan kimse; bir savaşta ön sırada olan, önde yürüyen; şef, önder; başkan, yönetici; yalvarıcı, ricacı.

προστελέω-ῶ, ayrıca ödemek; önceden ödemek.

προστέλλω, önceden göndermek, yollamak; örmek, korumak || *med.* ileri göndermek; itmek, özendirmek; cesaretlendirmek, yüreklendirmek; kışkırtmak, tahrik etmek.

προστίθημι (*fut.* προσθήσω, *aor.* προσέθηκα, *II. aor.* προσέθην; *pass. aor.* προσετέθην), yanına veya karşısına yerleştirmek, dayamak; πρ. τὰς πύλας, kapıları kapamak; vermek, teslim etmek, bırakmak, terk etmek || *med.* -e doğru, -e karşı koymak; yerleştirmek; kendine doğru çekmek, kendine yaklaştırmak; eklemek, katmak; (*dat.* ile) biriyle birleşmek, anlaşmak, ittifak etmek.

προστιμάω, ayrıca bir cezaya çarptırmak || *med.* ek bir ceza istemek || (*pass. impers.*), (*gen.* ile) ayrıca -e uğratılır; (*inf.* ile) ayrıca -meye uğratılır, zorlanır.

προστίμημα, ατος, τό (*n.*), ek ceza.

προστίμησις, εως, ἡ (*f.*), ek bir cezaya çarptırma, ek bir ceza verme.

προστρέπω, yalvarmak, yakarmak; birinden (*acc.*) bir şey (*acc.*) istemek, talep etmek || *med.* istemek, talep etmek; yalvarmak, yakarmak.

προστρέφω, (*dat.* ile) bir yerde beslemek, büyütmek.

προστρέχω (*fut.* προσδραμοῦμαι, *II. aor.* προσέδραμον), -e doğru koşmak, koşarak gitmek, atılmak.

προστρίβω, bir şeyi başka bir şeye sürtmek; birini -e zorlamak, mecbur etmek; birine -i zorla kabul ettirmek || *med.* bir şeyi başka bir şeye sürtmek.

προστρόπαιος, ος, ον (*adj.*), yalvarıcı, ricacı; (tanrılar için) yalvarıcıların koruyucusu, suçların intikamını alan, öç alan.

προστροπή, ῆς, ἡ (*f.*), rica, yalvarma, yakarma.

πρόστροπος, ος, ον (*adj.*), yalvarıcı, ricacı; (*gen.* ile) birine yalvaran, yakaran.

προστυγχάνω (*fut.* προστεύξομαι, *aor.* προσέτυχον), karşılaşmak, rastlaşmak; ἐκ τοῦ προστυχόντος, hazırlıksız olarak, rastgele, tesadüfen; (*gen.* ile) -i elde etmek, ele geçirmek.

προσυγγίγνομαι, *Eski Att.* προξυγγίγνομαι, (*dat.* ile) önceden biriyle görüşmek, akıl danışmak; buluşmak; (*dat.* ile) önceden -e alışmak.

προσυμμίσγω, önceden karıştırmak, birleştirmek.

προσυνίημι, önceden anlamak.

προσυνίστημι (*fut.* -συστήσω, *aor.* συνέστησα), önceden tavsiye etmek, önermek, salık vermek; önceden övmek, methetmek.

πρόσφαγμα, ατος, τό (*n.*), kurban töreninde sunulan kurbanlık, sunu.

πρόσφατος, ος ον (*adj.*), yeni öldürülmüş, kısa bir süre önce öldürülmüş; taze; yeni; genç.

προσφάζω, sonradan προσφάττω, önceden öldürmek, kurban etmek, boğazlamak; ilk olarak öldürmek; feda etmek.

προσφερής, ής, ές (*adj.*), (*dat.* ile) -e yakın, -e benzeyen, -e benzer, -in benzeri, - ile ilişkili, -e uygun; yararlı, faydalı.

προσφέρω (*fut.* προσοίσω, *aor.* προσήνεγκα), -e doğru, -e karşı taşımak; birine (*dat.*) bir şey (*acc.*) söylemek; yiyecek veya içecek getirmek, hizmet etmek, sunmak; eklemek, katmak, ilave etmek || *med.* ağzına götürmek; çaba göstermek, gayret etmek; (*dat.* ile) birine karşı minnet duymak, birine minnettar olmak, gönül borcu olmak, teşekkür etmek, şükran duymak || *pass.* (πρός ve *acc.* ile) -e yaklaşmak, -e doğru ilerlemek; -in üzerine atılmak, saldırmak; (olay için) olmak, meydana gelmek.

προσφεύγω, (*dat.* ile) yanına, yakınına sığınmak, kaçmak.

πρόσφημι (*imp.* veya *II. aor.* προσέφην, *fut.* προσφήσω; *med. II. aor. inf.* προσφάσθαι), biriyle (*acc.* ile) konuşmak, birine hitap etmek, söz yöneltmek.

προσφθέγγομαι, (*acc.* ile) birine söz söylemek, biriyle konuşmak; birini selamlamak, birine adıyla seslenmek, adlandırmak.

πρόσφθεγμα, ατος, τό (*n.*), birine yöneltilen söz; selamlama, esenleme; isimlendirme, adlandırma; çığlık, haykırış, bağırış; alkış, alkışlama, el çırpma; alkış gürültüsü.

προσφίλεια, ας, ἡ (*f.*), iyi yüreklilik, iyi kalplilik, iyi niyetlilik; iyilik.

προσφιλής, ής, ές (*adj.*), (*dat.* ile) birine karşı iyi niyetli, dostluk dolu olan || *pass.* sevilen, hoş, hoşa giden; (*dat.* ile) birine hoş gelen, birinin hoşuna giden.

προσφιλῶς (*adv.*), dostlukla, dostça duygularla; iyi niyetle, iyi yüreklilikle.

προσφορά, ᾶς, ἡ (*f.*), artma, çoğalma; kazanç, yarar; bağış, armağan, hediye; besin, yiyecek.

προσφορέω-ῶ, getirmek, taşımak.

πρόσφορος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile) -ile ilişkili olan, -e uygun; yararlı, faydalı, avantajlı || (*subst.*) τὰ πρόσφορα, yararlı şeyler, gerekli şeyler; (*impers.*) πρόσφορόν ἐστι, (*inf.* ile) -mek uygundur, yerindedir, yerinde olur.

προσφυής, ής, ές (*adj.*), (ἐξ ve *gen.* ile) -e bağlı, bağlanmış, tutturulmuş; (*dat.* ile) kendini -e vermiş, -e bağlanmış.

προσφύω, (şu zamanlarda *trans.*: *praes.*, *imp.*, *fut.* -φύσω, *aor.* -έφυσα) bir yerde doğurmak, büyütmek, geliştirmek; (*intrans.*: *II. aor.* προσέφυν,

part. προσφύς, προσφῦσα, *pf.* προσπέφυκα, *med.* ve *pass.*: προσφύομαι, *fut.* -φύσομαι), (*dat.* ile) bir yerde doğmak, büyümek, bitmek, meydana gelmek; (*dat.* ile) -e bağlanmak, -e kendini vermek.

προσφυῶς (*adv.*), uygun sözcüklerle.

προσφωνέω-ῶ, (*acc.* daha sonra *dat.* ile) birine hitap etmek, biriyle konuşmak; birine (*acc.*) bir şey (*acc.* veya *dat.*) söylemek; birini bir isimle veya unvanla nitelendirmek, birini - ilan etmek; birine bir şey ithaf etmek, adamak.

προσφώνημα, ατος, τό (*n.*), söz; söz söyleme, söz yöneltme, hitap; kendisiyle konuşulan kimse, muhatap.

προσφώνησις εως, ἡ ithaf, adama, vakfetme.

προσχαίρω, (*dat.* ile) -e sevinmek.

προσχαρίζομαι, (*dat.* ile) birine yaranmak, birinin hoşuna gitmek.

προσχρῄζω, (*gen.* ile) ayrıca bir şeye gereksinimi olmak, ihtiyacı olmak; (*gen.* ile) birinden ayrıca istemek, istekte bulunmak, talep etmek.

προσχωρέω-ῶ, (*dat.* ile) -e doğru yaklaşmak, ilerlemek; (*dat.* veya πρός ve *acc.* ile) birinin tarafına geçmek, birine katılmak; birinin düşüncesini paylaşmak; (*dat.* ile) -ile ilişkisi olmak, -e benzemek.

πρόσχωρος, ος, ον (*adj.*), (yer için) sınır komşusu, komşu || (*subst.*) (*gen.* veya *dat.* ile) ὁ πρ., yakında oturan, komşu.

πρόσω, (= πόρρω), Homeros'ta πρόσσω (*adv.*), ileri, ileriye, uzağa; (zaman için) gelecekte, ileride || (*praep.*), (*gen.* ile) -den uzak, -den ilerde.

προσῳδία, ας, ἡ (*f.*), *prosodia*, yani *lyra* eşliğinde söylenen şarkı.

προσῳδός, ός, όν (*adj.*), bir müzik aleti eşliğinde söylenen; (*dat.* ile) - ile uyuşan, - ile uyumlu, -e uyan; ahenkli.

πρόσωθεν (*adv.*), uzaktan; uzun zamandan beri.

προσωνυμία, ας, ἡ (*f.*), takma ad, takma isim, lakap.

προσωπεῖον, ου, τό (*n.*), tiyatro maskesi, maske.

πρόσωπον, ου, τό (*n.*), yüz, çehre, sima; figür, görünüm; tiyatro maskesi, maske; rol; (tiyatro oyununda) kahraman, karakter, kişi.

προσωφελέω-ῶ, (*dat.* ile) birine yardım etmek, birinin yardımına koşmak; -e yararlı, faydalı olmak; yarar sağlamak, yarar elde etmek, kazanç sağlamak, avantaj sağlamak.

προσωφέλημα, ατος, τό (*n.*), ve προσωφέλησις, εως, ἡ (*f.*), yardım; yararlılık, yararlık; yarar, fayda, çıkar, menfaat, kazanç, kâr.

προτάσσω *Att.* -ττω, ileriye dizmek, yerleştirmek, birinci sıraya koymak; birini (*acc.*) bir şeyin önüne, başına (*gen.* ile) koymak; (zamanı, süreyi) önceden saptamak, tespit etmek || *med.* örnek olarak almak; ileri dizilmek, ileri sıralanmak; οἱ προτεταγμένοι, ilk sırada savaşanlar, ön safta savaşanlar.

προτείνω (*fut.* -τενῶ, *aor.* προὔτεινα), ileri doğru uzatmak, germek, çekerek uzatmak || *med.* προτείνομαι (*fut.* προτενοῦμαι), elini yalvarmak için yukarı uzatmak; kendisi için istemek, talep etmek.

προτεραῖος, α, ον (*adj.*), önceki günle ilgili, önceki güne ait.

προτερέω-ῶ, birinci olmak, önde olmak; zamanından önce gelmek; üstünlük, avantaj elde etmek; avantajlı olmak.

πρότερος, α, ον (*adj.*), iki şeyden birincisi; iki kişiden daha büyük, daha yaşlı olanı, önceki || (*subst.*) οἱ πρότεροι, eski insanlar, eskiler, atalar; -den üstün gelen, üstün; -den önce gelen, önceki, τῇ προτέρῃ (*scil.* ἡμέρα) önceki gün || (*adv.*) πρότερον veya τὸ πρότερον, önce, önceden, eskiden.

προτίθημι (*fut.* προθήσω, *aor.* προὔτηκα, *pass. praes.* ve *imp.* için πρόκειμαι'ın aynı zamanları kullanılır, *aor.* προὐτέθην), önüne, karşısına yerleştirmek; sergilemek, teşhir etmek; (kötü anlamda) birini (*acc.*) -e (*dat.*) teslim etmek, bırakmak; emretmek, emir vermek, buyurmak, talimat vermek, yapılmasını istemek; önermek, öne sürmek, ileri sürmek; (kanunu) resmen ilan etmek, duyurmak, açıklamak; bir şeyi (*gen.*) başka bir şeye (ἀντί ve *gen.*) tercih etmek, yeğlemek, yeğ tutmak || *med.* προτίθεμαι (*fut.* προθήσομαι, *aor.* προὐθηκάμην) kendi önüne, karşısına koymak, yerleştirmek; bahane etmek, sebep olarak ileri sürmek; önermek, öneride bulunmak, teklif etmek; bir şeyi (*acc.*) başka bir şeye (*gen.*) tercih etmek, yeğlemek, yeğ tutmak.

προτιμάω-ῶ, tercihen veya birinden önce onurlandırmak; tercih etmek, yeğlemek; farklı davranmak; daha fazla ilgilenmek; daha fazla kaygılanmak.

προτίμησις, εως, ἡ (*f.*), (*gen.* ile) -i tercih etme, yeğleme, üstün tutma.

πρότιμος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* ile) birinden daha saygın, saygı gören, itibar edilen, muteber; daha değerli, kıymetli.

προτιμωρέω-ῶ, (*dat.* ile) önceden birine yardım etmek, birinin yardımına koşmak; (*dat.* ile) önceden cezasını vermek; öcünü, intikamını almak || *med.* (*acc.* ile) önceden intikam almak, öç almak.

προτιόσσομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), -e göz atmak, bakmak; gözlerini -e dikmek; önceden görmek, sezmek, hissetmek.

προτίω, tercihen onurlandırmak, şereflendirmek; tercih etmek, yeğlemek.

προτοῦ (πρὸ τοῦ yerine) (*adv.*), önceden, eskiden; ὁ πρὸτοῦ χρόνος, eski zamanlarda, eskiden.

προτρέπω (*fut.* -τρέψω), ileri itmek, uzağa itmek; yüreklendirmek, cesaretlendirmek, teşvik etmek; (*inf.* ile) -mesi için yüreklendirmek, -mesi için teşvik etmek || *med.* προτρέπομαι (*fut.* προτρέψομαι, *aor.* προτρεψάμην, *II. aor.* προετραπόμην,

pass. II. aor. προετράπην), -e doğru dönmek, yönelmek; -e doğru kaçmak; birini -e kışkırtmak, -e teşvik etmek; birinin dikkatini çekmek; altüst etmek, yere yıkmak, devirmek.

προτρέχω (*fut.* -δραμοῦμαι), ileri koşmak, koşarak ilerlemek; (*gen.* ile) birinden daha hızlı koşmak.

πρότριτα (*adv.*), üç gün önce.

προτροπή, ῆς, ἡ (*f.*), yüreklendirme, cesaretlendirme, teşvik.

προτρυγαῖος, α, ον ve **προτρύγης, ου, ὁ** (*adj.*), bağ bozumunu düzenleyen, bağ bozumunu yöneten; bağ bozumuna başkanlık eden.

προτυπόω-ῶ *med.* bir örnek oluşturmak, model teşkil etmek; önceden oluşturmak, biçim vermek; yüreklendirmek || *med.* kendisi için oluşturmak, biçim vermek, tasarlamak.

προτύπτω (*aor.* προὔτυψα), önceden çarpmak, vurmak; çabuk olmak, acele etmek, hızlanmak; kendini atmak, atılmak.

προϋπάρχω, (*gen.* ile) -e başlamak, girişmek, koyulmak, teşebbüs etmek; (*dat.* ile) - ile başlamak, girişmek; önce olmak, önce bulunmak, önce mevcut olmak.

προὔπειμι, önceden olmak, var olmak, mevcut olmak.

προϋπογραφή, ῆς, ἡ (*f.*), taslak; deneme, tecrübe.

προϋπογράφω, taslağını yapmak, ana çizgilerini belirtmek || *med.* taslağını yapmak.

προφαίνω, göstermek, herkesin gözleri önünde sunmak; anlatmak; görünmek, ortaya çıkmak, belirmek, zuhur etmek || *med.* görünmek, belirmek, ortaya çıkmak; görünür olmak, belli olmak, açık olmak.

προφανής, ής, ές (*adj.*), açıkça görünen, herkes tarafından görülebilen; apaçık, aşikâr, belli, belirgin, bariz.

πρόφανσις, εως, ἡ (*f.*), öğüt, öneri, tavsiye, nasihat.

πρόφαντος, ος, ον (*adj.*), ünlü, tanınmış, meşhur; önceden görülen, önceden haber verilen, önceden bildirilen.

προφασίζομαι (*imp.* προὐφασιζόμην, *fut.* προφασιοῦμαι, *aor.* προὐφασισάμην; *pass. aor.* προὐφασίσθην), bahane aramak, bahane etmek, bahane olarak ileri sürmek, mazeret olarak göstermek.

πρόφασις, εως, ἡ (*f.*), bahane, gerekçe; uydurma neden.

προφέρω (*fut.* προοίσω, *aor.* προήνεγκα, *II. aor.* προήνεγκον), ileri götürmek, taşımak; açıklamak, dile getirmek; bağıra bağıra söylemek; kınamak, yermek, ayıplamak; eleştirmek, tenkit etmek || *med.* duyurmak, bildirmek, ilan etmek; önermek, teklif etmek.

προφεύγω (*II. aor.* προὔφυγον), ileri doğru kaçmak, (*acc.* ile) -den kaçmak, kaçınmak.

προφητεία, ας, ἡ (*f.*), tanrıların isteğini yorumlama; kehanet.

προφητεύω (*imp.* προεφήτευον veya ἐπροφήτευον, *fut.* προφητεύσω, *aor.* προεφήτευσα veya ἐπροφήτευσα; *pass. pf.* προπεφήτευμαι veya πεπροφήτευμαι), bir tanrının tercümanı olmak, sözcülüğünü yapmak.

προφήτης, ου, ὁ (*m.*), tanrıların isteğini yorumlayan, açıklayan kimse; geleceği bildiren kimse, kâhin, bilici.

προφητικός, ή, όν (*adj.*), kâhinle, kehanetle ilgili.

προφῆτις, ιδος, ἡ, kâhine, (kadın) bilici.

προφράζω, önceden açıklamak, duyurmak, bildirmek, ilan etmek.

προφρόνως (*adv.*), seve seve, memnuniyetle, isteyerek; bütün kalbiyle, içtenlikle, yürekten, candan, samimiyetle, samimi olarak.

πρόφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), iyi niyetli, iyi kalpli; içten, candan, samimi.

προφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ (*m./f.*), ileri karakol bekçisi.

προφυλάσσω, *Att.* -άττω, nöbet tutmak, başında beklemek, bekçilik etmek, dikkat etmek; (*acc.*) -e karşı önlem almak || *med.* (*acc.* ile) -e karşı korunmak, gerekli önlemleri almak, kendini korumak, sakınmak.

προφυτεύω, önceden dikmek, tohum atmak; (*mec.*) doğurmak.

προφύω (yalnızca *II. aor.* προέφυν) önceden var olmak, mevcut olmak.

προφωνέω-ῶ, bağıra bağıra söylemek; önceden bildirmek, duyurmak; (*inf.* ile) -mesini söylemek; -mesini emretmek, buyurmak.

προχειρίζω, elinin altında olmak, çok yakın olmak; birinin eline bırakmak, teslim etmek || *med.* ele almak, üstlenmek; hazırlamak; saptamak, belirlemek; seçmek.

πρόχειρος, ος, ον (*adj.*), elinin altında olan, elinin erişebileceği yerde olan; yardımsever, iyiliksever; uyumlu, uysal, yumuşak başlı; (*inf.* ile) -meye hazır, amade.

προχείρως (*adv.*), kolayca, kolaylıkla, sıkıntı çekmeden; çabucak, bir anda, birden; rastgele, tesadüfen.

πρόχνυ (*adv.*), diz üstü, diz çökerek; baştan aşağı, tepeden tırnağa; tamamen, bütünüyle.

πρόχρονος, ος, ον (*adj.*), önceki, evvelki; eski.

προχωρέω-ῶ, (zaman için) ilerlemek, akmak; geçmek; yaklaşmak; ilerlemek, aşama yapmak; başarmak, muvaffak olmak; yolunda olmak; tamamlamak, bitirmek; yapmak.

προχώρησις, εως, ἡ (*f.*), ilerleme, ilerleyiş; gelişme.

πρύμνα, ης, ἡ (*adj.*), sonda, uçta, arkada olan; sondaki, uçtaki, arkadaki || (*subst.*) πρύμνη νηός, geminin pupası.

πρυμνός, ή, όν (*adj.*), uçta olan, uçtaki; sondaki; en alttaki.

πρυτανεία, ας, ἡ (*f.*), *prytaneia*, yani Atina'da 35-36 gün süren *prytanis*'lik yetkisi (→ πρύτανις).

πρυτανεῖον, ου, τό (*n.*), *prytaneia* binası, yani *prytanis*'lerin ve harcamaları devlet tarafından karşılanan kişilerin ikamet ettikleri bina.

πρυτανεύω, *prytanis* olmak, *prytanis*'lik yapmak (→ πρύτανις).

πρύτανις, εως, ὁ (*m.*), *prytanis*, yani *phyle*'den seçilerek *prytaneia*'da sı-

rayla görev yapan 50 kişiden biri.

πρώην (*adv.*), önceki gün, evvelki gün; henüz, az önce, biraz önce, demin; kısa bir süreden beri.

πρωΐ, kayn. *Att.* πρῴ (*adv.*), sabahleyin, seher vakti; sabahleyin; erkenden; çok erken, zamanından önce, vakitsiz.

πρώϊζος, η, ον veya πρωϊζός, ός, όν (*adj.*), önceki günle, evvelki günle ilgili || (*adv.*) πρώϊζα, önceki gün, evvelki gün; henüz, daha.

πρώϊμος, ος, ον (*adj.*), erkenden olan, erken; vakitsiz, zamansız, mevsimsiz.

πρωϊνός, ή, όν (*adj.*), sabah+, sabahla ilgili, sabaha ait.

πρών, -ῶνος, ὁ (*m.*), (*coğ.*) burun; tepe.

πρῷρα, ας, ἡ (*f.*), geminin ön tarafı, pruva.

πρῳρεύς, έως, ὁ (*m.*), dümenci.

Πρωταγόρας, ου, ὁ (*m.*), Protagoras, ünlü bir sofist.

πρωταγωνιστής, οῦ, ὁ (*m.*), *protagonistes*, yani tiyatroda baş oyuncu, en önemli rolü oynayan aktör.

πρωτογενής, ής, ές (*adj.*), ilk doğan, daha büyük, daha yaşlı.

πρῶτος, η, ον (*adj.*), birinci, ilk, baştaki, önde gelen; en iyi, en üstün, olağanüstü, eşsiz || (*subst.*) τὸ πρῶτον, τὰ πρῶτα, başlangıç; τὰ πρῶτα (*gen.* ile) -in en yüksek noktası, doruğu || (*adv.*) πρώτον, πρῶτα, ilk olarak, ilkin, her şeyden önce, evvelâ; πρώτη, ilk kez, ilk olarak, ilkin, her şeyden önce, evvelâ.

πταῖσμα, ατος, τό (*n.*), başarısızlık, muvaffakiyetsizlik; yanılma, yanılgı; terslik; kaza; bozgun.

πτέρνα veya πτέρνη, ης, ἡ (*f.*), topuk.

πτερόεις-οῦς, όεσσα-οῦσσα, όεν-οῦν (*adj.*), kanatlı; ucuna tüy takılmış.

πτερόν, οῦ, τό (*n.*), kanat tüyü; kuş kanadı; bir binanın kanadı.

πτεροφόρος, ος, ον (*adj.*), kanat taşıyan, yani kanatlı.

πτεροφυέω-ῶ, kanatlı olmak, kanatları olmak.

πτερόω-ῶ, kanatlarla veya tüylerle donatmak; || *pass.* kanatlı olmak; coşmak, kendinden geçmek.

πτερυγίζω, (yavru kuşlar gibi) kanat çırpmak; (*mec.*) boşa kanat çırpmak, boşuna çabalamak, boşuna gayret etmek.

πτέρυξ, υγος, ἡ (*f.*), kanat; uçma, uçuş.

πτερύσσομαι, *Att.* πτερύττομαι, havalanmak için kanat çırpmak, uçmak.

πτερωτός, ή veya ός, όν (*adj.*), kanatlı.

πτηνός, ή veya ός, όν (*adj.*), uçan, uçucu; kanatlı; hızlı, süratli, çevik, atik.

πτήσομαι: πέτομαι *fut.*

πτήσσω (*imp.* ἔπτησσον, *fut.* πτήξω, *aor.* ἔπτηξα, *pf.* ἔπτηχα; *pass.* yalnızca *praes.* πτήσσομαι), korkutmak, ürkütmek; büzülmek, büzülüp kalmak, büzüşmek.

πτίσσω, *Att.* πτίττω (*aor.* ἔπτισα; *pass. pf.* ἔπτισμαι), yağmalamak; ezmek, öğütmek.

πτόα, *poet.* πτοία, ας, ἡ (*f.*), büyük korku, dehşet; tutkudan kendinden geçme, coşkunluk.

πτοέω-ῶ, çok korkutmak, dehşete düşürmek, ürkütmek; tutkuyla kendinden geçirmek.

πτόησις, εως, ἡ (*f.*), tutku, ihtiras.

πτολιπόρθης, ου, ὁ (*m.*) → πτολίπορθος.

πτολιπόρθιος, ος, ον (*adj.*) → πτολίπορθος.

πτολίπορθος, ος, ον (*adj.*), kentleri yıkan, kentleri yerle bir eden.

πτύσσω (*fut.* πτύξω, *aor.* ἔπτυξα; *pass. aor.* ἐπτύχθην, *pf.* πέπτυγμαι ve ἔπτυγμαι), (bir giysiyi) katlamak; kıvırmak, bükmek, eğmek.

πτύω (*fut.* πτύσω ve πτύσομαι, *aor.* ἔπτυσα, *pf.* ἔπτυκα; *pass. aor.* ἐπτύσθην, *II. aor.* ἐπτύην, *pf.* ἔπτυσμαι), tükürmek.

πτῶμα, ατος, τό (*n.*), düşüş, yıkılma; çökme, çöküş; ceset, kadavra.

πτώξ, πτωκός, ὁ, ἡ (*adj.*), korkak, ödlek, yüreksiz; kaçak || (*subst.*) ὁ πτώξ, tavşan.

πτώσσω, korkudan büzülmek, saklanmak, gizlenmek; dilenmek, dilencilik yapmak.

πτωχεία, ας, ἡ (*f.*), yoksulluk, fakirlik; dilencilik.

πτωχεύω, dilenmek, dilencilik yapmak.

πτωχός, ή, *poet.* ός, όν (*adj.*), gizlenen, saklanan; yoksul, fakir; dilenen; yoksullukla ilgili, dilenciyle ilgili || (*subst.*) ὁ πτωχός, dilenci.

πτωχῶς (*adv.*), yoksulluk içinde, yoksulca; dilenerek.

πυγμαῖος, α, ον (*adj.*), bir dirsek boyunda; οἱ Πυγμαῖοι, Pygmeler, Nil kıyılarında yaşayan cüce topluluk.

πυγμαχέω-ῶ, yumruklaşmak, yumruk yumruğa kavga etmek.

πυγμαχία, ας, ἡ (*f.*), yumruk dövüşü, yumruklaşma.

πυγμάχος, ος, ον (*adj.*), yumruklarla dövüşen || (*subst.*) ὁ πυγμάχος, yumruk dövüşü yapan, yumruk dövüşçüsü.

πυγμή, ῆς, ἡ (*f.*), yumruk; yumruk dövüşü.

Πυθαγόρας, ου, ὁ (*m.*), Pythagoras, Sokrates öncesi filozoflardan biri.

πυθαγορικός, ή, όν (*adj.*), Pythagoras+, Pythagoras ile ilgili; Pythagorasçı.

πυθαγορικῶς (*adv.*), Pythagorasçılar tarzında, Pythagorasçılar gibi.

Πυθία, ας, ἡ (*f.*), Pythia, Apollon'un Delphoi'daki başrahibesi.

Πυθίας, άδος, ἡ (*adj.*), Apollon Pythios ile ilgili; dört yılda bir düzenlenen Pythia Oyunları ile ilgili || (*subst.*) ἡ Π., Pythia.

Πυθικός, ή, όν (*adj.*), Pythia ile ilgili || (*subst.*) ἆθλα Π., Pythia Oyunları.

Πύθιον, ου, τό (*n.*), Apollon Pythios'un Delphoi'daki tapınağı.

Πυθιονίκης, ου, ὁ (*m.*), Pythia Oyunları'nda zafer kazanan, galip gelen.

Πύθιος, α, ον (*adj.*), Pythios (Pytho'lu) Apollon'un bir sıfatı).

πύθω (*fut.* πύσω, *aor.* ἔπυσα), çürütmek, kokuşturmak || *pass.* çürümek, bozulmak, kokuşmak.

Πύθω, οῦς, ἡ (*f.*), Phokis'in, üzerinde Delphoi'un bulunduğu kısmına verilen isim; Delphoi'un eski adı.

πύκα (*adv.*), sağlam bir biçimde, iyice, adamakıllı; özenle, dikkatle; tedbirli, sağduyulu bir şekilde.

πυκάζω, kalınlaştırmak; kalın bir şeyle örtmek; örtmek, kaplamak; kapatmak, kapamak.

πυκιμήδης, ης, ες (*adj.*), tedbirli, ihtiyatlı; sağduyulu, aklıselim sahibi, aklı başında, makûl, bilge; akıllı, zeki.

πυκινός, ή, όν (*adj.*), sıkı, sıkışık; kalın; güçlü, dayanıklı; tedbirli, ihtiyatlı, dikkatli.

πυκινῶς (*adv.*), ısrarla, kararlı bir şekilde; kuvvetlice, çok; ihtiyatla, tedbirli bir biçimde; sağduyuyla, aklıselimle.

πυκνός, ή, όν (*adj.*), kalın; sıkı, dar; sert, sağlam; dayanıklı, güçlü; uyanık, işini bilir; bilge; ihtiyatlı, tedbirli || *comp.* πυκνότερος, *sup.* -ότατος.

πυκνότης, ητος, ἡ (*f.*), (bulutlar için) kalınlık, yoğunluk; sağduyu, aklıselim, önlem, tedbir, ihtiyat.

πυκνόω-ῶ, sıkıştırmak, kalınlaştırmak; (düşüncesini) yoğunlaştırmak.

πυκνῶς (*adv.*), sağlam bir biçimde, iyice, adamakıllı; çok, çok sık, sık sık, ikide bir.

πύλη, ης, ἡ (*f.*), kale kapısı, kent kapısı; kanal, boğaz; dağ geçidi.

πυλίς, ίδος, ἡ (*f.*), küçük kapı.

πυλωρός, οῦ, ὁ, ἡ (*m./f.*), kapı bekçisi, gardiyan; -e dikkat eden, -i bekleyen, koruyan, gözeten, nezaret eden kimse.

πύματος, η, ον (*adj.*), sonda bulunan, sondaki, uçtaki || (*adv.*) πύματον, ἐν πυμάτῳ, sonunda, son olarak.

πυνθάνομαι *med.* (*fut.* πεύσομαι, *II. aor.* ἐπύθομην, *pf.* πέπυσμαι), öğrenmek, araştırmak, tetkik etmek, soruşturmak, soruşturarak öğrenmek; farkına varmak, fark etmek, anlamak.

πύξ (*adv.*), yumrukla; π. παίειν, yumruklamak.

πύξινος, η, ον (*adj.*), şimşirden yapılmış.

πυξίον, ου, τό (*n.*), şimşir ağacından yapılmış yazı tableti.

πυξίς, ίδος, ἡ (*f.*), şimşir ağacından yapılmış kutu.

πῦρ, πυρός, τό (*n.*), ateş; şimşek; meşale ışığı; gözlerin parlaklığı, feri; aşk ateşi, tutku.

πυρά, ᾶς, ἡ (*f.*), (ölülerin yakıldığı) odun yığını; sunağın üzerinde yanan ateş.

πυρακτόω-ῶ, ateşte kızartmak; (bir oku, mızrağı) ateşte sertleştirmek.

πυραμίς, ίδος, ἡ (*f.*), piramit.

πύργος, ου, ὁ (*m.*), kule; kulelerle donatılmış sur.

πυργόω-ῶ, kulelerle güçlendirmek, tahkim etmek; (Aiskhylos için) kuleler gibi yüksek sözler inşa etmek; övmek, övünmek || *med.* (*dat.*) -ile övünmek, iftihar etmek; kibirlenmek, kendini üstün görmek, böbürlenmek.

πυρέσσω, *Att.* πυρέττω (*imp.* ἐπύρεσσον, *fut.* πυρέξω, *aor.* ἐπύρεξα, *pf.* πεπύρεχα; *pass. pf.* πεπύρεγμαι), ateşi olmak, ateşlenmek.

πυρετός, οῦ, ὁ (*m.*), şiddetli sıcaklık, ateş, yakıcılık.

πυρήν, ῆνος, ὁ (*m.*), (meyve için) çekirdek; tane.

πυριλαμπής, ής, ές (*adj.*), ateş gibi parlayan, ateş gibi parlak.

(1) πύρινος, η, ον (*adj.*), ateşli, alevli; şiddetli, coşkun.

(2) πύρινος, η, ον (*adj.*), buğday+, buğdayla ilgili, buğdaya ait.

πυρίπνοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), ateş soluyan, ateş üfleyen; ateş püskürten; (*mec.*) coşkulu, ateşli.

πυροβόλος, ος, ον (*adj.*), ateş fırlatan.

πυρός, οῦ, ὁ (*m.*), buğday, buğday tanesi.

(1) πυροφόρος, ος, ον (*adj.*), ateş fırlatan.

(2) πυροφόρος, ος, ον (*adj.*), buğday üreten, buğday bakımından verimli, bereketli.

πυρόω-ῶ, ateşle yakmak, ateşle tüketmek; ateşe vermek, yakmak.

πυρρός, ά, όν (*adj.*), ateş kırmızısı, alev rengi; (saç için) kızıl.

πυρσός, οῦ, ὁ (*m.*), meşale, özellikle işaret vermek amacıyla yakılan meşale.

πυρφόρος, ος, ον (*adj.*), ateş taşıyan, meşale taşıyan; ateş taşıyan, ateş fırlatan (Zeus, Artemis gibi bazı tanrıların epiteti).

πυρώδης, ης, ες (*adj.*), yakıcı, yakan, kavurucu, şiddetli.

πυρωπός, ός, όν (*adj.*), ateş kırmızısı, alev rengi.

πύρωσις, εως, ἡ (*f.*), yakma, ısıtma; sıcaklık, yakıcılık, kızgınlık.

πύσμα, ατος, τό (*n.*), soru, sual; soruşturma, tahkikat; sorgu.

πυστιάομαι-ῶμαι, soru sormak; soruşturmak, araştırmak; sorguya çekmek.

πύστις, εως, ἡ (*f.*), soru; soruşturma, sorgu.

πω, *Ion.* κω (*enclit.*), henüz, daha, hâlâ.

πώγων, ωνος, ὁ (*m.*), sakal.

πωλεύω, genç atları eğitmek, terbiye etmek.

πωλέω-ῶ (*imp.* ἐπώλουν, *fut.* πωλήσω, *aor.* ἐπώλησα), kaçakçılık yapmak; kötüye kullanmak; satmak, ihanet etmek.

πῶλος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), tay; genç hayvan; genç kız.

(1) πῶμα, ατος, τό (*n.*), kapak; ağız; bir mağaranın girişini kapayan taş.

(2) πῶμα, ατος, τό (*n.*), içilen şey, içki; içilebilir su.

πωμάζω, bir kapakla kapamak; ağzını kapamak, tıkamak.

πώποτε (*adv.*), bazen, kimi kez, ara sıra, zaman zaman.

(1) πῶς, *Ion.* κῶς (*adv.*), nasıl? ne tarzda? ne biçimde? niçin? ne kadar? kaça? πῶς δέ, ama nasıl!

(2) πως, *Ion.* κως (*adv.*), herhangi bir şekilde, herhangi bir biçimde, herhangi bir yolla.

πωτάομαι-ῶμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐπωτήθην), uçmak, uçup gitmek, havalanmak.

Ρ, ρ

Ρ, ρ (ῥῶ), *rho*, Eski Yunan alfabesinin on yedinci harfi; ρʹ = 100; ͵ρ = 100.000.

ῥαβδίζω, bir çubukla dövmek, vurmak.

ῥαβδίον, ου, τό (*n.*), küçük sopa, değnek, çubuk; özellikle Hermes'in asası.

ῥαβδονομέω-ῶ, hakemlik yapmak.

ῥάβδος, ου, ἡ (*m.*), çubuk, değnek, sopa.

ῥαβδοῦχος, ου, ὁ (*m.*), *rhabdoukhos*, yani Olympia Oyunları'nda hakem.

ῥαβδόφορος, ου, ὁ (*m.*), Atina'da inzibat memuru.

ῥαδαλός, ή, όν (*adj.*), kolayca kımıldatılan, kımıldatması kolay, kolayca hareket ettirilen.

ῥαδινός, ή, όν (*adj.*), esnek, bükülebilir; çevik, hızlı; ince, nazik.

ῥάδιξ, ικος, ὁ (*m.*), dal, kol.

ῥᾴδιος, α veya ος, ον (*adj.*), kolay, basit; kullanışlı, elverişli, müsait; (insan için) uysal, geçimli, hatır gönül sayan; (kötü anlamda) hafif, boş, ciddilikten uzak, önemsiz || *comp.* ῥᾴων, *sup.* ῥᾷστος.

ῥᾳδιουργέω-ῶ, düşüncesizce hareket etmek; ilgisiz olmak, kayıtsız olmak, ihmalkâr olmak, önemsememek, savsaklamak.

ῥᾳδιούργημα, ατος, τό (*n.*), önemsiz eylem; umursamazlık, aldırmazlık; tembellik, üşengeçlik; kötülük, düzenbazlık.

ῥᾳδιουργός, ός, όν (*adj.*), tasasız, kaygısız; vicdansız, kötü; (kurban için) pis, kirli, temiz olmayan, arınmamış || *comp.* -ότερος.

ῥᾳδίως (*adv.*), kolayca, kolaylıkla, zahmetsizce, sıkıntı çekmeden, sıkıntısızca; isteyerek, seve seve || *comp.* ῥᾷον, *sup.* ῥᾷστα.

ῥαθάμιγξ, ιγγος, ἡ (*f.*), su damlası; toz zerresi.

ῥᾳθυμέω-ῶ, kaygısız olmak, tasasız olmak; gevşek, uyuşuk olmak.

ῥᾳθυμία, ας, ἡ (*f.*), geniş yüreklilik, gamsızlık; tembellik, üşengeçlik, uyuşukluk, atalet; ilgisizlik, kayıtsızlık.

ῥᾴθυμος, ος, ον (*adj.*), tembel, üşengeç, uyuşuk; gamsız, tasasız, kaygısız, aldırmaz.

ῥᾳθύμως (*adv.*), sakin sakin, sakin bir şekilde, sessizce, sükûnetle || *comp.* ῥᾳθυμοτέρως veya ῥᾳθυμοτέρον.

ῥαΐζω, gücüne yeniden kavuşmak, yeniden güçlenmek; düzelmek, iyileşmek; kolay büyümek.

ῥαίνω (*imp.* ἔρραιον, *fut.* ῥανῶ, *aor.* ἔρρανα; *pass. aor.* ἐρράνθην, *pf.* ἔρρασμαι), (şiirde) su serpmek, sulamak, ıslatmak.

ῥαιστήρ, τῆρος, ὁ (*m.*), çekiç; tokmak.

ῥαίω (*imp.* ἔρραιον, *fut.* ῥαίσω, *aor.* ἔρραισα, *pass. aor.* ἐρραίσθην), kırmak, parçalamak; kötü davranmak, hırpalamak; hakaret etmek, aşağılamak.

ῥάκος, εος-ους, τό (*n.*), paçavra, çaput; yama; kalıntı, harabe.

ῥανίς, ίδος, ἡ (*f.*), damla (su, yağmur veya kan damlası).

ῥαντίζω, su serpmek; temizlemek.

ῥαντισμός, οῦ, ὁ (*m.*), serpme, su serpme.

ῥάξ, ῥαγός, ἡ (*f.*), üzüm tanesi.

ῥαπίζω (*imp.* ἐρράπιζον, *fut.* ῥαπίσω, *aor.* ἐρράπισα; *pass. aor.* ἐρραπίσθην, *pf.* ῥεράπισμαι), bir sopayla, değnekle vurmak.

ῥαπτός, ή, όν (*adj.*), dikilmiş, birbirine eklenmiş.

ῥάπτω (*fut.* ῥάψω, *aor.* ἔρραψα; *pass. II. aor.* ἐρράφην, *pf.* ἔρραμμαι), dikmek, birbirine eklemek, tutturmak.

ῥᾳστώνη, ης, ἡ (*f.*), kolaylık; iyi niyet; kolay, mutlu bir yaşam; aldırmazlık, duyarsızlık; uyuşukluk, üşengeçlik, tembellik, atalet.

ῥᾷστος, η, ον → ῥᾴδιος *sup.*

ῥαφανίς, ῖδος, ἡ (*f.*), bayır turpu.

ῥαφή, ῆς, ἡ (*f.*), dikiş.

ῥαφίς, ίδος, ἡ (*f.*), iğne.

ῥαχία, ας, ἡ (*f.*), kıyıya vuran dalgalar; kıyıla vuran dalgaların sesi; kayalık, deniz kıyısı.

ῥαχίζω (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἐρράχιζον), parçalamak, parçalara ayırmak; belkemiğini kırmak.

ῥάχις, ιος, *Att.* εως, ἡ (*f.*), belkemiği, omurga; sırt.

ῥαψῳδέω-ῶ, *rhapsodos* olmak; bir *rhapsodos* gibi ezbere okumak, yani mekanik bir biçimde okumak.

ῥαψῳδία, ας, ἡ (*f.*), bir şiirin, özellikle *epos*'un (destanın) ezbere okunması; *rhapsodia* (rapsodi), epik şiir.

ῥαψῳδός, οῦ, ὁ (*m.*), *rhapsodos*, kenten kente gezerek epik şiirler (genellikle Homeros'un destanlarını) okuyan ozan.

ῥᾴων, ων, ον → ῥᾴδιος *comp.*

Ῥέα, ας, ἡ (*f.*), Rhea, Uranos ile Gaia'nın kızı, Kronos'un karısı, Zeus'un annesi.

ῥέγκω ve ῥέγχω (*fut.* ῥέγξω, *aor.* ἔρρεγξα, *pf.* -), homurdanmak, burnundan solumak; uğuldamak, gürlemek.

ῥέζω (*fut.* ῥέξω, *aor.* ἔρρεξα veya ἔρεξα, *II. pf.* ἔοργα, *pass. aor. part.* ῥεχθείς), yapmak, hareket etmek; gerçekleştirmek, yerine getirmek; (kurban) sunmak, kurban töreni yapmak.

ῥέθος, εος-ους, τό (*n.*), genellikle *plur.* ῥέθεα, kol veya bacak; yüz, çehre, sima; görünüm.

ῥεῖα (*adv.*), kolayca, kolaylıkla, rahatça; hoş bir biçimde.

ῥεῖθρον, ου, τό (*n.*), bir ırmağın akışı, bir ırmağın yatağı; kan gölü.

ῥέπω (*imp.* ἔρρεπον, *fut.* ῥέψω, *aor.* ἔρρεψα), eğmek, alçaltmak, indirmek; eğilmek, alçalmak; yönelmek, eğilim göstermek, meyletmek, -e

eğilimi olmak; seçmek, bir şeyde karar kılmak.

ῥεῦμα, ατος, τό (*n.*), (sıvı, su, ırmak için) akma, akış; bolluk, kalabalık, üşüşme.

ῥευματίζω, genellikle *pass.* ῥευματίζομαι, akmak, sızmak; akıtmak, dökmek; romatizması olmak.

ῥεύσομαι: ῥέω *fut.*

ῥέω (*fut.* ῥεύσομαι, *Att.* ῥυήσομαι, *aor.* ἔρρευσα, *II. aor.* ἐρρύην, *pf.* ἐρρύηκα), akmak, düşmek; akıtmak, dökmek; -e doğru ilerlemek; kendini -e bırakmak, vermek.

ῥῆγμα, ατος, τό (*n.*), kırılma, kopma; kırık.

ῥήγνυμι (*fut.* ῥήξω, *aor.* ἔρρηξα, *pf.* ἔρρηχα, *II. pf.* ἔρρωγα; *pass. II. aor.* ἐρράγην, *pf.* -), kırmak, parçalamak, bozmak.

ῥῆγος, εος-ους, τό (*n.*), renkli örtü, halı.

ῥηκτός, ή, όν (*adj.*), kırılabilir, parçalanabilir; kırılmış, kırık, parçalanmış, yırtılmış, yırtık.

ῥῆμα, ατος, τό (*n.*), söz, sözcük, kelime; konuşma; şiir; fiil.

ῥηξήνωρ, ορος, ὁ (*adj.*), düşman saflarını yaran.

ῥῆξις, εως, ἡ (*f.*), yırtık, yarık, çatlak.

ῥήξω: ῥήγνυμι *fut.*

ῥῆσις, εως, ἡ (*f.*), konuşma, ifade; açıklama, izahat.

ῥήσσω, *Att.* ῥήττω (yalnızca *praes.*), kırmak, koparmak, yırtmak; ayaklarını yere vurmak, yani dans etmek.

ῥητήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), konuşmacı.

ῥητορεία, ας, ἡ (*f.*), konuşma, söylev, nutuk; hitabet.

ῥητορεύω, hatip olmak, söylev vermek; halk önünde konuşmak.

ῥητορικός, ή, όν (*adj.*), hatip+, hatiple ilgili; hitabet+, retorik+; hitabetle, hitabet sanatıyla, retorikle ilgili || (*subst.*) ἡ ῥητορική, retorik sanatı, hitabet sanatı.

ῥητορικῶς (*adv.*), hatip olarak; hitabet sanatı kurallarına göre.

ῥητός, ή, όν (*adj.*), söylenen, denen, ifade edilen, kastedilen; kararlaştırılmış, belirlenmiş, saptanmış; bilinen, bildik, aşina; ünlü, meşhur, tanınmış; rasyonel, usa uygun, makûl.

ῥήτρα, ας, ἡ (*f.*), söz, sözlü antlaşma; kâhinin sözü, kehanet; konuşma sırası, konuşma hakkı; (*plur.*) yazılı olmayan yasalar.

ῥήτωρ, -ορος, ὁ, ἡ (*m./f.*), hatip, hitabet ustası, söylevci, konuşmacı.

ῥητῶς (*adv.*), kesin olarak, kesinlikle, kesin bir biçimde, şüphesiz, hiç şüphe yok ki, mutlaka.

ῥιγεδανός, ή, όν (*adj.*), korkudan titreten, tüyler ürpertici, korkutan, korkutucu.

ῥιγέω-ῶ (*fut.* ῥιγήσω, *aor.* ἐρρίγησα, *praes.* anlamında *pf.* ἔρριγα), soğuktan veya korkudan titremek.

ῥῖγος, εος-ους, τό (*n.*), soğuk; don.

ῥίζα, ης, ἡ (*f.*), (saç, diş vb. için) kök; (dağın) eteği; soy, ırk, sülale; bir şeyin kaynağı, kökeni.

ῥιζοτομέω-ῶ, köklerini koparmak, köklerini kesmek, kökünden çıkarmak; tıbbi bitkiler toplamak.

ῥιζοτομία, ας, ἡ (*f.*), tıbbi bitkiler toplama.

ῥιζοτόμος, ος, ον (*adj.*), kökleri kesen, koparan; özellikle tıbbi bitkiler toplayan; (*plur.*) Ῥιζοτόμοι, *Büyücüler*, Sophokles'in bir oyununun adı.

ῥιζόω-ῶ (*aor.* ἐρρίζωσα; *pass. pf.* ἐρρίζωμαι), kökleşmek, kök salmak; bitkilerle, ağaçlarla kaplanmak.

ῥίζωμα, ατος, τό (*n.*), temel prensip, ilke; köken, kaynak; soy, ırk, sülale.

ῥίμφα (*adv.*), çabucak, çarçabuk, vakit geçirmeden, derhal, hemen, alelacele, bir anda.

ῥιμφάρματος, ος, ον (*adj.*), hızlı arabalı.

ῥίνη, ης, ἡ (*f.*), eğe, törpü.

ῥινόκερως, ωτος, ὁ (*m.*), gergedan.

ῥινόν, οῦ, τό (*n.*), deri; deriden yapılma kalkan.

ῥινός, οῦ, ὁ, ἡ (*m./f.*), ten, cilt, deri; deri kalkan.

ῥινοτόρος, ος, ον (*adj.*), deri kalkanları delen.

ῥίον, ου, τό (*n.*), zirve, tepe; burun.

ῥιπή, ῆς, ἡ (*f.*), atma, fırlatma.

ῥιπίζω, havalandırmak, serinletmek; yellemek; ateşi tutuşturmak için üflemek.

ῥιπτάζω, her yöne hareket ettirmek; oraya buraya atmak; çalkalamak, sarsmak; hırpalamak, kötü davranmak.

ῥίπτω (*imp.* ἔρριπτον, *fut.* ῥίψω, *aor.* ἔρριψα, *pf.* ἔρριφα *pass. II. fut.* ῥιφήσομαι, *aor.* ἐρρίφθην, *II. aor.* ἐρρίφην, *pf.* ἔρριμμαι, *pl. pf.* ἐρρίμμην), atmak, fırlatmak; düşürmek; (çocuğu) terk etmek, bırakıp gitmek, sokağa atmak.

ῥίς, ῥινός, ἡ (*f.*), burun; (*plur.*) αἱ ῥινός, burun deliği.

ῥίψ, ῥιπός, (*f.*), sazdan yapılma hasır, hasır.

ῥιψοκίνδυνος, ος, ον (*adj.*), tehlikeye atılan, korkusuz, gözükara, cesur.

ῥοδανός, ή, όν (*adj.*), eğilebilir, bükülebilir, esnek; titreyen, titrek.

ῥοδοδάκτυλος ος, ον (*adj.*), gül parmaklı; Eos (Şafak) ve Aphrodite'nin epiteti.

ῥόδον, ου, τό (*n.*), gül.

Ῥόδος, ου, ἡ (*f.*), Rhodos Adası; adadaki, aynı adla anılan kent.

ῥοή, ῆς, ἡ (*f.*), (ırmak için) akış; akma, akıntı.

ῥοθέω-ῶ, dalgalar gibi, dalgalara benzer gürültü çıkarmak; uğuldamak.

ῥόθιος, ος ve α, ον (*adj.*), uğuldayan, gürleyen, taşkın; (at için) coşkun, azgın || (*subst.*) τό ῥόθιον, dalga sesi.

ῥοία, ᾶς, ἡ (*f.*), nar.

ῥοιζέω-ῶ (*fut.* -, *aor.* ἐρροίζησα, *pf.* -; *pass. pl.pf.* ἐρροιζήμην), ıslık çalmak, vınlamak; gıcırdamak.

ῥοῖζος, ου, ὁ (*m.*), ıslık; vınlama; uğultu, uğuldama.

ῥόος-ῥοῦς, ῥόου-ῥοῦ, ὁ (*m.*), (ırmak için) akış; (*mec.*) κατὰ ῥόον, engelsiz.

ῥόπαλον, ου, τό (*n.*), gürz, topuz; kapı tokmağı.

ῥοπή, ῆς, ἡ (*f.*), eğme, eğilme; eğilim; belirleyici neden, önemli faktör; önem, ehemmiyet; etki, tesir; μεγάλην ῥοπήν ἔχειν, büyük önemi olmak.

ῥόπτρον, ου, τό (*n.*), topuz, tokmak; kapı tokmağı; davul; kapan, tuzak.

ῥοφέω-ῶ (*imp.* ἐρρόφουν, *fut.* ῥοφήσω ve ῥοφήσομαι, *aor.* ἐρρόφησα; *pass. aor.* ἐρροφήθην), yutmak, oburca yemek, yiyip bitirmek, tüketmek.

ῥόφησις, εως, ἡ (*f.*), yutmak, oburca yemek.

ῥοχθέω-ῶ (yalnızca epik *praes.* ve *imp.* ῥόχθει), kırılan dalgalar gibi kükremek, uğuldamak.

ῥοώδης, ης, ες (*adj.*), coşkun akan, coşkun akışlı; dalgalı, dalgalanan, kabaran.

ῥύαξ, ακος, ὁ (*m.*), yağmur sularıyla oluşan sel.

ῥυήσομαι: ῥέω *Att. fut.*

ῥυθμίζω, ritim tutmak, ahenk vermek; düzenlemek, düzene sokmak.

ῥυθμικός, ή, όν (*adj.*), ritmik; ritimle ilgili; ritme uygun.

ῥυθμός, οῦ, ὁ (*m.*), düzenli ve ölçülü hareket; ritim, ölçü; bir şeyin biçimi, formu; karakter, özellik, nitelik, vasıf; (*plur.*) ritimli şarkı, ezgi, nağme.

ῥῦμα, ατος, τό (*n.*), bir yayın teli; bir mızrağın menzili; sığınak, barınak.

ῥύμη, ης, ἡ (*f.*), hız, çabukluk; coşku, coşkunluk, büyük heyecan.

ῥύμμα, ατος, τό (*n.*), yıkanmak için kullanılan madde (sabun vs).

ῥύομαι (*imp.* ἐρρυόμην, *fut.* ῥύσομαι, *aor.* ἐρρυσάμην), kendine çekmek; tutmak, alıkoymak; tehlikeden kurtarmak; uzaklaştırmak, savuşturmak, başından savmak.

ῥυπαίνω (yalnızca *praes.*; *pass. praes.* ve *aor.* ἐρρυπάνθην), kirletmek, lekelemek.

ῥυπαρία, ας, ἡ (*f.*), kirlilik, pislik, kir.

ῥυπαρός, ά, όν (*adj.*), kirli, pis.

ῥυπάω ve ῥυπόω-ῶ (*imp.* ἐρρύπων), kirli olmak, pis olmak.

ῥύπον, ου, τό ve ῥύπος, ου, ὁ (*m.*), kir, pislik, leke.

ῥύπτω, temizlemek, yıkamak || *med.* yıkanmak, temizlenmek.

ῥύσιον → ῥύσιος.

ῥύσιος, ος, ον (*adj.*), kurtaran, kurtarıcı; koruyan, koruyucu, hami || (*subst.*) τὸ ῥύσιον, ganimet; teşekkür için tanrılara yapılan sunu; güvence olarak alınan şey, teminat, garanti.

ῥυσίπολις, εως, ὁ, ἡ (*m./f.*), kenti kurtaran; kentin koruyucusu.

ῥύσις, εως, ἡ (*f.*), suyun akışı; bir ırmağın akışı.

ῥυσός, ή, όν (*adj.*), sıkıştırılmış, büzülmüş; kırışık, buruşuk.

ῥυστάζω, hırpalamak için oraya buraya sürüklemek.

(1) ῥυτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), ok çeken, okçu; (*plur.*) atın dizginleri.

(2) ῥυτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), koruyucu, hami.

ῥυτίς, ίδος, ἡ (*f.*), (cilt, ten için) kırışık.

(1) ῥυτός, ή, όν (*adj.*), akan, akıcı.

(2) ῥυτός, ή, όν (*adj.*), çekilen, sürüklenen.

ῥύτωρ, ορος, ὁ (*m.*), koruyucu, koruyan, savunucu, savunan, destekleyen, tutan kimse.

ῥωγαλέος, α, ον (*adj.*), yırtılmış, yırtık, yırtık pırtık.

ῥωμαΐζω, Romalıların tarafından olmak; Latince konuşmak.

Ῥωμαϊκός, ή, όν (*adj.*), Roma+, Romalılarla ilgili, Romalılara ait; Romalı.

Ῥωμαῖος, α, ον (*adj.*), Roma+, Romalılarla ilgili, Romalılara ait; Romalı.

Ῥωμαϊστί (*adv.*), Roma dilinde, Latince.

ῥωμαλέος, α, ον (*adj.*), güçlü, kuvvetli; sağlam.

ῥώμη, ης, ἡ (*f.*), (fiziksel ve manevi anlamda) güç, kuvvet.

Ῥώμη, ης, ἡ (*f.*), Rome, İtalya'daki Roma kenti.

ῥώννυμι (*imp.* ἐρρώννυν, *aor.* ἔρρωσα; *pass.* ῥώννυμαι, *fut.* ῥωσθήσομαι, *aor.* ἐρρώσθην, *pf.* ἔρρωμαι, *pl. pf.* ἐρρώμην), güçlendirmek, kuvvetlendirmek, tahkim etmek; güçlü olmak, kuvvetli olmak; kararlı olmak, azimli olmak || *pass.* güçlü olmak; kararlı olmak, azimli olmak.

ῥώξ, ῥωγός, ἡ (*f.*), yarık, çatlak, aralık.

ῥώομαι (*imp.* ἐρρωόμην, *fut.* ῥώσομαι, *aor.* ἐρρωσάμην), kuvvetli bir biçimde dalgalanmak, kıpırdayıp durmak; grup halinde dans etmek, toplu halde dans etmek.

ῥῶπος, οῦ, ὁ (*m.*), ufak tefek, önemsiz ticaret malı; öteberi.

ῥώψ, ῥωπός, ἡ (*f.*), çalı; funda.

Σ, σ, ς

Σ, σ, ς (σίγμα), *sigma*, Eski Yunan alfabesinin on sekizinci harfi σ′= 200; ,σ = 200.000.

σάγαρις, εως, ἡ (*f.*), Perslerin, Skyth'lerin ve Amazonların kullandığı bir çeşit balta.

σαθρός, ά, όν (*adj.*), bozuk, bozulmuş, çürük.

σαίνω (*fut.* σανῶ, *aor.* ἔσηνα; *pass. fut.* σανθήσομαι), (köpekler için) kuyruk sallamak.

σακεσφόρος, ος, ον (*adj.*), kalkan taşıyan, kalkanlı.

σάκκιον, *Att.* σάκιον, ου, τό (*n.*), küçük çanta, kese, torba.

σάκκος, *Att.* σάκος, ου, ὁ (*m.*), keçi kılından yapılma kumaş.

σάκος, εος-ους, τό (*n.*), metal bir levha ve öküz derisiyle kaplı ağaç veya metal kalkan.

σαλάκων, ωνος, ὁ (*m.*), yürürken baltaları sallayan, yani kendine büyük havalar veren, kasıntı; övüngen; yüksekten atan, palavracı.

Σαλαμίνιος, α, ον (*adj.*), Salamis+, Salamis ile ilgili, Salamis'e ait; Salamisli.

Σαλαμίς, ῖνος, ἡ (*f.*), Salamis, Peiraieus (Pire) açıklarında küçük bir ada.

σαλεύω (*fut.* σαλεύσω, *aor.* ἐσάλευσα; *pass. fut.* σαλευθήσομαι, *aor.* ἐσαλεύθην, *pf.* σεσάλευμαι), sarsmak, sallamak, çalkalamak.

σάλος, ου, ὁ (*m.*), sarsıntı; çalkantı, dalgalanma, çırpıntı.

σαλπιγκτής, οῦ, ὁ (*m.*), borazancı.

σάλπιγξ, ιγγος, ἡ (*f.*), boru, borazan; borazan sesi.

σαλπίζω (*fut.* σαλπιῶ, *aor.* ἐσάλπιξα), borazan çalmak, borazanla duyurmak.

Σάμος, ου, ἡ (*f.*), Samos (Sisam), Ege Denizi'nde bir ada.

σανδάλιον, ου, τό (*n.*), sandalet.

σάνδαλον, ου, τό (*n.*), sandalet.

σανίς, ίδος, ἡ (*f.*), uzun tahta; ilan tahtası; yazı levhası, levha.

σαπρός, ά, όν (*adj.*), çürük, çürümüş, bozuk.

σαπρότης, ητος, ἡ (*f.*), çürüme, bozulma, kokuşma.

Σαπφώ, οῦς, ἡ (*f.*), Sappho, Lesboslu ünlü kadın ozan.

σαρδάνιος, α, ον (*adj.*), alaycı, müstehzi; yapmacık, suni.

Σάρδεις, εων, αἱ (*f. plur.*), Lydia'nın başkenti, Sardeis.

σαρκάζω, etlerini koparmak; köpekler gibi dişleriyle parçalamak; tehdit etmek; birini hakaretlerle, küfürlerle suçlamak, lekelemeye çalışmak.

σαρκίζω, derisini yolmak, derisinden parçalar koparmak.

σαρκοφαγέω-ῶ, et yemek, etobur olmak.

σαρκοφάγος, ος, ον (*adj.*), et yiyen, etobur || (*subst.*) ὁ σαρκοφάγος, lâhit (Lat. *sarcophagus*).

σαρκόω, etlendirmek; kalınlaştırmak.

σάρξ, σαρκός, ἡ (*f.*), insan eti; hayvan eti; beden, vücut.

σατραπεία, ας, ἡ (*f.*), satraplık.

σατραπεύω, satrap olmak, satraplık yapmak.

σατράπης, ου, ὁ (*m.*), *satrapes*, yönetici; Pers valisi, satrap.

σατραπικός, ή, όν (*adj.*), satrap+, satrapla ilgili, satrapa ait; (*mec.*) görkemli, göz alıcı, muhteşem; şatafatlı, debdebeli.

σάττω (*fut.* - , *aor.* ἔσαξα; *pass. aor.* ἐσάχθην. *pf.* σέσαγμαι), donatmak, donanımını yapmak; doldurmak, tıka basa doldurmak || *med.* kendisi için doldurmak.

σατυρικός, ή, όν (*adj.*), *satyros*'a benzer; *satyros* dramasıyla ilgili (→ σάτυρος).

σάτυρος, ου, ὁ (*m.*), *satyros*, mitolojiye göre kırda yaşayan yarı insan, yarı hayvan vücutlu (uzun sivri kulaklı, küçük boynuzlu, kuyruklu ve keçi bacaklı) yarıtanrı, satir; (*plur.*) *satyros*'ların komik bir rol oynadığı bir çeşit drama, *satyros drama*'sı.

σατυρώδης, ης, ες (*adj.*), *satyros*'a benzer, *satyros* gibi (→ σάτυρος).

σαύρα, ας, ἡ (*f.*), kertenkele.

σαῦρος, ου, ὁ (*m.*), kertenkele.

σάφα (*adv.*), apaçık, çok belirgin bir biçimde, bariz bir şekilde; içten, samimi bir şekilde, içtenlikle.

σαφήνεια, ας, ἡ (*f.*), anlaşılırlık, açıklık, berraklık, netlik.

σαφηνίζω (*fut.* -ιῶ), göstermek, açık bir şekilde göstermek.

σαφής, ής, ές (*adj.*), açık, belli, görünür, aşikâr; gerçek, hakikat; kesin, kati, mutlak; güvenilir, emin || *comp.* -έστερος, *sup.* -έστατος.

σαφῶς (*adv.*), açıkça, görünür bir şekilde; hiç kuşkusuz, kuşku yok ki, şüphesiz || *comp.* -σαφέστερον, *sup.* -σαφέστατα.

σβέννυμι (*fut.* σβέσω, *aor.* ἔσβεσα; *pass. aor.* ἐσβέσθην, *II. aor.* ἔσβην, *pf.* ἔσβεσμαι), söndürmek, yatıştırmak; yıkmak, ortadan kaldırmak, yok etmek; kurutmak; yatıştırmak, sakinleştirmek, teskin etmek.

σεαυτοῦ, ῆς, (*n.* -), (*pron.*), kendi (2. *pers. sing.*).

σεβάζω, genellikle *med.* σεβάζομαι (*fut.* σεβασθήσομαι; *pass. aor.* ἐσεβάσθην), dinsel bir korku duymak.

σέβας, τό (*n.*), dinsel korku, saygıyla karışık bir korku; saygı uyandıran şey; ululuk, yücelik.

σεβάσμιος, ος, ον (*adj.*), saygıya lâyık, saygıdeğer, saygın, itibar gören; ulu, yüce.

σεβαστός, ή, όν (*adj.*), saygı gösterilen, saygıdeğer, saygın; kutsanan, kutlu, ulu, yüce || (*subst.*) ὁ Σεβαστός, imparator.

σεβίζω (*fut.* σεβιῶ, *aor.* ἐσέβισα), büyük bir saygı göstermek; kutlu saymak.

σέβω (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἔσεβον;

med. anlamında pass. aor. ἐσέφθην), saygı göstermek, kutsamak; onurlandırmak, şereflendirmek; tapmak, ibadet etmek.

σειρά, ᾶς, ἡ (f.), kordon, zincir, kement.

σεισάχθεια, ας, ἡ (f.), seisakhtheia, Solon'un köleliği ve borçları kaldıran kanunu.

σεισμός, οῦ, ὁ (m.), sarsıntı; deprem, zelzele.

σείω (fut. σείσω, aor. ἔσεισα; pass. aor. ἐσείσθην, pf. σέσεισμαι), sarsmak, sallamak; allak bullak etmek, rahatsız etmek, tedirgin etmek, rahatını kaçırmak; şaşırtmak.

σελαγέω-ῶ, parlatmak; parlamak, ışıldamak.

σέλας, αος, τό (n.), parlaklık, parlak ışık, aydınlık.

σεληναία, ας, ἡ (f.), σελήνη'nin eski şekli.

σεληναῖος, α, ον (adj.), ay+, ayla ilgili, aya ait, ayı ilgilendiren; ay tarafından aydınlatılan.

σελήνη, ης, ἡ (f.), ay (gök cismi).

Σελήνη, ης, ἡ (f.), Selene, Ay Tanrıçası.

σέλινον, ου, τό (n.), maydanoz.

Σελινοῦς, οῦντος, ὁ ve ἡ (m./f.), Selinus, Sicilya'da bir kent.

Σεμίραμις, εως, ἡ (f.), Semiramis, Ninos'un eşi ve Assyria kraliçesi.

σεμνός, ή, όν (adj.), saygın, saygıdeğer; ulu, yüce; kutsal, mukaddes || comp. -ότερος.

σεμνότης, ητος, ἡ (f.), ağırbaşlılık, ciddiyet; ululuk, yücelik; görkem, ihtişam, haşmet.

σεμνοτυφία, ας, ἡ (f.), gurur; onur, şeref; kendini beğenmişlik, övünme, kibir, böbürlenme.

σεμνύνω (imp. ἐσέμνυνον, fut. σεμνυνῶ, aor. ἐσέμνυνα), övmek, methetmek, yüceltmek, onurlandırmak, kutlamak || med. σεμνύνομαι, övünmek, gururlanmak, iftihar etmek.

σεμνῶς (adv.), ağırbaşlı bir biçimde, ciddi bir biçimde; saygı uyandıran bir biçimde.

σεπτός, ή, όν (adj.), saygıdeğer, saygın, saygı gören, hürmet edilen, itibar edilen, hatırlı; ulu, yüce, çok yüksek, çok büyük.

σέσαγμαι: σάττω pass. pf.

σεύω (yalnızca praes. ve aor. ἔσσευα), kovalamak, ileri doğru fırlatmak; püskürtmek; fışkırtmak.

σηκίς, ίδος, ἡ (f.), hizmetçi kız, hizmetçi kadın.

σηκός, οῦ, ὁ (m.), kapalı yer; kutsal mekân; ağıl, ahır; duvarlarla çevrili konut; kuş yuvası.

σηκόω-ῶ, tartmak, dengede tutmak, dengelemek.

σῆμα, ατος, τό (n.), işaret, belirti, im, alamet; kehanet; mezar.

σημαίνω (fut. σημανῶ, aor. ἐσήμηνα, pf. σεσήμαγκα; pass. fut. σημανθήσομαι, pass. aor. ἐσημάνθην, pf. σεσήμασμαι), işaret vermek; bildirmek, açıklamak, ortaya koymak, göstermek.

σημαντικός, ή, όν (adj.), (gen. ile) -i gösteren, -e işaret eden, -in belirtisi, işareti olan.

σημαντικῶς (adv.), anlamlı bir şekilde, mânidar bir şekilde.

σήμαντρον, ου, τό (n.), mühür, damga; marka.

σημασία, ας, ἡ (f.), işaret etme, emir verme; işaret, marka; bir sözcüğün anlamı.

σημεῖον, ου, τό (n.), işaret, bayrak; iz; kanıt, delil; sınır.

σημειόω-ῶ (aor. ἐσημείωσα, pf. σεσημείωκα; pass. aor. ἐσημειώθην, pf. σεσημείωμαι), işaret etmek, işaret vermek, işaretle göstermek; mühürlemek, mühür vurmak, damgalamak || med. kendisi için işaret vermek; işaret olarak kabul etmek, işaret saymak, belirti saymak.

σήμερον, Att. τήμερον (adv.), bugün.

σηπία, ας, ἡ (f.), kurutulmuş balık.

σηπτικός, ή, όν (adj.), çürümeye neden olan, çürüten; kirlenmiş, kirli.

σηπτός, ή, όν (adj.), çürümüş, kokuşmuş, bozulmuş.

σήπω (fut. σήψω), bozmak, çürütmek, kokuşturmak.

σησάμη, ης, ἡ (f.), susam.

σησαμῆ, ῆς, ἡ (f.), susam ve balla yapılan bir tür çörek.

σήσαμον, ου, τό (n.), susam bitkisi.

σῆψις, εως, ἡ (f.), çürüme, kokuşma, bozulma.

σθένος, εος-ους, τό (n.), güç, kuvvet.

σθένω, güçlü, kuvvetli olmak; etkili olmak, tesirli olmak, nüfuzlu olmak.

σίβυλλα, ης, ἡ (f.), sibylla, kadın kâhin.

σιβύλλειος, α, ον (adj.), sibylla ile ilgili.

σιβυλλιάω, bir büyücü veya sibylla gibi saçma sapan konuşmak, anlamsız sözler söylemek.

σῖγα (adv.), sessizce, sessiz sessiz; yavaşça, yavaş yavaş.

σιγάζω, susturmak, sesini kesmek, sesini çıkarmasına izin vermemek.

σιγαλόεις, όεσσα, όεν, (Homeros'ta) parıldayan, parlak, parıltılı, ışıl ışıl, göz kamaştırıcı.

σιγάω (imp. ἐσίγων, fut. σιγήσομαι ve σιγήσω, aor. ἐσίγησα, pf. σεσίγηκα; pass. fut. σιγηθήσομαι, aor. ἐσιγήθην, pf. σεσίγημαι), susmak, sessiz olmak, sessizliğini korumak.

σιγή, ῆς, ἡ (f.), sessizlik; susma, sükût.

σιγηλός, ή, όν (adj.), sessiz, suskun; anlaşılmaz, anlaşılması güç.

σίγλος, ου, ὁ (m.), Pers parası.

σῖγμα, ατος, τό (n.), sigma, bir harf adı.

σιδηρεία, ας, ἡ (f.), demir çıkarma.

σιδήρεος, α, ον, Att. σιδηροῦς, ᾶ, οῦν ve ep. σιδήρειος, η, ον (adj.), demir, demirden yapılmış; demir gibi sert, katı; (mec.) sert, katı; acımasız, merhametsiz, zalim.

σιδηρεύς, έως, ἡ (f.), demir işleyen kimse, demirci.

σιδήριον, ου, τό (n.), demirden alet.

σιδηρῖτις, ίτιδος, ἡ (adj.) demir+, demirle ilgili; demirden yapılmış.

σίδηρος, ου, ὁ (m.), demir; demirden yapılmış her türlü alet.

σιδηροτέκτων, ονος, ὁ, demir işleyen kimse, demirci.

σιδηροφορέω-ῶ, silah taşımak; birine silahlı olarak eşlik etmek.

σιδηρόφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), kalbi demir gibi soğuk, yani taş kalpli; acımasız, merhametsiz.

σιδηρουργός, οῦ, ὁ (*m.*), demirci, çilingir.

σιδηρόω-ῶ, demirle donatmak.

Σικελία, ας, ἡ (*f.*), Sicilya Adası.

Σικελικός, ή, όν ve Σικελός, ή, όν (*adj.*), Sicilya+, Sicilya ile ilgili, Sicilya'ya ait; Sicilyalı.

Σικυών, ῶνος, ὁ ve ἡ (*m./f.*), Sikyon, Peloponnesos'ta bir kent.

Σικυώνιος, α, ον (*adj.*), Sikyon+, Sikyon'a ait, Sikyon ile ilgili; Sikyonlu.

σικχαίνω (*aor.* ἐσίκχανα), bıkmak, bıkıp usanmak, gına gelmek; tiksinmek.

σιλλαίνω, alay etmek, alay konusu yapmak, eğlenmek; aldırmamak, önemsememek, önem vermemek, boş vermek.

σίλλος, ου, ὁ (*m.*), şaşı; alay, ironi; yergi, hiciv.

σιμός, ή, όν (*adj.*), yassı burunlu; çökük, oyuk; dağlık || *comp.* -ότερος.

Σιμωνίδης, ου, ὁ (*m.*), Simonides, Arkaik Dönem ozanlarından biri.

σινδών, όνος, ἡ (*f.*), ince kumaş, dokuma, örtü; hafif giysi.

σίνος, εος-ους, τό (*n.*), zarar, ziyan, hasar.

σίνω (yalnızca *praes.*), genellikle *med.* σίνομαι (*imp.* ἐσινόμην, *fut.* σινήσομαι, *aor.* ἐσινάμην, *pf.* σέσιμμαι), bozmak, zarar vermek, zarara uğratmak.

σίντης, ου, ὁ (*m.*), yağmacı, talan eden kimse; soyguncu, hırsız.

Σινώπη, ης, ἡ (*f.*), Sinope, Karadeniz'de bir liman kenti (bugünkü Sinop).

σιτευτός, ή, όν (*adj.*), besili, semiz, yağlı.

σιτεύω, beslemek, (hayvanları) semirtmek, semizletmek.

σιτέω-ῶ (yalnızca *praes. part.*), beslemek || *med.* σιτέομαι-οῦμαι (*imp.* ἐσιτούμην, *fut.* σιτήσομαι, *aor.* ἐσιτήθην), beslenmek.

σιτηρός, ά, όν (*adj.*), buğday+, buğdayla ilgili, buğdaya ait.

σίτησις, εως, ἡ (*f.*), besleme; besin, yiyecek.

σιτίον, ου, τό (*n.*), buğday; ekmek; besin; τά σιτία, erzak.

σιτοδεία, ας, ἡ (*f.*), buğday veya besin eksikliği, yokluğu; kıtlık, darlık.

σιτοδοτέω-ῶ, buğday dağıtmak.

σιτονόμος, ος, ον (*adj.*), buğday veya besin dağıtan, sağlayan.

σιτοποιέω-ῶ, ekmek yapmak; yiyecek hazırlamak.

σιτοποιός, ός, όν (*adj.*), ekmek yapan; ekmek yapımıyla ilgili || (*subst.*) ὁ σιτοποιός, fırıncı.

σῖτος, ου, ὁ (*m.*), yiyecek, besin; tahıl, hububat, zahire; buğday; un; ekmek.

σιτοφάγος, ος, ον (*adj.*), ekmek yiyen.

σιτοφόρος, ος, ον (*adj.*), buğday taşıyan; yiyecek, erzak taşıyan.

σιτών, ῶνος, ὁ (*m.*), buğday tarlası.

σιτώνης, ου, ὁ (*m.*), *sitones*, Atina'da buğday alımıyla yetkili görevli.

σιφλόω-ῶ, sakatlamak, bozmak.

σιωπάω-ῶ (*imp.* ἐσιώπων, *fut.* σιωπήσομαι daha sonra σιωπήσω, *aor.* ἐσιώπησα, *pf.* σεσιώπηκα; *pass. fut.* σιωπηθήσομαι, *aor.* ἐσιωπήθην, *pf.* σεσιώπημαι), susmak, sessizliğini korumak, konuşmamak; susturmak.

σιωπή, ῆς, ἡ (*f.*), sessizlik; suskunluk, susma, sükût.

σιωπηλός, ή, όν (*adj.*), sessiz, suskun, konuşmayan.

σκάζω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), aksamak, topallamak; sallanmak.

σκαιός, ά, όν (*adj.*), sol+, solda bulunan, soldaki; beceriksiz, maharetsiz, usta olmayan || *sup.* -ότατος.

σκαιοσύνη, ης, ve σκαιότης, ητος, ἡ (*f.*), kabalık; beceriksizlik, maharetsizlik.

σκαίρω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), sıçramak, atlamak.

σκαιῶς (*adv.*), beceriksizce; acemice.

σκαλεύω, kazmak, eşelemek.

σκαληνία, ας, ἡ (*f.*), eşitsizlik.

σκαληνός, ή, όν (*adj.*), aksak, topal; dengesiz, kararsız, istikrarsız.

σκαληνόω-ῶ, eğik hale getirmek, eğmek.

σκάλλω, kazmak, çapalamak.

σκαπτός, ή, όν (*adj.*), kazılmış, eşelenmiş, oyulmuş.

σκάπτω (*fut.* σκάψω, *aor.* ἔσκαψα, *II. aor.* ἐσκάφην, *pf.* ἔσκαμμαι), tohum ekmek için toprağı kazmak.

σκαφεῖον, ου, τό (*n.*), (toprağı kazmak için) bel, çapa.

σκάφη, ης, ἡ (*f.*), kap; yem teknesi; sandal, kayık; çocukları koymak için sepet.

σκαφίον, ου, τό (*n.*), (içine sıvı konulan) kap, tas.

σκεδάννυμι (*imp.* ἐσκέδαννυν, *fut.* σκεδάσω, *Att.* σκεδῶ, *aor.* ἐσκέδασα; *pass. fut.* σκεδασθήσομαι, *aor.* ἐσκεδάσθην, *pf.* ἐσκέδασμαι), yaymak, dökmek, akıtmak, saçmak, dağıtmak.

σκελετός, ή, όν (*adj.*), kurumuş, kuru || (*subst.*) ὁ σκελετός, iskelet.

σκελετώδης, ης, ες (*adj.*), iskelete benzeyen, iskelet gibi, kupkuru.

σκέλλω (*fut.* σκελῶ, *aor.* ἔσκηλα), kurutmak.

σκέλος, εος-ους, τό (*n.*), insan veya hayvan bacağı.

σκέμμα, ατος, τό (*n.*), inceleme, araştırma, tetkik; düşünce.

σκεπάζω (*pf.* ἐσκέπακα), barındırmak, korumak, örtmek.

σκέπας, αος, τό (*n.*), sığınak, barınak.

σκεπάω-ῶ (yalnızca *praes.*), barındırmak, korumak.

σκέπη, ης, ἡ (*f.*), sığınak; örtü; koruma, himaye.

σκεπηνός, ή, όν (*adj.*), örten; koruyan.

σκεπτικός, ή, όν (*adj.*), inceleyen, düşünen; οἱ Σκεπτικοί, septik filozoflar, şüpheci filozoflar.

σκεπτικῶς (*adv.*), şüpheyle, kuşkuyla; septikler tarzında, septikler gibi.

σκέπτομαι (*fut.* σκέψομαι, *aor.* ἐσκεψάμην, *pf.* ἔσκεμμαι), dikkatle bakmak, incelemek, seyretmek; düşünmek, düşünceye dalmak.

σκευάζω (*fut.* -άσω, *aor.* ἐσκεύασα;

pass. fut. σκευασθήσομαι, *aor.* ἐσκευάσθην, *pf.* ἐσκεύασμαι), yapmak, hazırlamak; donatmak, giydirmek.

σκευασία, ας, ἡ (*f.*), (yiyecek, besin) hazırlama; giyinme tarzı, moda.

σκευαστός, ή, όν (*adj.*), hazırlanmış, hazır.

σκευή, ῆς, ἡ (*f.*), giysi, elbise, kıyafet, kostüm; giyinme tarzı; teçhizat, savaş gereçleri.

σκευοποιέω-ῶ, mobilya veya alet yapmak, üretmek.

σκευοποίημα, ατος, τό (*n.*), tragedya oyuncusunun kostümü.

σκευοποιός, οῦ, ὁ, ἡ (*m./f.*), mobilya yapımcısı; özellikle tiyatro maskeleri, kostümleri, aksesuarları ve aletleri yapan kimse.

σκεῦος, εος-ους, τό (*n.*), eşya, ev eşyası, möble; alet, aygıt; donanım, teçhizat; silah; koşum.

σκευοφορέω-ῶ, ağırlıkları (bir birliğin yiyeceği, cephanesi ve çeşitli eşyaları) taşımak, yükleri taşımak.

σκευοφόρος, ος, ον (*adj.*), yük taşıyan; (askerlikte) ağırlıkları taşıyan.

σκευοφυλακέω-ῶ, eşyalara, yüklere, ağırlıklara göz kulak olmak.

σκευωρέω-ῶ (yalnızca *praes.*) hileyle, entrikayla elde etmek; kurnazlıkla ele geçirmek || *med.* σκευωρέομαι-οῦμαι (*aor.* ἐσκευωρησάμην, *pf.* ἐσκευώρημαι) dikkatle incelemek, dikkatle gözden geçirmek, araştırmak, tetkik etmek; kullanmak, çalıştırmak, düzenlemek, kurmak.

σκευωρία, ας, ἡ (*f.*), kullanma; çalıştırma.

σκέψις, εως, ἡ (*f.*), inceleme, araştırma, tetkik; düşünce.

σκηνέω-ῶ, çadır altında toplanmak, kamp kurmak, çadır kurmak; (*gen.* ile) bir yerde oturmak, ikamet etmek.

σκηνή, ῆς, ἡ (*f.*), çadır, kulübe, ev; (tiyatroda) *skene*, yani seyircilerin oturduğu basamakların karşısında ve *orkhestra*'nın gerisinde bulunan sahne binası. *Skene*'de kulis olarak kullanılan salonlar da yer alırdı.

σκήνημα, ατος, τό (*n.*), konaklama, kamp kurma; yuva.

σκηνίδιον, ου, τό (*n.*), küçük çadır, kulübe.

σκηνικός, ή, όν (*adj.*), tiyatro+, tiyatro ile ilgili, tiyatroya ait.

σκηνίς, ίδος, ἡ (*f.*), küçük çadır.

σκηνίτης, ου, ὁ (*adj.*) çadırda yaşayan, çadırda oturan kimse, göçebe.

σκῆνος, εος-ους, τό (*n.*), çadır; beden; ceset, kadavra.

σκηνοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ (*m./f.*), çadır bekçisi.

σκηνόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐσκήνωσα; *pass. pf.* ἐσκήνωμαι), çadır kurmak; kamp kurmak; çadırda yaşamak; (ἐν ve *dat.* ile) bir yerde oturmak, ikamet etmek.

σκήνωμα, ατος, τό (*n.*), ev; askeri konak yeri.

σκηπτός, οῦ, ὁ (*m.*), âni ve şiddetli fırtına, yıldırım; afet, felaket, belâ.

σκηπτουχία, ας, ἡ (*f.*), asa taşıma; kumandanlık, komutanlık.

σκηπτοῦχος, ου, ὁ (*m.*), asa taşıyan; kral, şef.

σκῆπτρον, ου, τό (*n.*), değnek, baston, asa.

σκήπτω (yalnızca *praes.* ve *aor.* ἔσκηψα, *pf.* ἔσκηφα), fırlatmak, atmak; atılmak, üstüne atılmak; bir şeyin üzerine düşmek || *med.* σκήπτομαι (*fut.* σκήψομαι, *aor.* ἐσκηψάμην), dayanmak; -e doğru fırlatmak, -in üzerine düşürmek; bahane etmek, bahane olarak kullanmak; -mış gibi yapmak, - gibi görünmek.

σκηρίπτω, *med.* σκηρίπτομαι, (*dat.*, ἐν ve *dat.*, ἐπί ve *gen.* ile) -e dayanmak, -in üzerine dayanmak.

σκῆψις, εως, ἡ (*f.*), bahane, mazeret, gerekçe.

σκία, ᾶς, ἡ (*f.*), gölge; hayalet.

σκιαγραφέω-ῶ, gölgelemek; -in resmini çizmek; taslağını yapmak.

σκιαγραφία, ας, ἡ (*f.*), desen, çizim; resim.

σκιαδηφορέω-ῶ, şemsiye taşımak.

σκιάζω (*imp.* ἐσκίαζον, *aor.* ἐσκίασα; *pass. aor.* ἐσκιάσθην, *pf.* ἐσκίασμαι), gölgeyle kaplamak, gölgelemek.

σκιαμαχέω-ῶ, bir gölgeyle savaşmak, yani hayali bir düşmanla savaşmak.

σκιαμαχία, ας, ἡ (*f.*), bir gölgeye karşı savaşma, hayali bir düşmanla savaşma.

σκιάς, άδος, ἡ (*f.*), güneşe karşı koruma sağlayan şey; gölgelik, güneşlik, şemsiye.

σκιατραφέω-ῶ, bir evde, yerleşik bir biçimde yaşamak || *pass.* tembelce, uyuşuk bir şekilde yaşamak.

σκιάω-ῶ (yalnızca *praes.*), gölgesiyle örtmek; karanlıkta olmak.

σκίδνημι (yalnızca *praes.*), dağıtmak, yaymak || *med.* ve *pass.* σκίδναμαι (*imp.* ἐσκιδνάμην; *pass. aor.* ἐσκιδνάσθην), dağılmak, yayılmak.

σκιερός, ά, όν (*adj.*), gölge veren, gölgelik.

σκιόεις, όεσσα, όεν (*adj.*), gölge veren, gölgelik, karanlık, loş.

σκίπων, ωνος, ὁ (*m.*), değnek, baston; asa.

σκίρον, ου, τό (*n.*), Atina'da, Tanrıça Athena'nın rahibesi, Poseidon ve Helios rahiplerinin törenler sırasında taşıdığı beyaz şemsiye.

σκιρός, ά, όν (*adj.*), sert, katı, katılaşmış; çetin, zor.

σκιρτάω-ῶ, atlamak, sıçramak.

σκίρτημα, ατος, τό (*n.*), atlama, sıçrama; dans.

σκίρτησις, εως, ἡ (*f.*), atlama, sıçrama; ayaklanma, isyan, başkaldırı.

σκληρία, ας, ἡ (*f.*), sertlik, katılık.

σκληροποιός, ός, όν (*adj.*), sertleştiren, katılaştıran; şiddetlendiren.

σκληρός, ά, όν (*adj.*), kuru; sert, katı; bükülmez, bükülmeyen, esnek olmayan.

σκληρότης, ητος, ἡ (*f.*), sertlik, katılık; (karakter için) sertlik, katılık, kabalık.

σκληρῶς (*adv.*), sertlikle, sertçe.

σκόλιον, ου, ve σκολιόν, οῦ, τό (*n.*), yemek veya içki masasında söylenen şarkı.

σκολιός, ά, όν (*adj.*), eğik, düz olma-

yan, dolambaçlı, kıvrım kıvrım, kıvrımlı.

σκολιότης, ητος, ἡ (*f.*), eğiklik; dolambaçlılık.

σκόλοψ, οπος, ὁ (*m.*), kazık; kazıklardan oluşan duvar, çit.

σκόπελος, ου, ὁ (*m.*), yüksek kaya, kayanın tepesi; denizde su yüzeyine yakın kayalık, kör kayalık.

σκοπεύω, uzaktan incelemek, dikkatle izlemek, tetkik etmek; gözlemlemek, gözlemek; gözetlemek.

σκοπέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.*), uzaktan veya yukarıdan incelemek; amaçlamak; düşünmek, araştırmak || *med.* σκοπέομαι-οῦμαι, dikkatle bakmak, incelemek, tetkik etmek; gözlem yapmak; düşünmek.

σκόπελος, ου, ὁ (*m.*), kaya, dik kaya; kayanın tepesi; denizde gizli kayalık, kör kayalar.

σκοπή, ῆς, ἡ (*f.*), gözlem yapılan yer, gözlem yeri; gözlem, müşahede.

σκοπιά, ᾶς, ἡ (*f.*), gözlem kulesi; gözlem; bir dağın doruğu, zirvesi, tepesi.

σκοπιάζω, yüksek bir yerden incelemek, gözlem yapmak, tetkik etmek, müşahede etmek; araştırmak, gözden geçirmek.

σκοπός, οῦ, ὁ ve ἡ (*m./f.*), gözlemci; gözcü.

σκορακίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ), başından savmak, atlatmak; küçümsemek, önemsememek.

σκορακισμός, οῦ, ὁ (*m.*), başından savma, atlatma.

σκόροδον, ου, τό (*n.*), sarmısak.

σκορπίος, ου, ὁ (*m.*), akrep.

σκοταῖος, α veya ος, ον (*adj.*), karanlık, kapkaranlık, karanlıkta kalan; anlaşılmaz, anlaşılması güç, güç anlaşılır.

σκοτεινός, ή, όν (*adj.*), karanlık, karanlıkta kalan; anlaşılmaz, anlaşılması güç, güç anlaşılır, belirsiz; kör.

σκοτίζω, karanlıklaştırmak || *pass.* karanlık olmak.

σκότιος, α veya ος, ον (*adj.*), karanlık, loş; karanlıkta (özellikle cehennemin karanlıklarında) bulunan; kaçak, gizli; yasal olmayan, yasadışı.

σκοτοειδής, ής, ές (*adj.*), koyu, loş, karanlık görünümlü.

σκοτόεις, όεσσα, όεν (*adj.*), koyu, karanlık, loş.

σκότος, ου, ὁ (*m.*), ve σκότος, εος-ους, τό (*n.*), karanlık; cehennemin koyu karanlıkları, cehennem; belirsizlik; cahillik, bilgisizlik.

σκοτόω-ῶ, karanlıklarla örtmek, kaplamak; gözleri kamaşıp kör olmak; başı dönmek.

σκοτώδης, ης, ες (*adj.*), loş, karanlık, koyu.

σκότωμα, ατος, τό (*n.*), baş dönmesi.

σκότωσις, εως, ἡ (*f.*), karanlıklarla örtmek, karanlıklarla kaplamak.

σκυδμαίνω, birine kızmak, kızgınlık duymak, öfkelenmek, sinirlenmek.

σκύζομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*) homurdanmak, söylenmek; (*dat.* ile) birine kızmak, öfkelenmek, öfke duymak.

Σκυθία, ας, ἡ (*f.*), Skythia.

Σκυθικός, ή, όν (*adj.*), Skythia+, Skythia'ya ait, Skythia ile ilgili; Skythialı; ἡ Σκυθική (*scil.* γῆ), Skythia.

Σκυθικῶς (*adv.*), Skythler gibi.

Σκυθιστί (*adv.*), Skyth dilinde.

σκυθρός, ά, όν (*adj.*), endişeli, aygılı; üzüntülü, üzgün, kederli, mahzun.

σκυθρωπάζω, üzgün olmak, üzülmek, üzüntülü olmak, kederli olmak; (renkler için) koyu olmak.

σκυθρωπός, ός veya ή, όν (*adj.*), karanlık, koyu; üzüntülü, kederli; üzücü, acıklı; koyu renkli.

σκυθρωπῶς (*adv.*), üzücü bir havayla.

σκυλάκειος, α, ον (*adj.*), yavru köpekle ilgili, köpekle ilgili.

σκύλαξ, ακος, ὁ, ἡ (*m./f.*), köpek yavrusu, enik; hayvan yavrusu.

σκυλεύω, (ölmüş bir düşmanı) soymak; birinin bir şeyini almak; (kenti) yağmalamak, talan etmek.

Σκύλλα, ης, ἡ (*f.*), Skylla, Sicilya boğazının yanında yaşayan deniz canavarı.

σκύλλω, derisini yüzmek, derisini soymak, derisini çıkarmak.

σκύλος, εος-ους, τό (*n.*), vahşi hayvan derisi, post.

σκύμνος, ου, ὁ (*m.*), hayvan yavrusu; yavru aslan veya tilki.

σκυτάλη, ης, ἡ (*f.*), dal, filiz, sürgün; değnek, baston, asa.

σκυταλίς, ίδος, ἡ (*f.*), küçük değnek, baston, asa.

σκυτεύς, έως, ὁ (*m.*), deri işçisi; ayakkabıcı.

σκυτεύω, ayakkabıcı olmak, ayakkabıcılık yapmak.

σκυτικός, ή, όν (*adj.*), ayakkabıcı ile ilgili, ayakkabıcıya ait || (*subst.*) ἡ σκυτική (*scil.* τέχνη) ayakkabıcılık.

σκυτινος, η, ον (*adj.*), deriden yapılmış eşya (giysi vs).

σκῦτος, εος-ους, τό (*n.*), yüzülmüş hayvan derisi.

σκυτοτομεῖον, ου, τό (*n.*), ayakkabıcı atölyesi veya ayakkabıcı.

σκυτοτομέω-ῶ, deri işlemek; ayakkabıcı olmak, ayakkabıcılık yapmak.

σκυτοτομία, ας, ἡ (*f.*), ayakkabıcılık.

σκυτοτομικός, ή, όν (*adj.*), ayakkabıcılıkla ilgili || (*subst.*) ἡ σκυτοτομική, ayakkabıcılık.

σκυτοτόμος, ου, ὁ ve ἡ (*m./f.*), deri işleyen kimse; deri işçisi.

σκύφος, ου, ὁ (*m.*), bir kap türü.

σκῶμμα, ατος, τό (*n.*), şaka, alay; acı alay.

σκώπτω (*imp.* ἔσκωπτον, *fut.* σκώψω ve σκώψομαι, *aor.* ἔσκωψα, *pass. aor.* ἐσκώφθην, *pf.* ἔσκωμμαι), alay etmek, eğlenmek; şaka yapmak, şaka söylemek.

σκώψ, σκωπός, ὁ (*m.*), baykuş, gecekuşu.

σμάραγδος, ου, ὁ ve ἡ (*m./f.*), zümrüt.

σμαραγέω-ῶ, (deniz veya gökgürültüsü için) gürlemek, gürüldemek.

σμαραγή, ῆς, ἡ (*f.*), büyük gürültü; çatırtı, çatırdama.

σμάω-ῶ silmek, parlatmak, yağla ovmak, cilâlamak || *med.* temizlenmek, yıkanmak; kendisi için temizlemek.

σμερδαλέος, α, ον (*adj.*), korkunç, bakması veya işitmesi korkutucu.

σμηνηδόν (*adv.*), arı sürüsü gibi, sürüyle, sürü gibi, kitle halinde, yığın halinde.

σμῆνος, εος-ους, τό (*n.*), arı kovanı; arı sürüsü; (insan veya nesne için) bir çok, bir sürü, yığın halinde.

σμήχω (yalnızca *praes.*, *imp.*, *aor.* ἔσμηξα; *pass.* yalnızca *pf.* ἔσμηγμαι), silerek temizlemek, cilâlamak || *med.* silmek, silerek temizlemek, yıkanmak.

σμικρός, ά, όν = μικρός

σμικρῶς = μικρῶς

σμύρνα, ης, ἡ (*f.*), bir çeşit mersin.

Σμύρνα, *ep.* Σμύρνη, ης, ἡ (*f.*), Smyrna, Ionia kentlerinden biri (bugünkü İzmir).

Σμυρναϊκός, ή, όν ve Σμυρναῖος, α, ον (*adj.*), Smyrna+, Smyrna'ya ait, Smyrna ile ilgili; Smyrnalı.

σμύχω (*aor.* ἔσμυξα), (şiirde) ateşte yakmak; (acı) tüketmek, yiyip bitirmek, eriyip bitirmek.

σοβαρός, ά, όν (*adj.*), coşkun, taşkın; şiddetli, hızlı, süratli.

σοβαρῶς (*adv.*), coşkun bir şekilde, coşkuyla, şiddetle.

σοβέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐσόβησα, *pf.* σεσόβηκα), şiddetli itmek, püskürtmek; hızla hareket ettirmek; hızla ilerlemek; gururla ilerlemek.

Σόλοι, ων, οἱ (*m. plur.*), Soloi, bir Kilikia kenti (bugün Mersin yakınlarındaki Mezitli).

σολοικία, ας, ἡ (*f.*), yanlış konuşma, hatalı konuşma.

σολοικίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ), yanlış, hatalı konuşmak; beceriksiz olmak, yeteneksiz olmak, kabiliyetsiz olmak.

σολοικισμός, οῦ, ὁ (*m.*), dil yanlışı; yeteneksizlik, beceriksizlik.

σολοικιστής, οῦ, ὁ (*m.*), dil yanlışı yapan kimse.

σόλοικος, ος, ον (*adj.*), dil yanlışı yapan, kötü konuşan; yeteneksiz, beceriksiz, kabiliyetsiz, maharetsiz.

σόλος, ου, ὁ (*m.*), demir parçası, demir topağı; disk.

Σόλων, ωνος, ὁ (*m.*), Solon, Atinalı ünlü devlet adamı, yasa koyucu ve ozan.

σορός, οῦ, ἡ (*f.*), ölü külü konulan kap; tabut.

σός, σή, σόν (*adj.*) senin, seninki.

Σοῦσα, ων, τά (*n.*), Susa, Perslerin başkentlerinden biri.

σοφία, ας, ἡ (*f.*), el ustalığı, beceri, hüner, marifet; bilgi, bilim. bilgelik; (*gen.* ile) -de ustalık, maharet; kurnazlık, düzen.

σοφίζω (*aor.* ἐσόφισα; *pass.* *fut.* σοφισθήσομαι, *aor.* ἐσοφίσθην, *pf.* σεσόφισμαι), usta kılmak, becerikli kılmak, bilgili kılmak || *med.* σοφίζομαι, sofist gibi konuşmak; safsata yapmak, yanıltmak.

σόφισμα, ατος, τό (*n.*), ustalık, beceri, maharet, hüner; dahice buluş; hile, düzen, entrika; safsata.

σοφιστεία, ας, ἡ (*f.*), sofistlik; safsata sanatı, safsatacılık.

σοφιστεύω, bir sofist gibi düşünce yürütmek, usa vurmak; sofistlik yapmak; öğretmek; ustaca saklamak, gizlemek.

σοφιστής, οῦ, ὁ (*m.*), *sophistes*, sofist, herhangi bir sanatta usta olan kişi; (*gen.* ile) -de usta, uzman, becerikli, marifetli, hünerli, mahir; filozof, bilge; MÖ V. yüzyılda Atina'da felsefe ve hitabet hocası.

σοφιστιάω-ῶ, sofistlik yapmak, sofist olmak.

σοφιστικός, ή, όν (*adj.*), sofiste özgü, sofistle ilgili, sofiste ait.

σοφιστικῶς (*adv.*), sofist gibi, sofist tarzında.

Σοφοκλῆς, έους, ὁ (*m.*), Sophokles, Atinalı ünlü tragedya ozanı.

σοφός, ή, όν (*adj.*), akıllı, zeki; bilgili, tedbirli, ihtiyatlı; usta, becerikli, marifetli, mahir, hünerli; yetenekli, kabiliyetli.

σοφῶς (*adv.*), akla yatkın bir biçimde; zekice, akıllıca; ustaca; şüphesiz, elbette.

σπαδίζω, sökmek; yolmak, çekip çıkarmak.

σπαίρω (yalnızca *praes.*), çırpınmak, debelenmek, titremek.

σπανιάκις (*adv.*), ender olarak, seyrek olarak, nadiren, ara sıra.

σπανίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ), ender olmak, nadir olmak; -den yoksun, mahrum olmak; -i eksik, noksan olmak; -den yoksun, mahrum bırakmak.

σπάνιος, α veya ος, ον (*adj.*), ender, nadir, seyrek, tek tük || *comp.* σπανιώτερος, *sup.* σπανιώτατος.

σπανιότης, ητος, ἡ (*f.*), enderlik, nadirlik; yetersizlik, eksiklik, noksanlık, azlık.

σπάνις, εως, ἡ (*f.*), ender olma, nadir olma; yetersizlik, eksiklik, noksanlık, azlık; yoksulluk, fakirlik; zorluk, güçlük.

σπανίως (*adv.*), seyrek olarak, ender olarak, nadiren, ara sıra, binde bir || *comp.* σπανιώτερον.

σπάραγμα, ατος, τό (*n.*), yırtık parça, parça; yırtma.

σπαραγματώδης, ης, ες (*adj.*), yürek parçalayıcı, üzücü, acıklı, hazin.

σπαραγμός, ου, ὁ (*m.*), yırtma, yırtılma, kopma.

σπαράσσω, *Att.* σπαράττω (*aor.* ἐσπάραξα, *aor.* ἐσπαράχθην), yırtmak, parçalamak, koparmak.

σπαργάω-ῶ, şişirmek, doldurmak, kabartmak; -ile dolmak, şişmek, kabarmak.

σπαρνός, ή, όν (*adj.*), seyrek, ender, dağınık, tek tük.

Σπάρτη, ης, ἡ (*f.*), Sparte, Sparta, Lakonia bölgesinin başkenti.

Σπάρτηθεν (*adv.*), Sparta'dan.

Σπάρτηνδε (*adv.*), Sparta'da.

Σπαρτιάτης, ου, ὁ (*m.*), Spartalı.

Σπαρτιατικός, ή, όν (*adj.*), Sparta+, Sparta'ya ait, Sparta ile ilgili; Spartalı.

Σπαρτιᾶτις, ιδος, ἡ (*adj.*), Spartalı || (*subst.*) ἡ Σπ., Spartalı kadın; Sparta'nın teritoryumu.

σπαρτός, ή veya ος, όν (*adj.*), serpiştirilmiş, serpilmiş, dağıtılmış, saçılmış; ekilmiş.

σπάσμα, ατος, τό (*n.*), kas yırtığı; spazm, kasılma; yırtık, parça.

σπασμός, οῦ, ὁ (*m.*), spazm, kasılma; çırpınma, titreme; sarsılma.

σπάω-ῶ (*fut.* -άσω, *aor.* ἔσπασα, *pf.* ἔσπακα; *pass.* *aor.* ἐσπάσθην, *pf.* ἔσπασμαι), çekmek, çekip çıkarmak, çekip almak; germek.

σπείρα veya σπεῖρα, ας, ἡ (*f.*), sarma, dolama; spiral; sarılmış, rulo yapılmış; halat, ip.

σπειράω-ῶ, spiral halinde sarmak, yuvarlamak, tomar haline getirmek.

σπείρω (*fut.* σπερῶ, *aor.* ἔσπειρα, *pf.* ἔσπαρκα; *pass. II. aor.* ἐσπάρην, *pf.* ἔσπαρμαι), ekmek, serpmek, saçmak; tohum saçmak, döllemek; (para) saçmak, saçıp savurmak.

σπένδω (*fut.* σπείσω, *aor.* ἔσπεισα; *pass. pf.* ἔσπεισμαι), *libasyon* yapmak, yani tanrılar onuruna yere şarap, yağ veya süt dökmek || *med.* σπένδομαι, bir antlaşma yapmak.

σπέος, *ep.* σπεῖος, *gen.* σπείους, τό (*n.*), mağara, in, kovuk.

σπέρμα, ατος, τό (*n.*), tohum; (*gen.* ile) ilke, prensip; neden, köken; (insan için) birinin soyundan gelen, çocuk; soy, kuşak.

σπερμαίνω, döllemek, dünyaya getirmek, doğurmak; verimli kılmak, zenginleştirmek.

σπέρχω (yalnızca *praes.* ve *fut.*; *pass. aor.* ἐσπέρχθην), hızla, çabucak itmek; acele etmek, çabuk olmak; (fırtına için) hızlanmak, şiddetlenmek; atılmak, fırlamak; (*dat.* ile) birine kızmak, öfkelenmek.

σπερῶ: σπείρω *fut.*

σπεύδω (*fut.* σπεύσω, *aor.* ἔσπευσα, *pf.* ἔσπευκα; *pass. pf.* ἔσπευσμαι), çabuklaştırmak, hızlandırmak, acele ettirmek; teşvik etmek, cesaretlendirmek; kışkırtmak, tahrik etmek; acele etmek; çabalamak, çaba göstermek, gayret etmek || *med.* (*fut.* σπεύσομαι), (*acc.* ile) -ile ilgilenmek, meşgul olmak, -e çaba göstermek, gayret etmek.

σπεύσω: σπεύδω *fut.*

σπήλαιον, ου, τό (*n.*) → σπῆλυγξ.

σπῆλυγξ, υγγος, ἡ (*f.*), mağara, in; kovuk, oyuk.

σπιδής, ής, ές (*adj.*), yaygın, geniş, enli.

σπιλάς, άδος, ἡ (*f.*) ve σπίλος, ου, ὁ (*m.*), kaya, kayalık.

σπινθήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), kıvılcım; yıldız parlaması.

σπινθηρίζω, kıvılcım fırlatmak, kıvılcım fışkırtmak.

σπίνος ve σπῖνος, ου, ὁ (*m.*), ispinoz (bir kuş türü).

σπλάγχνα, ων, τά (*n. plur.*), iç organlar (özellikle yürek, akciğer ve karaciğer).

σπλαγχεύω, kurban töreninden sonra kurbanın iç organlarını yemek; iç organları oynatmak; heyecanlandırmak.

σπλαγχνισμός, οῦ, ὁ (*m.*), kurban töreni.

σπλήν, σπληνός, ὁ (*m.*), dalak.

σπληνιάω-ῶ, dalağı hasta olmak.

σπογγιά, ᾶς, ἡ (*f.*), sünger.

σπογγίζω, süngerle veya bezle silmek; temizlemek.

σπογγοθήρας, ου, ὁ (*m.*), sünger avcısı.

σπόγγος, ου, ὁ (*m.*), sünger; gudde, bez.

σποδέω-ῶ, kül veya toz haline getirmek; yıkmak, yıkıntı haline getirmek, yok etmek, ortadan kaldırmak; öğütmek, ezmek.

σποδία, ᾶς, ἡ (*f.*), kül.

σποδίζω, kül haline getirmek.

σποδός, οῦ, ἡ (*f.*), kül, ölü külü; bir kurbanın külü; toz.

σπολάς, άδος, ἡ (*f.*), işlenmiş deri; deri giyecek, deri zırh.

σπονδαρχία, ας, ἡ (*f.*), kutsal *libasyon*'lara başlama hakkı.

σπονδειακός, ή, όν (*adj.*), *spondeios*'lardan oluşan.

σπονδεῖον, ου, τό (*n.*), *libasyon* vazosu; ὁ σπονδεῖος, *spondeios*, *libasyon* şarkılarında kullanılan ve iki uzun heceden oluşan vezin.

σπονδεῖος, α, ον (*adj.*), *libasyon* ile, yani tanrılar onuruna yere şarap, süt veya yağ dökmeyle ilgili.

σπονδή, ῆς, ἡ (*f.*), *libasyon*; (*plur.*) αἱ σπονδαί, ateşkes, mütareke.

σπονδηφορέω-ῶ, *libasyon* yapmak, *libasyon* sunmak.

σπονδοφορός, οῦ, ὁ (*m.*), barış, ittifak veya ateşkes teklifi getiren haberci.

σπορά, ας, ἡ (*f.*), tohum ekme; doğum, doğuş; kaynak, köken; soy, ırk, kuşak, nesil.

σποραδικός, ή, όν (*adj.*), dağınık, oraya buraya dağılmış, serpiştirilmiş.

σποραῖος, α, ον (*adj.*), tohum+, tohumla ilgili, tohuma ait.

σποράς, άδος, ὁ, ἡ (*adj.*), dağınık, oraya buraya dağılmış, serpiştirilmiş.

σπορεύς, έως, ὁ (*m.*), tohum eken kimse.

σπορευτός, ή, όν (*adj.*), ekilmiş, serpilmiş, saçılmış; tohumlanmış.

σπορητός, οῦ, ὁ (*m.*), tohum ekme, tohum saçma, tohum serpme, tohumlama; tohum.

σπόρος, ου, ὁ (*m.*), tohum ekme, tohum saçma, tohumlama; ekim zamanı.

σπουδάζω (*fut.* -άσομαι ve -άσω, *aor.* ἐσπούδασα, *pf.* ἐσπούδακα, *pl. pf.* ἐσπουδάκειν; *pass. fut.* σπουδασθήσομαι, *aor.* ἐσπουδάσθην, *pf.* ἐσπούδασμαι), acele etmek, çabuk davranmak; özen göstermek, dikkat etmek; (*inf.*, ὡς, ὅπως ve *part.* ile) -meye çalışmak, çabalamak, gayret etmek.

σπουδαιολογέω-ῶ, ciddi konuşmak veya davranmak || *med.* ciddi şeylerden söz etmek.

σπουδαῖος, α, ον (*adj.*), gayretli, çalışkan, aktif, faal; ciddi, önemli, mühim, ehemmiyetli; özenle, itinayla yapılmış; değerli, kıymetli; uygun, elverişli || (*subst.*) τό σπουδαῖον, gayret, çaba.

σπουδαίως (*adv.*), çabayla, gayretle, gayretli bir şekilde; ciddi bir şekilde, ciddiyetle.

σπουδαρχέω-ῶ, bir göreve göz dikmek, bir görev için can atmak; bir görevi elde etmek için için entrika yapmak, dolap çevirmek.

σπουδαρχία, ας, ἡ (*f.*), bir göreve göz dikme; bir görev için entrika yapma, dolap çevirme.

σπουδαρχιάω-ῶ, önemli görevlerde gözü olmak; hırslı, ihtiraslı olmak.

σπουδαστής, οῦ, ὁ (*m.*), yandaş, yanlı, taraftar; koruyucu, hami.

σπουδαστικός, ή, όν (*adj.*), ciddi, ağırbaşlı; kaygı verici, endişe verici; kötü, fena.

σπουδαστικῶς (*adv.*), ciddi bir şekilde, ciddiyetle, ağırbaşlılıkla; gereği gibi.

σπουδαστός, ή, όν (*adj.*), dikkate değer, kayda değer; önemli, mühim, ehemmiyetli; arzu edilir, istenir.

σπουδή, ῆς, ἡ (*f.*), çaba, gayret, didinme; özen, itina; acele, ivedilik, çabukluk; bir göreve göz dikme, bir görev için dolap çevirme.

στάγμα, ατος, τό (*n.*), damla damla akan sıvı.

σταγών, όνος, ἡ (*f.*), damla, damla damla akan sıvı (su, şarap, kan vs).

σταδιαῖος, α, ον (*adj.*), bir *stadion* (ölçü birimi) uzunluğunda veya genişliğinde.

σταδιοδρομέω-ῶ, *stadion*'da koşmak; koşuda ödül kazanmaya çalışmak.

σταδιοδρομός, ου, ὁ (*m.*), *stadion*'da koşan kimse, koşucu, atlet.

στάδιον, ου τό (*n.*), *stadion*, bir uzunluk ölçüsü (= 600 adım, 180 m.); koşu yeri (Lat. *stadium*); bir koşu türü.

στάδιος, α, ον (*adj.*), dik duran, ayakta duran; sağlam, dayanıklı, değişmeyen, istikrarlı.

στάζω (*imp.* ἔσταζον, *fut.* στάξω, *aor.* ἔσταξα), damlatmak, damla damla dökmek, akıtmak.

σταθερός, ά, όν (*adj.*), sert, katı; sabit, hareketsiz, değişmeyen, durgun.

σταθευτός, ή, όν (*adj.*), ısınmış; yanmış, yanık.

σταθεύω, kızartmak, kızdırmak.

σταθμάω-ῶ (yalnızca *aor.* ἐστάθμησα ve *pass. pf.* ἐστάθμημαι), ölçmek, tartmak, hesaplamak; kestirmek, tahmin etmek, tahminde bulunmak || *med.* ölçmek, hesaplamak; iyice ölçüp biçmek, düşünüp taşınmak; tahmin etmek, tahminde bulunmak.

στάθμη, ης, ἡ (*f.*), işçilerin kullandığı düzeç; amaç, erek, hedef.

σταθμίον, ου, τό (*n.*), denge.

σταθμόν, οῦ, τό (*n.*) → σθαθμός.

σταθμόνδε (*adv.*), ahırda.

σταθμός, οῦ, ὁ (*m.*), durak, mola, konak, konaklama yeri, istasyon, kamp yeri; menzil, etap; tartmak için kullanılan ağırlık; bir cismin ağırlığı; denge; ev, mesken, konut, ikametgâh; ahır; çiftlik; bir evin temel direği; (kapı için) eşik.

σταθμόω-ῶ → σθαθμάω-ῶ.

στακτός, ή, όν (*adj.*), damla damla akan, damlayan.

στάλαγμα, ατος, τό (*n.*), damla.

σταλαγμός, οῦ, ὁ (*m.*), damla damla akma, damlama.

σταλάσσω ve σταλάττω, damla damla akıtmak, damlatmak.

σταλάω-ῶ, damla damla akıtmak; damla damla akmak.

στασιάζω, ayaklanmak, başkaldırmak, isyan çıkarmak.

στασίαρχος, ου, ὁ (*m.*), çete şefi, (isyan) elebaşı.

στασιασμός, οῦ, ὁ (*m.*), ayaklanma, başkaldırma, isyan.

στασιαστικός, ή, όν (*adj.*), ayaklanan, başkaldıran, isyan çıkaran; ayartan, baştan çıkaran.

στάσιμος, ος, ον (*adj.*), sabit, yerleşik; sağlam, dayanıklı; değişmez, sürekli, sürüp giden, düzenli.

στάσις, εως, ἡ (*f.*), dikme, ayağa kaldırma, sabitleştirme; durum, konum, hal; doktrin, felsefi okul; ayaklanma, isyan, kavga, kargaşalık; uyuşmazlık, düşünce farklılığı, nifak; fırtına, kasırga.

στασιώδης, ης, ες (*adj.*), ayaklanan, başkaldıran, âsi; kundakçı.

στασιώτης, ου, ὁ (*m.*), karşı çıkan, ayaklanan, başkaldıran, âsi; kundakçı.

στασιωτικός, ή, όν (*adj.*), ayaklanan, âsi, başkaldıran, kışkırtıcı.

στατήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), *stater*, bir para birimi.

στατίζω, koymak, yerleştirmek || *med.* στατίζωμαι, durmak, kalmak.

στατός, ή, όν (*adj.*), duraklama halinde olan, duran; στατὸς ἵππος, ahırda kalan at; στατὸν ὕδωρ, durgun su.

σταυρός, οῦ, ὁ (*m.*), kazık; işkence aleti; çarmıh; haç.

σταυρόω-ῶ, kazıklardan oluşan bir duvar yapmak; çarmıha germek; çile çektirmek.

σταύρωμα, ατος, τό (*n.*), kazıklardan oluşan duvar.

σταύρωσις, εως, ἡ (*f.*), kazıklarla kapatma.

σταφίς, ίδος, ἡ (*f.*), kuru üzüm; üzüm pekmezi.

σταφύλη, ης, ἡ (*f.*), çekül; düzeç, tesviye aleti.

σταφυλή, ῆς, ἡ (*f.*), üzüm salkımı.

στάχυς, υος, ὁ (*m.*), başak; ürün; filiz, sürgün; döl, çocuk, torun.

στέαρ, στέατος, τό (*n.*), iç yağı.

στεγάζω, örtmek, kaplamak.

στεγανός, ή, όν (*adj.*), örtmeye yarayan, örten; hiçbir şeyin geçmesine izin vermeyen; kalın, sık.

στέγαρχος, ου, ὁ (*m.*), ev sahibi.

στέγασμα, ατος, τό (*n.*), barınak, sığınak.

στεγαστός, ή, όν (*adj.*), örtülü, örtülmüş.

στεγαστρίς, ίδος, ἡ (*adj.*), örten, kaplayan.

στέγαστρον, ου, τό (*n.*), örtü, perde; üstü örtülü araba.

στέγη, ης, ἡ (*f.*), çatı, dam; ev; oda; çadır; mezar.

στεγνός, ή, όν (*adj.*), örten; *pass.* örtülmüş, korunmuş || (*subst.*) τὸ στεγνόν, barınak; baraka, kulübe.

στέγος, εος-ους, τό (*n.*), çatı, dam; ev; mezar *urna*'sı.

στέγω (*imp.* ἔστεγον, *fut.* στέξω, *aor.* ἔστεξα; *pass. aor.* ἐστέχθην), örtmek, kaplamak; korumak, gizlemek, saklamak; kapsamak, içermek; dayanmak, katlanmak, tahammül etmek.

στείβω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), çamaşırı temizlemek için ayaklarıyla çiğnemek; (*gen.* ile) -i ayaklarıyla çiğnemek, ezmek, ezip geçmek; (yol için) gidip gelmek.

στεῖνος, εος-ους, τό (*n.*), dar, sıkışık yer; sıkıntı, endişe, kaygı.

στείνω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), daraltmak, sıkıştırmak; dar olmak, sı-

kışmak; (*gen.* veya *dat.* ile) - ile dolu olmak, - ile dolmak.

στειπτός, ή, όν (*adj.*), ezilmiş, çiğnenmiş.

στεῖρα, ας, *Ion.* στείρη, ης, ἡ (*f.*), (hayvanlar için) kısır.

στείχω (*imp.* ἔστειχον, *II. aor.* ἔστιχον), dizi halinde, sıra halinde ilerlemek; ilerlemek, yürümek, uzaklaşmak.

στέλλω (*fut.* στελῶ, *aor.* ἔστειλα, *pf.* ἔσταλκα, *pl. pf.* ἐστάλκειν; *pass. II. aor.* ἐστάλην, *pf.* ἔσταλμαι, *pl. pf.* ἐστάλμην), hazırlamak, donatmak; (geminin) donanım ve tayfasını sağlamak; savaş için silahlandırmak; giydirmek; getirmek, götürmek; gitmeye hazırlanmak, bir yolculuğa hazırlanmak, gitmek, gelmek; çağırmak, getirtmek; giyinmek.

στελῶ: στέλλω *fut.*

στέμμα, ατος, τό (*n.*), şerit; çelenk; yalvarıcıların bir değneğin çevresine sardıkları defne çelengi; Roma'da ataların çelenklerle süslenmiş tasvirleri; bir ailenin soyağacı, soykütüğü.

στέναγμα, ατος, τό ve στεναγμός, οῦ, ὁ (*m.*), inleme, inilti; sızlanma, yakınma, şikâyet.

στενάζω (*imp.* ἐστέναζον, *fut.* στενάξω, *aor.* ἐστέναξα; *pass. pf.* ἐστέναγμαι), yakınmak, şikâyet etmek; (*acc.* ile) - için ağlamak, üzülmek.

στενακτός, ή, όν (*adj.*), acınacak, acıklı, çok kötü, içler acısı, yürekler acısı, hazin.

στεναχίζω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), inlemek, sızlanmak, şikâyet etmek; -e üzülmek, acımak.

στενάχω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.*), inlemek, sızlanmak, yakınmak, şikâyet etmek || *med.* (yalnızca *imp. 3. pers. plur.* στενάχοντο), ağlayıp sızlamak, yakınmak, şikâyet etmek.

στενή, ῆς, ἡ (*f.*) → στενός.

στενόπορος, ος, ον (*adj.*), dar geçitli || (*subst.*) τὸ στενόπορον, τὰ στενόπορα, dar geçit, boğaz.

στενός, ή, όν (*adj.*), dar, sıkışık || (*subst.*) τὸ στενόν, τὰ στενά, dar geçit, boğaz; (deniz için) boğaz || (*subst.*) ἡ στενή, dil (sularla çevrili ince uzun kara şeridi); önemsiz, söz etmeye değmez; (üslûp için) kuru, fakir, zayıf || *comp.* στενότερος, *Ion.* στεινότερος.

στένος, εος-ους, τό (*n.*), endişe, kaygı, tasa, sıkıntı, üzüntü.

στενότης, ητος, ἡ (*f.*), darlık, sıkışıklık.

στενοχωρέω-ῶ, sıkmak, sıkılaştırmak; daraltmak || *pass.* rahatsız etmek, rahatını kaçırmak, tedirgin etmek, eziyet etmek, sıkıntı vermek.

στενοχωρία, ας, ἡ (*f.*), dar, sıkışık yer; kısa süre; endişe, kaygı, sıkıntı, üzüntü.

στένω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), (şiirde) inlemek, ağlayıp sızlamak, yanıp yakılmak, şikâyet etmek; (deniz için) boğuk bir ses çıkarmak.

στενωπός, ός, όν (*adj.*), dar, sıkışık || (*subst.*) ἡ στενωπός, dar geçit, dar sokak; (deniz için) boğaz.

στέργω (*imp.* ἔστεργον, *fut.* στέρξω, *aor.* ἔστερξα, *II. pf.* ἔστοργα; *pass. aor.* ἐστέρχθην, *pf.* ἔστεργμαι), sevmek; çok sevmek, yürekten sevmek; - ile yetinmek, -e boyun eğmek, katlanmak; -i kabul etmek; arzu etmek, istemek, dilemek.

στερεός, ά, όν (*adj.*), katı, sert; sağlam, dayanıklı; dikkafalı, inatçı, ayak direyen.

στερεότης, ητος, ἡ (*f.*), sağlamlık, dayanıklılık; sertlik, katılık.

στερεόφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), sert, katı karakterli; inatçı, bildiğinden şaşmayan.

στερεόω-εῶ, güçlendirmek, gücünü artırmak, güçlü hale getirmek, kuvvetlendirmek || *pass.* güçlü olmak, kuvvetli olmak.

στερέω-ῶ (*fut.* στερήσω, *aor.* ἐστέρησα, *pf.* ἐστέρηκα; *pass. fut.* στερηθήσομαι, *II. fut.* στερήσομαι, *aor.* ἐστερήθην, *pf.* ἐστέρημαι, *pl. pf.* ἐστερήμην), elinden almak, mahrum etmek, yoksun bırakmak || *pass.* -den yoksun, mahrum olmak; güçlü olmak, kuvvetli olmak.

στερεῶς (*adv.*), sağlam bir biçimde; adamakıllı, iyice; sertçe; kesin olarak, kesinlikle, mutlaka.

στέρησις, εως, ἡ (*f.*), yoksunluk, mahrumiyet; olumsuzluk.

στερητικός, ή, όν (*adj.*), olumsuzluk anlatan, olumsuz; yoksunluk bildiren; yoksun bırakan.

στερίσκω (yalnızca *praes.*), yoksun bırakmak, mahrum bırakmak || *pass.* (*gen.* ile) -den yoksun, mahrum olmak; -i olmamak.

στέριφος, η, ον (*adj.*), katı, sert, sağlam, dayanıklı; (kadın için) kısır, çocuğu olmayan.

στερκτικός, ή, όν (*adj.*), sevgi dolu, sevecen, şefkatli, müşfik.

στερκτός, ή, όν (*adj.*), sevilmeye değer, sevilmeye lâyık.

στερνοκοπέομαι-οῦμαι, yas işareti olarak göğsüne vurmak, göğsünü yumruklamak.

στέρνον, ου, τό (*n.*), göğüs, sine; kalp, yürek.

στερνοτυπία, ας, ἡ (*f.*), göğsüne vurma.

στερνοῦχος, ος, ον (*adj.*), geniş göğüslü, sinesi geniş.

στέρομαι (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *fut.*), (*gen.* ile) -den yoksun, mahrum olmak.

στεροπή, ῆς, ἡ (*f.*), şimşek; parlak ışık, parlaklık.

στέροψ, οπος, ὁ, ἡ (*adj.*), şimşek gibi parlak.

στερρός, ά veya ός, όν (*adj.*), katı, sert, eğilmez, bükülmez; sağlam, dayanıklı.

στερρότης, ητος, ἡ (*f.*), katılık, sertlik; sağlamlık, dayanıklılık.

στερρῶς (*adv.*), sağlam bir biçimde; azimle; adamakıllı, iyice, çok, gereğinden fazla.

στεῦμαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), ayakta durmak; ileri sürmek, iddia etmek.

στέφανη, ης, ἡ (*f.*), başı saran her çeşit şey: zırh başlığı; taç, çelenk, saç bandı.

στεφανηπλοκέω-ῶ, taç veya çelenk örmek.

στεφανηπλόκος, ος, ον (*adj.*), taç veya çelenk ören.

στεφανηφορία, ας, ἡ (*f.*), taç veya çelenk taşıma hakkı.

στεφανηφόρος, ος, ον (*adj.*), taç veya çelenk taşıyan.

στέφανος, ου, ὁ (*m.*), yaprak, çiçek veya metalden yapılmış taç, çelenk; ödül.

στεφανόω-ῶ, taç veya çelenk takmak; taçlandırmak.

στεφανώδης, ης, ες (*adj.*), taç veya çelenk biçiminde.

στεφάνωμα, ατος, τό (*n.*), çevre, dolay; sur, kale duvarı; taç veya çelenk; ödül, karşılık.

στεφάνωσις, εως, ἡ (*f.*), taç giyme, taç giydirme, taçlandırma; ödüllendirme, ödüllendirilme.

στεφανωτρίς, ιδος, ἡ (*adj.*), taç veya çelenk yapmaya uygun.

στέφος, εος-ους, τό (*n.*), taç, çelenk, girland; *libasyon*, yani tanrılar onuruna yere çeşitli sıvılar (şarap, süt, yağ) dökme.

στέφω (*imp.* ἔστεφον, *fut.* στέψω, *aor.* ἔστεψα; *pass. fut.* στεφθήσομαι, *aor.* ἐστέφθην, *pf.* ἔστεμμαι), çevresine dökmek, yaymak; kuşatmak, çevirmek, sarmak, üstünü örtmek, kaplamak; birine taç veya çelenk takmak, ödüllendirmek || *med.* ödüllendirmek.

στῆθος, εος-ους, τό (*n.*), göğüs; kalp, ruh.

στήλη, ης, ἡ (*f.*), sütun, direk, dikili taş; mezar steli.

στηλιτεύω, bir sütun üzerine yazmak; duyurmak, bildirmek, ilan etmek.

στήριγμα, ατος, τό (*n.*), destek, dayanak.

στηριγμός, οῦ, ὁ (*m.*), değişmezlik, sabitlik; sertlik, katılık; sağlamlık, dayanıklılık.

στῆριγξ, ιγγος, ἡ (*f.*), destek, dayanak.

στηρίζω (*imp.* ἐστήριζον, *fut.* στηρίξω, *aor.* ἐστήριξα; *pass. fut.* στηριχθήσομαι, *aor.* ἐστηρίχθην, *pf.* ἐστήριγμαι, *pl. pf.* ἐστηρίγμην), dayamak, tutturmak, çakmak, tespit etmek, saptamak; batırmak, sokmak; dayanmak, sabit olarak durmak; bir düşüncede ısrar etmek || *med.* (*fut.* στηρίξομαι, *aor.* ἐστηριξάμην) batmak, gömülmek; durmak, hareketsiz kalmak; dayanmak.

στήσω: ἵστημι *fut.*

στιβαρός, ά, όν (*adj.*), ezilmiş, sıkılmış, sıkışık, sıkı, yoğun; katı, sert, acımasız.

στιβαρῶς (*adv.*), şiddetle, iyice, adamakıllı; ciddiyetle.

στιβάς, άδος, ἡ (*f.*), ot veya samandan yapılmış döşek.

στιβεύω, izinden gitmek; dikkatle araştırmak, incelemek, tetkik etmek.

στιβέω-ῶ (yalnızca *pass. pf. 3. pers. sing.* ἐστίβηται) → στιβεύω.

στιβία, *Ion.* στιβίη, ης, ἡ (*f.*), işlek yol.

στίβος, ου, ὁ (*m.*), işlek yol.

στίγμα, ατος, τό (*n.*), böcek sokması; (ten üzerine yapılan) dövme.

στιγμιαῖος, α, ον (*adj.*), nokta kadar küçük; bir an süren, bir anlık.

στίζω (*imp.* ἔστιζον, *fut.* στίξω, *aor.* ἔστιξα; *pass. aor.* ἐστίχθην, *pf.* ἔστιγμαι), sokmak, iğnelemek; dövme yapmak, damga basmak, damgalamak; kızgın demirle damgalamak.

στικτός, ή, όν (*adj.*), puanlı, benekli, alacalı.

στίλβη, ης, ἡ (*f.*), lamba.

στιλβηδών, όνος, ἡ (*f.*), parlaklık, pırıltı, ışıltı.

στιλβός, ή, όν (*adj.*), parlak, parıltılı, ışıklı.

στιλβότης, ητος, ἡ (*f.*), parıltı, parlaklık.

στίλβω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.* ἔστιλψα), parlamak, ışıldamak, ışıl ışıl olmak.

στίλη, ης, ἡ (*f.*), su damlası.

στιλπνός, ή, όν (*adj.*), parlak, parıltılı, ışıklı.

στιλπνότης, ητος, ἡ (*f.*), parıltı, parlaklık.

στίξ, στιχός, ἡ (*f.*), sıra, dizi, (askerlikte) saf; κατὰ στίχας, ἐπὶ στίχας, sırayla, sıra halinde.

στιπτός, ή, όν (*adj.*), ezilmiş, sıkıştırılmış, sıkışık; yoğun, kesif.

στῖφος, εος-ους, τό (*n.*), (insan, gemi) topluluk, yığın; bir araya yığılmış askeri birlik, bölük.

στιφρός, ά, όν (*adj.*), ezilmiş, sıkıştırılmış, sıkışık; yoğun, kesif; güçlü, kuvvetli, sağlam.

στιχάω-ῶ, *med.* (yalnızca *imp.*), dizili olmak, dizilmek, sıralanmak; ilerletmek; (askerler veya gemiler için) sıra halinde ilerlemek.

στίχος, ου, ὁ (*m.*), sıra, dizi; (askerlikte) saf; (şiirde) dize, mısra.

στοά, ᾶς, ἡ (*f.*), *stoa*, sütunlu galeri (Lat. *porticus*).

στοιβάζω, yığmak, üst üste koymak, bir araya toplamak.

στοιχεῖον, ου, τό (*n.*), sıra, dizi halinde olan şey; yazı, harf karakteri; (felsefede) evrenin elemanları, unsurları.

στοιχειόω-ῶ, unsur olarak saptamak, unsur olarak belirtmek, unsur olarak kabul etmek.

στοιχειώδης, ης, ες (*adj.*), basit, kolay; temel bilgiler veren.

στοιχέω-ῶ, sıra halinde dizilmek, bir sıra oluşturmak; sıra halinde yürümek; (*dat.* ile) aynı sırada yürümek, izlemek, peşinden gitmek; kendini -e uydurmak, kendini -e göre ayarlamak.

στοιχηγορέω-ῶ, sırayla, düzenli bir şekilde anlatmak.

στοιχίζω, sıralamak, dizmek; düzenlemek, düzene koymak.

στοῖχος, ου, ὁ (*m.*), sıra, dizi; savaş düzeni, saf.

στολή, ῆς, ἡ (*f.*), giysi, elbise, kıyafet; (ordu için) silahlanma.

στολίζω, yola çıkacak hale getirmek, silahlandırmak; (*gen.* ile) - ile donatmak; giydirmek.

στολίς, ίδος, ἡ (*f.*), giysi, elbise, kıyafet; bir giysinin kıvrımı, pli.

στόλισμα, ατος, τό (*n.*), donanım, donatım; gereç, malzeme.

στολμός, οῦ, ὁ (*m.*), giysilerle, çelenklerle vs donatma; donanım; giydirme, giyim.

στόλος, ου, ὁ (*m.*), savaşa hazırlanma, savaş hazırlıkları yapma; yolculuk, sefer; ordu, donanma, askeri birlik.

στόμα, ατος, τό (*n.*), ağız; (askerlikte) cephe; bir ırmağın ağzı.

στόμαργος, ος, ον (*adj.*), geveze, çok konuşan, lafazan.

στομαχικός, ή, όν (*adj.*), ağızla ilgili, ağza ait.

στόμαχος, ου, ὁ (*m.*), bir organın ağzı, mide ağzı; mide.

στόμιον, ου, τό (*n.*), küçük ağız; mide ağzı.

στομόω-ῶ, ağzını kapamak, ağzına kilit vurmak, susmak, susturmak; başlatmak, açmak; bilemek, sivriltmek, keskinleştirmek.

στόμωμα, ατος, τό (*n.*), ırmak ağzı; (bir aletin) ağzı; (ordu için) cephe.

στόμωσις, εως, ἡ (*f.*), demire su vermek, ıslatmak.

στοναχέω-ῶ (yalnızca *praes.*, *fut.* στοναχήσω ve *aor.* ἐστονάχησα), inlemek, ağlayıp sızlamak, yakınmak, şikâyet etmek; (deniz için) gürlemek, uğuldamak.

στοναχή, ῆς, ἡ (*f.*), inilti, inleme; sızlanma, yakınma, şikâyet.

στονόεις, όεσσα, όεν (*adj.*), inleyen, sızlanan, yakınan; inleten, ağlatan, üzücü; uğursuz, meşum; ölümcül, öldürücü.

στόνος, ου, ὁ (*m.*), inleme, sızlanma, yakınma, şikâyet.

στορέννυμι (*fut.* -έσω, *Att. fut.* στορῶ, ἐστόρεσα; *pass. aor.* ἐστορέσθην, *pf.* ἐστόρεσμαι), yaymak, sermek, örtmek, kaplamak; yatıştırmak, sakinleştirmek; uzanmak, yayılmak.

στόρνυμι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), yaymak, sermek; örtmek, kaplamak.

στοχάζομαι (*imp.* ἐστοχαζόμην, *fut.* στοχάσομαι, *aor.* ἐστοχασάμην ve ἐστοχάσθην, *pf.* ἐστόχασμαι), hesaplamak, tahminde bulunmak, tahmin etmek, kestirmek.

στοχασμός, οῦ, ὁ (*m.*), varsayım, tahmin; kehanet; araştırma.

στοχαστής, οῦ, ὁ (*m.*), önceden tahmin eden kimse, yani bilici, kâhin.

στοχαστικός, ή, όν (*adj.*), iyi gözleyen; öngörülü, tahminde bulunmakta usta, iyi tahmin eden.

στοχαστικῶς (*adv.*), görünüşe dayanarak, görünüşe göre; tahmini olarak, tahminen.

στόχος, ου, ὁ (*m.*), amaç, gaye, hedef; tahmin, önceden kestirme.

στραβός, ή, όν (*adj.*), çarpık, eğri; (göz için) şaşı.

στράβων, ωνος, ὁ, şaşı; donuk, bulanık; karanlık.

Στράβων, ωνος, ὁ, Strabon, Amaseialı (Amasyalı) ünlü coğrafyacı.

στραγγάλη, ης, ἡ (*f.*), boğma, boğazlama, boğazlayarak öldürme; endişe, kaygı.

στραγγαλάω-ῶ, στραγγαλίζω, sıkmak, boğmak, boğazlamak.

στραγγαλιάω-ῶ, kurnazlığa, gizli kapaklı yollara başvurmak.

στραγγαλίς, ίδος, ἡ (*f.*), bağ, kordon.

στράγγευμα, ατος, τό (*n.*), tereddüt, duraksama, kararsızlık; ağırlık, yavaşlık.

στραγγεύομαι, bir yandan başka yana dönmek; uzunlamasına çekmek; -ile oyalanmak, meşgul olmak, vakit geçirmek.

στραγγῶς (*adv.*), güçlükle, zorla.

στράγξ, αγγός, ἡ (*f.*), damla; κατὰ στράγγα, damla damla.

στράπτω, şimşeklerle aydınlatmak, şimşekler göndermek.

στρατάρχης, ου, ὁ (*m.*), ordu şefi, komutan, kumandan.

στρατάω-ῶ, kamp kurdurmak, konaklatmak, yerleştirmek.

στρατεία, ας, ἡ (*f.*), askeri sefer; askerlik, askeri disiplin; askeri görevler, memuriyetler, özellikle kumandanlık.

στράτευμα, ατος τό (*n.*), askeri sefer; sefer halindeki birlikler, ordu.

στρατεύσιμος, ος, ον (*adj.*), askerlikle ilgili, askerliğe ait, askeri.

στρατεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ἐστράτευσα, *pf.* ἐστράτευκα; *pass. pf.* ἐστράτευμαι), sefere çıkmak, sefer düzenlemek, sefer yapmak; askerlik yapmak, askerlik görevini yapmak.

στρατηγέω-ῶ, bir orduya komuta etmek, komutanlık yapmak, kumandan olmak; bir savaş hilesine başvurmak, savaş hilesi yapmak.

στρατήγημα, ατος, τό (*n.*), savaş manevrası, savaş hilesi; kurnazlık, hile.

στρατηγία, ας, ἡ (*f.*), komutanlık, kumandanlık.

στρατηγιάω-ῶ, komutanlık görevini arzu etmek, istemek; bir seferi yönetmek.

στρατηγικός, ή, όν (*adj.*), komutan+, komutanla ilgili, komutana ait; komuta etmekte becerikli.

στρατηγικῶς (*adv.*), iyi bir komutan olarak.

στρατήγιον, ου, τό (*n.*), komutan çadırı; Atina'da komutanların toplantılarını yaptıkları yer.

στρατηγίς, ίδος, ἡ (*adj.*) komutan+, komutanla ilgili, komutana ait.

στρατήγος, οῦ, ὁ (*m.*), komutan, kumandan.

στρατηλασία, ας, ἡ (*f.*), askeri sefer, savaş; ordu.

στρατηλατέω-ῶ, ordu kumandanı olmak; bir seferi yönetmek.

στρατηλάτης, ου, ὁ (*m.*), komutan, kumandan.

στρατία, ᾶς, ἡ (*f.*), askeri birlik, ordu; askeri sefer.

στρατίαρχος, ου, ὁ (*m.*), komutan, kumandan.

στράτιος, α, ον (*adj.*), orduya komuta eden, orduya kumanda eden (Zeus ve Athena'nın epiteti).

στρατιώτης, ου, ὁ (*m.*), asker, er, nefer.

στρατιωτικός, ή, όν (*adj.*), askerle ilgili, askere ait, askere özgü, askeri || (*subst.*) τὸ στρατιωτικόν, ordu; τὰ στρατιωτικά (*scil.* ἔργα) askerlik egzersizleri.

στρατιωτικῶς (*adv.*), asker olarak.

στρατιῶτις, ιδος, ἡ (*adj.*) askerle ilgili, askere ait, askeri.

στρατολογέω-ῶ, askere almak.

στρατολογία, ας, ἡ (*f.*), birliklerin toplanması.

στρατόμαντις, εως, ὁ (*m.*), ordu kâhini.

στρατοπεδάρχης, ου, ὁ (*m.*), ordu komutanı, ordu kumandanı.

στρατοπεδεία, ας, ἡ (*f.*), kamp kurma, konaklama.

στρατοπέδευσις, εως, ἡ (*f.*), kamp kurma, konaklama.

στρατοπεδεύω, *med.* στρατοπεδεύομαι, kamp kurmak, konaklamak.

στρατόπεδον, ου, τό (*n.*), kamp, ordugâh.

στρατός, οῦ, ὁ (*m.*), ordu; birlik.

στρατόομαι-οῦμαι *med.* seferde olmak; kamp kurmak, ordugâh kurmak, konaklamak.

στρέβλη, ης, ἡ (*f.*), yük kaldırmaya yarayan aygıt, sıkıştırmak için aygıt; işkence aleti.

στρεβλός, ή, όν (*adj.*), çarpık, çarpık çurpuk, eğri, eğri büğrü.

στρεβλόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐστρέβλωσα; *pass. aor.* ἐστρεβλώθην, *pf.* ἐστρέβλωμαι), eğmek, bükmek; işkence yapmak.

στρέβλωσις, εως, ἡ (*f.*), işkence.

στρέμμα, ατος, τό (*n.*), (kemik için) yerinden çıkma, çıkık.

στρεπτός, ή, όν (*adj.*), kıvrılmış, çevrilmiş, döndürülmüş; yuvarlaklaştırılmış; bükülmüş.

στρεπτοφόρος, ος, ον (*adj.*), kolye taşıyan, kolyeli.

στρεύγομαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), (Homeros'ta) halsiz düşmek, bitip tükenmek, erimek.

στρεφεδινέω-ῶ, çevirmek, döndürmek.

στρέφω (*fut.* στρέψω, *aor.* ἔστρεψα, *pf.* ἔστροφα; *pass. fut.* στρεφθήσομαι *II. fut.* στραφήσομαι, *aor.* ἐστρέφθην, *II. aor.* ἐστράφην, *pf.* ἔστραμμαι), çevirmek, döndürmek, tersine çevirmek; eğmek, bükmek; düşünmek, tasarlamak; dönmek, arkasını dönmek, sırtını dönmek || *med.* (*fut.* στρέψομαι, *aor.* ἐστρεψάμην), dönmek, geri gelmek; ayrılmak, uzaklaşmak; (*gen.* ile) özen göstermek, dikkat etmek; merak etmek, kaygılanmak, kaygı duymak, endişe duymak, endişelenmek.

στροβέω-ῶ (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐστρόβησα; *pass. pf.* ἐστρόβημαι), topaç gibi döndürmek, çevirmek, yuvarlamak.

στροβητός, ή, όν (*adj.*), dönerek sürüklenen.

στρόβιλος, ου, ὁ (*m.*), topaç; kasırga, burgaç.

στροβιλόω-ῶ, döndürmek, çevirmek.

στρόβος, ου, ὁ (*m.*), fır fır dönme; kasırga, burgaç, girdap; kemer, kuşak.

στρογγυλαίνω (yalnızca *praes.*), yuvarlaklaştırmak; döndürmek.

στρογγύλλω, çevirmek, döndürmek.

στρογγυλοειδής, ής, ές (*adj.*), daire biçiminde, yuvarlak biçimli, yuvarlak.

στρογγύλος, η, ον (*adj.*), yuvarlak, yuvarlaklaştırılmış; bodur.

στρογγυλόω-ῶ, yuvarlaklaştırmak, yuvarlak hale getirmek || *pass.* yuvarlak olmak.

στρογγύλως (*adv.*), açık, belirgin bir şekilde, bariz bir şekilde; kesinlikle, kesin olarak, kesin bir biçimde, mutlaka.

στρομβόω-ῶ, döndürmek, çevirmek.

στρόμβος, ου, ὁ (*m.*), topaç; kasırga; burgaç, girdap.

στρουθίζω, bir serçe gibi bağırmak.

στρουθός, οῦ *Att.* στροῦθος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), serçe; (*f.*) deve kuşu; στρ. κατοικάς, kümes hayvanı, tavuk, horoz.

στροφαῖος, α, ον (*adj.*), kapıların koruyucusu (Hermes'in epiteti).

στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ (*f.*), kasırga, hortum; girdap, burgaç.

στροφαλίζω, (*aor.* ἐστροφάλιξα), döndürmek, çevirmek.

στροφάς, άδος, ὁ, ἡ (*adj.*), dönerek hareket eden; dönen, yuvarlanan; yuvarlak.

στροφή, ῆς, ἡ (*f.*), çevirme, döndürme; koronun sahnede soldan sağa yaptığı hareket ve yer değiştirirken söylediği şarkı; kurnazlık; düzen, hile, dolap.

στρόφιγξ, ιγγος, ὁ (*m.*), eksen, mil; omurga.

στρόφος, ου, ὁ (*m.*), kordon veya bağcık.

στρῶμα, ατος, τό (*n.*), yayılan, örtülen şey; halı, örtü, şilte, döşek.

στρωμνή, ῆς, ἡ (*f.*), yatak, şilte, döşek.

στρώννυμι (*fut.* στρώσω, *aor.* ἔστρωσα, *pf.* ἔστρωκα, *pl. pf.* ἐστρώκειν; *pass. fut.* στρωθήσομαι, *aor.* ἐστρώθην, *pf.* ἔστρωμαι, *pl. pf.* ἐστρώμην), yaymak, sermek, örtmek.

στρώτης, ου, ὁ (*m.*), yatak veya masa örtüsü.

στρωτός, ή, όν (*adj.*), yayılmış, serilmiş; halı veya kumaşla kaplanmış, örtülmüş.

στρωφάω-ῶ, döndürmek, çevirmek; dönmek.

στυγάνωρ, ορος, ὁ (*adj.*), erkeklerden nefret eden (Amazonların epiteti).

στυγερός, ά, όν (*adj.*), iğrenç, tiksindirici, tiksinti verici, korkutucu, korkunç, ürkütücü.

στυγερῶς (*adv.*), iğrenç bir şekilde; aşırı derecede, çok.

στυγέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐστύγησα ve ἔστυξα, *II. aor.* ἔστυγον, *pf.* ἐστύγηκα; *pass. fut.* στυγηθήσομαι, *aor.* ἐστυγήθην, *pf.* ἔστυγμαι), nefret etmek, tiksinmek, iğrenmek; korkmak, ürkmek; çekinmek.

στυγητός, ή, όν (*adj.*), iğrenç, tiksindirici, tiksinti verici, nefret uyandırıcı.

στυγνός, ή, όν (*adj.*), nefret uyandırıcı, nefret uyandıran, menfur; korkunç; üzücü; soğuk ve karanlık; (*dat.* ile) -den nefret eden, -e düşman; στυγνόν (*adv.*), üzüntülü bir şekilde, üzülerek.

στυγνότης, ητος, ἡ (*f.*), acı, üzüntü, keder; iç karartıcı görünüm.

στύγος, εος-ους, τό (*n.*), acı, üzüntü, keder.

στυλίς, ίδος, ἡ (*f.*), küçük sütun, direk.

στύλος, ου, ὁ (*m.*), sütun, direk; destek, dayanak.

στύξ, στυγός, ἡ (*f.*), dondurucu soğuk, ayaz; korkutucu nesne; korkunçluk; iğrençlik.

Στύξ, Στυγός, ἡ (*f.*), Styks, Hades'teki ırmak.

στύραξ, ακος, ὁ (*m.*), bir mızrağın ucu; mızrak.

στυφελίζω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.* ἐστυφέλιξα; *pass. praes.* ve *imp.*), şiddetle vurmak, devirmek, yere yıkmak, altüst etmek; sert davranmak; kovmak.

στυφελός, ἡ veya ός, όν ve στυφλός, ός, όν (*adj.*), sert, katı; çok sert, acımasız, merhametsiz, zalim.

στυφός, ή, όν (*adj.*), acı, kekremsi; yakıcı.

στυφότης, ητος, ἡ (*f.*), yoğun olma, yoğunluk; koyuluk.

στύω (*fut.* στύσω, *aor.* ἔστυσα), sıkıştırmak; kıvırmak, bükmek.

Στωϊκός, ή, όν (*adj.*), Stoa+, Stoa Okulu ile ilgili, Stoik; Stoa Okulu'na mensup, Stoacı filozof.

στωμυλία, ας, ἡ (*f.*), gevezelik, boşboğazlık, zevzeklik.

στωμύλος, ος veya η, ον (*adj.*), gevezelik eden, çok konuşan, lâfazan boşboğaz, çenesi düşük.

σύ, *gen.* σοῦ, *dat.* σοί, *acc.* σέ, (*pron.*), sen.

συβώτης, ου, ὁ (*m.*), domuz çobanı.

συγγάμος, ος, ον (*adj.*), evlilikle birleşmiş; eş.

συγγένεια, *Eski Att.* ξυγγένεια, ας, ἡ (*f.*), akraba, hısım; aile; sınıf; tür, cins.

συγγενής, *Eski Att.* ξυγγενής, ής, ές (*adj.*), doğuştan gelen; aynı soydan, aynı aileden gelen, akraba.

συγγενικός, ή, όν (*adj.*), doğuştan gelen; akraba+, akrabalarla ilgili, akrabalara ait.

συγγενίς, ίδος, ἡ (*f.*), akrabalık, hısımlık.

συγγέρων, οντος, ὁ (*m.*), yaşlılık arkadaşı.

συγγέωργος, ου, ὁ (*m.*), bir başkasıyla beraber tarlada çalışan.

συγγηράσκω, birlikte yaşlanmak, birlikte ihtiyarlamak, birlikte kocamak.

συγγίγνομαι, *Eski Att.* ξυγγίγνομαι (*fut.* συγγενήσομαι, *II. aor.* συνεγενόμην), birlikte doğmak, birlikte bulunmak; (*dat.*) biriyle ilişkisi olmak, birine sık sık gidip gelmek; birlikte yaşamak, ömrünü birlikte geçirmek; birinin yardımına gelmek, birine yardım etmek.

συγγιγνώσκω (*fut.* συγγνώσομαι, *II. aor.* συνέγνων), (*dat.* ile) biriyle aynı düşüncede, aynı kanıda olmak; rıza göstermek, benimsemek, kabul etmek; affetmek, bağışlamak || *med.* aynı düşüncede olmak, uzlaşmak, uyuşmak; bilincinde olmak.

σύγγνοια, *Eski Att.* ξύγγνοια, ας, ἡ (*f.*), izin, müsaade.

συγγνώμη, *Eski Att.* ξυγγνώμη, ης, ἡ (*f.*), bağışlama, af.

συγγνωμονικός, ή, όν (*adj.*), bağışlayan, bağışlayıcı, hoşgören; bağışlanabilir, affedilebilir, hoş görülebilir, müsamaha edilebilir.

συγγνωμοσύνη, ης, ἡ (*f.*), bağışlama, bağışlayıcılık, affetme, hoş görme.

συγγνώμων, *Eski Att.* ξυγγνώμων, ων, ον (*adj.*), aynı fikirde olan; affeden, bağışlayıcı; (*pass.*) bağışlanabilir.

συγγνωστός, ός, όν (*adj.*), bağışlanabilir, affedilebilir, hoş görülebilir.

σύγγονος, ος, ον (*adj.*), aynı soydan, aynı kandan gelme; akraba, hısım; kardeş; doğuştan olan.

σύγγραμμα, ατος, τό (*n.*), eser, yapıt, özellikle düzyazı halinde yapıt.

συγγραφεύς, *Eski Att.* ξυγγραφεύς, έως, ὁ (*m.*), yazar, özellikle düzyazı (nesir) yazarı; tarihçi.

συγγραφή, *Eski Att.* ξυγγραφή, ῆς, ἡ (*f.*), tasvir, betim; özellikle düzyazı (nesir) halinde yazılmış kompozisyon; eser, yapıt, özellikle tarih yapıtı; kontrat, sözleşme.

συγγραφικός, ή, όν (*adj.*), bir yapıtın (özellikle düzyazı) redaksiyonuyla ilgili.

συγγραφικῶς (*adv.*), bir sözleşme gibi kesin ifadelerle.

συγγράφω, *Eski Att.* ξυγγράφω (*fut.* συγγράψω, *aor.* συνέγραψα), betimlemek, tasvir etmek, yazmak, kaleme almak || *med.* yazmak, kaleme almak; yazılı bir sözleşme yapmak, yazıyla taahhüt etmek, yazıyla söz vermek.

συγγυμνάζω, birlikte egzersiz, idman yapmak.

συγγυμνασία, ας, ἡ (*f.*), (birlikte) beden eğitimi yapma, egzersiz yapma, idman yapma.

συγγυμναστής, οῦ, ὁ (*m.*), beden eğitimi arkadaşı, egzersiz arkadaşı, birlikte idman yapılan kimse.

συγκαθαιρέω-ῶ (*fut.* -καθαιρήσω, *II. aor.* -καθεῖλον), birlikte yıkmak, yenmek, yere devirmek; yıkmak, tahrip etmek, yok etmek.

συγκαθαρμόζω, bir ölüyü birlikte gömmek, defnetmek.

συγκαθέζομαι (*fut.* -εδοῦμαι), birlikte bulunmak, birlikte yer almak.

συγκαθέλκω, *Eski Att.* ξυγκαθέλκω (*aor.* -είλκυσα), birlikte sürüklemek, çekmek, alıp götürmek.

συγκαθεύδω, birlikte uyumak.

συγκάθημαι (yalnızca *praes.*), birlikte oturmak, yanında oturmak, birlikte bulunmak.

συγκαθιερόω-ῶ, birlikte adamak, aynı zamanda adamak.

συγκαθίζω (*fut.* -ιζήσω, *aor.* συνεκάθισα), birlikte bulunmak, birlikte yer almak.

συγκαθίημι (*fut.* συγκαθήσω), düşmesine izin vermek.

συγκαθίστημι (*fut.* συγκαταστήσω), doğrulamak, onaylamak, tasdik etmek; sağlamlaştırmak, pekiştirmek, güçlendirmek; birlikte yatıştırmak, sakinleştirmek.

συγκαθοσιόω-ῶ, birlikte adamak, vakfetmek.

συγκαίω, *Att.* συγκάω, *Eski Att.* ξυγκάω (*fut.* συγκαύσω), bütünüyle yakmak, ateşe vermek.

συγκαλέω-ῶ (*fut.* -έσω, *Att. fut.* -ῶ, *aor.* συνεκάλεσα), davet etmek, çağırmak || *med.* kendi yanına çağırmak, kendisi için çağırmak.

συγκαλινδέομαι-οῦμαι, birlikte yuvarlanmak.

συγκαλύπτω, tamamen örtmek, kaplamak || *med.* bürünmek.

συγκάμνω (*fut.* -καμοῦμαι, *II. aor.* συνέκαμον), birlikte çalışmak, çaba göstermek; yardım etmek.

συγκαταβαίνω (*II. aor.* συγκατέβην), birlikte inmek; yardım etmek için inmek.

συγκαταβάλλω, birlikte harcamak, sarfetmek.

συγκαταβιόω-ῶ, yaşamını birlikte geçirmek.

συγκαταγηράσκω, birlikte yaşlanmak, ihtiyarlamak.

συγκαταδιώκω, *Eski Att.* ξυγκαταδιώκω, birlikte izlemek, aynı zamanda izlemek; birlikte takip etmek, peşinden gitmek, peşine düşmek.

συγκαταδουλόω-ῶ, birlikte köleleştirmek, boyunduruğu altına almak.

συγκαταδύνω (yalnızca *praes.*) ve συγκαταδύομαι (*fut.* -δύσομαι, *II. aor.* συγκατέδυν), birlikte dalmak; kaybolmak, yok olmak.

συγκαταζάω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.*), yaşamını, ömrünü birlikte geçirmek; birlikte yaşamak.

συγκαταθάπτω, birlikte veya aynı zamanda gömmek, defnetmek.

συγκατάθεσις, εως, ἡ (*f.*), onaylama, tasdik etme, benimseme, kabul etme, rıza gösterme; baş eğme, boyun eğme, rıza gösterme.

συγκαταθέω, birlikte veya aynı zamanda koşu yapmak, koşmak.

συγκαταίθω (yalnızca *praes.*), birlikte yakmak.

συγκαταινέω-ῶ, onaylamak, tasdik etmek; benimsemek, rıza göstermek, kabul etmek.

συγκάταινος, ος, ον (*adj.*), onaylayan, tasdik eden; razı olan, kabul eden.

συγκατακαίω, *Att.* -κάω, birlikte yakmak, tutuşturmak.

συγκατακάω → συγκατακαίω.

συγκατάκειμαι, *Eski Att.* ξυγκατάκειμαι, yemek masasında birlikte bulunmak (uzanmak).

συγκατακλείω, birlikte kapatmak.

συγκατακλίνω, *Eski Att.* ξυγκατακλίνω, birlikte yatırmak.

συγκατακόπτω, tamamen tahrip etmek, yıkmak, yıkıntı haline getirmek, ortadan kaldırmak, yok etmek.

συγκατακοσμέω-ῶ, birlikte düzenlemek, örgütlemek, organize etmek, tanzim etmek.

συγκατακτάομαι-ῶμαι, (*dat.* ile) biriyle aynı zamanda edinmek, elde etmek.

συγκατακτείνω, *Eski Att.* ξυγκατακτείνω (*II. aor.* ξυγκατέκτανον, *part.* ξυγκατακτάς), birlikte öldürmek, katletmek.

συγκαταλαμβάνω, aynı zamanda ele geçirmek, sahip olmak; işgal etmek.

συγκαταλέγω, birlikte seçmek; (*dat.* ile) - boyunca yaymak, sermek.

συγκαταλείπω, *Eski Att.* ξυγκαταλείπω, aynı zamanda terk etmek, bırakmak.

συγκαταλύω, *Eski Att.* ξυγκαταλύω, bozmasına, mahvetmesine, yıkmasına yardımcı olmak.

συγκατανέμω, biriyle paylaşmak, bölüşmek.

συγκαταρρίπτω, birlikte yıkmak, birlikte devirmek.

συγκατασκεδάννυμι, aynı zamanda dökmek, yaymak, saçmak.

συγκατασκευάζω, birinin (*dat.*) bir şeyi (*acc.*) hazırlamasına yardım etmek.

συγκατασκηνόω-ῶ, aynı çadırda toplamak.

συγκατασπάω-ῶ, birlikte çekmek, sürüklemek; birlikte koparmak; aynı zamanda çekmek; aynı zamanda yutmak.

συγκαταστασιάζω, aynı zamanda kaldırmak.

συγκατασχηματίζω, aynı şekli, aynı biçimi vermek.

συγκατατάσσω, *Att.* -τάττω, birlikte düzenlemek, yerleştirmek, tanzim etmek.

συγκατατήκομαι (yalnızca *praes.*), birlikte tükenmek, bitmek.

συγκατατίθημι, *med.* συγκακατίθεμαι, rıza göstermek, kabul etmek, benimsemek.

συγκατατρώγω, birlikte yemek yemek.

συγκαταφλέγω (*pass. II. aor.* συγκατεφλέγην), birlikte yakmak.

συγκαταψηφίζω, *med.* aynı zamanda mahkûm etmek.

συγκατέδω (*fut.* -έδομαι, *pf.* -εδήδοκα), birlikte yemek, birlikte yutmak.

συγκάτειμι (*imp.* -κατῄειν), birlikte inmek.

συγκατεργάζομαι, (*dat.* ile) birine yardım etmek, özellikle bir ülkeyi ele geçirmesine yardım etmek.

συγκατεσθίω (*fut.* -κατέδομαι, *II. aor.* -κατέφαγον, *pf.* -κατεδήδοκα), birlikte yemek yemek.

συγκατευθύνω, aynı zamanda yönetmek.

συγκατεύχομαι, aynı zamanda dua etmek, yalvarmak.

συγκατηγορέω-ῶ, birlikte birini (*gen.*) bir şeyle (*dat.*) suçlamak, itham etmek.

συγκατοικέω-ῶ, (*dat.* ile) biriyle birlikte oturmak, ikamet etmek.

συγκατοικίζω, birlikte kurmak; koloni kurmasına yardım etmek.

συγκατορθόω-ῶ, birlikte iyi yönetmek.

συγκατορύσσω, *Att.* -ύττω, birlikte gömmek.

σύγκειμαι, *Eski Att.* ξύγκειμαι, birlikte bulunmak; (ἐξ ve *gen.* ile) -den oluşmak.

συγκελεύω, birlikte veya aynı zamanda emretmek, emir vermek, buyurmak, talimat vermek.

συγκεράννυμι, *Eski Att.* ξυγκεράννυμι (*fut.* -κεράσω, *Att.* -κερῶ; *pass. fut.* συγκραθήσομαι, *aor.* συνεκράσθην veya συνεκεράσθην, *pf.* συγκέκραμαι), - ile karıştırmak, karmak || *med.* (*aor.* συνεκερασάμην) kendisi için karıştırmak; (*dat.* ile) biriyle ilişki kurmak, dost olmak; (*dat.* ile) -e alışmak.

συγκεφαλαιόω-ῶ, özetlemek, kısaca anlatmak.

συγκηδεύω, birlikte gömmek.
συγκινδυνεύω, (*dat.* ile) birlikte bir tehlikeye maruz kalmak; silah arkadaşı olmak.
συγκινέω-ῶ, birlikte hareket ettirmek, kımıldatmak, oynatmak.
συγκλαίω, (*dat.* ile) biriyle birlikte ağlamak.
συγκλείω, *Eski Att.* ξυγκλείω (*aor.* συνέκλεισα, *pf.* συγκέκλεικα), birlikte kapatmak, sıkı sıkıya bağlamak; dört bir yandan çevirmek, kuşatmak, sarmak.
σύγκληρος, ος, ον (*adj.*), kurayla seçilen.
συγκληρόω-ῶ, kurayla seçmek, atamak, tayin etmek.
συγκλητικός, ή, όν (*adj.*), meclisle ilgili, meclise ait.
σύγκλητος, ος, ον (*adj.*), davetli, çağrılı; σύγ. ἐκκλησία, olağanüstü toplantı.
συγκλίνω, (*dat.* ile) biriyle birlikte yatırmak || *pass.* (*dat.* ile) biriyle birlikte yatmak.
συγκλίτης, ου, ὁ (*m.*), davetli, konuk, misafir.
συγκοιμάομαι-ῶμαι (*fut.* -ήσομαι, *pf.* συγκεκοίμημαι), birlikte yatmak.
σύγκοινος, ος, ον (*adj.*), herkes için ortak, müşterek.
συγκοινόω-ῶ, sağlam bir şekilde birleştirmek, tutturmak; bildirmek, duyurmak, haber vermek; iletmek, ulaştırmak.
σύγκοιτος, ος, ον (*adj.*), yatak arkadaşı; eş.
συγκολάζω, birlikte cezalandırmak; birine (*dat.*) başka birini (*acc.*) cezalandırması için yardım etmek; birini (*acc.*) bir şey için, -den dolayı (*dat.*) cezalandırmak; ceza vermek.
συγκολλάω-ῶ, birleştirmek, birbirine tutturmak.
συγκομιδή, ῆς, ἡ (*f.*), aynı yere toplama, yığma; (ürün) toplama, hasat.
συγκομίζω, *Eski Att.* ξυγκομίζω (*fut.* -ίσω, *Att. fut.* -ιῶ, *aor.* συνεκόμισα, *pass. pf.* συγκεκόμισμαι), birlikte toplamak, birlikte götürmek; (ürün) toplamak, devşirmek || *med.* kendi etrafında toplamak, kendisi için toplamak, kendisi için hasat yapmak.
συγκοπή, ῆς, ἡ (*f.*), düşme, düşüş.
συγκοσμέω-ῶ, birlikte düzenlemek; birlikte yönetmek, idare etmek.
σύγκρασις, *Eski Att.* ξύγκρασις, εως, ἡ (*f.*), karıştırma, karışım; birleşme, bileşim; bir insanın yapısı.
συγκρητισμός, οῦ, ὁ (*m.*), Giritlilerin birliği; iki rakibin üçüncüye karşı birleşmesi.
συγκρίνω, birleştirmek, bir araya getirmek; toplamak; yaklaştırmak; karşılaştırmak, kıyaslamak.
σύκρισις, εως, ἡ (*f.*), bir araya gelme, toplanma; yaklaşma, yakınlaşma; karşılaştırma, kıyaslama, mukayese.
συγκριτικός, ή, όν (*adj.*), karşılaştıran, kıyaslayan; karşılaştırmaya, kıyaslamaya yarayan.
συγκροτέω-ῶ, birbirine çarpmak, birbirine vurmak; oluşturmak; (tartışma için) yol açmak, doğurmak; - ile birleştirmek.

σύγκρουσις, εως, ἡ (*f.*), şok, çarpma, çarpışma; çatışma, kavga; düşmanlık.
συγκρούω, birbirine çarpmak, birbirine vurmak, tokuşturmak; çarpışmak, tokuşmak.
συγκρύπτω, tamamen gizlemek, saklamak; saklamasına yardım etmek.
συγκτάομαι-ῶμαι, ortak olarak edinmek, kazanmak, elde etmek, ele geçirmek.
συγκτίζω (*pf.* συνέκτικα), birlikte kurmak; birlikte koloni kurmak.
συγκυκάω-ῶ, karıştırmak, allak bullak etmek, altüst etmek.
συγκύπτω (*aor.* συνέκυψα, *pf.* συγκέκυφα), ikiye katlanarak eğilmek; birlikte eğilmek, birbirine doğru eğilmek; komplo hazırlamak, düzen kurmak.
συγκυρέω-ῶ, birlikte bulunmak; tesadüfen, rastlantı sonucu karşılaşmak; rastlamak; -e erişmek, varmak; (*dat.* ile) -e bitişik olmak; (*impers.*) συνεκύρησε (*inf.* ile) -dığı olur, -dığı vakidir.
συγχειμάζω, *med.* kışın zorluklarına birlikte katlanmak, dayanmak.
συγχέω, birlikte dökmek, akıtmak; dağıtmak; karıştırmak, birbirine katmak, karmakarışık duruma getirmek; altüst etmek, yıkıntı haline getirmek; başarısızlığa uğratmak, boşa çıkarmak.
συγχορεύω, birlikte dans etmek; aynı koroda olmak.
συγχορηγέω-ῶ, birlikte *khoregos* olmak; (*dat.* ile) -in giderlerine katkıda bulunmak.
σύγχροος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), aynı renkte; aynı görünümde.
σύγχυσις, εως, ἡ (*f.*), karıştırma, karışım; yasaların, antlaşmaların ve yeminlerin bozulması, ihlâli; zihin karışıklığı, şaşkınlık.
συγχωρέω-ῶ (*fut.* συγχωρήσω, *aor.* συνεχώρησα), birlikte gelmek; yaklaşmak, aynı yerde toplanmak; aynı düşüncede olmak, uzlaşmak; kabul etmek, boyun etmek, rıza göstermek; geri çekilmek, gerilemek.
συγχώρημα, ατος, τό ve συγχώρησις, εως, ἡ (*f.*), ayrıcalık, ödün, taviz; onama, rıza.
συζάω-ῶ, *Eski Att.* ξυζάω-ῶ (*fut.* συζήσομαι), birlikte yaşamak, ömrünü birlikte geçirmek.
συζεύγνυμι, *Eski Att.* ξυζεύγνυμι (*fut.* -ζεύξω, *aor.* συνέζευξα; *pass. II. aor.* συνεζύγην, *pf.* συνέζευγμαι), birlikte boyunduruk altında yaşamak, birbirine bağlı olmak; evlilik bağıyla birleştirmek, evlendirmek.
συζητέω-ῶ, birlikte araştırma yapmak, araştırmak; görüşmek, tartışmak, fikir alışverişinde bulunmak, müzakere etmek.
συζυγέω-ῶ, *Att.* ξυζυγέω, aynı boyunduruğa koşulmuş olmak.
συζυγία, ας, ἡ (*f.*), birleştirme, birleşme, birlik; çift.
συζύγιος, α, ον (*adj.*), birleştirilmiş, birleşmiş; birleşmelere nezaret eden (Hera'nın epiteti).
σύζυγος, ος, ον (*adj.*), aynı boyunduruk altında birleşmiş; evlilikle bir-

leşmiş, çift; kan bağıyla bağlı; akraba; benzer.

συκέα, ας, kayn. şekli **συκῆ, ῆς, ἡ** (*f.*), incir ağacı veya meyvesi.

σύκινος, η, ον (*adj.*), incirle ilgili; (kişiler için) incir ağacı gibi yumuşak; (nesneler için) hiçbir işe yaramayan, yararsız, faydasız; incir ağacından yapılmış; incirle hazırlanmış.

σῦκον, ου, τό (*n.*), incir.

συκοφαντέω-ῶ, iftira etmek, karalamak, kara çalmak, asılsız olarak suçlamak; dolap çevirmek, hile yapmak.

συκοφάντημα, ατος, τό (*n.*), iftira, karalama, kara çalma.

συκοφάντης, ου, ὁ (*m.*), ihbarcı, muhbir, iftiracı.

συκοφαντία, ας, ἡ (*f.*), iftira etme, karalama, kara çalma; haksız yere suçlama, itham; hile, dalavere, oyun, dolap, kaçakçılık.

συλάω-ῶ (*imp.* **ἐσύλων**, *fut.* **συλήσω**, *aor.* **ἐσύλησα**, *pf.* **σεσύληκα**, *pl. pf.* **ἐσεσυλήκειν**; *pass. fut.* **συληθήσομαι**, *aor.* **ἐσυλήθην**, *pf.* **σεσύλημαι**), çekmek, çıkarmak, çıkarıp almak; birinin elinden almak, alıp götürmek; yenilen bir düşmanın silahlarını elinden almak; soymak, soyup soğana çevirmek, çalmak, yağmalamak.

συλεύω (*imp.* **ἐσύλευον**), silahlarını elinden almak; çalmak, soymak, yağmalamak.

σύλη, ης, ἡ (*f.*), (özellikle bir tapınağı) soyma, yağmalama, yağma etme, talan.

συλλαβή, *Eski Att.* **ξυλλαβή, ῆς, ἡ** (*f.*), tasarlama; anlama, kavrama; gebelik; hece.

συλλαβίζω, hecelemek; bir sözcüğün içindeki harfleri tek tek söylemek.

συλλαγχάνω (*fut.* **-λήξομαι**, *II. aor.* **συνέλαχον**), kurada birlikte elde etmek; aynı kaderi paylaşmak; aynı zamanda bulunmak.

συλλαμβάνω (*fut.* **συλλήψομαι**, *II. aor.* **συνέλαβον**, *pf.* **συνείληφα**), birlikte almak; birleştirmek, bir araya getirmek; sıkıştırmak, sıkmak; kısmak; alıp götürmek; ele geçirmek; anlamak, kavramak; tasarlamak; yardım etmek, yardımına gelmek; katkıda bulunmak || *med.* yardım etmek; -de payı, katkısı olmak.

σύλλαμψις, εως, ἡ (*f.*), ışığın bir noktada toplanması.

συλλανθάνω, aynı zamanda saklanmak, gizlenmek.

συλλατρεύω, (*dat.* ile) bir tanrıya birlikte hizmet etmek.

συλλέγω (*imp.* **συνέλεγον**, *fut.* **συλλέξω**, *aor.* **συνέλεξα**, *pf.* **συνείλοχα**; *pass. fut.* **συλλεγήσομαι**, *aor.* **συνελέχθην**, *II. aor.* **συνελέγην**, *pf.* **συνείλεγμαι** ve **συλλέλεγμαι**, *pl. pf.* **συνειλέγμην**), toplamak, birleştirmek, bir araya getirmek, yığmak; bir şeyin sonucu olmak, -den doğmak, ileri gelmek, -e bağlı olmak; sona ermek, sonu -e ulaşmak, varmak || *med.* (*fut.* **συλλέξομαι**, *aor.* **συνελεξάμην**, *pf.* **συνείλεγμαι**), kendisi için toplamak.

συλλείβω, birlikte damla damla akıtmak, dökmek.

σύλλεκτρος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* veya *dat.* ile) birinin yatağını paylaşan, yani eş.

συλλήβδην, *Eski Att.* **ξυλλήβδην** (*adv.*), sonuç olarak, sonuç itibarıyla, netice olarak; tek bir sözle, kısaca; genellikle, çoğunlukla, çoğu kez, ekseriya.

συλλήγω, bitirmek, tamamlamak; tüketmek; ölmek, telef olmak.

σύλληξις, εως, ἡ (*f.*), birleştirme, bir araya getirme, üst üste yığma.

συλλήπτωρ, ορος, ὁ (*m.*), yardım eden kimse, yardımcı; koruyan, gözeten, himaye eden kimse; hami.

σύλληψις, *Eski Att.* **ξύλληψις, εως, ἡ** (*f.*), birlikte alma; içine alma, içerme, kapsama.

συλλιπαίνω, eritmek; kaynaştırmak, birleştirmek.

συλλογή, ῆς, ἡ (*f.*), bir araya gelme, toplanma, toplantı; meyve veya yaprak yığını.

συλλογίζω, toplamak, bir araya getirmek || *med.* (*fut.* **συλλογίσομαι**, *aor.* **συνελογισάμην**, nadiren **συνελογίσθην**, *pf.* **συλλελόγισμαι**), toplamak, bir araya getirmek, toplanmak; birleştirmek; düşünmek; usa vurmak, muhakeme yapmak; sonuç çıkarmak; (*inf.* ile) -meye karar vermek; tahminde bulunmak, önceden kestirmek, varsaymak, farz etmek.

συλλογισμός, οῦ, ὁ (*m.*), hesap; tahmin; kıyas, tasım, usa vurma, muhakeme.

συλλογιστικῶς (*adv.*), düşünerek, kafa yorarak; usa vurarak.

σύλλογος, ου, ὁ (*m.*), toplama, bir araya getirme; toplanma, toplantı.

συλλυπέω-ῶ, birlikte üzmek || *pass.* birlikte üzülmek, acısını paylaşmak, acısına katılmak.

σῦλον, ου, τό (*n.*), (bir tapınağı) soyma, yağmalama, talan; rehin; güvence, teminat.

συμβαίνω (*imp.* **συνέβαινον**, *fut.* **συμβήσομαι**, *II. aor.* **συνέβην**, *pf.* **συμβέβηκα**; *pass. aor.* **συνεβάθην**, *pf.* **συμβέβασμαι**), birlikte yürümek, birlikte adım atmak; -ile birleşmek; -e eklenmek, katılmak; uzlaşmak, uyuşmak, anlaşmak; aynı zamana rastlamak; gerçekleşmek, olmak, vuku bulmak, başa gelmek.

συμβάλλω, *Eski Att.* **ξυμβάλλω** (*fut.* **συμβαλῶ**, *II. aor.* **συνέβαλον**, *pf.* **συμβέβληκα**; *pass. aor.* **συνεβλήθην**, *pf.* **συμβέβλημαι**), bir araya getirmek, birleştirmek, yaklaştırmak; karşılaştırmak, kıyaslamak, mukayese etmek; açıklamak, yorumlamak; -ile karşılaşmak || *med.* karıştırmak; katılmak, katkıda bulunmak; (düşüncesini, fikrini) açıklamak; yorumlamak.

σύμβαμα, ατος, τό (*n.*), fırsat, şans, kısmet; olanak, imkân; olay, vaka; felaket, aksilik, kaza; rastlantı, tesadüf.

συμβασιλεύω, (*dat.* ile) biriyle birlikte hüküm sürmek, yönetmek, krallık yapmak.

συμβατήριος, ος, ον (*adj.*), uyumlu, uysal, yumuşak başlı; uzlaştırıcı, ara bulucu.

συμβατικός, ή, όν (*adj.*), uyumlu, uysal, yumuşak başlı; uzlaştırıcı, ara bulucu.

συμβιβάζω, yaklaştırmak, birleştirmek; birini (*acc.*) başka biriyle (*dat.*) uzlaştırmak; ara buluculuk yapmak; ikna etmek, inandırmak.

σύμβιος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile) birlikte yaşayan; arkadaş, dost; eş.

συμβιόω-ῶ, (*dat.* ile) biriyle birlikte yaşamak, yaşamını birlikte geçirmek, ömrünü birlikte geçirmek.

συμβίωσις, εως, ἡ (*f.*), ortak olarak yaşama, içli dışlı yaşama, senli benli olma, samimiyet.

συμβιωτής, οῦ, ὁ (*m.*), - ile birlikte yaşayan; ortak, arkadaş, dost.

σύμβλησις, εως, ἡ (*f.*), birleştirme, yakınlaştırma; birleşme; yardım; açıklama, izahat; tahmin, sanı.

συμβλητός, ή, όν (*adj.*), karşılaştırılabilir, kıyaslanabilir, mukayese edilebilir; benzer, yakın, eş.

συμβοάω-ῶ, birlikte bağırmak, çığlık atmak; savaş narası atmak.

συμβοήθεια, ας, ἡ (*f.*), birlikte yardım etme, yardıma koşma.

συμβοηθέω-ῶ, birlikte yardım götürmek, yardımına gitmek.

συμβόλαιον, ου, τό (*n.*), antlaşma işareti, kabul etme işareti; belirti, işaret; sözleşme, yazılı antlaşma; kontrat.

συμβόλαιος, α, ον (*adj.*), sözleşme ile ilgili, kontrat ile ilgili.

συμβολέω, *Eski Att.* ξυμβολέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* συνεβόλησα), (*dat.* ile) birine rastlamak, biriyle karşılaşmak.

συμβολή, ῆς, ἡ (*f.*), yaklaştırma, yaklaşma, yakınlık, birleştirme, birleşme; kavşak; karşılaşma; çarpışma; sözleşme, kontrat; parasal katkı.

συμβολικός, ή, όν (*adj.*), bir işaret yardımıyla, sembolle açıklayan; sembolik, simgesel.

συμβολικῶς (*adv.*), sembolik olarak, simgesel olarak, mecazi olarak.

σύμβολον, ου, τό (*n.*), kabul etme, antlaşma işareti; işaret, sembol, simge, amblem.

σύμβολος, ος, ον (*adj.*), karşılaşan, rastlaşan; belirti; kehanet.

συμβούλευμα, ατος, τό (*n.*), öğüt, nasihat, tavsiye; uyarı, uyarma, dikkat çekme, ikaz.

συμβουλεύω, (*dat.*) birine öğüt vermek, öğütte bulunmak, nasihat etmek, tavsiyede bulunmak, tavsiye etmek, salık vermek; birine (*dat.*) -mesini (*inf.*) öğütlemek || *med.* görüşmek, danışmak, akıl almak.

συμβουλή, ῆς, ἡ (*f.*), kurul, meclis; konuşma, görüşme, tartışma; danışma.

συμβουλία, ας, ἡ (*f.*) → συμβουλή.

συμβούλιον, ου, τό (*n.*), kurul, meclis; konuşma, görüşme, tartışma.

συμβούλομαι, birlikte istemek.

σύμβουλος, *Eski Att.* σύμβουλος ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), (resmi işler için) danışman.

συμμανθάνω, birlikte öğrenmek veya öğrenmek; alışmak.

συμμαρτυρέω, *Eski Att.* ξυμμαρτυρέω-ῶ, birlikte tanıklık yapmak; birinin lehine tanıklık etmek.

συμμαχέω-ῶ, bir savaşta hazır bulunmak, savaşa katılmak; savaşta bağlaşık olmak, müttefik olmak; (*gen.* ile) birine yardım etmek, birinin yardımına gelmek, yardımına koşmak.

συμμαχία, ας, ἡ (*f.*), ittifak, antlaşma.

συμμαχικός, ή, όν (*adj.*), ittifak+, ittifakla ilgili; müttefik+, bağlaşık+; müttefiklerle, bağlaşıklarla ilgili || (*subst.*) τὸ συμμαχικόν, bağlaşıklar, müttefikler.

συμμαχικῶς (*adv.*), bağlaşık olarak, müttefik olarak.

συμμάχομαι, bir savaşta hazır bulunmak, (*dat.* ile) birinin bağlaşığı, müttefiki olmak; birine yardım etmek, yardımcı olmak.

σύμμαχος, *Eski Att.* ξύμμαχος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile) bağlaşık, müttefik; yardım eden, yardımcı olan, yardımcı.

συμμεθίστημι (*II. aor.* συμμετέστην), birlikte taşımak, yerini değiştirmek; birlikte veya aynı zamanda yer değiştirmek; birlikte hareket etmek.

συμμείγνυμι, karıştırmak, karmak.

συμμελαίνω, tamamen siyah hale getirmek, karartmak.

συμμελής, ής, ές (*adj.*), biriyle bağdaşan, uyuşan, anlaşan, uzlaşan.

συμμένω, *Eski Att.* ξυμμένω, (ordu için) bütün olarak kalmak; (antlaşma için) bozulmadan kalmak, sürmek; (iktidar, dostluk için) sağlam kalmak, güçlü kalmak, sürüp gitmek, devam etmek.

συμμεταβαίνω, birlikte veya aynı zamanda yer değiştirmek, birlikte hareket etmek.

συμμεταβάλλω, birlikte değiştirmek, değişikliğe uğratmak, bir şeyi başka bir şeye göre değiştirmek; fikir değiştirmek, caymak.

συμμεταδίδωμι, katılmak, iştirak etmek.

συμμετατίθημι, aynı zamanda taşımak, nakletmek, yerini değiştirmek; birlikte değiştirmek veya değişmek.

συμμεταφέρω (*fut.* -μετοίσω), aynı zamanda taşımak, nakletmek, yerini değiştirmek.

συμμετέχω (*fut.* συμμετασχήσω), (*gen.* ile) -e katılmak, iştirak etmek; biriyle (*dat.*) -e (*gen.*) katılmak.

συμμετοικέω-ῶ (*dat.* ile) biriyle birlikte göç etmek.

συμμετρέω, *Eski Att.* ξυμμετρέω-ῶ, - ile karşılaştırarak ölçmek, bir şeyi başka bir şeye göre hesaplamak, düzenlemek, ayarlamak.

συμμέτρησις, *Eski Att.* ξυμμέτρησις, εως, ἡ (*f.*), - ile karşılaştırarak ölçme, hesaplama, ayarlama.

σύμμετρος, *Eski Att.* ξύμμετρος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile) -ile aynı ölçüde olan; aynı boyda olan; aynı sürede olan; benzer; - ile orantılı, simetrik; - ile uyuşan; tam ölçüsünde, uygun, yerinde, elverişli.

συμμέτρως (*adv.*), tam ölçüsünde, tam kararında; uygun bir biçimde, gerektiği gibi.

συμμηχανάομαι-ῶμαι, (*med.* ve *pass.*)

bütün yollarla sağlamak, temin etmek; emin etmesine, sağlamasına yardım etmek || *med.* birlikte düşünmek, tasarlamak, bulmak.

συμμιγής, ῆς, ές (*adj.*), (*dat.* ile) - ile birleşmiş, karışmış, -e eklenmiş, eklenen; ortak, müşterek; karışık, anlaşılmaz, belirsiz; kalın, koyu, yoğun.

σύμμιγμα, ατος, τό (*n.*), karışım, birleşim.

συμμίγνυμι, *Eski Att.* ξυμμίγνυμι (*fut.* -μίξω, -*Att.* μείξω, *aor.* συνέμιξα, *pf.* συμμέμιχα), -ile birleştirmek, bir araya getirmek, birbirine bağlamak, eşleştirmek, karıştırmak.

σύμμικτος, ος, ον (*adj.*), bir şeyle karışmış, birleştirilmiş, bir araya getirilmiş; birçok parçadan oluşan, bileşik.

σύμμιξις, *Eski Att.* ξύμμιξις, εως, ἡ (*f.*), karıştırma, karışma, karışım, birleştirme, birleşme, bileşim.

συμμονή, ῆς, ἡ (*f.*), birlikte bulunma; ortak yaşam.

συμμορία, ας, ἡ (*f.*), donanmanın bakımı, gereksinimlerini sağlama gibi bazı kamu işlerine parasal katkı sağlayan 60 zengin yurttaşın toplantısı.

σύμμορος, *Eski Att.* ξύμμορος, ος, ον (*adj.*), ortak, müşterek, bileşik; konfederasyon halinde birleşmiş.

σύμμορφος, ος, ον (*adj.*), -ile aynı biçimde, aynı formda; -e uygun, benzer, -i andıran.

συμμοχθέω-ῶ, (*dat.* ile) biriyle yorgunluğu veya sıkıntıyı paylaşmak.

συμμύω, birbirine yaklaşmak, yaklaşmak, yakına gelmek; (gözkapaklarını) kapatmak; -e gözleri kapalı olmak; sessiz kalmak.

συμπάθεια, ας, ἡ (*f.*), başkasının acısını paylaşma, başkasının acısına katılma; acıma, merhamet etme; sempati, sevgi ve yakınlık duyma.

συμπαθέω-ῶ, *Eski Att.* ξυμπαθέω-ῶ, başkasının acısını paylaşmak, acısına katılmak, acımak; sempati duymak.

συμπαθῶς (*adv.*), acımayla, merhametle; sempatiyle, sempati duyarak.

συμπαιδεύω, birlikte eğitmek, öğretmek; (bir çocuğu) birlikte eğitmek, yetiştirmek, büyütmek.

συμπαίζω, *Eski Att.* ξυμπαίζω, birlikte oynamak; kutlamak.

συμπαιστής, οῦ, ὁ (*m.*), oyun arkadaşı.

συμπαραγγέλλω, birinin adaylığını desteklemek; birinin tarafını tutmak, birinden yana olmak.

συμπαραγίγνομαι, aynı zamanda ortaya çıkmak, görünmek, olmak; (*dat.* ile) birinin yanında bulunmak; yardım etmek, yardımda bulunmak.

συμπαρακαλέω-ῶ, birlikte yüreklendirmek, cesaretlendirmek, teşvik etmek, itmek; aynı zamanda çağırmak, davet etmek; aynı zamanda istemek.

συμπαρακελεύομαι, birlikte yüreklendirmek, cesaretlendirmek, teşvik etmek.

συμπαρακολουθέω-ῶ, (*dat.* ile) adım adım izlemek, peşinden gitmek, biriyle aynı çizgide yürümek.

συμπαρακύπτω, bakmak için birlikte eğilmek.

συμπαραλαμβάνω, ayrıca birlikte almak, kabul etmek.

συμπαραμένω, *Eski Att.* ξυμπαραμένω, (*dat.* ile) yardım etmek için biriyle birlikte kalmak, aynı zamanda kalmak; sürüp gitmek, devam etmek.

συμπαραμιγνύω (yalnızca *praes.*) karıştırmak, karmak, harman yapmak.

συμπαρανήχομαι, birlikte kıyıya yakın yüzmek.

συμπαραπέμπω, birlikte götürmek; eşlik etmek, yanında gitmek, refakat etmek.

συμπαρασκευάζω, biriyle birlikte veya aynı zamanda hazırlamak || *med.* kendisi için hazırlamak.

συμπαραστατέω-ῶ, yardım etmek için birinin yanında hazır bulunmak, yardım etmek, yardımda bulunmak, yardımına gelmek.

συμπαραστάτης, ου, ὁ (*m.*), koruyucu, hami.

συμπαρατάσσομαι, *Att.* -τάττομαι, (*dat.* veya μετά ve *gen.* ile) birlikte savaş düzeni oluşturmak, savaş düzenine girmek.

συμπαρατρέφω, birlikte veya aynı zamanda beslemek.

συμπαρατρέχω veya συμπαρατροχάζω, -in yanında birlikte koşmak.

(1) συμπάρειμι, aynı zamanda bulunmak, hazır olmak; yardım etmek, yardımda bulunmak.

(2) συμπάρειμι (*imp.* -παρῄειν, *fut.* -πάρειμι), birlikte veya aynı zamanda ilerlemek, gitmek.

συμπαρεισέρχομαι, birlikte kaçak olarak girmek, sızmak.

συμπαρέπομαι, kollamak, gözetmek; birlikte bulunmak; yanında gitmek, eşlik etmek, refakat etmek.

συμπαρέρχομαι, eşlik etmek, birlikte gitmek, refakat etmek, yanında yürümek; birlikte - boyunca veya -in ötesine geçmek.

συμπαρέχω, aynı zamanda sağlamak, bulmak, vermek; aynı zamanda doğurmak.

συμπαρήκω, birlikte veya aynı zamanda görünmek, belirmek, ortaya çıkmak.

συμπαρίστημι, *Eski Att.* ξυμπαρίστημι, aynı zamanda yanına koymak, yerleştirmek; yardım etmek, yardımda bulunmak, yardımına gelmek.

σύμπας, *Eski Att.* ξύμπας, -πασα, -παν (*adj.*), bütün, tam.

συμπάσχω, *Eski Att.* ξυμπάσχω, biriyle aynı duyguları hissetmek, duygusunu paylaşmak, acısına katılmak; acımak; birine yakınlık, sempati duymak, kanı kaynamak.

συμπατέω-ῶ, ayaklarıyla ezmek, çiğnemek.

συμπατριώτης, ου, ὁ (*m.*), hemşeri, memleketli (köle veya yabancılar için).

συμπείθω, ikna etmek, inandırmak; cesaretlendirmek, yüreklendirmek, teşvik etmek.

συμπέμπω, birlikte veya aynı zamanda göndermek.

συμπενθέω-ῶ, aynı zamanda üzülmek; (*dat.* ile) biriyle aynı üzüntüyü paylaşmak.

συμπεραίνω, *Eski Att.* ξυμπεραίνω, birinin bir şeyi bitirmesine, sonuçlandırmasına yardım etmek; bitirmek, tamamlamak, sona erdirmek, birlikte -e son vermek.

συμπεριθέω, birlikte çepeçevre koşmak.

συμπεριλαμβάνω (*pass. pf. inf.* συμπεριειλῆφθαι), kucaklamak; içermek, kapsamak; anlamak, kavramak || *med.* (*gen.* ile) -e birlikte veya aynı zamanda katılmak.

συμπεριπατέω-ῶ, (*dat.* ile) -in çevresinde gezinmek, dolaşmak.

συμπεριποιέω, (*dat.* ile) kazanması için birine yardım etmek, birinin kazanmasına yardım etmek.

συμπεριπολέω-ῶ, çevresinde birlikte dolaşmak, gezinmek; sürekli eşlik etmek, sürekli yanında bulunmak.

συμπερίπολος, ου, ὁ (*m.*), arkadaş, dost, yoldaş.

συμπεριστέλλω, tamamen örtmek; gizlemek, saklamak.

συμπεριτίθημι, -in çevresine koymak; birini (*dat.*) -ile (*acc.*) sarmak, kuşatmak, çevirmek.

συμπεριτυγχάνω, birlikte veya aynı zamanda karşılaşmak.

συμπέτομαι, birlikte uçmak, havalanmak.

συμπίνω, birlikte içmek; (*dat.* veya μετά ve *gen.* ile) biriyle birlikte şölen vermek, şölene katılmak.

συμπίπτω, *Eski Att.* ξυμπίπτω (*fut.* -πεσοῦμαι, *II. aor.* συνέπεσον, *pf.* συμπέπτωκα), çarparak düşmek, çarpışmak, -in üzerine düşmek; -e atılmak, atlamak; aynı zamanda olmak, aynı zamana rastlamak; (*impers.*) συμπίπτει (*inf.* veya ὥστε ve *inf.* ile) -dığı olur, belki ... olur.

συμπλανάομαι-ῶμαι, birlikte dolaşmak; (*dat.* ile) -biriyle birlikte yolunu kaybetmek, kaybolmak.

συμπλαταγέω-ῶ, (ellerini) çırparak gürültü yapmak.

συμπλέκω, *Eski Att.* ξυμπλέκω (*pass. II. aor.* συνεπλάκην), sarmak, bağlamak; ellerini birbirine bağlamak; (*dat.* ile) uzlaşmak, uyuşmak.

συμπλέω, *Eski Att.* ξυμπλέω, (*dat.* ile) birlikte deniz yolculuğu yapmak.

συμπληθύνω, tamamlamak, bitirmek; eksikliğini gidermek; çoğaltmak, artırmak.

σύμπληξις, εως, ἡ (*f.*), çarpma, çarpışma; çatışma, kavga.

συμπληρόω-ῶ, birinin (*dat.*) bir şey (*acc.*) doldurmasına yardım etmek; tamamen doldurmak; tamamlamak, bitirmek, eksikliğini gidermek.

σύμπλοος, *Eski Att.* ξύμπλοος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), birlikte yolculuk eden || (*subst.*) ὁ σ. yol arkadaşı; (*gen.* ile) -e katılan.

συμπνέω-ῶ, (*dat.* ile) birlikte nefes almak, solumak; uzlaşmak, anlaşmak, aynı düşüncede olmak, hemfikir olmak.

συμποδίζω, ayaklarını, ellerini bağlamak; zincirlemek, zincire vurmak.

συμπολεμέω-ῶ, birlikte savaşmak, müttefik olarak savaşmak.

συμπολιτεύω, devlet işlerini birlikte yürütmek, yerine getirmek; aynı devletin yurttaşı olmak.

συμπολίτης, ου, ὁ (*m.*), vatandaş, yurttaş.

συμπόσιον, ου, τό (*n.*), şölen, ziyafet; ziyafet salonu.

συμπράκτωρ, ορος, ὁ (*m.*), yardımcı; ortak; arkadaş, dost.

σύμπραξις, εως, ἡ (*f.*), yardım.

συμπράσσω, *Att.* συμπράττω, *Eski Att.* ξυμπράττω, yardım etmek, yardımda bulunmak, yardımına gelmek || *med.* intikam almasına yardım etmek.

συμπρεπής, ής, ές (*adj.*), (*dat.* ile) -e uygun, -e uyan, -e elverişli olan.

συμπρέπω (yalnızca *praes.*), (*dat.* ile) -e uymak, elverişli olmak; - ile uyuşmak, anlaşmak.

συμπροάγω, birlikte ilerletmek; ileri almak.

συμπροθυμέομαι-οῦμαι, birlikte çabalamak, birlikte gayret etmek.

συμπροπέμπω, birlikte eşlik etmek, birlikte refakat etmek, yanında yürümek.

σύμπτωμα, ατος, τό (*n.*), rastlantı, tesadüf; beklenmedik olay, mutsuz olay; felaket, belâ; belirti, işaret.

σύμπτωσις, εως, ἡ (*f.*), çökme, çöküş, yıkılma; kasılma, büzülme; azaltma, azalma, kısma, kısaltma, küçültme.

συμφερόντως (*adv.*), elverişli olarak; iyi bir biçimde; lehte, lehine.

συμφέρω (*fut.* συνοίσω, *aor.* συνήνεγκα, *II. aor.* συνήνεγκον, *pf.* συνενήνοχα; *pass. fut.* συνοίσομαι, *aor.* συνηνέχθην, *pf.* συνενήνεγμαι), birleştirmek, bir araya getirmek, toplamak; karşı karşıya gelmek; savaşmak, vuruşmak; biriyle ilişkisi olmak; anlaşmak, uyuşmak, uzlaşmak; birlikte taşımak; birlikte katlanmak, katlanmasına yardımcı olmak; yardım etmek, yardımcı olmak; yararlı olmak, faydalı olmak; (*impers.*) συμφέρει, birine (*dat.* ile) -mek (*inf.* ile) yararlıdır, -mek birinin yararınadır.

συμφεύγω, *Eski Att.* ξυμφεύγω (*II. aor.* ξυνέφυγον), (*dat.* ile) biriyle birlikte kaçmak; birlikte sürgün edilmek.

σύμφημι, *Eski Att.* ξύμφημι (*fut.* -φήσω, *aor.* συνέφησα, *II. aor.* συνέφην), (*dat.* ile) biriyle uzlaşmak, anlaşmak; aynı kanıda, aynı düşüncede olmak; razı olmak, kabul etmek; vaat etmek, vaatte bulunmak, söz vermek.

συμφθείρω, birlikte yıkmak, yıkıntı haline getirmek, mahvetmek.

συμφθίνω, (*dat.* ile) birlikte tükenmek; birlikte bozulmak; erimek.

συμφιλέω-ῶ, birlikte sevmek; karşılıklı olarak sevmek.

συμφιλονεικέω-ῶ, bir tartışmaya karışmak; (*dat.* ile) birinin yanında yer almak, birinin tarafını tutmak.

συμφλέγω, tamamen yakmak, tüketmek, bitirmek, yok etmek.

συμφλυαρέω-ῶ, birlikte gevezelik etmek, çene çalmak.

συμφονεύω, (*dat.* ile) biriyle birlikte öldürmek.

συμφορά, *Eski Att.* ξυμφορά, ᾶς, ἡ (*f.*), yığın, küme; katkı; hastalıkların toplanması, bir araya gelmesi; felaket, belâ; kaza; (ender olarak) mutlu sonuç, uygun çözüm.

συμφορέω-ῶ, *Eski Att.* ξυμφορέω-ῶ (*pass. pf. part.* ξυμπεφορημένος), bir araya getirmek, üst üste yığmak, birleştirmek.

σύμφορος, *Eski Att.* ξύμφορος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* veya *dat.* ile) eşlik eden, yanında giden, refakat eden, refakatçi; (*dat.* ile) -e uyan, -e elverişli, yararlı, avantajlı || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

συμφόρως (*adv.*), yararlı bir şekilde, faydalı bir şekilde.

συμφράζω, *Eski Att.* ξυμφράζω, birlikte söylemek, birlikte ifade etmek || *med.* (*pf.* ξυμπέφρασμαι), birlikte danışmak, fikir sormak; birlikte düşünmek.

συμφρονέω-ῶ, (*aor.* συνεφρόνησα), anlamak, kavramak, algılamak, idrak etmek.

συμφροντίζω, (*gen.* ile) - için birlikte endişelenmek, endişe duymak, kaygı duymak.

σύμφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), başkasına karşı aynı duyguları besleyen; iyi niyetli; iyiliksever, hayırsever.

συμφυγάς, άδος, ὁ, ἡ (*m./f.*), sürgün arkadaşı.

συμφυή, ῆς, ἡ (*f.*), birlikte doğma, birlikte büyüme; birlik, birleşme, bağlanma.

συμφυής, ής, ές (*adj.*), (*dat.* ile) biriyle birlikte büyüyen; doğuştan, yaradılıştan, doğal; (*dat.* ile) biriyle aynı yaratılışta; aynı özellikte, aynı nitelikte olan.

συμφυλάσσω, *Att.* -άττω, birlikte gözkulak olmak, birlikte başında beklemek, birlikte korumak.

σύμφυλος, ος, ον (*adj.*), aynı *phyle*'den, aynı soydan; (*dat.* ile) biriyle yakınlığı, ilişkisi olan; -e uyan.

συμφύρω, karıştırmak, karmak, birbirine katmak, birleştirmek; altüst etmek, darmadağınık etmek, dağıtmak.

συμφυσάω-ῶ, aynı zamanda üflemek, esmek, solumak.

συμφυτεύω, birlikte dikmek, ekmek; aynı zamanda doğurmak; συμπεφυτευμένος, η, ον (*part.* -dan *adj.*), doğuştan, yaradılıştan, doğal.

σύμφυτος, ος, ον (*adj.*), biriyle birlikte doğan; doğuştan, yaradılıştan, doğal; aynı özellikte, aynı nitelikte, aynı tür.

συμφωνέω-ῶ, *Eski Att.* ξυμφωνέω-ῶ (*dat.* ile) biriyle aynı düşüncede olmak, aynı kanıda olmak, aynı duyguyu paylaşmak; anlaşmak, uzlaşmak, uyuşmak.

συμφωνία, *Eski Att.* ξυμφωνία, ας, ἡ (*f.*), ses uyumu; müzikal ahenk; senfoni; duygu birliği, anlaşma, uzlaşma.

σύν, *Eski Att.* ξύν (*adv.*), birlikte, hep birlikte; aynı zamanda; ayrıca || (*praep.*), (*dat.* ile) biriyle birlikte, biriyle beraber, birinin eşliğinde; birinin yardımıyla, birinin korumasıyla; biriyle aynı zamanda; (nesne için) - ile, - aracılığıyla, yoluyla.

συναγείρω, *Ion.* ve *Eski Att.* ξυναγείρω (*aor.* συνήγειρα), toplamak, birleştirmek, bir araya getirmek.

συνάγνυμι, *Ion.* ve *Eski Att.* ξυνάγνυμι (*aor. 3. pers. sing.* συνέαξε, *3. pers. plur.* συνέαξαν, *inf.* συνάξαι), kırmak, parçalara ayırmak, parça parça etmek.

συναγορεύω (*fut.* συνερῶ, *II. aor.* συνεῖπον, *pf.* συνείρηκα), (*dat.* ile) birinin düşüncesini desteklemek, birinin lehine konuşmak, birinden yana konuşmak.

συνάγω, *Eski Att.* ξυνάγω (*fut.* -άξω, *II. aor.* συνήγαγον, *pf.* συνῆχα ve συναγήοχα; *pass. aor.* συνήχθην, *pf.* συνῆγμαι), toplamak, bir araya getirmek, birleştirmek; sonuca bağlamak, bitirmek, tamamlamak; gerçekleştirmek, yapmak; düzenlemek, hazırlamak; kurmak.

συναγωγή, ῆς, ἡ (*f.*), toplama, bir araya getirme, birleştirme; savaş hazırlıkları.

συναγωγός, ός, όν (*adj.*), (*gen.* ile) birleştiren, bir araya getiren, toplayan; sürüye benzeyen, arı sürüsüne benzeyen.

συναγωνίζομαι, *Eski Att.* ξυναγωνίζομαι, bir savaşta desteklemek, birisi için savaşmak; birlikte savaşmak, aynı safta savaşmak; birine yardım etmek, -birini korumak.

συναγωνιστής, οῦ, ὁ (*m.*), birlikte savaşan, çarpışan; yardımcı; koruyucu, savunucu, müdafi.

συναδικέω-ῶ, (*dat.* ile) birlikte haksızlık etmek, haksızlığa uğratmak; zarar vermek, zarara uğratmak; incitmek, kırmak.

συνᾴδω, birlikte şarkı söylemek; (*dat.* ile) biriyle anlaşmak, uyuşmak; uzlaşmak, hemfikir olmak, mutabık kalmak.

συναθροίζω, *Eski Att.* ξυναθροίζω, (orduyu, donanmayı) birleştirmek, bir araya getirmek, toplamak.

συναθροισμός, οῦ, ὁ (*m.*), toplama, bir araya getirme, birleştirme.

σύναιμος, ος, ον (*adj.*), aynı kandan gelen, kan bağı olan.

συναίνεσις, εως, ἡ (*f.*), onam, onama, kabul.

συναινέω, *Eski Att.* ξυναινέω-ῶ (*fut.* -αινέσω, *aor.* συνῄνεσα) birlikte veya aynı zamanda övmek; (*dat.* ile) -ile uyuşmak, uygun düşmek.

συναιρέω-ῶ, *Eski Att.* ξυναιρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *II. fut.* συνελῶ, *II. aor.* συνεῖλον), birlikte toplamak, yığmak; birlikte ele geçirmek, birlikte saldırmak; (kenti) ele geçirmesine, almasına yardımcı olmak; sıkıştırmak, kasmak, büzmek; kısmak, azaltmak, özetlemek sonuçlandırmak, bitirmek.

συναίρω, *Eski Att.* ξυναίρω (*fut.* -αρῶ, *aor.* συνῆρα), birlikte kaldırmak, yukarı kaldırmak, dikmek || *med.* kendisi için birlikte dikmek; birine yardım etmek, birinin yardımına gelmek; paylaşmak, katılmak.

συναισθάνομαι (*fut.* συναισθήσομαι, *aor.* συνῃσόμην), (*dat.* ile) bi-

riyle birlikte hissetmek, biriyle aynı duyguları paylaşmak, aynı duyguları taşımak.

συναιτιάομαι, birlikte suçlamak, itham etmek.

συναιτίος, *Eski Att.* ξυναιτίος, ος veya α, ον (*adj.*), bir şeyin nedeni olan; -den sorumlu, mesul olan; -e katkısı olan, katkıda bulunan.

συνακμάζω, (*dat.* ile) biriyle aynı zamanda olgunlaşmak, en parlak dönemini yaşamak.

συνακολυθέω-ῶ, birlikte izlemek, birlikte peşinden gitmek; katılmak.

συνακούω, birlikte veya aynı zamanda bir şeyi (*acc.*) veya birini (*gen.*) dinlemek, işitmek, kulak vermek.

συναλγέω, *Eski Att.* ξυναλγέω-ῶ, -ile birlikte bir acıya katlanmak; (*dat.* veya *acc.* ile) birinin acısına katlanmak, bir duygusunu paylaşmak.

συναλίζω, bir araya toplamak, bir araya getirmek, birleştirmek || *med.* toplanmak, bir araya gelmek.

συναλλαγή, ῆς, ἡ (*f.*), görüşme; uzlaşma, antlaşma, sözleşme.

συνάλλαγμα, ατος, τό (*n.*) → συναλλαγή.

συναλλάσσω, *Att.* -άττω, *Eski Att.* ξυναλλάττω, biriyle ilişki kurmak, ilişkide olmak; birleştirmek; uzlaştırmak, uzlaşmak, anlaşmak.

συνάλλομαι, (*dat.* ile) biriyle birlikte atlamak, sıçramak, zıplamak.

συναλύω (yalnızca *praes.*) birlikte dolaşmak, gezinmek.

σύναμα (*adv.*), aynı zamanda, birlikte; (*dat.* ile), - ile aynı zamanda; - ile birlikte.

συναμαρτάνω, birlikte aldanmak, yanılmak; bir suça ortak olmak.

συναναβαίνω, birlikte çıkmak, aynı zamanda çıkmak; (*dat.* ile) birinin yanında bir ülkeye, ülkenin içine, dalmak.

συναναγιγνώσκω veya συναναγινώσκω, (*dat.* ile) birlikte okumak.

συνανάγνωσις, εως, ἡ (*f.*), bir yazarın eserinin veya eserlerinin genel okuması.

συνανάγω (*II. aor.* -ανήγαγον; *pass. aor.* συνανήχθην), birlikte bir kurban töreni yapmak || *pass.* aynı zamanda gemiye çıkmak, aynı zamanda kıyıya yanaşmak; aynı zamanda çekilmek.

συναναλαμβάνω, birlikte veya aynı zamanda almak; yeniden almak.

συναναμίγνυμι, *Eski Att.* ξυναναμίγνυμι, birbirine karıştırmak, katmak, eklemek.

συναναμιμνήσκω, aynı zamanda hatırlamak, anımsamak, anmak.

συναναπαύομαι (*dat.* ile) birlikte dinlenmek, istirahat etmek veya uyumak.

συνανατίθημι, aynı zamanda adamak, ithaf etmek.

συναναφέρω (*fut.* -ανοίσω, *aor.* -ανήνεγκα), birlikte yetiştirmek, büyütmek.

συναναφθέγγομαι, birlikte bağırmak, birlikte seslenmek.

συνάνειμι, birlikte çıkmak, birlikte ilerlemek.

συνανίστημι, birlikte kaldırmak, yükseltmek.

συναντάω-ω (*imp.* συνήντων, *fut.* συναντήσω, *aor.* συνήντησα, *pf.* συνήντηκα), (*dat.* ile) - ile karşılaşmak, -e rastlamak; olmak, meydana gelmek, vuku bulmak.

συνάντησις, εως, ἡ (*f.*), karşılaşma, rastlantı, tesadüf.

συνάντομαι, biriyle karşılaşmak, birine rastlamak, tesadüf etmek.

συνανύτω, *Eski Att.* ξυνανύτω, birlikte bitirmek, tamamlamak, sonuçlandırmak.

συνάορος, *Eski Att.* ξυνάορος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile) birine eşlik eden || (*subst.*) ὁ veya ἡ ξ, eş.

συναπατάω-ῶ, birlikte aldatmak, kandırmak.

συνάπειμι, birlikte veya aynı zamanda gitmek, çekip gitmek, alıp başını gitmek.

συναπεργάζομαι, birinin bitirmesine, yapmasına yardımcı olmak; (sözünü bitirmesine) yardım etmek, yardımcı olmak.

συναποθνήσκω, (*dat.* ile) biriyle birlikte ölmek.

συναποκαλέω-ῶ, birlikte veya aynı zamanda çağırmak.

συναποκάμνω, birlikte yorulmak, bitkin düşmek, tükenmek.

συναπόλλυμι, *Eski Att.* ξυναπόλλυμι (*aor.* συναπώλεσα), birlikte veya aynı zamanda tahrip etmek, yıkmak, kırıp dökmek.

συνάπτω (*aor.* συνῆψα), birlikte bağlamak, birbirine bağlamak; (*dat.* ile) -e çok yakın olmak, sınır komşusu olmak; yaklaşmak, yakınlaşmak || *med.* (*dat.* ile) biriyle ilişkisi olmak; (*dat.* ile) - birine yardım etmek, yardımda bulunmak; birini kendine bağlamak.

συναράσσω, *Att.* -αττω, birbirine çarpmak, birbirine vurmak; mahvetmek, yıkmak, ortadan kaldırmak.

συναρέσκω, (*dat.* ile) birinin eşit olarak (aynı zamanda) hoşuna gitmek; (*impers.*) συναρέσκει μοι (*inf.* ile) -mek de hoşuma gidiyor; onaylamak, kabul etmek, benimsemek; uzlaşmak, anlaşmak, uyuşmak, aynı kanıda olmak; -den memnun olmak, tatmin olmak, -ile yetinmek.

συναριθμέω-ῶ, birlikte saymak, hesaplamak, hesaba katmak; toplamak, eklemek, katmak; -ile birlikte saymak; -in içinde, arasında saymak.

συναριστάω-ῶ, birlikte yemek yemek.

συναρμόζω, *Eski Att.* ξυναρμόζω, birlikte birleştirmek, bitiştirmek, bir araya getirmek; düzeltmek, ayarlamak, uydurmak; (*dat.* ile) - ile uyuşmak, bağdaşmak, birbirine uymak || *med.* kendisi için düzenlemek; bağdaştırmak; birleştirmek.

συναρπάζω, *Eski Att.* ξυναρπάζω, birlikte yakalamak, ele geçirmek; kendine çekmek; bağlamak.

συνάρχω, *Eski Att.* ξυνάρχω, birlikte yönetmek; ortak olarak, müşterek olarak yönetmek, idare etmek.

συνασχολέομαι-οῦμαι, birlikte ilgilenmek, meşgul olmak.

συναυδάω-ῶ, *Eski Att.* συναυδάω-ῶ, itiraf etmek, itirafta bulunmak, açıklamak; kabul etmek, uzlaşmak.

συναυλέω-ῶ, (*dat.* ile) biriyle birlikte *aulos* çalmak; birine *aulos*'la (flavta) eşlik etmek.

συναυλίζομαι, birlikte yaşamak; oturmak, ikamet etmek.

συναφορίζω, birlikte veya aynı zamanda ayırmak; sınırlamak, sınırlarını çizmek.

συνδακρύω, birlikte veya aynı zamanda ağlamak, üzülmek.

συνδειπνέω-ῶ, (*dat.* ile) biriyle birlikte yemek yemek.

σύνδενδρος, ος, ον (*adj.*), ağaçlarla örtülü, ağaçlarla kaplı.

συνδέομαι, birlikte veya aynı zamanda istemek, arzu etmek.

σύνδεσμος, *Eski Att.* ξύνδεσμος, ου, ὁ (*m.*), bağ; dostluk bağı.

συνδετικός, ή, όν (*adj.*), bağlamaya yarayan şey || (*subst.*) τὸ σ. bağ, bağcık.

σύνδετος, ος, ον (*adj.*), elleri ve ayakları bağlı olan.

συνδέω, *Ion.* ve *Eski Att.* ξυνδέω (*fut.* -δήσω, *aor.* συνέδησα, *pf.* συνδέδεκα), birlikte bağlamak; (dostlukla) bağlamak, birleştirmek.

σύνδηλος, ος, ον (*adj.*), tamamen ortada, apaçık, besbelli, çok belli, aşikâr.

συνδηλόω-ῶ, açık hale getirmek, kolay anlaşılır kılmak, net hale getirmek.

συνδιαβαίνω, (*dat.* ile) biriyle birlikte veya aynı zamanda geçmek, aşmak.

συνδιαβάλλω, birlikte aşmak, geçmek; birlikte veya aynı zamanda suçlamak, itham etmek; iftira atmak, karalamak, kara çalmak.

συνδιάγω, (*scil.* τὸν βίον), yaşamını, ömrünü biriyle birlikte geçirmek; birlikte yaşamak, birlikte yaşam sürmek.

συνδιαιτάω-ῶ ve συνδιαιτάομαι-συνδιαιτῶμαι, birlikte yaşamak, oturmak.

συνδιακοσμέω-ῶ, aynı zamanda düzenlemek, düzene sokmak, tanzim etmek, organize etmek.

συνδιαλλάσσω, *Att.* -άττω, birinin (*dat.*) biriyle (*acc.*) uzlaşmasına yardım etmek, uzlaştırmak, ara buluculuk yapmak, aralarını bulmak.

συνδιαλύω, aynı zamanda (karışıklıkları) durdurmasına yardım etmek; birlikte kaybetmek, yitirmek || *med.* ödemesine yardım etmek.

συνδιαμένω, birlikte sonuna kadar kalmak, sonuna kadar beklemek.

συνδιανέμω, (*dat.* ile) biriyle birlikte dağıtmak, paylaştırmak, bölüştürmek.

συνδιαπράσσω, *Att.* -άττω, (bir görevi) biriyle (*dat.*) birlikte yapmak, yerine getirmek, ifa etmek; birlikte gerçekleştirmek, yerine getirmek || *med.* biriyle görüşmek.

συνδιασῴζω, birlikte veya aynı zamanda kurtarmak.

συνδιατίθημι, birlikte düzenlemek, tanzim etmek; herhangi bir duruma getirmesine yardım etmek.

συνδιατρέφω, birlikte beslemek, yetiştirmek, büyütmek.

συνδιατρίβω, birlikte eskitmek, yıpratmak; tüketmek, bitirmek; birlikte zaman geçirmek, birlikte yaşamak; σ. μετά τινος, birlikte birinin derslerini izlemek.

συνδιαφέρω, *Eski Att.* ξυνδιαφέρω (*fut.* -διοίσω, *aor.* -διήνεγκα, *Ion. aor.* -διήνεικα), birlikte veya aynı zamanda taşımak; sonuna kadar dayanmak, katlanmak, tahammül etmek || *med.* birinin dayanmasına yardım etmek; bir savaşı sürdürmesine yardım etmek.

συνδιαφθείρω, aynı zamanda yıkmak, yerle bir etmek, mahvetmek, tahrip etmek, ortadan kaldırmak, yok etmek.

συνδιαφυλάσσω, *Att.* -άττω, birlikte korumak, kollamak, gözetmek, göz önünde bulundurmak.

συνδιαχειμάζω, kışı birlikte geçirmek.

συνδιαχειρίζω, birinin tamamlamasına, bitirmesine yardım etmek.

συνδίδωμι, *Eski Att.* ξυνδίδωμι, toplamak, biriktirmek, üst üste yığmak; katkıda bulunmak, yardım etmek.

συνδιέξειμι, birlikte veya aynı zamanda anlatmak, açıklamak, izah etmek.

συνδιημερεύω, günü biriyle (*dat.* ile) geçirmek.

συνδικέω-ῶ, (mahkemede) savunmak, müdafaa etmek; davasını savunmak.

σύνδικος, *Eski Att.* ξύνδικος, ος, ον (*adj.*), savunan, savunucu, müdafaa eden; destekleyen, yardım eden.

συνδίκως (*adv.*), adalete göre; haklı olarak, adil olarak; gerektiği gibi, gerektiği biçimde, yerinde.

συνδιώκω, birlikte izlemek, peşinden gitmek, peşine düşmek, takip etmek.

συνδουλεύω, (*dat.* ile) biriyle kölelik arkadaşı olmak.

σύνδουλος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), kölelik arkadaşı.

συνδράω, *Eski Att.* ξυνδράω-ῶ, birlikte yapmak, yapmasına yardım etmek.

συνδρομή, ῆς, ἡ (*f.*), halkın gürültülü bir şekilde bir araya gelmesi, toplanması; gürültülü toplantı; akın, akış; bolluk, üşüşme; (kas için) kasılma; (eser veya konuşma için) sona ermek, sonuçlanmak, sona ulaşmak, bitmek.

σύνδρομος, ος, ον (*adj.*), çarpışan, birbirine çarpan || (*subst.*) ὁ σύνδρομος, kavşak, yol ağzı; (*dat.* ile) birlikte koşan, yanında koşan; yanında giden, eşlik eden, refakat eden; peşinden giden, izleyen.

συνδρόμως (*adv.*), aynı anda; yarışarak.

συνδυάζω, (*pass. aor.* συνεδυάσθην, *pf.* συνδεδύασμαι), ikişer ikişer birleştirmek, çiftleştirmek.

σύνδυο, οἱ, αἱ, τά (çekimsiz pron.) ikisi birlikte, ikişer ikişer.

συνεγγράφω, birlikte yazmak, kaydetmek, kayda geçirmek.

σύνεγγυς, *Ion.* ve *Eski Att.* ξύνεγγυς (*adv./praep.*), (yer için) çok yakın,

(*gen.* ile) -in çok yakınında; (zaman için) çok yakında.

συνεδρεύω, tartışma halindeki bir mecliste birlikte oturmak; tartışmak, görüşmek, fikir alışverişinde bulunmak, müzakere etmek.

συνεδρία, ας, ἡ (*f.*), birlikte oturma, oturum; arkadaş toplantısı; toplantı; meclis, konsey; tartışıp görüşmek için toplanma; müzakere meclisi.

συνέδριον, ου, τό (*n.*), toplantı, meclis, konsey; *synedros*'ların toplantı yeri.

σύνεδρος, *Eski Att.* ξύνεδρος, ος, ον (*adj.*), tartışıp görüşen, fikir alışverişi yapan, müzakere etmek için toplanan; *synedros*, müzakere meclisinin üyesi.

συνεθίζω, (*pass. aor.* συνειθίσθην, *pf.* συνείθισμαι), -e alışmak.

(1) σύνειμι *Eski Att.* ξύνειμι (*inf.* συνεῖναι, *fut.* συνέσομαι), (*dat.* ile) biriyle birlikte olmak, birine sık sık gidip gelmek; kendini -e vermek; birinin yardımına gelmek, yardım etmek; öğüt, nasihat vererek yardım etmek.

(2) σύνειμι *Ion.* ve *Eski Att.* ξύνειμι (*inf.* συνιέναι), birlikte gitmek veya gelmek; tartışmak için toplanmak, buluşmak; evlilikle birleşmek; daralmak, küçülmek.

συνεῖπον: συναγορεύω *II. aor.*

συνεισάγω, birlikte veya aynı zamanda sokmak; getirmek, götürmek; sonuca götürmek, vardırmak.

συνείσειμι, birlikte veya aynı anda girmek.

συνεισελαύνω, birlikte atla veya arabayla girmek.

συνεισέρχομαι, bir yere (*acc.* ile) birlikte gelmek, birlikte girmek.

συνεισπέμπω, birlikte yollamak, göndermek.

συνεισπίπτω, birlikte veya aynı zamanda düşmek; kendini atmak; atılmak.

συνεισπλέω, bir limana birlikte veya aynı zamanda girmek.

συνεισπορεύομαι, birlikte veya aynı anda girmek.

συνεκβάλλω, birlikte kovmak, püskürtmek; kovmasına, püskürtmesine yardım etmek.

συνεκβιβάζω, birlikte veya aynı zamanda çıkarmak, çekmek.

συνεκθνήσκω, birlikte veya aynı zamanda ölmek.

συνεκκαίω, birlikte veya aynı anda yakmak, ateşe vermek, tutuşturmak.

συνεκκόπτω, birlikte kesmek; birlikte ortadan kaldırmak, yok etmek.

συνεκλύω, (*gen.* ile) -den kurtarmak, (*dat.* ile) - ile bozmak, gevşetmek, zayıflatmak, güçsüzleştirmek.

συνεκπίνω, son damlasına kadar, sonuna kadar içmek; aynı anda içmek.

συνεκπνέω-ῶ, birlikte son nefesini vermek, ölmek.

συνεκπονέω-ῶ, (*acc.* ile) birinin bir şeyi tamamlamasına, bitirmesine yardım etmek; yardımına gelmek, yardım etmek.

συνεκπορίζω, birinin temin etmesine, sağlamasına, tedarik etmesine yardım etmek.

συνεκπράσσομαι, *Ion.* -πρήσσομαι, (*acc.* ile) birinin intikamını, öcünü almasına yardım etmek.

συνεκτίνω, birlikte ödemek, birinin ödemesine yardım etmek.

συνεκτρέφω, *Eski Att.* ξυνεκτρέφω, (*dat.* ile) birlikte beslemek, yetiştirmek, büyütmek.

συνεκτρέχω, (*II. aor.* συνεξέδραμον), birlikte bir saldırı için koşmak; (bitki için) birlikte bitmek, çıkmak, büyümek.

συνεκφέρω, bir cenaze konvoyuna eşlik etmek; (ölüleri) savaş alanından dışarı taşımak.

συνεκφεύγω, birlikte kaçmak.

συνελαύνω, *Eski Att.* ξυνελαύνω (*aor.* συνήλασα), birlikte itmek, birbirine itmek, çarpıştırmak, sıkıştırmak.

συνελευθερόω-ῶ, (*gen.* veya ἀπό ve *gen.* ile) -den kurtarmasına yardımcı olmak, yardım etmek.

συνέλκω, *Eski Att.* ξυνέλκω (*fut.* -ξω, *aor.* συνείλκυσα), birlikte çekmek, aynı yere çekmek; sıkıştırmak; birleştirmek, bir araya getirmek.

συνεμβαίνω, biriyle birlikte girmek.

συνεμβάλλω, püskürtmesine yardım etmek; birlikte atılmak.

συνεμπίπτω, (*II. aor.* συνενέπεσον, *pf.* συνεμπέπτωκα), (εἰς ve *acc.* ile) -e, -in üzerine düşmek; birlikte hücum etmek, saldırmak; karşılaşmak.

συνέμπορος, *Eski Att.* ξυνέμπορος, ος, ον (*adj.*), yol arkadaşı, yoldaş; bir şeyi paylaşan.

συνεμφαίνω, aynı anda göstermek.

συνενδίδωμι, (*dat.* ile) kendini -e bırakmak; -e tamamen boyun eğmek.

συνεξακούω, aynı anda duymak, işitmek, kulak vermek.

συνεξανθέω-ῶ, birlikte veya aynı anda çiçeklenmek, çiçek açmak.

συνεξανύτω, birlikte tamamlamak, bitirmek, bitirmesine yardım etmek; koşuda yetişmek veya geçmek.

συνέξειμι, birlikte çıkmak; (*dat.* ile) biriyle birlikte kaybolmak.

συνεξέρχομαι, (*dat.* ile) biriyle birlikte gitmek, biriyle birlikte çıkmak; sefere çıkmak.

συνεξορμάω-ῶ, aynı anda püskürtmek, itmek, çıkartmak; aynı anda gitmek; aynı anda atılmak.

συνεπαινέω-ῶ, *Eski Att.* ξυνεπαινέω-ῶ, birlikte övmek, yüceltmek; oybirliğiyle kabul etmek; uzlaşmak, aynı fikirde, aynı düşüncede olmak; aynı kanıda, aynı kanaatte olmak, aynı kanıyı taşımak.

συνέπαινος, ος, ον (*adj.*), biriyle aynı fikirde, aynı düşüncede olan; biriyle uzlaşan, anlaşan; biriyle hemfikir olan.

συνεπαιτιάομαι-ῶμαι, (*gen.* ile) biriyle birlikte suçlamak, itham etmek; aynı anda suçlamak, itham etmek.

συνεπακολουθέω-ῶ, (*dat.* ile) birini birlikte izlemek, birinin peşinden gitmek; eşlik etmek, refakat etmek, yanında gitmek.

συνεπανίσταμαι (*fut.* -αναστήσομαι, *II. aor.* -ανέστην), (*dat.* ile) biriyle birlikte kalkmak.

συνέπειμι, *Eski Att.* ξυνέπειμι, (*dat.* ile) biriyle birlikte üzerine yürümek, birlikte saldırmak, hücum etmek.

συνεπεύχομαι, birlikte istemek, talep etmek; rica etmek, yalvarmak; aynı anda istemek.

συνεπιβαίνω, (*gen.* ile) birlikte -in üstüne çıkmak, üstüne binmek.

συνεπιβουλεύω, birine karşı birlikte düzen kurmak, tuzak kurmak, pusu kurmak.

συνεπιθυμέω-ῶ, ortak olarak istemek, arzu etmek.

συνεπικουρέω-ῶ, (*dat.* ile), birlikte veya aynı anda birinin yardımına gelmek, yardımına koşmak.

συνεπιλαμβάνω, (*dat.* ile), birinin yardımına gelmek, yardımına koşmak, birine yardım etmek.

συνεπιμελέομαι, *Eski Att.* ξυνεπιμελέομαι-οῦμαι, aynı anda veya ortak olarak -e özen göstermek, dikkat etmek, itina etmek.

συνεπιμελητής, οῦ, ὁ (*m.*), ortak; yardımcı.

συνεπινεύω, (*dat.* ile) -e razı olmak, -i kabul etmek; biriyle birlikte kendini -e vermek, bırakmak.

συνεπιορκέω-ῶ, biriyle birlikte veya aynı anda yemin etmek, ant içmek.

συνεπιπλέω-ῶ, -e doğru veya -e karşı denizden gitmek, gemiyle gitmek.

συνεπισημαίνω, aynı anda bildirmek, açıklamak; ayrıca bildirmek, haber vermek.

συνεπισκέπτομαι, aynı anda incelemek; birlikte incelemek; karşılaştırmak, karşılaştırma yapmak, kıyaslamak, mukayese etmek.

συνεπισκευάζω, birlikte hazırlamak.

συνεπισκοπέω-ῶ, birlikte incelemek, tetkik etmek.

συνεπισπεύδω, birlikte veya aynı zamanda hızlandırmak, çabuklaştırmak.

συνεπίσταμαι, -in içyüzünü bilmek, gerçek yüzünü bilmek; -in bilincinde olmak, farkında olmak.

συνεπιστρατεύω, (*dat.* ile) birlikte -e karşı sefer yapmak.

συνεπιστατέω-ῶ, birlikte kollamak, gözetim altında tutmak, gözetmek; birlikte denetlemek, kontrol etmek.

συνεπιστρέφω, aynı anda döndürmek, döndürmesine yardım etmek; birinin dikkatini kendine çekmek.

συνεπιτελέω-ῶ, birlikte yapmak, birlikte gerçekleştirmek, ifa etmek; bitirmesine, tamamlamasına yardım etmek.

συνεπιτίθημι, bir göreve - eklemek; bir görevi, yükümlülüğü gittikçe artırmak || *med.* (*dat.* ile) birlikte -e başlamak, koyulmak, girişmek; birlikte -e saldırmak, üstüne çullanmak, yüklenmek; birlikte ele geçirmek, yakalamak.

συνέπομαι, eşlik etmek, refakat etmek, birlikte yürümek, yanında gitmek.

συνεπόμνυμι, birlikte yemin etmek, ant içmek; aynı anda yemin etmek, ant içmek.

συνεργάζομαι, *Eski Att.* ξυνεργάζομαι, birlikte çalışmak, iş yapmak, iş görmek; yardım etmek, yardımcı olmak; hizmet etmek; yararlı, faydalı olmak.

συνεργέω-ῶ, *Eski Att.* ξυνεργέω-ῶ (*imp.* συνήργουν, *fut.* συνεργήσω, *aor.* συνήργησα), birlikte çalışmak, birlikte bir iş görmek; bir çalışma için birine yardım etmek, yardımcı olmak.

συνεργία, ας, ἡ (*f.*), işbirliği, yardım; komplo, düzen.

συνεργός, *Eski Att.* ξυνεργός, ός, όν (*adj.*), birine yardım eden, yardımcı olan, yardımcı; suç ortağı; aynı işi yapan, meslektaş.

συνέργω, *ep.* συνεέργω (*ep. imp.*, συνέεργον, *fut.* συνέρξω, *aor.* συνεῖρξα), toplamak, bir araya getirmek, birleştirmek; bastırmak, baskı altına almak, ezmek; tutmak, durdurmak.

συνέριθος, ὁ, ἡ (*m./f.*), çalışma arkadaşı, iş arkadaşı; yardımcı.

συνέρχομαι, *Eski Att.* ξυνέρχομαι (*fut.* -ελεύσομαι, *II. aor.* -ῆλθον), birlikte gitmek; buluşmak, bir araya gelmek, birleşmek, karşılaşmak; barışmak.

συνερωτάω-ῶ, aynı anda soru sormak, soruşturmak; sorguya çekmek.

συνεσθίω (*fut.* -έδομαι, *II. aor.* -έφαγον), (*dat.* ile) aynı anda veya birlikte yemek yemek.

σύνεσις, εως, ἡ (*f.*), (iki ırmağın) birleşmesi; iki şeyin birleşmesi; zekâ, bilgelik.

συνέστιος, *Eski Att.* ξυνέστιος, ος, ον (*adj.*), aynı ocağın yanında oturan, aynı evde oturan; (Zeus için) ocağın koruyucusu.

συνεστώ, οῦς, ἡ (*f.*), şölen, ziyafet.

συνέταιρος, ου, ὁ (*m.*), arkadaş, dost.

συνετός, ή, όν (*adj.*), zeki, tedbirli, uyanık, becerikli; anlaşılması kolay, anlaşılabilir, kavranabilir, makûl.

συνετῶς (*adv.*), anlaşılabilir bir şekilde; tedbirli bir şekilde, ihtiyatla; sağduyuyla, aklıselimle.

συνευδαιμονέω-ῶ, birlikte mutlu olmak, birlikte mutlu yaşamak.

συνευδοκέω-ῶ, (*dat.*) -i kabul etmek, benimsemek, -e rıza göstermek; (*gen.* ile) biriyle uyuşmak, uzlaşmak, anlaşmak, mutabık kalmak.

συνεύδω, *Eski Att.* ξυνεύδω, biriyle birlikte uyumak, biriyle birlikte yatmak.

συνευνάζω, birleştirmek, evlendirmek || *med.* (*aor.* συνηυνάσθην), (*dat.* ile) biriyle evlenmek.

σύνευνος, ος, ον (*adj.*), aynı yatağı paylaşan, eş (karı, bazen koca).

συνευτυχέω-ῶ, birlikte mutlu olmak.

συνεφέπομαι, birlikte izlemek; eşlik etmek, refakat etmek, yanında gitmek.

συνευφραίνομαι, (*dat.* ile), biriyle birlikte eğlenmek, neşelenmek.

συνεύχομαι, *Eski Att.* ξυνεύχομαι, birlikte dua etmek, yalvarmak, yakarmak; aynı şeyi istemek, aynı dilekte birleşmek.

συνεφηβεύω, gençlik arkadaşı olmak.

συνεφίστημι (*fut.* -επιστήσω, *aor.* -επέστησα), birlikte dikkatli olmak, dikkat etmek.

συνέχεια, ας, ἡ (*f.*), süreklilik, devamlılık; yoğunluk, kalınlık; sebat; direnme, üsteleme.

συνεχής, ής, ές (*adj.*), sürekli, devamlı, aralıksız, daimi; yoğun, kalın.

συνέχω, *Eski Att.* ξυνέχω (*fut.* συνέξω, *II. aor.* συνέσχον, *pf.* συνέσχηκα; *pass. fut.* συσχεθήσομαι veya συνέξομαι, *aor.* συνεσχέθην, *II. aor.* συνεσχόμην), sürdürmek, devam ettirmek; korumak, savunmak, müdafaa etmek.

συνεχῶς, *Eski Att.* ξυνεχῶς (*adv.*), sürekli bir biçimde, kesintisiz olarak.

συνηβάω-ῶ, (*dat.* ile) gençliğini birlikte geçirmek.

συνηγορέω-ῶ, *Eski Att.* ξυνηγορέω-ῶ, biri için konuşmak, biri lehine konuşmak; birini savunmak, müdafaa etmek; rıza göstermek, kabul etmek.

συνηγορία, ας, ἡ (*f.*), savunma, müdafaa.

συνήγορος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile), biriyle konuşan; uzlaşan, uyuşan, aynı fikirde olan; birini savunan, savunmacı.

συνήδομαι, birlikte eğlenmek, neşelenmek.

συνήθεια, *Eski Att.* ξυνήθεια, ας, ἡ (*f.*), toplu yaşam, ortak yaşam; toplum; ticaret; görüşme, düşüp kalkma.

συνήθης, *Ion.* ve *Eski Att.* ξυνήθης, ης, *n.* σύνηθες, *Eski Att.* ξύνηθες (*adj.*), biriyle birlikte yaşayan; dostluk bağları olan, yakın dost; (*dat.* ile) -e alışık, alışmış; gelenek, âdet.

συνηθῶς (*adv.*), genellikle, genel olarak, çoğu kez, ekseriya, ekseriyetle, umumiyetle; alışkanlıkla; dostça, dostlukla; samimi olarak, içtenlikle.

συνήκοος, οος, οον (*adj.*), (*gen.* ile) biriyle birlikte dinleyen; (*dat.* ile) birine itaat eden, boyun eğen, birinin sözünü dinleyen.

συνήκω, birlikte gelmek; toplanmak, biraraya gelmek.

συνῆλιξ, *Eski Att.* ξυνῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, τό (*m.*, *f.* ve *n.*), yaşıt, akran; arkadaş.

συνημερεύω, bütün günü birlikte geçirmek; (*dat.* ile) biriyle birlikte yaşamak.

συνήμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), arkadaş, dost.

συνήορος, *Eski Att.* ξυνάορος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile) biriyle ortak; -ile uyuşan, bağdaşan || (*subst.*) ὁ σ. koca, ἡ σ. karı.

συνηρεμέω, *Eski Att.* ξυνηρεμέω-ῶ, (*dat.*) biriyle birlikte barış içinde yaşamak.

συνηρεφέω-ῶ, koyu bir gölgeyle örtmek, kaplamak; (*mec.*) karartmak, kör etmek.

συνηρεφής, ής, ές (*adj.*), (*dat.* ile) - ile örtülü, örtülmüş, kaplı; -i örten, kaplayan.

συνήρης, ης, ες (*adj.*), birleşmiş; ortak, müşterek, umumi.

συνηττάομαι-ῶμαι, birlikte yenilmek, bozguna uğramak, mağlup olmak.

συνθακέω-ῶ, biriyle birlikte oturmak, birinin yanında oturmak.

σύνθακος, *Eski Att.* ξύνθακος, ος, ον (*adj.*), (*dat.*) biriyle birlikte oturan, ikamet eden.

συνθάπτω, birlikte gömmek, defnetmek.

συνθεάομαι-ῶμαι, başkalarıyla birlikte bakmak, seyretmek, izlemek, temaşa etmek; birlikte veya aynı anda incelemek, tetkik etmek, araştırmak.

συνθεσία, *Ion.* συνθεσίη, ης, ἡ (*f.*), anlaşma, sözleşme; talimat, emir.

σύνθεσις, εως, ἡ (*f.*), edebiyat, şiir veya müzik eseri hazırlama; birleşme, bileşim, karışım; anlaşma, sözleşme.

σύνθετος, *Ion.* ve *Eski Att.* ξύνθετος, ος, ον (*adj.*), bir araya getirilmiş kısımlardan oluşan; karmaşık.

συνθέω (*fut.* συνθεύσομαι), amacına, hedefine ulaşmak; başarmak, muvaffak olmak.

σύνθημα, ατος, τό (*n.*), kararlaştırılmış işaret, tanıma işareti; emir sözü; bayrak; antlaşma, uzlaşma.

συνθηράω-ῶ, birlikte ava çıkmak, avlanmak.

σύνθηρος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile) birlikte avlanan; av arkadaşı.

συνθνήσκω, (*dat.* ile) birlikte ölmek, can vermek.

συνθύω, (*dat.* ile) birlikte kurban kesmek, kurban töreni yapmak.

συνίημι, *Ion.* ve *Eski Att.* ξυνίημι (*imp.* συνίην ve συνίειν, *fut.* συνήσω, *aor.* συνῆκα, *II. aor.* σύνην, *pf.* συνεῖκα), birlikte göndermek; birlikte atmak, fırlatmak; (*gen.* veya *acc.* ile) -e dikkat etmek, -i dinlemek; anlamak, fark etmek, farkına varmak || *med.* συνίεμαι (*fut.* συνήσομαι, *aor.* συνείμην), uyuşmak, anlaşmak, aynı fikirde olmak, mutabık kalmak, uzlaşmak.

συνίστημι, *Eski Att.* ξυνίστημι (*imp.* συνίστην, *fut.* συστήσω, *aor.* συνέστησα, *pf.* συνέστακα), aynı anda dikine koymak, yerleştirmek; kurmak, oluşturmak, meydana getirmek; toplamak, birleştirmek, bir araya getirmek; (şu zamanlarda *intrans.*: *II. aor.* συνέστην, *pf.* συνέστηκα, *pl. pf.* συνειστήκειν), birbirini tutmak, birlikte durmak; (düşmanca) birbirine yaklaşmak, karşılaşmak; kavga etmek, çarpışmak; sürmek, devam etmek || *med.* συνίσταμαι (*fut.* συστήσομαι, *aor.* συνεστησάμην), kendisi için oluşturmak, kurmak, düzenlemek; -e başlamak, girişmek, koyulmak.

συνίστωρ, ορος, ὁ, ἡ (*m./f.*), tanık, şahit.

συνναυαγέω-ῶ, birlikte deniz kazası geçirmek, deniz kazasına uğramak.

συνναυμαχέω-ῶ, (*dat.* ile) birlikte denizde savaşmak.

συννεφέω, *Eski Att.* ξυννεφέω-ῶ, bulutlarla örtmek, kaplamak, karartmak.

συννέω, (*dat.* ile) biriyle birlikte yüzmek.

συννοέω-ῶ *Eski Att.* ξυννοέω-ῶ, düşünmek; kavramak, anlamak; tasarlamak, kafasında kurmak || *med.* kendi kendine düşünmek.

συνοδεύω, (*dat.* ile) biriyle yolculuk yapmak, yola çıkmak.

συνοδοιπορέω-ῶ, birlikte yolculuk yapmak, yolculuğa çıkmak.

συνοικουρέω-ῶ, evde birlikte yaşamak, aynı evi paylaşmak.

συνοικουρός, ός, όν (*adj.*), (*gen.* ile) evi biriyle birlikte koruyan; birlikte yaşayan.

σύνολος, ος veya η, ον (*adj.*), bütün, tüm, tam, eksiksiz.

συνόλως (*adv.*), bütünüyle, tam olarak; kısacası.

συνόμνυμι, *Eski Att.* ξυνόμνυμι (*aor.* συνώμοσα), birlikte yemin etmek, ant içmek; aynı anda yemin etmek, ant içmek.

συνομολογέω, *Eski Att.* ξυνομολογέω-ῶ, aynı kanıda, aynı düşüncede olmak, aynı düşünceyi paylaşmak; birine (*dat.*) bir şey (*acc.*) vaat etmek, vaatte bulunmak, söz vermek.

συνοράω (*fut.* συνόψομαι, *II. aor.* συνεῖδον), birlikte bakmak, görmek.

συνουσία, *Eski Att.* ξυνουσία, ας, ἡ (*f.*), ortak yaşam; görüşme; ilişki, alaka; dostluk.

σύνοψις, εως, ἡ (*f.*), toplu bakış.

σύνταξις, εως, ἡ (*f.*), düzene sokma, düzenleme; savaş düzeni; yapıt, eser, kompozisyon; anlaşma, sözleşme.

συντάραξις, εως, ἡ (*f.*), karışıklık, kargaşa; altüst olma, allak bullak olma.

συνταράσσω, *Att.* -άττω, *Eski Att.* ξυνταράσσω, karıştırmak, bulandırmak; kışkırtmak, tahrik etmek.

συντάσσω, *Att.* συντάττω, *Eski Att.* ξυντάττω, birlikte dizmek, düzenlemek, tanzim etmek; savaş düzenine sokmak; bir eseri yazmak, kaleme almak; bir entrika kurmak, düzen kurmak, komplo kurmak; emretmek, emir vermek, buyurmak || *med.* dizmek, düzenlemek, tanzim etmek; belirlemek, saptamak; (konuşmayı, eseri) hazırlamak, yazmak; emretmek, emir vermek, buyurmak.

συνταχύνω, hızlandırmak, çabuklaştırmak; acele etmek.

συντελέω, *Eski Att.* ξυντελέω-ῶ, birlikte bitirmek, sonuçlandırmak; birlikte yapmak, gerçekleştirmek; birlikte aynı amaca ulaşmak; (*gen.* ile) -e katkıda bulunmak, -e yardım etmek.

συντέμνω, keserek küçültmek, azaltmak; kısmak, kısaltmak, indirgemek.

συντίθημι, *Eski Att.* ξυντίθημι (*fut.* συνθήσω, *aor.* συνέθηκα), bir araya getirmek, birbirine eklemek, birleştirmek; yapmak, imal etmek; düzenlemek, düzene sokmak, tanzim etmek, organize etmek || *med.* (*fut.* συνθήσομαι, *aor.* συνεθέμην), kendisi için toplamak, bir araya getirmek; dinlemek, işitmek; dikkat etmek, gözlemlemek.

συντιτρώσκω, birçok yerden yaralamak, yaralarla kaplamak.

σύντομος, *Eski Att.* ξύντομος, ος, ον (*adj.*), kısa, kısaltılmış; özet.

συντόμως (*adv.*), az sözcükle; az zamanda, kısa zamanda.

σύντονος, *Eski Att.* ξύντονος, ος, ον (*adj.*), yoğun, şiddetli; dikkatli, becerikli; (*dat.* ile) - ile uyuşmak, uygun düşmek.

συντόνως (*adv.*), çabayla, gayretle.

συντραγῳδέω-ῶ, tragedya oyununda birlikte oynamak.

συντρέφω, birlikte beslemek, büyütmek, yetiştirmek; (*dat.* ile) -ile büyümek, gelişmek; oluşmak, meydana gelmek.

συντρέχω (*fut.* συνθρέξομαι veya συνδραμοῦμαι, *II. aor.* συνέδραμον), birlikte koşmak; toplanmak, bir araya gelmek; (*dat.* ile) - ile birleşmek, karışmak; (*dat.* ile) - ile karşı karşıya gelmek; - ile aynı zamana rastlamak, aynı zamana denk gelmek.

συντρίβω, *Eski Att.* ξυντρίβω, birbirine sürtmek; birlikte öğütmek; mahvetmek, bozmak.

σύντροφος, *Eski Att.* ξύντροφος, ος, ον (*adj.*), birlikte besleyen, büyüten, yetiştiren; (*dat.* ile) birlikte yaşayan, arkadaş, dost; alışılmış, sıradan, olağan, doğal, tabii.

συντυγχάνω, *Eski Att.* ξυντυγχάνω (*fut.* συντεύξομαι, *II. aor.* συνέτυχον), (*dat.* veya *gen.* ile) -ile karşılaşmak; olmak, meydana gelmek, vuku bulmak.

συντυχία, ας, ἡ (*f.*), karşılaşma, rastlantı.

συντυχικός, ή, όν (*adj.*), beklenmedik, beklenmeyen, ani; birdenbire, aniden, ansızın olan; rastlantı sonucu, rastlantıya bağlı, tesadüfen, rastgele.

συνυπατεύω, birlikte *consul* olmak.

συνυποδύομαι (*fut.* -δύσομαι, *II. aor.* συνυπέδυν), birlikte -e girmek; -e katılmak.

συνυποχωρέω-ῶ, birlikte geri çekmek; birlikte geri çekilmek.

συνῳδός, *Eski Att.* ξυνῳδός, ός, όν (*adj.*), (*dat.* ile) şarkısını - ile birleştiren; (*dat.* ile) biriyle uyuşan, anlaşan, uzlaşan.

συνωμοσία, *Eski Att.* ξυνωμοσία, ας, ἡ (*f.*), yeminle birleşme; düzen kurma, komplo kurma, hileye başvurma; konfederasyon, topluluk.

συνωμότης, ου, ὁ (*m.*), komplo kuran kimse, komplocu; suikaste katılan kimse, suikastçı.

συνωμοτικῶς (*adv.*), komplo ile, komplo kurarak; hileyle, dalavereyle.

συνωνέομαι-οῦμαι (*fut.* -ωνήσομαι, *pf.* συνεώνημαι), birlikte satın almak, toplu halde satın almak.

συνωνυμία, ας, ἡ (*f.*), duyuların benzerliği; eşanlamlı olma.

συνώνυμος, *Eski Att.* ξυνώνυμος, ος, ον (*adj.*), (*dat.* ile) aynı ismi taşıyan, adaş; eşanlamlı, sinonim.

συνωφελέω-ῶ, (*dat.* veya *acc.* ile) birinin yardımına aynı zamanda gelmek.

Συρακόσιος, α, ον (*adj.*), Syrakusai+, Syrakusai'a ait, Syrakusai ile ilgili, Syrakusailı || (*subst.*) ἡ Συρακοσία, Syrakusai toprağı.

Συράκουσα, ης, ἡ (*f.*), genellikle αἱ Συράκουσαι, Syrakusai.

Συρακούσιος, α, ον (*adj.*), Syrakusai+, Syrakusai'a ait, Syrakusai ile ilgili, Syrakusailı.

Συρία, ας, ἡ (*f.*), Syria (bugünkü Suriye).

σῦριγξ, ιγγος, ἡ (*f.*), *syrinks*, genellikle çobanların çaldığı bir müzik aleti.

(1) συρίζω (*fut.* -ίξομαι, *aor.* ἐσύριξα), *syrinks* çalmak; (*syrinks* için) çınlamak; ıslık çalmak, ıslık gibi ses çıkarmak.

(2) συρίζω, Syria (Suriye) dilinde konuşmak.

Συριηγενής, ής, ές (*adj.*), Syria (Suriye) kökenli, Syrialı (Suriyeli).

Σύριος, α, ον (*adj.*), Syria+, Syria ile ilgili, Syria'ya ait; Syrialı (Suriyeli).

Σύρος, ου, ὁ (*adj.*), Syria+, Syria ile ilgili; Syrialı || (*subst.*) ὁ Σύρος, Syria'lı.

συρράπτω, dikerek bir araya getirmek, birbirine dikmek; birbirine eklemek.

συρράσσω, *Att.* συρράττω, *Eski Att.* ξυρράσσω, çarpışmak, birbirine çarpmak; (*dat.* ile) - ile çarpışmak.

συρρέω (*fut.* -ρυήσομαι), birlikte akıtmak, dökmek, boşaltmak; (*dat.* ile) - ile birlikte akmak; -e göre, -e uyarak akmak.

σύρρηγμα, ατος, τό (*n.*), çarpışma, çarpma; büyük sarsıntı, şok.

συρρήγνυμι, *Eski Att.* ξυρρήγνυμι (*aor.* συνέρρηξα, *pf.* συνέρρωγα; *pass. II. aor.* συνερράγην), parçalara ayırmak, parçalamak, kırmak, ezmek; savaş çıkarmak; savaş çıkmak.

σύρω (*fut.* συρῶ, *aor.* ἔσυρα, *pf.* σέσυρκα; *pass. aor.* ἐσύρην, *pf.* σέσυρμαι) çekmek, sürüklemek.

σῦς, συός, ὁ, ἡ (*m./f.*), domuz.

συσκευάζω, yiyecek, azık sağlamak; gereç sağlamak; donatmak || *med.* kendisi için hazırlamak, kendi çıkarı için hazırlamak; (kötü anlamda) kurmak, tasarlamak, kurmak.

συσκευασία, ας, ἡ (*f.*), hazırlıklar, özellikle hareket veya yürüyüş hazırlıkları.

συσκευαφορέω-ῶ, eşyaları, ağırlıkları birlikte taşımak.

συσκευωρέομαι-οῦμαι, birlikte komplo kurmak, düzen kurmak; suikast düzenlemek.

συσκηνέω-ῶ, (*dat.* ile) biriyle aynı çadırı paylaşmak; birlikte yemek yemek veya yaşamak.

σύσκηνος, ος, ον (*adj.*), çadır arkadaşı; arkadaş, dost; birlikte yemek yiyen.

σύσκιος, ος, ον (*adj.*), gölgeli, gölgelik.

συσκοπέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.*), birlikte veya aynı zamanda incelemek, tetkik etmek; araştırmak, tetkik etmek.

συσκοτάζω, karanlık olmak, kararmak; ξυνεσκόταζε ἤδη, gece oluyordu.

συσπουδάζω, birlikte veya aynı zamanda çaba göstermek, çabalamak, gayret etmek.

συστρατεύω, *Eski Att.* ξυστρατεύω, (*dat.*) biriyle birlikte savaşmak, savaş yapmak.

συστρατιώτης, ου, ὁ (*m.*), silah arkadaşı.

συστρέφω, birlikte yuvarlamak, birlikte toplamak; birleştirmek; gruplara ayırmak, gruplandırmak; bir araya yığmak, sıkıştırmak.

συστροφή, ῆς, ἡ (*f.*), askeri birlik.

συσχηματίζω, bir modele göre resmini çizmek; biçimlendirmek, biçim vermek, şekil vermek.

συσχολάζω, birlikte yaratmak; birlikte okumak, öğrenmek, öğrenim görmek, ders almak, bir hoca ile sık sık görüşmek; ders vermek, öğretmek, eğitmek; arkadaşlarıyla birlikte öğrenim görmek, öğrenci olmak.

συσχολαστής, οῦ, ὁ (*m.*), okul arkadaşı, öğrenim arkadaşı.

συχνός, ή, όν (*adj.*), sürekli, aralıksız, devamlı, daimi; bol, sık sık, çok, çok sayıda, kalabalık, nüfusu çok || (*adv.*) uzakta, uzağa, uzaklara; συχνά, çok, kuvvetli.

σφαγεύς, έως, ὁ (*m.*), insan öldüren kimse, katil, cana kıyan kimse, cani.

σφαγή, ῆς, ἡ (*f.*), boğazlama, boğazlayarak öldürme, kurban etme.

σφαγιάζω (yalnızca *praes.* ve *aor.* ἐσφαγίασα), *med.* σφαγιάζομαι (*fut.* -άσομαι, *aor.* ἐσφαγιασάμην), boğazlamak, boğazlayarak öldürmek; kurban etmek || *pass.* σφαγιάζομαι (*aor.* ἐσφαγιάσθην), boğazlanmak, kurban edilmek.

σφάγιον, ου, τό (*n.*), kurban; kurban töreni.

σφάζω, *Att.* σφάττω (*imp.* ἔσφαζον, *fut.* σφάξω, *aor.* ἔσφαξα, *pl. pf.* ἐσφάκειν; *pass. fut.* σφαγήσομαι, *aor.* ἐσφάχθην, *II. aor.* ἐσφάγην, *pf.* ἔσφαγμαι), boğazını kesmek, boğazlamak, öldürmek.

σφαῖρα, ας, ἡ (*f.*), yuvarlak cisim; top, küre, yerküre, gökküre.

σφαιρικός, ή, όν (*adj.*), küre+, küreyle ilgili; gökküre veya yerküre ile ilgili; göksel cisimlerle ilgili, göksel.

σφαιρικῶς (*adv.*), küre, top, daire biçiminde; yuvarlak.

σφαίρισις, εως, ἡ (*f.*), top oynama, top oyunu.

σφαιροειδής, ής, ές (*adj.*), küreye benzer, küre gibi, küre biçiminde, daire şeklinde.

σφακελίζω, kangren olmak; çürümek.

σφάκελος, ου, ὁ (*m.*), kangren; sancı, şiddetli acı; çırpınma; (*mec.*) fırtına, kasırga.

σφακτός, ή, όν (*adj.*), boğazı kesilmiş, boğazlanmış, boğazlanarak öldürülmüş; kurban edilmiş.

σφαλερός, ά, όν (*adj.*), kolayca kayan, kaygan; kaypak, belirsiz; tehlikeli, zararlı || *comp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος.

σφαλερῶς (*adv.*), pek emin olmayan bir tarzda; tehlikeli bir biçimde.

σφάλλω (*fut.* σφαλῶ, *aor.* ἔσφηλα, *II. aor.* ἔσφαλον, *pf.* ἔσφαλκα; *pass. fut.* σθαλοῦμαι, *II. fut.* σφαλήσομαι, *II. aor.* ἐσφάλην, *pf.* ἔσφαλμαι), düşürmek, devirmek, yıkmak; sallamak, oynatmak; kaydırmak; yanıltmak, aldatmak || *med.* yanılmak, hataya düşmek, aldanmak.

σφάλμα, ατος, τό (*n.*), düşme, düşüş; mutsuzluk; felaket, belâ; aksilik,

terslik; başarısızlık, muvaffakiyetsizlik; hata, yanılgı.

σφαλῶ: σφάλλω *fut.*

σφαραγέομαι, kabarmak, taşmak.

σφεδανός, ή, όν (*adj.*), şiddetli, coşkun || (*adv.*) σφεδανόν, canlı bir şekilde; hızla, çabucak.

σφενδονάω-ῶ, sapan atmak, sapanla vurmak.

σφενδόνη, ης, ἡ (*f.*), sapan.

σφενδονήτης, ου, ὁ (*m.*), taş atan kimse, sapancı.

σφετερίζω (yalnızca *praes.* ve *aor.* ἐσφετέρισα; *med.* σφετερίζομαι, *fut.* σφετεριοῦμαι, *aor.* ἐσφετερισάμην, *pf.* ἐσφετέρισμαι, *pl. pf.* ἐσφετερίσμην), kendine mal etmek, sahip çıkmak, gasp etmek, zorbalıkla ele geçirmek, elinden almak; kazanmak; kendine bağlamak.

σφέτερος, α, ον (*adj.*), onun, onunki, kendisinin, kendisininki; (*plur.*) onların, onlarınki.

σφήξ, σφηκός, ὁ (*m.*), eşek arısı, yaban arısı.

σφίγγω (*fut.* σφίγξω, *aor.* ἔσφιγξα; *pass. aor.* ἐσφίγχθην, *pf.* ἔσφιγμαι), sımsıkı yakalamak; sıkmak, sıkıştırmak.

σφίγξ, σφιγγός, ἡ (*f.*), *sphinks*, mitolojiye göre vücudu aslana, yüzü kadına benzeyen kuş kanatlı canavar.

σφίγξις, εως, ἡ (*f.*), sıkma, sıkıştırma; sıkı sıkıya bağlama.

σφόδρα (*adv.*) çok, pek çok, çok daha fazla, son derece, aşırı.

σφοδρός, ά veya ός, όν (*adj.*), şiddetli, zorlu; güçlü, kuvvetli, sağlam.

σφοδρότης, ητος, ἡ (*f.*), şiddet, güç, kuvvet; ateşlilik, coşkunluk.

σφοδρῶς (*adv.*), çok, pek çok, fazla, aşırı.

σφραγίζω, mühürlemek, mühür vurmak; damgalamak; ağzına kilit vurmak, sessiz kalmak.

σφραγίς, ῖδος, ἡ (*f.*), mühür, damga.

σφράγισμα, ατος, τό (*n.*), mühür, damga.

σφραγιστής, οῦ, ὁ (*m.*), mühür vuran, damga vuran, damgalayan kimse.

σφῦρα, ας, ἡ (*f.*), çekiç; kazma.

σφυρόν, οῦ, τό (*n.*), topuk; ayak.

σχάζω (*imp.* ἔσχαζον, *fut.* σχάσω, *aor.* ἔσχασα; *pass. fut.* σχασθήσομαι, *aor.* ἐσχάσθην, *pf.* ἔσχασμαι, *pl. pf.* ἐσχάσμην), keserek açmak, kesmek; düşürmek; sarkıtmak; terk etmek; bir kaygıyı, sıkıntıyı bir yana bırakmak.

σχέδην (*adv.*), yavaşça; adım adım.

σχεδία, ας, ἡ (*f.*), sal; sandal, kayık.

σχέδιος, ος veya α, ον (*adj.*), yakın; umulmadık, beklenmedik, beklenmeyen, hesapta olmayan; hazırlıksız (konuşma); aceleyle yapılmış, basit, sıradan, alışılmış.

σχεδόθεν (*adv.*), yakın, yakında.

σχεδόν (*adv.*), yakın, yakında; hemen hemen, yaklaşık olarak.

σχέσις, εως, ἡ (*f.*), karakter, özellik, nitelik, vasıf; yaratılış, huy, tabiat, mizaç.

σχετλιάζω, yakınmak, şikâyet etmek, sızlanmak; kızmak; hoşnut olmamak, memnun olmamak.

σχέτλιος, α veya ος, ον (*adj.*), kötülüğe neden olan; uğursuz, kötü, zalim; mutsuz, bahtsız, talihsiz; sefalet içinde olan, sefil.

σχετλίως (*adv.*), güçlükle, zorla, zahmetli bir şekilde; zalimce, acımasızca, merhametsizce.

σχῆμα, ατος, τό (*n.*), şekil, biçim, duruş; tutum, davranış, tavır; şema.

σχηματίζω (*fut.* -ισῶ, *Att.* -ιῶ), biçim vermek, şekil vermek; temsil etmek; (askeri) cephe almak, konumlanmak; figürlerle süslemek; (hastalık için) vücudu etkilemek || *med.* oluşturmak, meydana getirmek, biçimlendirmek, biçim vermek, şekil vermek, işlemek.

σχηματισμός, οῦ, ὁ (*m.*), oluşturma, biçim verme; hava, biçim, figür; kendini beğenmişlik, kibir, kurum.

σχήσομαι: ἔχω *med. fut.*

σχήσω: ἔχω *fut.*

σχίζω (*fut.* σχίσω, *aor.* ἔσχισα; *pass. aor.* ἐσχίσθην, *pf.* ἔσχισμαι), yarmak, yararak ayırmak, parçalamak, ikiye bölmek.

σχῖνος, ου, ὁ (*m.*), sakız ağacı.

σχίσις, εως, ἡ (*f.*), yarık, çatlak, aralık.

σχίσμα, ατος, τό (*n.*), yırtık, kesik; bölünme, ayrılık.

σχισμός, οῦ, ὁ (*m.*), yarık, yarma; ayırma; ayrılma, parçalanma, bölünme, ayrılık.

σχιστός, ή, όν (*adj.*), yarılmış, yarık, ayrılmış, ayrık.

σχοῖνος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), saz; sazlık.

σχοινοβάτης, ου, ὁ (*m.*), ip cambazı.

σχολάζω, (*aor.* ἐσχόλασα, *pf.* ἐσχόλακα), boş zamanı olmak; tembel olmak, üşengeç olmak, uyuşuk olmak; işsiz güçsüz olmak, aylak olmak; boş zamanını -e ayırmak.

σχολαῖος, α, ον (*adj.*), boş zamanı olan, işsiz güçsüz, aylak, tembel, üşengeç, uyuşuk; sakin, sessiz, dingin.

σχολαιότης, ητος, ἡ (*f.*), ağırlık, yavaşlık, hantallık.

σχολαίως (*adv.*), yavaşça, ağır ağır; rahat rahat, sıkıntıya girmeden.

σχολαστής, οῦ, ὁ (*m.*), tembel, üşengeç, uyuşuk; işsiz, aylak.

σχολαστικός, ή, όν (*adj.*), boş zamanı olan; işsiz, aylak; tembel, üşengeç, uyuşuk.

σχολή, ῆς, ἡ (*f.*), dinlenme, istirahat; boş zaman; inceleme, tetkik, etüd; eser; okul; tembellik, uyuşukluk, aylaklık; işsizlik, aylaklık, avarelik.

σχόλιον, ου, τό (*n.*), *skholion*, şerh, (bir metni) yorumlama, açımlama.

σῴζω (*fut.* σωσῶ, *aor.* ἔσωσα bazen ἔσῳσα, *pf.* σέσωκα; *pass. aor.* ἐσώθην, *pf.* σέσῳσμαι veya σέσωμαι), bir tehlikeden korumak, kurtarmak; hayatını kurtarmak, öldürmemek, canını bağışlamak; hafızasında saklamak.

σωκέω-ῶ, (*inf.* ile) -mek gücü olmak, yetkisi olmak.

σῶκος veya σωκός, ου, ὁ (*adj.*) güçlü, kuvvetli (Hermes'in epiteti).

Σωκράτης, ου, ὁ (*m.*), Sokrates, ünlü filozof.

Σωκρατικός, ή, όν (*adj.*), Sokrates+, Sokrates ile ilgili, Sokrates'e ait, Sokrates tarzında.

σωκρατικῶς (*adv.*), Sokrates tarzında, Sokrates gibi.

σῶμα, ατος, τό (*n.*), vücut, beden; ceset.

σωμασκέω-ῶ, vücudunu çalıştırmak, egzersiz yapmak, jimnastik yapmak.

σωμασκητής, οῦ, ὁ (*m.*), beden eğitimi hocası, jimnastik hocası.

σωμασκία, ας, ἡ (*f.*), vücut, beden egzersizi, jimnastik.

σωματικός, ή, όν (*adj.*), beden+, bedenle ilgili; vücut+, vücutla ilgili.

σωματοειδής, ής, ές (*adj.*), beden+, bedenle ilgili; vücut+, vücutla ilgili; bir topluluk, bir bütün oluşturan.

σωρεύω, üst üste koymak, yığmak, biriktirmek.

σωρός, οῦ, ὁ (*m.*), yığın, tümsek.

σῶς, σῶν (*adv.*), sağ salim; sağlam, dayanıklı; eksiksiz, tam.

σῶστρον, ου, τό (*n.*), tehlikeden kurtaran kişiye verilen ödül; kaçak bir köleyi geri getiren kişiye verilen ödül; -den kurtulduktan veya iyileştikten sonra tanrılara sunulan şey, adak.

σώτειρα, ας, ἡ (*adj.*) kurtarıcı (Athena, Artemis, Demeter gibi bazı tanrıçaların epiteti).

σωτήρ, ῆρος, ὁ, ἡ (*adj.*) kurtarıcı, kurtaran || (*subst.*) ὁ Σωτήρ, Kurtarıcı Zeus; ayrıca başka bazı tanrıların da epiteti.

σωτηρία, ας, ἡ (*f.*), kurtuluş, selamet.

σωτήριος, ος, ον (*adj.*), kurtaran, kurtarıcı; koruyan, koruyucu, hâmi.

σωφρονέω-ῶ, tedbirli, sağduyulu, becerikli olmak; bilge olmak; ölçülü, ılımlı olmak.

σωφρονίζω, sağduyulu olmak, bilge olmak, ölçülü olmak.

σωφρονικῶς (*adv.*), bilge, ölçülü bir insan olarak.

σωφρόνως (*adv.*), ölçülü bir şekilde, tedbirli bir şekilde; bilgelikle, bilgece.

σωφροσύνη, ης, ἡ (*f.*), ölçülülük, ılımlılık, düşüncelilik, ağır başlılık; tedbirlilik.

σώφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), akıllı, zeki; ağır başlı, ciddi; düşünceli, tedbirli, ihtiyatlı; ılımlı, ölçülü; bilge, mantıklı, makûl, akılıca || *comp.* σωφρονέστερος, *sup.* -έστατος.

Τ, τ

Τ, τ (ταῦ), *tau*, Eski Yunan alfabesinin on dokuzuncu harfi; τ' = 300; ,τ = 300.000.

ταγεία, ας, ἡ (*f.*), kumanda, komuta; otorite, yetke.

ταγεύω, yönetmek, idare etmek, kumanda etmek, komuta etmek || *med.* şef olmak, komutan olmak.

ταγέω-ῶ (yalnızca *praes. inf.*), (*gen.* ile) yönetmek, idare etmek, kumanda etmek, komuta etmek.

ταγή, ῆς, ἡ (*f.*), savaş düzeni; komuta, kumanda.

τάγμα, ατος, τό (*n.*), askeri birlik; (ordu için) saf, sıra; emir, buyruk, talimat.

ταγός, οῦ, ὁ (*m.*), şef; komutan, kumandan; özellikle Thessalia'da savaş zamanında en yüce şef.

ταθήσομαι: τείνω *pass. fut.*

τακερός, ά, όν (pişmiş yiyecekler için) yumuşak, ağızda eriyen.

τακερόω-ῶ, yumuşak hale getirmek, yumuşatmak.

τακερῶς (*adv.*), yumuşak bir şekilde, yumaşakça.

τακήσομαι: τήκω *pass. fut.*

τακτικός, ή, όν (özellikle askeri bir birlik için) düzenlemeyle, organizasyonla ilgili; düzenleyen, organize eden; taktik veren; taktik uygulayan; ἡ τακτική (*scil.* τέχνη), taktik sanatı, taktik.

τακτός, ή, όν (*adj.*), saptanmış, önceden belirlenmiş, tespit edilmiş miktarda (buğday veya yiyecek, ceza vs); düzenli, tertipli, derli toplu.

ταλαεργός, ός, όν (*adj.*), yorulmak bilmez; zor, zahmetli, yorucu.

ταλαιπωρέω-ῶ, mutsuz etmek, üzmek, bedbaht etmek; bedbaht olmak; üzülmek; acı çekmek, zahmet çekmek, sıkıntı çekmek; yorulmak; -e razı olmak, boyun eğmek || *med.* ve *pass.* üzülmek, acı çekmek; sıkıntı çekmek, zahmet çekmek; yorulmak, yorgun düşmek.

ταλαιπωρία, ας, ἡ (*f.*), sıkıntı, üzüntü, zahmet; yorgunluk; sefalet; yorucu iş; çalışma, egzersiz.

ταλαίπωρος, ος, ον (*adj.*), fiziksel veya duygusal bir acıya katlanan, acı çeken; mutsuz, bedbaht, şanssız; zavallı, sefil.

ταλαιπώρως (*adv.*), güçlükle, sıkıntıyla, zahmetle; acınacak şekilde, yoksul bir şekilde.

ταλαίφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), mutsuz, bedbaht; talihsiz, şanssız, bahtsız; zavallı, sefil, acınacak.

ταλακάρδιος, ος, ον (*adj.*), cesaretli, cesur, yiğit, gözü pek; mutsuz, bedbaht; talihsiz, şanssız, bahtsız.

ταλανίζω, mutsuz olarak nitelendirmek, mutsuz kabul etmek; bahtsız, şanssız olarak nitelendirmek.

ταλαντεύω, dengelemek, dengede tutmak; tartmak, değerlendirmek.

τάλαντον, τό (*n.*), terazi kefesi; *talanton*, bir para birimi.

ταλαπείριος, ος, ον (*adj.*), bir çok sınava maruz kalan, bir çok sınavdan geçen; çok acı çeken; serüvenci, maceradan hoşlanan, maceracı, maceraperest.

ταλαπενθής, ής, ές (*adj.*), yasta olan; bir acıya katlanan, acı çeken; acıklı, üzücü, hazin.

τάλαρος, ου, ὁ (*m.*), sepet, zembil.

τάλας, τάλαινα, τάλαν (*adj.*), (şiirde) bahtsız, sefil, biçare.

ταλασία, ας, ἡ (*f.*), iplik eğiren, iplikçi.

ταλασιουργέω-ῶ, iplik eğirmek.

ταλασιουργικός, ή, όν (*adj.*), iplik eğirme ile ilgili.

ταλασιουργός, ός, όν (*adj.*), iplik eğiren, iplikçi.

ταλασίφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), cesur, cesaretli, gözü pek.

ταλαύρινος, ος, ον (*adj.*), dayanıklı, yenilmez, boyun eğmez; dirençli.

ταμία, ας, ἡ (*f.*), kâhya kadın.

ταμίας, ου, ὁ (*m.*), kesen, parçalayan, parçalara ayıran; kâhya; hazine muhafızı; yönetici, düzenleyici.

ταμιεία, ας, ἡ (*f.*), bir evin yönetimi, idaresi.

ταμιεῖον, ου, τό (*n.*), erzak, tahıl konulan yer; depo, kiler; kamu hazinesi.

ταμίευμα, ατος, τό (*n.*), erzak, yiyecek sağlama; ikmal.

ταμίευσις, εως, ἡ (*f.*), paylaştırma, dağıtma, üleştirme, bölüştürme.

ταμιευτικός, ή, όν (*adj.*), ev işleriyle ilgili, ev işlerine değgin.

ταμιεύω (*aor.* ἐταμίευσα, *pf.* τεταμίευκα; *pass. aor.* ἐταμιεύθην, *pf.* τεταμίευμαι), kâhya olmak; veznedar olmak; tutumlu bir biçimde yönetmek, idareli davranmak || *med.* (*fut.* ταμιεύσομαι, *aor.* ἐταμιευσάμην), kâhya olmak; yedek olarak ayırmak.

ταναός, ός, όν (*adj.*), uzatılmış, uzamış; uzun.

τάνυγλωσσος, ος, ον (*adj.*), dili uzun.

τάνυμαι (yalnızca *3. pers. sing.* τάνυται), germek, gerilmek; yaymak, sermek, açmak.

τανύω (*fut.* -ύσω, *aor.* ἐτάνυσα; *pass. aor.* ἐτανύσθην, *pf.* τετάνυσμαι), germek, çekmek, uzatmak || *med.* kendisi için germek, çekmek; uzanmak, yayılmak.

ταξιαρχέω-ῶ, bölük komutanı olmak, bölük kumandanlığı yapmak.

ταξιάρχης, ου, ὁ ve ταξίαρχος, ου, ὁ (*m.*), bölük komutanı, bölük kumandanı.

τάξις, εως, ἡ (*f.*), düzenleme, düzene koyma, sıralama, tanzim; savaş düzeni, saf, sıra.

ταπεινός, ή, όν (*adj.*), alçak, basit; alçak gönüllü, mütevazı.

ταπεινότης, ητος, ἡ (*f.*), kısa boyluluk; tevazu, alçak gönüllülük; (karakter bakımından) bayağılık, adilik.

ταπεινόφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), alçakgönüllü, mütevazı, tevazu sahibi; bayağı, adi.

ταπεινόω-ῶ, azaltmak; küçültmek; aşağılamak, küçük düşürmek; gururunu, onurunu kırmak; utandırmak.

ταπεινῶς (*adv.*), alçakgönüllülükle, tevazuyla, gösterişsizce.

ταπείνωσις, εως, ἡ (*f.*), aşağılama, küçük düşürme; alçaltma.

τάπης, ητος, ὁ ve τάπις, ιδος, ἡ (*f.*), halı, örtü.

τάραγμα, ατος, τό (*n.*), karışıklık, kargaşa; bozukluk.

ταραγμός, οῦ, ὁ (*m.*), bozma, allak bullak etme, altüst etme, karıştırma.

τάραξις, εως, ἡ (*f.*), çarpıntı; çalkantı, karışıklık, bozukluk.

ταράσσω, *Att.* -άττω (*imp.* ἐτάρασσον, *Att.* -αττον, *fut.* τάραξω, *aor.* ἐτάραξα, *pf.* -; *pass. fut.* ταραχθήσομαι, *aor.* ἐταράχθην, *pf.* τετάραγμαι, *pl. pf.* ἐτεταράγμην), altüst etmek, altını üstüne getirmek, allak bullak etmek, bozmak.

ταραχή, ῆς, ἡ (*f.*), karışıklık, düzensizlik, bozukluk; çalkantı.

ταραχοποιός, ός, όν (*adj.*), karışıklığa neden olan, karışıklık doğuran.

τάραχος, ου, ὁ (*m.*) → ταραχή.

ταραχώδης, ης, ες (*adj.*), düzensiz, karışık, karışmış; altüst eden, karıştıran; çalkantı, karışıklık.

ταραχωδῶς (*adv.*), karışık bir şekilde, karmakarışık.

ταρβέω-ῶ, korkmak, korkuya kapılmak, korkmuş olmak; dinsel bir korku duymak, saygı göstermek, kutlu saymak.

τάρβος, εος-ους, τό (*n.*), korku; saygı, hürmet.

ταριχεία, ας, ἡ (*f.*), tuzlama; tuzlama yapılan yer.

ταρίχευσις, εως, ἡ (*f.*) → ταριχεία.

ταριχεύω, tuzlamak; mumyalamak, ilaçla tahnit etmek.

τάριχος, ου, ὁ (*m.*), veya τάριχος, εος-ους, τό (*n.*), konserve, salamura; mumya.

ταρσός veya ταρρός, οῦ, ὁ (*m.*), peynirin suyunu çıkarmak için kullanılan ince dallardan yapılmış küçük kafes.

Ταρσός, οῦ, ἡ (*f.*), Tarsos, Kilikia bölgesinin başkenti (bugünkü Tarsus).

ταρταρίζω, soğuktan titremek.

Τάρταρος, ου, ὁ (*m.*), Tartaros, Yeraltı Dünyası, Ölüler Ülkesi; Cehennem.

τάρφος, εος-ους, τό (*n. plur.*), kalınlık, koyuluk; yoğunluk; derinlik.

ταρχύω (*fut.* -ύσω, *aor.* ἐτάρχυσα; *pass. aor.* ἐταρχύθην, *pf.* τετάρχυμαι), birine karşı son görevini yerine getirmek; gömmek, defnetmek.

τάσις, εως, ἡ (*f.*), çekme, germe, uzatma.

τάσσω, *Att.* τάττω (*fut.* τάξω, *aor.* ἔταξα, *pf.* τέταχα; *pass. fut.* ταχθήσομαι, *aor.* ἐτάχθην, *II. aor.* ἐτάγην, *pf.* τέταγμαι, *pl. pf.* ἐτετάγμην), sıralamak, dizmek, düzenle-

mek, düzene sokmak, tanzim etmek; saptamak, belirlemek, tespit etmek; -e (göreve) atamak, tayin etmek.

ταύρειος, α, ον (*adj.*), boğa+, boğayla ilgili, boğaya ait; boğa derisinden yapılmış.

ταυροκτονέω-ῶ, boğa kesmek, boğa kurban etmek.

ταυροπόλος, ου, ἡ (*adj.*), boğa kurbanlarıyla onurlandırılan; Tauris'te onurlandırılan (Artemis'in bir epiteti).

ταῦρος, ου, ὁ (*m.*), boğa; erkek; Tauros (takımyıldız).

Ταῦρος, ου, ὁ (*m.*), Tauros, Küçük Asya'da bir dağ zinciri (bugünkü Toroslar).

ταυρόω-ῶ, boğaya dönüştürmek, boğaya çevirmek || *med.* boğa gibi vahşi bir bakış atmak || *pass.* bir boğa gibi vahşi veya kızgın olmak.

ταὐτόματον, ου, τό (*n.*), kendiliğinden olan, doğal, spontane, tabii.

ταὐτότης, ητος, ἡ (*f.*), özdeşlik, benzerlik, aynılık.

ταφεύς, έως, ὁ (*m.*) ölüyü gömen, toprağa veren kimse.

ταφή, ῆς, ἡ (*f.*), mezar, gömme, gömü.

(1) τάφος, ου, ὁ (*m.*), cenaze töreni, gömme, defin; mezar.

(2) τάφος, εος-ους, τό (*n.*), uyuşma, uyuşukluk; kendinden geçme.

τάφρος, ου, ἡ (*f.*), hendek, çukur.

τάχα (*adv.*), çabucak, hemen; belki, muhtemelen, muhtemel olarak.

ταχέως (*adv.*), süratle, çabucak; hemen, derhal.

τάχιστος, η, ον (*adj.*), (ταχύς *sup.*) çok hızlı, çok süratli, en hızlı, en süratli.

τάχος, εος-ους, τό (*n.*), hız, çabukluk, sürat.

ταχυγράφος, ου, ὁ (*m.*), hızlı yazan kimse.

ταχύδακρυς, υς, υ, *gen.* υος (*adj.*), ağlamaya hazır.

ταχυεργία, ας, ἡ (*f.*), özen, dikkat, itina; çabukluk, hızlılık.

ταχύνω, hızlandırmak, çabuklaştırmak; sıkıştırmak; acele etmek, çabuk davranmak.

ταχύς, εῖα, ύ (*adj.*), hızlı, çabuk, süratli; kısa || (*adv.*) ταχύ, çabucak, aceleyle, ivedilikle || *comp.* θάσσων, *Att.* θάττων, *Ion.* ταχύτερος, *sup.* τάχιστος.

ταχυτής, ῆτος, ἡ (*f.*), hız, sürat, çabukluk.

τε (*poet. encl.*), bunun için, bu yüzden, bu sebeple || (*conj.*) ve, hem; ayrıca, öte yandan; son olarak, en nihayet, kısaca.

τε ... καί, hem ... hem.

τέγγω (*fut.* τέγξω, *aor.* ἔτεγξα; *pass. aor.* ἐτέχθην), ıslatmak, batırmak, boyamak.

τέγος, εος-ους, τό (*n.*), tavan, çatı, dam.

τέθαμμαι: θάπτω *pass. pf.*

τεθαύμακα: θαυμάζω *pf.*

τεθαύμασμαι: θαυμάζω *pass. pf.*

τέθεικα: τίθημι *pf.*

τέθειμαι: τίθημι *pass. pf.*

τεθήσομαι: τίθημι *pass. fut.*

τέθηλα: θάλλω *praes.* anlamında *pf.*

τέθλιμμαι: θλίβω *pass. pf.*

τέθλιφα: θλίβω *pf.*

τέθνηκα: θνήσκω *pf.*

τέθραμμαι: τρέφω *pass. pf.*

τέθρυμμαι: θρύπτω *pass. pf.*

τείνω (*fut.* τενῶ, *aor.* ἔτεινα, *pf.* τέτακα; *pass. fut.* ταθήσομαι, *aor.* ἐτάθην, *pf.* τέταμαι), germek, çekmek, çekerek uzatmak.

τείρω (yalnızca *act.* ve *pass. praes.* ve *imp.*), kullanmak.

τείσω: τίνω *Att. fut.*

τειχέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.* ἐτείχεον), bir sur veya duvar inşa etmek; surlarla çevirmek, kuşatmak; güçlendirmek, surlarla sağlamlaştırmak, tahkim etmek.

τειχήρης, ης, ες (*adj.*), surların içine kapatılmış, kuşatılmış.

τειχίζω (*imp.* ἐτείχιζον, *fut.* τειχιῶ, *aor.* ἐτείχισα, *pf.* τετείχικα, *pass. pl. pf.* ἐτετειχίσμην), -in çevresini surla kuşatmak, -in çevresine sur yapmak.

τειχιόεις, όεσσα, όεν (*adj.*), duvarlarla veya surlarla kuşatılmış, çevrilmiş.

τειχίον, ου, τό (*n.*), ev veya avlu duvarı.

τείχισμα, ατος, τό (*n.*), sur, tahkimat duvarı.

τειχοποιέω-ῶ, surlarla güçlendirmek, tahkim etmek.

τειχοποιία, ας, ἡ (*f.*), sur inşa etme, sur yapma.

τειχοποιός, ός, όν (*adj.*), sur inşa eden.

τεῖχος, εος-ους, τό (*n.*), sur, duvar; tahkimat.

τειχοφυλακέω-ῶ, surlarda nöbet tutmak, gözcülük yapmak.

τειχοφύλαξ, ακος, ὁ (*m.*), sur nöbetçisi.

τειχύδριον, ου, τό (*n.*), küçük tahkimat; küçük kale.

τεκμαίρω (yalnızca *praes.* ve *aor.* ἐτέκμηρα), saptamak, belirlemek; bir işaret vermek || *med.* (*fut.* τεκμαροῦμαι, *aor.* ἐτεκμηράμην), saptamak, kararlaştırmak, karar vermek; kesin olarak göstermek; bir işaretten tanımak.

τέκμαρ, τό (*n.*), (*indecl.*) sınır, hudut; sınır işareti; garanti, güvence, teminat; işaret, belirti.

τέκμαρσις, εως, ἡ (*f.*), sanı, tahmin, önceden kestirme.

τεκμήριον, ου, τό (*n.*), işaret, kanıt, delil; ispat.

τεκμηριόω-ῶ, ispatlamak, ispat etmek, kanıtlamak.

τεκνογονέω-ῶ, doğurmak, dünyaya getirmek.

τεκνογονία, ας, ἡ (*f.*), doğurma, dünyaya getirme.

τεκνογόνος, ος, ον (*adj.*), doğuran, dünyaya getiren.

τεκνόεις-οῦς, όεσσα-οῦσσα, όεν-οῦν (*adj.*), çocukları olan.

τεκνοκτονέω-ῶ, çocuk öldürmek, kendi çocuklarını öldürmek.

τεκνοκτονία, ας, ἡ (*f.*), çocuk öldürme, kendi çocuklarını öldürme.

τέκνον, ου, τό (*n.*), erkek veya kız çocuk; ürün, meyve.

τεκνοποιέω-ῶ, çocuk doğurmak; yaratmak || *med.* doğurmak, dünyaya getirmek (erkek için) döllemek; yaratmak.

τεκνοποιία, ας, ἡ (*f.*), çocuk doğurma, çocuk dünyaya getirme.

τεκνοποιός, ός, όν (*adj.*), çocuk doğuran, çocuk dünyaya getiren.

τεκνοτροφία, ας, ἡ (*f.*), çocuk besleme, çocuk bakımı veya eğitimi.

τεκνόω-ῶ, döllemek, doğurmak, dünyaya getirmek.

τέκνωσις, εως, ἡ (*f.*), doğurma, çocuk, dünyaya getirme.

τεκταίνω, ahşap işlemek, doğramacılık yapmak, marangozluk yapmak; komplo kurmak, düzen kurmak.

τεκτονεῖον, ου, τό (*n.*), marangoz atölyesi.

τεκτονικός, ή, όν (*adj.*), doğramacı+, marangoz+; doğramacıyla, marangozla ilgili || (*subst.*) ἡ τεκτονική (*scil.* τέχνη), doğramacılık, marangozluk.

τέκτων, ονος, ὁ (*m.*), ağaç işleyen kimse, doğramacı, marangoz; (*gen.* ile) - işçisi, bir zanaatı icra eden; (*mec.*) tartışma, kavga vs yaratan, -in nedeni, sorumlusu, mucibi.

τελέθω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), eksiksiz olmak, tam olmak; bütün olmak; olmak, bulunmak.

τέλειος, α veya ος, ον ve τέλεος, α, ον (*adj.*), son, sonuncu, sondaki; bitmiş, tamamlanmış; tam, eksiksiz; yetkin, olgun.

τελειόω-ῶ, τελεόω-ῶ, tamamlamak, bitirmek, sonuçlandırmak; gerçekleştirmek, başarmak, yapmak, ifa etmek.

τελείως veya τελέως (*adv.*), sonunda, nihayet; tamamen, bütünüyle, büsbütün, eksiksiz; kesin olarak.

τελείωσις, εως, ἡ (*f.*), tamamlama, bitirme, sona erdirme, sonuçlandırma; olgunluk, olgunlaşma.

τέλεσμα, ατος, τό (*n.*), vergi; katkı.

τελεσσίγονος, ος, ον (*adj.*), olgunlaşmış, olgun.

τελεστικός, ή, όν (*adj.*), tamamlayan, bitiren, sonuçlandıran.

τελεστικῶς (*adv.*), gizemli bir biçimde, esrarengiz bir şekilde; gizlice, gizli olarak.

τελεσφορέω-ῶ, başarıyla bitirmek, sonuçlandırmak, iyi bir sonuca bağlamak; bir vergiyi ödemek; bir katkı sağlamak, katkıda bulunmak.

τελεσφορία, ας, ἡ (*f.*), inisiasyon (giriş) töreni; bir myster'in kutlanması.

τελεσφόρος, ος, ον (*adj.*), başarıyla sonuçlanan, iyi bir sonuca bağlanan; tamamlanan, biten, bitmiş; çözümleyen, karara bağlayan, kararlı, kesin, kesin sonuca götüren.

τελετή, ῆς, ἡ (*f.*), inisiasyon (giriş) töreni; bir *myster*'in kutlanması.

τελευταῖος, α, ον (*adj.*), sonda bulunan, sonda olan, sonuncu, son, en sondaki, en uçtaki; aşırı, çok fazla.

τελευτάω-ῶ (*imp.* ἐτελεύτων, *fut.* τελευτήσω, *aor.* ἐτελεύτησα, *pf.* τετελεύτηκα, *pl. pf.* ἐτετελευτήκειν; *pass. aor.* ἐτετελευτήθην), sonuçlandırmak, son vermek, bitirmek, tamamlamak; yaşamı sona ermek, ölmek; (yer, ülke, ırmak için) bitmek, son bulmak.

τελευτή, ῆς, ἡ (*f.*), tamamlama, bitirme, sonuçlandırma, son; son bulma, sona erme; ölüm; sonuç, netice.

τελέω-ῶ, *ep.* τελείω (*imp.* ἐτέλουν, *fut.* τελέσω, *Att.* τελῶ, *aor.* ἐτέλεσα *pf.* τετέλεκα; *pass. fut.* τελεσθήσομαι, *aor.* ἐτελέσθην, *pf.* τετέλεσμαι), bitirmek, tamamlamak, sonuçlandırmak, sona erdirmek, son vermek; ödemek; (bir sözü, vaadi) gerçekleştirmek, tutmak, yerine getirmek.

τελήεις, ήεσσα, ῆεν (*adj.*), tamamlanmış, bitmiş; tam, eksiksiz; yetkin, mükemmel.

τέλλω (*fut.* τελῶ, *aor.* ἔτειλα; *pass. pl. pf. 3. pers. sing.* ἐτέταλτο), tamamlamak, bitirmek, sona erdirmek, sonuçlandırmak; doğurmak, üretmek.

τέλμα, ατος, τό (*n.*), durgun su; çamur; bataklık.

(1) τέλος, εος-ους, τό (*n.*), tamamlama, bitirme; gerçekleştirme, yapma; başarma; son, sonuç; yaşamın sonu, ölüm; (ücret, vergi) ödeme, verme; (askeri) bölük, birlik.

(2) τέλος (*adv.*), sonunda, son olarak, nihayet.

τέλοσδε (*adv.*), sonuna kadar, sonuna dek.

τέλσον, ου, τό (*n.*), sınır, özellikle tarla sınırı.

τελωνέω-ῶ, mültezim (vergi toplayıcısı) olmak; vergi ödemek.

τελώνης, ου, ὁ (*m.*), mültezim (vergi toplayıcısı).

τέμενος, εος-ους, τό (*n.*), şeflere ayrılan toprak parçası; bir tanrıya adanan kutsal arazi, kutsal koruluk.

τέμνω (*imp.* ἔτεμνον, *fut.* τεμῶ, *II. aor.* ἔτεμον, *Ion.* ἔταμον, *pf.* τέτμηκα; *pass. aor.* ἐτμήθην, *pf.* τέτμημαι), kesmek, kesip ayırmak; keserek parçalamak, keserek harap etmek.

τεμῶ: τέμνω *fut.*

τενῶ: τείνω *fut.*

τέναγος, εος-ους, τό (*n.*), sığ su.

τέξομαι, τέξω: τίκτω *fut.*

τεράμων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), gevrek, taze, körpe; kolay pişen.

τέρας, ατος, τό (*n.*), tanrılar tarafından gönderilen işaret; korkutucu kehanet; mucize, tansık; ejder.

τεράστιος, ος, ον (*adj.*), olağanüstü, tuhaf, acayip.

τερατεία, ας, ἡ (*f.*), olağanüstü veya gerçek dışı öykü.

τεράτευμα, ατος, τό (*n.*), çekicilik, büyü; aldatma, aldatmaca.

τερατεύομαι, olağanüstü veya gerçek dışı şeyler anlatmak; aldatmak, kandırmak; yalan söylemek.

τερατολογέω-ῶ, canavarlar veya mucizeler üzerine konuşmak.

τερατοσκόπος, ος, ον (*adj.*), mucizeleri açıklayan.

τερατώδης, ης, ες (*adj.*), olağanüstü, olağandışı, sıradışı.

τέρμα, ατος, τό (*n.*), uç; son, netice; amaç, hedef; üstünlük, iktidar.

τερματίζω, sınırlandırmak; son vermek, sonuçlandırmak, bitirmek.

τέρμιος, α, ον (*adj.*), en sonda, en uçta bulunan, sonuncu, uçtaki, sondaki.

τερμόνιος, α, ον (*adj.*), en sonda, en uçta bulunan, sonuncu.

τέρμων, ονος, ὁ (*m.*), sınır; bitim, son.

τερπνός, ή veya ός, όν (*adj.*), hoş, hoşa giden, sevindirici, sevinç verici, eğlendirici; büyüleyici, çekici.

τέρπω (*imp.* ἔτερπον, *fut.* τέρψω, *aor.* ἔτερψα; *pass. fut.* τερφθήσομαι, *aor.* ἐτέρφθην veya ἐτάρφθην, *II. aor.* ἐτάρπην), sevindirmek || *med.* (*fut.* τέρψομαι, *aor.* ἐτερψάμην, *II. aor.* ἐταρπόμην), sevinmek, neşelenmek; eğlenmek.

τερπωλή, ῆς, ἡ (*f.*) → τέρψις.

τερσαίνω (*ep. aor. 3. pers. sing.* τέρσηνε), kurutmak, akmasını durdurmak; gidermek, dindirmek.

τέρσω, τέρσομαι, süzmek, suyunu almak, kurutmak.

τέρψις, εως, ἡ (*f.*), doyma, doyurma, tatmin etme, karşılama; zevk, haz; büyü, sevimlilik, çekicilik.

Τερψιχόρα, ας, ἡ (*f.*), Dans ve şarkı Musa'sı.

τερψίχορος, ος, ον (*adj.*), dansı seven, danstan hoşlanan.

τέσσαρες, *Att.* τέτταρες, ες, α (*adj.*), *gen.* άρων, *dat.* αρσι, *acc.* αρας, ας, α, dört.

τέταγμαι: τάσσω *pass. pf.*

τέτακα: τείνω *pf.*

τέταχα: τάσσω *pf.*

τεταγμένως (*adv.*), düzenli olarak, bir düzen içinde, intizam içinde.

τέταμαι: τείνω *pass. pf.*

τέτανος, ου, ὁ (*m.*), gerilme, kasılma, spazm.

τετανόω-ω, germek, gererek genişletmek.

τετάραγμαι: ταράσσω *pass. pf.*

τέταρτος, η, ον (*adj.*), dördüncü (*adv.*) τὸ τέταρτον, dördüncü kez || (*subst.*) ἡ τετάρτη (*scil.* μερίς veya μοῖρα) ve τὸ τέταρτον (*scil.* μέρος) çeyrek.

τέτεικα: τίνω *Att. pf.*

τέτηγμαι: τήκω *pass. pf.*

τέτηκα: τήκω *pf.*

τέτικα: τίνω *pf.*

τέτεισμαι: τίνω *Att. pf.*

τέτισμαι: τίνω *pass. pf.*

τέτμηκα: τέμνω *pf.*

τέτμημαι: τέμνω *pass. pf.*

τέτμον: τέτμω *II. aor.*

τέτμω (yalnızca *II. aor.* ἔτετμον veya τέτμον, *sub.* τέτμω, ῃς, ῃ), varmak, yetişmek; rastlamak, bulmak.

τέτοκα: τίκτω *pf.*

τετραγωνέω-ῶ, bir kare oluşturmak.

τετραγωνικός, ή, όν (*adj.*), kare biçiminde, kare, dörtgen, dört köşeli.

τετράγωνος, ος, ον (*adj.*), kare biçiminde, kare, dörtgen, dört köşeli.

τετραέτης, ης, ες veya τετραετής, ής, ές (*adj.*), dört yıllık, dört yaşında.

τετραετία, ας, ἡ (*f.*), dört yıllık süre, dörk yıllık zaman.

τετραίνω (yalnızca *aor.* ἐτέτρηνα daha sonra ἐτέτρανα; *pass. aor.* ἐτετράνθην, *pf.* τέτρημαι), delmek, delip geçmek, yarmak; içinden geçmek, arasından geçmek.

τετράκις (*adv.*), dört kez, dört defa.

τετρακισχίλιοι, αι, α (*adj.*), dört bin.

τετρακόσιοι, αι, α (*adj.*), dört yüz.

τετραλογία, ας, ἡ (*f.*), *tetralogia*, üç

tragedya ve bir satyros dramasının oluşturduğu dörtlü oyun, dörtleme.

τετράμετρος, ος, ον (*adj.*), dört ölçülük; τό τ., *tetrametron*, dört ayaklık ölçü; bir *medimnos*'un çeyreği (yaklaşık 10 litre) değerinde bir ölçü.

τέτραμμαι: τρέπω *pass. pf.*

τετράπεδος, ος, ον (*adj.*), uzun; geniş; dört ayak uzunluğunda veya genişliğinde.

τετράπηχυς, υς, υ, *gen.* εως (*adj.*), uzun; geniş; dört dirsek uzunluğunda veya genişliğinde.

τετράπολις, εως, ἡ (*f.*), *tetrapolis*, dört kentten oluşan birlik.

τετράπους, ους, ουν, *gen.* -ποδος (*adj.*), dört ayaklık.

τετραπρόσωπος, ος, ον (*adj.*), dört yüzlü, dört çehreli.

τετράρχης, ου, ὁ (*m.*), *tetrarkhes*, bir eyaletin dört yöneticisinden biri.

τετραρχία, ας, ἡ (*f.*), *tetrarkhia*, *tetrarkhes*'lik (→ τετράρχης).

τετρασκελής, ής, ές (*adj.*), dört bacaklı, dört ayaklı.

τέτρατος, η, ον (*adj.*), τέταρτος'un *ep.* şekli || (*adv.*) τέτρατον, dördüncü kez, dördüncü defa.

τέτραφα: τρέπω *pf.*

τέτριγα: τρίζω *praes.* anlamında *II. pf.*

τέτριμμαι: τρίβω *pass. pf.*

τέτροφα: τρέφω *pf.*

τέτρωγμαι: τρώγω *pass. pf.*

τέτρωρος, ος, ον (*adj.*), dört at koşulmuş || (*subst.*) τὸ τέτρωρον, dört atlı koşum.

τέττα, baba (yaşlı bir insan için saygı ifadesi olarak kullanılır).

τέττιξ, ιγος, ὁ (*m.*), ağustos böceği; şarkıcı.

τέτυμμαι: τύπτω *pass. pf.*

τετύχηκα: τυγχάνω *pf.*

τεύξομαι: τυγχάνω *fut.*

τευτάζω (*pf.* τετεύτακα), uzun zaman aynı şeyle ilgilenmek; aynı şeyde ısrar etmek.

τευχηστήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), τευχηστής, οῦ, ὁ (*m.*), silahlı adam, savaşçı, mücahit.

τεῦχος, εος-ους, τό (*n.*), alet, aygıt; silah; gemi donanımı, gemi teçhizatı.

τεύχω (*fut.* τεύξω, *aor.* ἔτευξα, *pf.* τέτευχα; *act.* anlamda *med. fut.* τεύξομαι; *pass. aor.* ἐτύχθην, *pf.* τέτυγμαι), imâl etmek, yapmak; yaratmak, biçimlendirmek, biçim vermek; hazırlamak; (doğa olayları veya başka olaylar için) doğurmak, neden olmak, yol açmak.

τέφρα, ας, ἡ (*f.*), kül.

τεφρός, ά, όν (*adj.*), kül rengi, gri.

τεφρόω-ω, kül haline getirmek, küllerle örtmek.

τεχθήσομαι: τίκτω *pass. fut.*

τεχνάζω (*aor.* ἐτέχνασα), ustalıkla yapmak; hileye, kurnazlığa, düzene başvurmak || *med.* bütün sanatını kullanmak; gizlice hazırlamak, gizlice düzenlemek.

τέχνασμα, ατος, τό (*n.*), sanatla, ustalıkla yapılmış eser; sanat eseri; aldatmaca, hile, düzen, entrika, desise.

τεχνάω-ῶ, sanatla, ustalıkla yapmak, imâl etmek; (kötü anlamda) gizlice hazırlamak, düzen kurmak.

τέχνη, ης, ἡ (*f.*), sanat; beceri, ustalık, marifet, hüner; sanat eseri, eser.

τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν (*adj.*), sanatla yapılmış, incelikle işlenmiş; aldatıcı; (kötü anlamda) düzen kuran, düzenci.

τεχνηέντως (*adv.*), hünerle, hünerli bir şekilde.

τέχνημα, ατος, τό (*n.*), sanat eseri; hile, kurnazlık, düzen, dolap, entrika.

τεχνητός, ή, όν (*adj.*), sanatlı bir şekilde yapılmış; yapma, yapay, suni.

τεχνικός, ή, όν (*adj.*), teknik; bir sanata ilişkin; becerikli, hünerli, usta, marifetli.

τεχνικῶς (*adv.*), sanatla, sanatlı bir şekilde; ustalıklı.

τεχνιτεύω, sanatla yapmak, imâl etmek; -de usta, becerikli olmak; (kötü anlamda) düzen kurmak; hileye, kurnazlığa başvurmak.

τεχνίτης, ου, ὁ (*m.*), zanaatkâr; sanatçı.

τεχνολογέω-ῶ, bir sanat üzerine açıklama yapmak, sanat kurallarından söz etmek.

τέως, *poet.* τῆος (*adv.*), bu kadar uzun zaman boyunca, -iken; o ana kadar, o zamana dek.

τήθη, ης veya τηθή, ῆς, ἡ (*f.*), büyükanne (saygı ifadesi olarak).

τηθίς, ίδος, ἡ (*f.*), teyze veya hala.

τῆθος, εος-ους, τό (*n.*), istiridye.

τήκω (*fut.* τήξω, *aor.* ἔτηξα, *pf.* τέτηκα; *pass. fut.* τακήσομαι, *aor.* ἐτήχθην, *II. aor.* ἐτάκην, *pf.* τέτηγμαι), (metali, karı) eritmek; yumuşatmak, gevşetmek, güçsüzleştirmek; erimek, çözülmek.

τῆλε (*adv.*) uzak, uzağa; (*gen.* ile) -den uzak, -in uzağında.

τηλεδανός, ός, όν (*adj.*), uzun süreli, uzun süren.

τηλεδαπός, ή, όν (*adj.*), uzakta bulunan, uzaktaki, uzak; (ülke için) dış.

τηλεθάω-ῶ (yalnızca *ep. praes. 3. pers. plur.* τηλεθόωσι, *part.* τηλεθάων, *ep. part.* τηλεθόων, όωσα), (bitkiler için) kuvvetle, güçlü bir şekilde itmek; aşırı bol olmak, gür olmak.

τηλεκλειτός, ός veya ή, όν (*adj.*), uzakta tanınan, ünlü, meşhur.

τηλεκλητός, ός, όν (*adj.*), uzaktan yardıma çağrılan.

τηλέμαχος, ος, ον (*adj.*), uzaktan savaşan.

τηλέπομπος, ος, ον (*adj.*), uzağa gönderilen.

τηλέπορος, ος, ον (*adj.*), uzağa giden, uzağa yayılan; geniş, enli.

τηλεσκόπος, ος, ον (*adj.*), uzağa dikkat eden, uzağı inceleyen, uzaktan inceleyen.

τηλεφανής, ής, ές (*adj.*), uzaktan gören, uzaktan görülen; uzaktan işitilen.

τηλίκος, η, ον (*adj.*), o yaşta, yani o kadar genç; o kadar büyük.

τηλικόσδε, -ήδε, -όνδε (*adj.*), o yaşta; o kadar genç; o kadar büyük, o kadar güçlü.

τηλόθε, genellikle τηλόθεν (*adv.*), uzak, uzağa, uzaktan.

τηλόθι (*adv.*), uzakta; (*gen.* ile) -den uzak.

τηλόσε (*adv.*), uzak, uzağa.

τηλοῦ (*adv.*), uzak, uzağa, -den uzak.

τηλύγετος, η, ον (*adj.*), cılız, zayıf doğmuş; yaşlı anne babadan doğmuş; uzakta doğmuş, uzak; (*gen.* ile) -den uzak.

τηλωπός, ός, όν (*adj.*), uzaktan görülen; (*gen.* ile) -den uzak; uzaktan işitilen.

τημέλεια, ας, ἡ (*f.*), özen, itina, bakım, dikkat.

τημελέω-ῶ, özen göstermek, dikkat etmek, itina etmek; (gen ile) -ile ilgilenmek, meşgul olmak, -e bakmak.

τήμερον veya σήμερον (*adv.*), bugün.

τῆμος (*adv.*), o zaman, o anda, o sırada; ἐς τῆμος, o zamana kadar, o ana dek.

τηνάλλως (*adv.*), başka türlü; aksi takdirde, aksi hâlde; zaten, esasen.

τηνίκα (*adv.*), o zaman, o sırada.

τηνικάδε (*adv.*), o anda, o sırada.

τηνικαῦτα (*adv.*), aynı anda, o anda, o sırada, o zaman.

τηρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐτήρησα, *pf.* τετήρηκα), -e dikkat etmek, göz kulak olmak; gözetmek, korumak.

τήρησις, εως, ἡ (*f.*), gözetim, denetim; hapsetme, hapis.

τητάω-ῶ, (*gen.* ile) -den yoksun olmak, mahrum olmak.

τιάρα, ας, ἡ (*f.*), *tiara*, yani Pers başlığı, külâh.

τίζω, niçin diye sormak, nedenini sormak.

τίη, *Att.* τιή (*adv.*), niçin, neden?

τιθασεύω, evcilleştirmek; bir bitkiyi yetiştirmek, yabani bir bitkiyi ekilir hale getirmek; (insan için) sosyal hale getirmek, uygarlaştırmak; uzlaşmak; yatıştırmak, sakinleştirmek, teskin etmek.

τιθασός, ός, όν (*adj.*), (hayvan için) evcilleşmiş, insanlara alışmış; (bitki için) ekilmiş; (insan için) uygarlaşmış, medeni; yumuşak, uysal, söz dinler, itaatkâr.

τίθημι (*fut.* θήσω, *aor.* ἔθηκα, *II. aor.* ἔθην, *pf.* τέθεκα, *pl. pf.* ἐτεθήκειν; *pass. fut.* τεθήσομαι, *aor.* ἐτέθην, *pf.* τέθειμαι), koymak, yerleştirmek; korumak; vermek, (para) yatırmak, ödemek; kabul etmek, olarak bakmak; kılmak, yapmak, yaratmak, kurmak; saptamak, tespit etmek, belirlemek.

τιθηνέω-ῶ, emzirmek, beslemek; yetiştirmek.

τιθήνη, ης, ἡ (*f.*), sütanne; dadı.

τιθήνησις, εως, ἡ (*f.*), besleme, yetiştirme, eğitim.

τιθηνός, ός, όν (*adj.*), emziren, sütanne; ödeyen.

τίκτω (*imp.* ἔτικτον, *fut.* τέξω, daha çok τέξομαι, *II. aor.* ἔτεκον, *pf.* τέτοκα; *pass. fut.* τεχθήσομαι, *aor.* ἐτέχθην), (çocuk) doğurmak, dünyaya getirmek, döllemek; yaratmak, üretmek.

τίλλω (*imp.* ἔτιλλον, *aor.* ἔτιλα; *pass. aor.* ἐτίλθην, *pf.* τέτιλμαι), koparmak, yolmak, yapraklarını koparmak; üzüntüden saçını başını yolmak.

τιμάω-ῶ, onurlandırmak, birine bir onur vermek; ödüllendirmek, ödül

vermek; değer vermek, beğenmek, takdir etmek; değer biçmek || *med.* (*aor.* ἐτιμησάμην) -e kendisi için değer biçmek; kendisi için bir ceza saptamak, ceza teklif etmek; değer biçmek, fiyat biçmek; onurlandırmak, saygı göstermek; ilgi göstermek.

τιμή, ῆς, ἡ (*f.*), onur, değer, kıymet; onursal görev, görev; (*inf.* ile) τιμὴν ἔχειν, -ile görevli olmak, -mekten sorumlu olmak; (kötü anlamda) ceza, cezalandırma; öc, intikam.

τιμήεις, ήεσσα, ῆεν (*adj.*), onurlandırılan, saygı, hürmet gösterilen; itibar edilen; değerli, kıymetli.

τίμημα, ατος, τό (*n.*), değer, kıymet; saygınlık, saygıdeğerlik; değer biçme; ceza, para cezası.

τίμησις, εως, ἡ (*f.*), değer biçme, değerlendirme, kıymet biçme; tahmin etme, hesaplama; para cezasına çarptırma.

τιμητής, οῦ, ὁ (*m.*), vergi ödeyen kimse; ceza ödeyen kimse.

τίμιος, α, ον (*adj.*), pahalı, değerli, kıymetli; saygın, saygıdeğer.

τιμιότης, ητος, ἡ (*f.*), değer, kıymet, önem.

τιμοκρατία, ας, ἡ (*f.*), *timokratia*, yani iktidarın servet sahiplerinin elinde bulunduğu ve siyasal hakların servete göre dağıtıldığı yönetim şekli.

τιμωρέω-ῶ (*imp.* ἐτιμώρουν, *fut.* τιμωρήσω, *aor.* ἐτιμώρησα, *pf.* τετιμώρηκα), yardım etmek; korumak, himaye etmek; intikam almak, öç almak, cezalandırmak, ceza vermek || *med.* τιμωρέομαι (*aor.* ἐτιμωρησάμην), cezalandırmak, ceza vermek; öç almak, intikam almak.

τιμώρημα, ατος, τό (*n.*), yardım, koruma, himaye; ceza; intikam, öç.

τιμωρητήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), savunucu, savunan, destekleyen, tutan kimse; koruyan kimse, koruyucu, himaye edici kimse.

τιμωρητικός, ή, όν (*adj.*), intikam almaya eğilimli; kinci, kindar, kin güden.

τιμωρία, ας, ἡ (*f.*), yardım, koruma; cezalandırma, intikam, öç.

τιμωρός, ός, όν (*adj.*), koruyan, koruyucu, himaye edici; öç, intikam alan.

τινάκτειρα, ας, ἡ (*adj.*), (*gen.* ile) -i sallayan, sarsan.

τινάκτωρ, ορος, ὁ (*m.*), (*gen.* ile) -i sallayan, sarsan kimse.

τινάσσω (*fut.* τινάξω, *aor.* ἐτίναξα; *pass. aor.* ἐτινάχθην), sallamak, sarsmak, hareket ettirmek, harekete geçirmek.

τίνυμι, genellikle *med.* kullanılır: τίνυμαι (yalnızca *praes.* ve *imp.*), ödetmek; cezalandırmak, ceza vermek.

τίνω (*fut.* τίσω, *Att.* τείσω, *aor.* ἔτισα, *Att.* ἔτεισα, *pf.* τέτικα, *Att.* τέτεικα; *pass. aor.* ἐτίσθην, *Att.* ἐτείσθην, *pf.* τέτισμαι, *Att.* τέτεισμαι), ödemek, ceza ödemek; bedelini ödemek.

τίς, τίς, τι, *gen.* τίνος (*adj.*) kim? hangi? (*pron.*) biri, bir şey.

τίσις, εως, ἡ (*f.*), ödeme, karşılığını verme; ceza, cezalandırma; ödüllendirme, mükâfatlandırma.

Τισσαφέρνης veya Τισαφέρνης, ους, ὁ, Tissaphernes, Pers komutan ve devlet adamı.

τίσω: τίνω *fut.*

τιταίνω (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.* ἐτίτηνα), germek, çekmek, uzatmak.

Τιτάν, ᾶνος, ὁ (*m.*), Titan.

τίτανος, ου, ἡ (*f.*), kireç; mermer.

τιτανώδης, ης, ες (*adj.*), Titan'a benzer.

τιτθεύω, emzirmek, sütannelik yapmak, beslemek, büyütmek.

τίτθη, ης, ἡ (*f.*), sütanne.

τιτός, ή, όν (*adj.*), öç alınması gereken, intikamı hakeden.

τιτράω-ῶ (*fut.* τρήσω, *aor.* ἔτρησα; *pass. aor.* ἐτρήθην, *pf.* τέτρημαι), delmek, delik açmak.

τιτρώσκω (*fut.* τρώσω, *aor.* ἔτρωσα, *pf.* τέτρωκα, *pl. pf.* ἐτετρώκειν; *pass. fut.* τρωθήσομαι, *aor.* ἐτρώθην, *pf.* τέτρωμαι), yaralamak; zarar vermek, hasara uğratmak; kırmak.

τιτύσκω, genellikle *med.* kullanılır: τιτύσκομαι, hazırlamak; elde etmeye çalışmak; amaçlamak, amaç edinmek.

τιτώ, οῦς, ἡ (*f.*), şafak; gün; güneş.

τίω (*imp.* ἔτιον, *fut.* -ίσω, *aor.* ἔτισα, *Att.* ἔτεισα; *pass.* yalnızca *praes.*, *imp.* ve *pf.* τέτιμαι), değer biçmek, fiyat biçmek; tahmin etmek, kestirmek.

τλάω, (*imperat.* τλῆθι, *sub.* τλῶ, *opt.* τλαίην, *inf.* τλῆναι, *part.* τλάς, ᾶσα, άν; *praes.* anlamında *pf.* τέτληκα), kendi üstüne almak, üstlenmek, yüklenmek; katlanmak, dayanmak, tahammül etmek; boyun eğmek; (*inf.* ile) -mek cesaretini, cüretini göstermek; -meye cesaret, cüret etmek.

τλημόνως (*adv.*), mutsuzluk içinde; acıklı bir şekilde; cesaretle, cesur bir biçimde.

τλημοσύνη, ης, ἡ (*f.*), talihsizlik, şanssızlık, bahtsızlık; mutsuzluk, bedbahtlık; olacaklara boyun eğme, razı olma; sabretme, dayanma, katlanma; cesaret, yüreklilik, gözü peklik.

τλήμων, ων, ον, (*gen.*) ονος (*adj.*), sabırlı, sabreden; cesur, cesaretli; atak, cüretkâr; mutsuz, bedbaht; talihsiz, bahtsız, zavallı, sefil, biçare || *comp.* τλημονέστερος, *sup.* τλημονέστατος.

τληπάθεια, ας, ἡ (*f.*), sabır, sabretme; cesaret, korkusuzluk, yiğitlik.

τληπαθέω-ῶ, sabırla acı çekmek; sabırlı olmak, katlanmak, dayanmak; acı çekmek; mutsuz olmak, bedbaht olmak.

τληπαθής, ής, ές (*adj.*), sabırlı, sabreden; mutsuz, bedbaht.

τλησικάρδιος, ος, ον (*adj.*), sabırlı, sabreden; cesur, cesaretli, korkusuz.

τλησικαρδίως (*adv.*), cesaretle, cesurca, cesurane, yiğit bir şekilde, yiğitçe.

τλητικός, ή, όν (*adj.*), sabırlı, sabreden; katlanabilir, dayanılabilir, tahammül edilebilir.

τλητικῶς (*adv.*), sabırla, sabrederek; cesaretle, cesur bir biçimde, korkusuzca, korkusuz bir biçimde.

τλητός, ή, όν (*adj.*), sabırlı, sabreden; cesur, cesaretli, korkusuz, yürekli; katlanılabilir, dayanılabilir, tahammül edilebilir.

τμήγω (*fut.* τμήξω, *aor.* ἔτμηξα; *pass. II. aor.* ἐτμάγην), kesmek, yarmak || *pass.* dağılmak, parçalara ayrılmak, ayrılmak, bölünmek.

τμήδην (*adv.*), keserek, kesmek suretiyle.

τμῆμα, ατος, τό (*n.*), kesilmiş kısım, parça, kısım; kesik.

τμῆσις, εως, ἡ (*f.*), kesme, kesik; bıçak yarası.

τμητικός, ή, όν (*adj.*), kesici, keskin; içe işleyen, dokunaklı, etkili, insanın içine işleyen; (hitabette) kısa, özlü, veciz.

τμητός, ή, όν (*adj.*), kesik, kesilmiş; kesilebilen, parçalanabilen, parçalara ayrılabilen.

τόθεν (*adv.*), oradan; bundan dolayı, bu yüzden, bundan sonra.

τοιγάρ (*conj.*), bunun için, bu yüzden, bundan dolayı; nitekim, o halde, sonuç olarak.

τοιγαροῦν (*conj.*), bunun için, nitekim; gerçekten, hakikaten.

τοίνυν (*conj.*), (olumlu yanıtlarda) kuşkusuz, hiç kuşku yok ki, elbette.

τοῖος, τοία, τοῖον (*pron.*), böyle, böylesi, öyle; öyle ki, o şekilde ki.

τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε (*adj.*), böyle, böylesi, böyle bir, öyle, bunun gibi.

τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο(ν), *gen.* τοιούτων (*adj.*), böyle, böylesi, böyle bir, öyle, bunun gibi, o kadar; o kadar mükemmel; o kadar önemli, o kadar mühim; o kadar güçlü, o kadar kuvvetli.

τοκάς, άδος, ἡ (*adj.*), çocuğu olan, çocuk doğuran; doğurgan, verimli, bereketli; (ad olarak) anne.

τοκάω-ῶ (yalnızca *praes.*), doğurmak üzere olmak, yakında doğuracak olmak.

τοκεύς, έως, ὁ (*adj.*), dölleyen, baba || (*subst.*) ἡ τοκεύς, anne; (*plur.*) ebeveyn, anne baba.

τόκος, ου, ὁ (*m.*), doğurma, doğum, çocuk dünyaya getirme; çocuk, evlât, döl, torun; soy, ırk.

τόλμα, ης, ἡ (*f.*), cesaret, cesurluk, atılganlık, yüreklilik, korkusuzluk, gözü peklik; ataklık, cüretkârlık; kararlılık, azim.

τολμάω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐτόλμησα, *pf.* τετόλμηκα), cesur olmak, yürekli olmak, korkusuz olmak; gözü pek olmak; atak olmak; (*inf.* ile) -meye katlanmak, dayanmak; (*part.* ile) -meye razı olmak, boyun eğmek; (*inf.* ile) -meye cesareti olmak -meye cesaret etmek, -mek cesaretine sahip olmak; -meye kalkışmak, girişmek; (kötü anlamda) -meye cüret etmek.

τολμήεις, ήεσσα, ῆεν (*adj.*), cesur, cesaret sahibi, yürekli, gözü pek, atılgan, atak; sabırlı.

τόλμημα, ατος, τό (*n.*), yürekli, gözü pek davranış; cesaret belirtisi.

τολμηρός, ά, όν (*adj.*), cesur, cesaret sahibi, yürekli, gözü pek.

τολμήρως (*adv.*), cesaretle, korkusuzca, gözü pek bir şekilde.

τολμητής, οῦ, ὁ (*m.*), cesur, gözü pek, yürekli; atılgan, girişken.

τομαῖος, α veya ος, ον (*adj.*), kesilmiş, kesik.

τομή, ῆς, ἡ (*f.*), kesik, kesilme; kopma.

τομός, ή, όν (*adj.*), kesen, kesici; keskin.

τόμος, ου, ὁ (*m.*), kesilmiş parça; kısım, bölüm, parça; papirüs veya parşömen parçası, cilt.

τοναῖος, α, ον (*adj.*), gerilmiş, uzatılmış, çekilmiş, gergin.

τόνος, ου, ὁ (*m.*), ip, halat; kas, adale; şiddet, güç; ton, ritim; ölçü, vezin.

τονόω-ῶ, germek, uzatmak; yoğun hale getirmek, yoğunluk vermek, şiddetlendirmek; konuşurken veya yazarken vurgulamak.

τόξευμα, ατος, τό (*n.*), ok; okun menzili, erimi.

τοξευτής, οῦ, ὁ (*m.*), okçu.

τοξευτός, ή, όν (*adj.*), bir okla delinmiş, vurulmuş.

τοξεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ἐτόξευσα, *pf.* τετόξευκα), ok atmak, okla vurmak.

τοξικός, ή, όν (*adj.*), yay+, yayla ilgili; ok+, oklarla ilgili || (*subst.*) ἡ τοξική (*scil.* τέχνη) ok atma sanatı, okçuluk || (*subst.*) τὸ τοξικόν, (*scil.* φάρμακον), ok zehiri.

τόξον, ου, τό (*n.*), yay, oklar; yay ve oklar.

τοξοσύνη, ης, ἡ (*f.*), yay germekte ustalık.

τοξοτευχής, ής, ές (*adj.*), bir yayla donanmış.

τοξότης, ου, ὁ (*m.*), okçu.

τοπικός, ή, όν (*adj.*), bir yerle ilgili, yerel, lokal, mahalli.

τοπικῶς (*adv.*), yerle ilgili olarak.

τοπογραφέω-ῶ, bir yerin, bir ülkenin tasvirini yapmak, betimlemek; bir ülkenin durumunu ve sınırlarını çizmek, belirtmek.

τόπος, ου, ὁ (*m.*), yer, toprak; ülke, memleket; uzaklık, mesafe; bir konuşmanın (söylevin) konusu veya içeriği.

τορνεύω, çevirmek, döndürmek; dizeler yazmak.

τορνόω-ῶ, daire çizmek || *med.* (*fut.* -ώσομαι, *aor.* ἐτορνωσάμην), bir mezara yuvarlak bir biçim vermek.

τορός, ά, όν (*adj.*), delici, sivri, keskin; ileriyi gören, uzak görüşlü.

τορῶς (*adv.*), içe işleyen bir sesle, berrak bir sesle; açıkça, net olarak; canlı bir şekilde; çabucak, vakit geçirmeden, ivedilikle.

τόσος, η, ον (*adj.*), o kadar büyük, o kadar güçlü, o kadar çok sayıda.

τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο (*adj.*), böyle, böyle bir, böylesi, bunun gibi, bu çeşit, bu tür.

τότε (*adv.*), o zaman, o anda, o sırada; eskiden, vaktiyle, önceden; daha sonra, sonradan.

τόφρα (*adv.*), o ana kadar; bununla birlikte; -iken, -dığı anda.

τραγικός, ή, όν (*adj.*), keçi+, keçi ile ilgili; tragedya+, tragedya ile ilgili, trajik nitelikli; ciddi, ağırbaşlı; görkemli, gösterişli, şatafatlı, muhteşem, haşmetli; soylu.

τραγικῶς (*adv.*), trajik bir tarzda; görkemli, gösterişli, şatafatlı bir biçimde.

τράγος, ου, ὁ (*m.*), teke, keçi.

τραγῳδέω-ῶ (*pass. pf. part.* τετραγῳδημένος), tragedya korosu oluşturmak, bir tragedya oynamak, sahneye koymak || *pass.* tragedyaya konu olmak; tragedya oyuncuları gibi giyinmek veya konuşmak.

τραγῳδία, ας, ἡ (*f.*), Bakkhos (Dionysos) Şenlikleri'nde teke kurbanına eşlik eden şarkı; tragedya; trajik olay.

τραγῳδιοδιδάσκαλος, ου, ὁ veya τραγῳδοδιδάσκαλος, ου, ὁ (*m.*), bir tragedyada rol alan oyuncuları sahneye hazırlayan kişi; daha sonra ise temsilleri bizzat yöneten ozan.

τραγῳδοποιός, οῦ, ὁ (*m.*), tragedya ozanı, şair.

τραγῳδός, οῦ, ὁ (*m.*), tragedya korosunda şarkı söyleyen veya dans eden; tragedya oyuncusu, aktör; tragedya korosunun üyesi, korist; (*plur.*) tragedya.

τρανότης, ητος, ἡ (*f.*), (bir sesin) berraklığı, anlaşılırlığı.

τρανῶς (*adv.*), açıkça, net bir şekilde.

τράπεζα, ης, ἡ (*f.*), dört ayaklı masa, yemek masası; tezgâh.

τραπεζεύς, έως, ὁ (*m.*), birinin masasından geçinen, yani asalak, parazit; κύων τρ., ev köpeği.

τραπέζιον, ου, τό (*n.*), küçük masa.

τραπέμπαλιν (*adv.*), geriye dönerek.

τραυλός, ή, όν (*adj.*), dili dolaşan, kem küm eden; kekeme, keke.

τραῦμα, ατος, τό (*n.*), yara; (ordu için) bozgun, yıkım.

τραυματίας, ου, ὁ (*adj.*) yaralı, yaralanmış.

τραυματίζω (*pf.* τετραυμάτικα; *pass. aor.* ἐτραυματίσθην, *pf.* τετραυμάτισμαι), yaralamak.

τραφερός, ά, όν (*adj.*), katı, sert, dayanıklı, sağlam; besleyici, verimli; iyi beslenmiş, yağlı, semiz.

τραφήσομαι: τρέφω *pass. fut.*

τραχέως (*adv.*), (havlayan bir köpek için) korkutucu bir şekilde.

τραχηλίζω, bir kurbanı yere yıkmak; boğazlamak, boğmak.

τραχηλισμός, οῦ, ὁ (*m.*), yere yıkma, devirme, vurarak yere devirme.

τραχηλοκοπέω-ῶ, boynunu kesmek, boynunu koparmak.

τράχηλος, ου, ὁ (*m.*), boyun, ense; bir vazonun boynu.

τραχύνω (*aor.* ἐτράχυνα; *pass. aor.* ἐτραχύνθην, *pf.* τετράχυσμαι daha sonra τετράχυμαι), sertleştirmek; hırçınlaştırmak; öfkelendirmek, kızdırmak, çileden çıkarmak.

τραχύς, εῖα, ύ (*adj.*), taşlık, çakıllı; sert, çetin, güç, zahmetli; öfkeli, asabi; çok sert, acımasız, zalim || *comp.* τραχύτερος, *sup.* τραχύτατος.

τραχύτης, ητος, ἡ (*f.*), sertlik, katılık, çetinlik; öfkelilik.

τράχων, ωνος, ὁ (*m.*), çakıllı toprak, taşlık arazi; (*gen.* ile) -in sertliği, güçlüğü, çetinliği.

τρεῖς, τρεῖς, τρία, *gen.* τριῶν, *dat.* τρισί (*adj.*), üç.

τρέμω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), korkudan titremek, çok korkmak.

τρέπω (*fut.* τρέψω, *aor.* ἔτρεψα, *II. aor.* ἔτραπον, *II. pf.* τέτροφα veya τέτραφα; *pass. aor.* ἐτρέφθην, *II. aor.* ἐτράπην, *pf.* τέτραμμαι), çevirmek, döndürmek, yöneltmek; yolunu değiştirmek, uzaklaştırmak; başka bir biçim vermek, şeklini değiştirmek; değiştirmek, bozmak.

τρέφω (*fut.* θρέψω, *aor.* ἔθρεψα, *pf.* τέτροφα; *pass. II. fut.* τραφήσομαι, *aor.* ἐτρέφθην, *II. aor.* ἐτράφην, *pf.* τέθραμμαι), koyulaştırmak, kalınlaştırmak, katılaştırmak, pıhtılaştırmak; yağlandırmak, şişmanlatmak; beslemek, büyütmek, yetiştirmek; biçim vermek, şekil vermek, şekillendirmek.

τρέχω (*fut.* δραμοῦμαι, *aor.* nadiren ἔθρεξα, *II. aor.* ἔδραμον, *pf.* δεδράμηκα ve δέδρομα), koşmak; hızlı hareket etmek; mesleğinde ilerlemek.

τρέω (*imp.* ἔτρεον, *aor.* ἔτρεσα, *pf.* -), titremek, korkudan titremek, çok korkmak; sarsmak, sallamak.

τρῆμα, ατος, τό (*n.*), delik, yarık; ağız.

τρήρων, ωνος, ὁ, ἡ (*m./f.*), korkak, ödlek; sıkılgan, çekingen, utangaç.

τρητός, ή, όν (*adj.*), delik, oyuk, oyulmuş.

τριάκοντα (*indecl.*) οἱ, αἱ, τὰ, otuz.

τριακόσιοι, αι, α (*adj.*), üç yüz.

τριβή, ῆς, ἡ (*f.*), tüketme, bitirme, eskitme, yıpratma, mahvetme; gecikme, geç kalma.

τρίβος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), kalabalık yol, sürekli gelip geçilen yol; tüketme, eskitme; gecikme.

τρίβω (*fut.* τρίψω, *aor.* ἔτριψα; *pass. fut.* τριφθήσομαι, *II. fut.* τριβήσομαι, *aor.* ἐτρίφθην, *II. aor.* ἐτρίβην, *pf.* τέτριμμαι), öğütmek, ezmek; ovmak, ovuşturmak; tüketmek, zayıflatmak; yıpratmak, çökertmek, yiyip bitirmek.

τρίβων, ωνος, ὁ, ἡ (*m./f.*), sürekli kullanılan giysi; kaba giysi.

τριετής, ής, ές, *gen.* έος-οῦς (*adj.*) ve τριέτης, ης, ες (*adj.*), üç yıl süren, üç yıldan beri devam eden, üç yıldan beri.

τριετία, ας, ἡ (*f.*), üç yıllık süre.

τρίζω (*imp.* ἔτριζον, *aor.* ἔτρισα, *praes.* anlamında *II. pf.* τέτριγα), çığlık atmak; gıcırdamak, gıcırtı çıkarmak; çatırdamak.

τριηραρχέω-ῶ (*pf.* τετριηράρχηκα), bir *trieres*'e komutanlık etmek veya donanımını sağlamak, donatmak.

τριηραρχία, ας, ἡ (*f.*), bir *trieres*'in donanım harcamalarını yapma yükümlülüğü.

τριήραρχος, ου, ὁ (*m.*), *trierarkhos*, yani *trieres* kumandanlığı (→ τριήρης).

τριήρης, εος-ους, ἡ (*f.*), *trieres*, yani üç sıra kürekli savaş gemisi.

τρικάρηνος, ος, ον (*adj.*), üç başlı.

τρικέφαλος, ος, ον (*adj.*), üç başlı.

τρικυμία, ας, ἡ (*f.*), çok büyük dalga; tufan, sel.

τρίλλιστος, *poet.* τρίλιστος, ος, ον (*adj.*), çok arzu edilen, çok istenen.

τριμελής, ής, ές (*adj.*), üç melodiden oluşan.

τριμερής, ής, ές (*adj.*), üç kısımdan oluşan, üç parçadan oluşan.

τρίμηνος, ος, ον (*adj.*), üç aylık, üç ayda bir olan, üç ay süren.

τρίμμα, ατος, τό (*n.*), herhangi bir konuda uzman.

τριμμός, οῦ, ὁ (*m.*), işlek yol.

τρίοδος, ου, ἡ (*f.*), üç yolun birleştiği nokta, üç yol ağzı, kavşak.

τρίπαις, -παιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), üç çocuklu, üç çocuğu olan.

τρίπαλαι (*adv.*), çok eskiden, çok önceden.

τριπάλαιστος, ος, ον (*adj.*), uzun; geniş, enli.

τριπέμπελος, ος, ον (*adj.*), çökmüş, bitmiş, tükenmiş.

τρίπηχυς, υς, υ, *gen.* εος (*adj.*), uzun; geniş, enli; üç dirsek uzunluğunda.

τρίπλαξ, ακος, ὁ, ἡ (*adj.*), üç kat, üç misli.

τριπλασιάζω, üç katına çıkarmak; üç katına çıkmak.

τριπλασιασμός, οῦ, ὁ (*m.*), üç katına çıkarma.

τριπλάσιος, α, ον (*adj.*), üç kat, üç misli.

τρίπλεθρος, ος, ον (*adj.*), uzun; geniş; üç *plethron* uzunluğunda.

τριπλόος-οῦς, όη-ῆ, όον-οῦν (*adj.*), üç kat, üç misli; τρ. ἁμαξιτοί veya τρ. ὁδοί, üç yolun birleştiği yer, kavşak || (*adv.*) τριπλῇ veya τριπλᾷ, üç kez; üç bakımdan.

τριπόδης, ου, ὁ (*adj.*) uzun; geniş, enli; üç ayak uzunluğunda.

τρίπολος, ος, ον (*adj.*), üç kez sürülebilen, işlenebilen; çok verimli, bereketli, bitek.

τρίπους, ους, ουν, *gen.* -ποδος (*adj.*), üç ayaklı; uzun; geniş; üç ayak boyunda || (*subst.*) ὁ τρίπους üç ayaklı sıra.

τρίς (*adv.*), üç kez, üç defa, üç sefer.

τρισάθλιος, α, ον (*adj.*), çok mutsuz, talihsiz, bedbaht.

τρισάριθμος, ος, ον (*adj.*), üç kat, üç misli.

τρισάσμενος, η, ον (*adj.*), çok isteyerek yapılan.

τρισευδαίμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), çok mutlu, mesut, bahtiyar.

τρισμύριοι, αι, α (*adj.*), otuz bin; sayısız, ölçülemeyecek kadar çok, sonsuz.

τρισχίλιοι, αι, α (*adj.*), üç bin.

τριταγωνιστέω-ῶ, üçüncü derece roller oynamak, önemsiz roller oynamak.

τριταγωνιστής, οῦ, ὁ (*m.*), *tritagonistes*, üçüncü derece, önemsiz roller oynayan oyuncu; vasat, sıradan oyuncu.

τριταῖος, α, ον (*adj.*), üçüncü günle ilgili; üçüncü gün olan; üç günde bir olan.

τρίτος, η, ον (*adj.*), üçüncü; ἡ τρ. (*scil.* ἡμέρα) üçüncü gün; τῇ τρίτῃ, üçüncü günde; τὸ τρίτον, üçte bir || (*adv.*) τρίτον veya τὸ τρίτον üçüncü kez.

τρίχα (*adv.*), üçlü, üçerli, üç kısım halinde.

τρίχινος, η, ον (*adj.*), kıldan yapılmış, kıldan.

τριχοίνικος, ος, ον (*adj.*) üç *khoiniks* (→ χοῖνιξ).

Τροία, ας, ἡ (*f.*), Troia, Küçükasya'da Troas bölgesindeki ünlü kent.

τρομέω-ῶ (yalnızca *praes.*, *imp.*, *aor.* ἐτρόμησα), titremek, korkudan titremek.

τρόμος, ου, ὁ (*m.*), titreme, korkudan titreme; yer sarsıntısı, deprem.

τρόπαιον, ου, τό (*n.*), zafer anıtı.

τρόπαιος veya τροπαῖος, α, ον (*adj.*), uzaklaştıran, kaçıran, geri çeviren, döndüren; zafer getiren (Zeus'un epiteti); kötülükleri uzaklaştıran, kötülükleri savan.

τροπή, ῆς, ἡ (*f.*), dönme, dönüş; değişiklik, değişim; kaçış; bozgun, yenilgi.

τροπικός, ή, όν (*adj.*), mevsim değişikliğiyle ilgili || (*subst.*) ὁ τρ. (*scil.* κύκλος) gündönümü || *comp.* -ώτερος.

τρόπις, ιδος, ἡ (*f.*), gemi omurgası; gemi; temel, kaide; ilke, prensip; başlangıç.

τρόπος, ου, ὁ (*m.*), tarz, tavır, davranış, davranış biçimi, tutum; (*plur.*) karakter; üslûp, stil, ifade tarzı.

τροφεῖον, ου, τό (*n.*), beslenme veya eğitim giderleri; yiyecek, besin.

τροφεύς, έως, ὁ (*m.*), besleyen, yetiştiren, büyüten kimse.

τροφή, ῆς, ἡ (*f.*), besleme, büyütme, yetiştirme; besin, yiyecek erzak; yaşam tarzı, yaşam; süt çocuğu, bebek.

τρόφιμος, ος, ον (*adj.*), besleyici, besleyen; verimli.

τρόφις, ις, ι (*adj.*), iyi beslenmiş, besili, semiz, yağlı.

τροφός, ός, όν (*adj.*), besleyen, büyüten, yetiştiren.

τροχάζω, koşmak, koşuşturmak.

τροχαλός, ή, όν (*adj.*), koşan; hızlı, süratli, çevik, atik.

τροχηλάτης, ου, ὁ (*m.*), arabacı.

τρόχις, ιος veya εως, ὁ (*m.*), ulak, haberci.

τροχοειδής, ής, ές (*adj.*), tekerlek biçiminde, daire biçiminde, yuvarlak.

τρόχος, ου, ὁ (*m.*), koşma, koşu; koşu yarışı.

τροχός, οῦ, ὁ (*m.*), tekerlek, araba tekerleği.

τρυγάω-ῶ (*imp.* ἐτρύγων, *fut.* τρυγήσω, *aor.* ἐτρύγησα; *pass. pf. part.*), τετρυγημένος), ürün almak; bağ bozumu yapmak.

τρύγη, ης, ἡ (*f.*), bağ bozumu, hasat, ürün toplama.

τρύζω, cıvıldamak, cıvıldaşmak; mırıldanmak, alçak sesle konuşmak; gevezelik etmek, çene çalmak.

τρύξ, τρυγός, ἡ (*f.*), yeni şarap, tatlı şarap; şarap tortusu.

τρυπάω-ῶ, delmek, delip geçmek, delik açmak, içinden geçmek, yarmak.

τρύπημα, ατος, τό (*n.*), delik.

τρυφάω-ῶ, ince, nazik, kibar olmak; kadınsı olmak, kadın gibi davranmak.

τρυφερός, ά, όν (*adj.*), ince, nazik, kibar; tatlı, yumuşak; kadınsı, efemine.

τρυφερῶς (*adv.*), incelikle, zarafetle, nezaketle, kibarca.

τρύφη, ης, ἡ (*f.*), incelik, naziklik, nezaket; hor görme, küçümseme; kendini beğenmişlik, kibir.

τρύχω (*fut.* -ξω, *aor.* ve *pf.* -), tüketmek, bitirmek, harcamak, eskitmek; mahvetmek, yıkmak, yıkıntı haline getirmek.

τρύω (*fut.* τρύσω; *pass. pf.* τέτρυμαι), tüketmek, bitirmek, harcamak, eskitmek.

τρωγάλιον, ου, τό (*n.*), yemekten sonra yenilen meyve veya tatlı gibi yiyecekler; kuruyemiş (ceviz, badem vs).

τρώγω (*fut.* τρώξομαι, *aor.* ἔτρωξα, *II. aor.* ἔτραγον; *pass. pf.* τέτρωγμαι), yemek, ısırmak, kemirmek; (sert yemişleri) kıtır kıtır yemek.

Τρωικός, ή, όν (*adj.*), Troia+, Troia ile ilgili, Troia'ya ait; Troialı.

τρωκτός, ή, όν (*adj.*), kıtır kıtır yenilebilir || (*subst.*) τὰ τρωκτά, yemekten sonra yenilen meyve veya tatlı gibi yiyecekler.

τρωπάω-ῶ, çevirmek, döndürmek; eğmek, bükmek || *med.* dönmek, geri dönmek.

τρῶσις, εως, ἡ (*f.*), yaralama, yara açma; yara.

τρωτός, ή, όν (*adj.*), yaralanabilir, yara alabilir; zayıf, güçsüz, dayanıksız.

τυγχάνω (*fut.* τεύξομαι, *II. aor.* ἔτυχον, *pf.* τετύχηκα), rastlantı olarak karşılaşmak, rastlamak; (*part.* ile) tesadüfen yapmak; elde etmek; (kura gibi şeyler için) payına - düşmek.

τυκτά, (bir Pers sözü) bitmiş, tamamlanmış.

τυκτός, ή, όν (*adj.*), insan eliyle yapılmış; hünerli bir şekilde yapılmış; sağlam, dayanıklı.

τύμβευμα, ατος, τό (*n.*), (ölüyü) gömme, defnetme; mezar.

τυμβεύω, gömmek, defnetmek.

τυμβήρης, ης, ες (*adj.*), gömülmüş; mezar+, mezarla ilgili, gömüyle ilgili.

τύμβος, ου, ὁ (*m.*), toprak yığını, tümsek; mezar.

τυμβωρυχέω-ῶ, mezar soygunculuğu yapmak, mezar soymak.

τυμβωρύχος, ος, ον (*adj.*), bir mezarı soyan, mezar soyguncusu.

τύμμα, ατος, τό (*n.*), darbe, yara.

τυμπανίζω, *tympanon* (davul) çalmak.

τυμπανισμός, οῦ, ὁ (*m.*), *tympanon* çalma.

τυμπανιστής, οῦ, ὁ (*m.*), *tympanon* çalan kimse, *tympanon* çalgıcısı.

τύμπανον, ου, τό (*n.*), *tympanon*, davul.

τυπικός, ή, όν, tipik, -i temsil eden, -i simgeleyen.

τύπος, ου, ὁ (*m.*), damga; figür, imaj; plân, taslak.

τύπτω (iki çekimli: τυπ- kökünden: *aor.* ἔτυψα, *II. aor.* ἔτυπον; *pass. II. aor.* ἐτύπην, *pf.* τέτυμμαι; τυπτε- kökünden: *fut.* τυπτήσω, *aor.* ἐτύπτησα, *pf.* τετύπτηκα; *pass. fut.* τυπτήσομαι, *pf.* τετύπτημαι), dövmek, vurmak; ısırmak; ezmek.

τύπωσις, εως, ἡ (*f.*), biçimlendirme, biçim verme, işleme; etki, tesir; izlenim, intiba; model, örnek; biçim, şekil, figür.

τυραννεύω (*imp.* ἐτυράννευον, *fut.* τυραννεύσω, *aor.* ἐτυράννευσα, *pf.* τετυράννευκα; *pass. aor.* ἐτυραννεύθην), *tyrannos* olmak, *tyrannos*'luk yapmak; *tyrannos* olarak hüküm sürmek (→ τυράννος).

τυραννικός, ή, όν (*adj.*), kral+, kralla ilgili, krala ait; *tyrannos*'la/tiranla ilgili; zorbaca, zorba bir şekilde, despotça || *comp.* -ώτατος.

τυραννίς, ίδος, ἡ (*f.*), mutlak iktidar, krallık; despotluk, *tyrannos*'luk/tiranlık.

τύραννος, ου, ὁ (*m.*), (tanrılar için) mutlak yönetici; (insanlar için) *tyrannos*/tiran; zorba, despot.

τυρεύω, koyulaştırmak, pıhtılaştırmak; çalkalamak; (*dat.*) birine karşı bir dolap, dalavere hazırlamak.

τυρέω-ῶ, peynir yapmak, peynir imal etmek.

τυρός, οῦ, ὁ (*m.*), peynir.

τύρσις, ιος, ἡ (*f.*), kale, burç; tahkim edilmiş, güçlendirilmiş kent.

τυτθός, ός veya ή, όν (*adj.*), küçük, küçük çocuk; zayıf; az, biraz.

τυφλός, ή, όν (*adj.*), kör, görme özürlü, âmâ.

τυφλότης, ητος, ἡ (*f.*), körlük.

τυφλόω-ῶ, gözünü çıkarmak, kör etmek; bir duyusu veya organından yoksun bırakmak.

τυφλῶς (*adv.*), körü körüne, gözü kapalı olarak.

τύφλωσις, εως, ἡ (*f.*), gözünü çıkarma, kör etme.

τυφλώττω (yalnızca *praes.*), kör olmak, görme özürlü olmak, gözleri görmemek.

τυφομανία, ας, ἡ (*f.*), kibir, kendini beğenmişlik, kendini başkalarından üstün tutma, böbürlenme.

τῦφος, ου, ὁ (*m.*), pus, sis; duman; buhar; soluk; kibir sarhoşluğu; uyuşukluk, uyuşma, kendinden geçme.

τυφόω-ῶ, dumanla doldurmak, dumanla kaplamak; deli, çılgın olmak.

τύφω (*imp.* ἔτυφον, *pf.* τέτυφα; *pass. pf.* τέθυμμαι), duman çıkartmak, dumanla doldurmak, dumana boğmak.

τύχη, ης, ἡ (*f.*), yazgı, kader, talih, şans; mutlu veya mutsuz olay; mutluluk, başarı; mutsuzluk; kara talih, kara gün.

Τύχη, ης, ἡ (*f.*), Tykhe, Talih (Şans, Talih Tanrıçası).

τυχηρός, ά, όν (*adj.*), beklenmedik, ani; rastlantı sonucu olan, rastlantısal, tesadüfi.

τυχικῶς (*adv.*), tesadüfen, rastlantı sonucu, rastlantıyla, beklenmedik bir biçimde.

τωθάζω (*fut.* -άσομαι, *aor.* ἐτώθασα, *pf.* -), - ile alay etmek, eğlenmek.

τωθασμός, οῦ, ὁ (*m.*), alay, istihza.

Υ, υ

Υ, υ (ὖ ψιλόν), *ūpsilon*, Eski Yunan alfabesinin yirminci harfi; υ′ = 400; ,υ = 400.000.

ὑακινθίζω, sümbüle benzemek, sümbülü andırmak.

ὑάκινθος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), sümbül.

ὕαλος, ου, ἡ (*f.*), her tür saydam taş; değerli taş; cam.

ὑβρίζω (*imp.* ὕβριζον, *fut.* ὑβρίσω, *Att.* -ιῶ, *aor.* ὕβρισα, *pf.* ὕβρικα, *pl. pf.* ὑβρίκειν; *pass. fut.* ὑβρισθήσομαι, *aor.* ὑβρίσθην, *pf.* ὕβρισμαι), aşırılık yapmak; kibirli olmak; küstahlık yapmak, saygısızlık etmek; aşağılamak, onurunu kırmak, tahkir etmek, hakaret etmek.

ὕβρις, εως, ἡ (*f.*), kibir, kendini beğenmişlik, kendini başkalarından üstün görme, büyüklenme, kurum; küstahlık, saygısızlık; ölçüsüzlük, aşırılık.

ὕβρισμα, ατος, τό (*n.*), aşağılama, onurunu kırma, hakaret; sövme, küfür.

ὑβριστής, οῦ, ὁ (*adj.*), coşkun; öfkeli, asabi; atılgan, ateşli; küstah, kaba, saygısız, terbiyesiz.

ὑγιάζω (*pass. aor.* ὑγιάσθην), sağlıklı hale getirmek, iyileştirmek, tedavi etmek.

ὑγιαίνω (*fut.* ὑγιανῶ; *pass. fut.* ὑγιασθήσομαι, *aor.* ὑγιάσθην ve ὑγιάνθην), sağlıklı olmak, sağlığı yerinde olmak, sıhhatli olmak; sağlığını yeniden kazanmak.

ὑγίεια, ας, ἡ (*f.*), sağlık, sıhhat, esenlik, afiyet; tıp, hekimlik, tababet; iyileştirme, tedavi.

Ὑγίεια, ας, ἡ (*f.*), Hygieia, Sağlık tanrıçası.

ὑγιεινός, ή, όν (*adj.*), sağlık+, sağlıkla ilgili; sağlıklı, sıhhatli, esen, sağ salim || (*subst.*) τὸ ὑγ., sağlık, sıhhat.

ὑγιεινῶς (*adv.*), sağlıklı olarak, sağlık içinde, esenlikle, sağ salim, sağ selamet; salim kafayla, sağduyu ile.

ὑγιής, ής, ές (*adj.*), sağlıklı, esen, sağ salim; zarar görmemiş, hasar görmemiş; tam, eksiksiz.

ὑγιῶς (*adv.*), sağlıklı olarak, esenlikle, sağ salim, sağ selamet.

ὑγρός, ά, όν (*adj.*), ıslak, yaş, nemli, rutubetli; yağmurlu; akıcı, akışkan, sıvı || (*subst.*) ἡ ὑγρά, *Ion.* ὑγρή, deniz; yumuşak, narin, ince yapılı; kolayca bükülebilir, esnek; kadınsı.

ὑγρότης, ητος, ἡ (*f.*), nem, rutubet, ıslaklık; yumuşaklık, (karakter için) zayıflık.

ὑδαρής, ής, ές (*adj.*), sulu, suyla karışmış; zayıf; gri veya soluk (renk).

ὑδάτινος, η, ον (*adj.*), yağmurlu; yaş, ıslak, nemli, rutubetli; su gibi saydam; esnek, elastik.

ὑδάτιον, ου, τό (*n.*), su damlası; hafif yağmur.

ὑδατοποτέω-ῶ, su içmek.

ὕδρα, ας, ἡ (*f.*), su yılanı.

ὑδραγωγέω-ῶ, suları yönetmek; suları denetlemek, sulara nezaret etmek.

ὑδραγωγός, ός, όν (*adj.*), su getiren; suları yöneten, idare eden; yönlendiren, sevkeden.

ὑδραίνω, suyla ıslatmak, sulamak || *med.* yıkanmak.

ὑδρεία, ας, ἡ (*f.*), su çekme; ıslatma, sulama.

ὑδρεῖον, ου, τό (*n.*), su almaya yarayan kap, kova; su deposu, sarnıç; su saati.

ὑδρεύω, su çekmek, su almak; sulamak, ıslatmak.

ὑδρία, ας, ἡ (*f.*), su kabı; şarap küpü; ölülerin küllerinin konulduğu urna; mahkemede oyların konulduğu kutu, oy sandığı.

ὑδροποτέω-ῶ, sudan başka bir şey içmemek, yalnızca su içmek.

ὑδρορρόα, ας, ἡ (*f.*), suları götüren, yani su kanalı, kanal.

ὕδρος, ου, ὁ (*m.*), su yılanı.

ὑδροφορέω-ῶ, su taşımak, su getirmek.

ὑδροφορία, ας, ἡ (*f.*), su taşıma, su getirme.

ὑδροφόρος, ος, ον (*adj.*), su taşıyan, su getiren.

ὕδωρ, ὕδατος, τό (*n.*), her çeşit su: deniz suyu, ırmak suyu, yağmur suyu, kaynak suyu; içilebilir su, içme suyu.

ὑέτιος, α, ον (*adj.*), yağmurlu, yağmur getiren, yağmur taşıyan.

ὑετός, οῦ, ὁ (*m.*), şiddetli yağmur, sürekli yağmur.

υἱδιον, ου, τό (*n.*), çok küçük erkek çocuk, oğlan çocuk.

υἱδοῦς, ου, ὁ (*m.*), torun.

υἱός veya ὑός, ὁ, oğul; damat.

ὑλακτέω-ῶ, korkunç bir sesle bağırmak; ulumak.

ὑλάω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.*), havlamak; ulumak.

ὕλη, ης, ἡ (*f.*), ağaç; orman, koru; odun.

ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν (*adj.*), ağaçlarla kaplı, koruluk.

ὑλίζω, süzmek, yabancı maddelerden kurtarmak; temizlemek, arıtmak.

ὑλικός, ή, όν (*adj.*), maddi, somut; bedenle, cisimle ilgili.

ὑλικῶς (*adv.*), maddeten; bedensel olarak, vücutça.

ὑλοτομέω-ῶ, ağaç kesmek.

ὑλοτόμος, ος, ον (*adj.*), odun kesen, oduncu.

ὑλουργέω-ῶ, ağaç işlemek, marangozluk yapmak.

ὑλουργός, ός, όν (*adj.*), marangoz, doğramacı, dülger.

ὑλώδης, ης, ες (*adj.*), ormanlarla kaplı, ormanlık, koruluk; çamurlu, balçıklı.

ὑμεῖς, *gen.* ὑμῶν, *dat.* ὑμῖν, *acc.* ὑμᾶς (*pron.*), siz.

ὑμέναιος, ου, ὁ (*m.*), *hymenaios*, yani düğün şarkısı; düğün, evlilik.

Ὑμέναιος, ου, ὁ (*m.*), Hymenaios, yani Düğün Tanrısı.

ὑμεναιόω, düğün şarkısı söylemek; (bir kadını) eş olarak almak, (bir kadınla) evlenmek.

ὑμενόω-ῶ, zar değiştirmek; bir zarla kaplamak; örtmek.

ὑμέτερος, α, ον (*adj.*), sizin, sizinki.

ὑμήν, ένος, ὁ (*m.*), deri, zar; kalbi saran zar; barsaklar.

Ὑμήν, Ὑμένος, ὁ (*m.*), Hymen, Düğün Tanrısı.

ὑμνέω-ῶ, ağır, ciddi bir şarkı söylemek, *hymnos* söylemek; birini bir şarkıyla övmek, yüceltmek, kutsamak; övmek.

ὕμνος, ου, ὁ (*m.*), *hymnos*, şarkı, ilâhi, düğün şarkısı.

ὕνις veya ὕννις, *gen.* εως, *acc.* ιν, ἡ (*f.*), sapan demiri.

ὕννη, ης, ἡ (*f.*), sapan demiri.

ὑπαγορεύω, emretmek, emir vermek, buyurmak; esinlemek; birinin önünde söylemek veya tekrarlamak, eklemek; açıklamak, izah etmek, yorumlamak.

ὑπάγω (*fut.* -άξω, *II. aor.* -ήγαγον), atları boyunduruk altında götürmek, boyunduruğa koşmak; yolundan saptırmak, -e sürüklemek; götürmek.

ὑπαγωγή, ῆς, ἡ (*f.*), altına, yana veya arkaya götürmek; çökme, çömelme; boşaltma; geri çekilme, bozgun.

ὑπᾴδω (*fut.* -ᾄσομαι, *aor.* -ῇσα), (*dat.* ile) birine eşlik etmek için şarkı söylemek.

ὑπαέριος, ος, ον (*adj.*), havada yaşayan; havada bulunan.

ὕπαιθρος, ος, ον (*adj.*), açık havada olan.

ὑπαίρω, yavaşça kaldırmak, azar azar kaldırmak, yükseltmek.

ὑπαίτιος, ος, ον (*adj.*), -den suçlu, sorumlu, mesul; suçlanabilir, suç oluşturan; -i yapan, ifa eden.

ὑπακολουθέω-ῶ, (*dat.* ile) -i yakından izlemek, gözlemek, gözden geçirmek.

ὑπακούω (*fut.* ὑπακούσομαι), (*gen.* ile) birini dinlemek, -e kulak vermek, itaat etmek, birinin sözünü dinlemek; bir çağrıya, davete cevap vermek.

ὑπαλείφω, bir merhemi yaymak; yağ sürmek, yağla ovmak.

ὑπαλλάττω, değiş tokuş etmek, takas etmek; bir şeyi başka bir şeyin yerine koymak; biraz değiştirmek.

ὑπαλύσκω (*fut.* ὑπαλύξω), kaçınmak, sakınmak.

ὑπαναφλέγω, yavaş yavaş yakmak, yavaş yavaş ateşe vermek.

ὑπαναχωρέω-ῶ, yavaş yavaş geri çekilmek, yavaşça geri çekilmek.

ὑπανέρχομαι, yavaşça geri çekilmek.

ὑπανίημι (*fut.* -ανήσω, *aor.* -ανῆκα), yavaşça, azar azar gevşetmek; serbest bırakmak.

ὑπανοίγω (*pf.* ὑπανέῳγα), gizlice açmak.

ὑπαντάω-ῶ (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ὑπήντησα), (*dat.* ile) -e rastlamak, - ile karşılaşmak; (düşmanca) karşılamaya gitmek, karşısına çıkmak; karşı gelmek, karşı koymak, karşı çıkmak, kabul etmemek, itiraz etmek.

ὑπαντιάζω, (*dat.* ile) birinin yardımına gitmek; (düşmanca) karşısına çıkmak; karşı gelmek.

ὑπάπειμι (*imp.* -απῆειν), gizlice uzaklaşmak, görünmeden gitmek, sıvışmak, kaçmak.

ὕπαρξις, εως, ἡ (*f.*), varlık, zenginlik.

ὑπαρχή, ῆς, ἡ (*f.*), başlangıç; ἐξ ὑπαρχῆς, başlangıçtan itibaren, yeniden.

ὕπαρχος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* ile) birine bağlı, bağımlı; birinin buyruğu altında olan || (*subst.*) ὁ ὕπαρχος, bir başkasının yerine komuta eden kimse; yönetici, vali.

ὑπάρχω, başlamak, (*gen.* ile) -den çıkmak, doğmak, -in sonucu olmak; temel olmak, olmak, bulunmak; el altında olmak; (*dat.* ile) komutanlık etmek, kumanda etmek; yönetmek, idare etmek; yanında olmak; yardım etmek.

ὑπασπιστής, οῦ, ὁ (*m.*), kalkan taşıyan kimse, kalkanlı kimse.

ὑπατεία, ας, ἡ (*f.*), *consul*'lük.

ὑπατεύω, *consul*'lük yapmak, *consul* olmak.

ὑπατικός, ή, όν (*adj.*), *consul* veya *consul*'lük ile ilgili.

ὕπατος, η veya ος, ον (*adj.*), en yüksek, en yüce, en ulu; en seçkin, en üstün; en uçta, en sonda bulunan, sonuncu, son || (*subst.*) ὁ ὕπατος, (Roma'da) *consul*.

ὕπαυλος, ος, ον (*gen.* ile) birinin koruması, himayesi altında.

ὑπαφίσταμαι (*II. aor.* ὑπαπέστην), yavaş yavaş uzaklaşmak.

ὑπέγγυος, ος, ον (*adj.*), güvence, teminat veren; -den sorumlu, mesul; tanık, şahit gösteren.

ὑπεγείρω, yavaşça uyandırmak; yavaşça uyarmak, ikaz etmek; yavaş yavaş kışkırtmak.

ὑπείκω (*imp.* ὑπεῖκον, *fut.* -είξω ve -είξομαι, *aor.* ὑπεῖξα), yerini bırakmak, çekilmek; boyun eğmek, uymak, itaat etmek.

(1) ὕπειμι (*imp.* ὑπῆν, *fut.* ὑπέσομαι), (*dat.* ile) birinin altında olmak; (*dat.* ile) birine bağlı olmak; birinin emrinde olmak; kalmak.

(2) ὕπειμι (*dat.* ile) -in altına girmek, sokulmak; aklına girmek; yavaş yavaş veya gizlice çekilmek.

ὕπειξις, εως, ἡ (*f.*), ödün, taviz; alçakgönüllülük, tevazu; küçümseme, yukarıdan bakma, büyüklenme, kibir.

ὑπεισέρχομαι (*II. aor.* ὑπεισῆλθον), -e yavaşça, usul usul girmek, kaçak olarak veya yavaşça sokuluvermek, içine girmek, karışmak.

ὑπεκδύω, yalnızca *med.* ὑπεκδύομαι (*fut.* -δύσομαι, *II. aor.* ὑπεξέδυν), gizlice kaçmak, firar etmek, sıvışmak.

ὑπεκθέω, koşarak, aceleyle kaçmak; koşarak uzaklaşmak.

ὑπέκκαυμα, ατος, τό (*n.*), tutuşturmaya yarayan şey; yanabilen madde; besin, yiyecek.

ὑπέκκειμαι, gizlice konulmak; yedek olarak ayrılmak.

ὑπεκκλέπτω, gizlice alıp götürmek, çalmak, aşırmak.

ὑπεκκομίζω, gizlice alıp götürmek, aşırmak; beraberinde götürmek. || *med.* gizlice kendisiyle götürmek.

ὑπεκπέμπω, (*gen.* ile) -in dışına gizlice göndermek.

ὑπεκπλέω, gizlice yelken açmak, denize açılmak, gemiyle kaçmak.

ὑπεκσῴζω, gizlice kurtarmak.

ὑπεκτίθημι, güvenilir, emin bir yere taşımak, nakletmek || *med.* (*II. aor.* ὑπεξεθέμην), güvenilir, emin bir yere taşıtmak.

ὑπεκτρέπω, yavaşça yolunu, yönünü değiştirmek; yolundan saptırmak, yolundan ayırmak || *med.* -den ayrılmak, sapmak; sakınmak, kaçınmak.

ὑπεκτρέχω (*fut.* ὑπεκδραμοῦμαι, *II. aor.* ὑπεξέδραμον), koşarak kaçmak; kaçınmak, sakınmak.

ὑπεκφέρω (*imp.* ὑπεξέφερον, *poet.* ὑπέκφερον), yavaşça taşımak, gizlice taşımak; alıp götürmek.

ὑπεκφεύγω, gizlice kaçmak, gizlice uzaklaşmak; birinden, birinin elinden kaçıp kurtulmak.

ὑπεκχωρέω-ῶ, biraz uzaklaşmak; yavaşça uzaklaşmak; çekilmek.

ὑπελαύνω, atını -e doğru sürmek veya ilerletmek.

ὑπεναντιόομαι-οῦμαι, gizlice engellemek, mâni olmak, köstek olmak.

ὑπεναντίος, ος veya α, ον (*adj.*), -in karşısında olan; -e karşı olan, muhalif; (*dat.* ile) -e rastlayan; (*dat.* ile) -e karşı; karşıt, zıt, muhalif.

ὑπεξάγω, gizlice -in dışına alıp götürmek; gizlice taşımak, gizlice nakletmek; çıkarmak; yavaşça geri çekilmek; gizlice geri çekilmek.

ὑπεξαγωγή, ῆς, ἡ (*f.*), gizlice alıp götürme, taşıma, nakletme.

ὑπέξειμι (*imp.* -εξῄειν) yavaş yavaş geri çekilmek; yavaş yavaş ortadan kaybolmak, yok olmak.

ὑπεξέρχομαι, gizlice çıkmak, çekilmek; uzaklaşmak; (*gen.* ile) başka bir ülkeye göç etmek.

ὑπεξέχω (yalnızca *II. aor.* ὑπεξέσχον), gizlice çıkmak.

ὑπεξίστημι (*fut.* ὑπεκστήσω, *II. aor.* ὑπεξέστην) devirmek, yere yıkmak, düşürmek; tersine çevirmek, altüst etmek; saygı veya korkudan birinin karşısında (*dat.*) geri çekilmek, gerilemek; vazgeçmek, bırakmak, ferağat etmek.

ὑπέρ (*adv.*), üstte, üstünde || (*praep.*), (*gen.* ile) -in üstünde, üzerinde; -in ötesinde, öte yanında; - için, uğruna, -den yana, birinin hatırını sayarak; adına, birinin yerine; - yüzünden, nedeniyle; - hakkında, konusunda; (*acc.* ile) -in ötesinde; -in üstünde.

ὑπεραγάζομαι ve ὑπεράγαμαι, son derece hoşnut olmak, memnun olmak; aşırı hayran olmak, büyük bir hayranlık duymak.

ὑπεράγαν (*adv.*), aşırı, çok, pek çok, tamamen, tam olarak, büsbütün.

ὑπεραγανακτέω-ῶ, çok kızmak, öfkelenmek, öfkeye kapılmak; çok canı sıkılmak; hoşnut olmamak.

ὑπεραγαπάω-ῶ, çok, aşırı, haddinden fazla sevmek; tutkuyla sevmek.

ὑπεραίρω (*fut.* -αρῶ, *aor.* -ῆρα, *pf.* -ῆρκα), -den yukarı, -in üstünde yükseltmek, aşmak, geride bırakmak; ölçüsüz olmak; taşkın olmak.

ὑπέραισχρος, ος, ον (*adj.*), aşırı çirkin, çok çirkin; çok utanç verici.

ὑπεραισχύνομαι, çok utanmak; -in korkusuyla allak bullak olmak.

ὑπερακριβής, ής, ές (*adj.*), çok fazla, aşırı, ölçüsüzce.

ὑπεράκριος, ος, ον (*adj.*), yükseklerde bulunan || (*subst.*) τὰ ὑπεράκρια, yüksek yerler, tepeler; οἱ ὑπεράκριοι, yüksekte oturanlar (ovada veya kıyıda oturanların karşıtı olarak).

ὑπεραλγέω-ῶ, son derece üzgün olmak, çok üzülmek, büyük bir üzüntü duymak.

ὑπεραλγής, ής, ές (*adj.*), çok üzgün, çok kederli; çok üzücü, çok can sıkıcı.

ὑπεραποθνῄσκω, (*gen.* ile), (birisi veya bir şey) için ölmek, uğruna ölmek.

ὑπεραποκρίνομαι, (*gen.* ile) birinin adına, birinin yerine yanıt vermek; birinin savunmasını, müdafaasını yapmak; birini savunmak, korumak.

ὑπεραπολογέομαι-οῦμαι, bir başkası için, biri adına konuşmak; birinin savunmasını, müdafaasını yapmak; birini savunmak.

ὑπερασμενίζω, (*dat.* ile) -i aşırı sevinçle, çok büyük bir sevinçle karşılamak.

ὑπερασπάζομαι, taşkınlıkla kabul etmek; sevmek; kucaklamak.

ὑπερασπίζω, kalkanıyla örtmek; savunmak, müdafaa etmek, korumak.

ὑπεραυχέω-ῶ, aşırı gurur duymak; aşırı kibirlenmek, kendini üstün görmek.

ὑπέραυχος, ος, ον (*adj.*), aşırı gururlu, mağrur; kibirli, kendini beğenmiş.

ὑπεράχθομαι (*aor.* ὑπερηχθέσθην), son derece üzgün olmak, çok üzülmek; (*dat.* ile) -den hoşnut olmamak, memnun olmamak.

ὑπερβαίνω (*fut.* -βήσομαι, *II. aor.* -έβην), -in üstüne çıkmak, aşmak, geçmek; karşı gelmek, aykırı davranmak; çiğnemek, hiçe saymak; savsaklamak, ihmal etmek, unutmak; aşmak, geçmek, geride bırakmak.

ὑπερβαλλόντως (*adv.*), aşırılığa varan bir tarzda, ölçüsüzce; alışılmamış, görülmemiş bir şekilde.

ὑπερβάλλω (*fut.* -βαλῶ, *II. aor.* -έβαλον), -in üstüne, ötesine fırlatmak; -i geçmek; amacını aşmak, ölçüyü aşmak || *med.* abartmak, mübalağa etmek, olduğundan büyük göstermek.

ὑπερβαρής, ής, ές (*adj.*), çok ağır; çok büyük.

ὑπερβασία, ας, ἡ (*f.*), insani veya tanrısal bir yasayı çiğnemek, ihlal etmek; karşı gelmek.

ὑπερβατός, ή, όν (*adj.*), geçilebilen, aşılabilen; tersine dönmüş, tersine çevrilmiş; (dilbilgisinde) devrik; aşırı, alışılmamış, olağanüstü.

ὑπερβατῶς (*adv.*), dikkatsizce, özensizce; ihmal ederek, ihmalkâr bir şekilde, savsaklayarak.

ὑπερβιάζομαι, şiddet kullanarak zorlamak, mecbur etmek.

ὑπερβιβάζω, -in ötesine geçirmek, taşımak, nakletmek.

ὑπέρβιος, ος, ον (*adj.*), karşı konulmaz, yenilmez, alt edilmez; şiddetli, güçlü; büyüklük taslayan, kendini başkalarından üstün gören, kibirli, tepeden bakan.

ὑπερβολή, ῆς, ἡ (*f.*), -in üstüne, ötesine fırlatma; -i aşma, geçme; ölçüyü aşma, aşırılık, fazlalık; süre, mühlet.

ὑπερβολικός, ή, όν (*adj.*), aşırı, çok, ölçüsüz, abartılı, taşkın.

ὑπερβολικῶς (*adv.*), aşırılığa varan bir tarzda, aşırı bir biçimde, ölçüsüzce, abartılı bir tarzda.

ὑπερβόρεος, ος, ον (*adj.*), kuzeyin en ucunda bulunan, en kuzeydeki.

ὑπεργάζομαι (*pf.* ὑπείργασμαι), altına kadar işlemek, derinliğine kadar işlemek, toprağı işlemek; boyun eğdirmek, egemenliği altına almak, uyruğu altına almak.

ὑπέργειος, ος, ον (*adj.*), toprağın yüzeyinde, üstünde bulunan.

ὑπέργηρως, ως, ων (*adj.*), son derece eski veya yaşlı.

ὑπερδεής, ής, ές (*adj.*), gözü pek, yılmaz, korkusuz, cesur.

ὑπερδείδω, (*pf.* ὑπερδέδοικα), çok korkmak, aşırı bir korkuya kapılmak; - için korkmak, endişe etmek.

ὑπερδειμαίνω, (*acc.* ile) -den çok korkmak, ödü patlamak.

ὑπέρδεινος, ος, ον (*adj.*), çok korkutucu, ürkütücü; (*inf.* ile) -mekte son derece usta, becerikli.

ὑπερδέξιος, ος, ον (*adj.*), sağda bulunan, sağdaki; uygun, elverişli bir konumda bulunan; -e üstün gelen, -i geride bırakan.

ὑπερδίκως (*adv.*), çok adil bir biçimde, haklı olarak; gerektiği gibi, yerinde.

ὑπερέκκειμαι, üzerinde yatmak veya uzanmak.

ὑπερεκπίπτω (*fut.* εκπεσοῦμαι), amacını, maksadını aşmak; sınırı aşmak, ölçüyü aşmak.

ὑπερεκπλήσσω, *Att.* ὑπερεκπλήττω, çok şaşırtmak, şaşkınlığa uğratmak; || *pass.* çok şaşırmak, büyük bir şaşkınlığa uğramak.

ὑπερεκτίνω, (*gen.* ile) biri için, birinin yerine ödemek, birinin adına ödemek.

ὑπερεπιθυμέω-ῶ, -meye (*inf.* ile) büyük bir istek, büyük bir arzu duymak.

ὑπερεράομαι-ῶμαι, (*gen.* ile) tutkuyla sevmek, çok sevmek.

ὑπερέρχομαι, geçmek, aşmak, geride bırakmak.

ὑπερευδαιμονέω-ῶ, çok mutlu olmak, mesut olmak, bahtiyar olmak; çok şanslı olmak, çok talihli olmak; bahtı çok açık olmak.

ὑπερευδαίμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), çok mutlu, mesut, bahtiyar; çok şanslı, talihli, bahtı açık.

ὑπερέχω (*fut.* -έξω, *II. aor.* -έσχον, *sub.* ὑπέρσχω, *opt.* ὑπέρσχοιμι, *inf.* ὑπερσχεῖν, *part.* ὑπερσχών), (*gen.* ile) -in üstünde bulunmak; geçmek, aşmak; -e dayanmak, katlanmak, tahammül etmek.

ὑπερζέω, çok kaynatmak; öfkeden köpürmek, aşırı öfkelenmek; (güneş için) yakıcı, kızgın olmak.

ὑπερηδέως (*adv.*), büyük bir zevkle, büyük bir keyifle.

ὑπερήδω, çok sevindirmek; neşelendirmek, neşe vermek. || *pass.* çok sevinmek, büyük bir sevinç duymak.

ὑπερημερία, ας, ἡ (*f.*), bir borcun ödenmesi için saptanan günü geçirme, vade aşımı.

ὑπερήμερος, ος, ον (*adj.*), bir borcun ödenmesi için saptanan günü geçiren.

ὑπερήμισυς, υς, υ (*adj.*), yarıdan fazla, yarıdan daha çok.

ὑπέρημος, ος, ον (*adj.*), neredeyse çöl, hemen hemen çöl.

ὑπερηνορέω, gücünden dolayı kibirlenmek, büyüklenmek, kendini başkalarından üstün görmek, böbürlenmek.

ὑπερηφανέω-ῶ, aşırı gururlu olmak, mağrur olmak; aşırı övünmek, iftihar etmek; yüksekten atmak; aşağılamak, hor görmek, hakir görmek, küçümsemek, tepeden bakmak, kendini üstün görmek, kibirlenmek.

ὑπερηφανία, ας, ἡ (*f.*), aşırı gurur, kibir, kurum, kendini beğenmişlik, kendini başkalarından üstün görme.

ὑπερήφανος, ος, ον (*adj.*), çok güzel, hayranlık uyandırıcı, göz kamaştırıcı, görkemli, olağanüstü, eşsiz; aşırı gururlu, kendini beğenmiş, kibirli || (*subst.*) τὸ ὑπερήφανον, gurur, kibir, kendini beğenmişlik.

ὑπερηφάνως (*adv.*), göz kamaştırıcı, şatafatlı bir şekilde; kibirle, kendini beğenmiş bir şekilde; küstahça, saygısızca, terbiyesizce, utanmaz bir şekilde.

ὑπερθαλασσίδιος, ος, ον (*adj.*), denizaşırı, denizötesi.

ὑπερθαυμάζω, çok şaşırtmak, büyük bir şaşkınlığa uğratmak; büyük bir hayranlık duymak, aşırı hayran olmak.

ὕπερθε veya ὕπερθεν (*adv.*), yukarıdan, yani gökten, tanrılardan; yukarıda, üstte.

ὑπερθερμαίνω, aşırı ısıtmak, çok ısıtmak.

ὑπερθέω, koşarak ötesine geçmek, koşarak aşmak; üstün gelmek, yenmek.

ὑπερθνήσκω, (*gen.* ile) birisi için veya bir şey için ölmek, can vermek.

ὑπερθυμέομαι veya ὑπερθυμόομαι-οῦμαι, aşırı cesaret göstermek, fazla cesur olmak.

ὑπέρθυμος, ος, ον (*adj.*), cesaret dolu; (at için) dik başlı; büyüklük taslayan, tepeden bakan.

ὑπέρθυρος, ος, ον (*adj.*), kapının üstünde bulunan, kapının üstündeki.

ὑπερίστωρ, ορος, ὁ, ἡ (*m./f*), (*gen.* ile) -i iyi bilen.

ὑπερίσχυρος, ος, ον (*adj.*), son derece güçlü, kuvvetli; sağlam, dayanıklı.

ὑπερκάθημαι (yalnızca *praes.*), -in üstünde, üst tarafında kamp kurmak; adım adım izlemek, peşini bırakmamak.

ὑπερκαλλής, ής, ές (*adj.*), olağanüstü güzellikte, eşsiz güzellikte, eşi görülmemiş güzellikte, harikulade.

ὑπερκάμνω (*fut.* καμοῦμαι, *II. aor.* -έκαμον), (*gen.* ile) - için çalışmak veya katlanmak, dayanmak; acı çekmek.

ὑπερκαταγέλαστος, ος, ον (*adj.*), çok komik, çok gülünç.

ὑπερκατηφής, ής, ές (*adj.*), yıkılmış, gücü kalmamış; kötü durumda.

ὑπέρκομπος, ος, ον (*adj.*), çok gürültü çıkaran; aşırı övünen, iftihar eden; çok gururlu, çok kibirli, kendini aşırı beğenmiş; olağanüstü, fevkalade; alışılmamış, görülmemiş; ilgi çekici, dikkat çekici.

ὑπέρκοπος, ος, ον (*adj.*), çok yorulmuş olan, yorgunluktan bitip tükenmiş; gururlu, mağrur; kibirli, kendini beğenmiş, kendini üstün gören.

ὑπερκόπως (*adv.*), kibirle, böbürlenerek; küstahça, saygısızca, kaba bir şekilde.

ὑπερκύδας, αντος, ὁ (*adj.*), çok ünlü, çok tanınmış, çok meşhur; görkemli, göz alıcı, muhteşem, parlak.

ὑπερκύπτω, (*gen.* ile) üzerine eğilmek, bakmak için eğilmek; (*acc.* ile) aşmak, geçmek, geride bırakmak; önde gelmek; daha iyi olmak.

ὑπέρλαμπρος, ος, ον (*adj.*), çok parlak, pırıl pırıl, parıltılı.

ὑπέρλευκος, ος, ον (*adj.*), çok parlak, pırıl pırıl, ışıklı; beyaz, bembeyaz, göz kamaştırıcı beyazlıkta.

ὑπερλυπέω-ῶ, çok üzmek; canını sıkmak.

ὑπερμαχέω-ῶ (*gen.* ile) birisi için savaşmak; birini korumak, savunmak.

ὑπερμάχομαι (*fut.* -μαχέσομαι, *Att.* -μαχοῦμαι, *aor.* -εμαχεσάμην), (*gen.* ile) - için savaşmak; -i korumak, savunmak.

ὑπερμέγας, -μεγάλη, -μεγα (*adj.*), ölçüsüz, aşırı, son derece büyük, çok fazla.

ὑπερμεγέθης, ης, ες (*adj.*), ölçüsüz büyüklükte, çok büyük, çok iri, kocaman.

ὑπερμενής, ής, ές (*adj.*), çok güçlü, çok kuvvetli; çok etkili, çok tesirli.

ὑπέρμετρος, ος, ον (*adj.*), ölçüyü aşan, ölçüsüz, aşırı.

ὑπερμέτρως (*adv.*), ölçüsüzce, aşırı, pek çok, son derece.

ὑπερμήκης, ης, ες (*adj.*), çok uzun, aşırı uzun, ölçülemeyecek kadar uzun.

ὑπερμισέω-ῶ, çok nefret etmek, aşırı nefret etmek, büyük bir nefret duymak.

ὑπέρμορα ve ὑπέρμορον (*adv.*), yazgıya rağmen, kadere rağmen.

ὑπερνότιος, ος, ον (*adj.*), güneyin en ucunda bulunan, en güneydeki.

ὑπέρογκος, ος, ον (*adj.*), aşırı şişmiş; çok iri, kocaman; (stil için) tumturaklı, gösterişli.

ὑπεροικέω-ῶ (*gen.* ile) -in üstünde oturmak; ötesinde oturmak.

ὑπέροικος, ος, ον (*adj.*), (*gen.* ile) -in üstünde oturan; ötesinde oturan.

ὑπεροπλίζομαι (*poet. aor. opt. 3. pers. sing.* ὑπεροπλίσσαιτο), silah gücüyle yenmek; küçümseyerek davranmak.

ὑπέροπλος, ος, ον (*adj.*), silah bakımından üstün; gururlu, mağrur; kibirli, kendini beğenmiş.

ὑπερόπτης, ου, ὁ (*m.*), hor gören, küçümseyen, aşağılayan; kibirli, kendini beğenmiş.

ὑπεροπτικός, ή, όν (*adj.*), (*gen.* ile) -i küçümseyen, hor gören, aşağılayan; önemsemeyen, aldırış etmeyen.

ὑπεροπτικῶς (*adv.*), küçümseyen, aşağılayan bir biçimde; hor gören bir tavırla, edayla.

ὑπέροπτος, ος, ον (*adj.*), hor gören, küçümseyen, aşağılayan.

ὑπεροράω-ῶ (*imp.* ὑπερεώρων, *fut.* ὑπερόψομαι, *II. aor.* ὑπερεῖδον, *pf.* ὑπερεόρακα; *pass. aor.* ὑπερώφθην), ihmal etmek, savsaklamak, özen göstermemek, -i üstünkörü yapmak, gereken ilgiyi göstermemek, bir yana bırakmak, hesaba katmamak; yüksekten bakmak, küçümsemek, aşağılamak, hor görmek, hakir görmek.

ὑπερόριος, ος veya α, ον (*adj.*), dışarıda, sınır ötesinde bulunan, yabancı; konu dışı.

ὑπεροχή, ῆς, ἡ (*f.*), çıkıntılı kısım; belirgin, göze çarpan kısım; üstünlük, eksiksizlik, yetkinlik, mükemmeliyet; aşırılık, fazlalık, bolluk.

ὑπέροχος, ος, ον (*adj.*), -i yenen, -e üstün gelen, galip.

ὑπεροψία, ας, ἡ (*f.*), (*gen.* ile) -i hor görme, küçümseme, tepeden bakma; kendini beğenmişlik, böbürlenme, kibir.

ὑπερπηδάω-ῶ, (*acc.* ile) -in üstünden atlamak; (*dat.* ve *acc.* ile) birini bir şeyde aşmak, geçmek, geride bırakmak; birine bir şeyde üstün gelmek; (*acc.* ile) -i çiğnemek, hiçe saymak, -e karşı gelmek, -e aykırı davranmak; alay etmek.

ὑπέρπικρος, ος, ον (*adj.*), son derece acı; sert, keskin.

ὑπερπίμπλημι (*fut.* ὑπερπλήσω, ὑπερέπλησα), (*acc.* ile) -i aşırı doldurmak; (*gen.* veya *dat.* ile) -e boğmak, -den bunaltmak, -den bıktırmak.

ὑπερπίνω (*fut.* -πίομαι, *II. aor.* -έπιον), çok fazla içmek, aşırı içmek.

ὑπερπίπτω (*fut.* πεσοῦμαι, *II. aor.* -έπεσον), -in üstüne, üzerine düşmek; -in üstünden düşmek veya geçmek.

ὑπερπληρόω-ῶ, çok doldurmak, haddinden fazla doldurmak; doyurmak, tatmin etmek, hoşnut etmek.

ὑπερπλουτέω-ῶ, aşırı zengin olmak, çok zengin olmak, çok varlıklı olmak.

ὑπέρπλουτος, ος, ον (*adj.*), aşırı zengin, çok zengin, varlıklı.

ὑπέρπολυς, -πόλλη, -πολυ, çok bol, çok fazla, bol bol.

ὑπερπονέω-ῶ, çok çalışmak, aşırı çalışmak, didinmek; çok acı çekmek || *med.* yorgunluğa maruz kalmak; acı çekmek.

ὑπέρπονος, ος, ον (*adj.*), yorgunluk veya acıdan bitkin düşmüş, tükenmiş.

ὑπέρπόντιος, ος veya α, ον (*adj.*), denizde giden, denizde olan; deniz ötesinden, denizaşırı olan; yabancı.

ὑπέρσεμνος, ος, ον (*adj.*), çok büyük bir saygı uyandıran, çok saygın, çok hürmet gören, çok itibar edilen; görkemli, hayran olunacak, olağanüstü, çok güzel, harikulade, fevkalade.

ὑπερσπουδάζω, aşırı özen göstererek ilgilenmek.

ὑπέρτατος, η, ον (*adj.*), çok yüksek, çok yüce, çok ulu; çok seçkin, mümtaz, güzide.

ὑπερτείνω, -in üzerine veya önüne germek, uzatmak; -in üstüne veya ötesine yayılmak; (*gen.* ile) birini bir şeyde geçmek, birine bir şeyde üstün gelmek.

ὑπερτελέω-ῶ, üstünden geçmek, aşmak.

ὑπερτελής, ής, ές (*adj.*), -in üstünde yükselen; denizin üstünde yükselen; ulaşan, yetişen, erişen.

ὑπέρτερος, α veya *poet.* ος, ον (*adj.*), yukarıda bulunan, yukarıdaki, üstte bulunan, üstteki; yüksek, üstün; seçkin, mümtaz, güzide; çok değerli; daha genç ‖ *comp.* ὑπερτερώτερος.

ὑπερτίθημι (*fut.* ὑπερθήσω, *aor.* ὑπερέθηκα), üstüne, üzerine koymak, yerleştirmek; kurmak, yükseltmek, dikmek, birini -in başına getirmek; -in ötesine geçmek, aşmak ‖ *med.* (*fut.* ὑπερθήσομαι, *I. aor.* ὑπερεθηκάμην, *II. aor.* ὑπερεθέμην), -in ötesine, öte yanına geçmek, -i aşmak; birini bir şeyde geçmek, birine bir şeyde üstün gelmek; geciktirmek, geri bırakmak, ertelemek, başka zamana bırakmak, tehir etmek.

ὑπερτιμάω-ῶ, özel olarak onurlandırmak, şereflendirmek, şeref vermek.

ὑπέρτολμος, ος, ον (*adj.*), gözü pek, yürekli, çok cesur; atak, cüretkar.

ὑπέρτονος, ος, ον (*adj.*), aşırı uzatılmış, çok gerilmiş; yorgun, bitkin; çok yoğun.

ὑπερύψηλος, ος, ον (*adj.*), son derece yüksek, çok yüksek.

ὑπερφαίνω, genellikle *med.* kullanılır: ὑπερφαίνομαι (*fut.* -φανήσομαι, *II. aor.* -εφάνην), (*gen.* ile) -in üzerinde görünmek; üstün olmak.

ὑπερφέρω (*fut.* ὑπεροίσω, *aor.* ὑπερήνεγκα), -in üstüne veya ötesine taşımak, nakletmek; -in üstünde yükseltmek.

ὑπερφθέγγομαι, (*acc.* ile) birinden daha yüksek sesle bağırmak, daha fazla bağırmak.

ὑπερφίαλος, ος, ον (*adj.*), çok kuvvetli, çok güçlü; gururlu, mağrur; kibirli, kendini beğenmiş.

ὑπερφιάλως (*adv.*), aşırı, ölçüsüzce, çok; kibirle, kendini beğenmiş bir biçimde, kasılarak.

ὑπερφιλέω-ῶ, çok fazla sevmek, tutkuyla sevmek.

ὑπερφοβέομαι-οῦμαι, çok korkmak, aşırı korkmak, çok büyük bir korkuya kapılmak.

ὑπέρφοβος, ος, ον (*adj.*), çok korkunç, ürkütücü; kolayca korkan, çok korkak, ödlek.

ὑπερφρονέω-ῶ, çok gururlu olmak, mağrur olmak; kibirli olmak; hor görmek, hakir görmek, aşağılamak, küçümsemek, tepeden bakmak.

ὑπερφρόνησις, εως, ἡ (*f.*), gurur, övünme; kibir, kendini beğenmişlik.

ὑπερφροσύνη, ης, ἡ (*f.*) → ὑπερφρόνησις.

ὑπέρφρων, ονος, ὁ, ἡ (*adj.*), gururlu, mağrur; kibirli, kendini beğenmiş, tepeden bakan, kasıntı.

ὑπερφυής, ής, ές (*gen.* ile) -in üstünde büyüyen, gelişen; toprak üzerinde biten, yetişen; aşırı, ölçüsüzce büyüyen; sınırları aşan; olağanüstü, alışılmamış, görülmemiş, fevkalade.

ὑπερφύομαι (*fut.* -φύσομαι, *II. aor.* -έφυν), -de, -in üstünde büyümek, doğmak; birini geride bırakmak, geçmek; üstün gelmek, geride bırakmak.

ὑπερφυῶς (*adv.*), ölçüsüz, aşırı, çok fazla; alışılmamış bir biçimde, olağanüstü bir şekilde.

ὑπέρχομαι (*II. aor.* ὑπῆλθον), -in altına girmek, sokulmak; -in içine girmek, nüfuz etmek, işlemek; aldatmayı başarmak; giyinmek; gizlice, kaçak olarak girmek; çekilmek, geri gitmek.

ὑπεσχέθην: ὑπισχνέομαι-οῦμαι *aor.*

ὑπέσχημαι: ὑπισχνέομαι-οῦμαι *pf.*

ὑπεσχόμην: ὑπισχνέομαι-οῦμαι *II. aor.*

ὑπέχω (*fut.* ὑφέξω, *II. aor.* ὑπέσχον), -in altına koymak, yerleştirmek; -i bahane olarak ileri sürmek, bahane etmek; dayanak olarak göstermek; katlanmak, dayanmak, çekmek; karşı karşıya kalmak, maruz kalmak.

ὑπήκοος, οος, οον (*adj.*), söz dinleyen, yumuşak başlı, uysal, itaatkâr; bağlı, bağımlı, uyruk; dinleyici, öğrenci.

ὑπηρεσία, ας, ἡ (*f.*), kürekçilik, tayfalık; kürekçiler, tayfalar; hizmet, servis.

ὑπηρετέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ὑπηρέτησα, *pf.* ὑπηρέτηκα), kürekçi veya tayfa olarak çalışmak; hizmet etmek, yardım etmek; (*dat.* ile) itaat etmek, boyun eğmek, sözünü dinlemek.

ὑπηρέτημα, ατος, τό (*n.*), hizmet, servis.

ὑπηρέτης, ου, ὁ (*m.*), kürekçi, tayfa; hizmetçi, hizmetkâr, uşak.

ὑπηρέτησις, εως, ἡ (*f.*), hizmet etme, hizmet.

ὑπισχνέω-ῶ genellikle ὑπισχνέομαι-οῦμαι (*imp.* ὑπισχνούμην, *fut.* ὑποσχήσομαι, *aor.* ὑπεσχέθην, *II. aor.* ὑπεσχόμην, *imperat.* ὑπόσχου, *pf.* ὑπέσχημαι), söz vermek, vaatte bulunmak, vaat etmek, güvence vermek; yüksek sesle bildirmek, duyurmak, ilan etmek.

ὑπνοδότης, *Dor.* ὑπνοδότας, α, ὁ (*adj.*), uyku veren, uyku verici, uyku getiren.

ὑπνομαχέω-ῶ, uykuya karşı direnmek.

ὕπνος, ου, ὁ (*m.*), uyku.

ὑπνοφόρος, ος, ον (*adj.*), uyku getiren, uyku veren, uyku verici.

ὑπνόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ὕπνωσα, *pf.* ὕπνωκα; *pass.* yalnızca *praes.* ve *pf.* ὕπνωμαι), uyutmak, uykusunu getirmek; uyumak, uykuya dalmak.

ὑπνώδης, ης, ες (*adj.*), uyuklayan, yarı uykulu; uyuşukluk içinde.

ὑπό, (sesli harfin önünde) ὑπ' (sert nefes işareti almış bir sesli önünde) ὑφ' (*adv.*), altta, altında || (*praep.*), (*gen.* ile) -in altında, altından; yüzünden, tarafından; (*dat.* ile) -in altında; -in dibinde, eteğinde; birinin buyruğunda, emri altında; -in etkisiyle; - yüzünden, eliyle; nedeniyle; -in yönetiminde, idaresi altında; (*acc.* ile) -in altında, eteğinde, dibinde; (zaman için) yaklaşık, civarında.

ὑποβαίνω (*fut.* ὑποβήσομαι, *II. aor.* ὑπέβην), temel görevi görmek, temel olmak; indirmek, alçaltmak.

ὑποβάλλω (*fut.* -βαλῶ, *II. aor.* ὑπέβαλον), altına atmak, altına koymak; alçaltmak; esinlemek, telkin etmek; göstermek, söylemek || *med.* kendi altına koymak; elde etmek, kazanmak, sahip çıkmak, kendine mal etmek; kendi çocuğunu başkasının çocuğuyla değiştirmek, çocukları değiştirmek.

ὑπόβασις, εως, ἡ (*f.*), azalma, eksilme; çekilme; düşme; hasar, zarar, ziyan; temel, kaide, ayaklık, altlık.

ὑποβλέπω (*fut.* -βλέψομαι, *aor.* ὑπέβλεψα), küçümseyerek veya memnuniyetsiz bir şekilde tepeden bakmak; gözleri yarı açık, uykulu bir halde bakmak.

ὑποβολεύς, έως, ὁ (*m.*), -i hatırlatan, uyaran kimse; (tiyatroda) suflör.

ὑποβολή, ῆς, ἡ (*f.*), -in altına atma, koyma; varsayma, farzetme; esinleme, telkinde bulunma; temel, kaide.

ὑποβολιμαῖος, α, ον (*adj.*), (çocuk için) başkasının yerine geçirilmiş, yerine konmuş; sahte

ὑπόγαιος, ος, ον (*adj.*), yeraltı, yeraltında bulunan; karanlık; gizli, saklı.

ὑπόγειος, ος, ον (*adj.*) → ὑπόγαιος.

ὑπογηράω-ῶ, yaşlanmaya başlamak, yaşı ilerlemek, yaşlanmak, ihtiyarlamak, kocamak.

ὑπογίγνομαι (*fut.* ὑπογενήσομαι, *II. aor.* ὑπεγενόμην), daha sonra doğmak, daha sonra dünyaya gelmek.

ὑπογραμματεία, ας, ἡ (*f.*), *hypogrammateus*'luk (→ ὑπογραμματεύς).

ὑπογραμματεύς, έως, ὁ (*m.*), *hypogrammateus*, zabıt katibi yardımcısı, sekreter yardımcısı, ikinci sekreter.

ὑπογραμματεύω, *hypogrammateus* olmak.

ὑπογραφεύς, εως, ὁ (*m.*), bir başkasının diktesiyle yazan kimse, yazar; yazıcı, kâtip; Atina'da bir iddianameyi yazan kâtip.

ὑπογραφή, ῆς, ἡ (*f.*), imza; yazılı suçlama, iddianame; işaret, damga; taslak, eskiz; özet.

ὑπογράφω, -in altına veya alt kısmına yazmak; birinin denetiminde yazmak; sekreterlik yapmak; birinin diktesiyle yazmak; taslak yapmak, plânını çizmek.

ὑποδείδω (*fut.* -δείσω, *aor.* ὑπέδεισα, *pf.* ὑποδέδοικα), için için korkmak, kaygılanmak, kaygı duymak, tasalanmak, üzülmek.

ὑποδείκνυμι, göstermek, dolaylı olarak göstermek, şöyle bir göstermek, örnek olarak sunmak || *med.* gizlice göstermek.

ὑποδεικνύω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), göstermek, kanıtlamak, kanıt göstermek; örnek göstermek, örnek vermek, misal göstermek.

ὑποδέχομαι (*fut.* ὑποδέξομαι, *aor.* ὑπεδεξάμην nadiren ὑπεδέχθην), bir çatının altına almak; kabul etmek, almak, karşılamak; korumak; üstüne almak, yüklenmek; girişmek, teşebbüs etmek.

ὑποδέω-ῶ, altına, altından bağlamak; sarmak, tutturmak.

ὑποδηλόω-ῶ, anlatmak, açıklamak, izah etmek.

ὑποδήλωσις, εως, ἡ (*f.*), dolambaçlı olarak gösterme, anlatma; dolaylı olarak anlatma, ima, ihsas.

ὑπόδημα, ατος, τό (*n.*), sandalet, ayakkabı.

ὑπόδικος, ος, ον (*adj.*), sorumlu, mesul.

ὑποδοχή, ῆς, ἡ (*f.*), dostça karşılama, kabul etme; düşman olarak kabul etme, düşman olarak alma; kafa tutma, diklenme, karşı gelme; rıza gösterme, onama, tasvip etme; sığınacak yer, sığınak.

ὑπόδρα (*adv.*), kızgın veya kıskanç bir bakışla.

ὑποδράω-ῶ, (*dat.* ile) birinin hizmetinde olmak, birine hizmet etmek.

ὑποδρομή, ῆς, ἡ (*f.*), koşma; içine girme; sığınma yeri, sığınak.

ὑποδύνω, üstüne, üzerine giymek; üstlenmek, üzerine almak, yüklenmek.

ὑποδύω (*II. aor.* ὑπέδυν, *pf.* ὑποδέδυκα), -in altına dalmak; devirmek, dökmek; içine girmek, sızmak, sokulmak; üstlenmek, kendi üzerine almak, yüklenmek.

ὑποζεύγνυμι (*aor.* ὑπέζευξα; *pass. II. aor.* ὑπεζύγην, *pf.* ὑπέζευγμαι), boyunduruk altına almak, (hayvan) koşmak, bağlamak; boyun eğdirmek, egemenliği altına almak; || *pass.* (*dat.* ile) -e bağlı olmak.

ὑποζύγιος, ος veya α, ον (*adj.*), boyunduruk altına koşulmuş || (*subst.*) τό ὑποζύγιον, koşum hayvanı.

ὑποζώννυμι (*pf.* ὑπέζωκα; *pass. pf.* ὑπέζωσμαι), altından kuşatmak, çevirmek, sarmak.

ὑποθαρρέω-ῶ, güvenmek, güven duymak, inanmak, bel bağlamak.

ὑποθερμαίνω, hafifçe veya yavaş yavaş ısıtmak.

ὑπόθεσις, εως, ἡ (*f.*), -in altına koyma; temel, kaide; ilke, prensip; hipotez, varsayım.

ὑποθετικός, ή, όν (*adj.*), varsayımsal, farazi, kesin olmayan, şüpheli.

ὑποθήκη, ης, ἡ (*f.*), temel oluşturan şey; ilke, prensip; öğüt, nasihat; güvence, teminat.

ὑποκάθημαι (*imp.* ὑπεκαθήμην), pusuda durmak, pusu kurmak, pusuya yatmak.

ὑποκαθίζω (*Att. fut.* -ιῶ, *aor.* ὑπεκάθισα), birini pusuya yatırmak; pusu kurmak, pusuya yatmak.

ὑποκαταβαίνω, inmek, gizlice inmek.

ὑπόκειμαι, altında bulunmak, uzanmak; temel görevi yapmak; eğilmek, bükülmek; temel olarak konulmak, prensip olarak kabul edilmek.

ὑποκινέω-ῶ, hafifçe kaldırmak; kabartmak, dalgalandırmak; oynatmak, kımıldatmak, hareket ettirmek; kalkmak, yükselmek; kabarmak, dalgalanmak, kımıldamak, hareket etmek.

ὑποκλαίω, gizlice ağlamak, gözyaşı dökmek, ardından gözyaşı dökmek.

ὑποκλέπτω, kaçırmak, aşırmak; alıp saklamak, gizlice almak, çalmak; yok etmek, ortadan kaldırmak.

ὑποκλίνω, -in altına yatırmak || *pass.* altına yatmak, altında yatmak, uzanmak; (*mec.*), (*dat.* ile) boyun eğmek, baş eğmek.

ὑποκρίνω *med.* ὑποκρίνομαι (*imp.* ὑπεκρινόμην, *fut.* ὑποκρινοῦμαι, *aor.* ὑπεκρινάμην ve ὑπεκρίθην, *pf.* ὑποκέκριμαι), yanıt vermek, yanıtlamak, cevap vermek; açıklamak, yorumlamak, izah etmek; (tiyatroda bir rol) oynamak; ezbere okumak, yüksek sesle okumak, söylemek; taklit etmek, taklidini yapmak; değiştirmek, başka bir biçim vermek; -lik taslamak, kendini -miş gibi göstermek.

ὑπόκρισις, εως, ἡ (*f.*), yanıt, cevap; özellikle bir kâhinin yanıtı; (bir oyun, bir rol) oynamak; abartılı konuşma; aldatıcı görünüş, gösteriş, yapmacık.

ὑποκριτής, οῦ, ὁ (*m.*), yanıt veren, yanıtlayan kimse; rüya yorumcusu; bilici, kâhin; oyuncu, aktör, komedyen; ezbere okuyan kişi, özellikle *rhapsodos*; iki yüzlü, içtenlikten uzak, aldatıcı, riyakâr.

ὑποκριτικός, ή, όν (*adj.*), komedyenlerle veya komedi sanatıyla ilgili; komedyaya uygun, elverişli olan; komedyen olmaya özgü; (*gen.* ile) -lik taslayan, -miş gibi yapan.

ὑποκρύπτω, -in altına, altında saklamak; || *med.* saklanmak; mallarını saklamak.

ὑπολαμβάνω (*fut.* ὑπολήψομαι, *II. aor.* ὑπέλαβον), omzunun üstünde taşımak; kolunun altına almak; (yalvarmak için) birinin dizlerine sarılmak; kabul etmek, karşılamak; desteklemek, destek olmak; korumak; onaylamak, tasdik etmek; hazırlıksız yakalamak, şaşırtmak; gizlice almak; anlamak, kavramak; tasarlamak, düşünmek, zannetmek, inanmak.

ὑπολανθάνω (*fut.* ὑπολήσω, *II. aor.* ὑπέλαθον), -in altına veya altında saklanmak, gizlenmek.

ὑπολείπω (*fut.* ὑπολείψω, *II. aor.* ὑπέλιπον), geride bırakmak, terk etmek; altında veya dibinde bırakmak; düşmek || *med.* ὑπολείπομαι, -i kendisi için ayırmak, yedek olarak ayırmak; arkasında, geride bırakmak; terk etmek.

ὑπολήγω, yavaş yavaş durmak, kesilmek; yavaş yavaş durdurmak, ara vermek, kesmek.

ὑπόλημμα, ατος, τό (*n.*), tasarı; düşünce, fikir.

ὑποληπτικός, ή, όν (*adj.*), düşünme yetisiyle, düşünmeyle ilgili.

ὑποληπτικῶς (*adv.*), anlayarak, kavrayarak.

ὑποληπτός, ή, όν (*adj.*), anlaşılabilir, anlaşılır, kavranabilir.

ὑπόληψις, εως, ἡ (*f.*), birinin yerini almak, yerine geçmek; art arda geliş, arka arkaya geliş; kalıt, miras; yanıt, cevap; düşünce, inanış; tahmin, sanı; bir şey veya biri hakkında iyi veya kötü kanı, kanaat.

ὑπόλοιπος, ος, ον (*adj.*), kalan, geride kalan, arta kalan; yaşayan, hayatta kalan, sağ kalan, kurtulan.

ὑπολύω (*fut.* ὑπολύσω, *aor.* ὑπέλυσα), boyunduruğunu çözmek, koşumunu çözmek; çözmek, gevşetmek.

ὑπομένω (*fut.* -μενῶ, *aor.* ὑπέμεινα), arkada kalmak; kalmak, beklemek; ikamet etmek, yaşamak; dayanmak, katlanmak, tahammül etmek; üstüne almak, üstlenmek, yüklenmek.

ὑπομίγνυμι, karıştırarak eklemek, karıştırmak, birleştirmek; (*dat.* ile) bir yere kaçak olarak girmek.

ὑπομιμνῄσκω (*fut.* ὑπομνήσω, *aor.* ὑπέμνησα), yeniden hatırlamak, anımsamak, yâd etmek; uyarmak, ikaz etmek, ihtar etmek, ihtarda bulunmak || *med.* hatırlamak, hatırına gelmek, anımsamak.

ὑπόμισθος, ος, ον (*adj.*), bir ücret alan, ücretli.

ὑπόμνημα, ατος, τό (*n.*), -i hatırlamaya yarayan şey; anma, hatırlama; anı, hatıra; anıt, abide; (*plur.*) kamu kayıtları.

ὑπόμνησις, εως, ἡ (*f.*), hatırlatma, anımsatma; anma, hatırlama; anı, hatıra.

ὑπόμνυμι (*II. fut.* ὑπομοῦμαι, *aor.* ὑπωμοσάμην; *pass. aor.* ὑπωμόσθην), ayrıca yeminle söylemek, yemin ederek belirtmek.

ὑπομονή, ῆς, ἡ (*f.*), geride, arkada kalma; dayanma, direnme gücü; (bitki için) sürüp gitme, dayanma; direnme, sebat.

ὑπονήχομαι, (*dat.* ile) -in altına dalmak; yüzmede birinden aşağı olmak.

ὑπονοέω-ῶ, aklına gelmek, hatırlamak; varsaymak, kabul etmek, saymak, farz etmek.

ὑπονόημα, ατος, τό (*n.*), sanı, tahmin, varsayım, faraziye.

ὑπόνοια, ας, ἡ (*f.*) → ὑπονόημα.

ὑπόνομος, ος, ον (*adj.*), yeraltı, yeraltında bulunan; toprağın altına kazılmış; maden yatağı, maden ocağı; su künkü.

ὑπονοσέω-ῶ, biraz hasta olmak.

ὑπονοστέω-ῶ, dönmek, geri gelmek; batmak, gömülmek; yıkılmak, yok olmak; bozulmak, yozlaşmak.

ὑποπαύομαι (*gen.* ile) -i yavaş yavaş durdurmak, kesmek.

ὑποπεινάω-ῶ, acıkmaya başlamak, acıkmak.

ὑποπειράω-ῶ, baştan çıkarmaya, yoldan çıkarmaya, bozmaya çalışmak.

ὑποπέμπτος, ος, ον (*adj.*), gizlice gönderilen, casus olarak gönderilen.

ὑποπέμπω, gizlice göndermek; birini

muhbir, casus olarak göndermek.

ὑπόπετρος, ος, ον (*adj.*), taşlık, taşla kaplı.

ὑποπίμπλημι (*fut.* ὑποπλήσω, *aor.* ὑπέπλησα), tamamen doldurmak.

ὑποπίμπρημι (*fut.* ὑποπρήσω, *aor.* ὑπέπρησα), ateş altına atmak; yavaş yavaş yakmak.

ὑποπίνω (*fut.* ὑποπίομαι, *pf.* ὑποπέπωκα), aşırıya kaçmadan içmek; sık sık içmek, sarhoş olmak; bir şey yaparken (yemek yerken, şarkı söylerken) içmek.

ὑποπίπτω (*fut.* ὑποπεσοῦμαι, *II. aor.* ὑπέπεσον), -in altına düşmek; (*gen.* ile) -e maruz kalmak, -e uğramak, uğratılmak; (*dat.* ile) bir saldırıya maruz kalmak; iktidardan düşmek; birine bağlı olmak, birinin buyruğu altında olmak.

ὑποποιέω-ῶ, altına koymak, yerleştirmek || *med.* yavaş yavaş üretmek, çoğalmak; iktidarına sokmak, buyruğu altına almak; taklit etmek, öykünmek, -gibi görünmek, -lik taslamak, kendini -miş gibi göstermek.

ὑποπόρευσις, εως, ἡ (*f.*), yeraltı yolu.

ὑποπτεύω (*imp.* ὑπώπτευον, *fut.* ὑποπτεύσω, *aor.* ὑπώπτευσα veya ὑπόπτευσα, *pf.* ὑπώπτευκα veya ὑπόπτευκα), kuşkulanmak, şüphelenmek, güvenmemek; saymak, varsaymak, kabul etmek, farz etmek.

ὑπόπτης, ου, ὁ (*adj.*), şüpheci, kuşkucu; güvensiz, başkalarına güvenmeyen; (at için) ürkek.

ὕποπτος, ος, ον (*adj.*), şüpheli, kuşkulu; şüpheci, kuşkucu, güvensiz.

ὑπόπτως (*adv.*), şüpheli bir biçimde, şüpheyle.

ὑπορρέω (*fut.* ὑπορρυήσομαι, *II. aor.* ὑπερρύην, *pf.* ὑπερρύηκα), -in altına veya altında akmak; -e girmek, sokulmak; (zaman için) yavaş akmak, geçmek.

ὑπορύσσω, *Att.* -ύττω, altını kazmak, oymak; yıkmak, yıkıntı haline getirmek, mahvetmek.

ὑπορχέομαι-οῦμαι, müzikle dans etmek, müzik eşliğinde dans etmek.

ὑπόρχημα, ατος, τό (*n.*), dansçılar tarafından müzik eşliğinde Apollon onuruna yapılan Girit kökenli pandomim.

ὑποσημαίνω (*pass. aor.* ὑπεσημάνθην), işaret vermek; göstermek; anlatmak, bilgi vermek, izah etmek, izahatte bulunmak.

ὑποσιγάω, birinin sözlerine yanıt vermemek, karşılık vermemek, hiçbir şey söylememek.

ὑποσιωπάω, sessizliğini korumak, sessizliğini bozmamak.

ὑποσκιάω, yavaş yavaş gölgelemek, gölge kaplamak, gölgelendirmek.

ὑπόσκιος, ος, ον (*adj.*), gölgeyle kaplı, gölgeli, loş.

ὑποσπείρω (*pass. pf.* ὑπέσπαρμαι), gizlice iftira yaymak, söylenti çıkarmak, şayia yaymak.

ὑπόσπονδος, ος, ον (*adj.*), antlaşma, uzlaşma gereğince olan, anlaşmalı, uzlaşmalı.

ὑπόστασις, εως, ἡ (*f.*), temel, kaide; bir yapıtın veya konuşmanın temeli; bir şeyin temeli, özü; bir konuşmanın, eserin konusu; (bir ırkın) kökeni; (felsefede) madde, öz.

ὑπόστεγος, ος, ον (*adj.*), bir çatıyla örtülü, bir çatı altında; bir evde olan; örtülü.

ὑποστέλλω (*fut.* ὑποστελῶ, *aor.* ὑπέστειλα, *pf.* ὑπέσταλκα), götürmek, alıp götürmek, yanında götürmek, kendisiyle birlikte götürmek; sıkıştırmak, kısmak, azaltmak; ayrı tutmak, dışında bırakmak, katmamak || *med.* korku veya saygıdan birinin önünde geri çekilmek; birinin gücü karşısında geri çekilmek; korku veya saygıdan duygularını frenlemek, kendini tutmak.

ὑποστολή, ῆς, ἡ (*f.*), azaltma, eksiltme, düşürme, kısaltma; azalma, eksilme, düşme, kısalma; bitkinlik, bitap düşme; umutsuzluk, ümitsizlik; korku.

ὑποστράτηγος, ου, ὁ (*m.*), komutan vekili, ikinci komutan.

ὑποστρέφω, altına yuvarlamak; geriye döndürmek, geri getirmek; dönmek, hareket ettiği noktaya dönmek.

ὑποστροφή, ῆς, ἡ (*f.*), geri çekilme; hareket ettiği noktaya dönme, geri dönme.

ὑποστρώννυμι (*fut.* ὑποστρώσω, *aor.* ὑπέστρωσα, *pf.* ὑπέστρωκα; *pass. pf.* ὑπέστρωμαι), yaymak (halı, yatak vs); birisi için bir yatak hazırlamak, yatak yaymak; evli olmak.

ὑπόστυλος, ος, ον (*adj.*), sütunlarla desteklenen, sütunların desteklediği.

ὑποστυλόω-ῶ, sütunlarla desteklemek.

ὑπόσχεσις, εως, ἡ (*f.*), vaat, söz verme; bildirme, haber verme; bilgi verme; açıklama, izahat; uğraş, iş, meslek.

ὑποσχήσομαι: ὑπισχνέομαι-οῦμαι *fut.*

ὑποταράσσω, *Att.* ὑποταράττω, dibine kadar altüst etmek, bulandırmak, karıştırmak; korkutmak, korku salmak, ürkütmek; kaygılandırmak, telaşa düşürmek; (bir kentte) karışıklığa neden olmak, karışıklığa yol açmak.

ὑποτάσσω, *Att.* ὑποτάττω, altında veya altına sıralamak; bağımlı kılmak, buyruğu altına almak.

ὑποτείνω, bir şeyi kuvvetli bir şekilde başka bir şeye tutturmak; söz vermek, vaat etmek, vaatte bulunmak; umut uyandırmak, umutlandırmak, ümit vermek; önermek, teklif etmek; esinlemek.

ὑποτειχίζω, bir duvarla alttan güçlendirmek, bir destek duvarı örmek.

ὑποτείχισις. εως, ἡ (*f.*), bir destek duvarı örme.

ὑποτείχισμα, ατος, τό (*n.*), destek duvarı.

ὑποτελέω-ῶ, bir borcu ödeme; (*gen.* ile) bir harcamayı üstlenmek; (*acc.* ile) -in masraflarını ödemek, masraflarını karşılamak.

ὑποτελής, ής, ές (*adj.*), vergiye tabi; vergi; harç.

ὑποτέμνω (*fut.* ὑποτεμῶ, *II. aor.* ὑπέτεμον), alttan kesmek, altından kesmek.

ὑποτίθημι (*fut.* ὑποθήσω, *aor.* ὑπέθηκα), bir şeyi (*acc.*) başka bir şeyin altına (*dat.*) yerleştirmek.

ὑποτιμάω-ῶ, değer biçmek, fiyat biçmek, paha biçmek || *med.* kendisi için (vergi, ceza) saptamak, tespit etmek; tahmin etmek, kestirmek; bahane etmek, neden olarak ileri sürmek.

ὑποτίμησις, εως, ἡ (*f.*), ödenmesi gereken vergi veya para cezasının bizzat saptanması; mazeret, özür.

ὑποτοπεύω, şüphelenmek, şüpheye kapılmak, kuşkulanmak, kuşku duymak.

ὑποτοπέω-ῶ (*imp.* ὑπετόπουν, *aor.* ὑπετόπησα, *pf.* ὑποτετόπηκα), şüphelenmek, kuşkulanmak, kuşku duymak; - hakkında bir fikri, düşüncesi olmak.

ὑποτρέπομαι (*II. aor.* ὑπετράπην), dönmek, geri gelmek, başladığı noktaya dönmek.

ὑποτρέφω (*aor.* ὑπέτρεψα, *pf.* ὑποτέτροφα), gizlice beslemek, yetiştirmek; (sakal) uzatmak, bırakmak.

ὑποτρέχω (*fut.* ὑποθρέξομαι veya ὑποδραμοῦμαι, *II. aor.* ὑπέδραμον, *pf.* ὑποδέδρομα ve ὑποδεδρόμηκα), altından koşmak; altından geçmek; altında bulunmak; altında uzanmak, yatmak; -in altına kaymak, -in içine girmek, sızmak, sokulmak.

ὑποτρέω, titremek; biraz korkmak.

ὑποτρομέω-ῶ, (*acc.*) birinin önünde korkudan titremek.

ὑπότρομος, ος, ον (*adj.*), korkudan titreyen; korkak, ödlek.

ὑποτροπή, ῆς, ἡ (*f.*), dönüş, periyodik dönüş; geri çekilme.

ὑποτροφή, ῆς, ἡ (*f.*), besleme, besin verme, doyurma, gereksinimini sağlama.

ὑποτυγχάνω (*fut.* ὑποτεύξομαι, *II. aor.* ὑπέτυχον), yanıt vermek için söz almak; hemen yanıt vermek, yanıtlamak.

ὑπουργέω-ῶ, hizmet etmek; yardım etmek, yardımda bulunmak.

ὑπουργία, ας, ἡ (*f.*), yardım, özellikle bir hekimin yardımı; sabırsızlık, sabırlı davranmama; dalkavukluk, yalakalık, pohpohculuk.

ὑπουργός, ός, όν (*adj.*), yardım eden, hizmet eden, hizmette bulunan, hizmetkâr.

ὑπουργῶς (*adv.*), incelikle, zarafetle, nezaketle, nazik bir biçimde.

ὑποφαίνω (*aor.* ὑπέφηνα), -in altından göstermek, şöyle bir göstermek; anlatmak, açıklamak, izah etmek; ortaya çıkmak; görünmeye, belli olmaya başlamak, belirmek || *pass.* altından görünmek.

ὑποφέρω (*fut.* ὑποίσω, *aor.* ὑπήνεγκα, *II. aor.* ὑπήνεγκον, *pf.* ὑπενήνοχα), taşımak, nakletmek; götürmek; dayanmak, katlanmak, tahammül etmek.

ὑποφεύγω, gizlice kaçmak, kaçıp kurtulmak; görünmeden gitmek, sıvışmak.

ὑποφητεύω, (*dat.* ile) tanrıların sözü veya buyruğunu yorumlamak.

ὑποφήτης, ου, ὁ (*m.*), tanrıların sözünü veya buyruğunu yorumlayan kimse; kâhin, bilici.

ὑποφθέγγομαι, alçak sesle konuşmak, kısık sesle konuşmak, mırıldanmak, fısıldamak, fısıltı halinde söylemek.

ὑποχείριος, ος veya α, ον (*adj.*), el altında olan; birinin buyruğu altında olan; birinin denetimi, kontrolü altında olan; birine bağlı olan; bağımlı olan.

ὑποχέω (*aor.* ὑπέχεα, *ep.* ὑπέχευα; *pass.aor.* ὑπεχύθην, *pf.* ὑποκέχυμαι), -in altına, dibine veya içine dökmek, akıtmak; -i kaplayacak şekilde örtmek, yaymak || *med.* -in altına, dibine veya içine kendisi için akıtmak, dökmek.

ὑποχθόνιος, ος veya α, ον (*adj.*), toprağın altında bulunan, yeraltında bulunan, yeraltındaki; yeraltı dünyasında, yani cehennemde bulunan.

ὑποχωρέω-ῶ (*aor.* ὑπεχώρησα), uzaklaşmak, geri çekilmek; yavaş yavaş ilerlemek.

ὑποψαύω, hafifçe dokunmak, değmek.

ὑποψάω-ῶ, hafifçe silmek, hafifçe kurulamak.

ὑποψία, ας, ἡ (*f.*), kuşku, şüphe; korku, endişe, kaygı.

ὑπόψιος, ος, ον (*adj.*), (başkaları tarafından) kötü gözle görülen; tiksindirici, iğrenç.

ὕπτιος, α, ον (*adj.*), sırt üstü yatan, sırt üstü devrilmiş, ters çevrilmiş, ters dönmüş; dikkatsiz, ihmalci, savsaklayan; aldırmayan, umursamayan, kayıtsız, ilgisiz; yatay konumda bulunan; düz (ülke).

ὑπώπιον, ου, τό (*n.*), yüzün gözlerin altında bulunan kısmı; yüzün görünümü; yüzdeki ezik, çürük, bere.

ὗς, *gen.* ὑός, *dat.* ὑΐ, *acc.* ὗν, *plur. nom.* ὕες, *gen.* ὑῶν, *dat.* ὑσί, ὁ, ἡ (*m./f.*), domuz, yabandomuzu.

ὑσμίνη, ης, ἡ (*f.*), dövüş, kavga.

ὕστατος, η, ον (*adj.*), en arkadaki, en gerideki, en sonda bulunan, sondaki, sonuncu.

ὑστεραῖος, α, ον (*adj.*), sonraki, ertesi, -i izleyen || (*subst.*) ἡ ὑστεραῖα (*scil.* ἡμέρα), ertesi gün.

ὑστερέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ὑστέρησα, *pf.* ὑστέρηκα; *pass. aor.* ὑστερήθην), çok geç kalmak, gecikmek, geride kalmak, arkada kalmak; yetersiz olmak, kifayetsiz olmak; (*gen.* ile) -den yoksun, mahrum olmak; -i eksik olmak, -i noksan olmak, -i olmamak, -i bulunmamak.

ὑστερίζω, arkada kalmak, sonra gelmek; gecikmek, geç kalmak.

ὕστερον (*adv.*), daha sonra, sonradan.

ὕστερος, α, ον (*adj.*), -i izleyen, takip eden, -den sonra gelen, sonraki, -in peşinden gelen, gerideki, arkadaki; ertesi || (*subst.*) ἡ ὑστέρα (*scil.* ἡμέρα) ertesi gün; ἐξ ὑστέρης, daha sonra || (*adv.*) ὕστερον, ὕστερα sonra, daha sonra.

ὕστριξ, ιχος, ὁ, ἡ (*m./f.*), kirpi; domuz kılı.

ὑφαίνω (*fut.* ὑφανῶ, *aor.* ὕφηνα; *pass. aor.* ὑφάνθην, *pf.* ὕφασμαι, -ασαι, -ανται, -άσμεθα vs), dokumak, örmek; gizlice hazırlamak, kurmak || *med.* kendisi için dokumak.

ὑφαίρεσις, εως, ἡ (*f.*), kaçırma, alıp götürme, elinden alma, aşırma, çalma; düşürme, azaltma; düşme, azalma.

ὑφαιρέω-ῶ (*fut.* ὑφαιρήσω, *II. aor.* ὑφεῖλον; *pass. aor.* ὑφηρέθην), alıp götürmek, kaçırmak, elinden almak, aşırmak, araklamak, çalmak; yavaş yavaş ortadan kaldırmak; azaltmak, kısmak || *med.* kendisi için gizlice almak, aşırmak, araklamak.

ὕφαλος, ος, ον (*adj.*), denizin altında olan; deniz altında gizlenen; biraz tuzlu.

ὑφαρπάζω, canlı olarak altından çıkarmak; gizlice kapmak, kapıp kaçırmak, elinden almak, çalmak, aşırmak.

ὕφασμα, ατος, τό (*n.*), dokuma; örtü.

ὑφή, ῆς, ἡ (*f.*), dokuma; örümcek ağı.

ὑφηγέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι, *pf.* ὑφήγημαι), önünde yürümek, önde gitmek; kılavuzluk etmek, önderlik etmek, yol göstermek; anlatmak, açıklamak, izah etmek.

ὑφήγησις, εως, ἡ (*f.*), kılavuzluk, önderlik, rehberlik; (*mec.*) yol gösterme, tavsiye, öğüt, nasihat.

ὑφηγητήρ, ῆρος, ὁ (*m.*) ve ὑφηγητής, οῦ, ὁ (*m.*), kılavuz, önder, rehber; hoca, usta, öğretmen.

ὑφίζω (*Ion.* ὑπίζω, *part.* ὑπίσας), pusuya yatmak, pusu kurmak, komplo kurmak.

ὑφίημι (*fut.* ὑφήσω, *pf.* ὑφῆκα), -in altına koymak, yerleştirmek; gizlice göndermek; (kötü bir iş için) adam tutmak; indirmek, alçaltmak, azaltmak; gevşemek, yumuşamak; -in içine girmek, sızmak, sokulmak; çekilmek, elini ayağını çekmek; vazgeçmek, bırakmak, terk etmek || *med.* ὑφίεμαι (*fut.* ὑφήσομαι, *I. aor.* ὑφηκάμην, *II. aor.* ὑφείμην), alçaltmak, indirmek; -in altına girmek, sızmak.

ὑφίστημι (yalnızca *praes.*, *imp.*, *fut.* ὑποστήσω ve *aor.* ὑπέστησα), -in altına veya yanına yerleştirmek; temel olarak koymak; neden olarak göstermek, dayanak olarak göstermek || *med.* ὑφίσταμαι (yalnızca *praes.*, *imp.*, *fut.* ὑποστήσομαι, *aor.* ὑποστησάμην), temel olarak yerleştirmek; saymak, varsaymak, kabul etmek, farz etmek; -in altına girmek, sızmak, sokulmak; yüklenmek, kendi üzerine almak, üstlenmek; katlanmak, dayanmak, tahammül etmek, boyun eğmek.

ὑφόρασις, εως, ἡ (*f.*), şüphe, kuşku; inanmama, güvensizlik, itimatsızlık.

ὑφοράω-ῶ, kuşkulanmak, kuşkuyla bakmak, inanmamak, itimat etmemek || *med.* korkmak, çekinmek.

ὑφορμέω-ῶ (gemi için) gizli olarak durmak; dibe demir atmak.

ὑφορμίζομαι (*pf.* ὑφώρμισμαι), limana girmek; demir atmak.

ὕψηλος, ή, όν (*adj.*), yüksek; yüce, ulu; (kötü anlamda) gururlu, mağrur; kibirli, kendini beğenmiş, kasıntı.

ὕψι (*adv.*) yüksekte, yukarıda; açık denizde.

ὑψίβατος, ος, ον (*adj.*), yükselen, yüksek; yüce, ulu.

ὑψικόμπως (*adv.*), aşırı gururla, mağrur bir şekilde; kibirle, kendini beğenmiş bir şekilde, kasılarak.

ὑψίπυλος, ος, ον (*adj.*), yüksek kapılı.

ὕψιστος, η, ον (*adj.*), çok yüksek; yüce, ulu.

ὑψόθεν (*adv.*), yukarı, yukarıya, yukarıda, yukarıdan.

ὕψος, εος-ους, τό (*n.*), yükseklik; yükselme; zirve, tepe, doruk.

ὑψόσε (*adv.*), yukarıda, yukarıya.

ὑψοῦ (*adv.*), yukarıda, yukarıya.

ὑψόω-ῶ, yükseltmek, yukarı kaldırmak, dikmek; yüceltmek, göklere çıkarmak, övmek || *med.* kalkmak, yükselmek, dikilmek || *pass.* -ile övünmek, gurur duymak, iftihar etmek.

ὕψωμα, ατος, τό (*n.*), yüksek konum, yüksekte olma, bulunma.

ὕψωσις, εως, ἡ (*f.*), yükseltme, yükselme; yüceltme, övme.

ὕω (*fut.* ὕσω, *aor.* ὗσα, *pass. aor.* ὕσθην), (Zeus için) yağmur yağdırmak; yağmurla ıslatmak.

Φ, φ

Φ, φ (φῖ), *phi*, Eski Yunan alfabesinin yirmi birinci harfi; φ' = 500; ,φ = 500.000.

φαγέειν, φαγεῖν, φαγέμεν, ἔφαγον'dan *inf.* (→ φάγομαι).

φάγομαι, (ἐσθίω'nun *fut.* olarak kullanılır; aynı şekilde *II. aor.*'u ἔφαγον da ἐσθίω'nun *II. aor.* olarak kullanılır), yemek yemek.

φαέθω (yalnızca *praes. part.* φαέθων, οντος), parlak, ışıklı (güneşin epiteti); buradan *subst.* Güneş tanrısı; güneş; gün.

φαεινός, ή, όν (*adj.*), parlak, parıldayan, ışıklı, ışıltılı.

φαείνω (yalnızca *praes.*), parlamak, pırıldamak; parlatmak.

φαίδιμος, ος, ον (*adj.*), parlak, ışıklı; güzel; görkemli, göz alıcı, muhteşem; ünlü, meşhur.

φαιδρός, ά, όν (*adj.*), parlak, ışıklı; açık, aydınlık; pırıl pırıl, ışık saçan; sevinç ve mutluluk saçan, sevinçli.

φαιδρότης, ητος, ἡ (*f.*), parlaklık; neşe, sevinç.

φαιδρύνω (*aor.* ἐφαίδρυνα), temizlemek, yıkamak; süslemek; parlatmak; neşelendirmek.

φαιδρῶς (*adv.*), neşeli bir şekilde, neşeyle, sevinçle, sevinerek.

φαίνω (*fut.* φανῶ, *aor.* ἔφηνα, *pf.* πέφαγκα, *II. pf.* πέφηνα; *pass. fut.* φανήσομαι, *aor.* ἐφάνθην *II. aor.* ἐφάνην, *pf.* πέφασμαι, ασαι, ανται veya αται vs), parlatmak; göstermek, işaret etmek, ortaya çıkarmak, görünür hale getirmek; bildirmek, açıklamak; parlamak, görünmek, gün ışığına çıkmak, ortaya çıkmak, belli olmak, açık olmak, bariz olmak || *med.* (*trans.*: φαίνομαι, *fut.* φανοῦμαι, *aor.* ἐφηνάμην); -i kendisinin gibi göstermek; (*intrans.*: *fut.* φανήσομαι ve φανοῦμαι, *aor.* ἐφάνθην, *II. aor.* ἐφάνην, *pf.* πέφασμαι, *II. pf.* πέφηνα) parlamak, parıldamak, ışıldamak; görünmek, açık olmak; gibi görünmek.

φαίος, ά, όν (*adj.*), esmer, koyu; kapalı, karanlık.

φαιοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ (*adj.*), koyu renkli bir elbiye giymiş, koyu elbiseli.

φαλαγγηδόν (*adv.*), savaş düzeninde, savaş düzenine gore dizilmiş.

φαλαγγομαχέω-ῶ, piyade savaşı yapmak.

φάλαγξ, αγγος, ἡ (*f.*), kalın sopa; *falanks*, savaş düzeni, saf, sıra; ordu, ordunun merkezi; kamp kurmuş ordu; kamp, ordugâh; (el ve ayak) parmak kemiği.

φανερός, ά, όν (*adj.*), açık, net, belirgin, gözle görülür, göze çarpan, aşikâr, belli, bariz || *comp.* φανερώτερος, *sup.* φανερώτατος.

φανερόω-ῶ (*pass. aor.* ἐφανερώθην), açık, net, görünür hale getirmek; açıkça göstermek; tanıtmak, ünlü kılmak, meşhur etmek.

φανερῶς (*adv.*), açıkça, görünür bir şekilde, net olarak.

(1) φανός, ή, όν (*adj.*), parlak, ışıklı, parıltılı; ünlü, tanınmış meşhur; açık, belli, aşikâr.

(2) φανός, οῦ, ὁ (*m.*), ışık; sarmaşık dalından meşale, lamba.

φαντάζω (yalnızca *praes.*; *pass. fut.* φαντασθήσομαι; *aor.* ἐφαντάσθην), - gibi görünmek, - izlenimi bırakmak, -i andırmak || *med.* görünmek, ortaya çıkmak; - ile övünmek, gurur duymak, iftihar etmek; sanmak, zannetmek; düşünmek, tasarlamak; - rolünü oynamak.

φαντασία, ας, ἡ (*f.*), illüzyon yaratan olağanüstü şeylerin görünümü; imge, resim, suret; düşünce, fikir; imgeleme yetisi, hayal gücü, tasavvur; fantezi.

φαντασιόω-ῶ, bir düşünce, fikir doğurmak.

φάντασμα, ατος, τό (*n.*), ortaya çıkma, görünüş; düş, rüya; hayal; hayalet; göksel olay.

φανταστικός, ή, όν (*adj.*), hayalle ilgili, hayali || (*subst.*) τὸ φανταστικόν, imgeleme, hayal gücü.

φανταστός, ή, όν (*adj.*), hayal edilebilen, tahayyül edilebilen.

φανῶς (*adv.*), açıkça, açık seçik, besbelli; anlaşılacak biçimde.

φάος, φάεος-φάους, τό (*n.*), ışık (güneşin, bir yıldızın veya lambanın, meşalenin ışığı); gözün parlaklığı; sevinç, neşe; mutluluk, saadet, bahtiyarlık.

φαρέτρα, ας, ἡ (*f.*), sadak (ok torbası).

φαρμακάω-ῶ (yalnızca *praes.*), zehirli bir ilaçla zihni bulanmak; ilâca gereksinim duymak.

φαρμακεία, ας, ἡ (*f.*), ilaç kullanımı; ilaç, deva; zehir.

φαρμακεύς, έως, ὁ (*m.*), ilaç hazırlayan kimse; büyü yapan kimse, büyücü.

φαρμακευτικός, ή, όν (*adj.*), ilaç hazırlamayla ilgili; ilaç+, ilaçla ilgili.

φαρμακεύω, ilaç vermek; zehir vermek, zehirlemek; büyü yapmak || *med.* bir ilaç almak.

φαρμάκιον, ου, τό (*n.*), ilaç, deva.

φαρμακίς, ίδος, ἡ (*adj.*), büyü yapan, büyücü; zehirli.

φάρμακον, ου, τό (*n.*), ilaç, çare; zehir; büyü.

φαρμακοποσία, ας, ἡ (*f.*), ilaç veya zehir içme.

φαρμακός, οῦ, ὁ (*m.*), zehirle öldüren kimse, yani büyücü.

φαρμακόω-ῶ, zehirlemek, zehirleyerek öldürmek; zehir veya büyü yüzünden acı çekmek.

φαρμακώδης, ης, ες (*adj.*), tedavi edici, sağlığa yararlı, şifalı; tıbbi; zehirli.

φαρμάσσω, *Att.* φαρμάττω (*fut.* -άξω;

pass. pf. πεφάρμαγμαι), bir ilaç vermek; zehirlemek; boyamak; güzel bir koku vermek, kokulandırmak.

φᾶρος ve φάρος, εος-ους, τό (n.), kumaş parçası; yelken; yatak örtüsü; kadın veya erkek mantosu.

φάρσος, εος-ους, τό (n.), parça, kısım, pay.

(1) φάσις, εως, ἡ (f.), suçlama, itham; bir yıldızın görünmesi.

(2) φάσις, εως, ἡ (f.), söz, laf, kelime; açıklama, izahat; bildiri, beyanat; söylenti, rivayet, şayia; karar, hüküm.

φάσκω (yalnızca act. praes. ve imp.; pass. imp.), söylemek, bildirmek, açıklamak, beyan etmek; onaylamak, tasdik etmek; düşünmek, inanmak.

φάσμα, ατος, τό (n.), biçim, görünüş, görüntü; hayalet; tanrıların işareti, kehanet; olağanüstü göksel olay.

φατίζω (fut. -ίσω, aor. ἐφάτισα; pass. aor. ἐφατίσθην, pf. πεφάτισμαι), söylemek, bildirmek, beyan etmek, beyanda bulunmak; evlilik için söz vermek; nişanlamak.

φάτις, εος, ἡ (f.), söylenen şey; söylenti, rivayet, şayia, dedikodu; ün, nam, şöhret; bir konuşmanın konusu; söz, konuşma, söylev; dil, lisan; isim, ad.

φάτνη, ης, ἡ (f.), at yemliği; sığır ahırı.

φατός, ή, όν (adj.), ifade edilebilir, sözle anlatılabilir, sözle dile getirilebilir.

φαυλίζω, küçümsemek, hor görmek, hakir görmek, aşağılamak; önemsememek, önem vermemek.

φαῦλος, η veya ος, ον (adj.), sıradan, âdi, değersiz, önemsiz, bayağı; ucuz.

φαυλότης, ητος, ἡ (f.), aşağı kalite, düşük nitelik; basitlik; bozulma; kötülük; cahillik, cehalet; aptallık.

φαύλως (adv.), hatalı, kusurlu bir şekilde; yetersiz bir tarzda; tasasızca, kaygısızca; kolayca, zahmetsizce.

φέβομαι (yalnızca praes. ve imp. ἐφεβόμην), korkmak; kaçmak.

φέγγος, εος-ους, τό (n.), parlaklık, ışık; güneş ışığı; gün; ateş veya meşalenin ışığı; gözlerin parlaklığı.

φειδίτιον veya φιδίτιον, ου, τό (n.), toplu yemek, ziyafet.

φείδομαι (fut. φείσομαι, aor. ἐφεισάμην, pf. πέφεισμαι), (gen. ile) birini esirgemek, canını bağışlamak; dokunmamak; iyi davranmak, gözetmek, kollamak; iyi kullanmak, tutumlu olmak, idareli olmak; -den kaçınmak, sakınmak; (inf. ile) -meyi unutmak, -mekten geri kalmak.

φειδομένως (adv.), ölçülü bir şekilde; tedbirli bir biçimde, ihtiyatla, sakınarak.

φειδώ, όος-οῦς, ἡ (f.), ölçülü davranma, ölçülülük, ılımlılık, itidal, ihtiyat, tedbir.

φειδωλία, ας, ἡ (f.), aşırı tutumluluk; cimrilik, pintilik, hasislik; ekonomi.

φειδωλός, ή veya ός, όν (adj.), tutumlu, idareli; ölçülü.

φείδων, ωνος, ὁ (m.), cimri, varyemez, pinti, hasis.

φενάκη, ης, ἡ (f.), takma saç, peruk.

φενακίζω, aldatmak, kandırmak.

φενακισμός, οῦ, ὁ (m.), aldatma, aldatmaca; hile, dalavere, oyun, düzen.

φέναξ, ακος, ὁ (m.), dalavereci, sinsi.

φένω, (II. ep. aor. ἔπεφνον veya πέφνον) öldürmek.

φέρβω (yalnızca praes., imp. ve pl. pf. ἐπεφόρβειν), otlatmak; beslemek, geçindirmek; otlamak, beslenmek.

φερέκαρπος, ος, ον (adj.), ürün veren, meyve veren.

φερέοικος, ος, ον (adj.), çadırını kendisiyle birlikte götüren, yani göçebe; salyangoz.

φέριστος, η, ον (adj.), çok cesur, çok güçlü, çok kuvvetli; çok iyi, üstün, eşsiz, mükemmel, fevkalade.

φέρμα, ατος, τό (n.), çocuk, torun, döl; ürün, meyve.

φερνίον, ου, τό (n.), balık taşımak için sepet, balık sepeti.

φερνή, ῆς, ἡ (f.), çeyiz.

φερνίζω, çeyiz vermek.

φέρτατος, η, ον (adj.), çok (en) güçlü, güçlü, çok kuvvetli; çok cesur; çok iyi, eşsiz, mükemmel, fevkalade.

φέρτερος, α, ον (adj.), daha güçlü, daha kuvvetli; daha iyi; daha cesur.

φέρω (fut. οἴσω, aor. ἤνεγκα, II. aor. ἤνεγκον, pf. ἐνήνοχα; pass. fut. ἐνεχθήσομαι, aor. ἠνέχθην, pf. ἐνήνεγμαι), getirmek, taşımak; katlanmak, dayanmak, tahammül etmek; ödemek; vergi vermek || med. φέρομαι (fut. οἴσομαι, aor. ἠνεγκάμην) kendi üzerinde taşımak, kendisiyle birlikte götürmek, yanında götürmek; kendisi için sağlamak, tedarik etmek, bulmak; kendisi için kazanmak, edinmek, elde etmek.

φερώνυμος, ος, ον (adj.), ismi uygun olan, anlamlı bir isim taşıyan, iyi isimlendirilmiş.

φεύγω (fut. φεύξομαι, II. aor. ἔφυγον, pf. πέφευγα; pass. aor. ἐφεύχθην, pf. πέφυγμαι), kaçmak, kaçıp kurtulmak; kaçınmak, sakınmak; (adli olarak) davacı veya dâvalı olmak.

φεύζω, yakınmak, sızlanmak, şikâyet etmek; üzülmek.

φευκτός, ή, όν (adj.), kaçınılması gereken; kaçınılabilir.

φηγός, οῦ, ἡ (f.), meşe; meşe palamudu.

φήγινος, η, ον (adj.), meşe+, meşeye ait, meşeyle ilgili.

φηλητεύω, aldatmak; çalmak, aşırmak, araklamak.

φηλητής, οῦ veya φηλήτης, ου, ὁ (adj.) aldatıcı, kandırıcı, yanıltıcı; hırsız, soyguncu.

φήμη, ης, ἡ (f.), açığa vurma, dile getirme, ifşa etme; tanrıların uyarısı, kehanet; söylenti, rivayet, şayia, dedikodu; ün, nam, şöhret; övgü, methiye; gelenek, efsane; atasözü; mesaj.

φημί φῄς, φησί, φάμεν, φάτε, φασί (imperat. φαθί veya φάθι, sub. φῶ, opt. φαίην, inf. φάναι, part. φάς, φᾶσα, φάν; imp. ἔφην, fut. φήσω, aor. ἔφησα), düşüncesini sözle belirtmek, söylemek, demek, beyan etmek; evet demek; iddia etmek, ileri sürmek; itiraf etmek, açıkla-

mak; düşünmek, inanmak; οὔ φημί, hayır demek, reddetmek, kabul etmemek.

φημίζω (*fut.* -ίσω, *aor.* ἐφήμισα; *pass. fut.* φημισθήσομαι, *aor.* ἐφημίσθην, *pf.* πεφήμισμαι), bildirmek, kehanette bulunmak; bir söylenti, rivayet, şayia yaymak, çıkarmak; bir isim vermek, isimlendirmek, adlandırmak; vaat etmek, vaatte bulunmak, söz vermek.

φῆμις, ιος, ἡ (*f.*), görüşme, konuşma; ses; istek, irade, buyruk; ün, şöhret, nam.

φήρ, φηρός, ὁ (*m.*), vahşi hayvan, yırtıcı hayvan.

φθάνω (*fut.* φθήσομαι nadiren φθάσω, *aor.* ἔφθασα, *II. aor.* ἔφθην, *sub.* φθῶ, *opt.* φθαίην, *inf.* φθῆναι, *part.* φθάς; *pf.* ἔφθακα), ilk olarak gelmek, başta gelmek, önce gelmek; (*part.* ile), -den veya birinden önce bir şey yapmak, birinden önce davranmak.

φαρήσομαι: φθείρω *pass. II. fut.*

φθέγγομαι (*fut.* φθέγξομαι, *aor.* ἐφθεγξάμην, *pf.* ἔφθεγμαι, *2. pers sing.* ἔφθεγξαι, *3. pers. sing.* ἔφθεγκται vs), ses çıkarmak, konuşmak, söylemek; ismiyle, adıyla çağırmak; isimlendirmek, isim vermek, adlandırmak; övmek, methetmek, yüceltmek; kutlamak, ululamak.

φθέγμα, ατος, τό (*n.*), ses, söz; gürültü; kuşların şarkısı.

φθείρ, ειρός, *plur. dat.* φθειρσί, ὁ (*m.*), bit, pire veya tahtakurusu gibi böcekler.

φθείρω (*fut.* φθερῶ, *aor.* ἔφθειρα, *pf.* ἔφθαρκα, *II. pf.* ἔφθορα; *pass. II. fut.* φθαρήσομαι, *II. aor.* ἐφθάρην, *pf.* ἔφθαρμαι), harap etmek, berbat etmek, mahvetmek, yıkmak, yok etmek; bozmak, baştan çıkarmak, ayartmak.

φθερῶ: φθείρω *fut.*

φθήσομαι: φθάνω *fut.*

φθινόπωρον, ου, τό (*n.*), sonbaharın sonu.

φθινύθω (yalnızca *praes.*, *imp.*), zayıflamak, güçsüzleşmek, sararıp solmak; bozulmak, tükenmek; kaybetmek, tüketmek, zayıflatmak.

φθίνω (yalnızca *praes.* ve *imp.*, *fut.* φθινήσω, *aor.* ἔφθινα ve ἐφθίνησα), tükenmek, sonuna gelmek; (zaman için) geçmek, akıp gitmek; (hastalıktan) erimek, bitkin düşmek, gücü tükenmek; οἱ φθίμενοι, ölüler.

φθίσις, εως, ἡ (*f.*), erime, zayıflama, sararıp solma, sönme, yok olma.

φθιτός, ή, όν (*adj.*), bitkin düşmüş, tükenmiş, erimiş, mahvolmuş; ölmüş, ölü.

φθίω (*fut.* φθίσω, *aor.* ἔφθισα, *pf.* ἔφθικα; || *med.* ve *pass.* (aynı anlamda) *fut.* φθίσομαι, *II. aor.* ἐφθίμην, *pf.* ἔφθιμαι), eritmek, tüketmek, öldürmek; erimek, solmak, canlılığını yitirmek; yavaş yavaş yok olmak, bitmek, ölmek.

φθογγή, ῆς, ἡ (*f.*), insan sesi; hayvan (koyun, keçi vs) sesi.

φθόγγος, ου, ὁ (*m.*), ses, gürültü.

φθόη, ης, ἡ (*f.*), erime, bitip tükenme, solma, zayıflama.

φθονερός, ά, όν (*adj.*), kıskanç, hasetçi.

φθονέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐφθόνησα, *pf.* πεφθόνηκα), imrenmek, özenmek, gıpta etmek; kıskanmak, kıskançlık duymak, çekememek, haset etmek; kıskançlıkla reddetmek.

φθονητικός, ή, όν (*adj.*), kıskanç, -i çekemeyen, haset eden.

φθονητικῶς (*adv.*), kıskanç bir şekilde, kıskançlıkla.

φθόνος, ου, ὁ (*m.*), kıskançlık, haset, çekemezlik; hor görme, küçümseme; değerini düşürme.

φθορά, ᾶς, ἡ (*f.*), yitme, mahvolma, harap olma, yıkılma, çökme; bozma, baştan çıkarma, kandırma, ayartma.

φθορεύς, έως, ὁ (*m.*), bozucu; baştan çıkarıcı, kandırıcı, ayartıcı kimse.

φθοροποιέω-ῶ, bozmak; zarar vermek, zarara uğratmak.

φθοροποιός, ός, όν (*adj.*), bozan; zarar veren, zararlı; tehlikeli.

φθόρος, ου, ὁ (*m.*), yitme, mahvolma, harap olma, yıkım, yıkma, tahrip etme, mahvetme; (savaşta) bozgun, yenilgi, mağlubiyet.

φιάλη, ης, ἡ (*f.*), ayaksız ve kulpsuz kap.

φιάλλω (*fut.* φιαλῶ), (*dat.* ile) -e el atmak, başlamak; koyulmak, girişmek, teşebbüs etmek.

φιλαδελφία, ας, ἡ (*f.*), kız veya erkek kardeşe karşı sevgi, ilgi, yakınlık.

φιλάδελφος, ος, ον (*adj.*), kardeşlerini seven, kardeşlerine düşkün; kardeşlerine ilgi, sevgi gösteren.

φιλαθήναιος, ος, ον (*adj.*), Atina'yı veya Atinalıları seven, Atina dostu.

φιλαίτιος, ος, ον (*adj.*), kınamaya, ayıplamaya meraklı; alaycı.

φιλαλήθης, ης, ες (*adj.*), gerçeği seven.

φιλαλήθως (*adv.*), gerçek aşkıyla; samimi olarak, samimiyetle, içtenlikle, candan.

φιλαναγνώστης, ου, ὁ (*m.*), okumayı seven, okumaya meraklı kimse.

φιλανδρία, ας, ἡ (*f.*), bir kadının erkeklere karşı sevgisi; bir kadının kocasına karşı sevgisi.

φίλανδρος, ος, ον (kadın için), eşini seven; erkekleri seven, erkek düşkünü.

φιλανθρωπεύομαι, iyi davranmak, insanca davranmak, iyiyüreklilikle davranmak; iyilikle vermek.

φιλανθρωπία, ας, ἡ (*f.*), insani duygular, insanlık; iyilik; iyi yüreklilik, iyi kalplilik; naziklik, nezaket, incelik, zariflik, zarafet; (ülke için) uygarlık, medeniyet.

φιλάνθρωπος, ος, ον (*adj.*), insansever, insancıl, iyi yürekli; nazik; (tanrılar için) insanları seven, insansever.

φιλανθρώπως (*adv.*), iyilikle, iyi yüreklilikle.

φιλαπεχθημόνως (*adv.*), kötü yüreklilikle, kötü niyetle, düşmanca; kasıtlı olarak, kasten, bilerek, bile bile.

φιλαπεχθημοσύνη, ης, ἡ (*f.*), kötü yüreklilik, düşmanlık; kötü niyet, kasıt.

φιλαπεχθής, ής, ές (*adj.*), kötü yürek-

li, kötü kalpli; kötü niyetli; kindar, kinci.

φιλαπλοϊκός, ή, όν (*adj.*), samimi, içten, candan; açık yürekli, açık sözlü, dürüst; sözünde duran, sözünün eri.

φιλαπόδημος, ος, ον (*adj.*), yolculuk etmeyi seven, yolculuk etmekten hoşlanan.

φιλαργυρέω-ῶ, parayı çok sevmek, para düşkünü olmak.

φιλαργυρία, ας, ἡ (*f.*), para düşkünlüğü, para hırsı, tamah.

φιλάργυρος, ος, ον (*adj.*), parayı seven, para düşkünü; cimri, pinti, hasis.

φιλάρχαιος veya φιλαρχαῖος, ος, ον (*adj.*), eskileri seven, eski zamanları seven, eski zamanlara meraklı olan.

φιλαρχέω-ῶ, iktidarı, gücü sevmek; güç düşkünü olmak.

φιλαρχία, ας, ἡ (*f.*), iktidarı, gücü sevme.

φίλαρχος, ος, ον (*adj.*), iktidarı, gücü seven; komuta etmeyi seven.

φιλαυτέω-ῶ, yalnız kendini düşünmek, bencil olmak, egoist olmak.

φιλαυτία, ας, ἡ (*f.*), yalnız kendini düşünmek, bencillik, egoistlik, egoizm.

φίλαυτος, ος, ον (*adj.*), yalnız kendini düşünen, bencil, egoist.

φιλέλλην, ηνος, ὁ, ἡ (*adj.*), Hellenleri seven; Hellen dilini seven, Hellen edebiyatını seven.

φιλεργέω-ῶ, çalışmayı sevmek, çalışkan olmak; becerikli olmak, elinden iş gelmek, maharetli olmak.

φιλεργία, ας, ἡ (*f.*), çalışma sevgisi.

φιλεργός, ός, όν (*adj.*), çalışmayı seven, çalışmaya düşkün, çalışkan.

φιλεργῶς (*adv.*), çalışarak, çalışa çalışa; emek vererek, emekle.

φιλεταιρία, ας, ἡ (*f.*), arkadaşlara, dostlara karşı gösterilen sevgi, ilgi.

φιλέταιρος, ος, ον (*adj.*), arkadaşlarını, dostlarını seven.

φιλέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐφίλησα, *pf.* πεφίληκα), sevmek, birini dost olarak görmek; yardım etmek.

φιληδέω-ῶ (*dat.* ile) -den hoşlanmak, zevk almak, zevk duymak; -i beğenmek.

φιληδία, ας, ἡ (*f.*), zevk peşinden koşma, zevk düşkünlüğü.

φιλήδονος, ος, ον (*adj.*), zevk arayan, zevk düşkünü; zevk veren, keyif veren.

φιλήκοος, οος, οον (*adj.*), zevkle veya dikkatlice dinleyen, kulak kesilen.

φίλησις, εως, ἡ (*f.*), sevme, sevgi; ilgi, alaka.

φιλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ (*m.* ve ender olarak *f.*), âşık, sevgili.

φιλία, ας, ἡ (*f.*), dostluk, arkadaşlık; sevgi, aşk.

φιλιατρέω-ῶ, hekimliğe veya ilaçlara karşı ilgi duymak.

φιλικός, ή, όν (*adj.*), dost+, dostla ilgili; dostluk+, dostukla ilgili; dostça, dostlukla || *comp.* φιλικώτερος, *sup.* φιλικώτατος.

φιλικῶς (*adv.*), dostça, dost gibi, dostane, dostlukla.

φίλιος, α veya ος, ον (*adj.*), dostça duyguları olan, dost, arkadaş; dostluk+, dostlukla ilgili, dostça, dostane; sevilen, aziz.

φιλιόω-ῶ, dost, arkadaş olmak; dostluk bağlarıyla bağlı olmak.

Φιλιππίζω, Philippos yanlısı olmak, Philippos taraftarı olmak.

Φιλιππικός, ή, όν (*adj.*), Philippos+, Philippos ile ilgili, Philippos'a ait; οἱ Φιλ., Demosthenes'in Philippos'a karşı söylevleri.

Φίλιππος, ου, ὁ (*m.*), Philippos, Makedonia Kralı.

φιλίως (*adv.*), dostça, dost gibi, dostane, dostlukla.

φιλοβάρβαρος, ος, ον (*adj.*), yabancıları seven.

φιλοβασιλεύς, έως, ὁ (*m.*), kral dostu, kral yanlısı.

φιλογέλοιος, ος, ον (*adj.*), şakacı, şakayı seven, şakadan hoşlanan, şakaya düşkün.

φιλόγελως, ωτος, ὁ, ἡ, τό (*m./f./n.*), gülmeyi seven, gülmekten hoşlanan.

φιλογέωργος, ος, ον (*adj.*), tarımı, ziraati seven; kırdan hoşlanan || *sup.* -ότατος.

φιλογηθής, *Dor.* φιλογαθής, ής, ές (*adj.*), neşeyi seven.

φιλόγλυκυς, υς, υ (*adj.*), tatlı şeyleri seven; tatlı şarabı seven.

φιλογραμματέω-ῶ, edebiyatı, kitapları sevmek.

φιλογράμματος, ος, ον (*adj.*), edebiyatı, kitapları seven.

φιλογραφέω-ῶ, resim yapmayı, yazı yazmayı sevmek.

φιλογυμναστέω-ῶ, beden egzersizlerine karşı ilgi duymak.

φιλογύνης, ου, ὁ (*adj.*), kadınları seven, kadınlardan hoşlanan, kadın düşkünü.

φιλογυνία, ας, ἡ (*f.*), kadınlara karşı duyulan sevgi, aşk.

φιλόδειπνος, ος, ον (*adj.*), ziyafetleri, şölenleri seven; ziyafet ve şölenlerden hoşlanan.

φιλοδέσποτος, ος, ον (*adj.*), hizmet etmeyi seven; (köpek için) sahibini seven.

φιλόδημος, ος, ον (*adj.*), halkı seven, halk dostu; halk tarafından sevilen, halkın zevkine uygun, popüler.

φιλοδίκαιος, ος, ον (*adj.*), adalete bağlı, doğruluktan yana.

φιλοδικέω-ῶ, dava meraklısı, dava düşkünü olmak; kavga etmeyi, hır çıkarmayı sevmek.

φιλόδικος, ος, ον (*adj.*), dava meraklısı, dava düşkünü; kavga etmekten hoşlanan, kavgacı, hır çıkarmaktan hoşlanan.

φιλοδοξέω-ῶ, ünü sevmek, ün meraklısı olmak, tanınmaktan hoşlanmak.

φιλοδοξία, ας, ἡ (*f.*), ün sevgisi, ün merakı.

φιλόδοξος, ος, ον (*adj.*), ün meraklısı, ün düşkünü, ünden hoşlanan.

φιλόδωρος, ος, ον (*adj.*), vermeyi seven, cömert, eli açık.

φιλοδώρως (*adv.*), cömertçe, eli açık bir şekilde.

φιλοζήλως (*adv.*), büyük bir çabayla, gayretle.

φιλόζωος, ος, ον (*adj.*), yaşamı seven, yaşama sevgisi olan, yaşamdan zevk alan.

φιλόζῳος, ος, ον (*adj.*), hayvansever, hayvan dostu.

φιλοθεάμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), gösterileri seven, gösterilerden hoşlanan, gösterilere düşkün.

φιλόθεος, ος, ον (*adj.*), tanrıyı seven, dindar.

φιλόθερμος, ος, ον (*adj.*), sıcağı seven, sıcaktan hoşlanan, sıcağa düşkün.

φιλοθέωρος, ος, ον (*adj.*), gösterileri seven, gösterilerden hoşlanan, gösterilere düşkün.

φιλοθηρέω-ῶ, avdan hoşlanmak, ava düşkün olmak, av meraklısı olmak.

φιλόθηρια, ας, ἡ (*f.*), av tutkusu, av sevgisi, av düşkünlüğü, av merakı.

φιλόθηρος, ος, ον (*adj.*), avdan hoşlanan, avı seven, ava düşkün, ava meraklı.

φιλοθύτης, ου, ὁ (*adj.*) ve φιλόθυτος, ος, ον (*adj.*), kurban kesme meraklısı, kurban kesmeye düşkün.

φιλοικοδόμος, ος, ον (*adj.*), ev inşa etmeyi seven.

φιλοικτίρμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), bağışlayıcı, hoşgörülü, merhametli.

φιλόκαινος, ος, ον (*adj.*), yeniliği seven, yenilik düşkünü, yeniliğe meraklı.

φιλόκακος, ος, ον (*adj.*), kötülüğü veya kötüleri seven.

φιλοκαλέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐφιλοκάλησα, *pf.* πεφιλοκάληκα), güzel şeyleri sevmek, güzel şeylerden hoşlanmak.

φιλόκαλος, ος, ον (*adj.*), güzel şeyleri seven, güzel şeylere düşkün.

φιλοκέρδεια, ας, ἡ (*f.*), kazanç tutkusu, kazanç hırsı, açgözlülük, tamahkârlık.

φιλοκερδέω-ῶ, kazanç düşkünü olmak, açgözlü olmak, tamahkâr olmak.

φιλοκερδής, ής, ές (*adj.*), kazanç düşkünü, açgözlü, tamahkâr, haris.

φιλοκίνδυνος, ος, ον (*adj.*), tehlikeyi seven, gözü pek, yürekli, cesur.

φιλοκινδύνως (*adv.*), korkmadan, korkusuzca, çekinmeden, cesurca, yüreklice.

φιλοκοσμέω-ῶ, süsü sevmek, süsten hoşlanmak.

φιλόκοσμος, ος, ον (*adj.*), süsü seven, süsten hoşlanan, süse meraklı.

φιλοκτέανος, ος, ον (*adj.*), açgözlü, doymak bilmez, haris.

φιλοκύνηγος, ος, ον (*adj.*), avı seven, avdan hoşlanan, ava düşkün, ava meraklı.

φιλολογέω-ῶ, konuşmayı, bilgiyi, edebiyatı sevmek; edebiyatla ilgilenmek.

φιλολογία, ας, ἡ (*f.*), akıl yürütmeyi, usa vurmayı, muhakemeyi sevme; konuşma ihtiyacı; bilgi sevgisi; edebiyat zevki; okuma sevgisi; edebi bir konu üzerinde tartışma.

φιλόλογος, ος, ον (*adj.*), konuşmayı seven, konuşmaktan hoşlanan; edebiyatı seven; diyalektikten hoşlanan.

φιλομαθέω-ῶ, öğrenmeyi sevmek, öğrenmeye meraklı olmak, kendini yetiştirmeyi sevmek.

φιλομαθής, ής, ές (*adj.*), öğretmeyi, öğrenmeyi, kendini yetiştirmeyi seven.

φιλόμαντις, εως, ὁ, ἡ (*adj.*), kâhinleri seven.

φιλομαχέω-ῶ, savaşmayı sevmek; kavgacı olmak.

φιλόμαχος, ος, ον (*adj.*), savaşmaktan hoşlanan, savaşmaya meraklı; kavgacı.

φιλομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ (*adj.*), annesini seven, annesine düşkün olan.

φιλομουσέω-ῶ, Musa'ları sevmek; edebiyatı sevmek, edebiyattan hoşlanmak.

φιλομουσία, ας, ἡ (*f.*), Musa'ları sevme; edebiyatı sevme, edebiyattan hoşlanma; müzik sevgisi, müzik aşkı.

φιλόμουσος, ος, ον (*adj.*), Musa'ları seven, Musa dostu, yani edebiyatı seven, edebiyattan hoşlanan; müziği seven.

φιλονεικέω-ῶ, kavga etmeyi, tartışmayı sevmek.

φιλονεικία, ας, ἡ (*f.*), kavga etmeyi, tartışmayı sevme; rekabet, çekişme.

φιλόνεικος, ος, ον (*adj.*), kavga etmeyi, tartışmayı seven, kavgacı.

φιλονικία, ας, ἡ (*f.*), yenme isteği, yenme arzusu.

φιλόνικος, ος, ον (*adj.*), yenmeyi, zafer kazanmayı seven.

φιλονοσέω-ῶ, kolay hastalanmak, hastalıklı olmak; hastalık hastası olmak; cılız olmak, zayıf olmak.

φιλοξενέω-ῶ, yabancıları sevmek, yabancılardan hoşlanmak; konuk olarak kabul etmek, ağırlamak.

φιλοξενία, ας, ἡ (*f.*), konukseverlik, misafirperverlik.

φιλόξενος, ος, ον (*adj.*), yabancıları, konukları seven, konuksever, misafirperver.

φιλοξένως (*adv.*), konukseverliklikle, konuksever bir biçimde.

φιλοπαθής, ής, ές (*adj.*), duyarlı, hassas; algılanabilir, kavranabilir.

φιλόπαις, -παιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), çocukları seven; genç erkeklerden hoşlanan.

φιλοπατρία, ας, ἡ (*f.*), vatan aşkı, vatan sevgisi.

φιλόπατρις, *gen.* ιδος, *acc.* ιν, ὁ, ἡ (*adj.*), ülkesini, yurdunu, vatanını seven; yurtsever, vatansever.

φιλοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ (*adj.*), babasını seven.

φιλοπένης, ητος, ὁ, ἡ (*adj.*), fakirleri seven, fakir dostu.

φιλοπευθής, ής, ές (*adj.*), öğrenmeyi, araştırmayı seven; öğrenmeye meraklı.

φιλοπευστέω, öğrenmeyi veya araştırmayı sevmek.

φιλοπευστία, ας, ἡ (*f.*), öğrenme isteği, öğrenme merakı, merak.

φιλοπλουτέω-ῶ, mal mülk düşkünü olmak, zenginliği sevmek.

φιλοπλουτία, ας, ἡ (*f.*), zenginlik tutkusu, mal mülk düşkünlüğü.

φιλόπλουτος, ος, ον (*adj.*), mal mülk düşkünü, zenginliğe düşkün.

φιλοπολεμέω-ῶ, savaşmayı sevmek, savaşmaya meraklı olmak; savaşçı olmak.

φιλοπόλεμος, ος, ον (*adj.*), savaşmaktan hoşlanan, savaşçı.

φιλόπολις, ις, ι, *gen.* ιδος (*adj.*), ken-

tini seven; ülkesini, yurdunu, vatanını seven; yurtsever, vatansever, vatanperver.

φιλοπολίτης, ου, ὁ (*adj.*), yurttaşlarını, vatandaşlarını seven.

φιλοπονέω-ῶ, çalışmayı sevmek, çalışkan olmak.

φιλοπονία, ας, ἡ (*f.*), çalışma sevgisi, çalışkanlık.

φιλόπονος, ος, ον (*adj.*), çalışmayı seven, çalışkan.

φιλοπόνως (*adv.*), çalışarak, çalışa çalışa, emekle, emek vererek; zahmetle, güçlükle.

φιλοπραγμονέω-ῶ, çalışkan olmak, etkin olmak, aktif olmak; aktif olarak ilgilenmek; merakla, dikkatle araştırmak.

φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ (*f.*), etkinlik, aktiflik, faal olma.

φιλοπράγμων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), etkin, çalışkan, aktif, faal, işi başından aşkın, çok meşgul; başkasının işine karışmayı, burnunu sokmayı seven.

φιλοπρωτεύω, önde gelmeyi, ön plânda olmayı, birinci sırada olmayı, üstün olmayı sevmek.

φιλόπρωτος, ος, ον (*adj.*), ön planda olmayı seven, üstün olmayı seven.

φίλορνις, ιθος, ὁ, ἡ (*adj.*), kuşları seven, kuşlara meraklı olan, kuş meraklısı, kuş düşkünü.

φίλος, η veya *poet.* ος, ον (*adj.*), sevgili, aziz, değerli; hoş, hoşa giden; -i seven, -den hoşlanan || *comp.* φιλώτερος, φιλαίτερος, *poet.* φίλτερος veya φιλίων, *sup.* φιλαίτατος, φίλτατος veya *poet.* φίλιστος.

φιλοσκώμμων, ων, ον (*adj.*), alay etmeyi seven, alay etmekten hoşlanan, alaycı.

φιλοσοφέω-ῶ, felsefe yapmak, felsefeyle uğraşmak, filozof olmak.

φιλοσόφημα, ατος, τό (*n.*), inceleme konusu; düşünce, inceleme, araştırma, etüd.

φιλοσοφία, ας, ἡ (*f.*), bilgi sevgisi, bilme aşkı; gerçeği araştırma; felsefe.

φιλόσοφος, ος, ον (*adj.*), araştırmayı seven, araştırmaktan hoşlanan; bir sanatı veya bilgiyi icra eden || (*subst.*) ὁ φιλόσοφος, bilgili insan; felsefeyle uğraşan, filozof.

φιλοσόφως (*adv.*), akla uygun bir şekilde, makûl bir şekilde; akıllıca, bilgece, bilgince.

φιλοστοργέω-ῶ, sevmek, çok sevmek; yürekten bağlı olmak.

φιλοστοργία, ας, ἡ (*f.*), sevgi; sevecenlik, şefkat.

φιλόστοργος, ος, ον (*adj.*), sevgi dolu, sevecen, şefkatli, şefkat dolu, müşfik.

φιλοστόργως (*adv.*), sevgiyle, sevecenlikle, şefkatle, müşfik bir şekilde.

φιλοσυνήθης, ης, ες (*adj.*), toplum içinde veya toplum halinde yaşayan; sosyal, geçimli.

φιλοσώματος, ος, ον (*adj.*), bedenine özen gösteren, bedenine bakan.

φιλοτεκνία, ας, ἡ (*f.*), çocuk sevgisi.

φιλότεκνος, ος, ον (*adj.*), çocuklarını seven, çocuklarına düşkün olan; küçük çocukları seven.

φιλοτεχνέω-ῶ, sanatla, ustaca yapmak; zevkle veya isteyerek ilgilenmek; (kötü anlamda) bir kurnazlık, hile düşünmek.

φιλοτέχνημα, ατος, τό (*n.*), sanat eseri.

φιλότεχνος, ος, ον (*adj.*), sanatı seven, sanatla uğraşan; usta, becerikli, hünerli, marifetli, mahir.

φιλοτέχνως (*adv.*), zevkli bir şekilde; ustalıklı bir biçimde, ustalıkla, yetenekle.

φιλότης, ητος, ἡ (*f.*), dostluk, arkadaşlık; sevgi, aşk; sevecenlik, şefkat.

φιλοτήσιος, α veya ος, ον (*adj.*), aşk+, aşkla ilgili, aşka ait; dostluk+, dostlukla ilgili, dostluğa ait.

φιλοτιμέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι ve *med.* anlamında -ηθήσομαι, *aor.* ἐφιλοτιμησάμην *med.* anlamında ἐφιλοτιμήθην, *pf.* πεφιλοτίμημαι), şeref, onur sevmek; şeref, onur düşkünü olmak; şerefe, onura kavuşmaya çalışmak; -e bir şeref, onur olarak bakmak; çok istemek, gözü olmak; çalışmak, çaba göstermek, gayret etmek.

φιλοτιμία, ας, ἡ (*f.*), onur hırsı, şeref hırsı; tutku, ihtiras, yükselme hırsı; kıskançlık, haset, çekemezlik; rekabet, çekişme.

φιλότιμος, ος, ον (*adj.*), -de gözü olan, hırslı, tutkulu, ihtiraslı; onuru, şerefi seven; saygıdeğer, saygın, hürmet gören, itibar edilen.

φιλοτίμως (*adv.*), çabayla, gayretle; rekabetle.

φιλοτύραννος, ου, ὁ (*adj.*), tiranı veya tiranlığı seven.

φιλόφθονος, ος, ον (*adj.*), kıskanç, haset || (*subst.*) τό φιλόφθονος, kıskançlık, çekemezlik, haset.

φιλοφρονέομαι-οῦμαι (*fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐφιλοφρονησάμην veya ἐφιλοφρονήθην), dostça duygular beslemek, dostça kabul etmek; hizmet etmek; neşeli, şen olmak.

φιλοφρόνως (*adv.*), dostça duygularla, dostlukla; iyi yüreklilikle, iyi niyetle.

φιλοφροσύνη, ης, ἡ (*f.*), dostluk duygusu; iyi yüreklilik, iyilik; neşelilik.

φιλόφρων, ων, ον (*adj.*), iyi, iyi yürekli, iyi niyetli.

φιλόφωνος, ος, ον (*adj.*), konuşmayı seven, konuşmaktan hoşlanan, konuşkan.

φιλόχορος, ος, ον (*adj.*), koroları seven; dansı seven, dans etmekten hoşlanan.

φιλοχρηματέω-ῶ, parayı sevmek, para düşkünü olmak, açgözlü olmak, tamahkâr olmak.

φιλοχρηματία, ας, ἡ (*f.*), para hırsı, para tutkusu.

φιλοχρήματος, ος, ον (*adj.*), parayı seven, para düşkünü, açgözlü, doymak bilmez, tamahkâr, haris.

φιλοχρημάτως (*adv.*), para hırsıyla, açgözlülükle, tamahla, doymak bilmez bir şekilde.

φιλόχρηστος, ος, ον (*adj.*), iyiliği seven, iyiliksever, hayırsever; iyi insanları seven; erdemi seven, erdem düşkünü.

φιλόχρυσος, ος, ον (*adj.*), altını seven, altına düşkün; para düşkünü, aç-

gözlü, doymak bilmez, tamahkâr, haris.

φιλοχωρέω-ῶ, bir yerde kalmayı sevmek; kendini bir işe vermek.

φιλοχωρία, ας, ἡ (*f.*), bir yere bağlılık.

φιλοψυχέω-ῶ, yaşamı sevmek, yaşama bağlı olmak; tembel olmak, üşengeç olmak, uyuşuk olmak; korkak olmak, ödlek olmak.

φιλοψυχία, ας, ἡ (*f.*), yaşama sevgisi, yaşama aşırı bağlılık.

φιλόψυχος, ος, ον (*adj.*), yaşamı seven, yaşama bağlı; tembel, üşengeç, uyuşuk; korkak, ödlek.

φιλόψυρος, ος, ον (*adj.*), soğuğu seven, soğuktan hoşlanan.

φίλτρον, ου, τό (*n.*), aşk iksiri, aşk büyüsü; büyü, baştan çıkarma; aşk, sevgi; dostluk.

φίλυρα, ας, ἡ (*f.*), ıhlamur ağacı.

φιλύριον, ου, τό (*n.*), ıhlamur ağacından yapılmış tablet.

φιλῳδός, ός, όν (*adj.*), şarkı seven, şarkıdan hoşlanan.

φίλως (*adv.*), dostça, dostlukla, dost olarak; seve seve, memnuniyetle.

φιτρός, οῦ, ὁ (*m.*), ağaç parçası; kök, gövde.

φιτύω (*fut.* -ύσω, *aor.* ἐφίτυσα), tohum ekmek, tohum atmak, tohumlamak; döllemek, doğurmak.

φλαῦρος, α, ον (*adj.*), kötü, fena; çirkin; kaba; önemsiz, ehemmiyetsiz, değersiz, kıymetsiz; saçma, boş; yersiz, söz etmeye değmez.

φλαυρότης, ητος, ἡ (*f.*), önemsizlik, değersizlik, ciddiyetsizlik; saçmalık.

φλαυρουργός, ός, όν (*adj.*), kötü zanaatkâr.

φλαύρως (*adv.*), az, yetersiz; kötü, hoş olmayan; başarısız, muvaffakiyetsiz.

φλάω-ῶ (*fut.* φλάσω, *aor.* ἔφλασα; *pass. aor.* ἐφλάσθην), buruşturmak, kırıştırmak; ezmek, dövmek, öğütmek; incitmek, zarar vermek, zarara uğratmak; yaralamak.

φλεγέθω (yalnızca *act.* ve *pass. praes.*), ateşe vermek, tutuşturmak, alevlendirmek, yakmak.

φλέγμα, ατος, τό (*n.*), alev alma, yanma, tutuşma.

φλεγμαίνω (*fut.* -ανῶ, *aor.* ἐφλέγμηνα), yanmak, tutuşmak, alev almak.

φλεγματώδης, ης, ες (*adj.*), ateşli; yakıcı, yangılı.

φλεγμονή, ῆς, ἡ (*f.*), yakıcı sıcaklık; tutku, ihtiras.

φλέγω (*fut.* φλέξω, *aor.* ἔφλεξα; *pass. aor.* ἐφλέχθην, *II. aor.* ἐφλέγην, *pf.* πέφλεγμαι), yakmak, tutuşturmak, alevlendirmek, ısıtmak; yanmak, ateş içinde olmak; parlamak, ışıldamak.

φλέψ, φλεβός, ἡ (*f.*), damar.

φλέω-ῶ (yalnızca kaynaşmamış *praes.*), fışkırmak, taşmak.

φλιά, ᾶς, ἡ (*f.*), temel duvarı; kapı payandası.

φλίβω, (*med. fut. 3. pers. sing.* φλίψεται), sıkmak, ezmek.

φλογίζω (*fut.* -ιῶ, *aor.* ἐφλόγισα; *pass. aor.* ἐφλογίσθην), yakmak, tutuşturmak, ateşe vermek, alevlendirmek.

φλογιστός, ή, όν (*adj.*), alevle, yangınla yok olmuş.

φλογμός, οῦ, ὁ (*m.*), güneş ışığı, güneş parlaklığı; yakıcı ateş.

φλογοειδής, ής, ές (*adj.*), ateş kırmızısı; parlak, parıltılı, göz alıcı, ışıl ışıl.

φλογώδης, ης, ες (*adj.*), ateş kırmızısı, alev gibi.

φλογωπός, ός, όν (*adj.*), ateş kırmızısı, görünümü alev gibi olan.

φλόγωσις, εως, ἡ (*f.*), yanma, tutuşma, alevlenme; yangı, iltihap.

φλοῖσβος, ου, ὁ (*m.*), bir savaş, ordu veya insan topluluğunun boğuk gürültüsü; denizin, dalgaların boğuk sesi.

φλόξ, φλογός, ἡ (*f.*), alev, yalaz; tutku, ihtiras.

φλυαρέω-ῶ, saçma sapan konuşmak, boş sözler söylemek; gevezelik etmek, çene çalmak.

φλυαρία, ας, ἡ (*f.*), gevezelik, çok konuşma; zevzeklik, boş konuşma, saçma sapan konuşma.

φλύαρος, ου, ὁ (*m.*), geveze, boş konuşan, saçma sapan konuşan kimse, zevzek.

φοβερός, ά, όν (*adj.*), korkunç, korkutucu, korkuya neden olan; korkak, ürkek.

φοβερότης, ητος, ἡ (*f.*), korku, dehşet.

φοβέρως (*adv.*), korkutucu, ürkütücü bir şekilde.

φοβέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐφόβησα; *pass. fut.* φοβήσομαι, *aor.* ἐφοβήθην, *pf.* πεφόβημαι), kaçırmak, korkutmak, korkuya neden olmak || *pass.* korkmak, korkuya kapılmak.

φόβη, ης, ἡ (*f.*), saç buklesi; (at için) yele; (ağaç için) yaprak.

φοβητός, ή, όν (*adj.*), korkutucu, korku veren, korkunç, ürkütücü.

φόβητρον, ου, τό (*n.*), korkuluk, bostan korkuluğu.

φόβος, ου, ὁ (*m.*), kaçırma, korkutma, korku verme; korku, dehşet.

Φόβος, ου, ὁ (*m.*), Phobos, Korku Tanrısı.

φοιβαστικός, ή, όν (*adj.*), kehanette bulunan, (*gen.* ile) -i kehanetle bildiren.

φοῖβος, η, ον (*adj.*), parlak, aydınlık, ışıklı; açık.

Φοῖβος, ου, ὁ (*adj.*), Phoibos, Tanrı Apollon'un lâkabı.

φοινίκειος, ος, ον (*adj.*), palmiye yaprağından yapılmış.

φοινῖκεος-ους, έα-ῆ, εον-οῦν (*adj.*), lâl rengi, kırmızı, erguvan rengi.

Φοινίκη, ης, ἡ (*f.*), Fenike.

Φοινικήϊος, η, ον (*adj.*), Fenike+, Fenike ile ilgili, Fenike'ye ait; Fenikeli.

φοινίκινος, η, ον (*adj.*), palmiye+, palmiye ile ilgili, palmiyeye ait.

φοινίκιος, α, ον (*adj.*), lâl rengi, kırmızı, erguvan rengi.

Φοινίκιος, α, ον (*adj.*), Fenikeli, Fenikelilere ait.

φοινικοβάλανος, ου, ἡ (*f.*), palmiye ağacının meyvesi, hurma.

φοινικών, ῶνος, ὁ (*m.*), palmiye korusu.

φοῖνιξ veya φοίνιξ, ικος, ὁ (*adj.*), lâl rengi, kırmızı, erguvan || (*subst.*) palmiye ağacı, hurma; Fenikeliler tarafından bulunan müzik aleti; anka kuşu.

φοῖνιξ veya φοίνιξ, ικος, ὁ; φοίνισσα, ίσσης, ἡ (*adj.*), Fenikeli.

φοίνιος, α, ον (*adj.*), kan kırmızısı; kanla kaplı, kanlı; kan akıtan, öldürücü.

φοινίσσω kana bulanıp kıpkırmızı olmak; utançtan kızartmak || *pass.* (*aor.* ἐφοινίχθην), kızarmak, kıpkırmızı kesilmek.

φοινός, ή, όν (*adj.*), kandan kıpkırmızı olmuş, kırmızı.

φοιτάς, άδος, ἡ (*adj.*) şaşkın, dalgın; deli, kaçık; tuhaf, acayip; saçma.

φοιτάω-ῶ (*fut.* -ήσω), durmaksızın gidip gelmek, dolaşmak; sık sık gelip gitmek, sık sık görüşmek.

φοίτησις, εως, ἡ (*f.*), sık sık gidip gelme, sık sık görüşme.

φοιτητής, οῦ, ὁ (*m.*), öğrenci, talebe.

φοῖτος, ου, ὁ (*m.*), sürekli çalkantı, karışıklık; yanılma, şaşırma.

φονεύς, έως, ὁ (*m./adj.*), katil, insan öldüren, cani.

φονεύω (*aor.* ἐφόνευσα), öldürmek, cana kıymak.

φονή, ῆς, ἡ (*f.*), insan öldürme, cinayet.

φονικός, ή, όν (*adj.*), cinayetle ilgili; kanlı; kan dökücü; zalim.

φόνιος, α veya ος, ον (*adj.*), kanlı, kanla ıslanmış; kan akıtan, kan döken, eli kana bulanmış; öldürücü.

φόνος, ου, ὁ (*m.*), cinayet; katliam; ölüm cezası; ceset; cinayet aleti; cinayet nedeni.

φορά, ᾶς, ἡ (*f.*), taşıma, götürme; itme; (vergi) ödeme; taşınma, yer değiştirme; kımıldanma, hareket etmek; yük; (*mec.*) eğilim, meyil, temayül; verimlilik, üretim.

φορβή, ῆς, ἡ (*f.*), otlak, mera; hayvan yemi.

φορεύς, εως, ὁ (*m.*), taşıyıcı, hamal; yük beygiri.

φορέω-ῶ (*imp.* ἐφόρουν, *fut.* φορήσω, *aor.* ἐφόρησα, *pf.* πεφόρηκα; *pass. aor.* ἐφορήθην, *pf.* πεφόρημαι), oraya buraya taşımak, götürmek, (özellikle) haber vermek; - giymek, üstünde (giysi, silah vs.) taşımak.

φόρημα, ατος, τό (*n.*), yük; giysi, kıyafet; süs.

φορητός, ή veya ός, όν (*adj.*), taşınan; katlanılabilir, dayanılabilir, tahammül edilebilir.

φόρμιγξ, ιγγος, ἡ (*f.*), *phorminks*, önceleri üç veya dört, sonraları yedi telli olan bir müzik aleti.

φορμίζω (yalnızca *praes.*), *phorminks* çalmak.

φορμικτής, οῦ, ὁ (*adj.*), *lyra* çalan, lyra çalgıcısı, özellikle Apollon'un sıfatı.

φορμίς, ίδος, ἡ (*f.*), küçük sepet.

φορμός, οῦ, ὁ (*m.*), sazdan, hasırdan örülmüş nesne; sepet; hasır, örtü.

φορολογέω-ῶ, vergi toplamak, vergi almak.

φορολόγος, ος, ον (*adj.*), vergi toplayıcı, tahsildar.

φόρος, ου, ὁ (*m.*), vergi, haraç; (*gen.* ile) vergi ödeme.

φορός, ός, όν (*adj.*), ileri götüren, taşıyan, iten; uygun, elverişli.

φορτηγέω-ῶ, yük taşımak; hamal olmak, hamallık yapmak.

φορτηγικός, ή, όν (*adj.*), deniz taşımacılığıyla ilgili.

φορτηγός, ός, όν (*adj.*), deniz taşımacılığı yapan.

φορτίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ), yük taşımak.

φορτικός, ή, όν (*adj.*), yorucu, zahmetli, taşıması zor; katlanması, dayanması güç.

φορτικότης, ητος, ἡ (*f.*), kabalık, nezaketsizlik, saygısızlık, terbiyesizlik; küstahlık.

φορτικῶς (*adv.*), kabaca, saygısızca, terbiyesizce, küstahça; bayağı bir şekilde.

φορτίον, ου, τό (*n.*), yük, özellikle denizden taşınan mal, bir geminin yükü.

φορτίς, ίδος, ἡ (*f.*), yük gemisi.

φόρτος, ου, ὁ (*m.*), yük, gemi yükü; kabalık, nezaketsizlik.

φορτοφορέω-ῶ, yük taşımak.

φορύνω (yalnızca *pass. imp.* ἐφορυνόμην), karıştırmak, bir karışım yapmak.

φράγμα, ατος, τό (*n.*), çit, tarla veya bahçe duvarı; sığınak, barınak.

φραγμός, οῦ, ὁ (*m.*), kapama, tıkama; çit, tarla veya bahçe duvarı.

φραδής, ής, ές (*adj.*), ihtiyatlı, tedbirli; sağduyulu; bilge.

φράζω (*fut.* -άσω, *aor.* ἔφρασα, *pf.* πέφρακα), belirtmek, söylemek, dile getirmek, anlatmak, açıklamak, izah etmek; emretmek, emir vermek, buyurmak, talimat vermek; öğüt vermek, nasihat etmek; düşünmek, düşüncesi olmak, öğrenmek; fark etmek, farkına varmak, anlamak; incelemek, tetkik etmek; dikkat etmek, gözlemek.

φράσις, εως, ἡ (*f.*), ifade tarzı, konuşma, dil; üslûp, stil.

φράσσω, *Att.* φράττω (*fut.* φράξω, *aor.* ἔφραξα, *pf.* -, *pl. pf.* ἐπεφράκειν; *pass. fut.* φραγήσομαι, *aor.* ἐφράχθην, *II. aor.* ἐφράγην, *pf.* πέφραγμαι), sıkıştırmak, kapamak, engellemek, mâni olmak; korumak; güçlendirmek, kuvvetlendirmek, sağlamlaştırmak, tahkim etmek.

φραστήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), gösteren, açıklayan, anlatan, izah eden kimse.

φραστικός, ή, όν (*adj.*), sözle ilgili, söze ait, sözel.

φράτηρ, ερος, ὁ (*m.*), *phratria*'nın üyesi.

φρατρία, ας, ἡ (*f.*), *phratria*, ailelerin oluşturduğu birlik, *phyle*'nin bir bölümü. Solon'dan itibaren bir *phyle*'de üç *phratria*, bir *phratria*'da ise otuz aile vardı.

φρατρίαρχος, ου, ὁ (*m.*), bir *phratria*'nın başkanı, şefi.

φράτωρ, ορος, ὁ (*m.*), *phrator*, yani *phratria*'nın üyesi.

φρέαρ, ατος, τό (*n.*), kuyu; su deposu, sarnıç.

φρενήρης, ης, ες (*adj.*), sağduyulu, akla yatkın, akla uygun, makûl; ihtiyatlı, tedbirli.

φρενιτιάω-ῶ, çıldırmak, delirmek, kendinden geçmek, aklını yitirmek.

φρενῖτις, ίτιδος, ἡ (*f.*), kendinden geçme, aklını yitirme, çılgınlık, delilik.

φρενοβλαβής, ής, ές (*adj.*), çılgın, deli, aklını yitirmiş.

φρενόθεν (*adv.*), kendiliğinden, isteyerek, bilerek, bilinçli olarak, kasten.

φρενόω-ῶ (*fut.* -ώσω; *pass. pf.* πεφρένωμαι), bilge kılmak; aklına yeniden kavuşturmak, aklını geri getirmek; kibirlendirmek || *pass.* (*dat.* ile) - ile kibirlenmek, büyüklenmek.

φρήν, φρενός, ἡ (*f.*), yürek, kalp; ruh; akıl, zihin.

φρίκη, ης, ἡ (*f.*), titreme, titreşme; denizin veya suyun titreşmesi; koru veya soğuktan titreme; tanrısal korku.

φρικτός, ή, όν (*adj.*), titreten, korkutucu, korkunç, korku veren, ürkütücü.

φρικώδης, ης, ες (*adj.*) → φρικτός.

φριμάσσομαι, sıçramak, zıplamak.

φρίξ, φρικός, ἡ (*f.*), ürperme, titreme; (deniz için) dalgalanma, çırpıntı, titreme.

φρίσσω, *Att.* φρίττω (*fut.* φρίξω, *aor.* ἔφριξα, *pf.* πέφρικα), ürpermek, tüyleri diken diken olmak, titremek.

φροιμιάζομαι (*aor.* ἐφροιμιασάμην), girmek; başlamak.

φροίμιον, ου, τό (*n.*), giriş, başlangıç.

φρονέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐφρόνησα, *pf.* πεφρόνηκα), düşünmek; sağduyulu olmak, ihtiyatlı olmak, tedbirli olmak; aklında - olmak.

φρόνημα, ατος, τό (*n.*), düşünce, fikir; duygu, his; cesaret, soyluluk; gurur; kendini beğenmişlik, kibir; kalp.

φρόνησις, εως, ἡ (*f.*), düşünme; duygu, his; amaç, niyet; sağduyu, akl-selim; bilgelik, tedbirlilik.

φρόνιμος, ος veya η, ον (*adj.*), sağduyulu, aklı selim sahibi; usa yatkın, akla uygun, mantıklı, makûl || (*subst.*) τό φρόνιμον, zekâ, bellek.

φρονίμως (*adv.*), sağduyuyla, aklı selimle; ihtiyatlı bir şekilde, tedbirli bir şekilde.

φρόνις, εως, ἡ (*f.*), zekâ, bellek; anlayış, kavrayış; sağduyu, bilgelik; deneyim, tecrübe.

φρονούντως (*adv.*), usa yatkın bir şekilde, ihtiyatlı bir şekilde.

φροντίζω (*imp.* ἐφρόντιζον, *fut.* φροντιῶ, *aor.* ἐφρόντισα, *pf.* πεφρόντικα, *pl. pf.* ἐπεφροντίκειν), düşünmek, merak etmek, - ile ilgilenmek, kaygılanmak, kaygı duymak, tasalanmak, endişelenmek, endişe etmek, endişeye kapılmak.

φροντίς, ίδος, ἡ (*f.*), kaygı, tasa, merak, endişe.

φροντιστήριον, ου, τό (*n.*), çalışma odası.

φροντιστής, οῦ, ὁ (*m.*), düşünür.

φροντιστικός, ή, όν (*adj.*), düşünmeyi seven, düşünen.

φροντιστικῶς (*adv.*), özenle, dikkatle, itinayla, titizlikle; kaygıyla, kaygılı bir şekilde, endişeyle.

φρουρά, ᾶς, ἡ (*f.*), koruma, saklama; gözetleme, belli etmeden izleme.

φρουρέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐφρούρησα), korumak, kollamak, beklemek, gözetmek; denetlemek, bakmak, nezaret etmek.

φρούρημα, ατος, τό (*n.*), korunan şey; koruma, kollama, gözetleme; denetleme, gözetim, nezaret.

φρούριον, ου, τό (*n.*), koruma görevi, muhafızlık.

φρουρίς, ίδος, ἡ (*f.*), kol gemisi, refakat gemisi.

φρουρός, οῦ, ὁ (*m.*), bekçi, nöbetçi, muhafız, gardiyan; (*plur.*) garnizon.

φρύαγμα, ατος, τό (*n.*), kişneme; (*mec.*) kibir, kendini beğenme, kendini üstün görme, küçümseme.

φρυαγματίας, ου, ὁ (*adj.*), gururlu, mağrur; kibirli, kendini beğenmiş, kendini üstün gören, kasıntı.

φρυάσσω, *med.* φρυάσσομαι, kişnemek; (horoz için) ötmek.

φρύγανον, ου, τό (*n.*), çalı çırpı.

Φρυγία, ας, ἡ (*f.*), Phrygia bölgesi.

Φρύγιος, α veya ος, ον (*adj.*), Phrygia+, Phrygia'ya ait, Phrygia ile ilgili; Phrygialı.

φρύγω (*fut.* φρύξω, *aor.* ἔφρυξα; *pass. aor.* ἐφρύχθην, *II. aor.* ἐφρύγην, *pf.* πέφρυγμαι), ateşte pişirmek, közlemek, kızartmak, yakmak.

φρυκτός, ή, όν (*adj.*), kızarmış, ateşte pişmiş, közlenmiş.

φρυκτωρέω-ῶ, gece ateşiyle işaret vermek.

φρυκτωρία, ας, ἡ (*f.*), gece ateşiyle verilen işaret.

Φρύξ, υγός, ὁ (*adj.*), Phrygia+, Phrygia'ya ait, Phrygia ile ilgili; οἱ Φρύγες, Phrygialılar.

φύγαδε (*adv.*), kaçak olarak.

φυγαδευτήριον, ου, τό (*n.*), sığınma yeri, sığınak.

φυγαδεύω (*aor.* ἐφυγάδευσα, *pf.* πεφυγάδευμαι), sürmek, sürgün etmek, sürgüne göndermek, kovmak.

φυγαδικός, ή, όν (*adj.*), sürgünle veya sürgünlerle ilgili.

φυγάς, άδος, ὁ, ἡ (*m./f.*), kaçak; firari; sürgün, sürgün edilmiş, sürülmüş.

φυγή, ῆς, ἡ (*f.*), kaçış; sürgün.

φυγομαχέω-ῶ, savaşı reddetmek, savaştan kaçmak; geri çekilmek.

φυγοπτόλεμος, ος, ον (*adj.*), savaştan kaçan, savaş kaçağı.

φύζα, ης, ἡ (*f.*), kaçış, kaçma, firar.

φυζακινός, ή, όν (*adj.*), kaçak, savaş kaçağı; korkak, ödlek.

φυκίον, ου, τό (*n.*), suyosunu; (yüze sürülen) düzgün.

φῦκος, εος-ους, τό (*n.*), suyosunu; (yüze sürülen) kırmızı düzgün, kırmızı boya.

φυκόω-ῶ, (yüze) kırmızı boya sürmek.

φυλακή, ῆς, ἡ (*f.*), nöbet, nöbetçilik, nöbet yeri, garnizon, hapishane; koruma.

φυλακικός, ή, όν (*gen.* ile) -i korumayla ilgili.

φυλακτήριον, ου, τό (*n.*), karakol.

φυλάκτης, ου, ὁ (*m.*), bekçi, nöbetçi, muhafız, gardiyan.

φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ (*m./f.*), bekçi, nöbetçi, muhafız.

φυλαρχέω-ῶ, bir süvari birliğinin komutanı, kumandanı olmak.

φύλαρχος, ου, ὁ (*m.*), *phylarkhos*, yani Atina'da bir *phyle*'nin başkanı; on kişilik süvari birliğinin başkanı.

φυλάσσω, *Att.* -άττω (*fut.* -άξω, *aor.* ἐφύλαξα, *pf.* πεφύλαχα ve πεφύλακα; *pass. fut.* φυλαχθήσομαι, *aor.* ἐφυλάχθην, *pf.* πεφύλαγμαι),

nöbet tutmak, başında beklemek, beklemek, korumak, nezaret etmek, gözlemek, dikkat etmek; korumak, kollamak; yedek olarak saklamak.

φυλέτης, ου, ὁ (*m.*), *phyle*'nin üyesi.

φυλετικός, ή, όν (*adj.*), bir *phyle* ile veya *phyle* mensubuyla ilgili.

φυλή, ῆς, ἡ (*f.*), *phyle*, kabile, boy, aynı soydan gelen aileler topluluğu.

φυλλάς, άδος, ἡ (*f.*), yapraklı dal, yapraklarla kaplı dal; koru; kutsal koru.

φυλλεῖον, ου, τό (*n.*), yenilebilir bitkilerin yaprakları, sebze yaprağı.

φυλλοβολέω-ῶ, yaprağını düşürmek, döktürmek.

φύλλον, ου, τό (*n.*), yaprak, ağaç yaprağı, bitki yaprağı; (*plur.*) tıbbi bitkiler.

φυλλορροέω-ῶ, yaprağını düşürmek, döktürmek.

φυλλοχοέω-ῶ, yaprağını düşürmek, döktürmek.

φυλλοχόος, ος, ον (*adj.*), yaprak döktüren, yaprak düşüren.

φυλοκρινέω-ῶ, sınıflandırmak, sıralamak, bölümlere ayırmak, bölmek.

φῦλον, ου, τό (*n.*), soy, ırk; ulus, millet; tür, cins, çeşit; *phyle*, *tribus* (→ φυλή).

φύλοπις, ιδος, ἡ (*f.*), savaş çığlığı, savaş narası; savaş; kavga, tartışma; karışıklık.

φῦμα veya φύμα, ατος, τό (*n.*), şiş; ur, çıban.

φύξηλις, ιδος, ὁ, ἡ (*m./f.*), kaçak; korkak, ödlek.

φύξιμος, ος, ον (*adj.*), sığınılabilir || (*subst.*) τό φύξιμον, sığınma yeri, sığınak.

φύξιος, ος, ον (*adj.*), kaçışla ilgili, kaçışa ait.

φύξις, εως, ἡ (*f.*), kaçış, kaçma, firar.

φυράω-ῶ (*fut.* φυράσω, *aor.* ἐφύρασα; *pass. aor.* ἐφυράθην, *pf.* πεφύραμαι), bir sıvıyla veya suyla karıştırmak, sulandırmak, ıslatmak; yoğurmak.

φύρδην (*adv.*), karmakarışık bir biçimde, bulanık olarak, belli belirsiz, anlaşılmayacak biçimde.

φυρμός, οῦ, ὁ (*m.*), karıştırma, birbirine katma; karmakarışık duruma getirme, bozma.

φύρω (*aor.* ἔφυρσα, daha sonra ἔφυρα; *pass. aor.* ἐφύρθην, *II. aor.* ἐφύρην, *pf.* πέφυρμαι), ıslatmak, suya batırmak; sulandırmak; sıvamak, bulamak; karıştırmak; yoğurmak.

φῦσα, ης, ἡ (*f.*), soluk, nefes.

φυσάω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐφύσησα; *pass. aor.* ἐφυσήθην, *pf.* πεφύσημαι), üflemek, esmek, şişirmek; (*mec.*) gururunu kabartmak || *pass.* bir başarıyla, övünmek.

φύσημα, ατος, τό (*n.*), uğultu; rüzgârın veya denizin uğuldaması.

φυσητήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), bir çeşit flüt.

φυσιάω-ῶ (yalnızca *praes.*), güçlükle nefes almak, gürültülü bir şekilde nefes almak.

φυσίζοος, ος, ον (*adj.*), yaşam veren, besleyici, büyütücü; verimli.

φυσικός, ή, όν (*adj.*), doğa+, tabiat+; doğayla, tabiatla ilgili, doğa incelemesiyle ilgili; doğal, tabii; doğaya uygun.

φυσικῶς (*adv.*), doğal bir tarzda, doğaya uygun olarak, tabii olarak.

φυσιολογέω-ῶ, doğa olayları üzerine araştırma yapmak veya konuşmak; doğanın ilkelerini açıklamak.

φυσιολογία, ας, ἡ (*f.*), doğa olayları üzerine araştırma, konuşma.

φυσιολόγος, ου, ὁ (*m.*), doğa filozofu, yani doğa olaylarıyla ilgilenen.

φύσις, εως, ἡ (*f.*), doğa, tabiat; karakter, yaradılış, mizaç, huy.

φύστις, εως, ἡ (*f.*), soy, ırk.

φυταλιά, ᾶς, ἡ (*f.*), ağaç fidanı, fidanlık; bağ, bahçe.

φυτάλιμος, ου, ὁ (*adj.*) dölleyen, doğuran.

φυτάλμιος, ος veya α, ον (*adj.*), doğuran, büyüten, besleyen.

φυτάς, άδος, ἡ (*f.*), zeytin ağacının sürgünü, filizi.

φυτεία, ας, ἡ (*f.*), (bitki, ağaç) dikme, ekme; bitkinin büyümesi.

φύτευμα, ατος, τό (*n.*), dikilen şey; bitki, nebat; ağaç.

φυτευτήριον, ου, τό (*n.*), bir bitkinin sürgünü, filizi.

φυτεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ἐφύτευσα, *pf.* πεφύτευκα), ağaç veya bitki dikmek, ekmek, dikmek, yetiştirmek; yaratmak, doğurmak, üretmek.

φυτηκομία, ας, ἡ (*f.*), bitki yetiştirme.

φυτόν, οῦ, τό (*n.*), bitki, nebat; ürün, meyve; filiz, sürgün; çocuk, torun, döl.

φυτοσπόρος, ου, ὁ (*m.*), dölleyen kimse; baba.

φυτουργέω-ῶ, bitki kültürüyle uğraşmak, bitki yetiştirmek.

φυτουργός, ός, όν (*adj.*), bitki yetiştiren, bahçıvan; dölleyen, dünyaya getiren, yaratan; baba.

φύω (*imp.* ἔφυον, *fut.* φύσω, *aor.* ἔφυσα, *II. aor.* ἔφυν, *pf.* πέφυκα, *pl. pf.* ἐπεφύκειν; *pass. fut.* φυήσομαι, *II. aor.* ἐφύην), yaratmak, meydana getirmek, ürün vermek, üretmek, doğurmak || *med.* meydana gelmek, doğmak, büyümek, bitmek.

φωλεία, ας, ἡ (*f.*), bir mağarada oturma.

φωλεός, οῦ, ὁ (*m.*), yabanıl hayvanların oturduğu mağara, in, kovuk.

φωλεύω, bir kovuğa, mağaraya gizlenmek; sinmek, gizlenmek, saklanmak.

φωνασκέω-ῶ, ses egzersizi yapmak; bir şarkıyı çalışmak.

φωνασκία, ας, ἡ (*f.*), bir şarkı veya yüksek sesle okuma egzersizi yapma.

φωνασκός, οῦ, ὁ, şarkı hocası; belâgat, hitabet hocası.

φωνέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐφώνησα, *pf.* πεφώνηκα; *pass. aor.* ἐφωνήθην, *pf.* πεφώνημαι), yüksek sesle konuşmak, sesini yükseltmek, bağırmak; (müzik aleti için) çınlamak.

φωνή, ῆς, ἡ (*f.*), ses, konuşma yeteneği; çığlık, feryat; hayvan sesi; dil, lisan; lehçe, diyalekt; söz, kelime, ifade.

φωνήεις, ήεσσα, ῆεν (*adj.*), konuşan; çınlayan, yankılanan.

φώνημα, ατος, τό (*n.*), ses; söz, kelime; konuşma.

φωνητικός, ή, όν (*adj.*), sesle ilgili, sözle ilgili, sözel.

φώρ, φωρός, ὁ (*m.* ve *adj.*), hırsız, soyguncu.

φώρασις, εως, ἡ (*f.*), bir hırsızın veya çalınmış eşyanın bulunması.

φωράω-ῶ, çalınmış bir şeyi bulmak için araştırma yapmak; bir hırsızı suçüstü yakalamak.

φῶς, ωτός, τό (*n.*), ışık; her tür ışık: güneş ışığı, günışığı, yıldızların veya ayın ışığı, ateşin ışığı, meşale veya lambanın ışığı; (*mec.*) kamu yaşamı; (gerçeğin) ışığı; mutluluk, saadet; sevinç, neşe

φώς, φωτός, ὁ, ἡ (*m./f.*), ölümlü, fâni, insan, insanoğlu.

φωσφόρεια, ων, τά (*n.*), bazı tanrılar onuruna yapılan meşaleli şenlik.

φωσφόρος, ος, ον (*adj.*), ışık veren, ışık taşıyan.

φωταγωγός, ός, όν (*adj.*), ışık getiren || (*subst.*) ἡ φωταγωγός, pencere.

φωτεινός, ή, όν (*adj.*), ışıklı, aydınlık, parlak.

φωτίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ, *aor.* ἐφώτισα), ışık yağdırmak, ışık salmak, aydınlatmak.

φωτισμός, οῦ, ὁ (*m.*), aydınlatma; bir yıldızdan gelen ışık.

φωτοειδής, ής, ές (*adj.*), ışığa benzer, ışık gibi.

Χ, χ

Χ, χ (χῖ), *khi*, Eski Yunan alfabesinin yirmi ikinci harfi; χ′= 600; ,χ= 600.000.

χάζω (yalnızca *ep. II. aor.* κέκαδον ve *ep. fut.* κεκαδήσω), uzaklaştırmak, ayırmak; yoksun bırakmak, mahrum bırakmak || *med.* uzaklaşmak; çekilmek.

χαίνω (yalnızca *II. aor.* ἔχανον, *II. pf.* κέχηνα), açılmak, ağzını açmak; konuşmak.

χαῖρε, selam.

χαίρω (*imp.* ἔχαιρον, *fut.* χαιρήσω, *aor.* ἐχαίρησα, *pf.* κεχάρηκα; *pass. II. aor.* ἐχάρην, *pf.* κεχάρημαι ve κέχαρμαι), -den hoşlanmak, zevk almak.

χαίτη, ης, ἡ (*f.*), uzun saç; yele.

χάλαζα, ης, ἡ (*f.*), dolu.

χαλαζάω-ῶ, dolu yağmak.

χαλαζοβόλος, ος, ον (*adj.*), dolu yağdıran.

χαλαργός, ός, όν (*adj.*), hızlı toynaklı.

χαλαρός, ά, όν (*adj.*), sıkı olmayan, gevşek; yumuşak, sert olmayan, esnek; kadınsı.

χάλασμα, ατος, τό (*n.*), gevşeme, ayrılma; savaşta bir birliğin saflarının bozulması.

χαλάω-ῶ (*imp.* ἐχάλων, *fut.* χαλάσω, *aor.* ἐχάλασα, *pf.* κεχάλακα; *pass. aor.* ἐχαλάσθην, *pf.* κεχάλασμαι, *pl. pf.* ἐκεχαλάσμην), gevşetmek, çözmek, serbest bırakmak.

χαλεπαίνω (*imp.* ἐχαλέπαινον, *fut.* χαλεπανῶ, *aor.* ἐχαλέπηνα; *pass.* yalnızca *praes.* ve *aor.* ἐχαλεπάνθην), zor olmak, zor görünmek; birine kızmak, öfkelenmek, öfkeye kapılmak, sinirlenmek, hiddetlenmek.

χαλεπός, ή, όν (*adj.*), zor, güç, zahmetli, sıkıntı veren; aksi, huysuz, hırçın; kötü niyetli; acımasız, zalim; dayanması, katlanması, tahammül etmesi güç; dayanılmaz, katlanılmaz, tahammül edilmez || *comp.* χαλεπώτερος, *sup.* χαλεπώτατος.

χαλεπότης, ητος, ἡ (*f.*), zorluk, güçlük, zahmet, sıkıntı, rahatsızlık; kötü yüreklilik, kötü niyetlilik; kasıt, kötü niyet; düşmanlık.

χαλέπτω (*pass. aor.* ἐχαλέφθην), üzmek, üzüntü vermek, üzüntüden kıvrandırmak, acı vermek, acı çektirmek; sıkıntı vermek; eziyet etmek, işkence etmek; kötülük yapmak, kötü davranmak; zarar vermek.

χαλεπῶς (*adv.*), güçlükle, zar zor,

zorla, güç belâ || *comp.* χαλεπώτερον.

χαλιναγωγέω-ῶ, alıkoymak; engellemek, mâni olmak, frenlemek; gem vurmak, dizginlemek.

χαλινός, οῦ, ὁ (*m.*), gem, dizgin.

χαλινόω-ῶ, gem vurmak, dizginlemek; frenlemek.

χαλινωτήρια, ων, τά (*n. plur.*), demir, çapa, palamar.

χάλιξ, ικος, ὁ, ἡ (*m./f.*), küçük taş, çakıl.

χαλιφρονέω-ῶ, düşüncesiz olmak; ciddiyetten, ciddilikten uzak olmak.

χαλιφροσύνη, ης, ἡ (*f.*), düşüncesizlik; ciddiyetsizlik.

χαλίφρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), düşüncesiz, düşünmeden davranan; ciddiyetten uzak, ciddiyetsiz; tedbirsiz, ihtiyatsız.

χάλκασπις, ιδος, ὁ, ἡ (*adj.*), tunç kalkanlı.

χαλκεῖον, ου, τό (*n.*), bakır veya tunç atölyesi; bakırdan, tunçtan veya daha genel anlamda metalden yapılmış nesne (vazo, kazan vs).

χάλκειος, α, ον (*adj.*) → χάλκεος.

χάλκεος, α veya ος, ον, *Att.* χαλκοῦς, ῆ veya οῦς, οῦν (*adj.*), bakırdan veya tunçtan yapılmış; bakırdan, tunçtan; (ses için) gür, güçlü, kuvvetli, çınlayan, ortalığı çınlatan || (*subst.*) ὁ χαλκοῦς, bakır para.

χαλκεόφωνος, ος, ον (*adj.*), sesi tunç gibi ortalığı çınlatan, yankı uyandıran, gür sesli.

χάλκευμα, ατος, τό (*n.*), tunçtan yapılmış her tür nesne.

χαλκεύς, έως, ὁ (*m.*), bakır veya tuncu işleyen; τέκτων'un karşıtı, yani ağaç işleyen işçiye karşı metal işleyen işçi, metal işçisi; demir işleyen, demirci.

χαλκευτικός, ή, όν (*adj.*), demircilikle ilgili; demiri işlemekte usta, demircilikte usta.

χαλκεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ἐχάλκευσα, *pf.* κεχάλκευμαι), bakır, tunç veya demiri işlemek; herhangi bir metali eritmek, dökmek, dövmek; demircilik yapmak.

χαλκεών, ῶνος, ὁ (*m.*), bakır, tunç veya demir işlenen yer; demir atölyesi, demir işliği, demirhane, dökümevi.

χαλκήρης, ης, ες (*adj.*), bakırla, tunçla kaplanmış; bakırla, tunçla süslenmiş.

χαλκίοικος, ος, ον (*adj.*), tunçtan bir tapınakta oturan (Athena).

χαλκίον, ου, τό (*n.*), bakır veya tunç vazo, tunç kalkan; bakır para.

χαλκίς, ίδος, ἡ (*f.*), bir kuş adı: çobanaldatan, keçisağan, gece kuşu.

χαλκοβαρής, ής, ές (*adj.*), tunçla süslenmiş.

χαλκοβόας, ου, ὁ (*adj.*), sesi tunç gibi ortalığı çınlatan, gür sesli, sesi gür.

χαλκοειδής, ής, ές (*adj.*), bakır gibi, bakıra benzeyen; tunç gibi, tunca benzeyen.

χαλκοθώραξ, ακος, ὁ, ἡ (*adj.*), tunç kalkanlı.

χαλκόπους, ους, ουν, *gen.* ποδος, (*adj.*), tunç ayaklı, yani yorulmak bilmez (özellikle Erinys'ler için kullanılır); tunç toynaklı (at, boğa).

χαλκός, οῦ, ὁ (*m.*), bakır, tunç, bronz; bakır veya tunçtan yapılmış nesne: tunç silah, tunç kalkan; tunç vazo, tunç kazan; bakır para.

χαλκουργός, ός, όν (*adj.*), bakır veya tuncu işleyen || (*subst.*) ὁ χ. demir işleyen, demirci.

χαλκοῦς, οῦ, ὁ (*m.*) → χάλκεος.

χάλκωμα ve ατος, τό (*n.*), tunçtan veya bronzdan yapılmış her türlü kap, âlet; tunç vazo.

χαμάδις, χαμᾶζε (*adv.*), toprakta, toprağın üzerinde; toprağa doğru.

χαμᾶθεν (*adv.*), yerden, topraktan.

χαμαί (*adv.*), yerde, toprakta, toprağın üzerinde.

χαμαιευνάς, άδος, ἡ ve χαμαιεύνης, ου, ὁ (*adj.*), yerde, toprakta yatan; yerde, toprakta uyuyan.

χαμαίζηλος, ος, ον (*adj.*), toprağı seven; (bitkiler için) toprağa yakın, alçak, bodur, cüce; (insanlar için) çok küçük, cüce; (*mec.*) düşük, bayağı, sıradan; kaba.

χαμαικοίτης, ου, ὁ (*adj.*), yerde, toprakta yatan; yerde, toprakta uyuyan.

χαμαιλέων, οντος, ὁ (*m.*), bukalemun.

χαμαίμηλον, ου, τό (*n.*), papatya.

χαμαιπετής, ής, ές (*adj.*), toprağa düşen; toprağa yatan, toprakta yatan; yere yakın, alçak, çok küçük, cüce; (*mec.*) bayağı, adi, herkesin kullandığı.

χάμψαι, ῶν, οἱ (*m. plur.*), timsah, krokodil.

χανδάνω (*fut.* χείσομαι, *II. aor.* ἔχαδον, *praes.* anlamında *pf.* κέχανδα), içine almak, içermek, kapsamak.

χανδόν (*adv.*), ağzını açarak, ağzı açık halde; açgözlü bir biçimde.

χάος, χάεος-χάους, τό (*n.*), uçurum, kaos, büyük boşluk; sonsuzluk; akıcı sıvı, özellikle su.

χαρά, ᾶς, ἡ (*f.*), zevk, sevinç, neşe.

χάραγμα, ατος, τό (*n.*), bir ısırığın izi, ısırık; (*mec.*) işaret, belirti, iz.

χαράδρα, ας, ἡ (*f.*), selin açtığı oyuk yer; boğaz, geçit.

χαραδριός, οῦ, ὁ (*m.*), yağmur kuşu.

χαρακόω-ῶ, kazıklarla çevirmek; sıra bitkiler veya ağaçlarla çevirmek.

χαρακτήρ, ῆρος, ὁ (*m.*), damga, ayırıcı özellik; karakter, özellik, nitelik, vasıf.

χαράκωμα, ατος, τό (*n.*), kazıklarla yapılmış çit, duvar.

χαράκωσις, εως, ἡ (*f.*), kazıklarla bir duvar inşa etme, savunma yolu yapma.

χάραξ, ακος, ἡ, ὁ, (*f.* ve ender olarak *m.*), asma sırığı; kazık, kazıklarla yapılmış duvar.

χαράσσω, *Yeni Att.* χαράττω (*fut.* χαράξω, *aor.* ἐχάραξα; *pass. aor.* ἐχαράχθην, *pf.* κεχάραγμαι), bilemek, keskinleştirmek; kışkırtmak; yırtmak, derisini yüzmek, derisini sıyırmak.

χαρίεις, εσσα, εν (*adj.*), sevimli, cana yakın, sempatik; zarif, hoşa giden, beğenilen, hoş; zevkli.

χαριεντίζομαι, iyi yürekli, iyiliksever olmak; sevimli olmak; nazik, kibar olmak; şaka yapmak, şakacı olmak.

χαριεντισμός, οῦ, ὁ (*m.*), şaka, latife; espri, nükte; alay.

χαριεντότης, ητος, ἡ (*f.*), iyi niyet; espri, nükte.

χαριέντως (*adv.*), incelikle, nazik bir biçimde, nezaketle; iyi yüreklilikle.

χαρίζομαι (*imp.* ἐχαριζόμην, *Att. fut.* χαριοῦμαι daha sonra χαρίσομαι ve χαρισθήσομαι, *aor.* ἐχαρισάμην daha sonra ἐχαρίσθην, *pf.* κεχάρισμαι), birine hoş görünmek, birinin hoşuna gitmek; memnun etmek; hoşa gitmeye çalışmak; doyurmak, tatmin etmek; iyilik etmek, iyilikte bulunmak, lütufta bulunmak, ihsan etmek; affetmek, bağışlamak || *pass.* hoş olmak; birine hoş görünmek, birinin hoşuna gitmek; kabul edilebilir olmak; iyilik görmek.

χαριοῦμαι: χαρίζομαι *fut.*

χάρις, ιτος, ἡ (*f.*), iyilik, lütuf, minnet, iyi yüreklilik, iyi kalplilik; güzellik, alımlılık, cazibe; zevk, beğeni; iyilik, yardım, ihsan; iyilik bilme, gönül borcu, şükran, minnet, minnettarlık; karşılık, ödül.

χάρισμα, ατος, τό (*n.*), incelik, zarafet, zariflik; beğenilme, sevilme; etkileyicilik, karizma.

χαριστικός, ή, όν (*adj.*), iyiliksever, yardımsever; hoşgörülü, hoşgörü sahibi, anlayışlı, müsamahalı, toleranslı.

Χάριτες, ων, αἱ (*f. plur.*), Kharitler.

χαριτία, ας, ἡ (*f.*), iyi yüreklilik, iyi niyet; sevimlilik, cana yakın olma; neşelilik.

χαριτογλωσσέω-ῶ, sözlü şaka yapmak, espri yapmak.

χάρμα, ατος, τό (*n.*), zevk, keyif, haz; sevinç, neşe.

χάρμη, ης, ἡ (*f.*), dövüş, kavga; savaş.

χαρμονή, ῆς, ἡ (*f.*), zevk, keyif, haz; neşe, sevinç.

χαρμόσυνος, η, ον ve χαροποιός, ός, όν (*adj.*), sevindiren, neşe veren, neşelendiren; hoş, hoşa giden, beğenilen, zevk veren, keyif veren, keyiflendiren.

χαροποιός, ός, όν (*adj.*), hoş, hoşa giden; sevindiren.

χαροπός, ή, όν (*adj.*), parlak bakışlı, parlak gözlü; açık mavi gözlü.

χαροπότης, ητος, ἡ (*f.*), açık mavi.

χάρτης, ου, ὁ (*m.*), papirüs yaprağı; kağıt.

χαρτός, ή, όν (*adj.*), hoş, tatlı.

χασκάζω (yalnızca *praes.*), ağzı bir karış açık bakmak, şaşkınlıktan hayrete düşmek.

χάσκω (yalnızca *praes.* ve *imp.*), biraz aralanmak, hafifçe açılmak; şaşkınlıktan ağzı açık kalmak.

χάσμα, ατος, τό (*n.*), şaşırma, ağzı açık kalma; uçurum, yar.

χασμάομαι-ῶμαι, şaşkınlıktan ağzı açık kalmak, şaşkına dönmek; sersemlemek.

χάσμη, ης, ἡ (*f.*), esneme; şaşırma, ağzı açık kalma.

χατέω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.*) ve χατίζω (yalnızca *praes.*), şiddetle arzu etmek, çok istemek; -e gereksinim duymak, ihtiyaç duymak, ihtiyacı olmak.

χαυλιόδων, -όδοντος, ὁ, ἡ (*adj.*), dişleri dışarı doğru çıkık, dişlek.

χαῦνος, η, ον (*adj.*), yumuşak, gevşek, pörsümüş; boş, değersiz, önemsiz; ciddilikten uzak, ciddiyetsiz.

χαυνοτής, ητος, ἡ (*f.*), boş, anlamsız gurur; kibir, kendini beğenmişlik.

χαυνόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐχαυνώθην, *pf.* κεχαύνωμαι), zayıf hale getirmek, güçsüzleştirmek; tembelleştirmek; korkak hale getirmek || *pass.* tembel olmak, üşengeç olmak, uyuşuk olmak; korkak olmak, cesaretsiz olmak; anlamsız bir gururla şişinmek, kibirlenmek, kendini üstün görmek.

χαύνωμα, ατος, τό (*n.*), yumuşak, gevşek toprak.

χεῖλος, εος-ους, τό (*n.*), (insan veya hayvan için) dudak; bir ırmağın kıyısı.

χεῖμα, ατος, τό (*n.*), kötü hava, fırtına, kasırga; soğuk; kış mevsimi.

χειμάζω (*fut.* -άσω; *pass. aor.* ἐχειμάσθην, *pf.* κεχείμασμαι), sallamak, sarsmak, çalkalamak, altını üstüne getirmek, altüst etmek; fırtınalı olmak; kışlamak, kışı geçirmek.

χειμαίνω (*aor.* ἐχείμηνα), harekete geçirmek, sallamak, sarsmak, çalkalamak; allak bullak etmek, sarsmak; fırtınalı olmak; kışı geçirmek.

χειμάρροος-ους, οος-ους, οον-ουν (*adj.*), kış yağmurlarıyla oluşan || (*subst.*) ὁ χ. sağanak; sel.

χειμασία, ας, *Ion.* -ίη, ης, ἡ (*f.*), kışlama, kışı geçirme.

χειμερίζω, kışlamak, kışı geçirmek.

χειμερινός, ή, όν (*adj.*), kışın olan, kışın yapılan; fırtınalı.

χειμέριος, α, *Att.* ος, ον (*adj.*), kötü havayla, fırtınayla ilgili; fırtınalı; kışın olan, kışın yapılan.

χειμοθνής, ῆτος, ὁ, ἡ (*adj.*), soğuktan ölmüş.

χειμών, ῶνος, ὁ (*m.*), kötü hava, fırtına; kış; kuzey; savaş gürültüsü; siyasal karışıklık, çalkantı; yaşlılık, ihtiyarlık; hastalık; zihinsel ve ahlaki bozukluk; çılgınlık; tehlike.

χείρ, χειρός, ἡ (*f.*), el; yumruk; kol.

χειραγωγέω-ῶ, eliyle yol göstermek.

χειραγωγός, ός, όν (*adj.*), eliyle yol gösteren; rehber, kılavuz, önder.

χειραπτάζω (yalnızca *praes.*), eliyle dokunmak, ellemek.

χειραψία, ας, ἡ (*f.*), kollarını birbirine geçirme, dolama.

χειρίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ; *pass. fut.* χειρισθήσομαι), ele almak, yönetmek, çekip çevirmek.

χείριος, α, ον (*adj.*), birinin elleri arasında olan, birinin avucunun içinde olan, birine bağlı olan; birinin uyruğunda olan.

χειρίς, ῖδος, ἡ (*f.*), eldiven; tragedya oyuncularının kullandıkları giysinin uzun manşeti, yen, kolluk.

χείριστος, η, ον (*adj.*), χείρων *sup.* en kötü, en fena, çok kötü.

χειρόγραφος, ος, ον (*adj.*), elle yazılmış.

χειροδάϊκτος, ος, ον (*adj.*), elle yırtılmış, elle parçalanmış, elle koparılmış.

χειρόδεικτος, ος, ον (*adj.*), elle göste-

rilebilen; görülebilir, görünür, görülür, apaçık, belli, aşikâr.

χειροήθης, ης, ες (*adj.*), (hayvanlar için) uysal, insanlara alışmış, evcilleşmiş; (insanlar için) uysal, söz dinler, (nesneler için) alışılmış, rahat.

χειρόκμητος, ος, ον (*adj.*), insan eliyle yapılmış, sanatlı bir biçimde yapılmış.

χειροκρασία ve χειροκρατία, ας, ἡ (*f.*), el koyarak egemen olma; güç kullanarak söz geçirme, tiranlık.

χειρόμακτρον, ου, τό (*n.*), peçete.

χειρομάχα, ας, ἡ (*adj.*) yumruk darbesiyle olan; elleriyle savaşan.

χειρομάχος, ος, ον (*adj.*), elleriyle savaşan.

χειρονομέω-ῶ (dans ederken) ellerini, kollarını ahenkle oynatmak.

χειρονομία, ας, ἡ (*f.*), ahenkli hareket, pandomim; bir çeşit savaş dansı.

χειροπληθής, ής, ές (*adj.*), eli dolduracak kadar büyük.

χειροποιέομαι-οῦμαι, kendi elleriyle yapmak.

χειροποίητος, ος, ον (*adj.*), insan eliyle yapılmış.

χειροτέχνημα, ατος, τό (*n.*), insan elinden çıkmış eser, sanat eseri.

χειροτέχνης, ης, ες (*adj.*), bir sanatı icra eden kimse, sanatçı, sanatkâr.

χειροτεχνία, ας, ἡ (*f.*), el sanatı, el işi.

χειροτεχνικός, ή, όν (*adj.*), el sanatlarıyla ilgili; bir el sanatında usta || *sup.* -ώτατος || (*subst.*) ἡ χειροτεχνική, el sanatları endüstrisi.

χειροτονέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐχειροτόνησα, *pf.* κεχειροτόνηκα), oy vermek için elini kaldırmak.

χειροτονητός, ή, όν (*adj.*), el kaldırarak oylanmış, seçilmiş veya kararlaştırılmış.

χειροτονία, ας, ἡ (*f.*), el kaldırarak yapılan oylama; oy.

χειροτόνος, ος, ον (*adj.*), el kaldırarak yapılan.

χειρουργέω-ῶ, elle işlemek; bir sanat icra etmek; ameliyat yapmak; hazırlamak, imal etmek; bir alet kullanmak; kötü davranmak; tamamlamak, bitirmek.

χειρουργία, ας, ἡ (*f.*), elle işleme; ameliyat.

χειρουργικός, ή, όν (*adj.*), bir sanat veya bir mesleğin uygulanmasıyla ilgili.

χειρουργός, ός, όν (*adj.*), kendini bir sanatı icra etmeye, bir mesleği yapmaya veren; zanaatkâr; cerrah.

χειρόω-ῶ, elle yoklamak, ellemek; itaat altına almak, ele geçirmek, zapt etmek || *med.* egemen olmak, iktidarı altına almak; tutsak almak; öldürmek, canını almak; (düşünceyi, kanıtı) çürütmek.

χείρωμα, ατος, τό (*n.*), kendi eliyle yapılan.

χείρων, ων, ον, *gen.* ονος (*adj.*), daha aşağı, daha zayıf, daha kötü.

χειρῶναξ, ακτος, ὁ (*m.*), elleriyle çalışan kimse, işçi, zanaatkâr.

χειρωναξία, ας, ἡ (*f.*), meslek, iş, uğraş.

χείσομαι: χανδάνω *fut.*

χελιδών, δόνος, ἡ (*f.*), kırlangıç.

χέλυς, υος, ἡ (*f.*), kaplumbağa kabuğu, bağa; *lyra*.

χελώνη, ης, ἡ (*f.*), kaplumbağa; sundurma.

χελώνιον, ου, τό (*n.*), kaplumbağa kabuğu, bağa.

χέραδος, εος, τό (*n.*), çakıllı kum.

χέρης (*adj.*) kötü, fena; aşağılık, iğrenç, hor görülecek, küçümsenecek; (*gen.* ile) -den daha zayıf, daha aşağı.

χερμάδιον, ου, τό (*n.*), küçük taş, çakıl.

χερμάς, άδος, ἡ (*f.*), küçük taş, çakıl.

χερνής, ῆτος, ὁ (*adj.*), yoksul, fakir; biçare, sefil.

χερνήτης, ου, ὁ (*m.*), el emeğiyle geçinen; yoksul, fakir; sefil, zavallı.

χερνίπτω, genellikle *med.* kullanılır: χερνίπτομαι (*fut.* -ίψομαι, *aor.* ἐχερνιψάμην), kurban töreninden önce ellerini kutsal suyla yıkamak, arındırmak.

χέρνιψ, ιβος, ἡ (*f.*), dinsel bir törenden önce ellerin yıkandığı su, el yıkama suyu.

χερρόνησος → χερσόνησος.

χέρρος, ος, ον (*adj.*) → χέρσος.

χερσαῖος, α, ον (*adj.*), anakara ile ilgili, kıta ile ilgili.

χερσεύω, sürülmemiş olarak kalmak; ekilmeden, işlenmeden kalmak; verimsiz olmak, bereketsiz olmak; ürün vermemek.

χέρσονδε (*adv.*), anakaraya doğru; anakarada, kıtada.

χερσονησοειδής, ής, ές (*adj.*), yarımadaya benzer, yarımada gibi.

χερσόνησος, *Yeni Att.* χερρόνησος, ου, ἡ (*f.*), yarımada; özellikle Gelibolu yarımadası.

χέρσος, *Yeni Att.* χέρρος, ος, ον (*adj.*), (toprak için) kuru; sert, katı; sağlam, dayanıklı; verimsiz, kıraç, bakımsız.

χερσόω-ῶ, işlemeden, sürmeden bırakmak; bakımsız bırakmak.

χεῦμα, ατος, τό (*n.*), bir ırmağın akışı; *libasyon* (toprağa içki dökme), *libasyon* vazosu.

χέω (*imp.* ἔχεον, *fut.* χέω, *aor.* ἔχεα; *pass. fut.* χυθήσομαι, *aor.* ἐχύθην, *pf.* κέχυμαι, *pl. pf.* ἐκεχύμην), bir sıvıyı akıtmak, dökmek, serpmek, yaymak.

χηλή, ῆς, ἡ (*f.*), kıskaç şeklinde nesne; (hayvanlar için) pençe.

χηλός, οῦ, ἡ (*f.*), giysileri veya değerli eşyaları koymak için sandık, çekmece.

χήν, χηνός, ὁ, ἡ (*m./f.*), kaz.

χηναλώπηξ, εκος, ὁ (*m.*), yabankazı.

χηραμός, οῦ, ὁ (*m.*), delik, oyuk; çukur, hendek; in, kovuk.

χηρεύω, boş olmak; dul olmak; bekâr olmak, yalnız olmak, yalnız yaşamak, tek başına yaşamak.

χῆρος, α, ον (*gen.* ile) -den yoksun, mahrum, -e muhtaç; -i eksik, -i noksan; (erkek ve kadın için) dul || (*subst.*) ἡ χήρα, dul kadın.

χηρόω-ῶ (*aor.* ἐχήρωσα; *pass. aor.* ἐχηρώθην), boş hale getirmek, boşaltmak; -den yoksun, mahrum bırakmak; dul olmak, dul kalmak.

χῆτος, τό (*n.*) (yalnızca *dat. sing.*), eksiklik, noksan; hata, kusur.

χθαμαλός, ή, όν (*adj.*), toprakta olan; toprağa, yere değen; alçak || (*subst.*) τά χθαμαλά, alçak bölgeler; (*mec.*) aşağı, değersiz, beş para etmez.

χθές (*adv.*), dün.

χθιζός, ή, όν (*adj.*), dün olan, dünkü, dünle ilgili, düne ait || (*adv.*) τό χθιζόν veya χθιζόν, dün.

χθόνιος, α veya ος, ον (*adj.*), yeraltı+, yeraltıyla ilgili, yeraltında bulunan, yeraltındaki.

χθονοτρεφής, ής, ές (*adj.*), topraktan beslenen; topraktan doğan.

χθών, χθονός, ἡ (*f.*), toprak, yer; yeryüzü parçası, arazi; ülke, memleket; yeryüzü.

χιλιαρχέω-ῶ (*imp.* ἐχιλιάρχουν, *aor.* ἐχιλιάρχησα), *khiliarkhos* olmak (→ χιλίαρχος).

χιλιαρχία, ας, ἡ (*f.*), *khiliarkhos*'luk (→ χιλίαρχος).

χιλίαρχος, ου, ὁ (*m.*), *khiliarkhos*, yani bin kişilik bir taburun komutanı, kumandanı.

χιλιάς, άδος, ἡ (*f.*), bin, bin rakamı.

χιλιέτης ve χιλιετής, ής, ές, *gen.* έος (*adj.*) bin yıllık.

χίλιοι, αι, α (*adj.*), bin; ἵππος χιλία, bin atlıdan oluşan birlik || (*subst.*) χιλίαι (*scil.* δραχμαί), bin *drakhme*.

χιλιόναυς, εως, ὁ, ἡ (*adj.*), bin gemiden oluşan donanma.

χιλιοστός, ή, όν (*adj.*), bininci.

χιλιοτάλαντος, ος, ον (*adj.*), bin *talanton* değerinde, bin *talanton* eden.

χιλός, οῦ, ὁ (*m.*), hayvanlara verilen ot.

χιλόω-ῶ, çayıra, otlağa götürmek.

χίμαιρα, ας, ἡ (*f.*), genç keçi, oğlak.

Χίμαιρα, ας, ἡ (*f.*), Khimaira, aslan başlı, keçi bedenli, yılan kuyruklu, ateş soluyan bir Lykia canavarı.

χίμαρος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), genç keçi, oğlak.

χιονίζω, karla kaplamak, karla örtmek.

χιονόβλητος, ος, ον (*adj.*), karla örtülü, karla kaplanmış, karla kaplı.

χιονοβόλος, ος, ον (*adj.*), kar getiren.

χιονώδης, ης, ες (*adj.*), karlı, karla örtülü, karla kaplı.

Χίος, ου, ἡ (*f.*), Khios (bugünkü Sakız) Adası.

χιτών, ῶνος, ὁ (*m.*), *khiton*, elbise, giysi, tünik; sur; mezar; yılan derisi.

χιτώνιον, ου, τό (*n.*), kadınların giydiği kısa *khiton*, kısa kadın giysisi.

χιτωνισκός, ου, ὁ (*m.*), *khitoniskos*, yani erkeklerin giydiği kısa *khiton*, kısa erkek giysisi.

χιών, όνος, ἡ (*f.*), kar.

χλαῖνα, ης, ἡ (*f.*), *khlaina*, kalın yün manto.

χλαμύς, ύδος, ἡ (*f.*), *khlamys*, kolsuz askeri giysi.

χλανίς, ίδος, ἡ (*f.*), *khlanis*, ince yün manto.

χλευάζω, alay etmek, alaya almak, eğlenmek || *med.* alay etmek, eğlence konusu yapmak; şaka yapmak.

χλευασμός, οῦ, ὁ (*m.*), alay; şaka, latife.

χλιαίνω (*fut.* -ανῶ, *aor.* ἐχλίανα ve ἐχλίηνα), ılık hale getirmek, ılıtmak, hafifçe ısıtmak.

χλιαρός, ά, όν (*adj.*), soğukla sıcak arası, ılık; yumuşak; kadınsı, efemine.

χλιδανός, ή, όν (*adj.*), yumuşak; kadınsı, efemine.

χλιδάω-ῶ, nazik olmak, kibar olmak; kadınsı olmak; kibirlenmek, kendini beğenmek, tepeden bakmak.

χλιδή, ῆς, ἡ (*f.*), yumuşaklık, esneklik; lüks; gurur, kibir, kendini beğenme.

χλίδημα, ατος, τό (*n.*), süs, süsleme; gösteriş, görkem, şatafat; lüks.

χλίω (yalnızca *praes.*), hor görmek, küçümsemek, tepeden bakmak, kendini beğenmek, kibirli olmak.

χλοάζω, çimlenmek, filizlenmek; ürün vermek, meyve vermek.

χλόη, ης, ἡ (*f.*), ot, yeşillik; filiz, sürgün.

χλωρηΐς, ίδος, ἡ (*adj.*), sarımtrak, sarımsı; (bülbül için) çayırlarda şarkı söyleyen.

χλωρός, ά, όν (*adj.*), açık yeşil renkte, açık yeşil, filizi.

χλωρότης, ητος, ὁ (*m.*), açık yeşil renk, filizi.

χνοάζω, sakalı henüz bitmek, ayva tüyü sakalı olmak; χν. λευκανθὲς κάρα, saçlarına ilk ak düşmek.

χνοάω-ῶ (yalnızca *praes.* ve *imp.*), sakalı henüz bitmek, ayva tüyü sakalı olmak.

χνόος-ους, όου-οῦ, ὁ (*m.*), deniz köpüğü; ilk çıkan sakal, ayva tüyü.

χοή, ῆς, ἡ (*f.*), ölülerin onuruna *libasyon* (içki dökme, akıtma).

χοηφόρος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), *libasyon* taşıyan, mezar sunuları taşıyan kimse.

χοῖνιξ, ικος, ἡ (*f.*), *khoiniks*, bir buğday ölçüsü.

χοιράς, άδος, ἡ (*adj.*), domuz biçiminde, domuzun sırtı gibi olan || (*subst.*) ἡ χέ, kayalık; taşlık ve çok yüksek olmayan ada.

χοῖρος, ου, ὁ, ἡ (*m./f.*), domuz yavrusu, küçük domuz.

χολάδες, ων, αἱ (*f. plur.*), iç organlar; barsaklar.

χολάς, άδος, ἡ (*f.*), iç organlar; barsaklar.

χολάω-ῶ (yalnızca *praes.*), hırçın olmak, huysuz olmak; melankolik olmak, karamsar olmak, kötümser olmak.

χολέρα, ας, ἡ (*f.*), kolera.

χολεριάω-ῶ, koleraya yakalanmak, kolera olmak.

χολή, ῆς, ἡ (*f.*), safra, öd; öfke, kin.

χόλος, ου, ὁ (*m.*), safra, öd; öfke, kin, hınç.

χολόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐχόλωσα), öfkelendirmek, kızdırmak; kışkırtmak, tahrik etmek.

χολώδης, ης, ες (*adj.*), öfkeli, çabuk kızan, çabuk sinirlenen, asabi.

χολωτός, ή, όν (*adj.*), kızmış, kızgın, öfkeli, hiddetli.

χόνδρος, ου, ὁ (*m.*), tane, zerre; buğday; (*plur.*), geyik boynuzu.

χοραύλης, ου, ὁ (*m.*), dans eden bir koroya eşlik eden *aulos* çalgıcısı.

χορδή, ῆς, ἡ (*f.*), çalgı teli, kiriş.

χορδολογέω-ῶ, bir müzik aletini çalmadan önce akord etmek.

χορεία, ας, ἡ (*f.*), estetik beden hare-

keti, dans; güneşin ve dünyanın düzenli hareketi; genç kızların yaptığı dans, koro halinde şarkı.

χορεῖος, α, ον (*adj.*), koro+, koroyla ilgili; dans+, dansla ilgili; korolara, danslara başkanlık eden, dansları yöneten.

χορευτής, οῦ, ὁ (*m.*), dansçı; koroda şarkı söyleyen kimse, korist.

χορευτικός, ή, όν (*adj.*), koro+, koroyla ilgili; koristlerle veya dansla ilgili.

χορεύω (*fut.* -εύσω, *aor.* ἐχόρευσα, *pf.* κεχόρευκα; *pass. aor.* ἐχορεύθην, *pf.* κεχόρευμαι), dans etmek; dans ederek kutlamak veya yüceltmek, övmek || *med.* dansla kutlamak, övmek, yüceltmek.

χορηγέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐχορήγησα; *pass. pf.* κεχορήγημαι), koro yönetmek; *khoregos*'luk yapmak (→ χορηγός).

χορηγία, ας, ἡ (*f.*), *khoregos*'luk (→ χορηγός).

χορηγικός, ή, όν (*adj.*), *khoregos*'la veya *khoregos*'lukla ilgili.

χορηγός, οῦ, ὁ (*m.*), *khoregos*, Attika'da koronun giderlerini üstlenen zengin kişi.

χορικός, ή, όν (*adj.*), koro+, koroyla ilgili; dans+, danslarla ilgili.

χορικῶς (*adv.*), bir koro oluşturarak, koroyla.

χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ (*m.*), *khorodidaskalos*, koro yöneticisi, koroyu çalıştıran kişi.

χορολέκτης, ου, ὁ (*m.*), koroda çalışanları seçen kişi.

χοροποιός, ός, όν (*adj.*), koro dansını düzenleyen kişi; koroyu, dansı yöneten.

χορός, οῦ, ὁ (*m.*), koro; koro tarafından söylenen şarkı, koro şarkısı; dans edilen yer.

χορτάζω, otla semirtmek, şişmanlatmak.

χόρτος, ου, ὁ (*m.*), ağaçlarla ve çitlerle etrafı çevrilmiş yer; ot; (hayvanlara yedirilen) yeşil veya kuru ot; otlak.

χραίνω (*imp.* ἔχρανα; *pass. aor.* ἐχράνθην), hafifçe yüzeyine dokunmak, elini gezdirmek; boyamak, renklendirmek; kirletmek, lekelemek.

χραισμέω-ῶ (*fut.* -ήσω, *aor.* ἐχραίσμησα, *II. aor.* ἔχραισμον), yararlı olmak, faydalı olmak, (*dat.* ile) yardım getirmek.

χραύω, hafifçe üstüne dokunmak; hafifçe yaralamak.

(1) χράω-ῶ (yalnızca *imp. 3. pers. sing.* ἔχρας ve *2. pers. plur.* ἐχράετε), hafifçe yüzeyine dokunmak, elini gezdirmek; -in üzerine düşmek.

(2) χράω-ῶ (*fut.* χρήσω, *aor.* ἔχρησα), sağlamak, ödünç vermek || *med.* χράομαι-ῶμαι (*fut.* χρήσομαι, *aor.* ἐχρησάμην, *pf.* κέχρημαι), ödünç almak; ele almak; girişmek, teşebbüs etmek, koyulmak; (*dat.* ile) -den yararlanmak, faydalanmak, istifade etmek; kullanmak; biriyle ilişkisi (dostluk, düşmanlık vs) olmak.

(3) χράω-ῶ (*fut.* χρήσω, *aor.* ἔχρησα), (bir kehaneti) bildirmek, kehanette bulunmak || *med.* tanrıdan bir yanıt almak; kâhine danışmak.

(4) χράω-ῶ (2. *pers. sing.* χρῇς veya χρῆς, 3. *pers. sing.* χρῇ, *praes.* anlamında *med. pf.* κέχρημαι), gereksinimi olmak, ihtiyacı olmak; gerekli olmak.

χρεία, ας, ἡ (*f.*), kullanma, kullanım; yarar, fayda, çıkar, menfaat; gereksinim, ihtiyaç; yoksulluk, fakirlik.

χρειώδης, ης, ες (*adj.*), (*dat.* ile) - için yararlı, faydalı, avantajlı || *sup.* -έστατος.

χρεμετίζω, (*poet. imp.* χρεμέτιζον, *aor.* ἐχρεμέτισα), kişnemek.

χρεμετισμός, ου, ὁ (*m.*), kişneme.

χρεολυτέω-ῶ, (bir borcu) ödemek.

χρέος ve χρεώσ, *ep.* χρεῖοσ, *gen.* χρέεος-χρέους, τό (*n.*), zorunluluk, mecburiyet, zaruret; gereklilik, lüzum; (zararı) ödeme, tazminat; bir sözün, vaadin tutulması, yerine getirilmesi; gereksinim, ihtiyaç.

χρεώ, *gen.* χρεόος-χρεοῦς, ἡ (*f.*), gereksinim, ihtiyaç.

χρεώστης, ου, ὁ (*m.*), borçlu.

χρεωφειλέτης, ου, ὁ (*m.*), borçlu.

χρή (*sub.* χρῇ, *opt.* χρείη, *inf.* χρῆναι, *part.* χρέων; *imp.* χρῆν veya ἐχρῆν, *fut.* χρῆσται veya χρήσει), (*inf.* ile) -mek gerekir, gereklidir; -mek zorunludur, zaruridir; -meye gereksinim vardır.

χρῄζω (*imp.* ἔχρῃζον, *fut.* χρήσω, *aor.* ἔχρησα), (*gen.* ile) -den yoksun, mahrum olmak; -i eksik olmak, -i olmamak; -mesi gerekmek, -meye ihtiyacı olmak; -meyi rica etmek.

χρῆμα ατος, τό (*n.*), madde, şey, nesne; iş; olay, vaka, hadise; (*plur.*) τὰ χρήματα, para, servet, mal mülk; (devlet için) güç, kaynaklar.

χρηματίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ, *aor.* ἐχρημάτισα, *pf.* κεχρημάτικα; *pass. aor.* ἐχρηματίσθην, *pf.* κεχρημάτισμαι), *med.* χρηματίζομαι (*fut.* χρηματιοῦμαι, *pf.* κεχρημάτισμαι), para işleriyle ilginmek; bir iş hakkında görüşmek, tartışmak, fikir alışverişinde bulunmak, müzakere etmek; ticaret yapmak.

χρηματικός, ή, όν (*adj.*), para+, parayla ilgili, parasal, maddi; χρηματικὴ ζημία, para cezası || (*subst.*) οἱ χρηματικοί, zenginler; (kötü anlamda) açgözlü, doymak bilmeyen kişiler.

χρημάτισις, εως, ἡ (*f.*), para kazanmak için iş yapma; kazanç.

χρηματισμός, οῦ, ὁ (*m.*), ticaret.

χρηματιστήριον, ου, τό (*n.*), bir kentte kamuya ait işlerin yapıldığı yer.

χρηματιστής, οῦ, ὁ (*m.*), ticaretle uğraşan kimse, tüccar, tacir.

χρηματιστικός, ή, όν (*adj.*), parasal, para kazanmayla ilgili.

χρηματοποιός, ός, όν (*adj.*), zenginlik getiren; para getiren.

χρημοσύνη, ης, ἡ (*f.*), gereksinim, ihtiyaç; eksiklik, noksan; yoksulluk, fakirlik.

χρήσιμος, η veya ος, ον (*adj.*), yararlı, faydalı, avantajlı; elverişli, uygun, müsait || *comp.* -ώτερος.

χρησίμως (*adv.*), yararlı bir şekilde, elverişli bir şekilde.

χρῆσις, εως, ἡ (*f.*), kullanma, kullanım; ilişki, yakın görüşme, yakın

ilişki; yazma tarzı, stil, üslup; (hitabette) başka bir yazardan alınmış örnekler veya yapılan alıntılar.

χρησμηγορέω-ῶ, kehanette bulunmak, kehanet bildirmek.

χρησμολογέω-ῶ, kehanette bulunmak, kehanet bildirmek.

χρησμολογία, ας, ἡ (*f.*), kehanette bulunma; kehanet.

χρησμολόγος, ος, ον (*adj.*), kehanette bulunan; kehanetleri açıklayan veya yorumlayan; kâhin, bilici.

χρησμός, οῦ, ὁ (*m.*), kâhinin yanıtı, kehanet.

χρησμοσύνη, ης, ἡ (*f.*), eksiklik, kıtlık; gereksinim, ihtiyaç; yoksulluk; -i elde etme isteği, istek, arzu.

χρησμῳδέω-ῶ (*pass. pf.* κεχρησμῴδημαι), kehanetleri şarkı söyler gibi söylemek; kehanetleri şiir şeklinde söylemek.

χρησμῳδία, ας, ἡ (*f.*), kâhinin manzum, koşuk biçiminde yazılmış yanıtı.

χρησμῳδικός, ή, όν (*adj.*), kehanet+, kehanetle ilgili, kehanete ait.

χρησμῳδός, ός, όν (*adj.*), kehanette bulunan, kehanetleri bildiren || (*subst.*) ὁ χρ., kâhin, bilici.

χρηστηριάζω, kehanette bulunmak || *med.* bir kâhine danışmak, bir kâhine sormak.

χρηστήριον, ου, τό (*n.*), kehanet ocağı; kâhinin yanıtı, kehanet; tanrıya sunulan kurban; kurban.

χρηστήριος, α veya ος, ον (*adj.*), kâhin+, kâhinle ilgili; kehanet+, kehanetlerle ilgili.

χρήστης, ου, ὁ (*m.*), ödünç veren kimse; alacaklı.

χρηστικός, ή, όν (*adj.*), yararlı, yarar sağlayan, faydalı; kullanışlı, rahatça kullanılabilen.

χρηστικῶς (*adv.*), yararlı, faydalı bir şekilde; uygun bir biçimde, gerektiği gibi, yerinde.

χρηστομάθεια, ας, ἡ (*f.*), yazarların en iyi ve en yararlı parçalarından yapılmış derleme.

χρηστός, ή veya ός, όν (*adj.*), yararlı, faydalı; onurlu, şerefli; saygıdeğer, saygın, itibar edilen, hürmet gösterilen; cesur, yürekli, korkusuz; erdemli; soylu, asil; iyi; hafif.

χρηστότης, ητος, ἡ (*f.*), iyi nitelik, iyilik; iyi yüreklilik, iyi kalplilik.

χρηστῶς (*adv.*), içtenlikle, candan, samimiyetle, samimi bir şekilde; yararlı bir şekilde.

χρῖμα, ατος, τό ve χρῖσμα, ατος, τό (*n.*), merhem, yağ.

χρίμπτω, (*aor.* ἔχριμψα; *pass. aor.* ἐχρίμφθην), hafifçe dokunmak, ellemek || *med.* yaklaştırmak, yakına getirmek; (*dat.* ile) yaklaşmak, yakınına gelmek.

χριστιανός, οῦ, ὁ (*m.*), hıristiyan.

χριστός, ή, όν (*adj.*), kutsanmış, kutsal sayılan, kutsal, mukaddes; tanrısal, ilahi, tanrıya adanmış olan.

χρίω (*fut.* χρίσω, *aor.* ἔχρισα, *pf.* κέχρικα; *pass. fut.* χρισθήσομαι, *aor.* ἐχρίσθην, *pf.* κέχριμαι daha sonra κέχρισμαι), hafifçe dokunmak, elini gezdirmek; bir sıvıyla (yağ, parfüm vs) oğmak.

χρόα, ας, ἡ (*f.*), bir cismin yüzeyi; cilt, deri, vücut, beniz, derinin rengi.

χρόμαδος, ου, ὁ (*m.*), titreme, ürperme; çatırtı, çatırdama.

χρονίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ, ἐχρόνισα, *pf.* κεχρόνικα; *pass. aor.* ἐχρονίσθην), zaman geçmek, uzun zaman sürmek, uzun zaman kalmak; gecikmek, geç kalmak || *pass.* yaşlanmak, ihtiyarlamak, kocamak.

χρονικός, ή, όν (*adj.*), zaman+, zamanla ilgili, zamana ait, zamansal.

χρόνιος, α veya ος, ον (*adj.*), uzun zaman sonra olan; geç, geç kalmış, gecikmiş; eski; yaşlı; uzun, uzun süren; kararsız kalan, duraksayan, tereddüt eden, mütereddit.

χρόνος, ου, ὁ (*m.*), zaman, vakit; süre, mühlet, vade; yaş; gecikme.

χρονοτριβέω-ῶ, yavaş olmak, ağır olmak; belirsiz olmak.

χρυσεῖον, ου, τό (*n.*), altın madeni.

χρύσειος, α, ον (*adj.*) → χρύσεος.

χρύσεος-ους, έα-ῆ, εον-οῦν (*adj.*), altın, altından yapılmış.

χρυσίον, ου, τό (*n.*), altın parçası; altın, altından yapılmış her tür nesne; altın sikke.

χρυσίς, ίδος, ἡ (*f.*), altından vazo, altın vazo; altın işlemeli giysi; altın süslemeli ayakkabı.

χρυσοειδής, ής, ές (*adj.*), altına benzeyen, altın gibi,

χρυσόθρονος, ος, ον (*adj.*), altın tahtlı.

χρυσόκομος, ος, ον (*adj.*), altın saçlı.

χρυσόμαλλος, ος, ον (*adj.*), altın postlu.

χρυσοπέδιλος, ος, ον (*adj.*), (Hera için) altın ayakkabılı, altın sandaletli.

χρυσόπτερος, ος, ον (*adj.*), altın kanatlı.

χρυσός, οῦ, ὁ (*m.*), altın; altından yapılmış her tür nesne; altın gibi parlayan parlak nesne; (*gen.*) zenginlik.

χρυσοστέφανος, ος, ον (*adj.*), altın çelenkli, altın taçlı.

χρυσοφανής, ής, ές (*adj.*), altın gibi parlak, altın gibi parlayan.

χρυσοφορέω-ῶ, altın giysiler giymek; altın işlemeli, altın süslemeli giysiler giymek.

χρυσοφόρος, ος, ον (*adj.*), altın veya altın süslemeli giysiler giymiş.

χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ (*adj.*), altın bekçisi || (*subst.*) ὁ χ. hazinedar.

χρυσόω-ῶ, altınla süslemek, altınla donatmak; altınla kaplamak, altınla sıvamak.

χρυσωνέω-ῶ, altın satın almak, yani altın paraya karşılık olarak gümüş para vermek.

χρυσῶπις, ιδος, ὁ, ἡ ve χρυσωπός, ός, όν (*adj.*), altın gözlü; altın çehreli; altın parlaklığında, altın gibi parlak.

χρύσωσις, εως, ἡ (*f.*), altın kaplama, yaldızla kaplama.

χρώζω (*fut.* -ώσω, *aor.* ἔχρωσα; *pass. aor.* ἐχρώσθην, *pf.* κέχρωσμαι), bir cismin yüzeyine dokunmak; boyamak, renklendirmek.

χρωμα, ατος, τό (*n.*), ten, cilt rengi; renk; uyum.

χρωματίζω, boyamak, renklendirmek.

χρώννυμι (yalnızca *praes.*), renk ver-

mek, renklendirmek, boyamak.

χρώς, *gen.* χρωτός veya χροός, οῦ, ὁ (*m.*), bir cismin yüzeyi; cilt, deri, ten; vücut; renk; ten rengi.

χρωτίζω, boyamak, renklendirmek.

χυδαῖος, ος, ον (*adj.*), ortak, kamuya ait, herkesin olan; alışılagelen, sıradan, basit; düşük, bayağı, alelâde, adi.

χύδην (*adv.*), dökerek, yayarak; düzensiz, karmakarışık.

χυλός, οῦ, ὁ (*m.*), özsu, usare.

χύσις, εως, ἡ (*f.*), akıtma, dökme, yayma; akma, dökülme.

χυτλόω-ῶ, *med.* (*aor.* ἐχυτλωσάμην), yağ sürünmek, banyodan sonra vücudunu yağla oğmak.

χυτός, ή, όν (*adj.*), dökülen, akıtılan, yayılan; χυτὴ γαῖα, mezar yapmak için yığılan toprak.

χύτρα, ας, ἡ (*f.*), toprak kap, toprak tencere, çömlek.

χυτρεύς, έως, ὁ (*m.*), çömlekçi.

χύτρος, ου, ὁ (*m.*), toprak kap, toprak tencere, çömlek.

χωλεία, ας, ἡ (*f.*), aksama, topallama, topallık.

χωλεύω, topallamak, aksak olmak.

χωλός, ή, όν (*adj.*), aksak, topal; sabit olmayan, değişken, kararsız.

χωλότης, ητος, ἡ (*f.*), topallama, topallık.

χῶμα, ατος, τό (*n.*), düşmana karşı savunmak için teraslama, teras; bir mezara yığılan toprak; mezar.

χωνεύω, çukura dökmek; (bir metali) eritmek.

χώννυμι (yalnızca *praes.* ve *imp.*) toprağı veya kumu yığmak; bir teras yapmak; yığılmış toprakla bir mezar yapmak.

χώομαι (*fut.* χώσομαι, *aor.* ἐχωσάμην), kızmak, öfkelenmek, sinirlenmek, hiddetlenmek; hoşnut olmamak, memnun olmamak.

χώρα, ας, ἡ (*f.*), ülke, memleket; arazi, toprak parçası, yer; bölge, alan; (asker için) posta.

χωρέω-ῶ (*fut.* -ήσομαι ender olarak -ήσω, *aor.* ἐχώρησα, *pf.* κεχώρηκα), yer değiştirmek; uzaklaşmak, gitmek, ileri gitmek, ilerlemek, yürümek; gelmek, varmak, erişmek, ulaşmak; χ. ἐς ναῦν, gemiye çıkmak; başarmak, sonuna getirmek, tamamlamak.

χωρίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ, *aor.* ἐχώρισα; *pass. aor.* ἐχωρίσθην, *pf.* κεχώρισμαι), ayırmak || *pass.* ayrılmak, (*gen.* ile) -den uzaklaşmak; -den farklı olmak; kendini göstermek, görülmek, fark edilmek, sivrilmek, öne çıkmak.

χωρίον, ου, τό (*n.*), yer, mevki; çarşı, pazar; kale; ülke.

χωρίς (*adv./praep.*), hariç, -in dışında; -den ayrı olarak, -den farklı olarak, -sız.

χωρισμός, οῦ, ὁ (*m.*), ayırma, ayrılık, ayrılma, kopma.

χωριστός, ή, όν (*adj.*), ayrı, başka, başka türlü; ayrılabilen, (mülk için) devredilebilen; (*mec.*) soyut.

χωρίτης, ου, ὁ (*m.*), kırda oturan, kırda yaşayan kimse; çiftçi.

χωριτικός, ή, όν (*adj.*), kır+, kırla ilgili, kırsal.

χωριτικῶς (*adv.*), köylü gibi; kabaca, kaba bir biçimde.

χωροθεσία, ας, ἡ (*f.*), bir ülkenin coğrafi konumu.

χῶρος, ου, ὁ (*m.*), belirli, sınırlı yer; ülke, memleket, bölge; kır.

Ψ, ψ

Ψ, ψ (ψῖ), *psi*, Eski Yunan alfabesinin yirmi üçüncü harfi; ψ' = 700 ,ψ = 700.000.

ψαίρω (yalnızca *praes.*) hafif bir gürültü çıkarmak; hafifçe dokunmak, elini gezdirmek; traşlamak.

ψάκαλος, ου, ὁ (*m.*), yeni doğmuş hayvan.

ψακάς, άδος, ἡ (*f.*), tane, zerre; yağmur damlası; yağmur.

ψάλασσω, *Att.* ψάλαττω, titretmek; sarsmak, sallamak.

ψαλίζω, makasla kesmek.

ψάλλω (*fut.* ψαλῶ, *aor.* ἔψηλα, daha sonra ἔψαλα, *pf.* ἔψαλκα), tel tel koparmak, yolmak, saçını yolmak; çekmek.

ψαλμός, οῦ, ὁ (*m.*), *psalmos*, yani *psalterion*'la (telli bir müzik aleti) çalınan ezgi.

ψαλμῳδέω-ῶ, ilâhi söylemek; tekdüze, monoton bir sesle okumak.

ψαλτήριον, ου, τό (*n.*), *psalterion*, telli bir müzik aleti; arp.

ψάλτης, ου, ὁ (*m.*), telli çalgı çalan kimse, çalgıcı.

ψάμαθος, ου, ἡ (*f.*), deniz kıyısındaki kum; kumlu toprak.

ψάμμινος, η, ον ve ψάμμιος, α, ον (*adj.*), kumlu, kumluk.

ψάμμος, ου, ἡ (*f.*), kum.

ψαμμώδης, ης, ες (*adj.*), kumlu, kumluk, kumla kaplanmış.

ψάρ, ψαρός, ὁ (*m.*), sığırcık kuşu.

ψαῦσις, εως, ἡ (*f.*), dokunma, elleme; okşama.

ψαύω (*fut.* ψαύσω, *aor.* ἔψαυσα; *pass. aor.* ἐψαύσθην, *pf.* ἔψαυσμαι), dokunmak, ellemek; -e el atmak, elde etmek; etkilemek, tesir etmek.

ψάω-ῶ (*fut.* ψήσω, *aor.* ἔψησα; *pass. aor.* ἐψήθην ve ἐψήσθην, *pf.* ἔψημαι ve ἔψησμαι), kazımak, kazıyarak çıkarmak; temizlemek; toz haline gelmek, erimek.

ψέγω (*fut.* ψέξω, *aor.* ἔψεξα, *pass. pf.* ἔψεγμαι), yermek, kınamak; eleştirmek, tenkit etmek; azarlamak, paylamak.

ψεδνός, ή, όν (*adj.*), (saç için) seyrek; saçsız, kel; (toprak için) çıplak, boz.

ψεκάς, άδος, ἡ (*f.*) → ψακάς.

ψέκτης, ου, ὁ (*m.*), eleştiren, eleştirici, tenkit eden kimse; kınayan, ayıplayan kimse; azarlayan, paylayan kimse.

ψεκτός, ή, όν (*adj.*), kınanılacak, ayıplanacak.

ψέλιον, ψέλλιον, ου, τό (*n.*), bilezik.

ψελιοφόρος, ος, ον (*adj.*), bilezik takmış, bilezikli.

ψελλίζω (yalnızca *praes.*), kötü telaffuz etmek; pepelemek, kekelemek.

ψελλισμός, οῦ, ὁ (*m.*), telaffuz hatası, söyleyiş hatası.

ψελλός, ή, όν (*adj.*), kötü telaffuz eden; kötü telaffuz edilen, anlaşılmaz, belirsiz.

ψευδάγγελος, ου, ὁ (*m.*), yanlış haber taşıyan kimse.

ψευδηγορέω-ῶ, yalan söylemek.

ψευδής, ής, ές (*adj.*), yalan söyleyen, yalancı, aldatıcı; yalan, gerçek dışı, gerçek olmayan, gerçeğe aykırı, yanlış, hatalı.

ψευδοδοξία, ας, ἡ (*f.*), yanlış düşünce, yanlış kanı.

ψευδοκῆρυξ, υκος, ὁ (*m.*), sahte, yanlış haberler getiren haberci.

ψευδολογέω-ῶ, yalan söylemek, yalan atmak.

ψευδολογία, ας, ἡ (*f.*), yalan söz; dedikodu.

ψευδολόγος, ος, ον (*adj.*), yalan söyleyen, yalancı.

ψευδόμαντις, εως, ὁ, ἡ (*m./f.*), yalancı kâhin, sahte kâhin.

ψευδομαρτυρέω-ῶ, yalancı tanıklık etmek.

ψευδομαρτυρία, ας, ἡ (*f.*), yalancı tanıklık, sahte şahitlik.

ψευδοπάρθενος, ου, ἡ (*f.*), sözde bakire.

ψευδοποιέω-ῶ, yalanlarla kandırmak, baştan çıkartmak, aldatmak.

ψευδόρκιος, ος, ον ve ψεύδορκος, ος, ον (*adj.*), yalan yere yemin eden.

ψεῦδος, εος-ους, τό (*n.*), yalan, gerçek dışı; yanlış, hata; savaş hilesi.

ψευδοπροφήτης, ου, ὁ (*m.*), sahte yalvaç.

ψευδοσοφιστής, οῦ, ὁ (*m.*), sahte sofist.

ψευδοστομέω-ῶ, yalan söylemek, yalan konuşmak.

ψευδόφημος, ος, ον (*adj.*), yalan söyleyen, yalancı.

ψεύδω (*fut.* ψεύσω, *aor.* ἔψευσα, *pf.* ἔψευκα; *pass. fut.* ψευσθήσομαι bazen ψεύσομαι, *aor.* ἐψεύσθην, *pf.* ἔψευσμαι), aldatmak || *med.* ψεύδομαι (*fut.* ψεύσομαι, *aor.* ἐψευσάμην, *pf.* ἔψευσμαι), yalan söylemek.

ψευδώνυμος, ος, ον (*adj.*), sahte ad taşıyan, sahte adlı, sahte isimli.

ψευδωνύμως (*adv.*), sahte bir ad altında, sahte adla.

ψεῦσμα, ατος, τό (*n.*), yalan; aldatma, kandırma.

ψευστέω-ῶ, yalan söylemek, yalan konuşmak, yalancı olmak.

ψεύστης, ου, ὁ (*m.*), yalan söyleyen kimse, yalancı.

ψῆγμα, ατος, τό (*n.*), kırpıntı, küçük parça; altın tozu.

ψηλαφάω-ῶ (*aor.* ἐψηλάφησα; *pass. fut.* ψηλαφηθήσομαι, *aor.* ἐψηλαφήθην), karanlıkta elle yoklamak, ellemek; el yordamıyla aramak.

ψηλάφησις, εως, ἡ (*f.*), karanlıkta elle yoklama, elleme; el yordamıyla arama.

ψήρ: ψάρ'ın *Ion.* ve *ep.* şekli.

ψηφίζω (*fut.* -ίσω, *Att.* -ιῶ, *aor.* ἐψήφισα; *pass. fut.* ψηφισθήσομαι, *aor.* ἐψηφίσθην, *pf.* ἐψήφισμαι), çakılla oy vermek; oylayarak karar vermek,

oylamak || *med.* ψηφίζομαι (*fut.* ψηφιοῦμαι, *aor.* ἐψηφισάμην) oy vermek, oylamak, oylayarak karar vermek.

ψηφίς, ῖδος, ἡ (*f.*), küçük taş, çakıl.

ψήφισμα, ατος, τό (*n.*), kararname; oyla alınan karar.

ψῆφος, ου, ἡ (*f.*), küçük taş, çakıl; (çakıl taşları oy vermek üzere kullanıldığı için) oy, oylama.

ψηφοφορέω-ῶ, oyunu (yani çakıl taşını getirmek, oy vermek, oylamak.

ψηφιοῦμαι: ψηφίζω *med. fut.*

ψηφοφορία, ας, ἡ (*f.*), oy verme; oylama.

ψήχω, kazımak; ovmak, ovuşturmak; tımar etmek, kaşağılamak; kaşımak.

ψιάς, άδος, ἡ (*f.*), damla; yağmur damlası.

ψιθυρίζω (*fut.* -ιῶ), cıvıldamak, ötmek; mırıldanmak; fısıldamak, alçak sesle konuşmak; dedikodu yapmak.

ψιθυρισμός, οῦ, ὁ (*m.*), mırıldama, mırıltı; fısıldama, fısıltıyla konuşma; alçak sesle konuşma.

ψιθυρός, ά, όν (*adj.*), (kuş için) ötücü, öten; dedikodu yapan, dedikoducu.

ψιλός, ή, όν (*adj.*), saçları, tüyü dökülmüş; çıplak; -i alınmış, boşaltılmış; -i eksik, noksan; -i olmayan, -i yok olan.

ψιλότης, ητος, ἡ (*f.*), saçsızlık, kellik; tüysüzlük; (ova veya tarla için) çıplaklık.

ψιλόω-ῶ (*fut.* -ώσω, *aor.* ἐψίλωσα; *pass. aor.* ἐψιλώθην, *pf.* ἐψίλωμαι), saçlarını, tüylerini dökmek; -den yoksun, mahrum bırakmak; bir şeyini almak.

ψιλῶς (*adv.*), yalnızca, sadece; basitçe, basit bir biçimde, kolayca.

ψιμυθιόω-ῶ, üstübeçle boyamak.

ψιττακός, οῦ, ὁ (*m.*), papağan.

ψόγος, ου, ὁ (*m.*), azarlama, paylama; ayıplama, kınama; yerme, yergi; eleştiri, tenkit.

ψολόεις, όεσσα, όεν (*adj.*), dumanı tüten, duman çıkaran; buhar çıkaran, buharı tüten, dumanlı.

ψόλος, ου, ὁ (*m.*), duman, is.

ψοφέω-ῶ, (*aor.* ἐψόφησα, *pf.* ἐψόφηκα), ses çıkarmak, gürültü yapmak; çınlatmak.

ψοφοδεής, ής, ές (*adj.*), en küçük bir gürültüden korkan, korkak, ödlek.

ψοφοδεῶς (*adv.*), korkakça, korkak bir biçimde, korkarak, yüreksizce.

ψόφος, ου, ὁ (*m.*), gürültü, patırtı; gevezelik.

ψοφώδης, ης, ες (*adj.*), gürültücü, gürültülü.

ψύθος, εος-ους, τό (*n.*), yalan.

ψυχαγωγέω-ῶ, ruhları Hades'e götürmek; (canlılar için) kendine çekmek, büyülemek, baştan çıkarmak.

ψυχαγωγός, ός, όν (*adj.*), ruhları Hades'e götüren.

ψυχάζω-ῶ, soğumak; serinlemek.

ψυχάω-ῶ, soğutmak, serinletmek.

ψυχεινός, ή, όν (*adj.*), serinleten, serinletici, ferahlık veren.

ψυχή, ῆς, ἡ (*f.*), soluk, nefes; ruh, can; yaşam, ömür, hayat; benlik; zekâ;

(ruhun ölümsüzlüğünün sembolü olarak) kelebek.

ψυχικός, ή, όν (*adj.*), ruh+, ruhsal, ruhla ilgili, ruha ait; yaşam+, yaşamla ilgili.

ψυχοπομπός, ός, όν (*adj.*), ruhları taşıyan, ruhları götüren; Kharon ve Hermes'in epiteti.

ψυχορραγέω-ῶ, ölümle pençeleşmek, ruhunu teslim etmek üzere olmak, son nefesini vermek üzere olmak.

ψῦχος, εος-ους, τό (*n.*), soğuk hava; soğukluk, serinlik; soğuk mevsim, yani kış; (*mec.*) felaket, belâ, musibet.

ψυχόω-ῶ, canlandırmak, hayat vermek, yaşatmak, can vermek, diriltmek.

ψυχρία, ας, ἡ (*f.*), soğuk; soğukluk.

ψυχρολογέω-ῶ, soğuk bir şekilde konuşmak.

ψυχρολουτέω-ῶ, soğuk suyla yıkanmak, duş yapmak.

ψυχρός, ά, όν (*adj.*), soğuk; kısır, verimsiz; yararsız, faydasız; boş, anlamsız; değersiz, önemsiz; kayıtsız, ilgisiz, duyarsız || *comp.* ψυχρότερος, *sup.* ψυχρότατος.

ψυχρότης, ητος, ἡ (*f.*), soğuk; soğukkanlılık; kayıtsızlık, ilgisizlik- duyarsızlık.

ψυχρῶς (*adv.*), soğukkanlılıkla.

ψύχω (*fut.* ψύξω, *aor.* ἔψυξα; *pass. fut.* ψυχθήσομαι, *aor.* ἐψύχθην veya ἐψύχην, *pf.* ἔψυγμαι), üflemek; nefes almak, solumak; soğutmak, serinletmek; öldürmek || *pass.* ölmek, yok olmak.

ψώμισμα, ατος, τό (*n.*), parça, kısım; yudum.

ψώρα, ας, ἡ (*f.*), uyuz hastalığı.

ψωραλέος, α, ον (*adj.*), uyuza yakalanmış, uyuz olmuş, uyuz.

ψωριάω-ω, uyuz olmak, uyuza yakalanmak.

Ω, ω

Ω, ω (ὦ μέγα), *omega*, Eski Yunan alfabesinin yirmi dördüncü harfi; ω′ = 800; ,ω = 800.000.

ὦ (*interj.*), ey!

ὠβάζω, parçalara, bölümlere ayırmak; parçalamak, bölmek.

ᾠδάριον, ου, τό (*n.*), küçük şarkı.

ὧδε (*adv.*), böyle; böylece; şöyle, şu şekilde.

ᾠδή, ῆς, ἡ (*f.*), şarkı, ezgi; şarkı söyleme, terennüm etme.

ᾖδηνα: οἰδάνω *aor.*

ᾠδικός, ή, όν (*adj.*), şarkı söylemeye özgü; şarkı söylemekte yetenekli.

ὠδίνω (*imp.* ὤδινον, *fut.* ὠδινῶ ve ὠδινήσω, *aor.* ὠδίνησα ve ὤδινα; *pass. aor.* ὠδινήθην), doğurmak, doğum sancısı çekmek; ızdırap çekmek.

ὠδίς, ῖνος, ἡ (*f.*), doğum sancısı; doğum; her çeşit şiddetli ağrı; çocuk, döl.

ᾠδός, οῦ, ὁ, ἡ (*m./f.*), şarkıcı.

ὠδώδειν: ὄζω *pl. pf.*

ὤζω, hayret ünlemi çıkarmak, hayretle bağırmak.

ὠθέω-ῶ (*imp.* ἐώθουν, *fut.* ὤσω, *aor.* ἔωσα, *pf.* ἔωκα; *pass. fut.* ὠσθήσομαι, *aor.* ἐώσθην), itmek, uzaklaştırmak, püskürtmek, arkaya itmek || *med.* (*aor.* ἐωσάμην), çarpışmak, birbirine çarpmak; (zehir için) yayılmak; itmek, uzağa itmek, kendinden uzaklaştırmak.

ὠθίζω, itmek; sıkmak, sıkıştırmak, bastırmak; tartışmak, kavga etmek, münakaşa etmek.

ὠθισμός, οῦ, ὁ (*m.*), kavga, savaşım, mücadele; gürültü patırtı; kargaşa, karışıklık.

ὦκα (*adv.*), çabuk, çabucak, hızla, hızlı bir şekilde, süratle, aceleyle, ivedilikle; hemen, derhal, çabucak.

Ὠκεανός, οῦ, ὁ (*m.*), Okeanos, Uranos ve Gaia'nın oğlu; Okyanus.

ὠκέως (*adv.*), çabuk, çabucak, aceleyle, ivedilikle; hızla, hızlı bir şekilde, süratle.

ὠκύαλος, ος, ον (*adj.*), denizde hızlı giden.

ὠκυβόλος, ος, ον (*adj.*), (ok için) hızlı giden, hızlı vuran, çabuk vuran.

ὠκύμορος, ος, ον (*adj.*), aniden ölen, genç yaşta ölen; ölümlü, fâni || *sup.* ὠκυμορώτατος.

ὠκυπέτης, ου, ὁ, (*adj.*), hızlı uçan, çabuk havalanan.

ὠκυπομπός, ός, όν (*adj.*), çabucak taşıyan, götüren.

ὠκύπομπος, ος, ον (*adj.*), çabucak taşınmış olan.

ὠκυπορέω-ῶ, hızlı ilerlemek.

ὠκύπορος, ος, ον (*adj.*), (gemi için) hızlı ilerleyen, hızlı giden, tez giden (su için) hızlı akan.

ὠκύπους, ους, ουν, *gen.* -ποδος (*adj.*), ayağına tez, çevik, hızlı, atik.

ὠκύπτερος, ος, ον (*adj.*), kanatları hızlı.

ὠκύροος, ος, ον (*adj.*), hızlı akan, çabuk akan, hızlı akışlı.

ὠκύς, εῖα, ύ (*adj.*), çevik, hızlı, süratli; (ses için) ince, tiz || *comp.* ὠκύτερος, *sup.* ὠκύτατος, ὤκιστος.

ὠκυτόκος, ος, ον (*adj.*), çabuk ve kolay bir doğum sağlayan; çabuk üreyen.

ὠλένη, ης, ἡ (*f.*), dirsek; kol.

ὤλεσα: ὄλλυμι *aor.*

ὠλεσίκαρπος, ος, ον (*adj.*), meyveleri ni dökmüş; verimsiz, kısır, ürün vermeyen.

ὠλέσθην: ὄλλυμι *pass. aor.*

ὠλίσθηκα: ὀλισθάνω *pf.*

ὠλίσθησαἡ ὀλισθάνω *aor.*

ὤλισθον: ὀλισθάνω *II. aor.*

ὤλλυν: ὄλλυμι *imp.*

ὠμηστής, οῦ, ὁ (*adj.*), çiğ et yiyen, etobur; katı yürekli, zalim, acımasız, gaddar, kıyıcı || (*subst.*) ὁ ὠμηστής, yırtıcı hayvan.

ὦμμαι: ὁράω-ῶ *pass. pf.*

ὤμνυν: ὄμνυμι *imp.*

ὠμοβόρος, ος, ον (*adj.*), çiğ et yiyen.

ὠμογέρων, οντος, ὁ, ἡ (*adj.*), hâlâ dinç olan yaşlı; yaşından önce yaşlanmış; zamanından önce olgunlaşmış, vakitsiz olgunlaşmış.

ὠμοπλάτη, ης, ἡ (*f.*), kürek kemiği.

ὦμος, ου, ὁ (*m.*), omuz; kol.

ὠμός, ή, όν (*adj.*), pişmemiş, çiğ; olgunlaşmamış, ham; kurumamış (buğday); yumuşamamış, yani işlenmemiş toprak; (insan için) zalim, acımasız, insanlıktan uzak.

ὤμοσα: ὄμνυμι *aor.*

ὠμόσθην: ὄμνυμι *pass. aor.*

ὠμόσιτος, ος, ον (*adj.*), çiğ et yiyen; vahşi, yabanıl; yırtıcı.

ὠμότης, ητος, ἡ (*f.*), çiğ olma, iyi pişmeme; zalimlik, gaddarlık, acımasızlık, merhametsizlik.

ὠμοφαγία, ας, ἡ, çiğ et yemek, pişmemiş et yemek.

ὠμοφάγος, ος, ον (*adj.*), çiğ et yiyen.

ὠμόφρων, *gen.* ονος, ὁ, ἡ (*adj.*), zalim, acımasız, merhametsiz, insafsız, taş kalpli, gaddar.

ὠνάμην: ὀνίνημι *II. aor.*

ὠνέω, genellikle *med.* kullanılır: ὠνέομαι-οῦμαι (*fut.* ὠνήσομαι, *imp.* ὠνούμην ve ἐωνούμην, *aor.* ὠνησάμην ve ἐωνησάμην, *pf.* ἐώνημαι; *pass. aor.* ὠνήθην ve ἐωνήθην), satın almak; bozmak, yoldan çıkarmak.

ὠνή, ῆς, ἡ (*f.*), satın alma.

ὠνητής, οῦ, ὁ (*m.*), alıcı, müşteri.

ὠνητός, ή, όν (*adj.*), parayla satın alınmış; ücretli, maaşlı; parayla satın alınabilir.

ὤνθρωπος: ὁ ἄνθρωπος'un kayn. şekli.

ὤνιος, ος veya α, ον (*adj.*), satılık, parayla satın alınan; çıkar düşkünü, çıkarcı, menfaat düşkünü, menfaatçi, menfaatperest.

ὦνος, ου, ὁ (*m.*), fiyat, ücret; satılık mal, ticaret eşyası.

ᾠοειδής, ής, ές (*adj.*), yumurtaya benzer, yumurta şeklinde.

ᾠόν, οῦ, τό (*n.*), yumurta.

ᾠοτοκέω-ῶ, yumurtlamak.

ὥρα, ας, ἡ (*f.*), mevsim; yıl; zaman; uygun zaman, uygun fırsat; çağ; gençlik çağı.

ὥρα, ας, ἡ (*f.*), özen, dikkat, ihtimam, titizlik; ὥραν τινὸς ἔχειν veya ποιεῖσθαι, birine veya bir şeye önem vermek, özen göstermek, ihtimam göstermek; tasa, kaygı, endişe.

ὡραία, ας, ἡ (*f.*), ilkbahar; yaz.

ὡραῖος, α, ον (*adj.*), mevsim+, mevsimle ilgili, mevsime ait; mevsimlik, sezonluk; τὰ ὡραῖα, mevsim meyveleri; olgun, olgunlaşmış, vakitli; taze, genç, gençlik çağında olan, körpe; güzel.

ὡραιότης, ητος, τό (*n.*), gençlik, gençlik çağı; tazelik, körpelik; güzellik; (*plur.*) (meyveler için) olgunluk.

ὡραίως, α, ον (*adv.*), uygun zamanda, uygun anda.

ὡρακιάω-ῶ, baygınlık geçirmek, bayılmak, kendinden geçmek, kendini kaybetmek.

ὡρικός, ή, όν (*adj.*), gençlik çağında olan, genç; güzel.

ὥριος, α veya ος, ον (*adj.*), mevsim+, mevsime ait; mevsiminde olan, zamanında olan, vakitli; olgunlaşmış, olgun, ermiş; uygun, elverişli; en güzel çağında olan, gençlik çağında olan.

ὡρογράφος, ου, ὁ (*m.*), yıllık düzene göre, yıllara göre tarih yazan, yani *annales* yazarı.

ὡρολόγιον, ου, τό (*n.*), saat; güneş saati.

ὤρνυν: ὄρνυμι *imp.*

ὦρσα: ὄρνυμι *aor.*

ὄρσω: ὄρνυμι *fut.*

ὠρύω, genellikle *med.* kullanılır: ὠρύομαι (yalnızca *praes.*, *imp.* ve *aor.* ὠρυσάμην), avaz avaz bağırmak, haykırmak; yüksek sesle bağırmak, kükremek; ulumak.

ὠρυσάμην: ὠρύω *med. aor.*

ὡς (*adv./conj.*), gibi, aynı şekilde, aynı tarzda; (*adj.* ile) ne kadar ..., nasıl ...; (*sup.* ile birlikte), mümkün olduğu kadar ..., *örn.*: ὡς τάχιστα, mümkün olduğu kadar çabuk; (sayıyla birlikte) yaklaşık, kadar; - gibi, - olarak; söylemek gibi bazı fiillerden sonra (ὅτι gibi, ὅτι yerine) kullanılır: ... ki; (neden) -dığı için, -dığına göre; (zaman) -dığı zaman, -ınca, -dıktan sonra; (amaç) -mek için, mek üzere, -mek amacıyla, -mek niyetiyle.

ὡσαύτως (*adv.*) aynı biçimde, aynı şekilde, aynı tarzda, aynen.

ὡσεί (*conj.*), sanki, -mış gibi, -mışcasına || (*adv.*) nasıl ki, gibi; aşağı yukarı, yaklaşık olarak, hemen hemen.

ὠσθήσομαι: ὠθέω-ῶ *pass. fut.*

ὥσπερ (*adv.*), gibi; bunun gibi, örneğin, söz gelimi, söz gelişi, mesela; sanki -mış gibi, -mışcasına || (*conj.*) -mek için, -mesi için, - olsun diye.

ὡσπερανεί ve ὡσπερεί (*adv.*), gibi, sanki.

ὡσπεροῦν (*conj.*), gerçekte olduğu gibi.

ὥστε (*adv.*), gibi; - olarak, olmak sıfatıyla; || (*conj.*) öyle ... ki, o kadar ... ki; (*inf.* ile) -mek için, -mek amacıyla, - olsun diye; ἢ ὥστε (*inf.* ile) -meyecek kadar; (cümle başında) bunun için, bu yüzden, sonuç olarak, o halde, öyleyse, dolayısıyla.

ὠτακουστέω-ῶ, işitmeye çalışmak, kulak kabartmak; casusluk etmek.

ὠτακουστής, οῦ, ὁ (*m.*), ispiyoncu, casus.

ὠτάριον, ου, τό (*n.*), küçük kulak; kulak; küçük sap, kulp.

ὠτίς, ίδος, ἡ (*f.*), toy kuşu.

ὠτειλή, ῆς, ἡ (*f.*), yara; (Homeros'ta) açık yara; yara izi.

ὠφέλεια, ας, ἡ (*f.*), yardım; hizmet; yararlılık, faydalılık, avantaj; (*plur.*) çıkarlar, menfaatler; (av, savaş için) ganimet.

ὠφελέω-ῶ (*fut.* ὠφελήσω, *aor.* ὠφέλησα, *pf.* ὠφέληκα; *pass. fut.* ὠφεληθήσομαι, *aor.* ὠφελήθην, *pf.* ὠφέλημαι, *pl. pf.* ὠφελήμην), yardım etmek, yardımına koşmak, yardımda bulunmak, yardımcı olmak, destek olmak; yararlı olmak, faydalı olmak || *pass.* (*fut.* ὠφεληθήσομαι veya ὠφελήσομαι) yardım almak, yardım görmek; yarar, çıkar sağlamak.

ὠφέλημα, ατος, τό (*n.*), iyilik, elverişlilik, yarar; çıkar, menfaat; iyilikçi, iyiliksever, hayırsever.

ὠφελήσιμος, ος, ον (*adj.*), yararlı, faydalı, avantajlı; kazançlı, kazanç getiren, kazanç sağlayan, kârlı.

ὠφέλησις, εως, ἡ (*f.*), yarar, fayda, avantaj.

ὠφέλιμος, ος veya η, ον (*adj.*), yararlı, yarar sağlayan, yararı olan, faydalı, avantajlı; kazançlı, kazanç sağlayan, kârlı.

ὤφελον: ὀφείλω *II. aor.*

ὤφθην: ὁράω-ῶ *pass. aor.*

ὤφληκα: ὀφλισκάνω *pf.*

ὦφλον: ὀφλισκάνω *II. aor.*

ᾤχημαι: οἴχομαι *pf.*

ᾤχθην: οἴγω *pass. aor.*

ὤχρα, ας, ἡ (*f.*), sarı toprak.

ὠχράω-ῶ, sararmak; solgun olmak, soluklaşmak.

ὠχρός, ά, όν (*adj.*), açık sarı; solgun, soluk, solmuş.

ὦχρος, ου, ὁ (*m.*), sarı renk; solgunluk.

ὠχρότης, ητος, ἡ (*f.*), solgunluk.

ᾤχωκα: οἴχομαι *pf.* (*etken* formda).

ὤψ, ἡ, ὁ (*f./m.*) (yalnızca *acc.*), görünüş, görünüm; çehre, yüz, sima.

KAYNAKÇA

Bailly, A., *Abrégé du Dictionnaire Grec-Français*, Paris 1969 .

Bailly, A., *Dictionnaire Grec-Français*, Paris 2000.

Berry, G. R., *The Classic Greek Dictionary. Greek-English, English-Greek*, New York, Chicago, Los Angeles, 1956

Fayerabend, K., Langenscheidts *Greek-English Dictionary*, 1985.

Georgin, Ch., *Dictionnaire Grec-Français*, Paris 1961.

Guisard, Ph. – Ch. Laize, *Lexique Nouveau de la Langue Grecque*, Paris 2006.

Liddell, H. G. – R. Scott, *A Greek-English Lexicon*, Oxford 1996.

Liddell, H. G. – R. Scott, *A Lexicon Abridged from Liddell and Scott's Greek-English Lexicon, Oxford* 1972.

Liddell, H. G. – R. Scott, *An Intermediate Greek-English Lexicon*, Oxford 1978.

Magnien, V. – M. Lacroix, *Dictionnaire Grec-Français*, Paris 1985.

Martin, F., *Les Mots Grecs*, Paris 1990.

Menge, H. – K.-H. Schaefer – B. Zimmermann, Langenscheidts *Taschenwörterbuch Altgriechisc-Deutsch*, Berlin-München 1993.

Passow, F., *Handwörterbuch der Griechischen Sprache* I-IV, Darmstadt 1993.

Pocket Oxford Classical Greek Dictionary (ed. J. Morwood–J. Taylor), Oxford 2002.

Rich, A., *Dictionnaire des Antiquités* (trans. M. Chéruel), Paris 1995.

Sinanoğlu, S., *Kelimelerin Etymonu Esas Tutularak Tertiplenen Yunanca-Türkçe Sözlük*, Ankara 1953.

Sommer, E., *Lexique Grec-Français*, Paris 1926.